9624

JUDAH BEN KALONYMOS BEN MEIR,

יהודה בן קלונימוס בן מאיר.

YIHUSE TANA'IM VA-AMORA'IM

עבודה.

CA. 1200
ASHKENAZIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

Among this year's acquisitions there are 16 manuscripts written on parchment; the most important of these is a bulky folio volume of 180 leaves written in two columns and containing an alphabetical onomasticon of Tannaim and Amoraim, composed by Judah ben Kalonymos of Spires in the last decade of the twelfth century. It was probably copied circa 1200. The only known later copies of this work are the two in the Bodleian Library. The earlier of these was copied for publication perhaps in the seventeenth century, and was given the title *Yihus Tannaim we-Amoraim*. It is considered an outstanding monument to the learning and critical gifts of the author and one of the greatest contributions of the mediaeval German school to Talmudic studies. The author determines the period of the scholars and subjects their statements to a lengthy critical examination. It has been stated that, if complete, this work would be the best introduction to the Talmud. Unfortunately the introduction, the first letter (alef) and the beginning of the second letter are missing. There is a gap between "gimel" and "he" and the manuscript breaks off in "kaf." The gaps in this Ms. also occur in the Oxford copies in which the letter "kaf" is missing altogether. This manuscript belonged to a German synagogue which was destroyed in November, 1938; by a stroke of good fortune, it had been saved and brought to this country.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

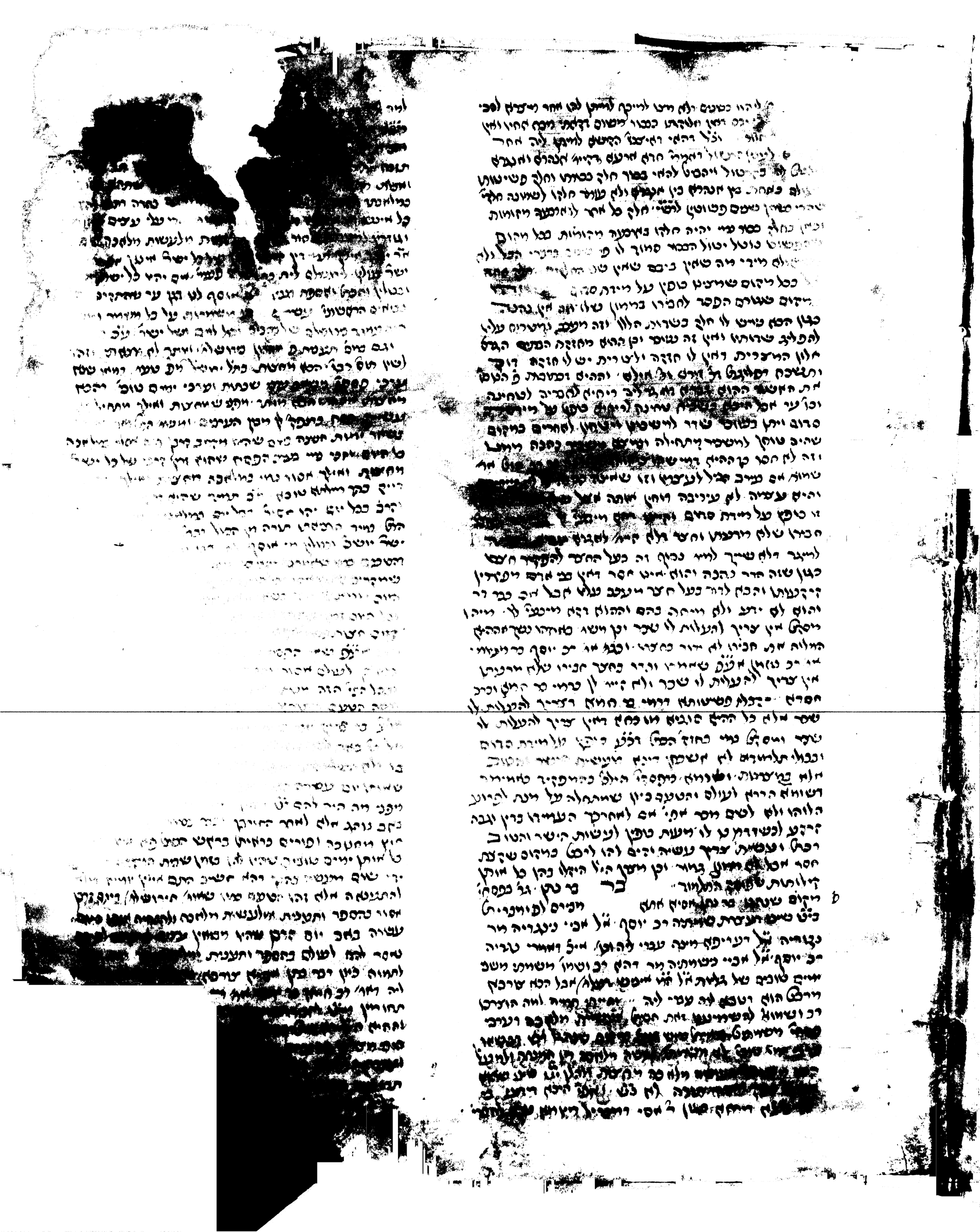

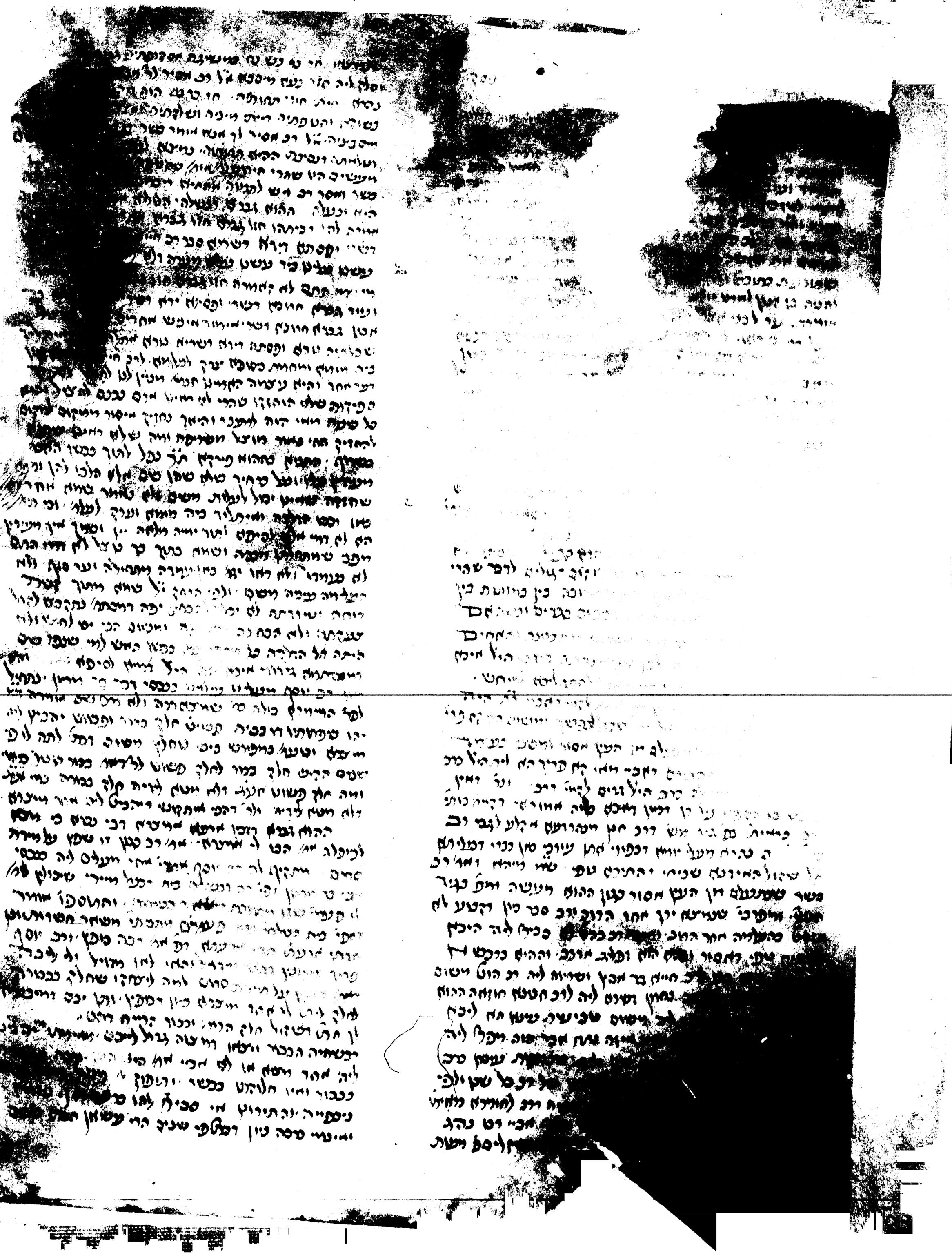

[illegible] בן אחותי ראה מיד אתה שאלני
[illegible] שיטת שיטת אז התר זריקה ומיקלא
[illegible] אי לה אליהוא בן פדיה מי יגלה עפר מעמר אדם
[illegible] אשרן שלא עריאה שעה אחתי ולא נגיע מיתנים לעולה
שלש שנים כו שרעפי [illegible] אז יפה ורש בן אחותי יפת
[illegible] ר' יוחנן הוה כמה מקומות בתורה פלא הלא אין מאיני
אנרש מעובר ומשעה הזכרתי לאעלה נסרר אפטוריקי ל
ונשאלה אחורה עד לגר אז לכל נתי פליגי כפלגה אי ספיק
הוא אן בירוש הוי ואין האחורים הראשונים היה ונסיב פלא
הל סתם נזירות ל' יום גר' נבא מהלי אמ' רב מתנה [illegible]
דרוש יהיה יהיה נבא תלתן הוי ונמא מקומו בתלמוד מאיתי
[illegible] דיב מתנה בר פרש אמ' כנגר נזיר נזירות האחרון בתורה
אלא חסר אחת ולא אעג דהכא מזנים יב מתנה לר פרש
לאו משום דקא מיתה אז משום דבר פלוגתא הוא דבר פרש
[illegible] עם בר קפרא ור' יוחנן ורב מתנה תלמידו של
[illegible] היה בראיה בבמה הוכתי ורבי יוחנן בר נעשה דוב
[illegible] אלא מה שזקנים הגלות התלמוד בר בני בבל ומי אדון
[illegible] כפלוגתא בראנה לי ביחד ותלה אומ' אינו ישרע
[illegible] ל' כל המנחה נאות מצה הל ונאו שהיש אז
שהן בבא ואחר היא חסירה אז יתירה דבר התם רב
ור' חייא ור' יוחנן אחרי משתעמרין מאות שהן ר' שמעון ור'
שמעון בר' ושבל לבאות שהן הקדים רב לר' חייא ושמעון
שמעון בר' ונהיה והקומץ רבה כמנחות הל שתי מנחות
שלא נקמצו אמ' רב חסדא נבלה נבלה נשחטה ור' חנינא
אמ' כל שיפשר לו להיות כמותן וכו' ונבלה רבות כי בר
רבן האחורים הראשונים היה כמו שמתבתי ובטל [illegible]
עליהם בתמיד בראש מזה ל' האשה שהיא עשה שבה
הל שלש שנים שאינו ישעות המטה אמ' בר פדא כל שנעלה
בחטאת טהרותיה טמאות כל שנעלה בחשם תלוי טהרותיה
תלויות כל שנעלה בעור טהרותיה טהרות ור' אשעיא
אפ' נעלה בחטאת טהרותיה תלויות וכל וגר' נמי טמים
הל הפסח והחטאת אז יהורה בריה דר' חייא שמעון
שבילת מצבע מפגלת בחטאת שמעה חילפא אזל אחרה
המיה דבר פרש וכל וחילפא בבר נמב נבור חילפא מי היה
זקן מר יוחנן ואפ' הכי אזל אחרה המיה יכל היכא הגרתי
בתלמוד אזלה בל אחרת המ' ב בל מי שנאחרה השמע
לפניו הוא הגדול הוי כבר בירוש כי אין לתחוה אם התלמוד
מקדים אחרין לראשון כי לפי הרגלות והתירות הין שרש
אסקינן על הדא דבר פרש ופרכי בר מתנה שי קונג מנזיר
ונזירות ופרכי ההוא לדרשא מיין ושכר יזיר לאסור
מנה שין רשות וכל ובר חדש אמ' לך ליכא חד מנהון ולאו
לדרשא מדהוא לאעלה בולהו נמי לאעלה הוי יש כאן לתחוה
ההיא דבר בסנהדרי שלשה מנין ראל ונקרב בעל הכי
אל הלקים הוי כאן אחר וכל עד הוי כאן שלשה ובר
אקשיה לוותן אומ' מקשין תחילה טור ואין דורש תחלות
ומאבין ושאינתא אבל אין דורש תחלות ל' אין דורש תחלות
ואנן אלא לבעיה. ודרא יתירא ודרשה לאנינא והכי נמי
אסקינן גבי פלוגתא דר' שמעון וחכמים תלוי בשלשית אפ' טפח
אז רבינא. ירמיה הוא לכל אחר דרא לבעיה ורן ההוא
בסנהדרי ואבלה הקרבות חשעה ובאן אמ' ינאי בבר עשרה
כהנים האחורים בפרשה חד לבעיה וכל כשור שנגח ר"ה
בהל טור האשה. תל שור שור שבעה הטים שור האשה ו
[illegible] והקפטרוס ותחרם והקרט. ובר ששת ואין לו
ורשה חדי ששה. ושום ואחר ורש לבעיה. בתחלת אלו
עברות. נער נער הנעבד. נבלה מעלות הפעלות. חדי לבעיה.
מיתה לדרשא. כל אילו הצריכו חד לבעיה. ולבר פרש. כאלו

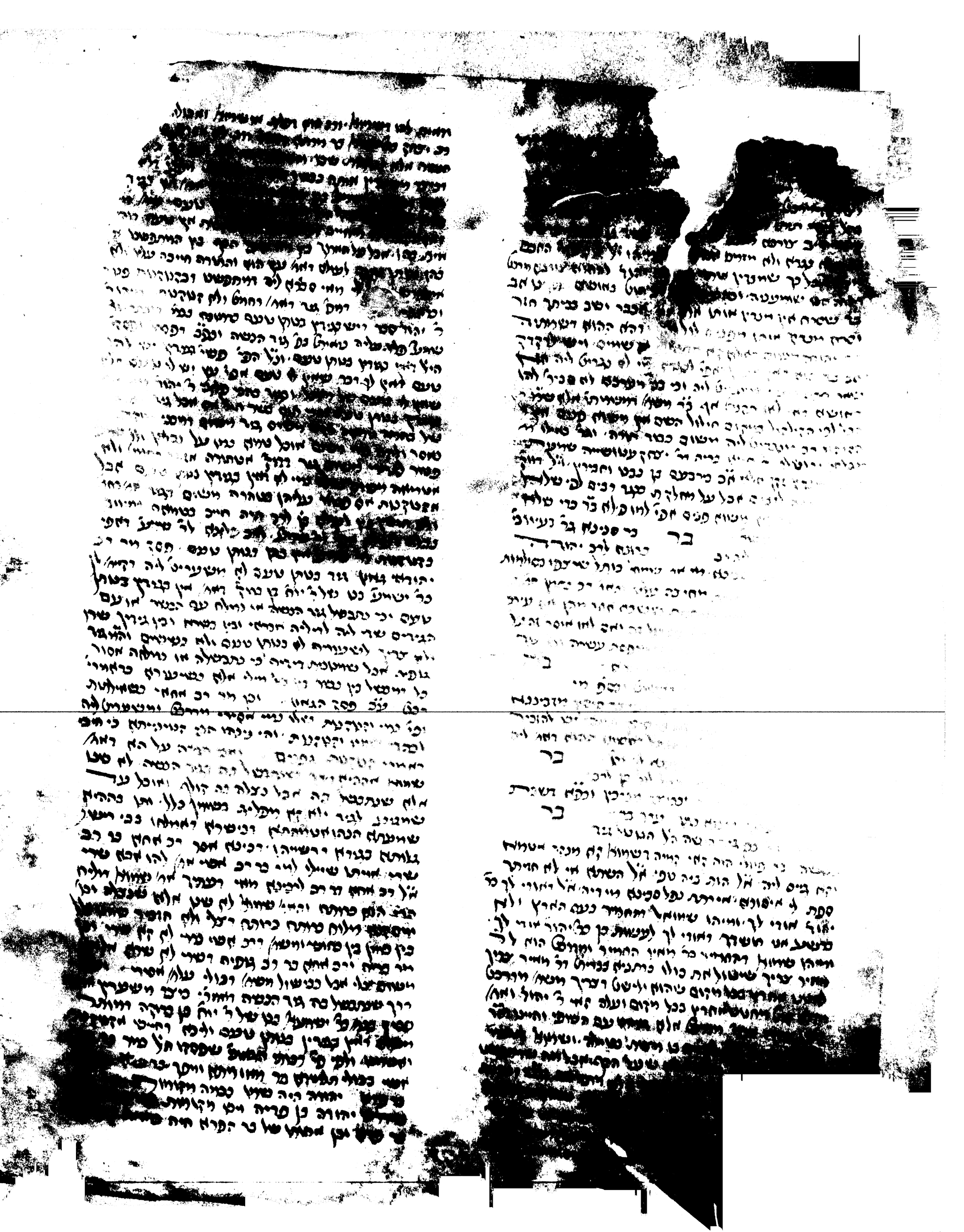

[illegible]

[illegible] אם עשתה ואחרכך נטלה [illegible]
[illegible] על היחוד. ונכנס מקום שיש עדים על היחוד לא מיבעי
[illegible] אותם על הנעלם. ואילו כתשה אי לכתבה אחרי עלמה אם
[illegible] אחר הן עדי ביאה אי לא מיבעי אם מוטין כל מי שיחוד אל לא
[illegible] עמו אלא על פי עדים. הר ראוה שעתיחדה עמו מקבלה
[illegible] ששיטה עמו תחת מיהגות המיטה אין חוששין שמא נתעסקו
[illegible] אחר וחוששין מטוס זעת ואין חוששין מטוס קיבוטין ר
יוסי בר יהודה אף חוששין משל קרוטין ואי מאן מזלא הא דאל
[illegible] הזרע שהיא המאריש את אשתו ולנה עמו מעברתי בשי
[illegible] אינה שריל הימנו בשי שיב ובה אומ עריסה הימנו [illegible]
[illegible] בזרע שנתערבה אין הכישואין מונין בהתערבות אין
[illegible] שאיסה עריסה הימנו בשי שיבי. ואמ רבה בר מרחבה
[illegible] עלה [illegible] מחלקת בשאלה שנבעלה רבי סברי אדם
[illegible] נעלתו בעילת זנות. ובה סברי אין אדם עושה בעילתו
[illegible] בעילת זנות אי כל לא ראוה שנבעלה דמי הכל אין עריל הימנו
[illegible] שיבי. ר"ל אחרי מי הכל לא מי יוסי בר יהודה ורבי
[illegible] אחר אומ מבעלה מי מחלקת. ורבי אליב דר יוסי בר יהודה
[illegible] אם ביחוד בעלה תוטין קיבוטין. ולכך אם
[illegible] בשראוה שנבעלה אין כאן אלא חוששין בעלה ואיהו מסלק
[illegible] ההיא דהזרע דאתי בשלא ראוה שנבעלה אלא נעבדי
[illegible] יחוד פליגי רבי סברי לא אחרי הן הן עדי יחוד הן הן עדי
ביאה ובה סברי אחרי הן הן עדי יחוד הן עדי ביאה. ואיהו
ר' שמעון בן אלעזר אומ ובלא ראוה שנבעלה שלא מחלו ראויה
עריסה הימנו בשי אבל בראוה פליג דבי אדם עושה בעילתו
בעילת זנות ובה סברי אין אדם עושה בעילתו בעילת זנות
ובל אילו הקלא בראוה אבל בקטנה ובגדולה לא חשמן דעדין
עדין לשם ביאה ושם קידושין ואפי הכי אין עריל הימנו בשי
ובכל האומ כמס קידושין אומ רב נחמן אומ שמואל המקדש
בשר אחר אין חוששין לקידושין. איתיביה רבה לרב נחמן ה
המקדש את אשתו ולנה עמו כתובתה בשי אומ אין עריכה
הימנו בשי וכן היכי דמי אי דאיכא עדים מאי טעמייהו
דבשי ואי דליכא עדים מאי טעמייהו דבה אלא לאו בלא בעל אחר
ולטעמה אומ סיקא ומוחים בהתערבה אין הכישואין שאין עריל
הימנו בשי שיש שאין לו בם בה ואי סר בעל אחר מהיחוד הא
לי אין הכישואין מה לי אין תנישואין אלא הכא במאי עסקינן
דאיכא עדי יחוד וליכא עדי ביאה וכן כדאמרי. ועדי יחוד
אינם שלא לפי שלשים קידושין נתיחד עמה חיישינן לקידושין
דאיהו אים סדר שנבעל דסרי הכל חוששין ותיפ כן הכא
בין בבי קטנה שגדלה ונבעל דאיתי מחיי כקידושין אין דלא
[illegible] ואין כאן הוצאה ראחר אחר שלשים קידושין כבעל ועד
ריש לו לא כשה שאין אדם עושה בעילתו בעילת
[illegible] אף היא אין אדם עושה בעילתו בעילת
וכל זה דאמרי מכדי עדי קידושין ועדי גטין וכל ערות
של עריות יפה דבר תכר דמאן כדאמרן הא בעל האומ דבר
הא מאי הוי עלה דמקדש בעד אחר ופי עד אל הר אחי ר"ל
כהנא לדידך דאמרת אין חוששין ואפי שניהם חודים ריעת
דבר דבר דמאן אז מה להן הוצאת בעל אין מביאה עדים אף
כאן נמי הוצאת כשל אין מביאה ופי ומאן דאמר דמאן
גמרי אי שניהם חודין נאמנו יחוד של שלשים קידושין אמאה
נתיחד ופרי לה לכל הני תנאי דאמרי הכי כמן ר' יוסי
בר יהודה ובה מאי טעמא חיישינן מפני היא ואשובה
חשמש מצרכים בינם ולא ודאי ועוד כשנתערבו אין האי רוסין
ונתיחדו שניהם חודים בביאה וקידושי הוי לכם בה. ואי אין
שניהם חודים בביאה הרי אין כאן לא עריסת הוצאה
דבר דבר יפה ואפי אם אחר מהן הוה ולא שניהן שלא
בחשה אין הכשואין אמאי עריל הימנו בשי אומ/ ואמאי הוצאת

[illegible]

[illegible] שאין אדם עושה בעילתו בעילת זנות
[illegible] שאין חוששין
[illegible] ובגדולה אין עשה ביאתו בעילת
[illegible] כיון דבעי [illegible]
[illegible] מתוך שהעמידה
[illegible] חוץ אין חשבינה כיון דבעי [illegible]
[illegible] פרוצין [illegible]
[illegible] אין [illegible]
[illegible]

בר

בר

בר

ברנאה

[illegible]

ברקאי [illegible] ר' שמואל ור' ברקאי ער הבחשה נ' [illegible]
משלשין היום [illegible] וכו' **ברוקה** שתי ר' יוחנן
בן נרוקה [illegible] ברוקה גר

ספרי דחסרי

ר' ברוקה חוזקה הוה דאי מטוקמא רבו לפני אתא ליה אל
אתחזי ליה אל איכא מאי שקלא ואתי לעלמא דאתי
אל ליכא מיגש אדהכי אתא ההוא גברא ומסים מסאנו
מיסמי ולא הוה ידי חוטי אל האי בר עלמא מאי הוא
אל מאי עיטרך אל זנרוקה אמר לי שוורי בית השמרי
ונתבזה פרי שלא יגישו מ שהלא יהודי סמו שעשתה
חסדי המלכה מה ראתה אסתר שזמנה את המלך יהודה
אומר פרי שלא יכירו בה שהיא יהודית וכן מרדכי נקרא
תרשתא על שם שהתיר לו לשתות וכל זה מי לה של
כעטות לפיכך התיר לאכטולם בן ראובן לספר דאי
כתבש סמוך סומה המספר דאי זה מרדכי האחרי
אכטולם בן ראובן התיר לו לספר דאי מפני שקרוב
לו לבית היה וקל של בית בן גמלא התיר לו חכמת
יוסת מפני שהחכמן לבית היו ועיין הזכיר ההיא
ועיין כי פרי בדרך חתן תורין לחרמין ולהרגן והיו
רת יוסף אין אמר רבא שר לשרבא חרפה (אמר) עברשן
דעלמא אמר לא יהיבנא כרגא רבנא נתן ורשתא פיתו
מה שפקשו ואנו שמעתי רוקא עורבא מרגלא שיזרע
בלבו ליהון נבר של אש אוכלה אמר ר' יש שאומר עבר
ותלמה שבלא בת הוא כה דסי כאש בל אלעזר שאמר
שמן של הדיר כעבר אמר שבשמים **בוריא**
גר בבוריא השלם אין לחיות סכל
תפילין [illegible] מכרי דאיהן אל רב
בוריא [illegible] בעל דאיהן הוא ראוי לוקח הא כדי
יתר דאיהן [illegible] תורה שמרצא בר גר זרין
בו ר' [illegible] חולין פלן אהבים שאשת
נגרי [illegible] עתו פת בוקר יצא יין נסך
ספרי סלי [illegible] ספרי הסדרין מישה לא מרן
בדי [illegible] הקטר אמר
[illegible] הולכה
[illegible]

[illegible] ר' טרפון [illegible]
לו ר' שמעון שמעון [illegible]
ספר תורה שמעון [illegible]
ומוקמינן לה [illegible]
[illegible]
[illegible]
אסור [illegible] דתנן הרי הטוחה [illegible]
תלך סבר לה אמרי סתם מחשבת [illegible]
רחטיב אמרי דה מחשב [illegible] עמי [illegible]
אלא שחטה ישל שאכל עבר מחצר כבר [illegible]
מחשבת עבר (עון) אלא יסי אלא מוקדשים [illegible] מחשב [illegible]
עוכר לא אמרי מיהו מודה ר' יסי נמתם מין [illegible]
רבנן (יכלו מין תלוג אלא יודע נמתם מחשבת עבר ותנא)
מאי טעמא דר' יסי מספר תורה שמתבטל מין לגנוז הטמאות ותו
גר נמלא תרסן גו שתפיש [illegible] לבית הכנסת ישים כתב
עליה טדין אותו אם טעמת ישל הפרשתיה [illegible] ויגנוז
ואם לאו טעונה גנוז ומשום אם פיר לשם ירקתו תשרק
יסתם מין (לא) ומאי טעמא דר' יסי ותנא לר' יסי (מה שמבל)
לכתחלה שאר כתבי הקדש יגנוז את הכל ותו חרתבו ל
בריה דקשא מפשרינא ספר תורה תפילין ומזוזות שמבלו
מין ומסורבי ועבר אשה ובתן ישל משוחר וכבר [illegible]
שלא וקשרתם וכתבתם על שישלו בקשירה ישלו בכתיבה
ועל שאינו בקשירה אינו בכתיבה ותנא אמאי עריב ותני מין
בהריהן הטעו ומין (אמר) מישאם גזרת הכל בלבד ותיסיר
ומחשבת (עון) ותנא פסולין דהכל (מאי מי) (גנוזה) ליתב
יגנוז בקשר בהו תבתבו שלא כרין כתבו
מישאל אלא גו יסתר ומשוחר מאי מיריא
גזירת הכל תיסיר לי דלא נכתבו (שמן) ובלי
(שמה) והסרטן ובעל סתיבה (שמה) אל
אם יש עשר על גבן דהכל הוא
ראמר בהריא על דעת ישל הוא
ובשמן אב הל הכל כשרי (כתב)
פסול (עטין כתבה) ומסקנא דבר
הערבי ומיהו (לא) קשיא דמאי
מאש (שם אותה אשה אם) מישאל
אותה אשה אינו כלי (לגמור בלבו (שמר)
ואחרונה ונפשיה הערבי אבל
(כתב) (שם שמים הכי כתבנו מעריב
וכל והכי נמי גר כם אילו מנחו בקשרת
(הביא) של מים נתן (ישל) ועל מנת שיתכפר
אוכלן ומאי דיחוש הוא [illegible] הכל (ובעת) אלא
שמר נמל ונרבעת [illegible] אלא [illegible] הכל
עולות ומים (מאן) [illegible] ונתה [illegible]
אלא ויסר שנתרבעה [illegible] הכי תנא [illegible]
פי ישראל גו שהתרבעה [illegible] חטר וחלה מוריע [illegible]
שהוא מטור ונמ' [illegible] כתרנ (ארץ) [illegible]
אבל בארץ ישל אסור [illegible]
דעתי ואמר גו שהתרבעה [illegible]
אמר כרעת ישל [illegible]
כש הוא אומר לבו [illegible]
גבי ספר תורה [illegible]
ולאו כר [illegible]
מאור [illegible]
מישאל
[illegible]

[illegible]

[illegible] שם שכר הבלה לעשות תרי עשר לספר שאחר
[illegible] אל בל כתבי הארץ שפרסל ויהי נעשה הארון
[illegible] בפני עשו הוא לר׳ ושבעה שפרים כתורה לא משתנין
[illegible] עשרים [illegible] ספרי אלף עשרים ואחד לעולם ומס סופרים
[illegible] הנה [illegible] מעל והשותפין והכי תנא אתם ברשות
[illegible] עושה תורה נמוסים וכתובים כאחד דברי ר׳ יהודה וחכמים
[illegible] תורה בפני עצמו ובכשרים בפני עצמו והלכה ובמה שלמה
[illegible] עושין תורה חומשין מקודרין אלא תורה חמשה חומשי
[illegible] מקודרין מקדושה חמשה להושה הלה אבל עושין
[illegible] תורה בזמן שמדרש ושתה שוין וכו׳ מעשה בבית הס
[illegible] בזמן שהיו לו שמונה מרבנין כאחת על פי ר׳ אלעזר בן עזר
[illegible] אלא היו אלף כל אחד ואחד בפני עצמו ושונה מעשה
[illegible] אחד שהשמיע לפני חכמי תורה נבואה ומתיבי מדונקים
[illegible] סופרי בכל ענין ושונה מתלמוד שלם
[illegible] מעשה בן [illegible] התגאים יתקוש גר התלמוד כי
[illegible] כמיכא ובקשה בעיקרה בגמרא דידן ומה שכתבת
[illegible] אחר סבית ממעשה דבנים ר׳ יהודה ובמה מקומות
[illegible] לה מל אחרון דערכ בגמ׳ המוכר בית בתי ערי
[illegible] חומה חצר מתנלת הרי זו מין רבית ואיכה רבית ותנא
[illegible] הרי זו רבית במורה אלא שהתורה התירה ואר יחל לא
[illegible] השאל הא ר׳ יהודה פי׳ מתני׳ כיון דהדר תלה ושמא מכר
[illegible] גמור הוא מין רבית הוא כיון שבידו לגאול מל׳ חדש
[illegible] ר׳ יהודה המוכר ומעיקרא לא כתורת הלוה הא בית
[illegible] לא בור וכן היה נמי מעלה אין מוכרין בית הכנסת ושל
[illegible] אלא על תנאי אמתי שיבא יחזיר דמי ר׳ מאיר
[illegible] מאיר היכי דיירי ביה הוא לה רבית ואר יחל
[illegible] ר׳ מאיר בשיטת ר׳ יהודה אמרה דאמ׳ שר אחר ביבית רבית
[illegible] והני מי מכר הוא וכן מי ההיא דאיזהו שכר מתני׳ פוסל
[illegible] שעשה בחמה מבה והלך ועמד על גרמו וכו׳ דכל
[illegible] מין שיש לו יהוא בשרת מכר מדכל עלי
[illegible] ומשום הכי מותר משום דהוי שר אחר
[illegible] וכר יהוד׳ והל מי בגמ׳ המכר לו את השדה תנו רב
[illegible] ר׳ חיים פנמי׳ שמעיהם ומסקנא מין תבא
[illegible] אסור אמ׳ רב הונא הלא כר יהוד׳ ואי ר׳ יהוד׳ האמ׳
[illegible] מבית אסור ואלא דכתב דאיתי פליגי אמר
[illegible] דב יהוד׳ דלא פליג בכל הכי דאוקי דלא מל יהוד
[illegible] אמ׳ הכא אפי׳ תמ׳ ר׳ יהוד׳ וסמך דלא פריטי על מנת
[illegible] דסבר הכא שכל הפריטות מעשן אחר נשא וכל
[illegible] ומייתי מסיר מטמ׳ דאין חילוק תנון ואוקי דב ספרים
[illegible] ששעהן אסורין [illegible] אל לפי
[illegible]

[illegible] מקומות אפי׳ [illegible]
[illegible] שם שמקומות הוא [illegible]
[illegible] מזומנת [illegible] בתן [illegible]
[illegible] כן נהא [illegible] אשר [illegible]
[illegible] ואמ׳ נחל [illegible] יאור אסרי [illegible]
[illegible] המוכר כיתי ועל פי [illegible]
[illegible] ואמ׳ לב תיתי לבי מעבר שיין אין הדיה [illegible]
[illegible] בעל היא יכן משכו לו בית וזה הוה דרבו אין [illegible]
[illegible] והוא יקח מסקי מכר לו בית מכר לו שדה [illegible]
[illegible] החדרים לא אסור ומסקנא נמי [illegible]
[illegible] אמ׳ לב הוא בר׳ דתנ׳ יהוד׳ [illegible]
[illegible] בית [illegible]
[illegible] ר׳ יהוד׳ אלא [illegible] ר׳ יהוד׳ ולא [illegible]
[illegible] מכר עולם אלא לשלם [illegible]
[illegible] ולא מצא אפי׳ בשעת מכר לא [illegible]
[illegible] לי המוכר לתי סבר רבא רב אחר [illegible]
[illegible] בית [illegible]
[illegible] אמ׳ [illegible] אל [illegible]
[illegible] בית [illegible]
[illegible] אל [illegible]
[illegible] בית [illegible]
[illegible] בונים [illegible]
[illegible] בונים [illegible]
[illegible] בונים

[illegible]

[illegible] לסכך תחנים ועובים [illegible] עולי חוץ
[illegible] ואין מקיפין לולבי רבים [illegible] לא נעי סוכה אפי
[illegible] נבנה [illegible] אכלנו [illegible] נבנה ופת
[illegible] עולי חוץ לסוכה נבנה מעוות נעשאי ופת רמי
אפי תחנים ועובים וכתבות שהן טעונין סיר אחריהן
מעין שלש ובגיוקן כראוי כתבתי פ שרבי פסחי אמר הכי
חשיב נבנה דירה עראי לענין סוכה וכירכא לא מיבעיא
אויר דוכתא דקליבי אריב הלא מיבעי אלא נרכה אחרת
מעין שלש אלא ולא דחשיב לשבעת הימים בנרכה
כפת גאור דהא מישיר לכרך עליהן שלש ברכות מחיה
כפ כיצד אפי הכי לענין סוכה עראי הוא כתבתי מעשה
ורבן [illegible] לעשות אחת התבשיל ולא שתי פתבות
ואמרו העולם לדונה ואמר הוא לא מיבעי שהלכה בן אלא שרצו
להחמיר על עצמן אלו אמר הא מה ענין לטיבת ג מסת
[illegible] אלא כמה חוץ לסוכה ומעבר חיסרן דכתבת
[illegible] כתבת מיהא יתירות מכמיעה לדנא מיהו
[illegible] להשלמה כימסיך נבור
[illegible] פ תרבוחא היא מיני מסטן
[illegible] ויוייתי כמטפחת דנרכורה
[illegible] עליהן מיני מסטן
[illegible] כמעידה טלשיה
[illegible] ומעבר דאיכ הבע מיחיל
[illegible] לאכחה דבר בגר אלא אמי
[illegible] ולא חשיבא אכילה
[illegible] היה ר מאיר אל חייב
[illegible] חלא מיה ורב אויא
[illegible] לחוטרסקיי ומגרי
[illegible] הורם שלא תהא
[illegible] ר יהודה ואמר
[illegible]

[illegible] מיקום קבעות עפת גאוה היא הילל לעשן [illegible] זמר
ובי קבע עליהן אמנן לאכול חוץ לסוכה ולחמוה [illegible]
יעמד עמן נמנר לחם ". ביתום ביתום בן זון כל
לעשיו היה עשה של פי חטאים ויוסו עלם
ר אלעזר בן עזרי בר מאיזהו נשרן הוה על שדהו ואמר לו אל
[illegible] ר מאיר ועד שלש שעה ובן עד ובן היה ביתום
בן זון עשה על פי חכמי והלא זו הוא היא מוכה ספר
האגדות מאיטרי אשלמשתי והיא דמאיר הרי שנעשה מחטרי
מיה ועשה לו שהיו מכר בזמן שלקח אוכל פירות אחור
אוכר אוכל פירות אחר ל יהודה אומר אף בזמן שלוקח אוכל
פירות מותר אלא יהודה זו עשה ביתום בן זון שעשה שדהו
מכר של פי אלעזר בן עזרי ובן ובר מאיר עמה בבב [illegible]
יהודה מעשה ביתום בן זון שהיו לו שדה בבאים [illegible]
[illegible] אלעזר בן עזרי ובן כל שעה אלא ויהי שאל מתים
בן זון לחכמי אמרו מה אין עשין [illegible]
נראה שכל ימים שהוזכר על ידי מעשה הוזכר שהיה
עשה על חטאי שלא שחרם עניין היה ואחר [illegible]
שאר וגם עשיר היה וקשיא לי הא דאמר אמר ר יהודה
בר אינוך נטאים יסתומים ולר מאיר אפר תורה נבואים וכתובים
הא שרי ולר יהודה דיקא נטאים לבר וכתומים לבר ולרבנן אפי
כל נביאים ונטאים לבר אלא הא דתנא דבי ישמעאל נכתבים [illegible]
שופטים וסר ולא כתב תנל בריחיך עבר ולבב עשיר ואי
לא מאי נפקא מיה לטבר בין שכל אחר ואחר צריך להיות
הפנים עצמן ויש לרבי הכל הא דתנא במגלה פ בנ תעי
מעתין תורה על גבי תורה ותורה על גבי חומשין וחומש
על גבי נביאים וכתובים אבל לא נביאי וכתובי על גבי
חומשין ולא חומש על גבי תורה ומסיק הת דתל מיהא
תורה על גבי תורה שרי ואמאי ומסיק הכי אמר תורה
ולבסוף תורה אחרת ומהדר הנחה דאמר שאני הנחה
ולא מיפשר ואי לא תיר הכי מיבעיא ספר תורה היכי
נכתבן והא דאמר יתיב יבא אחבריה אלא כיון דלא מיפשר
אשתרוי אשתרי ומשמע דלא מיפשר אסור ואמאי אסור
הרא דרשתן טור ופשיט לר מאיר שרי לרבנן יחיד
ולא מן אחר מיפשר יכול לרבנן נפנ עצמו ומגלה
יהושע פ בני העיר נשנ שתי הנחות יבן הן ושם
עתנן תורה על גבי תורה וחומש על גבי חומש תורה
וחומש על גבי נביאים וכתובים אבל לא נביאים וכתובים על גבי
תורה וחומש אר ירמיה קומי ר זעירא תורה וחומשים
ועיקר כותבים תורה נביאים וכתובים כאחד ובלבים
אילו משמע שחלוקות דמי ר מאיר וחכמים אין כתבי
תורה נמאר אבל כתבי נביאים וכתובים כאחת ובלבים
אילו משמע שחלוקות ועיר תמ לר מאיר יחוד דקהלת
אין משמע את תרים ומחלקת נמאר השירים כתבים כאחת
דמגלה הימן מותר לרבן אותה ביחד ושר ואר עיר
כל נמאר ונמאר לבר אלא הא דתנא דבי ישמעאל נכתבים [illegible]
שופטים וסר ולא כתב תנל בריחיך עבר ולבב עשיר ואי
לא מאי נפקא מיה לטבר בין שכל אחר ואחר צריך להיות
ספר אחר משנים עשר אי משום דזמרי הרי אף מגילת
רות דיעת ושיר השירים דזמרי ולא חשו לאיבוסי
ונבואת הושע ושמוס וזכריה גדולים מהן והא כל אחר
ספר לעצמו ובר מה שתקנו שמנה עשר נביאים וספר
אחר על פי הזמה שהרי בכל דבר אמרו עשרים
ואחד ספר ומאחרינו אמרה אמר ר שבל מיהו ויתן אל
משה ככלותו אל תבנן מלותן אלא ככלותו ובכלותו פ
מה הכלה מקושטת לעשרים ואחד ספר חבשיטים אף אמר
חמי עיר לחמת ברי נשמרה ואחרנו ספר נמי
כמה דתנאת ר מ אמר מה הכלה הזאת מסדר מתנה
עשרים ואחד מתנן כעין תורה נביאי וכתוב והדר

[illegible] בירים אלה אמי חזר
[illegible] בירתתו [illegible]
[illegible] אמי חלי ובן אמי יתיתו
[illegible] כתבת בים [illegible]
[illegible] לסכך תחנים ועובים [illegible] עולי חוץ
[illegible] ואין מקיפין לולבי רבים [illegible] לא נעי סוכה אפי
[illegible] נבנה [illegible] אכלנו [illegible] ופת
[illegible] עולי חוץ לסוכה נבנה מעוות נעשאי ופת רמי
אפי תחנים ועובים וכתבות שהן טעונין סיר אחריהן
מעין שלש ובגיוקן כראוי כתבתי פ שרבי פסחי אמר הכי
חשיב נבנה דירה עראי לענין סוכה וכירכא לא מיבעיא
אויר דוכתא דקליבי אריב הלא מיבעי אלא נרכה אחרת
מעין שלש אלא ולא דחשיב לשבעת הימים בנרכה
כפת גאור דהא מישיר לכרך עליהן שלש ברכות מחיה
כפ כיצד אפי הכי לענין סוכה עראי הוא כתבתי מעשה
ורבן [illegible] לעשות אחת התבשיל ולא שתי פתבות
ואמרו העולם לדונה ואמר הוא לא מיבעי שהלכה בן אלא שרצו
להחמיר על עצמן אלו אמר הא מה ענין לטיבת ג מסת
[illegible] אלא כמה חוץ לסוכה ומעבר חיסרן דכתבת
[illegible] כתבת מיהא יתירות מכמיעה לדנא מיהו
[illegible] להשלמה כימסיך נבור
[illegible] פ תרבוחא היא מיני מסטן
[illegible] ויוייתי כמטפחת דנרכורה
[illegible] עליהן מיני מסטן
[illegible] כמעידה טלשיה
[illegible] ומעבר דאיכ הבע מיחיל
[illegible] לאכחה דבר בגר אלא אמי
[illegible] ולא חשיבא אכילה
[illegible] היה ר מאיר אל חייב
[illegible] חלא מיה ורב אויא
[illegible] לחוטרסקיי ומגרי
[illegible] הורם שלא תהא
[illegible] ר יהודה ואמר
[illegible]

[illegible]

[illegible] ומשיקין אותו וראויין בשבת ס׳ כל הכלים
[illegible] שאם נגעו בו הרבה בסרעפו [illegible] נתיצה
[illegible] בפה ראשון ומי הל כיון שהסיעו ומיקומן אינו
[illegible] תפילה והטריח אין כאן נתיצה אלא אם כן הסיעו מיקומן
ושטר בין אלף כין לא אלף משיסיעו מיקומו [illegible] נתיצתו
[illegible] נתיצתו הוי הפשטת חלון אלמה הטיח [illegible]
[illegible] שהסיעו מיקומו אין זה נתיצה אלא אם יברור טפילתו
[illegible] טפילתו אלא שהניחו במיקומו ולא הסיעו משום
[illegible] נתיצה אין נתיצה אלא בשאר התורה ואלמה טיח טפילתו
[illegible] אין נתיצה אלא בשאר התורה ואלמה טיח טפילתו
[illegible] נתיצתו הסיעו ר׳ יהודה בן בבא לרבי מתי חבל משמו
[illegible] הכירה בר׳ מאיר מלים פ״ז ומייתי לה סמ״ר מרה מאיר שמת
[illegible] שנתלקה ואוכלה שחרה ראשון לא נתיצה גדולה אבל
[illegible] מתי מלים [illegible] ומייתינן לה בהעבר והאוכל תטר
[illegible] מטרה אותו חולין ושלשה ובגר אחרי
[illegible] עד שיוציא הארץ ומ״ ויקח היקם כלים ר׳ שמעון
[illegible] ושתבשו ותבזרק יקה פלוגתא דר׳ מאיר
[illegible] ר׳ שמעון חיתנו היא הכרייתא ותוספתא דכאותו ערב
[illegible] בבא דר׳ חנניה ובתו מחונתו לבבא דאיתנו פלוגתא
[illegible] ר׳ שמעון מיהו ר׳ שמעון אמר עדיף להסעו
[illegible] גרע הטפלה ובכתו דר׳ חנניה סמך ליה [illegible] ומ״ר
[illegible] וכלים פ״ ישבר גלוסטרא ד׳ טיתון וחמר מטמאין
[illegible] שאמרה שאמרה מפתח זה ותולה בחבירו בשבת
[illegible] ומטמאים ובכלים לפני ר׳ יהושע אמר יפה אמרה מרים
ובשבת פ״ כל הכלים אלא אלעזר הכם ומקלות וגלוסטרא
כיון דאמר הטרת כלים נשבר גלוסטרא דתן מס כלים
פ״ה גלוסטרא ר׳ יהושע אומר שאמרה מפתח זה ותולה
בחבירו בשבת ד׳ טיתון אומר הרי הם כל הכלים ומטלטלת
מחשר ולא הבין מתישבו בשבת הא תלרוה ומשה נתן
פ״ תנור גלוסטרא פי גלוסטרא הטמא מלא והוא מרומא
בקשת הצופר מחופה כראמרי דלוסקים המעל גלוסטרא
המעולה ולא גלוסטרא גר כשם שטמא בטוף עימון גר
שיש בראשו גלוסטרא והוא מין יתר ובראשו עגול מאד ומון
ומשיש מפתח אחת דלתות טמאות בלת אחת יכן מחברת
ומכסין מחוקן טמאות היתר עכ״פ רבנן נתן [illegible] ועל
המלאכת שנחלקו על הגלוסטרא תיק את קורם הטרת כלים
מאי טעמא ומאן דאמר לא הטרו מתחילה כשנתפרו
הכלים אלא שלשה כלים סתגיא נפ כל הכלים הר בשטמא
היו אומר שלשה כלים שלים בשבת מקצת של רבלה וזוהא
ולטמאן של הדירה ומכן [illegible] שנעל גבי המלחן [illegible]
והתר כשרות ומטמאות [illegible] אבל על שאר כלים מקצת
מלאכתן לא [illegible] [illegible] לאחר מה שום בלשון
ומאי טעמא דאמר [illegible] דרבן עבר הערב יש עליו
ופלגי לאחר הטרת כלים והלא כל חוריים בזרקן שאינו [illegible]
אינו כלא בשבת הרי הכל אסור לנטלו [illegible]
בטלטול ואפ״ מעלותה בחמרתה דהיינו מבלה פליג אי
דרך טלטול שרי אז לא ואי הטרת כל שלה בשבת ולאחר
הטרת כלים מאי שנא דמהאן שריא דהוא [illegible]
שקלי לה כעשרה ומאי לה מרשיע אמר הטרת כלי
ובן אסיתא דהוה בי מר [illegible] [illegible] מרשע
ומאי כלים דמיאחרים לא [illegible] יש בה ע״ היתר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

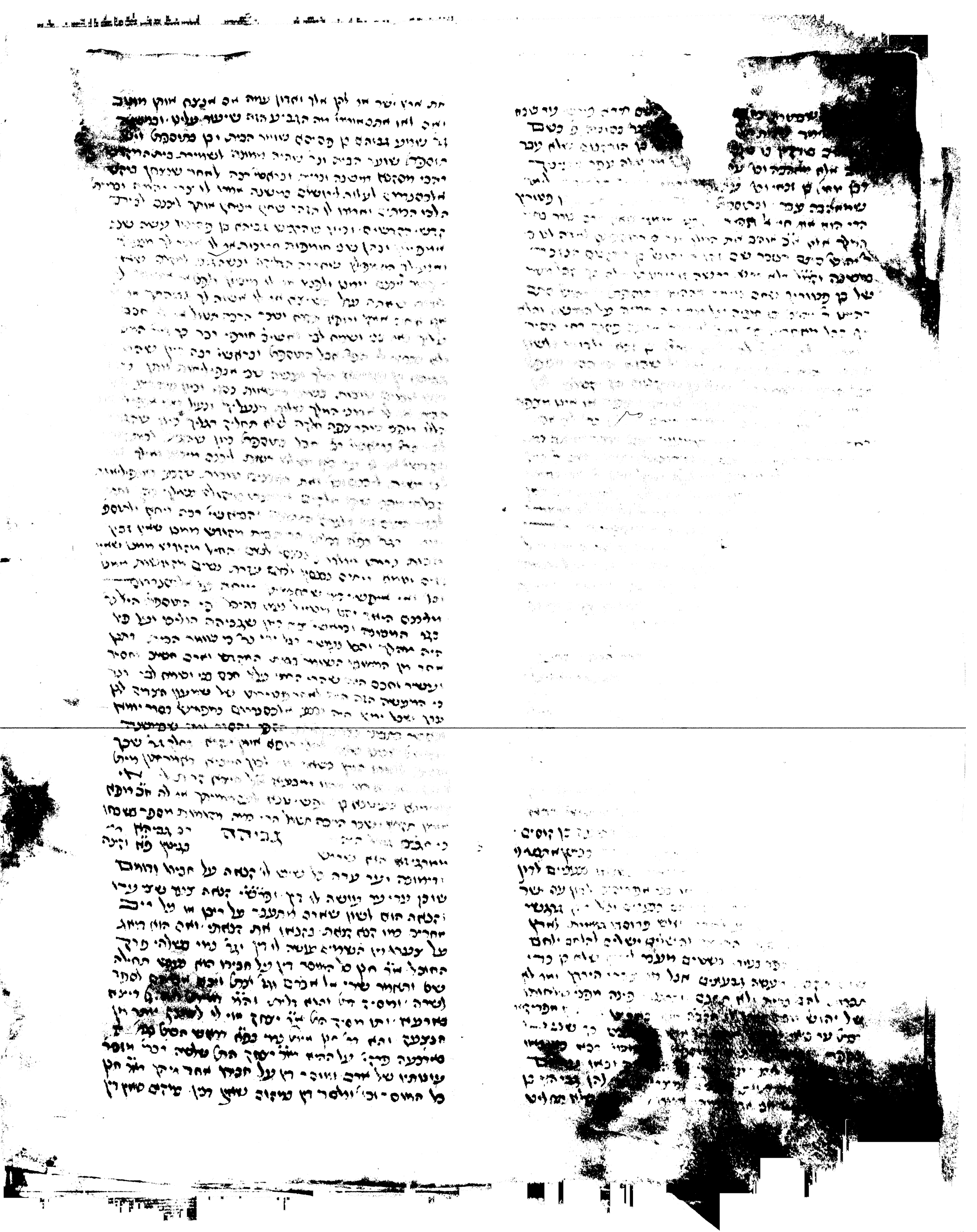

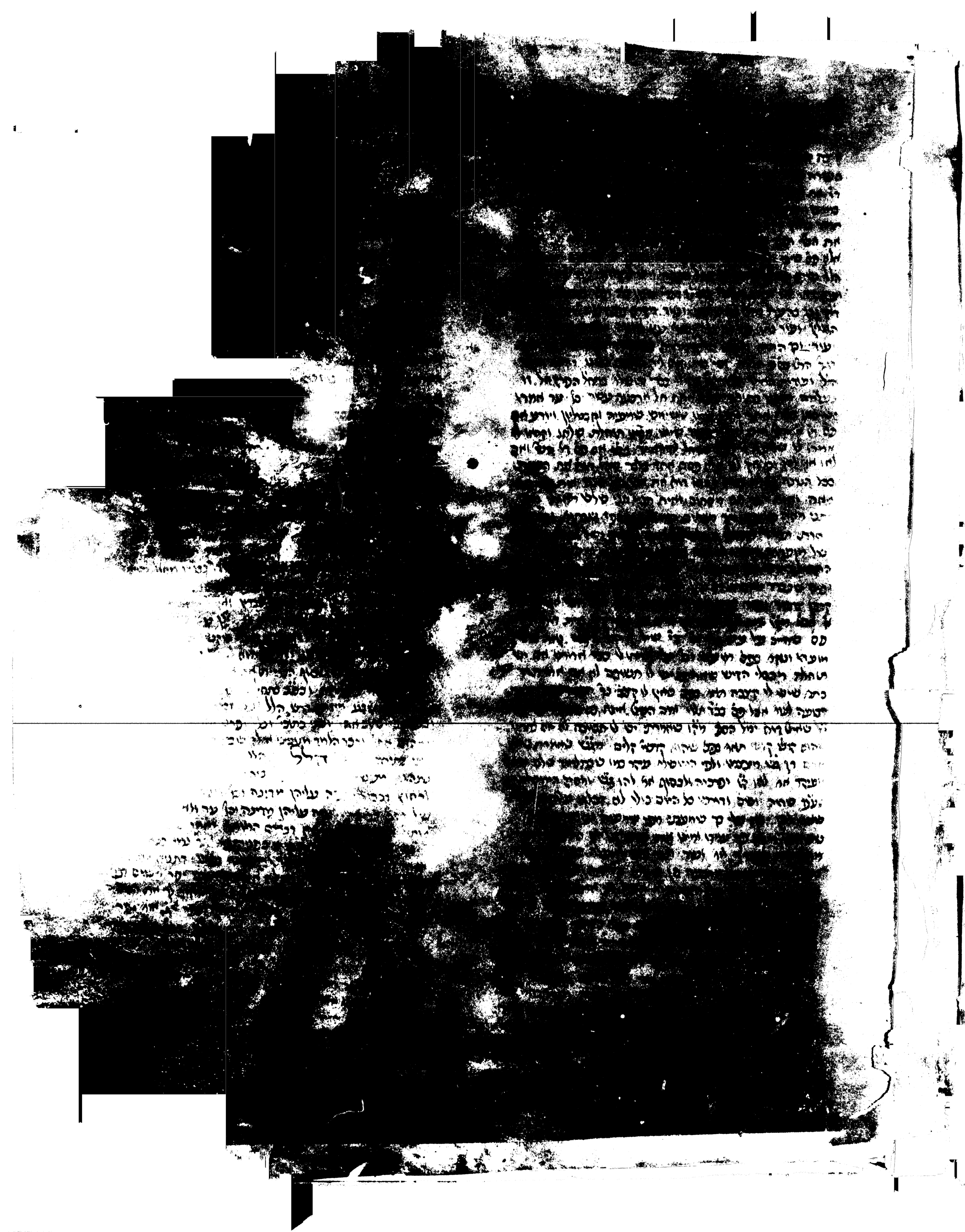

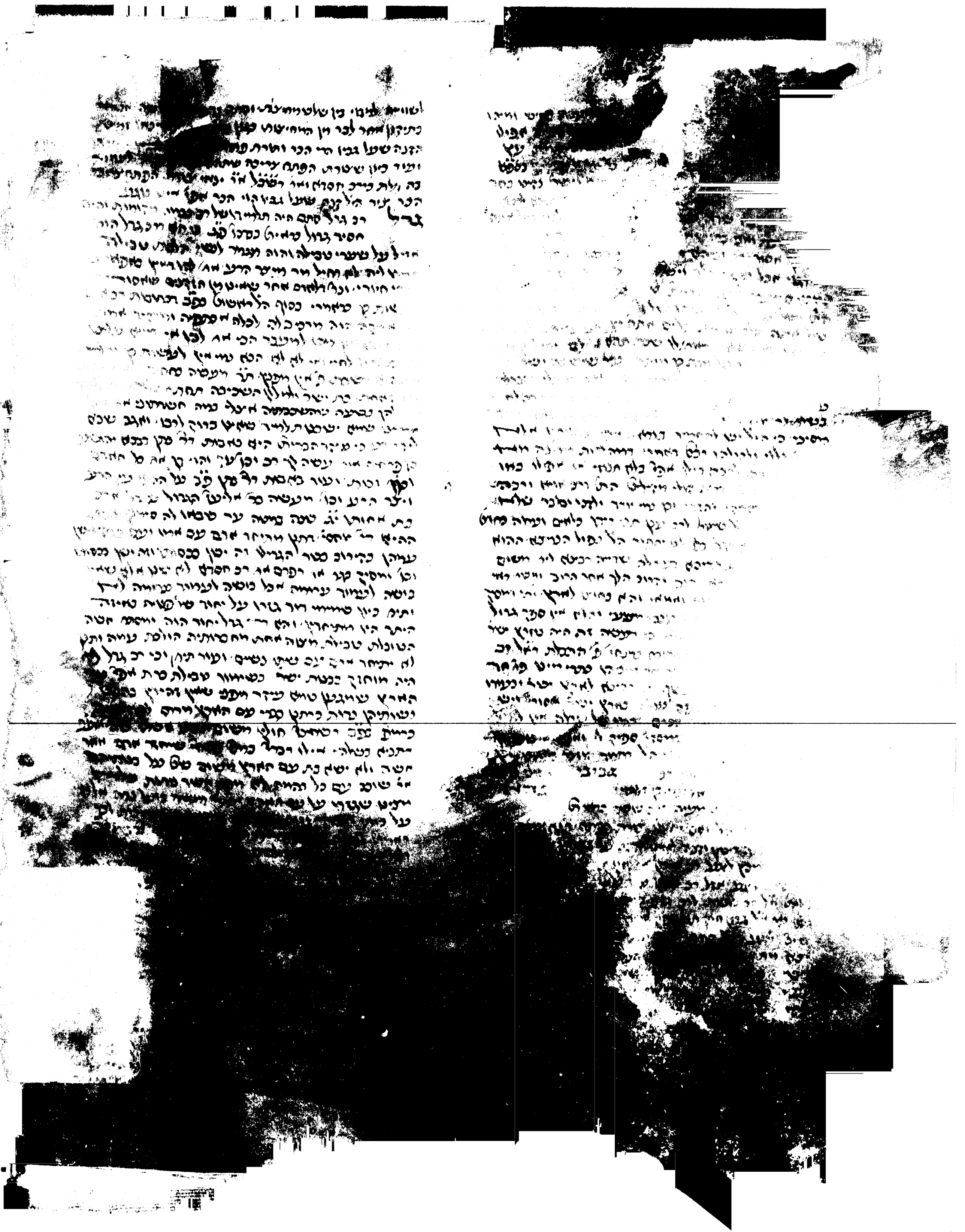

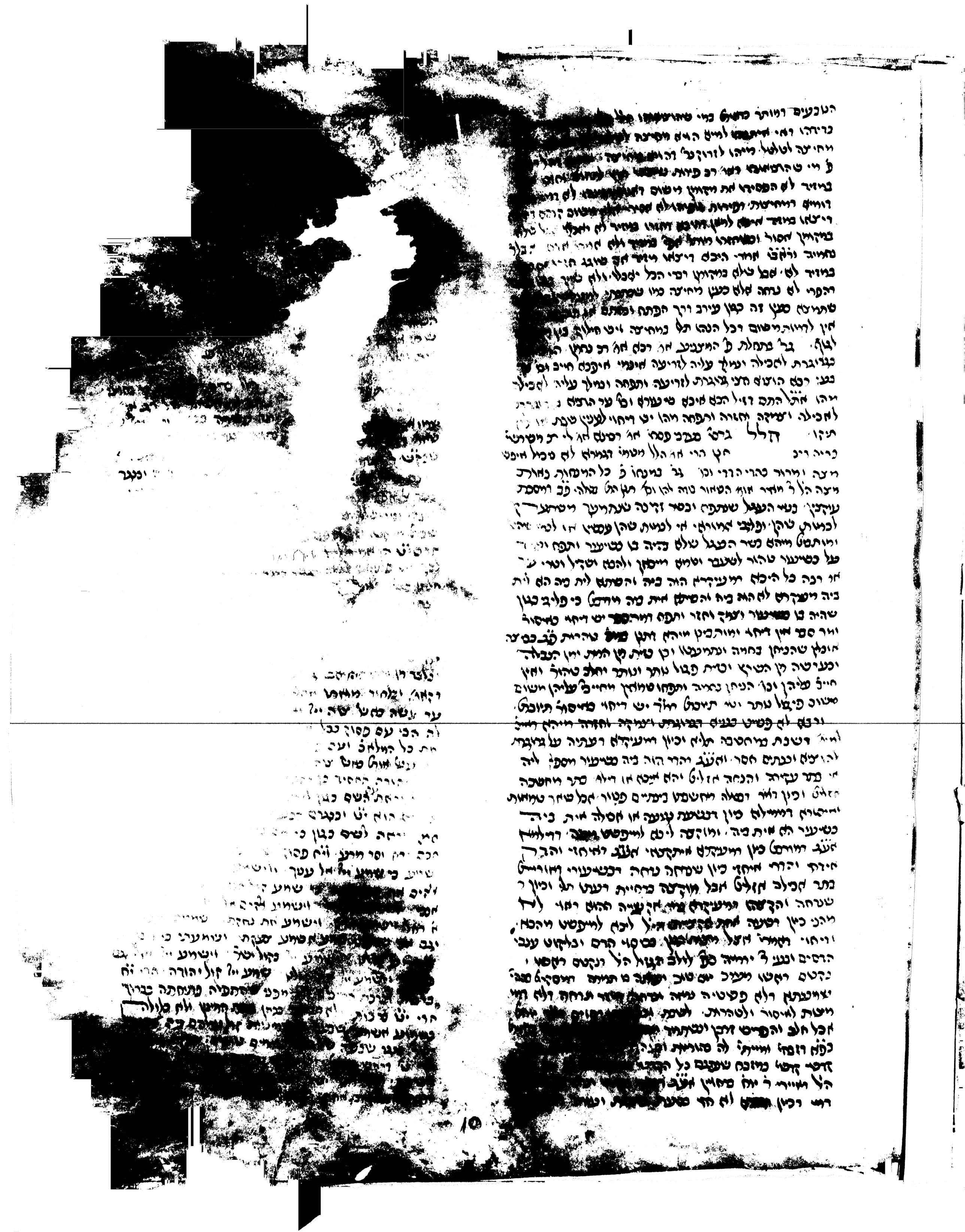

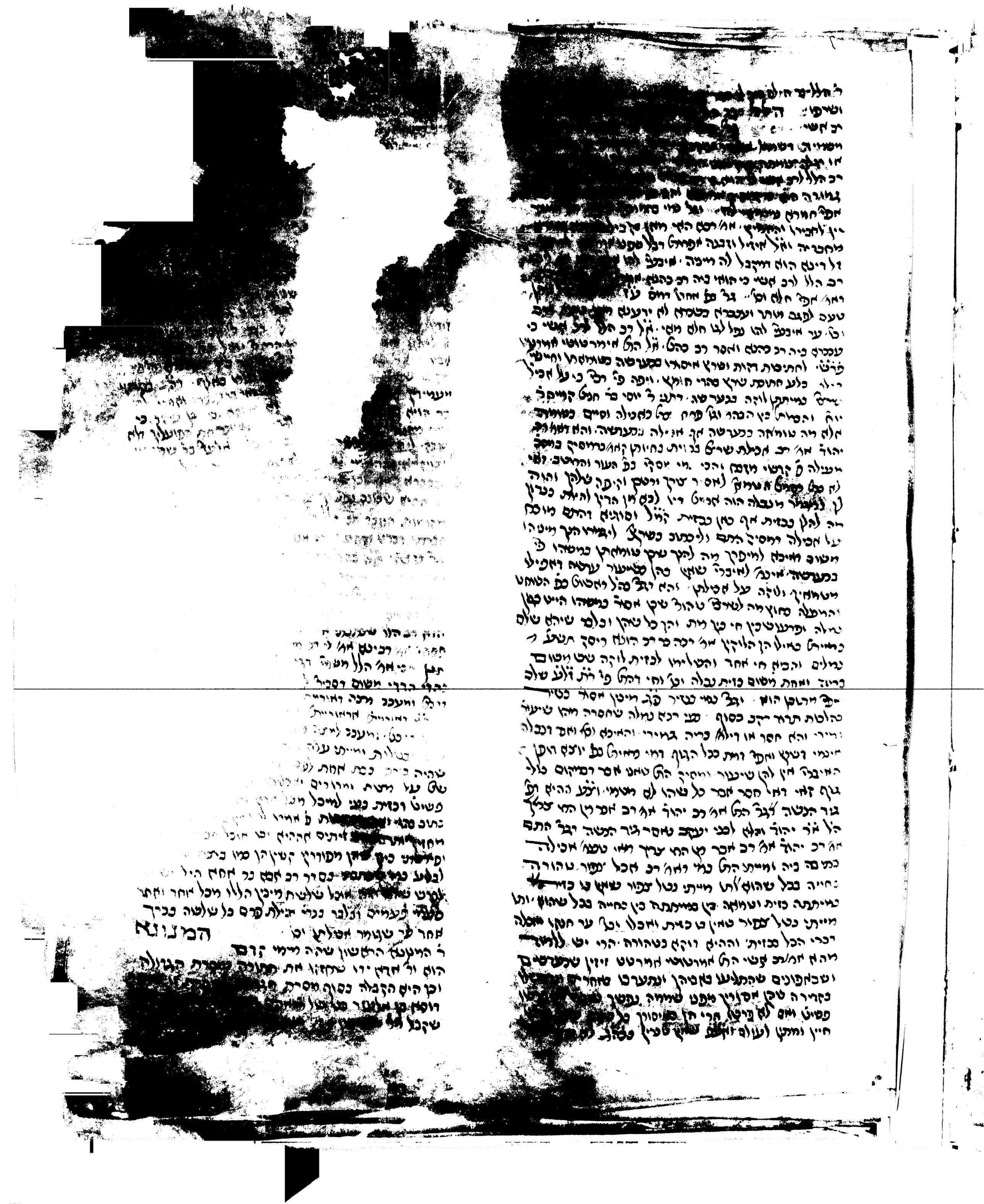

המנונא

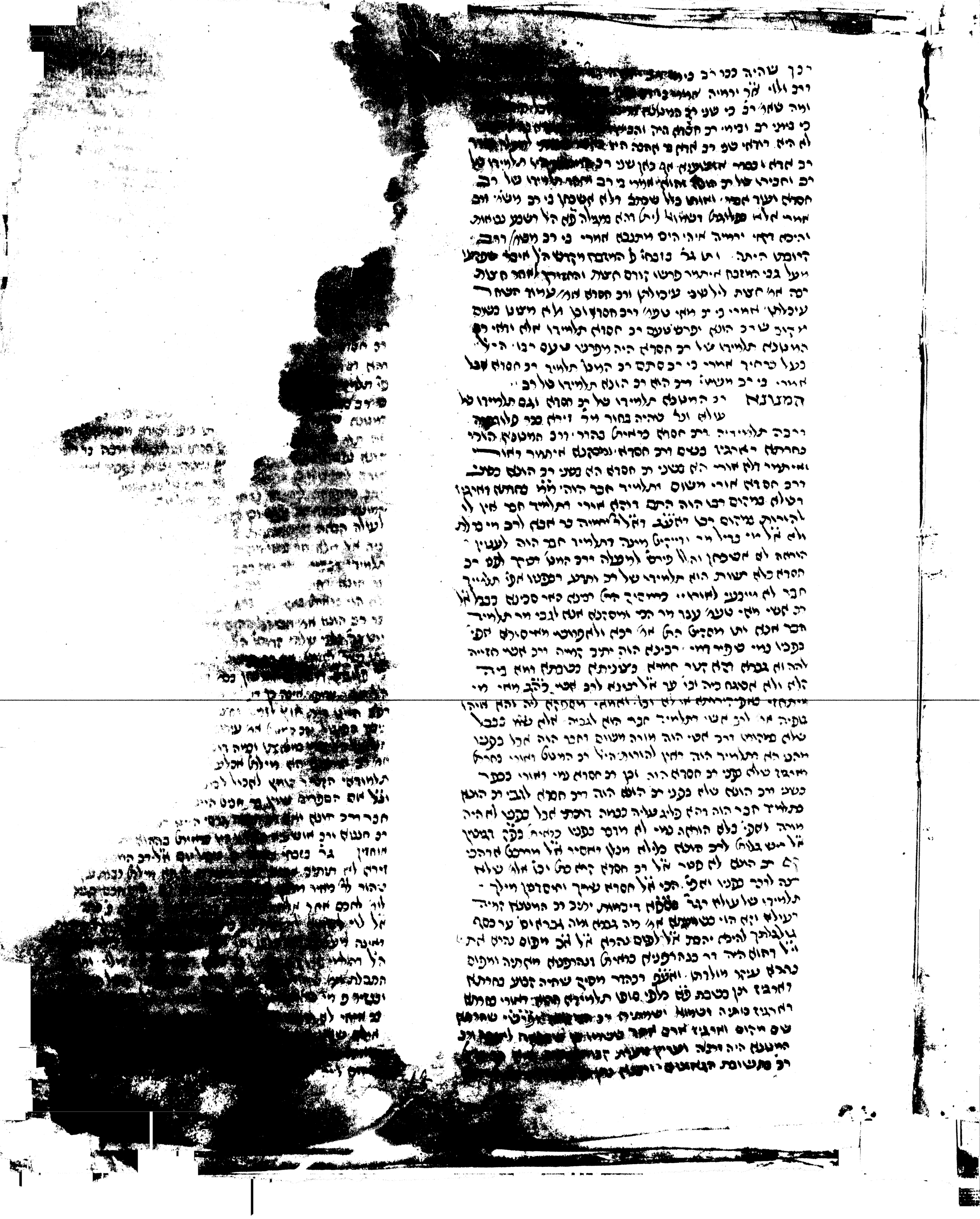

המצוינא רב המובחר תלמידו של רב חסדא וגם תלמידו של
עולא ועל שהיה בחור מר זוטרא בני עלוותא
ורבה תלמידיה ורב חסדא מרחיק בהדי ורב המנונא הוה
כחדתא דאיגיו בשם ורב חסדא ומסקנא איתמר דאמר
ואיתמר לא אמרי הא שני רב חסדא הא שני רב הונא כשב
ורב חסדא אמרי משום תלמיד חבר היה מר בחדתא ואיגיו
דלא מקום רבו הוה הכא ורבא אמרי תלמיד חבר אין לו
הוראה מקום רבו דאמר רבא אמר אמר מר אמר ורב מי מלת
ולא אמר מר ורב מר ורב מר ורב

[illegible] אמרי בי רב פתחינן ובתר הינגל
[illegible] אמ' רב יוסף אמרי בי רב סוס
[illegible] ושל שמאלה שאכלה לעי כמה מיזמנן
[illegible] אמרי בי רב תמנא ששה נחלקין עד עשרה
[illegible] ורב ואמרי דרב ואמרי דבי רחבים ובי סתר
[illegible] שכיב מרע שמתו בתחלתן בי רב
[illegible] ובתי דקרסתים רגלה ומטמאות
[illegible] שמתו אם הלו בכבוד בתחילה משכבת מרתמר פיסם ומשמיה
[illegible] דרב אמר רב שרי נגעים חסרים ויהו לא משכבן בי רב
[illegible] ומטמאין דבר עלובתן ומטמאות כל הני היל ול
[illegible] ואין [illegible] אמרו אמרו בי שב ולא מטמא ורב הינא
[illegible] אבל היכא דבר משמש ורב אמר רב המנונא הא שיבו
[illegible] ולשלה מי [illegible] אל העליה ולא [illegible] הא דיטמאת
[illegible] ופי סבורי ישר ופי אהדיא ומרומה הל מרודה
[illegible] ואחתכן בהו ערים והב רבי אמ' רב המנונא מסתברא
[illegible] ורב וכל אל רבה דקחרשתה לסבי רבי רב וכן מל נרוב
[illegible] אל כיה לרב המנונא אתה דקחתה לסבי רבי רב דהיינו
[illegible] דאמרי מיאמרי מיטמאתו נהערל אמרי בי רב רב מאי נינהו
[illegible] ואמ' יוחנן רבי ההוא דקונטרס דהזכיר ההיא דסנהדרי
[illegible] רב המנונא וגרס רב הונא משום דבכולי תלמודא אשכח
[illegible] מבני רב הונא תלמידיה דרב הוה זרק הונא לא הוה
[illegible] אחר זולתו דמי הוה לי מבי מיר לאיפוך מבני רב הונא
[illegible] ריב הוה ואמ' מיר אחר דכל אבל רב המנונא הוה
[illegible] תלמידיה דרב דהא רב הונא ורב חסדא תלמידיה דרב
[illegible] הוה פרשתא חסדא חסדא לא עביכנא לך ורב [illegible]
[illegible] ורב חסדא דהיינו פא דקדושי דאל זיל מעמיעלי
[illegible] מאי דמאן ולא עב דמן כיסי מעברין אטבחן תלמידיה
[illegible] דהיינו דאל אם יש לך אינטיב לך ובפ חלון אמ' רב המנונא
[illegible] משום דהוי דבר המיטל משבת וכל וכהבטל מאל והא
[illegible] המנונא תלמידיה דרב הוה ידע ואמ' רב פהל אמ' רב
[illegible] אמ' רב מנה לי כיבר והלה אמ' אין לך נידי ומטמא וכל
[illegible] אין הפך ידא רב המנונא מקשה לרב הונא מלא אית
[illegible] טפי לאיש ואמרי בי רב הינא רב הונא שהיה
[illegible] אוטהך ואין לתמוה על שהיה רב המנונא כיוי רב
[illegible] נמי רב חסדא אטבחן סלק דהא רב אדא דהה אטיש מינא
טפי ויום שמתו רב יהודה טור רבא ואמר רב אדא בר אהבה
שטלר מיי ר' ואמ' היום יטב נחיבו של אמהם אביה הה
תלמידו דל רבא בראיתא בלא יחסור אינמי תרי רב המנונא
הוו בראיתא מעתי פסחי ואמרו לה תלמידיה דרב ליל המנונא
סמא חזי מי הדיש ומאן וכל עב יכרי רת דלע ואינו הסור
חיני יכל לעמוד עלסור עיוך דעת רבי כי כמה דאיתא
שאין רב המנונא סתם רב המנונא סמא ועיר ראיות דאל
איפשר כשום ענין דאמרי בי רב הייט רב הונא דגר כמנחמי
פ' מיתות הל דבני נח אמ' רב יוסף אמרי בי רב על טלט מ
מיתות בני נח נהרג וכל ומתקיף לה רב טבת מעמא שפיכו
דמים וכל עד אלא רב טבת אמרי בי רב על אדמא מעמא
נח נהרג והכי מסקנא רב הונא ורב יהודה וכולהו תלמידי
דרב אמרי על שפכ מיתות בני נח נהרג אלא ורב הונא פליג
על אמרי בי רב ולהעד אין לו אל דהא מקדים רב הונא לרב יהודה
ואינהו רב המנונא לא מקדים ליה ורב יהודה היה זקן
מרב המנונא תלמידו של רב יהב ספ טבטשת הערות יתיב
רב אחרה ומיפנינא ליה מנה מתתי כפנ פל ופל ועבים
ראשים מוסחו מסחוץ מהו אל רב המנונא והלה מה טמא וכל
[illegible] רב המנונא אה שלמא ועל ואין זה רב המנונא תלמ
[illegible] אלא תלמיד ירא רבי יוסי [illegible] עלמא מאתה מחסם

[illegible]

ערבית שפתי כשילום פר
מחיים ניחוחים ממרקים מכפר
לרוח עת ערים כפר
מור וקציעה ויתר נספר
בין הברים נוזרים עובר
לזכותו להצליחי שחות הגבור
אדירי חפצי בם נחיבור
לשכם לשתלם בכנם בניאור
ובריך צרי שרני בחמי
אות בלא משש ובו כל ממ
כי יגיה שמשי ועוז אזרני כחו יחל
כעתרים ובזוהר יאיר שמ
ויבט נחשתי וישכיל עש
וירא תשוקתי ויחזקני ויאש
בשאר האותות עם הש
אשר ענני ויחכון ושרשו מעוט
משאר כל השטין הנחרתון ונפרש
חוץ מן הצרי היחיד בעווה בלקט הפרטים

ולס בר מס נזרה ע' המפלת הל המפלת סבל אחו
שלמ אר רבן בר רב אדא אר ולס אר יצחק
סבל מאחרו עריך צורת פנים ואקי מאחרו ומשל לאדם
שלטי את חכמיו ואחיר פניו לאחרו ונסוף שותה גמ אמ
יבן בר רב אדא אר ולס אר יצחק מעשה ונשתהא אחר
חנירו שלשה חודשים והרי קן ישבין ופנינו בנות המדרש
ומאן מעבר יהודה וחזקיה ויהודה בן שלר חייא חתנו דל
יעקי היה מרשת בסמטת ונכנסו לגן שלר נחיי ר יעקי כי
כראיתן התם נשעם וחזקיה רבו שלר יוח היה כראיתן נחיון
זטרים סוף הל רא שמל הגל התם תגן התם כלכלי בעלי
נתם שיעשין כרימונים יכל עי כעי חזקיה ניכר כמוציא
זית ושלמו יכל עי הלר יוח ר שעיתה לו כנגל שנפסקה
אחת מתרפיותו וכ' ואפ' אם ר יצחק אר ר יוחן ישבן
ופסק בבית המדרש שמע מינה הל ולס מאמרים
ראשונים היו כמו שהוסחתי בסוף סדר הלל כרבה דר
ולס שר הלל בר ניחמי ר חייא בר אבא היה מתאר ולס
אבו ניחמי ר יוח אן זקרם לו היה ואשכחן חזקיה מהדר
לאוקמיה מילתיה דר יצחק נחתה בסמיים ע' חטאתה
השנה נגוף הל כל הפסול שבלבו אמר יצחק שמעתי שתים
אחת אמרת אל שמחת אליצת זר חוץ תרר ותרוץ
לא תרר ולא ידעתם חידה אשר חזקיה ומ מנשה אמי בר
תרר וכן ועל סדר יצחק שנה [illegible] ר יצחק

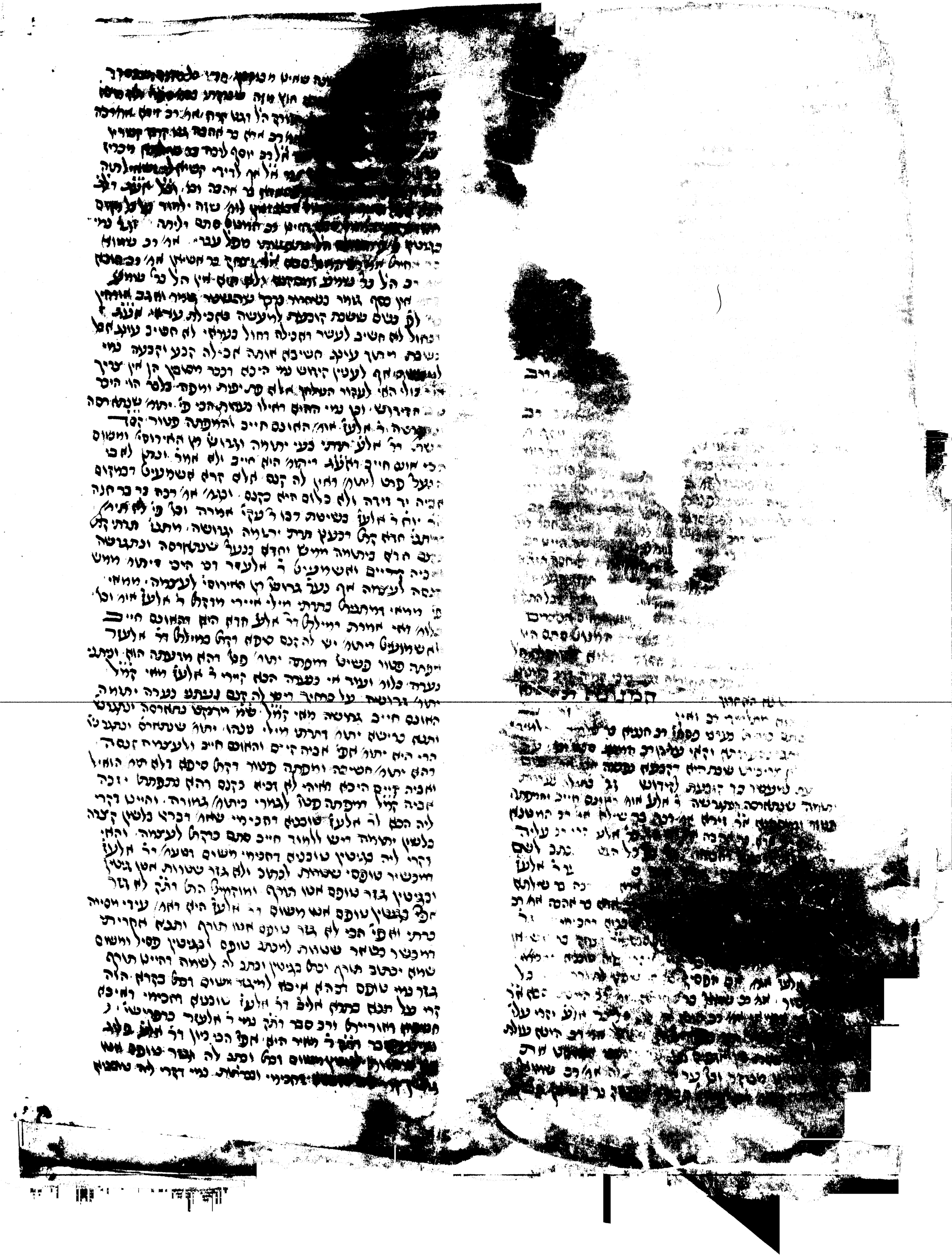

[illegible]

[illegible] ולכל מי שנתעוררה [illegible]
[illegible] ומי שאינו [illegible]
[illegible] ומי שאינו [illegible]
[illegible] ומי שאינו

[illegible] עשה כל זמן מוציאה מכל על העתר מחש
[illegible] והלב הרוטה וכן טרם מחוטי. וכן נמי נעל
[illegible] מקלב ולנער משה עני להכה מעל ניעור כיון ועל
[illegible] דשלמה כמה מסקיטה על ועל כישרי יסבך כי שלא
[illegible] כמות כגון על שילה עלב ועל השחיטה ועל
[illegible] שכולם שוין בקמון ובגמרה הגיעה
[illegible] מעה שלימה זו שקיימה מכל
[illegible] שזמנה מוטבה לכך
[illegible] מעיין עלו לקיימה הלכה
[illegible] ועל סדר טרות חסרש כל
הכרכות שהן נעל ובלעה ופרשה נעה והחרבתי בהן לחזור
ראיות שלהן ולטרף ולשמע נגן של ר' זכר זה תלמידו
של ר' יצחק בן טבלה היה כחיטה בעריס הל שלישית ועל
הדר שמע כעה עמרש יותר. זביר רב זביר
שהיה נימי אמימר ומר זוטרא ורב קשי ובר
עוגתיה ורב פפא ותלמידו של רבא כחיטה נמיה ויכרתי
והא חדא מינייהו ההיא דבכך מתחלתו מאי לא ראי לא רשי
ראחא מרב זביר משמיה ורבא הכי קאמר ליכתוב רחמנא
חדא ותותי אידך מינה. ונמי אמימר וכו' ובר נמעע כלתיה
ורב זביר אמרוה הוה תקיסא חדא שיראל יתיב אמימר ומר
זוטרא ורב אשי ויתיב רב גבירא גביהו וכו' עי אר להו
רב גבירא משום ריב זכיר ובנוא יכא הוא אפסיתו לויעא
עליה יכו' ונמי דאתי פליגי אייהו ורב פפא בהיא דזנחים
ב' התעריבות ותנן הת דב שנתערב נמים אם יש בו
מראית דם כשר ומ' נתערב דם בהמ' או נדם החיה ואחר
אותו טילו הוא מים ומ' עד נתערב דם פסול ישקר לחמה
דם תמצית ישקר לחמה ר' אלעזר מכטיר אם לא נמלך
ונשר פי אפי לתך ובגר כמאי קאיפלגי אר רב זביר
בגזרה גזירה נמקום קאיפלגי פרשי אם עשין שיין נקשי
לרחיק מן העבירה ולא חייטיל להפסר דבר שלא יפסיד את
אילו בשכיל סיג אחרים קאיפלגי תנ סבר גזר היל נתערב
דם כשר בדם הפסול או בדם התמצית ואעפ שאין כפסולא
נתמצית כדי לבטל את הכשר ישקר לחמה גזירה דילמא אתי
ואמרי מי היכא דאיכא דם הפסול או בדם התמצית כדי
לבטל את הכשר והאי דלא גזר הכי נתערב דם בפסח

[illegible] משום רחוק בעזרה לחש אבל פסוק שכיחי
[illegible] התמצית שכיח דרבה עי דם הנפש לר אלעזר סבר
מן גזר דשו חכמו להפסר בישי מחר גזיר היל עי שיהא
מן הפסול כדי שאילו היה מים לא היה דם הכשר מכבר ב
אמר שמ' לה לזריקה ורב פפא דבעי גזירה מקרש
דבס וכו' דלא חשו לתקן קרשי ובו' ובל הפל הא ומסקי ברב
פפא דלא חשו להפסר אדם ודקא היכא דאיכא מקום הפסול
דאעב' הכשר הוא כיון דהרוקה יכול לטעות בו לא חיישי
או פסלו להאיקורש משום סייגתא והשתא ההיא דבסי
נפל התבלת תר טתי הלחם חמאות בפני עצמן יונתן
תעינבר צחקן ויצאו לכית השריפה ופרס מה נעשה מי
לחכלה אתין לכליהו אי לשריפה אתין לשרפיהו לא לתר
לה לי יצרה מה רבה עולם ולא נילה אתין ונשרה שמיד
יזדמנו להן בכשים לשנה הבאה ואמרו לא שתבר מי לא
אכלו לחם בלא בכשר נמי ניטל ולא ירעי דאשתקר ולא
הוה בנשא אינהו שרין נעשייהו הל ואם סגיאה דחסם דבר
הכל בטילה ולא שמחם כגון לא פליגי דלא גזרה ופשו
לפפסר קרשי כגון היכא שמתערב בדם החיה או דם הטהר
ובדמשיק הסם דם הטמאת מטי לרסת בל דם הנפש
קאיפלגי אי סגיל לא ולא שמיח דבר הכל יזרק כשרם
מכשר דבה עני בחתית דם אילו היה דם התמצית מים

[illegible]

[illegible] ר' אבא אומר [illegible]

[illegible] ר' אבא אומר [illegible]

[illegible] ר' אבא אומר [

לא אמר דעתיה אלא אמר כראית ליה ואמר כראית ליה אי בבאר
שיש בפלוגן אי כמטיחת שמן ערב ואל מים אחרונים מיל שאף אל
דאסור לאכול בשאר אבל לבריך משום הגלי דעתיה דאסח מלאכול
ומבריך לבסר ידעת מן הלל אילו מתבתי ומעלה נפחד ר' אלעזר ב
עזריה ואמר דיב אמר

זוטרא

ר' זוטרא הראשון
שבריך תנא כרבן בהל ראשון
פ' היה קורא בתורה
תמיד והיו טלא ירדה לתפרע הדבר על נבר ר' זוטרא אומ' עד כאן
מצות כונה מיכאן ואילך מצות קריאה ומסקנא עכ מצות כונה
וקריאה מכאן ואילך מצות קריאה אף בלא כונה ופליג עליה ר'
יאשיה ומסקנא דבריית ר' יאשי אומ' עכ מצות קריאה מכאן ואילך
מצות כונה ומסקנא עכ מצות קריאה וכונה מיכן ואילך כונה
בלא קריאה ור' מין ובריית אחת נשנת מחלקת דשור אחר
היו וכל אותן הסיות שמביא בבל התלמוד עבר תר והתר תנאי
אירך יבל בל יאשי לב לא תר ולא תנא אירך אלאר יאשי
אומ' ומין דהכי שמ' ובר פלוגתיה הוא ר' זוטרא הוא תנ' ור'
יאשי ור' יוחנן מן התנאים האחרונים היו והאריכו ימים עד ימי
תלמודאים כאשר עבר סמה בבבר יאשי ויוחנן הילבר דאמר ר'
זוטרא בימיהם היה אבל אין בתר עד סמה האריך מיהו אנן לא
ידענ' ר' דבריך כונה אלא בסיך ראשון כל מאחיו ואלעב יפסיק רבה בר
בר חנה אר' יוחנן הלכה כל העדשה עריכה כונה. ואיכא
אמר דרבה בר בר חנה אר' יוחנן אר' אחי משור יהודה הלי ואמר בל
ראשון עריך לכאן אפי' הכי הלכה מאחר ראמ' ויפסיק ראשון בלא עריך
כונה ראמ' רבא הלכה כר' מאחר. ואמר רב יהודה אמ' שמו' שמעיש
אליעזר אחר זה הדרית שלה פי' בכונה. ומשום הני מעמי ירו
עלעצו והליבו אי חוזר ונאחרה אי לא אמ' רב יצחק בר שמוא בר
מרתא משמ' דרב אמ' שמע ישל' וגו' ובאנס יצא ואל רב נחמן
לאחרו עצמו בפסוקא אחת עצר נפשיה מיכאן ואילך לא מעצר
בפסוק ראשון מיהא מע מורו דעריך כונה ואם לא כיון משמ'
דלא יצא אכ' הא דתנן התם הקר ולא דרך בחזתתיה ל' יוסי
אומ' יצא ואר' שב אר' יאשי הל' כ' יוסי בשלא ודרך בחזתתיה
וכי כונה היא זו ואמאי יצא

זוטר א

מר זוטרא רבה דגר בבבל טומנין וכשאב ביצה
פעם ראש מר זוטרא משמ' מר זוטרא רבא ואמר שייחד לה קרן
זוית ולאי אהא דאמ' רב יהוד אמ' שמו' מכסה אדם מלא זופרתו
עפר ועושה בה כל צרכו ומסיר מר זוטרא משמ' מר זוטרא רבא
ואמר שייחד לה קרן זוית. ואמאי שה בל בתוספ' הלכה הלוי טמו
ומאי אל בריית היא דהא עלה זאבי הא דתנא בשאחרו אחר כיסה
מוכן הוא וכל שר הבנים עפר לצרכו או לאחרכו מותר לכסות בו
מכ' כשאכנים מלא זופרתו עפר וייחד לה מקום ומותר ובל דלא
שיין לאפקן הכי חוא ובריית אינה שנאמרה כולי האי סתנה
ואפי' אם שנאמרה בריית דו אשמעינ' רב יהוד מאי דלא שמעי
בבריית והמכסה עפר לצרכו ואחרכו אין רגל מיטיה שם הילל
ביון דאיט בטל אגב קרקע אין כאן לא חופר ולא מזיז עפר
ממקומו ותלוש בחור הוא אבל כשמכנסו לבית שבליים מצוין
שם כאן וכטליה אחי ואיא לאחר אמר לא קרן זוית
לא רייש ליה ולא נטל לה אגב קרקע הילל מותר ואשאב מוקצה
נמי ליתיה דלא מיבעי הא דרב יהוד כיון דמעייל לא מייחד לה קרן
זוית דזימון בחור הוא אלא אפי' לגבתו אי לאחרכו אלא מייחד
לרבי האסור כל זמן שלא נתבטל מאתר הוא משום דרעתיה עליה
ל' מעמי בתוספ' נמי ביצה. ואחזר אבי ואילל דרב יהודה
יבריית תרתי טעמי והלכה ההכנס עפר לגבתו ולאחרכו ואי
מוקצה הוא לכסות בו כל דבר מאוס אבל לכסות מאוס מותר
דקיימא לי' מטי הדם. ומילתה דרב יהוד דהכנס ויתר מבוכר
כהג ותנאת מוכן לכל דבר שאזדי יחוד הזקום [illegible]
הכנס לגבתו ואחרכו אינו מוכן [illegible]
[illegible] עלה והא תב הכא [illegible]

[illegible]

[illegible] ר"ג [illegible] ר"ל [illegible] ר"ל [illegible] ר"ל

[illegible]

[illegible] כל מה דאמר רבי [illegible]

[illegible] עלין מאה גדולים מעש[illegible]

ובטבטה פ' העשה את [illegible]

ואל אין אור ישמעאל בר יוסי ואף [illegible]

אל כמה היו גדול שנקרע קדוש ול [illegible]

חסיד ולא הרוש וקן בנו שהיה ל חיים ובנו [illegible]

כראויה בחברה והשופר את הפרבלי ולא נקרע [illegible]

מי שתורתו הטעה לאומנותו ומעלה שמה מעשים טובים

ובטל מעשים הוא מי שהיו מעשיו מקופחין ורשעים [illegible]

הושך לאותו חסיד בר חטטן בן יוסף ור' פנחס בן יאיר ול שמעון

בן יוחי ובנו ר' אלעזר שהיו בעבר חברה ובן אבטלס. ואבטלס

הלקיה וחזר המעגל כולן היו ירושין מחסידות אמר חסדים שהיו

טרודים כל שנה מלאת והוא אומנתן ותורתן כבר עתן יחד

בימים והיו עסוקין שני שלישי יום בתפלה ושליש שהיה שם

נעה על ר' יוסי בן המשלם ול שמעון בן מנסיא שנקרעו חלוקה

דרישלם וכן ר' מטתם בר סמאי שנקרע ארש דרש ולא התרבו

להזכיר על שם תורתן בבר אלא גם מעשה שלהן אינני יש

לפל כל אותן שנקרע חסידים לפי שביניהם היו שאר חסדות יהודה כהן

לבן שורה וכשמותיהן אלא שמעלה של חסידות יהודה כהן

הלל חוציכו לבר מי בן בבן בב עמדם חסידים שהיה בעמדם

סתם בדורו ובנו ר' שמעון חסידים שהיה בימיו כמה שהיו שאר

ר' שמעון וכן ר' שמעון החסיד וכן רב פלא חסידים

לבר מאלו כי ומשיחה שמשמן מן בשעה מאחרות

וכל אותן בכרים ששמנו מן בשעה מאחרות

חסיד יתן ויתנו אחרים חסיד אין כשכל

שאו חסיד אלא אב יש כמה מעלות

ושופות ובעה על סדר יהודה

יגל הרב ואת מר כל מקום שאתה

ר' יהודה בן בבא מי ר' יהודה כל

משאן לא נקראו חסיד יכן הלא דבר

ובמה מקומות מעשה ביוסי הסד

דבר כל מקום שאתה מוצא מעשה

כן הבא אל ר' יהודה בר אלעאי אמר הכי נמי

בחסר אחר ואינו לא זה ולא זה שהיה דבר

הפרה לא מעשה עברו של בתשעה השבר שיהיו

הגול באו והוציאו את ל חנינא בן דוסא יבן ומשמש

מ' ואילו הן המאוחר דבר מעשה בחסיד אחר שהוה חוסר

שיחין ומערות ושלשים ושבעים פעם אחת היתה בתו עומדת

להנשא ושטפה והיין כל עלמא עלין ובאין לנחמן יתהלון

עלוי לאתנחמא על פנחס בן יאיר לנחמא אלא מקבל עליהון

תנחומין ואת דין הוא חסיד נון אחרו לו לא [illegible]

כן וכן אירע לו אור להן איפסל היה מכבר [illegible]

מים מיר עלה הסר נעיר ושלחו [illegible]

ואית דאחרין מלאך ירד שמחות [illegible] בן ואיך [illegible]

פנחס בן יאור לא היה בימי ל יפה בן בבא אחר ר' [illegible]

אלעזר אומעתא היא תמה ולא לתפיר [illegible]

ואלעזר גרם מעשה בחסיד אחר ונעשה [illegible]

ושני מעשים היו שהיו נמנה בימי ל [illegible]

שהיה בימי יכן יוחנן בן זכאי ובימי [illegible]

עוחדין ואילו ל פנחס בן יאיר מן התנאים [illegible]

ל כראוי כטרטיקון אחתנו ל שמעון [illegible]

מרליקן. ואת הא דבר בעוקלא חסיד [illegible]

המעגל התפלל שירדו גשמים [illegible]

[illegible] הל אחר בבכל אין פחו אל אחס על עסקי ממון של [illegible]

יחיד שאי שלא על ידי ממון עמי ז ועוד גל הא דאמרא דלמה [illegible]

מיחתה שם לו היתר ווחן משום הכשרה ואתה לקמיהו רבנן ומיסתי

ליה הכא הוא וכי חל עלה מיחתא ל שרינן אבל אם לא אם לפני חבר

ולא עביד מילתא מישום ולא איחרת אין קצבה לתר ואין לנה וג

קלת רשע להתר דהא שפחה של בית ל לא נהגו חכמי קלו ראש

בטרויה ב' שמים כראיתה הרב כשי כירוי דשונאה מלכא כראיתה

הרב באילו מקבלין וסיעתה ורב יהוד דשאתה לההוא שוכנא

ורבנן דחוו שומעתה ולא הקרו לו ובן לאותן שטרוהו שפחה

של בית ב' ואלא קבלה הא דאחי ל שרינן אלא שלא פנאן שקיים

וחזר בו וכמן שלא קיים ואחר כו אינה ולא חזר בו אינמי ל

שהמטרין עצר) מעיין סמילה ולפי שעה עריכה כה מדרן

להתיר כי ההיא דשאיל חולין פלא הל בריקת סכין. ההוא שנחלה

ולא מסר סכינה לקמ ויכין בר חנינא שמתיה ועבריה ומגריז

מבישריה דעריף היא אקלעו מר זוטרא ורב אשי לקמי מלכא

רבנן לעשין מילתה דתלו ביה טפלי נוקה רב אשי לנעבדה

ונרמאת יפה ולא כשריה ואל מר זוטרא לרב אשי ולא לחוש

ליה לפנם אל שלחותא ודריה קם עבירנא ובכא עמי דייך

מאשני לישנא ומעדה שהיתרו לו חכמי מדלא הרב ומעדה

שהיתרוהו ומשמע ולחי תנא שהיתרוהו היה הגל דחבה

הנדר כדרך שדוחה את הגזילה השבת דהא שהתרו לו שם

כבון ולחזל יקיפה לבעל דיניה אמרה לקמייהו ורבנן ישרו ליה

ולעניין ממון גר' פם שבועת הדיינין הל ראי איכ כלשבועה

חוריית לשבועה ורבנן איכא ביניהו לאיחת לכיסיה גרמן

דקלוב עליה לר' אמר חוריית לא נתתנו לנכסיה ראי

ע"ר ליה משמעתא ליה לכה ואין לו חברה עד שיפרע אל

רבים לרב אחי לעקשה לכוכסיה דשכקיה דגלימי ה

ואין לך מיחת לנכסיה יותר מזה הלא שריין ליה ואל משמתינן

ליה עד דמטי נגדי דהיינו לאחר ל כראיתה ורב מנגר לאחן

דחייל עליה שמתא דלתין יומין והאי כמי מנגרינן ליה ושבקינן

ל. וכירושלמי דמשיכין בר ואילו מותר לגלח והמעדה

שהתרו לו חכמי מה אם ל ציין אם כשהתרו לו קודם הגבל

יגלח אם כשלא התרו לו קודם לרגל לא יגלח אלא כן ל ציין

כשהתרו לו קודם לרגל ואלו יום ל לבות נרגל שאין בדרי

פחות מל יום ואין נזיפה פחותה מל ימים אין כדי פחד אל

יום רבתי עד חוש ימים אין נזיפה פחות מל ימים ובטלה

תפלה שבע ימי. ובדרי שמים נזיפה ואחב מינה גמרי ונזיפה

דנשיאה ונדרש כרחסיה נשיאה שני אבלי ולכי כבל יחידים

לבות כנזיפה ונשים. ונזיפתן יום אחר ושל שנעה

כנזיפה ואחב על כן ושל רבים דין הוא אף בבבל לבות שלא

נשיאה. גר' פתנה רבי איהן זכור לטוב כל הרי הוא אות אל

תתאוב שאנו שחרחרת ומתבלש הטם מאחר. מכאן אמרו כל

המעדה יום אחר מלאכה אלא שהתרו לו אין לו התר

מלמעלה עד ז ימים וכל המעדה ז אין לו התר עד ל וכל

המעדים ל אין לו התר מלמעלה לעולם ולעולמי עולמים. וכל

מי על ידי תפלה מעל ידי אדם חשוב יש לו כפרה והתרה

כיהודה בן יעקב על ידי תפלת משה שהתפלל ועל ואל עליו

תנאנו וכל ל העטין וכל יוחנן שפסק על ידו עשן מקבר

של אחר והביאו לבן עקן ונקטיה ביד ומקו שוחר הפתח לא

עמד כתנו וכן שמואל את עליה לוי כראיתה נפל ונרטה

מר זוטרא חסידים וכל אותן שנקרע חסיר כל שלא שם

שהיו מרחמים מילי ובדרכו מילי הנזיקין ואמרת כראיתה דהשמה

את הכר הל השופך מים כר הר אמר רב יהודה אמר רב ואמר רב

לאיהו חסיר ליקים מילי ונשיקין ובדרכו אמר מילי דשבת

ואמרי לה מילי ומרסת ואלעזר שמעון עקיבא [illegible] שאמרו

חסדי אלא מעשה שנקרעו [illegible]

[illegible]

[illegible] רבי שמעון הוה
מרי שכל [illegible] היה משמש בתנור
המלך וכתרסיא [illegible] הייה כפייה רעדים לתב
אשי ותבשי [illegible] הכי גרס שלחו מתבר
הזהרו [illegible] בריה דל אקרתו ומרשקר
לת [illegible] יהיתם כאשר כתבתי אל אשה ל
[illegible] ליה מיתב והיש בוקם דם דשיש לי חיתך נמרש
שלחו מיתבי [illegible] מל מלעזר וכמה רוסתי אשמתן חזר
דוטרא את אל [illegible] ורב פפא כהיש דאיש טריקן הל דמקלה
את [illegible] מדרדימי מהדרש נקלה שמרדו צריטה
כרדקה מכבר מני מיטים מר אטרש מטשיה ורב אמ מעבר כל
[illegible] דוטרא גר כאילו טריקן אמ רב יוסף בר
מטמי ריאב הסמוסה לרוקן אין חוטשין לה
ה עלתה עריחן חוטשין לה מר יהודה מטמיה דסבימי אמ אחר
זה ואחר זה חוטשין לה היכי עבריט אמ רסא דבין בר שמא ה
אכפרא לי מיתי סכינא וחליש קומיה ומקריקנא לה מי מיכאל
ריעוטש ברוקן תלין ברוק וכשירה ומי לא מחמתך אהיש ומאלי
אין ומש אמ רב יוסף בר מטמי ריאה שוקבה ורוקן סותמתה
כשיה לא קטי כאן מקום ריכים כאן שלש מקום ומקום ומיתא
[illegible] חיתכא אמרו רב לחמיה בריה ורב יוסף בריך לה בפשורי
[illegible] מר זוטרא בריה ורב הנא לרבינא אמר הכי מתנתא לה אנן אמרה
הכי מתנתא אמר רבא מי תתי אינו דריה ומיכי לחורי לית לה
ריקותא לאבטורי ורב נחמן בריה ורב יוסף בריך לה בפשורי וסל
[illegible] כך ריאה הסמוכה לרוקן אין חוטשין לה לטרוף אותה
[illegible] חוטשין לה וטריפה אין מיכא ריעוטא בריאה
[illegible] מחמת ריאה היא ולא מהטא בריאה מקמי כי עשמא
בריקן נמי כיון דאיכא ריעוטא בריאה תלין בריאה לחומרא
[illegible] אחר זה חוטשה ומקמי דלא הטלא אמרי חוטשי דילמא
[illegible] מטטיל ריעוטא בריאה היכי מעברו לבמי דק
[illegible] דלא העלו אמרי היכי בדקי אי איכ ריעוטא
[illegible] סכינא וחליש קומיה אי איכ ריעוטא בריקן
[illegible] בריקן ואי לא הליל ריעוטא לא הכא ולא הכא
[illegible] לחוק והה אי איכ ריעוטא הכא והכא
[illegible] לחוק ורב נחמן כר הוה משכח ריעוטא בריקן
[illegible] הכי חיש דילמא נקבה הריסה ולא מהטא סתמא
[illegible] שלש כיתי היא להכי הוה בריך בפשורי
[illegible] ברב הוא דאמרה לה שהא דאמרא מקשיט
[illegible] נשלא הא תלין בריקן בדלא הוה מבעבע
[illegible] ריעוטא בריקן ולא בריקן אבל חכם מה לי ריעוטא
[illegible] ולא מ"ל אמ"ל ורש"י פסק הלכה כמר יהודה משמ
[illegible] דלמטה ורב נחמן דליכא דסליג עליה
[illegible] מר זוטרא חסידא אף הוא היה מרגלא הישיבו
[illegible] מר זוטרא חסידא
[illegible] כי לא לעולם חוסן
[illegible] וגל נמי טמאו מגלחין מר זוטרא
[illegible] יש הדר לביתה שרי לעשיה והדר שרי
[illegible] אמ רב תלמ חכמ מטה לעצמו ויעבר
[illegible] מעשה היה משמת את עבדו ונל
[illegible] כא לרי עצר ויטרין לנהוג מנהגו ב
כנגדת [illegible] יכן עי מר תגנותיהם שנשלם נגע בחמ
[illegible] משכנע אחרונה חוטשין את הטבה לרחוכה
[illegible] ונתנן חבר על גבי ספר תורה [illegible]
[illegible] מישוש [illegible] לו צר [illegible]
[illegible] שלהן כשמת [illegible] ל ספר [illegible]

[illegible]

שמיה משרק עצמו עמו היה מקדים עצמו מרך שמו [illegible]
להטה האמר שהוא משום מכלה על גבי ספר תורה [illegible]
ובעקש אב מר ומשמר והמ קלקלה היא חלה [illegible]
עליהו רחמי כמשיך המ מ"מ ספר תורה היה [illegible]
זוטרא חסידא משום כבוד תורה נהג לעשות פן [illegible]
לאמון הקדוש שבשמים ודר מפט אבשלום ישמע [illegible]
לבבו ונכל עליו כמ ויעזו אמרון ... אמר שנתנו עליה [illegible]
מקלה עד שכם עירא היאירי הוא חושי המרכי והחר מסר
ולהג בחגרה ושמוטל כפלם היא אומ אמש לקים [illegible]
נחר ויגחר נרוד עבר ונרחה ויאמר המלך [illegible]
ויעמד בית המרחץ מאן בית המרחץ לי יהוש בל אמ עדוהו
מעשב נבל עליהה ודור עולם ונוכה ורשע לו חטי ונעקב
אר יתן עירא היאירי הוא רבו וקיבו הוא טרוד אמ ישבו
לי יראיך ויודעי עדותך ויביע מל עירא היאירי הוא רבו
ויבדו זאפי הקלה ושמש רגמא נכלתו כי בחגרה מעורש מ
ויסקו לאמון שכל המתרים פי מנו ויסגו מכל הקבלה (שון
עקה פמו שלתבל וכין שמשמת עמו וכנור המכם אף ההר
ביו לה תור בלא התרת חכם אחר וכרגרס נעלם נהל לד עבי
חיוך נזה ולהחמיר והתם עיזרמילתי ורב הנול תלא חס מנ
לעצמו ורפר לעבמו ומתמהיל פשיט ופשטי מהו דתמ
אין חבוש מתר עצמו המל היכי דמי כי דחר זוטרא חסידא
ומ ומעגב דתנ פמס נגבי שלמי לב כל הערל אדם מתר
חוץ מערי עצמו כדר דוקא משום ובמ לא יחל ופרו ומו שנמ
לעבלה בסדר הלל ומיסמן (תמ חמ) שאין מתיר ערי עצמו
כאשמ כל אחרון ראם נרמ ערי מיהא מתר לפי שרעתו לבמר
נעלמ והאי דגר בכמ ובסתי ושרא לעבשיה הפיל שמצאו
פתח לערו מעצמו יתיר אם יש לו לפל ומר זוטרא חסידא
אם היה נהג בדרי נעמו כל ל יום אי שמנה דברסי מילו
מבלחז לי אין נרוי פחו משבעים ואין נזיפה פחתה משמנה
יגל עלה אמ רב חסדא נרוי שלא בנזיפה שלהם ולא הלא היה
שוהה מרוי של עצמו אלא שמה קמה ולאלתר מחזור לביתו
היה מתיר לעצמו לפי שמתחלה לא נתבון אלא לכבוד חכם הל
בפני מנה את עצמו ואחרכך לבר ביוב שבל לעשין התרה
היה מתיר לעצמו לאלתר ולמשכלא ימי הפרוי של מי ני רב
היה מתיר והייט דקמ וכר עיל איהו לאשתיזיה שרי ליה
לנפטיה כולא ולאלתר מתיר לעצמו והור שרי לדיריה פ והור
ולאחר זמן נשכלן ימי הניחא שרי לבר ביוב והאל מתנה לין
טמ כה מילה הא דאמ רב חסדא בידא שלא בנזיפה שלהן אין
טהג אלא שבעה וקבל לן והא כהיא שמעת גזיפה דרסי
ההוא טבחא דאיתעבר ביה ברב טובי מרב מתנא אימנ
עליה אבי ובכא ושמתה לסוף מייסיה לרב טבי טובי אמ
אבי היכי נעביד נשרי ליה לא חל עליה שמתנא תלתין יומין וכן
אלא דנדרי דידהו נמי דסבי כבל תלתין יומין ודוחן לפל הא דאמ
רב חסדא לאמונה מרחסיך הא דאל רב אידי בר אמין לאבי הכי
אמ רב תחליפא בר אבמי אמ שמוא טוט אסר טוט שרי ומסקנ
הא לאמונה אבל לאפקירותא עד דאל עליה שמתנא תלתין יומין
דהא כל ההיא שמעתא לא איירי באמונה ובל דסתם עדוי כלא
זמן קשר שהוא בעלעסי מאון אפ אם הסדרי מרעת
רבים אינו אלא עד ז ואם לאפקירותא אם נמנו רבים
לעות בסתם אין פחות אל אבל יחיד המערה אפ משום
אפקירות הוינן דרב חסדא אמ נדרי שלא והוא מיחיר בגון
שמרה כלא מטין אינו אלא עד ז והלשון מוכיח דקאמ נמי
שלא בנזיפה שלהן וסתם נזיפה היא שיחיר כעם והאכעים
עהב נזיפה בעצמו כמשמע הכא מר על בר קפרא ור ומשמ
[illegible] חשרק בר טוביה [illegible]

[illegible]

[illegible]

זוטרא רב זוטרא בריה דרב זוטרא ולא זיבק גל נשלהיאסב
שבת ונשאלין לנדרין שהן לצורך השבת, ובגמ'
איבעיא להו כשלא היה להן פנאי, או דילמא אפילו בשהיה להן פנאי,
תשב ואחר דיתלה דכל דרב זוטרא בריה דרב אפילו בנדרים שהיה
איפשר מבעוד יום וכספי זקן ישן עשן מדרש מאר מעשה בר דרב
זוטרא ולא מצא שם חכם בתלמוד, ובשאר ספרי סמוכן ישנו מצאתי
רב חסדא בר' אדא ישרוב הספרי רב זוטרא בריה דרב זוטרא,
ולא מצא שם חכם בתלמוד ששמו זוטרא ולא וגל כל אחרון מ
[illegible] בהל וחפיפה ונטילה אל רב אדא בר אהבה ואחרי לה מר זוטרא
סמא לרב חנינא מסורא וכל יני היכי דאיתא לבר בשלהי שבת הכי
מאי איתא בגמרא פ' אילו שמיות וכל אדם שהוא יחידי מקום אחר
ובדר מאחר המימים שלא לאוכל או שלא ישתה ובמקום שהעדר
זה הבוע אין שם לא חכם ולא שלש הדיוטות ואירע מעשה
שבא אצלו זקן או שלשה בשבת ונשאל על נדרו כל שאותו
הזמן שנשאל עליו שאסור לאוכלו או לשתותו כאותה שבת
כדין שכן השאלה לא היה יודע בהן הרי אותו הזמן מוקצה הוא
ולא יהא בהל אחרון יפ' בדרה, רמי ליה אבי לרבה תנא מותר
השמן שנר ושבקערה אסור ור' שמעון מתיר אלא ליה ליה
ור' שמעון מוקצה, ורמינהי ר' שמעון אומר כל שאין מומו ניכר
מעבר יפ' אין זה מן המוכן הכי השתא התם אדם יושב ומצפה
מיתתי תבנה עד הכא מי אמרי אדם יושב ומצפה אימתי יפול
כל מוקם מיתר אם ריל לא נפיל ביה מומא ואינמי נפיל מי יתר
ומום קבוע הוא, אלא דנפיל ביה מום קבוע מי יתר ומזדקיק
ליה חכם הילכו מוקצה, מתיב רמי בר חמא מפירי נדרי שבת
לצורך השבת ואחמאי ליה מי יתר ומזדקיק ליה בעל התם נדרב
פנחס משום ויכא יכל הערמת על דעת בעלה היא עומדת, אשא
שבאלין לנדרין שהן לצורך השבת ואחמאי ליה מי יתר ומזדקיק ליה
התם אי לא מזדקיק ליה חכם בגי ליה בשלשה הדיוטות, הכא
מי יתר ומזדקיק ליה חכם הילכו משום היכא וחכם והדיוטות
לא מקרי מדעתיה סבר אי לא מזדקיק לי חכם הרי מעיין הדיוטות
ולא אקש נפשיה מההוא שן דבר אבל היכא דליכא לא חכם
ולא הדיוטות כגון ישראל יחידי שהוא שרוי בין הגוים בר אפילו
חכם אחר מוחלה מינו שם ולא חכם אחר ולא שלשה הדיוטות
אם נשאל על נדרו שאסור לו אותו היום של שבת נאותו הזמן
שנשאל עליו מטום דאקציה מדעתיה ואלא דב הדיוטות
לאו כיד הנשאל על נדרו הוא וכמ כיון דלאו כידו הוא יהא בעל
אסור באותו הזמן שנשאל עליו לאותה השבת, יהא נהג בר
נפיב יקדושין הל האומ' לאשה הרי את מקודשת לי לאחר
שאתגיר וכן דגר כבר כעת מינה ר' אפי מר יוחנן אמר פירות
עריגה זו תלושין יהו תרומ' על פירו עריגה זו מחוברין וכן אינכ
נשיתלשו ונתלשו מהו אל לכל שכידו לאו כמחוסר מעשה
רמי אמתיה דאבא לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שאתגיר
וכל עד בשלא כולהו לאו כידו אלא בר היה כידו בר מי לאו כידו
דאר חייא בר אמא אר יוחנן בר עקיב שלשה מטפש סמ ניה
וכיבמו פ' החלץ אפיק שמ בעבן מומחין ורמי דילמא ואקרעו לאלא
ומשום דאפי אי סגי בב הדיוטות לאו כידו הוא ולאו כל כמיעה
לקדושי ולא הוו כידוטי ולאו קושיא היא דכל קטן שאין בר
ציבה ומוכר מסור לאלתר אין אותו קטן כלום לאו אין אדם מקנ
דבר שלא בא לעולם משום מדעת מוכר לא בגר כאותו קטן
כלום ומשום אמר אמר מי יתר דיהא כך שאם הוא עצמו לא יחוש לעסוק
בקיום המקח הילכו ולאו קיום הוא אפי אם אמר מזומן כיון ב
שבגות אין תפישת קידושין אין כמו מי בגר ודעת ואין אותו
קטן חשוב לתקוש לחול [illegible] אכל הערר מאחר מן ב

[illegible]

מר זוטרא מר זוטרא בריה דרב נחמן כמה
פעמי מוזכר בתלמוד ומכיר ומעניר
על מידותיו היה סגנ' מעבלה פ' אחרון הל מה האכבתה ומים
דזו אחת מהן ולא עלתה עמי קלת חסרי על מעתו בי בלא בגר
זוטרא בריה דרב נחמן כי הוה כליך לאריש אמ שני ליה ומחיל ליה
לכל מאן דבעבן פ' מכקש רחמים שלא יעשה שום אדם על ידו
אם סרח עליו מיהו אל כל מי שהיה מרעבן הוא
אמי לא דקיימה עראיתא בסדר יומ' ל בתלמוד מר
תלמ' חכם שאיט עבב ועטר כעבש אינו [illegible]
לא הקום ולא תעור ומשבר הבוא כמאן [illegible]
הקום ולא תעור אינו הוא נקמה ואינו [illegible]
מגלן וכן ישבראל רגומא לא והתנא הן [illegible]
חרפתן ואינו משיב עונש מאהבה ומאהבה [illegible]

[illegible] מר
[illegible] אחריה אמ׳ הייט הני
[illegible] אחריה כתיבה ואחרי פרת הוכה
[illegible] עד שיגיע כוחו שהוא גבוה וכך
[illegible] הנה פשוט מראה דחיק אחרי ולא
[illegible] השאור ופסח ומצות אסור יורה אף אם אינו
[illegible] מסיר עליהם הוא חזק הכתי מעשה דר׳ נגאה
[illegible] דעת הרבים ממון מן הרוש כשעיה כל נבסיה
[illegible] הר׳ כל מורכה הל תמין שהתנה יהושע ונפטין
[illegible] נשרה אחר מכמם. אמ׳ רב אחא בר יעקב
ואפ׳ לישאל הימה ערור שמ׳ רב חברש ואפ׳ נשבת מר זוטרא
תפילת שקיל ואל לשמעיה זיל שקיה פ׳ שקיל נחול ואהדר
ואל שמעיה זיל שקיה כי שקיל ערור שעלו בו עשבים
מחזיק לרבוש מהיכא ושקלה ושה בטיח טי שלא יהא ניכר
שטטל קשור לשון זקיני דכנא משה אבי אבא יגרבי
כיוטרא נשלה מעשה שמע אלי אמר לב הרחוק
מעשה אתפלגון ר׳ יוחנן ורשב׳ל חד אמר שכל העולם כאין נעקרה
ואין כאין בזרוע ואחר אמר שכל שבות ונאות הנאורה
ועולם בזכותן והן אינן נהנין כלום כבר מר זוטרא רמצלי
על חורבן מי תגנו כל נפשיה ולא מיתעני ולא כי זה מר
זוטרא דוחיק ר׳ אחאי בר יוסף ״ זוטרא
רב זוטרא בר טוביה תלמידו של רב היה ובמה
מעלות הזכרו דברים. ועל כי אף תלמידו של רב יהודה דהג
[illegible] רב זוטרא בר טוביה הוא פסיק סידרא קמו ורב
[illegible] אמר להאי סכוקא ואלה דברי דור האחרונים אל
[illegible] רחיכא ראשונה ראשונה מאי הוא שתיק ולא
[illegible] מידי ולא עני אל מאי דעתיך כל דלא יקבל תיהוש
[illegible] אם בריא רבא הוא יתב ונקיט מילתא דהג בר
[illegible] בנפשיה מר יוחנן כגון דין מסיק ואמרן עלה
[illegible] אחרונה מעל ראיב ראשונה מאי ניהו דכתיב דור דור
[illegible] בגבורה ישמעאל מתנ לכ מיה הסדיק הראשון ול
[illegible] אלה דברי דור האחרונים איכן ראשונים ואלה
[illegible] דור האחרון וראשונה איכן תחלת עשייה אמ׳ להם
[illegible] תשיבה ושעמר ובר בלא רחמת הל הו שנים
[illegible] אותו מחלון זה ובן אמ׳ רב זוטרא בר טוביה אמ׳ רב
[illegible] לעורת מיוחדת שהיא פסולה פ׳ לעדות נפשות שט
[illegible] על פי עד אחד ובן תנא נמי הכי לא יומת על פי עד
[illegible] אחד להניא שנים שמעון אותו אחד מחלון זה ואחד מחלון זה
[illegible] מחלון זה שת זה שמעון מסתרפין ובן עד אמ׳ רב אשי לילותא
[illegible] מיוחדת בטוב פרטי מחוטות רבטל לא יומת על פי עד
[illegible] נפשות הוא ולא אבל פרטי מחוטות כשירה
[illegible] לה רב חסדא בדיני נפשות תנא׳ פרשי אם עדות
[illegible] נעלם כשירה ומצטרפי פרטי נפשות כשירה
[illegible] מחלון זה ושנים מחלון זה והוזמה בתחת תעשרי
[illegible] כגון בבת אחת להציל את הנזמרין ואת
[illegible] נטילה ובמן ובעלה מצטרפת יש
[illegible] ויהושע אמ׳ והציל העדה משת הכא ורב
[illegible] דמן מצטרפת עדות מיוחדת אפ׳ לדיני מחוטות
[illegible] שמן הכשרה דהם תרוייהו אמרה לא מסהדי וזמן
[illegible] אפיה לא דיק דוקא לעדות נפשות
[illegible] לשון מצטרפ יהפ׳ על כן אמ׳ רב
[illegible] שמחרת כשיר פרטי מחוטות לא יומת

עליה רב יהושע בן זרחיה כל זה בורר ואחרי ולעולם אין עדות
מיוחדת עד שיראו שניהם באחד נכהג כשירה ומין ושפחה
ראו כאחד כשיר ראי לאו ומ׳ דאמרת לעדות מיוחדת בדיני נפשות
אלא בשתם הוה מיעטינ לכל עדות מיוחדת ואמינא דאמרה
ריש נפשות ודיני ממונות פסל לעדות מיוחדת והא כל דיני
ממונות והוא עד אי ראה ולא מקום שט עד אחד שכם כאן
ומקבלה רחמנא בלשון חד למימר עד דאחזו תרוייהו כחד אינ׳ עד דידעי ובלחד ולחד
חמא ליה כעדות ותרוייהו ידעי קמל לא יומ׳ על פי עד אחד
דיקא דדיני נפשות אבל דיני ממונות מקיימינ לתרוייהו
אחזו תרוייהו אלא ולא ידעי חד בחבריה ואתקיף עליה דב חסדא
כין דעדי דדיני ממונות ועדי דיני נפשות שאין בעדות
משום ומקבלי רחמנא בלשון חד לתני מיהת להעיל בשנים ובאין
מחלון זה ושנים להעיל מחלון והבין יש לקשה בקושיא מיהו
רב יהודה נמי פנל ליה כל יהושע בן קרחה ועדיקא מדר
יהושע בן קרחה כנאמינ הא כל זה בורר אמ׳ רב יהודה עדות
המיוחדת זה את זה בבדיקות בשיר בדיני ממונות ואמ׳
רבה מסתברא מילתיה דרב יהודה בתחר אחד מאן בארבע שחורה
ואחר אחד בארבע לבנה אבל אחר אחד מנה שחור ומנה
לבן אין מצטרפי ומתלא מסיים רבה למילתיה והאמרים אף
רב יהודה אפ׳ אחר אחד מנה שחורה ואחר אחד מנה לבן שמ
דפשיט ליה לבנה דרוקא בהפסד אחרני אחרה ולא הכשרה
ומנה ובהדדי אחרי אפ׳ אחר אחד מנה שחור ואחר אחד
מנה לבן אמרה רב יהודה למילתיה ולבא לפמשי דבהדדי
פלגי אורב יהודה ושניל להו רב יהודה אמרה למילתיה
בבבה ותא מסקינ הכל כמאן כל יהושע בן קרחה אימור דאר
יהושע בן קרחה היבא דלא מנחשי אחרי היכא דמנחשי אחרי
מי אמ׳ ומסקינ אלא הוא זאת כי האי תנא דתנא אל שמע
בן אלעי לא כחלקו בש ובה וכן מרקמיסין אלא הוא דאמ׳ ר
בלשכה ולא מסיק אלא אינהו דאמרו בלשכה שמ דאמרב
יהודה זאי וכימקיישי בהדדי למילתיה ובכי נמי אסקינ
בחולין המתי ורב יהודה עבר עובדא בלשכה דהג התם בהל
כל מזקה שאין עמה טענה רב כהנא שקל בדקא בארעא אזל
אהדר אולא בארעא ואמרה אתא לקמי דרב יהודה אייתי
בקדי חד אמ׳ עני ובתי אוש אתא וחד אמ׳ עיל תלת אל
זיל אהדר תרתי אמ׳ תלת מאן בלשכה מיתינ אייתינ
מאבריכא דלית היל טוטה ואל לבי תייתי אלא דעבר רב
יהודה בהדרעי ומקרשי למילתיה ואעג דעיקר מר יהש
בן קרחה אמ׳ דלא מקשי לרבה מיהא. וכולהו אמוראי חיש
בר יהושע בן קרחה רב נחמן אמר טוטה בדיקיה בחולין אמר
בבבא דאשונה הל זה אומ׳ של אמתי ומסקינ הר אייתי אמרי
דלא כהתיה הוא ואמ׳ רב נחמן אמר אמתי ליה ומאי מסקינ ליה
ולזילותא פי דיקא לא חיישי ומסקינ אמ׳ רב אשי לילותא
דבי דינא בעי לא פלוגי אלא חיישינ והכא בחיצטרפת לעדות
קמי דלגי בר יהושע בן קרחה ובמקום דבר דכתובות דאמ׳
ישכב משכב אלעי בן הבגן מעלין לכהונה על פי עד אחד
עבר עובדא והייבו בר יהושע בן קרחה והכי נמי מסקינ בבבא
פטוט הל גט פשוט עדיו שמב ישלחו המייה לך ומיה
ומכך ואהדר להו בר יהושע בן קרחה אשתא לפי עד דעבר
לא קש מורי בטולה שמעינ ורב יהודה אליב דדמנ בבי פלוגתא
בר יהושע בן קרחה אמרה למילתיה ואהדר ליה בפ חבורה ועלת
בקשיא מיהו אינתא בר יהושע בן קרחה סבר להו.
רב זוטרא בר טוביה בר בי זכן בגל מיה שהרי תלמידו
של רב הלכי ובל בבבא בתל ס׳ מי שחת מיומיה ורב זמל
בר עות בבבא בבבא לעבדיה זוטרא רבא בעיה לחשובי
לרב [illegible] שמתה לבא/ ורב צ׳ בי

[illegible]

הנכסים [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

[illegible] והאמת רבינו
[illegible] ומקיים. אלא
[illegible] הקרבנות בלבד
[illegible] נתקלת חבירו וכל שחוא
[illegible] מצוה יהיה אין לבקש
[illegible] ירא ושלם גם עשה לעבד לא טוב
[illegible] אמר רב יעקב כרה רב יעקב כל
[illegible] אל ידו אין מכבסין אותו ולחיצתו שלה הלה
ומפקר [illegible] גם עשה לעבד לא טוב והיינו בשה צריך מתבון
לעשות לעשות אותו כמו כ יהושע כל הכעס ומילט עהלה מיטה
ותוה מעשה ליה בקפיד ולא אם תמיעה מולה דאיכין בעיין רחוקה
כרסלמה דתרגלה ונמנה ואם שמו לאו אורח אדעה לאעבר
יום ושנים ופטר ויחמין על כל מעשה מיטתי מהכא גם עשה
לבד לא טוב ומאי כהב ולבקש לעוגשם אין לעשות חסל אם
יעשו מאולם אין חט לבריך ומר זוטרא ושאר הסידי שהיו אומ
יוצים שלא תעלה עמהם קלות אחרים על מטתם מוחלין ומבקשים
שלא יעשו על ידיהם דלא מיגנאה מכיורתן שלא היו מוסרין על
תכיריה אבל אי לית להו דיינא אלא מוחלין טעמא שלימה
כדי שלא תבא תקלה על ידיהם. גבי כפ אין מעמידין הלטה
ישמן העיר ויבי בן יועזר על ידיהם לאחלה ויסאב ובכו ליה
יוסף שוילא ובריבי יוסף אסרה מיגנאי ליה ועוד דאוריתא היא דכל
אשר יגע על פני השדה וגו' ומשני דאוריתא ובקונ אסור ובקונ
כריקרכ שרי ואת אמרו גבור ריקרכ כריקת לאסור ואתא מאן
אידמה מדאוריתא תו פרכי ריקרכ כריקת מאי דאוריתא היא
ריקת וכל אשר יגע בו הטמא יטמא וגו' אחרוה ופטר קשה ויכה
אמר נמר זוטרא טיה דרב נחמן דאוריתא בחיטור טומאה ש נעה
שלא בחיטור טומעת ואתו אינו דבר שלא בחיטור טומ שנעה
ואתרא אידמה מדאוריתא מאי היא דכל הנוגע בת כל
[illegible] ומת ובכל ובכל אשר בו הנ יטמ והנפש
הנוגעת תטמא עד הערב. לאן בחיטור כאן שלא בחיטור ופשי
בחיטור פשעה טהיה נגע בת וכמ חסרו ונגע בו שלא בחיטור
[illegible] שנגע פיטו ביון המת. כמ חסרו ונגע בו והא דאמר לבו
[illegible] לא תתלו ביה טרי סריקי ברב נחמן לא פ ופטר מאי הכי
[illegible] קשין אהדדי ומאי כיטומא איכא לתרוצי אלפא
[illegible] מו ס מרים לה דעולם אין חילוק בין בחיטורין לשלא בחיטורי
[illegible] היא בתחילת מגע אחילה. שנים טמאים נמת
[illegible] שנעה ואחר יומא טומ עדיב שלשה
טמאים [illegible] שמם טמאים שנעה ואחר טומ עדיב ה ונעה
טמאים בת אלמנה נומ טומאה ואחר טומ עדיב כיצד
שמם אדם הנוגע בת טומ טומ שכנעה ואדם הנוגע בו
טומ ערב. כיצד שלשה כלים הנוגעים בת כלי מתכות
ארחמנ אמ אדם הרי הוא פחלל ונטהמתכת והוא כלי נגע
בת הרי הוא אבי אבות הטומ בת עצמו אעפ שיש טהרה
נשלשי. ושניים לכלי מתכות הילל כלים הנוגע בת. וכלים
בכלים כלים בכלים כלי טוטף בכלי מתכות טמא טומ
[illegible] הנוגע בן אדם בן כלים טומ ערב כיצד
[illegible] בת ראיש כלי מתכת והוא בת עצמו
[illegible] אדם בטומ טומ שכנעה וכלים באדם כל
[illegible] ראמר אמרו אחר הרי הוא פחלל
[illegible] בת הרי הוא אבי אבות הטומאה
[illegible] בו נמי טומ שנעה כאילו נגע בת
[illegible] מחמת אם
[illegible] באותו אדם עצמו לטומ שמא
[illegible] בקלים דהשתא הוי רבנן
[illegible] מחמת מקבל טומ שכנעה

מטמאין בכלים מן המת שו מחמת חרב נמוש פריה בעפרי מעיק לה
מעמל אשר יגע בו הטמ יטמ ומוכחתם נגרי כם ביום השביעי
האמור בפרשת מרין ועיין הטמ. וכבי יצחק מסימנין פי המשנה
כך אלא שקשרתי והנה הפי בת על סדר הישר ולע. מה מעיל
שהתנה מחזר ומעמ כל מה שיכול למעות ואי סר שיט מלוך
כין טומ מחוכר לשלא בחיבור אדמתו שלשה עמודין בת ומוקי
לה בכלים ואדם וכלים פי כלי שטן לתנו שלשה טמא בת
ומולהו על ידי אדם ובחיטורין מדלא הל הכי שמ ואין חילוק
כין חיטור לאל חיטור ונגל דהייט דאמ דכא לא תתלו ביה כוכ
סריקי כרב נחמן דודאי אין חילוק כין חיבור לשלא בחיבור
בגל בפס נזר אמ רב הוטה נזיר שהיה עומד בבית הקברות
והוטיטו לו מתו אמ מת אחר ונגע בו חייב ומודעב אבי טיר
שהיה לומת מוטה על כתיפו והושיטו לו מת אמרת אחר ונגע
בו פטול והם חייב הל לאחלל כמי טומאין מחולל יצא זה
שמחולל ועומד ומ אלא לא קשין אהדדי לא קשיא כאן
בחיבור כאן שלא בחיבור. ופרכינ וטומ בחיבור דאוריתא
ואמר רב יצחק בר יוסף לא אמרו טומ בחיבורין אלא לענין
תרומה וקדשים אבל לא לטמ ועושה פסח ואי סר לאוריתא מאי
שנה אלא כאן בחיבור אדם באדם כאן בחיבור אדם בת
פי חיבור אדם באדם כגון אדם הנוגע בת וכעורו נגע בו
בא אדם אחר ונגע בו הנגע עליו לענין טומ וקדשי עומאת
שבעה אבל לא לעשות פסח ולעשות פסח לאחותו מדבריהם
לפסח שיבי דהסא לא העמידו דבריהם מקום בת אלא מומא
עוקר הוא ויטבל ואוכל פסחו לערב וכן טיר לא בזרו עליו
שיהא מביא קרבן טומ אבי אבות טומ אב על חיבורי אדם
בת ודייט נוגע בין שבכר מחולל ושאר מגעי אינו לוקה
אם מטמא דמת אחר ואם לי מת זה המוטל על כתפי מה לי
מת אחר אבל טיר השאר בבית הקברות אינו שמא כבר
נגע המת אעפ שמחולל כבר מטומ מת חייב על כל מגע
ומגע ועל כל פיחה ופיחה כין שעשה ואין עמידה בבית הקברות
נגע בת ומשום אהל חוש דהיינו פיחה ואתולה חייבה על
הפיחה ועל המגע כדאמ מסיק הל. הרי אין לך חיבור אדם באדם
אין התורה ואילתיה דמר זוטרא מיה דרב נחמן ואתה כלו דאמ
יגזרו אף שלא בחיבור ומשום הכי אמ דכא לא תתלו ביה ולא
כסדרי מעיק כמו שכתבתי לאעלה מוכנסתם בגרים לכלים
אדם וכלים לאו משום חיבור הוא אלא אפי אינו נגע אלא
ש כעורו נגע בכל מתכת נגע אף בגרים היה לו לטמ
ולא מקרא יתרא כי לאוש ולעשות ריבעי בת על ידי כלים
דאי משום טומאת בגר אשמעינ לא גרע מטומ נבלה
דהמסיטה מטמ בגרים שבעלו וגופו וכגדיו שוין וכן משכב
ומושב וכל טמאות שמטמ בגרים שבעלו גופו וכגדיו שוין
ואינ. והל משום חיבור אלא משום גזירת הכתב כאילו הן גופו
כדפרישנ בסדר רב אחרבוי הכא גבי מת אימעינ כין ופטינ
לן דחיבורי אדם בחדם ומאן לפרש חיבורי אדם באדם
לאחר פרישתו מן המת חיבור אדם במת מעיד נגע חדא
כמו שכתבתי לאעלה והיה לו לאמר שלש טומ באדם בלא כלי
ועוד דהיא הומא דנזיר ויקא כגון שהמת על כתפו אהיא
ידרי חיבור אדם במת וכדפרישנ. ולו לרבא ולא תתלו ביה
סריקי מאי כוכי סריקי אינא הא שפיר אוקמה אלא שמ כדפרישנ
וכן ויצא בפי נזיר ששמעתי שטעמו מפי רבי יצחק בר
יהודה ז"ל שתחילה פירש חיבור אדם באדם לאחר פרישת מן
המת חיבור אדם במת כגון אדם באדם הנוגע. וכן כל בפיחתו
לא אמרינה דמיה דל ובלה והכי מסתברא חיבור אדם באדם
הא דל יצחק ולא אמרו טומ בחיבור אלא לענין תרומ וקדשי
ולא הוי אלא מדרבנן משום דהוי חיבור אדם באדם שאר עב
באר אחר שיש לו מת ביד והשי הנוגע אדם שאדם לאחר

[illegible] בספר רב זצוק"ל [illegible] וכל אילו מר אמרינן
ורב זוטרא שכתבתי לך ראשונים שלהם כי מתוך התלמוד
לא מצאתי מקומות רק שני שיבה אחת מר זוטרא שהיה עם
רב אשי ומרימר כמו שכתבתי למעלה ומצאתי בספר הגאונים
כי אחר נתן ושאלתם הונא בנו וכתבתי בספר הונא ט זה רב
הונא רבה שהיה בימי ר' ובנו של רב הונא נתן ובן נתן עזיבא
ובן עזיבא הונא ובן הונא זוטרא בנו וכל כי זה היה מר זוטרא
רבה ומלמד היה לבדו אין לו אחריו כהנא בנו ואחריו פפא בנו
ואחריו זוטרא בנו הוא הנקרא בסתנאי ולמה נקרא שמו ד
בוסתנאי אחרו חכמי אמו היה ראש ישיבה בבבל שער
ימי רב לא היה ראש בבבל שמהיב את הדור אלא ראשי גלות
זה הם שהיו מהיבים וימי רב ואילך ראש ישיבה עם ראש
גלות שניהם מהיבין וזקינו של זה בוסתנאי רב חנניה שהי
פעם אחת הלך אחר מן הרבנים של רב הונא ראש גלות
לרזום אחר מרשות ראש גלות שלא ברשות ראש ישיבה
לקטרפיא ומנעו ראש ישיבה כח לא לו וראש גלות ד
והלשון שיבר ראש גלות אחר ראש הישיבה ועשה לו מעות
רבות ושלח שלח ליתן לו בית מלון והלך לו ראש הישיבה
לבית הכסא ולקח לו קיתון אחד של חרס ליקב והטחו לפטר
כסה עד שנתמלא רטיבות ושתה לו ואחר שתו שעם
כאותו היום כלה הוא נפל רבי בבית דוד ולא נשאר מקום
בלתי בנו של ראש גלות זה והוא עדיין קטן אמו אשת
ראש ישיבה וראש הישיבה ז"ל ישן ורחה מלוהו שנמצא
לפרדס אחר ורחה שם אילנות משובחין והתחיל לעקרם
בקרדום שבידו ועקר הכל ולא הניח מכולן אלא אילן אחד
קטן שהיה מוטמן באילן גשמים וקוצץ מיד עדיין כעברו זמן
אחר אדמיון אי לו אבי דור אלך ישרא ובן זה שלי הוא לא
ריי לך שהחרבת כל אילן שלו אלא אף זה הקטן ששאר
רצוץ לעקרו ורחה לו לאותו זמן והכהו לראש ישיבה בשבט
נהלך לו ונעור ראש ישיבה מיד פחוד והנה פנו הסוכין
ולא אחר שיבר לביתו של ראש גלות הנה ויד ואשתו
שהיא בתו של ראש ישיבה היתה מעוברת לה נחה
השמועה מכל סביבות בבל שכל בית דוד מתו מה עשה
רב חנניה ראש ישיבה הלך והביא מצעותיו על פתח ביתה
של בתו מבחוץ והיו עוסקים שם כל בני הישיבה לפנו
באותו מקום כל החדשים שהיתה אשתו של ראש גלות
מעוברת עד שילדה זכר והעלהו שמו זוטרא ובוסתנאי לפי
שלא נשתייר מאותו הבית בלתו הוא ופרדס בשמן ערבי
כמתן ומשטלר מיד חזרו פנו של ראש ישיבה לבשהיו
ולקחו ראש ישיבה לבוסתנאי זה אצלו ולמדו מקום
ומשנה תלמוד והגדה וכל דבר עד שנעשה חכם ובאותן
הימים שלא היה ראש גלות [illegible] אחר מחרבן בית
דוד וישראל היה וסלו [illegible] הזמן של רב חנניה
זה ורבי מימי אמוראים היה ואז מיפשי לעמוד אם לפני
רבינא ורב אשי אז אחר, והמעיין בספר רב שרירא גאון
ויאמר שהדין עמי שנסתפקתי זומא אני שאל
בן זומא זוגן כתם גבסי כל המועמא
הל אוכנים מקורזלות זוגן על לני מורטן אמ
להן רבותי אכנים של בית הכסא שיעוקן בבמה אמרו לו
בזית כאגוז כביצה אמ/ ובי טורטני יבנים נמלו ונמרו אלא
היד תגיעו לו ובי אות בזית כאגוז כביצה לי ישמעאל בר
יוסי אות משום אבנו אלא היד ומה שבאילן רידן זוגן
ביושלמי זה מושלם רב יהודה אמ/ בי תום בן זוגן היה יושב
ושונה לפני רבו אמ/ לך אבי אות/ עדיין שיהא מלקל יד אמ/
לו הכל מותר חוץ מן העשוי כחפיצה לי אילא עשר יומי
ישמן [illegible] מעשים היו אבל בי זעירה

[illegible] ר' יהודה אומר [illegible]
[illegible] ר' יוסי אומר [illegible]
[illegible] מה טהרות נזרקין [illegible]
[illegible] שרץ בטומאה אחרת וכל המוקדש
[illegible] לקדש אחתן פסול טהרות אם השרצעצ
[illegible] אם חי אם מת ולשון הטבים ומשמרת
[illegible] שכל הטמאות בטומאת משקה ותב
[illegible] ומקום משקה ומסייה הם וכי תמן אמ
[illegible] עשה לשרוף אבל לתלות תלוין ומי תלוין והתנן
[illegible] היוסב והגרסין מחט שנמצאת מליחת חלודה
[illegible] שכל הטמאות בטומאת מגיעה ואחרי פר
[illegible] הלא מעיקרא מחט מעלי היא והשתא הוא
[illegible] ועוד תנן בפ' טהרות אם זהום נמצא שרוף
[illegible] וכן משות הקדש טהורה שכל הטמאות
בטומאת מגיעה נמי תוי בטומאת משקה כין לקולא כין לחומרא
אבל שאר מקום מגיעה לא שרפינן אלא מיתלא תלוין וכו'
ויבטל דבר הדחוק אשכחן דאזלינן בתר שעת מגיעה לאפוקי
אבל לקולא ולשמוא מאי שנא בוגרת ובגד נמי אמ' רבא
בהמדיר אבהמה היו בה מומין ועמדה בבית אביה האב עיין
להכיר אחיב שמשתחרסה עדיו בה מומין ונסתחפה שהרו
נכסה לרשות הבעל הבעל צריך להני אחיב שער לא תתארס
היו בה מומין אילו והיה מקחו מקח טעות ופרכינן דוק דרישא
יפיפה מהדרי ומפיק רבה מהן עמצאו כאן היו בין דרישא בין
דסיפא אלא מתר השתא אזיל היכא דמשתכי בגדא ומסה לגמרא
ואמ' כל מי שאמת אל לא פתל בו שכיב מרע ההוא דאמר
ביה ריקציר ומאי כעוסיה וכל עד אמ' רבה מאי מת ומאי קברו
מוכיח עליו ואמ' רב הונא טייה ורב יהודה אמרי תרוייהו
רבא נמי נתן ותנא מי מוצאים מי [illegible] אמ' יכל והא מיתלא הם
אקובטל חב ושמואל ורחמנא אמר רחמ' אמר לר' יעקב ושמו אמר
מר נתן וכן ההיא דגיטין פ' כל הגט המניח פירות להיות מפרישין
עליהן תרומה ומעשרות מעות להיות מפרישין עליהן מעשר
שכי מפרישין עליהן כחזקת שקר היין אם אמרו הרי זה חוטא
עליהן מעת לעת ומאי ר' אלעזר בן שמוע ובגד אר' אלעזר בן
[illegible]ות תלוה עלו הנמירין עד אלעזר בן שמוע דמגן מקור
שנמדד ונמצא חסר וכל אלעזר דאמר לרבי יוסי דאמר גבי טבל היכא
[illegible] לגיעת כרקיחי גבי חבית אפי' הכי כל הני דהכא
מגיעת מצאתן השתא לי דאתם אזלינן בתר השתא ולקי הוחן
לא כי כל אילו הסמיות לא מודע לא מתי עדו הוא מסתמא
טול בתר השתא [illegible] בוגרת לפניו שהיתה ודאי עברה ביום
שלפני זה היום [illegible] שהין בגדות אלא לעת ערב משלם
[illegible] חדש ששי משום הכי חייש שמואל וכל אחו היום
לחומרא וזה הרחק ולאב היא ס' כרא ושמו כשהתלאור מקטה
לו ממקוה ומחבת מאמי לא שנו ליה הכי [illegible]
[illegible] ר' זוטי רבו רב פפי גר' בשלהי מס' שבת מפיקין
[illegible] בשבת ומאיתיב לה נמי בגרים פ' נגרה
[illegible] אמר לה מפיקין ערי בשבת לצורך השבת אורחא
[illegible] תנא ר' זוטי רבי רב פפי אין
[illegible] בכל לקטתו דבמים שומעי עדין להפר ואם
[illegible] הכי אמר הכי אין מפיקין אלא לצורך השבת
[illegible] ליבי תנאי דתנאי חקר עד כל היום עפי לא
[illegible] לצורך השבת מיתי ר' יוסי בר יהודה ר' אלעזר
[illegible] ודידהו לצורך משבת אין שלא לצורך
[illegible] שנהגו ר' מאיר אומ'
[illegible] אפי' בשמחה
[illegible] מעות ומסקינן עמה כמה [illegible]

שהיא לצורך המועד אבל שלא לצורך המועד עשה שלא כהגון
תשעת כמיקום שנהגו אין לא נהגו לא שוה לצורך אין שלא
לצורך לא ומה כרא כיון דסלא שמעתא דאין מקרי בכל מלאכה
דלא שהן לצורך השבת ולו משת לעת וכול לתקן אבל בגדי
כלי שהן לצורך השבת אבל דבר שהוא משום כן שבות משום דשבת
כין משום שבות דרבנן חייב עליהן כלי כרשין כלי כרשין
כ' מסילין דכיון דהקדת ערי שבת מאי שנא לי ולשמואל
ההיא דמס' ביצה פ' משלחים כלים בין תבואה בין שאין תבואה
כלי שעת לשלח אותו כלי ובגד רב. שבת שרש ולבן זה הכל
כל טמאותן כ' כלי משלח אותו כלי שיש בתן כלאים ואין
לצורך המועד וכו' זה הכלל כל שטאותן כ' כלי משלח אותו
כלי ובגד רב שבת שרש לבן תמיש כלי אל אבי והאבן
תן כל שטאותן כ' כלי וכו' הכי אמר כל שטאותן כ' בחול מ
משלח אותו כלי ואמאי משלח והא אין לצורך המועד. ולא כל
שהוא אותר לבטל בבית בגון סבל המסומר ומבל שאינו
תבור ומשש אלא ובגיו כביו אלעזר ראשתל לבטל וכן
תבואה לתך דל טאמ' דאין משלח ומיהי כבטלו אותו כאיתא
בבר חמ' אבי סבל המסומר אסור לבטלו ומותר לבטלו מיד
אין משלח דאי סר אסור לבטלו בטלו בלי אבר שלאחי מ
מיבעיא שמו וכל הכי דאין משלח אותו לבטל ושילוח דאסור
משום שבת הוא דעבין הוצאה היא מאי בעי רב
שבת לשרוי תפלין ומזי לאתבל וכל שטאותן כ' מחל המועד
לשלחו כלי והוא אינו לצורך המועד ולא דהיינו בעא בר
איסור גמור הוא כל זמן שלא הותר רבינו על הבור איסור
תורה הוא כשהתרה לצורך שבת משום עשה שבת
לא הבעיו דבריהם ומן עמי לאר ואין הקרת כרר אלא נמם
שאבל ואם חבסה שוב אין יכול להפר גב בה לא הבעיו
דבריהם הוא אבל שלא לצורך השבת התירו ותקנה גדולה
היא אבל שלוח כלים המותר לבטל בבית ואין עליהן איסור
תורה אלא איסור דבריהם יאין חוין לא נאים כגון מסבל
שאינו תבור שאף כאל אין חב הבעלים נוגעים אותו ואפילו
נכיה כפיני ומן מבל המסומר החמיר כ' ומן תבואה אינו
עומדת לעשות מהן לדרות בכל הבי גמו שלא ישלח אבל
תפילין וכל תכשיט שמאיר לשאות כ' כאל ואכאל חשו

ושום דבר כגון תפילין בשלוחו לא גזרו שהרי מותר
הוא מן התורה מיהו לפי הירושלמי משמ' דאין לשלוחו נמם
שום תכשיט שגזרו עליו בשבת משום שלא ומחויב
אבל תפילין כלבר מותר והב בשלהי פ' ירושלמי דהבעה
תני ר' חלפתא בן שאול תכשיטין אסור לשלחן אבל מבן
לא אמ' אלא לשלחן אלא לבנשן מותר תני מבלבלין את
השופר להשקות בו את הגינה ואת הפיגם ואת הדקלים
ואת המרקה לכסות בהן את הכלים אבל אבהו מתפל
אמרה שאסור לבנשן תמצא כל שני אותין כ' כלי משלח
כלי אבל אומ' את שמותר לבנשן והוא מותר לטלטלן ומה
הוא הדה דתני מטלטלת הטוף ואת הפנק ואת הקדל ואת
המר לכסות בה את הכלים כשאינו עליהן תואר כלי עד כדון
תכשיטין של זהב ואבן תכשיטין של כלים אחרים נשר
ומיהם אסור אחל נשר ירמ' מותר אבל חזקיה אנקיה ירא
סופה ומאמה טלין דהכן היון מתרטין ברתיה דר
ירמיה אתא שמעל לר' דעיראל אל לא תאסור ולא תשרי
ובגב גר' בסמיות שלהי פ' כתר אשת אחיו הכם
שאסר את הקשה בגדר הרי זה לא ישאנה וכל ובגמ'
מיבעיא לבו כגם מהו שיושאנ רב כהנא בגם מרשא רב
אמ' כגם אינו מוצאים תנא לבו זוטי רבי רב פפי כאר
בגם אינו מוצאים ופי רב זוטי רבי רב פפי הוא לשמעת
שמועתא וכריתות בבת מרשא [illegible]

[illegible] שלמי חלב רבות יש הוכחה ש שנים היו. והראשון תלמידו של
רב היה שהרי מצינו בפרק מקומות שאחז הלך אחרי שלמה רב
בחיים ופחד יום טרף בהלכי ומיית לה בפלא דרבנן ונפטר
הקדוש אור זרוע אמר רב שחיטה מרה בזר עסולה. ואחרי עלה
אלעזר ואחזה יגר נמי בפלא דרבנן אור זרוע אמר רב השרם
שבן הקר. ואחרכך קבל את רש פסל שם ולקח חרם הקר.
ומה הל מרעם בתלמוד שאחז מלכי רב בהלים ובריתות עיר
סעיף אחל חלב הל אחשוב אור זרוע אמר רב היו לבניו שתי
חתיכות אחת של חלב ואחת של שומן וכל. ובה תלמידו של
יוחן היה מראים מום טרה ל המקלת הל הבעל. ובר התב
כימי ר יצחק בקטן לטהר את הבעל שאין לה שחת פנים
אמר להם טיהרתם את הורות ומרכט והאמר מר רבתינו
העמדו על הבעל שבתך שחת פנים. אמר רב בני בר אמי
מעשותו של ר טחנים שעת משעה אמר אור זרוע לר כי רב נב
כשמעתה רשנה והוא הוד יתבנה קייה לר יוחן כי אמרה
להם שמעתם וקרם מיהו ואמרה וזכה בה. ואף תלמידו של
שמואל הוה בראים בפלא ובחדש חולין אור זרוע אמר שמואל
ליקן שעיר ושחט בה שחיטתו כשירה. ובל שאין זה ר זרוע
שעלה בימי רב יהודה לארץ ישר והוה תלמידו של רב אמי. שלל
כי ודאי שנהגן עלו וכל זרוע שאמר הלכ מלכי רב כמו שכתבתי
ובראים בבל הטור הסכל קורעי ומו עיקר את דמו לא קרעו
מיון עמר עליו ובגמ אור זרוע אמר מיכ רב מיכ עיבר עליו ומוחר
ומי רא אור זרוע אמר רב מיכ עיבר עליו ואסור. מי מיקשר
לפר שהיה זה תלמידו של ר אמי. הגרסי בפר חלבים ומילה
פרס שבת בנגה מיחד ר זרוע מר אמי מלכי שלם שתתנו
בו מהו ובוטל בטלו מי אחרים כחיר מלי מו מלחן לא דמי
לחיר וכל שתיק ולא אל ולא מידי זימנין אשכחית ויתיב
ואחר וכל עד אל והא זמיש סבאין בעאי מיכר ולא אחרת
ל ולא מידי מלא אבג שיטעך אתאי לך בארך אל אין מל
מרקאל והא זמיש סבאין בעאי מיכר ולא אחרת ל מיר
רמסופק היה. והתם לאלתר בפי מיתמר אור זרוע אמר רב
מבני שלם שתתנו בו אין מטלטל בו אלא בר אחורי
ויש שכתב בהן אור רב זרוע אמר רב. אבל ס מפני הדוחק
מעתה רב זרוע ורבי בי מקום אחר כאן דורם שעלה
מבבל הע דורן לו רב לאחר שעלה מלמו לא יכל להיות כן
מיהו בכל שלש המזמרות שהבאתי שאמרו משמו של רב
כולן נאמרו בר ולא לאמרא ברב. ואתל אם אמר ר זרוע הוא
רב זרוע שלם הא דאמרי. ותו דגר בזסמ שלם הלכה
שמע אחי עשריה אמר שחטן לשם גבוה מהו ונל פעי ר
זרוע כשרין ואין מרצין וכי פליג בחולין אמר דלמ כשרין
ומרצין וכי פליג בתרמו פליג. אמר אבי ואל תיא ר זרוע
תש. לכי דרך התלמוד הוא על השואל לומר תש עד דברי
עצמו בתר רבנן הדר פשטה שייך למיא אכל לא תש
הל סור כי שנים היו בקדמים ר זרוע. ויש לו להוסיף עוד
שלש. בתלמ בגה. ובר מי בחנות ל הבסלת תר סרין
בשעית בש פוטר ובה מחייב והל כלה. וכל ושקלינ וטרינ
מאי טנמ פטור עד אלא אמר רבא הא מילתא אמרי ואיתמר
בחנגנא משמה דל זרוע שאת שמש יקרב סרינ בתוך
שלש ואתורה אחרה תעשה ולא אין העשה שלא ר זרוע
לפרינה רב זרוע אמר בזרה משום בסות לילה אלא אמר שנים
ואי בחן קדם שעלה היה לו להקדים רב זרוע לר זרוע
ועד ואלא מטעם בסות אסור סדרן בשעת משום דריעה
ומשום בסות לילה והיה לו לומר רב זרוע אמר אף משום בסות
לילה אם הוא אחרן לשם השמש אלא שמא אור משום דריעה
לבסות לילה לא חיישי ונקדים אם כלבר חזק שאין לחוש
[illegible] בסות לילה אין לחוש לגנבי מאלן ראיתי

[illegible]

[illegible] הל בלא היל משמ[illegible] [illegible]
[illegible] לכיון לאחר פטירה
[illegible] ייהו כביעור חמץ דנעו כל יהושע
[illegible] אשתו ואין לגרגם
[illegible] שבקיט מתע מקמי
[illegible] אחתא יחידאה היא
[illegible] מקמי פייט ובתר מי קים
זונן רבה גר נמס
עז[illegible] עזי לבי
[illegible] וחזלי תמרי
[illegible] לך משל לאיש הדבר אחד
[illegible] אף כן ייסור נשעי
[illegible] אותן על מי אדם משמע אותן שלא יעלה אלא נים
פל ולא יעלה אלא טום פל ועל יד פל ועל ידי סם פל כאן
שהבעל זמן לשאת הלך זה לבית עז אומר ייסור דין הוא
שלא כמה ממנו וחוזל ואומר וכי מפני שוטה זה שעשה
שלא כהגון אנן עתר שמעתא והיינו דאר יוחנן ואמאי רעיב
ותאמל רעי בשליחותם ובזמנם בשבועתם ויש לתמוה אלא
שאפשר אם החולה העיר עמרה בחולו מתרפא בשה זמן שלם
מאילו הצריך שיטל מאין עליו סמו כן משכיש לזמן אלא
מפני מה מתפלל של החולה וכמה פסוק בתיב ובקריאה שש
לדרוש והתפלל לפני רופא אומן ורחמן סה על כך וכן בחזקי
מלך יהודה בשביל ששלח לדרוש בסגל דבוב שיזמין עקרון יל
הייטה אשר עלה עליה לא ירד מטנה ומתוכן עבר עליו מפני
הרוחה וטרם נרכות פלא ואלו ר חנם לו יוה חכמים עליו ייסורי
[illegible] הן ולא שכון והב ליה ירא ואוקמיה ונר כי חולה של
דין הארץ כגון העכומן כאישראל על זה יסרי הכתוב ואחכמ
שהתפלה מעלת כגון ר חנם בן דוסא שהיה מתפלל על החולה
ומעבר שעל חולי מאב מישתא ממסיק שלהי ל אין עומדין
בשהתפלל על בנו של רב חלצבו חמה ובן כל פרטות חליהון
[illegible] שרו מעבר פיעהו [illegible] שחת שיהא פני בתרועה
על חולי מיקרחים בחמה וכל אותה הל דערי פ אין בין המדר
הטהר הל דכידור חולים עקרה בחולו הקרחת והכי מכי הטה
מר אלכסנדרי אר חיים בר אבא גמל בם שנעשה לחולה ועם
שנעשה לחטה מישל ועריה דהא אש שלהיוט ויכול
לבבוקה של חולה אש של שמים מי יכול לכבותה וכן הייתי
יכוה [illegible] הל של שלש עבתן שבל מיתן נשבעת לירק
אמרת יעמוד בל דרכ יהוה לעולם יבקש אדם ויחמו שלא
יחלה שאם חלה אומר לא הבא זכות והעבר וכן וגר מי
פלא ונקש הקש וגבר דין ויחיד בעפיה חשי היא דתנא היה
ל [illegible] [illegible] וחולין שאה וכן שנים
[illegible] [illegible] לאחר [illegible] זה נשל
[illegible] מה זה התפלל אמנה זה התפלל ולא נענה
[illegible] התפלל תפלה שלישה וזה לא התפלל תפלה
[illegible] כאן [illegible] כאן לאחר [illegible] ר[illegible] ואל
[illegible] [illegible] גמל [illegible] בתוכה
[illegible] [illegible] אליך ובן עד שבאר
[illegible] [illegible] ואם כשעת
[illegible] [illegible] כאן שאל עקי הני משעת
[illegible] הזמן אב שלמי הני כאן [illegible] בר רן אל לאחר
[illegible] רן ועל כי חולה חמה כאן שמתפלל שמעלה בתפילה
[illegible] תשובה ושמחה [illegible] תלין על [illegible] יש שמוסיף להן

זמן וכתוב אותו הזמן אין תפלה ומעשים טובים ומחריבים
הרפואה וגם לא עבירה מעבבת הרפואה לפי שנשבועה
נשתלחו ומשעת שילוחן נעשו הדין עד הזמן ביסורין שלא
כעבריה שעשה כמה דרי שהרי תשב באותו חולה שנים
ולא הועלו לו רפואות שעשה אלא של אותה מדרגת ואחרי
רחמש נמי מהכי אמ ועבר כל הע ולא איהבי עד דאל ההוא
טייעא וכל כאיתא עם אחוי לבלאי ירושלמ ובתרבו ירושלמ
ל העשה את האשה ריסרי יומ הל ועבר אר מתוא בן חרשא ובן
ייסורין שלא רחלה בהן יב שנים כראיתא עם אחרו בלאי ירושלמ
ובכתבו ירושלמ ל העשה את האשה שכן עשר לטא על ידי
מעשה ולעמת על ידי מעשה כראיתא כאבנה דהטוב אר
הקעלו והמ מי נבלאי ובתבו ירושלמ מכיך דעל ידי ר חייא
הלכו להן שנדרה זכור לטוב נמות ר חייא והניח מעבנו על
השן ונתרפא ומל הרפואות שאירו חמש שחולי של כמה מ
מרפאין בהן מעני שהן מחרין כיון שכך הוא הנשיב החלאין
על ידי רופא פל או על ידי תפילת חסיד פל או על ידי סם פל
אלא לחלו הטבת הטמי כיון שנהנה תורה ראשות ורופא
ורפות ורוב פעמי הרופא והסם ריפאו החולי פיקוח נפש
הוא והעל על ידו שכך עבר על רפואה זו של חולו זה להתעות
והאשכל יבין כי כל בריות חלך מל המלך כמ על ידי תנאי
כהיום יפה רע מן יתן והיה לבסם לרפאה אותן ולשמוך כל
המעות ויש ייטב להם ולבל לשלה זונן בר נמ
תשוב ההוא מקושר ואתה לא ר אר שבר מאוחר
הוא וכשר אל זוק לר כך מנהגה של אומה זו מלך שנה
מוטן לו שתים וכל ונל טא חר היה ובימי ר יוסי בנו של
זונן רבה או מזוק מאונה של רב זינון דרחזן
בתפילת השחר ירושלמ מעשה ר יהושע
שעשה לו רב מסיק עי שרינגן כל העם ואמרו לר חוצפית
התחנן הפנו את העם אמרו לר זיטן חזן אחור התחיל
ואמר התחילו וכו זין אמי בר נמס שבת פ שואל
אדם בכל שת ידין לבני בנין לבנים אר רבן יוחן בן
דבאי משל למלך שזקן את עבדיו ולא בנא להן זמן מהחיבו
שבקן דשטו את עצמן ויטם על פתח בית המלך וכן ער
ויואב חתנו של רב מאיר אומ מטר ריאיר אף הן עתיד משמשין
אלא אילו ואילו יושבין חלו אוכלין וחלו רעבין והלו שותין
והלו צמאין שט הנה עבדי יאכלו ומ הנה עבדי יתן מטל
לבוא וכסדר אותיות אלפא ביתא שלר עקי כאות קף כמעוזין
של עזיקים לעולם הבא שכינה עמהן משמחה רבה כאותה
שעה אומ ישעה זו רמה ירד כל יחזיון עתיד ישעיה לא
לבב הבא שעורתן של עזיקים בגן עדן בשעה שהבא
עשה שמחה לפני חצדיקי אומ רב של נשמחתן ונטופן ואלבו
בטה ויעבו כליה שט ויחזו ויטט קנאת עם מטיב ישעיה
ואומ רב שלא לא יכאו ולא יחן בעיהה אב שהוא משמחת
בני וכל עד שבנשת ישר מגרעת לדעת הבא שיבאו ויראו
שט ויראו אויבתי ותכסה בושה האומר אלי איה אל אליך
עיני תראנה כה וגם כאותה שעה בחין תשעים לפתח בן
עדן ועומדין מבחוץ להתכל מטופן של עזיקים ורוחן חלת
כל הצדיקי מלן בל אחר אחר בכבודו כל אחר ואחר ביקרויס
עד מיר טפל השע על קטהם ועותרים אות פיהם משמח של
הבא ושל עזיקי ואומרו אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיל
קיו וכן נמי תמצא בל אמן ליהו זל על פרר הבעור כמה
מינו משלות ואומות העולם רואים משמחתם לא עלה מחומת
בן עדן ומתבישין ואש יוצאה מפיהן של עזיקים ודולקת
בהן שט אף אש עריך תאכלם זיאי וזילאי כתב
ומעלה עב זוהמי זירוז אבי ר יוסי בן זירוז
זירא ר זירא כתם נזר נבמה מלאמורה

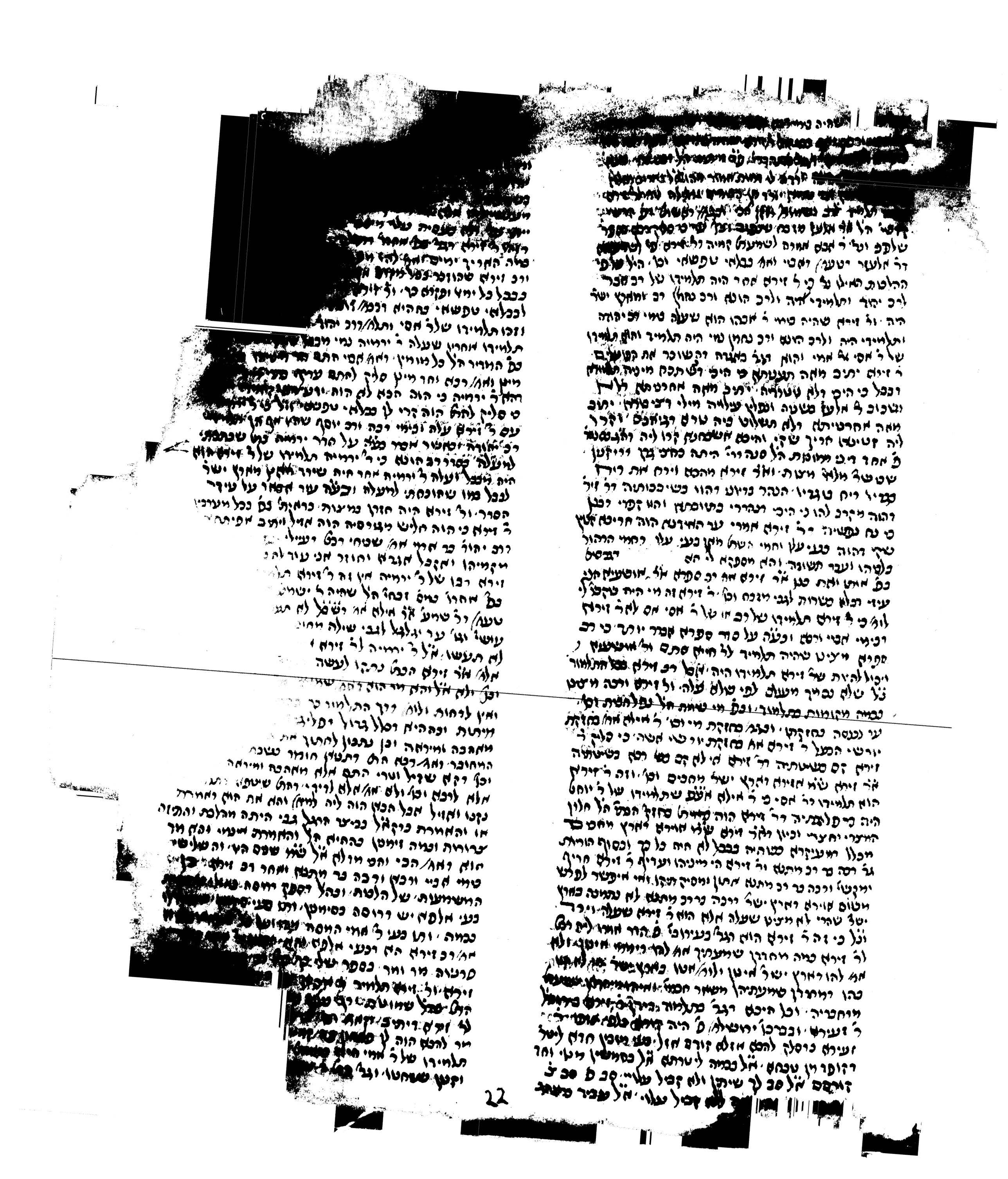

[illegible]

[illegible] אמר לו אבי
[illegible] אם לחלוק
[illegible] ולא מר עלה לא
[illegible] ולא אתי לאיכטי וגר
[illegible] את ר' דירש מיה האריכתה
[illegible] לעת המיוחד ולא ברכתי
[illegible] לעת כהן שעורה דכתי ובשתו
[illegible] לפתוח ראשון וכרך ראשון ומי"ת תנ"ל הא
מי כתרי ל' זרוע יין ומעלת שש לחות ולוג המ רבע עורה
ומכרך ראשון כגון סעורה מחלה של רבים כגון חופה ושבע
ושלוע ה"ל אבל סעורה המיוחדת לבעל הבית אין זו תלויה בכהן
אלא בבעל הבית ורוחב הוא זה דמין המחות שמחה ונר
עשאה ר' אבהו לסעורה שהרי קבל עליו ואי מתעה ר' זירא עבור
ומאן טבא לבעל בסעורה של רבים היא כאדם המשיא את
בנו או מוהל ומברה את בנו ובאחרונה משתה כהן מברך אף כאן
היה משתה דהא אם עכירנא יומא טבא לרבים. וגרסי' מר
בבטיין ירושלמי בהשקא שהא ראיה ודמי אמרו מעמי דרבי
שלום כהן קורא ראשון מילתא דל יהושע בל שהיא מרטיהם
ראו יהושע בל מימי לא ברכתי לפני כהן ולא הנחתי ישר
לפני לפני פי' ל יהושע בל לוי היה ומשום הכי לא הטיר
ישר לפני לפנו בסעורה ברך שמן קודם לפני בית הסבת
ולפי זה עתידה חגילה דאמרי שמן לו דירש כלל מידום
שמן [illegible] אם לא נרחה דשיא זו מנו שבתסי. וגם אם
לא עתיד לו זילא לא שמיעה הא דשמואל דהתיה מעה. דע
לו ההיא דשלו ובר דרבות יחשלה מחשבת נפש אות כוס
ביישן ושמן ערב משמלו ופ' ומה אות שמן עתה בתיבו וכום
נשמאלו אמר בר רב הונא הוו יתבן ומכלין והוה ר' זעירא
קאים משמש קמיהון עלו ושמן יתהון מחזק פי כוס ועיין
ערב בידא כמחת. אל אמר בר רב הונא מה ידיך חוריא
דטבין ונעם עלי. אבא אל לא מבתיך ומתתיע והוא קיים
משמש ועבר דהוא סבן ואת שמואל המשתמש בסהונה
מעל את מקלו בזירה דהוא יתיב ואת קאי ומשמש ד
תחותי מנין המשתמש בסהונה מעל ר' אחא בטב שמואל
ואמר מעל. ובר כי ר' זירא תלמידו של רב הונא הוא ואמרה
לכם מתב קודש והכל קודש מה כלים המשתמש בהם מעל
אף המשתמש בסהנים מעל. ובר כי ר' זירא תלמידו של רב
הונא הוא ורבי כהן והוא שעלה בימי רב יהודה ולאר לפם
ר' אמי בר אסי ותלמידי ר' יוחנן והיה חבר לר' אבהו ור' אלעזר
והוא סבן ואף תלמידו של רב חנאל תלמידו של רב היה
[illegible] הל אין בן סבר בישראל כל אותן הלכה
שאבו בנא ודרן בהקבוצא רבה בן הל דהלוקה תורה בין השוק
מהלכות תורה כוס בישראל ר' זעירא ווכן בש רב חנאל ובר
נשם שאבו תלמידי רבי והן מזומרות דל זעירא ובו הן
מיהו בהל ודרן אל זעירא [illegible] גר בסון הוריות אמר ורבא
ר' זירא ורבה בר רב מתנא הוו יתבי ליהוו עמי רישא
אמרי בל דמא מילתא ולא מיפריך ליהוי רישא דמלהו אפרון
[illegible] ולא אפריך חזנה רבא לאמרו ובבה רישיה אל נחמי
[illegible] הוה עם רבא בשמעתא אמר
[illegible]
[illegible] בר רב
[illegible]
[illegible] ולא שחר מאחר

[illegible] אחר בעירה רבו נגן עגן ורבה ורב יוסף בר
רב יוסף שרה בל ימי שרה רבה עשרים ושבעה
[illegible] שתי שנה ומחצה ואחרוק אמר יוחנן
[illegible] רב יהודה אמר שמואל רב יהודה עבר רבא ולא
[illegible] שמאחר שעלה ר' זירא לארץ ישראל [illegible]
[illegible] דאמר מאחר בעירה [illegible]
עבר רבא ואמר מאלו מזורבא מי לאו דאיקלע [illegible]
לרבא הילל מי שיעבר לרבא כי דה ל' זירא חוא ר' זירא שהיה
בימי רב [illegible] הל משמ' כי ר' זירא בבחרותו מאר עלה
ושרון מארץ ישראל [illegible] ועל אחרון דמשיקן כי עה
נעשית ר' זירא סלה עליה בחוא אפקינן ארץ שנער היה
ולדה זה ר' זירא שבחתי אלשמרתה בבל ארץ אבי עלה
שעשוניה אחר ישראל [illegible] שהיה לה לבבל
לה שהעשיר בל [illegible] שעלה אותו אדם כמה
לה חוירה ריקם זו טכריה אב צבאות כי אחר בר אחרתה אלא
ר' זירא נפטר בארץ ישראל [illegible] ובל שמעון החסיד
ש עלו [illegible] ר' בנאי ר' אמרי שמעון [illegible] לבבל טון נהרו
ר' בנאי ר' אמרי שמעון שהיה מסבל [illegible] שיחודו. אבל
רב בהנא ונאמר [illegible] אבא ורב דימי ארבע זדנה בר בר חנה
יעולון ורב סברין [illegible] שהיה [illegible] מעם
שחזרו ר' זירא [illegible] דעבר לאבל [illegible]
חמיו שבארץ ישראל [illegible] בל זמן שאין
עבמטן קוריך להן נשמן אז פרי [illegible] רב חנניה ורב
אושעיה ורב שמן בר אבא דהל בארץ ישראל ואלעזר כיון שלא
סמכו [illegible] ר' אמרו [illegible] ומאכן ונסמ כון
בעבן שיהו בארץ [illegible] שמן רבבה עליה ר'
יוחנן [illegible] הוה בבה [illegible] חנניה ורב אושעיה
אי לאו דהוו מרבות עלי הו סמכי לאו משום דעל לארץ ישר
ואין בל לקרש דאי שמכן בארץ ישר ואלעזר שרעתו לחזור
הי נמכן דאין ר' ותו דר' זירא אשכחן [illegible] ולא היה
רעתו לחזור [illegible] בלא ושתיו חולין הל דאוגרתה. בי מלין
ל' זירא אבל לאוגרתה ורב ושמואל אמרו ליה ורב
מאתריה ורב ושמואל את מאן אחרה יגסנן בר חיינא מלעגמיר
ובל עד דר' זירא לית ליה טעמא אלא אחרי מקום שיצא משם
ובל עד רב אשי אמר תנא מבבל לארץ ישר והא מיבא דרעתו
לחזור ר' זירא אין דעתו לחזור הוא ונר שלא חזר שמיו
ואין טבל [illegible] שזה ר' זירא שהיה בימי רבא שזהו הוא ואם
כח בימי בן לעשות גירס שייך לגרום ת זירא. כיון דבבל
הוא אם לא עדיש שאחרי היה אינר מחלק ישר ובבל שהרי
מיה הל מוגיאות של זירא היה בבבל [illegible] ואמרי. הלב
בעבירות [illegible] דאמרו דל אחרון אר אלעזר המוצא תבלת
שטוך לשונות [illegible] עד אם רבא וט אדם טורח לעשורה
ומיע מין תנ לא אל ר' זירא לא הוה בריה פיר תנ ליה
המוצא תבלת כשוך וכו' אלא בימי רבא היה מבבל ובבהדרי
עד מיתות אל ר' זירא לאבי שאר העבלין הלא כל נהו סדילה
דבחרי מאוב ורעעם כמאי גמרי וכו' אלא דר' זירא היה שואל
ואמרי ונשאל ונתן אף עם רבא בבבל הל בל שה זירא אחר
היה והוא היה אחרון ואין אם שנהו ר' זירא שהקדיר [illegible]
מאיתל ל אחרון ומבלה. ועיר מצינו שלדיתו [illegible] בשמו יוסף בר חיינא מאו שמסבא. [illegible]
הל ושמב מרע אל ר' זירא מי כתר [illegible] תלמידו
יכפיר בל ימי רבא דבן. עד מם [illegible] ונסם דאמר
רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל [illegible] ובן
שהיה קורא לרב יוסף רב היתר ולדל [illegible] יוסף
בר חיינא הל בל שאותו ל ומנא שעלה מאי [illegible] אמר
רב יהודה היה ורב יוסף חבר הל [illegible]

[illegible] ואחר כלי חרס ולא ידעינו מאי היא ולא מאיזה
[illegible] התירו לבטל מימי רגלים שאסרה תורה העמור ומשנת רבי
[illegible] אמן שכן נמצא אסור להחזיר כגרון דבעל והיה מחבר קרוש
[illegible] בית המרחץ מפני שמטיתיכן שם כראיתן פיס עד
[illegible] המרחץ של אפרודיטי שהשיב רב ואמר וזו
[illegible] על הטוב וכל מדבר משתון לבנה ואמר לו אין משיבין
[illegible] המרחץ לאחר שישמש ואפר הזמיון של בית המרחץ מבטל
[illegible] לה ולכל אחת יש זימון לבית המרחץ יש יד אי אין יד
והכי איתא בסוף גמ' שמה נמי מיל נפליג אסוגות ילא ומה
שבת ומה טעם לא הזז יהיו לבטל ביום ויהא מדרון נפקא
דהא ואין מסמס מי הגלים בעזרה כראיתן נמה ומה כראיתן
כראיתן תפשום הקרית לבר והלא מי הגלים יפין לה אלא
שאין מסמס מי הגל בעזר מפני הכבוד ובל עלה מסיע לה
לרבי יוסי בר חנינא ואמר קרש תהיה לכם כל מעשיה לא יהו אלא
כזרוקה יבל נמי כזמר לם חטאת אל כלי חרס שיעלה
אמר רבא אמר אל שמטמא מסמס בפחות משלש של שלש
ומכבסי משום שמ לא יקרע יפרס והא בעי שמעה סמיכן דלא
רב נחמן אמר רבה בר אמה דם חטאת עריכין שמעה סמיכן
ותבא אלא מי רגלו יפין לה אלא שאין מכניסין בעל הקבר
וכי תמר דמבלע להו בהדי שמעה סמיכן וכל עד אלא מבלע
להו בתוך תפל ואמר רבא אל תפל עדיך שיהא עם כל אחר
ואחר ואחר שאם הסם ולא העיטהו לבטל ביום ואין לפרש
הא ולא כל המעשה לא אסרה אלא בעד הבגד דוקא מעשה
שיעשאן מפי האמה אבל בכלי לא ולא בא לאעשה אלא מבטלו
לארץ ועדיין מעפרן ואז לא נאסר לקיות בגדן מעשה ול
אנתן דר יוסף דרבי בא יד תפיה לך מחוץ לאחנה ואמר
מקום ואין עליך לבטות דך טיעלא חוץ שאפי הילוקן שם אין
כאן יראה בר עבוה דבר וכתו ויתר תהיה לך יחפרת וכסית
את עצתך שעליך לבטות לא קל כאן בגדול שאין מעין
אלא שכלה העמוד כאן בקטנים שאינם בעפילתן לארץ
ומתפזרין ואינו נעין אבל בשאין מטמא בכלי בדור שמאריחין
יותר מבטיעאו ויחרט מן הגוף ומן מטה בדשאה בסוף תלי
רגל הא ר בא מחמיר בחיבן השאה מן שעתה בין היה
אפי עשויה בעבה מותרת אלא משום מחמירין ביום
אין מחמירין ביום מבלל ואם מחמירין ביום בגון בכלי אסור אפי
מן התורה ובל לפי הרחק לפר דאמר נעמ) ידים לו (ומ
דאים אפי כל שהו מבטלין את הזהמא דבור שאין האיסור
אלא מפני הזהמא ומין דבר לתבו ביום מבטלי הזהמא
ועשאום סאין נבלעו בקיבע ולר כמאת ליה אפי אין בו
דבעל לאר ברמע אי בתחלה אי בסוף ומיים דרוך תפל
שמעבר עם מי הבלים בשעת בסם הבגד ולר דרוך תפל
דמעבר עם בל אחר ואחר מן הסמכן לבבה בתם אי
בגד דהות מעבר הוא אבל הסם שמעבר עלין חוץ
מרוך תפל בשמעבר בפני עצמו ומי הגלים המעבר על
הסתם שהחמיצו ובמ/תגמ כמה חיבוצו ב ימים ואז
יותר חזקים ומסריחין ומשעת יציאתן מן הגוף ובשו שאמר
לזמרת נבגדן שהן מכוסים בכלים דהא ליאת בלים
בשעתן לתבן עורות הרי הוא ביאת אדם ולעבר ובמ/
דרבן בזמן שבתן לתבן עורות הרשות בשעה שבע
לתבן עורות היל בגד דרבן נמי הייבו בשעה שהוא נמלן
עורות שאין מחמיצן ומסריחין יותר בהתגוף המיצוי ציאת
בלים (עבין מוחין ועבין עליה אבל בקטור מפני שאין
יכול לעלות עם כל זמרר מפני שרחן קשה.
זכאי ר' זבא שהיה מתי המחמירים הולשומים ובל
בחם ניחה ס' המפלת הל והמל חוץ כל שאין
[illegible] המפלת גוף מטמא אמו טהורה

[illegible]

[illegible] כי חלק [illegible]
[illegible] אל כי מרשלם אל מכי
[illegible] נתן היה בארץ ישל ואחר
[illegible] שמו שמרתי לאעלה ורב יהוד
[illegible] ישל נהג קן ועל כי לאחר
[illegible] לאחר מיתת ר' יוחנן היה זה
[illegible] לי כר' אלעזר ולישי ליה אלא שמע דלא
[illegible] ר' אלעזר הולשין היה כמו שכתב בסדר
[illegible] ומי בל רב נתן אחרי ואחרי נבבל היה ופעמי כאן
ופעמי בבי ת יהוך בר אחי ר' זירא נקמ גדול
מחר מחיה בטטין בשלקי המבלם מבין נאלין
הדמו שהעבר מקבל גבו לתבירו מיר רבו ושל חבירו ומי ער
שש גדולי הדור פרטו הדבר ומר זירא ור' שמואל בר רב יצחק
יכל זכאי זכאי אבי רבן יוחנן בן זכאי וכבר
כתבתי בסדר הדקינם כי מל חכם הטבר נשם אבין
אפ לא מצינו שם אבין בתלמוד ומימרא ושמועה שלא הוא
מחשובי הדור ומשיב הכמים שאמרו כל מי שנתפרש שמו
ושם אבין שהוא נבין בלא בן עבים זכאי ר' זכאי שהיה
בימי ר' יהודה והלל בניו של רבן הזקן כמו שכתבתי
לאעלה בסדר הלל וגם מים נמחות ר' יוחנן מעשה ביהודה
והלל בניו של רבן שהלכו וכבסו אצל ר' זכאי לכבוד והמשיכו
אנשי העיר לפניהם ענורות של מין ושאין זכאי קם
ופסק אהיא חלות של תורה פסולת דונה על גב
דעבא וכו' וכבר משום ר' זכאי אחרו כשרות היו אמאי
קרי להו פסולת שלא שאלו עליהן הזכם זכאי
בירושלמי ומבלה ר' הוראה המבלה עוחר כיצר
הוא מכרך עליב וכיי טכחא מטר יוחנן הרב את ריבן
העדם את נקמיך ופר עד כל המצות טעונות ברכה אחר
טעונה ברכה זכאי ר' זכאי הזקן הגדל מבלה
ר' אחרון שאלו תלמידיו את ר' זכאי מה
ה ארכתה ימים אם הן מימי לא השתנתי מים נתון אבל
חמות של תפלה אלא מלתי קדוש היום אמה זקיה היתה
לי פעם אחת לא היה לי קדוש היום מלה כפה של ראשה
והכיחה לי לקדוש היום תבא מאמתה היא הנחה לשלש
מאות גרבי יין וכשאת הוא הניח לבנו לשלשת אלפים גרבי
יין נראה לפרש כל הימים והאריכו ימים ור' הת ששאלו
התלמידים מה האריכה וכל אחר ואחר תלה בזה שלא
תלה מבירו ובכר מבזה וכיות זוכה אדם לאריכות ימים
כמו שכתוב מלה ומחוקן לא תלו אריכות ימיהם לפי
שבמלבן בגאסה גדולה מן מלירה שהוסיפו לו לעת זקנתו
חמש מאות שנה וגם ר' יהוסף בן קרח שכשהיה בן מאה
ושלשים נעלם לו בן והקנה שן חלב כראשית בשולו טוב
על עמר ישמן בגשיבה העלבת זקנה כזו אינה על חנם
[illegible] זקנתם לא מנו חכמים
[illegible] חוסן מיות בעולם הזה
[illegible] כל עמי שכל אותן זכיות הן
[illegible] לזהר מהן ומהבל מהן קלות
[illegible] חשוב בעיניהן ומה תזהרו מהן כל ימיהן הישה הקבה
[illegible] מים [illegible] הן [illegible] ומעמן הזה בקש רוב רחמים
[illegible] לה [illegible] מפני מפני עמן עקבי רבים שעדם

[illegible] ומכן שכב [illegible]
[illegible] מחרון בלבד [illegible]
[illegible] מיתה [illegible] מה
[illegible] הנה [illegible] מה
[illegible] מה [illegible] מה
[illegible] מה [illegible] מה
[illegible] מ

[illegible] ולר זכאי וזקן מכנה ודין הניחה בעמדה
[illegible] אבל עמוני ששאל את ישר לא מ
[illegible] ואל ר אל לאם לא אישתרי שהרי אני
[illegible] דאקפי אי כתי הרא בתולה בעמיו יבא משמ
[illegible] ולאי שתיק הרא מיבני עמיו מנא תירני
[illegible] את עמוני ומואבית השתא דכתי משא לרבוי אפי' בעמי
[illegible] ועמוני ומן דכתי מיעטא מעמיו אהני לרבוי אפילו
עמוני ששאל את ישר ומיעוטא דאת משמ היל ודישר יוא
כאיכ דאמ להטא בתולה הבאה משני עמיין ומעם שיש בו
שני עמיין אבל גבי חלל דכתי בעמיו כיון דעמיו עב אחר משמ
ודשי עמיו דוקא עושה חולין ולא בטע עמיין ומבר מיתות
מי תנ ר זכאי הא ור יוא זכא ודבר ונסר והשתחוה נהעלם
אחר אינ חייב אלא אחת וכתי עד כי אתא רב שמו בר יהודה אמ
הכי תנא קמיה אומר בשבת נישאר מיתת, ואומר נשאר מצות
משבת וכל, ושקיל ותרי עד ר יוא לשעמי דלא מוקי מתני
נישאר בחר טעמ ויקפא בחר טעמ והכי אל פיך תנ לטעמ והא
ור יוא נמ המעקיר אל המעקיר אצל חבירו חבית ולא יחדו לה
הנעלים מקום ואמר יוחנ הלא מאן דמתקנא לי חבית אליבא דחד
תנא מוקי לנא מאנה לבי מסותא ומעמ ר יוא לא קבלה לאמ
בריש מיבה ר זכאי אפי הכי קנעיה אחוראי בגמ דידן עיקר
לאותביה מיבה בבי מדרשא והא נמ כל גדול על פומנא ומבני
ובכא נתבון לחתוך את התלוש וחתך את המחובר ובכא אמ
סטור ומבני אמ חייב אמ ובכא מטא אמיטא לה יפטור ותנינא
חומר בשבת מבחר מצות וכל והכי מייתי לה סתמ ולא אמ ותני
ר זכאי שאל דעיקר היא הכרמל וכין אבני וכין אבני מתרצי לה
שפיר ועל שיטתא ובכא ומבני מסיק הלא בבר מיתות ר יוחנ
לא מוקים אפי נתרי טעמי כי היכי דלא מוקי מתני תנאי ותמ
גדול אי ר יוא בכל משנה ונמשנ ומשנת ל לאוקמ נעל כמאן
אי בתבלא אמי ששנה זו לא שנה זו אמ כתרי טעמי אי ר יוחנ
בכולהו הות אמ דלא נשנ על הפיקר והיה אומ לתנא פיך תנ
לבלם וגם על זה אני תמיה דגר בנ מי שלחנו נגנטין הל כדי זה
גיטיך מהיום אם ימות ותגיא הלא אי זה גיטיך מהום אם
ימות מחול זה ונפל עליו בית או הכישו נחש אינ גט אם לא
יעמד מחולי זה ונפל עליו בית או הכישו נחש אי זה גט ומסקינ
הלא ואל דבינה לבי אחאי משום דקטא דיטא לסעמא לא אתמר
כן מדרשא ולא מותבינ מינה תיובתא ותמ דלא אמ תבלא אי
ששנה ריטא סבילא ואונסא דלא שכיח אונסא הוא וסיפא
סבר לה דלא הוי אונסא ומיהו אל דהא לא סליק אדעתא דשום
תנא יאמר מאונסי דלא שכיח דליהוי אונסא היל משכשנ מייתי
מיהו קשי קשי לי דהא מסקינ בקידושי בנ האומר הלכה
על מנת שיראה אבא אמ דלבל שלא מדר יבאי ואחינ ואחינ מ
ומוקמינ מתניתא בתרי טעמי ולא מוקמינ בתרי תנאי גר
נמנהות נמ התורה אחרי שלא הלחם ואחד לחם הפנים
ויבאתן ועריבתן בחוץ ואפייתן בפנים ובגמ הא גופ קטי אחת
ליבאתן ועריבתן בחוץ אלא אל מיות יבש לא בתקדשה ואפייתן
בפנים אלא מילה יבש בתקדשה אמ רבה הקשה אדם שקטה
בבראל כוך ודאי קושא היא ואמאי לא אוקמה רישא ר יוחנ
דאמ מידת יבש לא בתקדשה וסיפא ר יאשיה דאמ מידת
יבש בתקדשה ופלוגתייהו בנמנהן מ כל המנחן כאות מצדה
ומקשינ ואמאי קושי דלא עשרון לא מקדש תנור מקדש אלא אי
קשי הא קשי ואפייתן בפנים אלא תנור מקדש ואין אחות את
השבת אפשיטא ליה בגמרא אמ רבה הקשה אדם קשה וכל והכא
נמי הוה ליה לשנויי דיטא ר יהודה דאמ תנור מקדש ואפילו
אפייתן נמי אחי שבת ור שמעל בבר תנור לא מקדש ומשום
הכי לא מקדש אין אפיית לחם הפנים רוחה את הטבת ואין
לאוקמי אלא כיון דנבלע אחת תנ לה לא שיך לאיסורא כה רישא

[illegible]

[illegible] ר' יוסי חיפי שמעיה ואבטליון והודו[illegible]
שהוא ר' זכאי שהיה רגל ושנה עליה לפני ר' יוחנן בן זכאי רבו
בשעת מעמד והוא מי יגבר הוא ר' זכאי קמיה דר' יוחנן בן זכאי
בתולה מעמד יקח אשה להיות גורת חכמה שמעה
אל אם שמה עמיו מעמד יקח אשה להיות בתולה
חשני עמיון ולא שלש בתולה ומעם הכל חשב עמיון כך הכל
בתלמוד דידן. ובגב מי כל כלל גדול ירושלים בגמ' דשמעון הצ
אחשוט תבי ר' זכאי קומי ר' אם זכה וקטר ונסך בהעלם אחר חייב
על כל אחת ואחת אלא ר' יוחנן בן זכאי עבירת ביין תלמה נהיין ואיתברת
אין יורע אלא אחת עד לא יתעסקה ביריה יש מן אחת ואין מן
הנה אין דתנה דרים יש בלא הנה ואין מן אחת ויהי כן עשה
פעמים בגמה בהשתחויתה לחייב על כל אחת ואחת דעמרה
הגבוה לחייב על פולחן אחת בהשתחויה לחייב על מקשה.
ובירושלמי תבי ר' זכאי קומי ר' יוחנן בן בעייה עבירת סדר תלמה
בת גורת עמונית פסולה. אלא ר' יוחנן בן בעייה בגורת עמונית
בתרן ואת כרת לא היא בת גר עמוני היא גורת עמונית
בביאה והא על יסד דבת גר עמוני יכשירה שהא הוא והיא
עמוניה יגורת הרי שם לשלשה לפסול בהוה וזאת יכשירה
ובהוה ואדר אמ' בת גורת עמונית ויסד אם אבה ישל
פסולה אלא שאין מן אלא שם שנים לפסול שם גורת
ועמונית. ולא עמונית ואת שונה לפסול ויהו עבירת בגר
ועמוני ולא עמונית סדר תלתא והכשרת מתרן פי ונשתי
תלתא פי נהיטת סדר תלתא והכשרת מתרן פי ונשתי
הכשרות ואת כרת לשון גברא מי ששנה א כלומ' ושיבחת
ההסר לא היא פי לא כן היא בת גר עמוני היא בת גורת
עמונית ויכשירה. דר' יוחנן לטעמי דמסיק גמ' ויקן. ומסיק הישל
ר' יסף בשר יוחנן. בן עיכם בשהיתה אמה מישר שלא תמאר
בשם שמתחלה אמה כך בתחלה בתה פר מעמוני ויזיל לן
בהיא ותבעא בהכא על ימיה ומי יוחסל בן ט שנים ויום
אחר גר עמוני ומואבי שבאו על הכהנת ועל הלויה פסולה
לכהונה הייתי אומ' אף בתה הלל ר' אבהו בשר יוחנן
בשיר אף לכהן גדול ויהו בעמיו עם שהוא עשון לשנ
עמיון זכר אסור נהיטת מותרות ל חגי בשר פרת ישלל
לא אמ' כן אלא בת גר עמוני פ ואמרה מאשר פסולה שהיא
נאה מיפה פסולה אר יוחנן ותנו בן עמיון זה בזה עד שלא
נתגיירו זכר אם ורין איסור שלם ונקיבות מותרות לאחר ג
דורות וכן והירושלמי מסיק סבר דמי דאמ' בת גר עמוני ובת
מצרי שיני ל יוחנן אמ' שיל ורשכל אמ' פסולה. ל יוחנן אמ' שיל
לטעמ' דתבי ר' זכאי קמיה דר' יוחנן בתולה מעמיו יקח אשה
לה. בגורת מכנה ואמ' אני שונה עמון מעמיו להכיא אמ' הכאה
חשני עמיון ומעם שיש בו שני שמיון וכו'. והשתא קשל ל.
הא דגר בפ' יאכל מתנן הא בת חלל זכר פסולה מן הכהנה
לעולם. ובגמ' מתנ' דלא כל דוסתאי בן יהודה דתנא ר' דוסתאי
בן יהודה אומ' כשם שכני ישל מקוה טהרה לחללות כך בנות
ישל מקוה טהרה לחללים מאי טעמ' דר' דוסתאי בן יהודה אמר
כשם שמתחלה אמה כך בתחלה בתה פר מעמוני ויזיל לן
בהיא ותבעא בהכא על ימיה ומי יוחסל בן ט שנים ויום
אחר גר עמוני ומואבי שבאו על הכהנת ועל הלויה פסולה
לכהונה הייתי אומ' אף בתה הלל ר' אבהו בשר יוחנן
בשיר אף לכהן גדול ויהו בעמיו עם אחר משמ' ולא שני עמיון ומשמ'
לא מחיל אמ' בעמיו עם אחר משמ' ולא שני עמיון ומשמ'
ויה לר' דוסתאי בן יהודה דאין זרעו של חלל פסול אלא חלל
ששמא כהנת אם כהן שנשא חללה דהייט בעם אחר אז
זרעי חולין אבל שני עמיון בבן חלל ששמא בת ישל ויטל
עם אחר הוא ובני כהן ונתני אף הוא חלל אין אוכלין בן
חלל כישל ששמא חללה וזרעו כשר ואחי דמעמיו משמ' שני
עמיון ואחי שנא הכא יעם אחר משמ' ולא יעמיו בן
הכא עם אחר משמ' הילל בת גר גבי עמוני דכל מיעמיו
מעמיו משמ' אף בת הכשר עם דהייט כשהא ב מישר ומן
מכנה דהייט עמוני ששמא עמונית [illegible]

[illegible] מחמן אמר אין לו אלא נפש בר יהודה אבל שמעון ומסקנא
[illegible] עפרון מני ר' שמעון דלית ליה מוקצה ובכל עור הני גרעיני
[illegible] דמיפקא שרי לטלטלינהו הואיל וחזיין אגב שימיהו
[illegible] אסור לטלטלו שהואיל מטלטל להו אגב ריפתא תבא
[illegible] אגב לקטא ומיא רב ששת זריק להו בלישנא רב
פפא זריק להו אחורי המיטה אחרו עלו עלו זריה בן אבהולס
שהיה מחזיר פניו לאחורי המיטה וזורקן בן הגרים של משנה
ושל ר' זריה פתלא דידן היל הוערך רב סאמן דלית ליה מוקצה
לוא אין לו אלא בה בלשמעון והכי מי גרס בתוספתא דשבת
פ' אר יהודה בה אומר מגביהין ובשם אומר מסלק הטבלא כולה
ומנערה זריה בן אבהולס לא היה לא נהג לא בכה ולא כבש
אלא טטל ומשליך אחר המיטה ובר הפי דטטל טטל ואוכל
ומשליך משליך הגרעין בחזרת פנים אחורי המיטה ואין לפי
טטל כידו והגרעין ומכוליך ראיתי לפי כאן ההלכה שנתקשו
בה התוספתא ביבא וגם אנו כמה פעמים לפי פרשה שפי מ
מגביהין מעל השלחן עצמות וקליפין עצמות דשים והן מוקן
ומאכל כלבים ומלים פי קליפי אבטיחין ולא פי לוה הן ראוין
והא תנא בפ' מפנין בר' ומטלטלין את העצמות בשבת מפני
שהן מאכל לכלבים בשר תפל מפני שהוא מאכל לחיה ותפל
זה פרשי תפוח מסריח שאין ראוי לאדם ולא לבהמה
אבל קליפין לא חת ואי הגבהה והכא טלטול הוא וקליפין מותר
אלא הא דאמר ושער של עפרון מני ר' שמעון היא דלית ליה
מוקצה ואת מעבירין מעצמות וקליפין הוא ליה למיפרך
יבן הגרעינין ותמרי המסקינן אחרמיתא שרי לטלטולינהו וחזיין
אגב אימן אבל לא דקרסיתא אי לאו תעבד להו בשמא ומטלטל
להו אגבריפתא אי סרטא אגב לקטא ומיא בטלה רבא סבירא
ה' בלא בר יהודה בעיר מחאיתא בהיים שמעת אגפה אלא
שמו ספר לה בר שמעון מרבכי ומי אמאי לא מטלטל להו
בעיהן ורה חזו לבהמה כמה ביצה פ' יש הל לכם ולא
לבים ובני ר' עקיבא ר' יוסי הגלילי אומר ולכם ולא לטלבים ובשם
לבים ואסור אבל לר' עקיבא לכלבים מותר ואל אמר לרב יוסף
הכי סופלי לחזתא היכי שריא להו נומא טבא אלא מאכל בהמה
הן ואין לוא דאמרינן בעור בר יהודה בטל ובמוקצה בר שמעון
דהא בשלהי שבת מייתי ואף ר' יוחן בר שמעון בטל על הדא
ומחתכי את הדלעת אמר שמואל בר שמעון ועלה דאי ואף
ר' יוחן סבר ליה בר שמעון מחיתי מהא מגביהין דהיינו טלו
ועיר יש לתמוה כל אילו האחורים למה לא היו ששין בר
מטטעים ויות היה האחורים ומי מאי הא דתנן בתוספתא זבחי
בן אבהולס לא בכה ולא בכש משמע דהוא חמיר יותר ולא
אחרים והא רב ששת והא רב פפא דזריק ליה ואחורי המיטה
המיטה ורב ששת בלישניה היל בר ולפי כן מגביהין
מעל השולחן עצמות וקליפי עצמות ודומין דקליפי דקליפי מ
משום שאין ראוין לאכילה לא לא רב ולא לבהמה כגון קליפי אבטיחין
היל אף לעצמות בלבד גרעינין שאין ראוין לאדם ולא לבהמה
היל ולא התירו לטלטל בשאר מאכלין הראוין למאכל כגון עבלה
לכלבים וחצב ושאר ירקות שראוין לבהמה שמטלטלין לכתחילה
בבלים לא התירו אלא לטלקן כיר מעל השולחן דיקא ולא לשאר
עולם לבש ולבה אפי' סיחלוך כיר אסור אם לא על ידי סולך
השולחן ומעבירה מפני שאינן ראוין למאכל בהמה והא
דשרינן בלר' שמעון בטלר הראוי לבהמה בשבת אי כיון
הסקה אחרת מתמול תעתיה לאסלה ואדם והעפר מאבל
אבל אם היה ראוי לבהמה בעודו מחובר ראוסלי אדם לא
מקרי ליה לבהמה מ"מ מין ראוי לאחרך לבהמה אין זה טלר
האסור לר' שמעון אבל מידי דלא חזי לבלי בהמה אעפ שאם מסר
מאכל אדם אסור לטלטל הרים מיהו כיון דמעבר מותר לטלטל
[illegible] לשחר מדישתו דלא חזי מהכי מיהא לסלקן מעל

השולחן ביום
הוא ראוי לא הל
מעבירין מעל השולחן
מעבירין היינו מטלטלין
מאכל בהמה הני הוא דהא
בהמה שהו ראוי עצמות וקליפי [illegible]
ולישנא הכי מוקמי אחרי אחרי מגביהין מעל השולחן
סילוק ולא יותר ובסיפא דתנן מעבירין מעבירין משמע
דהיינו טלטול והיינו המסקינן בגמרא שער של עפולין מני ר' שמעון
היא דלית ליה מוקצה וכיון דלית ליה מוקצה ותלי הכא טעמא
בראוין לבהמה מאכל בהמה מטלטלי לכתחילה כמאכל אדם
אבל רישא לא והשתא לא תקשי הכי אף מפנין הר מטלטלין
את העצמות בשבת מפני שהן מאכל לכלבים כשר תמוה
מפני שהוא מאכל לחיה וסתם דבר ומשמע בין לר' יהודה בין לר'
שמעון לר' יהודה בגון שהוחלט מאתמול לר' שמעון אף היום
דומיא דבשר תפוח אלא מעצמות הראוין לכלבים מטלטלין
לכתחילה כאוכלי אדם אבל נקליפין לא איירי דהתם לא ראוי
בהו ואם יגבל הכא הכי גרעיני ותמרי אחרמיתא שרי לטלטל
משום החזיין אגב אימיהו לבהמה אמר אם כשאר מטלטלין אף
לר' יהודה ופרים ייתי אסור לטלטולינהו אף לר' שמעון אלא
מגביהין אותן מעל השולחן בכשפת בסיפא דבין פרים ייתה
בינהו אין עומדין לאוכל בהמה אעפ שהבהמה אוכלת אם [illegible]
מוחרין בשיער של עפולין ושל עדשין שהן מוחרים [illegible]
מחמת שלא על ידי הדחק ביום הסקה עשרה
לבהמה אלא בשביל הדחק אוכלין אותן [illegible]
היל שמואל מטלטל להן טלטול [illegible]
בכון בקצת ראוין ובלי [illegible]
ראוין כלל בכל כך קשים ש[illegible]
ידי הדחק אפי' אגב ריפתא [illegible]
מעל השולחן ולא יותר [illegible]
לטלטלן כלל בחמשה [illegible]
ולא היה נוצה שיטה [illegible]
בר ששת שאם טלטלום [illegible]
היה עתיד להזיר [illegible]
אוכל ושתיה הגרעינין [illegible]
לעניין מעל השולחן אלא [illegible]
השולחן מעבר שבת בסיס [illegible]
טהבר לא בכה ולא בכש אבל [illegible]
על השולחן טהגון אי בר יהודה אי בר שמעון
אבל ניט לר' יהודה ואם נמי מוקמינן מ[illegible]
מפיקא בגרעינין דין יש כאן שבת לר' שמעון מסיק
בעיהסיק קליבא דאי כאמיתתא אף לר' יהודה [illegible]
ביבא מסקינן הא כמעשה ברב ולחייש והא דמסקינן בחמ טעמא
ניט ולא אמרי לה אמרי יוסף לר' יוסי הגלילי הני סופלי לחיתא
היכי שריין להו ופרשי טין ולחדם לא חזו ומאתמול אמי לא
מיבט להן לבהמה ואכלי אדם שנהו וסופלי לחדא לא חזו
היכי טריחינן ומתוך פי יפ משמע בסופלי שאכל התמרים
היום ופשיט לר' יוסי בר שהעל ספל לה דמסיהן כבר שנמלו
ותמר מאי הוי ואלא תנא דבי שתא תמרתא ומאי הל בלי
הני סופלי פי סופלי ודאי גרעיני תמרים הן וכשהאוכל עדיר
מחדש מן הגרעין נקלת גרעינה [illegible]
אבל לא בגרעין לר' יהודה ובלשון אלמאי [illegible]
שעה שאוכל בתמרים אבל בשאר [illegible]
עליהן ושבבן אז משליך [illegible]
שהבהמות מלאות [illegible]
קאי פירא סופלי [illegible]

[illegible] משמו ורב
[illegible] על מטתה
[illegible] משמ ניין דקשיא
[illegible] מיעה משום דלא איתמר
[illegible] דאיכא תרתי עמי לא מיתנא
[illegible] מעטן שהן סתמ ואינם כהו
[illegible] הכי כהנים ולא חכמים אל ראים תבר
[illegible] דמיקרי אל דליוח כן חכמתי מתני לה וכן ההיא דשלהי
[illegible] ומיקל בעניים כל יומי כל יהודה מתני לה וכן ההיא ד
[illegible] הרוטב אל ראשו הראש של עגל הוא ינגשון יחיד שמע
[illegible] ולא כהו מיעה משום דיתר דמי נשמת אליב ישום
תנא וכיון דמיית אל אכהו מיעה לאוקומי כל שמעל כראוהה ל
אכהו אחרי אל תנ לחיא ותו אשמטן דאפי נמילת הכתר לה לר
יוח דאין אל שנות ביתר חיים לא אל לתנא דתנא דחיה
פיק תני לחיא דבר נפ התמלה אל יכבשיב ולחם תני ל חעמא
אל ראשה דמי יוחנ שחטר כבשיה על שתי חלות משעל
שנים מהן וזרק את הדם שאם אי אתה אומ כן הפסרת את
האחרונים אל ר יוח וכי אומ לו לאדם חטא בשביל שתזכה
ושמעת ליה לר יוח דמטום דאין אומרין חטא בשביל שתזכה
אין לעשות מצה בקדשים ולדרין בהיא דגרסי מס שקלים
פ אשר שנמצאו ומיית לה נפב דדיוטי כהיה שנמצאת
מירושלים עד אנטל עד רוקע עד אר אשעי נבא אחוב נמיהן
עסיקנ וכל עד תהי טהר יוח וכי אומר לאדם חטא בשביל שתזכ
אלא אל יוחנ ממתן לה שר שתומם אלא ליתליה לר יוח שיחטא
האדם בשביל שיזכה ואחש לא אמ פיק תני לבנא דכל הילם דלא
מניק לה לר יוח אפי בכלה שבדו מאחריים לא היה מקבל סהב
כסדו יומ פ טרף בקלפי בסוף גמ ישר לטון של זהוריתי תני תנא
קמ דל יוח כל השחיטות בשירות חוץ בזר משל פרה אל פיק תנ
לבדה לא משנ שחיטה שעקולה בזר ומסלק לר יוח לא מיבעא
לתנא ולא שית אפי ורניה נמי לא עבית דלר יוח משר שמע
בן יוחי עוחיל פרה בזר פסיל ואני אומ משירה והיה יכול לא
דאמ לך מט ר שמע היא כראיתי נמ דומס דאמ לך מנ ר פלנ
זכאי בר טאלו טיקן הל נשתבו דיב עלעתה אמ עולם
בן זסאי אי נעבו כדוב עד אחר שתנמו כדוב שני
עדרין לר יוח אמ נין נעבו ובין נשתבו כחב שני עדרין ובסדר
בן כתבתי לאעלה זכאי בחזל הכל ממי להר אסא
לר יהור מעצרת דבי בר זסאי מי אמ שמו אל
שותף לו חזקה והעיחלי פ מי שהוצאהו דאל אכלו לרב
יהדה מעצרת דבי בר זסאי מי אמ שמו אל החולך את עיריהו
אין עיריהו עיהוב זכאי כמס ביצה פ המביא אל אינהו
דתנא אמ רב סלא אל זכאי הל בר יוסי אל שנהו
ר זסאי תלמיד ר יוח ושמוא כל הכותב הל כתב לה בנו ושמע
שלא ליה רב זסאי לאר עיקבא בן דלא ערב בן בני ערב מעבסי
תנא אין אכל להשביעה אל יורשין משביעין אותה מעבסי אילין
בן אהוא בן יורשין אין משביעין אותה זכר ידך
ר זפריה בן אנקולס הוא שהיה עמ יותר מדאי
כראיתי בהשדין כאגלה מעשה דאכמצא ובר כמיכא והוא
שמשמה בחבמ שלא לתקיב נגבל מום לאזכה משום דלא יאחרו
בנלי מדיני לחזמה והכמל רע משום שלום מלכות
[illegible] שלא להרוג מסור משום שלא יאמרו מטיל חוב
[illegible] לאו הכי היה מותר דאין לך דורף יותר
[illegible] שהיה רוצה למסור נפש ומחון כמו שעשה
[illegible] דלא יאמרו מטיל חוב נהגו על אותה עטה אל
[illegible] החרבה בתנ ושרפה היכלנו והגליתנו מעל
[illegible] כל שאלתי כראיתי בהרוגה
[illegible] לא אמר בה משום שלום מלכות

ואי אקרוב משר דשפיר עבר יקרוח עבש מחש
ותנ הא דגל כהשותפי שנגבה אפה קומיו
שדרה ארבעה מאה איקי דדיני לקמ דל אחי ולא
קמ דיתה וקבלנהו שרעל אחי והקפו אר ליה
תשכרנה וגו ומסן הענו משום שלום המלכות וכל
טעמ לא עבר הט משום שלום מלכות. ועל דעתו דל אחי שלא
לדי סנה. ולכה חטיטו ועשה נחמיה שלא תהא לא תחשב
לעבדה מיהן אם היה חושש על הקשתה לחלון לעני ישל היה
מחלון מש שעשה כב יוסף דהא נמי גל לעל מהל אי נגמר
דסמה יהיה בגבר חפרה הוחיז שמיה דשבר מלכה שדה
אבנקן דדיני לקמ דרב יוסף אמרה ליה תהי הא לאעה יסה
יתיב רב יוסף ולא הוי בה מעה רבה מלי היש ומסקנ פרין שבמין
שמ רב יוסף עשה כמיושה משום שלום מלכות דאשר דחין
ובאים לשל לגי שיזכה משום מצה על ידי עעמ כראיתי בהל
ראשונ דהשיתי בסופה. אמ רב יהור אמ רב מפני מה נענש
דניאל מפני שהנאיו עיעה לבבו נגר שאחר לו חטאר בעזה
פרוך ורש אין לעבר אכל אם מלכי האומות מעמש מתענין שלה
לעני ישל יש להן לקבל ולעשות נפי מצותן כאשר כתבר
בתחלת הספר הזה כי שמעון הצדיק קבלהן רב מלכסדרים
מוזדין ומחיי עני ישר כי מצות המלכות אין לשנות בשהוא
בעני הזה דהם אלל גבו גו שהוא הדיוט וישר מתענים ממנו
בפרהסיא ואיפשר בשעה אסור כראיתי בל דיני ממונות זה
בורר בהל עירות אמ רב בחק אוכל דבר אחר פסול לעדות פי
מאבלי עיקה מן הגו. ומסיק הא בפרהסיא אכל בשעה ואל
בפרהסיא מני לא אמרן אלא ואיפשר לבר ואתדוני בעצמן ולא
מבנו בפשיה בפרהסיא אכל לא אפשר ליה חיותיה הוא ולא מיפני
ושלום מלכות דעדיף טובא אלא אפי דרכי שלום ודרך שיטה לדי
בגלי התורה אמר אלף שיש שם בעבר כראיתי מס עב פס הל
אסור לשאת ולתת עמהן דאמרי הוא מינא דשרי ליה דעיק
קורדנא לל יהוד נשאלה בום אמרו הוה יתיב ישבל דאמר אמ
היכי שיעבוד אישקליה אזיל ואורי לא אשקליה הוא ליה אינה
ובל ואמאי מספק ליה שמ גל בל מין מגמיר אר בת ישר
לא תלר את הנכרית ולא אר בת ישר לא תלור את העבדית
אבל שאילדת בן לעב ובו. ותו גל אר בת ישר לא תנך נבה
של נכרית ויתני שהגדלת בן לעב ובו. ובהני תרתי אורו הכל לר
מאיר. ומסקל הת דאותר לבת ישר לילך בעבדית נשמי משום
איבה. ורב יוסף היה סובר שאף נטבת משבר מותר מיהו לא
אחל בשבילה שבת אלא לסיעה ולשעה בלידתה בלא חלול
ובגם היה סובר של הנך משבר מותר משום איבה. ואל אבי
בין ביטול לדאותה בבריה שלם בטבן יכאו לידי איבה אם
לאו הכי שרי דהא אין מחאן ביר עבי גרים כלבי שבחה יתאה
ומתעבין ומכרין עבי וחולי גרים ובומרין אותן עם פרעה
ובקור עבי ישל. ושואלין שלומן ומחזקין ידיהן בשבי עבדית
והא דשואל בשלומ. ומסקל הת אפ ליום אידו בדמסקל התם
בגיטין בסוף הנזקין ביוטלא דאין מעמידין על ידת ישר לא
תניק בנה של נכרית ומסיק אפי שעתנה לו חיים אר יוסי בר יו
הוה אמרה שאסור לאדם אומנות בהדה תותן אומנון הוא
בגדי זגגיה וקוכטריה דגבה לא אלפון וקאמון קוכטריה
אלפון ומשבירון. יגבי שאתגרב מגורה או בר לבית הנסת
כל זמן שלא נשתב שמו ממנה אין משגין אותה כראיתי בפ
דערכין ומייתי שלה ההיא דשעיזרק טיעם. ונמגלה יושלמ
פ בני העיר מסיק דאם היה שמו כתוב עליהם כמי שלא נשתבו
שם פגולים מהן. גב כמס שבת בטלהי פ נטלאום מס
אומ מגביהין מעל השלחן עבמות וקליפין ובה אומ מסלק את
הטבלא כולה ומנערה מעבל מעל השלחן פירור פחות מכזית
ישער של עבולין ושל ערטים מפני שהוא מאכל בחיה

[illegible] יהושע כך היה חרש זכריה בן הקצב ועין נשוי יהורה

זכריה זכריה בן קנוטלי נפש וסדר

[illegible] בן [illegible] שום הרבה פעמים ראתי לפניו

[illegible] מלאכיה רב חנן בר רב לחיים בר רב חמיה דרב עקיבא

[illegible] ורבי אבא ורבי אבא ורבי אלעזר בן חורין לפניו בחשלי ומעלים

מפני [illegible] בשיטה בשיטה שאיל לרב מה נתנו

דכותר מן דקנגרל והוה זלי ומרגל ותני ליה בעצבע ציפר

דקנגרל [illegible] הירושלמי על גמ דידן ומכיון ותא ליה מיחר

זמן הרית שמע הוה הדי וכהב מי שרי והא רב יצחק בר שמן

בר חרתן מטמא דרב הקונם את שמע לא ימוז בעיניו ולא

יהוץ בשפתותיו ולא נעצבנו יתכנס רבי ר אלעזר חסמא

אומר הקורא את שמע ומרמז בעינו ומקריץ בשפתותיו ומגיה

בעצבע עליו הרי זה מגונה ולא אותי הראת ומסיק הלא כל לשון

והלא כבר ומי גל נבב ובשות האומט קול בראש הגובן

ובראש האילן תבר האומנין זולא בראש האילן ובראש הגבן

ומ עד דמי ליה דמי בר שמעון לרבא תנן האומט קול בראש האילן

אלא לא כעין מונה ומאיהי ר שמעון בן יוחי אומר הקורא את

שמע עריך שיסיח את לבו ומ עד אל תכי אור יום שלא

מאלאכתן וקורא והתנא בה אומר עשה כמלאכ וקורא לא קל

מן נעריך לשון מן כל לא שיב ובתחילת הפרק מי פלגי

תנאי מי פרק ראשון כולו עריך טונה מו אפר פחות מיכן

ר מאיר אומר שמע ישראל וגו עד מן כוסת הלב ואמרבן

הל כל מאיר ואור יצחק בר שמן בר מרתא משמרבר אמ

שמע ישראל וגו ותנם בשיטה יצא ואל רב יוסף לרב יוסף

כריה דרבה אבוך היכי עבד ואל כפסוקם המש מ עבר נפשיה

מיכאן ואילך לא מעבר וכן אל רב נחמן לאחרו עבריה ר

נתמלא אם עברו מיכאן ואילך לא אלא אפי רב סבירא ליה

דעבדי הכונה אונה אלא כפסוק ראשון והכא כסדר ומא

כי פרכא לרב משנה הא כלא הא כבב ורבא מי יפסיק

הל כר מאיר כפסיק ראשון מסקינן הכא הא כלא הא כבב

ור חדאי עבדי הכונה פסוק ראשון לאור פסוק ראשון כבר

בעי כונה וגבי פועלין אין צריך לבטל אלא פסוק ראשון

משום דפועלין עבדו מיהו אדם הקורא קש לקיון בעינו

ולשון לחבירו בעמר שאין המלאכה תלויה בה אפי פועל אסור

כל פרק ראשון ומגיד יכונה לא בעי כדין מיהא אסור שהרי

עשו רמיזותיו וקריאתו נחשבה הל כפרכא ראשון שיכ

בה עיל חלסת שמים ולאור ולחר ולעשות הל אין מהוג

בה בבר שאין בחרים הכסר רמיזות וקריאת אבל

מלאכה בשביים פסוק ראשון שהוא מלכות שמים שקבל

בעבר הכל יכוין כונה במורה מיכאן ואילך אם יעסוק במלאכ

אין כאן איסור לאר דהוא הכונה ולאר עד עד לבבך ובטל

מלאכ עד אותו פסוק ולאר פרק ראשון פרק ראשון ומכאן

ואילך אין ברמיזה משום ולא אותי הראתה אבל קורם לכן אסור

ובדברי הכל סתריא ובירושלמי ותרכות פא הל מאימתי קורין

את שמע בתחלית אור מכ קשייתה לומי ר יוסי אפי תומ

קש אינה עריכה כונה שלשה פסוקי הראשון עריכ כונה

הייט עד על לבבך ועל הים דבר פ שואל מעבר מתני הכבר

פ ובגמ ור מאיר ור יהודה גרסי עלה בירושלמי עד כדון מא

בתמצע הפרטה ואפי בתמצע הפסוק ר ירמי מומיל יוסה

משמעי ר חונה רב יוסף ובברת בם מיכאן שיש לך רשות

לדבר בה והייט דתנא בבר יומ ובברת בם ולא בתפלה ובשל

הים ופ אחרון דסוטה מעשה ויהושע בן פרחיה

שרחפו לאותו נשתי ידע ומסקינן יומא חד הוה קא אמר קש

אתא לקמ הוה כרעתיה לקבלי אוחוי ליה בידיה הוא סבר

דדחוי קוחי ליה מדאחוי ליה בידיה שמ נערך שיני היה

[illegible] ומפני הכבר או מפני הירא ר שואל או משיב

כיתבאיל [illegible]

ואל דסבר יהושע [illegible]

ובריא היא נמס [illegible]

ליוסף פ נעוה [illegible]

ובאותה שעה היה יעקב [illegible]

זכריה זכריה בן בנו [illegible]

הוא ור יוסי בן כיפר זכריה [illegible]

הל מכשף העושה מעשה והיא הל אחר [illegible]

תר מכשפה אחד האיש ואחר האשה וכל עד אלו ר יהודה

מפני שסמכו עצמן לעשות לזה נסילה אלא אוב וידעוני נכלל

מכשפים הי אומרים יעצו לוי לך מה אוב וידעוני נסילה אף

מכשפים נסילה ופרסט והא אוב וידעוני שם פרטין הכא

כאחר ואין מלמדין אור זכריה עדש אחרה דסבר ר יהודה שם

כתבי הכאין כאחר מלמדין ולא שם עדש חכם ומצ נפר

זקן עדאי נהור ולאותו ספר ידוע שם חכם הוא ולא עדש

אחרה כאן הרה אחרה חבל כשנעין בחשבות הטעיות נלמדין

כאחת אמרו כאן הרא ראשונה כאחת אמרו החן ואה

ובהמצע כאחת אמרו האשה החוגרת בסיר וכל ובמשנה

רוזמית כאחת האשה וכל נלך אמרו כל הזהב כאחת כיש

התרו ובן בלא יפתר לא יפתח חרם חטת של נחשתן ראש

כאחת בין התרו וגר בהזהב עלה דהיא כאחת אור אלעזר

הדה אמרה כל כאחת הל הא ומצ כל עדש אחרה והגה

חדה אמרה וכל מקום ששנינו עד כאחת כתלמוד ירדן לא

יצרין שלר אלעז שרי כי אב בהזהב אבל בשבת בלא

ובהמצע על ההיא כאחת אור אועד כל כאחת הל לאשה

מסיב ולא הזכרלא הדה אלא עדש ולא מצ רבי שלר אלעז

לא בהזהב ולא בלא יחסור ר רוטלמ ותהיא לא מי שאתה

נכב כמל הל עלהכית ראתה הל אמ לו בן עזאי על החלוק

אנו מצטערין אלא שבחת לחלוק את השון אור שמלאי עדש

אחרה בן עזאי תלמיד חבר לר עקי ואמ ליה שבחת ובשקליה

לא בשלשה פרקי מייתי הא ומסיק ואת אומרת בן עזאי

תלמי חבר לר עקי מכאן משמ שכל מקום שנתלמוד

עדש אחרה כמו הדה אחרה ואיבו שם חכם ובשקליה מי

עדי בן עזאי תלמיד חבר שיש הדה ובעונר עדר עד פי

כל עדש תהי עדי כפשט דפת טסס דברכות ובן עד

פשטין דהקומץ דבה ובן ההיא דהשולם עדי גברין ובהיבר

גברין כולן לשון הדה ועדי לשון אלה ובן ההיא דפסחי פרק

מקום שנהגו ובגר ראתי תנא המיה לר יוסי הכיפורי שחל

להיות בשבת וכל עד אל עדש תהא וכל זה לר זכריה הוא

הנזכר בספר עדי ובגר הל אור זכריה משה ישראל בקש

בקנה הרשה כונת משה וכין שהקרים בחכמה

הושאה מאחרהם וכל עד על דברי מלכי עדש של מטרו

של מלכ עדש זכריה אבי רב נחמן בר זכריה

זיכרא אבי ר יוסי בן זמרא זמינא

ר זמינא בבמה מקומות טרוטלמ

זעירא ר זעירא הראשון שהיה בימי שמעון התמע

בכל נאגרה כמו שעדין אני הקרים ונמתב

כתחלה קיצה ואחריכ שמן כל יוסי בחמה יסו אדם

נחמה יבר הלבה את עולמו ותיחמו וגבלו בשבת ימי

ראשית ויקדש את יום השבת בבל ויסדר השם את יום

השביעי ויקדש אותו ממה מדכו ונמה ברכה בכל אלהים

שעתה הקב שישל עתודין לשמר את השבת עשר

שנ ויסדר שקים את נרך את המשמרין יום השב

השביעי מהוב לפנו והשמיטה שש שנים ו

תשמטנה ונטשתה שש שמיטות תן

ששת אלפים שנה הוה העולם והשמיטה

[illegible]

[illegible] שאר לנהר
[illegible] וגש שכל סופלי
[illegible] אוכלין אותן בנשלה
[illegible] לנהר טיט שם לטהר
[illegible] ושרץ לה אלא לר' יוסי כיון
[illegible] לשהיה כיצי מטלטלין לה ומסיק הואיל וחזיין
[illegible] עצרת הסופלי כדי להסיק הע דישרן יחגב חכי
[illegible] אף לבהמה מכשיין ויטיבי הסן גדול ויכול בנרי
כון ומשרט לטהר לאכל בהמה עיקר עבירתן לאכל בהמה
והיינו דאם מסיק תינח ניט ראיכא הסן ומשום הכי אם שרי
ר' יוסי הבלה אף לבהמה משכת מאי איכא למימר דבטלה ודבט
מבו דמיוס טיחיט מהו לשרך בהמה נמינא כאילו מלהשתה
מיחדא לה מיל משכת עמי טרחיט מהו ואעג דאיט מיחדא
מאמר סתבן וגש הא מוכח להבה דיימי כיון דמסיק דעתה
אין הסך משכת טרח מהו לבהמה לר' יוסי הגלילי מאי איכא
למימר מן דמלהשתה אין רוצה שאר לבהמה ר' ביט בתי לא
מטלטלין [illegible] אלא מטום דחזו להבה משכת מאי דבר מטלטלין
לה [illegible] דאם דזקין משכת מאי דבר מבל תפיר
[illegible]
[illegible] עצרת הסופלי כדי להסיק הע דישרן יחגב חכי
[illegible] אף לבהמה מכשיין ויטיבי הסן גדול ויכול בנרי
כון ומשרט לטהר לאכל בהמה עיקר עבירתן לאכל בהמה
והיינו דאם מסיק תינח ניט ראיכא הסן ומשום הכי אם שרי
ר' יוסי הבלה אף לבהמה משכת מאי איכא למימר דבטלה ודבט
מבו דמיוס טיחיט מהו לשרך בהמה נמינא כאילו מלהשתה
מיחדא לה מיל משכת עמי טרחיט מהו ואעג דאיט מיחדא
מאמר סתבן וגש הא מוכח להבה דיימי כיון דמסיק דעתה
אין הסך משכת טרח מהו לבהמה לר' יוסי הגלילי מאי איכא
למימר דמלהשתה אין רוצה שאר לבהמה ר' ביט בתי לא
מטלטלין [illegible] אלא מטום דחזו להבה משכת מאי דבר מטלטלין
לה [illegible] דאם דזקין משכת מאי דבר מבל תפיר
[illegible]
[illegible] גר' נפ' דכתובות עיר שנכנשה בדרום כל הבתות
[illegible] דכתובה פסולות אם יש להן ערים אפי' עבר
[illegible] הרי אילו נאמנין שאין אדם מעיד על ידי
עצמו אר' זכריה בן הקצב המעון הזה לא זזה ירה מתוך
ירים שעה שנכבשו בנים לירושלים עד שיצאו אחרון לא אין
אדם מעיד על ידי עצמו לרבא שר' זכריה בן הקצב נהן
היה ירא ומסקינהו אר' רב אידי בר אבין אר' יצחק בן
אשיאן אם יש עם מחבאות אחת אצלת על כל
הכוחות והלא מה מחבאות ומערות היו בירושלים
מהיום אצלת אין בירושלים ותחתיהם חלול וכן מחילות עזרה
ומסיד ואין לא מפני שהיא לא טענה נחניתי משום הכי
אמרה אלא תעמשוה דבעי רב אשי אמרה לא נחניתי
[illegible] אמר מה לי לשדר יפ' ומסקנא דשמיה
[illegible] אמרה מה לי לשדר משום
[illegible] ומסתמא היא עמיה
[illegible] שהעיר עליה טענה

לא גרע מעדות עצמה דמה לי אם הכעל אומר לא [illegible]
עדות ומה לי היא עצמה מסקינהו תנא אשמעב ייחד
כתבו כשהיא יושבת בשה יפ' נשוחו טוב [illegible]
שאבן הוטחנו יגעתי ומצאתי ר' זכריה בן הקצב שאחר
המשען הזה לא זזה ירה מתוך יום ומשעה שנכנסו גויים להיכל עד
שיצאו אמרו לו אין אדם מעיד על ידי עצמו התחיל נופה ומשפה
ומיטתו בדמעות שהיתה אשתו ישיבה אצלו והיה יודע שהיא
טהורה לו ולא היה מניחה מפני גזירת הכמים והיה קולא הפסיק
הזה יגעתי ומצאתי גם נשאחר טוב חולק על הכל. ביתרא
מסיק אף שמר לה בית והיה מעלה לה מזונות ולא היה מתיחד
עמה אלא כפני בביה ודרש על עצמו הפסיק הזה יגעתי ומצאתי
ומנוחה לא מצאתי. נתוספת דכתובות מסיק עמי אעפב ייחד לה
בית בפני עצמו ולא נתייחד עמה אלא על פי בביה ועשו ייחוד
זה כיחוד שרב מרבי הכותב גרו על תנאי הגר' מפ' מי שאחזו
ואף על פי עבר ושפחה יכול להתייחד ואף בירושלים ועבר
ושפחה שמתן ואשה יודעים הם העניים ש משעה שנתייחדה
עמו שהיה שם עבר או שפחה וכתוספתא אמרו מסיק ולא
נתייחד עמו על פי בנה קטן שאינה בושה ושמש מבנו יב'
ונשבויה מסקינהו הא מפ' דכתובות זו עדות איש ואשה תינוק
ותינוקת אביה ואמה ואחיה ואחותה אבל לא בנה ובתה ולא
עבדה ולא שפחתה ומחמיר האי תנא בשבויה יותר מגזר אבל
הבוא ותבוא הכל שאמרו לה עירה חוץ מהיתנה ונעלה אשה
ויש וכך היא בתוספתא פ' דכתובות על מעשה דר' זכריה בן
הקצב. ובגמרא ואדרבן דרבן דשבויה מקום שחסרה על
בעלה מחמת חבשה דכתיב ושמרתם נפשכם אעג ולשניהן
ברור שלא נטמית מי האי מעשה התיר ליחד על פי כל אחד
ומשום דמה שהיתה בבנסת ויצאה מחמת בעלה
היא שכיון שלא היו בבית אחר הגי בבית בחצר ולא מיפעיא
לאנשי. הם מהו לעשות בן בגרושה הבא הוא דבשבויה היכי
אבל גרושה לא או דילא לא שכיח ופטטיה המגרש אדרבה
אשתו לא תנשא בשכונתו ואם היה כהן לא יתיר עמו מחבוי
זה היה מעשה ואמרו כפי דבן טרף בשבויה אלא דמחמיר
בגרושה מטוב ומחמיר אסורא ועבדינן הרחקה בפי ואילו

נפ' דסוטה תנן חוכר לה שני תלמיד חכם שאלא יבא עליה
כיצד ר' יהודה אומר בעלה שאינו עלה יכנס תבא ר' יוסי אומר
בעלה שאינו עליה מקנו ומה טרה שהיא בכרת בעלה שאינו
עליה סוטה שהיא בלאו לא מ' ורבנן הא הבתנת ביה דסת
חמירא ליה סוטה לא חמירה אלא תיכף דחמיר איסור בפי
מהימן מהיכא דקיל ובירושלמי נפ' דסוטה עלה דהא מייתי
הא ושכר לה בית דל' זכריה לא דייק עלה כלום. בשלמא
לתוספה שהשיבו לר' יוסי דמשום הכי בעל נאמן בגרמא שכן
יש לה התר אבל סוטה טמא לא יהא התר ותו משום מיבן
בגדל ואתקן ולא תלי טעמא בחומר וקל לא קשיא לי מהכא. אבל
אבל תשובה שהביאו לר' יהודה ישבי בחומר בירה מסוטה
דהלה בין לרבנן בין לר' יהודה קשיא לי מהכא. וכן נמי מטמא נתחלת
כתובות דקבילות דיל ליה מבירה ואין צריך הרחקה כולי האי
כאבילות. ולא דומי לאיסור כרת האדם מחמיר ובאמן אבל
לאיסור גרושה ושבויה אדם משוה דיעה וכמון ומיהל בזה הושבו
להרחקה. גר' בהל שמה בשם בחלין האיש את אמו ר' יוסי
בר' יהודה אר' אלעזר בר' יוסי אחרו משר' זכריה בן הקצב אחד
הבן ואחד הבת שוין בנכסי האב ומסקינן אין הלכה בר' זכריה.
שמעתי כי אבא של ר' זכריה שאו הקצב והי משורש השם
ההיא ומס' פרה אליועינו בן הקיף בפ' הלל מי עשאן
וכן ר' יוחנן בן החורונית ובמס' כלים בפ' ר' יוסי בן המשולם
אפרתים. ר' יוסה בן המשולם כולן שמות אמוראים אלא אלעזר
בן הקפר. וכן בן העקר איש שמות אמוראים. בפוטה

[illegible]

[illegible] אלא אפילו כמו שכתב הגאון רבינו אביר בן מחילה דהתר ביום ובזמן
[illegible] אלא יהא ביחשלה במחילת הטרקלה ואיסור ביום ובשבת
[illegible] רבועיה בכל עניני מחילה אמירי לגר מטחיה המגלה
[illegible] השם לבר אפי' לא הקריב מנחתה יכפר מקריב מנחתה
ואחרכך משקה ומשוב חומרא דמחיקת השם אין בה לאחול. ומשאר
סבירא ליה דמקריב מנחתה ואחרכך משקה ואיכא תרתי הקטרה
קיימא ומחיקה שלא יהא נראה מקריב חולין בעזרה ומחיקת השם
לבטלה אבל בעתה לא יהא דמסקינן בירושלמי אבל מחיקה המגלה
לא נראה אם היא רוצה לשתות אין בו כח לעכב ואם מחל
ואחר מחיקה ומחה אינו שותה כיון שאין מחילתו מחילה מעוברין
אותה בעל סחה. דמחיקת מגלה גמר דין הוא לעתות כל זמן
שעומדת בסתיה אבל אם אמרה טמאה הרי נתגרר ספיקה ואין
המים נאין אלא לבדוק והרי הוא כחקה ועומדת. כגון לשב שדי
השיטות הללו. והא דמסיק על בן סורר ומורה שער שלא נגמר
דינו יכול לאחול לו ולא לאחר גמר דין פשיט והאי גמר דין לאחו
שכבר לקה ואם תאר והלל דין בעשרים ושלשה וקורם שיגמר
דינו ואיתה יכולא לאחול. מיהו הא מינכא לי. אם רשע לאחול לו
לאחר שנגמר דינו לאלקות מאי. מי הוי דין מלקות סדין מיתה
דין לא. ובל מאפי אם נגמר דינו לאלקות אינו יכול לאחול דגמר
דין בכל מקום מעבטה הוא וכל גמר דין אינו חוזר שאם היו
יכולין לאחול אין עדין מזומנין. שהרי אין העדים נעשין
זוממין עד שיגמר הדין וגם בחיו הן הנהגין דעדים המשמשי
של בן סורר ומורה שהוזמו דאין עהיגן מתוך שיכול לאחר
להלקותו בחנם ומשום מיהא ואי לאחר גמר דין יכול לא
לאחול תיקוק לי מתוך שיכולי לא סברי הייני שאפילו אחר מ
מוחל לו ואם לא בשם אפי' לאלקותו דהא בגל דהו יכול עדים
זוממין לפטור עצמן מחיים אם כיצד הקל הל דלי עדי תורה
וכהני דהיו מדרין עדי נערה המאורסה. ובל הא דמסיק בזקן
ממרא הדא דאת אחר שלא להרגו בגל החזירו אין מחזירין
אותו אם יש בר שלא לעין טיט מטה עליהו חסין לכ
הגדול שבירושלים אין נזקקין לעין טיט שמא יגמר דינו
לאיתה אבל החזירו אין מחזירין אותו. אם שאם תור לעירו
והורה לעשות חייב ואין מחייבין אותו בעדי אלא בכבר של
שבעים ואחד ואם העלוהו לאחר הוראתו ומעשה לירושלים
זהו גמר דינו ושוב אין מחזירין אותו שלא מחייבין אותו
דהעלאתו הוא גמר דינו. והייב דלא מתני ליה גמר דין כמו
בסורר ומורה דמשעת העלאתו הוא גמר דינו. ובל הא דקא
מקיים יכשבאתי אצל חכמי שבירים בבא דיבן ובירושלמי אבל
ר' יהודה לבניבן מסקנא מילתיה דזעירא ולא דר' אשיה והכי
כרוך לאמרם על שנים הוא ר' ולב חורבי. אפי' של יאשיה
לא היה אות על ר' יהודה בן בתירה חסר כי ר' יהודה בן בתירה שמי
ר' יטמעא ור' עקי' היה וגם בימי ר' אליעזר ור' יאשיה אחריהם
היה כי תלמידו של ר' ישמעאל היה ור' יונתן בר פטגתה כיחיה
בשאר ר' כל המנהג בשות מצה הא אמר אבל המנחת נסכים
לחימוץ אלא יוחנן ר' חיסי חבלי ואחר מתלמידי ר' ישמעאל
אמרו דבר אחר ומנו ר' יאשיה ותנו מסיק ונימא נמי ר' עקיבא
ואחר מתלמידי ר' ישמעאל ואמרו דבר אחר ומנו ר' יונתן
שמ מתלמידי הראשונים היו ותנו ספרי בפרשת ראשית דקרה
אורחה אלא יאשיה שמיתי לקני ר' יהודה בן בתירא כיסר
תחום בעובריה והלקני בין שתי אבנעתא ולא אתי זעירא
מדקא אמר ר' יהודה ולא קשה לר' יהודה שמא דרשו היה הילל
אין אמר וכשבאתי אצל חכמי אל ר' יאשיה אלא על זעירא
כמו שכתבתי. והא דקא מסיק בתרא דיבן סח לי זעירא
מאנשי ירושלים אם מה שבכל מאנשי ירושלים ולא שהיה
[illegible] אם היו שלא שונים רשם אנשי ירושלים והכתה

כמעוט [illegible]
אלא ישמה עמית [illegible]
דרכו היה.
שסמיט אמר נעל [illegible]
תהגמ אשר [illegible]
כלא אכרזתא [illegible]
אכרזתא. מייתי לה בסוטה [illegible]
אומר שזעירא אל שום הדיט שפחת [illegible]
אר' אמיר משמיה דרב יוסף [illegible] שמרו סלא הכרזה [illegible]
שבעו בסר וחוזרין וכל. עד איתיטה יב אשי לאמחון שוב
הדיינין שפיחה שתות אם הוהיר שתות משרן בטל אם שוה
נשוה ממון ביום מאי לאו ולא אכריז ובל עד לא קשיא כאשים
כרסים שאכרזין עליהן ובל עד כאן בשעה שאכרזין אמר בשעה
שאין מכריזין דאל אמיא לכתבא לאזוני ולקטרה מונטא בלא
אכרזתא. ועד דזה המעשה ואימיה דזעירא יתמא בתר דשמעה
יב אשי מאמימר דהאי שיטיא דיבין ויב אשי סבר כר שאכרז
שוה בטוה מכרן ביום אפי' בלא אכרזה אב מאי טעמא תלי יב
אשי בסברת כתבא ויקא דהיא בלא הכרזה אפי' כל מכירת כר
לוב אשי עמי סבי בלא הכרזה דאין לוא מה שאכרזוב אשי ויב
כהנא בפחות מכרן דהא לא מסתבר הילא עמיכ אמר לפי דלאחר
שקמלה מאמימר היה מעשה. ובפ המקבל בכל מקום הל דינא
דבר מצרא לכתבא לאזוני ולקטרה לית ביה משום דינא דבר
מצרא ואמרי נהורעי וכל. זעירא זעירא בתר
חאמר. גבל פ' אחרין בסור ומורה הל איסור יחיצה
ר' זעירא בר חמא אושפיזכיה דר' אמי ודר' אפי ור' יהושע בן
ודכולהי הסא דדיסרי הוה אל ליוסף בריה דר' יהושע בל בר אריתא
אמר לך מילתא מעליתא דהוה עבד אבוך בעבר עלאב מטשן
לו משקה ושורה אותה בא נמים ועשה אותה כמין בליבה
בנוים לאחר מדנם פני ידיו ורגליו. וכעבר יום הכיפורים אמר לו
משקה ישורה אותה במים ועשה אותה כמין כלי נטל לאחר
מעטרה בגלבב עיניו. וכן כי אתא רבה בר מרי וכל עד אל
ר' עקי' לר' יוחנן בר תחליפא איפכא עבדת לן ואמרכנא לך
סחיטה. ובירושלמא דיומא אל משמע דפ' אחרא ובירושלמא פא
ותענית זעירא בר חמא ובה בריה דר' יהושע בל בשר יהושע
בל בתענית עיבר מיתא פנו ידיו ורגליו בלא בלא מחיץ ידיו
ומעביר על פנו. כאם [illegible] מחיץ פנו ידיו ומקמן כמפה
ומעבר המפה על פנו. ל' יונה מייתי תרתי מרעותי ויתיב
תחות טרה ביתא ובלא מחיפה אם אינם אחותם סחיטה
ומיהו תמא והא מפרש בפא דמם תעבת אל הבגד ויקא מקמ
כסלו ובבריה הכל אבל מותר לחוץ בגדו ידיו ורגליו בעבור
תשקל לב ספוג ורכה מורן דמאתו ובא אם אם [illegible]
לעטין דמיסה יתה מאכל ומה היה משתה דהא מחיץ [illegible]
ראפי' אעמא אסור אבל כעבר מותר לחוץ מרבו פנו ידיו
ועינו אמר ראבי אסור ובעבר מותר ומקמיט נמו אמר כל שהוא משום תקנה
בחמין אסור ובעבר מותר ומקמיט דמיעת יום הכיפורי אסור
תענוג הוא לאת אסרו בשבת דהא רחיצה וסיכה מחרזקא [illegible]
יסוך לא סבתי ואין רחיצת עבר בשבת כלל. והחמיצו [illegible]
בשבת מאר בהיא רגל אמר אמר תנא דמ מנשה [illegible]
מרחיה ירה אחת ונותנת פה לכנה הבן ואמה [illegible]
מי לא עריב לאיתבא אמר לא משיא ווזקא [illegible] אחת
בהכי תעבר מטמא שיבתא אם לאו [illegible]
אמר לעבל מיהא אסור לרחוץ [illegible]
משמע והא בשבת שמיקרא מסיק [illegible]
ושאה רוחץ [illegible]
[illegible]

[illegible] ושרגם
[illegible] מצר א אחד
[illegible] ה׳ ו׳ שטה׳ ז׳ שבעה
[illegible] כאן חמשים וחמשה
[illegible] ג׳ חמשים ס׳ ששים
[illegible] תשעים ד׳ מאה ר׳ מאתים
ש׳ שלשת מאות ת׳ ארבע מאות הרי אלף וארבע מאות
ותשעים וחמשה ד׳ פשוטה חמש מאות ס׳ סתומה
שש מאות ו׳ פשוטה שבע מאות ה׳ פשוטה שמונה
מאות ט׳ פשוטה תשע מאות כל חשבון הפשוטות
ששת אלפים וחמש מאות מ׳ כ׳ ער ר׳ ארבע מאות
ומרבעים מ׳ ער ת׳ אלף הרי כל חשבון כל האותיות
חמשת אלפים חסר חמשה הרי חסר ששת אלפים אלף
וחמשה מעתה נחזור על האלף שהוא ראש לאותיות
והוא עצמו נקרא אלף הרי אלף ששי שהן ששת אלפים
עדיין חסרה כמ״ כי ביל״ ו״ל שר עולמים שבשתו אותיות
הללו עבדו שב עולמים ואיכי יורע כאיזה חכן נברא העולם
הזה כשהוא אומר אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה
בראם הרי לך ששת אלפים של עולם שבראם מעשיהם
ושתים אותיות ושיתף הקב״ה שמו עמהם להשלים החשבון
הרי שיתקיימו כולם כי ביל״ ו״ל שר עולמים שאל שמעון
התימני את ר׳ דעיר״א שמעתי עליך שאתה בקי בסדרי
תורה ושאלה אחת יש לי לשאול ממך אם לו שאל
אם לו כמה היה העולם אם לו ששת אלפים אם לו ששת
אלפים אם לו מעין אם לו שמות שמים ושמי שמים
ושמות הארצות מעין מן פיוש האותיות העולם הזה
כמו שחשבנו ומעלה אם לו שמות שמים ושמי שמים
ושמות הארצות מעין שהן נבלין בחשבון הזה אם לו
חשוב אותות הגדולות של ריבועים ואחיר הקטנות שהם
שמים ריבוע גדול שחקים מכון מעון ערבות הרי
שבעה הריבועים ש׳ ושמים שלש מאות ס׳ סתומה ושמים
שש מאות ו׳ ש׳ ושחקים שלש מאות ס׳ סתומה שש
מאות ז׳ ומכון שבע מאות ר׳ ריבוע ומאתים ד׳ ריבוע
מאה ומן ד׳ ושחקים וכן לכל שבעה הריבועים
תמיש כל חשבון אותות הגדולות אחיר הקטנות
ויהי ש׳ ושמים ון ומכון אלף ש׳ ושחקים ון ומעון
אלף הרי אלפים ר׳ ריבוע ר׳ ערבות ס׳ ושחקים
אלף ס׳ ושמים ת׳ ערבות אלף ד׳ ריבוע ד׳ ושחקים
מאתים הרי ארבעת אלפים ומאתים אותות גדולות
ואותות הקטנות מ׳ ושמים חמשים יע ריבוע
שמים הרי מאה ושלשים זנול ארבעים וחמשה חי׳
ושחקים שבעה פחות ממאתים מ׳ כ׳ ומכון ששים
ושש מ״ו ומעון מאה ושש עשרה השלם אותן ד׳
שחסר ממאתים בן ומכון ומן ומעון אחר הרי ארבע
מאות וחמשים ושלש שלש מאות ושבעים וחמשה עבו
ערבות הרי ארבע מאות וחמשים ושלש שמות הארצות
נחזור עליהם ארץ ארקא גיא יבשה חרבה תבל חלד
הרי שבע ארצות חשוב אותות הגדולות ר״ץ דארץ
אלף ומאה ר״ך דארקא שלש מאות ש׳ דיבשה שלש מאות
ר׳ דחרבה מאתים ת׳ דתבל ארבע מאות הרי אלפים ושלש
מאות א׳ דארץ א׳ א׳ דארקא א׳ דגיא ו״ב דגא ו״ב
דיבשה חב דחרבה בל דתבל חלד הרי מאה ושלש ר׳
עשרה הרי מעלת הארצות ואותותיהן בין גדולות בין
הקטנות שב אלפים וארבע מאות ושלש עשרה וכל חשבון
האותות שלת הריבועים ואחרשת שבעת אלפים ושמים ושש
עמ״ מאה אלפים [illegible] ארץ הגדול שאמרו טרם ששת אלפים

ושמים ושש הוסיף עליהן יה משמו של הקב״ה ששת
של טטן ו״ל שר עולמים הרי שמונים ואחת ואחת
שמונים ואחד הללו מלאך ששמתן שמו נה עם עולם
כבאו עליהן והחשבון מוטה כ׳ עשרים ס׳ ששים ת׳
הרי יש עוד שם אחר כמו אחרמה שהיא משמשת
ו״ל לקים את הארם עמר מן אחרמה הוציל ונתקלל שנה מאות
עם שמו הגדול מלהוש ועם כסא כבודו ועוד כמו מן אחרמה
אשר אחרה הרבה חשם ולא תוסיף את נוחה והא אמם נשאר
הלה הם אלא כמן דכמו היורע כחושך פלאיך ועריתך נאיץ נשיה
הלה הם והעלם מאמה הושאתי מטן ומשת החמה שלש מאות
ושמים וחמשה ומים ועליהם עולם נהוג אני הסורר לא מעלה
הסיטו שעיה כך וכמין שיבוש מצא וכתב כמו שכתב אלא
שאין לחסוב א׳ רבי אלעם שכר מעלה וכתב חס נתרת עבל
החשבון ועל רבי יש לכתוב ולא בלא ו׳
זעיר״א גר כסוטה ס׳ נעריה המאורסה ומס אילו הן המאמן
אר יקשיה שלשה ובנים סח לי זעירא ושנשי מושלו
נעל שמחל של הנוין הנעו מחול בן סורר ומורה שרצו אביו ואמו
לאחול לו מוחלין לו זקן ממרא שרצו כר לאחל לו מחלין לו
כשכחתי אצל חסרי שבחים עד שטם הורו לו ועל זקן ממרא
לא הורו לו מס בן סורר ומורה ו׳ושל(ה) כר אר יקשיה סח לי זעירא
משם אנשי ירושלם שלשה חם שאם בקשו לאחול מוחלין ואילו
הן סוטה וכן סורר ומורה וזקן ממרא סטה ולא מתם היא ושמעלה
אינו רוצה להשקותה סנהדרין מימר עד שלא נבתנה המגלה אתה
ויאמר לך אפי׳ נבתנה המגלה בשלא נחקרה המגלה אבל אם
נחקרה המגלה לא נאם בן סורר ומורה ולא מתם היה אבי
רוצה ואמו אינה רוצה אמו רוצה ואבו אינו רוצה. פי׳
כשנתפס אינם רוצים. סנהדרין מימר עד שלא עמר בדין אתם מימר
לך וקפי עמד בדין בשלא עמר ריש אבל עמר דין לא נאם
זקן ממרא הוה ואתמר שלא הורגו אבל להחזיקו לא היו מ״
מסדיל אוקי כשכבתי אצל ביחורה בן סרורה לנצמן על
שם הורה לו וסל וכל כך. לפי מה שחירושלמי מקיש לפי
שלא הקשת על תלמוד שלם. ועל דקרוך משנתינו שאין לפרש
מחילת דיני כעינן אחר לבר אלא בשני עצמם. והא דאמרי
לן בגמ׳ דיבן בעל שמחל על דיני אם מחול ואוחרת לו לקיימה
והתנא דירושלמי אותו מחילה שלא להשקותה ומיהו לקיימה
אסור. ממאי דמשמע בגמ׳ דיקן תש ומוסרין לו שני תלמידי
חכמים שומא יכא עליה בדיק ואי אמרת דיעו מחול לא ליה
לקיטייה ולבעול וכו׳ אלא דמשום התר לקיימה איכעיא לן
ומייתי מתא דקיטיין מחל מזעורה דשמעת מן דקיטיין
מחול לקיימה. ותא מסקינן פליגי בה רב אחא ורבינא חד אמר
קורם סתירה מחול לאחר סתירה אינו מחול. פי׳ אינו מחול ואסור
לקיימה. וחד אמר אפי׳ לאחר סתירה נמי מחול ומותר לקיימה.
ומשום דקיים לן בכל התורה כולה ורבינא לקולא ורב אחא לחומרא.
והיל כרבנן לקולא בר מאומצם בעי ומזיקי דרב אחא לקולא
והיל כרב אחא לקולא אלא דלשנם הלכה כמיקל והכא דיעו
הוא דאמר ואין לאחר סתירה מחול. אשמעינן סתמא דתלמודא
ומסתברא כמ״ד לאחר סתירה אין דיעו מחול. מאי מדקאמר
רבא לר׳ יוסי דאמר כעלה נאמן עליה אלו מטרקה. ומה טרה
שהיא כפרת בעלה נאמן עליה סוטה שהיא בלאו לא כל שכן.
אמרו לו אם אמרת בסוטה שכן יש לה התר תאמר בסוטה
שאין לה התר. ואי אמרת לאחר סתירה נמי דיעו מחול אשכחת
לה דיש לה התר דאי סבי מחיל לדיעה וכעיל אלא טמ לאחר
סתירה איכ מחול שמ. והשתא מסקינן דלאחר סתירה אינו
מחול ואסורה והכא מסקינן דסנהדרין מימר הא דיעו מחול
אתא מימר לך אפי׳ בסתירה הקשה פשיטא ואין סתירת מעלה
אלא לאחר סתירה ודוקא כשלא נאמרה ובתב [illegible]

[illegible]

[illegible] הלך ר' [illegible]
זעירי הוינן [illegible]
לא מצינו בכל [illegible]
הוו ושעתן [illegible]
האמור אינם [illegible] אמר ר'
יוחנן וכן היה אדם גדול [illegible] אפי' תלמידי חכמים של [illegible]
הלכו משמו. ועומד על עיקר פי' הברייתא היה [illegible]
בזכחי' פ' בש' כל מתנותא ולא מפרש לה זעירא לא מיקמי
ומייתי עלה ההיא אם עמדו קלות ולא עמדו חמורות
ונפ' אחרון דזבחי' מחוסר זמן בגופו נין בבעלים. ו[illegible]
מחוסר זמן בבעל חוב והוצה ויולדת מי שהקריבו [illegible]
ואשמן נחוץ פטור עלותיהן ושלמיהן חייב ונבא' [illegible]
אשמות נזיר אלא זעירי תנו משורע בהדיה ותו מתכמיה
בני שלא נזיר. אמר רב ששת תנו נזיר ונעשה דשלוה [illegible]
ורב ששת לא נעבו תנאי. ותלמידיה דרב אחרי [illegible]
נמס עז שלהי פ' ישמעאל. ר' שמעון בן אלעזר אומר [illegible]
אמת הוא. ונבא' מיבעי ליה ר' שמעון [illegible]
[illegible] דב נחמן אמר זעירא [illegible] ורב יהודה אמר זעירי
[illegible] ונבא' אמר רב ששת אמר זעירי דם שחלו
שיש עשה עלו ותו הא אמר רב גידל אמר זעירי דם בן לא בן
יבש חוצה הוא הלכות אמר זעירי אור חטא לים שבטלו מיד
עובר עלו ותו מיתי הא דגר הא בהקומץ רבת אמר זעירי
אלא דם שבטלו מיד עובר עלו. ותו מיתיבי הא. הדין דנהרא
הרקשה הל דבן פקוע. מאי שמע שזרי אפי' בן חמש שנים
וחודש נשרף שחיטה אמון ומטהרתו אמר זעירי אור חטא
הל כר שמעון שזרי והדין דפי' ישמעאל עד מפרה אם
משכנה ר' אמון בטל ומכר אמר לא כיסל ונבא' זעירי אור
חטא ורב [illegible] ירמיה בר אבא אמר אמר זעירי לקת בשיר
גדי ואלעזר ותלמיד ר' יוחנן הוה בחיתא בלי יוחסי וגבר
זעירי הוה משתמיט מר' יוחנן והוה אל תא [illegible] סדרון
עד מטו עיר מלון ומיש מרכבת זעירי לר' יוחנן אל מורכי
בשירה ניתנן לא בשרן אפי' פליג עליה ועל רב בדאמר בהמה
את הכר הל ההוא את הגלל ומסקי סל הקורם בהן זבה
ונבא' אמר רב בין בגוטן בין בשמחן ר' זעירי אמר לא שנו
אלא בשמחן אבל בגוטן לא. ופליג נמי על ר' יוחנן דאי' פ' אחרון
דמס מנחות תנן המ נמס שקלי פ' יב שופרות. ששה
לבבה נגר מי אמר חזקיה מגר ששה בתי אשות הבהשבה
ול יוחנן אמר מתוך שהבכורות מרובות תקע להן שופרות
הרבה בני שלא יתעסקו המעות. ועיירי אמר בפר
ופליג נמי פ' אחרון דסדר אמר תר החוון [illegible]
מו פני אבא מו פני מי שבגל היחט עובר [illegible]
ואין חושש ואינגל הו תלמיד [illegible]
אמר רב יצחק בר חנא אמר אויתוה [illegible]
בר אשי תלמידיה. ורב אשי אמר [illegible]
ואול לגבי זעירי תל רסה. ופליג רב [illegible]
ואיבעי מי שרי. ותבויהו מאי. ורב [illegible] בר
מן הזקנים ותלמיד לרב שהיה [illegible]
רב. ובגל נמי נפח שרשים אמר רב חסדא שלא
פעם ועי כיעי מסרי רמיתהו רועיו [illegible]
ולא אכל אחרה [illegible] לרבי [illegible]
ועל כי לאחר [illegible]
ובכותה בגל [illegible]
של [illegible]
[illegible]

נכלים עריה ואחשבה ואין עריסה הכשר אמר [illegible]
לעולם בריך ובתן ואסתן ועשאתו נער. ואעפ"ש שמע נספרי
תנו רבנן אשה לבדה תנן אתם. כי משנה היא שעיה במס עזהות
פ' חדר עם הארץ. והכי תנן אין אחד בטהרות כל המיוחד
כל [illegible] עד שיתפל מלאכל הכלל. ופל אינו עוברין נעסחים
מיתיבי להא דאמרינן אכל בשרנו מיוחד ואכל אדם טהור עד
שיחרב לאכל אדם מיד בזל שנפל לבית ואשב עליו להעלות
לנפרי נמאן לכלב טהור. ר' יוחנן בן נורי מטמא. ואסיים חטב עליו
חרש שזעה ונטן טהור ואם המלהו טמא שיבו להן מעטה ואין
להן מחשבה. ואיהו לפי הספרי שנתיס תר עיקר לפי טהין תשוב
חכמי ר' יוחנן בן נורי שעי במשנה הול מרייתא היא. ומתסמל חמל
טהרות פ' חבר ועם הארץ גר. לפי ביתייהו בעלי והכי גר לה.
בזל שנפל לתוך הבור של בית אשב עליו לא שנה טמור ולכלב
טהור ונבי ר' עקי' ר' יוחנן בן נורי מטמא זה היה מעשה ובא ב
עליה חמשה זקנים בלוד ומטמאהו. ומהא סייעתא לתי' חמשב
דכלב לא כלום דהא אשבה לכלב כי הדרי מיתנו. ובבריתות פ'
ים עוחיטה הל ראשון. הבי הם הנם דרב מהלבי שתים אין
בתם טומ' הלה ומיבהי הנאן ותחילת פ' דעיקר הנוחר מן
האדם ומן הבהמה ומן החיה ומן העופות וכל עד שיר מחשבה
ואין עניך הכשר וקל ן מחשבה אחר ל תעשה חתנה שלו מ
מחשבה ואמ' ר' שמעון בחותבו. לכלם דמחשבת זמלה לא נמחשבה
היא. ולא נם תנן בלל אחרא בעפרות כל המוחד לאוכל אדם
טמא עד שיפסל מלאוכל הכלב. ומאי טומ' מיטה פמן
ומעיקלא חוה חזי לאדם לשבר טמא מיטה עד שיפסל מלאוכל
כלב הכא לאחתי לה טמ' כיון דמעיקלא אחתי לה טומ' מי חזי
לאדם חזי לכלב ומי לא חזי לאדם לא חזי לכלב. והכי נמי מסתמא
בחילו עומין. דגר הל תר הפת שעפשה ונפלה מלאוכל אדם
והכלב יכול לאכלה מטמאה טומ' אבל אינגב דנפלה
מאכילת אדם כיון דמעיקר לאדם לא נפק טומ' מינה עד
דהוי אמש מעפש וכרשיה עלה מיהא דתנן כל אחד נעהיות
כל המיוחד לאוכל אדם ולא מיקרי נטומ' חמורה פליגי בר פדא ור
יוחנן בבאות פ' עד כמה בהל אלי אומ' בהמה שנעבדה חרות
דם רבי פדא אמר טומ' חמורה עד דגר יטמ' הלה עד לכלבים
פדא אית לה לפרושי כל המיוחד לאוכל אדם ויהא אוכל האדם
ואשה ריתם לא שייך טומ' חמורה אבל לפי יחסי מיוחד
לבני אב קש ליה המסיק טמא עד שיפסל מלאוכל הכלב אם
לא נפל טומ' כל הדי. ולעבר דנפסל מלאוכל אדם נהי דטומ'
חמורה פגעה טומ' הלה אמטו לא פגעה עד שתפסל אף מ
מאכילת הכלב. ולא יוחנן אחת זו ואחת זו עד לכלב. דטון ונבר
חזיא וטומ' חמורה לא מתקיל טומ' דילה מיניה אלא אם כן
תפסל מאכילת כלב. ויש לעיין בהאיש ומס טיר פ' שני טיר
חיל נבל ואיכמא לן יש בצל לבהמה או לא. ובסרק בהמה
המזשה הל הלטה שמת עוברה בתוך חעיה. ומאי לבה הל
בעהוה בלעה. זעירא אני ר' יצחק בן
זעירא ובגל בסוף חלשה רבה ובבטרות
פ' כל פטרי המוקדשין אור יצחק בר זעירא ואמרי לה ר'
שמעון טירס מאי דרש ויחלך מין הטוב וגו'.
זעירי גל בלא רתגמות כלפי תחלתו. אור תנחום בר
חנילאי אין הגטרים יורדין אלא אור נחמנו ר'
עיונתיהן של יטר שלו רבית. אל ארצך וגו' נשמת עון עמ'
כסתם כלה עמלסלה. אל רב זעירי מרהבת לרמטס אמר
ויהשבו אתכם לה בעבר שמים וגו' ואמ' תשמ' השמ' יסלחת
לכל [illegible] ולא התם אל התם רב זעירי מרהבת לרמטס ומ'
ר' זעירי. גל בבמה טומנין כי אתא רב דימי אמ' זעירי
אל חנינא. ואמרי לה אור זעירי אור חנינא עשה
[illegible] בן עקשה ומתנם ומעלם שם חרות של

[illegible] שזה
[illegible] זה שהן
[illegible] מצמצמי מים
[illegible] היא כמלאי [illegible]
[illegible] אכל כגון ל כאב אסור
[illegible] אסור ברחיצה לא אמרו
[illegible] ועוד תנייה אם ומשים
[illegible] שורה על הידים לעיקר חריחה
[illegible] נשה על מאמי האדם לאחר כל נטלת ידיו והרי
[illegible] שחרית מכיון הוא אצל כל ורבי ברחמים
מים שבת עד שרשם ותנא ר' מונא אומ' משל יהודה יד לעין
תקשה יד לאוזם ולפה ולאוזן ולחסורה וטולהו הורם נטילה
מקושי. תקשה אומ' עריל ליטול משום סכנה והיאך אסרו ביום
הכיפורים ועוד נטלה שלשה שאבלו תנא אל ישמעל שלשה ורבי
סח לי סוריים שר הפנים אל תטול חליזך מיד השמש שלא נטל
ידיו ותלכש ואל תטול ידיך מיד שלא שלידיו וכל וכן אל יהא
משום מאחר המות ומסקנא כמאן דאמרי סתחורין היא א
ומקרת עד שלשה פעמי. יכל מראי אם רוצה להניח ידו אחר
כלכר דרי סבר וכלסר עד שלשה פעמי ובאותה היד ישתמש כדי
ליתן בת לתינוק כדי לשמש בגדו. והא מי אם על ידי מפר מנקה
ידיו שהרוח עכיר אלא מפני שכהרחה יד אין הדר יותר מפנב
שהוא מדר רחיצה ואסור להניח שתי ידיו יחדיו היל כדין שמשנה
בשפה טח לנבר מי לנהר שתי ידיו ולפעמיה על פנו מהוחת
שתי ידיו ואם שהניחו בן כל טהב כדי בשם הכיפורים בשפה ולא
ברחיצת פנו ידיו והגלו שאף הוא מותר אמת שהוא מותר כל
באב אלא של יהושע כל המאיר על עצמו כיאותה דאלר ועירם
כר חמאן לרב יוסף תנא ואיר לך מילתא והוה עבד אבוך משמ
הוא בלבר טהר כל ולא אמרה מילתא דאל תנא ואיר לך מילתא
מילתא והוה אמ' אבר מיהו ביום הכיפורים אסור מדקאמ' רשב
אומ' אשה מרחה ידה ותן מי האלן והטלה ירחצו את פניהם
ומקן אלבאן אל חנוה הן תרגומן מטר אלעל אבל רבנן אפילו
ואלך וכלה אסרי והא ידיהן ומשום הרחצה ברחיצה אסרו
ברך שהוא רוחץ כל השנה והיינו פנו ידיו והגלו כרגרס נשבת
ע' כמה טוחסן סוף גב' דבני שמר תנא רוחץ אדם פנו ידיו
ויגלו בכל יום נשמל אמנו היל אסרו ביום הכיפורים ברחיצת
שלן אינה תענוג. והב ביחשלא כפב דכיסות הל רחץ לילה
הראשון תני מקום שנהגו להרחיץ אחר המיטה מרחיצין
יפיים מרחיצין. אל יוסי בר אבון מי שהוא מתיר את הרחיצה
הזשת עשה אותה כאכילה ושתיה. הדא דתנר רחיצה של
תענוג. ע' מדקאמ' מקום שנהגו להרחיץ רחוצר מידי דהאיל
אכילה ושתיה אבל אסור. ומקשה אסור דוקא ברחיצה של תענוג אבל
בחמה שאינה של תענוג מותר. בהדא דשמואל בר שבא עלו
בו חשבון ומסיק אין כיני אמ' בל בבב אין כיני אמ' ביום
הכיפורים ורחיצה של שלן אינה של תענוג. והכי משיב התם. ר'
יוסי בר חלפתא רחו אבל טובל אם להרש לא ידעש אם לאבר
[illegible] שאין רחיצת שלן רחיצה לא ידעש אלא אמ' כל גופו
[illegible] אין זהו רחיצה אלא שהם אמרו כל גופו משום חיין
[illegible] והבלו מי כתאן אינה רחיצה משום אלא כל גופו
[illegible] ירא יהבלא בשלן בבל ובל נבל לא גאר אבל ביום
[illegible] הרחצה שלי כיון אין התוגה היא אותה רחיצה
[illegible] ל' אחרון דתרי. ותן כרגש הענך ואינו
[illegible] עניני נפש אם אדחק אם לא אדחק. וכגון
[illegible] שעני נפש כי לא לחמה. ומשנה אע' כי
[illegible] שם בסיסה ורחיצה. אין עניש כרבי
[illegible] ואל הנעשה מלאכה. ומי אחרת
[illegible] כמו הכיפורים כי רחץ

ליחיב סרת אמ' ריבה הבה מעשיה וקרן והסם מעשיה
אכל הב ברחיצת שלן לאו רחיצה היא דעיקר רחיצה אלא בב
בגדו אבל כל גופו בשלן לא והבו מסקינן הל נלא ותעשה
הל ומי שתבעהו אבלין רוחץ בשלן כל ד' והתם משמ
ושיטוף כל הגוף ומי נשבת בשלן פליג משום גזירה
כיבה ואין להקשות מהיאך ומכ' רחב השלן פ' ראהו ב' ר' ואמ'
רבא המוחר הנחה מן המשלן עובל בו טבילה של מצוה. והתם הבאה
הוא ויאסר עליה ובכל דהו מי אסור כגון לרחוץ בו אבר ושלן הוא
אבל טבילה ומצוה לא חשבנם הנה דרבא לטעמי דאמ' מצות לא
ליהנות בתנו ומשום הרחיצת שלן לא חשבנם הנה לענין
לתלמיד אצל רבו עד הצאר במים אז אצל מי שבדול חיטה בחר
כמסקינן הל. דיך אלנוש דונא הנה לא אתי לי
רחיצה. ואם לטבל כלה מלבטו בובל כמהו ברחצה. כמה בעבר
פ' יש כל חייב טבילות עומלין מרבן בין בשבת בין בום הכיפורים
ובין בשבת שהו טבילה ומצב דלעניין תקון לבבי מים לבבי
טבילות שרם הנהיו מתני שעאה מאיר אף בום הכיפורים מותר
אבל ראסור לאחר בום הכיפורים כמסקינן הנם חליטה אחרי דבשבת
שרי ובום הכיפורים אסור ואם הוה רחיצת שלן מדאורייתא
חיאך הנהו אמ' לא יכון להר נבבב פסוק ריבה אלא אמות
ולבב שרי. ומטבילת כהן גדול אין להשיב המצבו נבבי ולהפב
בשרה של מים על ידי עבשיות שהיו אחילי בחן שבאבן גדול
ידן אם אבכתבם א' בגר כלם דאף זה אין תענוג אבל לחבר
כלאן טבילה אף שלא סדר רחיצה כיון שמאמר לתענוג מתבין
על ידי מים אבמו פרואה הל תבי יהודה בחצרות אסר ליטב על
גבו ביום הכיפורים ואל יהוש כל ובשיב הטופח להטפיח
ואמ' רב פפא בבא רבספא מלא אסיר חסר שרי מבא דמחי אבן
מלא בין חסר אסיר משום רשחיל ורב אשי אמ' אף' רבספא
מי אסיר כי חסר משום לבתי לזרבטי. פ' ובבא נתן מנגר
שחל משחל שחל פי שואבין המים ומחיאין המים אורבן
לחלן ומצלה המשבן רוחץ גופו במים. ולא דאף נשאר
משקין שאין מים אסור להשבן דאמ' רב יהודה מותר להשבן
בפיאת רב יהודה משבן נקיא אבל מאשקין יפיות לא. גל
כתוסף דסור ומ' ע' אחרון היה רשב אומ' אב חיו יד
מלסלפות בטיט ובצואה מדיחן מים כדי שלא ישבעו אדם
כלו. ובגמ' ודין לא תלי טעמ' בהם. ותו מסיק התם תיהר
מחלן להזמל פני אבו ופני רבו ופני תלמידו עובר בריבס בם
ובנהר ואמ' ר' שמעון ואיש מחשב הזבן והזבות טומלין
כדרכן ביום הכיפורים. הנות והשלדות טומלות כדרכן ביום
הכיפורים. בעלי דרין טומלין כדרכן ביום הכיפורים. ר' יוסי בר
יהוד אומ' מן המנחה ולמעלה לא יטבלו בר שתשכן ל יהוד
אומ' כהנים טומלין עם חטיפה ביום הכיפורים כדי שיאכלו
בתרומ' לעיב. ובנעל דרי פליגי בסוף המסס בגמ' דיבן בר
מפיש חיי סגב ומסגב. זעירא ועמרם בי חנינא
הר כמס ביה פ' בא סיון הל בל שחיב
בפיאה. תר גזל שבלקת חשב עלו להעלותו ובבר טמאן
לכלב טהור. ר' יוחנן בן נורי אומ' אף לכלב בא טמא אוכלין ופ'
רשב ולמו משום אכילה ומחשבת כלב מחשבה היא אלא לא
יוחנן בן נורי לא בעינן מחשבה. ומסיק אר יוח' בן אם
מטמ' טור חמורה שלא במחשבה לא ישמ' טומ' דלה טלא
במחשבה. ופ' עד יהי איכא לאר לא בעי מחשבה והתנ
נבלת בהמ' טהורה בבל מקום בבלת עוף טהור יחלוקו
בעוקים אין צריך לא מחשבה ולא הכשר. בן עזר בבירם
ובמס שעזר פ' אחרון הספרה מוגבין והסוגלן מתוקצת
על פי תלמוד שלנו כרמיתי לה כמה ומס' בטרות בגמ'
חמורו ושלא ביכרה ולא בכפרים מי איכא לאר דלא בעינן
מחשבה ותנן נבלת בהמ' טמאה בכל מקום ובשלא

[illegible]

[illegible] אמר רבי אבא בר כהנא [illegible] אמר רבי יוחנן [illegible]
[illegible] אמר רבי יוחנן

[illegible] לנו חיים נר
[illegible] גם נמה מעילה
[illegible] רב הונא אמר זעירי
[illegible] נהנאה ומועלין בו מתיב רב
[illegible] תרין לא נהנין ולא מועלין אל
[illegible] בי רם דב ולא מיבעיא כלום רב אכל חלב דם
[illegible] כלום חלב ומחיתי להעתיק אל דאין מעילה בחיים
[illegible] ר שמחה בר שמואל דרוכי כי ר דבריו ועיקר אילו
[illegible] מתערבין לא מה ומעלין לנחל קדרון ומסר לגנגן לזבל
כל פרוצאיו ל יסבא אר מועלין בחיים ובמי ר מאיר ור שמעון
ונחמנ אמר אין מועלין בחיים ודייקי הא לא קליבי אלא
בדרבנן אבל בראשית אין מועלין מלמר אמר ריש לקיש אמר
מחם מעילה ל ולר חטאת יתבן ל שמעון אמר רב בל בתחלתו
ואחיר בסופו דם בתחלה אין מועל בו יצא לנחל קדרון מועל בו
ובגר עליה כמה עליה דר שמעון ור מאיר ומנין הא מאי טעמא
דרבנן דאמר אין אמר שלם עם שלבב יהם מכלל דאר
מועל אפי מדאוריתא דאמר רבה כפה נגע מודו דאין בו
מעילה מתנן דאפי לר שמעון בל בתחלתו ואפי לאחר כפרה נמי
מודי ר שמעון אין בו מעילה לא פליגא כשיצא לנחל קדרון
דוקא דמוד ר שמעון דכה דאמר מוכח שהתה בו דאין בו מעיל
מגזירת הכתוב ולא פליג אלא אם נתן בו יפה להחיר עלו קדושת
דמים בתקנת שיהא כהרסי בית הבית תימא דמי הים דהפקר
בר הפקרהם הכי נמי הקדש בר הקדש לחייב עליו תקון מעיל
לר שמעון כמאחרי נמי כרבנן בשלהי פ התבלת דהתם בד על
פרה שלא יהו מועלין בפרה מיתה מים שקלי פ משרת
שנמצאו יפרה הא בהתבלת שלא יהו מועל בפרה דאורייתא
היא חטאת מלמר שמועל בה היא בה מעל ולא בפרה
אמר יב אשי שתי תקנות הון דאורייתא בה מעל בפרה אין
מעל כאן דחזו ולא מזלזל בה ולא עבדי מיפה
ומכהן גדול בה מעילה שם לר שמעון לטעל דכה בר הקדש
דבר שהיה עליו הדושת הגוף יפקע ממנו שהקדש אותו על
ידי גזירתם קדשת דמים לחייבו ביון מעילה ולא משנו מעיל
בגזרו ביה מעילה כיון דחזו ולא פרשי מספק הנאות אדמוה
דאורייתא מכלל ומעיקרא בשעת גזירתם היה בו חיוב זרקן
דמעיל ר"מ בטל הוא אין מבטל דין דאורייתא היה
עליה דאי משום איסור הנאה בלא מעילה לא הוצרכו לגזור
שהרי לא מיעטו הכתוב אלא מעילה מיהו מיסוריה זמי
שהרי לא נעשית מצותו ומיעטו הכתוב כאילו נעשית מצותו
מקרבן מאיסור לא מיעטו ויש סמן יד עולת העוף שמי ביה
[illegible] ומעלה יצאו ידי מעילה ואסור כדאיתא בסוף מס תמורה
[illegible] מקום בשם מעילה לקרבן מעילה ממש ל ולר חטאת
נמי פרשי משום ומועל הכתוב מיירי בקרבן מעילה ממש וגזר
גזרה שם משום מעילה דיקן מעילה ממש תקון דכתב ואל תחל
שהוא חולין נעשה דכיון דהתנו בר שתקדש קדושת דמים
הפקר מחיים ביה מעל יקן מועל בדמים כי מטיבא
ובמה דמין ותנינא בשם יוסי ואמר דהך מעיל ויריבה משום
דאי טעמא נמי הוא דהתנו בר שקדושה לדמיו מטיבא ד"
[illegible] ומזרת קדש עליו לחול נתנו בר ואינו יודע
[illegible] לפי דלקו דרש מעילה דאמר ואין מועל בדם
[illegible] אלא אסור להנות מהן אלא בדמים
[illegible] ומעל מדרש אית ביה ל שמעון הוא
[illegible] ומס מעילה מטמא דשיין שפיר דיקן
[illegible] בקרבי דשא ששהטו בדרום
[illegible] לא ידרו ומותבת מאותבת ומועל
[illegible] לבה קשיא מאי מועל מדרש ומאי

מאי מן מעיל ומאי לדרש ומאי מעלה חומר דרש לא מפלל
דלעיין דרכן מעיל שוין ותו מסיק ומי מאי מעיל מדרש אין ואו אמר
עולא אל יוה דרש שמתו יצאו מידי מעל דכר תורה אלא מדאורייתא
ליה דהו מעיל ומדרש אית דהו הטם מדאורייתא וכל ומסקי דחשום
הכי גזרו מעיל בקדש שמתו משום דלא טילי מיטהו מחיים אבל
חטאת המיתה דכולי מיטהו מחיים לא נהנין ולא מועלי אלא דהך
דר יוסי דקדש שמתו בקרבן מעיל מידי ונמ ולר מטמא חטאת
דים משיצא לנחל קדרון בקדשו שמתו חטוב דהתם עיקרה דהך
דר יוסי. ובגמ עלה יתיב רסא דאמר להא שמעון אל רב חסדא
מאן שית לך ולר יוה דכר קדוש שבהן להיכן אל אל מתקשי לך
מתני תרין שלא בעזאזל יכפר יוה שעבר זמנו לא נהנין ולא
מועלין מר קדוש שבהן להיכן אל אל מורשא לך דאיכא מעיל
מדרש ודשלן מי אל מידי דמטיבא לית ביה מעל וכסוף
אית ביה מעל ולא והרי דם ומעיבא לית ביה מעל וכסוף אית
ביה מעל דתנא דם בתחל אין מועלין בו יצא לנחל קדרון מועלין בו
ואמר הא נמי אית ביה מעל משום דאמר ת הונא אמר זעירי
המקדיש דם לבהמת קדש אסור בהנאה ומועלין בו. יכולה שמעת לך
קדשי מזבח נמי אית ביה מעל מדרש היינו דרכן מעילה. והא
בתכי פליגי ר שמעון וחכמים ר שמעון ומאי מעלי בדרשים דרכן מעילה
אמר ולסתר ובקבע מינה מעילה ומחמת קדושת מזבח שהרי
מטיצא לנחל קדרון יצא מקדוש מזבח תהא בר ואל עלו
קדושת דרך הבית מאילו הקדישו מחט בפה לקדושת. ומים
כיתנן נמ ולר חטאת דישון מזבח הפנימי והמטהר לא נהנין
ולא מועלין המקדיש דישון בתחלה מועלין בו והכי מסא בתוס פרק
דמעילה דקאר שמעון מטעם מאילו הקדישן מתחל ותנינא התם
ר שמעון אומר הרם לל מתנה ר יהודה אומר הם ולא מתעלה בחמרה
ומתבלבל ונורר לנחל קדרון ומסר לבנין לזבל ומועלין בהן ודבי
ר מאיר ור שמעון וחכמים אומר אין מעיל בחיים וכן היה ר שמעון
אומר המקדיש דמים לדרך הבית מועל בהן ולל דהסר ר שמעון ולא
כא הכתוב מעט דמים מעל אלא מקדוש מזבח שעליהן
אבל אם הקדישן לקדוש דרך הבית לא מיעטו וכתב סברי לבתי
מיעטו מכל דין מעילה יכון דאיכא מחמת קדוש שעליהן
כגר כמ שלא תחול עליה קדוש ומיב למעילה. והא דא הוצאו
ר הכי פי עכ לא פליגי אלא דרש דרש אם מועל בהן מחמת קדוש
שירה לבן בתרא אבל בראשית קדוש הראשון דהיינו
קדוש משכן דמי הכל אין מועל. והא דאמר מעל אל מאי
טעמא ומר אין מועל מחמת קדוש שירה עליה מכח תקנת חכמים
אמר עולא לכך שלבם יהם כלומר גזירת הכתוב חוץ שאין בדם
כפרה מעיל כלל. והא דלא אישבר ר יוה אלא משום שיעפא
דכתיב מיעבטרא ר יוה נקט נמי הכא כירושלמי דיומא בני
מועלים הן בדמים ובמה ר מאכהו מסר יוה כי הדם הוא נפש וכל
אין לך בו אלא כפרת נפש בלבד ל חמא מסר יוה כל אין
לך בו אלא סדת בלבד אר זילא בקדוש דם כיפרין אר אין לך בו
אלא כפרת נפש בלבד. וזה הואיל ואין בו כפרה ואין בו מעילה
ואר אין לך בו אלא כרת בלבד וזה הואיל ויש בו כרת אין בו מעיל
כי אתא ר חייא בר אשי מסר יוה הקדיש דם לבדך חסרת כיפרון
והוה ב זעירא חזי כיה סבר מימר על רבנן אבל אמרה אל ומה
כידך על ר שמעון איתמרת אר אשי מסר חיים בר מסר בתנא
ור שמעון אילו מכרן שמא אינו תופס אתרמיהן ומה כיניהן ומה
בין דמיהן ופליג על הא דאר אלעזר יש מהן שאמרו לשון
נהנין ולא מועלין לפיכך אם מכרן אין תופס דמיהן ויש מקום
אומר לא נהנין ולא מועלין אם מכרן הוא תופס את דמיהן. ומנין
מזבח הפנימי והמזבח לא נהנין ולא מועלין לפיכך אם מכרן אינו
תופס את דמיהן הרמים לא נהנין ולא מועלין לפיכך אם מכרן
תופס את דמיהן. ן על כל אילו הראשונות שאם אין הבכר
חטאת יש להשיב כי לא מצינו בשום מקום שיהא מקבר

[illegible] אמר [illegible] החתי כתה מונחות כתוך [illegible] ואמר ואסר
שאר דכיון דכלע החיטין מן הקנמי שוב אין [illegible] שייב
ושאר דבר לא הא דחלטי לה אז נחלוק שוב ותה לא דלא היה זורעו
[illegible] דם הכעס בסימפון וגם לצלי נמי רב נרוב נאמן לא
היה עחב.ק דמשמע דוקא לאחר ואיכלע רבה בר רב הונא
לתתם ואמרי להו לזרוע שתי וערב והרי משנה שלישה הלב
זורעו ומרוטה את רוח לא [illegible] זורעו לאחר נישולו ואותר
והכי סלקא שמעתא כמרבי שלא משום דשיע מיהו לכתחילה
שריך להרגיל רחו לפי שאין לעבוד כמילו מנטל איסור לכתחילה
ובכי כבר נמי לאה לא יזרע הסימפונות לכתחילה כדי להרגיל
הדם. וכן נמי לאחי הכליך אדעתא לאיר והכבר אסורה אר
המתבטל עמה היסך התיר לכתחילה לבטלה כפני עצמה כיון
שמי הבטול איסור הוא שהרי רוטב זה נאסר כל שעה ושעה כיון
והתיר לאכול כבר מבטל כתחילה מרוטב אסור ולכל אחר
אהיה שרר אדם שר ובגינה כמטפחת אחת וכלבר שלא
יהי עגנים זה בזה. ועגנ ובי טגעי זה בזה אחי הוי שע
בשעה הוא אמר אמי נהי דקליפה לא בעי הרחה מי לא בעי
ואמאי מותר חם כזה לכתחילה משע ושע. כי סמו שכתבתי
ר כי דם הסי מפועת של כבר איסור גמור דהא בעי ומקרעה
שתי וערב כשבל שיזוב אותו דם. יגם עלה דהא וכבר. גר
בתוספתא. ר ירמיה בעי שלקה בחלב מהו. ל זיבא לא אכל כבר
מיתיב שלקה ר אבא ואוכלה ליה. ואית דאמרין מלחה ר בא
ואוכלה ליה מהו. לא אכל כבר מימי עלויה מי איכא דאסר
ואי משום סימפונות יוציאם אז יקרע אז יתם בשפור. ואי
מנושלת קאמר ויהו מלחה ר אבא ואוכלה ליה. שמ דם מולח
תכבר ואחרבר שלקה והרי הוא כשאר בשר. והייט בעלת ופיר
כבדא מה אתון ניה דבכבר תעל דמיבעיא ליה אם דם הפוסק
ממנה אסור אז אותר וכל הני שמעתתא דכבר שוקה דוקא
לא מלוחה אבל אם מלחה אפי לקריה שפיר ומי דקיימא
לן מליח הרי הוא מחתה ראלי ומה שהאור מוציא המלח
מוציא ונהיגנו לתת כבר עלוי בקריה. והכתו על את מיהא
שהזמתי לעלה ודי לא פי דנה חוץ לקרה הוה אינמי מ
מיחלט חלטי ליה הוה ליה נמי לאמ דילא מלוחה הוה ומסתמ
כל הריקה והר בוך מלחו מתחילה ואין זו קושיא דכיון ד
דאיכא למיקם אטעמא לא מקשי ליה דיל הן טעמו כבר
דלא נמלח היל לא שיך למיפרך אלא מפי דנה דהוה חוץ
לנה לקרייה אז שאם חלטוה אבל מלחה פטיש להו דלא
נמלחה. ונגור מקל על את מהם אחרי הא כבדא אבל
שחלא שומנא כעלא הוא דשמאל עברי ליה תבשיל
ושחל. ביום הקזה ומקל מה דאיה מנאן התם משום
דמלוח היה דהא פטיש ואין נתנן שחל לבשל אלא אם כן
מלחו דלא קיל מטאר חתיכות בשר שנתנן בקדרה ועיל
מליחה. והתנא בא דם שחטה דם הטחל דם הלב דם
הכליות דם האיברים הרי זה בלא תעשה ומוקמינ בדם
דילהו. פי מה שנסחט מהן ולא מה שכבש בהן אלא. ושחול
כשאר חתיכות שיבר הוא לענין דם ו[illegible] יכתן לקדרה
אם לא יתלחנו נמי הסי דמסיק והא כבדא דצריך
דרעה. לימלחיה כשחול ולישתרי. כי הקשו עלאת. ואינה
דא. דהא דמסקא והא כבדא פי אעלי קמי מוקדיעדא
ויתוכה לתחת קמי. והכי אמר/ הא דכתי קריה משום
כבש דם ולעלי כמלח רכיעם דמו מעלא אתו ליה כמו
שכתבתי לעלה אבל שחול אין לחוש כלל לכיעם ומו ואפי
אם נשאר ע מקום אחר כמו כבש מעם אינו רב ואינמי מעב
שפלא אדום כמלאה דם לחתביה ולמלחיה סאומצא ואסיק
דאמרה. דקדיתה עריך לחתביה ולמלחיה ושפיר דמי
[illegible] נמי לבעיה מסתביה ומימלחיה דנימא סלו

[illegible] דם [illegible]
שיש דם אלא [illegible]
שמואל עברי ליה [illegible]
הקזה ואחר עם שאר [illegible]
דם החתיכות אבל [illegible]
בקרע שתי וערב והא אמר [illegible]
אינו לך כי קרעו ומלחו הוי כמו שכבר נמלח. והחלב
דגרסי עתן סרעא ובמ משמ לתוכו ואיתא הרשה והכבד
והטעם משום דכית שחיטה חלחולי מחלחל עריכין אם לשרות
בתן שהריאה לכבד שתי וערב וכיון דקרעו ל ודשאר בשר
שאינו מלוח הוא לענין צלי ואינמי לא קרעו בשרת [illegible]
ראשו על כרעיו ועל הרבה לתת בתוכו וכיון דקיימא לן דמשום
שריך וכעולא נמי מותר משום הרחקה שאור דבר הלכה כן בבדא
בין מחלא לא תותי בשרא שרי עילוי בשרא ויעבר אז [illegible]
לא. והא נגבולין ואילא לאיחש דילא בעשו להם אם שרא
מסלק ליה ושבל שכל גבי פסח דצריך לצלותו כל עצמו אין
בוזרין בגיה במדרש וכפי חטרה בזיזין הן ולא קשיא ולא
מידי. ושלוקה דאסרת מאסרת פרשי שלקה הרבה מסדר
כי היכי דלא תקשי לך אמי שלקי לה ואכל וקא אייתו ליה
בכרא שלקא. וכל שלק האמר בכמה מקומות בתלמוד פשטים
שהשלק יותר מן הבשול ופעמי כמילתא דלא שיך בה בשול
אלא שלוק. ירקות ופסחא דגר ואין יוצא בהן לא שלוקין
ולא כבשים ולא מבושלים כאן משא ושלוק פחות ממבשל
וזו אין צריך לא זו דתא דהא פשיטא לן דכבש אינו כלכך
כמבושל מראה שמואל כבש הרי הוא כמבטל שמ
דמבושל הוי טפי מכבש ושלוק והכא בעיר ממבטל והייט
דקתני לירקות מבטלין בבמה דברתי שלקות בטעם ממקום נפ
אין מעמידה השלק שלגים דכיון דירקות דיבי לא עריבי נוי
האי משולא והא אפי בכבש סבי להו ושלוק דיהו בעיר
ממבטל וקא שלוק דגרסי גבי גרוגרות בעיר מבישל דגרסינ
כמתחות פ כל המתחות כאות מעה הל כמות טהן משעיר כי
אתא רב דמי אר אלעזר שאם גרוגרות הואיל ויבול לשלקה
ולהחזירן לכמה שהיו. וקא ההיא דאגבין ואנסגבין דחדרי
מיש דטלטו שלקי. וכמיני קטניות שיין בישול בקתבשיל
של עדשים. אבל גבי תרומה אותו שיך שלק ולא בישול
כנגד דתרומה שלקין אוש טמא פעמה. ובמלוקן שיך
מטול כראיתא. בהטרר מן הירק ואמ ירק המתבשל לי. ובכל
דבר שצריך בישול הרבה שאינו עכל אלא אם כן יבשל
הרבה זה קרוי שלק ולא בישול ואמ שאין בני אדם רגילין ובשל
אם בשלו קרוי שלק בהיא ובכל מערכן דגרסי גבי קור
אמ אבי שלקו וטיגנו אינם כיבשה. ואייתי עלה ההיא נמי
דגרסי נמ בהמה המבשלה מבעוד יום ויצא עדר אחר
שלקו מהו. ואייתי עדר שלקו וטילה שחישב עליה. ובמ
כיצר עלין הל כל הנאכל בגרי הרי. ואדמין וכל הנאכל בשר
הגדול בשלקא ואכל בגרי הרי אלי ראשי בעים
יחסחוסים. אבל בבר הנאכל בדרך תבשיל בגון בשר שלק
שלו מבשל הרבה. כראיתא בה עדר מן הדרך שאינו [illegible]
ואיפשר בשלקם כאמ אם מבשל הרבה לא פתח [illegible]
ומדין בעיפרא. ובהיא דוכתי פ בלהדיר ובלא [illegible]
הבהמה ושעות נמכלתן לאוכלן עדין שלקן ואם
אמה הקדים שלק לבשל מפני מיטן שבשל [illegible]
מבטל את השלמים אז שלקן דבא [illegible]
בהעדר מן המבטל מעדר בעלי ובשל
ובדאמרא ובדר עלה [illegible]
מתבשל אחל [illegible]
אז שלק [illegible]

[illegible]

[illegible] ר' זריקא תנא

[illegible] ואמרלות העיר יהודה בן יעקב

מבית גורין ויעקב בן יצחק מבית גופקי על דיסרי

שהחזיקוה מעולם וכו' עד אלו יוחנן אותה שביעית היתה

וכו' וקאי אההיא דמני התם תחומין שהן טמאין משום

ארץ העמים ותחומין שהן טהורין עד אלו זריקא בחמישית

באור השני נמצא עליה עשרים ואחד כעה והתורה שיהו הכל

נכנסין לתוכה ומקסרי קא. ומן התנאים האחרונים היו הוא

והתנאין האילו שכתבתי עמו. ר' זריקא ר' זריקא

שהיה חבירו של ר' זירא ותלמיד

ושבבל ור' אלעזר ור' יהודה והעתיק בריתות נשטרו

בהיא דמס גיטין הל המוכר עבדו לגוים. דגרסת נעל מיפה

מר' אמי עבר שהפיל עצמו לגיסות ואין רבו יכול להוציאו

לא בריש ישראל בתרי האומות מהו שיטול דמיו אל ר'

ירמיה אל זריקא פיך עשה בתפילתין עבד דק ואם שמת המוכר

כיצד לתרי אמורין וכו' וגר' נמי נמס מישה ס' אין צרין בגמ'

נכור שנפל לשני יהול נשיאה הוה ליה ההוא נוכרא שורי

ולא דר' אמי ביום טבח סבר דלא לאיחזייה אלא ר' ירמיה

ואיתמר ר' זריקא ור' שמעון הל נל יהול הור שוריה לגמ' ר'

יצחק נפחא ור' יוסי בר אבין נמי כאילו טריפות הל אחנו

שנעשת בדאה אלא אמי ור' ירמיה ור' זריקא ור' יצחק

נפחא. ויש עמלין הל האומ מיטפל הרשני כמקום ששין בן

ר' פלוגתא דר' יוחנן בן זריקא ורבנן אם אמ' על מי שראוי

ונורטו ואלו יוחנן בן בריקא שרבריו קיימין. וגר' עלה אלו

דריקא אלו אמי אלו חבירא אלו יוחנן אלו הל בר יוחנן

בן נריקא ובנמה מקומות כי תלמידו קבוע היה דהני תרי

גר' נמס כיצה הל שחטה לא יבראנה נמוט ראל רב

נחמן לבר חיים טריה ורב חנא שליח ציון כי סלקת

להתם אקף וזיל אסולמא בעי מר יעקב בר אידי כמס

מה אתון ביה וכו' עד כי סלק אשכחיה לר' זריקא אל

הכי אלו אמי ובלבר טלא יכתבו יס' ובהגב נמי כל

הנשר גר' הכחל קורש. אל אבי לרב ספרא כי סלקת

להתם בעי מינהו כי כתבא מה אתון ביה כי סלק אשכחי

לר' זריקא אל לר' אמי שלחי לה ואכל כי אתא לגבי

אל לאיסר נפטיר לא המיבעי לי כי קאמי נמי. ואיסר

תרתה אמי שנא לאיסר נפשה דקא נמס תרומות

ס' בצל שנפלו לתוך עשרים. והגב לה התם ר' יוחנן בן

נלי אות' כבר אוסרת ואינה נאסרת מפני שפולטת ואינ

נולעת. אבל נתוספת ותרות' ס' דגרס' שכבשו עם דג

שהוא נבילה ז' ומייתי לה ר' אלעזר אות' הכבר אוסרת ואינ

ר' ישמעאל בן שאל ר' יוחנן בן ברוק אות' מתבלת

זכר ריטס ומתבטל ומייתי הני מיתי ר' עקי אות'

מתבשלין זה עם זה מותר אלא עם הסמוך ל יוחנ

הכבר נס והתוספת לעקי אמר' כל המתבשל

אלא עם הבשר ונבשר כבשר

עטלן מתבטלו זה עם זה אם הרי אינו אסור.

אמר' אות' הכבר אוסרת ואינה נאסרת. כגון מה

מתן ביה. ופוטי מותר לבשלו בקדירה או אסור מפני

שפולט דם ואעפ שכולו דם ואפי' הכי לאחר שנתבשל ויצא הדם

הוא דם ואסור וכו' כי קמיבעיא לי למיפר חברתה אל חל אבי

תכעי לך ריקיבו לן זעא בקופיה ואכלה אלא לאסור חברתה נמי

לא אסרה. מתקיף לה רב אשי ואיתמר ר' שמואל מזיזקפא

ודילמא פיקנה חוץ לקדירה הוה אינמי הוה חלטי ליה מעיקרא

והא רב הונא חלטי ליה כחלא ורב נחמן חלטי ליה ביותתין

הנא בהיפה פרשי הנעה עם כל המחובר לו הריאה והלב

והכבד וכולן נתבשלו אחד. ופי' דסה חוץ לקדירה היה

וסימפוני הכבר טופסין לתוך הנה הכבר לתוך הנה הגדול של

ריאה ויצא הדם דאף אלו חוץ לקדירה. וכן כל רמת שוין

כפי זה. ואני מסופק אם שותה בקופס נמלח מתחילה

לקדירה או לא דאם נמלחה אלא אחר הכבר נמלחה כיון ר

שהיה הכל מחובר ואם הוא ס' שמלחה ראשה לא אסרה פליטת

הכבר את המחובר לו ויש לרחות כיון שהכל היה טחוב בפליט

ואלתר הודח והושם בקדירה הדם שישהא נטחת פליטת

ואחרכך יכלע ואם לא נמלח מה הועיל לפי הנה שהיה חוץ

לקדירה כיון ס' נכון ס' מה מועיל לפי הנה לחוץ וכי כל

פליטתו אינ אלא מכעפס ורך הנה וכי משום דם

סימפונות הכבר לבר הוא נאסר ומינעים לן עיקר הנעיא

עלה ומש היוצא מכל הכבד שפטיל לן כל זמן שאין דם

יוצא הדר הוא אבל דם הנעס בסימפונות מאן ליה לן דלא

מעלה אתי ליה כדם הכבד נלב ואסקינ נמס כריתות פ' דם

שחיטה וכשעת היוצאה שרפה. ותנ דמסקינ לה מזייה

ההוא נכרא והוה ביה סימפון מלא דמא ואמ' לאתביה שתי

ועבר ואיתוכה לתחת מדב דייב דם האיסור לבדא שלא

דודאי דם שנקבה וסימפוני הכבר אינ מן הכבר אלא מעלה

ומש מדם הכבר הוא לא התירה תורה אלא הכבר אבל דם

שנקבה הכבר כיון דדם כמייתו הוא לא התירתו תורה

ויכולין אנ לומ' טין חלטי ליה אינמי מעמת עמתי ליה

בחלא או בתרתין שוב אין בו פליטה איסור מיהו מעיקר

לאיסליה אסור כלומ' דם הנמצא בקנה הלב או בסימפון הלב

הרי כדם חכבד נלב והלב מותר והדם אסור אף כאן הכבר

מותר ודם הקנה אסור כמיזרקי דשדייה אגמרי ואעפ

דע"ל מישב שייב מלא הדם הנעס אסור הל תמיה אלא

נהי דפי הקנה שהוא חוץ לקדירה מועיל דם שבסימפונות

שיצאו לחוץ מיהו דם היוצא מן הכבר עצמו הוא שאחר

בקדירה ובלע בריאה ובמה שתלוי בו שהרי הכל מתבשל

בקדירה והיאך יהא שלא יפלוט הכבר דמו בריאה. והנה לא

שייך למימ' שחט האיסור לאחר שבלע בריאה ועצמו לו דרך

פי הקנה דלא שייך איפשר למימ' אלא דוקא גבי מחלי ורבו

דגרסי בכיצר צולין אמ' רבה הא מלייתא שריא. אל אבי

והא כלעה ומא אל כבלעה הכי קלטא. ואמרו הילכ מלייתא

שריא אפי' פומה לעל מיהו מאן דאסר אסר אפי' פומא לתחת

ואעפ דהוה לן למימ' טרא מישה שייב לא אמר' כיון ד

דה כיצר עח לכלוע אי איפשר לחזור ולפלוט כל האיסור

ואפי' לאחן דשרי התם תומ' אם לא אוסר כאן שהרי כל הפליטה

נשארה בקדירה מה שהכבר פולט. ודחק גדול לפרש מדה

שהשיבנו אחי הרב ל' מאיר כי הדתיכה ולחוץ הל כשהכל

עומת החתיכות לפלוט מתוך החתיכה ולחוץ הל כשהכל

מתוך הקדירה האיסור הנפלט נשאר שם וחוזר ובלע אבל

כשהו עם מקום נבון בכאן החתיכה עומתה הכבר והדם

יצא מתוכו לתוך חלל פנים בסימפונו וקנה שלו ומשם

לקנה הריאה ומקנה הריאה לחוץ שהרי פי הקנה לחוץ והיל

כשהקטע בקופיה וטלו מחוסר נשאב הכל לשאת ויבר החלל

לחוץ אבל אם נתוך הכבר ואינו תלוי עם הריאה ודאי אימ'

לן דעם סר התבשל עמו. ולפי פר' זה אין קשה מהאיסור

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ואין דבר
[illegible] שלך מידו
[illegible] מלך מחנשות ומקצת
[illegible] שלך רעוה אף שלך ובתו
[illegible] לשי בחלכות מנהוג ואחר רב
[illegible] בני לא הספדתי להעתיק
[illegible] הלכה גופה של הלכה ... בירושלמי נמצא ... זריקן
[illegible] דל זריקן הזכיר של חעכה בארץ יהלסו אותו

מרומה עלכל נרסה ותהילה פי יספר תהילו
תורה חסדו לבני אדם ונפלאו
אגר והוריע לבני ישראל עלילו
זכר חסדו ואמונתו הור והדר פעלו
לעלות אמרכה לפרכה מרומה נפלגי תעלו
הבלגב שפאה רפויה שבויה מחמלאו
לשובבה לסובבה לטנפה נאות ויעלו
יזכור אדירין זרועות עולם אבי
יהודה ואפרים ושבטי חבי
ואני העלוב סורר גבו
חסידיך תמימיו נגריו יזכני למערכת כבי
המישאים אמיץ ונריו כסדר לנוט
כשורות מטעם מרגלה ומט
מלך ישראל ברוך הוא באמרי נו
וכשר חוקני באות השבי
יחליפני כח להשפיע מעין חכמה ובו
מקור התבונה לה נבי
באות השמיני להחזיק בימי
ומיעני לאחץ להקימי
לרחמים כל שאר האותות לב
היטב בצימים ופיחים לפאר ופנו אלי

בעל ידו יחבקני חבי בר נאני ונאני בר חבו כה אשה
זוטא חבו תפילין ביבר חבו

חבי רב חבי מחוזנאה הודר ובימי רב אשי היה דגר
כמים שבת פר עקל פלוגתא דל יוסי ורבנן אי בשבה
בתגה תורה אי בשבעה אל רב חבי מחוזנאה לרב אשי תש
ויהי בחדש השני באחד לחדש הזקם המשכן ותנש בסדר עולם
אותו היום שנל עשר עטרות ראשון לעשה בראשית ראשון
ונשיאים נוקלם רבה חביב ארץ הנשיאים בבריתו של עולם
רש שון לבהונה וכל עי ראשון לחושים משה נאן והאי תנא
דבר בנבן נגוש העולם ובסדר עולם ובבראשית רבה משנה
הצת ביסור העשרות בעיבוכין בפ כיבר מענרין אל רב
חבי מחוזנאה לרב אשי מבי כמה מוכבע יורד על העיגול
רביע שעבן בחם אהילות פיל קורה שהיא נתונה מביהל לבתל
ובומאה תחתיה אם יש בה פותח טפח מביאה טומ תחת טלה
ואם לאו טומ נוקעת ועולה בוקעת ויורדת וכמה יהא נהקפה
ויפש בה פותח טפח בזמן שהיא עגולה הגיפה ג טפחים בזמן
[illegible] שהמרובע יותר על העיגול רביע פ כמה יהא
[illegible] בה פותח טפח בלומ בכל צ שתהא מונחת לבל
[illegible] מביאה הטומ כשיב נשהים כשער הזה אבל פעמ
[illegible] אפ אינה כשיעור חזה שכל שיש בהקפו ג טפחי
[illegible] ואפ אפסה עטל ומקליש לחטלה ולחטה ומשיר
[illegible] אפ אין בו ג טפחי ובן בחרבעה
[illegible] מנגל לחבו חרי יש כאן טפח לה כיש ולאשל
[illegible] גבי מחה היתה עגולה רוש אותה

שמלו היא מרובעה ואל שיש בהקפו ג טפחי יש בו רוחב טפח
מהלמ אר יוח ומעשה הים מונעק הש לי דילמא מהכא ריש שמ
שלמה עשר באמה משפתו אל שפתו עגול סביב וכתי וקו של
באמה יסוב אותו סביב אלמ דאמרת שלמה מדת העיגול מחיב
חכר ויתר בהקף שלשים וכן נמי בעמודי הנחשת יכין ובעז בשלמ
ומלכ הלא מחיבתיה לן ממס נבוות פ הלוקח עובי פתח פלוגתא דל
יוסי ורבנן הרשש שבע ראשים המסלמ בעמ שמעיב ליה לרבי יוס
הגלילי אמר מיפשר לעמתם בדי שמים וכשב בדי אדם אמר לו בדי
שמים שאדמי מי מיפשר לעמתם בדי שמיב בדי אדם מאי ומייתי
מחירת פלים ומירת מזבח ופריש כהו הלא מירה טמ ומיפשר
לעמ בדי אדם ודחי להו שקע הת דרחמנא אמ עיבור בכל נמתב
מיר יב עלי השכיל ובשל לי תינה כלים רבנן נהו מירה בגון אדון
ושלחן לשבע מירות שהם נמרש ומזכח הים והעמודים לא נתנה
להן תורה מירה הוא ומפל הכי חשיב להו ומפל אם נאמ דור מסר
לשלמה המדות מלא מעינו שעמצמ המדה בגו של שלמ אלשבו
המדה דבעי בו על פי המסרת בכל נמתב
חביבא אבי יהודה בן חביבא נפח שרצים הל אין עשין
הילמי חביבא רב חביבא שהיה
בימי ריחנן ור יונתן ... נגמ בחה בחמה
הל תיתו שלר אלעזר בן עזרי דקרבנ וחדש פרה הוה ליה ובנ
עי תנה לשלו היתה יפה עי רב ור חנינ ור יוח ות חביבא
אתנו בסלסדר מוערא כלבי האי זוגא חלמי ר יוחנ מעילה
יונתן ונסוגה פא הל דישו את המגלה רב ור חנינ ור יוחנ
ורב חביבא ופ שלחה להן אסתר לחכמ כתבת בספר שלחו
הלא כתבת שלשים כמועדות ומ וס פ ארבעה חכמים
הלון בל מי ששוכה ובריהם בסדר מועד בסדר הזה שאינעת
אמרו רבר אחד מחלקים אתר יוח לר שאין ר יוחנ בסדר זה
אלא ר יונתן הוא בן זוגם ור כי רב יהודה בר חביבא בן רב
חבי בס זה היה רחיתנ בני בר מרס בגמ היו לפנו מיכן
הרבה רב יהודה מיעסק ליה רב יהודה בל חבמא אייתו
לרייהו פת הבאה בסלסן ומ חביבא
רב חביבא שהיה בימי רבינא דגב נפח וכתבנ
הל ונתת אתנם רבינא מיעסק ליה לבריה בי רב חביבא בריך
אשעת אירוסין חל דים לי בגויהו הלא הדדי בהו ולא אפקיבה
מילתא והדרו ופרשי לא נתנו לו את האשה בן פ לת ובל
לא נתנו האשה כמו שהיה סבור רב חביבא כי רב חביבא היה
סבר שנאחות שבוע בירש או ביום א אן ב אונ היה בשא
ביום רביעי כדין בתולה הנכנסת ברביעי היל בירך מפני שכל אותו
שבוע כאמ שבעת ימי חופה ועדיין לא רמו שעדי נאסינתי
כי נפתחום נעשה הדבר מפני שבת רב חביבא בטבה היתה
ובשעת אירוסין הסכימו להשיאן ברביעי של אירוסי ולא
ולא איסתיעא מילתא שבדרו הבישואין ביום רביעי אלבטם
עד רביעי של שבוע של אחריו והג בפ אחרון חמש בירה
רבינא מיעסק ליה לבריה בי רב חבינא אלסבר לה מר לכתב
כתובה לחרבעה אל חין כי מטא לחר בעי אמ בבבר עד אחבע
אחרינ אל מאי ... הבי אל לא סבר לה מר להא דאמ רבא
תבעוה לבסי ... ומיפיסה עריכה לשב שבעה בקיים
אל אימור אמ תמ בגדולה ולא חזיא פ מחמת חימוד
הטנה דלא חזיא שהרי לא הגיע זמנה ליחזק מי אמ הרי
מסולקת דמים היא אל בפי אמ ובא בין בגדולה בין הטנה
ובעמ הגדולה מאי מטום דמחמ הטנה מאי חמודי מחמדה
אלמ שבו עד אבבע אחרינ והשיאום ולא חזו בהן ואין לפר
לא נתנו לו את האשה כלל כלומ מטעה ששרבו לחרם בירך
ובעלם שלא בדש ודאי לא משמ הכי אלא בדש ומשעת
אירוסי מטעה שזרש ועבבו על המשמ לאשיאם באותו
שבוע ודאי לא סר ומכת בישוין יבדום משעת שיבדוקו

לה בלשון בה והל כרכרי המיקל כאבל יתו דבריהם כתב זמן
אומר אפי' יום אחד שעה מיצאה משנתיה יחידאה
מתני' יחידאה ולא סגיר לן הכי יתו דבר בגמ' רבא
ואם הכיפו כיבלי ופליגי רבא ורבא אמר גדול בר מינשה
כתב ומסקנא דרש ר' עייניי בר ששון אפיתחא רבי נשי
אחר לפני עצרת ועצרת הרי כאן יד וכו' עד אדריה דב פסח
ורב אויא סבא ורדי יום אחר לפני ראש השנה וראש השנה
הרי יד ימים ורמיתי שהחל ר' אליעזר בן טול הר שאל בר יצחק
הלוי הא ואמר רב פסח הרי כאן יד פו' להשלים עליהם יז ימים
ותיפוק לי דיותר מיה ימים זורב יום הכיפו ובטלו חימנן ל ומה
אם עריב לון כך הקשה והוא מותיב ומתרץ דבר לו דנפקמיט
ורב ואמר ימים לא בטלו שאם לא גלח ערב הרגל לא יגלח אחר
הרגל עד תם ל יום והלא מי הכא ואם לא גלח ערב יום הכיפורים
שאסור וגלח אחרכך ואין לו אם אפסיק הל כאבא שאול הלא
אפסיק כותיה אלא לענין יום ז דעולה וכאן ולכאן יפש יום ל
ויהא אפי' כאבא שאול סגיאה ליה נמי צת היום כמלוא אבל ה
לענין ביטול הגיר לא סגיא ליה והא פריש רב נהרדעי וגזירה
בטלו והרב אביו ל יואל הלוי מקר ולענין שמועה ואחדה נעבר
מיט ולענין זה לא תוה מאני ח ימים קודם החג לבטל גזירות
כהיום ושמע שמועה מגל וכו' עד כתב הלוי אני הסדרה
גר' כי הל כאבא שאול בכל הבא הוא ואזל הוא ואמר שמואל
הל כרבי המיקל בחר ל ז"ל לסגיאי מבטל הל בחסדאי
אפי' יחיד אצל רבים בעיבוי דרשיה בתי שהצשהה הל דמתני
הסדר כאבל מרסקי כבש בחוץ ומלחי הל ושמועה דשלא מתיה
ומסקי הל יום כל מזום שאתה מוצא יחיד מיקל ורב מחמיר
הל כרבי המחמיר חוץ מן שעלה של עקי מיקל ואמרין מחמירין
הל כר עקי ומיקל ואמר שמואל כרבי המיקל בלבד והכא נמי
מסקינן הל כאבא שאול כן בזו ובא מי כן ביום ל כן ביום ז
כתרוייהו אמרי כאבא שאול ואפי' כן נמי אחרי מקצת היום בטלו
ומסקינן כאן לא אם ראה רב עמים אמר רב אבל כמן שעמדו
מנהמים מאצלו מותר בהרחצה מיד נמי כאבא שאול והכי נמי מסקי
בטלה עב דטיר והשתא דשמעת ליה הל כאבא שאול ומקל נ
ורב נמי בהא כאבא שאול סבר ליה דכן ימים ובין גזירות בטלו
והא ואמר רב ימים לא בטלו גזירות בטלו לפרוטי מתני זאתי רב
והא דתנן הקובר את מתו ח ימים קודם לרגל בטלו הימנו גזירת ל
דוקא הגזירות שגזרו עליו כל ל בגון תספורת וחכיר בטלו אם
גלח ואם לא גלח כיון שכבר נגנה הרגל בלא תגלחת אסור לספר
ל לאחר הרגל עד תם ל מיהו הרגל עולה לז ימים אפי' אם
היו אלא יום אחד כגון עצרת ושמיני של חג דמסקינן יום אחר
לפני החג והחג יום שמיני של חג הרי כל חכי מפר רב לאתנו
ותנינן נמי הכי הקובר את מתו ח ימי קודם לרגל בטלו הימנו גזירת ל
ומגלח ערב הרגל אם לא גלח ערב הרגל אסור לגלח אחר
הרגל אבא שאול אומר מותר לגלח אחר הרגל שכשם שמשמעת ג
מנטות גזירת ז כך מעת ז מנטות גזירת ל והשתא שמעת
כתרים ירבו סגיא להו ימים לא ימפר רב לאתנו ואליב ורבנן הא
מיהו רב סגיא ליה כאבא שאול ומיקל ובין דסבר לה נמי נשמעת
הל כרבי המיקל כאבל והא מפר נהרדעי דרב פסק הל כאבא
שאול כן בזו ובזו ומו שהוסמכו מגזיר והל הוא מקצת יום
בכולו ראש ביעי הלי הל מילתא נמי סגיר. ורב ואפי' ימים
בטלו הגר אהא כירושלמי תנ זו דברי אבא שאול רב יהודה
בשם שמואל ר' אמרו בשר יוק הל כאבא שאול ותני כן הל סתרי
ר' אבא בשם רב דברי אבא שאול בין ימים בין גזיר בטל אבל ובדי
חסר גזרו ובטלו ימים לא בטלו מה בינתן רב הוא אמר ערב הרגל
בישהון אם גלח ערב הרגל יגלח אחר הרגל ואם לא גלח עד הל
לא יגלח לאחר הרגל ל יוק אמר אבא לא גלח ערב הרגל יגל אחר
הרגל בבל אילו לא משמע רב סבר ליה אלא לפרוטי מתני אמר

[illegible] חכמי הושיל ואחר
[illegible] ההכם מטתן דהויגו טעמן
[illegible] שותפי דהתם נשתתפו כרמי
[illegible] אחד הכן ישתבר יותר מחבירו ושתהן קנו
[illegible] לחמצע מל פ פליג חר בלא דעתם חבריה ביבר
[illegible] שאלם טלא נתני כר לא הוים חלוקה ואקר אמ/ הריני משתגר
[illegible] לחמשבי ועור פ"ל"כ לא טע אלא ששמחו נפשי
מלקבל פטון שהשניחו הנכס סיפן שעבטיו מוערין מתה
[illegible] פטון שאתה נוה סיה שנים ועל עידי
עידים וחיבל הבלו משיריטן או נטעה פרמים ואקר טרדיו
פגיפן נהו נכס דחמ/ נבס ופטון שיש שם מעות שהן נתפוס
המת שיכולין לקעת עכי הטסח והשאר טעל אכל אם הרשאו
מתון זהו שמתן נכס דחמ/ עמתן פטון שהנכסל ענטיו כמו
שהיו אלא שעל ידו שתברו פטון סתים ועשתכס אלא היו מעטין
להשכיר אלא שעל ידו שתהן חזרו אחר הצמיתן וכן מיחים בבית
הרחץ שעשו להשכיר והן שתהן להשכירן בשהיו בטלא אמ/
שלחו בעמתן לעשות מה שאתן הבטל יטל לעשות והבסים
כמו שהיו מעולם זהו מחמ/ עמתו והיטב דקדיק לה מה דייני
שהטר לא השטח מבקש והשוב לה כמו שמעמו הוסמ
אלא שתן עדתו מלדות ממט בלא שכירות ומשט שאכב
אדיים ואותו עורה בטל מי יכול לעשות אם יאמרו הן
הול אותו שסם טהול בלא עורה הוא הול אן הן הגדול אלא
יותר על הקטל אלא שאן השסה אינו מבטל עמתן ובשת אית
לן לפרושי אם אמרו מה שהנים וכן אם שסתו מחג עסי
הואיל שלא רצו לעורה אלא על מנת שיהיה לעמתן הרי הוא
לעמתן

חביבא רב חביבא בר סורמקי אמ' דבור
יום אל יהושע כל עתיד מאי שתקול מיר פרם
שם לכן שאע עמת יל אש יעק על חדום אם לא יסחבום
בעירי העמן וגם מתקיף לה רבא בר עולא מאי משמע דהתם ע
בעירי העמן דלם רבא אמ' אשר ראית וגם מלכי מדי ופרס
אמ' יון דכתב ונפיר העזים מלך יון כי סליק יד סנחריב בר
סורמקי אמר קמה ר יוחנן אמר מאן דלא פיוטא ידעי מותב
תוכא לה מאי בעירי העמן דוטרלם דאחרה אתכי רב יוסף ורבנן
זו פרס וכל הימים הוקשה לי כי בכל הדיה אשר בעלים המדינה ובכל מקום
כתבת ואני הייתי בשושן הבירה אשר בעלים המדינה ובכל מקום
שמזכיר בישעיה מקלתה של בבל על ידי מדי ופרס כל שעה
מזכיר עילם במקום פרס כתבת בעלי עילם שרי מדי כל אנחתה
חשבתי ובאת ובדוק ס שהוא ובמגלה דלם רבא בר עמרון פתח
לה לחשב מהבא ושמתי כסאי בעילם וגם מלך זו ושתי
ובעים זה המן ועשיתי בנו המורים וכסתרה ל זה כתיב
אחות לא דעה וגם אל יאה זו עילם שזכתה לאור ואיתא מי
מקב דיקשא ואלב דלא חשיב הם נמי עשרה המן גבורה
ירדו לעולם נשעב שלה פרס ותו חשיב עשרה המן גבורה
לעל תשעה שלה עילם לא חשיב פרס והחשיב אקר הכי חד
הוא אלא עילם מבני שם ויחשיב לה הכא מבני יפת ונחס
עב דלא נמי הכי שיה ומלכי יון נעילם וגם רמעיקל בתחילת
מלכותם בבשו עילם דחייבו עיקר פרס והור פשטה מלכותם
ותימה

חביבא רב חביבא בר סורמקי רב
בחגיגה דהשוכר את השעלי אמ' רב חביבא
חישתני לי רב חביבא בר סורמקי חזי לי הוא מרכב דהוה
אהן גל שכיח גביה ומקמם הוו שקירין עייכה לעקרם ס
ומיין כרמיזלין בנרתם אמרי ליה מאי הוא וכל עי אתו כמין
תרין נוטרי רשדם וכל פ' רבנם עתן נגרן בטט ניצת של אור
לאחר אזלי מיתבחי אמעיתה אמטם מתנתא אחר [illegible]

[illegible] ומתמזלן מייתי להאתתם בחכ נחכות ל מי שאתו
[illegible] ואבי מיתי בעובדי חיי מו לא וכן נמי נמעשה
[illegible] דהוו מסגי מיני קטני ואל ר חיא לר יעקב לישקלה
[illegible] כי אזיל דלא ליחליטהו אל ר יעקב ומי זרעי והמטל וכל
עי ואל ר חיא דר אמ זרעי ובמסקל דהמ מייתי ואמר ליל אל משה
זאת הארץ אשר תשבע לאברהם ליצחק וליעקב לאמר מאי לאמר
אמ לו הקב"ה למשה לך אמר לאבות לא לזרעם שבעתי
לכם קיבלתיה לשבעם אלא אתה לא מייתי להן לאחזוקי טיב
טיבותיך לאבותם הכם מישרם לאחרים ובעי מי מבלתם ומיתיל
ודעלו אכל מיתלם דלא נחלתיה דבעי מה"ב ימוד עי לאו כי
הכא דכי הדים דאם סוטה ס אילו נאמר הל המגלים יגל אתם
ובא עד חסרון אלוד שהלך בלא ונשבעתה על קבר אבות אמ' א
אכתי בקשן שלי יחמים ולא דיק אתם כלום משוב כי מורעא
לו כמילת יקעת תלי בהן ירעי וכלא בשביל ארץ ישר הוה
אזיל והאי שרבא מרבל בעי רחמי ואשתבח אקריה סמילת
ולאתיך מרחיפתבל בגהרגיה רב חיים ואתכי מ אוכיה
דמתבי מתבתיה ובלהב ידעי ומהני זכותיהון וכמי לתא דתלי
כיקרייתו דרבל ידעי כי ההים דהגזל נתרם ירב בהכם ר יוחנ
אמר לה ר יוחנ ובעבא בהות הוילם לאעתיה דיב בהכם
דלא פתחם שי דאמ לה יפתח אם תלמיד אל הרב וכן עכבא
דפתחם וקבלה לה אלעזר בר שמעון ואיכ לאיחי ואיתי
ההים בעשבם הוא דתלמיד משלם דהוה מנטלם לאעיתה
מיהו הם מסקיט אתם דיוא חד ויחות דכיתהו דר אלעזר בר שמ
לההוא ריחטא דנפק מחוטה ואיתחזי לה בחילמא מאי טעמ
משום דלא לחלוש דעתה וכי הא וגל נפיוק ויחסירי דר מב
כייה דר יוסה דהוו מעעי ליה דבי נשיאה ומלא ישתבח
אמעבת דקבוה וכי חלפי הם אינקיטו מעי כוסותם עי
דקבילו עליהן ולעגל ופיכי הת והמל יכבו כבי ולא יוע
מיהו כי מוגעי לה כמילת דבקייהו תלא מהכי ונהה וחזל
הסמ הל דל בטאה הלם אמגשלם והוה מהטבי שבבי כי
מטלם מעיתיה דרב טוכי בר מתנם תפסיה עד דאתם אבי
ופיסיה ושבקיה ולישני כי הדר אתם לם שבקיה לעגל
דאתם אבי עד דחייתי מסקלם ונגייה לדיקיה ונהלם ושבת
ס שואל אדם הטהו הטולאי דהוו לם הפלי כאדעם דדב נחמן
בר יצחק נחר כהול אחי בר יקשיה אתם דב נחמן בר יצחק
לגביה ושקל ושרק כהדיה ופריש ליה הלאי דמתם ליה וקוטל
בריך תנע טקוייהו דרבל ויעי מילתיהו בבהב משוב
דנפש זכותיהו כמסיים חת דר שמעון בן יוחי איתחזי לרבל
ואמ להו פריתם אחת יש לי ביטכם ואי אתם רוצים לה ניאה
חצלי ואיעסקו ביה בר אלעזר בריה מעלי יומא דכפורי

חביבא רב חביבא בר סורמקי דקרתי בר בשדקן ס אילו
מגלחין הקובר את מתו שלשה ימים קודם
לרגל בטלו הימטגזרת שבעה שמונה ימים בטלו גזירת
שלשים וכן ר אלעזר אומ משחרב בית המקדש נגנ עגרת
בשבת ר"ג אומ אבל הטל ויום הכפורים כרגלים וחכמ אומ
לא בכרי זה ולא בכרי זה אלא עגרת כרגלים אבל אשנה
ויום הכפורים בשבת ובגמ תר דיים בפיית המשנה ג ימים
זורם הגל אינו עריך לכפותה אחר הגל דבכי ר אלעזר
וחכמ אומ אבל יום אבל שעה אחר אלעזר בר שמעון הן הן
דברי בש ותן לדברי בה שבש אומ ג ימים ובה אומ אבל יום
אבל שעה אחר חיים בר אבא אחר יוחנן ואמרי לה אמרי לה
ר יוחנן לר חיים בר אבא ור חיים בר אבא לא הוא אבל יום
שעה ובבא אמ אל מתנם ריבן בן ורבל ג ימים קודם הגל
בבינה אי הלב לסורם בפרת אל רב חביבא מסורם יפרת
לבבינה הילל מאי אל אבל יום אבל שעה ובן בסדר הגאונים
ואבל יום אבל שעה ובריחת המשנת מבל הכריעת יקתנ

ובא הוסף זה הגם תלמידו שלרב חבר לרב נחמן ורב יהודה יצא מן
רב חסדא שנאבדם הסוגיא כיל אמי ור אסי חיא מבגלל כשמרתא
להקשבם כי חי היה ואמרל כי חיא הא לא הות לן כי [illegible]
מקמיה שמ דהוינן רב הונא חבירהם היה תלמידו של [illegible]
ליה חיש בלוגא ט ממשקחתם היה אבל הוא עצמו לא חיש ריש
בלוגא כי רב נחמן מתנה דריש בלוגא הוה הוא מר שקמם שמיה
ניחא כבל. ובכמה מקומות הוזכר רב חגא כמו שנמר בעה.
חבצא גל משלהי כבא בתרא הל המלוה את חבירו בשטר
פליגא רב ושמואל ול יוח ורשבל שיעבודא חי ראוריתא
או לא. ומייתינן לה מי נפיק דעבדי הל הבוסס והיעלם ליהוב
מותבינן הא מיתבי החופר בור סב הל ונפל עליו שור והרגו
עשור ולא עוד אלא שאם מות השור יורש. בעל הבור חייב לשלם
דמי שור לבעלי אלא שיעבודא דאוריתא אר אא רב נשעמד
כרן והא הכא הא אא רב בר אבא שעשאן עריפה. והאמ רב
נחמן הבי חגא מת ונקבר מיתבי דייני התם. ול זהו רב חגא
אחר דכיון דמי רב נחמן היה רב חגא זקן וכן זה שנה היה
כשה עמיד תלמידו היאך היה קורהו בשמו. ול שמא בנחרותו
היה או שמא תלמידו היה דהא עולא חבר לרב נחמן ורב יהודה
היה כרשות במה דוסתי בהחיש בעא דבנך היל שמא בעא מטה
דל אלעא עד הל בנא מן הענינים ואמ רב נחמן אשתמיטן עולא
יבן רב יהודה ושדר ליה ושולא כלבה דפיי מיתבי היבי מבריל
כרוחא בעדבי בסחא ואמר חבי בגסי בפ אחרל דעז הל דשבת
טעם לבגב ואמ עולא מחלוקת שהשמיה ולבאה בשם ומי עד
מיתבי ביה רב חגא לעולא היין שנפל לתוך עדשים ופל עד אמ
עולא חגא לא ידע מאן אמור רבא תיובתא מותיב אלא דשלא זרע
ורב חגא הבי נשמו ול שאף רב נחמן עשה כך שהרי רב נחמן
היה רגיל לקרוא לחבירו בשמו כמה מקומות בתלמוד אא רב
נחמן אמ לי הונא בר נתן יבן ההיא דתחילת המנחה את הכרי
חכרא חסדא בבא זה מגבית בבל ורב חסדא ואי היה תלמיד
ובן הונא ויכול להיות אף תלמיד רב נחמן ול שאף דרבא אבא
לי בשמו. ומ"ג. ורב המנונא דרש רבי בראיתא בבא ראשונה חזקת
המתי דשמתינן את ואותקן רב המנונא מסורש ולא אמ
המנונא הל ודה אומ של אמתי. וגר נמי בשור שנגח ר הל הל
ובעל השור נקי נקי מחצי נזקי ר יוסי הגלי אמ לא ר עקי
הרי הוא אומ אנשי ולא שוורים ושקיל ושרי טוסן עד אלא אמ
רב אדא בר אהבה אנשים כי נתבוון להדדי יכל ובן כי אתא רב
חגא מדרוא אתא ואמרתי מתיתא בידה בוחה ורב אדא בר
אהבה ובישלא אר חגי כבי מתבי אנשי שאין מתבוש חייב
שוורים שאינם מתבוש פטור הא אם הין תמים יכל יהו חיינן
הל ובעל השור נקי הרי הישראל דוחא לרב חגא חגי. ומי נבנה
מעל ר מי שמתה הל דעתו הכיה עלא ועל אמר בעי שמואל
ראיבנו מהו יכל עד אמ רב חגי תשי נפל הכית ובל הל רב
נחמן ועיקר חסרון הבגמרא משנה עבל הישמעאל לקרוא חונת אמרן
ואני זו ראיה לזה שכתבתי כי הל נחמן הוה הגא לחבירו בשמו
ובאם עדה מכ בסוף בגמרא ראשון אר חגי בר נחתי תאין אילמן
שמעות אחד ויבי יעקב בר אחא בגר שבבמו בקלקי עדה ובל
עד אר יעקב חגי ישי יתה הישמה ובל ועל הל חגא בתלמוד
ריקן הוא הל הגא ומשמה כמו שמיתי חגבא
ההיש ונתרף שלקי ול אסתר ראמרת דבר אר חגא
אר ישמעאל משמש מזרש עבי שהבים חרש עשרי עלא אם זה
רב חגא אולא בי לא מ"ש בתלמוד אלא חגא אלא חגא.
חגי חגי הנמש לפי שמתיבא בתלמוד כי הענקה משמו ש
תבאים שראהו בבון ל חנמש בן אריבים אחרן ומו
שכתבתי לאעלם ובירל כיראה עלכן כתבתו גם בסוד זה
מאמר בתבת ומלל אישי הראה לפי שבון על אשון בבי
משע שלעיל חנמש תולדת משרת שלשה וכרו עת הכת שאלן

[illegible]

[illegible] אמר רב יוסף בר חביבא [illegible]

[illegible]

[illegible] ספרי [illegible]

[illegible] ספרי ירעי וכו' [illegible]

[illegible] לר' חייא חביבא [illegible]

[illegible] כאשה נבעלה [illegible]

[illegible] לפיכך הוצרך לכתוב בזה השם

[illegible] חבריהן ועל סלקא דעתך

[illegible] אבוניה דר' כאשי עריפא הל

[illegible] אימרתא דהוה בי רב

חביבא דהוה שדיך בשבא בתרייתא. אמר רב יומר הא ודאי

שיבוטא הוא ודקיט לה מקמיה לה רבינא ודיקא חוט השדרה

ואיפסיק כולה ושתבח בשבא ואמר הני הל שב יומר מאה

טעמ שבוטא שכיח חוט השדרה לא שכיח. אמר רבינא נתן נעמן

שבוטא נקטה אמר חולי הגועתה ועל חייך לפיכך מושבת

כיעב בתרייתא. ולא בלשון גוטא נמצאות דמי. שאחזו (שבוטא)

לאיתי פתיא דמוכבי ועל פי העמוד דמי. מקשי אמר זרמיה

כעל אין ורך קינסא (היות קטע יומים או יותר ומשמע בגמרא

דקניעות הוא שרין נרעה ותלה רב יומר נחולה הוא וחקבוטא

משום דשכיח לקבוע בבהמה ולא כפסיקת החוט וכגל קרנפא

אין קטעתו קטע שלא יהיה בינתים. אבל ריב יומר נהיא

ריב אשי סבר לה דבר נחל דרוסת הזאב הל דסגן דרוסה

ההוא בר שוזש דהוה בי רב אשי על אזל ובינו הני נפקאמא

אתא בי מחמה קוביה בגיוא אמרה רב אשי לאו אמרת

סגן כלבא סגן שונרא אימור כלבא הכא נמי חפר קטע סגן

שונרא אימור קטע מחייב דשכיח טפי שגיעת כלב מחתול

ובינו שאין חיבותם נכרת לנו אין לתלות בחיסור אלא ואין לו

כאן כיון שעלה חיבותם כאן ויש לן בהמה טהורה בחזקת

איסור שאחרת שחיבה בחזקת איסור ובלהב לא מיבעי לר"ל

אין חושבין לסגן דרוסה אלא. ואיתליה דישתא דינת כיון דאיכ

לתלי בהיתי אותה תלייה מפקא מחזקת איסור כגון אדי

שונכנס ואיתו שתיק ואיתו ויקרקרן כיון דלא אשתבח דישתא

אימור מחמת כיעותיה הוא דאוזשן הכי שכיח ותלינן להדל.

אלא אמר רב חוששין לסגן דרוסה הוינן ישום דהאדי נבנס

ושתק ואיתו ויקרקר הדי תלים ודישתא גמורה לדבר

וחיישינן ואזקמה אחזקה ואיסור דבטפיהו איתליה הדי עיתא

הואיל ודאיתו נבנס לכיניהן אבל בכלב דכי על כיני קב

אינמי הסגן עדר בין כלה לחתן טון דלא אינגע דישתא לאמן

העמר בהמה זו אי עוף זה בחזקת איסור ואל

תאסור אותו מחמת סגן ואין סגן דרוסה ודאי ודאי דרוב

בהמות אינו פחות בחזקת ודאי עומדות להכשיר ועל ה

החזקה של ודאי אינו סומכין לאכול חלבן והבטנות. הילתלין

לחזל על ידי חזקה. וכן לעשן אימרתם גמי כיון דאיכ לתלי

בחזקה דהתר תליון אלא דאיכ תלייה לאיסור כתר חזקה

אשבוט ובהמה אזלינן והיל הל שב יומר מיהו דסמ סבר

שין ושפשל לאיבדקה ולבוי הדבר הכיל ליה דחיישינן

שמעמור של הכירור אבל שאר ספיקות שאי איפשר לבדר

הקיתר דהאיסור אזלינן בבר חזקה קאמרת כי הא דבר אוזשן וסגן

כלבא ושונרא דאיכ סגן דרוסה ואיפשר לאיסרן בלא

תלות שהיה דחיישינן חיישינן עד ובוקינן כיאוסר שרקא

ופסק ודאסא אמר לקמן אמר שמר. ושיבת קוץ בוושט

[illegible] לבולא כחרי שנכנס ואיתו שתיק ואיתו ויקרקרן ולא

[illegible] הל בוהיה כיון דעסיק אמרינן דחוטשי לסגן כל

[illegible] חני של רב יוסף בר חביבא בראיתא בכל

סתבי הקורבו כגון מיניה רב יוסף בר חביבא

[illegible] אמר אמרו הני ספרי דבי חבירן מיניל אותן מפני הדליקה או לאו

[illegible] מי כל אחרון דסור יום הל עדיר שנין אדם לחבירו ומי ליה

רב יוסף בר חביבא לר' אמרו וכו'. **חבצא** רב חבצא

חתנן של רב אדא בר אהבה הראשון גר ביטמות

ס' נש הל דטעה וחרשת ביאת אחת מכן פוטרת צרתה. אמר

רב נחמן משמיה דרב אדא בר אהבה ולרב חבצא חתנה דיתבי

יצא מיקמי אקייתא בשוקי דפומבדיתא פ' מקהילים קהל של תלמיד

פא מיקמי אקייתא לשון ביהיון שינים כלום מקשיב דברים

קשים כהיום הלא תענשת אמר האי מאי מאי קהה הכרזל

וכו' סבר רשב"ל אמר ראית תלמ' חכמ' שתלמידו קשה עליו כברזל

ומ' ויכל נתן זלע פ' נעיר זה לא מקמו ביהיות אתיר מרדכי

בשמועה זו עד אחריתה כאדם המרדכי בבר הרבה בגרסי ר

יהושע ביהה כלום מיאן לחזור ולזכרן בבר הרבה ועהרו ומסקי

ל אם רב חבצא זה אם הוא רב חבצא ואמר רב נחמן בשהי בנח

בתבא תני רב חבצא מתזנתו ובפא ועריכן משום ואמר זרי ליה

רב חבצא הא תם חבצא סתם. ועל סומכו ס רב חבצא זה פתניה

ורב אדא בר אהבה אינו רב חבצא סתם ולבר אין בדי חבירו ורמי

רב אדא זה זהו רב אדא בר אהבה בשון חבירו של רב נחמן

ששמעתי על סור אדא ורב חבצא סתם מי פורים היה הל אין

הבירור בירי. **חבצא** רב חבצא שהיה בימי רב הונא

שהכנים אדא של רב הונא בעיירה של ר' חייא

וכבו דבורים בה בראיתא במשיבין ל' אחרון אמרי היכא מעיה

לאדא ורב הונא מעיליה (מעיתה) ר' חייא ורב הונא יכא

תרה בישר ורב הונא ריבא תרה בישר אמרו מאן מעיל ליה

אר' (לו) רב חבצא אבא מעיל ליה ואזמיתיה לתלמידא בי הא

ס' תמא סרי שנין ולא חדי לי קרי ומשמע לי דמיה אדעתא דעיניה

יכל עי חזייה רב חבצא אבבעית ובקיה לאחטה ונפק והאי

ולא אינעש משום דזקן אדוניה תכ הוא בר הוא הגיבר בבא

דיין ורב שרמא בחון בת בסדו דזקפיה רב חבצא לאדוניה

נקטו של ר' חייא ואמור הוא הא ולא מיעבי בי ריש גלות

משום דזקפיה לאדוניה רב הונא ואמר אדא מה עשה דבי ריש

גלותא בחון ורשת פירשי אמר ולא אינעש רב חבצא שלא שרקו

עמודא דטרא משום דזקפיה לאדוניה רב הונא. ונפ אחרו ואל

כלום ישלא. ונסתלק ל' הטשה ישלא כך כך ואיך רב הונא

ריש גלות אחזניה לבבא אחרון אין אין יהבין ליה. אמרין ליה

גבי ל' אינא רבא ואתום מן דידהון אמרין מאן עליל יהב ליה

תמן. אל חבי אנא עלו יהב ליה תמן אמר לאה עילוק את

בעי פ' עלה ועלילה אתה מסקש. פ' דאת גבר סב אמת בעי

מיעיל ך מיתב תמן אל לא יתבן משיחא מבעלי ואן עביית

אתון גישין ל' של ישבין תלת דבן יהודה בני אחריך. ואין עיר

בט חזקיה אחריך. ואין עיר אחריך אסף בן ישר ואין עיר תלה

עינבי מסתכלה. איתאמר ליה אחיך אפיך פ' שאמרו להעיין

פנין שמעלה דר' חייא רבה אמ' רב יהודה מריה נפיש לרב

יתב ליה פ' ערזיה ו מזום לרב הונא וישב ו. לא קבל עלוי

מיתב ליה פ' לא ריעה רב הונא לקבל עלוי לישב ו. אחרין מאה

ולא קבל עלוי מיתב ליה בן ורעתה לא מסקה לעולם. ויצא ר'

חנא משם בן שמעם שנה ונכנסו ו שמו הדי מה שמתלמוד

שלמ ר' חנא הירושלמי חבי וכשמעלה ובשאירע מעשה זה

היה ר' חבי בן שמעם הדוב לזקנתו של רב הונא כי רב הונא

הגיע לגבורות כמו שמתב ומשלה בסדר רב הונא וגם כתב כי

מבי ריש גלות היה וכן הירושלמי מקל ואין לתרש כי זה הוא רב

הונא שהיה בימי ר' דהוא נמצר בימי ר' כמו שמתב ומעלה

חונ׳ אמר ר׳ יוסי בן חוני אמורא. דגב בחלק בגמ׳ מרבעה חרושת
בלעם. אדר יוסי בן חוני בכל אדם מתקנים חוץ מבשר ל
ותלמידו. חונ׳ הל׳ ריבלם מרובעת [illegible]
אשי והא איכא מורשא דקיסרא ובו׳ ובמשנה [illegible]
בעי מיבה מרב ששת עד אחר טמאה מהו׳ וכן עד [illegible]
ואמרי לה רב חוני לרב אשי תנן העטה נאמנת [illegible]
ששמשם וכו׳ ובמה מקומות בתלמוד חוזכר רב חוני עם [illegible]
חונ׳ חוני המעגל גר׳ בפ׳ סדר תעניות מעשה שאמרו ל
לחוני המעגל התפלל שירדו גשמים וכו׳. וכל מעשה
שלו מפורסם שם בגמ׳ היתן שלא ל שאל בן שטח ימה ששלחו
ל בני לנסת הבית. ובתוספתא חמש תעניות מתחיל הענין מעשה
בחסיד אחד ואין מזכיר שם חוני. אבל ביושלמי גר׳. ובל
מעשה שאמרו לחוני המעגל התפלל וירדו גשמים אמ׳ לבן שמו
והכסמו תנורי פסח שלא יחזו הרה אמרה שב פסחים הוה
ותו כן. בתבלת תענית בעשרים מה עמו כל עמה למיטלם
ונחית ליה ותפלל ולא ירדו גשמי. אל׳ יוסי בר בון על שלא
כם בעטב. אל׳ ירדן כי ברש. חוט המעגל בר בריה דחוני המעג
היה סמך לחורבן הבית הוה נפק לברא גבי פעלאי עד דו תמן
נחת מיטרא ועל לאעירה ונב ודמך ליה עד דאחרב בית מקדשא
ואתנבי זמן תמן לסוף שבשן שבן אתער רחשיעתיה נפק ואשכח
עלמא מחלא. זמאי דהוי ממין עבידת זתן וחוי דהות זתין עבידת
כרמין. על דמרבשא חד׳ ון מה זלא סמלא חמר ליה ואמר מת
חד׳ ון אנש חוני המעגל אמר ליה שמעין אנן דהוה עלל
לעזרה והיה מעבר על ואנהרת ירח על גרמיה בשוב ... את
בבקת אמן אנש נהולמה התחילו הגשמים מנטפין. והיו שלא
מתפ׳ בלאורן פסולך דורגשי חוט ויקרא לך. מהו לך אתה את
חוט חבן ואתה חוט אמן ויזך ימה ודריה לא ליים וכו׳ עד
ימלט אינקי אם אמרתי ימלט אם הוא נקי ואם אמרת אפי
אם אמן שי ויזך ליים ודירי לא ליים אפני מה ונמלט בטר
כפין בכרמות כפיך בשרת מעשים טובים שכירך מקשיתן
עליך הפס חוט׳ ישמש אביך ותגל אורתך. ל ריעך חד׳ אמ׳ אמרתך
ר׳ יוסי בר בון שעתך. לפי חירושלמ׳ קשה כל סוגאן ויזן ומה
ואשמ׳ ושני חוט המעגל הוה ואשמ׳ שבבית לקשון הוה בתו
שבתל. והל שלא פימי שמעל בן שטח כמה ימים ושגמ
לאחר בגין ראשון. ועוד תיא שאות׳ כי בערב הפסח נתפלל
שחוא זמן שחיטת הפסח. ול׳ לאחר ששמטו פסחיהן ירדו
הגשמי. ומה שהל שלא ובעיא ראמי ונה עפטיה אין ל
לפיש שעל מטתו נפטר ובגב. כי בספריוסף בן גוריון בתוב
כי בימי חורקנוס ואנטיגנוס בשעה זה על זה נאותו אמר
היתה מריבה ומחלקת גדולה ביניהן ובתשובתן ואמרו לו
שיתפלל על אותן שלא שבבקו שיבאותן. והשיב להן אני לא
אתפלל על אדם לאות אם תבטחו אתפלל שיהא שלום ביניכם
ולא קבלו עליהן אלא לא תפלל להמית חאויבים ובשלא רצה
הרגאהו. כך מקבל שם ומכה שב ולא אחר הלקים אל
נקחתן ויפים נעבשו בדאו. ואחרשלמ׳ חולק על גמ׳ ובדן.
חונ׳ בתוב בספר יוסף בן גוריון בחורבן הבית בשנה
שבחרב היה איש אחד ובעי האדן בקרב ירושלים
ויחל מרחש השבה לקרוא בקול גדול זול על ירושלים קול על
הבית הזה קול על ההיכל קול על חתן קול על כלה וישמע
אותו שר הצבא ויש להכותו לאחר לליה יקרא בקול הזה
ולא חדל לקרוא וישבהו כי נחשב לרשעים ושם האיש
חוני ובקשר לבם מחיים שלא החוחות וחל לקחם אני על
ירושלים אוי לי אני על ירושלים אוי לי הוא קורא
בקול הזה בחוב ותבוההו אחן חסולה על חשו ויחוד
ושאר חופתים מספר שם. חונ׳ תנ
בתוספתא בראש השנה בסוף המסכת ומייתינ

[illegible]

[illegible] ומיתי מלא
[illegible] בחמה
[illegible] אלו שמיר כר וכל עץ עב
[illegible] ר' מאיר חג זכריה ומלאכי
[illegible] ר' יוסי משום
[illegible] אלא אף על פי שיועה מחמה מתי חבי
[illegible] כמה זכה אלו יום שלשה בשבת
[illegible] הגולה אחד שהעיר והן על המזבח ואחר שהעיר
[illegible] המזבח ואחר שהעיר והן שהקריב אעפ"ע שאין
[illegible] מוסיף אחר העיר והן על התורה
שיסתב הכתב אשורית ועיין לשעלה כחיבור דברי הלבי כחיבור
מסב וכחו החלבת התלויות בעזרה זו ואולו שלשה נביאים הן
חגי זכריה ומלאכי שעל ידיהן נעו בני הגולה מבבל והעלו
בנבואת חגי ובגי אולו אלו יוחנן שמתי שמיעת חגי זכריה ומלאכי
נאמרו גר מס נוי ל כתן גבוה סוף גבה והשחה והבלבלת
אלו אלעז דקים המחשוב מקבלתה אמ חני בב עצמות וחצי
וג רם לא לכל ומקבלתן היו אמ חף רובע עצמות ומכיעות רם
לבלבר של שחיבן שמלו חצי בב עצמות וחצי לג רם לכל רובע
לם עצמות ומכיעות רם לתרומה ולבדקים אכל לא לגזיר
לעשות פסח והא אין חכרעת עלישית מכרעת אלא ישבב
מתי שמיעה אחתה מתי חבי זכריה ומלאכי
חדקאן. ר' חדקאן מגר מן כל כתבי הקודש מעלין מזון ב
ל שמחת ביצי עבלה דלקה בלוה שבת משלו
מזון ב סעודו שחרית מזון שתי סעודו מנחה מזון סעודה
אחת. ר' יוסי אומ לעולם משל מזון ב סעודות. ונגמ' תלי מה
סעודה חייב אדם לאכל בשבת שלש. ר' חדקאן אומ אומר
אלו יוה שנתן מקרא ספר דברו ויאמר משה אלוהו היום
יבא ר' חדקאן ספר הני תלתא היום לבר מדאורתא ומכל סברו
אחרי דאורתא ומיתא זו מכלתו ספרש תמן. ומקשינו ותחנו
לשון. חסל פיסה מי שיש לו יד סעודות לא ישול מן הנופה
מני לא רבי ולא ר' חדקאן. ומסקנא ודאי אלא מלמד
[illegible] עשה שבתך חול ואל תעשה
[illegible] הערב מו אחר יצא ר' יוסה הערב
עודה שליכות ומקבלין אמ מן התחלה מן ערב
[illegible] מן התחלה לא יפתחו לו גבאי עדה מר [illegible]
[illegible] ר' עקיבא עשה שבתך חול
[illegible] תפסת מורה מסוים [illegible] מן הזרוע
[illegible] מורה ר' עקיבא בשבתות [illegible] השנה שעתיד לבא
[illegible] לשון [illegible] לבקשות [illegible]
[illegible] סוכה [illegible] אומ יד סעודות
[illegible] לא לה לא רבי חדקאן
[illegible] כגון שיש לו מזון יד סעודות ואכלה
[illegible] מזונה בר עקיבא הכא אמר ר' אליעזר עני אתה לשמועה
סעודות שחייב אדם לאכל בסוכה לשמעון ולא סוכה
אדם לאכל בסוכה. ובל ר' אליעזר בלא לל ראשון פליג
ולל ראשון בדברי הכל חייב. והכי מסתבר דתל אחת ביום
ומ' כולה ולא אמ סתם יד שמ לל ראשון הוא דמחייב ולא
הסעודות כלן טום ד' ולל ה' כבר פטור מן הסוכה. מתשה
ר' אליעזר בשלש סעודות כדמל סבל ליה. ולא כר' חדקאן
לבר סדר הסעודות. חוץ מלילה הראשון. יום ראשון ולילה

יום שני ולילו. ל' יום ב' ולילו. ג' יום ד' ולילו. ה' יום ה' ולילו. ו' יום
ששי ולילו. ז' הרי לו שבת. כבר בעזרה אחת. יום ראשון שחרית
ומנחה שתי שעות הוי לו מועדי שבת יום שמיני. מה שמשמע
לן לאו דוקא שחרי. אלא יעלה מן תרחש ואין יום עמקה שמנה אחין
לפרש של אליעזר מוטה לל ראשון ומסיק סעודה שלישית החל
[illegible] חוץ לסוכה מטלת עראי כמינו טרנגולא ומינו
[illegible] הן מינו פיות כמו שכתבתי ומעלה בבור שם חכם ביניה
שהרי ר' אליעזר מודה שאם לא אכל בלילי יום הראשון משלים
בלילי יום האחרון ומסיק ומשלים במינו טרנגולא. ר' יוסי
מסעודה זו דהשלמה חוץ לסוכה היא ואפ' הכי יש לו לילה הראשון
תשלומין כמו שיש תשלום לקרבנות יום ראשון אף על הם אחרון
וחוץ לסוכה היא שלא יהא עוכר על מלתוסיף כן פלשי מכולו ומתוך
הגג אין מינו תבינא לשם אוכל לשם סעודת חובה כמו סעודה
שלישית עריבה סוכה. ונל רבל אכילה שהיא עראי בחול שהתירו
חכמים לאכלה חוץ לסוכה הייבו רוקן בחולו של מועד משום ולא
חמיר אבל אם אוכל אכילת פשבת שבתון הגג לל ראשון
ואכול חוץ לסוכה רבי הקי והתירו לאכול עראי ושתיית עראי
לעניין מעשר בחול אבל לא בשבת ויום לן בשבת ביומעת
ומעשר אפ' עראי משום ובל אכילת שבת עונג היא וחשובה
הם הכי נמי לעניין בשבת שבתון הגג אסור לאכל עראי חוץ
לסוכה ראכילת עונג זמנה היא ולעניין טבל שהבטלו לסוכת הגג
בחג לחייבו מן התורה פליגי ר' יהודה ברבל בשם מעשרות
בל חמעבר תשנים. ומיתי נמי כפא דיא לפלוגתייהו לעניין
חיוב מזונות ומעשרות ובמסקנא דבחיוב מזונות בלבי
מיהו לעניין אכילת זמנו בל דודאי זמנו היא לאכל בשבת
בסוכה. וגם בל דסעודות שלישית אין עריך לבשרו על שתי
בכרות ואין עריך לקדש על היין קידושא רבה. אלא אם רבא
הבל הוריים בשבת דבבל לבם אלא אליעזר בבי יב שאין
לו לאדם אלא אוכל ושותה או יושב ושותה אלא אם רוצה לשנות
בל היום פטור עצמו מסעודות יב בשבת אין יכל לפטור עצמו
משום דבת ודאית לשבת עונג בראית בפ' אילו דברים ובמסי
בגיטין ב' השולח אל יד שתי משפחות היא סרושלים אחרת
בנבה סעודתה בערב שבת ואחת בנבעה סעודה בשבת בזמן בית
המקדש וכיון שבנבעות סעודה ראשונה היה ואין בטבע לבל
ה' שלישית אם מרש בטבע בל היום רוחת בית המקדש בחורבה
דעיה הרי אינה בל בר עזר כי אם הראשון שליבו ולא לל שבת
בתבי הוא ובל זכר את יום השבת. ובריהו על היין בקדושתו
ביום ולא על בל סעודה יש עוד ובן נמי לעניין ביום בשבת
שמחות והא אם רוצה לאכל מיני תרגומה בלא עולה לא ר'
והעודה שלישית ר' חדקאן הוא שאמ מלא בקדשת
תענית נשמכן של אדם היא מעייבי. ומעוד
שיר השירים קרא לר' חדקאן חינקה ובן עשה רב סעודה אחבם
ולבן בתשובות חדרו לתעם שהזכיר החכמים לשבת הזכר
ר' חדקאן בר שב חכם זקנתי. ותעקר בחשב לבי לחזקי ובן
ישמעתי מרבל שמואל דור אחי זלבע בי זה הנקי הוא ר'
חדקאן. ובר הוא בחדש שיר השירים שמתחיל ר' נתן אומ
מלאכי חשרת אחריהו. לריח שמניך טובים. היה ר' הינדיד
אומ הרי את לאך שריחן של צדיקים יפה שבר מצשתי נתוב
שהכיר משה לעצמות יוסף בריח עליכך הכסנו מחיצרן
ואל תתמה שמבל יש בני אדם שמבחינין בין עצמות לאדם
לחיות ובין עצמות של לעצמות בהמה ובן אתה מוצא בעצמך
בשנשך לעקב בפ' מיתות בבי שבבע מטות. ר' חדקאן אומ
אין על הסיום וטעמו דבל שאינו בשבע ובבו בת. והא ר' חדקאן
מייתי נמי בתשובה את הקשלי הל חסיבה. ובבל הוא לבשר
בעלמא. חדנא חבי יוסה בן חמי הנעם ודתן בשם ובמה
יוסי בן חוב אומ הנשמה לשם בסח יבל

[illegible]

חזקיה בתחילה הל כל חכמי נכרות שלא חנקו [illegible]
אלא פירך לה בטמכה פרש סוטה [illegible]
ומעשרות לומר לך שכל מי שיש לו תרומה ומעשר [illegible]
לסהן סוף שהוא צריך לכהן על ידי אשתו [illegible]
א אל הסהר ועל רסטל לה כלי רשות ואסור לטהרה [illegible]
שלא נתן לכהן בגלות עניה ראי חובה לעשות הרי עכר עליו הוא
טהרה. **חזקיה** חזקיה בן גרון שבי חנניה הוא רבו
בהקומ"רכה ומייתא לה סב אבן ווריטין כמה תענוג
חמ"ר כי יהוד חמ"ר. ברם זכור אותו האיש לטוב וחנניה בן
חזקיה בן גרון שהוא שלמלא הוא עבד ספר יחזקאל וכו' וגם
נמי לאכל רבתי הוא מה שרחות שלהי פו מעשה באלעזר
וחנניה וחזקיה בן גרון שהיבר ספר תורה שלו והיה לבוא
במלחה מעה ועלה והקיף ולא זז משם עד שהחרו לו נמצאו
ספרי תורה ומעלה בכדר אלעזר בתבני ואלעזר וחנניה וחזקיה
שהיה הם ואחרה שבכל מצולת תענית בחיתו נפש ושבת
הל ואילו מן ההלכ שלמרו בעליה חנמה בן חזקיה בן גרון
וחזקיה זה בזמן שבית הנידרש קיים היה. בר משה בתפלת
שרחות. בעל סדר חנמה נעלה בבחר יותר.

חזקיה חזקיה שני עיקש ועקש מטמטו עור בר
נבורות פ' על אילו מומין הל נקבה מלא כרטיסה
הגבהתו ותבעש העדות העיד חזקיה אבי עיקש לפני לה
כיבנה שמא משא הגב הזקן כל שאין לו תוך בכלי חרס אין לו
אחורים וחליקה נטמא תוכו נטמא גבו נטמא תוכו
ומסקנא דהכי קאמר כל שאין לו תוך בכלי חרס כגון בכלי
שטף אין לו אחורים לחליקה והא דתני ליה מכלי חרס משום
דתוכו ובלי שטף ואית ליה תוך בתוך ובכלי חרס דמי. דכי
נטמא במשקין דרסא מגבו לא נטמא תוכו אבל נטמא תוכו כולו
טמא יכן בלי שטף. ווזקא במשקין דרכא משום משקה זב
וזבה אבל בשאר טמאות דרכא בגון אוכלי אפי' נטמאו בג
בשרץ והוא ראשון אין מטמא בלי שטף מדרכא ומאילו דברי מסכל
נתות נמי הכי משמע ולגה מותר לשתמש בכלי שנטמאו
אחוריו במשקין דרכא בגון מחמת ידים. ובעברו רבא הימרא
בלי שטף כי היכי דלא לישרוף עליה תרומה וקדשי. ובגר
נמי נפש ישבת פלא דברים והכלים הטאין מחמת משקין
פוסל את התרומה ומתמאים ראיתמו במאי מאילו במשקין זב
וזבה ואחוריהן ניהו אלא במשקי הבאין מחמת שרץ. ומשקין
הבאין מחמת שרץ לאר יש טומאה ומשקי לטמא אחרים דוקא
אוכל אבל לא כלים ואין כלים ואחרים מקבל טומאה אלא מאב הטומאה
אבל משקי הטאי שלא מחמת שרץ כגון מחמת ידים שנגע
ואותן אבי אוסלי לא מטמא מדאוריתא אבל הכי חמירי כרמאית
נאילו דברים שאם משקין שאחורי הכלים מחמת ידים. והאי
ידמקליג התם כלה דברים דאוכלי שנטמא במשקין כגון ב
במשקין הבאין מחמת יכלים שנטמו במשקי מוקי לה בבאין
מחמת ראיתרו גופיהו מטמאן מדאורייתא אבל לא משאי כל
ומטמא ראבי הכי אחמירו בהו לענין בלי משום משקה זב
וזבה אבל הבאי מחמת ידים דלית להו דרגא דטומאה דאוריתא
לא מטמאו כלי ראי מטמא אחמי פלגנהו בעל התלמוד לדברי
טעמי כל משום דאוכל אין חליקה טומאה אבל כלי חליקה טומאה
בין גבו לתוכו ובבאה דוכתי עברו הכירא בטומאה דדבריהם דלא
ל שרוף עליהו תרומה וקדשה וטומאה דדבריהם כגון גבו דכלי חרס
חוצץ נגבי הטמא כיון ראין לו טומאה כלל אין התורה אמרה מדרכא
מטמא לא אמרה כל דבר שאוכל טומאה אינו חוצץ נגבי הטומאה
והכי משמע נמי לא יחקור יגבו דכלי חרס כלל כלל לית ליה טומאה
דאוריתא והא דאמרה בטומאה בקורטו כלי חרס מיצל עלהכל

[illegible]

מרס וטעמיה [illegible]
כלי טמא חוצץ [illegible]
החוצץ טמא [illegible]
שהוא טמא [illegible]
הוא לא [illegible]
[illegible]
ומה [illegible]
ולא [illegible]
כמה אין [illegible]
רוקא נמשקי זב וזבה [illegible]
שרץ שיטמאו את [illegible]
חזקיה ומיתר עלה ההיא דכלי [illegible]
שהזכיר בתלמוד כמשנה וכרייתא [illegible]
על ידי משקין בין משקין הבאי מחמת שרץ בין מ[illegible]
ידים ובין מסקנא נמי דקא חל דאשתי [illegible]
ומשמע התם דזכר [illegible] טומאת משקי [illegible]
כל הכלים שיש [illegible] ואתר כגון [illegible]
והשקין והמרצ[illegible] נטמא [illegible]
תוכו אבל יכול [illegible] שנטמאו מחמת מ[illegible]
שרץ נטמא תוכו [illegible] נטמא גבו שמא [illegible]
משקי לטמא כלי [illegible] שאינו כלי מסמא [illegible]
שרץ אמר יכול יחזר בו לא יהרל ויכו[illegible]
לא הדר הא משקי הבאין מחמת ידים [illegible]
ואיתחי תרצתא דרסא ואפי' [illegible]
כלים אלא מדרכא וגזיל משקה [illegible]
ואף משקי הבאי מחמת ידים [illegible]
ואין חילוק כמשקין בין הבאי מחמת ידים בין
ולא פליג שום משקי כיון דחשיבי [illegible]
וכיון דמשקי זב וזבה אחור [illegible]
אבל בטהור ראה שביר טהור [illegible]
מטמא על ידי הבאי מחמת [illegible]
[illegible]
לא מקבלין [illegible] כלי חרס [illegible]
[illegible]
משום מגבו היינו משום תוכו לטמא [illegible]
נמצא אפי' מגבו לא הוה אלא [illegible]
משום וחמירי. ודע ביבי [illegible] כן במגבו
כלי חרס מיטמא מגבו על ידי מגעו והנני כו[illegible]
אבל פשי פי' בבכורות ובחגיגה שאין טומאה
לא על ידי מגבו שום טומאה ולא על ידי משקה
כלי שטף כמשמע בבכורות. ופי' ההיא [illegible]
ותוכו מגבו וחוצה הכל על כלי שטף [illegible]
ביבים ונתבאר כי כלי חרס שמטמא [illegible]
ויבש יתוכו טהור אין מטמא מגבו [illegible]
ואחוריה כאשר פירשנו. ועיקר הדיה שהכ[illegible]
הייט פ' מאן כלים. כלי חרס וכלי נתן טומאה [illegible]
מיטמא ומיטמא מאחוריהן פי' כמשקי מדרכא. ומעמ[illegible]
מגבו. פי' שאינו מיטמא מגבו כלל מדאוריתא ונש[illegible]
מטמא מה שבתוכו. וזו היא עיקר הדיה שבכל ה[illegible]
ולדברי הבאין אחורים יגבו פי' אחר להן. נמי [illegible]
ביבא הלוי חולק ואומר כי גבו הוא עדי הכל [illegible]
אחורים כגון חקק לכלים מבחוץ. ושאר [illegible]
לא כתב כי אם זו העיקר. אומר אני ס[illegible]
ואחורא רסטר וכלי חרס יטמא כמגבו [illegible]

[illegible]

[illegible] ומנה לאחיו

[illegible] עיקר כתרגום

[illegible] עולה חוש עד

[illegible] ורבשה חומה

[illegible] בריחים שנים בי תא

[illegible] בן המשרתי אחוד לה תקנה

[illegible] בן יהוערך משה הילל

משרים ורבה הוה אז מקצתם ומחמיר ושעור ונתמיב ורבה

ובמה קלא מקילא בהו דכל כי הלא כר יוחנן בכל מקום שחולק

בעבר יחיד ואפילו בעבר רבו דהא ר חנינא רבו הוה ופליג

בשמעתא ירך נעקה פ' אילו טריפות ומסקנא כר יוחנן ולא

סר חנינא ומיהו הכים יש לרחות משום דבר זה יחוש בל

כר יוחנן דיינו ונעזר הא על פרר חנינא בכתוב יותר.

מיהו כתוספתא דפליגי חזקיה ור יוחנן בגישין פ' הנזקין בהדיא

ששם נמר וחזקיה אר דמן התורה שמיה הזקיה יוחנן אר לא

שמיה הזקיה בהא דיינו בן כל יוחנן דהא מיתות חזקיה הוה אין

בגלל מטמא ונעשה תרומה ושבר חמץ ועבר עליו הפסח אר לו

ר' שלא לעניין יהיו פוטרה ר' שמ' ובר' נמי בת כל הנשר

הל ונטילת ידים שיטמא חמי האשר חזקיה אמ' אין עשה מהן

לידים ור יוחנן אמ' טעל מהן לידים אר אמ' שאילת מת לבר בי

אוכל טהרות ואמ' לי כל הדרוש בלי העלין עשין סר אמ' ר

יוחנן מביאין הל לאעשה מדרש יבר בתנאי ותרוטב הל האלה

בטפח שחטה בה שטים שמרוב שמם ועדין אינו מתרכסת חזקי

אמ' [illegible] לאיבר ר' [illegible] ישעה לאיסי אר אלעזר נמלט ר' יוחנן

[illegible] ר' אושעיה [illegible] ותבר ר' אושעיה ישר שאחט בהמה

[illegible] פר מרטות בר חייא ור אושעיה ובמה

[illegible] חזקי ובטמה פ' איזהו מקומן פליגי מחשב

[illegible] ותנא פותה [illegible] חזקיה גר בגידושין

סמ הל דזמה והיורר ותניבטו אחרי משה וגר

ר אמי ול דצחק נמחק אר אמ' לבנאי וחר אמ' לשנה אר לשבח

[illegible] עשר ולא לעניו ואינו יושב עי שיבוב בתקומן

[illegible] אחרי משה עי כאו האהלה ונגיבריה פ' אחרון

[illegible] ר חנינא בר' ר' אמהו בשאר [illegible]

[illegible]

[illegible] יתב ליה קומי בי ומרא כבון [illegible]

[illegible] מן קומיהון ר' [illegible] בר פי ר' חייא הוה [illegible]

[illegible] אמרי [illegible] בהאיש [illegible] נעלה

[illegible] יהורה נכתב וחזקי אר שמה שמועה זו מפי חנינא

[illegible] ר' אמהו אין זה חזקיה רבו טלי יוחנן כי' אמהו תלמיד

[illegible] ואמ' וחנינא תלמיד תלמידו ולא יתבן לוה ט אם חזקי

אחר ועל אל זו שיר להזמר ההיא דשלהי תמידין אר

בעון נשיא נבנה כל הנה עומדי מקנין נאין ושמין עד שיאמר

הן שבו וכו' ומסקנא רבמי משלב נטעת משנה זו

חזקיה גר בס לב ערכה אמ' חזקיה אר ירמיה משר

שמע כל המצות כולן אין אדם יכול בהן אלא דרך

גילוי לחפוקי אם הפר עלמן ואמה ולא נתיך יהמי נמי

אחרי בסוף לוכ מנוול אם שמח והשמח אלוב נשבת לא

אר חייא אשרי לא אבי משהפכו ורבא לא פלג עליה אלא

[illegible]

ואם חזקיה אר ירמיה משר שמע בן יוה אמר אמר לפטור אי

כל המשלם מלי מקרן מיום שנמרמתי עי עמשיו ואלמלא מלעזר

בר שמי וכל ואלמלא יותם בן חזקיהו שמע וכו' ומעלה מתחילת

הספר שמלמתי היאך ניסת הנשאים התורה זה לזה עד' ועדו

הנבאים אמר לאחיה השילוני ועין ומעלה ומעלם שבחה בחומם

ומקיומם עמדו נשל למקום יותם מוטל כגון עשרה הרוגי מלכות

וכתב נשחים אשמעם דעבר המעיה גדול מכל הנסיונות בחיות

מבגדה דה נשוכר את הפעלים זה היה בעבר מעיה וזה לא

היה ומפורר כל נמה מדלקי כי יב שנה היו כה כשבר כמעל

שם ויותם ונקט יל כיון דנימי חלוטו של מביו טלר וכתל

ויותם בנו שופט את עם הארץ וכלדין שהיה בן היה שואל

פי אמו וכתל וישב בבית החפשית ואעפב לא מנע מלשמשו

ועלה הכתל אומ' בן יכבר אב בפירשי אף זה עבר גדול הוא

ומלך ונטען גדול יותר מעבר לפי שעה אשב הגרסי וכל

העולה עזון שמלחמתם בני לפטור מן הדין עסק אחד הוא

ויש מסיק התם נחלק הל ששת אומרים שנה היה העולם אר

ר' אמיה אמ' חזקיה משר שמע בן יוחי ראיתי בני עליה והן

מועטין פי רבנו נתן בעבר עלי פ' ראיתי בחוק הקורש

כגון ראיית חלום כי הצדיקים שיטור הזה הראשון לעולות לבן

עדן בלא רשות המלאכים העומדין לפני השכינה מועטין

קבל אותן שאין נכנסין עד בשכינה המלאכים הגבר

הן ויש מי שאומ' הצדיקים העלין העומדין בגן עדן נבנים

עלו שהוא צריך ומה ממנו פמו ל' טמע ובגן מועטין הן נמר

זה ולפי הערוך בר מו בן ויש להזכיר על זו ההיא דחגיגה פב

מהיא דרבן יוחנן בן זכאי ראמ' אתם ותלמידיכם ותלמידי תלמ

תלמידיכם מזומנין לכה שליש וההיא דהקומץ נכה חל שתי

פרט של מזוזה ראל הלכה למשה חזור לאחורך אחרך ושבר

בסוף שמנה עשרה שורות כשיעלה ל' עקב ופ' ההיא דאין

כל טיה יכולה ליכנס לאחיינתו דל עקב וחבירו ושבע פעמים

שב מהן שבע שמחות את עמר חזקיה גר בס

התערובות כובחל חל זרע נקשי מין מינן

בני ומי בר חמא התפיש בבוא לבין הבית מהו שישקל בלטר

ובל עי ר' חיוא ול חזקיה תלמידי ר' ימי אמרי מי ומי הת

שתי קושיות וכל ועין למעלה בבור הונא סתם כי יש לבור

נעה בסור ירמיה מי הוה ל' ירמיה זה אם תלמידו של ר' ינאי

או דורם לל דרש מו טעניה בסייעתא בשמיא בסרי ירמי

ויהו זה אינו חזקיה בר חייא יקן ההיא דלמעלה אינו חזקיה

בר חייא ובר שאף זה ל חזקיה שהוא תלמידו של ר' ינאי

אינו חזקיה שלמד ל ירמיה שבהב כי יש לפ מו טעם נעה

חזקיה רב חזקיה תלמידו של אבי הגל פב סמה אמה

בה אינ אף מחזיל אר וריקן אר אמי אר אמי

לא שנו אלא שעוקן בידו אבל הטחן עלגבי הקרע אסור

וכל עי אמ חזקיה משמ' דאבי הא דאמרת עורן טרו אותר

יכו ואינ דאמ אמ' רב חזקיה משמ' דאבי הא דאמרת על

גב הקרע אסור לא אמרן אלא שאין דעתו להחזיר אבל דעתו

להחזיר אותר מכלל דעורן ביה אעפ שעורן טרו אותר

ובר נמי בפח שרצ' תני יהורה בר חביבא אין מולק

בגדן ובעה בשבת רב חזקיה המשמ' ודאבי אמ' יבגדן אסור

בינה מותרת ובל כל הבשר אמ חזקיה משמ' דאבי הל

רגים שעלו בקערה אותר לאוכלן בטתם בגדן שחות בבו

בבכין אסור לאוכלו בטתם ובפר שם זה רב חזקיה אם שב

תלמיד הל אחר בסמן בשם רב ואחר בקרא סתם

חזקיה חזקיה בר ביזטאי גר בעדכן פ' המקדיש שדה

סוף הל מחרים אדם בנו ובתו וכו' ואמ' רב

נחמן בר יצחק הל תנא בארצות אחר אומ' יובל ואחר

שבעת משמיטין מאחר ואחרנא אלא שהיובל בתחלה

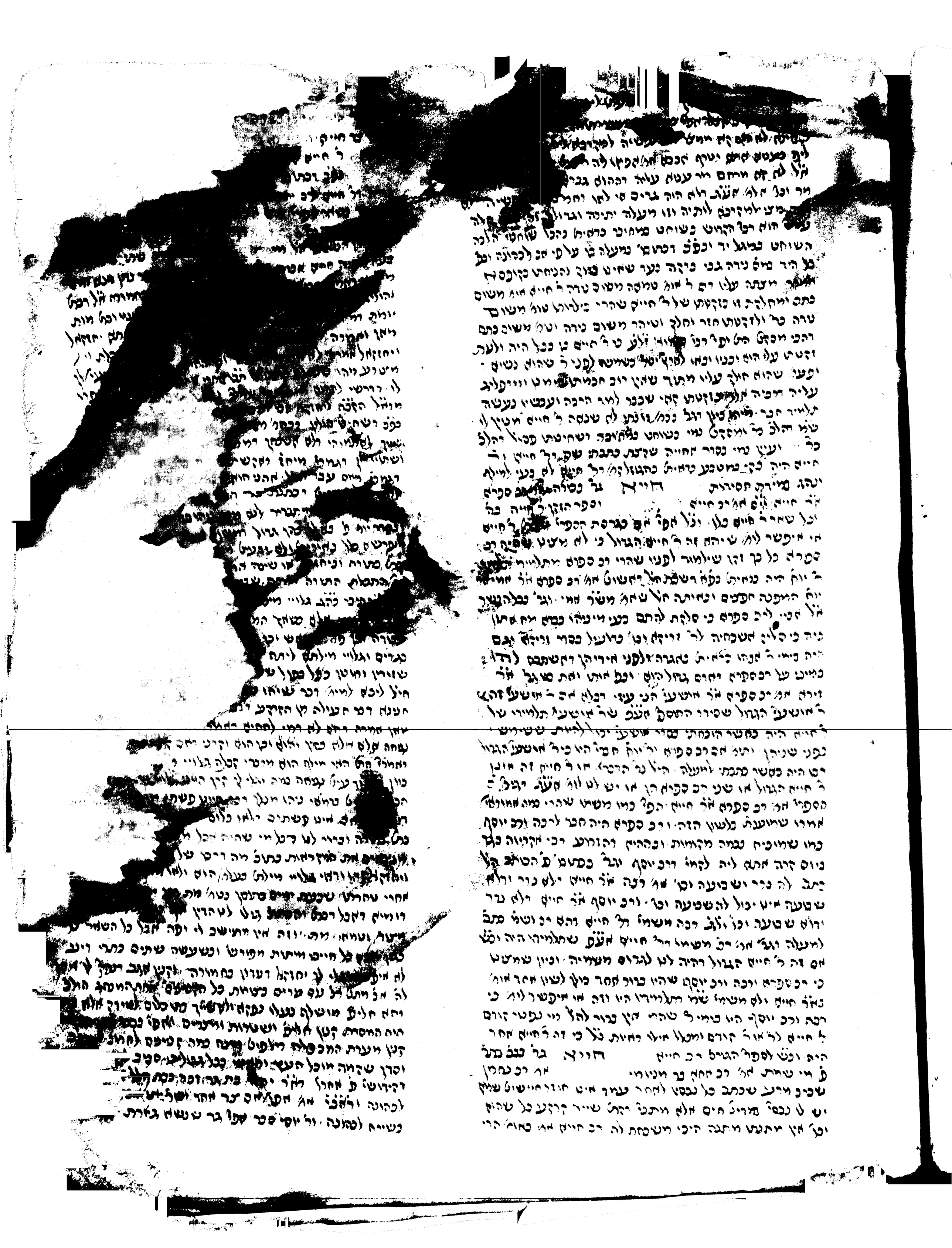

[illegible]

[illegible] ר' חיים הגדול הוא שסדר
[illegible] ותזקיה הן שהעמיד
[illegible]

[illegible]

[illegible] ר' חנינא בר חמא כלאחר יום [illegible]
[illegible] אמר לו שאלתי [illegible] כל מקום [illegible]
[illegible] אפי' שעה [illegible] בר אבא [illegible]
בר אבא [illegible] חייא בר אבא [illegible]
חד אמר [illegible] אר חייא בר אבא אל יום [illegible]
שתים [illegible] אמר [illegible] אמר [illegible]
שלש ושתים נשים מקומות שרב הונא שאל מר אמר נפיק
נרה אשה אל [illegible] המסומר רבעא מיניה חמש מהו וכל
ונהשותתי אל [illegible] את החיצר נעא מיניה רב הונא מר
אמר אחר מבני מבוי וכל וכר כי ר' אמי ראש ישיבה היה
קורס ר' אסי שהרי מקדימו בכל מקום ורב אסי יע השולח
בבוטין אל [illegible] עברו מתני אמר בר עקיבא תורה יעצאה
[illegible] ורב אסי היה זקן [illegible] כרשיתא כל מוכה שמוע
לא עייל [illegible] ורב אסי חייש בר אבא [illegible] רב
אסי כרשיתא נפ' הדר ר' חמא בר יוסף ולר' חייא בר אבא
ור' אסי [illegible] ההוא [illegible] וכל ורב היה קורא לר' אסי
בלשון כבוד כרשיתא נפ' אבית שנשטרה ואשום נבור ובאתא
לא ישנא עליהן ואפ' הכי מקדים לר' חייא בר אבא לר' אסי
שאל דזקן מופלג היה ולאו [illegible] הוראה אפי' לרב הונא [illegible]
בכל מערבא אל נתנו נחיל יתיב ר' חייא בר אבא ור' אסי
ורבה בר נתן וכל ואף תלמידו של רב היה כרשיתא בהקירא
את האגלה [illegible] חייא רב חייא בר אבא אמר רב אל בר מוכנא
שאמר משר יהודה חייא רב חייא בר אבא תוא
רב אידי בר אבא היו אחים בני ר' אבין ורבא
כרשיתא נפ' נמה מר [illegible] רב הונא הוה חלין אפיתחא ור' אבין
נבלא מיט נסא ישן חזא והוה יבל נטירבא טיבא אמר גברי
דרבי נפקי מהכא עבדו מיניה דב אידי בר אבין ורב חייא בר
אבין ושניהן נקראו גדולים גל בחזקת המתם אל [illegible]
בהאי ארעא דאמר אבני עליה רב אידי בר אבין דהושאוה עליו
ארבע גדולות הם איהו דאמר חיל היכא דאמר ארעא תיקום
והיכא דקיימי זוזי קיימי ורב חייא בר אבא היה הבל רבא
לקחתו אריש מחבורר כרשיתא נשמת נשלחי ח' שיצים אל
החושש מיתניו לא יכוף את השוק ורב חוץ מבני מלכים
ר' שמעל אמר כל ישר בני מלכים ובגד אור אבא בר זבולא אמר
רב אל כר שמעל ולאו מטעמיה וסל עד אלא אמר רבא אמר
שבחטורה תרגומא ימני רב חייא בר אבין וכל יגל נמי נזיחטי
כ' האיש מקרטי התקרשי לי כבוס זה של יין ונמצא רפש
בטל רפש ונמצא שליין בדינר זה של כסף ונמצא של זהב
של זהב ונמצא של כסף אתה מקבל שתי ר' שמעון אמר אם
אטעה לשמח חדי זה מקורשתי וכבר ולית ליה לר' שמעון יין
ונגיש חומץ ונמצא יין שטבן יכול לחזור בהן נכל ער
אלא אמר רבא אמר ואמר שמחבורה תרגומא ואמר רב חייא בר
אבין הכא מאי עסקינן מיד שנאחרה היא לשלחה אבא ובכל
ר' יוחנן מפל שאמר לי התקרשי לי מיער כסף והלך ונתן לי
ויער זהב מר ס בר קפרא ומר סבר ירקה מקום הוא והתם
בקיומטי מהלא ובגד פשוט אמר אבוי לשלב ול שמעון ול
אלעזר כולהו סבר לה מרבה מקום אבל לי זמיתי פליגתי
ראשום הכי גבי ראמה לשם [illegible] (הבלה מי קפרא
חשמם ומשיך [illegible] בבגד [illegible] שאל [illegible] כסף
ומאשר [illegible] פשוט [illegible] אם [illegible]
רחוק מן [illegible] [illegible]
לו תפרש יפו [illegible]
התקבל אבל [illegible] ר' [illegible]

[illegible]

[illegible] מלוה [illegible]
[illegible] מיכל כפיה כל פטור תורה במקום חזקה
[illegible] אין לפרש לה אלא לר' חיים בר שמשון סניף לה רמלוה פליג
[illegible] מקצת ומשום טעמיה דבה רחמ' חזקה אין אדם
[illegible] בעין סבל חובו וכיון שמחעיל טעמ' דקרא ורחמ' דפרנסה
כי הוא דה דהיינו מלוה מקצת אפי' בפקדון וכיון דעל
אמונתו הפקידו אז מטר לו בשכר אז ובשו שואל משום דלא
חשיב להעיד ולומ' להדר היל מלוה ובשו דאינו מעיד ובהם כלי
מורו ואפי' רמי בר חמא אלא ומוסיף לה שצריך כפדה מקצת
והורמה מקצת דהיינו שלש טעמות וכי פליגי ר' חיים בר שמשון
ור' חיים בר יוסף דהיינו כשהעבר ויורה על הפקדון דה שהל אינו
מעיד אלא שאומ' שעבר שפוטר עצמו מטעם גנב נהם ורמי
פליגי דר' חיים בר יוסף סבר טוען טעם גנב שיכול להעיד הלכה
אותה חזקה ועמ' ודלא דתלי מאורה מקצת וחייב אפי' טוען
בגנב הכל ונלמוד מעיורב קרשת מלוה שאף היא כתובה כאן
ואעפ' דטוען טעם גנב כתב כאן דהא כתב ישלם שנים לרעהו
וכתב כי הוא זה דהא פליג ר' חיים בר יוסף ואמ' רמלוה פטיר
הכא והא שומר פשטוש בר ובר ויסרתי לך לשמור וזה טוען
ומודה לי מקצת אבל כשטפי הכל אז טוען להדר הייב
מלוה ופטור אבל מקצת שמודה אלא שטוען טעם אונסין
אז מתה מחמ' מלאכה אז טעם גנבה ואביה שאין מן עות
שהרי מודה לך לא שייך מקצת והיינו דפליג דר' חיים בר אבא
בעי כפירה מקצת והודאה מקצת לגר טענה גנב אבל נשאר
שומרי אבון שואל אז שומר שכר שטעם הבעל שתי פרות
מסרתי לך ונגנבו אז אבדו ובשואל מתו מרקב והא טוען ר'
חדש בגנבה ואיבד מאבדה אינמי בשואל חדש מתה באונס
ואיבד מחמ' מלאכה ובהא פליגא אדמי בר חמא דתני דמרכבה
שומרי צריכה כפירה מקצת והודאה מקצת ולית ליה לר' חיים
בר אבא נתינה נתינה דרמי בר חמא ובשומר שכר ושואל בר
ר' חיים דהיינו טעמ' ומפני מיורה מקצת משום דכל משומר
על כל דבר פשע כלל הוא על כל טעמת שאר שומרין
שה תובע מפשיעה וכתב כי הוא זה והאי דמסיים ישלם שנים
אגנב דוקא לר' חיים בר יוסף דאמלוה כתב כי הוא זה עם
פרשת שומר חנם דמפר ליה כי הוא זה דהיינו מורה מקצת
ולעניין זה כמי דבעל מומחין ושלשה בהוראתו והלוואתו
כראיתו בריבו בנהרה והיינו דלא פריך ומאי שנא דעבית לקיא
משאר שומר ושרות אמלוה דלא כתב הכא דהא שלשה ומומחין
נמי בשומר ולא שמר דוקא בהלוואות ומשני כדבה דמפקא
טעמ' דאין אדם מעיז ובכפירה דלהדר הוא דשייך עדות
אבל כשטוען מסרת לי ואני שמרתי כאדוני היל שפיר שייכא
מהא פרט מלוה הכא עם שומ' חנם ולא לעקור כי הוא זה
מפרט שומ' חנם ולערבו עם פרט מלוה כי היכי דקיימא
פרט מומחין ושלשה בשומר דונקרב בעל הבית אל האלהים
הוא שלישי ונמתב בטוען טעם גנב ושאר שומר ולפי הוא
וגלי בחר מינהו גלי בפלהו וטלהו שומר שומרין בפקדון
אלא שטוענ שמירה ראויה והבקר מפיבן בשמירתן לא
בעי ר' חיים בר יוסף מורה מקצת. גר ביושלא פ שטעות
הדיינ ר' יוח' אמ' הטוען לחבירו טעם גנב אינו חייב עד שיודה
מקצת וכל חברו פליגין עלו מה מקיימין כל חברו כי הוא
בטוען מחון אם טוענ מחון בזה ישלם שני עיוני פתיו
יש כאן והשתא הא דמסקינ ר' חיים בר יוסף שטוע שמומי
בשבל אין צריכה כפירה מקצת אבל שטעה שיהדיי בן
אש ביעי צריכ כפירה מקצת ואסר תשטעת הפקדון הדין
מפרש ועל שטעה טעה פליגי בר ושמ' בסוף מה שטעות

[illegible]

[illegible] מדרש [illegible]
[illegible] זעמי [illegible]
[illegible] רמ"ן יחזקאל [illegible]
[illegible] מנחות פ' אסרון [illegible]
[illegible] לעז בקלוגת [illegible]
[illegible] היל גמירי דהיינו [illegible]
[illegible] ומיית לה כמנחו [illegible]
[illegible] מקצת [illegible]
[illegible] בר אבא [illegible]
[illegible] ר' ממיר [illegible]
[illegible] וכל [illegible]
[illegible] ושניהן [illegible]
[illegible] הור מש [illegible]
[illegible] יחזקאל [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible]
נשעת מעשה
מלעות הייט ובר
[illegible] מתעוט בלשון ר
[illegible] ישרר ל ואילו מאתיין ה
[illegible] אלם נחרמו של ים עבר
[illegible] ים וכל אותה נבל לא שייך
[illegible] ובר שאין בט כח להכחישו
[illegible] מעיו והוא לא פי אלא נשחט
[illegible] לחמיר
[illegible] ההיים
[illegible] תביט עליה
[illegible] כל אשר יבטא
[illegible] אמר בלבו להועיל
[illegible] ובר כלל
[illegible] נשחט הל לחולין
[illegible] ואת תחמה
[illegible] שני נכסים לסת זה ואת לזה
[illegible] כלום עד שיהא פיו ולבו שוין
[illegible] ב ששת לתיבו עיה גמר לקולא
[illegible] מעין הל לכל אשר יבטא האדם
[illegible] אחת ונדרי כדרה
[illegible] כמו כן איפכא וכל אותה נבל לא שייך
[illegible] לא הוציא מפי כלום. והיא
[illegible] ובלבן תאנים ואת הרי הן עליכם
[illegible] וכל הנים דרשך עלה בגמ
[illegible] עדר כולהו לאו דמי שלב
[illegible] וכן נדר מן הכבל ופי מפני
[illegible] פרי יפה כל אילו אין דברים
[illegible] אות פיתח לאדם לקובב
[illegible] ה נאה וכל דאותר
[illegible] אדה דעשת נאה דהייט עוד אלא
[illegible] סוגי הגר נמס נדיר ל הדינו טיר
[illegible] ל הקל ומחמר ל המחמר והנה כיב
[illegible] לא שייך הכא ונעלם ומסייב מה
[illegible] יותי יורע שלא היו נודר כן לא חייתי
[illegible] נתבון לחנה ובכור לעלת נשל ר
[illegible] שאין מתנדב היה מתנדב על
[illegible] היה חנה להכיל להתנדב וכל
[illegible] מתנדב לחצרה היל אלא שפי
[illegible] שמפל שלא יצה לפטוי יצאו מן המנחה
[illegible] יכמה יש להכיל כעין דגר שכלב והחכם
[illegible] ניבושלה ונשר ל הדינו נדיר מן הגבוהות
[illegible] ועין התם
[illegible] חייא ר חייא בר אבא
[illegible] הטעל חרמחית
[illegible] אלא חייב בר אבא כל הכא על הגיה
[illegible] נתחתן בעון שם ונעל את לעבר ותו אתה אלא חייב
בר אבא לא על הגבלתו של יהוידים זה ת ועוד
וכן ונחלק מיתי לה נמי ומשום הכי לא מנו את יהוידים
מפני שעבירה עליו אף הגיה זו נראית התם גם בעיומין
סב עומרי נעריך הנכה אלא פוסעי יסר דמיחייבי דיטר
תרם שיבתקן בחור של אהבים ונחית לקרהם ומסיר אבהם
ומשקלתו לבי ממון דכבל גיה ומשכה ערלתיה ולא
מכשיה לתו ומשת שרון נה וחין עלה עגלה [illegible]
[illegible] כחדר הטהר חטים לא תזהב אחר [illegible]
[illegible]

על [illegible] והמלכן פני סמיכו כרבים והמיבה שם לחבירו
ופכם על הגיה לא חשיבי ונפש ומלא הטא הל דשלש כיתות
לעתיד מסיק והמשומרין ומסומות ול עד פושעי ישר נגמן
מושעי אומות העלם נגמן מהם נמנות בעצמם ומל התם
מושעי אומות העלם נגמן נגנוה מושעי ישר נגמן אמ
בב עמם קרקעמם ולא מנה תעיל אבל נגנוה לא אמ ונבלם
רשעה ואשת איש נפל זרע ומל ומל יר ליר לא ינקה ואפי
ליר ישרה ומל תשרהו לגיהם כמ אין חורשי רעם אר שמע
מן מנסים מעוות לא יוכל לתקון זה הכם על אשת איש ואסרה
על בעלה. ואשת איש ובעל אחרת ריש שמה מרמסיך התם
בבנן מיניה רב כהנא מוב לא סגנו דנאים מהו אנשמוה רב
לגמריה אקריה לרב כהנא בחי לייה בגרת יהורה ותועב נעשו
בישראל ובן אתם אל לרב אקריון הכי אוסמה רב לגמריה עבה
יהודה זו עב ותועב נעשתה זה משכב זכור כי חלל יהורה
קדש זו זונה לא תהיה קדשה לא תהיה קדש ובעל בת אל נכר
זו גויה ובת יכרת אל לאיש אשר יעשנה ובן ואחי אבולהו
ואחר אשת איש ושאר אחי כרמות כמ כמה סהמה דאמ רב
פנחס בן עלי לא חטא שם ואחיה בן אחיטוב אחי אחי נבר
בן נתחם בן עלי ובן איפשר חט בא לידו והכתל מיחסו והכתל
יכרת אל לאיש אשר יעשנה. והכי נמי מסיק התם עמ ופנן
שטיאש כטומאה הייט טעמ דנאחין פוגמין ט משום דמיחייב
כרת בידי שמים. ואפי הכי נמסי דהמוכר את הספיל וכפב דימוי
אר לי דשה עונשן של מידות משל עריות משום דהב
איפשר בתשובה והני לא איפשר בתשובה. וכן ר אלעזר בן
דורדיא דבנה עולמו נשעה אחת וכן ר יוח שתכיאו לאחר
לעולם הבא ואי לאו ר מאיר דהעלה עשן מקטרא בר של מעלה
לא מירן לדרייט ולא לעמ דאמר ליעול אלא שר מאיר בקש
שידינהו טרי שיוכה לעולם הבא ור יוח הפסיק אותם עשן
יה ביאו לעולם הבא ומעם שתבע באותה זונה בגיה דנחלק
בל אמ דור לפני הקב וכל של שלב מחול לי על אחוק עון
אר לי כבר עתר שלמה בא לא כחכמה היה לא איש ע ר
הבלים ובגלו לא תבוינה לא הכא וגל אמ כל הכי שיור
ההוא גבלם אל קבל עלא יסורי וכסדר יוח ל אחרון היכי
דמי בעל תשובה אמ רב יהודה כל שבא עבירה לידו
פעם אחשונה ושנה ועבל הימנה מחוי רב יהודה באותה
אשה ומעיט בעולי גולה שחושבים נשים ובריות והרעבאים
והבנים שנתקבלו בתשובה ומעב ובל נפל רמל עב
כל העיבר עבירה בגיהם חזה דהייט בעריות מלפרש
לעולם הבא ואר אלעז יקשורה ט בכלב של ולא שמע
אליה בעולם הזה ולחות עמה לעולם הבא כלחילן הלכ
בלא תשובה חמורה בתגל נמי נפל רמל עד הל אין בונן
עמהן בסילקי ואמ רב חסדא כל כאה לא יסמכן ואם שבו
לא ישבו מרחות חיים דהייט מיעת ועבל הכא ראנין
בהכי טובא ראי עבר תשובה שפיתם לא חיי ומיהו
תשובתן מתקבלת כל אלעז בן דורדיא ובנים איש צ
בעבירות ויוסי משיתם כרמס בראשי ובה פעל ויח ויח
בגדיו וכבר המלך שקבל עליו ויסורין בחיית מלך ששה
חדשי וכן צינור שחזרו בתשובה אמר היה בידם עב
ועלו עריות ושפיכות דמים אפי אם לא תחזיר כלכך
בתשובה אלא פרו ורבו לבנים ובנ ובמשר כנעשת ובריה
איש דעת ידעתו אל תעלו על לב ובנבואת יחזקאל ובור
המדבר ולא שתא איש עריו ויתאבלו ובמה בעבן דרד
הלכה אין מוחם תפילת רבים הן לא בסר לא יחזם. וכן
ווירמי של המלך לא יתבעו (הן) על ידי ודרו בעבן אלעם
שבנר על כמה חמורות ואמ שאינו עבר לעולם הבא. וכן
חלוקו מלכות גוים ההוגים לגלה בר נמי בס עבר הדין

[illegible]

[illegible] בבל לא [illegible]

[illegible] לקדיים מצה ברכות

[illegible] דהמיפיל חבלי שיבה כלולה בה ולפי

[illegible] הבגדים מן התורה מכתת בתת יז לכה בערב

[illegible] ולחם נבקר ושניה. ואם לא כתוב בו והעבירל

מבית לחם ובשר בבקר ולחם [illegible] לאחרון המתעקים מן [illegible]

[illegible] סעורות

[illegible] דר אליעזר

[illegible] מיהו כאן שמרבה [illegible] חור בו

[illegible] כשאני הקטנה בכלל [illegible] ועוטר ישל [illegible] מעתי אלא דגרס

[illegible] פורים סורר [illegible] עוטר ישל. גל אני הגורר

[illegible] פורים סורר [illegible] החשיבות אלא משעת שהיו

[illegible] כיהושע פא. משתמח ליה

[illegible] אדם גמלהוא כי אתם חזייה

[illegible] לא פרשת סורר אל דלא

[illegible] מאי עד נפבת ואעלב דרב

[illegible] מכ טעה דרמוכח אתם אפי הכי

[illegible] תלשיב ובתב נמי חל ניורשי

[illegible] פרשן הבן ואמרב אמר חזקיה כל

[illegible] סורר שבל כגב לא כי הא דאר

[illegible] דרכא מקומי שוי עשרה

[illegible] אדם ותפלין ועי עשה נוהגין

[illegible] ולהעלה הוא עדיף

[illegible] מצה נרות מצות על גבי

[illegible] שתה שוב גם כל חלב וכל מכה

[illegible] מצה על מצה ומשיח הצריך

[illegible] בקרשי הגבר הוהם על כי דורם

הדבר הוא מתים [illegible] בכל יום כירושלים ועמד ותקן מצה

[illegible] נמה [illegible] טעמי תלוים בהן ואין לפרוך בהן

[illegible] ברכה ברכה הוא מעלה שבתות ויומים נוגים

[illegible] מן הפורעות מפני שקרא את התורה בשנת עם תעטוה

[illegible] קודש מקנה ובן בימים טובים שסדר הרגנות שאם

[illegible] ויורש הוא כל אל בזמן וזהו בתקום הרגנות מעפב

[illegible] היה טורח [illegible] מיהו כיום הכפורים וכיום תעטה העיטי

[illegible] בהשלמת הברכות ומיעוט חלב ודם בתקום קרבן

[illegible] רב ששת בתר עלותה בשם שהיה יושב בו בתעות

[illegible] מקום עיבור בשנת שבעה קורין ומנחה שלשה

[illegible] בתורה ל פרטת שכו את המעיר ושלח

[illegible] חוזה וגזר ועשר חבריב אשר נחי ואשר נתן לו

[illegible] תרת אחת והמפטיר מבן פרוה לעבה ולאחריה מה

[illegible] ונשמפטיר מבן אחת לבניה ואחריה הרי כאחד

[illegible] ברכות אתיות עם שבע של מוסף הרי יותר ויתר ברכות

[illegible] לפי שאמרן ברכות של תורה והפטרה אינו מחיר אל

[illegible] נגרי לה ורב חייא בריה דרב אויא אל יחיד חיה מן ב

[illegible] שהיה יחיד היה טורח לבשלים שהרי זיבוש היום

[illegible] ואבלה בשבתי שבת עלהיין ועל הבשמים ועל הנר כל

[illegible] אילו מעטרפין ומחזום חבר עיר עורפות הברכות אבל לא

[illegible] ושמעתי כי תקע [illegible] אין כלקים על סדר אחן

[illegible] שנעלה לברכות מצה ולתשלום ורב חייא בריה

[illegible] מן הסמוכים האחרונים ס רב אויא בימי יבא היה

[illegible] בדרך אויא. ורב חייא בר אחרא. ע כי בימי רב

פפא היה "

[illegible]

[illegible] בר חייא בר אמי בימי רב נחמן חיה בר אחרא בר

דעד יתיב רב נחמן ועולא ואבימי בר אבא אמר

בר אמי בביתו ובמי נגשה לו שבתא לשבי מין שבר איהו אחר לחרב

רב נחמן ושבר ותבא עליו שבת וכמתנות ל נגשה שנתקבלו בבר לו

בר לה נגן דכמן ויתב רב נחמן ועולא ואבימי בר אבא אמר לו

בר אמי בביתו ואמר הכי היה תלמידו של עולא בבלה דיפתי

אדר חייא בר אמי משמי דעולא שלש שנות הן מצתי בל ובכל מין

מעמידי מאי אמרת רב חייא משמי דעולא אדר סנסבילי יכפה

דשבת בשלהי הלכה דבר ואיתר אדר חייא בר אמי משמי דעולא אדר

מי שהחשיך בדרך בן מים בגדו בשם ובמתה אמר רב חייא בר אמי בר

הל משמי דעולא. בר בם מי שהחשיך בדרך בבא מאי טעמא שמי

רבא לאיתן מיסא לנברי וקרשי ואלא שלוחו הוא ושמא בשבת

והגיהה שנגמר שיתנגן לנברי לפי שנגזרו על האדם שלא יוליכנו

פחות פחות מאיכבע סרמסיך הא בשמין נמצא לא נברי ולא חמור

ולא חרש שוטה וקטן שלא הגיע חמא לבגותה משום כבוד השם

הסתר ודר שלא יוליכנו ד אחות היל כי איכא הני נהרי בפי עדיף

דליתיב להו אגב דחשו מייתי לביתו חוץ לד אחות דהא דוד

דומיא דנכרי הא כרמסיך התם ושם אין עמו נברי מנחו על החמור

חמור חשו אחמור מנח ליה אחשו לא מנח ליה מאי טעמא חב

אדם והאי לאו אדם וכל עד אינעל לאו חרש וקטן מאי לחרש יהיב

ליה דקטן אתי לכלל דעת אי דילא לקטן יהיב ליה וחרש אתי

לאחלוקי בגדול אינב דאמר לחרש יהיב ליה ואינב דאמר לקטן יהיב

ליעל לי מאי הלא מאי טעמא שרי רבא לאיתן לנברי אמר

שליחות נברי עדיף ממוליכו פחות פחות מד אחות דהתירו משום

דנכר מלכים חקורים בפרשי שחקרו לכבוד האדם להעל ממון

לפי שאין מעריך עצמו על ממון. והלא לבי אין שליחותו ומה

איסור תלוי בהיתרו לדו כשלא נגנב שלא בתקום הפסד

שאמרו לא יחכור אדם חפצו לנברי ולא ישתמש ולא ילוש ולא

יקל לו בתנה וכל אלא כדי שיצא מפתח טתו הא בשבת אסור

משום דבמלהו לד נשלוחו בקרשי שלא הבא מאי דשנעים ליה

השתא על חמור דשטתתא מן התורה התירו על ידי טורח גדול

שקרוב לחמר נברי מיבעיא ותו זמן וחרש דמסקא ומותר

לתת להן מסי כיון דלא אדעתא דידהו אזלי שהרי אינו בכב

שאירה אלא על הפי שבטל הכם לא יזוז מהן אלא בחשר

לן מוליכו. יהיבי שרי והתנא לא תאכלום לא תחבלום לא תזהיר

ברולם על הדשם ולא מינגב ואור קטן אינו נטלות נר מצוין

לפרשו הכא מאי מצוה אלא אלא לאר אין מצוה לפרשו

ומוקי לקמן דלא לפי לה מדרים הכא כיון שמסר להן נגי סמא

לה נידים ואין לא כיון שנשעת מסירת הסם אין החילול עשה

ואינה מלאכה אלא עד שעה שעמדין והשתא הוא גמר מלאכה

משו מטום חנחה ובשרה אבו מי נבע מכחמה דהא בהמה

הסקא שהיא מהלכת מטחו עניה ששאין עמחות נטלה

הימנה. וכי בקטן וחרש יש לו לא שנן יעשה דוחק גדול לא

כר ואין לא בהמה אדם מטוה על שמתתה אבל קטן אין ה

מטוין על שמתתו דדמא. הכי העושה על דעת עצמו בקטן

אם כם לכבות שלא על דעת אבא כיון שלדעת עשה עושה

אם אין בר מטוין לפרשו הרי אין מטוין אבל חעשה על

דעת אמו והא על דעת גדול אחר בקטן זו שלם אם לכבודה

על דעת אוהבו הכל אמר אלא וכרי כאבא אלא בחווה ואמר

מי נים זה פשיט שמוליכו על דעת גדול ומי שהחשיך

בדרך ונתן כסף לחרש או לקטן לא פליג בין אבא לאחר

ופשט לאר מטוין לפרשו הכא מן התורה אלא הכא התירו פאן מה

בין זה לדליקה. וגבי מי מסלה לא תעשה כל מלאכה אתה

ונגר ובא אין עדיף לא כן יבת הגרולה שהרי הן מטוין על

ידי עשין אלא לחזיר על הקטנים. וכיוצא לא כתבי הקורטי

אבל קטן שכם לכבות אין שומעין לו שכן שביתתו עליהן

[illegible]

[illegible]

[illegible] כימי רב נחמן חיה כיחיה כמ אחרון
נחמן ועולא וחכימי בר ספי ויתיבי חיא
[illegible] שבחו ושבי כיון נסך היהו אר לחוכב
[illegible] וכתוכות מ נעוה שנתפתה [illegible]
נחמן ועולא וחכימי בר ספי ויתיב ר חיא
[illegible] תלמיד של שלא כחיה נמוה דיבתי
[illegible] שלש עשרות הן מ עה וכל וכמה אין
חיא משי ועולא אר סוסבילי יכמה
[illegible] אר חיא בר אמי ומשמי דעולא אף
[illegible] כמה וכיכות אמ בב חיא בר אמי כר
שהמשיכן בריך נבא אמי טעמ שמי
[illegible] ואלא שלוחו הוא ושאמ נשבעה
[illegible] לפי שנשרו על האדם שלא יוליכנו
[illegible] המ נשאין עמו לא נבר ולא אמור
[illegible] חכמ לגלותה משום כבוד השם
[illegible] אות היל כי איכא הני נבר טמי עדיף
[illegible] ייתי לכיבו חיב לך אמות ויהא הוא
[illegible] אין עמו נבר מנחו על אמור
אחשבו לא אנה ליה מאי טעמ הכ
[illegible] לא אמרו יקטן מאי לאיש יהיב
[illegible] לקטן יהיב ליה ואמרת אמרי
[illegible] ליה ואיכ מאי לקטן יהיב
[illegible] שרי כסמ ואמרת לנבר אמר
[illegible] אמות יהיבי משום
[illegible] לכבוד האדם להעמיל מאמונ
[illegible] ולא לבי אין שליחותו ומה
[illegible] שלא מאמרים הכסדר
[illegible] ולא ישאילנו ולא יקנינו ולא
[illegible] מתה טמא הא נשבעת אסור
[illegible] ולא הכא מאי אמינא ליה
[illegible] עליה טורח ג
[illegible] ואמרת ומסקנא
[illegible] אזלי שאלי מיר ה [illegible]
[illegible] לא יזוז מכן אלא ויאמר ליה שב
[illegible] לא [illegible]
[illegible] אמר עשה [illegible]
[illegible] שעשה עמו
[illegible] לעטין שמיה עבי
הסם [illegible] ואמרת נמאמנת כמ
שלא [illegible] הקרישן את מומן
[illegible] עשה [illegible] שלא
[illegible] הסם [illegible] לא [illegible] הכא
[illegible] ועריכ הסם יהיעה [illegible]
[illegible] הסם אם נדר ולאו כר דמים
[illegible] ואמרת דקלות נעיסים משעים תלא
[illegible] ועריך שמ דמי שהוא כבלה עמו
[illegible] ומינו לו משה שמון דשין
[illegible] המעמדה ניכהו אי לאו דרכי ראמנ
[illegible] והו לא היו נערכן משום דהעמדה
[illegible] עם המעמד נכנס מטמל ומוכה שחין
[illegible] נעיר הייט שומאן נמה שוה וז ה
[illegible] אמרהעמדה חוש חוב [illegible] לא יכנס
מ [illegible] אדם לבבוי עבשית ובסם מעמ
[illegible] לא ומאן עריך שומאן נמאן עריך
[illegible] ואמרת נמאמן דליתה חיל אחבו לאו כי העמדה
[illegible] העמדה שלו מי ושמ עריכו אין כמאן

שכא יכסי אלא דר-
בשחוטה אי נמר
מין בחיטן לא בטל
לאיהו כותיה בט
דר חיא ומייתי
אחר הכוב ומשמ
כמ אחרן אלא אחר
אלא דחמרא ואלא
אזל סמר טעמ
יהורה אי אסר ל
משום חמרא מון
השעיר יליף דמי
בטל ראיכא תרתי
משום טעמ ולא מ
[illegible] בסדר יומ
[illegible] אחר דרם
[illegible] אחרן
[illegible] הוא הדר
[illegible] עם שלקן
[illegible] ויכ חב
[illegible] דטעמ ר
[illegible] בחר כטל ו
[illegible] כל דרמי ליה
[illegible] בטל מיהו סתם
[illegible] לא כטל. ונל
חיים אבל מתלוגמ
שמש וטעמ חר הוא
[illegible] ליה לרבא דלא
[illegible] תלוי בטעם "
[illegible] נכתבנ מ מעשי
[illegible] הבית שלח ליה
[illegible] נוטי ונהרי
[illegible] נבס קפ
[illegible] התחרונה הק
[illegible]
[illegible] חוץ
[illegible] לכן
[illegible] לא אמ גב
[illegible] נמ
[illegible] ליה נמ
[illegible] והיל חלקו
[illegible] הן משחר
[illegible] מקום נבה מטחולא
[illegible] הענן כמל התלמוד
[illegible] כמון דמיה
[illegible] עלה הבייה שמכון
[illegible] כמל מנע ויהיל
[illegible] נגה עדים אל
[illegible] עיר בן שמלך ניקשה
[illegible] נשלמ בן שמלך
[illegible] ונ ותנ ולא
[illegible] משום מסר
[illegible] יהיה כמן יקליב
[illegible] ומיבנ לן משלמי
[illegible] אב יכמא ויקרוב
[illegible] יכתבין את הכן

[illegible]

[illegible] עולם ואביו מי נר [illegible]
[illegible] ושבי כיון נסך מהו אם לחוב
[illegible] כתובות פ נעשה שנתפתה [illegible]
ועולם ואביו מי נר [illegible]
[illegible] של שלא [illegible] נמה דיבתי
[illegible] עשרות הן מצה וכל וכל אין
משא ושלום אר סופיל וכפא
אר חיים בר אמי ושמי ועולם אם
[illegible] ובינות אמ[illegible] חיים בר אמי בר
[illegible] בנרך נבר אמי טעמ שמי
לא שלוחו הוא לשמע נשבע
[illegible] שנגזרו על הארם שלא יוליכנו
[illegible] כשאין נמצא לא נבר ולא אמר
[illegible] לגלותה משום כבוד השם
[illegible] היל כי איכא הני נהרי טעמי עדיף
[illegible] לגיתו חוץ לו אמות דהא דור
[illegible] אין עמו נבר מטחו על החמור
[illegible] לא מנה ליה מאי טעמ אם
[illegible] לו חרש וקטן מאי לחרש יהיב
[illegible] לקטן יהיב ליה דחרש אדם
[illegible] ליה ואיב ואמ לקטן יהיב
[illegible] לו [illegible] לגבי אמו
אר אמות דהתירו משום
[illegible] כבוד הארם דאשל ממונו
[illegible] לגבי אין שלו אותו ומה
[illegible] שלא מקום הפסד
[illegible] לא ישאילנו ולא יקנינו ולא
[illegible] בתם טהו הא נשבע אסור
[illegible] לא הכא מאי דאמרינן ליה
[illegible] תיבו על ידי טורח גו
[illegible] לו יחרש ומסקינן [illegible]
[illegible] אזלי שהרי מוכר ה הכאה
[illegible] לא יצוב מהן אלא יצא לוכא סכ
[illegible] לא תחטל. אר קרנא דהאי בבא
[illegible] לא איכא נטלנא עשה מפשט
[illegible] לאר אין [illegible] ויוכ שנים כיון
[illegible] כיון שמע: לעטין שמיה נבל
[illegible] ה הסם: והעבר כחיה כפר
[illegible] השמ[illegible] ם הקדישן את מומן
[illegible] ע מי [illegible] נעשה טרפה. שלא
[illegible] כשר בסם דמן ל ראים אבל
[illegible] רעיכל הסם יהיה אסר
[illegible] לא בסם לא טרר ולחו כר דמים
[illegible] ובפרכ דקלות נעכרים כשנים תלו
[illegible] שעיר שמ רמי שהוא כבלל תעמר
[illegible] נשנים. ומטנו לו מיסה שחין דשין
[illegible] מה חשמרה ניהו מי לאו ורבי רחמ
[illegible] לא דהו לא היו נערכין משום דהעמרה
[illegible] לא עב חשמל כעין מטמל ומוכה שחין
[illegible] נעיר הייט שומאל פמה שום וז ה
[illegible] מי אשמעדל מרש לבקבי עשמת ובוסם אסנם
[illegible] דמשם שב לא ומש עריך שמאל נמן אמן עריך
[illegible] מרים במקן דלוחה חול מסקנ לאו נר הטמר
[illegible] חוץ פלמ הטמרה שלו מי ושם עריכו אין כאן

שנא יכפר אלא רב מסרא דר חנא דקליבי אלינ דר חייא בנבילה בטלה
בטלתה אי נתר בטל אזלינ אר מתר מבטל כמאי הא אי יהוד
מיך בטיט לא נטל היכא דאיפשר לאיהוי כותה היכא דלא איפשר
לאיהוי כותה נטל. ובכמורות פ הלוקח בהמה מן הגוי מייתי לה
דר חייא ומייתי נמי הא אמר מטר שנעבד נאמר מלה הולכ
אחר הרוב. מישנה מס פרה פ"ט. וכן פלוגתא דאבוי ורבא דפליג
בפ אחת אלא אחמרא חדתא דנפל לענני. זכר אחמרא לגו חלא
חלא דאחמרא וחלא דשמרא. אם מאיתן דאיכי. ואחמרא דטערי ואמר
אזל מלא שעמ ורבא אזל בתר שמא כון אי פלוגתא אינה
יהודה אר אמר ורבא דפליג אר יהוד מין בטיט בעלה ורבא
משום דאמרא מוחי. ר. דלינא כיון דל יהוד חדש הדר ואחרב
השעיר יליף דתרויהו דאסתר אזלין בתרב ויקא אחרי
בטל דאיכא תרתי שמא וטעמ. ואבוי סבר עיקר טעמ דר אמרא
משום טעמ ולא משום שמא כיון דכל חדש הדר ואחרב
ואחרינא בסדר יוד בפ הרוגאי לי בנר ל יהוד אמר לא [illegible]
אלא מן אחר. דרש הדר קומך ורש השעיר חוץ אלא [illegible]
[illegible] מזוקן אלא משום טעמ דאמרינן שמא [illegible]
מין בטיט הוא הדין נמי לכל הני דאמרינן דאמרינן בשאר
כיון שטעם שלקן שוה הוא מן בטיט והא טעמ [illegible]
[illegible] ורב ורב חסדא ור חנא אליבא דלחיים [illegible]
יהוד. כיון דטעמ דר משום דר הדר ורש השעיר [illegible]
[illegible] בתר בטל ומבטל שהרי שוין בטל דבר ולא בטל [illegible]
נמי כל דומי ליה. ומר אליס ליה בטל ומר אליס ליה
בטל. מיהו סתם המלמוד מסיק התם בהזורק יין דבל מין
בטיט לא בטל. וכל דרוקא לאתוקי מדרב חסדא ור חנא דאליבא
חיים אבל מפלוגתא דאבוי ורבא דלרבא עבילה ובמוטר
שמא וטעמ חד הוא ולא בטל ונלט לאסי. אבל מרי שמא כון
מפרי ליה לרבא דלא הוי מין בטיט כמו שמבל הטעם ולאסי
הכל תלוי בטעם. דרייא דר חייא בר הוא זוטי
ל בבתובות פ מציאת האשה ובנגה בתל פ האומרת
לבית שלח ליה רב נחמיה ברה ורב ליב חיים ברים ורב
הונא זוטי לנהרדעא ט מתים הם מיתתם ממך אבינו
עשור ובסי אמר אמר אמרא. פ' רבנן נמי יש מי שאומרים
ריחים מתחרות הקטנה ויש מי שאומרים אחת. הריחים ומתן
מרים מי [illegible] דר חייא בר הוא מהורמוז ד
דרדקי בר אחוז. הנתים בגר לא לא
בנגסי הא לא לבן בנגסי הא ב. אמ רב יוסף ואמ אבוי
אמ מילו לא אמ רב ירמיה מיפתי. עכו רב פפי עיכרא אלא
לא. אמ רב נחמן בר יצחק אמתנו לי רב חייא מחורמיז
ראשתנו ליה רב אחא בר יעקב משמה ורב נחמן בר יצחק
לא ואילו אלו אמתנו בר יעקב. הכי בן שחק ואשה שנתגרשה
הרי הן כשאר כל אדם. ויש לבאין על הל זו ושאל אם הל כל
מקום כבבא מטחולק בל רב יוסף בר משרה עשר ואחת. לאה
הוצר בבל התלמוד. לכל ערמות הלוו יגב לפסוק הל ולהכיא
הבייש כיון דאיכא בן כל מקום סבה פשה דהכא נמי כרבה
על הבייש שאכיל עין. לתמוה: דזו שיעלה לאור כבל מקום תלוי
כבל מעלב דהיל סתמה אלא תפסך הל נמה לי. ובריה ב עיכרא
הא נגמ עדים אלא חזקה. הגל תר אומן אין לו חזקה אבל
עד בן שמלך ואשה שנתגרשה הרי הן כבל אדם. ופרכא הכם
נשלמ בן שמלך מיסבר סלוה אב לבן אחולי אסיל קאל ולא
ובל ותנא ולא מפיים נמי ובן לבי אב נמי מיתשרי כלה
משום סבר אב שתבר קאל ומיסבר ליה לאחוה ותני חזקה
דהם כין דפליגי כמה הרוטה פלא מיזהו סבר משכיל ומשכ
ומיסבר לי משלמי דפליגי אל לאר משל בן ומיכ לאר ומשל
אב יבמא דיהושע יתשלמ ובגמרא יהושל לי מיעל ומשמ
ריטין את הבן לבן את האב. ובכל נערה שנתפתתה אר

[illegible]

[illegible] אסור ליצחק ובוש המלחמה עליהם
[illegible] לפושעים על ידי תפילת יצחק
[illegible] ומשך על הקתה ומצילם ונתן לאותם
[illegible] מעלה אותם משם וכל
[illegible] חמית ומחיה מוריד שאול
[illegible] מחוזק.

[illegible] נעלה לאור
[illegible] חיים בר יהודה ונסבר
[illegible] בר יהודה אלו מני אדומין
שלם הוריקו ושלקו ופורה והודיקו טריפה מאי טעמא איבלי
נהתיהו חזמין שהוריקו וחגרו והשרימו כשירה מאי טעמא זוטר
הוא דפליג בהו רב אחא שרגא שלם הוריקו ושלקו והוריקו
טריפה אפילו אם לא הרגיש ונעלה לאור משום כיון דאישתני אדמות
לירקות ורמי נעלה לאור ונחמרו בני מעיר. אבל כי חזיכא דנעלה
חזור שהוריקו וחזרו והשרימו אפילו אי חזיכא דנעלה לאור כשירה
דקוטרא סלקא בהו. והא דאמר רב אשי היל לא נכול מינש שלקא
כשלקא פרשי לא נכול מינש עוף שנפל לאור שלם כשלקא. ומסקינן
ולא היא אחזוקי איסורא לא מחזקינן. והיכא דלא מינכר
ויעיל בהדיא בלא שלקא לא טרפינן לה אלא אם מתרמי דשלקא
לה. וחזא דיעיל כמשי. ומילתא דרב נחמן בר יצחק דאמר אף אנו
לאור מינה מכוונת הסעדה. ומנעת לכותבה. ומיהו כיון דלקא
הל ולא מחזקינן דיעיל אפילו בי חזיא דנעלה לאור אלא אם מנו
דישלא ולא חיישינן דילמא אי שלקינן לה תגלי בהתיהו. ואעג
דגבי ספק דיעלה ודוסה חיישינן ואי חיישינן כי של אדום עד
שיבדקו. דנפילת לאור נמי חיישינן שמא נחמה. ואעג דמסקינן
דדוסה ששמה עריכה נוקה לאר כעין בני מעיים לאר כעין
כל החלל. ומשי. כגון ספק דוסת אדי אי שראוהו ואין מקום
הדוסה ניכר מנחוץ עריך לאוך גבה וכריסה ושריה כלשנעי
בני מעיים. ואעג ולא חזינן מנרמי מחזקינן דיעלה הייט טעמא
דדרך האדם מאשהו שורף ואין ניכר אלא נעיכה נהומומירה
מקום שדרך האדם היל בעיה כדיך אבל נעלה לאור כיון דאם
נחמרו מעיה מיד נכל ויעלה אין ניכר אלא שלקא אינם
סמכינן ולא חיישינן ואם בא לאכל צלי אין לחוש שאם ישלוק
תגלי בהתיהו ולא מנעינן לאכן ולא חיישינן לספק דוסה כגון
עולם ואם היכא דשנו לה בדוק אין חושש שמא הבריא
ואעג דאיכא דיעלה דאת הרגן לא כעי טריפה דהסם כיון דכבר
בדיקו ולא חיישינן לאיבה דילמא אי שליך לה אית נהו דיעלה
אלא אפילו לאכן דחיישינן ספק דוסה הכא לא חיישינן דגרע
מספק ספיקא כיון דכבר נדיקו לה ומוקמינן לה אחזקה שחטה
בחזקת היתר עומדת והרי עוקמא הלכה לה כיון דנמצאו נמוחיקן
ומיהו בהמה דקה אי נמה שנעלה לאור מאי טעמא לא חיישינן
אי חזינן דהמה דקה אי נמה שנעלה לאור שחופה את הכרס שתהא

חיי"ר

מתמת ומתנתא לאורוי בהמה מה דינה.

ר' חיים בר יוסף בהמה מקומות בתלמוד ותלמיד
היה לרב ישמעאל גדול יותר ומן התלמידים הזקנים היה ונר כי רב
היה רבו המובהק כי רוב דבריו משמו ומציטו כי ר' יוחנן חולק
עליו נאב ונמחל הגר הגר בהל ובירוש ידים ובגלים אל חיים
בר יוסף מי כיור נפסלין לאתר כמתרה ומל ורב חסדא אמר
לאתר אין נפסל אלא בעמור השחר ולא אמר מי כיור כיון
ששקעו שוב אינו מעלהו וכסדר יומא ירושלמי נמ כראשונה
נגמ ראשונה גמ אל יוחנן תרומת הדשן תחלת עבודת של שחר
היא ונצרך לקרוי ידיו ורגליו מן הכיור המשוקע במים. ר' חיים בר
יוסף מיון שמסר היום לאלה רש. חבריה בשר יוחנן משהוא
רגביהו הוא משקעי והמעיין בר ואחמיה הוא אילפא המוזכר
בגמ' דידן ומוחלפת בצת שיטת יהושלמי מגמ דידן ובריך לעין

ונל[illegible]
שמע ל[illegible]
חיים בר חשי סג[illegible]
מרדעה ומשיה בעוג[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] מה השכל
[illegible] מחזייה להוא
[illegible] אלו יכול לו מגיסטין
[illegible] כעין אחר מעריא ופי
[illegible] כדומה אע שזה החורש
[illegible] עלה המכיפית אמ לו יכול לא
[illegible] שדה של בני חיים ואנו אדם בעבה
[illegible] ופי עד הלב ירע אם לעבל
אם לשהלטת כשה פי חסם אין שאותך עשבים רעים
אין הטובים ולאו היינו - כשהשב כשו עיבר מן העיבר
כי סוף מחתך מלמעלה [illegible] כעין עבל מוהלהיוצא
מעבל ניתן הכר שהלמעלה על חבית טרגמ פי עבל
שם הסכיתת שמשמשים את חולשהיים עשויה מין זכה
ומינה גדולה אלא ישיבה כמעטה הקרה והנבה ואחר
שעושין הזכים וכשהמשמשה שהן חבר כעין של זתים
מכניסין אותן כאותו עבר וקוחטין מן הבית מל הטאן שב
שמשאר בו ונתנו עבלמעבל ואחל שהם מתרסתא וכעיר
ולב פי [illegible] מעין רעי יבל תינוקת העבלים של
[illegible] מ"ע ל ומכ הינגאון פי
[illegible] זמאוכה ומשיחין סביב והיין נבלים
[illegible] עליהן ועל אבל מש רמע
[illegible] עבלים מטאין נעים
[illegible] לנגבים מין פיג קטן שלא
[illegible] ועוקחין אותן ופורקין
[illegible] כרוך עליה פי הכר פשנמרה
[illegible] כזמורות שהן כמו חבלים
[illegible] מבסטין אני פתרש שהזמרים
[illegible] כמש שכיעות ס' סמשונה חוטין
[illegible] מכלות מישה. וגל נמי כמוסף
[illegible] כיעות פ [illegible] מחצב לתוך שדהו המזכל
שדה מן הבני פוסק עמו על מנת שהבני ויבנה והיו שלו
מל מהחיי לאוכל נירין מן הבני ל חיים רב אמי חר אח
חרוש בא טהרת והנה נסיב לך מיכך כתר שמיטת
כל. ומתחילת קר עבל היה עבר כשמיטתם חמש אר אין
כרמם אל ולית אסור אל לעקרון אני ערך אל הלב
[illegible] אם לעבל אם לעקרות ותו גל התם שדה
[illegible] כמו אמי שכיעית שכיעית אם נרייתה
לא תרע ואמרי שכיעית. ובגמה רוכתי מיתי להל
ובגמ תרן אחרן כשמעלו קוציה רבנן והכם אחרן מר
ויש חורש על דעתן ורבנן והכם איזהו השוב כלהעם
חורש פעם אחר והוא חורש שתי פעמי. אוף חכן פי
אמ כן. אר יוסי בר בון תמן אין המלות שונות נרם
נרם אבא המלות אונסת. כראשון שהיתה המלות
שונסת הוריל יאמי שיהו חורש חריש זה אמשונה והיינו
ומסקל בגמ דיקן. משרבו האמרן מאי טהו ארעא ר
נרמסדר יגאי פוק וזורעי כשכיעית ושוה ארעא
תזכו לא מונפין מטל סופרין פסולים ומייתי לפש רב
חיים בר ורבי עלה. ומסקי הא מאי שנא כאן משום
דמשיר אשכיעית אבל רבנן הספרי דתן אינה משנה
אבל בחיל תנן בתוספתא ותנומ סמ כאה תרומ טמאה
[illegible] תרומ שנפלה לטמאה שטבעת נגלה
[illegible] ומסקי בגמ דיקן אמאי יקבו ימכרו
[illegible] אותה סלה. אמ רב חיים
[illegible] אשת מוחזקת בשדרו כהנים על השכיעית

ולבתרי. ובן שלה פלג משכל. ודקשטניה חר סב (עיבראשים עלמה
[illegible] תרעיה לה אמר [illegible] כשכנו וכו'. ורשכל מיקל [illegible]
חרון ושלהן. חשש [illegible] אלו (עזר) היתה ידיעה בסוד עמדי
לא יהיו מן סוד העיבור והסוד העיבור. ובמ דר אליעזר מקיש
ששל הומרת חשש הבבה היו מסכמין לעבר לבריה אמ בור
היו שמעל. וזהו שיעל [illegible] לחשב [illegible]
כעבנות אין לחשב. ומזר [illegible]
מחעבור. ומוכיר שם [illegible] [illegible]
כתלמוד אינו שאחר [illegible] [illegible]
וכרבו הלאן אפי הכי אתר חיים שאר [illegible]
חיים כי [illegible] שמעל בן יהוסף שמו [illegible]
היה. ובן מר שמעל בן [illegible] ומסיקתה אמר לאמי
רב יוחן אין לפי לקמ דמשש שהם נכנסין אלא [illegible] לגביה
ומשנים רב יוחן ואמר ישובה היה בא לפניו כרך זכוה
ואין לאחרין על זה. כי שמעל בן יהוסף ובו היה מאיר
נלא ונירה אלא יוחל משר שמעל בן יהוסף תיבת שלא
הגיע זמנה לעות וכו' עד ולא ירעעם אי דיריה אי דרכיה
דרייא. ר חיים בר חנגא. גל נמנחות פ כל המנחו
נאות מעה. אר יונתן בשנעה שחרב בית
המקדש נכבב מעמו הקבה לאברהם אביו שהיה עומד
בבית המקדש אמ לו לדורי בכית אמ לו על עסקי בני
אמ לו בנך חטאו וגלו וכו' עד מה הנה ירע על ראשו והיה
נועץ ובוכה שמא אין תקנה יעתה בת קול ואמרה לו
זית רענן יפ פרי תואר וכו'. עד לקול המולה גדולה מאי
לקול המולה גדולה אר חנגא בר פפא קול מולהן של מהגלים
מקקיף ל חיים בר חנגא מאי לקול המולה גדולה מינעי
אלא אמ לו הקבה לאברהם בנך שמעתי וחלתי עליהם
והקש על זו אר אלעז בר יהודה והנה משמ עמדו אברהם בקש
עליהם רחמים ונשבע לה עקי. אר שמוא בר נחמן אר יונתן
מאי דכתב בי אתה מביט אברהם לא ירעע יגו. לעתיד לבא
אמ לו הקבה לאברהם בנך חטאו לי אומ אברהם ומחו על
קדושת שמך וכו אלא דלא הנשש עלהם והיה משים חילון
בין עולם הזה לעולם הבא. וקש לי המאמר עיבור פ עושין ל
פסק. ומסיק התם רבית אברהם מחיק לפושעי ישראל
מגהנם ס נמחאן ונעל גויה דלא מפשקר ליה. ובכולהו
רבה והולכושב פתח חלל כחוס לעתיד לבא יושב אברהם
על פתח גהנם ואין מניח אחד מישראל ליכר לתוכה אלא
מוציא עצמו מן לעתיד עליהם. ובר הנתוק כל זמן שלא
הוציאו הקבה לאברהם חטא שלהם היה מתעכב מתפלה
ואחר שגילה לו את הסוד שלו לא התפלל בעדם אלא
מעטעד היה שהיה הבור שלהן [illegible] הקבה
הבטיחו בבית בן חסדים שעמדו [illegible] [illegible]
ומוציא להן בן שיעבור [illegible] [illegible]
שונטת עכרו כמקל ולחש [illegible] [illegible]
גדול כי חבוי היה [illegible] [illegible]
אותן תוקפי עבירות [illegible] הקבה
כי ידעתי כי אז תעמדו [illegible]
לבן תקנה עד שנשיר הוקן [illegible]
שיעבור מלכיות [illegible]
מלכיות כל אחת ואחת [illegible]
והרש שמאי בסהיר אומר בכת אחת [illegible]
לבש שבמי גוד דין בחור [illegible] תעלה עד דעתו
שלאברהם אבינו עין שאומ לו בנך חטאו אף בגלותן והוא
מושים ראשו על קדושת שמך [illegible] העיבים
כמה זכות ראשונות שהן זוכה שהן חשו העולם הבא.
ודעתו של הקבה לרחם אף על המשעבדים חוץ מאותן של

[illegible] ראשון עתיד ישראל מקומות ונטרי ירושלים [illegible]
[illegible] משמ שחניו שלי יסי בר אבין היה והב התם
רב [illegible] עלי חבירו חייב ליתן לו חולה ורב הגדול ב
שהה זנטלוה מיסיד ומשלמין שמע ר' יוחנן [illegible]
ר' יוסי בר בון ור' חייא [illegible] בשר שחרי מדבר
ובלבלת וכפיקי רחסירי מסיק ורש ר' חייא בר אלעזר מאדי
עריך כתמר יפרח כארז בלבנון יפרוח אם [illegible] תמר לוה נאה
ארז אם נאה ארז לוה נאה תמר אלא אם נאה תמר ולא נאה
ארז הייתי אומ' מה תמר אין גדעו מחליף וכ' לכן נאמר
ארז הגדעו מחליף ופרכינ' ואין גדעו מחליף ובכא מרא
ל' המומי את הסיפינ' הל' זתים לקוץ מכרמל ובהלים ונאריזים
חוסר ומשרש לפי שאין גדעו מחליף ורמנהי ואין אין
גדעו מחליף והא דרש ר' חייא בר לוליאני וכ' ומשני הכא
והכא כשאר מיני ארזים דאר רבה בר הונא עשרה מיני
ארזים הן [illegible] חייא ר' חייא בר אמר גר כפרי
כיצד הרבי בעם [illegible] ר' אמר בר אמר
שמי ואמרי לה ר' חייא בר אמר היתה מהלכת מקום שאי
איפשר לה ליל ולא אכ מנתזת וכעטה יהתיזה מהו
כון דאי איפשר לה אולא אכ מנתזת אורחא הוא או דילמ
השמ מיהא מחמת כיעוט לא מנתזת פי וכגון שמהלכת
בר הר ואי עורות ניתקו הוי תולה דקבל יפטור כי הל
ואי מתר כיעוט הוא תולה דקא יקט כל הל חייבת כי מינ
פי זה ויל לעצן שיעי וכרש הנך ואי אמרת תולה ויבל
דהא אורחא בהכי הוי עבור חצי שב ואליב ורמנ ולגב עליה
דסומכוס ואי תולה דבין הוא לפי שכעטה אתל ונו שיעי
לעורות לשלם כניע לא מינעיא ליה אלינא ורמנ זאליב א
וסומכוס לגזל שלם דהא עורות כי אורחייה לסומכוס שב
שלם כמו רבל ושאר תולדותיה ואי בתר כיעוט תולה ובין
הא וזעי שב הוא ומשלמת והכעיא בגן כמקום שהיא מהלכת
כליב הטחן לשבר מיד הילסה בהתזה נתונים שם
חייא רב חייא בריה דרב נתן גר' פסחי שלהי כל
שעה אמ' רב חסדא המבטל נחמי טמיא משמת
פטור פסח שנשלו בחמי טבריא חייב מישנא התם
ותולדות אשמעין וליכא הכא נמי תולדו' אש בעצ ולי אמ'
רבא מאי חייב נמי דקאמ' עיבר משוה אל אש' רב חייא בריה
דרב נתן מתני לה להא דרב חסדא בהאי לישנא אמ' רב חסדא
המבטל נחמי טבריא בשמת פטור פסח שבשלו בחמ' טבריא
פטור ועיבר משום אל אש' ליכא הלי תמיה היכן מצינו
גבי פסח דלא חשיב בישול ועבור עלא משום אל תאכלו
ובשל מבושל אלא על ידי האור הא לא כמ' אש גבי בשל
מבושל בשלא גבי שמת גמרי מבישול סחבן שמשבן
ונמשקה הוא מבושל על ידי האור ולא על ידי דבר אחר אבל
גבי פסח מה לי על ידי אור מה לי על ידי דבר אחר
ועשה ביחבים ולפי עט דע כל אני הסורר כי מצינו שאין
בישול פסח כי אם על ידי האור והב מסיק נרי ס' הערר
מן המבושל ומסקי הערר מן המבושל אותר בצלי וי
ונשלוק ובגמ' תבי ולי יאמר אוסר אעפ שאין ראיה לדבר
זכר לדבר ובשלו את הפסח בשמן כמשפטו ומסקנא ולא
פליגי ובכל בנרי הלך אחר לשון בני ואחר כי אתריה ואחר
כי אתריה בהתרדיה ותנא דידן לצלי דנו צלי ולמבושל
דנו ליה מבושל מתריה לישלייה וצלי נמי דנו ליה
מבושל ופרכי והא דנא דנשיב ופרקינ' אסמכתא בעלמא הוא
אמ' מין ושמכן ראפקיה דנא למבושל בלישנא דאש
אעפ רבצלי דאי והא כמ' כמשפט אמ' ראיה גדולה
ופסח שאין מבושל שם בו אלא על ידי האור ובנדרים
יושלמ' בעור מן המבושל ובן בנזיר ירושלמ' בגמין

[illegible] וחיה נמי תשוף
[illegible] הוטוו את דבריהם בכל
[illegible] אף חיה שנטחה בעזרה
[illegible] בין הנחתה כיון דאיסיגא אל שחט
[illegible] חיה טחיה כשריעה ולא כבורה משום
[illegible] והאמרתי לפרכך לפי שמועתי כי עיקר הקושיא
[illegible] וחיה שנטחה בעז לאו דאוריתא ואפי' הכי אסור בהנאה
[illegible] דתשרף ואפי' הכי אר שמעל והמקדש בה מקדש וליתה
כולו אלא אין התורה אסרה בהנאה וקבי לה נקנוחה אלא כדי שלא
תהויה ביכר שהוא מיבריהם ודין חיה כבהמה שנטחה והתם
בטריל משום דבשל הם הכי נמי בחיה מיהו בושל ומקש מחולף ב
שנטח בעז אבל אבור בהכי מיבריהם מחיוה טעם מקורשת מאי
שאין מחוץ בפסח הרשה ולחות יכול לוי מנלן והמקדש בהן
מקורשת אילו מדר שמעל ודר שמעל לפוב מבאנן דאיסיגא דשוחט
ונמצאת טריפה עדיפא הרב ר שמעל מתיר אפי' לכתחילה ומאיש
יקטר חטר וכשר בחלב יר שמעל מתיר לכתחילה בהנאה מיהו אלא
מחול בעז אבור מיבריהן בהנאה והמקדש בהן את האשה מקדשת
לא דמי לחרץ אשש שעות ולמעלה מחרץ עצמו לבשתעבר שעה
ששית שהיא אסור מדבריהם משום גזר הרחל עליו אסור תורה
לאיזב סמת לעבור עליו אבל חולי בעבר כיון דאיתהו בעיהו אין בהן
איסור תורה כלי דאסור בהנאה מדבר תן אחרו והן אחרו כיון דמחוץ
הוא מן התורה לעולם לא שייך הכא לאיר כל המקדש ארעא דיבבא
ומחוץ זה אינו מחוץ אלא שיאור ישראל היא מחוץ הוא אלא שאבוהו
חכמי לעצמו דאיסיגא אלא דשקשא מעלה וגר בחילו עובדין שיאור ישרף
ישרף ועתה לפני כלבו דאיסיגא שיאור ישרף דר מאיר לר נאיר
דר יהודה לר יהודה ועתה לפני כלבו דר מאיר לר יהודה משום
משום דאלא סקשא לר יהודה ליתיה הכל עתה לפני כלבו מיהו
אמינא לא שרי לר יהודה משום הרחקה הכא נמי עבור דבר הרחקה
מיהו לעשות איסור הנאה ממש על דרשה לא מיהו הכא אספקא
בלאי הכם דאסור בהנאה והמקדש מהן אם מקורבת פטל מחייב
הבאה תחת הגבן וכן הנכם ולא לפיכוש אחר ולא לדברי הכל מיהו
[illegible] תלמי ישראל דרעים שהן מרחבי הנפרים המקדש בהן מהו
[illegible] דאמר הכם נמי כיון דתחת הגבן [illegible] לא פליג דבר
[illegible] לבלום מדבריהם [illegible] כיון של עולם לא יבא
[illegible] הנאה המקדש בהן מקורבת כמו בחלבן ששחטו בעזרה
[illegible] מדבריהם [illegible] כל מקום איסורי הנאה בעזרה אלא
כלאי הכרם שאמרו חסם שאוסר בתגמיכת כל שהן ואפי' אחר
מיבו ואיסור תגמיכת זה אינו אלא מדבריהם ומדאוריתא כל דבר
חר נתר בטל אם הדש בתגמיכת איסור אילו מהן יבן כל דבר
שאסור מן התורה בהנאה בטל יין נסך שומאי בתנסך לעז ואבל
גזרו על סתם יין איסור הנאה והלו בטומאתן כמאיר באין מ
מעמידין דאר יוסי אשר יהא בן סתירה נאלשה יעמדו הן אם
הדש בהן מהו דבר אלא איסור הנאה עד שתהן אם
יין איסור לאיר נמי ניסכו וכל אילו פתיכם נהו איסורא
דאוריתא דיה שאין בן בחולין שנשחטו בעזרה מיבעיא לי
חייא ר חייא בר יצחק ובר נשלהי בתובות הל ותחיית המתים
תבי ר חייא בר יצחק עתיד צדיק שיעמדו בלבוש
לו מחיצה וכו' ובן בחלק בתחלתו שאלה הלבטכם מלסכם וכו'
חייא ר חייא בר יצחק שהיה בימי רבינא הגר נפחיו מעמיד
הל עולמות הנאה והנקנהם אר אסי אר יוסי קנסים של
[illegible] ונכנסן חשש כיון שנשו זיפתן מהן מותר ותניל
[illegible] רב דבר נוכל אושעיא הלוחם הקנים ישפה מן הבוים

נותן לתוך עור או מורים לכפילה וכן עור שיבנסם והו מאכל [illegible]
שכר פי כעור ומורים ולאו משקה הוא אלא [illegible]
חמרא אכל שכר כמן חמשקה [illegible] חמשיל [illegible]
או לא. רב נחמן ורב יהודה [illegible]
[illegible] ורסנא שרא לה לרב חייא. נרקא ורב [illegible]
כרסה אזל חמא נא חמרא ואפי' הכי לא חנא לה. [illegible]
כעלא הוא ואין להקשות [illegible]
[illegible] ושכר
[illegible] ומורים ונהי נמי [illegible]
מיהם אסור לבטל [illegible]
[illegible] יין נסך שנפל על גבי ענב
יויחם ואם היו מכינעת הסאות מעשה בבתים כן זונן שהיה
מכיש גרוגרות נפסיה ונשכרה חבית של יין נסך ומעביתו ובא
מעשה לפני חמי והתיר ומסיק בגמ' משום דגזיר טעם לעם הוה
משום הכי התיר אבל לכתחילה חלילה להתיר רבי היבי דאסיגא לי
יוח אום ומן כמגום מעיב ובן השבח ולבטל עם פלגר יתיר
מיהו לכתחילה אסר כמגום מעיבו נמי לא שנא אלא היבי שריא
לסתחיל לחרבי טהו שסיק ולבטל האיסור בשלמא גבי שיר ומורים
איכא לחיי שרא הוא חטעם לבחי כמו שר פתוך הבלע ואין שאר
טעם הפליטה כלו אלא שכר אין היתר שלו מפני שריפה אלא מפני
שפגלן והיאך יבטלו כתחילה ראבי פרסי רשכרא מבטל לטעמא
דחמרא. ובן יש לתמוה אהא בר נתן לתוכו יין ויטל נתן לתוכו
מים ומשו לאותן מים מותר דהא דבר שאין מכנסו לקיום
מבטלכן מים ומותר אלא שהמים שבפסן כאותן מים שמעת
מעמת לעת אבל כשבטלן לתוכן כמו השכר היאך מותר לכתחילה
ובר יבל אילו הבי בר נתן לתוכו יין ויטל שר או מורים ובן מים
ושכר לאחר ששבטל דאמר דלכתחילה צריך לשבטל מיהו אבי פי
בר נתן לתוכו יין ויטל נתן לתוכו מים עלירי עירוי ב' ימים
מעת לעת אבל שר מורים לאלתר מבטל דשאר. ובן משמע
בתוספתא ד' אין אר בארץ ישראל. תנינא הא הנקטים שלבנים
מרשים מותרי ישנים ופרש אסל עד שבנם בגבי מים מותר
ואבל הכנים לתוכ יין ושבנם בגבי יין ישל מאלא אחת ב' ימים
מעת לעת ומערן ובנם לתוכו יין ואיב תבשו ושבנם בגבי לתוכו יין
בגבי יין ושל שר או מורים מותר אבל אחר להכנים לתוכו יין.
וביושלמי בר דעבדת הגים בכב הבי לתוכן יין ישל כונם לתוכו
שר או מורים ואחזר ובנם לתוכו יין ואינו חושש ואם נאמר דשכר
ומותר להכנים מפני שמבטל הטעם יל כי השכר נבנם לתוך
דופני הכלי ומבטלו ומפיגו לטעם קודם פליטתו ותשעת פליטה
אין כאן כלל טעם יין אפי' לפגם מפני שמבטל בתוך כית כליעתו.
חייא ר חייא בר ווא כפירק ואחסירי בר ר חייא בר
ווא שמעינהו לענבי דאמרי נשרי מיטרא
נעמון אם הו בטהחזיר הקבה את התורה על כל אומה ולשון
ולא הבלוה עד שמא ישל יקבלוה ואתן שבקיתון ישל ובריתו
כעמון ומואב שרו אמונתיהו שרו. ויש לדקדק מאמן כי חסיד
גדול היה וחכם גדול היה שהרי אין הענים רשאין להריק ולהמטיר
אלא על ידיהם שמתלחין שם לכל אחד יצאם על פי תבל
אי אה יהוא בגי עליהן להמטיר בארץ ישראל ועוד שהכן בשיחתן
של ענבים ולא שמע תנאי בשתלחו המגבים מכיון שניתן רשות
להכן ולהמיר שיחתן ובענבן השמיעו ואותו צריך לך נעשה
לך כדי שיבוא עליהן להמטיר במקום שבאר ושל תנאי נשנו
שאם ישמעו מתלא יבעב להוריד גשם על ארץ ישל שלא
יעצרו מי מיהן לפיכך התחיל נחתן תורה שכך התנאים אם
בחזקתי תלכו ונתתי גשמיכם אם שמוע תשמעו ונתתי מטר
ארצכם ובכמה מהנמות מרשלה תלמידי ר חייא בר ווא אב

שמשמעו הריח שלו כל הנשמה תהלל יה מיהו דבר שהנשמה
נהנית ממנו ולהקב"ה שמא חומ"ז הריח הוא לאו הכי לא היה שייך
שמיר"ים ומשמרות ושאר הטאות בגון חזקה מילני דמלבלבי
ונריות שונות שחייב לברך עליהן ובן על המאורות וכמה כיוצא
באלו עכ"ל סתבתי על מה מיטבע ברכות והרחבתי מהן הרבה
ובמקצתן מתבן מתקשקש שרבן מאד ומה שכתבתי מן הירושלמי
בעת חלבים נמי בגמ"ז ימטבעתן ברכות"

חייא ל חייא פרוחה גלגולין מעמידין בגמ' הטל
השלגות והכפשון ל חייא פרוחה מיקלע לבי
ריש גלותא אמרו ליה מישה צלויה מישי אמ' להן חזקיה וכר
חמיא שרי אמ' להו רב זבר לא תשרי ליה הכי אמ' אביי הל
כותה דר"יוחנן ומעיקרא בר' רב מלוח חזקיה שרי ור"יוחנן
אסר כי אתא רב דימי אמ' אחר רב מלוח ואחת מישה צלויה
חזקיה ובר הפרש שרי ור"יוחנן אסר ואין דברי של אחרי
סו במקום שנים וכל אחת שאמ' אביי הל כל יוחנן ומעוים
דסבל ליה לשפר והל כל יוחנן מבר ישראל שאמר חזקיה וכר
הפרש שניהן הין דעתו של ר"יוחנן כי בר הפרש היה רב שלו
מושעיא רבא מהיה רבו של ר"יוחנן כמו שכתבתי נסור
מוטעי אלא מטום הכי סבר ליה דהל כל יוחנן מעוים רבוב
מלוח דקא שרי חזקיה ובר הפרש כל יוחנן סבר ליה ובניצה עלוה
דקא שרי חזקיה ובר הפרש כל יוחנן סבר ליה הל הל כל יוחנן
ואדרבא כיון להו בעל התלמוד לחזקיה ובר הפרש מבמלוח
ובניצה צלויה עוה דקליבי אבל רב דימי וכיון להו אמ'
רבר הפרש וחזקיה לא קליב בבר מלוח ובניצה צלויה מטום
הכי אין הל כל יוחנן והה נמי אם בר הפרש לחוריה אי חזקיה
לחוריה קליבי אבל יוחנן בתרוייהו והל כותהו מעיקר אחר
הוא מטום דרבתו הא ועוד וכל הני דעתו כמיטוה גוים
מרחקו הוא וקיימא לן בשל סופרים הלך אחר המיקל ובשל
תלמיד מקום רבו ורב מלוח קרשי שמלחו גוי ומליחתו
הוא עם כל דאמ' לאו בישול הוא ובניצה צלויה הייב טעם
ישראל הוא ויבליע אוכל דיריה ולא נגע גוי באוכל ובל
ואמר ר"יוחנן דאסר אונה הוא לעטין מליח הישן ובזלי אם
האיספקן ובשל עמס שבת שמחתן א הא גמר בישולן ב
נחתה כל חבית שאם מלחן ישר יבלי הריחן ואותר
ראיים ודאיים דמבים הכי כהל ושלחת הנה ישר מבר של
גבי גחלים ולא גבי ויפר בן יפ ומסזגה בין גחלו בין גבי
ובשל בין ישר ואותר ראכם נמי אותר ומליחה ומליחה ב
הישן ובלאם והאיספקן הוא תחילת מיקון בישולו ואחתו
גמר ואותר ובם בל' ראפי חזקי ובר הפרש ושרו רב מלוח
מליח בשל ובלאם והאיספקן שמלחן גוי ובלי נמי הרחן
ואסרי רספרא לא אסר לן בבשר חזקי ובר הפרש אלא מליחה
ובר מלוח בבשר בישול בלבד אבל בבשר מליחה אינו אסור ואמר
אבל הרחן בבשר בישול ובבשר מליחה הוא אסור ואמר
ותניא כותבים בבשר צלויה בבשר בתבשיל בתבשיל הרבה הקפרסין
והקפוטן והמיטלא והמרק ואמר אמר מותר בבשר
צלויה אסורה אלמתנא בתרא הא מיהו כיון דאמרים ר"
וקבעבן לה בגמ' ריקן לא מותבבן אמר מאי דלא סמטינן עלה
ורה שכתבתי לעיל ואמרן דלא כיל לחזקי ובר הפרש לבר מלי
ובניצה צלויה ובר הפרש ושרי בניצה צלויה חזקי פשיט עליה
בירושלמי מטר הכי ובלב הכי בניצה צלויה מולקן בר הפרש אמ'
מותר חזקיה אמ' אסור ובתוספתא ריש זו ובקפרסין ובקפוטן
ובמרק נמי מסיק ובניצה צלויה אסורה מיהו לא דלא סמטינן
עלה ובסוף חזקה כתבתי ובר והל בר יוחנן אפי' בבר ובתו
והכתבתי בהיגן ולל חטט לא מפני שבאור לי טוב אלא עלפי
הלכ כתבתי ומה שמיעל בגן ואין ובכרן של אחר בגמ' שמם
בן יש לפי הדין שכתבתי שב מחלקת שבאלו חזקיה ולא

יוחנן

והזן אלו שנים

לאו קולא לל שמע

של ר' יוחנן היה ועין

מקומו של בר קפרא היה

הל כל אין מעמידין ל חייא

ששונה משנת בר קפרא תנא

קרי עליה מקום שיקל הבא

פרוחו קדשי שם ומעשר פרות

ה שיש לרבי חכמ' ישאל את בני השמים

אומר לאחרים " חייא אני רבה בר חיים קשיפלה

שהיה תלמידו של רב הבל כל מ"ש פרוח ובן חמונר

פרות אמ' רבה בר חיים קטיפלה הטור שאר מקום שר

חסרו וכמשנת חליצה רבה בר חיים קטיפלה חלץ נעלך

יחידי ובלילה וכן חייא חיים טהיה חכם בר נחמנ

גב בל כל העלמים בשל הימנו עשים אסורין

בהנאה הסיק בהן את התנור חרש יוצא ישן יוצא אפילו בו את

הסת אסורה בהנאה נתערבה באחרות שלא אשרתה

ר' אליעזר אמ' יוליך הנאה לים המלח אמרו לו אין

והכי נמי בטל ממנו טרם ואתא בו את הכבר

באהל וכו' עד אחרא לא אין עדיין לעז וכבר

ורבה בר נחמני אמ' רפתסרא אמ' רב ואמרי לה

הל כל אליעזר אמ' רב אדם בר אהבה לא שיש

ולא מיבטל כיה איסור מיטל הל יוליך הנאה

אבל לא חבית בחבית חבית של נסך שנתערבה בחבית של

היתר כולה אסורה בהנאה ואין לה תקנה בחולת הנאה לים

המלח אפי' ר' אליעזר התר ולמר כל חבית בחבית לבדה

אז להשקות מהן חמרי גוים מעשום מאיסור

בעיבה בקרשי ובן חסדא אמ' אפי' חבית בחבית מוכרן כולן

חוץ מדמי יין נסך שבו דהשתא לא מתהפך מחבית לאיסור

ועבר רב חסדא עובדא בשמעתיה ואל אל שדול אונע אזדי

שהי בטהרה ושרי בר קשי ומוכרן לבר אז לעשות מדה

בכוסה אז להשקות מהן לגוים ולא דמיין הן מילתא לפלוגתא

דרשב"ג ורבנן ופלגא בל מה ביין נסך שנפל לבור דאסור

בהנאה ורשב"ג אומ' מוכרו כולו לגוים חוץ מדמי יין נסך

שבו אמ' תרוייהו מבטל סמל לאו ואין עדיין ליין נסך ומיהו

מזגני אם נעיבה מדקב ליה חוץ מדמי יין נסך שבו אבל

ניחטלא סם כל השלמים אור חגב בר שתתה מן אלפא

אשסחית לה יעזב בר אחא יתיב מקשי נשל מרבי אסור

בהנאה אבל אם אמר הנבר אסור בהנאה ותנינן ין נסך

שנפל לתוך בן אמן בטל ותנינן רשב"ג אומ' מאבר כולו לגוי

חוץ מדמי יין נסך בשבו אלא יעזב בר אחא חבי קשיתה חבי

קשיתה מאי כאן ותנן ורב בבי אדם ליקח בגר לין הגוי כדם

הבא אין ובן בנו אדם ליקח יין מן הגוי בר הפי כיון שורין

ישל ליקח נגיבים ין תנוי אם לא נאסור בגר שנאבד נכרכ

אטורה לבתחילה יבא ליר כר שיאבד בו ולא יחוש לבגר

שיבוע שנאבד נאסור אשיבה הל מורה רשב"ג לחכמים

ואסור בהנאה אבל יין נסך שנתערב ביין בטר אין ורבשל

ליקח יין מן הגוי הל אין שיך הרחקה אדמן אדין אם תערבות

בגר אסור בבגרי איתר כיון שאין בהשלמ אסור בגר אם

ישמים חוץ מדמי אותבגר שיהא אותר אלא

כמו שבב הל בגר גוי ביין בגר

ורשב"ג אמ' בן בר חיים בשל רב הדרים

אחטוחת שיאבר כולו לגוי מדמי

על כל אותן שנתנו

[illegible] ויטול את
[illegible] לא ישתמש בהן
[illegible] וכי אין חרם עשוי
[illegible] בריה דרב נחמן לא שנו אלא
[illegible] לא אמרו אלא דאל טלת סתם
[illegible] וכיון זו בתוספתא בבא קמא
[illegible] חת אין פורטין לא מתיבת המוכסין
[illegible] של [illegible] ואין נטלין מהן שדה אבל פורט לו דינר
[illegible] לו את השאר ובגמ' דיון בהגזל בתרא תנא אבל נוטל
לו ויער וכו' ומסיק בתוספתא נתחלפו לו כלים בבית האומן אינו
רשאי להשתמש בהן ויבא הלה ויבקש את כלי בבית חבלן או בבית המשתה
רשאי להשתמש בהן ויבא הלה ויבקש את כלי כך מתחת מנעל
ספר כי מקום שהשיטה מוחלקת מגמ' דיון כאן שמתבתה
לא רציתי לסמוך עד שבדקתי בכל אותן שאלו לרבי ושוין בגרסתן
אבל בהגהות מהר"ר יהושע כתבתי מייתי להא ונשנה כמו בבא
דיון אבל שנשנית בלשון נתחלפו לו בבית חבלן ישתמש בהן
ויבא ויבקש את שלו בבית חבלן או בבית המשתה אל ישתמש
אלא יבא ויבקש את שלו ולא נחר לי אם ויבא הוא הירושלמי
לפי שבכל מקום בתוספתא ובירושלמי שון ובכאן כתב בעם אחר
לרבות ויבא ובגמ' דיון נמי מסיק בריש בר שיבא הלה ויטול
את שלו והירושלמי מסיק אמר רב אבא בר חנה לא הוה ר' חייא רבה
חבבי פתר לה אלא כגון הדין בר הוא שכל הבטול מעצלו בטל
מסורת וכל המניח אצלו מלח מרשות ובר מהים ותנא בפ' הגזל
מתר נטלו מוכסין חמורו יכתב לו חמור אחר ליבטין בפרוטו
ונתנו לו בפות אחרת הרי אינו שלו מפני שהבעלים מתיאשין
מהן ובגמ' תנא ומחזיר לבעלו הראשון ואיל ראה אם בא לחזיר
מחזיר לבעלו הבא אחר משום מיות חסידות ומסקנא הא מאיר
יאמר כרי לא קני הא מאיר קני גר' נמי סוכה פ' לולב ערבה
מיטה לולב כיצד כל העם מולכין לולביהן לבית הכנסת והחזן
מקבלן מידן ומלמדן אותן על גב האשכולה סדר הבית והזקנים
מניחין שלהן בלשכה ומלמדין אותן לומר כל מי שיפע לולב
בידו הרי לו כמתנה חלק ובגמ' דירושלמי ר' יעקב דמיה בעי
מקבל דלא כר' יוסי דתני ר' יוסי אומר בשחרית עיר אדם לומר כל
מה שלוקטו עניים היום מבין העמודים הרי הוא הבקר ר' יהודה
אומר לעתות ערב יחמר אומר אין הבקר אנסים הבקר שמן אם
אחרונים ראשונים תמן את אמר אין הבקר אנסים הבקר והבא פי
נאתרוג תבקר אנסים הבקר תמן לרעתו הוא מבקר בדם הבא
על כרחו הוא מבקר אלא חמר מריה דר' הלל ואמות תרע לך
שהוא כן שבר חילופין בדבר ואף בכאן הירושלמי מחליף שעות
גרים ובדין דמייתי לה במרובה ועין הת' ומתגאין בחילוף ור'
יוסי לא הוזכר שם אלא ר' רבא
חייא בר נחמני תלמידו של ר' ישמעאל בר נגרסת פ"ג
שאכל בברכת התורה מכין אור ישמעאל קו על חי שעה מסרך
על סיי העולם הבא לא כלה ר' חייא בר נחמני תלמידו של ר'
ישמעאל מטר ישמעאל אומר אינו צריך הרי הוא אומר לאוכה
הטובה טובה לא אסר נתן לך אחת מידה טובה ואחת מידה
פורענות ר' יהודה בן בתירא אומר אינו צריך הרי הוא אומר טובה
חטאה טובה זו תורה כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו
הנוכם זו דבה ירושלים ונגל מה שמייב בר נחמני תלמידו
שלרבי ישמעאל אמר משור ישמעאל טעם אחר לפי של ישמעאל עצמו
[illegible] שר שם מכיר אבל אמר ישמעאל משום ואל [illegible]
[illegible] דסכל אל מעל לדי מהרהר וגר' הת' אמרת יהול
[illegible] מן התורה שלא ט טעם אל אבלן הטבלה
[illegible] אמר הת' מדבר ברכת התורה לאחריה מן ב

מן המזון וברכת המזון לפניה מברכת התורה. ברכת [illegible]
מן המזון מה מזון שאין טעון לפניו פר' שאין מקדמה [illegible]
טעון לאחריו תורה שטעונה לפניה אינו דין שתהא [illegible]
חיבה לאפקר מה מזון שכן נהנה תלמיד בתורה שלא נהנה. ברכת
לפניו מן התורה. ומה תורה שאינה טעונה לאחריה טעונה לפניה.
מזון שטעון לאחריו אינו דין שיטעון לפניו. מה לתורה שכן חיי
העולם הבא תלמיד ומזון שכן חיי שעה תיובתא. ולקמן ותורה
חיי העולם כבר אמר הכי פריכא כל דהי מה לאזון שכן נהנה
וכירושלמי דשלשה שאכלו הלל ומשה כל בתורה ברכה לפניה
ואין כל בתורה ברכה לאחריה. אם כל כיה לפניה כי שב ואל
אקרא הכי גרול לגליה כל בתורה ברכה לאחרה ואין כל לפניו
מה כל לאחרי ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך. ומנין לרבי
את האמור אל זה בזה ואל זה בזה כ' ישמעאל בר נחמני
יונתן שם שם לגש פר' נחמן ואל כי שם ה' אקרא. ונאמר
כאן ה' וברכת את ה' מה שם של בתורה ברכה לפניה אף
שם של מזון ברכה לפניו. ומה שם של מזון ברכה לאחריו
אף שם של בתורה ברכה לאחריה. עד כאן כל עקי כר' ישמעאל
ר' יוחנן בשם ישמעאל הן. ומה מזון שאינו טעון ברכה לפניו טעון
לאחריו תורה שהיא טעונה ברכה לפניה אינו דין שתטעון
ברכה לאחריה. עד כאן תורה מזון מה אם תורה שאינו טעון
ברכה לאחה טעון לפני מן שטעון לאחרי אינו דין שיטעון ברכה לאחריו
אלא הן אומר יוחנן בבא דיון מטה דר' ישמעאל אמר בחמש בירושלמי
וכירושלמי לא פריך מידי והת' מסיק ר' אומר מה אם שבעה
שאכל ושבע שיין לסך בשעה שהוא תאב לאכול לא שי עד
כדון תורה מה אם מזון שאינו אלא חיי שעה טעון ברכה לפניו
ולאחריו תורה שהיא חיי עד לא שי. וכמ' כיצד מסרבי מחשבו
בתחלתו ל"ל תאקא ומלאה הנהנה כלום מן העולם מעל עד
שייתירו לו המשתה פי' המרכות. אור אמרו כל פן תקרש
המלאה הזרע יגו' העולם ומלאו עשוי כדי ומהן פירוש נכה
ר' חזקיה ר' ירמיה ר' אמון בשלשבל אמרת ל"ל אל אתה עוכתי
כל עליך אם אכלת וברכת כביסל משלך אכלת. תני ר' חייא
דוש הילולים מלאר שהוא טעון ברכה ולאחריו מיכאן היה ר'
עקי' אומ' לא יטעום אדם כלום עד שיברך. ר' חנאי ור' ירמיה
סלהון לאי חטאתא קמא ר' תבו וכיון עליהון אל לר' ירמיה
יאות עברת של המשנת טעונות ברכה. ומנין לכל המשנת
שטעונות ברכה. ר' תנחום ר' אבא בר כהנא בשם אלעזר
אמרה לי את לאות האבן התורה והמשנה הדיש תורה לאחרה
מה תורה טעונה ברכה אף המשנה טעונה ברכה. בר' נחמ
ברה כל הטעון ברכה לאחריו טעון לפניו ויש טעון לפניו ואין
טעון לאחריו ומייתינן לה אמי כנעצר מנרס ואמרי לאיתוי
יקי. ולר' יצחק דמכרן אדקי לאיתוי חיש ולרב פפא דמנקן
מאיא לאיתוי ברכת המשנה ולבני מערבא דמברכי אמיתת
כתר ומסלקי תפליהן לאיתוי ריחב. ותנ' מאי שנא כל אחר
ואחר דמיעטי ליל דהשה ורמי כל מידי חטיבא ליהנות
ואסור ליהנות בלא ברכה. אבל לאחרי כיון דשבעת המינין
כתוב בפרשה יכתן ואכלת ושבעת וברכת כל מידי דחשיב
ס הכי חייב לברוכי לאחרי דמיא דקלח של כרוב לר'
עקי' דאמ' אפי' אכל שלק אחד מזוע מברך שלש ברכות
ומוקמינן בקלח של כרוב אבל כל מידי דלא חשיל אכילה
בעינן והנה לא מסרך בתריהן. וברכת המשנה דלא כלל
כלל דומיא ואכילה אלא דעבד דעבד תורה הוא כיון דכתיבה לא
אשכחן ברכה לאחריה בחדא בלי דלפניה עדיפה ברכה
לאחריהן אין שביל ומחן ומבקר אין לאחריהן דילמ' סמיך
אהדדי והתורה והמשנה מינמי אינמי אלו דאוכל ואחי שעה
אבל דיחני כלל ליתבהו בכלל מכלותתא לברכה לפניהן וכשה
לאחריהן אי לאו דאמ' מר זוטרא בר טוביה אמ' רב מתנ

תליץ בחזקה ובחזקה ובוף פלוגי בוסתות מי דאוריתא אי דרבנן ושלג
ששה הלאורות לראות מאה או אלף כהכיעות מחורש לחורש ומשם
ליום הבנוע. בכל ענין שבנעה הוסת אם שינת פעמי שלש לחר
אלמר יש לחוש ונמחר כי יקמעה לה ווסת בהכע המועט וכל אחרון
העתים שעברו עליה בקמע כבר אין לחוש להן ואפי אם חזרה ובקע
ווכת בוסת הראשון עדין אנו חוששין לשניהן ואין ווסת השמתני
בטל לבחרי עד אשר תקבע הראשון בג פעמי ואי רוצה דיחים בוכה
דעלו מאי טעם ולר וסתות ורבנן אלא כל כהב לא שייך לחיא
רוצה אלא חזקה היל כל שעה ששיילשה בוסתות הוא חזקה
מטאר רמים רסעלתא דיחני הוא חזקה בכרי הכל ואשב וחזקה
נמי דאוריתא מטאל בכל שוחפי והתנים ולא מכ אחת בר יעקב
ולא אחרי קים ושיתא ר שמואל בר נחמני מההיא מטא הא מילתא
ואתור רבנן זל בתר חזקה וסמכינן נמי וקיים לך בכ הונא ולא נהיה
כחייה בחזקת אסור עומדת נמחטה בחזקת היתר עומדת וקיים לן
דסוקלן ומוקמי על החזקות כדאיתא בפי יוחסי אבל אפי מאי טעמא
ולר וסתות ורבנן ולא בלא דלא ומי חזקה הוכת לשאר מילי
כי כמה נשים הבלות לשנות יסתן ומי עיבוקן ומי מנקיתן
מסולקת בימים הילל אינה לחיא אלמא אין חזקה מחזקה דעלמא
ואיהו הוא לא שייך הסם ואי שייך הוכח נמהב לאה אין אנו הולכין
אחר הוב השעבה לענין אחר הסט שלא מצטר ב חלול מעיסר
בוב הטבים ולא יהא נמהב אלא יום אחר יבבולה נמחק על
רוב הטבים שלא נתעבר ונשבע ומזקע להם ולא חיישי
ומעבש סמה קטבים נשאלן סריבי חמה וסמה הטות נשאלות
אילונית ולא חטו לאותו מיעוט ונעבר שיט כאן חשש כרת
בכל ביאה בגדול הימים קטה או בגולה הוא מת לעמן השמ
לאיסור כרת לא חששו לאיסור ביצה שעלה לאוסרה כשעלה
בדה ראסרה נזה וכן לענין עירוב חששו אמו כל הנהו חטטי
רבני ימים ויחש השמ ב אחי ולא רבנן הא בפ מוהו דעהבן
אותו היום בגרש ולאחר זרוס ואם מפני חשש ימים הכפורים
שהוא כרת אף סריבי חמה ואי לונית חיובי כרת ולא חטטו אבל
ראיפסר בהמתנה כראשון בהאשה רבה ואמר אבנו לאמתוב
אלא שמ ושמים לא שייך רוב והא אלא רבנן לא נחמי בלא
ראשון הל אמתיב אר יוסי בר יעקב היתה שנה מעבשת מהו
ולל הלך אחר רוב שמים לא זל הכי זאר כי תבין רבנן מילתא ופסקה
תבין ואין להבשל מההי אחל שוחטה הבר אמנם הא מילתא ואמ
יבמ זל בר ראבן אמ רב מרי אתיא מחטה אבמי ראחמ אמ ליקטלה
ואמאי ראלא לאו אקטה הוא אלא לא מטום דאמרי רוב נעלמים
אחר הנמצא פי אבנ ראבל לאיל נשבל הצילה שרש אחו שלחטה
זה דיבתה והוא ולאו בנ של מוכר הא לא אמרי וכיון שהנמצא
מצר אצל זו תריר יש לתלות אחר ביאותא ולא אחר ביאורת
אחרים ובין והגופים בעלם רוב שיך בהו אבנ והביאות אי
אינטר בתגעוכת וכיבר בחס סוטה פ נעיה המאוחה וטומאת
יבם תני רב תחיקם בר מעיבא אר אבהו אשה מזנה מביה
כשל רוב נגעלות אחר הכעל ואין לתלות בבי מטאנן לעשות
בכה מאזרין שהבעל רוב הוא אצלה מפני תריהות ומנשקת
מיעוט הן הקמעת של בעל בוב הוא. והיש רבינו הם הבעל
חיל שוטה וקטן ששחטו שמחייב ר משר על שחיטתן מטום
נבלה מפני שרוב מעשיהן מקולקלין ומדמה להו לקטן וקטן
מטום נאם שחטו ממה בהמות הרי סמן רוב בכמין כאן ואין
מוחזקין לקלל ברוב מעשיהן ומיעוט מעשיהן בתיקון תלין
מה טיש לנו לומ אין כאן רוב הרי הרוב יכול לסמן לידי תר
תגעוסת בשחיטה עשר בהמות שחטו ושמא אחת מהן
פסולה הילל שפיר מדמי ליה בקטן שנמצא בר הנעים
מטום רוב וחזקה ומשני התם. ומה שעשה נבלות בר
פרשתו מטום פקוח נפש התירו כיתוכה הא דפרסה והוא
ומא לימות הילל לפתחיה מותר ואין לך דבר עומר נגבב

[illegible]
שאל[illegible]
בשיקן אחד הי[illegible]
אי דילג שלש מיתות
ושלש מיתות עכ ל[illegible]
לא מתעטה קשרה. אבל [illegible]
ואמי שלש מיתות הה. אלא [illegible]
כהיצאה מוטב להכיא יותר ולא [illegible]
הרבה הכם נמי עמא דיעשה פרשתו בל[illegible]
אחת כדי סיתק כל ששה כדי שלא ידמה [illegible]
כל יום ויום דהא ואיפגב מאיסור יום אחר. ואמאי לא אמרינן
הכי אלא שמ מפני שאין לך דבר שעומד נפני פיקוח נפש לעבר
לתרבות אפי במלאכה אחת מטום ושאם שבת הוא. ובאן נמ
שאשיעם נסעדתא אפי אם הגבב בשבת אין כאן איסור מלאכה
דהא בשת קם עביר ומוטב בנהב ולא להכין מיום זה בדי
ומחרת ומלאכת יום זה בשבת. ויהי פקוח נפש הוא עושה.
ב כיוצא דכל גדול שעשה בין הבאים ת ושמעת
חר אב מונה ועשה ואחר אב עשה שבת ומונה ששה. ל ישמן
כי אלעי בנו ת נאמן כי יעקב מונה ששה ועשה שבת.
חמשה ועשה שבת אלעי מונה ועשה שבת. שלשה
ועשה שבת. שנים ועשה שבת אחר ועשה שבת. אל מאמר
אי אישתכי בתלתא הוא עסר בשבתא. רב היה חולין ואתרן
מחזירין הוא עבר ואין לו לתמיה. ומסיק הוא שלא ויחוש לכל
הימים בהדה קדש עשה בעולם. רב יעקב בר אחא אתבלבן
ב יוחנן ושכל ל יוחנן אמ חוטב לכל הנשים שבעולם ישכל אמ
חיב חוטש לכל הנשים תמן ויש לו תקנה יכול הוא לישא בשת
יכול הוא לישא משוחררת הכם מאי אית לך תמן אחרון חוטש
לכל הימים ועשה כדי ביום הנעמי. והיוטלא לא מסיק מדא
מסיק דסה בגמ דיון בל האומ הדיני טיר יש תגרוגל דאמ רבה
חודה ל יוחנן בהטה שאין לה לא בת ולא בת בת ולא אב ולא
אם ולא אחות אבל לשטות לא חייש רבא. ומה שכתב
הרב אם הוא אינו יודע כבר ידעי ויטאל מהן. ונהב אחרל
בבתובן יסל כלשון ל דלא ומי הב בלא דבאי הורו
כל ידעי שטעו ואחזו בהן בין שהמיאן בפיקח ומן [illegible]
והלך ועשה על פיקח ב שמע פוטר ושאמ ר שרע אמ
בגמ בחר לשל מקני שעשה פרשת ב אלעי אומ ספר
חיזהו בפיך יצאה לו בתוך שתו חייב הלך לו לארש הים אר
עקל רואה אני בזה שהוא ירוב לפטור מן החיוב ואמ לו
בן שלא מה שנה זה מן הישוב בביתו שחיישב בביתו הי
איפשר לו שישמיב וזה לא היה איפשר לו שיסמיב יבגמ
תגמ ב מאיר מחייב ר שמע פוטר ר אלעי אומ ספר מטוב
פומטם אחרון תלין אל זירא מטו ר אלעי לאה פומיהם
ואים שאכל ספק חלב ספק שומן ונרע לו נאבנים שמ
תלוי ולא מיבעיא ומקן כי איסר מבאן והא מפרסמא
מילתא אלא אפי לאר כי מבאן אי שיילהון אחרין ליה
אל יוסי בר חבן ואיתיא ר יוסי בר זמרא ואמר רבמאמרה
ואה הדר דאמה לאמה שהניא ספרתו כן הסמטאות ספר
מבעוד יום ונתבפר לו ספק מסחשיכה ולא נתבפר שאל
מכם אשם תלוי ולא מיבעיא לאר כי מבאן ולא מיפלגא
מילתא אלא אפי לאר אבטר מבאן לא משמ מיבעיא
דבשיילה וכמ שמהלך נרוסר אם נשבה לפן הבאבה
דליכא דני שיילה. דאיכא [illegible]
גב כמה מלא שבתבב
הונא יתבי נרעא כולי יומא הוה לא [illegible]
עלא לשון תגנת ולא לשון [illegible]
ואעגם שלטון חליט [illegible]

[illegible]
[illegible] אליעזר דיולין
[illegible] ומה טעם אחרון
[illegible] הנאה יש להן פדיון
[illegible] חוץ מדמי האיסור והא
[illegible] אליעזר ורשב"ג ואח"ר רב
[illegible] בהבית ליותר מרשב"ג ואי הכי
[illegible] חטטה ומריית והתלמוד לפסוק הל"ל משאר
[illegible] הנאה אם יש לכן פדיון לר' אליעזר ולרשב"ג ממר חוץ
[illegible] האיסור בשלו גבי קדש אי איפטר כיחפרטו בפ' התערבת
משום דבטע אלא בכל הני מאי שנא דלא תנא תקמתא ואי לאו
ואח"ר רב חסדא ואפ"ל חטטת מן בית אר אליעזר דיולין הנאה לים
המלח הוה מקדישנא טעמא הא ואח"ר רב אדא בר אהבה אבל
לא חבית מחבית אלא שייר לריח זה וזה גורם אלא כאלו חטטת
איסור אבל בגר ופת דטאעל ירי זה וזה גורם אשב"ג ר' אליעזר
מחמיר כזה וזה גורם ואסר היכא דאיכא תרתי כגון זה וזה
גורם ותערובת חורה הטת ואח"ר רב חסדא אפי' אין נסך
בתערובת יולין הנאה לים המלח תיר מאי טעמא שאר איסורי
הנאה ולא יאסר החמירו בדבר חטוב היכא תרתי כגון איסור
הנאה בבל הנאה דעבדה ובלאי הסם ושאר הנסקל וכעלי חיים
הלא ולא בטל יותר מיין נסך יפה בו את הפת וכן אריג בו
את הכבר אשב"ג דבר חטוב טמא כיון דאיכא תערובת דזה
וזה גורם אבל מי תערובת בתערבה באחרים מיקלר אליעזר
אבל חבית דיין נסך איכא למיחש דלאו בחביות סתומות מיירי
ויש גורם משתתין בתערבה באחרים ואחרים באחרים
וכו' ובתרי המשנה לב הכי ואשב"ג ולעניין חבית תלתן של כלאי
הכרם גר הכי הת"ל משום דתרתי איכא איסור הנאה בעינה
ודבר חטוב ופת התערובות גר' אר' רב יהודה אר' רב בבעת של
של עז שנתערבה במאה בבעות ופרטו אחרבע ואיקום אחר
ושתים ואיקום אחר ריבוי עד אלף אם פרטו אחרבעים כולן
ואיקום אחר אין אוסרות ששים ואיקום אחר אוסרות דאיסורא
כרובא איתא כי אחרתה דאיה דשמוא אמ' לי הנה לעז שספיקה
וספק ספיקה אסור עד סוף העולם הל"ל הא ריב ושמואל
עז בעינה ולא פתיסה כה זה וזה גורם אינמי דבר שאינו
חשוב כגון חבית פתוחה ומותבינן ספק עז אסור וספק
ספיקה מותר כיצד של עז שנפל לאור מלא כוסות כולן אסורות
פירש אחר מהן לריבו ואריבו לריבו מותר תנאי היא דתנ"
ר' יהודה אומר ריבוא בין אוסר בכל שהן כיצד נפל אחר מהן
לריבו ואריבו לריבו אסור וס"ל ועיין הת"ל בעוקצי ואח"ר אי סלר
לה בר אליעזר כי שמואל דאמר ספק ספק עז עד סוף העולם
אסור סבר ס"ל אליעזר דאמר גבי חפה בו את הפת אז אריג בו
את הכבר אפי' נתערב באחרים ואחרים באחרים רבוא אם
עד שיוליך הנאה לים המלח ואם כוכבי רם עדיר כמו שעדיל
ושב ולשון זה עדר ורשמין שיבוש צריך לפי הוא דא שמואל
סב אליעזר ואחלקתו שהרי חכמה מחמיל יותר מאיש ומאמרי
דלא סגי בפדיון ודוחק הכל ואיכא בריה דרבה בר נחמני אזל אחרה
עד כי מאר היה נחור שהרי רבה בר נחמני אמר חסר ליב
חכמה היה ותלמידו שלמה חסרה היה כולה הסם וכשיטה הזו
איתא נמי בכיצד מברכין בהל' המוגמר ורב חסדא ואמר זקן
גדול היה והיה עמוד לגבי זרם רבה ותמה לא העבר על אלמנה
שמה וגם נמי רבה בר בר חנה היה חייש מטמא כשלהי דאש השנה
אמ' רבה בר בר חנה אמר מורים חסד לבב ירבה עדיין
[illegible]
[illegible] בר נחמני אזל אחרה
[illegible] דהיה זקן ורב חסדא כדאמר מעלי
[illegible]

[illegible] אבל אבר מתבתיה בסדר דרב דימי בר חיננא
חיים בר רב לאחר פטירת רב אבא היה מצוי לפני
שמואל מאיתא מערבא מן יש נערל כלפי שלהי פרק כעין מיניה
ר' יהודה בר' ור' שמעון בן פזי מר' שמעון בן פזי תוכחה לשמה
לשמה ועבר שלא לשמה הי מיבהו ועריקא ובע"ר היכי דמי
כי הא דרב הונא וחייא בר רב הוו יתבי קמיה דשמואל ובר נמי
נפלא ובריכות בגד מקום שאמרו להאריך אל שמואל לחייא בר
רב תא ואיתא לך מילתא מעליתא והוה זעיר דאסתר כי הוה פעי
ברעא בברון כי הוה זריף זריף בשם ושמואל נפיה עייל טעמא
דרב התם דבתי אל זוקף עפרים וכבשה מקומות נחלה חייא בר
רב ורב הונא והיל בר רב הונא ובבתל פס הל המדיף חבירו
משלש רחוקות בעכרים ורוגים ותקפיה רבינא מתלת רחוקות
ואתא לרבינא קמיה דרבא ואל רבינא לרבינא דאי לא יהיב ליבעיה
דמי דנים בדול פסיק ליה לדיניה בר הונא ואליב ר' אסי ונפ
כלו גדול גר אמ' רב הונא היה מהלך במדבר ואינו יודע אימתי
שבת מונה ששה ומשמר יום אחד וחייא בר רב אמ' מונה
משמר יום אחר ומונה ששה אמתיתא חייא בר רב מיהו בן
אחר בין אחר אמ' רבא וכל יום ויום עשה כדי פרנסתו ומסהנא
ואפ' ההוא יומא וההוא יומא דמשמר מנכר ליה בדרושא
ואנגלתא ועל זו שלח ר' אבי הסורר היכי כתוב בר יצחק
מרגנשתיריך כך והאר עיכ כזה ומי שאינו יודע טבת עשה
כלים כדי פרנסתו ואיכ יודע אי מראוריתא הוא מותר תיזל
בתר חכמא ורוב ימים חול אי זל קבע הוא ומחצה עד מחצה
ואם הוא אינו יודע נע ירעב וישאל מהם ומלכ אחרי נפטם
אי דאולם אהדי לגבאי דהוה ליה קבע והא התם אהדי לא
ידעא אי פסול ביפה ואפ' הכי הואיל והעולם יודעים אי פסול
דרי ליה קבע ואינו הסורר כתב לרב מה שכתב חרפ"ל לפי
עם רשתי ולא שייך הסם רוכא וקבע דהיכא גמרי חוב
ורבא אחרי ימים להטות וקבוע גמרי מוחרב ל' הל' אלא
דמיא דהנהו כעינו שהרוב הוא בעולם והכא שעלה
כשנתערב בו אין להחזיק אותו רוב מה שפירש מחנן כאיסור
אלא נהיתר אם לא פיש מאה כלים ומאנו לאוסרו מכרח
קבע הייב טעמא משום דשמהן שאין מקבלת הכתב ובאותו
הבעל טומה שנתערב דבר אשוב הוא דומיא דאדם כמו שלמה
וכשהוא מקומו הרי כאן מחצה על מחצה מה שאין כן בסדר
הימים שאין שני ימים שולטין כאחת אלא יום הולך ויום בא
ואין יום מתערב בחבירו והיכי שייך לומ' רוכא וקבע ועולם
אין יום היתר ויום איסור כאין כאחת ולא אשב"ג דרוב ימים
חול הן אין זה רוב שרגה עלו תורה שהרי אפי' רוסה ואיה
אמן לא אשכחן כהדיא מראוריתא אלא איכא אלא אפשר
כדאית בהלל שוחטין ושב כבהב והא דבר אם הוא בתם
בגמ' ראשון תבא נמצאת אמה שלש ספיקות טהורה וכו' עד
כמגבנות ובסטות הלך אחר הרוב ומסקנא אם רוב ימיה בהבאה
חזיא טמאה ואפ' ואמי ודבר מעבירן אם רוב ימיה טמאה טמא
ואם רוב ימיה טהורה אלו משום חכה הוא אלא משום חזקה
דוגף הוא שהבעה כך נגיחות ונפיחות הטלן בימים משום
חזקה הוא ומחזקינן בהכי סמוכה נחזק הבתם בתחילתו מידי
דהוה אנסית פעם ראשון ושמה ושלישית בא להשמן
מינמי מלה ראשון ושני אי הפילה פעם ראשון ושנה ושלישי
וכן מי שלקה ושנה יפליג אי מבחוץ מחזיק אי מלדורה
וכן מי שהחזקה ראות דם מחמת תשמיש ואשב"ג ובלתשמיש
ותשמיש דומה ויש מקום רוב תשמישה מטמא אשב"ג מותרת
להנשא ראן הרוב נעלם מיהו חזקה שייך בה אמי שמסתת
בעם שלישית לא תשמש דומים דרואה על ידי קפיצה וכן
רואה מחמת טאכלה ויר חריף פלפל אי שום וכל אותן ראיות

כמי מפיקיה נהנא על יבמתו ור' כי אף תלמידו של יצחק
נפחש הוה כחזיתא בהניזקא בגמ' אילו דמי שמרו מפני דרכי שלום
שלחו ליה בני בבילא לר' חלבו אחריהן מי קורין לא הוה ביריה אתא
לקמי דר' יצחק נפחש על אחריהן קורין תלמי חסמי כמימונן פרנס
נא המיבור ואחריהן בני תלמי חסמי הראשונים לרשתן פרנס על
הציבור וכן ותו שלחו ליה מהו לקחת כחומשין בבית הכנסת
כציבור לא הוה ביריה אתא שאילה לר' יצחק נפחש לא הוה ביריה
אתא כואיל בי מדרשא פשטוה מיהא אור שמואל בר נחמני אור
יונתן ספר תורה שחסר יריעה אחת אין קורין בו ולא היא התם
חסר במילתיה הכא לא חסר מילתיה ולא איפשיט בגמ' דירן
חבל בירושלים ע' אחיו נתגלה הל אין מומי של נכים ליתן ... גר
אין עושין תורה חומשין אבל עושין חומש תורה ע' לרבקן
יחד. אור יוסי הרה אמרה תורה שעשאה תורה חומשין
כקדושתה היא ומשמ' הע' כקדושתה היא ומותר לקחת בה
ברבים. ור' דוסא לאחר שנרבה ואחריכן העבירן זכין ועוד
בדימה דאסה אף כשעשאה חומשין לא עבדה
קדוסה מקדוש ומשה. ומסיק הכ' טמא כי רב נחמן נשר
יונתן תורה חסרה אין קורין בה סרבים. אתבי מסשירת
עד המכול טידמ עד טום השמיני טידמר עד ויהי מסעי
האין קורין בו כתים. כתרה. אדסקיכה אינדר לאורתא
דעיבאר ד' עכבאי אתון שיילון לר' יונה ולר' יוסי מהו לקון
כשני ברבים ע' מחומש אר' לון אסור לא ואסור אלא
אין בו תעשין עבדה ע' שאין קורין מטה אינן זכנון
לון חורי. בר מס סופרי פב. הל בו אין עושין תורה
חומשה חומשין מקונעש מפורגין שאין מוריין מקדוש
תורה לקדושה זלה אבל עושין חומשין תורה אימרי
בוחן שמיותן ושיטתן שוין. ובר נמי מינחל אור חלבו
אנא חזיתיה לרב אונא דלא מס אחרעא ואנא עבה ספר
תורה כסר אסור ליטב על גב מיטה שספר תורה מונח
עליה ופליגא דר' יוחנן ושמ' דנה מר חנה אר' יוחנן ליותר
לישב על גבי מיטה שספר תורה מונח עליה ואם לחטן
אדם לו מעבה מ' אלעזר שהיה יושב על המיטה
ונזכר שספר תורה מונח עליה ונשתמט וישב על גבי ארץ
ואה מי שהכישו נחש. התם ספר תורה על גבי ארבע
הוא. ותנא הא דר' יוחנן דהב כמס סופרי פב. אין זוקין
ספרים מאקום לאקום ואין מהבין נהן דרך מדינין לא יתנו
על גבי המיטה ולא כמרגלות המיטה ולא תחת המיטה
ולא ישב אדם על המיטה והספר עליה מעשה מ' אלעזר
שישב לו על גבי המיטה והספר עליה ונטהכיר בו עד
מאה נחתם שנשבו נחש שם ואת שמעתי תשמרו ומקדש
תיראו לא אין השמעות אתה מתירא אלא מפני שמקיר עליהן
ולא אין המקדש אתה מתירא אלא מפני שמקיר עליו. ובר נמי
מפב מרסת ירשלים הל ליר לטבול תיבה שהיא מלאה
ספרים נתנה מרקטות המיטה ואינו נתנה תחת מרגלות
המיטה. ר' אבין בשר הוכם והוא שתהא המיטה גבוה
עשרה טפחים ובלבד שלא יהו מגעין חבלי המיטה מתיסה
הוי ר' יסא בקמיה דר' שמואל בר יצחק כהדא דר' הונא וכן
עד לא ישב אדם על גבי ספסל שספר תורה נתון עליו
מעשה בר אלעזר שישב על גבי ספסל והיה ספר תורה
נתון עליו והרגיש מלפניו כמרחק ד' מפני הכבוד. ואם היה נתון
על גבי רמי אחר מותר עד היכן ר' אחא מסר הונא טעם ר'
יחייה בשר. זעירא אף כל שהו וכל אילו מסא כרב הונא
ירמיעה בי לוכא תלי היה נהג בשבת בשבת נמצאים בספרים
מונחים שם היה נתון גבוה טפח תחתיה לפי שלא רצה
לישב מקום שנשתמש בו ... חלבו אבי רב
הונא בר חלבו " ר' חלבו היה תלמיד

[illegible] שה
[illegible] תורתו אימתי
[illegible] לאחיתו אפי שעה
[illegible] להקב"ה כמעשה נחשון
[illegible] ויהי ערב ויהי בקר יום
[illegible] אדם עד האלהים יבא דבר
[illegible] לא הוזכר שם אלא בלשון
[illegible] אלא שהרי הוא אחד מן הזכרים
[illegible] עומד עליהם ותמן רשב"ג אומר על שלשה דברים העולם
[illegible] על הדין וכמן שדן דין אמת הרי הוא מעמיד העולם
[illegible] שותף ולפי משתתפים על ידו נקרע על שם הוא והיכן
[illegible] נפא דמסת סלל ראמא בניקו מטע לעשיה שמתפללין
ששמיה עמהן שם אלהים נצב בעדת א' מנין ושלשה שופטי
בדין ששמיה עמהן שם בקרב אלהים ישפוט ומנין ושנים
שיושבין ועוסקין בתורה ששמיה עמהן שם אז נדברו יראי
יי' וגו' ומנין שאפי' אחד שם בכל הקהל שם אז אזכיר את שמי
אבל אלו ופרסבר ודיקיט וכי מאחר דאפי' אחד תרי לאה לי תרי
דפתבן מיליהו ספר זכרונות חד לא וכי מאחר דאפי' תרי
תלתא מינעיא מיהו דתנא דיבא שלמא בעלמא הוא ולא אתיא
קמל דדינא מי הייט תורה ואהכא מי משא ושלשה בעבד
ודין מיהו מיפק לי אי יחיד מומחה דין בשלשה ועבין דין
מ"ד מתבן מילי אי כיחיד העוסק בתורה ואהכא מי משא וגדול
תלמוד תורה מן המעשה דהא דין הנקמת שלום בין אדם לחבירו
מאחרי דשלמא הוא ואפי' הכי מסקינן דדינא מי הייט תורה
הא לאו הכי לא חשיב ליה תורה אשב והכאת שלום בין אדם
לחבירו אחר מן הדברים שאדם אוכל פירות בעולם הזה והון
חיים לעולם הבא מאיתו בפא ובדרשה ואפי' הכי מסקינן ותנא
הייה מגו כולן ורב חייא מרפתי הוא ותנא ליה מי לרב מיבי
תלמידו של ר' חסי ועניתי את נפשותיכם ובי בתשעה
בתענה והלא תשעה מתענים אלא כל האוכל ושותה מתענה
בו מאלו התענה תשעה ועשירי כראיתו בפא ובדרשה ובכמה ובכתי
מייתי לה. אלא מאפי שעיר להוסיף מחול על הקדש ומתחיל
תענית מבערב יום ערב להזהר באכילתו שעושה בהפסקה מי
שלא תמשך עד תוספת היום. אלא כדי שיהא לעמוד
בעינוי שאם לא יאכל בתענית בו לא יוכל להתענות באותו
יום שלאחריו ויבא עצמו לידי כך שמא חו מלמוס חו דעבון
גדול ויאכל. ואלא לעשות הכר ליום הכפורים שאם יתענה
בתשעה במה נכר יום הכפורים אי מטוב מטול מלאכה כמה
מלאכי חיפא בשוקים הא כיון שאוכל ושותה בתשעה הרי
עצה היכר גדול לאום דומה. חייא רב חייא בר
שימי. גר בעיבוי מי שהיאשון כסוף בגרים
מעם לא נבנסו לנחל. רב חייא בר שימי אעילו ליה מיא ר
ואחמיצה של בני אדם דאי. ומסקינן הא דאחמיצה מל בני
אדם הנכנסים כלהה עם הלכתא אב שלא לדעת מחיצה
עומדים שם מותר להכנס שם דבר בכואם חו עומדים
מלבד לדבר ואם הן מיחה חו יותר אותן הנכנסין לשם
מחיצה ואחר מהן יורד שלשם מחיצה נכנסו שם אותו
אלמא יפר אסור להיות מן המנין דמסקינן הא כאן לדעת
כאן שלא לדעת. ומסקינן נמי. ופלג רב חסדא לדעת הוה רב
חסדא שלא מן המנין הוה. גר בישראל פר אליעזר ומילה
ר' אמון בסרבוטא בל פסח של מילה פי' אם שמחו ולא
הבאו [illegible] עשין תולה ומכאה בר מרוגא הוה ליה
עוברא [illegible] לר' שלמון ושרא שאל לר' חסי. ואסר ואזפר
[illegible] בשאלו לר' ירמיה אנשון מייתיה ואפתחיה
[illegible] ושאלון אמרין ניתרתחון שטפה עבי

פי' חטנה. מייתיתון דרן חולה חיליה דר' ירמיה מן הדה בלא
חולה שהיא נעשית כין לדעת כין שלא לדעת הרי זו מלאכה
ר' יודן בר' פני הורי להכיש דבר מנעשין ר' חנגא בר [illegible]
לעשות חולה ולהכיאו דבר מנעשין ר' שמואל בר אבהו [illegible]
ליה לחנוו לבר ששת כרה דבר מינשון מתרילן מזמלא שמעל
לר' מטא אמ' אנשיתא לון ידחה לאחר שאלון לר' יצחק בר
אלעזר אמ' לון משחוק דוריטון לא אנשיתון מזמלא אל אנשיתון
ידחה לאחר. ר' יוסי בר בון בשר הוא מתנתא אחרה שאסור
לעשות חולה ותנא ר' אליעזר אומ' אם לא הכיש כלי מעניב
שבת מכיאן נשבת מבולה שם אומ' אתי שמותר לעשות חולה
אף הוא אינו מרשה לעשות חולה שכרו עד כתמיה.
חייא חייא אבי ר' מנימין בר חייא כראיתו בשלהי דאש
השנה וכסוטה פ' אינו שמרין תני אבא בריה
דר' מנימין בר חייא העם שאחורי הכהנים אינו בכלל
ברכה אבל שלקט הכהנים ובשרין כולן בכלל ברכה"
חייא בר' בשלהי יבמות הל' ר' יהודה בן בבא אומ' עגלי
חם היה מתכוין אין עירותו ערות ובגד הא לא
איכא בי מתכוין עירותו ערות היכי משכחת נמסיחלפי
תומו כי ההוא דהוה קאמ' ואזיל מאן איכא בי חיי שכיב
חיי. ואנסבה יבי יוסף לרביתהו. בר בהבוזל בתל הל אור
יוחנן בן טוקה שאמר אטה לומ' מיכאן יצא מיל ודה' אמ'
רב אשי אין מסיח לפי תומו מוכשר אלא לעבות אשה
בלבד. ומסקינן הא דבל בריבא נמי מסיח לפי תומו כשרי
ושבויה נמי משום רבשבויה הקלו כרמסיק הא ובמתנות
פב בפלוגתא דר' ורחיים מחר העלה בן עלי פי אבין בהוא
בר חייא העלה חד עלי פי אחיו לוויה. ושיך לפר' נתרומה
ומעשר דינא. ובל כל דבר אעפ שהוא איסור תורה ואסר
ישר' לגרים על ידי בני בנן מלאכה בשבת או מטיל מום
בקרשי שלא יהיה בו מום הסיח ישר' לפי תומו ולא
נתבון שיעשנו הגוי והגוי עשאו אעפ של דעת ישר'
עצמו אינו אסיר. והיא ובסרבו פ' כל פסולי המוקדשין
מעשה נוכר של רחלים זכן ושעירו מזולל ואהו קסדור
שחר אמ' ריה טיבו של זכל זה אחרו בכור הוא ואיכו
נשחט אלא אב היה בו מום נטל פגיום ואיים בחזבן ובא
מעשה לפני חנם והתיר והלא שהתירו הלך ושם בחזבי
בכורות אחרים ואסרו וכו' עד זה הכלל כל שהוא לדעתו
אסור ושלא לדעתו מותר ובמ' כל שהוא לדעתו ואיתוי
נמא ישלא לדעתו מותר לאיתוי מסיח לפי תומו שאעפ
שהגוי עשה נשמל ישר' כיון שהישר' לא היה כלל מעשה
הגוי אין זו גרמא כרמסיק הכא דלא שכיח ט אמ' אלא אב
היה בו מום ולא שנא כי אמ' אלא אב נעשה בו מום מון
ראשונה הוא לא שנא ומותר וכן נמי לעניין שבת כגון בני
שהוליך את הבר או עשה בבמה לבד בו דבר שהוא לתוכו
ושרך נמה ערמסיק הכא ואעפ ראותו בני מכירו של רב
היה וגוי שתמשו בו לא חשיב ליה כאילו לדעת ישר'
עשאו ולאביי נמי טון שלא בפנו עשאו אעפ ומכירו
לא חשיב ליה לדעת ישר' והא נמסיח לפי תומו מיהו
מילוי מים ולהוי עשכים בכל ענין שהוא לדעת ישר'
אסור לרבא ולכאן ולאיתוי הכא בר לאחר בר לאחר
אבל לאביי שלא בפנו הכל מותר" חליון חיין
חליון אבי רב הונא בר חליון. חיין
אבי רב הונא בר חיין שכבר כתבת בסור הונא על הל
הערוה נראית בפר אליעזר תולין את המשמרת
חכינאי אבי חנניה בן חכינאי. ועל סדר חנניה נעה
נאחר בי שנים היו" חלבו ר' חלבו
היה תלמידו של רב הונא והוא דאיעזר

אומ׳ קירש ושנים אומ׳ בעל דאעב׳ ועירי ניאה עריכין לעירי
קירושי כיון ועירי קירושא לא עריכי לעירי ניאה דבר הוא הכא
נמי אעב׳ דעירי ע״ניאה עריכי לעיר׳ גניבה כיון דעירי גניבה
לא עריכי לעירי ע״ניאה כולו דבר הוא. אבל שנים אומ׳ אחר
בבבה ושנים אומ׳ אחר בבריסה בהא פליגי שי׳ ואמ׳ חכי
דבר הוא יוד׳ דמורה ל׳ עקי׳ בהא דאמ׳ רב יהוד׳ התם אחר אומ׳
אכלה חטין ואחר אומ׳ אכלה שעורין דעדותן מצטרפת כדאמרי
רב יהוד׳ דבין חיטי לשעורי לאו מרעתיהו דאינשי דכל היכא
דאיכא לאיס׳ דטעו אינשי בפירתא כגון אחר אומ׳ גבוה שתי
מדרעות ואחר אומ׳ שלש דמצרפין לעדותיהן וכן אחר אומ׳
בשתי שעות ואחר אומ׳ בשלש וכיון דתרוויהו אדבר אחד
מסתברי טעו אינשי פירתא בהיא דזה ידע בעינורן של
חורש נזה לא ידע ומקיימא לה דעדותיהו הכא נמי כיון דאכילה
תרוויהו מסתברי חד מיניהו דים ליה טעי בה כאכילה מחבריה.
ולא אשכחן דפליג לעקי׳ בכל הני דתנא משום דהוי נעורות
המכחשת בכריזות כיון דנעורות נעקה לא מכחשי נשיר הכא
נמי כאכילה לא מכחשי וחטין ושעורי כלו לבנים ואחר אומ׳
לבנים ומורה ל׳ יהוד׳ דאין זו המחשה כרמסיק התם כל זה טרי
ועין נמי בסדר יב זוטרא כר טוביה שגם שם פירש מילתי
דיב יהוד׳ הילל מור ל׳ עקי׳ בכל אילו. ובי מאי סברם מסקינן
נמי נסנהדרי פ׳ אילו הן המחנקי הל דגונב נפש איתמר עדי
גניבה ועדי מכיה בעבד שהוזמו חוקי שם אין נהרגין ר׳ יוח
אמ׳ נהרגין חזקי בר׳ עקי דאמ׳ דבר ולא חכי דבר ל׳ יוח כן
כיבט דשמרי דבר ופליגים דבר ומורה חזקי בעדי הסמרכי
של בן סורר ומורה שהוזמו שנהרגו מתוך שיכולין להלקותו
כאמו וכו׳ ועין התם מילתי דיב פעם ובמסקנא דאמי דאמ׳ חכל
מודין בבן סורר ומורה בעדי הראשוני שאין נהרגין מתוך שיכולין
לומ׳ להלקותו כאמו. והכל מודים בבן סורר ומורה בעדי
שנהרגין. משום דאינהו כולה דבר בעדי ובבי דחשוב חכי
דבר הוא לעשין זה שאין נהרגין מתוך שיכולין לומ׳ להלקותו
כאמו ומחלקת בבן סורר ומורה בגון שנים אומ׳ בעינו גנב
ושנים אומ׳ בעינו אכל וכו׳ ומילתיה דר׳ אסי נמי עיין התם
גר בפא והוחות הורו לך לעקור את כל הגוף עטור ובטל
מקצת ולקיים מקצת חייבים ומייתי שלח לך ונעלם דבר
ולא שתעלם כל המצוה וכו׳ עד תגאל הכי הא דשאל ליה
דבר סלי מילתא. ויש לגרר דצת הביא לפ שטעת הערות
דאמ׳ אבי הכל מודים בעדי סוטה והכל מודים בעדי סוטה
ומחלקת בעדי סוטה וכו׳

חלפתא

חלפתא בן שאול גר בתחלה ס׳ הקורש
את המגילה עומד המפטיר בבכים לא פחות מכאן פסוקי
ומסקנא אי סליק עניינא אפי׳ בפחות מפטיר ופרכינ
והיכא דלא סליק עניינא לא והאמ׳ רב שמן בר אבא אמר
סגיאין הוה דאימנא קמי דר׳ יוח׳ כי הוה קרינ עשרה פסוקי
אמ׳ לי אפסיקו מקום שיש תרגמין שני דתני ר׳ חלפתא
בן שאול לא שנו אלא מקום שאין תרגמן אבל מקום
שיש תרגמן פוסק וגר׳ נמי נמא ומנחות בגמ׳ אחת מנחת
חוטא ואחת כל המנחה קומץ שרלא בשני כלים רב נחמן
אמ׳ אינו קדוש פי׳ לפי שאינו קומץ כקידוש סלא מיש שיעור
הוא ואינקדוש אמנם שמקדשו בכלי שרת משום דלפי
מדם כרמסקי׳ התם ודם מנלן אלא קדוש לאצטין דתני ר׳ חלפתא
בן שאול קידש פחות מכדי הזאה בכלי זה ופחות מכדי
הזאה בכלי זה לא קדש דהיינו אפר פרה ואינבעים לה
בים מאי וס׳ עד אלו זריקין אלו אלעזר אף בדם לא קדש מ׳
ומסקנא מנשום דבתר ושבל הכהן אצבעו בדם שיהא בו ר
שיעור עכילה וכל הקומץ מייתי לה נמי בזבחי ס׳ דם חטאת
גר בשלא כמס הרמות ירושלמי תני ר׳ חלפתא בן שאול

[illegible]

[illegible] ר' חלפתא איש כפר חנניה

[illegible] עקי' בן אהלאי ר' חלפתא

[illegible] עשרה שושנין ועוסקין בתורה שכינה

[illegible] בין שנים ובין שלשה שם ומגותו על ארץ

[illegible] בין אחד שם [illegible] ר' חלפתא

[illegible] ר' חלפתא

[illegible] ר' חלפתא

[

בשעה וטעה הן מצא ומה יצא שאין בו אלא אזכרה אחת אחרת
תעשה והיה על מצחו תמיד שלא יסיח דעתו ממנו כראיתו פס הדר
אות תפילין שיש בן הזכרות הרבה על אחת כמה וכמה לפי הן נוכל
לדון לקולה ולחומרה נמי ומה יצא שאין בו אלא הזכרה אחת צריך
אחת כמה יסמה לעמוד מקני תפילין וספר תורה שיש בהן כמה
הזכרות לא כש. ומי רצא הייט טעם רצין לעמוד מפני טס הבוש
המלאה נכתבו והכל רואין אותו ואין דרך ליטב בעניו אבל תפילין שעב
שטין של תפילין ע' איט הטס נכתבו ונהי נמי דבוש הוא לעניו
זה אחר נגנס בקן לחיום הטעמת מקני טשין של תפילין מיקוב שב
על שדי מיהו לעניו עמידה אין צריך אעפ שאחר ההזכרות כתבן
בסם גלמיר מחופין הן ואין בלשון מכחוש כלומר בפ נמה אמה הל
רמיע. ואעב דלעניו הסח הדעת אמר הן מצא ואעב ומחופין מיהו
לעניו ראמה שא ערף. ואעב רבמה דרכתי אמרי ורמו כל עמי הארץ
כי טס יש נתנס עליך ותגיס ר' אליעזר הגדול אומר שילו תפילין של ראש
לא ראמה מ מט אלא כיון שראשן שיטה מקיימה משת תפילין ויודעין
שסתם בהן שם המיוחד ארבע פרשיו עיקר אחמת הטם הנכס
ועל המיטה וירשו ממך. וספר תורה נמי שעב. ומה הזכרות
סתמה כיון דמחוק ומכוסין מטפחותיהן מיבעיס ליה משום דספר
תורה כמה הדשות סם יתר מן התפילין שהרי מיה משות בה.
חלקיה אמר רב מכמין בר חליה מ חליה מגבה תחש ירדין
ומתחלת סדר ימוש. חלקיה אמר חליה מן כמן
של חוכי המעבל כרחיה מפיריגן. דחסר מספר אמר
היה ומה שבנה שלמה זומנם חרם שדהרמם זומנם ומסם לא אמנו
רחמי שמיטה. ביאמלה נעם תענית בנ/ ביב מהחשון מטה
שעל ידי חלום נבלה (חמ) שאם יתפלל הוא מיד נענה. דגב התם
שיתחמי לרבם חכירים תמר שימי ישלי ומיטרם נחת. סלקי רבן
ובביה אמרו בני ביתיה. כטורם הוא יהיב. עפרון לעטיה אמרון לה
חייטר ולא שבבין כמם מיסל ולא חמ לן אית כאמר מיעלל. עבר
חדא מסר מ מל דקיסן ויהב בולתיה מיום מוכלה. על ואמ לבי ביתה
הם תבן יהיבין הכם בעי תצלי ויחות מצרא ואין אנם מצלי ומטרם
נחית בגו. הלא הן ואין לא נחית חילול שם שמים הוא אלא אנם
ואתכסיך ונצלי ואי נחית מיטרם אנן חמ לן לית אנן סיי מצלה
ומתעניה. סלקון ובעון חמ לן צלותי אתון עיכין כבר רעברון שמיא
ונחת מיטרם. נחת עבון חמ לן מה אמטפון רבן להכם ומלם רבן
אמרו לי בעי. ניצלי ויחות מיטרא חמ לן צלותי אתון עיכין כבר
רעברון שמיא עסן. אל כר הויתה כטורם אמרין לך אישר אלא
אבסמכון חמ לך והיינם עסיך מפטרתי מה היינם מסנם רעת
מן פעלתי. אל ולהה כי יחבת מיסל ומה לא אמרת אתון כבכון
חמ לן אלא הוה עיני אלא פילחי. מה הוה אמינם לכן כאן מיס.
אל ולהה כי אתיתם מיעל יהסת בולתה מחם מזכלא חמ לן אלא
הות דיר שמולה הות גבי תמליכת מה היינם מכטעם יתהדר
אל ולהה כר הות בטורם הות איתנך לכטה מחכנן עמן חמ
לן כי אנם בטומם הוה לכטה מחכנן עמיה ולא יתן בר נש
עלה עייטה. וכי אנם על רש טורם הוה לכטה מחכנן נכין ולם
חיתן עמנם כאיתנך אחרי אמרין ליה אות מחלי ישתעה.
חלקיה. רב חליה בר רב אויא. גר מן הטחלן מיכעיא
להו מחט מטר מחמת מלאכה מהן חמ להו ההוא
מרבנן ורב חליה נייה רוב סויס שמיה מכלל רבי מתה מחמ
מלאכה מיחייב וכיון ל לאו לאיתוכיה בכילתא שאילתיה ומסקי
אלא חמ רבנן לא מיבעיא כחט מטר מחמת מלאכה ופטור אלא
אפי מתה נמי מהמ מלאכה פטור ואל לאו לאותביה בכילתא
שאילתיה יהו אלי כחט מטר מחמ מלאכה נכחשא אלא הרב
ובדמסיך רבא בהל משמע והבגד חמ שהיום ואמ שני ש
ורשבא וכל אותה שיטה סביר להו רשיני מקומו עיקר
ש שמע חתנים כלל חמ רשבא כל שמן שהשמיח הבגד על ידי
השיטה ראה טטל שכחר ראה חמ לו הני שלך לקנך ומתרש

אלא על דבר שאין העולם חורבן בו כגון יהודה אבל הורבן
בית שהעולם חורבן בו פטור זולתי כי רב הוא הולך לעשירות כל
המצות זולתי כי רב הוא אבל מקצת חייב ושעב ודבר טוב
מילת מעט והכי כתב ונעלם דבר לסמוך מ לדבר ואחרשהה הכי
מו מדבר אבל לעמין אמו מי איכם ומית דאם מעבדים עזות
עזות שלמה שתהם עדותן בטלה אחרכה כמ שהעדות נכון
ואכתי לא הה בחיבי שות מלי יהם עזותן עדות ואיכם מיעעיב
ולא אישאה לאיכתי יקום דבר לחדתי מדבר ויהיסם פסלה לקבי
עדות הילל כי אלא יהם דבר לעבד חבי חבי דם ואוחיה
דקים לאיכתי הכי וכשיטה זו כתה בתלמוד ואקמיב סהב
מיהו זה תמ מי רבנ דרשי דבר ולא חבי כל שמעל ולא פרסם
ר' חלפתא זה אבי שלר' יוסי אף הוא היה בעמודי בימי ר' חנינא
בן תרדיון הגב נעב דבעבית מעשה בימי ר' חלפתא ר' חנינא
בן תרדיון שעבר אחר לפני התבה וכ' עד וכשבא דבר לפני
חכמ חדרן לא היו מהגב בן חלא ששבר חודה ובהר הבית ובהב בימי
מלאש הטל ל' רחוהו נר ובן הגהב ר' חלפתא בעפורי ר' חנניה
בן תרדיון בסלבי וכ' עד וכשבא דבר לבעל חכמי חדרן לא היו
מהגבן בן אלא בשעבי מדרש ובהר הבית ר' חלפתא חבי ר' יוסי
הוא היה בן החבר שבחלבו של מגנים בן מחלואל בשיער מבגר
בעל מום בחיבת בחסם בבחות ל' עד פיה ר' יהודה תבם
מבולט עבר מ לבבר תם אמר שבלר בו מוב ובחבטן וכ' עד
אר יהבר מודה עבהי בן מהלואל בזה מהוא אסר וכ' עד אר
יוסי מודה אבא חלפתא בזה שהוא מותר וכ' ובי אבא חלפת
שהוא מן החמי' החלבי' על מבמ בן מהלואל
חלפתא ביש מחלין בעל מיבה אבא חלפתא בדבים מר
חיים בר אבא מכלל של ישר אתה מוצא שבעה
ונמצאן שבעים חבר אחת וכ' חלפתא שמעתי
מ ל שמע בן חלפתא ר' יוסי בן חלפ שחים הי
חלפתא ר' חלפתא בבי של ר' יוסי בן חלפתא. דבר בל
בל בתני הבורש אר יוסי חמש מבלות בעלתי
ושניתי ובטעתי חמשה מרדים בישל ומאן איתן ר' ישמעל
בר יוסי ר' אלעזר בר יוסי ר' חלפתא בר יוסי ר' אבטולס בר
יוסי ור' מנחם בר יוסי דהינו ורחימום שבינו דומין לוחר
ובינמות ירושלם הל ראשון ר' יוסי בירבו חלפתא יבם את
אשת אחין חמש חרישאת חרש וחמש שיעות נעבר ודרך
סדרן בעל אילו הן ר' ישמעל בר יוסי וכ' ר' חלפתא בר יוסי
ר' אבטימוס בר יוסי הינו ורחימום ולא מצא בבריו שלר
חלפתא בר יוסי חלקיה ר' חלקיה בר בקרוש
פא הל דקיה ותיבור איבעיא להו מהו לבעבור
מבני ספר תורה ר' חלקיה ור' אלעזר ור' סימון אמרו בן מפבב
ולוריה עומדין מעניה לא כמ יש מקש מההיא בן אחרון
ומיב מבחת הל ומה מלבן אותו דבר אם בכה בחה בעבשי הב
שאר איבשי מקמי ספר תורה ביומי מקמי בבא בכה לא ביומי
תורה אחרה אבבמ יבנו ואתו רבנ בבנו ליה חרש אלמוש
דקיה והאר רחבב הדם לתורה ולא הים אלא בטהות ובקשות
של עמי הארץ שבוטלין תלר חכמה ואין מבבמ לא החמים
בא לבור ישבנו שהיה להן ובנו שוחטו התורה שבני אדם בהנין
מהן שבילו העסוק אחרבמ יבנו בבי חשב להן היו לוקין חבה
יתירה הילל לפי הבחתן היה להן לבבר החמי מן התורה
גב בקיבוטו ל האות ואחר אלעזר בן פורע פוערת ויבאי המלך
יבאי המלך מלבן שלפרטין עלך ואם תעשה אם לא הבה להן
בבא שבן עבשר פשטי לבי שהיה יבאי בין ולובש שאנה בבים
אר לו שיתן הבא בין מבינו כלום על משחו ומבני השם הקרבו
הבמ מלו מבבין בל רומין ועמור ולבוב מבבינו אלא חבפ הזכרת
השם בבמ עליו שיבין עמיה מבבינו וגב בהזמן רבה ומיותב
לה בבמ רוסת אל רבה בר רב הונא חיב שרב ומשמש בתמילן

אלא
ר

[illegible]

חנא רב חנן בר רב ארם משמיש ורב סמוך מיה
ורב אדי מה לשון אמוראים בישיבה מן אחר המעלה
ומן אחרון הסמוכה אל כיון שרב ארם בר חנן שמתב תלמידו של
רב יהודה היה והוא מן האמוראים הראשונים ורב חנא זה אמר
משמו ורב סמוך משמו ורב אדי שהיה מן האחרונים בר
ששים היו ואם רב חנן בר רב ארם הראשון בר ארם
חנא כף מה אסה גר ר אליעזר שמו תכשיט הוא לו גר
אף רב חנן בר אדי כל העשה מעשה כמאמרה אין
מבטל אותו מצוות רעית שם שומר מצוה לא ירע דבר רע
ויש גורסי ר חנן בר אדי **חנא** רב חנן בר אדי
גר בתן מעמידי הל השלקות אמ רב בחנן אמ
רב גבי שהצית את השור בחנם כל חגבים שבמקום אסורין
היכי דמי אילימא דלא ידעי הי טמא והי טהור מאי אחרים
גבי אפר ישל עמי אלא משום כישולי גוים כהג מי אסיר
והאמ רב חנן בר אדי אר פרת אר יוחנן אי גבי דאריך
ביטלא שרי ומיכל אפר מריש חוטה אלא לעברי שעיר לא
מכון הכא נמי לגוי חגמא דלא מסתן תעלם דלא ידעי הי
טמא והי טהור ודקא קשיא לך אפר ישל עמי מעשה
שהיה בגבי היה ומחשלא גל ביצה עליה שלהן בר
דקתם אמ מותר חזקיה אמ אסורה עד כאן בשנעלת לדעת
שלא לדעת שמעינה מעשה שעלה דליקה בשבת תקנון
ובאבם תמיים והיו שם חגבים ונצלו אתא עימרא דאבי ר
מאן והכי אר הכהו מטוב תעלובת חגבים טמאים אר יוסי
בר בון ומהלא מן חמיתיה רב יב נחת לתון חמתון מ
מזלפן חמר עליהון והוי מבקיט נגא דיקן גופא אמ רב
חנן בר אמי אר פרת אר יוחנן האי גבי חדריך דישא יפ
ומתמיהן התמיהין היכן מיבטל מתלמוד כהב דיך עלה
אל הסורי והאי דהוי נקיט לה בלשון גופא משום דרכשא
דיך מיבה האי גבי ישראל ביטלא לחתונא ובגר ביה ישר
הלא מעיקרא שפיר דמי אלא אמרה דכישא בשון
הילא האי גבי ובי הסוגלא והפי מרבריו של ר יוחנן אמר כן
והייט דלא פריך פטיט ואפי מדל יוחנן בעיר הלי בישולא
ומשני מהו דתימא בשולי חנא דלא מיכון לאל לעברי חנא
דלא מיכון שמעינן מהכא ישל הטתן חלעת בתנור והגבי
לא ידע בה והגבי נתן כמו כן חלעת נוון בתוכה לנשלה
אלא שאין דעתו על בישולשלשל כיון דמא לבטל בתנון
ובתבל של ישל יש כו מיהו היכא דישל מהפך ביה
כן למתחילה אלא לבסוף אין בו משום בישולי גוים והכי
מסקינן הכא אמ רבה בר בר חנה אר יוחנן ואמרי לה אמ אמ
רב חנן בר אמי אר פרת אר יוחנן כן שהעיח גבי והיכן
ישל כן שהכיח ישל והפר גבי מותר ואינו אסור עד
התחלתו וגמרו בר גבי מיסתן סמכו בעת ישל בשעת
אפיית פתן עזורקת אחת מהן אור בתנור כדי שלא יהיה
הגמר כולו בר גבי גר בעל כירה
הימנו בשמת אנטיכי אלא שבר ופה אין שותין הימנה
ובגר מאי אנטיכי רב נחמן אמ בי רומי רב חנן בר אמי אמ
בי כירי יקי רבי נתן בעבר מלבר אפי מולאר כלי תר

[illegible]

[illegible] אחד מן [illegible] ואם [illegible] ואם [illegible] ואם

היתה תחילת ישיבתן והיה להן לברר ומבאן סמכו רבותינו בשאל
ראש השנה להיות בשבת ושבת דוחה התקיעה של מחרת מברכין
שהחיינו. ומעיב יקיים לן זמן אחרון אפי' בשוגג היינו זמן
דקבלת יום טוב שמקדשין על הכוס ואגב קידוש היום מכנסן
נמי לשהחיינו אבל אותה ברכה שאנו עוברין לברך בתחלת שופר
ושהחיינו הבאה בגלל מצות שופר ברכה זו של שהחיינו אינו
תלויה אלא במצות שופר אבל אותה של נטילת לולב ביום
ראשון שאף בשחל יום ראשון בשבת ושבת דוחה לולב אפי'
כן צריך לסמך שהחיינו. ולמר לולב יום אחר ומעיב עדיין לברך
על נטילת לולב לאחרתי מיהו זו אין עדיין לראיה דכיון דיום
שני סמך הוא לראשון פשיטא שעדיין לסמך זו אין מיהו לענין
שופר דקדושה אחת היא שחרי נהגו שלא לברך שהחיינו
ראש השנה מאי חול אין מסתבר שהחייב לאחות. הילכתא בשחל
בשבת עדיין לסמך נחזור לסוגיתנו אינו דאמ' כדרבי כי אלא
בלבד ולא מסתבר כי אלא לאיתב מר שביעי לסוכה מיתב
ומביא ומר שמיני לזה ולזה מיתב נמי לא יתבינן אמ' רב
יוסף נקוט דל יום ליבר דהא מרה ומטרעתא מעלב יהודה
טיה ריב שמן בר שילת ורב יהודה נמי ורב שמן בר שילת
שמיני סמך שביעי ובר מסוכה הוה יתיב והנה יש
שהקנו אותו כי מה שמת בספרי כלשון בתרא משום דקמה
היא דנוב אינה דאמ' שבתלמוד הוא עיקר והתקנן אמר
כי מה שכתב בספרי הילכתא יתבינן מוכי לא מברכינן אינו
מבור הגדולים אלא מלשון הלכות גדולות ומר רב יהודה
כתב לדילן ומית לן לסדיקא דשמיני אינה לספיקי בשביעי
דבעי לאיכל סעודתיה בסוכה דקיים לן הילכתא יתבינן
כדרבי לא מברכינן והוה ליה יומא טבא כן כתב. ולא כתב
אלא דקיים לן ומשום אגב שאין בפי בספרי. וסומכין על איב
דאמ' אדם ומרה ומטרעתא לא עביר בשומעתיה ובר משל
דקיים לן כל מיבא דפלגי רב ולויה הלכה כר יוחנן. והא דאיצטו
רב יוסף דאמ' נקוט דל יוחנן בידך דפטיט מהלכה כר יוחנן
אלא משום דרב חסא בר בזנא וכל גדולי הדור יתבי יתיב
מבלי לא בריבו. והא פלגתא על לשון פרגא. אפי' הכי סבר
רב יוסף כמן דאמרה דשמעתא גמיה הדר ביה ויחוץ לסוכה
יתיב שלא ומסיר ליה הלכה כר יוחנן ומלשון נתרא אינמי
סבר ליה דהדר ביה רב לגבי ר יוחנן. והגב מלא דתענית
בגמ' דאין שואלין את הגשם ותנן לא יהודה אומ' העובר
לפני התיבה מיום האחרון של חג האחרון מזכיר והלקמן
אינו מזכיר מיום הראשון של פסח הראשון מזכיר
והאחרון אינו מזכיר. ובגמ' ושאין לן תני יומי הכי
עכשיו אמ' רב מתחיל בתוספי יפוסף מנחה ערבית
ושחרית נחזור ומתחיל בתוספין אמ' לה שמואל סיהו
אמרו ליה לאמא וכי מאחר שעשיתו קורבו תעשו תולכו
עד נסב אמ' כמן שהתחיל שוב אינו פוסק. ומן אמ' רב
שמת ואם רב הדר ביה. דאמ' רב חנא אמ' רב מונה
לא יום לדרך שמונה מראש השנה ועד יום הכיפורים
ומתחיל ומן שהתחיל אינו פוסק אמ' רב נבלה ואתקפתה
דשמואל מכמן שעשיתה קדש בתפילה שוב אין לו ולהוג
כ העפרה ומחזי סאילו יום שמי חולו של מעד אלא כמן
שהתחיל בקדושה ויצא מבלי חוג של שביעי שוב אינו
פוסק [illegible] לנהוג חובה של סוכה ביום שמיני
מטומס [illegible] והוא מזכיר גבורות ועיר שעדיין לא
נקירא [illegible] יום שמיני חג העצרת הזה ואם נאמר
לאיבו [illegible] מתבון לישבת מצות סוכה. והישן
שמיני [illegible] ומאין לוקה אלא תוספת מצוה נרשת
ואין לעשות חובה במקום שסותר זה את זה כגון הנח
המסך [illegible] שמיני מזכיר גבורות גשמים והוא ישב

[illegible]
לחבריך כי אי
לחומרא [illegible]
ספיקי מספק [illegible]
בסוכה דישבת סוכה [illegible]
הוא שביעי ואיה שהיה מבריל [illegible]
נמי לא חיישי דתכף [illegible] מיהג עבריל תני אמי
אמל יום שמיני [illegible] שהוא לא [illegible]
חומרא דאתי לידי [illegible] שעמו של הושבים [illegible]
דתקיע שני ימים של גלות ושני ימים אם נהגו שמיני
יום לא ישב בסוכה מישא שעשיתו פורתי ואין סמן ספק
משום שמיני מכיון שסוכה כל שבעה ומוגיל ואמרו בשם
סמך בסוכה כך אין סמך בשמיני ואתי לעלוה ביום שני ומשום
תוספת מצוה ליכם מכיון דלא מבטל שהחיינו ויום שמיני חג
הוא נקרא גדולה הוא שאין חובה זו חובה גמורה וכוונת תוספת
אלא משום דלא אתי לידי עלוה. הלא עכשיו נמי הכמרא בחזכיה
בשמים. ורב חנא בר בירנא היה דיין בקמטרינא שהו שנים
שנתקיתה ודין רב חנא בר בזנא מתלמיד ומהדור רב נחמן
לעיברא ובאלא רבנא דשגבי מן העבדים בקמטרינא שהוריה
נמי מהדיא. חנא חנא בר יסף בשמיה דעלא ורבנן
ובא המעדיר אתנא ליה אחא מבי חוזא ואמרי לה
ומרי בר יסף הוה. מיהו שניהם היו מוחזקי בראיה הימנו
ונב' שתלמידי חכמים היו. דהא אמרו לה לרב חסדא דיבא בר
המעלה. ורוב סתרי כל בהן אסף אמ' וכסדר אדי עיין בפה.
חנא רב חנא בר חנילאי. בר בר אמתן תקלה. אמ'
רבה בר בר חנה אל יוחנן. בני העיר שהלכו לעיר
אחרת ופסקו עליהן ערקה נותנין לגבאין של אותה
העיר שלא יחשדום בפיסקין ואין נותנין וכשהן מתים מטאין
אותה עמהן והגבאין מחזירין להן ומפרנסין בהן עני עיר ותני
אמי הכי וכל עיר ועיר נהלך לעיר אחרת ופסקו עליו ערקה
יתנו לעני אותה העיר. רב הונא בר תגיתא על עביה רב
חנא בר חנילאי. וכל כני מאתה דמו עליה ערקה והנו ליה
כי קא נעי למיתי אמרו ליה לאמר ונוגל ונפרנס בה עני
אמ' להו תנינא נרא שאין שם חבר עיר אבל יש שם חבר
דהייט חבר שמתעסק בענני עיר כלומר תנתן לחבר ופ
דעניי דיון ויורבו עלי סמיכי ואפי' עני עירכם ניחא להו
ומתתם ניחא. ואמר רב חנא בר חנילאי חסיר גדול היה
ומקרתם נמה וכמה אפי' הכי רב הונא הוא סמיכי עליה טונא
אותן שהיו מתפרנסין מכיס של ערקה. רבי בר בריסת ערק
הוראה. עולא ורב חסדא הוו אזלי אפיתחא דרבי רב חנא בר
חנילאי עבר רב חסדא ואתנגח. ואל לעולא ראכי אתנגח ואתנגח
ורב חנא בר חנילאי הוו ביה שיתא אפיתא מחיש ובן פלילא
ראפין לבל מתן דעדיך. ולא סלילדיה מן מסיה ואסר דאמ'
אתי עניא דמסתכים ומהכי הכי מיכסיה והוו פתסן ליה
אדמא נבי אתמא תמתא דעלא. וכל הה עיילכי נמן עדיך
כי שכבי. ומה שדין ליה חיטי ושערי שנו בערות מנחלי
אמ' מתן [illegible] לה לאשקל כימים לשקול בלילה. ורב הונא
בוכרך דעבכם הוה עמה לחדשה ואמ' כל דעדיך לאמול לישל
בחדשה בפיקם וחסירי אל רעים לרבא ישעות. דרב
חונא ילפי הסברא ומיתר רב חנא יותר מרב הונא ומעבר נעים
שמו בטל מקומה של ערקה ובגלין לסמוך על רב הונא אפי'
עני עיר של רב חנא. ורב חנא היה לבטן רשב גלות
בפוקן לו. בר פשפטא תעבלה ל הדאש את המלאך
יחיד שעסק ערקה מסיו עתנה לעני עיר. נעיר אחרת

[illegible]

[illegible] אל יש חוש בדבר ותכלה
[illegible] עמיבי תחומין ולא עמיבי
[illegible] ולא עמיבי תחומין
[illegible] אמר אל כל נמיהו תמו מסמנו
[illegible] טעם את הדבר כל הטהו מני הדבר
[illegible] לאחר כמו הטת טלא מרטותיו וכן הסנסר
[illegible] בחשאה יכן שורו ותלוב ר ורבנו ואיתמר עליהו
[illegible] ושמו אמר אל כל ולא מפיך שמא מיהו הכיר
[illegible] ריב פסק מלך אלא דוקא הוו מתני עלוגתיהו
[illegible] ולא זה מקומה ואישר שמו ומיפסק מ הואיל
[illegible] ומכל דוא התורא זה נמי אהדיא דגר נמבלה
[illegible] מקת המבלה למפרע ואל הת אלא חייב כר שמא אמ
רב אדל כל מוסם שאמ משום ר יהודה ישמו אמ אין אל כר
מוסם וכך ביכי מתנו מיפכא ריב אמ אין אל כר מוסם ושמואל אמ
אל ואמ יוסף נקוט דיכ ביכי בידך דשמואל ושמו הוא ישר
ושמעתולה לחייב ליחידאי ותנן שומרתי בם שקדם אחיו
מקת אחותו משום ר יהודה בן בתירה אחרו לא אומר לו המתן
עד שיעשה אחיך מעשה דהכר שמו יש זיקה מיאת
מתחלת פר וכמה תנאי פליגי אי יש זיקה או אין זיקה חיל
מפסק שמו סחר מיכהו ואמרי לפיסק ודו דאמורא נמי
פליג ואמרי אין זיקה והתם דכמה בהמה יוצאה מתחלתו
ואם חיה יוצאה בסוגר חנוה אומ חיה יוצאה בסוגר יפסק
שמו אל מחנה אתם נמי אינם תנאי ואמוראי ופליגי בנטירות
יתירה ואמרי משום מנשי ואמר ואמרת לחו לאו משום הוא
אל לא מיכנ מפיך והא דקפסיק שמו נמי אל כחנניה נמא
ריקא [illegible] אהדיא ואמן נטלשה נמחשין שוחלין אמר
[illegible] אומ משמעה מ יבנא תנא חנניה אומ בגלה עד
[illegible] מתקומה אומ שמו אל כחנניה אמ נמי יהי ראה
[illegible] אל נבנא אל כלא מיל לא מפיך
ועיין [illegible] מ חיים שהכאתי מה מקומות יפסק
שמו אל מחנה כמו מ אותו ואת נמ אותה נהג בן
נוכרים מין בנבלת יפסק שמו מוקה אלא יפליגי ריבנ
עליה ולא מפיך הוינו טעמ משום דרבנ הוא ר יהודה דאמ
אין חוששין לזרע השב אל יחיד ויחיד הוא כבנ דאמ שונה
דעיתכן תר טעי ועבר ושו אל עושה עוית הפתח
מיכאן ולחי יהודה מיכאן חנניה אומ בלא אומ עשה אלת
מיכאן ומ עד אמתא ריב אמ אל אל ושמו אמ אל חנניה
ותיקא זה כמו שמתב והאש והאשה שעמי זה נכרים דתני
ולר בהמה מלוב וכנעו ולר שפחת מלוב ולאשה תנינה מ
אמי ל יהודה עשו ולר שפחת מלוב כולר בהמת מלוב ואמ
שמו אל מחנה ואלא אמ אש מפיך כיון דפסר אשמן
מחנה ויסתי אל כחנניה לא עדיך לאיתר דכיון דאתי מקום
פנים אל כולה כר נמכל לעלי אכל מקומות מצינו
שפסק שמו מחירים ומן לפרשה [illegible] דב מהאש ותנא
רבנ אמר אל כר יוסי [illegible] (שלוש ולרבע
[illegible] לא ילכו בנו [illegible] יוסי [illegible] מלכים כ
[illegible] ר [illegible] ופסקו [illegible] מלכים תשעים נמ
[illegible] אל אחר זה מנה וזה [illegible] יוסי מה הפסיד
[illegible] ושם מלשונה כל בחינה [illegible] אל דזרעה פסיק
[illegible] אל מטל יכל מה מנר נמן אל דחוקנו פסיק אל
[illegible] ומקשה מה מני מהל [illegible] אל כר
[illegible] יוסי ומל מל [illegible] מהל ראותה שמיכתה [illegible]
[illegible] אל [illegible] שעמל את אמיתו עלו ר יוסי

[illegible] ולא פסל ואמ לה יהודה אמ שמו אל [illegible]
[illegible] לפיסוק [illegible] נמי [illegible]
[illegible] אמר אמר [illegible] ר יוסי [illegible] זרוק [illegible]
[illegible] ולא [illegible] ר יוסי [illegible] ולא [illegible] [illegible]
[illegible] ולא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ולא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ולא [illegible] [illegible]

כי יש אורינאה אמ׳ אבי ומשתבח בימעתא זונרתי ביב
פטיטי רבבי וקומברתא אמ׳ רב חנא פתוחה פי שולחפ׳ לעל
מיטא׳ הוה קאי בר נפחא ונפא מיני דינרא דורינאה לשעירי
טריפתא ונטאי למיקם מיקמי ולא שבק לי אלא שב בני טב שאין
כעלי אומנות ושאין לשמור כפע תלת חכמ׳ נשעה שעוסק ין
כמלאכה והכי נמי מסיק נפא דקיומטי דמיגיש קימה להיזר
והיזר לקיומ׳ מה היזר שאין בה ביטול מלאכה אף קימה שאין בה
ביטול ומה קימה שאין בה חסרון כיס אף היזר שאין בה חסרון
כיס מיסתא אמרן שאין כעלי אומנות ושאין לשמור וכו׳ וכרכיטהלא
יפ׳ אמרו רבבוריב כל כעלי אומנות עומד
מפשתם ומתרץ ליוח מיפמהם עומד מפני תלת חכמ׳ אין עומדין
ואר יוסי בר אבין בא ורמה מה חנכה מצה נשעתה נתיטולא
היא התם כי עלא תהא מסמלן לעמר לבא ובכרשא מרבשי ולא
כן רבי תקום והרתת מהקימה שאין בה חסרון כיס אף היזר
שאין בה חסרון כיס שנא היא אחת לקיצים ר׳ יוסי בר
בון כבר הונא בר חייא בא ואמר מה גזל כחן של עושי מצה
שמפני זקן אין עומדין ומפני עושי מצה עומדין אר יוסי
בר בון שלא דקיימין מן קומי מיתא אינן עומדי אלא מן קומי
אילן דגמלין ליה חסד ולבי חוצ ישל היה רבינא דורינאה לר יהודה
חיוש בי הכא ולי יוח נעי מרב חנא שוחט ריבר ובל נמי נפא
בריס עון ההוא מיגא דשדר ליה דינרא דורינאה לר יהודה
נשיאה וכו׳ חנא ר׳ חנא בר שאונה גל מלאי
אם עון ואם נדה ע תיבת נבא ראתה ישורה נטות
אביה תר נא שנש אומ׳ כלהלילה שלה טתנ לה עונה
שלאה וכמה עונה שלמה רשנב אומ׳ לילה ואם אשם
ירמיט עלה ומי כעב טלי הא׳ ומיהי מי שהיו אנשי ופית טיל
טמא ורוצה לעשתן נטהרה וכמ׳ עד רשנב אומ׳ מישל ומי מ
מניחן תחת הציצה שמיחין מילחין אז נמיעב שמי מיו רוחין
וכמה עונה וכל עד וכמה עונה אר חייא בר אבא אר יוח לילה
אר יוסנל חנא שאונה ואמרי לה ר חנא בר שאונא אר רבה
בר מתנה אר יוח חש לילה וחצי יום ואר שמואל בר רב יצחק
לא פליבה אם נתקאמת ניסן ותשרי הם מתיקת תמוז ומכרת
ומסקמשחני שש מה רבינהב שעין עד תשבי יפ׳ הם שמואל
אעב דטשלא נסת ליום הרביעי יכתב כבתובה מרביעי משבת
אפ׳ הכי כתבין אותה בתמיסי כרמאה נפב הגיטין רבל זמן
שעשרין נאות עכן ימלין למעוב מרביעי ואינו כונס לשמש
בתחילת הלילה מעני שעדין לא עתחתמה הסעמה וכל הסודר
שאין מטהג זה בכל הסעונת אלא רוב הסמוסות היו כתבין
ואותמין מרביעי ההג הת נפב רבנין דכתבתיה דחייא בר
רב אי כתב בתחלה ואיחתם בלילא הוה רב אתם ולא אמ׳ הו
ולא מידי ומסיק משום דעבוהין מאותו עמין ואי נאב המתנה
נהגו לחותמן בלילה מה חכם מחיים בר רב אי משום דרב
הוה הת ליה בסתם ליה רב בסתמא ספל ליה ובכתבמת פלא
אינבעיא להו בתולה עסת ברביעי ובעלת ברביעי ולא חיישינ
לאינרוי דעתא אר דילה עסת ברביעי ובעלת בחמישי וחיישי
לאינרוי דעת בר׳ ואכמנא כר היא פטיבל דעיקר הסבירה
ובתולת סעבה ברביעי וכמסה לעשה בחמישי ואיש לילחמישי
שהרי משבעות שהביאה בלילה כרתנ מש אומ׳ עתלה לתנ
שלא הגע זמנה לרבעת ד׳ לילות ולמה אפ׳ הגע זמנה לרבעת
ד׳ לילות ולמש לילה הראשון ושניה חרן פטור מקש לילה הראשון
ואעב חסקנ הת מתחלת פ׳ תינקת מאי ד׳ לילות ד׳ עונות
הת אמ׳ לבר מלילה ועין הת ואעב דד עונות אינם במי
ראי סובס דטמעת לבר מלילה הל אש נבי הכם אפרעתו
ריעת לכנס לשם נאה ביום ד׳ עמש מי שבקיל לא אז לא
ומסיק תש ריבי בר קפא נתנה מסת ברביעי ובעלת בחמישי
הואיל ונתחה נסה לדגים טעת ומשום מסה אכל משום

[illegible]

[illegible] לשון [illegible]

[illegible] שלחי [illegible]

[illegible] שרש [illegible]

[illegible] שמי רב [illegible] שלחי

[illegible] חנא רב חנא

[illegible] רבא דבר המלך אמ' רב חסד

[illegible] אליעזר לסם רבה בר' [illegible] יצא מן

[illegible] היה הולכן אל עצר גדול היה לו בעיבה בהמה

[illegible] להאכילה ביום ה' אכלנה ביום ו' ואני הדור שמעתי

[illegible] הם אבינו שלו לשם רבה מה זכות עשו כל אותן יב

[illegible] שהיו בעיבה ואמ' לו זכות שהייתי משכילן בהמה חיה

[illegible] בעיבה שרשה לאכול ביום האכלנה ביום בלילה האכלנה

בלילה וכל [illegible] מהן נטעמו יש שהאכלנה בתחלת היום

ויש בסופי היום ומן עונות הלילה התחיל אברהם אבינו לדון

לו מעשיו ומה אילו שאין להם לא זכות ולא תורה ולא רמות

כך המלכיל מי שעבדם בשמם ובדמות ומוזהר על המצות ועל

התורה לא כל שכן התחיל להיות משכיל ומטהר ומכבים אורחין

ולדרך נמוחקין תחת סמני השכינה. ותו הוא אמ' רב חנא

בר לוי' אל שם ינה לאליעזר כי אתי עליכו אתי מזרח

ומערב היכי עבדיתו וכו' מרקלא מלכי מזרח ומערב שמ

ואותן ארבעה מלכים שבאו על אבותם הכילו עמהן כל מלכי

מזרח ומערב. יסתאר רב יהודא אמ' רב בא עליהם בעדיב

מלכים ובחפיה אלף בני מלכים וכו'. עד יקן בחו על אברהם

אבינו עתידין לבא עם גוג. יסתאר ר' אליעזר פ' סח הנס השני

בחו עלו כל המלכים להורגו וכו' עד ובא מיכאל והבר לאברהם

וכו' עד ישם שם בן בת לבלתו ורשה כל המעבים שעשה

ואת כל הרכוש שהשיב והיה תמיד בלבו התחיל מהלל ומעבר

ומשבח לשם עליון ומזמר נחך על עליון אשר מגן ערך ועמר

אברהם והיה מתפלל לפני הקב"ה ואומ' רבון כל העולם לא נכה ידי

ולא נכה ימיני עשיתי כל זה אלא נכח ומאיר שאתה מגן לי

בעולם הזה ובעולם הבא שלו ואתה ית' מגן ומגן בעד

בעולם הזה עבדי ומרים ואשי לעולם הבא. והיה רמסיך נכח

ומיגן ומסיך עמי בגן דגן ואותביה הקב"ה לאברהם לאמיגה

כתיב אם ית' לאברם שבא לימיני ובא ישים הבריתי ובנ

העליונים ואחרו ביון אתה ית' מגן אברהם

חנא בשלחי יבמות ובפ' ריבוות רב חנא דרשנות

אחרי לה רב חנא דרשנה. ויש מגדים בברתא

גבי מסיין לפי תומו ולא ואב חנא ועל סדר חנא עתה מלה

חנא רב חנא בר רב קטינא גל בהכל שאח טין בגמ'

הכל שוחטין ולעולם שוחטין אמ' רב חנא בר קטינא

שלש בגמות הן בגמות עדם בפסח. ובגמות אזן בכבר

ובגמות מום בקרשים. ורב חסדא אף בגמות סכין וכולן

בגמות בבמות המזבח וכמה בבמות המזבח בני שתבלבר

בה עמדין. וכל הא חלי בגמ' דרשי וכולן בבמות מזבח מש

אמרים שלמות ומיגן בלה כמה בגמו מזבח ר' שמע

בן יוחי אומ' טעם ראבי אומ' טית. ומקיגן לא תשים הא בסירם

הא מאבנא בסירם טעם משום דלא סמ שלם אלא נאמן וסמ

אמרים שלמות. בסירם לא כמ בהדיא שלמות. אלא הגבריגן

לה עם דרשי דרשי אמ' רב מזבח שבבנים כל דבר שנשחבן

שם בסמל ומסקל מהאי דיש וזבחת עליו וכי עלא אחה זובח

[illegible] בשהוא שלם ולא בשהוא חסר. וחסרון ומיר היל גמירו

[illegible] שר פחיתי ליה [illegible] כחיתי ליה. ושפי אבי לת דרשי בין

בבמות דרשי בין דרשי בלים מעבר בשהוא בגמ' ראבי בסיר

[illegible] דרשי אר אלעי מזבח שבגמ' אין אוכל בגמ' שיריי

מעבה ומסקלם אפי' קרטי דלי ונפקע ליה מוחכלה מצות עצל

המזבח בזמן שהוא שלם ולא בזמן שהוא בגמ. ואמ' רב הונא אמ'

רב כל מיקום של המזבח לעבב בראיה שהוא פיקלם גבי קרן

ויסור וביבנו ותבלם בעוסקת ובסוכה ומייתינן לה מי בסוכה

ירוטלמ' ובגמ' דפ' לולב ובערבה. והא לה בעוסקת אייתי מנסל

אותה עם אבני המזבח שבבר היה מעשה בכיתם. אחר שבסר

על גבי גבלו ובגמוהו כל העם בתרוגנהן ובגמה קרנו של מזבח

ובטלה עבודה בו כיום עד שהבטיח בוט של מזבח ובתגהו עליו

כדי שלא יראה מזבח בגמם שכל מזבח שאין לו ככבר לא קרן

ולא יסור פסול. ר' יוסי בר יהודה אומ' אף הסובב ובמ' ריבן בורסת

מעבה כעבודי אחר והכיאו כול של מלח ורבל נתן פי' מערב בל

ובעבר בבר שבהן פי' חתיבה. אבל רבי פי' מלמלם אבנים והיום

מעבין ותבלם הא בבר מרחמין אמ' אבני מבים בול של מלח

ומניח לה בתוך רחמה והבריתא שאומרת אימתי מעבין אותה

עם אבני תמיר של שחר הייבן בהדיא ההיא דבל בבר יומא

פ' בלשבוע בגמ' הרביעי חדש ובשבע מי מעלה אבנים מן

הבכבר לבזבח. ובגמ' אמ' רבא ואיתא מי בר אבא ואיתא ר' יוחנן

מבסל מים בחב אלא בתמיר של שחר ובמ' רב אשי אף

אבן נמי תבנה ולמבסך אמר לו הגבה יבך בעבנם אחת בסף

על גבי הבלו ובגמוהו העם בחתרוגן שמ. מיהו קשי לי. אמאי

לא חשיב מי בעמות בלי שרת והא בקדש בחיירי. ותבן בם

המזבח מקדש בלי הקורש שבבו אם עושין הן מעבן מלאכה

שהן עושין בהן שלמין מקדש ואם לאו אינו מקדש וכולן

אינו מקדשין אלא בקורש ובגמ' אמ' שאין בלי שרת אין מ

מקדשין אלא שלמים אין מקדש אלא מלאן. ותבא נמי הכי

מלאין אין מלאן אלא שלמין. ותו תניא התם תר בלי קדש

שנקבו אין מתיכין אותן ואין מטיפין לתוכו אבר בעבמו אין

מתקנין אותן ואין לפרש שמא בלי אבר בגיבתן בעבות מבאן

אן יותר מלאי שנא גבי מזבח בתי אבני שלמות הכא נמי בתי

מלאים. ולפי הוצן יש לתרץ כיון דבתי שניהן מלאין סלרת

הרי איתקש בלי לסלת מה סלת אם חבר בל שהו פסל אף

בלי אם חסר בל שהו פסל. והגב בסם מנחות בשלה. פלי

אי לו מנחות נקרבות תר בל המנחות שריבה סמידת עשרון

אן טמיעבר נחלת עשרון פסולת. ותבן נמי בפ' בל קרבנות

השבבר ר' יוסי בל יהוד אומ' אין שיש בו קמחין פסול. שבל

תמימי יבא לבם ובסמהם. ובגמ' בעי ר' יוחן אי משוה בעל

מום אם לא. גר' בחם ומיות אחר אבני הבמה ואחר אבני

המזבח מבקעת בית בחם חוברין לעשה מן הבתולה ומביאין

משם אבנים שלם הוא עליהן בדרך שהבדרל פוסל בעבודה

ובקבמה לבל דבר. ובר דמה שאבנו בתי נמי בבי שיהו שבני

המזבח. משום דאם העלה בעלי מומין על גבי הבבמה ליבה

והא בפ' בל המנחות בחות מבה אתתר המעלה מבטל לגבי

בבמה ואבל שמחבו לאשים בלי דעיבר. ואם העלה לגבי בבמה

ר' אחא אומ' חייב ר' אלעי אומ' פטור ר' יוח' אמ' חייב תבנא

מזבח אינו אלא מזבח שאם העלה עלה בעלי מומין שעינר

בבמה מינין תל ואל המזבח. ור' אלעזר ותבר אמ' בלא אותם

אותם הוא ורבי לן בבמה במזבח. הרי מבבר הבל שאם העלה

על גבי הבבמה בעלי מומין שחייב בבו על בבמה של מזבח

ותבן נמי בפ' המזבח מקדש בשם שהמזבח מקדש אבר

המזבח לן בן הבבמה מקדש. ובגמ' תר בל הנבבמה מקדש יקדש

אין לי אלא מזבח בבמה מינין תל ואל המזבח אבני הבמה

אבני הבמה הא בגמות והקשים ולא [illegible] השיב

ומה שבבר פוסל מפני שהמזבח מחריב [illegible]

חנא רב חנא בתרסה. גר' בתי לו [illegible] לא בשרות

בבהמה נקבה הנבמת. ער בבה בתבר הנבמ' אומ' ער

בתי בר האינלי. ובגמ' אמ' ועדי בבן אתן אלא מתחמי לא טיעור

[illegible]

[illegible]

אבא חנן אבא חנן תלמידו של רבי אליעזר הגדול כתב
מקומות הזכר וכל מקום דכתיב בשאר עניני
בהאשה רשה בסוף גט מי שהלכה אשתו למדינת הים תנא
אבא חנן אומר מטלר אליעזר איסור על הים אשת איש ומפני אבא
חנן לבריתו חנן שכיבת אחותה אוסרתה דאי מדיקם דהא תרי
תחסר מלו ורה מקום שבא על איסור אל ומה הים הקולא
שאין האוסרה אוסרת כל ימיו ואם תתאלמן או תתגרש הרי
אוסרה תדירה נאסר האוסר הייט כעל מקום שבא על איסור
תמור שהאוסרה אוסרה כל ימיו דין שנאסר האוסר אל אותה
שכיבת אוסרתה ואין שכיבת אחותה אוסרתה ומסקנא התם
אל בר יוסי דאמר אף שכיבת חמותה אין אוסרת אשתו עליו
ומסקנא ההיא דעבר איסורא מחמתיה אתייה דבר יחיד אל אי
לאו דאמר שמו אל בר יוסי אוסרתה עליך ואיתתך איסורא דלמא
אכל סרוטלא פ' הנטה רבה מסיק אמר אמר רב שמו בר אחי
נטר רב יהודה אל בר שמעון חמלתיה דר' יוסי נגמ' דין הים
הא ניחוטא ר' שמעון ומסיק הא אתא עיסא דומיא מכאן
ואילך לא דהוא סבר בר יהודה אלא שחיתה מהגלת ונא אצלה
ונר דהא דאסר ר' מנא מטום הפלות לפי שכסוף כיצד אשת
אחיו על הים דהנטשן ותא הא נבוא מותרות ונמצא [illegible]
יפרכי הא מאי שנא מהא דתנן הנטשן קי הנשה אסור
כאחה בתה ואחותה ואשת נשי ובני נשי שכחן ואחרון
וכן אמר דרבות זו עם זו אסרו חכמים והה כאן ואעפ"
יכתוספתא ימות פ' שני נכרים שקדשו שם אחים אותן
לבריתא והכי איתא הנטשן מקשה הרי זה לא ישא אחה בתה
ואחותה ואם כנס לא יוציא התם ולא עבר עבירה
איסור חמות ואם פטיר היתה אבל מן שבכר הים חמותו
ועבר עבירה והים במקום שיגיעה לבא אצל בתה לבר נ"
ובהב אפי' כנס יוציא ובכמה מקומות תוזכר אסן חנן
אשר אליעזר בהיא ריש נחל בנית המדרש היו יושבין
ויאו ועמדו לפני כולן מהל דבות צלפחד ופליג אר יאשיה
ברוש ותטרינה לפי משה וכו' ואר יאשיה היו סרסר
המקום ורשהו ובכמה מקומות בבריתא חולקין וכבר כתבתי
אמלה כי יאשיה לא יוצא תלמידי ר' ישמעאל ותלמידי ר' יהודה
בן בתירא היו והיה אבא חנן חבר לבן כי ר' ישמעאל ור' יהודה בן
בתירא חברין לר' אליעזר היו ואמנם שלא אליעזר דבן מהן היה מן
טכמל ואעל מסור דעיקר ואמנם שאפרין מאר אליעזר גר מטלה
פא ורס נירה אר אמה שאין לה ווסת אסורה לשמש ואין
לא כתובה ולא פירות ולא בלאות ולא מזונות ומוציאין ולא
יחזיר עליהן ר' חנניא בן אנטיגנס אומר מטמאת בשב
ערים מטום אבא חנן אמרו אני לבעלה ומסקנא איכ
דאמר לר' מאיר דאמר אין לה כתובה ואיהו כסר ריש לה
ואיכ דאמר לר' חנניא בן אנטיגנס דאמר ומקלקל לה והיא
דלעיל דפליג אר יאשיה ואמר בבית המדרש היו יושבים
מכאנן דפליגתיה מי חולק בכור לתלמיד במקום בנו לא
יפסיד הא לחיים דפליג לה רשה כסר חולקין היכן דלא
פליג אין חולקין וכ' הרה חולק בכור לרבינא [illegible]
בדאיתא בפרק חסת שנשאה. רב אן בתרה [illegible]
מישלחן שרי ומשום כבוד [illegible]
ומע רב מהנן ורב אסי [illegible]

ה שייכי הכא כלל. ומיהו הא דאר אליעזר דהסל מעצין מנלן ולאח
מנחפת בעיסה שיועיל עירוף ונל דעפה לן מיהה דתניא בספרי
ראיש בכרי נפרש חלה הרי כולה הפריש חלה מן העיסה. יכול
לא יפריש מן הלחם אל מרומת גבן מה תרומת גבן אחת אף חלה
אחת וכיון שמצינו שחוכתה אף מן הלחם לכך מועיל עירוף הסל
כלל ור' חנן הרן של נשיאה היה ונל כי חתנו של ר' יהודה נשיאה
בן בנו של רבי הקדוש היה. כיבר כמ' אילו מגלחין ר' חנן חתניה
רבי נשיאה הוה לא הוה ליה בני מעא רחמי הוה ליה. ההוא
יומא דבעא למיהליה לא עבשיה וסלוכר אבי הסורר אומ' כי
חתנו של ר' יהודה נשיאה הוה לפי שר' יהודה נשיאה נשיאה היה
בימי ר' יוחנן ושבל היה כדאיתא בפ' בא סימן אזלר יוחנן אחרה
דמר ר' יהודה נשיאה ושדר בלושא ואתקה ובפסא דתעסרת. ר'
חנן תלמיד ר' יוחנן היה כדאיתא בפ' דרכות שיתר נמי אר חנן
אר יוחנן אפי' חרב על צוארו של אדם אל יניע עצמו מן הרחמי
סבל ותחזקהו מלך יהודה. וכראשמן ניהושפט מלך יהודה ובמלך
ויעזק יהושפט ויל עזרו ובדאיתא בירושל(מ) פ' הרואה בנדרים
ואף תלמיד של ר' היה דהכ' פתחל ערים אר חנן אר ה'
בשומע אזכרה מפי חבירו עליך לברכו ובר נמי מפ' מעילה
פ' בדשי הרזבן רם הארץ ישרו מצטרף אר חנן אר ועוון בו
ומעלם שבריב הפל כתל אמ' רב חנן אר זעירים בן בר שמעי
ועוון בו. וכן פי' רב בסים ונאן זלע מגבלת סתרים פי' שאין
הרם מצטרף עם הנטר לטמ' בעורשה אלאכל אין שעורין ילמו
נטר אבל אם פיל מן הנטר אינו מצטרף ואותנ ל ונסיב
חכיט הטמאן מאחר שהן מצטרפין שרץ ושרץ נשלא ורם בין
משב אחר בין משנ שמרת פי' ואל' אפי' רם החולר ונטר
העכבו מצטרפי והיכי אחרת ועוון בו. ופריך רב יוסף כאן
בבילן כאן בארץ פי' אם עבר נמלן אפי' רם ושרץ משני מיטן
טמאים ואם עבר מרבעתן נמלן עד שיהם הרם עודנ נעלו
מן עריף בהלכי הו ראשון של והורת אר חנן אר עש אר ז
אזוב ושני תולעת שזלטתן שלהכת נשר פי' ר"כ הלי סרין
ראשון של והורית זאי וכיון ריש אר ז עש הוא ואמרי נמי
אין עחין לקולטן הנש ונרי נסנה פחסיים בבריתא נתהנהב
ראשון מכיס ראשון אהל ומקדש אינ' אפי' עש אר ז ואזוב
נטן שנתחיט מעט והאי מיפטר נטולו יקל ומכהב לא מ
מפלי הזאל וסוף סוף נשיעל לבאדי נשטעל אלתור שריפת
הפרה. חנן ר' חנן שהיה תלמידו של ר' יעקב בר
אידי בראיתא. כהכל שוחט אר חנן אר יעקב בר אידי
אר יהושע כל מש בר הפרה ר"ב ובית דיט נמט על שחיטת
פרה ואפרה ומשלה בפרר בגלי חיפרתי הילסת כותים
ועין שם ונומא ר' חנן זה הוא בן של ר' חנן חתנה דבי
נשיאה שהרי ר' יעקב בר אידי תלמידו ר' יוחנן הוא.
חנן רב חנן שהיה בימי רב אשי גר בהל ראשון דירושל
ונשלהי גמ' ראשון ומכ' בטנ פ' העברת אל רבינא
ר' רב אשי אמ' לעבדו אין לי עסק בר מהו אל רב חנן לרב אשי
תא ותבינא המוכר את עבדו לגוים יצא בן חורין ועריך בנו
שחרור מדנו ראשון אמ' תא ובב מאם שפת שלא אינו וכל
פי' רב שפת לבעלתברה ממש אין לי עסק בר והיינו שיחרור
ואין ערוך שחרור אחר. והא דאמ' בכמה דוכתי דין ודברי אין
לי על שזה זו ואין לי עסק בה לא אמ' ולא כלום כיון דעבר
בר דעת הוא מיד זכה בעצמו שהרי כמה דברי הלכו בני עבר
הא אמ' שאל המפקיר עבדו יצא לחירות ואין עריך בנו שיחנו
משנ' ופיסר הל' זוכה לעצמו משום דבר דעת הוא אפי' אם
הנן הוא וכן לבנו ובנו בר זכיה הוא נחשב בני אמי שמת
והיו לו עבדים ואינ' לאר ואפי' הנכים הנ עבדו בני חורין
אבל שדה לא שייך ביה הפי'. חנן רב חנן שהיה
בימי רב אשי בראיתא בפ' אותו ואת בנו בעא

[illegible] ל חומר
[illegible] שפתוכו לקורש אבל לא
[illegible] כף אחת עמיל זה מלא
[illegible] אחר ועיין לתעלה בסדר רב
[illegible] כתב מן הירושלמי דאית אב
[illegible] מסקינן עיין לכלי הכלי מערפו ושאין עיין
[illegible] ומתוכו מסקינן דאוריתא יש לו תוך מערף
[illegible] אינו מערף ואתו רבא ותקינו דלא לא תוך
[illegible] ופליגא דל חייא בר אבא ואבר חייא בר יוחנן
[illegible] ורבי עקיבא נשמעת מטמאה זו ונגלה ותסחל מיתתא נמי
[illegible] גבר בהדיא דמי נגע שתי מנחות שלא נקרבו כי סליק רב
[illegible] אשמעיהו לבני ל חייא ויתבי יקמרי עשרון שחלקו
ובמחו בביסא ונגע טבול יום באחר מהן מהו כי תקן הכלי
מערף את מה שמתוכו לקורש הכא דנגע בהדי הדדי אבל
מיבא אלא נגע לא או דילמא לא שנא ויש לטמא אם נגע ב
בהדי עיבא לריח אם טבול יום פסל כרבא לא יפסל במנחה
שהיא קורש ורבי שהקשה ואפי סלה אין מקבלין טומאה אלא אב
יגע טבול בשיעור כביצה כבר פירה אפירה טבלת דיבו ר
מחורל ראמרי התוה העיבה על כלי חרס שאפי אלא חרל טמא
משום בליעת הסל וכל שטר כרטו ואויר כלי חרס אינו בטבל מגע
שבעבר כלי חרס שכלי החרס יטמא אפר סלו השרץ עגבו
והוא רקשון ומטמא הראל מחמת מגע הכלי ושב הקמצעי מחמ
נגמא הרי יש כאן יותר מאלה מגע ואבל אלא מגעית הכתוב
רבא אשר נטמא וכן פרשי אלא כל פירה יפירה חשובה ואבא
כדאמרי לבי מלא תרומה רקב שמטמא בנגע יבאהל ואינו
מטמא כמגע אפי נאמי שיפשר בנגע שיעור טומא אפר שהוא
מפירה ואינו שלם הילבי מחין וסלתות לי לעולם אין מקבלין
טומא כגבעה אלא אב יהא המגע בדברים שבעבר שיעור הטומא
בשיעור כיצה אבל בהאהל וסאויר כלי חרס ובאי טמא והייט דקא
מינגע שבל שבעבר מטמה שהיא בתוך הכיסה והרי הא חוצה
לשב חצא עשיעות אלא בשבטל יום טבע באחר מהן ואינו
טבע כמי השרת דפטרינ שאם נגע מי שמטמא כלי שתרב
כבלי שכל מה שבכלי טמא מחמת הכלי כפשי סלא ופסחי
אבל משבע כפות מי כבעא שיהא חצי האחר טבע דאת ואפי
הכי מעשיה אבל אם אין נגבע כלל רי לו שנא שרוף בחוטל
שבעבר בכל הרו ואינא דמקום מגע אין בו אלא כפירה אחר
כבעו חדל מי עחית אז דילמא אינא דמפוזר בכלי שאינו טבע
כחצי שבעבר ואם הוא כהנא מי תקן הכל מחבר מערף
תקן כל הרו ועיבא ודאי אפי אם אחר מראשו של כלי בצר
זה האחר בצר כראשי בגיסר צלא לבני טומאת התהום
המרתא את מושבב לרחבו של דרך וכו עד בראל שמעאן
שלב אבל משאו מושבר אז מפורק טהור שאם בן פקן
עבר וכבר משאו מושבר אז מפורק טמא שהבר
מעתה ולא קרא מחברו ורב כהנא הדר בעא מיתהו מהו
לקרוץ זה על זה עיבא ודאי אז ידבק ולא לאו משום
דלא שמעינן ליה לר תקן וכ חייא בר אבא דאמר דאוריתא
ולאו דבבא אלא הכי נעבינן מיתהו בעיבא מה שתקן בה
יש לבא דאיה בחר אז כמר ואתו ומעבשי לה ידי דאוריתא
הוא אף לקמיעה ורחה יבה להיא דאיה הדר בעא רבה
נמי לשפשי דאוריתא יכול לקרוץ ורחייה אבי והבו
ריחוי בעל מחבר אית לן לחיי ולר חייא בר אבא אלא אלא
ואמר אפי הכא דעבר ניבהו הבהו ריחוי בר מסחי ל
אילו עומדי ה אלעזר אומר הסל משתמש לחלה ר יהושע אומר
תנור משתמש דשלב אמר בכרות שבעשרה אז אחת אז משתמש
ומסא לא חשמה לר אלעזר אומר הסל משתמש טבלא שאין לה

ולבבו ויהו אויר כלי כעבי והם איבא אז דילמא תון כלי כעבי והא
ליבא ותימה לר ירמיה והא בבי עיבא דקורש מסקינן הא דבי
עבינו על בבי הטבלים לא מעשה כרבא מפיק הא דאוריתא יש לו
תון מעבא אין לו תון אין מעבא אלא דתקינו רבנן דמשמיה ובבי
תלה דלבא הא מעלה ושפר בבי תרומא דתקינו כמה מעלות לענין
טומאתה אפי הכי אפי כלי שיש לתוך אין מעבא אפי מוכריהם
כי אין לו תוך מכבעי ואין לעיבא אלא אב יש לו תוך הילבל
ופלוגתייהו בכבא ל יהוסף סבר תנור מעבא אפי בלא סל וכן
פרשי ול אליעזר הנר הסל מעבא עם התנור הילבל כיון ואמר הכא
תרתי מעבא תנור ובבא
מי נעבי לה לר ירמי ורמימא ואפי אויר כלי מהבי אבל אם מתחלה
היתה לשה פחות מכדי חלה ואופה בתנור שיעור חלה כגון שלשה
שתי עיסות וכל אחת אין בה כשיעור חלה אבל כן שתיהן יש
שיעור ונפסלה אחת בתנור לר יהושע תנור מעבא אבל לר
אליעזר אין עיבא תנור מועיל אלא אב יעבא אף בסל אבל אם
לשה פחות משיעור ואפלחה ונתנה לסל וחזרה ולשה פחות משיעור
ונתנה לכל שם הסל מעבא כענין זה לר אליעזר אמר שבטל
עכשו כשיעור וכשב לר יהושע וכן הסובבים מוכחת ושקין פליב
תמוראי בעשכות שלא דסתור שיעור חלה אלא בעשת לשה
לא היה כעיסה שיעור ולפי זה אין לתנוה בבעים רל ירמיה
וכיוסלא ראם חלה על הא מבב משנה העשיר עיסתו הכן
ובעבו זה בזה פטור מן החלה ער שישוטו ר אליעזר אף הלוחה
ונתנו בסל הסל מעבא ובבא לר יונה ור חייא בשר יונתן
ר יוסי ר אימי בשר יוחן והוא שבשבו אית תבי תבי הסל מעבא
ואין התנור מעבא אית תבי תמה תנור מעבא ואין הסל מעבא
אר יוחן אייתיתה מרחלפי פי שמעתה מחלפי הייט חילפא
חבירו בשבו כאן וכאן מעבא כל כאן וכאן הכל עם התנור
הואיל ובשבו לא בשבו כאן וכאן אינו מעבא פי אף הסל אינו
מעבא אתיתיתן כאן אילן ריפתא דבסל אינו אבל אם הפיסת
בשבת זו אחת אפי ר אליעזר אומר שאין שוין בשרוף הכל
כיון שהעיסות שלמות ובשבות עירוף התנור עושה אותן
כאילו חזרה ועירבן זו עם זו ויש כאן שיעור חלה אבל אם
לא נשבו כלל אין מועיל אפי הסל אבל אם עשאן כיכרות כגון
אילו של נבל שחוקות כבר העיסות אלא שבשבות בזה
חולק לר אליעזר הסל מועיל לעבב עם עירוף התנור ולר
יהושע אבר כאן שבשבו זו בזו הרי כאילו נשבו בעוון עיסות
ותנור לבר מעבא אבל בענין לא יבא ריבן פליגא על יהושע
ראפי בבעבן נמי פליגא הואיל ויצאת הן בשבות אלא שמעת
בשבות אפי לר יהושע תנור מעבא ולר אליעזר עם הסל ואתה
ראבב ומי בכרות העשבות הרבה הוא מעבא בין מעבן כן
בכרות ובבל ישאין בשבות הרבה אלא מעבא אפי אם בכרות
של בבל הן שבשיבה מועטות שלא ברולה מבשיבת בעבן אין
מעבא אלא בבשיבה שהיא כעין עיסה לר יהושע מאית ליה
ולר אליעזר מאית ליה תבן מחלת מבל טבליום המבבם חלות
על מנת להפריש ובטבו מש אומר חיטר בטבליום ובה אומר
אינו חיטר בקרצות בשבת זו בזו ובכרים בשבים זה בזה
האופה חמיטה על גבי חמיטה עד שלא הרחו בתנור וכן
עד שלא אומר חיטר בטבליום ובה אומר אינו חיטר בקרצות
פי רבנן תבן בעבן הוא בכר בבל טמא דאין כמו חלות
מצות הרי אין פטורין חמיטה פי בעבן חמה יש ריפתא
בי הייט רבב ואכל תרומה ריפי ולא בבן והן שתי בבות
רומות זו לא ועוד עין הא בבבן שמיה בתחלת בבליום
ושרוף כלי וחיטר מים רבבי ר יוחנן הכם בקומץ רבה
והחיים רבבחו פ בבליום יבשם מישהר זיחם אר אבין בר
חייא ואמרי לה ר אבין בר כהנא הא דתבן חיבורי אוכלין
על ידי מסך חיטר לטומאה הלה ואין חיטר לטומאה תמוה

כתרן בחושבו לא מצינו שיהא עם השנא חטוא אלא על הטהרה
ועל המעשרות לפי שאלו היו סבורי שיש עין טבל אלא בתרומה
גדולה ועמר ותיהן תמ רמסי אבל לחושבן באיסור דם וחלב
או נבלות וטרפות לא נחשדו על כך. והא דתנא הכל אין לוקחין
מוריים חלב ובבהמה וחלבה. ומלא סלהוטרתא אלא מן המומחה
פרשי לפי שהחטוטים שבהוריא חשודין דלא יפרי אלקנו עור
אלא יתן מעשור ומזנבי ליטל רכר שלקחן מן הגוי. ומיהו שנהו
בוטיה לא אכלי איסור היל אם יתארח אצלו מותר לאכול עמו
כמא מוסקל ברשו יכולא אם נתארח אצל בעל הבית מותר
מפייגן ליה דיהוא מל דקר יהוא מל שיגר לו בעל הבית לביתו
יותר מאי טעמ בעל הבית לא שניה היתירם ואכיל איסורא וכי מטרי
ליה מאמי דאכיל מישדר ליה ויל מיכמן חצר שמוכרין בה תבלת
ונחשדו בה אילן ויש בתוכה מטולא ציצית בגון שהמוכרין
שהוחשדו מטילי ציצית אם הטיל החשוד ציצית לבגדו מותר
לבעל מאמ מאותן שמר עבדא שהטיל זה מאמ אם לשונות
עבדשין הן והטיל מקן אז חוטין בני בין ויפוסלין בין שלמין
מאמר שהאם מטיל לבגדו מותר ליה לבעל מאמ ורבותה בל
בהכל שוחטי שחיטתו כוסם בו מצא בידו ראקורים ש
עפרין דוטע ראשו של אחד מהם ועתה לו אכלו מותר
הכול משחיטתו ומקיימא מכבטסן תחת בנפי ומחסמים ליה
דכין והכתי אוכל מכן אף ישרא מותר ליקח מאותו שאוכל
ולא יהא ישרא חשור בבותי אתרא והכי נמי מסקינן אם מעשהו
לבותי ששחט חוטר כזית ועתה לו אכלו מותר לאכול מה
ומחמיטתו ומאם נדה ע דם הנדה נמי בסיעתו דנאמנן כותים
ע ארתן דברי שאנו רואין שהן עושין בעסקן סומכין אבל
עליהן להחמיר בגון על הסהמה אם ניכרה אם לאו וכן על
הענין וכולה מרמסקין הא. וכל אותה מלנה דנטרות פ עד סמה
דהחשוד על הטהרות והחשוד על השביעית והחשוד להיות
נוסר תרומ לשם חולין וחשודין על השביעית ועל המעשרות
כל הנם שהכנסו אותן חכמ לא הכנסו אלא ליקח מהן אבל לאסור
מה שהן אוכלין לא מיעטו שכל הנכסות שלך נשנו אין לוקחין ך
וכן מהן. ומיהו נחשו שמעית ומעשר שהוא אוכל איסור
שביעית ואיסור טבל פשיטא הכל מה שהוא אוכל אסור ואפי
דאתארח אצלו אסור. דהכי מסקינן בגמ. דהוא דרי ליה
דאכריה דיהוא בר דאתא אל לא אכלי פירי דשביעית כיתר
אמר עמי מל הטזרין בבהגב ותני מי שחשוד על אכילת איסור
אסור לאכול אפי ממה שהוא אוכל רומים ומעשרות ושביעית
דטון שנחשדו עליהן עמי הארץ אין אוכלין עמהן. ואם דמסקינן
מיס שמת פלס הלא מוטב בו לא יאכל תנ עם הזנה. ובגמ תנא
ר שמעון בן אלעזר אומ וכל עמ כוטב בו לא יאכל זב קרוטב עם
זב עם הארץ שאם יבולע אבל הפי ראפי אם יאכל זב
הפרטש אפילו דהשתא ליכא אחרש לשאינו חשודן אפי הכי לא
יאכל עמו. חשוב דשמא יאכילנו שאינו מעשר לאכי דקיפר
טעמ שלא יאכילנו דבר שאינו מעשר ולהם שמא יאכילנו
דבר טמאים כיומי טהרתו. ורבא לא בעי גזירה לגזירה שכל
החשודין לאכור לאחרים וחשודין על עדני עור לא תתן חשוד
ועל עצמן אינו חשודין אסור ליקח מהן אבל לא לאכול ממה
שנוטלין והחשוד על אכילה אסרת אף לאכול מרמסקין בכבהות
זה הכלל החשוד על הדבר לא דנולין יעשרו ודנתה נמי תנן
נשלה הגזל כתבם אין לוקחין מהנשין עמר חלב ובנים ולא
מיטומרי פירות עצים ופירות. ובגמ מסקינן ומאי כל דבר שהוא
בבגל אכלו ולא דנאים ביאבש מעלים אסור ליקח מהן וכלומר
שהא אותו שריטי מעשה מותר ליקח מהן כחיטה הגם מיהו
מגלן מסקינן הא מאחרתי מותר לקנות ממנו רב אמ עד שאם
יוב משלו ושמן אמ אף מיעוט ומתרי ליה רב יהודה לשרים
ויחלון כמר אף מיעוט מסלו והייט דגלן טמין לו שמטרב

עסור ליקח
אבל לאכול משלו אשמ
ומוכרין אותן נחשדות לאחרים
עז. ועין מי ומעלה בסרר שאם
מכומי וגם שם פס מל מעשה ה
מה דראו חלן חייטא לא אכף בר ונל שתפ
היה ולא היה יכול לדעת מל מעשים שאירעו לחכמ
ויכתב אמרב יוסף עובדא הוה בדוקא דרעיתא ואתו לקמ
ביאמ בחזקה הסל ובהטר את הספל מבני הגוי שקן הפקר
ובמלא כבר ובלו אפי הכי נשאר מעשים בגון אילו לא היו
תרומים לפני רב יהודה היל לדי ליה חכי מכל דחם ושלום מל בעותא
נתבין כי בר כי חלן חייטא חכם היה ובעל תוה וזהיר במצות
היל לא נתבין ובעות אלא כחדש שקוף לחטוא כשמ מתוך
שלבי גם בו חזן חלן הנחנם גר בעיר
חלן הנחנם בר נחיה ובחוט המעבל הוה כי
הוה עריך עלה לאיטרם הוה ושדרי רבא יעקבי דבי רב לגבי
אחרי ליה אנא אנא הנ לך ואטרם ובא עי ואמאי קרי ליה חלן
הנחנם שהיב מחנם עבדו בבית הכסא ותו מסל אדם בר בי ובא
נתן בעריך חנם ולשון אחר בי. ולי שהיה חמ רעים לאמתו פתב
ולא ליכל ולהר ונחנם ועל פי שהחטאם עבדו בבית הכסא. מ
ובגיעות של בית הכסא חיבן עריך להיות. גר בברסת פ הוסה
אמ עולם אחרי הגר נתלן מיר בבבעה מל זמן שמתעטש
ואין חבירו שומע. ורב אסי בר נתן מתב אחרי גר כל זמן
שמתעטש ואין חבירו שומע. ובבעה כל שאין חבירו רואהו
יתר מיזהו עטע כל שעבה בליוב כרמלים שעבה בליוב
ומסקינן אי מקום כרך שעבה בתם ושעב ריב אשי חזקיה
ועולב מקום ולא כשאם אלא לבק זבית אפי הכי מסקינן בכל
העולמים אהתם מי שהיה מתו סמוך לעז ובכל כיוב לתוך שלו
ר אמות ובינה. ובגמ והא דם שבק לעז אמ רב חמל מסורם
ועבר ליה בית הכסא והא דם בעי שביעותא ובעבר ליה
בבית הכסא ולילא. והתנא מיזהו שבוע זה הנפנה בלילה
שנפנה נשם ושעב ומזקינן מסר שביעותא מיהא מכשם בעבר
ועבר ליה בית הכסא רתי עצמת. אמ סתם התלמוד בבבן מפל
מיהו הא דהדר מסיק מינמי יגור לם בחזמי ומיב הייט ביב אשי
ואמ דין זבית אפי ביום מותר. והכי נמי מסקינן בהתלה ומסל
מיהות בית הכסא של כסר היה שם. ומהו בטהו מצאו נעל ניזוע
ש שב אדם פתוח בידוע שאין שם אדם לפי שאפי ויכר לא
היה ראשי חיים היתם כמעשה דב ספרא ור אסם. ובילא
בבית הכסא שביעותא ושתיקותא. ה שבעות שאין עבדו מעשר
אלא מיושב. ותנא נמי בפב ובברכות כשהוא עמם מגלה עפר
ומחורין ומופש ולא כלום. גר בספרי כפרש כי תצא מחנה
והיה משתמר חוץ בישיבה ולא כעמידה. ומ אפי אחן עמשן
מעמר חזן יב חנן מיהרדעא. בר מל אחרו חמ
עזה מו מה חשה לא תעמר על גבי כלי חרש ותטול
הגבלת הו לתת תחת הגליהן מהצלת כלי שלא יהבק הטש ביבל
ויחוץ כרמסקינן הא אמה דשמואל עכיר לה לבתיה מעבי ביומי
תשרי ואם מה הטומלת לתת כלי חרש תחת הגלה מפני הקטל
לא תתן וסבר לב נהנם ומיא דשמם בגדית מרחצאות הלכך
מרחץ לישב על גבי מיבטאות של אדמה דומו לכלי חרש
ואתי ומיא טמלה עליה מהן והן טאבין ומסלין אלא
שפיר ומי אל רב חנן מנהרדעא לרב כהנא כל אדם
לא משום רבעיתא. הכא נמי נעתא. מיטמ
לטמל מכל מהם שרוחבת ונבעת שאלא
כי ידקה הוא ואפי חבמה שהה פעמ
שנפב כולה מים ועובה

[illegible]

[illegible] אבשלום ומעשה
[illegible] אבשלום נכנסים ויקח
[illegible] וחקן המערי וחקן בן אבשלום
[illegible] ופרקן מותב וחשיבי כל דהויין אדמון
[illegible] אבשלום חבל חקן המערי יל שלם היה זקן ממוקן
[illegible] מנמרוסקי חשובן כל וחקן המערי דלא חשיב כולא
[illegible] כחור היה יותר מכן מה הוכרר שיהן להיות דין
[illegible] הלו חק יכן יחל בן זכאי היה ר' דוסא הזקן היו
[illegible] ר' דוסא בן הרכנס אמר מרבי בני מהנים גדולי ויכן
[illegible] בן זכאי הכריע ואר יפה אמר חק יל לג היה אומר יוסה
[illegible] דמי אדמון שלא שקדמו הן יעקב שמעון נחום המדי
[illegible] ואלו היה מחורבן הבית יבנה היה ר' נתן הים
ויחידאה הוא ונחים אמר לך נתן זל שהיה נחור מהן
ומה שלמדי שמשל המעלה מסדר אדם מאם מעיר שנחום
המדי נזירים לאחר החורבן ולא אדמון וחקן ומי זקנים
היו ותדע שאף חק המערי היה זקן אלא שלם היה מופלג
כאדמון וחק שהרי מונה חק המערי לפני חק בן אבשלום
ולפי זקנתו מונה אותן בבריתא אבל הכרחא דבר מנחק
הא חסרבי מי שהלך לחרל הים והשיבו מכעין מזעת
חק אומר תשמע כסוף ולא תשכע כתחלה יש פרש תשמע
נהוף ותשתמע פרטות ושבעה לה דלא אתפסה בעלה
מידי והשתל מיהת יהביל לה מזון נלא שבועה ותשמע
וכסוף אי אתפסה ערבי לאזוק שלא לה מבתרבל והייב
השבעתשלא נפש בי כהני גדולי אומר תשמע כתחלה דלא
אתפשה ערבי והיושלא מעתה ר' יוחנן ורשב"ל תרוהין
אמרין בחלמה הוא מתבר אור אבן תבי דכיתל בן מי
שיעלה לחדל הים וכל הון בעבון מחר מר בשמת איש
תשמע כתחלה שלא שילה לה מסוף שלא הטמאה ושלא
העבירה מר בחלמה הוא מתבטל בתחילה שלא הניח לה
נסוף שלא הטמאה ושלא העבירה אמר שמואל אחות דר
בישה כשלא מחלה ליתום על מתכתה מי שהלך לחרל
הים ועבר אחר יפרנס אתלשתו חק אומר חבר אחת
מעותיו נחלקו עליו בני סהנים ואמרו ישבע כמה הוצאה
ויטול וכל יוטלא אר חבר לא אמר אלא אחר הים הלך בגבה
ולפי אם עבר השב יפרנס כתו בגבה מן הבעל ר' יוסי
אומר כן אם בן אחר אינו בגבה ומיקר הוצאה לבטרה
בין אם בן אחר בגבה שלא עלה ולא ריצת שתהא אשתו
מושלמת לסכים ונמצאת בן אם בן אחר אינו בגבה
ועל הא דאמרינן בגמ' תנן התם המוכר הנאה מחבירו ה
עובל לו את שדהו ופורע לו את חובו וכל ומתמה פורע
פירע חובה אם משתמשי לה אם הם חושעין הא מני
חק הוא ורבא מוקי לה בטהלוהו על מנת שלא לפרע
ואיתא לה בני הדם בפ' אין בין המודר והסונא מעשה
מעשה בא מכאן שמעינן מר מאי טעמא לא כמר ומר
מאי טעמא לא כמר ומסקינן בין בגבה ודרן ובין בפרעה
ושני דברים שלו שאם חק הל בחיתו וכיון בו דהויין
בן יוחנן בן זכאי ואיתמר ומפסק הכי שהרי רבים
חלוקין עליו דהויין בני כהני גדולים ר' דוסא בגבה בן
יוחנן בן זכאי הרי יחיד בגבה יחיד ורבים בגבה יחיד לבר
מושבע לחל מחק וכשאם בו ואגב שטפלי ומוכתבי
מחשבת הלכות וכתבתי חק בן אבשלום בחן ולא היה ה
לכותבו אלא על זה כתיבה לא זה מהקומה עד עתיד
המתרב לעתיד ויסרים ובבמה מקומות
[illegible] אדר הזרי הלכות המאורר
הקדמתי

חנן המערי שהיה בימי בן שאי ובן זומא וכחור
כמוקן בראיתו כשלהי פא וסנהדרי ובן לפני חמ
שמעון בן יש שאי ושמעון בן זומא וחק המערי ובדור כי ר' עקי
ריבו שלבן שאי היה ר' יהושע ריבו שלבן זומא כמו שכבר
סתבת אמרה בחר בן שאי ויסור בן זומא והן לא היו בימי
קדמון וחק בימיהן יוא ריבו של ר' אליעזר ר' יהושע והן ריבותו
של ר' עקי ר' עקי ריבם היה ואמר ר' אמרה אמרה בן
עזאי תלמיד תבר הוא אבל ר' עקי הייב בחכמה חכמי
בדקה. ובזה חשיב לבן שאי ולבן זומא לפני חק המערי שהוא
בן לפנינו בקרבא אי מיפשו לומ' דבר שזקן ברול מחק המערי
שהיה עם שמעון וחק ומן הדיינים הכתובים לבנים לרון ריבב
בנשות על הבלוש ובכר נתחנה לבן שיהם בן בהרע שהי
כל מי שהיה ממונה לזקן שוב לא היה יושב בן התלמידים
אלא מחושב זקנים על גבי דרגא כחדתא כל זה הוכר
ר' אל ר' יוחנן לר' יוסי בר חמא לאחר שסמכו בני הדא ועלתה
לא תבר ונמאס כמי דאחר מן התלמיד יכאם בקרבא אמי בפרק
עבדי הדין לא היה יורד משם לעולם כשאת אחרון התלמידים
יש לו לומר עלו זכות מעלה ומאשיכון אותו אחרון ואם אין
ממש בדברים איב יורד משם כל היום ואם יש ממון התלמיד
אינו יורד משם לעולם הלא. איפשר מון שמעמה חכמי
המערי בימי אדמון וחק ובשר על גבי ספסלין ולא על גבי
דרגא שיהם יושב בימי בן שאי ובן זומא על גבי דרגא שהרי
משלן בכורש ולא מאירון. וחק המערי זה הוא היה אחותן
שמקלם הרבן לפני הכמ' כראיתו כשלהי פא וסנהדרין ואדרין
לפני חכמ' לו מל' הדבן לפני חכמ' שמעון בן עזאי ושמעון
בן זומא וחק המערי וחנניה בן חכינאי. ומלא מעשר שיב
בספר הפרט סלע של מעשר שיב כי אשלם נש אומ' כל
השאל מעות כה אם בשר כסף וכשהל מעות הרבן לפני
חכמ' אומ' שלגיה ריבו כסף. וכרבר מעות ר' עקי אומ' משלו
ריבו כסף ובכיבית כסף. ובכבעת כסף ומסבעת מעות
ר' נורדין אומ' מרבעה אספרי כסף. שאמי אומ' יניחנה
נחנות ישבל מגרה. ואיתו נמי כפא ועריות ובגמ' ויושלא
אילו חדנין בן עזאי ובן זומא אלו התלמידים. לא הארן חנניה
בן חכינאי ר' אלעזר בן מתיא. עדה קדושה ר' יוסי בן משלם
ר' שמעון בן מנסיא. ובדור כי חנניה בן חכינאי שבא לידן
מוהן עם בן עזאי ובן זומא כי חכיתו שלא שמע בן יוחי היה
כראיתו כל אלעזר אל מכל ראיות הללו כל דשמם היו ותיק
שהיו. ולא מכה חק המערי יכבשי שהיה לפני היה כתו
חנניה ר' חכינאי. וכל שטעה מסופר ודילג חק וחנמה בן
חטאי. ובחולק בזה שבא לידן בלמידין או שאל ואדין
ותלמידין אינו אחרי. ולא דבר כפ' שני שעורי כסר אומ'
נמיתתו כפ' כל הפסול שטחנו. ונמנחו פ' כלהמנחו מחות
חק המערי אומ' אפי' דם בכנס מכיא חכירו שלא כהגרה
ואין לי ראיה לבר מיזה חק המערי אמרה להלן.

חנן אבא חק איש ירושלם גר ביבמות בפ' ר'
אבא חק איש ירושלם אומ' מטר מאיר אחת נעילה
ואחת חליצה בתחלה אין אחריה כלום. כאמעבר ובסוף
יש אחריהן כלום. חנן אם אבא יסי בן חק
פא דבתרות נשהוק שוחק אומ' הדק היטב וכו'.
חנן חייבים גר' כפ' אין מעמידין דרך הוא כר
אנגרי זכן תבלתן מאיטבי ביתיה חיב עמרם
תסירם אתם לבאי דרב יוסף ולא הוה סריה פגע שה חק
חייבים אל יוסף עבד אבא ליה נדרי הוה עיכרם רובב
תבלתן מאיטבי ביתיה דרבא אחוה דל חיין בר אבא
ובן ער אשת חבר הרי היא כחבר ומסקנא דעבדו שרי
חבר עמי הרי הא כחבר עי שיחסרי ומעבר ועד אחר

[illegible]

[illegible]

[illegible] עלמו שרו בבדי וכולייתם
[illegible] בשר וכיון שנתגלה אסור דהאיבעי
[illegible] ומדיעדים שביה טפי וכל תריש מרובים פריש
[illegible] שכיחי בכל מקום דהתרם וכי שקיל והתרם
[illegible] מפני רוב אדר ואיכא נמי דשיל לוייתלי דילמא
[illegible] שמם איסור לאחו העוף והשלכו או גבי נהם לא
[illegible] חלם חכור הרי אקשינן לרב מתשע חנויות ובנמיעה
[illegible] אחר חזב ולא משע נמיעה בר גבי שי דלם אזלינן בתר
[illegible] רובם בחקוב שיש לתלות ולא שאלם מקום אחר שיש שם
[illegible] איסור הובם והחלף ולמעלה בכתר בר מרין כתב יורד ועין עמי
[illegible] בתם ורב חנן מהרדעם מתלמידי רב היה ורב כהנא זה הוא
רב כהנא שהיה בימי רב יהודה או רב כהנא תלמידא של רב
[illegible] רב כהנא תלמיד רבם רבי רב אשי האחרון והם חשבון
ורב חנן מהרדעם פליג אתלמידי דרב דהכא בשלהים המוצים יין
הנעבד ליבשת ואינו יכול לפשת אי רב חסדא יעבר ויבשב רב
חנן מהרדעם יסתלק לעברון ורב המנהג אי ואשאשא בעבור
הרי כי בימי רב חסדא ורב המנהג היה הולך רב כהנא זה הוא
רב כהנא שנתגלה חכנן רב חנן בר אדא גר
כהל אחרוא פלא דכתיבת אל יהי בר חכנן מעבר הנעבד
פרש נעשת מעבר שיש בה ה ובתים על מעשת שבעת ומעלת
מעבים והרהור עבירה והיהור עון יכול עד אשר אתם דומים
אחריהם תנא רב חנן בר אדא זו הרהור עון ובן הוא אמר יוכל
אחרי המלים והשה הוא הרהור עון שהלבה מעבירה לאנשה
מאיתה מפני הראשון דכל בר נשה נמעבמין על המחשבה
מעבירה מהם ומעשה חל יעקב בחבר שאל לו אבש עלה לבוחה
והנה לי בזולת ובן עשה ושלח את השב ובטל את הסטם
ומחזירתו נעל ומת ופרכינן ולא הוי סהב אלא משה ומהרהר
נעון היה ועל ומת בוכה לאבן תעוב אדם בית ישל בלבם ומה
דלא חשת נמי הרהור מיתת והרהור אשה בהדיהו דהא כולהו
מעבי אי אחרי לבנכב זו מיתת ובן הוא אמר אמר נבל נבל
שון אדים ומיתה הוא שנופר בבוחו ופתרתו מעון שאינו שעבר
עון וסבר הש תנא מין זהו שאוכל נבילות והכעיס מאיל כ אין
[illegible] ובל אחרון והיתה ופליגי רב אחא ורבינא אחד אמר מתאנו
מבואר להכעיס מין ואחד אמר להכעיס נמי משואר אלא מאיזהו מין
זה העובר עון אם לדיבה מאי אינם הסם מין מיתת לעון ולא
מפני פירסה זו פרשי מיתת והכם תלמידי הטעמי הוקים
נבי תורה ומרשי טעמת ואלו ובן הוא אמר נבל נבל
וגו דאין לך נבלגדול מההוסר ונבי אדם חיים כן פרשי אבל
רב הלל ז"ל פי מפרי זו מיתת זה הכתר מתחית המתים
ונשאל לי לפי זה היש דמם ראש השנה פלא ואיתא נמי בסדר
עולם נסף שנה לאברהם אבינו אבל המינין והמסורות ומה
והמשומדין והאפקורוסין ושכפרו בתורה ושכפרו מתחיית
המתים ובא הלא מיטם ולא כיפרים מתחיית המתים אלא מין
לאו הוא בפר מתחיית המתים ומאיהו ההיא יפלא דלעון ועדה
פעב בהמפרש ושחיטת חולין חבש לא ישם אדם ויהי עם
המינים מעשה מלאעון שנתעם לחיעות הינוקי תלמידי
מ. הנעמי מיהו רשם מייתי בשר שנעשה מדרגי מתר
כהנאה בר מין אסור בהנאה מפני שמאר שחיטת המין לעון
פרש מתנאי לזתו ויש יין נסך יפרשתיו טנלים ומייתי להא
[illegible] נהכל שהמנו ושם קמי מין ישר שהרוג בעון והרי
[illegible] לעון ושמשו לשם עון כספרי דוסמין מיהם נמי שמעינן
[illegible] מין ישראל לעון ואין הייט עובר עון ואי אוכל נבילות
להכעיס הייט מין לא הייט מחמירין כשחיטתו עד סתם

מחשבתו לעון ולא מפני מה ספרי דוסמין ותו מאי שנתנו אם
להנעים סתם מחשבתו לעון אם היו עובר עון [illegible]
חנן רב חנן בר אמי ספק ומס טעה מההים כשם אות/ אין מעלינן
את הספק מטוכך לשוכך אבל מעהו מחלון לחלון ובה
מתרין ובגר אב רב חנן בר אמי מחלוקת בר הל דבש סברי הרואה
אור להטיה גנו הוא עליך ובה סברי טובבו מוטח עליו אבל בר הל
דסרי הכל מותר והכם ליסם רחזי ליה ולם אסתו אלא משום חשד
והיכא דליכם חשד ולא חיישינן למיאות השן מותר ומקשינן והאמ
רב יהודה אב רב כל מקום שאסרו חכמי מפני מראית העין אפי בחדרי
חדרים אסור לא מדבש ובה מקשי אלא אם כן פיך מראוני הטגבתו
הכי נמי דסטלי לה ומשובי מראית העין בר הל אסור והולכין
אפי ובה אי לאו דשובבו מוכים שלו דאסרי בה אם יטלטלו
לעון אוכל בעבש שאינו עכר והיינו דפרטי והאמ רב כל מקום
שאסרו חכמי אפי בחדרי חדרים אסור אב מה ל רשו הר מה ל
רבי הל ומשני דרב יהודה תנאי היא ורב אמי כתב ספר ליה שב
ואמר אב רב חנן בר אמי מחלוקת בר הל דבש אית להו ורב יהודה אב
רב ובה ליה אבל בר הל דרי הכל אסור אב ואיב לאיב
שובבו מוכים שלו ומשום חשד אינם לאיחס האור להטיה גבו
הוא צריך אבל מלהל לבם לאיחס והיינו דפרין ליה רב ולא בבש
ובר והא ורב יהודה עיבר ויילתה בפ בתה אשה ויצאה אהיינו
בבטול בפיאה בגרית לחצר ואם רב יהודה אב רב כל שאסרו חכמי
לעשות בו לר הל אסור לעשות בו לחצר חוץ מבטול ופיאה בגרית
ור עמי בר ששון משום ר"ישמעאל בר יוסי אב הכל בבטול ובפיאה
תן בבטול ובפיאה בגרית לחצר בשלא רב טחא אלא לר עיעי בר
טטון קטיב ומטמי ר עמי בר ששון משום ר"ישמעאל בר יוסי
דאמר ליה לם סבר ליה אלא סתא ומתני בר יהודה אב רב והיינו
ובגרית ששמה ותן שוטחן בחצר אבל לא בבר הנם ומיבל
עליה ורב ואמר תנאי היא אלא ספק ומתני ומתנתו פליגי אהדדי
ההיא דבבה אשה והם סתא ובגרית והני תרי לישנא דרבחנן
בר אמי ורבינא ולישנא אב ואפי בש סברי דבר הל מותר
בהיא סתא שוטחן בחצר אבל לא בבר הנם ומאיתא ובגרי
ובוזי ולבש אפי בר הל אסור ובה דוקא בר הל אתא ובטל
ופיאה בגרית בבש אתא בבר ומתני לה סתא דבר ומתני לה אלעזר
ור שמעון תנא ולא מוקי חתמי דפליגי אהדדי בינהו ועוד תנא
הוא לרב חנן בר אמי ופתח לן תנא נבש ובשלא בר אלעזר ור
שמעון סברי לתנא והלכתא סולם ובה לא שנא בר הל ולא שנא בר
הל מולבש ראי הוא בה אסרי בר הל אבל בר הל אחרי הל כיון ד
אפי בר הל שרי בש בר הל ובש סברי נבל מקום אסור דמין
דסבר להו בר הל אסור משום מראית העין בר הל נמי אסור
משום דלבוי שלא כל דבר שאסור משום מראל הנגן אפי בחדרי
חדרי אסור ורב סבר לה בר אלעזר ור שמעון מוקי נמי לתנאי
דבוב כמו שכתב ר אלעזר ור שמעון והיינו ובבול ופיאה בגרית
הייט עצה ריש חילוק בין חצר לר הל בר שלא תהנה על נעלה
אבל שאר התנשיטין שאסרו לעשות בהן לר הל משום דלא
שלא ומחוץ לחצר נמי אסור והיינו דרשו עליה דבי תנא
ולא בזוב שבצאחה אעפ שהוא פוקד לה יותנא פוקד לה זוב
ומטיל עמה בחצר ולבא אתם מחמת העבוקה ורב ומסקל
תנאי היא הפ בר סתא דמתא ולא בזוב שבצאחה ורב אפי
בחצר כיון דבר הל אסור והכרעת מהיא מתרת בחצר ומה
אבל הים ובטוטחן בחצר אבל לא בבר הנם ודחי קשי להא
ולהיא דבבל ובבלאים ירושלמי פ אחרון תנן השיריים והכלי
אין בהן משום מלאים אבל אסורין מפני מראית העין ובגרי אם
לשבב חזרתי על כל מעדני הים ומחרולי כלה שהן אבל אסורים
מפני מראית העין ורב אמר כל מהולם מבוקם מראה העין אפי בחדרי
חדרים אסור מתני פליגה עלרב פשתן שנבעה בחרת ולא
יעשה מחבה מיהה מפרסמת יבסים ובכסתות מותר מתני

[illegible]

[illegible]

[illegible] מטה ואפי' [illegible]
הטעם מטום חשש חימוץ [illegible] אל שפ' הגבלה שיהיה
מועלת. ומורי היטיש ז"ל אמר שאדם מורה ערך בן הורה ושין
הגבלה מועלת לכיה שאור והרמה לו הלל לא עשה שהיה לו
שגן אחר של עץ שהיה לו מיוחד ביבת חלב ומולך הקיבה
בתוך אותו האגן להעמיד בו החלב לגבן וכשהיה מולח
הגבינות מאותו מולח היוצא ונד מן הגבינה היה מוסיף על
הקיבה וממחה בתוך אותו האגן ומפני שאורי זלע נעל
מעשים היה כשפיר לו הלל אם לו נוצה להרמות שאין ב
הגבלה מועלת לא לסת שאור גלם לבית חרוסת הניח ולא
ושפשף ונקה שמו האגן יפה יפה ואחר כך הגבלו ולאחר
הגבלה יום או יומים. נטל חלב כאות שהוא ת"נ ונתן לתוך
אותן האגן כלא כל זכר המעמיד. ומיד לשעה נתחבץ אותו
חלב סחילו נתן לתוך החסן. ואח"ל לו כאן גדולים ובני חכמ
שאמרתם אם מבית טחור שחימוצו קשה. וגם פירש לו
ושתמש בהן מצה מצה מחט ולא עיסה נכנין דעתך
המצה לתרבלי כשהוא מחטשה מן התנור ונמרק היא כיון
שנתן לתרבלי שכשתמש בו יצוק אלי בכלי רא"ש
איט ואיט מצא לבלוע אכל בית שאור כיון שחימוצו קשה
כשתמש ● חמימות פולט טעמו ואוכר. ק"ל מורי
הישש. וגם מורי רב אשל ז"ל. ואם הסודר תמיה על
עלמה שכתבו רשם רב הלי ואי לאחר אפייה מיירי
וכי לאחר אפייה הוא נמצאת. נהי דשין אחמצת הוא מי
ברע מרגים שעל נקערה ואח"כ אסור לאוכלן בכותח
וכי תימא מירי הוא טעמא דאיריב הכא אלא אליבא דשמואל
דהא רב אחא בר יצחק משמי ורב חייא בר אשי דאמרי משמי
דשמואל דשאר הוא דאסר אותר לאוכלן בכותח משום דעתן
טעם בה טתן טעם הוא התם הוא דשייך הוא הכי משום
דרגים וכשר בהרי הרגילים אותל אבל כעסה ורב ושמואל
דאמרי תרויהו חמץ בזמן נמיט נמשהו כטבולו מרעיל
מעתן מן האור והמה הוא וכי יתיבו לתת בלי שמלע מן
החמץ בשימוש חמימות חלה יגיד נמי אם כיצר עולין
ונמ' אחרון ראש עד כהיא דתרומת ס' בעלי הירוה את חמה
ונתנה על פי חבית יין של תרומה מהיר אומר ר' יהודה
מתיר ר' יוסי אומר בטל שעורים ומתיר בטל חטים
ויפני שהשעורים שוסבות. ואם רבה בר בר חנה אמ'
רשב"ל נפת חמה וסבית פתוחה דברי הכל אסור אבל
פת בחטים נפת שונגת וחבית מצומה דברי הכל מותר
אפי' נפת שעורים לא נחלו אלא בחבית פתוחה ופת
שונגת בחבית מצומה ופת חמה אלא תהא מצה חמה
נשמרתיה מן התנור ונתנה לתוך כלי ששתמש בו
בו חמץ מגנה כמגע פת חמה על מצה ואפי' ר' יהודה
דשרי בין בחטים בין בשעורים ולר' יוסי דשרי בפת
שעורי התם משום דליכא אלא ריחא בעלמא ופטל והו
דריחא לאו מלתא היא אבל בנבילה שמשתמש בה בכלי
להשתמש בו ביון דאיסור חמץ בזמן בכל שהו אסור
דאגב ושמעינן ליה דשמואל דאמ' תתקה בבר בבי חמץ
בפסח כיון שחניחה לאיצה כטהיא חמה מאבר ואעפ"ה
אותה לתוכה הייט דומיא דרגים שעלו בקערה ולא
נוייר לאיר תתקה ועילאה ראוה ראותה והרגבלע
מן הקערה מפני שעלו בשהן רותחין לתוך הקערה
ופרטי לתוך הקערה שאכלו בה כשר ואשמ' מקרש
לפי שבלעו מטעם בשר הנבלע בקערה. ורבותי מ
סיר שה לי שעלו בקערה שהורחה ושופשה ומקוה
שאין בה שום שמטשת. ועד נמי שלטי כן אל דהכי
פי' אהיא פיסקא דאמ' חזקי מטמא דאבי הל הבס

[illegible]
קרוש [illegible]
הכא מן [illegible]
לבלע [illegible]
מוין פליעה דכיון דיכא חוש [illegible]
אבנו דאיני הכא תשמישן נמיב חיץ [illegible]
ועל שאם הסח מצה חמה לתוך קדירה [illegible]
מאסורה אותם מצה דאי אפשר ולא פלטה [illegible]
אם נמי לא בלי מעמא לתוכו פתו כל השנה [illegible]
נתן לתוכו מצה חמה מטמא נמצב זרי יצא דחיל [illegible]
ובית חמוכת שחריפין ופוגטין טעם בבלי נותה [illegible]
אבל נמצב מסתקלם לי ואמרו יותר על להתר מן [illegible]
דהכי מטמא נמצא יפסחו בבא דאמר רבה בר בר הונא
אמר רב יאה את שעמשה כיון שרבתה המצה מותר
ר"ל אלא אם נטמשו בתבה זו מצה יותר מחמץ
אז"ל נתר רוכה ומותרת ועיין התב כל הסובלים הסתם
שמשתמשו בהן חמץ כל השנה משתמש בהן ובלתי שיטוין
הרי מן הפיורין שהוא איסור עצמו. ואם אנו רגילין
בכך שמנמת שלא שאנו משימין בל הטוה בכרות שלנו
בחמץ. אפי' בעודן חמין בשאנו מדיחין אותן ומדקין
אחתן מלאפיות אנו משתמשו בהן מצה אם היא
חמה ונקלף שה נשים מגעילות אותן כדותה אותה
הגבלה אינה אלא שהרי טבלות בכלי מן היורה ומוליכות
הכלי עד מקום התינה או השולחן ומוותכין עליהן
ואפ' כלי שיבב אינו. הילל בל אמו מכתב שאין בו
של יבש דומה לחלוח. ועיין בזמנו ל"ם חטא
הל אחרון על הפיס משנה ריק שבגיעבריה ודוק
ותשכח ומיהו על פי אותה הל אין לפרסם מה הוראה
ויצאה מטם ובמרקדק שמימור הרי זה צדיק גמור.
רבן חנן בן פנחס הסופר ורב פפא בר בר הנה
סופר של רבה ורבי בר בנב סתר ת"מ
הלכה דטמים מרע ואל רבה לרב פפא בר חנן ספרים
זיל כתב לה שופר עליהן. רבן חנן בן
פנחס שחולן על רעק ותנן כפא רבטה הל
שעיב נמצאה שיעורת סתרה כרי עומסה כרי העורה
כמסקלת דקל ורבי ר' ישמעאל וכל עד בן עזאל אומ' כרי
לשות טיצה ר' עקי' אומ' כרי לגומעה. ר' יהודה בן בתירה
אומ' כרי לגמוע ב' כיצים זו אחר זו אמר בן ירמיה אומ'
כרי שיקשור גרוי נימא חנן בן פנחס אומ' כרי שתשיט
יוה לתוך פיה לעולם קיסם פלוגו אומ' [illegible]
ולא לעולם כבר. והיוטה נמקום פלוגו [illegible] ומסיק
היוטה אר' יוסי כל אילן שיעורים לאחר התרת סיני
ומסקינן כל אחר לאחר בעצמו שיעור והקטנה מתסקרתי
בטוה אב-פלגרם שאקטן לאשתו ונסתרה נאיזה שאמר
שעיר אם עבנסה לפתר אם כתבי הרחמיר [illegible]
טמא זה אותו שמאחר מבעמו ומכתה פחות [illegible]
שמי נאמר כרי לגמוע שלא כרכם אה מיעט בפתי חרב
כרי לגמוע כרצה שמת אינה שותה יתן לא עדיין [illegible]
דסור חשם לוחשוע על ידי כר ירע לאה אין שאין [illegible]
גר בלי יוחסי תנא חנן בן פנחס אומ' חבי [illegible]
ובבלי שונים ומכיא ומצרים תבלתם [illegible]
רבן חנן בן פנחס תלמידו של ר' [illegible]
ורחסילי על אילו יותר [illegible]
שהיה [illegible] ובכ' עד שאמרו [illegible]

[illegible]

[illegible] רבא [illegible] הלרא טוט ירב חברא שרא
[illegible] לרי פרים פי כשמת איתניה ת חצן ברבב חפרא
[illegible] איתיין בית השאר כשמת אכל לא פיתא ואין עתיק
[illegible] הכר או לתוך הכבת מים ואין צל כשמת
[illegible] לא הטו הם ז זרע פי חבור הטהר ושוי ליה מעם
[illegible] בעתיקי דמעיקרא יעם הלא ושרי לאהדורי יותא דלא ר
[illegible] חצן מילתיה רב חסדא והא לאהדורי שרא אבל מיי
מעיקרא לא שרא ומסריתא דקא מקשי ליה חלא ופליג בר
נתנה לחזרה דהא תנא ויתיר בית השאר אכל לא פיתא
ויתיר מאי טעמא משום דמעיקרא מתא הוא ודלת נעולה
ופנוי ונהתיה פיתא דומיא דחותמות דמתני ומפקיעותם
ודומיא דהן עקבן עקב חדש בשבת וכו' ער ותחן שיוקבן עקב
ישן לכתחילה שרי נס חבית ששברה ער אות שהתיר רב
חסדא והחזיר נתן אתי אם יצאו כל המוכין מבלי קרוב נמצא
שרתחילה כלי הוא על ידי מוכין הללו ויותר ולא אם יצאו
יצאו שאחר להחזיר דהא דומיא דשתקן לכתחילה אם דרתם
לא היה כלי אלא שכא ועשוהו כלי לכתחילה [illegible]
עליו ולתה בו מוכין ואחר ותקן עלא נשרו אם נשרו ר אבא
ובא להחזיר אותן שיצאו ומוצה להוסיף עליהן בר שחסיר
ועשות שהרי עכשיו גלה מעתה שנתחר מלאכת שמעון
מרין כלי עליו אין שמוסיף בו הוא גמר מלאכת כלי בחסיר
חת נס חבית הלך אין מתן נקב חדש בשבת ואם נס להוסיף
עליו מוסיף ויש אומר אין מוסיפין ומתקיים מאי שש נקב
חדש הלא זה מקיתבחא מוכופי נמי דא מתן תמחה ולא
יכין עומרים ויש נתן מעוב גמר מלאכה ומיון הן נתן ב
רב חסדא משמי דר יוחנן הל ביטל אומר אסור ומפני תלא לא קשרי
אלא מיהא מתן מישוב ובירה דילמא קתי ומעבר מלול של
תרגלין ומעבר לאפיקי הנלא ועיולי מיהא ומשוב ויחשא
לא חת לאוכלתי הל לעבי חבית נמי מותר לכתחילה

כרשיים רבא אבל כל שאר כלים שהן עצמן אסור משום
תיקון כלי בתחילה אתא להסיף עליו אסור ומוסתא מיהו
גמר מלאכתו גר נמא דעבד אמר רב חסדא
ואמרי לה אמר רב חנן בר רבא אמר שמואל מנין ד נעלין
ומל עי אל יכחין ב רב סחדא ורב חסדא תרי קטע אל
הכי אמר אמה ואמיר ראיתי רב חנן בר רבא מלקה נעלה
שהטע תריחא דכולה שתא פלחי לב ותורן חמשה בית כל
נבל בית נבו נטוס תרעתא שבמפיג עריתא שמאשקלון
נשאל שנערסא היאלא מה שמיו בלי נבו הינאוקן דעלא
דאמר נס משמי דר יוחנן כל עץ שמתמה מתוריה מותר
והזכר שמה מו שמתמה אכל אותה שאינה כתוכה
מכפר אמתה ולשמי פני חלך פני כלב עין כל עש זיקי ר
תרעתא ועריתא ונטמא לאה מנו אותן מבוחן תרעתא
לו על שם ערלי ושתר עריתא ושרלא מהגניהן ושרק
מ רבנן נתן מנגר נשרי נשאל שבערטיק ת בנין בעריתא
יש בית עץ ואית מה אבן וחקיק עלה מגרין לה ויש ופ
נטרים לטון מעולה ונשיחה ועריתה לשון פירגן ועריתא
[illegible] גבא מו נמא דעץ נבא אין מוסרי להן
[illegible] חצן ר רב חבדא אמר רב חבדא חיה
[illegible] דקה לפיטם אכל לאכיה לא ואני
[illegible]

[illegible] ותנן כהיה לקח שלעטה ירה ולא אחר [illegible]
[illegible] גבה מ[illegible] ר[illegible]
מאי דהא מקיקן [illegible] לא ופי רב דלא [illegible] הזלב
ולדעלה כמל ליה סל [illegible] [illegible] בחר
כמשעתא יוסת הזלב לקח [illegible] [illegible] אלא (פרקי
דבני לא דמ נהרסת הזלב דוקא [illegible] לא
כיאא רב בהדיא אמרינה [illegible] [illegible] לבית
השורים ולא אמ זאב [illegible] [illegible] [illegible]
דרוכה ואין לרחות [illegible] [illegible] דסוף דמעיקר
סד ולאפיקי מתל יהוך אתא הוה ליה [illegible] זאב שבבים מי
הכיל ליה הכי אלא שם כמסקינן סכיל דזאב ברקה ואדי
כתבה ה שמ מיכעיל לי לענין חיה גבה מאי יותא כעבלים
מהו שרוסת הזאב כאחרי רבי מסקינן דלא טייך כהו
דרוסת חתול ש ונמיה אלא כגיים ושאים עגלים כרוסת
הזאב מאי [illegible]

חבן רב חנן בריה דרב ייבא
נשאלי גט פשוט הלכות ערב ההוא דיינא
ואחתיה לאוה ונכסיה דערב מקמי דתכעיה לוה ובריש
סלקיה רב חנן פיה דרב ייבא אר יסא מאן חנים ומיעבר
הכי אי לא רב חנן בריה דרב ייבא אמר עכסוהי ואימא
מיתן ערבין ביה ותנן המלוה את חבירו על ידי ערב לא
יתבע ערב תחלה ויקיים לן דלא יתבע ערב תחלה

חבן רב חנן בר יצחק הר' נס' כל שעה נסוף גמר
חמץ של גברי אר רב חנן בר יצחק אר רב חייא
בר אשי אר שמואל כל הכלים שנשתמש בהן חמץ בשנה
משתמש בהן ביום חוץ מכית שאור שחימוש קשה
פרשי בית שאור כלי שהאשה עורה ומחמה בו את
ה שאור ועתבתן כעיסה ותעבי שהוא שורה שם כלי
ורבנן נתן פי בערב בית בית שאור פי כלי שנשתמש
בו ביום לחוש שמא הבעלה מין דשמן הוא לא בלב חוץ מ בית
שאור כלי שעשין ב שאור לחמץ עיסה מין דחרוף הוי
כרותה ונלע ואין משתמשין ב מצה אלא ההבעלה ובית
דרוסת בבית שאור שחימוש קשה כלי שעשין בו כל
הטמה חומץ ויין ולפת ב את הפת מחמת חריפות
בלע הכלי ואין משתמשין בו אלא בהבעלה וכלים פלוה
תנור שחצצו תבן בית שאור שאוכלן יומיר עתיל וכן פי
כלי חרש הוא ועשוי להניח בו שאור והוא עמיר עתיל
ונמצא הלו פי כל הכלים שנשתמש בהן חמץ בשנה
משתמש בהן מצה עי חוץ מבית שאור גל דהאי מצה
ואי כשהיא אתיה בני מיירי אלא כעיסת מצה מיירי
דאי לאחר אפיה מיירי אלא לאחר אוסף בבית שאור וכי
לאחר אפיה הוא נאמרת והאי בית השאור ב ר' כלי
שמניחין בו שאור עי שמחמיצין חמץ ומשום הכי אוסר
להשתמש בו עיסת מצה דהוא דשאור הרבה מונלע
בו יש לחוש שמא נתחמצה העיסה מיד כשעת תבשילה
בו אבני ריבי השאור שיש בתוכו אבל מ בתוכם חשבה
דכלעה הוא כלעה אסור חמץ ומצה לא היה אוסר שהרי
עיבה צונן הוא ולא כלעה אלא מחמת חבש חמוץ מאילא
דאסר ופי עד רבי הני חבב מחוזא הוחיל ותרי ואילא
מהן חמירא בכיתשה חמרא קשה דהי מעמי שבפ מ
מחוזא עשירים הן והיו אוכלין סלו יום את חמץ ואוכלין
ובכל יום היו עיסה חמתה בחבב ריבה היל בבית שאור
מאש דהי אוסרי ומטה מכלו חבב שבשאור מחמיר
שאין מחמיצין בהן העיסה אלא פעם אחת כשטע נמו
שאנו עשין דבר שיהו [illegible] [illegible] ואין
והוות מיתר מקמי שהעולם נהגו בהם איסור וקנים
עריבות מיוחדות לפסח עב רבי ריבא הלוי ותנן

כחסרון אוכלין סימני עהדה הסם לכל אוכל ואוכלין אדם נמי
ואית להו חרגי דמרו אם כל אוכלין אלה כולן לא טמאו אלא אם
ויבו חסרון מרכבה סימנים סמוכי טהרה אבל מרכבה הסימנים יהו
סימני אוסור. והם תרין ובני יונה טהורין הן והן בעלי מרכבה
סימנין המתחלל בנשר ועוד הישר מנה (ט הכתב) אילו את אילו
נשר וכל האחוז בקרש אם כן מקריבים הוו להו טמאין רובם ונבלה
מישנה ורב לבתנו לקבר בעוקות נוין שקבר בחכין חיה
ובהמה טהורה הילל פטלאור מנשר ולא מה נשר ולית ליה
כלל לם תיכון הא אית ליה חר שבל לבר מעדים ועוזניה הרי ניכה
בטהור ולם מנה אותן. ונוחר כל הכובש דעוקות דפרין והם
שני מטרין הבחין כאחר הן ואין מלחדין ומשוני במירי דאיתה
בפרים ליתיה בעוזניה יכן שאר עוקות דאיתה בהאי ליתיה
בהאי בכר מבתי על סדר האגרון דכרי ריכם הלי ויקרי ית
ויקרי רבי שפרים יהוואתו יקושיותיו אשר שלח לה ואנכי
ובתן לחנו בבית מרחצו ובבתב הכל כתבתי בספר האגרון
שלי. ואם גר כאילו עוקות בהל סימני חיה יבהמה
נחרבו השפעה אם בן חנן בר יכם בירם בפני עצמה
הוא שישלה שם בבין ושם שרוות. ובן מטה בנגבי היה
מו בלסטרי חיה מיכאן תשובה ואחרין אין תורה מן הבמים.
ושמעתי מקשים ההיא דתחילת הפרק דתנא דבי ר ישמעאל
מאי זאת החיה אשר תאכלו מלמד שתפב הלבה כל מין
ומין והריבה לן לאכלה ואם לא זו אכול וזו לא תאכל אם כן
הרבה שמיון לו ומשה ממש כאילו הוא עצמו בני אחרים
ובל בי נסיבי בשאחר לו הדיבר הראהו הלבה ברמון כמו
מנבע אם שה ראהו יכן מטרה ושאר דברי שנתקשה
נהן בן היה המעשה הזה ולא על פתח כיתו בשהיה מתן
מחנה ישראל ולפי הבל לא בקש כיון שאין הסמיכה הראהו
בשעת הדיבר ורב חנן בר יכם סבירא ליה כותיה ורב אמר
בל ירבם ויפן והשפועה בים בעולה אחתן ואין בהמה אלו
חיה בוא שאסר הכתב ושלא שיש לה כל סימני טהרה
ורב חנן בר יכם היה שוקל עמו לעטין חשובות ברבב
יהודה טהיה מן הכתב המונהגים בתלמידיו של רבו ברב
יחייב בר אבא שהיה תלמיד חבר חבל בפ בריחתו בלא כל
בתבי הקדש רב יהודה ורב יוחנן בר אבא אזלינן לבי
אבין האנשקיא ובל ועיין שם

חנא רב חננא סתם גר בגבורות ל כל מסורה
המקרשין. גופה בכתר נאמר לא תעבר
ובמקום הוא בתעבר נאמר לא יבאל ואיש בתמי לא חי
ולא שתוט לא תבל ולא בעל חום אלהי אם רב חבא אם
רב ובן בי אתא רב דימי אר יוחן נאמר לא יבאל בתעבר
ונאמר לא יבאל בחמר מה להלן מביה עמו אף כאן
מביה עמו ומביא יבא הבל אבל בתבא איש בתבר
שחוט לאו ובלא יעביר בלא מחים בלאלא דאי דבר
תמורה הוא הבנו בגדול לאחר שחיבל שנו מחיים
אבל מיתם שבקמוה ומאוריתא בראשה הבל ובעריך
לעין בהיש בלא ובבן בופה ומטלה אבל ואם לרבות
קדשי בלים יבמי ר יוסי הגלילי בן עזאי אומר ליבו שאם
אבא יוסי בן דוסאי אומר לא אם בן עזאי אלא בטר בלבר
לתעבטי מאי ובן עד אלא אר יוח לתעבטי מעבשר
כתבנא בבכור נאמר לא תעבר ובמטר הוא בתעבשר נאמר
לא יבאל ואיש בתבר לא חי ולא שחוט ובל ומטם תמיד
עוף בא דסירר חת המערבה הגדולה. מבדי אין עטית
בחיקום עשיות עינר ובסף בעני זהב אם רב חיגא
בטר אסי וב אסי בטר שמואל בר רב יצחק אמר שהוא
אחרת לבמי לפיכך היו תמיהין על שיטי הגדול
לבר חשיב ל אמר ובמרבל ל דוסיין. ומיתן ור מאיר

חנא
שלך לפנ
מנע ועבר
ועבון כבריל
לאמרי
בגרוה בגרים
מתלי ויקרי יתיר
בתקיע ומעלה מסדר אבם בגרתה ושמואל הבל
דבר יחיר מיקוב שהל סחיר ולשעת בלשון רבים משמים
הרוחא. ורב לא חצע שבבל בבר מיהו הם דקמתנה תלמד
ורב שכיב רבל ועבר מחירשה אב בל היכם יבסדיל הל
ביחירשה ליעבון הבי. ובהב נמי גל בערבי ל הוקויש
ערהו אההים דתן חרמי מהל אין להן עדיון אלא ל תבון
ובהול ל יהוד בן מעיה אומ סתם חרמ לבדך הבית יחבר
אומ לבהול ובגבר אר רב הל בל יהוד בן מטר ומתמה
התם נמי בי הבא. ובל רבהי תרתי. ובבע בבר היו טהבו
לעשות ובסלה בדרם שהל בחסר ולשעת המטעה בחמר
ומבן היו תמיהין על שיטי הגדול בבדרשה ל האמ ובמר
ל קונם יין ראיבן ול מחיר אול מחיר ור יוסי אול מהיש
ומאי שיש לו שתי בתי בנות מהיש עד הבסח. ואמ רב חיגא
בר אבדימי מוחלקת השיטה. חנא ר חננא
בריה דר אבהו גר בלא דבדרשי הל דהיה
והידור אמ חזקיה אר חננא בריה דל אבהו אר אבדימי
ראון חיבא חבם עומד מעבו מלא עינין. ובבר בתבתי נגדר
חזקיה ומעלה וחננא בריה דל אבהו בבמה מבאמר
הוזר בירושה. ויחסיר גדול היה במו שבתבתי בבר המעבי
בסדר חיים בר אחאי ר אבבו הוה בזסרי שלח לר חבי בא
בריה ומאי בטרים אתו אמרו ליה גמול חסר הלא יבו
ובירושלם בעמ בל ר חנינא בעמי ר חנגא
חנא ר חננא בריה דרב אירי. גר בב
בשם שאומרה במקם ומחבר בך אבבא
בירים אמ רב חננא בריה דרב אירי מאי דבתי לא תבר
אינ את עמיתו עם שאיתך בתורה ובמצות אל תוכיח
ומשמ ראף עברים מבל. ואין לפרש מבן עמיתך בהיים
ושבועות בהל אמשמ רק שבועת העדות. תני רב יוסף
בעבר תשבע עמיתך עם שאיתך בתורה ובמצות
השתחל לדון יתה ומסבל על שרבים ומבל לאשתי ליה
תגבריה. אימי לשורש דדיבם. והל משום דבדשי הבי יבבה
אחרים בל בזבן בגדול תשמעון בין איש ובין אחיו ובין
גר שבריבן הבל שון לעבין לדון רק אמת ואחיו עם
הארא בתלי חבא אבל לעבין אובאה עמיתך הבל לבורה
עברים הוא דאתא ואתי ר יהוד ואמ בל בחבל אין
לעברים בשת. ובלא לעבין תשלמ אמרו יבלוב שדבל אמרו
הבולל בעבר בעבע חייב בסבן לשלם. ובאר יהוד דבטור
מדרבי בשת מבגדרת הבל הבל בי יבבו אנשים יחדו ופגע
ואחיו בבי שיש לו אחות בלות חיים יצאו עברים ובבל
ידסי אחיו הוא בבעות מיהו לעבין איסור אובאה
שבעבו ומלבין בבו בדבר עבר אבל על הבעבבם מיבי
דהה אישה מעלם דהיבאן דבייבן בבריבם בבבב

[illegible]

[illegible] כמחן זורהו [illegible]

[illegible] ואעפ שאינו [illegible]

[illegible] חסול בתורה [illegible] ומשנה

[illegible] ומגורה וקבורה ל יוסה אומ שונה בחגיגה ל נתן

[illegible] אומ מציע את המשנה ר יוחנן הסנדלר אומ מלמידו

[illegible] ישר עקד איש בנים ומרגש על עיקר

[illegible] ל יוחנן הסנדלר שחבירו שלר יהודה ור

[illegible] מתו שעבר נעה בסדר יוחנן

חזן

רבחנן בר מולדים ובר בס בן סורר ומורה

[illegible] ומאיתיתו חייב משיאכל תרעימר בשר וישתה

חצי לוג אור חנן בר מולדים אומ רב הונא איש חייב

עד שיאכל בשר בגזל ויאכל יין בגזל וישתה דברי זולר

ובינה ואור חנן בר מולדים אומ רב איש חייב עד שיאכל בשר

חי וישתה יין חי איבי והלא יכה ויבה יוסף וחמרי תרויהו

יאכל בשר חי ושתה יין חי איש בן סורר ומורה אמ יכינם

יין חי מזיב ולא מזיב בשר חי בשילו לא בשילו בבשר

כי בא ואכלו בגבי יעקב ראבן בשר טבח שוחט נבלה

כל עבדו כיאכלו בגבי בראבן בן יוסף. ובירושלמ איבן

חייב עד שיאכלו ויתוכהב אכלו חי כלב הוא אכלו מבשל

בר בשהוא. אבל הסידים לוהו לא ידעו בוהו הסידים

ונל הסקיב בבן הסך תבור שלא נצלה בדר נליה

ואיהו מחוכהב מטומ דהייב בשר כיבה ולא נצלה

בבי יוחנן ראבן בן יוסף אלא סחוט והלשון של בשר

בר בא בראבן בגבי בראשומ דלאו הייב שיעור בראבן

בן יוחנן דאי שיעורא והדרי טעהו אמאי לא אמ הכא

כל שהוא בראבן בן יוסף. ושיר דבבל מקום חשבו

ראבן בן בבטול בגמור הילל בראבן בגבי הייב עלוי

סחוט מראבן בן יוסף דמאבן בן יוסף היה בישולו

שיש בקדרה בסלא רחב שבת אין בשר אלא בשר

שישלו. ובגמ ובגבה כדי שישלו אלא מילתא אמ רב

כדי שיאכלו בראבן בן יוסף.

חזן

רב חנן בר רבא היה חתן של רב יחנון של

רב חבורא. חתן של רב. והא בא בר השה

הל בטור כיון שבתגלה מן העין דאמ רב אבור ופרסא

ואלא רב היכא אבל בשאלא אי תא בעיבא וחתא מה ומ

תא ואית ליה סימנא בפרקא כי הא דרבה בר רב הונא

מחתך לה אתלת זרבין אתא. ומסיב רב הוה אזיל לבי

רב חנן בר רבא חתנה חנא מבבל ראתא לאפיה ובן

חמיו של רב חסדא כדאית בשלהי פ' יוחסין רב חנן בר

רבא אקלע לבי רב חסדא חתנה שקלה לבת בדתה

אותבה בבעיה אל לא סבר לה אר לחא דמקדשא וכו'

ועין לאעלה בסדר חבינא כי שם מתבר הל עלעין

בזה בראעשה רב חבינא ורבינא ורב חנן בר רבא תלמידו

בבאת ביבמות מצטן שהיה תלמידו. ובר בפ אילו

[illegible] דעופות אמ רב חנן בר רב חסדא אמ רב

חסדא ואמרי לה אמ רב חנן בר רבא אמ רב עשרים

ואחד עופות עמאין הן אל רב חנן בר רב חסדא

רב חסדא והיבא אי אילקא עשרין בין אי מאשה

[illegible] עשרין ואר הדין אל הס אמ אבוה ואיבא

[illegible] ורב אמיה לאיש לאיבה לאיבה הרי כדאן

[illegible] ואבוה ואמיה פייט רב חנן בר רבא שהיה

חמיו של רב חסדא ופה פ' השחטה. עשרים וארבעה עמות

כלומ מעשרים וארבעה עופות שומנה לך הכתב יש לאחר מהן

כל שאר העופות הבאין לפטם אינהו עהור וה כי סנהל ושמעתא

ולא תיר מלא מיא החב תלתא ולא אף כל תלתא ולא וכי

תיר אב תרין וכני יונה מאי אהנ בולא הנא לקבן אכל הכי

לא כילה אפ כתלתא לישתרי כל הבא לפטם בשלשה סימנין

לישתרי ואפי' ע ומיע ומשוב הכי איצטרי למיכתב בהרים

רגל ומיע אסור בשלשה סימנין שלהן ועדיין אינו אומ שלשה

סימנין שלהן יאסרו. לא כל הבא לפטם בשלשה שאר

סימנין יהו כולן מותרין כתב רחמ שלך. ואמרתי אי כתב

רחמ שלך נוקם הוה אמינא בהנהו תלתא ויריה הוא

דאסור. להכי כתב דוכיפת וכן כולהו אי לא כתב בהו מין

הוה אמינא כל אחר ואחר לבלא מינה לכל מינה ואיסור

להכי כתב עורב למימרא דעורב הוא דאית ליה תרי לא

תבול הא מין דאית ליה תלתא אבל בר מהנא דכתב

בהרים. ואכתב אי כתבי ע ואיה ודיה והא נפה בלא מין

הוה אמינא אינהו אסירי אבל מיע ושתרו להכי כתב בהו

מין דהן ומיע אסורין הא כל שאר עופות שרו בתלתא

מין דכתב בהרים בכלהבי נץ ואיה ודיה ואנפה חשיב

ליה בשם אבורר. ומשוב דאי לא כתב מין הוה אמינא

דלשתרי מטעם שכתב. וכן אמי לעטין עורב. דאי כתב

ראמינא עורב לחודיה הוה אמינא כלא מינה לכל הבא

בשם סימנין לאיסור להכי איצטרי לכתב עורב ודיה

דקרב ועזנה לאיסור. ואי אמרת דקרב ועזנה לאיסור

הני דכתב בהן מין אסירי אינהו ואינהו אינו דלא כתב בהן

מין אינהו אסירי ואידך שרין. ושמעינן אמי דאין להוסיף

עליהן. מכל הני דלא דייק רב חנן בר רבא עשרים וארבעה

עופות ותו לא כלומ הבא בסימן אחר אין לך לאוסר

שאין לך לאסור אלא אילו בלבד שנתבר שיש להן סימנים

טהרה אבור ואי כתב אשר לחור הוה אמינא אשר הוא

ליה. ליה כלל לא תיכול אידך כולהו לשתרו משום הכי

כתב כלהבי דאשר ואית בהו ליה חד תרי תלת אסירי

והייב יקא מסיק טעם דכתב רחמנא אשר משום הכי

עוף הבא בסימן אחר אשר הא לאו הכי נלא מיפרש ועזפה

לכל שאר עופות הבאין בסימן אחר לאיסור אעב דלא מין

פרס ועזנה נינהו דהא ליה להו מין ואעפ שמאן דאוסר

על כל עופות כיון דאסרו לא המאן סוף הדוחק לא אסיר

כלל אלא מעיקרא מסך ליתבי שמעתא דליבא לאיסרן כלל

ומשני כל פיס ופיס ומיזי וסלקא שמעתא דליבא אלא

עשרים וארבעה ומאחר ואתא לאיסור לכל עוף הבא בסימן

אחר לאיסור מהסר כש הבא בלא סימן כגון הדוחה לשאר

[illegible]

[illegible] לאו דוקא אמרים
שיתברר ולא נתבר
יבמה ניסואין [illegible]
לה שם מוסה [illegible]
כדרכם ורבי [illegible]
עדות דאת כתוב כל שאת מכל וכל מכל ומכל
לאוסר חיים ולא מרמז לבד אך כל דבר מוסתר
ראפרישתא כמלה לא מסהדי אפר [illegible]
לא חיישינן מתליט ומיא אשה דרך נערות היא ודילמא אי הוה
דאין הנהו סהדייתא מודו דפרישתא הוא יחזו מיבמי בהדי
דהזורק ושלח ליה רב מתיבתא מדרבי שמואל. ולמחבר
רבי יצא עליו הוא איש כל בריש את אשתו וכל עד דאיבעי
ידלו לעתינה עתי בה דילמא עתינה דאמא רב אשי כל
לא יבמה נשואין וכל הת נמי הישו עתנה דתליט [illegible]
כתובה ממיט דאמא הואיל ותחילה ניחת אי נתקדשה [illegible]
יגבי יוכל דאמא דאכל יוסף אשה חוגרת בסיר אי [illegible]
הפוכים רחת הייטה ואף לבתר נישואין מפקיט לה מבעל
ולא דלא פסיק מישי ופליח ורת מפרשי ומרוכל הוא ואמר
תשאה טסה לו אלא שבבי נסת לו ואחרכך הדון נשואין
מי הוא מל היוכל יצא ותצא ואם מכבל כיון דיש כאן
קנים לדעת שהוא חוגרת בסיר אין המנעלים הפוכים וכן
יוך לאעלה מן הכילה כל אילו ראיה לדעת ואמעי הדבר
ותצא ואמר כראשת לה ולמד כראית ליה. עכ דמי הכ
מיט שמקר הרב רשמואל בר [illegible] [illegible]
יצאת לשאוב מים ולא שהיתי כדי שיאה כי תבא ההיא
כמסיחה לפי תומה והכי שמעת שפחתה אבל הא וכמלה אינ
טומטם אפר מסיחין לפי תומן ולא יעבוד אם גוי מסיח לפי
תומן אשר נשטיה אי לא וקשה לון דסמין דטמא הוא עשין
כל עליה וכיון שחשוד על הדבר הישר מעברו ואפ לישב
אמא בכבירות גם מומן טמון הוא על של חבירו ואינו טמא
על של עצמו הכא טל עצמו הכא של עצמו ושמא חזאל
עצמו כא עליה ועוד מקי עד אשר משכבה דאמרי נמי התם
בכבירות אין עד מקי עד אשר אלא לעמת שהקשה מעיר
לה ושטיה אשה כשיה לה. וכל דבלן מאייתי תסור
לערות שכבה נמו שתסור לערות אשה לא מת כעלה עכ
ודבי הרב שלמה זלע"ה רבינא
נריה ורבא מקשטא גל נסיר עלין
יכל כל הנשר ההוא בר גזל דעל לבא ובאמא שרייה רב
חיננא כריה מכה מקשרוטא אמ רבא מאן חכים ומשלא
כי הא מילתא אי לאו רב חיננא כריה ורבא מקשרנא דסבר
כי אמא שמואל אליח הדי הוא כבותה שאין נאכל מחמא מילאו
שמלוק הרבה עד שמקרים שעמו מחמה מלחו קצת ואינו
ראוי לאכל אלא אם היה מרחו ואחי אינו נאכל לא לגמרי
ששין שם אדם יכול לאוכלו אלא כיון שמתקלקל טעמו אינו
נאכל מחמת מלחו דוי ליה ואסור כך פרשי. והכתוב
הזה הוא המלח ולא הגזול וכן פרשי בכל הנשר וזל.
ואעפ שהכתוב אלא ואינו נאכל מחמת מלחו אבל שאינו
רב חנא. [illegible]
[illegible]

[illegible]

ודעי דהיא שעתא הוה כה שוה פרוטה. אמ לאו הטיל מיתא
הא ליתנהו לאו הייט דלחטל. נקבי ורבא לא סבר לאו ורב חסדא
ואם הלו בשטיה נקל כשאת ואמאי מקילינ כיון דאמרי ואיסא
עידי טוות הא איכא מיכול ואוריינ. וכי תנא אשת איש שהיא
בכרת הקמירו אמל שבויה שניטמאת איסור עשה כמלא אי לאו
רבי תהיה לאיש זר וכיון דנבעלה לפסול לה פסלה. ואמאי מלקא
מיט כיון דאיסורא דאוריינ הוא הא אמ רבא כל הטל ובא אשה
כתרא כל. דאוריינ לא שנא איסור לאו לא שנא איסור כרת. עכ
הקשו והעלו בגמרא. ואני הסורת מוסיף להקשות. מהאיש ויש
ניחלין יבמ בבא דהאומ זה אחי ההוא דהוה מוסזק לן דלית ליה
אחי ואמ נמי בשעת מיתה דלית ליה אחי אמ רב יוסף למאי ל
ניחוש לה חדא דמוחזק לן דלית ליה אחי ועוד השות בשעת
מיתה דלית ליה אחי אל שכי אמרי אכל עדים במדינת הים
דידעין ואית ליה אחי אל השת מיהא הא ליתנן קמן לאו הייט
דר חנא. אל ואם הלו בשבויה נקל כשאת איש והא אשת איש
יבמה לשוק היא ואיסור לאו ולא תהיה אשת איש הפגעה
ואחי שנא הא איסורא דלאו ויבמה לשוק מאיסור עידי טומאה
דאוריינ. והרב ר יצחק הלכן והאיכא עדים במדינת הים דידעי
גם נשמעתי דכתיב ואיר עמוד וגם בעומאתן כלומ אם נשבו
אם לאו ואם נטמאו בתוך השבי אם לאו ועל הכל השיב ר חנא
עדיה בעד אחתן ותיאסר. והקשה סבר שגם של עדי שבה
סבר ר חנא טעמא ליתנהו קמן עדיין והשאל לא ידעינא אמאי
אי אתי הכא יעידו ולא נשבו וטהורות הן הא [illegible]
שבי אף לאחר שהעבו אסרי לה ופרי והאמ אמנה דשמואל לא
נסת מאיש אלא כאן שהתיחה לנפשי. ופריך ומשום עדי טומאה
חפל כר ודאי אם כאן עדים טוב לנסוף קמן אסרינלהי. והכי דאי
חנא עדיה סהדו שאתם אומ שיש עדים בכבר ואינכם אם לזכות
אם לחובה יעידו בעד איסתן הן ותאסר בתמ ודאי אילו אמרתם
ודאי יבאו לחובה הרי הן כאילו כבר באו לפטר לחובה ואפי
[illegible] לא שיש לה אלא הייט מעידין הדבר על ברין שהייט
נדרין אחר עדים היה יאמרו ובעין זה מקרטינ הא ורב חסדא
והא איכ סהדי נאמרית דידעי דמהאיש שעתא הוה ביה שוה
פרוטה. כלומ דידעי אי הוה ביה שוה פרוטה ואם לאו ולא היו אומ
שבבור אותן עדים יעידו ביה דהוה ביה שוה פרוטה. והא רב
חסדא תריך הכי לאו הייט ר חנא ואוקימן בעידי טומ. ולא היה
לו הא גם ר חנא טעם אמרו לו דודאי איכא סהד
מעטמאת ואנגפא הבר אל אנני ורבא מאי הא מהדר
אם אמרו בשבויה ובא הא ודאי נשל תורה מה לי איסור
לאו מה לי איסור כרת בדבר הידוע כזה שאומרי ודאי איכ
סהדי לחומה. רק לפרר מעלה עריך תלוה לאיישרי נבהב
שוב איסור לשום אמואן והא אפי בלא ולא פסיק אסרינ
כש נבהב אלא הכי הוא כיפריש לעיל דהיו אומרי איכא
סהדי נאמרית בלומ שיודעים ביאור הדבר אי לחובה אי לזכות
ואמאל ואיפשר לבר לאה נתר סתם איסור. והכיא רב חסדא
עדים מר חנא וכל דבר שהיה מתחילה בחזקת היתר אסתא
בחזקה שגם אותן העדים הנשמעים כך ישמעון להיתר ואין
בודקין בדבר. וכן הדין דיש מחלין כך נפרש והא איכא
עדים במדינת הים דידעי ואית ליה אחי. כלומ ויודעי אי ל
אית ליה אחי ואם לאו כלומ כשיש לבר לאה נתר סתם
נאמה לשוק גבן שר אל אם הלו בשבויה נקל כל שאת איש
פי. והכתוב [illegible] אין לאחון לכרת זמא והכא
יבמה לשוק [illegible] שבים
אשה. והא [illegible] בשבויה [illegible]
דשבויהו [illegible]
שאם ישאנו [illegible]

[illegible]

[illegible] מקום

[illegible] אמי שלום

[illegible] כאן איסור

[illegible] לא יחול לו זמנו המעשר הראשון

[illegible] תרומה לחוזר מן מעשר הראשונים

[illegible] אמר שעומד בחזקתו לא שהרי דמאי דקלה

[illegible] בעושה מעשה עמך אבל אין עושה מעשה

[illegible] ליה והא אף החזר מן מקח ומחכר אמרי

[illegible] דעומד כמי שפרע ואפרש רבא בגמ' חיולא ליה

[illegible] תרומה לאו עושה מעשה שמין הוא ורחיתי מן מספקת

[illegible] ראה חסרה בגיל והטבה בגיל והוי מעשה ולקי לה

נמי אם עובר על לא תעשה ואין לו מלוה המצוה את

הגר יקה לב מלכות אז מה יתגר כמה רחם שמעשר

ועיקרה מקום ותמורה אם רב אידי בר אבין אם תם עמרם

אר יצחק אר יוחנן ורשב יוסי הגלילי כל לא תעשה שבתורה

לאו שיש בו מעשה לוקין עליו שאין בו מעשה אין לוקין עליו

חוץ מלשון ומיאר ומקלל תכיקו בשם ר יוסי בר חנינא אם אף

[illegible] תמר לכיטרים ואילו לאו דאוריתא לא דלא חשיב דהא

ואלו יוחנן דגול הוי מעשה הייט דוקא בגול שהוא גורם מעשה

כגון חסרה והב דהשוכר את הפועלים ובדיה תנא ישמעאל

דכלאים ובטפל דאכות המזיק בכלאים ויחוסם פי פרה

פטור אינו חייב אלא הרש מחסיבה והמזיק בכלאים הוי מהב

היה מעשה אבל מחוטה כלל כלל לא הוי מעשה והא גבר מלא

רסתות ונפטרה פר מיתות דפרכט תם אפלוגתא דר יוחנן

ורשב"ל דפליגי מאוב ומתעני דפרכט ולר יוחנן מאי שנא מתיקה

דוחתו ולא הוי מעשה ומאי טעם הקשת שתתן דמגבה הלא

הוי מעשה אם רבא שאני מגרף דומא ויש כגול ודפרכט וגול

ולר יוחנן לא הוי מעשה ואם איתמר חכמה בגול והנהגה

בגול ר יוחנן אם חייב אלא ומדמי גול ומגרף לגול חסרה והטבה

אעב דלית ביה מעשה כלל הכל הסורר הלא גרע מגרף לר יוחנן

מחסרה והטבה דבדיטרו ומגרף ומגרף היש מסרך השם

לחלק תנא מעשה דמי מטוב דבדיטרו ואם יסה את יוסה

כגון מעשה הוא מה בפיקת דומא ומעשה לא דהו

מעשה לענין חייב הקשה שפתי נמי דהוי מעשה כגון הלענין

חכמה והטבה הוי מעשה משום דבדיטרו עשה מעשה והוי

כמעשה גמור לענין לר נמי כגון ומעשה כל דהו כגון בפיקת

דומא הוי כמעשה גמור אלא הקשת שפתי נמי ונא ומעשה

יסה גבי כרתות אשר לא תעשינה מעשה כל דהו הא

מעשה אף בהקשת שפתי כגון דתלא נמי דמטו לעשות והייט

חייב מלקות דמטו אם לא תשחר לעשות לאקוני לא שאין

בו מעשה ואף הכי חסרה בגול הוי מעשה אלא לענין לר

נמי מן לא יקו כעין תיקון זה מלא אבל לענין אוסרת דברים

אין אומר ודברים מעשה ועיר ונקי ולא חלה ניסת מכל מעל

לפי השם תטהרו אבל סדרים שבין אדם לחבירו נין שרצהו

נמחל לו ואמרי הוא כלאו שמתוך לעצמה ורב חנינא בר אידי

היה בימי רב אחא בר אבא דהא בתם פסחא פ כיצד צולין

נעלם מינה רב חיננא בר אדי מרב אחא בר אבא תנורי

שחפיקן כהלפי עצלה וגתתו ואפה בו את הפת תלה ואמרי

האוסר מהו אל הפת מותרת וכל מהו מהפקה לא אם זה רב

אשלן בר אבא הראשון תלמידו של רב או האחרון תלמידו

[illegible] חיננא רב חיננא בריה דרב אידי שהיה

[illegible] רב עמרם ורב הונא בריה דרב יהודא וחכם

[illegible] היה ובירכו עליו משראוהו נתון שחלק מכסדו ומחכמתו

[illegible] לשון חשוב וחכם יחיד נחיתא בהלקה נמיכות והוא

[illegible] כמה דומתי אר רב חנינא בריה דרב אידי שעור שפחות

[illegible] רב מלכו בוחיות וחסר מקום וגבוה רב עמרם ורב מלכו

אר אחא ואתמר רב מלכו שמעתא רב מלכו בי השמועות

שאמרת שרב מלכו אמרו כך הוא אבל שייט ומשנה שאמרת

שאני לה סת מלכו וכולן רב מלכו אחרן ופיאוך אתמתא מלכתא

והיינו דקא אסיק דוכלא מטהו אלא שפחות דשמועות לא פליגי

ודטלהי פ יושא דיקא הל עגה שאל רב עמרם ורב חיננא

[illegible] אחד אתמר אחם יחד אתמר שאית ובי

ובכמה מקומות הוזכר חיננא אני רבין בר חנינא שלחן

של עדי חיננא רב חיננא ורחמן בר

בביטין פ המוכל התקבל אר רב יהודה אר אסי

עיר וזרקן חגב ונטלו זוכה לעצמו ואין אסה לאחרים

חק ומחזירו לאחר שעה זוכה בן לעצמו בן לאחרים ט אר

אחרתה אמר רשב"ל אל לא ולא אחת היא יקיש רב חסדא אחר

זה ואחר זה זוכה לעצמו ואין זוכה לאחרים מתיב רב חנינא

ורמן טצר משתתפין בטבו מנים את החבית ואומר הרי זה

לבל מי מבו ומזכה לכן על ידי בן וכתו הבחולים ונל ידי עבדו

ושפחתו העברים ומאיר הא שמחה היסי דמר אי דאיתמר שרת

שעמת מאי מ כעין גביה אלא דלא אייתמי שתי שתנורתי

ויקח זוכה לאחרים ומשני שתי שתופי מבו מרמתא אר רב

חסדא אשתיק ורמן הוה ליה לאיתא כל תקון רבא מנין דאוריתא

תקון ורב חיננא בר אבא כל תקון רבא כמין דאוריתא

נמיא דאית ליה עיקר מדאוריתא אבל מילתא דלית ליה עיקר

מן התורה לא אמרינן אר אסי גר כל שעה הל אילו ירקות בעי

רבי בר חמא מהו שיעשה ערב בחור של מעשר שיב בירושלם

אליבא דר עקיבא לא תימא לך כי תרבע לך אליבא דר יוסי הגלילי דאמר

אין אדם מעלה כמיעה של מעשר שיב בירושלם מעה דאוריתא

לא נפיק אבל מדרבנן ירבע נפיק פ' ואין התורה אין חייב

כמעשרות אלא דבן תיתא ויהרי כתרבע לא תאכל לא תבל ה

נעמרך מעשר דבן תיתא ויעהרר אבל שאר פיאות ודקות

(אי דאוריתא) ניתה היל קאיכיב ליה אי דלא כל דתקון רבא מנין

דאוריתא תקון אר יסא מסתבק מעה ומחר ופלגי הוקשו יחד

יכי היכי דמעה שיב עליה שם מעשר לא נפיק כה מדור

נמי לא נפיק טה והא מאי טעמא מסקא ליה לרבי בר חמא

נהא דהא דלא אית ליה למעשר שיב עיקר אן התורה ונל

עניים טעהג כמעשר שים של רבן תחתא ויעבר בין ה

נהעלמתו בין כפדיתו כר טהג כשאר פיאות של מעשר ומאי

דאיכנאן ליב דהא אתקוב תרומתו ומעשר שלו נמי אבל

אלא מדרבנן ובר נמס חוכה פ לולב הגזול אתחב בל מעשר

שיב בירושלם לא יטול ואם נטל ולר אסי הרם והכא אתרב

של מעשר שיב בירושלם לר מאיר אין אדם יוצא בו ידי חובתו

משום דקסבר לר מאיר מעשר מתון גבוה הוא ויחא אב ולהא

לכם משלם ליה מילתא ופשיטא ליה לר אסי מי נגלא ליה לרבי

בר חמא ונא דכי היכי דיחיין הל סייעתה דר אסי פסקא ליה

לרבי בר חמא דיחיין הוא דהב אר אסי עיקה של מעשר

שיב לר מאיר קטורה מן החלה ומדרבנן חייבת כחלה מעה של

מעשר שיב לר מאיר אין אדם יוצא בה ידי חובתו ולרבנן יוצא

אתרב של מעשר שיב לר מאיר אין יוצא בו ידי חובתו ולרבי

חמא יוצא בו ידי חובתו וכן עד לימא מסייעא ליה עיקה

של מעשר שיב קטורה מן החלה דבדי לר מאיר וחכמ מחייב

ופרבנן ליה מסייעא ליה נתן חלה ולאי היכ הא ופרבנן הכי

דאמר ליה כי היכי דפליגי כעיקה הכ נמי פליגי מאתרב והוי

סייעתא ומטעם שאני הל דכל ערסותיכם שריפו תיכם אבל

הכא הא דכל לכם לא מיעטינ אלא שאול וגזול דכין

דאיתיהיב לחכילה נפיק אפ לר מאיר והכא קש לי טנא

ולכם לא מיעטינ אלא שאול וגזול הם אב שנה לכם לכם תרי

זימנ פטיט דלר מאיר ממעשה לאתרב אעב דאמרינ הוא

[illegible]

חנניה ר' חנמה סתם שהיה תנא כרחיה מקום רשחיטו חולין בבא
חייב נשקרים המרים פטור נמתוקים ונגמר תר שקדים
המרים קטנים חייב פי' מקצת שהוא גמר פירי שלהן שכשגדלן נעשה
מתוקים גדולים חייב קטן פטור דלאו גמר פרי הן ר' ישמעאל
בר' יוסי אומר משום קנס זה וזה לפטור ואמרי לה זה וזה לחייב
אר' אלעזר הורה ר' חנינא ואמרי לה הורה ר' חנמה בעמורי נמוך
זה וזה לפטור ואמרי לה זה וזה לחייב אמר זה וזה לחייב
ואמרי לה אמר יוחנן הואיל ואינן לאתרן עלידיה אור ומייתינן להא
נמי מן מבל חשבינן דגר הים כפניות אין מעבנין בהן ורמינהי
אמר ר' יהודה אומר כפניות הרי הן כפרי לכל דבריהן אלא שמטורות
אין המעשר ומתני' ר' יוחנן דהייט טעמא דר' יהודה דכפרי הן לכל דבריהן
הואיל ורכו לאתרן עלידי האור ולענין מעשר פטור משום דלאו גמר
פירי הוא ור' אבא אמר תלה עליה ומן דכפניות פירא הוא לכל מילי
ור' דאמרי תרי אמוראי דקאמרי ואתקן ותנא השתא למאן דתני
לפטור מי שייך ומה כר' יהודה ותו הא דאמרינן ר' ישמעאל בר' יוסי
אומר משום קנס זה וזה לפטור ואמרי לה זה וזה לחייב הניחא
לאיתן דחייב אלא לאיתן לפטור מ"ד דקנסים דר' יוסי אינו
דגר מסכ מעמת מ"ד כלהמשכ כחות מצה
מ"ד חיובם המעשר בשמת ומייתינן לה מ"ד כלהמשכ כחות מצה
אמר רבי משעתא שיעורי לכחות שהיו אז לכחות שקן והג
אמר תיתין תמים על הגבוגרות ממכן וגבוגרת על התמים
נמורה תשגב אמר לי תמים וסלי גבוגרות אין שוך תרומי
מעשרי מוה על זה אר' ישמעאל בר' יוסי אבא היה מעלעשי
גבוגרת אין רוח המוצה על תשעים תמים שמכלכה ואי אחרת
מיות שקן מטעמיה כמה לי כי אתא רב דימי אר' אלעזר שב
גבוגרות הואיל ויכול לשולקן ולהחזיק לכחות שהיו ועל פרקן
אמר תיתיצב הוא דר' יוסי דאמר יתברך לה כחות שקן
על ידי שליקה מהו גבוגרות מתחילה תמים הוא ועל ידי
נתעבו ועדין מי לקיחה ומיהו מעשר אינו עדין הוא מן
שיהו ולהחזיק לקרקע כעמקן ביום אבל שקדים מי שאינו
ניטל אינו אלא גמר פירי ניטלו אלעזר ביטל ולתקן לא מידי
הוא דאמרי דקאי אלו שלקן ומגע ינגיחו לידי אכילה מן
ישעיהו לא אתא לכלל פירי לאו כלום הוא ועדין עוד אוכלין
אלא שנדרש בכסף מעשר לר' יהודה ולרבנן אבל בר אבא
ניבדי הכל כי שלקו ומגע מגע אוכלן הייט טעם משום
דקרינן מה אכל האוכל אשר יכבד בר אכילה מידי דבר אשר
ששלקן אבל תרומה ומעשר כעין פרי ובר אכילה מגע
דומים וכפניות דלאו כרמסחני יפטור מן המעשרות
משום דלאו גמר פירא הוא ולא בר אכילה דאלעזר דמ"ד
ולתקן פטור מעשר ומגע עוד אוכלין דרך אכילה על ידי
האור הוא לאתן דחב פטור כעין גמר פירא ובר אכילה
הוא זה וזה פטור גדול דלאו בר אכילה ניכהו מעיניהו מכוום
מרירותן קטן לאו גמר פירא הוא ואלעזר דמתקן ומאן דחייב
מין דאיכא חד מעליותא דבני אכילה ניכהו בקטנן וגמר פירא
בגדלן אזלינן בתר יטול לתקן ונתיסקא שנה הכרייתן נהפן
גמר ויהן תמים על גבוגרות נמרה וגבוגרו על תמים מיה
ומגע לא ידענן שפיר אלעזר דחיב לחיא שמא דתיסקא אית לה
לכחות שהיו ועין יפה ותרא אמאי מיתתבו רבנן דאית להו
דעמו שהיו ולא חזו לחיא תנאי הוא מיהו כיון דחייב לה כבר

הטמ' והפ'
על זה ונגמ' תנו רבנן
נמרה משכב חוט של תחנו
יוסי יפו עד מן המוצה ומסיק עלה המשנה
מיאר אתה רואה את הנמר נחילו תקפ ונטרב לון מיה
ר' יוסי ור' יונה תרוויהון אמרין דיר התקפ
הנמר לתקוח לנסיב עלין רבנין מהחיכיר אילין ר' אמ
ס יגבון ר' הילא הוי בה ומסיק עלה ההיא דאייתי בבא דיין
תמן תעמן סיב טהרת ל' בכיצה אוכלין שהניחו בחמה
ונתעשנו וכן טית מן הנטלב וכשרשה מן השרץ ונזית פיגול
או טתר או חלב הרי אילו טהורין דרוחאי אמרי דיום שיהם
טית כמעיקרו ר' יוח' ושמ' אמרו אעפ שאין בו כזית כמעיקרו
ל' ומסיקם דיומי דרת הכתן בגשמים ונתפחו טמא וחייב
עליהן חטאת פיגול ונתר וטמא ומע' מיהו הירושלמי מיהשך
בר דידן דהא משכ' הוא דקאמר עלה ר' יוח' בבר דרן ומיישל
ומין תבין אף היא היתה חסירה אז יתירה אר לו ר' אמר פעמ
שהשאור יפה והוא תקוח הא אילו סלת היתה שמיה ועשאו
שהוא שאור יפה והוא תקוח את רואה את הנמר כאילו
תבה ונראת יתירה על דעתיה מ' ומה דרומאים דר' יוח' ושמ'
שלשתן אמרו דבר אחד כיתירה ועל דעתהון דר' יונה ור' יוסי
שלשתן אמרו דבר אחר כחסירה אילין דסר פטא כשלון אורז
אגשון מתקנה יתיה חכמיה חכמין מישר יסבתי לקמ' מנשל
אר' יוסה ויזף אמא סבר ס' לוה שוריכן לתקוח עלה היוטה
ועדיין לתנור הים ומאן שכת ל' המתכנין הוא הים חכי
גרוב לזריעה ותקחה ומלא עליה לאכילה וכו' ומן המ
רסתמילת גם ס' המוחיא יין כדי חזיתת הטם תנא יכ
עבדת ובכי ר' נתן ומסיק רב יוסף משום דרבא
ניה דבעית ומע' משום דחי שיעורא כרוכע דבעינן
ניטולו והמוצאים ישהלים ל' שלש פרי
דבעית כי קיש אית מה תמי כזית אלא
נמל מעשרו פא חייב שקדים המרים פטור מתוק ל' שכל חייב
שכל פטר המרים פטור מתוק ל' שכל חייב
ר' ישמעאל בר' יוסי אומר משום קנס זה וזה לפטור ואמרי לה זה וזה לחייב
הניחא לאיתן דחייב אלא לאיתן לפטור מ"ד דקנסים דר' יוסי אינו
דגר מסכ מעמת ל' כלהמשכ כחות מצה
ל' תיתיב המעשר בשמת ומייתינן לה מ"ד כלהמשכ כחות מצה
אמר רבי משעתא שיעורי לכחות שהיו אז לכחות שקן והג
אמר תיתין תמים על הגבוגרות ממכן וגבוגרות על התמים
נמורה תשגב אמר לי תמים וסלי גבוגרות אין שוך תרומי
מעשרי מוה על זה אר' ישמעאל בר' יוסי אבא היה מעלעשי
גבוגרת אין רוח המוצה על תשעים תמים שמכלכה ואי אחרת
מיות שקן מטעמיה כמה לי כי אתא רב דימי אר' אלעזר שב
גבוגרות הואיל ויכול לשולקן ולהחזיק לכחות שהיו ועל פרקן
אמר תיתיצב הוא דר' יוסי דאמר יתברך לה כחות שקן
על ידי שליקה מהו גבוגרות מתחילה תמים הוא ועל ידי נתעבו
ונתעשרו ועדין מי לקיחה ומיהו מעשר אינו עדין הוא מן
שיהו ולהחזיק לקרקע כעמקן ביום אבל שקדים בר אשר
ניטל אינו אלא גמר פירי ניטלו אלעזר ביטל ולתקן לא מידי
הוא דאמרי דקאי אלו שלקן ומגע ינגיחו לידי אכילה מן
ישעיהו לא אתא לכלל פירי לאו כלום הוא ועדין עוד אוכלין
אלא שנדרש בכסף מעשר לר' יהודה ולרבנן אבל בר אבא
ניבדי הכל כי שלקו ומגע מגע אוכלן הייט טעם משום
דקרינן מה אכל האוכל אשר יכבד בר אכילה מידי דבר אשר
ששלקן אבל תרומה ומעשר כעין פרי ובר אכילה מגע
דומים וכפניות דלאו כרמסחני יפטור מן המעשרות
משום דלאו גמר פירא הוא ולא בר אכילה דאלעזר דמ"ד
ולתקן פטור מעשר ומגע עוד אוכלין דרך אכילה על ידי
האור הוא לאתן דחב פטור כעין גמר פירא ובר אכילה
הוא זה וזה פטור גדול דלאו בר אכילה ניכהו מעיניהו מכוום
מרירותן קטן לאו גמר פירא הוא ואלעזר דמתקן ומאן דחייב
מין דאיכא חד מעליותא דבני אכילה ניכהו בקטנן וגמר פירא
בגדלן אזלינן בתר יטול לתקן ונתיסקא שנה הכרייתן נהפן
גמר ויהן תמים על גבוגרות נמרה וגבוגרו על תמים מיה
ומגע לא ידענן שפיר אלעזר דחיב לחיא שמא דתיסקא אית לה
לכחות שהיו ועין יפה ותרא אמאי מיתתבו רבנן דאית להו
דעמו שהיו ולא חזו לחיא תנאי הוא מיהו כיון דחייב לה כבר

[illegible]

[illegible] ולא יכתב [illegible] ולא יכתב [illegible] ולא יכתב [illegible]

חנניה ר' חנניה סתם שהיה תנא [illegible]
חייב כשקרים המרים פטור נמתקים ונבלע תר שקרים
המרים קטנים חייב פי' מפני שהוא גמר פירי שלקח שנשתרש נעשו
מרים מתוקים גדולים חייב קטן פטור דלאו גמר פירי הן ר' ישמעאל
בר' יוסי אומר משום קנין זה וזה לפטור ואמרי לה זה לזה לחייב
אר' אלעזר הורה ר' חנינא ואמרי לה הורה ר' חנניה בשמורי כמ"ר
זה וזה לפטור ואמרי לה זה וזה לחיוב. אמ"ר זה וזה לחיוב
לאו אי אר' יוחנן הואיל ואתקן על ידי האור ומייתינן להא
דאמי מן כל מעברי דגל הים כפניות אין מעבדין בהן ורמינהי
הא ר' יהודה אומר כפניות הרי הן כפרי לכל דבריהן אלא שמטוהות
אין המעשר ואע"ג דהייט טעמא דר' יהודה דכפרי הן לכל דבריהן
הואיל ואכול לאתקן על ידי האור ולענין מעשר פטור משום דלאו גמר
פירי הוא ר' אבא לתא פליג עליה ואמ' דכפניות פירא הוא לכל מילי
ועל דמשום הא' טעמא מטוב דאתקן לאתקן ותנא השתא למאן דתני
לפטור אי שבא תא ואמ' בר' יהודה ותו הא דאמ' ר' ישמעאל בר' יוסי
אומר משום קנין זה וזה לפטור ואמרי לה זה וזה לחיוב הניחא
למאן דאמ' לחיוב אלא למאן לפטור מ"ר דקנין דר' יוסי אור' יוסי
הגר' מסכ' מנחות פ' כל המנחות נאות מצה תנא בתוספתא דתרומות
פ' התרומה המעשר בשבת ומייתינן לה מפ' כל המנחות נאות מצה
אפילו דמי מטעמא שיעורי לכמות שהיו או לכמות שהן. והג
תנ' תיתין תמנים על הגרוגרות נמכן וגרוגרת על התמנים
נמירה. רשב"ג אומ' מלי תמנים ומלי גרוגרות כיון שוין תומי
ומעשרו מוה על זה אר' ישמעאל בר' יוסי אבא היה מעלעשו
גרוגרת מן המלא המוצה על תשעים תמנים שמכלה ואי אמרת
כמות שהן מטעמא כמה לי כי אתא רב דימי אר' אלעזר שב
גרוגרות הואיל ויכול לשולן ולהחזיק לכמות שהיו ועל פרין
האי תירוצא איבע' רב יוסף ר' יוסף הוא דסבירא לה כמות שהן
משעמא ולא כמו שהיו לדברי הכל אלא למאן דאמ' הא לכמות
שהיה משעמא שיתבו ומותיב מר' יוסי דסר' ומזיל בתר
מעיקרא. ושב' לר' יוחנן ולכני זווייה דהייט רב ור' חייא קשיא
ומשני דלא דבי גרוגרות הוא ואמר' הכי הוא משום דבתר
מעיקרא אזלינן אלא מטוב דהשתא אי ניה לטיעורא על ידי
שליקה אלא לר' יוסי אע"ג דהשתא ליתה לטיעורא מין לחיפשר
על ידי טליקה מיהא איתיה ואמי שנא שקדים ולא דהייט טעמא
דגרוגרות משום דגרוגרות מתחילה תמנים היו ועל ידי יובש
נתעבו ועדיין בני אכילה וחיישי במעשר איכא עליהן הא אין
שיכול להחזירן לקדמותן כעיטהן קיימי אבל שקדים בני אכילה
ניהו אינשי לא גמר פירי ניהו אע"ג דיכול לאתקן לאו מידי
הוא דומיא דקור דאע"ג אילו שלקן וטבלן והניחו לדי אכילה מין
מעיקרא לא אתא לכלל פירי לאו כלום הוא לענין טומ' אוכלין
אלא שנדון בכסף מעשר לר' יהודה ולרבא דר' יהודה ולרבנן אמ'
בדברי הכל כי שלקו וטבלו מטמ' טומ' אוכלין הייט טעמא משום
דקרינן בה מכל האוכל אשר יאכל בר אכילה מידי דבר אשר
ששלקן אבל תרומה ומעשר כעין פרי ובר אכילה מעין
דומיא דכפניות דלאו כדמסתבי דפטור מן המעשרות
משום דלאו גמר פירא הוא ולא בני אכילה דע"ג דבר
לאתקן פטור ממעשר ומטמ' טומ' אוכלין דדרך אכילתן על ידי
האור. הילכך לאמן דתני פטור כעין גמר פירא ובר אכילה
הילכך זה וזה פטור גרוגרת דלאו בני אכילה ניהו מעיקרא משום
מדרבנן אבל לאו גמר פירא הוא ואע"ג דאתקן ומאן דאחייב
מין דאיכא חד מעליותא דבני אכילה ניהו בקטנן. וגמר פירא
בגרגר אזלינן בתר יבול לאתקן ונתבטלה שנויה הבריית מהן
גמר. ודין תמנים על גרוגרות נמדה וגרוגרו על תמנים מדה
ומעמ' לא ידענא מעיקר אע"ג דחייב לחיב שאם אתבטלה אית לה
לכמות שהיו ועין יפה ותוקן אמאי איתתבו רבנן ראית לדהו
דעמ' שהיו ולא אחו לחיב תנאי היא. מיהו כיון דחייב לה בגמ'

הטמ' [illegible]
על זה ו[illegible]
נמירה. רשב"ג אומ' [illegible]
יוסי יפ' עד מן המוקצה ו[illegible]
מיאמר אתה רואה את הדמאי [illegible]
ר' יוסי ור' יונה תרויהון אמרין דיקן [illegible]
הצמר לתפוח לנסיב עלן דכרכין מלאי[illegible]
ס יגבון ר' הילא הוי בה. ומסיק עלה ההיא דאייתי בבא
תמן תענן סאה טהורה פ' בכיצה אוכלין שהניחו כתחו[illegible]
ונתמעטו וכן סית מן הנטלה וכעשה מן השרץ ונמית [illegible]
אי עתר אי חלב הרי אילו טהורין דרואמי אמרי והוא שיהא
סית כמעיקרו ר' יוחנן ורשב"ל אמרו אע"פ שאין בו כזית ממעיקרו
בל ומסיפא דיימי דקתני המתן בגשמים ונתפחו טמאין וחייב
עליהן משום פיגול ונותר וטמא. ומע' מיהו הירושלמי מהכא
גב' דיקן. דהא רשב"ל הוא דפליג על ר' יוחנן בגב' דיקן. ומי ירושל
תמן תנינן אף היא היתה חסירה אי יתירה. אמ' לו ר' לאיר פעמ'
שהשאור יפה והוא תפוח הא אילו סלת היתה שמירה. ועכשיו
שהוא שאור יפה והוא תפוח את רואה את הדמאי כאילו
תפח ונתמלא יתירה. על דעתיה מ' ירמי דאמרי אר' יוחנן ורשב"ל
שלשלן אמרו דבר אחד כיתירה. ואל דעתהון דר' יונה ור' יוסי
שלשלן אמרו דבר אחר כחסירה. אילין דסר' פשוט כשון אורג
אנשון מתזנה יתיה חכריה חכיין מישר יסבתי לקמ' מנשל
אר' יוסה ואף אנא סבר לה שריקן לתפח. עכ' הירושל'
ועדיין להוניר הוא דאמ' שכת פ' המצניע הוצים חבי
גרוב לזריעה ותפחה ונטל עליה לאכילה וכן ושן. [illegible]
דסתמילת גמ' פ' המוציא יין כדי חזיבת הכוס. תנא וכ
מבדת דכדי ר' נתן ומסיק דר' יוסף משום דרעיקרא הוה
ניה דכיעית. ומע' משום דחי שיעורא כריבע ריבעית
וירושל' דהמוצא ישקלים פ' שלש פרה. דהיינו משום
דכיעית כי קרוש אית סה ריבעי כזית אליבא [illegible]
נמל מעשרו פא' חייב שקדים המרים פטור [illegible]
חייב שקדים המרים פטור כמתני' ל' הטפי' חייב [illegible]
הטע' פטו' מרים גדולים תני ר' ישמעאל בר' יוסי [illegible]
שקדים המר' הרי אילו פטור ואתקן אינ חייב [illegible]
קליפתן הא' הרבי ר' חנינא בשעתי כהדיא ר' ישמעאל בר'
יוסי. נמה הרי ביתרא אחרי מארין ר' זעירא אמ' בשמיה
דר' יוס' יהו לכן נתחיבו עלי כסר נפיטא מסקנא [illegible]
ואת פי' גדולי לאו חזו ואמאי חייב הגדל משהן מרים
ומתרצ הואיל ויכול לאתקן ועין מי לאעלה סדר [illegible]
ריפה. גר' טאלו ומי' נמ' פסח שלשה תיחו סתן מעלה
הזב וישנו הטלם הבא יונקן בן שאול ר' אלעז ע שריה
ויזב נתורה יכנו דבדרין אחרין אף ר' חנניה דמיפרין ל
מנא ור' מנא כל מי הא ר' מונא תנא כי מכל מידום הירושל'
קורהו ר' מנא.

חנניה רב חנניה אחורים נכמ'
מקרות הוזכר כתלמוד ושונה סיתות וכמה
דיכתי תני רב חנניה מסשת נמיומה תני רב חנניה לסיועי
לרב כגון הסת שטמן טעון גבב כתקדין ובו' ומכן היה
ומדבית עלו היה כמו שכתבתי לעילה סדר אושעי שהוא
ייב אושעי אחים היו ובקראו רבן קדישי ארעא נמו שמיתי
לעילה. ובגל הוא ר' אילעא (וא' ל' רחמ') טעון מהא דעתיה
כמאיר [illegible] עקי דבר הת ומיתסלי הים ומהור מעלי
אמ' חזקיה איש אשר יגע במשכבו מדיש משכבו ל
הוראות ליה טהרה מקוה אף משכבו [illegible]
מושכב נתה מדיש משלבה לה [illegible]
מיפץ נמת מכון ומה מכון הטלם [illegible]

[illegible] ושלש ופושי מגרת בלא שרשות בספר מה רחמל אל
נרשה מיסי שרוש שהמרים עריכ שירטוט שהרי דברי חכל אינם
תשמת אין כתב בלא שירטוט ראיה נמלא ונב נמי טרוטל
רק המחוה מהא דאף היא עשתה טבלא. ושאל בשר יהאי
טלא כית היה כתוב עליה שכן נתב לא מעשה ולא מעשה
אלא טבע תנר מרשעל פרשי סוטה היתה סטרה
שמשנה היה קורא ומתרגם על דקדוקי פרשה ונפל
היה טבל את מגלתה לבנגם לאולם ובאלם של זהב
בבעה בבתנו שלהיכל והיה בלאת מכחולם הימנה מטה ונתב
לא חסר אלא יתר יוצא ומלמר בצד סוטה וקורא ומה
ומזכיר בכל דקדוקי פרשה. מה שמעינו מרשל ור יסי דאם
רואה ראשי תבות מאמרי אלא כית דוהוא הכתב. ודיבם אלו
נתבר אם היתה הטבלא משורטטת ועל לא תקרקע היתה
הטבלא. ומ"ל אלא היה משורטטת משום דחזיקה לאו מעכה
היא. ועל המשורר דאמר אם היה סתב בדיו על הלוחות היה
עריך לשרטט לשרטט הל המטה מסב אלא מלוחה לכתבילון
ונסמי תורה. אלא דאיכא עוד נכמה טהורה בקלף. אמר מר
בגבן לו דון מיכל שרטוט מדי אמרינן לא הול הטבלא ואין מקיל
שרטוט אפי' אם היה חקוקה ומגלת סוטה עדיה הכמ"ל אלה
פסולה בלא שרטוט. שהרי מרשלם בר תני ר' אלעזר בן שמעון
אומר אין כותבין מגלת סוטה על עור בהמה טמאה אלא שמעון
מפקי דאמר אמר לתקיפה נתנה שאינו כותב תני ר' אלעזר בן שמעון
אומר אמר אמר אמר דסיי ר' אלעזר בן שמעון מרבי אבא אמר תלמוד
אלא שאמר דמרכם חשם בנו על עור בהמה טמאה שרטוט חשוב
הסרחם לאו הס אלא חוטי. תמחק כתב וכאן [illegible]
שלא לעניין שרטוט ופסולה. אמר מר לעניין עור בהמה טמאה
חיה מגלת אסתר ושריכה שרטוט פחות כמלוא פלס [illegible]
בבני שלום אמרת מאחר שעריכה שרטוט כאמתה שבמקרא
מי לא צריל עור נמי טהורה הא תנן עור שתהא כמלוא חשבונית
על הספר וכרוך חוטין ונתן ואני כתב על הספר וכתב והתם
עור בהמה טהורה הוה נמשך התם אתון כתבם כתבם והכא
כתב בספר ומאי שנא הם מהאן ועד הטנם סתם דגמרא עור
בהמה טהורה מתפרי. וגר נבל מדרבי לא הותר לכתב אמרינן
אלא עור בהמה טהורה וכתבות מיסב סתם [illegible]
אין נכתבת אלא עור בהמה וחיה טהורה. ונפקא מלמעלן מלמעלן
תהיה תורת יי' נפיק מן המתר כעין דומים דתפילין בעמ
מה התב דכי שהוא של קיום אף כל דבר שחוץ של קיום פרט
ומגלת סוטה שאינה דומה לתורה עמודת היא אף אם אמרתה
נגנות בגון שהורת שהיא טמאה אותן ימים מתן מגלת
שמתחילה לא נכתבה לשם מצוה הא לא אי לאו דשמים שם
הקדוש שלא יהא בגנו על דבר טהור מן שהוא טהור לא היה
פסול ועוד נר המאחר לכתוב ספר תורה מתוך ספר שלקבנו
דהא יש אות של מאיר בגנו את הראשון ואפי' הכי העמיק ומנה
חשנה. והיה ושלחי מצות חלוצה. ומר זוטרא מי הוה מת בגנו
חלי צותם משרטט ומל לפוה פרשה ומתקן לה מה בר קיים
והא לא שמע לכתב ומסקינן והלכתא מר זוטרא ולא חקי כמן
דגנתן רחלי צותם לחיה מצוה הא רכתב ליה וכתבם ביה
ז' ריבוסם לדרה יסן ומקריבהו לדרים ומה שמעלה לקות
ומה שעלו לקרות מן מצה כתני עשרה בתו קשי סוטה
שעשאן סיפור דברים אלו בא חלי צאת שחרבה מגלת
שלומם לחכמה אז רכתא [illegible]
שקם שכל שרשוטו כמקרא [illegible]
[illegible]

חנניה בן אחי ר' יהושע אומר אל תקל בטבל ליטמא בשעה
שאני מזכיר זכר צדיק לעולמים אתה תנו ברכה.

חנניה ר' חנניה תנא. גר בחל נשטוט דנתכות מאימתי
מתחילין לקרוא קש עקבות ר' אליעזר אומר משקדש
היום בעבי שמתות ר' יהושע אומר משעה שהכהנים מטהרין
לאכול בתרומתן ר' מאיר אומר משעה שהן עובל אל ר' יהודה
אומר מבעוד יום הן עובל ר' חנניא אומר משעה שעני נטמא
לאכול בתו במלח. ר' אחי ואמרי לה ר' אחא וכל. וכיון שכבל הספל
ר' חנניה בר' ולא חנניה ולא מיבעי שנמרך חנניה בן אחי ר' יהושע
שמא כי זה ר' חנניה לא בן אחי ר' יהושע הוא. וסבר אם זה ר' חנניה
הוא ר' חנניה שהוזה בציפורי כמו שכתב למעלה כי אלעזר שהעבר
עבה מדקאמר הורה ר' חנניא ואמרי לה ר' חנניה ומכלל ומשמע
כי בימי ר' חנינא בר חמא היה אותו ר' חנניה יותר הרעת מכרעת
שהיה תנא מסמוכים. **חנניה** ר' חנניה בר אנין
ולא כמי בר אנין תלמידו של רבה בר נחמני
היו כדאיתא בפ' כל שעה ותני תנאי תנאי כמו שכתבתי
בפרי אבי. וכמה פעמים הוזכר ובריתם בכת אחת כגון בפרק
בריתות שאלהי ל' ספק אכל חלב. יתר החותה בחלים בשבת
חייב חטאת תל' אינו חייב אלא חטאת אחת. ר' שמעון בן אומר
מטר אלעזר בר צדוק חייב מפני שהוא מכבה את העליונה
ומבעיר את התחתונה. ותרוייהו בתנאי עסקינן אי דקאן
מכוון לכבות ולהבעיר מאי טעמא דשמעון ופטור ואלא דקאן
מכוון לכבות ולא קאן מכוון להבעיר מאי טעמא דמיחייב
תתני ר' אלעזר אל חטאת דאמרי תרוייהו כגון שנתכוון לכבות
העליונה ולהבעיר התחתונה אלא סבר אמרינן מיחייב
אהבערה פטור חטום דהלכל בהבערה פטור. ור' אלעזר בר
צדוק סבר חייב. וכן אר יוחנן בעבה שנו. אמרי בר אבין ורב
חנניה בר אבין דאמרי תרוייהו כגון שנתכוון לכבות ולהבעיר
דתנן בר יוסי. ואמר הבערה לאו. ילפתה ור' אלעזר בר' בעבה אמר
לתלך יצתה. ותנא סיון דמרא לאוקמא. ובריתא בר' יוחנן ותנן בר
יהודה בסדר ליב דאמר כל הדלקין פטור ואפילו חובל ומבעיר
והכי נמי מוקמינן לתנא דתנן בפר אלעזר האורג דסתם
דכל הדלקין פטור אליבא דר' יהודה ובריתא דתנא ר' אלעזר
קמי דר' יוחנן אליבא דר' שמעון. אלא אמר ורב חנניה בר אבין
מאי טעמא מוקמי לתנא אליבא דר' יוסי דאמר הבערה לאו
יצתה ועל חלית הילכתא כר' יוסי דאפילו אהבערה לחודה
אשכחן דמיחייב חטאת בסתם בריתא ותנא כמאן דאמר
אלא לאפוקי מאמרת לא יכבה ואותבינן מיהא לשמעון דאמר
המבערה אין מבין ומזלקין על גבי האש
ומקשה והא קאמרה ומתנה ס' בני בתקשה לא שמעון

הא ר' מ
שהיה סמוך על הנ
מפני שעושה פיחם
כל יהודי סביל ליה. נס
לעיין היום דמה ביצה ר' יש
מיבעי להו מהו לעשן לר' ימיים
אמר רב הונא אמר רב אסור לעשן מפני
שמן ואמר מפני שהוא מכבה אל סוקי מכשדר
חנניה רב חנניה בר אדמי דבר בעמר פסחא
שמואל בר אדמי אחי אומרה אחת נשל סדר
הבדלות דשי. **חנניה** חנניה בר טבי. גר בעי
פסחי מתחילה בא לא יעמוד לו מר כיסות
תר השותה כפלים ומו כרשנו. אר יהודה אימתי בזמן
שלא רבה פני השוק אבל ראה פני השוק הרשות בידן אמר
רב אשי חזינן לרב חנניה בר ביבי דסבל כסא וכסא היה
עגין וחזי אפי שוקא ולא אחרן אלא לצאת לרבן אבל לביתן
ליתן. נה ומ' תנא דלא פליג אל בר יהודה דאמר הכל
מסקינן נשלהי לחנן כמים עיחם וכסהדא לא זה בדרך
ובריתא תנא מקום שאר יהודה אימתי ובמה לחלק בא אבל
בשנה ובני הכל אימתי לפרש והא בריתא היא ואמר אימתי
ואפילו הכי רב חיננא בר סבי עבד כיחידאה. ואל והלכה
ומעשה עדיף ומעשה אתא לשמעון.
חנניה חנניה בן חכינאי הראשון הוא שסברה
בתחילת הספר שקיבל ר' נחוניא בן הקנה
אביו ישר כשמסר לבן הרזים. ומונה שם ר' ישמעאל
ורשב"ג ור' אליעזר הגדול ור' אלעזר בן חסמא ור' אלעזר בן שמוע
מוחנן בן דהבאי וחנינא בן חכינאי ויונתן בן עזאל ור'
עקיבא ור' יהודה בן בבא ור' יהודה בן תדאי ויונתן בן חסמא
הרי משנה כי ר' חנניה בן חכינאי היה בן הקדמונים ומ' שהרבן
בימי ר' נחוניא בן הקנה. ובסר כתבתי בסדר אבות שמא כמה
משנה של חנניה בן חכינאי. ולא כי בן הזקנים היה בימי
ר' יהודה ור' מאיר כמו שכבר כתב. **חנניה** חנניה
בן חכינאי האחרון הוא הבל בעל אלעזר ר' חנניה
בן חכינאי הוה אזיל לגבי בבא בבלאי הגולה ר' שמעון בן
יוחאי ובא אמר שהיה תלמיד בימי ר' שמעון בן יוחאי
שהיה רן לבני בבל כאמרינן בבלאי הא דבבה דמי עם שמעון
בן עזאי ושמעון בן זומא ושמעון התימני ובן המצרי
הגדל בבא בן עיר. בר עיר מתי הבת ממלכות בר עמנאל
שתי שבעות ובן. בר אור שמעון מעלה את חנניה בן חכינאי
בשרן אמר לי בשאלתה מבעי אילא עבד אמור לו בר מתי
הבת המשנה ובן מו בתבל לא מעלה בסור בן עלקות. ובל ואין
זה אותן חנניה בן חכינאי דבר בלעם דאמרין הל דעבירת
הירדן. ואלו יהוד אבא חלפתא ואלעזר בן מתיא וחנניה בן
בינאי עמדו על שתן מקנים ושיעמים. ולפי התמים ומוכה
אותו בעם חבא חלפתא כל שהוא חנניה בן חכינאי הראשון.
ולפי הסדר שבדרשה שמנים הין מין לגבר מקום שהוזכרו
בהרבה פעמים ראשון ראשון ומי הוא האחרון. כהילכ ובאמת
ר' שבסדר הדלקה ר' חנניה בן חכינאי אומר הנשר נגיה
ומגלה בלא יחיד והמקנה לבן לכתלה הרי זה מתקבל
בנבלה. וסדר הנבואה מוכח כי הוא האחרון שבתחילת
עקביה ומתרבר ודאי ר' חנניה בן הכהנים שהיה
בזמן שבבר בבבל. ומסרבר ר' חנניה בן תדאי
אמר מסרבר ר' חנניה בן חכינאי. ושמעון
ומהלך נירן יחיד והמקנה לבן
כל אחד מהן שעשה הקרבן

[illegible] אמה גזל עלה
[illegible] שיטי בירו יקשו איתיב
[illegible] ועשה איל עגל ונעשה טור
[illegible] ר' יה כעין שוגב ואי סד זכיה
[illegible] כל יד יה טלו טוכח והוא מוכר
[illegible] אמאי משלם כעין שוגב לשולב כי השתא
[illegible] חייב טעמא דלא משלם דאל תורש גבי מיצר ודלא
[illegible] מיתא אל יחל ליצלן מהא תנא והלכ אילו מרובות
[illegible] אמר אמר אמר שיטי בקומן עומר ונתמלא
[illegible] אמר אמר כשי רי שמעון אלעזר בר שמעון בן יהוד ואמרי
[illegible] ישמעון כולהו סגיר להו שיטי מקומן עומר בשי רבנן מקלה
[illegible] בתנגה ועשאתן סלת וכן עי תגי בוריין דמאפוך שי
[illegible] ובה מכשיל ומייתי מכל חד וחד מהן שיטה מיה
[illegible] ורבא רבה ואמרי לה היא רבשי ראסרי דילמא לגבה שני ורבא
[illegible] ודחי להו התם אמר רבא שיטי דאנה תיא היכי מתרץ להא לימא
[illegible] מילא כותה דאמרי בכי לה יעיין ומעלה בהל שחבר
[illegible] דאמרי בר בפלא דשוטה בבו ושאינה בבה ר' טפסי מלא
[illegible] רב יוסף ורב חנינא ורב חנינא בבה ר' טפסי מלא
יכפרת טפח וס' כפרת טפח מלא ותנ רב חנניה כל הכלים
שעשה משה נתנה תורה בהן מידת ארך ומידת רחב
ומידת קומתן כפיתת מידת ארכה ומידת רחבה מידת
קומתה לא נתנה ומ' ושרו שלא דסגיה אמר ר' זעירא בעי
מחנין לכפיתת שיעור טפח תני ר' חמנא בר שמואל מלמד הכלים יכ
נמצא על פי מדרשא ששם אמרי מ' חנניה ורב אז שעיין שמואל
שמו ומדרשא נמי ומצא לומלה מה שהיה ישות אחרת ומ' עד
רבית ר' ינאי אמרין שמון תשעה וכפיתת טפח ומ' עד ניחא מלר
כחות ששה נרם מלר נאמת מת חמשה אמון לא שמעה
ומחצה הוא ר' יעקב בר שדי אמר רבית ר' יסי ור' שמעון
יהודה חד יליף מן המקום ואחרנה יליף מן העגלות ומ
הפלא ומסר יוד מ' מם לא יוד מחכם אמר ר' יהודה שלש אמות
עשה בצלאל מעצני של עץ תשעה ומחצה אמה וחצי קומתו
מיצון של זהב פנימי של זהב שתנה הי עשרה ומשהו
והיו מיפי טפחים המקום העליונות מרוחב בסריגה ומלמטה
המשכן מסר עשה בצלאל את המקום עשאן גם תיסת שתים
של זהב ומחת של שש מטון של זהב ושל זהב מטון של שש
ומיקה שפתיו העליונות מהב שם ומצפית של זה מאיר שמה
הל תצפה מלא מלמד מחיקה שפתיו העליונות בזהב
כפרת של זהב נתנה עליו מלמעלה הרי שם משהמן עמד
השפות והדר דרקמה חשיב מי לה ומ' יהתנא אלא
ומשהו לא השם הם מ' ראה יעו עיניו טפח הם מלר
אין מעביר טפח פי מעבר הוא דרבעת אמון הזהב המקום
נמצא שנתנו יותר מ' ואין לא כמו מלא הוי טפח לא ר
דאיתה דכל מקום שיהדו חמש ושני עיר כמן שלש על שלש
אי שלשה על שלשה וכן אמרת אמות לענין שבת אסר
מלא אין כאן שיעור יכין ר' טפחי בחרי מאמרין אם מ
טפי מ' כעין דמי הכל דהם אפי' אלא ומשהו כעין ומאמר
ומחרל לא נ' לחומרא לקולא מי לא נ' ועשרה ונקט קולא
דהא נעין טפי ומקום מידתה של תורה לא עייך לאיל
לא דר מחלת מם שתי הלחם כמידות המשכן יכעיהם גבי
ים שעשה שלמה ומ' קל ל' דהיא דה מצטע דבר אר
שלמע המצים לשם ומעלה מעטרה חייב שכן משה מבי
[illegible] מה מון תשעה וכפרת טפח הרי סלן עטרה
[illegible] לשמ לוים לא היו בבהמן עשר אמות אלא שמונה
[illegible] מבי מל ט אמות והרי הן יה טפחי כפרשי

ואמתן ועבית טפח הרי ה' ובמירי דכל עומה ומנדי במתו תולה
מלעיל ותרי תולה מלתחת הרי תשב ושב שלישי טפח שהאמן
מיע חלל נמטה מכתפיהן אלא ששה טפחי ושב שלישי טפח
שמתכפ הבי נעמרו יותר ואפ' אם האמן אלא ומשהו שאז
תלוי ז' טפחי ושלישי טפח ומטה מכתפיהן ולמטה גבוה מעל
הדקע ג' ושני שלישי טפח ודלי אם מן הטפחים של אדם
אמתו יה טפחי החמשן מכוון ולא זקף מדי אלא הם ואח מר
ורחץ את כל בשרו במים מים שכל גופו עלה בהן וכמה הן
אמה על אמה ברום ג' אמות והייב על כריחי יה טפחי כלר
ה' שישרים ומקוב כמכה הלשם של אדם דאי מיפשר לפרש
אלא יה מעורים כמוכח גבי מעכבים על מעכבים וגם אין
לחשוב מקמי שהמים עדשין כשהשרב בגם בהן אמה בשתי
אמות או פחות סגי אלא על כריחין כשי עוי גופו של אדם
שיעור ולא כ' דיה טפחי מרקשו משחיק או פנים פחותין
מטפח לכר הגלגלת ומשך העאר עד הסקן והרי יותר מטפי
טפח עם שיפוע הגלגלתי דכ חנניה הבל להכים דאייה
שנשמו כספקות בהיא הגא מסמוך דבר מצי אל רב חנניה
ורבה מגיא ראשי עמלן הספיקות בבמות לדיר להתעשר
יכל החולץ בא היכא לא תחלש עי שיהן לה ג' חדשי מתיב
רב תנוה הספיקות חלשות ולא מתי כמות
חנניה חנניה בן אחי ר' יהושע הוא סתם חנניה
ההוזר בבמה ברייתות ולא מצינו דבר ר
כמשנה כלא עבריתא וכבר כתבתי בסדר אחייה הבא ומבות
שיבר לבלה ועיבר את השנה היאך מעבר כיהוטלא וכסדר
הונא בר חיא וכסדר חנא בברתנה כתב בבמה מקומות
שהוזכרו ובכרא ששמואל פוסק הל מאותו והוא היה גדול
בדורו שהרי שלח לחכמי שלש הנים מאותו כארץ ישר ובבל
ובימי רב שהיה בימי ר' יהוד ור' אלעזר היה מו שכתב
בסדר אחיה שהוה לכלתו כיון על האפלת דאות נחש
ובר נשיבר לבלה שוב לא חזר לארץ ישר כמאיתא בפ אחר
דיבי מאוטת עיר תרקן הלך אחר כל יפה אחר חנניה בן
אחי ר' יהושע לבלה. ומל מה שקורהו לפעמ סתם ופעמ
על שם ר' יהושע כי ר' יהושע גדלו ולאדו תורה ויתום
היה כמו רבה שגדלו לשבי. והיו נחמכי על שם אביו מו
שמצא בסדר אחיי. וחנניה נדרש על שם חנניה אבין שלר
יהוד אבשע שר יהוד לאדר. מו שמצא בהאפלת דאות
נחש שלח יכ לר יהושע הנהב בן אחיך ומ' ומבטיקר
ר' יהושע שלח לבב מפי הוה חנניה הלל מל אותן הל
ששבינו נשב חנניה בן אחי ר' יהוד הל מכל יוי ר' יהוש
שהיה חנניה מחר נתלו כשמו של ר' יהוד על מכות בן אחי
ר' יהוד לאחר פעמיהו שכסר היה מוכהר שנו את דכרי
מתב מו שמצא בסדר גמל מאיזה מקום נשנו דברין של
רל הנמ מלמון ומרי ר' יהוד הנשיא ולפעמי דמרי ר' ומן
ומרי ר' שמעון בן יוחי ורוב פעמ דמרי ר' שמעון אלא מלן
מבחרוקן דומה שהונהגו דרמים ולמשנעשו מחשי ישיבות
הוזכרו סתם אף חנניה בן. ומל מה שלש נסמך לא מפני
שלש היה זקן שהרי כתב ומיחדי ומעלה בסדר אחיה
כי האריך ימים מיאות רב שכסר נימי רב הוה לכלתו
מו שמצא ועד ימי רל הדרו מלמחו ו שלש ועכר עין
היה הים אלא מה שלש נסמך ל לפי שיעלה חוצה לארץ
הסם שנסמך אעפ שלא הניח מאותו בארץ ישר ומעלה
שוב לא נסמך. ועיל כרי שלש יסמכו על הראשונים נמלו
ממנו מם הם מיכה דקשבו בכר מו שעמו לר מאיר
ור' נתן מהעלו שמם אחרי אות ומה אמר. ואין לוא מו מקום
שהוסר עם ר' יהוד זוהו בן אחי ר' יהוד. ורב בפ אמ
לבב המאוט בגמ' והן עיקן אחרון כתר שם סבוד מלכות לן

ר׳ שמעון [illegible] המרגלים כמנן ר׳ יהושע שהרגה ר׳ עקיבא הרגה לפניו וחף לפני
ר׳ עקיבא הרגה אחר והיינו חנניה ומיתו הרגו את שנים תן התלמיד
ותלמיד התלמיד ומן ר׳ עקיבא שהרגה חנניה לפניו אף תלמיד אחר של
חנניה הרגה לפניו והיינו דאמרינן קמי דר׳ עקיבא וכיון דתלמידיה של חנניה
הרגה לפניו אף הוא בכלל הרגאות משום והרגה לפני ר׳ עקיבא והשתא
לא מצי חשיב אלעזר אלא שלש ואלעזר דאחר הרגה לפני חנניה כיון
דלפני אותו תלמיד לא הרגה תלמיד אחר לא קמשיב ליה ור׳ אלעזר
בן עזריה טוס תלמיד לא הרגה כפנו שיהא לאותו תלמיד תלמיד
אחר ופי׳ ספר הישר ופי׳ ר״ב הלי סתם על ספר הישר והלשון דאמרי
אחרינו נתבטל לפי כך אלא דאמרי ומרש קמיה. הה פי׳ ספר הישר
דאמרי ואמרש קמיה החטיב שמע שהעליהו כל מי שהעליה כפני רבו
שהיה חכם מבין מדעתו מרגה כפני רבו. שכך היה הסדר ר׳ יהושע
הרגה לפני רבו יוחנן בן זכאי רבו. וד׳ עקיבא כפני ר׳ יהושע רבו וחנניה
כפני ר׳ עקיבא רבו יהודה ומונה שותן הרגאות שקבלו בענין הזה
לפי מה אלעזר בן ערך שהם הרגה לא הרגה אחר לפניו. ולפי
חס הרגה לא היה דיו לומנות עם הסדר הרגאות הללו שהרי כל
אחד הרגה כפני ר׳ רבו כדעתיהו שלפי כמייתו אחרת היה דיבו
לומנות. וטעה המקטה סדרי המתנא שהעריך יותר מדאי דקאמר
ואמרינן ולא אמרינן הא לא חשיב אלא היה לומנות חנניה בן חכינאי
כמו ר׳ אלעזר בן ערך דהם לא אמרינן ומתרץ דאמרינן קמיה
קמיה מאן דאמרינן. אלא הוא הרגה כפני ר׳ עקיבא שהרגה כפני
ר׳ יהושע ואותו שהרגה חנניה כפניך הוא שאין בן כל אלעזר
בן ערך שהם הרגה כפני רבו יוחנן בן זכאי רבו. מיהו רבו יוחנן
בן זכאי לא אשכחן שהרגה כפני אחר היל אין לומנות ר׳ אלעזר
בן ערך נסדר הזה. ואם התרץ של חעלה הוא עצמו אלא שטעה
המקשה בהגרכת לטון כדעתיהו ולדברי ר׳ לב מיהא אלא הכי גרי
דאמרש קמיה מאן דאמרי עד כאן סדר הישר.

חנניה חנניה בן חזקיה הוא שכתב מגלת תענית מדאמרינן
בפ״ט דמ״ב שבת ונמנחן ע״ה התכלת אמר רב יהודה אמר
רב זכור אותו האיש לטוב וחנניה בן חזקיה בן גרון שמו שב
שאלולא הוא עבוד כפר יחזקאל שהיו דברי יסורין דברי תורה
אם עשה הפלו לו שלש מאות גרבי שמן ישב כעליה ודרשו.
ונפור אלעזר מתמת ההיא דאל שאמר לו. מעשה מאלעזר
וחנניה וחזקיה בן גרון שאינו ספר תורה שלו יהיה לקוח
נמלקה מנה ועלה והקיף וכל מה שכתב בספר חזקיה. ולא אלעזר
שמונה אלעזר וחנניה וחזקיה לא הין שלשה אחים אלא דרך
דרוחות כאילו מונה מעשה מאלעזר בן חנניה בן חזקיהו בן
גרון שהרי מלשון הכרחה אינש הוכחה שאינו אמר שאינו ספר
תורה שלקח ושל והקיפו אלא עלה והקיף היחיד והוא אלעזר
ועוד דלא קאמר בני גרון אלא בן. הלל סמיכא שנה אלעזר בן חנניה
בן חזקיה בן גרון וכל מה שלא שנה בלשון בן לא שלשתן
חיים הין וכאילו נאמר למלך. ולא הוא הרי אף אלעזר בבן היה
בזמן עמת המקדש קיים יבנה. וכן מוכיח שם שאז היה
הבית בבנייתו. וחנניה וסיעתו מקבל שהין מחבבין ארבע
הרגות קמא קביעות הם לחודות הסמן לזכרון שלא ישתכח
יגר אמר אלעזר אף אנו מחבבין את הרגות וכן אמר לא לפי שלא
היה חנניה ומלר בימי אלעזר בעתה. והכי נמי משמע מסמכת
תענית פ״ב שנתלקו ר׳ מאיר ור׳ יוסי בימים הסמוכים מגלת
תענית מה דינם כלפיהם ולאחריהם. ומגלת תענית
עיקר קובעתה בין משנה בין מתנתא וכל מגלת תענית
נוכל להעמיד שכתבה חנניה בתמן בית המקדש. בר מהדר
ותמן כפוף חסר מגלה בין משנה בין מתנתא. ההיא דמה
דתנא חנניה בן חזקיה אי מגלת תענית אי לא ומאמנא
אחר מגלה. מאותב רב טוב בר רב מתנא כמשנה ותמיה
מה אמרה מגלת טבא ליהודאי דלא יעידון תן אוריתא.
ומשמעותא גר לא יהעמן בית ישר תן אוריתא. ומה לא.

הרגה מאד עד
ושמחלו אחת שבמ
ונטלו עיצה וכל עד ו
היה אחר חורבן הבית
ותכיר נעשה הנס ונגלה כיה
מגלת תענית. ומוקי לה
נטלו. ודיו היאך נכתב גם זה במגלת
שחנניה כתבו רשיל לאלון שמכר נטלה הרגה
ולא נהבו יומי טובי הפטבי מה מי אם בזמן הבית. ומעשה
יהודה בן שמעון לא מעיטו במגלה לא נמשנה ולא בתוספתא
בר לפרש ששנו מעשים הן אחר ביתי דוד הרשע
והגב משנה ומתוספתא. בעשרים ותמשה מה אותם מסורתם מהם
ליהודאי דלא יהעדון תן אוריתא דילא לאסקר תן כל אינשי ת״ אחיתר
בהון מדרשות דמן יאסר עמנו מימי מלכות יון בזמן שלא יהא
אדם קורא בתורה ומצוה כמוסה שלא ימוש מפר התורה הזה מתוכם
של יעתה כתבו לכם התורה הזאת וגו׳. וכן הוא אומר אם יפוצו
החוזים האלה ואומר ואני זאת ברית אותם אחר יאמר. ואיש
הנבא אלא הם בכסא מבא. ואותו מעשה אירע בימי יון בזמן הבית
ונתבו חנניה. ועל ידי נס מבל אותו השמר. לאחר החורבן גזרה
מלכות הרשעה מוסן. ומתבטל על ידי יהודה בן שמעון וחבריו.
ועשאוהו יום מפם שהרגשון מבר מבל מפם שום שבר מחיה
נפש ותענוגות ומיתתם מבי להם ויהודה בן שמעון. המסרגל הנם
ומי מדלעש מילתא ומבוטלה לעשרים ותמנה עשרים ותשעה
גזרה אסיר רשום ויהי לה יומא ומיקמי דמתקם תמידא. ומן
מסרגל הנם בן מחון גזר תענוגות בתיסר אחרון ליה יום
עוריטם הוא אמר אלו הן יום עוריטם מבמל משלה האזיר
שמעיה ואחיה. הכם נמי אמל לאיל רשום אירע ובטלו לאות
יום דתמנים ועשרים ומגלת תענית. ואחזר יהודה בן שמעון
ועשאו יום. ומל הנמה. אם אותו הדור הכעו יום לפר מן הימים
הכתב. שהרי אף רשב״ג אומר אף אנו מחבבין את הרגות אלא
שאין מסקיר אנו אנו מרגשין להכיר על הכיהר על [illegible]
לקבע ועל אזה לאמר מיהו על זה עמדו וזה [illegible]
מגלת תענית אלא שהדור שקבעוהו סמכו על מה [illegible]
נכתב נעשרים ותמנה ניה ובכעי גם זה כאותו לשון. גרסת
בשלהי העור והוטב אר״ יהושע סמ מגלת תענית מסחא דעיקר
דילא ומסתר הם רבה ומספר אלא כל דבר הוא הרי נבר בימי
יהושע אל אלעזר נסתמה המגילה.

חנניה חנניה בן חזקיה בר כשיעור ב״ כל מערכה תר
לא יעמל [illegible] לקבל [illegible] ומעשה בר חנניה בר חמל
[illegible] [illegible] נחלה נטה לאותו ובקשו עליו
חברי [illegible] [illegible] לא יפה [illegible]
נחנו בר״ כ שרים [illegible] הוא [illegible]
שיטנו [illegible] הכעל [illegible] ויטה [illegible] והוא גבעל שבן
ויש [illegible] [illegible] של עשר ובה הוא מאדר מעבר
שמחנו יצאו הזרע ובל זרע סם הוא וכך מחעבר שזהו הנתנו
שמרן לא יאכל כעל מקום נאש שם. ואף לא יאכל תבעל שאיר
נחקר להוציא מחנו הזרע ועמד בו נחש הנה מקום שיאכל עמו
מתות מאכל ויהיה מזו סם עם שאר כבלים שלא שמתרו בהיתר
להוציא מהן הזרע אן שנשתהו אלא שלא עתקשו והקבנו לנמר
אין נמנעין מהן. אבל בר הגחון ונל מתרין להזכר [illegible]
עשאו: [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
הני חמימי. [illegible] [illegible]
אחר תלעת. [illegible] [illegible]
תולע ועל אי [illegible] הרגה

[illegible] יחידי אכל
[illegible] לו לנטלה מיהו
[illegible] מי סיכום סכנה כהיום
[illegible] ומפסיק משמתו ואם
[illegible] זה מעלין עליו כאילו מתחייב
[illegible] דרשין בעריות אר"ל כל הפוסק מדברי
[illegible] נשאר מקבלי אותו בחלו מתאים ומלעלה
[illegible] לילה זה אחר מב דברים שעשה ר' יוסי בן יהודה את
[illegible] כמעבי פסחים אל תצא יחידי בלילה ומן נמי בגיטר
[illegible] שטה רבי גנאי הוא לתלמיד חכם וזה אחר מהן אל יצא
יחידי בלילה מכוון חשך וכמוסיך הוא לא אחרן אלא דלמא
דבשלם ליה עיזניה אכל דגיעא ליה עידנה אחרי לעיזניה
דאחרי ומר נמי הוא אמרינן דוטרא בר עוביה אמ' רב אבוהה
בטנים ויבח כשלשה ותנא לאחר נרשה ומזיק לשנים ר' ואינו
מזיק לשלשה לא טשה ולא מזיק אלו משום סכנה אין לצאת
[illegible] והכא מסיים ומשום חשדא דוקא ור' בעור שבני ערם
יוטבין ובל מצויה מטום סכנה ליכא משום חשד אינא ולא
שכיח הזיקא אבל בשאכל בשנים והרגל כלתה אין השיך אז יש
רשות להזיק וכל מדים וכל שעה שבני אדם מצוין אין רשות
למזיק סמוסה בל כל הבשר בהוא בר לוידא ושמתיה רב
פפא מטומם הוא שיעה וכאשר סתם ומעלה בר חיבנא בר
פפא ור' נמי בעיבי פסחים תנא אל יצא אדם יחידי בלילה
לא בלילה שמטת ולא בלבד בבעיות מקמי שחגרת בת מחלת
ויצאה ולא מיטוא אלאבי חבלה ולכל אחר ואחר יש לו רשות
לחבל בפני עצמו מעיקרא הוה שכיח סל יומא ומא סוגנא בר
חבשא בן דוסא ובר' עיר ושבך לה לילי בבעיות ולילי שמטת
ותו פגעא ביה בקבני עזר עליה שלם לעזר עור בישוב לעולם
יתיב אם יש לפרש הבריתות בדם מעשה דר' חבנא בן דוסא וכן
אם מעמטה דקבי ואילך אם מותר לעולם לצאת חו בעל מעומן
מעטה ואילך חשיב ואיכא ואיכא מטום הא דאמרינן התם
והא לא תזיקא ובעבה ואינון הכא בגיטין דאשאטי ר"
סוסותיהו ואמרו ובני לה בר בתחילת מסכת חגיגה תר אידהו
שוטה הוא יחידי בלילה וסל ופליגי ר"ח ורב הונא דר' יוסי בר
כאן ובעבר לה דרך שטוה אבל בסימן אחר ורב הונא בר
שמואל מחמת חולי ולא יחידי ומסיים תרומות יושל בתחלת
בך שטוה סימנא שטוה הוא בלילה והלן בבית הבנות
והקיע בסותו והמאבר מה שעתקא לו והייבו ומסיק התם
אמר רב פפא אי שמיעה לך הוא דתמא אינהו שוטה
זה המאבר כל מה שעתקא לא הוה הדר ביה אתם אבעא מה
הוה הדר ביה וכו' ומסתפק בתרומות שעשה הבייתא מו
ששטה כיוצאה ותני מקבר ריה שעתקא לא עם ויהיע בשתו
ומקל חכי בר' חנא אל הוא והוא שיהו כולן בו והכי מסיק יצא
בלילה אני אור קשטרוסים הוא בנטרפיה ופר' חנא בן חול
של שעות וכשעמד החולי הוי בדק והכי לא חשיב ליה שנות
ט עביר הא בגידא הלן בקמות מקטר לשדים מזרע בסותו
טלי קום מאבר מה שעתקא לו ולזיעדים אלא אם מאבר מה
שעתקא לו תולה רב הונא בשום דבר הלל ישראל אם אמר
רב פפא אי שמיע לרב הונא דתנא שוטה זה המאבר מה
שעתקא לו בתפי עבשר מיתבא ולא בהדי הבי יבא והא דאמר
[illegible] אדם לעולם יצא אדם ויכנס בבי טוב ולא בלילה
[illegible] ליסטין ובבים והא דבר נפש יפסח בעי מיעה
[illegible] רב דיירי בבגד מהו לאיתא מקרומי וחשוכא
[illegible] יהו להן לרוח הן המזיק ואם מיתר משום ושמחי
[illegible] עיזוזין ומסקנא בן בהליכה בין בחזיה ולא יעבנא
[illegible] שעב או שלטב ויקא לרבר מה שוה הוא

ושוי או אמר ליבי הישות גר' בר השה מחכן איש עמו ער
שלות השחר אר' יצחק מיסתן ותלמיד חכם שלא יצא יחידי בלילה
ומיה פסוק משא אמוראין על זה וכן אסרהם מבית נתב בדרך
ארץ ויקם שם שבע שנ' ובמגלה פא ויהי בהיות יהושע בירחו
והיכי עבר הס ואמר יהושע כל אסור לאדם ליתן שלום בלילה
מיישיט שאל שד הוא הרי אכל אילו הדאיות משא דאסור לצאת
משום סכנת מזיק ועל דאמר משום סכנת מזיקין בר מחלת אי
ליכא ואיכא כגון שעור המקום שאין שבעין שם משום סכנת
שאר מזיק אין לצאת ועל דאסור ליתן שלום בלילה אמר אביי
שב בן שאחרם ואחר ואיכא בר ואיכא מזיק ילדלא שכירן
מיהו לפעמי מצי אלא יהושע היה עשק בבר משה בביטש
הארץ אמר הכי אין היכי עבר הכי ויהושע לא היה מעלה
על לב על ביטול תורה שבטלו אלא ליכר משה ואמר הכי אין היכי
עבר המהלך בדרך יחידי גם בכל מעמי אר' יהושע בל המהלך
בדרך ואין לו לוה ועסק בתורה שלא לוית חן הרי הרי הוה
וכל לוה חיבר ולוה יכל אותן חלב דרוש חבור תרגם
אחרון אמר' נמה בחל יבסר לוה אמשא שאין לו לאדם לצאת
יחידי לדרך וכמרדש דהלת טובים השנים מן האחד ר' מאיר
כי הוה חמי חד בעיר לאורחא אל שלם עבר יחיד מותם תרי הוה
אמ' בעלי דטטה כי הוה חמי חלתא אמ שלם עליכו בעלי שלמא
והמקבה לב לנטלה בבלו יושב ומסיים חלבו ובאיה נמי בתנחו
ע' שרי הלחם בר' נחמן ע' מל המחנו בשות מעה הלי והכנס הכנ
אותו על לחם הטהרה יכל יכנס כרשים על גבי לחם תל על שני
כסשי יכול לחם על גבי כסשי תל על לחם הכיכרי נשתקל הדבר
ואיכי יודע כי אם לחם על גבי כסא או כסא על גבי לחם אה
מעמד בכל מקום לחם למעלה ואמ' רב עמרם מילוחים אף כאן
ומעלה ר' יוסי בן המשולם אומ' כסא למשלח ואה אני מקיים
על שני כסא והושלם שמעה חנניה בן חכינאי אומ' מניח שתי
הלחם בין ריבוכתיהן של כסא ומניח ומאלם מקיים שתי מקומות
הלו וכו' ומצי לי מטלי לחנניה בן חכינאי ור' יוסי בן המשולם
לא מקיים לתנייהו דאמר אלא לתר לבכיון בל שלם לבכיון
ריהיבו לחם בעלבי כרשי מו כמלעים ור' נמי דרש על כסמוך
ומניח זה בעד זה תרי דיוקי לאה לי כאן ולא המעבת סמוך
אמ' על שני כסא לחודיה נמי בסמוך מטמ' ותני קמי לאה
לי ועל כאן דברי חנניה בן חכינאי עב דברי ר' יוסי בן המשולם
והוא היה מן התנאי האחרונים כמו שנכרר בבא על הסדר אבל
חנניה הוא האחרון אבל ההיא והיבוטי ב' אומ' בסוף בחרא
הזרש בהקדש ובמעשר שני חנניה בן חכינאי אומ' עד בת
שנתה לחטאת ובאי אהיא בהיא שבעשת מירושלים עד
ומגול עיר ואם נטמאת שבע בת שנתה ואכלן לסקיה נמי
בחטאת כיבסת לטהה והיא מתה אותו חנניה אין הבריב
מיזה היה הילד שון אם חלן ההיא חב חכמת שבשרה בגר
ומתקבל מלונטית ותנא מסתבר אדם בלונטית ומביאה
בידו לתוך ביתו והיא סתם מתה לה ר' מאיר כבן חכינאי שמסים
בה דבר בן חכינאי בל דהיינו חנמה אחרון כיון שאינו
שהיה חבר לבן עזאי ובן זומא בשם שהב בהחא בלשם
בחרות בר' לל שאלה הוא בר בחיים עד דבריה שאמ' בבחרותן
וחנניה בן חכינאי שהיה תלמידו של ר' עקיבא אף הוא מן
הבאים מעשה מרכבה בחשאי אבל אין דורשין חנניא ר'
אלעזר בן עזר ורבי לפני רבן יוחנן בן זכאי במעשה מרכבה
ורמיה אמר לי התנא ר' יוסי בר' יהודה אמר שלש הרשות הן
ר' יהושע הרצה דבר לפני ר' יוחנן בן זכאי ר' עקיבא הקשה דבר
לפני ר' יהושע חנניה בן חכינאי הרצה דבר לפני ר' עקיבא ומשמע
ומרבי ומרבי דאיה בחשיב מרבי ולא מרבי הוה לא בחשיב
והא חנניה בן חכינאי מרבי ולא מרבי אמ' ר' ולא יקשיב ומשמע
מרבי מיהא מאן מרבי לי כל מרבי ומרבי דאיה שאחרים

[illegible]

[illegible] אמרו לו וכל המקיף לא אכל השני לא ראו היו שטר לשטר
זכיו והתם תוכר כתב שלא מכורה לך הכל בשל כתב בתר
מקורשת לי אמר רבא הכא מעמיטנא דקים ליה כל מוכר ומכר
מאחוזתו נחוכרת לו [illegible] הכא בלוקח תלא רחמנא דמנא כי יקרא
ומרסנא הא מי סבל [illegible] ידע דרי מה יקנו וכל ומשיך
אלא אמר רבא הכא כיון דהילכ ניהו כיון דהילכ קלא המוכר כתב
שטר ופרט [illegible] דלוה מי דומים ומוכר הוא דהא לוה
נותן את הטבר משום דעבדה דידיה הוא ואף המיר היל טפיר ולא
מהתם מיהו הא דש לי דאמאי לא פרמנ הלא אבי ורבא מאי
טעמא לא פשטי מהא דרב אסי נכסי מתנ הוא ולכ לאיר לא
שאיעם להו וכתב פרש מש סעמה הל מקשנ דאמרסה ושומרת
יבם האיכנא לקדם עוברת על דת שריכה התראה להפסידה כתובת
אל לא ואתנ לאיקשנ מתנ דאמרסה ושומרת יבם לא שותרת
ולא נטורת כתובה ואחה אבי וכן רב פפא תי אתנ מ
לפשטה שאתנ דאמרנ לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט
מתחה רב יהודה מדקרקתא ומקבל אר רב חסדא חסדא חסא
אלו שבר מקבן לכן מי שנתרצו כגנבה או נשואה וכל
מתרחיל וכולהו מחי טעמ לא אחרי מהכא טון דקשנה הוא
ישנורה מתי הכל וכתב נמי קש לי בהשבה רבה אהדים דנסת
שלא פרשות ותליב רב שעשת חדרב ואל מאי הוה לר
לאיעבר אחותנ עליה אבי ויבם ועולא ורב שמי בר אשי
ורב אשי ורבינא כל אותה חשנה דגיטין מ הזרק לכולהו
איכא חד שיטיל או כאבני לה אמתנב או כאבני לר
לאזקוי דהא מורסנ הנם ביבמורב אפלוגנ יקנו אוכל
נבלות לאר אין בר מצוון לפרישן לא תשכלום לא
תאכלום להזהיר גדולים על הקטנים ותני חלש לספי לה
בירם ית כל נפש מכם לא תאכל דם ושנינ נמי דלא לספי
בירם יכו אמור ואמרת להזהיר גדולה על הקטנ ושנינ דלא
ויטמי בירים ונבלים לה עיטנ הנם כלאו הכי אית לן
לאוקמי קרא לאה לא איהו כל מקום שיטנה זו מתלמיד
שיש לתלן תירוץ אחר על הכל לאה הוסנ האחורלין
לנים מה שכבר נזן לאחות ובמה מצאות מתלמיד שיש
לשאל מעניין זה ואיתן על המהנו שנמצאת בנשר שהסכין
ידים טהורות ובשר טמא נמצאת נפש הכל טהור
נמשנה דקנת ובטאר ספק שכנ סבן עריות לא מצא יוחר
וגם בבמה סדר משנה לא מצאתי יותר וכלא יתבאר מקים
בה אר עקי זכינו שאין טומאת ידים מקדש מא מסקנ
הנ בגמ ורב ואמ יהאי מחנ מה כי עביל שאנרק לו מחנ
טמא והוסה בכשר טון דאמ מר חרב הרי הוא מחלל אדם
וכלים נמי תבומא אמ רב אשי זאת אומרת עזרה ומות
הל הוא וספק טומ כל הל טהור ונכלא הלו אב מהיבן
אר עקי זכינו שאין טומ לידים הא בספק טומ אפי חוץ
ומקדש לא גזור דהא לא משנ לאיר רבנו על הידים
אפי בספק טומ כל הל ותנ הוא דמספק טומ דאורנ
לא גזור ובשב ספק ידים דהכל מדבריהם ופי דמחנ נטר
היה לו לטמא הידים מן הדין דהא הידים ודאי נמנו בטבר
ונסכין נמי שהא הקבינ בו והכשר היה משנן כדרבי
שהרי המחנ שהא טמאת מת נמצאת בו הל אי לאו
דמקדש הוא היו הידים טמאות שהרי נגעו בראשון כדרבי
אילן הסכין היה טהור אפי שלא במקדש שהרי אוכל מעמ
כל ואפי מדמנ והיינ דקאר עקי דטנ שאין טומאת
ידים במקדש ואילו חוץ למקדש כהב היו הידים טמאות
פתיש יש להזכיר ההיא דל אין מעמיד על עמות ויוסיפן
יעבר על דיקרב לאיכ דקאמר נעשה לכן ומסקנ כי אתנ לה
דר עקי מה להו הא מים כשיקעם זיל טבלי ושל הא ר
חנינא סגן הכהנ מי איעבר לה כי אילו העריות הבר מים

61

[illegible]

[illegible] זה מעיר
[illegible] כתוספתא ומה עוה
[illegible] שמא הריני טיר ושמע
[illegible] שמע נעיר והטאו אכיו
[illegible] לבל כיאמנן ר' יוסי בר' יהודה אומ
[illegible] לו ר' מקבי מה אתה מרבתר אם
[illegible] ראשות שבמעל והריני טיר אם בראשות עמי
[illegible] טיר אקבשיו ועמוד ונשקו על ראשו ואמ' מוכטחני
[illegible] שאין זה נעבר מן העולם עד שיורה הוראות ביעבר
[illegible] מן העולם עד שהורה הוראות בישל אר אלעז בר יעקב
אני ראיתיו מורה הוראה בישל וכבר דיבן לא הי יאיה מועטין עד
שהורה הלכ בישל ועד כי ביאי ר' הזקן שהיה בזמן הבית היה
מעשה זה אחי לאחר החורבן והש ביאי ר' בן בנו של ר' בר חיב
יבנאל לוה היה מדברו ראשתו לא היו עדר ומדיר בטיר אלא בזמן
הבית מקני הקרבנות ובן הלכ מוסכת בזמן הקרבת קרבן היה
חנניה בר חנניה בר ויטומי בר' בן המזבח מקדש בתחילתו
ר' יהושע אומ כל העולה ואשים אם עולה לא יבר שמ
עולה ר' אומ כל המקדש המזבח ומ' ובבר תרבי ר' בר נמי הבמ עולה
ההוא לא הדומי פוקע הוא ומדך נעקר לה מאטר תאכל ומדך מיבמי
לה עבבאי עולה שהה מחזיר ואי אתה מחזיר עבבאי קטרת ותני
בר חנניה בר מניומי בדברי ר' אלבי אשר תאכל האש את העולה
עבבאי עולה אתה מחזיר ואי אתה מחזיר עבבאי קטרת ומייתי
ולא נמי בהקומץ תנא הכהנים תנא אין לי אלא דברים שוטין וקרב
בלילה ומ' דברים שוטין לית בעם כגון הקומץ והלבונה והקטרת ומין
ומ' עד ר' אלעז מוקים לה בעבדשן ומאן עליה מהם מי אתא רב
דמי אר יעקב קטרת שבקעה מעל גבי המזבח אפי' קטן שבה
אין מחזיר אותן הרשין אחר מן סמה הל אחרון ומשבי מיהו
מסקינן הל ומלא סר מי חשבי בין המערכן נאבר שנתגבר
מיהו מאשה דלמחרים חשבי ומלא הכי אין מחזיר אותן ומלא
ותמוה מיתמ להא בריתא ולא דיק הא מקטרת מדי ונעקר
נמי לא אחר הל ובר נמי מן המזבח מקרש מיבריה שבקעו מעל
גב מזבח קודם לאשת יחזיר ומועלין בה לאחר מאת לא יחזיר
ואין מועלין בהן ובמ מוקי לה בשריבי אבל בשאיני פליג התם
דאיל ולר מאת ליל שוב עיכלתן ואי אמ עיכול אין בהן לעולם
ורב יוסף פליג ואמ מאת ליל דאשון משום דהו עיכולא היינו
ומשמלק להן והיל כוותי דרב יוסף והתם פליגי נשמעת דאיכא
יותר בשר משריבי ואפי' הכי הוו לה עיכול לאחר מאת ועניין
דיעבא מידי מעילה דבר הטעם משום דבלן מאשה בר
לאחר קבת מאת לא הערבת מין דמזבחו אלא אשר
הו כי עבבא דאשון ומן מין ומשלה הזר אבל בשאר
הקרבן אבר קטרת ומי מין מעבבא הוא ועניין מעלה
[illegible]
[illegible] נפ כל שעה זו ומאלה אין בהן מעילה [illegible]
מאשה אבל דיה לאחר שתעלה תי מחשב אין ס מעלה [illegible]
ומעשה מעשה ומלא ראי בשאר לא העלי תמותת [illegible]
ינהו כיון ואבר שאר הקטרת הקטרה ואין מחזיר [illegible]
נעשו אבר אף לעניין מעילה ואם תריב בה לא מעל אבל אם
תרב אחרן עם תבואת ריבן הקטרה כשמוצאן לבטל לא
ידעמן אם ישרבו מעילה אם לא ובל מרב בקלי דבר רבן
לאיבדים ומרים שלא נתעבלו מבבר שבודרן עלבי המזבח
ועל גבי בבר וסובב בשאין עבי המזבח מחזיק עבי שעשה הן
[illegible] ומדרן ואפי' לה מראי דיש אשר תאכל האש את העולה
גבי המזבח מ' מאיר דיש לה לעבבי עולה אתה מחזיר ולא
עבבי קטרת ובר נמי הל ס המזבח מקדש תנא והאבר הבקר
את הבל המזבח מבבת העבמות הגדרים הקרבים והטלפים
יבל אפי' פשוט ולא [illegible] הרים ועשה עליתו הבשר
לא לו לעבבי [illegible] מלאה עבבה גדרים ועבמו

דבעם ושלפים מי אתה מחזיר ואין הקטרת תעבין לי מהחי קרב נמי
עבבי קטרת דהם לאו מילתא הבי דבפם וגדרים מבעלמא מעלאתן
הנשר ואי לאבבי והקטר הבל מבילא מבעבבא ריחלוץ דבפם וגדרי
גבו הבשה אבל הקטרת דלא מבעבב אלא מאשר תאכל האש את העולה
דעולה הייבא מי עבבא הוה אמינא דקטרת שבקעה דין אחרי בשר
עולה כליהן ודיב חנניה בר מנומי תלמידו של שכני היה נמ
ויבתי כמנחו לר' ישמעאל אל דב חנה לא כבי עבבא שחיט נקוב
כמילא נקוב מהו ובבין לאבלה בסור בר המזרחי ובר נמי ביש
טחולי הל מ' יוחן בן ברוקה לחם שר על מי שראלו לאחשו דסיבו
דיבין אל דב נמ בר מנומי ואמרי לה דב חנניה בר מנומי לאבבי
מאלי דכתבי בי דיב אתקון ובן ר' חנניה בר מנומי מאבבא מדי
הוה פליגי נפש ומס עבב ובבל אמר אל דב חנניה בר מנומי
לאבבי אבא לן נמלם מאחרין כל דאמ אמרינן לה שהבע הבר
ולא נאמר ועל סדר נחום נעה עבבי ט
חנניה ר' חנניה סגן הכהנים בבר מבעבי בתחילת הספר
כי מ' חנניה סגן הכהנים נהרג עם רשב"ג ובנם ר'
ישמעאל בן גדול בכה בסיון והם נהרגו בזמן עובית המקדש
דיים כמו שהוכחתי לעשה מעשה ומס שבת הלל ושמעון גמל
ושמעון נהגו נשיאותן בעבי הבית מאה שנה ובמל הוס בן
גמל הזקן ושמעון בנו הוס הנהגו ורב שהיה בזמן החורבן הוא
בנו של שמעון שנהרג והוס שאמ' בן יוחנן זכאי הב לי שאלמ
ר"ג ור' חנניה סגן הכהנים ואביו היו מקריבים ותנו בפס ופסח
ועבדה בפב ובעבבות ר' חנניה סגן הכהנים העבר ר' דברים מומיהם
של כהנים לא נמנעו מלהקריב את הבכר שנמצא בו מום הטמאה
עם הבכר שנמצא בו מום הטהר אעפ שמוחיב לו עוראתו ובפסח
לא דיב מאי קאמ ומיבר אר חנניה סגן הכהנים מימי לא
ראיתי עבר יובס לבית השריפה ובכמו אומ אין לא ראיבו ראיה
אלא יצא לבית השריפה ובזבחו בי טבל יום ומזיב אר עבי
מובבא ומדבר שהמבשיב את הבשר ונמצא טריפה שאחותו
הבהבם בעבי וחבר אומ לא מאיב מאיה בעבבות דאי לא
ראיבו אבל ראיה חנניה אבל בזבחו דאי אבי יבי. ובבר
דאבי בבבולין אם נמצא טריפה שאחותו הכהנים נעבבו ומקבל
אר חייב בר אבבם אר יוסי הל מ' יבי ואף בי עבי לא אמ אלא
שהתיבו מוחה אבל לא התיבו מוחה לא. והיל כיבי חבר
ובן מלמד. ומדבר אף הוא העבר על בבי דבן שהיה בעבר
ירושלים והיה ט זבן אחר יהיה מלוה לכל בני הבפר ובתב
בכתב יבו ואחרים חותמין ובא מעשה לפני חבמי ותתיבו ולפי
דיבן אתה אחר שהאשה בתבת את בבתה והאיש בתב את
שובה שאין זיום הבבו אלא בחותמו. ובפ' הבאבן מוחבל לה
אבבש ובבי חבי בר חמש היו מוחזק מבלא שהיא שלה אבל
בתב עליה יהבי הבא יובא מתחת ידו. מיבו מי אמר שבבו
חבבי לה כיהיה. אי דילמא אשה לא ידעה לאבבי. ומאתן מבין
אבבי. ודחי לה ריבא דילמא זבן שבי דיבע לא אבבי. ואתא ריבא
ומבשב מהבא יתבן ערב היובם לאחר חיתום שטרות ודחה
רב אבי דילמא בבמא שבי ריבע לאבבי. והבשן הייבר חיה בבן
לשטרות. דילמ חילוק יש דהא שטר איב לבאיב בעבא. מת לי בבל
ידו והעדים חותמין על אותו שטר והוא וחותמן עליו פרי
לו חתימת העדים הוא העבות. אבל בבו יעבבו בעבבה מתבבשת
ובמ לא יבבן לה הבבי בבשות מבלן ויש לאחר מבבן ואפי' פעמים
ואיתבי רב אשי ובמ אם מהאשה כתבת את בבתה הייבר בלאחר
בבו משבר דהא אבי שבר הבבו מן התורה על הבבל ואין מבשת
בבבו פשוט וכתב ובבן. והייבר בלאחר זה מזה אומ אבי לבי אבי
שבידשו פיר הומ הבוה שבר והאחר שבר ואין חבירו
רבתי ומבן את ספר המקנה ובמי בה ספר הבשה ומבב ומבבן
ואיבר יתבן השבר בשיבל בבבו בשוב ובבה דבבבבל לא בבשבר
כיבר בתב לו על החרם אם על הבר בבר מבבבשת [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] הכי אר חיים [illegible]
[illegible] של ר חנניה ור חנניה
[illegible] אף אבינו היה חכם
[illegible] היה עסוק בחרש אין
[illegible] עגלה ירד אחיו לו הרוכב והנרכב ועל
[illegible] עקר מכשיר בכעלי מומין ר חנניה סגן
[illegible] רוחה היה אמר שה כעלי מומין מעל גבי המזבח
[illegible] מאי דאמר אין לו תוך מעשה אתם לאשמעינן ואל לי מאי
אחר כלאחר יד משום הא עקר מכשיר דוקא בכעלי מומין
כדוקא שאינן נעופות ואל חנניה דאבין היה
ויתה אמר אותן ואמר הלל לעשה הלהרש היה חוכן ואל אי
כלאחר יד לא להרש הואיל ומשר מעוף ומוירין נמי דלא פטר
ר עקר ואעפ שתלמידים היו תלמידים נאותה שעה מהוטיטו
ר אלעזר בן עזריה בישיבה שאר נשמת עדיות הוכמו שם
בגן ר יהודה ור שמעון ול יוסי ור אלעזר לא שאלנו אז אלא
העדיות בלבד ואמר זולי בש ואומרי בה ור שבדר המשנה
היה מסדר אור הכי ולאר הכי ולכן אמר אומ שבאותה עדות
תלמידים היה מרמיך כתלת השחר ואותו תלמיד היה ר שמעון
בן יוחי ואעפ שלא אמר סגן הכהנים היה זורה לר עקי אל
תתמה על המיאת דתנן כמה פעמים שאיתמר לה נפא דסדר
יום נמי מפריש סגן גדול כיר כתנאי אי טומ רחוה בשבור
אי אתר דתנן אחר זב ואחר זה ר כהן גדול ביום הכפורים וכהן
השורף את הפרה מזין עליו כל ז מכל חטאות שהיו שם דמיר
מאיר ר יוסי אומ אין מזין עליו אלא ג וז בלבד ל חנניה סגן
הכהנים כהן השורף את הפרה מזין עליו כל ז כהן גדול ביום
הכפורים אין מזין עליו אלא ג וז ואין לתמוה מאי שנמי נתמנו
כבר ששתה דמי המקשוב עם האחרונים כהנים ז פעמים דפסח
ר מאיר אומ אוכל כל אחד ושורפן כתחילה שש בן מולין בן
תרוי ר יהודה אוכל כל אחד ואחד ושורפן כתחילה
שש ר"ג אומ חולין כל אחד ואחד ותרומה כל אחד ואחד ר"ג
שקדם לפני אלא המסדר עסדרו ושנה ומייתי כל אחד ואחד
שבולקו האחרונים ומשם דמי הראשונים עדין הטעה שנה
דמי החולין וכדר דמי הראשונים דאיינו נמי נה אחריהם
מעטין הטעה אינמי כהנים ומה אשה. תר לא תעשה
נעיר של זהב אם יצתה חייב חטאת הרי אסור תורה
לחיוב אכמו אומ לא תעשה מדבריהם מיהו אם יצתה
מעוד ותבשיט הוא ולמתחילה שרי אלא משום [illegible]
ל אליעזר אומ יצא לכתחילה ואשה חשובה [illegible]
נעשיטב אילו דרו המסדרים האחרונים דברי [illegible]
שרבו כמה שאלנו האחרונים ומסדרן על הסדר בתחילת גמ
פ שרף נהלפי ר חנניה סגן הכהנים אומ לאה סגן מחונה
שאם אירע פסול בכהן גדול בעצם ומשמש תחתיו וכמשנ
בסדר יומא פ מה לה המאוס ה רבי היה הסגן משמש הסגן
מימיו ורגש מת משמלו הסגן אומ לו אישי כהן גדול הגמה
ימיכן הכן הסגן בסודרך אחז הסגן ויעלהו מאם תמיר כל
רחל ולא היה כהן גדול אחמה עד שמתמנה הסגן שהיו
מחטן הסגן ואחרכ כהן גדול מאו חנט סגן הכהנים ומאל עיר
פ כהן גדול אינמים לה משוח מלחמה וכהן הי מיעהו ערוך
לעניין ליטמ לאת מצוה ומסיר ולעמ נמאוי משוח מלחמה
מטה מל מטלמט בסמל אכל לחיותו אומ מר נוטלם ומשוה משל
מלחמה זרם מטום ותלו ניר ובים וכן מרט נמגלמתה רל מסים
[illegible] של פרחבנם על המוצאה וכל יכנסו פ מנגל יום משמ
[illegible] אחרות היתה

מלשכת יתרה על כנה ושל יכנה מלך אישה כהן גדול כנה
סגן כן כנה משוח מלחמה ושמיה ששים שכנ. ויש שע כנה סגנ
כהנה מרחלשר היה סגן ופנחס משוח מלחמה שמי דקושת אלעזר
עריף ופיה טשרפה מרחר על יוי אל [illegible] סגן וכן יסר
הדרי מנילה כסגן וכן [illegible] אל אלעז
שהלם סגן גל סם משוח מלחמה מים סולמ [illegible] הכהן
יכול לכל סגן שירשה תל ורכא השוטר מ [illegible] מחונה אף
כהן ממונה ומיה כהן גדול רומיש ושוטר [illegible]
ממונה על גבו אף כהן שיש ממונה על גבו ומיה סגן דהיינו
אחר כהן גדול ומשוח מלחמה מגלן ומשמש סגן שם ממונה ותנ
אר חנני סגן הכהנים לאה סגן מחונה וכן הכנה ורל כ כהן גדול
כשהוא מנחם את אחרים כל העם עומדים והמחונה מלמעלה
ואר כשהוא עומד כשורה לנחם אחרים סגן ומשוח מלחמה
עומד נמיטן וכן ומה כב פעם שאם מיחם מתעטף תלת שמ
הייע סגן הייע ממונה ומתנ אלמ לסגן ידי לה מחונה לא
שוב דבר אלא טוקם שירע וכן ונר דהיינ היוטלמ טפיר
אמ לגן המוע דהוא סגן וסגן שורה שלו מונה מאשוס
מלחמה ונגל נשלה מספר תעטוה תר נת מלך טולרה
מבת כהן גדול נת כהן גדול מבת סגן נת סגן מבת משוח
מלחמה וכן גל מלך אמת כ עקבא ר חנניה סגן הכהנים אומ
הוי מתפלל נשלומה של מלכות כמה סל ומשו שלום
העיר והתפלל עלם נשלמ יהי לכם שלום. וגר נסיעדי
ומשם לך שלום ר חנניה סגן הכהנים אומ זה שלום מלכות
וכן הוא אומ ואמרה. [illegible] ונשלום אין [illegible] ובן.

חנניה ר"ענה. כן עבל גר נשלה שור שעבר
את הפרה שאל ל חנניה כן עבל את ר חיים
בר אבא מקבל מה מסמות הראשונות לא טא כהן טוב
ובכרות האחרונות טא כהן טוב רבל אמר יקריבון ימיך
ולאשן ישב לן ומכהל מקם שסוקן להשתבר שלא תפסון
טוכה מישל מורש אגרה בשעשא ישאל אותן מעשה
ומאמ לו סמא מבר מן הוין אמ משה לפני הלנה כתובה
חסירה עמבה טכל כתובה שלא נכתבה שלמה וכי כלום
היא שהרי הלוחות כל אלף בית היתה כתובה לכך מטית ולא
היתה כתובה אחויה ונקרעה ושתברה שאולמלא היתה
לא היתה תקנה ואור וכתב כתובה שלמה ונוכח שלמה.

חנניה ר חנניה בן עקביה נכמה מקומות גר מסכ
סוכה ל הישן הנא ל חנניה בן עקביה אומ
כיתבי ספרי תפילין ומזוזות הן ותפריקן ותגרי תפריהן וכל
העיסקין במלאכת שמים ואיתמי מולרי תבלת פטור מקש
ומן התפילה ומן התפילין ומכל מצות האמורות בתורה
לקים דברי ר יוסי הגלילי שהה אומ העסק במינוה פטור מן
המצה וכפסחים ל מקום שנהגו כבר שכר כתבי וסקרי
יכול ומתמהים שכר כתבים אמאי אמאי כרל יהושע בל ואמ
כבר תעטות ישבו אנשי הגדולה על כותבי ספרים תפילין
ומזוזות שלא יתעסקו וכבר ואתר כותבי ספרים תפילין
ומזוזות בן ותגריהן ותגרי תפריהן וכל העיסקין במלאכת
שמים ואיתמי מולרי תבלת מין רוחין מינן כרכה ואם
עסוקין לשמה רוחין. פרשי אם עסוקין לשמה שתהא המצוה
מצוה ומעיכין לה יחזק. ומסקנ לי אם לעשין פטור מצוה
מי חיוב זה אומ חיוב שאם עסקו להשתכר מהן אין זה
עסק כראוי אלא דוקא שיתבטלו לגמרי אם הכתם ומעכ
ששמל שכר מו שאם טן שמ שמ ששם מצוה אבל לא
יתבטל שלא לה בשתכר עסק נמצוה ברי ליה. ומאן פשיט לי
דכל מילום שאדם עסק נמצוה לשם מצוה ולריוק שלא ב
שנם עסק מצות כלמה שכר יומ מ אחרון היל פיקוח נפש
שמע טנעל תינוק לים וכל ער והזרין הרי זה משובח אעפ

אותן ואותן אין מטמאין אלא לאחר מעשה אף הכי
כיון דראוין לך לגבינה ולבלה וגבינות נוטלין בטבת תשמת אין
מטמאין את הסיב שלא נעשה מותר לפעמו לאחרונה ושני
ולגרוף אחן לרחות הלא מיירי בלקוחין מן הגוי אלא דוקא
לקוחין מאותן יטל ופתמא קתני הלכה דמי טמאין קנינותו
לעורר תמוריש שעורה אלא לאומנות שרץ אחרת כי טמאין צרך
להטכיל. כמן המחטין שמתפרין כהן את הטלאים אחר התרנגלים
שמוחלשין אותן אין צריך טבילה ואף לקוחין לך אין עיקר
תיקון שלהן אלא לתפירת בגדים אי טיקון דסף אחין דמעות עשוין
לסעורה לא עריפי מסלים השאולין מן הגוי אבן כלי מעודה ותקון אחן
צריכין טבילה סמסקיל התם השאולין פטול. גל מן אחרון המס
כיצה ל נמס מגיה רב חגיה כי שלמיה מרב הגיע שמה לראות
תחת סגלה מהן. אל כל מגיות טבעל אינו אלא אחת והטבר
משלימין לה ג עונות. ורב דאל הם אליבא דרבל ומתבלתי
אל מיהו הדר כה רב והכי מסקינן התם רב ושמואל דאמרי
תרוייהו בעל מגילת מעה ופורש מכותנן וחזרו ואמרו
רמו הגיע זמנה לאחות כן לא הגיע זמנה אין נותנין לה
אלא מגילת מעה ופורש ואף לגמור ביאתו היה לו לומר
שלא יגמור כיון שוכיון עד אחת המתולין עדי שלא יתגרה רם
הגירות אלא שאי איפשר מפני שלבו ל הפו ויפרטו ואתי
ואמטעי מפריה ורביה וסמכו חמי על מה דם כתולים
שאין מעשרים מקור ולא גזיר במקום מצוה. גל נגמרות
ל תלוקח כהמה מן הגוי ר יוסי בן המשולם אומר הטוחנ את
הבכור עומה מקום בהוקיע ובגל לקוקי מיכאן ומיכאן
ותולש אתלהטיער ובלבד שלא יזיזנו ממקומו. ובגל אמר רב
הלכל יוסי בן המשולם. וכגל נעו מינה מרב הונא בגבריא
ביט מה שעל זל יוסי משום דקסבר תולש לאו הייבן
בגזז וכלי אמור והוה לה עדר ומר מגרולו או דילמא נעלה
סבר ל יוסי ם המשולם תולש הייבן בגזז והייבן טעם דטרי
משום דהוה לה דבר שאין מתבין וכלי נמי הוי דבר
שאין מתבין ומותר ומל עד מיתתי נמי אמר רב חנבי בר שלמיה
מטמי דרב בגבר מלי מותר. ובגזר אם שמשמים אל על סדר
ל יוסי אסתב הלל יבי טאן מתסן ומולאל שמעה מריסה
לגמרה ומה שהכיאותיה לכאן כי תימה בכל מקומות
שהוזקו דבריו של רב חגיה בר שלמיה כאן מטמיה דרב
סהמיא רמס ביסה ל המכים בבמ אין מבקע עצים בגרון
אמר רב חגיה בר שלמיה משמי דרב לך שלא בקטטת של
אבל בזכות שלו מותר. פטיט בהוקיע תגן מהו דמר הלמ
בהוקיע לחוריה אבל דרום והוקיע מיבו דהאי ביסס אחיר
דהאי ביסס נמי אסיר אלל. ואיכא מתני לה אסיפא אלא
בהוקיע אמר רב חינגא בר שלמיה לא שלא אלא בזכות שלו
אבל בגבות שלו אסור פשיט מיס ותמר הלמ דרום לחוריה
אבל דרום והוקיע מיבו דהאי ביסס נמי
שרי אל דאסור לשתי הלשעות תלא הלו ביט דלעבר
בכרום לחוריה אסיר בדרום והוקיע מותר לעולם משום
דקרום לחוריה ליכא איסורא דאוריתא אלא משום ומיחזי
סבלי אומות ואסיר אבל שחיטה דאסור פמיה משוי לה
בטלה הלל תגן השוחט בחגלי שחיטתו ויעבר
בשיחה אבל לא לכתחלה משום חגלי יד יש לה שתי פיות
אחת חלקה ממטן והאחת יש לה פגמות הלכ דייקינן
התם בהבל שוחטין בשלא בחגלי יד דילמא אתי לעבר
בשדן נמס " חגיגה ר חגיגה בן תרדיון חלק
שהיה מעשרה תרגב מלוכה כמו שמעון נגמי
מרדכי של גוים וכמה מרדשים והמעגלים מפני הסלות
וכאגדה רעשרות הדפרות מחולק גל לו שלא שרף מעולם
ר חגיגה בן תרדיון מ שם לוקינוס הרשע חלש קיסר שגר

גשיל
קשר סר מלכות
ומלון מה מטה מרשם
לחלט והעבירו כעורתו מל
תפשוהו והטילוהו מתש בחמת
חזר והתין אותן לבר של מעלה והשמ
מתון הטרחה ומרה זו לבל עשרה
נהות נעשו בו נחותו רשע ש
חבלה ליר ולעשות עד לוקינוס
ל בכל היכלו פלט ומיר וכאמ
בתי כנו ולו שנגו וכל עיר וכל אותה
כלימה וכל החנבה לאחת ר
תרדיון שהבעל יוה שמשה עלו לחרבן את ל מרי
חזור לך על אותו חכם שלא יהרג אחר יומות הוא וכל בני
ביתו ואף כל דומי יסקה בירו וכדבר הזה אינו חוזר. אמר ל
ישמעאל סח ל שר הקסם ידיר לך אם אמר אל תעבר מידה
זו שאתה נפטר לבית עולמך בכי ומלא לבי. ישלח פו משחוק
על אותו רשע ושלך ושחק ונטעבר שמן אם עובר מי שנקוה
עד טאני מטעים אותו טעם אמר אמרו לי סרוכים ואוקעים
לבי ונחות הקדש לאותו רשע כתוך הקהם על ידי יהורת
בן תרדיון כך נכתב בספר שנעשית בר. ח טל על ל חגיה בן
תרדיון. אל ישמעאל סח ל שר הקסם ידיר אומר מני לך
מה עשה לבי ישל באותה שעה עוני וירדתי ותרדיס
ונחקתי את לוקינוס קיסר מהיכלו שחיה ישן בן כלילה
ותלאתי אותו כמיתו לתת חזירים ובלבים. והכנסתי את
ר חגיגה בן תרדיון ותלאתי אותו מהיכלו של לוקינוס
קיסר. לאחר מאו הזיבים שמעשין על חגיגה בן תרדיון ואמר
נקלאות עושה יושב בבית המדרש ומלמד לתלמידי ישל תורה
היתה זו את ראשו סלמה להן לוקינוס קיסר ם נחונים בן הקנה
ותחבו את ראשו ל נחוטה בן הזקה קשר כתר מלכות והלך
בדומי וכל כתוב למעלה. וכמדרש שיר השירים שמתחיל
ויבא שלמה בתחלתו על ורשה עלמות מהבוך מקרש
מעשה ר חגיגה בן תרדיון סמו כבגדיו ויסקלם אותו היום
ששרף אותו קדש כשלמת קיסר אמרו עליו על ר חגיגה בן תרדיון
שהיה יושב על כסאו ששה חדשים ואף יוחנן ן ושמחין כבנו
שהוא המלך והמלך נדון תחתיו כשבו ששה חדשים סניו
שהוא ל סגן בן תרדיון ונטבלה דבר אצל חמי אמרו עד ל
מעשה נחלץ ויבא ישע תחתיו. בר הקי ל חגיגה ורחי נשרף
שהרי כבר עבורה הגזירה ונתגה בת קול שהוא מזומן לחי
לחיי העולם הבא אלא של אחרבן העמידו ל נמוסלם
הנה ל חגיגה בן תרדיון ואף הקוסטנר שהעביר מלבנון ל
חפוב בזי הטמר בא לעולם הבא אלא של אחרבן העמידו
ר נקונים בן הקנה ל חגיגה בן תרדיון כאלו קיסר ולוקינוס
כמלו ל חגיגה על מנת שיחריב ויהרוב ברומי ויטמיר בל
אותן שכתבתי ומיהו בל אותה עקמה שכתב הבלתי כי
מוכנת הוא לעתיד כשיתקיים ויבים מישני אחר עדר
יבא אלה לחיי עד ואלה לתקות לרחון עולם ונטבלע
בים עקמה עד רומי החיב תעלה עץ אחת ומעל ומעל
ויורד עליה שחין לה שמה חדשים על האדם ועל הבהמה
ועל הפירות ועל כל מתבות ואחרבן תעלה לה עבל
אחרת ותרחה את חסדה ותעמוד במקומה שמה פרחים
אחרים ותדיר נגד שבעת וספסת ובהרת וכל מינו
בולם על רומי הרשעה עד שיש שעה שיאמר אמר
הא לך רומי הרשעה הא ל אשר כה נעלמה
ל אין מתבקשת לי ושם כתב תקמה ל
רומי שישחט ומעל

קיסר שגר מלכות הרשעה חולה קיסר שגר

[illegible] ביעלא
[illegible] הלל מחמת הזהירין נסמך עליו
[illegible] פי רעה הקב"ה לזכות את
[illegible] ומשמת הזיכוי הוא ריבוי תורה
[illegible] מתוך סימן נמס תורה כל שיש
[illegible] לו סמיכה ואין לו קדושת וכבוד
[illegible] קדושת סמיכה וכסמוך מחמת קדושת
[illegible] תנא דבי ר' ישמעאל כל הגדול
[illegible] נתתים בה' טרח וכתב לה קרא ל
[illegible] קרין [illegible] והגנן נהמקבלן עליה שכר על מלאכה
[illegible] כל אותה [illegible] להוגין בה לשמה. מתנא דבי זכור
[illegible] ישב שרם ויקרם כל הימים ותמונע היתה פלגש ויבא
[illegible] ויבא [illegible] הוא הזיכוי לפי שמה בני אדם שן"מ נהן
[illegible] הכל וכמה שרשמחת נירם שומרים מה כמויתה מוקר
שם. וכן בהיום דמסחו"ל חתבלת שהיה זהיר [illegible]
ומחלישע כמל כמעים שהיה [illegible] יפר וכמי שהקרבנות
על שהיה זהיר מצות ריחוש היין מחיית נמלה פ' אחרון
ועין מי מפיקים ומסרי ומשום והמוש והוא מרשות לא
לקטרה לא הוה כשניטקה ומרתא וכן ההיא [illegible] הית
מחמת הגרגר ומשיל לשבתה לא הות [illegible]
וכרה מעמין הזה מעמת מקלן לריחן נמנו ישלמי לזמנן
ומלום הבא שאם לא נשמע לא מקבל עליה שכר. ומע כל כתבי
הקודש כעת מיעה ר' מל ישמעל ר' יסי עשיר שמחוק ישר
כמה הן מכין על מעמל שמעשרין. ושמבל נשבל שמכבר
את התורה ושמבר מרעות שמכבדין את השמת. וגר' מרמות
כל המקריבן מחד מקריבין לו ימין ושמתנו. וכן המשלי
פרשיותו עם השבר וכמה נמנין זה כמן ביהוי חלים
לוויית הדרך מתן שיעור מצוותן הייו רמה הקמה לזמת את
ישר שאל מעבה אחת שמרים אוך יזהיר סה זוכה מה לחיב
העולם שהרי שהל המסמב שיולם הן הקל מכיבר אם ואם
לרשע ייטב לך מעולם הזה והאריכת ימים לעולם שכולו ארוך
וכולו יום וכולו טוב. חנניה רב חנניה בר שילא.
ומעמי בר ישלת. מסמ"ר יהוחן הוזבר ותלמיד רבו
שמואל היה ועל שזקן היה ועשיר וכבוד גר' שלחי עם מסחי
מחי אליקומן מר שמואל כמן אדרים לי. ובזלים לאבא חנניה בר
שילא ולר יוחנן מר מתן תמרים הלות ומבזים [illegible] נסמרים
ייהו כסמרת [illegible] שמכלו מסוף גר' מחשוב רב ושמואל כרוך
ויעמלא מהרי הדרי מתר יכמרך אתמא רב שימי בר חייא הוה
קא מסרהב ומקיל אמתא ליה מחי דעתר לאשרוני
נהרן מתן בחיא לן מעורתן. מר שמואל מילו מרית
מרדיא לי ובזלים לאבא מי לא מטלין והתם מאל לאיחר
מעשה ית ושמל הוו יתבי בהדדי ורבא מתן לא הזכיר בעיר
חרד אלא מחי לי ובזלים לאבא אף מאליקומן. מר מטושלא
גר' אליקומן ר' סימון נשר עינכי בר כוכבי. מיני זמר כל
הפל מזמרת הארץ. כלומר כשמים [illegible] ר' יוחנן מר מיני
מתיבה שמו מר מרדיל ובזלים. ר' חנניה בר שילת הרי יש
לריש מרדי לי ובזלים לאבא. והיינו רב ורחנניה בר שילא
מי. ובכבר היה מרחיק מיה אשה יצאה. אל שמואל וכ חנניה
בר שילא כולהו רבנן לא לקבו מסרמי. חתימי לבר מיר אלא
הקרי עד רבי ריש גלות. גר' מל בן מורר ומורה מר' רב מל ומתי
שלא מחמתיתא זמילא ליה לבר מרב חנניה בר שילא משום
דרים ליתי נבויה ומרחם שלי כרחם אב מל הבן מש' שזקן
[illegible] תלמיד שלבן מש' כל מקום דרים ליה לאיעש נחמיה
מו [illegible] מו נרביה דמרחב עליה מרחמי אב מל הבן [illegible] מה
[illegible] שלא משמש אם מיך לך המכר משמש שיש לו ב

שלוש עמך אל תהיגהו ומשום הכמאלא מעב הלא מדרים אב הבא
מחמרת עלהבן אלא בכי הלי מלמי שהוא מוחזק לא מענין אב
לבינה ביה חיים לא אכל מרמשלא רב אמ כל מאן דיתי מל אמא
מטל לה חוץ מחנניה בר שילא אמא ירע אלא אמא אלא מיסב
מגנסרמי מיט. אר יצחק מכאן לאמרי ליביה עלי מעבר ליה
הא מלתא אמ זה חנניה בר שילת לפי הירושלמי יוקא עמ אב
עלהבן אכל כל מהר האדם אמ לו דמים. ודב חנניה בר שילת
ריין היה וכתב שמל כמחמל נשמם שמחזק אל שמואל ודב חנניה
בר שילא אמלין וכמוב שופרם שמחא ופילא. ומפרש לי אי
מיהו ודב שמלא בר שילת אם הין אחא זמובא של רב כדאית
מיכו ואמנם ושילת ולחיים ומרמא מלהו אמי הוו
חנניה. רב חנניה בר שלמיה בכמה מקומות הוזכר
ותלמידו של רב היה. גר' מל כל הסלים הלמה
לאמשוב. אמ' רב חנניה בר שלמיה. מאמר ודב הכל מוזים
בסיכי זיירי ומזורי דמלן יקפיד עליהן מיחר להן מקום
ומסור לטלטלן אפי' ליבמן דפליב עליה ר' נחמיה. ופלשי
כלי שבעים הן ורבא הלוי אל כלי מורגים היכי הן נמודים.
זיירי הסם שבשרתי. מזורי מבר עליון ובוכר תחתון דמשון
כל. עכל שי. ומכל מקן פי נעיר זיירי סיכי הן יתידרת
המוכרות לנעי כהן מש. הדומה לו ותינוק ינחות סיכי
זיירי. כלי עץ כמן קישים שמבשין בקן אמת הנבים כמקן
מבכש של כעלי כתים. מקורי כלי העץ שהכנס ממה בו
הנבים בר שמלכן ואילו מלו קפיד עליהן שלא יתעות
אל יפגמו שאם יפגמו יהיו הנבים והמשלמיקן ויסיח
ידתו ונעלמו מוקצים ואסור לשלמם. וכן מפרש בתלמוד
ארץ ישל כזירה רעבר ביה דיך דאכבר ביה נמכנא חמעל
ביה. עכ העיר. וכן גר' ניהושלא. כל הכלים ר' שם חננא
בר שלמיא משל רבי מודים חכמי לא נחמיה בזייתה ומזרה
ובמנה ויחמן עלה מהם דאן דאמר רב יהודה אומם לפשע
מ מנודים ריקן הוכם של מנודים ויורדת ומקרה ומבקה
מ מי לאהומה במיוקרן לבנה ובמה ובמרות כפלשי
אלא ינה עי ומקשי ליה מיחת ומלמ ומתביה מיהם כל הכלים
מלים נשכת חוץ מן המסר מבחל ויתר של מחרישה. ומ
הא דאר חיים בר אמם אל יקם אותם של זהבים שעם מכל
של כשמים קפיד עליהן. ורב שמן בר אמם אר יוח אף של
כשמים שעמ אכ הם דקן מומנן מלהן ומלמלין אותן
ומבא יתיב ר' יוסף בר פכמי. לי יוסף בן אלע ויתיב ר'
חנינא גביה. ומסיים שלחן של מבל הבית תמן אכל מל אומן
כמן מקפיד עליהן לא מלטלה או דלא מל אומן תמן וכש
של נעל הכית. אר להו ר' יוסף בן אלע מסתכלים מל מבל
הבית תמן אכל של אומן דקפיד עליהן לא אמ להו ר' חנינא
כך אר' ישמעל בר יוסי אמם שלחן הוה ומר' לן הסאו שלחים
ונשב עליהן. ומסיים רבמל אומן פליגי לר' כי הכי דפליג
כעדות פליגי מי נמרים דמר מבר אומן קפיד ומר מבר אומן
לא קפיד או דלא אפל אומן מי מר מבר כהן קפיד ומר מבר
לא קפיד. ומי ודאי קפיד מדי דקפיד קפידא מלי נמלא
מודו דאסיר. כמן כיס דיירי ומזרי אפי מתן דשרי
בקורנס של כשמים הכא אסיר דהכבר אפי משם לא
קפיד אכל הכי ודאי קפיד רומים דאומלם יקעלא דאמ
רב מתן רבינר של מחרישה הוא ומר מדי חרבא ומשמפי
ההכינא דשבכה ומחשנא דעבדי סתר של מחרישה דמן.
כתבי הגל דמכ קפי עליהן. ומל הא דמסיים מלהי מסל
עם רבלי מעורה הלקומן מן הגבי עריסן ט מלה דוקא שעיקן
עומדן לתיקון מעוה כמן כל הנהו דתנן התם הנפד והמסמלם
ומכמן וכל הנהו דמרים הא אכל קולמס וקולחם ומגרה
תעיקן לאלמה אחרת דהא מוקיקן מכל מלא נמח ומל

ולשפחותיה היו עלו כל כסף וזהב וכל מיני מאכל ומשתה
וכל טיש לו בנית זה ונלך עד שנשה שהוא עומד ומתורתו
אם תורתו נותנת לו לחם ומזון עמדו עבדיה ונטלו כל מה
שהיה להן והלכו עד שהוא עשב ומלוה תורה לפרנסה
מאריכים הימים שעמד עליהם [illegible]
לרבי ר' חנינא העלינו לשוק [illegible]
חנינא מעשר מכל מה שיש בסעודה זו [illegible]
שלא יבוא זרע של ר' חנינא לעמוד מפת [illegible]
סוחרין ועשירין לפניו והיו מנשקין את רגליו [illegible]
שלך והלכו ונשארו לו מה שהיה בסעודה והקב"ה [illegible]
עובדים ומתגלות וכל מעשים שנעשו הכל [illegible] על ר' חנינא
כיון שעמד מפת הסרבנו [illegible] לביתו [illegible] שבה
שהיתה מוטלת בביתו כיבס את שמלתו ואת עבדיה [illegible]
שפחותיה ואת רחינה ולא [illegible] הרבה ר' חנינא
שכר עשה מיד עמה ר' חנינא [illegible] ומכל מיני מאכל ומשתה
והכינו תלמידי חכמים והסיבו לפניו כיון ששמעה אשתו נשה
ועלה לחמו ולחמה לו בגדר אלינו שכחר נכס ונתרתכם
אמרה לו יפה שמרת היתה כחמות קוחר מרחוק תמא לחמה
חנינא ר' חנינא הטמר כל תלמוד נסתם הוסר חנינא
בר חמא שהיה נקרא ר' חנינא הגדול מדר חיים
והיו ר' יושעי' והיה רבו מוסהן של ר' יוחנן בפאיתו כפיך
אחרון ומשכין הל פחז נתר אמרו ליה לר' יוחנן מה נעשי
ר' חנינא קרא ליה תלמיד אל אל בריך
דמסתפי מיניה דהוה הגל נאולו טריפות [illegible] ירך
בעוף אלו יעקב בר שירי אי הוה ר' יוחנן באתם תלמוד בה
חבורותם להתרים לא הוה פרכים ואלו חנינא אלו שמא
שמוטות ירך בעוף בשירה יכל ואמרתי אשרי ומילות היו
לו לר' יוחנן ותלמידיו שכתו ובכו ר' כאשרין ירושלמי
הל אחרונו ר' יוחנן שמע ר' חנינא תשבשליך ומסיבין
יתיה אבי אשתו שמע ברוך נחית ליה מן חמריה
ומשיתי מניה בחמיה שנשן והתם חשבו שקרינן בקרא
של כהן גדול ולהני מסיק הל כהנים דתמן כהן גדולים
אומטה וכל יוגבי מי משלי מילו מצוות כירושלמי עד
הנים אבי דתוואנדת שבו יאכדת רבו תני מיזהו רבו שלמדו
חכמה בל עפתח לו תחילה יכבי ר' מאיר ר' יהוד אומר כל
עוונ תלמוד ממנו ר' יוסי אומר כל שהאיר עיניו בחשנתו
ר' מר מאיר ר' אחא מר יהודה שמואל מר יוסי ר' יוחנן מר
יהודה ר' יוחנן הוה פליג מן טכמא לצפרין חמה חד מרשי
נחית מן תמן אמר מה הלה נמרינתא אל חר רבן ומן וכל
ינאמר פריין מיטפלן ביה ירע ר' אמר דהוא ר' חכמא שלא
ואיתי מטי טכיס דשמתא וכדעון ולא כן תני כל מרע
שיחיט של טהלה איט אמר ר' יוחנן מני ומעמ
ירכה מלדתיה ולא ירעין אי מטום דהוא רסה
אי מטום שחוטה הרעות מדאמר יהודה כל שריב
תלמוד [illegible] ומביא ר' יהודה בר יוחנן שמ שמ
תלמוד של ר' יוחנן מר חכמים הכל ואמרת שלף ר' אמי
רבו [illegible] היה וכן חדיה וכהוריות ירושלמי אחרון
כלפי [illegible] אחרונו ר' חנינא הוה מרתמין על ר'
כרוזה בציפורין חמה כל עמיה פרי פי רבים
אל הוה כל מה פני שמעינה מר עין [illegible] אל ר'
יוחנן יתיב חיט בבית מדרשיה ור' כביה נכל פמה פני
מטמעינה מר כרך חמר וחמי ליה מיל פרין עד דאנס
בחין וכל אגרה פשטית ליה תוך מחשל וקהלת ישר סמ
מעמל כון ולא הוריות שם ומל ידי ר' חסן יור ר'
ובכל מחשת בטלהי סרו יומם שרב היה דומה על שהקפו
ר' חנינא מדאסיק הל ר' חנינא שני פי תעבישם וכותה

ונתו
חנינא [illegible]
עמדו [illegible]
[illegible]
שקרי חנינא [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

[illegible] לרבה בר
[illegible] ראש בקונה והשוכר את
[illegible] שלו מהו כן עתידה ליגזל
[illegible] ומהר יחיש יום נקם לצדיק
[illegible] תדרין מחונה על קופה של צדקה
[illegible] הן של גוים אר אני אל יתן אדם
[illegible] אלא אם מחונה עליה כר חנניה
[illegible] ויסף מה אני לעולם הבא
[illegible] אם יתלקן יהא חלקי ומגורלי
[illegible] ונר מה שנתתי חפני שהיה הוגה את השם
[illegible] מאירת התם בנו עליו שריפה חפני שהיה אות
השם באותותיו ופרכי והיכי עבר הכי והתנן אבנם שאולין
אף ההוגה את השם באותותיו אין לו חלק ומשני התלמיד
שני דכתב לא תלוה ועשה אבל אתה לחר הבין והאמת ומשני
הי הוגה את השם באותותיו דורש נחב אותיות ועשה בו
מה שהוא חפץ ושקיל דלא תלמיד עם הקבה מוקיר עם הארץ
כתוב השערה ופסק להתלמיד יש לחוש לכבוד הרב ילמד
דלא תלמיד לעשות כמילי אם מיני כבון נטיעת קישואין
ורמות צורות לבנה ירק המלי עלי קישי. וכבר כתבתי
הכרי הוסף בר אמי הטעם מחזיה טעם אין לא כאן לא תלמ
לעשו אבל אמר דהם מיסקיל אהם אחלק אהם אבל שאול
אוף אף ההוגה את השם תבא בגבולים וכלשון ענה והוא
לא פירשו כלשון עצה אפי הכי אין לפרשו בקללה עגה מצא
פי לשון לעג שעה כלו אותיות שאינן אותיות הדורש
ובעלא מצא עגה לשון עונה היקף עם כלו ברכים מיהו
לא תלמיד אינו חמור כל כך אלא שבקרקו מחוט השערה עב
ר חנינה שהי אף אשתו מעשה מתני שלא מחאת מי תור
לה פרשו כל הפרוש בן אב אותיות ולא פרשו עלשם
בן אחתא אותיות אז בן שתים עשרה אותיות מאירת פי
ומסי ולא מצא דכרו של חנוה בן תרדין אלא מיעוט
מאיר המנהג שהנהיג בחמו מאירת פרשש השם ומסכ
עצה והמרו חכמי אלא נהגו בן אלא בשערי המזרח
והיא דתנא מים מחאו פ כל המנחו טחות מצה תר אין
מחאין מתבחין משום ר חנינא בן גמל אמרו מחאין
[illegible] מתני לה כר חנוה בן תרדין
[illegible] נא ר חנינא הראשון אני ר חנינא שהיה בימי הב
כמו שכתבתי לעלה מחמ שיר שהביאו לפני
ולדהו חנינא ר חנינא סתם שהיה בימי בן אשי
גר כפ אין מעמידין תנא הים מיטלא הים
פכמלא הים שעירתא אר יסה בר חנה אר יוח הים סמה
שבן ונעקר הים עומק מטרים ובן עי אר אמר אמי אלא
חנינא מלין ואחרי לה מלין וכהנ מי נשאלוה הן הל
ומיזהו שחיט מזוקן יכל עד אר אמי אל ר חנינא מלין
אבל רבא נגע גר נעיר מלי אל חנינא מלין ואחרי לה
מלים פי מלין דברים סגלא טנהו ולא היה מעשה מעולם
ואחרי לה מלין שעישין דבר זה על ידי לחיטה של
מטים ופי נמלין כלו להרמ דהיו משתעו אותן יופם
אר [illegible] לדידי חזלי נמלין נמסבותים הו עושין
לרם [illegible] אילו מפירוש מגבעה אל חנחל נמלין
משיחתן של עופות כלומ אילו שמע לכ מהמ שאומר
פירי חלי משיחתן שהיה יודע שיחת עופות כאשר
פירש בגמרא פ השולח בתעשה ויכ עליט בה הדרך
הכמא שהיה יודע שיחת של שפות ובאת ונה ובמעבה
לפני גליט כיח יום ועיר ואתרחיש ניסים ואשתזיב
ונפק אם יכ אשי זה האחרון ומכנין לפר כי זה ר חנינא

מן האחרונים היה ואם מן הראשונים היה כמן אמי כי כ חיים
כי אמרי חתן של כ שהיה כ בר אשי הראשון מן סמ של יב
היה סמו שנמר נעה על הסדר ועמן ראן כתבתי סדר אמי
ונע לא יחפוי אר יסחק הרוכה שיחטם ודרים ומ ער אל ריב
חנינא לכ אמי כמן אתון דיתבתי לשמנא דארעא דישראל
אריתי הם כתב כ חנניה. ואילו ספרות שמחלקו כפ פי
ר חנינא בן אנטיגנס ר חנינה ס גמל חנינא אייב אינ
חנינא איש כפר היה ר חנינא בן של ר יוסי הגלילי הרבה
ספריב גרסים חנינה בגיון אבל אבל הרב חנינא ובב אמ
מלך אחר הרב וחבריתם אני הסדר כסדר חנינא.
חנינא בר כפ אין דורשין בעבירות אל אחמ אר יונת
בן אלעז עבלה מעבירתי וכו אר יונת בן עמים
מתחלתו ל מלו של שמת וכו עד אר ערוך מעשה בשתב
שים חכמות שמתחלפו כליהם סבית המרחץ כמו אבי ר
חנינא ומשמאן ר ערוך זה סבר מי היה מו שנמר נעה
על סדר ערוך שהי מיפסר לוא שקיה ר ערוך אבו של ר
אלעזר שהרי ר יוסף בן עמרם איש מבבל דאמר ממנ
שאב היה לו לוא תלמים ואם ר חנינא סר חמש היה שהוא
ר חנינא סתם שבכל התלמוד עד היה שהזכרתי אב ר
ערוך זה היה אמורא ומטל להיות שהוא אחר ר ערוך
אבו של ר אלעזר מ שיב דסוכה שהיה בימי אבו
ר חנינא הוא ר חנינא שהרב נמיעוי על סדרים זה
וזה לקטור כמו שכתב בסדר ערוך נעה נבאר יותר
כי ודאי ר ערוך תלמידו של ר חנינא אמורא והוא ר
ר חנינא סתם חנניה ומיהו טחא לוא כי אמורא היה
שהרי ר אושעיא מקשה עליהם כראיתא התם ונעל סדר
ערוך כעה נבאר יותר כי ודא ר ערוך תלמידו של ר
חנינא אמורא דהוא ר חנינא סתם היה ר חנינא מ
חאא כראיתא מסי טרה פ כא חיין בבא תיתך שהכא
שתי שעיות הבר התם ר ערוך ותלמידו ר חנינא עבר
עיבוא בר יהוד ואעה רבבלה אזל רב שמן בר אבא
אמיה ר יוסף אתא אל ר יהוד נטיא ה שרר כלשש ואקיה
ר חנינא נמטש זכותיה אל לוה יוח חכיב עליך
יסורי אל לא הן ולא שקר יהב ליה ידא ר
ואוקמיה כראיתא בפלא ובכיתות ובכיתולא אתן עומדין הל
אבי המלך שואל משולמו ר חנינא יר יהוד כל עונן זיבי
אנטיפוטס דזסרין חמתון הם מן דומיהון אמרין ליה מן
דומי אילן יהודאין את דאי אמ לון אתיהון ומאכלין חטיות
מעשה ר חנינא בר מצאתי מטולי טאלתות אתר אחאי
מטל לא יעיכנה זהב וזכוכית ותמור כלי פ אר
אוטיבי ומה נמשלו דברי תורה כמלי זכוכית ומרגלי
מה כלי זכוכית הלו מלטמא כהן אדם או רמש או שרץ
או חלב או מים עראן מכחוא אף דברי תורה אין מקבלין
אלא מי שמטמא נפש. דלא לא יעיל זה וזכו אלו דברי
תורה שהן נשמן להטמא הכלי זהב ונחשן לא כדן כלי זכוכי
ותמורת כלי פז אלו דברי תורה שהן חטב כלי פז ג
ומעשרין את לומדיהן אמרו מעשה בר חנינא שנשא
מטרונית אחת הכנסת לו כסף וזהב ביתו וכל יום ויום
עד שהוא יושב ועסק בתורה מתקנת לו כל מיני מאכל
ומיני משתה ועבדיהן ושפחותיה עומדין לפניו כבבוד
גדול אחר שאוכל ושותה אמ לה אל תבוא ועתן עליך
כל שאני אוכל ושותה לא משליך אלא משל תורתי אב
אוכל שכן מטל חיתה כאנית סוחר ובא יום אחד אמרה
לעכויה ולשפחותה זה כל יום אומר לי מתורתי אני אוכל
ולא משליך ועושה אותי כעני עכוה כעולם עמנו אומה
תורתו מה מאכלת אותו מה עשתה עיותה לעבדי

[illegible]

[illegible] ולא שיפטר לו לאשה מאוהו אינן מקבלים שם ר'
[illegible] בפחות מן מיים בריה ורב עיקר כי שם הכתי הילכתא
אין [illegible] ר' יהודה ובתחילת ל' אחרון אם ניכה נמי שיתחר
בשל אלא מצא דם יחזר ויבעל ומצא דם ר' חנינא אמ' טמאה ר' אסי
אמ' טהורה כל זה משמ' נקיט ר' חנינא בר כי איש הגיל לחלוק
עם תלמידי תלמידיו שלא ר' חנינא אחר היה ונר' שאין זה ר' חנינא
שהיה בימי רב קטי כמו שכתב שם רב אשי הראשון ימל להיות
ר' חנינא בר חמא בגל אין משמ' שלא רב אשי האחרון אם היה ר'
חנינא חנמה הייתי אומר כי הוא ר' חנינא אחי ר' אושעיא כמו
שכתבתי אין זה כי לא נסמכו כמו שכתב בספר אשעל חילבר
כי בכל מקום שנמצא בתלמוד ר' חנינא עם תלמידי ר' יוחנן שאין
זה ר' חנינא בר חמא גר בשלהי הקומץ ובשלא אמ' רב המנונא
הא מילתא אמ' לו ר' חנינא ותקלא ר' כי טלי תלמודא הקטיר
קומץ הקטיר לבונה ואכל שירים פיגל ואי הוא וכל אמ'
רב המנונא זה תלמידו של רב אל שזה ר' חנינא בר חמא והם
תלמידו של רב חסדא ושל שלא כמו שכתבתי לעיל יש לומ'
שזהו ר' חנינא אחר חנינא איש אחר
בר בביטי פ' הקבל אמ' לשלשה תנאים ואמרו
יקרו לאחרים ויכתבו מפני שעשאן בר
אל שלא חנינא איש אחר מסית הא פחות מקובלני כאומר
ושלשה תנאים ואמרו לאחרים ויכתבו מפני שעשאן בר
אל יוסי עדיין לשליח אף אם מקובלין שאין אמ' לפי שביאשלא
תנא לאשה ילדה ויכתבו ויתן לה. ומסקינן בגמ' תלמידי הו
בריה מי מיאסרן לשליח ר' משיר סבר מילי מיאסרן לשליח
ר' יוסי סבר מילי לא מיאסרן לשליח והקשו הא טחא לאד
מילי מיאסרן לשליח היינו דמסקינן נגד הדיוטא שליחות
מנלן דתנא ושלח מלמד שהוא עושה שליח ושילחה מלמד
שהם עושה שליח ושלח ושלחה מלמד ששלח עשה שליח
ומשה כן איש כן אשה אשכחן לבחשי וס' אלא אפי' אשה
שליחה עושה שליח יכולן שהיא עשתה שליח לבלה והיינו
מילי נעלא ואפי' הכי שליח זה עשה שליח אלא מילי מיאסרן
לשליח אלא לר' יוסי דאמ' לא מיאסרן לשליח ליא בריתא דלא כר
יוסי ומחיך לפרש שאם חכם הבלי מחמת גבי נזיר דאם אם כלה מת
ומילי מיאסרן לשליח הילל נל המדר כל דבר שיש ט ומעשה
כגון כתיבת הגט ומסירתן וכן כתובת המתנה ומסירתה
והוא מוסר אותן מעשה כגון מוסר הגט אן שטר המתנה
להולכו אותן שליח יעשה שליח היכן יגיה דשתן דלא יפיר
אינשי היכן מיכן כיסופא כלל נכהב שליח עשה שליח.
אבל היכן דליכן מעשה והוא עושה שליח כגון כאומר לשנים
כתבו גט אפי' ר' מאיר מודה והן עצמן כותב ואפי' ר' מאיר
נמי מודה דמילי לא מיאסרן לשליח אבל במקום שעשאן בר
כגון כאומר לשלשה תנו יפה כח זה כיון שעשאן סמוך הוא
עצמו ובמקום נעשהן עומדין הילל יאמרו לאחרים ויכתבו
מיאסרי מפני שעשאן בר ויפה כח לד על פי עצמן כעצמן
ומן הלל שלח חנינא איש אחר מסופר עקי שהיה חנינא בית
האסורין אל יוסי תמיד לשליח אף מקובלין אינו שאפי' אמ'
לנר הגדול שבמחשלם תנו גט ילמדו ויכתבו ואפי' בר
איש אלא שליח ומילי בכהב מקום מעשה לא מיאסרן
לשלח אבל שליחות דלשלום אין יכול לכל לדי מעשה
כגון שליחות דאשה שהתורה יכרה שליחות שלה כשליחות
שאל כעל ונתינה גט של כעל מעשה הכתובה והנתינה ומעשה
האשה איש כלום שהרי מה לה לעשות כי אם לקבל ועל זה
אמרה תורה שעשיה שליח הילל לא שאף שליח שליחה בכל
שליחות דאשה דהאשה כותבת את גטה אין נתינה כלום.
ורק נמי כתבן גט לאשה אפי' אשתו עמו והבעל נתן
את השטר. ואמ' רב חסדא נגד יכולים ומפלי נהו לבלה גט

ושלח [illegible]
לית כמוסין [illegible]
נישהייה והיינו [illegible]
משום רבא ונמן [illegible]
חוץ תרע ושלחו [illegible]
הילל ולמי האי סברא נמי בקידושין [illegible]
בבסף או בשטר דתנינן הסמך אמ' [illegible]
שליח עושה שליח וכן הקשה כיון דכל [illegible]
אין מדה מעשה של כולם כי אם לכל קידושין אם עשה
לכל הדיוטא אותו שלח יעשה שלח ואלא חומרת
הדיוט דהיינו עותה והוא מקבל כהיום [illegible]
ואקדש אם לך מהו ואם מר ובאם משמ' דרך לעם מקורשת
משום דכלום חשוב עסקינן דכהיום הכאה דקא מקנ' מתנה
מינה בחיים ומקנה עדשא התם אמ' המנה זונה אלא כיון
שהוא מהנה אותה כקבלתו כשוה מוטה הרי הוא [illegible]
הקדוטה והא מתקדשת דהא היכא דעתנה הוא מוטה [illegible]
ואמרה לו הריני מקורשת לך אינה מקורשת מתנה [illegible]
כעבד דיכא סבל קשונות לא דקדושין ושאר דקדוקי אותה הלל
על מי מודה ל' יוסי כאומר אמרו אין לסתיב סמן
חנינא איש נער היה. גל סלא ופטרוה אר' אין
מעברין את השנה אלא ביהודה ואם עיבורה
בגלל מעוברת העיד חנינא איש כפר היה שאם עבורה בגלל
אינה מעוברת אלא יהודה כי יוסי משר [illegible] בן [illegible] נעמ'
ר' חנינא איש כפר היה אמ' הלל (שבבית דיוטא) כל דריסת שלתה
דורש לא יהו אלא בשבט של מקום כה. כך גיר תלמוד שלא
אבל מתכפל דסנהדרי ל' הדיוט החודש כך שיטה אין מעברין
את השנה אלא ביהודה ואם עברה בגלל מעוברת העיר חנינא
איש אונו לפי רב שאין מעברין את השנה אלא בהודה ואם
עברה בגלל מעוברת לפי התוספתא משמ' שהעברות לפייע לוסי
לגל אבל אלא דסנהדרי ביהושלם וכגרלי יהושלם ל' הטור אין
מתבטל אין מעבירין את השנה אלא בהל ואם עברה בגלל
מעוברת העיר חנינה איש אונו שאם אינה יכולה להתעבר
בהול שמעבר אותה בגלל והתם מסיק שאם אינה יכולה
להתעבר בארץ יטל שמעבר אותה בחוץ לארץ. מא דיהושלם
משנה בגמ' דיבן והתוספתא [illegible] שבמ' דיבן מסיק דסבר
חנינא איש כפר היה אינו מעבר מפני שהיתה יכולה להתעבר
בהול ואם שהתכפל אות דמעוברת שאינו יכולה להתעבר
להתעבר בהול ומסיק דיהושלם ירמיה עמר בחוץ לארץ ובפרק
דר אליעל ל' עבה
כאלול שם מסר לאברהם ובאם עבור העיבור ועמר השנה ינאם
כהן שם אתה כהן על דמית מלפי עיר אברהם מסר לעבר
ונכנס בסור העיבור ועבר את השנה לאחר מיתתו של אברהם
שם אהי אחרי מות אמרהם ויברך השם את יצחק בן על שנכנס
בסור העיבור כיצ ברכת עולם יצחק מסר ליעקב ונכנס בסור
העיבור ועבר את השנה יצא יעקב בחוץ לארץ ובירך
השנה אז לו הלה יעקב אין לך רשות לעבר השנה בחוץ לארץ
הרי יצחק אמרך בארץ הוא ועבר השנה בארץ שם וירא השם
אל יעקב עבר לוה עבר לפי שפעם ראשון עבה עליו ומשנ
מלעבר השנה בחוץ לארץ וכשנכנס לארץ אמ' לו קום עבר
את השנה שם וירא הלל אל יעקב בפחו מקרן אחרת
אותו על שנכנס בסור העיבור בירכו ברכת עולם מיבנ
אפי' עבדי וחמור בחוץ לארץ ורועה צאן וכהר בארץ
מעברי את השנה אלא עבדי הדעה ואפי' נבאים נמ
והדיוטים בארץ ישר אין מעברין את השנה אלא על
גלו ישר לבל היו מעבר את השנה בבבל עבה עליל

ר חנינא אצל ר חייא ונשאר חנינא פרוב אצל מיבא חנינא ר יוסי
אצל ר חייא ולא הזכיר ר חנינא ולא חנינא שלר יוסי היה תלמידו של
חנינא ולא תלמידו של ר חייא כאשר נסתשה רבה ר אחרים מזכה
רבי שלא נם לעולם הא הוא ר יוסי בר חייא ומפיק הכם דר
יוסי [illegible] בר יוסי תלמידו של ר תיה ט מה
[illegible] בא שנבדר בעה על סדר יוסי. וגר
[illegible] בן [illegible] אם [illegible] על מי שהאו. לחרשו דסרי
[illegible] אלר שמי אלר חנינא אלר יוסי אלר הל בר יוחנן
[illegible] ותנא של [illegible] מפרי שהיה תלמיד לר יוסי אם לא עדרש
כך [illegible] אלר שלמי אלר חנינא ושאלה כתב ובן אלר יוסי אלר
הל בר יוחנן בר [illegible] ר יוסי שאמר הלכ נשר טהרים
ראר יוסי אלר מודה בראשר שכתב ומ הל לא כתב בו שכב
מרע ופהרים והמשכ את הפסיד אלר יוסי אלר חבר הש [illegible]
הוכן ט מזרח זה מזה ובגמטרין ל הטולק אלר זירם אלר אסי ר
חנינא אלר עבר שכתב אמתר נפש רבו יבו ולא מתנא בר חנינ
ולר יוסי כי אם ברור אחר ששנהם תשתיו שלר יוחנן היו ושנהם
תלמידו שלר ושנהם מי [illegible] פלוגתא רבה נכתה מקומות
רב ולר חנינא בשיעור שהיה ור יוסי חולק עם רב כמה לי הן
מה לי זמיהן והיכא מל יוסי. חנינא רב חנינא
כריה ורב אחא בר מבכלא ש שר הל
רב פפא אילע לבי רב חנינא בר אחא אייתי לקמיהו
שמן והרב מין אחרר כרסא ויהיר מיך ששמן אל לא ספר
לה מר לא הל כמי המכיע אל הכי אמר רב חלבה כרכר
המכיע. ופלא פסק הל לעשה סבה. והני רשי רב אחא
מכריע אין הסעה זו מטאר הסתמת אלא פר אפיש ואתן
טעם לדברי מש רשע הרבה עיהו כא לריח כשאר מוגמרות
ושאין עיהו לשמה אפ הכי מין רסיסא משום ריחעיקר
הוא לכרך עלו אלר יוחנן הל סמי המכיע פי כמן שרב שהוא
מסה כמאת סמא דמשמת מפרש ומכריע לפרש טעם של
נש טמ רבן הל ורב תליה אלר אחר בבר אחר עיקר העטו
לריח שמטאן אותו להריח הוא קורש לשרבה ובן הלה.
חנינא חטה כתל רב שרידא סמרדא טומי מכהנא
שכיב ר יוחנן מחרא ישל כתר ר חנינא ובן
הוא כי ר חנינא נה נעשיה בימי ר יוחנן מו שמבב מן הירושה
ומן הכלי שרבע עלי כלי חמרה שלו אמל אין לי חייב מנין
שר יוחנן נעשר מחי רב הוא ויש לחשן על הנאין ואף סדרו
כמן של יוחנן נעטו לגבי כחי רב הונא כש ר חנינא ובר
נעשיה הודם ר יוחנן ורב הוא היה ביים אם ההיא ובל נאף
שלהי מכב מעשין כ נה נעשיה ובר הוא חסדוה לחרא
אמרו לה לר אחי ולר אסי אחרונא כש ר אחי ולר אסי נעיר
ר אילא ור חנינא לא נמיר ובכל הספרים שבדקתי כתוב כתוב
ר חנינא ולא רב חנניא ולא ר חנניה אלא ר חמנא ולפי סדר
הגאון תיה גדול חולא דמקדים ר אילא לר חנינא ר אילא
תלמיד ר יוחנן היה כמה דוכתי ומקדיחו לר חנינא
שהיה רב לרבו ואף בלא כ שרשם תיה לרה הקדיחו ועוד
תיה אם הקדיחו ר חנינא כל כך עד פטירת רב הונא
רב הוא רב הונא אינ רב הוא מישבנתא דהוא נחמה בימי
ר ורב הוא זה הוא רב הוא תלמידו שלרב ולא פיר חנינא
אחר בדורו של ר אילא ורבא לחלוק עב רב חסדא בתהלה
רב כמות סתם הל קישת שלשה ימים ושמה וכו וכמה
מיבעי לה שפתה ויזה ומזה מהו אמ לכ חסדא טמא
ור חנינא אמ טהורה ונטל התלמוד הוא שוקדים רב חסדא לר
חנינא ובהיא מי ומקומא רבה הל שתי מחות שלא נהמינו
אמ רב חסדא נבלה בטלה בשחוטה שאי מיקשר לשחוטה
שתעשה נבלה ושחוטה אינה מטילה בנבלה שמיקשר
לנבלה שתעשה שחוטה ור חנינא אמ כל שאי מיקשר לו להיות

[illegible]

[illegible] ולא מועלין ולא [illegible]

[illegible] נפרש כי הא דתנן [illegible]

[illegible] ר' חנינא בן שאינגל שלחו אצל [illegible]

[illegible] ר' אליעזר ר' עקיבא אומר [illegible]

[illegible] ר' חנינא בן שאינגל היה בימי ר' מאיר ור' יוסי

[illegible] ר' חנינא בן שאינגל [illegible] ר' חנינא בן גמליאל [illegible]

[illegible] בן גמליאל כל ימיו של איש [illegible] היה משגיח על שלחנו

[illegible] בן גמליאל [illegible] ר' חנינא בן שאינגל [illegible]

[illegible] ר' חנינא בן שאינגל [illegible] ר' חנינא בן גמליאל [illegible]

[illegible] בן גמליאל [illegible] ר' חנינא בן שאינג

[illegible] אין לו הלכה אין
[illegible] בני ישראל אחיך נארץ ישראל
[illegible] שלקן חיש לעבר השנה
[illegible] וחלבה אשר כפר חיטן כמו שפת
[illegible] שנרשה כמילו חולק אבל דרכן י
[illegible] ששם שדרי כתב שאין חולק ואם
[illegible] והנכרה כלם שנאה זה ודבר מתלאור מש שכתב
[illegible] ומה שאמר בספר חנינא אמרי שלא יהוא חנינא איש
[illegible] מי מכרין לשליח שהולך לעיר אחרת ומעבר
ב הספר ורשמתא וירושלמי ואם דעת ספר שלמה דורן אורבן
[illegible] מי ז מקומו ושנוה בבל דורן אם אני חלרתים ושנו
[illegible] שם.

חנינא ר חנינא בר אדרת גר מים
שבשמת על שבעה
הערה בגד השביע עליהם

[illegible] וכל הכינים הרי אילו חייבים ורבינו יתן יל אותך
[illegible] ולשבועה היה תל והלא כבר נאמר והשביע הכהן אלה
[illegible] שם ושמעה הול אלה שאר כאן אלה ונאמר אלה מה
להלן שבועה אף כאן שבועה מה להלן בשם אף כאן בשם אלא
על הכינים פטור אי אפשר לא הקשה הא ר חנינא בר אדרת הא
רבן ורבנן ר חנינא בר אדרת אומר הואיל ואמרה תורה השבע
ואל תשבע הלא ואל תקלל מה השבע שבא אף לא תשבע
בשם ובתחלת שבועת הדייק היה משבעין היה אמר רב
יהודה אמר רב משביעין אותו בשבועה האמורה בתורה אל
ובשם לרב אשי כמאן כל חמש בר אדרת ואם נעץ שם
המיוחד אמר אף תמא ובכן ובכן לא תעבשי חפצם בדרך
ופרשי ואם דאמר רב יהודה אמר רב בשבועה האמורה בתורה
לאו בשם המיוחד דאמר אלא אתפיסת חקא דאמר אי ספר תורה
אי תפלין בארבעתם יאתפסיה ברית מילה וכרבנן ואמר לם
דאמר דיבנן ולשמעון בן אל אי ישראל כלם אתפסת חקא בעשה
סמי שבעה בדבר משנה ואחר ואילמא כותיה ורבנן מסיק
הם בל מתפסת ושבועות ב המשבע את חבירו זול אלה
ל יהוה אמר אלה זו הלכה קול זו שבועה ל שמע אמר אלה
זו שבועה קול אילו הכינים אלה מתבטל ל שמע קול דר
יהודה סל חמש בר אדרת סבירא ליה והומת שבועה מקושר
בחיטרי שבועות ודבר חי בחין ובפרש ויקרא ויפרש בפרש
ושמעה קול ביצר הרע נהנין לחיים על בשבע והשביע
חנינא ר חנינא בן אנטיגנוס בכחה משבעות ובייחות
הזכר ובקר ביה כראיתן בגבורות ב בר כחה
בל אתם יתר הכם לקבל ובני חבירות עליך לקבל מצוה ג
חבירים ואם תלא חבר עליך לקבל מצוה ג וכו בר אלי יתן בימי
שבע של ר חנינא בן אנטיגנוס שבעת משנה זו ר יוסי ור יהודה
אסתפקה להו מילתא בשבועות שדרוה זובא לה בן בן של חמש
בן אנטיגנוס הם מעשה לה ר חנינה בן של ל חמש בן אנטיגנוס
ולכך לא חבירתו ואעלה בסדר חמשה ס לא נאמר ספר אלא
אלא אתם בן של חמש בן אנטיגנוס אמרו להו זילו אמרו ליה
ועדין מה אם שמן ריתוב ואם אחר טהרות אותיב רבבן
אדרדיה גבהו ואלו אמרו לעיני כאה אחר אמרו ליה לך יהודה
אמר להו אבא בבל זה כיה תלא חבר אף הוא מכזה תלא חבר
אמר לו ר יוסי עבור דהן יהא חוזה בחקותן אלא מים שחרב
ביה המקדש ובכבש נהגו הכהנים אלסול בעצמן שאין חוסל
בל אדם שלא רבבן היה יכמה מקומות שהלכה
בחוגרמת הל מאותו אחל בני עלבתו בחיות בהכל
גר מם בש ר חמש בן אנטיגנוס אומר כל הנה שאינו
שמור קדושה אינו עריב מיאן ובגד אמר לך יהודה אמר
ש הל כל חנינ בן אנטיגנוס ומה ניחל ב על אילו מוחל
תמן חורר והשם הקבועים אינהו חורר קטע כל שהלק
שמעם יום ל חמשה בן אנטיגנוס אומר שרגין אוקן ב פעמ

כתוב שלמים יום ובגד אמר רב נחמן בר יצחק ונלבר שאבו משולשין
וכך הלכ ולא מיבעלי אם ר חמש בן לפרש ושרי אבא דאמר
לא תליב אלא אמר תליב ופש עליה הל כמותן והלב בשמות ב
השרל היכי ומי סריב חמה אמר רב יצחק בר יוסף אל אמר בל
שלא רמה שעה אחת בבשמות מעולם מנס ידעינן אמר אבי
כל המטל מים ואינ עושה כיפה ופרטל ויחוש שלא הכרע
כנתים כיון דשמילתו ופופ לקו לא חיישינ מתיבבה מרי ר
חמש בן אנטיגנוס אומר בורקן אותו בשמש כתוב שמנים יום
אלא חיישינ שמא הסרים כנתים ומשם לחי אבר חיישי לכולו
בגפס לא חישי מיקלא פריר אליבי ומשם אליבי ולא לא מטבר
תמן איכא רבי תמש ואחרי דאן עבר בריה דלא חיישינ שמא
מכרים שלו והכי תיבל או משום הלא מליב עליה ואי משום ל
אינ אומר אבא בורקן בן אנטיגנוס ולפנים ואם לא אחל
הבתולות ואפר מליב היל כותה והואיל ואמר לרן נתי
ואיור דברים ושיירי כהן התם ר חמש אומר אין בורקן בן ר
אנטיגנוס ולפנים ואם לא אחת הבתולות לא אתפוש אי הל
אי אין הל משום דבל מחלוקות בדבר ובמו לרבי ר יהודה בן
הנוסף יל תמש בן אנטיגנוס בחנם שיטה דאין שוחטין אלא על
החיטות וכל כחשיב המל ר חמש בן אנטיגנוס אומר את שיבלה
בגיטופו וכן ההיא זגב השבל שאינה מגבעת לערקוב וכל
בר לאיזה ערקוב אחרו ר חמש בן אנטיגנוס אומר לערקוב שמאינע
היבר ובן אחת שיבלת מגינו בכולן אין חסר חולק אלא בר שלל
חמש לעבש לא יבן הל ולעבש בתמן נמי דיר ן כותה הגב
בגלל ואם נגרה תר אשה שיש לה ויסת בתמה טולא ואפיל
שאם תרשה שלא בשעת ויסתה אמר מעת לעת וכל
ודאינ עלה שעה ואשה שיש לה ויסת הולא תלוב רבן בן
בתמן לראיתן הא נשים שאמרו חסמו דיין שעבר בתמן
בשאינן מס ר חמש בן אנטיגנוס דאמר רב יהודה אמר שמואל
משבר חמש בן אנטיגנוס כל הנשים בתמן טולא לאפיל ישנים
שאמרו חסמו דיין שעבר בתמן בשאינן חוץ מתיבת שלא
הבכר זמנה לאחות שבשם סריק שלה מלוכלות בדם אין
חושבל לה וכין ישמו אמרה משם ולא בליב עליה אלא ל
מאיר ורחמיר בבתמי נראית בר והכי היל אבא יבשלה
דבדה תר אשה שאין לה ויסת אבורה לשמש ואין לה לא
בשבה ולא בדיות ולא מזונות ולא בלאות ויבאים ולא יחזיר
עילמית דבבי ר מאיר ר חמש בן אנטיגנוס אומר משמש ב
נשני עדים אמר רב יהודה אמר שמואל הל כל חמש בשאינו
יבל הרוחה בתם בר הרבה מסבלת הרי זו תולה ובגד
הרבה אין לא הרבה מתנל מני רשב"ג ותנא הרבה
תולה לא הרבה אינה תולה ובני רשב"ג ואבר אומר כל
בן ובין בר תולה אמר רשב"ג ובני אין בלא ובני חבירי אין
סוף אבל נאלין ובני ר חמש בן אנטיגנוס מובני ומרבריהן
שהלא אומר עד בתה הלא תולה עד בגדים של פול וכרבריו
אמר מורים ובכרי בחשנה בל מאילו טריפות אמרי נב
ל חיים ורוסה שאמרו אבינה בריבה בגבר בב מעיבר אמר
רב יוסף הם ראמרי בני ל חיים בבר פירסה שאומר ראמר
שמואל משבר חמש בן אנטיגנוס ורוסה שאמרו עבינה בריבה
בגבר בב מעים ורב פליב ואמר רב נחמן ומודה בה רב
מבבל ועני אמתא מיהו ר יוחנן ורשב"ל אמרי בשמואל דאמר
אינה עבינה מיבה אלא בגבר בב מעים ג בנרי ב
הערר מן הירק בגלים שיהרו עליהן בשמים ונמחו אם הל
הגלן שלקן שחורין אבל הירק אותו ל חמש בן אנטיגנוס
אומר אם יסלק ויתלש בעלין שלקן אסור ובגבר ב לאשי
שביעית מותרין ומשנה הים בחמש שביעית ב אי עצות
ומרת לה בנרי על ההיל ישמעאל איש בפר יואל ואמרי
לה איש בפר יואל העלה בירו בצל שעבדו בשביעית

ישבו בו כי קמץ הזרע שמתיה חיים תחלה ומה טעם ארץ
שמה לעם עליה. ורשתו שבטלה הפסידו אור סימן הלכה
מחליר לעניכן את הארץ והן מתגלגלין כטרות וכשהן מגיעין
לחרם ישרל עשין חומות עליהן וכתל והנחתי שתהא עלתו מחרב
ועשה מחי שמה והיתה מרחשה ורקש השל תמשחילת כל מה
רבו מלעשיך חלבל שנו מל רשעין ואת שחרבים שני הוש ראשי
ולהשמן אלה לחרבן שזו הוש אלה מלאך שכשיחרש הלכה את
עולמו ויקרא אלהי מסמרים הנעלמים ושטח על כסא ומשלה של
כסאות הנשים ויגרש ליהושל כסא ויל ומרם מלאכי השרת ואמר להם
מני לא מרשע אתכם אלם לשעה ז ושהעשו לי חומת רוש אמר לפניו
רבל מל שלם הרי אתן עוחרים נמנים בכל מה שתצוו עלינו
ואמר לקשרשנו מלכים אלם ואחזו בחרבו בכפות הארץ והבאהו
אותה ויעשו כה מחילות מחילות לכל עריך ועריך שהולך
הבר כחרש ולקצ ומשמר לפני עריך כל בן פלעסולן כל
שמסרו נפשן על קדושת שמי כדי שלא יכבשו ואנו
מחיה אותם מיד הולכים ומשוטטים מחרבן בגבעות הארץ
ומוחזין בגבעות הארץ ומנעין רשעים מחנה של לחזו ב
בגבעו הזל וימצאו רשע ממנה ועושין מחילות לכל עדי ד
ועריך שהולך הבר כחרש לקצ ומכניסין אותן מחלות
לארץ ישל אצל הזכה ויבשלה ויבשל מתחה כתת כיתת
מעטה הארץ של ויבשל מעיר כעשר הקצ ואין עיר אלא
ירושלם של העיר אשר בחרתי מיד מזיל עליהם הזכה על
חיים ומחיה אותם ושאר מתים כיצר עתר הזכה להחיות
אותם טמו שופי ותקעו שמר תקשה ומל ורשה זו
שעה כלאף כת רב עקי כתות של טלת ומרדש אגדה
ומיכר של הלכה על משה רבי שה שלא יכנס לארץ ישר
אלא נקבר מעבר הירדן אבי שיזכו כל מה מרבר שבשחיו
ויתים כל המתים שמתו במדבר חיים וחוזרין בשמתו ומן שהרה
חבי הטבא בן מחרי הלך בגולה עם עשרת הטבטים
שבשבט יחיו עמו כל הגולה שבשיחיהו הלכה מחיה כולן
עמו ואונים בזכות מלך לרבר שהלכה מחליר לעשק את
הארץ של עיר הנעירה הארץ ועשיה המחילות של תול תחול
הארץ ואחר לבא בגבית הצר ובמחלות עפר ומסיר ליה
ושגב ז) לרבי ולבי טליטאל איש חמודות עה נקבר מחוץ
לארץ וחשש לעבר מחלות בשרוהו שלא יטמאו של ואתה
בן אדם לקח ותבש ותעמר פי לכשתעמוך עם הטרים תבח
ובילך חלק עריים גבורים לקח הימין ימין ה דומה ימין
העשה חיל חסמא ר אלעזר חכמא אומר בן
חסמא חכמא אומר שבא מלו שכל מקבר
אלעזר בן ערי מעשה נהרא בן חסיר כל מקום
שחמרו מעשה מחסיר אי ל יהור בן מכא
אי ר יהורה בר אלעאי חצפית ר חצפית התרגם
שקיה אחר מחבירי ישל מעשה הרבי
אלכן ובמר כתב לאעלה כבדר בן כי אחי ר חסה ב
חבשאי נהתבר חצפית התרגמן אחרן שהיה שקול ר
כיוסף בן עזיאל שכשהיה עוסק מתורה כל עוף שהיה
מגיח עליו שריף היה שורה מחה ושמונים קנים כתב
ובטהרתהו לא נשאן לקנים ולא לעוריו כחר שמו של
הכלה של ב אשר לא ישא פנים ומפורש מחרש שיר
השירים שלאשי ר חצפית התרגמן בשהיה ר עקי רוחה
היה דורש עלו יפיפית מכ אדה ועלך חן כשקתותיך שהיה
יורע בעל לשונות ובכי כהן יתפטהו עבלמלי ירן והגו
כולן אמר ושמשנהו שלישי וכסור של מעלה חמרים
חלוקה ואלה שחוח בימי הב ובימי ר יהושע שהעמיהו
מרבלה בעבות השחר שי שרגו חנם ומחרן לחצפירה
תתעלמו מעשה יעבוחות ל כל מקומי המוכר שין

ומעשה רב עזיאל [illegible]
שאלה כלא תהנהו אר [illegible]
יודע בעל לשונות ובכי [illegible]
יהוש ור עקי ישראל התמוט
חצמית ובכי מל לשונות [illegible]
שלא מנה אותן כיון ששדול כיוצא [illegible]
בדמיות מחזקו לא לא יבנה ובחמיה ועד אותה [illegible]
והב קיה הוא היב ותיא שלא מנה אותן כאן [illegible]
עזיאל כתרגם וכל שילו המעלות. [illegible]
ר חצפית כתלאור שלא מיהו סל אחרון [illegible]
מיזכרו תנן אין כוחכין מרבבל אלא [illegible]
מזכהו כתוך שהו וכל עהוא ובכא זו ל השלא [illegible]
ומה כל שהו הימים ובכי שבא תיתה ל שרה [illegible]
כעני כותב עליה מיוסבו ל חוצפית אומ כותבו לאיש על [illegible]
אשתו ולתומו על מכי על עבדי אפשרהל ותיא תיאן חבין
אבן לתומו ונתב עליהן מיוסל הומיל ומן להן הבעל ו
כדי שיאשאו מלין דזמכן מה שמרכי לחוזי לבל בי ידיף לבו
בדמיות כהנזין לעכן מטולן עדי מיתל ומן הל יתרו
אל בעלהבית והתה מסיק דכתב [illegible]
יתומו וכן לחשה על [illegible] [illegible]
ומיתו לה כסף ובדמיו [illegible]
כל שהוא חייב בפאה ולמטב עלו עדרה והל בדמיו
משמ דשפי מלא מחט יכן טמשלו ובשה ראפי מזכם
שבלת אחת אלא כל שהוא ויקן ובכא מסיק קלה מלבחב
אכל כצר מהכי אין כותבו ומשל המרגא היא [illegible]
אלם אל יזכהו אחר כצר מחקום [illegible] לא חשיב [illegible]
ראיתי לה לדרב אבי אלם מחט [illegible] [illegible] והדר
טויף כי קטנה ולכי מחיל בל כל [illegible]
את הכהן ומר יוח אבי אם לא הנכן [illegible]
אלא הרדום ומתעשה ובטמם ולכי מחיל [illegible]
שהיה נטו. ובמשנה דוקנית מש נזור ר [illegible]
ותוספתא דשבעל מיט ר חצפית ולפי שלא אבי כל
אותה הל ובדוסל ובמטל ומי מיכ מיר [illegible] מטוגל
שטבל ובכו לא מתכתה מלן ובתוספתא ומם לוים ל מקת
חלוק אר ומפי מעשה כר דקנם שהין ושמין בחטתו [illegible]
ר אלש בן עזרן חיטו בנעמי ר חצפית ול ובמב ר
חלפתא ור מחט בן טרי הכיא אחר לקנים ראש מלוגב
שהוש נטל מהיטבי ואמ על זו ישמת וטהרהו לו ואם
ר אלעז בן עזרן היה בצפרי הטע שאמ כשמעהו נקבע
עמו ר חצפית טם הל מיט חושבו עם אותן שבימה טהיו
ורע בעל לשון חכלא אבי רבה בעל תור
חכלאי אבי רב משרשים בר חקלאי בל
אמרה נזעת רב כהנא הוה בידיה שיסא ורב
משרטיא בר חקלאי ובכו ובכל טמליב אל ת סמא בר חקלאי
ולבינא אטוזר לאו אבי הוא ובכו ל הוא הוא [illegible]
חרסום הוא אבי ר אלעזר בן חרסום שהיה [illegible]
כרשת בל אמ לבן המחוה טהיו לו לחבשו
אלף עבדות מבשה ובעבן אלף סבעת כסף. והשחשן
לר אלעז בן חשמונאי מרבש לבו [illegible]
בת אחת היתה לו ליוחנן כהן גדול
שלא היה סופה בעולם מקודשת לבן של חשמונאי
ואלעזר היה שמו ואבי היה בבן יהוש [illegible]
יוא אחר בן הוונים יתפטר [illegible]
מעה לבוא עליה בסבו אבוש שלה [illegible]
מעבן לבי מזרח שמש ובאו לבן [illegible]
עיב אל הבדים ובו אחרן [illegible]

[illegible]

[illegible] ויסתור [illegible] שיו והר
[illegible] ר[illegible] ר[illegible] לא [illegible]
[illegible] יכולים להעות אז השאר [illegible]
[illegible] ר[illegible] עשרה תורה כהרוט מיסבי [illegible]
[illegible] כבבטיה [illegible] יה אשות מהערמה ורב הונא בר
[illegible] אז רב אמרא בר חיין ורבי אבא בר אויע ר[illegible] מרבנן
[illegible] ומעבר סתמה ודתם כיון והוא יורע לא אתי על ידי
הערמה לעבור אמר דבר שבשם בפתאום נפסח רעת לעבר
על ידי תורה כגון [illegible] דאמר רבא אבן עשרה בנו אדם
אסור אבל לשרבם מרבם אסור ואין כל תירוץ שאתר ע
[illegible] שיש [illegible] ר[illegible] ומשום הכי לא פריך הכא
[illegible] אלא אמר רבי יוסי שנעשה אחת כמשי
להעות [illegible] יעקב השמש בהרתן של עירים
ר[illegible] והתם [illegible] פעמים ראשון עם עכר
של סמן היה נאוכל סרוחת היה ואין מרי ר אלעזר בר יוסי
שים תקלה דאכיל אלא ניובחס דאולו הרשי מקדש כגון
שכלת קדשי שנאכלין וזכרי סהנהנלם לא היה ביאור
שלעל בר יוסי אבל מה תקלת אכילה היה מעורתו ואם
הדוחה ירצה לומר כי פסול ויחסי דבר גדול הוא בס ובה
שיש מ איסור סת כמן הטיית הנר בגדול ומזה היל ניכר
שהאדם עכן שעם התם שייך לאיסור אכל נחל ישראל
לא שייך וכן נמי ביהרה בן טבאי שהקב שבר זורם מין
טחיה שם שמשן בן טטח שהיה מחוקלא בר היה לו לרבן בס
על פיו מהו אין מכאן ראיה כך ולא כך דאם לעולם אין תקלה
נכה על ידי עוקים אבל יש הקשות היאך יורו בר לאכול
חלב ותבור שו אחת מכל מצות האמורות בתורה ואפילו
בהוראת עז וכן כהן גדול וכן חזקיהו מלך יהודה שהיה חסיר
גדור ושבטו את הפסח בלא כתוב על ידו ובלא חיצ והכא לא
שייך לאיסור אתם אפי שוגבים אבל מזידים דאבל לאה
הסתב מעיר כלא סכתוב כלא וכתוב הוא היל היה לו
הקשות מכאן כרבי הכל אלא על כרחין בהוראה לא שייך
ליכבל דבר שבתבון רעת הוראות והסתה להעמיד הדבר על
דין תורה כמה שבו ברבי זה כגון עבת הכת וקיים לן נמי מסקנא
דעבדו בבי כסיהן והעיד ר יהושע על שתי משפחות גדולות
שהיו בירושלם ואם בני עבדת הכת ואהן נתקים גדולים
מזדת בפלא ויבמו יבמה הכלת בנשי קרבן לבה בחיתה
ובתרוחה ובן חדים נמי דשלהי חלטה דבה מחלקת ר אלעזר
ר יוסי בנגר שיש בו קלוסטרא ובקרע ספר תורה בחרקן
יסת הכנסת נעשה סח עם סמו שחוא לקן ר יוסי בן קיסמא
ראתם בהוראה נחלקו סמו שבחלקו בם ובה [illegible] הבר בשל
[illegible] בית המדרש שהיו בשם הורבן מלמדי
[illegible] לפיכר עבדו לא שייך לומר בן בהוראה הוא ואחרה
תורה כי יפלא אחרי רבים להטות אחרי הרבים על הערבר
[illegible] ואלמתא [illegible] הוא איסור סת ובני [illegible]
[illegible] יבנו בבל לא [illegible] ר יהושע [illegible]
נחלק [illegible] ובלא [illegible] ובמה [illegible] בה בהיא
[illegible] כמלאה [illegible] שכן [illegible] תלמי [illegible] נשר
[illegible] ולא [illegible] ראתי [illegible] זבה [illegible]
[illegible] מר הוא [illegible] סמרייהן [illegible] הוראה לא
[illegible] תקלה בשה בל ירחין [illegible] חנניה בן אחי
[illegible] [illegible] מי [illegible] [illegible]
[illegible] על ידי [illegible] מו [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

המדינה וכגון השיב ר עקיבא ר חנינא בן אחי ולא [illegible]
אחי ל חסל אבל אבי ושמעון שמעון [illegible] כל כך [illegible]
בן אם יקו גמל אבא עיר אני תונר [illegible]
על ידי עדים [illegible] כל דכלשהעדים [illegible]
כו אין תקלה בזה לו ואם איט טהר [illegible]
שייך לדון הכי אבל בהוראה לא שייך [illegible]
ל אחשל שאכל סתחים של שבשת [illegible]
על ידי מוריתה סומכי אבל על פי תלמיד [illegible]
אבל לו רבו ישות סהיה יפלא ופנהרי אותו תלמיד שלא
ידוע כין מי בשם וכין כעעים וכאה תקלה על ידו שלשה
עיסותיקן נבוח והשכל בהיא יכלא ונרי ותבא [illegible]
חקידים השבוכים היו מתקנים להסא הבן סעאת לפי שאין
הבב מבש תקלה על ידיהן והיו עוזרין ומ ועל חוקאות
מוחין סורכין בגון מקלמן של ל יהודה בן סתנה הוא
אוכלי מבן עלת מחלב ובמקומו של ל אלעזר בן חרסת עלים
מבמת לעשבות ועשות פחמים ולעבות מדו [illegible]
של מילה ואר יעבר עיר אחת היתה בגבול ישל עדה יו
עשין כל אלעזר והיה מתה מתים בשמן ולא עבר אלעזר
שפעם אחת בדרה מלכות הרשעה שמר על המלה ועל
אותה העיר לא בגרו ויבן ויבו על הטאן וההולך מקום
שנהגן בו איסור עיר לנהג בן וההולך מקום מנהג ל
לקים חמור ודעתו לחזור נוהג כמנהג ואמרו כשיתן
בהכל שוחטו ומ מקום שנהגו ומכר שבכם מתי
ואסרו אוסר אין חסרו הרתר רבתי להשכלו [illegible]
חכל ליה שאף זה נקרא תקלה כדאמרת בהכל שוחטו [illegible]
נחלק בי כהן אב לשתי את ל יוסי שאכל מטחיטת בת
ועיין שם וכן הדין הכל הכשר הבם עשלו [illegible]
ואם רב התם חס לה לרבנה ואכלם ר אבא ר אלעזר
ולא ספרם לו

חנינא

ל חנינא בן דוסא
הוא היה עמי יבן יוחנן בן זכאי
ותע כל אין עומדין בברכות אמרו עליו על ר חנינא בן
דוסא שהיה מתפלל על החולה ואומר זה חי וזה מת
יסימן שלו אם בטבה תפילתו נפיו יורע שהוא מקובל
ושלא תפי ר מעתה חסיר שמחטה רבי ואר ומת אל נא
רפא לה שוב תפילה שבורה ומיד ענה ויבטלהי הפל
מעטה בר תמנא בן דוסא שהלך לאור תורה אצל ל
יוחנן בן זכאי יבו ולא מצאו ובמין בתלמוד דותי בתים
אבות ל מקסא בן מהלאל ר חנינא בן דוסא אומר כל
שיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת הוא היה
אומר כל שרוח הבריות נוחה הימנו רוח הקב נוחה הימנו
ונתקיים דר אליעזר על המתחיל עם השמים ויהי אמרם בן
תשע שנה ותשע שנים ל חנינא בן דוסא אומר כל
חמלים ביום הטליטי מאב להם שנ ויהי ביום השלישי
בהיותם כואבים ומרחיק את הדמן ביום הטליטי מחל
להיות נטמת וכל שרבי מילה מותר לעבות בשבת וכל
עיר לא יאכל ולא יבע בחוקה והמרגל מן העיר מעיר
מן הכר ומעשים דר חנינא בן דוסא מקבלן מקבלי
חסידי נמי ופ אחר המעשים ופי מתחיל מעשה בר
חנינא בן דוסא טייר לטבל כמשרה ומאו קותים ומעבר
חנן גדולה על פי המשרת ובאו מחות וסלקיה ובשמתה
רוח רעה על אותה עניה שהתה נשכנתו של ל חנינא
בן דוסא אמרו לו תלמידיו לרבה עניה זו מיעל
רעה מישמרתה אמר לה ר חנינא לאותה הרוח מפני מה
מעבעת כתו של אדם אמרה לו ולא את הנוח
לבנו מעה וכו ער ומאת אמ ומפי [illegible]
על מיכה שעשיתי לך אתה עושה [illegible]

ש עבר ראש נחן ומשלח פחת בדור ואם גלח נדיפה לא היה משלח
תחת הדור כלים מקבלת טהור אבל מקבלת הטומאה לא היה משלח
תחת הדור וכל ותניא בגמ' הכל משלח תחת הדור חוץ מטמא
שבמדרש ומקמי שטעו עקבי דמרי ר' יהודה וטשטפא ונזיר הכל מ
משלחין תחת הדור חוץ מן השמן שמדרשה עקבי שמקבר הטמא
שמדרש משלח תחת הדור של הטהרת ושל שטים ורבי ר' משיר
ר' יהודא אומר הטמא כאן כאן מטמא תחת הדור מבחוץ כאן וכאן
אין משלח תחת הדור וחכמים אומרים אין כאן וכאן
אין משלח תחת הדר אין לי שמשלח תחת הדר אלא נזיר שמלח
טהרה ומקמתן אהל מועד ולא מתקדש לי שעדיי הטמאים זר מיהו
בגמ' ריבן פרסט אשם מנזר טהרה מי מחכה אר רבא ואם נזיר
טמא הוא משלח תחת חור של שטים והתם נמי מסקי אם שלח
נזיר טהור תחת חור של חטאת יצא ונפקא ליה מזבח ובירושלמי
רעילה תמן תניין אילו הן השרצין ותניין אילו הן הנכסין
הכה את חבר ישראל והכה את חבר ידמו אר יוחנן בחנשין כאן
כשיעור מה כאן כשיעור אר חנינא בר הלל שב מ ש ל
והתחיל אחרון שיעור אינו מצטרף להתקבץ אחרון השכל אם כאן
מתחדש מן הגבול ומה השכל סבל לה מיר אף נזיר טהור
שגלח מדרש אין משלח תחת הדור אלא מדקא טהור מדרש ופלא
עליה הדם ר' יוסי בר חנינא כאן בנזיר טהור כאן בנזיר טמא כאן
נשך כאן בשיעור הא אפשר חמור אלא יוסי בר בון הך דתמר
ישרף שעבר הך דאת אם יכר פלגי שאינה משער פטר
חמור בשך אז יחלב שאם יכרע אי מישתבש אתי לא תהעמי
ביה הילישיף מיתבי בשיער עצמו וכן המשמעות סלם סהדי
הם דהאורב מלא הטיט משער טיר ומקבר חמור בשך
ידלך השך הילי יש לקרש הא דתמר ישרף שעבר פיר שעבר
שאבר בשך הך דאתמר יכר גופו פיר בגון השיער בשלא
אירבו ופרכינן הכא בתמורה ולטיל כרוסה אחרו מלא הסיט
של שיער טיר ושל פטר חמור לא ידלך השך הרי שלמוב
הסר דאינה נסר בבר דאר רב פפא בעפרתא פיר שאינה האיסור
שאת עיקר ואשיב לה לטלה עבר כיון דנסר הוא ויש פיון
מטלטלינהו ומסיק ודלי אם איפשר לשלקינהו מוטב ואם
אי לשאקינהו סר יתר ואם רצה להחמיר ולשרוף הנסר
ישאי מיהו לרבא אין דשאי לשעות אלא מן שער כן שבר
שיהן נקטין ותקלה לא חיישינן ויש לי מן הגיל דק אחרון
אם עז מחלת הגר ואינעי להו שמו לסתם ייש מהו מי שחלט
אין ראיקונו כיון שבר שמו עמי חמור אי דילא כיון דטומאתו
לא שכרו עמי הל תש ההוא גברא דאמר אמרה לסתם
יש הנו ליה חיטי כא גבריה אתא לגו ריב חברא אל דל קלהו
בריה ופרכי ואמאי ולינרינהו אתי מהו עדי תקלה לקלינהו
לבריה ופרכי ואמאי ולינרינהו הכי מי לא תנא אחת אמר
שמקל מה ואחר עש שמלה עליו ואחר סיון שנהגו בו ואחר
ודר שנחנך בו מון נהגין עש ומנאני הא כיון דקרינהו כי
יעם מוכחא מילתא הכא אינחור שניט גבב אינתי הכי אלא חיישינן
תקלה ותנא אלא מיתי לה ריון נסר מהרי אי תנשתקן אי
דקרין ומן עמי עז עבדיה ומן מעות שהפריש לחטאתו ואתו
עליה אי נתפרו אי אמרו יטרשאו והפרש אחרים תחתיהן מילתא
כי המלח ומן עמי מפרר וזורה לרוח אי מטיל לים יכסלהו לא אמר
ישרף ומתי ואשיריהם תשרפון בפני ומהיא עמי הגרסי נמסרן
בחלת בגיל סך ישאר מהן ואיתא עמי סם שני שעדי רדיך
אם משון תקלה הדרכה ועין אתם ותמן דעהנ בפני הבית
שלא בפני הבית ובגמרא איהכי אמר אמר הא עמי סרב הוא
אר רב הוא ומן עד אלא אר רבא ישאב תקלה ומנא תיתא חיישינן
תקלה יתנים אין שקרשין ואין מעריכין ואין מחרימין סתם הזה
אם הקדיש והערין והחרים מהיה תעדר פרי פירות כפרה
לים יקבו מעשר ולא מתבטל מילתא לים המלח ואיזהו עיר

[illegible] אמר שלשת בני
[illegible] עשר בגד יב שבטים מוכטח
[illegible] על ידע מיר שלף אלעזר
[illegible] ואחר עבדי מעם יב
[illegible] שמים הרץ

[illegible] יב מי כמוך בכל העב
מהבל סיומים רגל בעבאם
בגדולים שון משפר ורבבות ויבנו
כרי כתות פלאות כפשי כמחבנו
חמוטתך ועדותיך נאמנו במרשות העב
דיני חזידים ובבהות מתחדשות וב
ומי בם לחדר אחת מרבי מוצאות ומוב
ושבילי מעבות כמה פרשות מבו
לרוחם מיומים על כל ברכות ותהי
יתרוחם שרי עד כסור מדה
ישרים משוחרים מישרים ומצה
ויעיב שיחי כל ראשי בשמים עם מר ואה
ומבצחי על מהלות כתפים ומחו
ובריך מקיר אשר חזה עשמות הנבה
כסמה כלהות ומח
ובא השמיט סייע
ואני כוסף לעבר בחקרו הושיע
מרחמיו וחסדיו ומלבי לפרר חסי
ויזפני לסודיו, ודובדי יפסו
ושיתי יסודיו לעיבר מעבכת מעשה
כשאר אותות עם הרשי
כעבת שועי ומגלה כלבי יש
ויעבור פשע מידי ורש
יפרעי מתגנו ירכי חיים להודי

טבי: ר טבי שהיה תלמידו של ר יקשיה גר נפלא
ראש השנה כאחד בעסן יקש השנה לתרומת
שהלה מעון אל טבי אל יקשיה אם ביום זמת עולה חדש
בחדש תמיה תויה חדש והבא הרבן חדש מתרומ חדשה
[illegible] שנה שנה מעסן יבו ופרכי ולאחר שנה שנה מתשרי
[illegible] ה בו ודון הבי מיהו בירושלים [illegible]
[illegible] ראשון השנה פלא תרמ שהלים בהיום אבל שאול
[illegible] בתולה ויהי בחדש הראשון בשנה השנה בחדה
[illegible] ה המשנ ותבי עלה ב ביום שהבא המשכן בו ביום
[illegible] תרומ ר טבי ר יקשיה בשה בהנא נאמ כאן חדשי
[illegible] חדשי השנה ונאמ להלן יאמר הלכ חדשי השנה מה להלן
[illegible] מונן אלא מניסן אף כאן אין מונן אלא מניסן אל אבין אל
[illegible] בשלים שבה טבי ריש ואחר חומא ולא בן בהרה
[illegible] זאת עולת חדש בחדשו יכול יהא תורם בכל חדש
וחדש הלא בחדשו לחדשי השנת חדש אחר תורם לכל חדש
השנה יכול מחדה חדש שיצה נאמ כאן חדשי ונאמ להלן
חדשי מה חדשי שם להלן אין מונן אלא מניסן אף חדשי
כאן אין מונן אלא מניסן ולא עולת בכר כאן מתרומ
אלא כל שהוא הרבן ציבור בבן עיבר ושתי הלחם
[illegible] כיתן בשלים כך המרומה מה היו עושין בה
[illegible] נה תמידין ומוספין ונסכים והעומר ושתי הלחם
[illegible] הקשים גרסי ובכחי טלמי שבור אבל בסדר משנה
[illegible] אלא מ[illegible] בכחי שלמי שבור אלא ובל בתנאת הבכור

ינע אחיון ובתולות הקטנות ובל קינאות הטפר בתנ מתרומ
הלשכה. גל בבבל ל היה קורא הקורא את שמע ולא השמיע
לאזנו יצא ר יוסי אומ לא יצא. אלא ולא הקורא שמעתה ר יוסי
אומ יצא ל יהודה אומ לא יצא. וכבר אמר שכי אלי יקשיה אל סבי
שטקן לבל ובחטולה גל רב אחאל סבי שטקן לבל ומקשי
היחטה ולא בן מה בן אחרון פי פשיטא אל סבי לבל אחה
ול יוסי אל כבתא ל יוסי ול יודה אל סבי יוסי ולא אמרה בגבור
ת אל סבי שטקן לבל אלא בבן שמעבר ותבי לא אמרן אם
מאיר לפים בן ערך לאמר אל סבי שטקן לבל ואלא הבקר
אל סבי שטקן הייו בבינבר מיהן לבתחילה עריך לבמיע
לאזנו. ואלא מסקנא אמ רב פסקה אמר שמעון בר שילא אל בר
יהודה שאמ משור אחת בן עזרי ובפרקי אל מאיר אמר לבפי
לבתחילה מי אין עריך לבמיע ראלא אמ לו ר מאיר אשר
אבי משך היום עלונבר אחר מעת הלב בן בן הבסרים ותבנא
בתחלתא ל היה הולא ומגלה ל הקורא את המגלה וכסוטה
ל אילו סאמרי בדית שמע בסתבה ובבי ר יחבא אור בבל לשון
ובעבא רל ובבל והיו בהויתן ובבבל שמע בבל לשון שאתה
שומע ור מי הבל שמע ההוא מיסבי ליה השמע לאזנך
ויבל סבי לה כאלו הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו יצא
אלא ובים פליגי עליה דר. מיהו מון דאיכ ר יוסי ובלבי בר
בבים חשבם. ובבי מי בר בבסלות ל העיל שבהים ראלו
אבהו סימנ סרים ואיילונית ובן שמנה אין עושין בה
מעשה עד שיהו בן עשרים. ובקרבן עד ואלא אם ובלבה
תוספסה עבר שבוש בשה שאלן נעלה לבריל הים לומ
סל עבר ראמ מטהה. אמרי טון ראיכ רשכב ראמ מטהה
ית בלא ושכב אומ כל שטהה אחרים שלש ימים אחו נפל
בבים עבר. ובלא ר אל נמותו מחבירו ויש שאמרים
מחבירו ובן ר יוסי נמקו עמו מראיל סל האומ הקבל אפי
בשאלן עם ר מאיר ואמר איש ספר אונן היל הוצרבו לפסוק
אל ראם לא הטמיע לאזנו להזנו יצא. ואלא שאלן ער הבן
בינת אש אל מאיר פריך ראשון נלבר. ור לא היה אומ אלא
פסוק ראשון מלבר ופליגי אי חודר ובמירה אולא. ואיל תנאי
ראמרי פרט ראשון צריכ בונה ראמי בבונה פליגי מיהו כל
ד פרשיות צריך לבתיל מראיל בספרי דיליף לה מושבנתם
מראיל התם מיהו להטמיע לאזן פליגי. ה אדם בדרך אותתיה
מסקינ דצריך שיקל ליחדך וגם מל הקר זר באותתיה
מעשה ו בהבה. וכל המאחרך נחחר מחרבסן ל יחש ושנתה
ית גר הת יכחלך אל טבי אל יקשיה מאי דמל שאול ועזר
רחם. ומסקינ ישיבן לתחיית המתים מן התורה. כמה מגלה
תא הל אין בן אחר הראשון ופליגי ר אלעז בר יוסי ורשכב
בהאו את המגלה בחדר הראשון ובעבסה השנה. ר אלעז
בר יוסי אומ אין קורין אותה בחדר השני שמל מעשה שהבות
בשני בהבות בראשון רשכב אומ אף קור אותה בשני וכו
עד אל חיים בר אבטי אמ רב הל בשכב ופרש נטלה ר
אלעז בר יוסי מבתבר בטמ דאין מעבסר על המשנת אלא רשכב
מהי בטמ אל טבי מהמר בחולה עריך.
טבי גר בטלהי תמורה ואילו הנקבים הרש שהקיל
יקטו ובן אם הקילה שלים שור הנסקל ועבלה
עגלה ועבל ובבר מעבדע ושיער שיר ופטר חמור
ובשר בחלב וחולין ששחטו בעזרה ובן. ובבר רמי ליה טבי
ורב נחמן קמל שיער שיר יבבר. ורמיהי הא חתן בפ אחרון
חיס עגלה הערב מלא הכיס מ בבר בעבר מטון הבבר יולק
משיער שיר ופטר חמור בטבר יחלק הבבר אל לא בשיל
בשן בשיר טמא בשן בשיר טהור ל שנה נמה בבל בה
לבן שנה אל ונמל על הבשר שיר טמא לא בבל בה
שרל בר ר. והבי מי אמל בשיר בבר [illegible]

נזיקין. לא הרי שהיה רבו רופא ואמר לו פסול עבד ופירשה ת"ה
לו שיבי ומקולה שיחיה בעולם ויצא לחירות פשוט שאם
שיתבטל לשחרה ובטל הלא ושחרתה ותהי עבדי ליה ההוא מיבעי לי
לאחשבי ל מלעל שה הושיטידו לחבי שפחתו ופירשה עבר
שמעיה מטור לי מיבעי דאם אמרתו ופירשה עבר
אלא דאם עבי מבו כוה. ופשוט הוא מתוספתא ריסק הלא
מלמד הוא את עבדו בין שהתבטל לו בין שאינו מתבטל לו יצא
לחירות פשוט שאם בהתבטל יצא לחירות בשאין מתבטל לה
יצא לחירות. אבי והרי מפרש היה רבו רוצה וכל דבשהיתה אבי
הסורר שהיה רשלהי מיבע בהבל אם אמר רבא היתה לו
שכן מוכרחת לו בתיקו ולא הכיר בה משלם ועמד ועלה לעבד
פלוגתא דרשב"ג ורבנן. הייתי מפרש מחה שחלוקין רשב"ג ורבנן
בחור אחר ל"ש ולא יצא לחירות הואיל וכיון לעבד אלא
שלא כיון לטהרת אבל אם כיון לשם ואי רע שמשלם את מעבד
ולא יצא היכי דאמר רבי אלעזר עובר ולא יצא לחירות שם
רבי שכן המוכרת בחיקו ולא הכיר בה ראן יצא לחירות וכן
אם הכיר בה ושכחה. אבל אם הכיר בה ולא שכחה ועמד ועלה
כיון דהעבד חאר לה ואבעי לה לאסוקי דעתיה כבר היא זו
כיון שהעבד סמוך לו אבל הכי בר אלעזר לא יצא דבל דרוקא
בחול לו עבד לחירות שן דעסוק אצל עבד ואבל שן הוא דהוי
כבר אבל מעבד אחר לא מיפליגי בחול לחירות. מאי זה דבר
אחי טבר נקהוטיט ידו לחבי שפחתו ופירשה עבר מלא
כמעבד אחרו שי אם כיון לא אחר אחי פרין והלכה ידו על עבד אבי
לא יצא כיון דאין מתעסק אצל עבד לא יצא הילל אבי תמיה
הייתי היה מעשה זה. כי קשה לו שלא נתבון לעבד שלו טבי
דתרסה היה לו לכון לשם. ותא אם לא כיון לו אבל סבילא ליה
דמשחרר עבדו אינו עומד מעשה ליה לא שחרו שטר אלא
בכסף אלא כבל מתנן אבל ליה דעבד מעשה. ומה לי שיחור
דשן ושן מתבטל מה לי שחרור שטר וכסף. שמעית ימלא
שלה. לא שמעתי הקדוש המית טוכך עבדי והוא אמר לא
המית מטכיעך שכ. ואמר אמן פטור וכל שר אמר לו עבדו הפלתה
שיב יהמירה עיב והוא אמר לא הפלתי ולא סימיתי משכיר
אני ואמר אמן פטור. ובגר מהו שיאמר לו שם ידי שמים פ"ל
הא כל מורה מקנה פטור. מיהו מהו שישחרר אותו על פי
עצמו שאין עדים בסימני עבד והפלת שם שמעתה מהרה
מעשה לב שהפיל כיון טבי עבדו אתם גבי יהושע
אם לו טבי עבדי מצאתי עילה לשחרו אם לו אין מרגל אין
דעבות אלא בעדים ובגר הרה אמרה שאין אומרי לו שם כמר
ידי שמים ל"ל בגר אלעזר בעבד הוא אסור לשחרר ולא כן היה לו
אותר לשחרר אל גמרה אחרת אסור לשחרר ולא כן היה לו
לשחרר משעה ראשונה פי' בגר המעשה מטא שאסור לשחרר
שאם לא היה לו לשחרר בשטר או בכסף. ובר רסר המקשה
שבכוסה הפל שם כי לשחרו אם לו אם מכונה הפלתיה
לו לשחרר בכסף או בשטר ומאי שנא אלא לא מין לשחרו
ואינו יורע אם שני מעשים הוו מכון ומכן אם חלוק
הראשון. גר כלפי שלהי הל אחרונה ופסר יומא הרבה
נעים הוו לו לכמן ראשון ואמן שני עבדו טל הב אלא שחוכת
חבריהן גרמה להן. גר בבראשית ואמר בא מגורי זה
אליעזר ישבר אברהם שהיה בכלל ארור על ידי בשירת
לאותו עניך נחמונה יצא מכלל ארור וכא לכלל מיון.
שאבי. גל כלפי ראשי הטל ל שמע אות אב ובא וכל
הרוב כשר לעבדות החרש פירוש הוא וכל ועבדו
בטוביה המשם שרשה פחרש פירוש הוא וכל ועבדו
משוחרר וקבלו הכל אותו ואת כל ופסלו את עבדו ומשמו
לבר קבלו אותו ואת עבדו ופסלו את כל ובגר אם עמד
כל מיה ואמרי הפי אם מר שקבל אל שמו הל כל שמעל

ושם
שאלה. גר שעבד לפרוטה
את עבדו ישוש פסול ופסל
ופסלו את כל מעוש קיבל
לא שכיל דאשוחרר כשר לעבדות
כשרין לעבדות. טבות
דוד כמ אמ רבי מאיר
כעלה אם לא אמרו אמרו
טבאמי עשאות אמי הוו יהבי ליה מל חיל
משעה דיבוריה אלעזר להוא אתרא דיושטא
הוו מטמן בבוריהו ולא הוה מיית הרב אמרש
וכל דאסיר הכם. ואיש יודע אם אותו חכם יבא הדיקו
שטאו דשטאן אם משנים בדיטים. אמר רבי אלעזר
תלת מילי. משנו ובטל בטלתיהו מסכת מעריב ומשמעתא
מעבד שהוא דיר עבר וכן עמי מכפר לי אם הוא שמעתא
עדין דהא ר' יהושע מל אם היה מעשה שמעתא לא שבועתו לא
היה ראשי לעשות מה שעשה כאמרו נגף הקדר
טבות. גר סהדהב ההוא גברא ריפא
לסוף חיקור שושמי תרגא
יב פעי אמ לי יבמא ודיבי אמ לי ההוא
שמיה ואמרי לה דב שמעתא מ דאמרי
ליה כל תיל. אמר לה הוא מ שבעי
דטושמי ואם היתה שאות מעשרת הטושמי לא
היתה חוזר כי מטבי יוקרא. אלא דהכי הוה
אכסא מעלי. שכתב הוה אתא ההוא גברא
לי אית לך שושמי וזבוני אמרי ליב לא אמ לי להה הבר
זוזי בזבן דבר דחשבת לי אמרי ליה הא ביתא המך וט
עי אמ רבא מ הא ביתא המך לא הסקא בוהא שמה דאמרי
אלא אמר שומר חכם לא הוי. גר מלך בשמעתא דר
אלעזר אמ אלעזר כל המפלגה מיבטרו כמילו עומר מ
כמ אכם אולי ימושני אבי ואמר אמרו מהגמרא דסמ
הכל המל היה מעשה הנעה עיים. נפל ואמלו שמרי
אמ רב חסדא אמ רב ישייה מר אבא אמרה כתות מין מקמלו
פני שכינה כת לעים כת שדיים ומ כת שקרים ומ ומר
שדיים לא יכון לומר עבי ואיכ מי מחלק בגר מנשמה
וגר משלהי מכות ובמאמר את הספיק סוף בגר השולח אם בט
אל חטפ. ודומר אמת נלמבו מכון רב חסדא. ותמ את כהנה
ויהבו ליה זוזי אמ מהכא ואיקר אתא לקח דרב ואל רב
מאלי דעבדיתי זוזי דיהבו לה ואיקר דבריה עבדו ורבי
אין כהן משום מחוסר אמנה ומחוך לפרש הא מחלוק
ביבורו. אסור הייט כלא ריוח הדם אמל כמשמ ומרקן
ובמקום שאדה מרוח מותר להחליף. ולחזור כדי בורן
רשב מאי תוכתיה דבר מיהה ומותבינ ליה ר יוסי בר
יהודה אומ מה מלהין ערך יהיה לכם ולא הין כסל
הלא מי שאמ הין שלך ערך ולא שלך ערך אל
יש כהן משום מחוסר אמנה ומשני אמי ההוא
ידבר אחר כפה ואחר בלב. ולא משני אמי ההוא
ומתן ודא מן אחלוף ביבור אסור משום ובכל ומ
מנינו מתעתע אין לך ראש גדול מקבלת בדבר
יעקב ויצאך עצמו לא היה לו להעמיד על שורש אחר
הסכמת ועוד נמי. זירוזן מי מותרין וכל זה לאמ
אחין. וגר מי כלב דקיומי הוא אל ואמה ה
אמרה לקיימה כפתיה ואמ תהוי לקיבל
ישתו אתא קיימה קבלה אמ אמי שאלי
ידברו כזב. ורבא אמ אמרה אין אדם עומד
ומפסידים שאינו כיון אלא אמרה אלא

[illegible] ומעשר
[illegible] עניינן שורו מגירה של
[illegible] שמא יהיה מחנה עם מעשה אלא
[illegible] ישראל יש בו אמונין אין דרך עכלות לכבר
[illegible] ישיעו [illegible] נכר ותולין העולם בטיר שאין דרך
[illegible] מזומן לחלוכה ור יהודה מורה בכל הנבריא
[illegible] לתוש [illegible] מיהו שך שהוא עשוי מטעה של נחמות
[illegible] של שיעור הוא איכ לחיחט לתקלה לר יהודה ולחכ השיעור
שהוא של אדם אי של חמור הוא על הסדר השך שמה מקבר
תלין כשיבור שיעור הסיר וכשיעור של קטר חמור ונשך נלכר
אלה ולא מאחר הנקבל כמו בשר המכושל אין דרך לקוברו ובנתחו
מוחרת שנאסר מהשה עליו כשולו בחלב אמל חעים הוא הנחה
שייך בהו לא חיבעיא הם הונחו מבלי אלא אפ בבשר מי אתי
בהו לדי תקלה לחוצא כחיים טעם יכל הא חלא תנ הדר עבדא
יחכ שאפקל כה ונצא שנתלה אלא יסיה שנהב ט יהודי שמנה
כי חשוב הכל הנ איבורי הנחה לא מכ כהו מהרש מה יעשה מחכ
אם נשריפה אי בשאר מלוון אין העולם אלא הכי גאיי הו אכל
אלו כיש חרטיב כי הדר תקסע מקרא לא תנ הו כהוריהו ועכ
ומעעות ההלסת ליב המלח כיון דכאה אחיב ישנים מתקיימים
ומשתן וכיצרן אין העולם על ידי טחיבה לא מ מזרלי מכבורה
מי דהרכה מולמין לא יסמיה הכל מכעיק אותן נחזום שלא
יזכרו ולא יעלו לדר ארם ובני הדרמ מי הנ טעם מחב הקדש
מעבר טיק הזה כלי מתכות ומעעות אי אינפשר מעכן אחר מעב
דאיכ לאיב ישרק ואיך הא מחכיל מחפי הקדש לעולם אסור מאיכל
בכיון תמוחה ומכ כלשעה ור מי הא דאמרי רב חסדא לאשרי
הנו מעעות סבהים דכל היכא דאיכ לאיחש דאי מטחיל עלה
לדולק ליב המלח נא [illegible] מדאכי והני אתי לדי תקלה מוטב ד
מלשריעה לאלמר כבהים ראיכל הלא שאמלא הנ שיאעאו ודוקא
כמה בגדל ואם דאמרי ליב המלח בכל מקום מדקים מדוקן ליב
המלח דומיא דהיה מהוך מפקיעה ואין לה חילוק יש מעעות של
מרון הקדש מכיון עכ לאיסור עשאו הא כי פליב ר יהוד ור
שיעל מקבר חמור הל יהוד הכור מחיים מבקיל נפלא תכסות
ובין מהנחת גופי בין מהנחת חמין פליב והנה מי כין ומתפס
הרעית תחת הסיפור לא שנה ומעכ בין עבר קנס הוא.
פרון עכ הוא כנגא אלא מיסור גמור הוא גבי חמל כמוהו
ומחלוק הלוקן הוא מפלוגי ר ישמעאל בר יוס. ורבס מאיל עכ
ומתנא יכ הא דתנא מכס מקרן מוכר לא כאי מדרשים
בגד שרפלו הוא אחר כגון שור הנקל וכל הנו וחשיב הם
כל מין וכל הנקרן אמרן אמור ומפי משוע מן הבסרן כיצ
[illegible] מיב עבר בגמא ראשון כיצי מעיר את המעשרנ מ
פיל יצל חרש וכל ומכיא עוד עכרים ודוי שאמר אחת מהן
על כל חרש ועל מים חיים וחפר ובמה מכנו נטל עכ מוד מזל
[illegible] מכ מ [illegible] לא מ [illegible] מ [illegible]
[illegible] יהא תרומת הדשן ועגלה ערופה שני כתובי המקן כאחר
[illegible] ומלחמן ופרכי ושמכן ואר מלחמן תרי מעעטי מעבי ותיב
[illegible] ראשון מטוב והו תרומת הדשן ועגלה ערופה ועבר
[illegible] שלשה כתבי המקן מאחר ומכ שאמרן [illegible]
[illegible] מ [illegible] ומ [illegible] לא מתרים
מחיים אלא לאחר שחיטה אמכי לא שייך מה לחיים הכ [illegible]
[illegible] ומעלכ [illegible] מה [illegible] הפרי [illegible] מחוץ
[illegible] מסכנ [illegible] ואר [illegible] עגלה ערופה [illegible]
[illegible] לאחרי ערופה מתוכי [illegible] ומכ המטמא מ אחרון
[illegible] ויסה [illegible] לאחר ערופה [illegible] ליה [illegible] ומ [illegible]
[illegible] מוכחה ומכ המטמא מחיים מוכי לה מתנאי
[illegible] מ מחיתו ומח מנן ומכל הכי נרכי הכל ולפי כן

משלה ישנוקה ואחרי הנב מה אדה [illegible]
ומאי מלה עדי מעמד ומל דחיש מעבר הסק הסעדה [illegible]
שוב מעטה מעבר עד מעשיתה רחיצת ידי הוא [illegible]
הדין מדר ומכן ישר מק אותו מעמאה תלוי בעבודה שבל ש מדר
המחוטה רון מ אלמר דומה כמהסל דמה בעיל ש לחיש ועדין
עדיר הכשר ומעמה מ מעמת שהמ מחזר קטרמה עדיר שמה
ושלמת הדיש [illegible] מעמ שלא מעמת מעמה סעמת
קסרה הל שמחת [illegible] שמוש שמור אכל אם קודם הסעה
היה עבה מלאה ומדה ומפ הכי הימה מסרה ודאי שיך
ומיפך והשמ לא [illegible] מידי

טאבי

מחדקת הכסא מעמ תלה לדבי הבוגמ לא
ידע מ מי היה

טבי

עבדו של רב בעל תורה היה
ומניח תפילין ומשמ
רב רמ הנח לו תפילין מבל
תורה היה רב מ היתן אר שאל מעשה נטבי עבדי שלרב
שהלך ויתן תחת המיטה אמ להן רב לכם מהכם מאיתם שטבי
עבדי הלא חמ יודע שעכרים פטור מן הסוכה והלך וישן לו תחת
המיטה ובא רבי ומרמ ומ ומיושלמ הסוכה מ היכן מחלקה
שטתה רב ראבי טבי עבדו של רב היה מין תפילין ולא
מיחו בידו חמ ומה מיחו מרי מאי שלק הלך תחת
המיטה שמיחו בידו ישמת סוכה ומשני לא מיחו שלא
ומחוך אה החמ אם שלא ארחון את חמ יטב לו חוץ לסוכה
רועה היה טבי עבדו של רב ושאול רבי חכמים ומנמיוכי
מ מחרון אהיה המוא תפילין מתכסן זוג זוג אחר המיטה
ומחר הסטה אר אולעי מחן תנא אשה רב ראבי עבדו
עבדו של רב היה מנח תפילין ולא מיחו סדן חמ ומה
מיחן מרם חמ הוא עבר היה אשה ותנן נמי בברסה מ
היה ירוק כתורה ומשמת טבי עבדו של רב הכל עלי תנחומין
ושמייה בריה נחבל רמי שקרוה מ שמחות כלה ומשמת
טבי עבדו של רב ולכל מלין תנחומי מ עי מבר היה ומכין
הל אף הוא היה הנח לו תפילין אמרו לו לחדתו רב שהעבדי
פטור מן התפילין אז להן אין טבי עבדי כמאר עבדים מבר היה
ורב שהנח לו לכמו תפילין אין לחוש שלא יעלו מתפילין
ראה הבדים כל המלח בבי עבדי שלה הימ רבו אז שעשה
תפטרות אז שהנח תפילי נמי רבו לא יש לחיות ומכא
ומיחש אה לא שוב ימה לו מעמו ומל מה ילא ראו ומ
שהנח לו אין לחוש אם הגיעה מלה. כל דמלס מעמ
לחיות. כגון שהנח לו רבו מתרעל לה ומיהו לה אלוה
קל ורבי כל מלס לא יש מהנח הגנו ומיהו אפ אי גרל
יש לא קל מידי דהא תנא הת מב ידעל העבדי והשמחו
אין הורין אותן אנס כל ומיהה כלמת של בית רב היו הורין
אותן אנס כל ומיהה כל הרמ מעבה להתור הנא ואין הורין
להן כר מי להמי שלא יעלו ויחמ ומלמ אמת רב שהיו קל
להן אנס ומה. ומשנ שאנו עבדי רב כיון חשיבי הלא אית
להו ולא ומיחש ויחמ. אמל מ שמחות תמא של בית רב
היו הורין אנס ועבדי עבדו ושמחתו אחר. מניתה וכלמנו רב
אנ מ מ מ שהיו הורין עבדיהן מבר ושמחתיהן מלתה
הנא מלמ ומיהו רבה מלס מעשה מבמתה שמחתו של
שהיתה מרקת גבה את החמות אמרה לו ר חנינא. ומעבי מו
פנא שלר אמרה לו מרקה הייתי בין כל אחת ואחת. ובמ
מי מלה ומא הרבה מנם היה לו למען ראוין לבין מבי
עבדו של רב אלא מחמה אביהן גרמה להן. גר מרבה
מעשה רב שבמה אה עין מבי עבדו והיה מומ שאחה
גרלה אמ לו ור יהוש מי אתה ומרע שמבי עבדי יצא לחיות
ומ עד אר לו אפי מבין לך עריב ומורה בנס מבור. ומיה
רב רבין לסמוכה. דהא אב לא כין כלל לבחות אין אצא לחיות
ובכי גר כחזושי פלא ומיה מתפרנ על שלשה עשר מסות

[illegible] ואשריך וחפץ כל שהוא וכולהו לא אמרי אלא מן התורה
אבל מדבריהם עדיין הוסיף. וגר כל דקשית הגי. כ וטמאל
זהמרי תרומה דקשיתא הגי בששים תרומ׳ בשש פיאה בששים
ופיכל תרומ׳ בשבו׳ והתן טיעור תרומ׳ עין יפה בארבע ומשני
ואוריתא נשט ורבנן בארבע. ותו קרבן ואוריתא בטשים
והאמ׳ שמואל קיטה אחת פוטרת את המרי ומטמא ואוריתא
בראוריתא בראשונה ורבנן בארבע ורבנן מדבנן בטשים ואמאי
לכתחילה ישאן שיין מדבנן רעה כגון יבלות וקטמיות
יבלת הגיע ותמא מתוספתא לשמעון שזהרי שיר כל תרומה שאין
הכהן מקפיד עליה כגון הכלים והחרוש שלו בששים
ותרומ׳ טמאה ניטלת בשבע בששים. ואילו עטלו אחר חטה
גדולי תרומ׳ ועירוסה ותרומ׳ הקדש ותרומ׳ חוצה לארץ
יכו׳ אכל תרומ׳ יבלות וקטמיות וכל שאר דבר שאינו דבר
תימה ויעהר חוץ מאילו שנטל משמ׳ שהגיע בהן עין יפה
וכיטמיה ושטים שאף מתרומ׳ ורבנן כגון עמצא שאינו נקוב
אינו תרם אחד מששים נהרא עין רעה אבל שמואל מודי
קא מ׳ ומטמא׳ עמי הא דכתרומ׳ ורבנן לא אמרי דבר כל שהוא
פיטר המרי אלא דוקא בששים. ומשוגרו על גדולי תרומה
שהם תרומ׳ לא שנא דאוריתא לא שנא ורבנן ואבל לא איתא
אלו לאשבר בראשונה דכיון דאוריתא אינו מטמא. ויש לו
סרך. ולא כיון דאדם יורע ומן התורה פטור לא עביד
כולי האי. וכטלהי פ המיחדש. כמה דאמרה בפי לאוקמא
אמיתה דשמו בתנאי ואמי לה ואמ׳ רבא לית להו דשמואל
ותא אמ׳ ואמ׳ אמ׳ רבא אית להו דשמו דקשי אפלוגתא דר
ור׳ יוסי בר יהודה דפליגי בגוב טבלו של חגיגה ולעא
דהא מ׳ אחרו ונמי ואמי נמי עיין מ׳ אחרו דסבר יוחנן הל
מי שאחדו בולמוס. ובגר כ׳ אחרו ועד בגמ׳ זה הכלל תבלה
כל איסור שבתורה כגון מדבר כגון שלא מדבר בטרם עמדם
חוץ מטבל ויין נסך ופרכי שלא ויין נסך משום חומר דעז
חלא טבל אמאי. ופרקינן לתרוי בר איסורי דא שמואל
חיטה אחת פוטרת את המרי. אפילו הם הגדרו על גדולי
תרומ׳ שהיא תרומ׳ משום תרומ׳ שמאה ניר רבבי חזעבה
ותיפוק לחולי ושהי לה ואמתי לידי תקלה אמר נמי אבא
מסחר אמרי בר אבין ורב חנניה בר אבין תנא תרומות בי
רבה בבבל דבה בר מתנה אמר להן תנו בתרומות נסם
דרוע תרומ׳ שנתלית תרומ׳ בעמודה ושתלן טהור מלטמ׳
אסור מלאכל ומאחר שנגדרו אמאי אסור מלאכל וכו׳
והיכא דאכל הלוי אמאי טהרו מלטמ׳ והא עיבר בגיל
שגדרו על גדולי תרומ׳ חשוב תרומ׳ טמאה ניר כהן מלא
אשהי לה ואמתי לידי תקלה ומאחר שטהר מלטמ׳ מה
אסלא ליה כגוונא והא ריוח יש לו וכשיזרעה ויהיה
לו אמאה תרומ׳ טהורה הרבה. והא רבא אסל מאי אסל
הייט לזרים אכל הכהנים שרי ואפי׳ לרב ששת אמ׳
מאי אסור אסור לכהנים הייט דוקא שתלן עצמן שר
ששתלן בחזום ועיקר בגון שלא כלו עדיין אבל אם
כלו ונגדלו אחרים אפי׳ רב ששת מודה ומותר לכהנ׳
דכיון דטעמא משום הפסד הרעת לא שייך אלא בעודן
דיחין אבל בגדולים שכבר כלו מה הפסד הרעת
שייך כהו וכיון דמותר לאכילה לכהנ׳ מה הועילו נתקנתם
שגדרו לחיותן וגמגם בה ולא תיקא מיהו לפרשי דמ׳
דגדולי תרומ׳ תרומ׳ ואם תרומ׳ טמאה היא הרי כשאה
ולא קשי דדוקא שתלי תרומ׳ הוא דאסלא לרעתה ורבא דב
ששת ואם כבר טהרו לרבא מותר לאכל ולא הדחיקו
משתלן אמו כמתורחין ולפי דכו׳ נמי אחר שכלו לא
הדחיקו בגדולים הטמין אחר שכלו אבל תמאמתרמת
ששמשת ואמי נרבי אבל אין ומיטה מוסלת לדן

[illegible]
ראשונה [illegible]
שגדלים מותר לי יהיו אות [illegible]
כיושלו ר׳ אבהו בשל יוחנן [illegible]
ותלא אפי׳ משגדלים פעם אחת מותר ואי [illegible]
ויותר אחריכן אלא שלא רש חילוק בין תרומ׳ [illegible]
ושתלים ושתלים מילתא אלא שכיחא היא [illegible]
הדחיקו בגדולי הא׳ כן כל אבי הסור [illegible]
העבל ומעשר ראשון וספיחי שביעית [illegible]
והמרומה והבכורים גדולין חוץ מגדולי [illegible]
שיני תולין ותרומ׳ שאין נזמן זרעים [illegible]
ומעשר ראשון לפ שרוב תולין ספיחי שביעית שאין מעלין
תרומ׳ תוך לאחר שמיט מעשה שהרי טמא מת וטמא
שרץ מותר בהכלם טבילה ואינה אסורה אלא כמי שטמא
יצאה מגופו והא לא שכיחא אם נטמאת כמי שיטמא
יצאה מגופו והא אם נטמאת בשרץ או בטומאת
משמ׳ ואיט אחורה דהא טמא מת אוכלה ובשעבר בה
נטמאת. מיהו אם נטמאת בזב וזבה ויולדת ובעלי קרי ומשמ׳
ואסורה כראוי כתחלה פ בנות כהנים ואמ׳ רב יוסף
עובדא הוה בפומבדיתא והטבילה קודם לאימה והכי
מסיק משום סיכה סכל והמחבר שמשה חולין והכי סמי
שאינו מעלין וגדולי הקדש ומעשר שני תולין וכן היל
שתלין אמי איט מעלי כל כך ליתן לתרומה כיון דמטמא
תרומ׳ אפרישתה לא הוי איט מעלי ולא נתנו איכו
מעלי והא מסקינן אין זריעה לתרומ׳ והכי איסקינן
ניזוכנא כתרים ר׳ אבהו בשר יוחנן תאנים ועבבים ששתן
הוחלן ועשה אותן תרומ׳ ואם היו תרומ׳ מעלין ר׳
זירא ר׳ יסא בשר לעני סוחטן עד פחות מכזיתים ויינם
כשר אפי׳ לנסכים וכו׳ והתם פרוס פ הזורע תרומ׳ תמן
מיזהו דבר שאין נזרעו כלה כגון הלוף והשום ובפרשים
מילין דברי רב ששים ואחון אשר פיל מעבלת שרשים
ודלה משהי לה יכל פו ואמי אחרת גדולי תרומ׳
תולין משהי לה ותרומ׳ שמאה גבוה עד עיון זריעה
ודיע לה ויהיא תולין ואכיל לה ודילה אותבי והכי
אתי לה לידי תקלה ואכיל לתרומ׳ טמאה בבעלה ותניא
בתוספתא אוכלי תרומ׳ בדרים טהור שקפלו את הטהור
וטהור שאכל את הטמא וטמא שאכל את הטהור וטמ׳
שאכל טמא נעשה יגר׳ עלה בני מערבא כפ התרומה
והבכורים נמי ניכורו טהור שאכל את הטמא נעשה
אב ואחר יאכל מן הקדש יגר׳ מן הטהור ולא מן הטמ׳
ואל אמו הכא מכם עשה עשה. ר׳ יסא שמעי לה מהכי
הטמ׳ והטהור יאכלו הטמ׳ והטהור אוכלו בקערה אחת
כאן ואין אוכל בקערה אחת בתרומ׳ ומשום הכי בנו
רבא עלה דהוי גדולי תרומ׳ כי היכי דנשרפיה ולא
ושהייה גביה ותנן נמי שגדלי תרומ׳ ששתלן טהרו
מלטמ׳ ואסור מלאכל ואמ׳ בגמ׳ רבא שעמ׳ מאחרי
יטהרו מלטמ׳ אמאי אסור מלאכל ואמ׳ יב ששת
אסור לכהנים מאי טעמא הואיל ונפסלו בהסח הדעת
ובסוף אוקמה ר׳ ירמיה דאין זריעה לתרומ׳ ואמ׳ אבא
זיל׳ וכיון דיזע בהן תרומ׳ טמאה לית לה תקנתא
כלו לאפוקה מידי איסורא שריף לה ולא משהי
גביה ומשום הא׳ טעמ׳ גדרו רבא דהא גדולי תרומ׳
תרומ׳ ולא [illegible] דתמא כתוספתא בר מאל טהרו
הטבל [illegible] ותרומ׳ ומעשר שני
סחולין [illegible]
[illegible] ר׳ זעירא [illegible]

70

[illegible] כמיקוב שזה וזה סומך
[illegible] וחיכש כהריהו מעות ואחר
[illegible] קוטה ולא יותר ולא
[illegible] נמה שאתן משום ותעלם
[illegible] אחר תרעם שיש לחוש והחזור
[illegible] מה שכיל אבל כתבי תרעי לא אמרי. ול יוקב כבר
[illegible] הלא הוה ואעג הלא נתן אלא מדעת מעות שיש
[illegible] מי מדרע משום מכחש ועתיה אכילה והא ה
[illegible] ורב מהין עבר ואוקימנן שלא ידבר אחר נפה
[illegible] אבל מילי אחר אחרת שלא יוכיח כפי מה שאין
[illegible] מעשות כן הם סומכין עליכם כן אין סומכין ה
[illegible] ר"ל שהוא כעצמו יותר שהוא שקר מדבר
[illegible] לבם והתורה אמרה ידבר שקר תרחק
[illegible] שוקן בשעת שריצה נפה ונני אדם
[illegible] מחליפו זו הים עבירה בתורה דבר
הכל והרי הוא כבעל דברא בלשון לאו יהן יאמר תשלי
פ' שמעה הערות והוי שבועה והכי מי מסקנה ישמעאל
דבמיר ועתה מודו רב אל יוח אלא דפלוגי מי בבהגבהו
סמיכת דעת אי בבהגב כרמסיב הים מעשה רב יוח כן
מתנה שאר ובע ושמי פועל ומסקנא דפועלין לא סמכה
דעתיהו משום דעל דטה הים סמיך ולא ידעי מי ניקח
ואנוה בכסף שלא אלא אב התחילו מלאכה ור יוח גופי
מסקנא דבמתנה מדוכה הים יאמר לתת לחכמים דאין נה
משום מחוסר אמר דלא סמכה ועתיה אבל מתנה מן
מעוטה דסמכה אסור לקנות משום דסמכה ועתיה
ודבר יחיל נתוהו לר"ל יוח אלא ומקצת הן נגר ציון
דהוי בתנאי מתנה מעוטה ורב סבר אפי מתנה
מעוטה לא סמכה דעתיה ואין נתן משום מחוסר אמנה
מי לא עבר בשעה מה שיש לה משיכה מפיש
מן הטרה מעשה סומכים ושמעת אפי אם נתן
מעות מבר פולא אמר אפי כאבלי יוב נמי כישראל ל
הדהב ל אבלהו כשי ולא אמר לירן מתנה לחכמים יכלש
לחזור מחוסר כו כשעה שמכרה אל מעת גמורה מן
מבר אי חזר כיה חזר כיה הרב ראתמר בעני אבל
בעשיר נעשה מרי אל מעת גמורה אבל אחר
לירן ולא הוה מעוטה ועבה אבל אם לא הר מן מחרי שאם
לירן ולא אי מעת גמורה יכול לסור כו ויוקן מעוב
אפי אם הוה לירן מתנה זו עבי אין יכול לסור ל ואפי
מתנה ומעוטה מדוכה הים אלא אבל בעשיר שאר לירן
מתנה של גבי עבי מתנה הים והשלו מעוטה נעשה מרי
לעניך לקיים דבריו ואם חזר ל יש כו משום מחוסר אמנה
ומיסין הים יב מפקר לנשאשיה אימת דנימא לך תתן
מתנה ובא מנש מין הוה מסקן הב ליה מיד אין הוה
ניתנר מחוסר כיה הבייטת משום ואמירה לעני בעינן
דרלה הוא ומדיך לקיים יבריו ונב דנבל הירשלמי
משמכשיר הים והכי אית לרוגרם בדר יוח הוה דאמר
בעשיר ואין מדיך לו ולא כיל לו המתנה לא סמכה
דעתיה דעשיר ואי מתנה מעוטה לא סמכה דעתיה
לא נה מילי נמתנה מדוכה נמי לא סמכה דעתיה
דעשיר אלא מתנה מעוטה דסבר זה יחזיר לו אבל עני
סמכה דעתיה מתנה מועטת. והם נמי רבים כל הים
מדין לא הוי אפי מחוסר אמנה לא ראי לקונגתא
מלבד ר ורבנן נדר ונעל השר ונעל פיות שהכנס
ר כעל הבית מלבל אחרי מסתם זכיל עליה נטרות
ל כי אל כעם אי הנה מטה לרבנן ואם אשחור נאמר

אבל אי אל הים מעי ינתן ידי אבל אמו כלום הים ולא ראי והנה
סתמים אי הנה ופמן כלל וכראיתי בהשוטר את המושלים
כמ נעיה שוטמתא והורה מן בר מוירי ואל אבים מוקמה
לשוויי נמשן הרעם לא הסמיט לך משר שאם רמה לבדר בו
מעמתא היה יכול לחזור מקי שמתחלה כחילו מעשה היה
כמתנת עם שנתנ שהרי אחר לבר מקם מבעלי ובקי הרן
עיסוייה הילל היה יכול לחזור בו ואין כאן מישום שמתנאשר
לא ידכו כזב.

טבות רישבת

היה תלמידו שמואל
רבר אר טמת רישבת אר שמואל אף גרולי תרומה תרומה
כו כים גורו וכל חכית טשנרה כנר ואם היתה בקרבה
לא יקן עליה מעוה אר טמת רישבת אר שמואל האי
טרפס לאסיר אסיר ונקלא ותעמות נעו מיעה חשמואל
מאיתת מוכיח ולא טל ומטר ברכה אר לו מכי מצא
עיני רמי טמת רישבת ורבא נתן פי מנר רשבת פי
הבאון זכל פשר כתב שנים כית שב ותרגומו רישבת
אמר אף דה נשש כית אב אכל אשי פי פרסכ שבן לעבר
חיה ושף ובשחיטה חולן רבי יוסף רישבת מחו בכולתא
פי עבר ונר פי הפיר והא לא קרי לה רישבת המשמ
על שם תומטתם אלא רישבת. ויש כתוב טיסת רישבת
אר טמת רישבת אר שמואל אף גרולי תרומה תרומה כו
כו כים גורו מאי טעמא אלא חנינה גזירה משום תרומ
טהורה כיר ישר סבר אחרעה ואפקמה מתרומ ומרשי
ואפי כתר שורעי כלה כגון תבואה וקטנית ובנא אר
כין ריחיה אסת פוטרת את המי ולא חשירי לפטור
בהכי אהא נמי לא חשירי אלא גזירה משום תרומ טמאה
ביר כהן סבר אחרעה כי היכי דתיפיק לחול ושתי לה ואתי
לידי תלה ולא אבי הסורר אהא ושמואל מכין שמצאו
מקום מן הטרה של התרומ שנטלה אחר מחמשים כלאים
מטספרה ותרומ פ הלקט הלקת שיעור תרומ נמ אור
עין יפה משלשים הכיטנית כאוטנים והרעה מהמשים
יפה אור עין יפה מחרסב כיטנת מחמש והרעה משלשים
ואלעם שמשנה שלילה הים כתרומ פ הקריט מקצת תרומ
הוא ולא נשנה את שם אלא שלש נמי כתב הכי ריתא
ותנא התם אר יוסי מכן לתרומ שהיא אחר מחמשים
שלש ומתמצא בני ישר תקח אחר אחד מהחמשים מה
שאחזתי לך כתיב אחר אחר מן החמשה מקן עלם
ים ועלה ביו אחר משלשים שתרומתו תרומה של
ואת התרומ אשר תרים ששית האיפה מחומר החטים
ששיתם האיפה מחומר השעורים עכ הכיית ולא כן
גירסא מפני אלא טכן העתקתיה מתוך הירושלמי ביר
המקריש מקצה תרומ רבב חל ששית האיפ מחומ החטים
ששיתה האיפה מחומ השעורי יכול יתרום מחטים
אחר משלש ושעורי אחר מששים אל וכל תרומת כל
שיהו כל תרומות שוות שמואל אמ מן ששית על ששיתה
ומצאנו תרים אחר מחמש ביעית מכן אר לוי פ ומחצ
בני ישר תקח אחר אחוז מן החמשי כל מה שאתה אוחז
ממקום אחר אחר מן החמש והרעה משלשי ששיתם
האיפה הילעל זה מה זה אחר מחמשים אף שתאחז
ממקום אחר אחר מן חמשי והרעה משלשים ששיתם
האיפה וכו עד כלה אדם פוטר שנלו תר תרה ר יוחנן
אמ אחר למאה סתרומ מעשר אמ לו ר יוחנ מאי שמעתה
אמ לו מפופיפיל חכירא נמעעית אלא וסבר אחי מפופיפוס
חברין ואחי הרב מאיר הגיה מפופיפיל חברים ולא מפי
הכלה אמנ אומ כי שם חכם הוא רבי ר יצחי אמרי אחר
מאלף אר מנש לית כאן שיעורם רבנן ראשית דגנך

[illegible]

חומש על עניש של זה קרבן מי הוא לה מקולי בש ואחרי התם
רמעה להעוכי ואחרי ההפיצתם. גר בברכו ע אילו דמי בש אומ
מכבדין את הנית ואחרק עטל לירם ולה אומ עטל לירם ואחרק
מכמ ועטל ובש מרשל בגר בבריתל מפני הפר אוכל ה תוספת
ה יוטלו מפני אוכלן של אוכלין ולה אומ אם יש שמש תלא חבר
וכל ומרפקל דקם סמי בש מותר להשתמש בשמש עם הארץ ולה
סמי הסמי ושל יהי מר רב הונא בבאל פירקם הילל כבה בר
מהם דהל בש ורב אושעל מתני שקבם ובהם נמי הילל סה ורב
אושעל תיבל דלם פרין הכם אב הוה ליה מקולי בש וחומרי סה והטם
נכם לטעמי כי אתשיל לענין פירורין אתשיל דהם קם נמי לטולהו
רבר ופלגי בהעורה ועיקר פלוגתייהו תלי בשמש כדאמרי סה
סהדיה אם יש שמש תלא חבב מסלל תפלוגתייהו בהכי דאי הוי
בש מורו כשמש חבב לם פלגי אלם אב מותר לבה לשמש בשמש
עם הארץ אם הן מודים ואכל ואחרק עטל ורב אושעל מתני
אהכם הוא שרבל להקשות ולתניה גבי זולי בש מ מעתל ינתל
ינלמולק בוא ומקבלי הם ותיר והכם לם מקבלי הכ לרב הוסם
בהם התלמוד ער ומשום הכ לם חשיב להם התם משום רבל
הבו קולי דבש אין הל כך אבל בקולא זו שהל כמוהן לם חשיב
ושיעלם ומקבלם היש וכספר גל רב אושעים מתני מקבלם ולם
בל תבי ולאי גר תבי משום שהיה שונה בריתל כן
טבילומי רב טבילומי סתם גר גבל ודרושי הל פלוגתל חבי
ורבם מקרושי שאין מסור לכיסה תש מתני רב
טבילומי לזה חמשה כנים ולזה חמש ב עת. ואם אחת מכולהן
מקולל ואחר מכני כל אחת ואחת עדיל ה בטבן יכ מיהם
איתתב רבם אם קדושי שאין מסור לכיסה ולם הוי קדושי כלל
ואין עדיל בש ורב טבילומי כמה מהיחות כתלמוד חלוקין הוא
ורב סהם בלשון ורב טבילומי מתני הכי ורב סהם מתני הכי
נהיה תלם ל שור שנגח ד וה חתמם הם מעלה הטור בי
ד אליעזר אומ בי מחצי כופר אם לו ל עבי אהלם הוא עבדו
אין מטהלם וכל עד אין רבי אלם נשהמית את השדה על פי
עד אחד אם על פי הבעלים יקבר כופרא מקרה תבל אחרן אם
לו בר אבי בעבשן שדבי בזה שחייב מיתה אין דבי אלם
מתבטן לחמה וכל הירם אל מיטם רב טבילומי אמ משר
מבם המית אל מיטם משל ועיר ששולה רגיב מן הים
משכם רבבי שקיל משכם זוטרי שקיל רב סהם מטמ ורבם
אר מתבטן אל מיטם משל ועיר ששולה רגים מן הים
משכם זוטרי שקיל משכם רבבי וטר זוטרי ואב
רמיה מבלן דשתי התשובות הלו השיב ר אליעזר כין דתרי
מתניתל ניהו אלם מיתנין גבי הדדי ואי מתנין למה לם
אלו שתי התשובות בברייתל והיה לו לומ ולם אין דבר אלם
סבר אם בר שבן דוב טיטת התלמוד כל תנם שמשיב
שתי תשובות הכם שו נה אומ סהלפתה ושוב רא גם סמן
היה לו לומ אם בסת אחת השיבן ולם אין דבר אלם
נתבטן דהים תשובה הכמחת לאר שרי זוטרי ושקל ומכי
ומאחר ולם תמם בכלל רבלה תנאי ניהו אליבל ה אליעזר
ומו סבר כאקום סבירה להכי אהדר לה הכי והה נמי בתבטן
לבהמה המשכחת לה מיהו הלם תנם ותבי מתבטן אל דבלה
מתבטן ומקבל גל ולם המית מטום דקבר כופרא מעמנם והרי
הוא מוחה כקנם וכיושלם לם תנים אלם מתבטן לבהמה
וסל בש מסמכי אהה ר שמעל אומ נלא סבר שרבם לבהמה
הכל העבים והלטנה והקטרת וסל וכגמל יזה ורטבל ור אלעל
ר יוכי סר תנל חר מהלי זוש ומן מהלי זוש מחלקת בטומאה
בשר אבל בשאר הגוף חבי הכל חיב עזה וחר אם מחלקת בזו
כן בזו אם בכם מבטבא וסל עד רב טבילומי מתני הכי רב
בהנם מתב וכל הרי שקן הם מומחים אחרונים הין בשלי ל
עשין בסין אהה יכן שמעתי מאבי חר ששבם

עי' יבמות ל"ד ע"ב

[illegible]

טבילומי [illegible] המסכן [illegible]

טבילומי כלם ומוסה הל

הוסיטה אר אמי בר טבילומי סכמה בטומי סלים וכל ומ
מיטונות וכל עד שר אמי בע מן המקטל הב רהם
מקל לטלתיה. ובחגיגל בש אם תם רלם בר טבילומי
שאיע בו הסתר בסם וכל לם הוכר אם אחים הין אם לם
טבילומי בהטהרן מר בר תם אשי הוה חתם טבילומי

טובי אבי רב חלקיה בר טובי. טובי

רב טובי בר מתנה היה נמי רבם

ואבי ובה נעשה בימי אבי. רהב כל ואילו מגלהן הוא
טבחם ואתקר כיה סב טובי בר רב מתנה אימנו עליה אבי
ובכם ושמתיה לסין אחל פיסיה אם אבי הכי נעבר ושרי
ויה לם חל עליה שמתה תלתן יומין וכל וכפר מר זוטרם
חסיבא עין ומתב שת הילכ בתי ושמעה ושלש ואילוקי
אתיקרתם ושרתה ועל עסקי ממון. ורב טובי בר מתנה
חסיר גדול היה. גר בחזק המס הל אילו ומכי שש אם
חנקה ההוא אמבטה הוה מחטט שכבי כי מטה מעתיה
רב טובי בר מתנה תפסיה אמתה אבי מעא מטותה מיעיה
ושכביה לשנה הר אמתה תפסיה בדקה אמתה אבי
שנקה עד ואיתי מספרא ובייה לדקה. ולל שמשכם מיה
מגש לחטא שמחדש לה עשה ורב טובי ומקבל אתרכ
הוך לעול. ותפשיה. ומה שהמקן עיר שנה בר שיעמו יב
כיאמל בשבת כשלה ל שונל אדם. חבבם כל יב הרשבגוף
קיים ונשאה עלה ויורת לאחר יב חודש הגוף של ונעמה
עולה ושוב מיה יורת. והיתן עד שהיה ספר שחן לעשה
נמאים מורע כן וחזר אל המערה אם כשכיל תבריכ
שלו שהיה יורע שעדין קיים אם כשכיל שמש מחדש הכר
מאמה מערה כבון ורה לטל התכריכם אם לעולת כ
והוא לם ירע שאמתה מיה הינה טהרת כשיקים גמי
מאיתל הל אם רב מרי עדיני עדיני ולהם עדיל בשל ישיב
העפר עלהאל כשהיה לר אחי בר יקשיה מודי לקים שע
אחת קרם לתמיה המתים ראף הוא לם שלם בו רבנוכ
ושוכב ממטרו של עולם תחן בשבשיה רב טחמן בר יצחק ותנ
דהוה בה משמש למו מיתי מרלי ואף רב טובי כיון דמעמי
דיקטה ההוא מגוש שלם הוה בה מטשא כמן מיתי מדבר
בי אמל מאגנה המאמר את הכפיל ולל שם שמן בגבן
ומיע רבם אם לטטרן ותבריכהן קיימין ואינם פלים
נמי מסקל נמיתי מונר שאף חוטי מצוותן היו
יכין שגופן קיים ולל כשם שטמר מתים עד
קיים ומתני שהגוף קיים נשמה חוזרת ועולה ומ
שוב מיה אף מתים לעולם כן כל זמן שגופן קיים
חוזרת ומבקרת הגוף. ומה שאמרו שהגוף קיים כל
לם שכלו שלם שהרי הר הילך ודקב עליר על
שלבתי אין שם מטר אלם עצמות כדאמרת נעבר
ל פרטהיו מלקטין עצמות הרוגי כר ומכאן אומ
אל אבותיהן והעפר כיון שהוא כמו שטלרן קיימת
העדרים שגופן מחש שלם שחוזרת. ופם
לו מהו אמריתן שמתן של עדים גטוזות ומ

[illegible] אין [illegible] גדולי
[illegible] אלא שמעון ולוים אבל יוסי
[illegible] הרי הן מעשרות ולדבר הרגיל
[illegible] ואין נעשין תרומה אלא
[illegible] אין תרומה אלא גדולי תרומות
[illegible] הן פחות לכל יעלה ויתגיע ויחייבו
שמחה ובמה ועני ישר ועני נהנה ולקטין אלא
[illegible] הרגיל עני ישר מוכר את שלהן ולהנים
[illegible] והמשנה הילך מעורבות הזרע ועשר
[illegible] גדולי תרומה המוכרים אינה תרומה חייב
[illegible] שמחה ופאה וחייבת במעשרות ובמעשרי עני אלא
חתיכה גדולה ומונח ומקבעה להו מחיובים דאורייתא אלא
חומרי וחומרי נקטינן נהו משויין להו תרומה ומפרישין לה
לזרים בגדר משום תרומה כדי נהן כדאמרינן ולא
מקבעינן להו מחיובים דאורייתא אלא מחייבינן להו כלומר שיב
ופאה בחולין ומעשרות דאורייתא חולין ניכהו דאי מוקמת
להו מתרומה ובלא דבר ומקבעת להו מהני חיובי הוו חומרי
חומרי לדי אלא אלא בי מחייבינן להו כלומר שבת ופאה
בחולין ומפרשינן להו כתרומה לזרים ואם הן גדולי תרומה טמאה
מפרשינן אף לכהנים מעורבת ונקטינן חומרי וקולי דאורייתא
בגזירה אבל ודאי אי דקא אמרי הן בחולין ולא דבריהן אלא אבל
חולין ואלא תרומה ניהו מגזרו רבנן ומקבר לזרים ומחול ועני
לך שבת ופאה ומעשרות ונמצא לפנינו מחי תרומה ודיין כל
חדש נטעה ואלא קשין אחדי עכ מבלת פתרים גר בפ
כל שעה מתליף בפת ושתין של תרומה שנטמאת אבני מעשי
רחוקי ורבא אמר רב יעקב בר שמואל בר מרתא אמר רב הונא
לא שנו אלא פת אבל חטין לא שמא יבא כהן לדי תהלה
ר יוחנן אמר אף חטין ופרשי ויחוש לתהלה מאמר רב אשי ד
כשלהתא ומאיסתא הכא נמי משליכתא ומאיסתא יתיר חב
חלוקי תזקיה ור יוחנן דשלקן ליכא ומיחש לקריעה
ויכין דמשיכי לך ומיחש לתהלה כי היכי אלא חיישי לעניין טמאין
דמחמי ליה בכלי מחוס ליכא ומיחש לתהלה כדאיתא בגמרא
דפסחי וסתרוה יושלי ב פאה תרומה בתחלון תרון תניא
מחלוקת בפת ושתין הא שאר כל הדברי לא יוחנן אמר לא שנו
הא פת ושתין הא שאר כל הדברי לא יוחנן אמר לא שנו

רבי אומר שתי מתנות שבחטאת ואחת שבכל
הזבחים מתירות ומפגלות ואם לא חשב אלא בחטת לא
פגל חזין מפגלין בחצי מתיר מיהו חזין מתיות נמי חב נתן
מתנה אחת ונשתן הדם וכה אומר אחת שבחטאת וטבכל
הזבחים מתירות וכו ומתקיף לה רב אושעיא ולתניא גבי קמי
כשחומרי בה אל רבא כי אתשיל לעניין התירא אתשיל דהון
להו כל לחומרא ולא לעניין פגול הוי קולא לא חשיב אלא
עדיר תחלת השאלה שנחלקו עליה ובר מי כסדר יוחנן ב
אחרון על הדיון השותה מלא לוגמין ואחד רב יהודה אמר
מלא לוגמיו ומאי אלא משמלקו לעד אחר ועד מלא לוגמיו
והוא שתה מרבעת הדים להו לכל דאכל דאין מלא לוגמין בעד
אחר מחזיק רביעי כמו שנתב סדר גדול וחותמת על שלא
מהא ותבל מה ישתה ויהא חייב כל אחד רביעי וכל עד
מתקיף לה רב אושעיא אלא הוו להו כל לקולא וכה לחומרא
ולתנייה מהרי דלי כל וחומרי כה אל רבא כי אתשיל לעניין
עיג מלא הכשן אתשיל הוי להו כל לחומרא והא דתנן מים
כלים ב יד ומיתיבי לה מל מעמד יש שקמרו הכל לפי
מה שהוא אדם וכל עד והשנתה לוגמין כיה הכפרים
הדים ולא כלי מיהו כשאר כל אדם דאין מלא לוגמין מחזיק
רבעי מודו כל וקימי הכא והכא להחמיר מכל מכל אדון אל
קולא וחומרא והדים וכל המדרש שרהו של הדים דאין משמע

מפי כשיר ורבים לעילוי הל כנה והיו עה לעשות כנש עושה
כחומרי דאר ומו עלו הכל אונ כחושך הוא אם כנש כהולן
ומחומריהן אם כנה כקול וטהר וכו עד אמר רשב אם רב טהר
כולה כמ עטרה רבי שמעון רבי יהודה אמר לא תעשה להם
כלל דכיון דהוה אחי משה רשמואל הכי הא רב ושמ נתנ בו
תמר שיעור עד כמה הוא כשר לשחיטה ורוקן ושמ אכל
הרבץ הושט מעגב ולאו מקום שחיט הוא קחר רב פרשה
מיד הוה אגבורת דאין במקום שחיט סן שלא במקום שחיטה
שון שיעריה דמי ונל לפר הא דאמר רבא פליג חומרי דאר
וחומרי דאר ומרבעה לה רבא שמעון ליה הא דרבי יהודה
דאמר מקום שחיט הוא מיהו ל אסק דאמר רבא בן לרב בר שמו
ומשמי דרב יקר איתמר פוגל ורב ושמו ומעמיהו דאמר רבא
לפי דכישות הגר דשמעון לכי רבא פליג חומרי דאר ודאר
ומרבעה מיהו אינהו לא שמעון להו הא דרבי יהודה ואיהו
שמעון ליה ומר ליה הכי ועכה כולה עכ דאלמא מתיה כחיבוי
יהודה דרבי מעיר מבלא דעיקום בהוא מטי שום דהיה
כהרבעה ורבו עליה חומרי דרב ושמו ומתמטל הל כי הכא
דרבי עטיל סתרי חומרי ואמר רב עמר בר יצחק הל כולה סב
עטרי ומשו ומילכ מתיה כאיסוריה מיהו הכא אתי מעיר
דאר דאוריתא כמון שחיט עטיל סתרי חומרי דלא סתרי
אהדדי גבי שיחוט אמאי עבדינ כחומרי והא קיים לן הלכה
מכרי הסיל כעיקר שלא דלא אחרי הל סתרי המיקל נעביב
אלא כמלגת ותנאי אבל מחומרי ואיסרי מבלי דאמר משום
מיחיצה היא מחמרינ כראיתל מלהי ב חלק מעיקר אמרתי
ולא כמחיצתיהם דנינל קומתו אם לחין אסקינ דלא עטינ
סתרי חומרי דסתרן אהדדי אלא אי כלל כהולי וכחומרי אם
כלה כהולי וחומרי כשלו טרפתי גר אם רבה מר שילא
אם רב מתנה אמ שמו נעבדה צלע מעבדתא טרפה ורמיב
ישמו אישמו מה מסחן כשרה ועניין טהרה כל אור
שתי חליות עד מחן חיות חמרים ראב חסר חולין אחת חיב
טרפה ומרמיך ואם שמא ומן לטרפה ומן עד מתנאלה רב
מנשעיש ולתנייה גבי חלי כל וחומרי כה כיון דאמר טרפ
ומל אלא מחמרן שתי חליות ולמה כאחת ומשמ כי אתשיל
לעניין טמא אתשיל יהו להו כל לחומרא ובזכחי ב כל תבין
רבי אומר כל שתי מתנות שבחטאת ואחת שבכל
הזבחים מתירות ומפגלות ואם לא חשב אלא בחטת לא
פגל חזין מפגלין בחצי מתיר מיהו חזין מתיות נמי חב נתן
מתנה אחת ונשתן הדם וכה אומר אחת שבחטאת וטבכל
הזבחים מתירות וכו ומתקיף לה רב אושעיא ולתנייה גבי קמי
כשחומרי בה אל רבא כי אתשיל לעניין התירא אתשיל דהון
להו כל לחומרא ולא לעניין פגול הוי קולא לא חשיב אלא
עדיר תחלת השאלה שנחלקו עליה ובר מי כסדר יוחנן ב
אחרון על הדיון השותה מלא לוגמין ואחד רב יהודה אמר
מלא לוגמיו ומאי אלא משמלקו לעד אחר ועד מלא לוגמיו
והוא שתה מרבעת הדים להו לכל דאכל דאין מלא לוגמין בעד
אחר מחזיק רביעי כמו שנתב סדר גדול וחותמת על שלא
מהא ותבל מה ישתה ויהא חייב כל אחד רביעי וכל עד
מתקיף לה רב אושעיא אלא הוו להו כל לקולא וכה לחומרא
ולתנייה מהרי דלי כל וחומרי כה אל רבא כי אתשיל לעניין
עיג מלא הכשן אתשיל הוי להו כל לחומרא והא דתנן מים
כלים ב יד ומיתיבי לה מל מעמד יש שקמרו הכל לפי
מה שהוא אדם וכל עד והשנתה לוגמין כיה הכפרים
הדים ולא כלי מיהו כשאר כל אדם דאין מלא לוגמין מחזיק
רבעי מודו כל וקימי הכא והכא להחמיר מכל מכל אדון אל
קולא וחומרא והדים וכל המדרש שרהו של הדים דאין משמע

[illegible]

שאמו חכמ שאינו לא עלה [illegible]
מאהליהן כאלו שבעתן [illegible]
בגיעי מתלוש המותן כאלו [illegible]
את האויר האלון התם אין מרכבן ואין מביאתן [illegible]
ולא עלה אלא רוקן אוקן שאינו [illegible] חוצה ומטמא [illegible]
חוץ לאלון ואשה כי כמו אוקן וקביעי פתחן הדלת עליה [illegible]
ואת הדלת ואת הקיסום הילל חשיב לה דרכו בין לחוץ
ואי לא נמאן הא רבא ביפת הטלג והכתיר והבגיר ומאלה
חוצה והקמ נמיאל דאלה מאמעי כאלון אלא האמר
כאלון מאמעי האויר וחוצה אותן אבל אם עשה [illegible]
כאו אוהל אותן אהל אין חוצה ואין מכיאן את [illegible]
עכיה וכל הע ומאמעי כאלון מאמעי ולא [illegible]
כולה כין מרחוקים כין מרכבן לבר מן הקיקות שלרם [illegible]
מיכרא מקסה ומרחוקים מאמעי אבל לא מרכבן [illegible]
עליהן תרומה והקמ והאי מאכיאין את הטומא כל לא [illegible]
אלא כל שאר עשבי אין מביאין כמ אילו אלא [illegible]
על גבי יתרות שו על הערבן והעשבן תחתן [illegible]
כין שלשם על עצ ולשם אוהל על שלמה [illegible]
ע מרכבן את תומא ומרכבן כמי שמם [illegible]
[illegible] אוהל אשה [illegible]
ולבי ובשר [illegible] ואיל כמוסה כמי [illegible]
כמ אדם לעשות סוכה כמעשכים שלא [illegible]
יסנך עמן ובי היכי ואשיב סכר חשיב כמי [illegible]
לא חשיב אהל אלא אוקן שאמעי [illegible]
שמאמעין כאלון ופיסו רסמ עמה [illegible]
אצל הדלת ויש שאמרו כאלון ד' עלה ויש [illegible]
עמה ויש שאמרו פרשש אדם גדול [illegible]
ויש כפיטני ויש כקנה [illegible]
שאינ כן אלא אוא עיב מלא הכשר [illegible]
ושמש אותן פתח ולטהר שאר הפסק [illegible]
ולו פתח הרסה ואיכנ להופליגרסמ עליה [illegible]
אלא אם לא אש ואמ רבה כר כר חנה [illegible]
הכשן פתחו כאמרעה שמי תלב ואמ אבי אלא [illegible]
כגון ראיב פתחי הטמ עובה ואיכנ אר דהוי אוקמ אבי
מיבוה ודאי כהבוא כמרמה ותנן עמי [illegible]
מן הדלת פתחו עמה והדלת פתחו כר עמה לבשל מן
עלהפתח אבל הוצאה את הטמ כפותה עמה וגדול
מפשת נדת ר יוסה אומ השאה והגבוהה כמת וגר
עמי נפ המפלת אר שמעי אר יצחק [illegible] ואמרי
לה אר יצחק מגילה אר שמעי [illegible]
קיימת שאם מעשה היה ומאמו לו פתח [illegible]
לו פתח הטמ ודייק ר יוחנ הא הטמ טעמ ומטלו [illegible]
יטהרו לו פתחי הטמ אין שלא קיימת אפי פתחי
הטמ טמאה ובל אר אחר אחר אחד לאתר כיה אבי אבל [illegible]
אמ אמר ר יוחנ דאמ כמ דאמרי אפר [illegible]
ואשה היא נמב ראהילות אפר [illegible]
שיעורו כמכמ ואבמ אומ דלא [illegible]
העשבה מאחר כמחלה שיעורו כמלא [illegible]
שיני מאחר ריב מעמעם [illegible]
המאור תלן שסתמה ולא [illegible]
שיעם אר שאמלו [illegible]
ותמיש שיעור טפח לאחר שיעורו [illegible]
כהילות ובמ [illegible]
עד ומאחר שלא נעשה בידי אדם [illegible]

מהן שמונה כלון מאמעין ואל הכה ובלא
כזית נשר
שיעורם ולא הפא שיכם שיעורם פחות מכזית מן המת הלא
הדר ותבי לה כאלו תנא סיפא לגבוי ישאל כין ופחות מכזית
מן המת מהעמ מפני שאין כו שיעור טומ הילל כל דבר שאין בו
שיעור טומאתו הסמ הלא כמיעוריהן אפי בעדוף אין כאן טומ
ומהעמ פחות מכדית מן הנבלה פחות מכשעורה מן הארץ
פחות מכביצה אוכלין משמ אפי הכשרים כין ואין נהן שיעור
טהורין לגמרי ומכאן השיב על הש שאפל נבל מקום ואוכל
מטמ טומ עצמו כל שהו ונשמתו מהב ומכאן אמר הלי ולת
אומר ההיא מסמכת כעלמ ומדרסמ ורבנה שמאלן ובי שש
כה מאמ ונבלת העוף הטהור שלא חשב עליה ובלת העוף
הטהור שחשב עליה ועל הוסמה אם הכשרה ולא חשב עליה
ואינ מאמעת לא אותמ לשאול ראה כי אותמ מהאיא ואינ
סמכפל והאילת פ פתח שעשאו לאחור עשרים שתלשן
והעיקן כלון ובל עיר והעסר והשאר המאמלין כסמלה ואיה
עוף קיימי ואזלי ומשב כקשוף שחיט לה שמאל מזנין לה
לבי כמחושה פסיק לבו ישר לבליה כין ראיכם צעש מעלי
מים לא עבר הילל הי כיטול מיסתא ומאמי לא מותכיל
מבלת עוף טהור ובלת העוף הטמא ושרי לה למכיה
ראתם מותכיל לה משוף ששמ כלון פרק ואזל כקשור
שחיט לה כטמא מזנ לה לבי בלמתא דטין דסחושה
הילל כעוף הלמתא לא חזיס לבי ולכליה מי לא פסיק לה
מישום עבר מעלי חיים והכא ליכם לאמ דהשי עבלת עוף
הטהור אם טמא כבחמש דהא לא חשב אלא הבן מכל דבר
מחטסה הילל אבל הרם ורו דהל עבלת העוף הטהור שחשב
עליה ולא הוסמה הא הכשרה אלא מיבעיא כדמא שיעור
חזיא לאדם וכל למליה הילל כל דבר מוך כמאמ לבנן
שבטלו סהרש אבל מכל הבי מחותכן לה משמ הסרים דמסתר
בטלי כמו שמבל גב מפס ומס פוסה לר אמם שמ שמאל ירקות
שאמרו חסר שם יושם סבן ידי חוכמו מפסח אין תוצאן מעמי
הטומ ומכיאין את הטומ ולבלי מכיאן את הטומ מבוק לאין
ומל מה דלא יכשו אבל הוא מדאוריתא ואלא אמר מוצאן
שטוב הבדו כהו ומס דלא מחמי עליהן מטמא לאין ומאעשין
ובי יסמי מפרכי ונפלי ולאו אדעתא הילל מאין דליתנהו ומו
ואהאי טעמ פיסא כסוכה מישוב אויר פ' אם מיעבי סמ
האויר עד מחות מב' ומיכם הלי פ' כמו שמבל כשאי מפלי
אין חוצאין ואין מכיאין מטומ הקמ לר מ' מטומ בגיר
הוה ליה לפרשי מהדא ומשום בגיר הוא ומפרשי כיון
דלבי יכשי ומכיאי אפי כשאין לאין נמי לא חשיבי ולא
הסור קש לפיפל ריבלא הלי דהא סיפא הלא מתפת תעשב
שאלשן הבל קטלב והכר והמר והגלר והשים אין ממעטין
מטמ דוקא אילו לפי שכשעשים אין נקי כלום ולכר עומדים
שמשין והולכין הילל אפי כשהן מסב כמאן דליתנהו אבל
ירקות אילו מי דלבי יכשי מפרכי הלא מאמ יוכמ שלהן
ערין הוא כשן שמלא ולשי דאן מטומ בגיר אינמ ומיי
ים לה ולמ דשאר ירקות אפי כשמתי נמאן ומי מיפשר
שלא יחבר שיעור הבלת מיהו הילל לא מפרכי הילל מסיק
אינמתה על השיעור יכמן ראין מחברים להתיכמ ולמפרן
מהכי והכי מסיק אתעתה אבל שאדם יושם מהן מ
מחברין להתיכמ ומפרכי וסכר אמת לא מפרכי ומעטי
הילל בגרו עליהן מיהו מדאוריתא חייבי ומסמין דהא חת סמ
מטמא אלא לאכל הלי לתניה גב הבי סר שלג ומעור
ומסכל ומאי שיר ההאי שיר ומה תנא סהאיל סיפא דיש
מכיאים ומוצאן אילו לא מכיאין ולא מוצאין הדבר והרקות
המתוסר לקרע חוץ מן הרקות [illegible] וכיפת הסר והשלג
והסמוי והבגיר והמלח וכל אלה הכל אותן עשבים שאינ

[illegible]

[illegible] מצרפו של עולם

[illegible] מאחרן נפשו אלא

[illegible] שבוף הצריך

[illegible] אחר הרעלה אחת המרה

[illegible] אחרון כמו זב חוש יכול להעלות מבלי

[illegible] שאין המלך אכל מעלת הכוב מיד אחרה לו את

[illegible] לך ואחרו הכתיב שכך אירע אם מחותן שאחרו מי

[illegible] שמיעה מקולו כלום מן הראשות הו מחותן שאמרו מי

[illegible] מלים השם ואמר לה שמואל תקן של עכיקים העלי. ונטאה

[illegible] כמיהיב שהיה להעלות כל מי שיאחר לה להעלות אכל

[illegible] שהבוף מלה נר שאין סח הפעלת אב לא שיטול עפר

[illegible] של מקסם או כהשרקה מיסור לשיר לה כים נשמת

מי שיראה לשאל בו ולשאלו ותמונה אין עאת אלא שומע

[illegible] שאמרה לפי שהרעלה הגוף מעל אוב הוא רואה ואינו

[illegible] השאל שומע ואינו מדבר ומי שאין עיר לא רואה

[illegible] ראים רשה מדבר ואינו אשה כי יהי מהם

[illegible] אם ירעל ובאגדה ושאול אכל לאחר אין גחל שבר כלה

[illegible] רעת שנשאלים אין רואין לא נגף ולא שום רבר ואמי לא

[illegible] הכי היי טיטוס הרבע שאין עצמות לא נקבר שהרי שה

ושריף את עצמו ואת הבשר לאות על מי הרים שלשמע ימים

אפי הכי אבקיה אוקלוס בר קלוניקוס כעגיר אבן את כלעם

הישע שאין טאין יקן את המכית והחרש שעקבו ושכלו

[illegible] ושרם מכוה שכים. והיאך איפשר אלא מרן שמשמע

[illegible] מכוה עמכם הן כבלי האשה יש משאל מלגלת ויש

[illegible] כלא ניטור ויש שאין יכול להעלות אלא אם יזכר לשיר

[illegible] כמאמר מלר מיתות. ובלא הסירות על משנת כמו אתה

[illegible] בר הרים הנאתי מיחרש זו דרך טובי בר

[illegible] ומעשה בר חיים שאמרו אילו ידע אכיקן מעצר

[illegible] ומעשה דר מכי [illegible] אקימיה ועין

[illegible] כבר חמים ושרכם אעם שיש מי שאמר

[illegible] הכי כגון מלב שמשתנה אחעירת

[illegible] בעינן זה ידעה לקים

[illegible] ישאערן ושאין מרשות כאבנה

טובי [illegible] בר היסא היה תלמידי של שמואל בבבה

[illegible] גר לא יחקור אם רב טובי בר היסא אם

[illegible]

[illegible] מי פיות טמא ואת מונח בחבר אם ועוראה

[illegible] הנשים אין ידיך זה מעמא את שיעשל ואם אנא

[illegible] לה יכון שנלוש במי פיות והאי דלא מטל

[illegible] כל אין שלם יהו לשה לשם כיטל ולא פיר ניטולו אעג

[illegible] לה מכולה אם עשה ט מעטה המוכיח

שמטלו אפי לפי שעה כל שמטל בהיא הטעם והיוטב בירך

[illegible] נמעטים טהרו וקן כופת שאור שיחרה ליטיבה

[illegible] אוכלין דהתם יחורה וכופת ומיסבו כזרע אין לך

[illegible] ניזה ששכן מתות אוכל ורטמיש מכן אם כלים

[illegible] מלה חיים מאכה סוכי תחקן ובהן תחמים פיכלין

[illegible] קשים ובהן אוכלים מנכרות ומכן תמרים מלא אם

[illegible] של האוכלין כשר ושם לאן מכול ואחרים אור עיר

[illegible] השים מרוקן פלי האוכל ועל הידות ואין דמרומה ומכן

[illegible] מטל לאוכל אם מלבכל שות שהרי הסיטן

[illegible] אם הכיטול אינו ניטול היל אם הסיכוך אינו כשר

[illegible] אכל הידות האוכלין מרוכן אעג ישלינהו

[illegible] אם כל דבר שאינו לבנל טוב [illegible] מבכי מ ונפסלה

[illegible] אלא האוכלין שהוא אם עלה [illegible]

פיות מי כבים א ועד דלא הוי ניטל [illegible] דלא מפרי הארץ

היתה גבוה מעשר אמה וכא ומעמה בפרק ומפחות לא הוי מיעוט

והעגל הטלו בה דש כעלה הנמל אינכל כל הרם ועד דאין לחלק

בין ואמה בן לעלם דלמטה לא הוי מיעוט משום דדרסי עליהו

אכל לעלה אם היה רשוי לסבן שלש יבלו טומ ודאי מפבבן אינכל

בכן הוי ניטול דמים ותבן או חבלי קש דלמעה הבמה לא מטל

לה לענין מיעוט ולענין הבן שור ובריב וכסתת ובן פיות חשיבי

ולא מיבטל להן אכל תבן פשר הכה שמבטלו וכל דבר שאדם מבטל

ניטול גמור כל זמן שהטוה בבית משמן והוי ניטול מהים דעיבה ע

חלון ומחלה מים סיסה תבן ומבטלו הוי ניטול אכל תבן סתם דלגל

מל אמי ומבל ובל מי מל אחרון דמל דעבלה ההוא כי מ שמתם

יראמי. יהוה מתם לה מתחל להוא מיומאם והוה מחית בדה

שמם מי כהט לאיעל הכם לעלוי אחרו אחרו לה לתבן ואם להו

זילו הלו תיוסבה להתם אותבו אבנה דהוה לה כלי שן העטו

לטחה. ומל כלי שן העשוי לטחת אינ מקבל טומ ומוצא כפנב

הטוב וכן ומ לא לאמרו לה דמינן ומטלטל לה והוה לדבר

מטלטל מלא ומקם ומשום הכי לא חייב אחרים ומפי ניטול

לפי שעה הוי מטל דהא פשיט ואתה לא רצו לבטלה עם

ועלה אלא כל זמן שהיה שם ומטל בהדא הוי ניטול אכל

לא מהים. ותבן מי מס אהילות פ"ז. יש מטמאין ואינן מוכרת

הקש וכוסת הטבב ומי ומפיה אלמעדית שיש הן שולם הן

אחר מאמר מזה בלא שהן כורים בכמה ובכין ומן מטלטל

מלא ויבן אין מקבל טומ הלל חוצאן אם ניטל ורזיק מי

לא מיבטים אם הוא דקה ורכה וכיטלה הוא לא לפי עבה

מי ומטלה כין דלוש מי פיות מעבו וחוקן והכי מסקנא

הדרום והקשה ויבקת חמור ומלעת יופת והאוכלים טהור

ר יוחנן בן מי לא היה מוחה מאוכלי טהור חוץ מן המבול של

רבלה. אכ הל לשמואל מהא דתבן כהתם חוצאן מין לחות

ולא כאוכל שהקיבו כמאמרי הל לבב גרוגרות שהיפלו ולכ

מאי טעמא דר יוחנן בן מי יבם אין לפי אוכל טהור שטהרו

על ידי שמתבטלו מיתות אוכל כבן שנעקרו או הרקיבו אין

אילו אוכלי אלא עבים מפי. הל כל אוכל טהור הוא שלא

הוכשרו או נלושו מי פיות וכטלן מהדא וקבר ר יוחנן בן מי

אחותו ניטול כמלה דעבו אבל כל חרם חוץ מעבבל של רבלה

רזימן דמטל מתות אוכל לפי שעלו לחם תלעים בהיא

חוטט בהן ומטמטל לעבבו הוי ניטול והאי אלא ושני שמוה

להן מתיבה לה מהיא קופה מלאה תבן וחבית מלאה בבבל

ראין כל שאלו נטלו קופה וחבית אכל תבן ובבבל לעבבה

נפני עצמן חוצאן ומוזקי לה בשהתרפו ולא מוקי לה

משבטלו מהדא מטמא דומיא ותבן הל. ואם מטלו לתבן

סהדא פטה דמטל דלא עדיף מכרישל. תבואה ותבן מ"ז

דאהילות בית שהוא אלא תבן אין בית לכן הדומות מתחת

טמא ומ והל מטל ותבן נטלו. ומבינא הל בית שמלאה

עפר מתחת מטלו וכן מי של תבואה ומ. כאין דהל הוא

שהיה מלאה תבן ומבית מלאה בבבל שמונחין מחוץ

ולא הל שהמחן מחוץ שלי המילה מטל ראם הכיחן פטיל

ראשם ניטול המחן ומבינולין לעמוד בכפ עצמן אמאי לא

חייבי כאין דבטלן הל נמתה הקיירי וכן כל הנהו חייבי

הוא עשבים שהלטן והכיחן מחוץ בלא ניטול חמיים דעבלו

מאילהן ושם שמק מחוץ דכולהו נמתה חייבי אכל אם מבלן

פטיל הוי ניטול ותבן מי מס אהילות פ"ב אילו מעבים

את הטפח מחות מכזית כשר מעבו על ידי רוכע בפחות

ומחות מעבב כשעורה מעבו על ידי כזית מטר בר הפי

אם רוכע בעמות אין המת בבית ומחות מכזית מטר

משלמו רוכע וכן עמם שהוא מחות משעורה משלים

הכשר כרם חדש. ומניין לרבות כל הטמאות הקורשות מן המת
תל. ואחרי שלהם לרבות כל טמאות הקורשות מן המת מרתני
הקורשה ולא קל הנשמת שמ' דרוקם פועל מצוה כגון השורה
והגלגלת ויוכע עצמות. ויכיעת דם וכזית מן המת והאיברי
אדם ששין לה שיטור. דזה הכלל כל שהוא בלא יבש יכפש
מוזהר עליו הכל גדל ודוקר שאינו נפש אדם שחטוי נאהל
אינו מוזהר עליו וקו חיב אדם שהוא כמת אינו נפש ולדיני
הוא מטמא באהל ותנא כמי בגזיר פלמיקו יקפל לאוקן דרוב
טמאיה לה הן חס חסרו אמ' כל חסרם. ואם נזקן שהוא שלם
ולא בזקן שהוא חסר. ויסוף סוף אנדמיטל לה מגמי. ותא גל
דאינו מיטמא לא ולקמי מן הקי של אבנ ולא לאיברי. ותני
רב כהנא בריה דרבי לא יטמא ולא לאיבריה פרט לכזית מן המת
וכזית נבל ומ"ל תרוי רבי. ועל כולן מוזהר שבל על כוב
כמיט ועל כוב מיעט של אבי מיטמא מקמי שהוא כמת שלם.
ויוקי דאמרי שבל עד המת מוזהר עלכל אילו. ועצם שהו
כשעייה הל' למשה מסיני שהגזיר מגלח עליו נאעלם ששין
ומטר נאהל. אבל הם הכהן מוזהר עליו לא ידעינא. דה"ל
לא הם מיבי אלם טמאות שהן בלא יבש ועצם מטעור
לא שייך בהאי כלא הוא ואינו סבור נפש. וגם כל אעלם
שאין הגזיר מגלח על בני מית דם. ועל יוכע עצמות חיי
מוזהר הוא שלא ליטמא עליהן דה"ל מתיה אלא יבש. והם
תנ על אילו טמאות הגזיר מגלח ומוזהר אלם הכן. ומה על
אילו טמאות אלן הגזיר מגלח ואילו אינו מוזהר. לא תנ
דהא כמו כיה מגזיר על נפש מת לא יבש. ותנים בל הכן גדול
הגזיר אשכחן הכן גדול גזיר מגלח. ויבש בכמדי פ' נזיר כל
ימי הזיר על נפש מת לא יבש. שומע אני אף נפש מחמת
נעבין שמ מכה בל נמ' אל נפש מת נפש אדם הכת
אדם ד' ישמע אינ' אינ' צריך הרי הוא אומ' לא יבש נפש
מתנ' בכיפה הכל מדם. וכין ויוכע עצמות וכיעית דם
איתנהו אבל לא יבש שאי מוזהר עליו ואומאות שהגזיר
מגלח עליהן הן הוא אבל אוקן שאין מגלח עליהן אבן יוכע
עצמות וכיעית דם הא אסקינ בנזיר פ' הכן גדול אר אלעז
אמר הקבה מקצתן הוא אומרים אינ' אבל עצמות וכיעי
דם אבל אינ' אומרים אינ' אבל עצמות וכיעי
דם אבל יוכע עצמות וכיעית דם לתרוי. ולקמי הכל לא
נזיר. ועשה כפר ומסיק מפי חגי זכריה ומלאכי הגבורה
אבל הם למשה מסיני. והם נמה דוקא מסקל הל' הגיר מגזיר
אבל עצמות דאין גזיר מגלח עליהן אפי' בל מגמן ועל
שאי כגון יאמרם אמרמי. אלת סבו עשם כשעייה. וכן
על אהלן יאמרו. ואמרמי אמרמי אמרמי בטהל ומטמא
נט אלא ולא ששלח עב' חיים הכהן שאסור לכהנים
מנה כתוך הבית שאם בלי מתבות מטמא ואבר הרי הוא
אהל ותנים מא שמחות כל טומ שאינו מגלח עליה כהן
מ' זהר עליה והוטיל ונזיר מגלח עליה ואבר הרי הוא כאהל
הם. ונזיר אין הכהן מוזהר עליה. ואיכא ל' חייב עלם לדהא
אתמר בתוספה בריש אהילות שנים שלם שמש בחר
שלשה שאחו נחר. יכל כלם בתרומות אבל אבל אין הנזיר
מגלח אלא על הבית בלבד. יתמיה אבי אם מכה את נכ
אחר. ולא משנ שנ' אבל אינו כהן מוזהר אלא על טמא
הפרש מן הרוב. כמו שכתב לעיל אבל ואבי תגלח חייב
מי אותה הנמיתת אלא שמחות בל הוא בתן גדול עיה
מטמא לתים אם שפרשה הרי זה ליקה אינו בל עיר
מן הבית שהגזיר מגלח עליה כופה אבל כל עוד מן הבית
שאין הנזיר מגלח עליה אין סופה אבל תחרבנו. כהן הרוב
שהוא מטמא לבית מן שנכנס לבית הקברות הרי זה לין ד

אינכע כן היה שנ"ה [illegible]
הנסח כך הוא שעיה כהן גדול [illegible]
מן הקרון הרי זה חייב זה הכ"ל [illegible]
עליה לוקי עליה את האחרון [illegible]
עליה אין לוקי עליה [illegible]
מתים אם שנכנס לכי הקברות הרי זה חייב [illegible]
אינו כהן גדול מקרע את [illegible]
לעצות אחת ואחותו בעינן בקבר [illegible]
עוד מן הבית שטמאין הקבלה עליה פ' שנ"ה [illegible]
ישמ' דהיינו אחת ואחותו עמי שאב [illegible]
עליהן שאחר מתים אף כהן גדול מודה [illegible]
דנאמר אחו כהן גדול ונאמ' שמן [illegible]
לא זהרה מן לבית שבאה שמיל [illegible]
וכזיר והאבי המשיח וכל טומ מן הבית שאין הנזיר מגלח
עליה ואם לאמרי רביעית דם ויוכע עצמות דכין דתנן
מוזהר עליה אם כהן גדול אלא לאמרי שבאה [illegible]
ובית הדים וגדול ודוקר ולדיני בני מתבות [illegible]
כמוקע הבית מן כאהלן רבנן [illegible]
יכפיל ניהו ואינו [illegible] מן הבית. ואם כהן גדול
ונזיר מוזהרין על [illegible] הדבר מצוה [illegible]
לקרוב אם על עצמותיו [illegible] ואם נכנס לבי הקברות טוה כוה
לכהן גדול ונזיר אלחייב וכמטמא [illegible] נזיר תני שאם [illegible]
נמת וכן שלמה וקו שרקעה כיצר שנים [illegible]
טומ טומ ל' ואחרם הטמאנו טומ עיר יטמא [illegible]
חילות ופרש מכי יצחק בן רבי אלעזר [illegible]
ולא יכל שרי יוה מכל יצחי יכולהון [illegible]
הכל על כיסת המקדש אינו אלא חייב שיני שאבר [illegible]
מה טעם איש אשר יטמ' ולא יתחטא [illegible]
על נפשת מקדש שאינו טעון מיעוט אינו חייב על כיסת
מקדש. ותוכין הרי אדם [illegible]
חטוי. והוא שיש אר חוט [illegible]
נטוי אדם מכלים וכו' עד [illegible] עלגמיעת [illegible]
ועל כיסה נגים כאהרעיב [illegible]
[illegible] ומן עין [illegible] עי דחשן שהשיעלה עליו חייב
על טומ מקדש וקדש שיני שאין הסיר מגלח [illegible]
עליהן. אר יוח לעולם הסיר [illegible]
כמוקן שאמרו כי יש חילוק [illegible] שנהיה
שהיה חבי אבל הטומ מגיע הסל לאלים [illegible]
נבחה [illegible] יהיה חילוק ואבת ובלי שם [illegible]
הקדש [illegible] מוכנסתה כגדל כיום הטבעי [illegible]
הקדש [illegible] איש מעיב מאו שהיתרה [illegible]
נבחה [illegible] דרחמנא אמ' הרי הוא פחות [illegible]
והדורן [illegible] אמרתי שאינה [illegible] לאהל [illegible]
טובי כי [illegible] יגל סמלה. [illegible]
דיסנס אר [illegible] אלים טחן שאינ' [illegible]
[illegible] עד נקה [illegible] מי טיש [illegible]
נחקוה [illegible] פס יכן כמ' עוה [illegible] ועיקרה [illegible]
ס כל הרמ [illegible] אמר יכ טוכי [illegible] שאל [illegible]
תרה שנחפס. יוכע חוור יצא [illegible] ואינו [illegible]
לחבירה בהלכות יש חב [illegible] או לחפות [illegible]
חרב הא [illegible] מנחת מאפה שאפה [illegible]
יצא מטומ הקמ' מצות ומצות [illegible]
כל העוטה מצוה אחת מטיבין [illegible]
דיסנס [illegible] יום [illegible]
מטיבין [illegible] עשה [illegible]
עמיה עתה [illegible] נעשה [illegible]

[illegible]

[illegible] ר יהודה אומר אם [illegible] ולזון את עינו כל שישים [illegible]
[illegible] יצטרע כל אדם כמלאתו וכה אמר כפותה טפח
[illegible] שחיבורה [illegible] יכל פתרי יהודה ואם כל אהל
[illegible] עשוה כידי אדם אינו אחד כפב תהילות ומייתינן
[illegible] מתחלת ה' הישן שיש סופה ומשיב מורה ר' יהודה
[illegible] ומין הל העשיה [illegible] מתחלה ושמה
כמה חילוקי דתנן מי התם העשה [illegible]
[illegible] ולזון את עינו [illegible] עם [illegible]
כפותה טפח וכמה דתל אילו מן [illegible] [illegible]
[illegible] מחלוקת שהוא ל טל ל שכשחשב להתיר
[illegible] מוכחן שם ויש שם חלוקות [illegible]
[illegible] טל ל' יש שם כולן טמאין כאילו לא חשבוה שהוא
[illegible] מחשבה [illegible] אם [illegible]
[illegible] ולזון [illegible] מעינו אל חלון כמין [illegible]
[illegible] אם היתה שמונה שם [illegible] רליתה [illegible]
[illegible] לעשיו מסס וכר ורמי ומתר מחשבתו [illegible]
[illegible] יכן פתח [illegible] [illegible]
[illegible] אחר מהן את החלת ובמכי כפותה אם יטל
[illegible] ולעמוד [illegible] עצמו [illegible] ואם לאו טמא וכן חמת
[illegible] גרוגרות או קופה של תבן שהיא נתונה כחלון אם
[illegible] לעמוד [illegible] עצמן טהור ומסס
[illegible] וכספרי שוא מתיבי קופה מלאה תבן וחמת
[illegible] גרוגרות שמונחין כחלון יוחנן כל שאינו [illegible]
[illegible] תבן וגרוגרות לעמוד כפני עצמו [illegible] אם לא
[illegible] לטמא [illegible] והמשנה
[illegible] מאי טעמא תנא מתני בלשון טהרה והברייתא בלשון
[illegible] והמשנה הקדמה גרוגרות לתבן והברייתא מיפכא
[illegible] כל שאינו יכול [illegible]
[illegible] ואין [illegible]
[illegible] מחמת [illegible] כל שיר אין מקבל טומאה
[illegible] יחשב עליהן לקבלה הוי מחשבה אם
[illegible] אם חישב לאו [illegible] דהכי [illegible]
[illegible] שהתליגו [illegible] אם [illegible]
[illegible] בית שמאי [illegible]
[illegible] אמר [illegible] שעיקשה [illegible]
[illegible] לאוכלה שאינה טמא אוכלין [illegible]
[illegible] לי דהא [illegible]

מתוך זה הוא על חלון כל זה חוץ וכשל מחוברת מה כל
ואם הוכשר עתה מכלום, ולא [illegible] [illegible]
ומחו עלה כמה עיקרי, ושב תמאם [illegible] כל חסרה [illegible]
שחרב הרי הוא כחלון וכמה שהיה [illegible] כאהל חף כלי מתכות
הכאן מחמת מת בין שנעשו כן שהשהיל המת עליהן אם
הן מטמא באהל כחיים נגיר ב כהן ברול [illegible] יכל אשר
יגע על מה קשר זה המשהיל על המת כחלון זה אמר מן פחי.
ויש מן כמי להמלות חרוסה חרב הרי הוא כחלון או כמרכ
זה אמר המחולל מן המת, או כעצם זה מוכע מעמורת
או כקבר זה הרסתם, [illegible] מר טומ כיקעת ועיה טרעת
ויורת, ואילו גבי טוגע אי רב יהודה תמא כעצם זה עצם
כשעורה וכל מדקדק ואילו גבי נמעה שמי רכל הרי המת
ועיל כאהל וכל כלי מתכות הרי חרב ואם החטת עצמה
חמאי, לא מתיש טומ לאדם בשם מחמת האהל ונל והא
לא הסי, ומהכי עסיקל שהמת מוטל נמת לאחר ואלון טמא
או יותר עשוי לבית אחר יהוקה וחבית מונחת באותו חלון
המכיל את הטור הרי כשהתקן או הגרוגרות מונחין שם
כשטעלין החבית והקופה הגרוגרות והתבן שאינן מחלון שם
יכל כר הי מלאן שגרש התבן והגרוגרות לעומקן על שפתי
הקופה והחבית הרי אם נשארין שם כשטעלין החבית
והקופה הו עכל אם החבית מונח מחלון שהגרוגרות
הקות מחמת עצם כנסת הטומ חוצץ שאלי לא היה מקום לטומ
לכנס ופומה לכר ולהאן יש לומר כלפי המת וחוצה לו.
השולים, מיתו פסקי פרש פרה וכפרש מרן אזלם ונכנסו
נגריכם טומ חשכיבי, תנש כחלון חרב כם הכתל ולימר
על חקיב שמלמלת טומ ז' ותטובכה טמא טומ ז' ולא
קל, המאהיל עליה טמ טומ ז' הרי כל רחרב הו כלי מתכות
שמטמא הו כמגע המת הו שהמת האהילן נעשין הכי.
חכל הטומ לנוגע כמן מגע במת עשמו כחיים כמסי
חכל לא לאהל והתנים חרב הרי הם כחלון חלון ומכל
הכלו דחשיב המ ודאי לאהל מי הייט טעמ דכיון דאכר
הוא מעוב בכל מקום כמרים שלמה כמחיצת האיכר אין
לחן שיעור משום דהוו מער גדרן ועצמות כמחיצת כחעור
והחטב ועצם אדם כמי המטמא כרוכב כשכם אדם שלם
יש מכעית רם ושדרה ומגבלת קולהו חשיבי סמת שלם
רוחיא ומלא תנור יבש לפי שכל הגוף אינה אלא תרוד
כשנכר עצם ובאבני שיש ושהא מאה ועשרים שנה
דחזר מלא תנור יבש ואין ימי מאה ועשר שנה כמחיצת
מושלא פ כהן גדול והמ מי הר מלא תנור עפר של
חלבה מוקים המדמה ומלא מ אדם הראשון והאי דלא מטמא
כמגע לר שמעון משום דאי איקטר ליגע יבש מי מרה
שמתקו ושלרו ריחת הרי מטמא כמחיצת כהמפלת דהא
אבי שרץ שנשרף ושלרו ריחת הרי משלא כמחיצת מקום
עוה אבל חרב שאינו מגוף חוצת נהיר מרכיה דאם
ועשות אבי אמה הטומ הייט דוקא למגע ולא מדאל
דאין החרב מטמא כאהל אלא כמגע חוקא ובקר סתום ומטמא
משום טומ רשעה היא דכתיבת דהא גולל ודוקר ועצם
כשעורה מקנו שעצם כשעורה הייט כבירים וגולל ודוקר
הייט מגוף המת ולכך חלוקה טומאתן שעצם כשעורה
טהור מלהאהיל וגולל ודוקר מחיסט כרשת מי נהעור
הרוטב. וכ"ל שאין הכהן חייב מלקות אלא על טמאות
הפירשות מן המת אבל על כלי מתכות שנטמו כמת
ייט לוקה דהכי תנן מ"ב כתחיל פרק חזר אל הכהנים
לנפש לא יטא כטמא אין לי אלא המת מכין לוקה את
הדם הל לנפש הייט יכישה ראשון אחר הנדר מבלין
עליו הכהן מוזהר כלא [illegible] [illegible] יכן הוא אומר כי [illegible]

כשנכר עצם ובאבני שיש ושהא מאה ועשרים שנה
דחזר מלא תנור יבש ואין ימי מאה ועשר שנה כמחיצת
מושלא פ כהן גדול והמ מי הר מלא תנור עפר של
חלבה מוקים המדמה ומלא מ אדם הראשון והאי דלא מטמא
כמגע לר שמעון משום דאי איקטר ליגע יבש מי מרה
שמתקו ושלרו ריחת הרי מטמא כמחיצת כהמפלת דהא
אבי שרץ שנשרף ושלרו ריחת הרי משלא כמחיצת מקום
עוה אבל חרב שאינו מגוף חוצת נהיר מרכיה דאם
ועשות אבי אמה הטומ הייט דוקא למגע ולא מדאל
דאין החרב מטמא כאהל אלא כמגע חוקא ובקר סתום ומטמא
משום טומ רשעה היא דכתיבת דהא גולל ודוקר ועצם
כשעורה מקנו שעצם כשעורה הייט כבירים וגולל ודוקר
הייט מגוף המת ולכך חלוקה טומאתן שעצם כשעורה
טהור מלהאהיל וגולל ודוקר מחיסט כרשת מי נהעור
הרוטב. וכ"ל שאין הכהן חייב מלקות אלא על טמאות
הפירשות מן המת אבל על כלי מתכות שנטמו כמת
ייט לוקה דהכי תנן מ"ב כתחיל פרק חזר אל הכהנים
לנפש לא יטא כטמא אין לי אלא המת מכין לוקה את
הדם הל לנפש הייט יכישה ראשון אחר הנדר מבלין
עליו הכהן מוזהר כלא [illegible] [illegible] יכן הוא אומר כי [illegible]

ותניא וקדשי מלבד מיהו אשכחן גברי והחמירו להטהר להם
בטבילת רשעת דכין מים עליהם ומה שהוצרכתי לבל אילו דברים
לפי ששמעתי כי היכי דטהיג עלו בראשית הוא כל שלעם הכי נמי
כמיתנות הבר מן ראשי הוא אם יש יוכח מנהרכל תגיע ר' אילעאי
אור מיתנות אין טהורות אלא כחרא ואם היה ר' אלעאי אומ ראשון הם
אין טהג אלא כאחרא אלו לר' אלעם מיתנות וראשון הוא כי הדרי נמרי
ורב אחאי מן יצחק דאר האיזנם נהיג עלו כר' אלעאי בראשון הוא
ומיתנות ולא היא ורב אמר היה מן האחרון יותר מרב מחא בר יצחק
אמר ל משמיל אשתם והיל אני המיה על מה סמכו בזמן הזה שלא
אין לכהנים מיתנות ושמעתי כי לפני הגיג רב שהיה בשנת תנות
שהנו מגבעם לאין ויש שהיו להן מיפי סהומה והיא נתנן להם
דבר בטוב כדי לפטרן מן המיתנות לכל השנה וברכתי בשאלתו ורב
אחאי ויהב ולא מיכם שמטרו בחוץ לארץ מן המיתנות אלא מחייב
גר מיש עמלי רב טבלא כמה לעבר עומאה סב ומריה מן הרעב
ואמר אחר הם אחרו המת שוין מבשי האם אל רב נחמן מאי הא אל
ראי רב אנמים בר שלמים מטמ ורב הל כר וכריה אל זילם הרי עומאה
ר' גר מעיבו עלם ומם מי שהמיאהו יכם מיש מטמתעין מיבו
כעא מימה ר' טבלא מרב מחיצה תלויה מהו שתתר מחיצה אל מן
מחיצת תלויה מחרת אלא כמים אל הוא טהקלו חמי מים פי ר
מטום דמחלית הן סמשמה בלשון ים שנכנס לאש וחזרת נעם אחר
ובבאדי שהמים מכסין עליהן ומהיא הזורק ומר הזורק מן הים
ונכסה ומיתמר ספינה רב הונא אמ מרבינא הימנה זיר כל שהוא
ומחלא רב חסדא ורבה מרב הונא אמרי עשה מקום ר' ומחלא
ומן גמטרא שהיא ומעלה מן המים רעריקא מחיצה גבוה י' ולר'
אמי יש בגמטרא ר' אמות על ר' אמות חוזה מה ר' מקחו על ר'
מקחו ומחלא יכן כור שכן שתי חצירות עיין מחיצה גבוהה י'
מקחו מן מלמעלה ולר יהור אמר כמל שכיניה מתיר
ומן אמות המים שהיא עיבית נחצה מן ממש הימנה כשמת אלא
אם עמו לה מחיצה גבוהה י' מקחו בכמסה ומיסמה כחשת כל
מים מטמתעין. ואמ רב סחק אמ רבה בר אמה בורה מיסמה
מתיר מים ואעב דעדיבי מים תתי בורה מטום הולם ולא הוא
שהקלו חמי מים ויש לתמוה ומהי ולא הוא שהקלו חמי להתיר
על ידי מחיצה תלויה מיהו מחיצה מטלא דעצרה מעם ולא
מיסמי אלא ורב הונא ושרו נזיז כל שהוא ותיקה הוא אלא אמר
רב חסדא ולרבה בר הונא דאמרי ר' עלר ומלשי מוהר מר
מחיצת הטעת מיהו גבוה י' לא מעבר יש כל הלון. ומשיבי
שתוספת העמיד הא ורב הונא כמחיצת גבוהות י' ורב הונא
אמר ורבה בר רב מתרב הים הבוזרים סלא עמיני מים עמיה
מי משום חומרא כמן ומחיבר הוי ראי הר הבעיכול מקחו. אבל
ביר שכן שתי חצירות ולא פרשו עמה מריך י' ואל הלא דשי
חממי בזרו שלא הרחיא חל הי לסחלי וכן מסמלה לר' הי ולא
ימטמו הלהל ולא חל הי לתוכו וכי בזרו רבא מחיצות הבועות
ומיה הטעה אבל בספינה תמיה לא בזר רבא ולא שטרחו
לחדשי ימים בטהרות לעשות אהלי והחמיר עליהן כדברה
דבועה הוא מסקנא כמ מי שהוסלקו הכין רב וכן שמואל
הל סרכן בגלי בספינה ומסקנא התם ומהלכת לא עלינו ומילו
מהלכת לא מסייחי מחיצתא ובחכמי הכל מהלך את כולה ומקם
לר עלה סמסין הנם. ומיכם לאמן ומחיצות ספינה לא חשיב
מלי הא אלא הלא עמרי אלא להכיר המים ומקם ספינה ושל הי
מחוה הוא לעמין הזרק חל הי לתוכה מחיצה מהזורק מיקל
הטקרשות ומהלכות עלפני המים לא בזר ולא הסמירו עליהן
ר' הי הבועה. ופר שכן שתי חצרות מקמי שתי רשות
עליה עריב מחיצה עשרה. ובהם עמי מסקנא כמ הזורק
בכרמלית ומקם ורב נחמן ושרי על ידי בזר אחית מקיסמא
ולעמל מלמלה ר' מקחה מעב חיל כגיעת הנם לא משיב
ניעה מקום הלל הוא שהקלו חמי במים ומיתי מיהא

ר נשה ליבה ר [illegible]
ואל דאיתה מתבת אלא מיב
על ידי בזר אחית קסמר
מלמעל על ידי מחיצה כל הוא אבל הכא [illegible]
שרא שלמעל בגבה על ידי בזר אחית. ולעמק מיבה ע
שרא על ידי בזר אחית לכתחילה ולאשתמשי בגבה. והא [illegible]
בה זריק חלת חסרם ומרבה בגלת הוא שוכבת ורדיה היכא שרי [illegible]
ואל יב מי אמרן לת נחמן בר יצחק ושרי [illegible]
ולא להדיא ובחו בכרמלית לא בזר רבא ותנינא [illegible]
עמוקה י' ואין גבוה י' מטלטל מתוסה לים ואין [illegible]
י' מטלטל מתוסה לים אבל לא מן הים לתוסה. הלא [illegible]
לים מקרמל אחורה משום דטחו בכרמלי לא בזר. ויקל [illegible]
מן כתר מטתעין דבר אגוזטרם שעשו לה מחיצה [illegible]
ומלאות אמ רבה בר רב הונא לא שנו אלא לאשתמש [illegible]
אסור ואי דאמ אי רבה בר רב הונא לא תיבא למלאות הוא [illegible]
אבל לשתיר אסור אלא אמר לשתיר נמי שרי. אלא [illegible]
בכרמלי לא בזר לאוכל דאמ. ולישנא קמא אמר [illegible]
קמ ראבור לשתיר אמר אחרא ובזוטר [illegible]
מתו בכרמלית דיקא בספינה מאן שמעת ליה [illegible]
הלו נמי עשופין דיה אבל בדרת [illegible]
דאמ רשרי בחרשת בזוטרת להכי אמרא הוא [illegible]
להשתמש דיך בזוטרם בכרמלית אבל היכא [illegible]
בזוטרת להכי אסור. והאי דקשי ר' יוסף [illegible]
דיקא משום דליכא הכרם. ואיבאי לה דליכא [illegible]
ר' דאמ. ואם תשי ליה הוא אלא ר' [illegible]
הכי לא ונ ולא מקום ר' יהי אמר אבי [illegible]
מהלכת [illegible] בזרו [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

[illegible]

טוביה רב זוטרא בר טוביה ורב חליפה
בר טוביה.

טוביה נשאלו מן רמה מכות
מלקות וטוביה קרי טה
ערבאי הוו סברי רב
[illegible] רבי לוי ומאיר יחידי שסתם אל רב הונא בר
יהודה שי ליתה מאה לאו כתר עליכם אחד מלקות ומשום
חיבוב הכשר לזה הפסולן לזה ופלוגתא דרב יוחנן ורשב"ל
בריה דרבי יהושע ומשום [illegible] יוסף בר יוחנן
לשון קחת הבעלי כשרה לזה ופסולה לזה דל יוסף אחר מקבל
ופסולה לזה פסול לזה ורשב"ל אחר פסול לזה וכשר לזה
ערב ממש כלומר הוא אבל לא שני נבי ערב ופסול לו יוחנן בטלה
הערות ורשב"ל מוזה נעוב אבל בעלה מסור

טוביה גר ההוא ועבדיה לטוביה שכיב אתא
טוביה אר יוחנן הרי הם טוביה אחר לטוביה
ונראה רב טוביה לטוביה אל רב שכיב לא אר ואי איתא
יבמי כיה הוא היא בים כיה וכ"ע אחו שני טוביים שנהגו
חיובים שהם פסולים שניהן שכנים שולח ודיני ודיני נדות
מקל נבל מזיב שולח ודיני לפי מה שראשון ופעם יעשה
ואיש תולה הטמא בבית הדין ולפי מה שהיה פעמים פעמים מאחר
אלם יעשה מה שיראה ויחייתי מטלטלי פלא ובשמן ותבלין
וכאן אחרון מה שנזרעה שליש יעשה גבי הולך מה לקל
ומכיר מה שיראה שליש יעשה חשום וטורח עריף וכל
מי שהיה נשאר שני שנתות היועל פיום אחר
רב אחר תלוקן ושמואל אחר שולח ודיני ומסיר ומתנה
הוא מתנה רב עשרת ובדרש רבים הוה ולא אל רב נחמן
שיר דין ויחזו מלעשות שולח ודיני ואין דשן שולח
[illegible] אבל מטלטלי לא ראמרו מאמון —
[illegible] כספא חולקין נב העיון אבל מטלטלי פיום ולא
[illegible] שולח ודיני אלא מדקאי אבל מטלטלי חולקין
[illegible] ולא מה לפי דמה הייט מעלטלי וקאמר ואמר
[illegible] שיראה שליש יעשה ודיני שורש ופליג
[illegible] אחרון יחלוקו ולאיתי שאלה הנשמע הקשה
[illegible] ירושלמי ומי שהיה מטו אל הראשון קודמת
[illegible] אבינו מאר שאחר סברי בן נגם לשטר אחר
[illegible] על חלקות לזוחות מין חולקין מטוה אר עקיבא
הוא מ"ש לית הרה פליגא על טמאל דשמאל אמר

טוחנים לדיין ושל שטרות הנעשה על שדה אחרת לשמה מקנה
שיראו לה חליט מחליטין וכת הוא אמר אבין ובכל מלאכה דין
בר הכל הולך ועגיל מיתא מהחיים ריי שהיה נשוי ושלש שנים
ובן שמואל הוא שמעון ודייב ובן עי לחיזה שיראו לה חליט
מחליטין ובכור חוכים נעה נפרש דין ממון המושל שקרקעות
שייך הלעה מנכסי הכל והיכא חולך נכסי הכל והיכא שייך
פלוגתיהו והיכא שייך שורש דדייב נכסי הכל והיכא שייך
פלוגתיהו והיכא שייך דין וכל דחלים גבר

טוביה נמס רבוה יהושע בהל רחו ישבל נשר יהיר
בן חנינא נעץ אדנע הוטסין ובן אר פנחס אתא
טוביה קמיה ד' ירמיה כאיבעה עמודין ועליהן אדנע פסטליות
והתיר ושלטל תחתיהן חשום פיאה

טבלא ר' עבלם תלמיד של רב היה יחס לרב נחמן
ותלמידי רב ותלמידי ר' יוחנן גר מן הזיוע
והלחיים השוחט לנכרי ולכהן פטור מן המתנות והמשתנה
עליהן שייך לשום ובגד ולתת נכרי וכהן פטור מן המתנות
אמר רבא זשת אומרת הדין עם הטבח פי' בעל הבהמה ריש
רבא מאת העם ולא מאת הכהנים כשהוא אומר מאת ובכי
הזנח הוי אפי' הן טמא כמשמע אושפיזכן ר' טבלא סהן היה
הוה רחיקא ליה מילתא אתא לקמ' דר' טבלא אל זיל חיטתיה
נהדי טבחי ישל חוגו וחפטרת להו מתנתא משתתפי נהון
חייבה רב נחמן וכל עיר אתא ר' טבלא לקמ' ורב נחמן אל מאי
טעמא עבר מר הכי אל רבי אתא ר' אחא בר חנינא מדרומא
אר אומר כל זכר ורוס אמרו הייט ר' אבא כמו שכתב כסדר
חפס כהן טמא שתים ושלש שכתות פטור מן המתנות מנחן
ושלך חייב אל ויעביר ליה מר כר אחא בר חנינא אל הא היסא
דלא קבע מסחתא אכל הכא הא זבנא מסתתא אמר רב חסדא
הא מהנא טמא דלא מפרש מתנתא ליהוי נשמתא אמר רבה
בר רב שילא הני טבחי דהוצל קייתי כשמיתא ורב חסדא עשרין
יתרתא שנן ובכלא מיט דקנסט דהוכלא אתרייתא ואת אבני
מרגלא הוה חטיעא מתנתא אמרינן חבבי מצוה הוא ובלא
ישבת סהילכת רבה בר מחסיא ורב חסדא הוה נקיט מתנתא
ורבנא בדיה ובן ובן מעשה ריבא ורב הפרא כרחית בא הזיוע
וכל אילו המעשים ריב מהנא אבינל בשפיל אשתו ובן רב פפא
ורב ייתר ורב אידי בר אבין ריבהו אבלי כשטל שנותיקו טלן
הוי נבבל והוצל נמי בנבלה הוא כרחית בא אבונן דמגלה אהדא
ותנא ר' שמעון בן יחי חוב חכיבי ישל שבבל מקום שנהגו שביעה
עמהן גלו לנבל שביעה עשרון ובן עי מבבל הבא אם אבני בבי
בשמא והוצל ובי בבשמא דשף ויתיב מהרקא ומעלה נכרר
אחא ורבן הוצל מבי מתא שבבל הוי עתנן מתנות מהוה
ורב נחמן נמי כפייה לשושפיזכיה דר' טבלא שהיה בבבל ויתן
מתנות ורב נחמן אית ליה דאמרא בהיבי עלמ' בהני תלתא
כי ישאיה נהני תלת בר יקשיה סלקים ובן אילעזי בראשי
הנ' ובל יהור בן מתיר בסרי תורה בראמ' ורב נחמן בר יצחק
והגר נעלה דדרוסי רב נחמן ורב עבנא הוו אזלי אזיורי
להדא גבשא דזרע בני בפפי אל רב עבן ניתי מר נישמתיה
אל לא שהדיתו ולא ריים לן בר יקשי דאר אינו חייב עד
שיזרע חיטה ושעורה וחרצן מפלת יד ואין להקשות
מהחיים אל דבעל קרי ותהין דב נחמן חכבא בת תבואה
הכין אלמ' הכי נחמן לית ליה דר' יהור בן פתלי דתני אית
ליה ומשמע הכין דתיק לנקות נעלה דקסר חש אמר יאמר בן
כתל דבעל מחבר סברי תורה הייט כלא שבלת מ"ש שה
מיהו נהיות עריך ומעלה אלר יהור בן פתל כלל לא שייך רב
נחמן מיהא סבר דמשמע הכין עריך ובן מלמ' ומשדשא קיימא לן
כר' יהור בן פתל וכוסרי ולמ' מלוה לשבלותא ושלמיה
מרמוריתא ולכא עכיל לבבל קרי ולמשמע מעלא מלאכ

אלעזר שה"ל הפקר ושלום שבושה פי' ואם יראה מן ערין ליטול חשות
ואכל לכל אדם מותרי ועומר ואור אין שאכלין שלום שלום בטובה כראיתי
כלב והיתה שמת האמר לך לאל מן השמות אתה שאכל ומי אתה אוכל
מן השמור ואם היה אוכל שונה על פמי שיש להם נעלים הילל לא יאכל
בטובה כי מעלה הפי' ור' טרפון סלק סמיך ליה דלש מיחמירי. וכיון ד
שבתם ותוך טלו כתוקל היחסות אין הסר כלל טעמה מלש מלי
מיהו מאחר שהוא עתכון לבר ומאו שכתבת הל' דלאחר מת קל עשה
הילל נהתבון ור' טרפון היה מתלמידי רבן יוחנן בן זכאי כמו שכתב לעלה
ואחר לא יהושע מתלמידי רבן יוחנן בן זכאי. ומשמעות לי הכותב הלל המח
פרות תלושין בגד דון חייבי כל טרפון ואהדיה ישכל לעמש אל
ר"מ עמתה מכל תורה. והמ מטמ של ר' טרפון רבו מלעקיבא ומתי
אמ המיבי אי רבו הוא אם חכמיו מיהו מסמה מדוחות שהם היה
מאו שכבר מלה. והילל אמ תמיה על הגמרא יפסח מעמה מל ליעל
ר' יהושע ור' אלעזר בן עזריה ור' עקיבא ור' טרפון לאה מעמהו אחרון
בבמטין ל' המבמש תלר לאחר פטירתו של ר' אליעזר בנמסו ר' זקנים
והשיב כל הסרא ר' טרפון ור' יוסי הגלילי ור' אלעזר בן עזריה ור' עקיבא
נעמה ר' טרפון וסל ובל חלק בבר והלוחש מל המסה תלר מחלה
ר' אליעזר בנמסו ר' זקנים לבקרו ר' טרפון ור' יהושע ור' אלעזר בן
עזריה ור' עקיבא. וכמה שאילות שהיו שואלין בבית הא ר' טרפון ראשון
והשיב מאמר מלם ירים מ מיה אחרו עמון ואמר מה הן משבעל
אבר ר' טרפון מעמר עמ ובר ר' אלעזר בן עזריה מעמר מיב ובמלי
ר' טרפון בן מיב וכן בחר. וכהיום מל אזהו מיקומן הל' הסדר
והמעמר זו שאלה נשאלה לפני חמ' בכרם סמנה מבר ומלה
ואמל נענה ר' טרפון ואמ לבני ימים ולילה אסר הרי מלה שהיה
אמש לחטיבים ותימה ... שבאגרה מזכיר אחרון עם הרבשלמ
היו טרפון מכמן מל ומל מלא המר ומלא המש מבלה
הל' אין בן כהן משרת ומל אחרון תכני הל' מבוח מלחמ כמה
ששאל אמ מה בקרים אם בר' וכו'. עד אמר שמש בדין היה שיהם
עומר ר' ולמה אמר שלא יהא עומר מלא ואמרו ראשונים בגמל
מעמה מבר בר' מעמי מל. אמר יאמר הרי מלמים הוא מלמר נשאל והלא
בחוץ הוא נשאל ומעמים כן מבר שהוא מלמים לבחוץ. וכי
ר' טרפון מכמן של ומל לא מנה בן מקומות הקהל להקיעת
הדבן. ומיתי ההיא דתכיל כספרי ומכי מהרן הכהן ומקעו מלשמו
מלמים ולא מבני מחשן ומבר ר' עקיבא אמ לו ל' טרפון אקפח את כבי
מה לא ראיתי שמל אחי אימא חבר מבלו אחת עומר ומקבל
מעזרה ומלשמן בירן וכן. עד אני הוא שאמרתי את המעמה
שכחת. וכן ר' עקיבא אמ לו מבהאכיל פרמ של מנחם לכלב
מה שנמלה הוא שאה מומחה לבר אתה ומטר מלשלם
אמ מי מבמי מל מהרת המעמה ומכמסמל ומל נעמל מ מין
ומשמע מטהר ר' אלעזר חוק עמ חרב ומאב ומשמ מלמת שלא
נעשתה מהן מלמל. אמר יהודה שכתב היתה ומלמת מלמל ר' טרפון
לבתו אמר לי יהודה בבתו לי מבלי ומעמ לו פמט ירו ומלמן
ומרתי לו מעמה מקל אמ לי כבי בזן מהרתי ל' מבמרמן ומרתי
מעמה ז' הלמת ומכ' עד מזן ומבונן ומבולע פי' ומלמקרי מל
לעמר ומטהר מבני הכית ומלמ מבני הכית ומטהרין כבבולן
אמר נמי בל המר המקבל. מיבי בן יהודה היה מועה שמחן של
חכמ' וכ' עד ר' טרפון בל של מבודים ומל מבמות ר' לעמן פי'
ובבמו היה ר' יהודה מבמרמ מועה שמחן של חכמ' לר' טרפון
היה לו בל של מבודים מבמים ויכ מבל של מבודים כיון ל
שמטל מחת מהן כולן מבלבלין ומאן זה על זה כך היה ל' טרפון
דומה כמבלבלר שבמ שמלו לשמל מאמן רבר מבמ לו מקלמ
מבמה מרבמ הלמת ומבמרמת עמ מלמ מרם ההוא ירמ מלבמו
מלמ טוב ומרבה ומרבמ ומרבמ מ מבמת מלמת המבן ומבמן
היה ר' יהודה הנשיא מועה שמחן של חכמ' מלמ מבמל ומבמ ומבמ
מיבן מיבי בן יהודה היה מועה ומבמה ומבמות מבמ מלמר
מעמה מר' ר' טרפון מלמ על המבמה מים לבמלמ ומבמ

וכן מעמה
מעשה בל מבמל ומבמ על
ר' יהודה מבמ מעמה
שפוקר של מבמה. ומבמה
לעמה מל מבמן ומבמה
מבמל ל מבל מבמן ומבמ את המבמן מבמ
מבמה הלמת ומבמ מבמרמ מי מבמה. ומבמ ל מבמ מל
מעמ המבמ ומבמ מן מ מ עמי המבמ מבמרמן
חייב מבמרמ'
מימי ר' יהודה מבמה
טרפון ר' טרפון השמרון שהיה
בר מבמרמת מבמ ר' יהודה
מבמה הוה לה הבמ מבמ מבמר שמרה לבמ ר' טרפון מל מה
מעמ מלמיתמה לה לבמן מל המי מבמ עין יפה בבמל עין רעה
נשמל מבמנית מבמל דהיינו מלמה מבמ מבמל המ המל המבמ ומבמ
המבמם מבמם ומבמן מבמל המ מבמה מל מבמ ר' יוסי בר יהודה
מן מבמה מבמל מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ

[illegible]

[illegible] ר' יהודה

[illegible] ר' יהודה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אמר לפקיד אבל אל מה׳ ומר רבינו שרתנו אל
מחנייה אל יאשיה רבה את נדי עלה עריך יסוד עולם ור׳
יאשיה רבה זה הקיר ומים הרבה מגבר אל ר׳ אלעזר ר׳
יאשיה דדריה יבעה לקח נסתר ופרשי ר׳ יאשיה ורבי ר׳
אלעזר אמורים היה ולפי שגם ר׳ יאשיה תנא עדין היה נמים
הוצרך לבדר מי היה שלם היה ר׳ אלעזר אומר כך לשון מורחה
ור׳ בנא דחילו הן הנחנו מכה אבינו והמו תנם איש את אל
איש אישו לרמות בת טומטו ואבינו מבטם אשר יקל את אבינו ואת
אמו אין לי אלא אבינו ואמו אבינו שלם אמו אמו שלם אבינו
אבינו אל אבינו הלו אמו קלל ומי ר׳ יאשיה ר׳ יונתן אומר
משמע שניהם כאחד ומשמע אחר אחר נפני עשרה ומשלות ר׳
נחיש ומקלל אבינו ואמו. ונספרי אין המר ייתות שטיות כמו
בגד דיקן והא נמי מיירבינו בל השואל מנגן ושואל חייב
מאונסין רשטי משום דלא מת אל אלא ונשבר אז מת ומסיק
תניא ר׳ נתן אומר אם ריבתה את השנוי חדי אם מלעי ליה
ולא הסא עד ירבתכה ומתה לא מיחייב אמר הטחם לר׳ יונתן
אלא לר׳ יאשיה מחי מיכאן ואילך דתנא אבינו ואמו ואל
תנאי נמי דתליגי כתלוגתא דר׳ יאשיה ור׳ יונתן דהיא דר׳
אל אמו ואת בת מתחתו דבר תמה בתו ואת בת עבד
בכלאים ומעגל ומעגל רבתי שה ואמר בלא כל מקום שנו שה
אינו אלא לאמעט את הכלאים כיון דסתם שה מרבה מאמו
את הכלאים ופרבה האי שי מיבעי ליה לאלא יפרה עד
דשחיט שור ובת שה ובת לא מיחייב אלא דמיחייב אחסתי
מיבן ראותו ואת בת עבד עבדו ופרבה לאלא מבת עבד
אחסתי מיבעי ליה לכרתנא אילו נאמר שור ושה ובת הייתי
אומר עד שישחוט שור ושה ובת אל שור אם שה אותו ואת
בת מאי לאו מאן לא מאמו לא מיחייב ליבת ומייתר לדבר
אותו אלא לחנניה דלא מייתר אותו לאלא מבת ליה בי מן
ראו לרבות את הכלאים דרשת ליה ומשמע לחנניה לאלא
לא עדין דאם וסבר לה כר׳ יונתן ואמר משמע שניהן כאחד
ומשמע אחר אחר סמך עצמו יגר בהשואל אבי׳ סבר לה
כר׳ יאשיה ומתרץ לקמן כר׳ יאשיה ורבא סבר לה כר׳ יונתן
ומתרץ לקמן כר׳ יונתן אהדדי כי ישאל ונשבר אם אינו מלוי
אין עמו טעם דאיתיה כתרוייהו הא אייתיה אחדא אייתיה
בחדא חייב וס ומודי. דר׳ אמר אל לי אלעזר דאל אמר
חנניה חוששין לזרע האב אין לא דייל אלא כר׳ יאשיה
אמר רבא לשמעיה כי מעייל לה כיריתא כרייסא עין
הני דרמיין לדדי דבסר אין חוששין לזרע האב ודאמרן
דאמרינן לדדי דבסר אין חוששין לזרע האב ודאמרן כיון
דסבר לה כר׳ יונתן ור׳ יונתן כחנניה וחנניה נמי כר׳ יונתן
ולקמן נמי דה מילתא מעלה גר׳ מתנחו ר׳ שתי מידות הלל
כל הסמוך הצינור והיחיד לעשות רחב ניחוח לא מן הבקר
או מן הצאן מה תלמוד לומר שלא שיהא שוחט אם אמר עולת
העוף כמשמע אל מן הבקר או מן הצאן יכול ר׳ יאשיה
אמר שלא שהם כי יקריב מן הבהמה מן הבקר מן הצאן יכול האמר
הרי על שלה יכיל משניהם אל מן הבקר או מן הצאן ופרכי
אר יונתן למה לי קרא האמר שר שיקריבו לך הסל ר׳ יונתן אומר
אינו צריך הרי הוא אומר זבח ועוף איש מין זבח אל מה אל
מן הבקר או מן הצאן לכי שלא שהם לא יקריב אין הבקר
מן הבקר מן הצאן יכול האומר הרי עלי עולה ניא משנה
אל מן הבקר או מן הצאן ופרכי ור׳ יונתן למה לי קרא האמר
עד שיפרש לך הכתב יחדו מיצעו פרש כיון דכתב ומן הצאן
כמאן דכתב נמי ומן הבקר וכן עד הכתב דאמרת או לרבות
ולקמן מה לא לאמרה לה לחלק בלא עד מיבעי בדר
[illegible] הנחמן לר׳ יאשיה לר׳ יונתן מה
[illegible] תמצא לה מסכים חד קמא

[illegible] אמר לפקיד אבל אל מה׳ ומר רבינו שרתנו אל
מחנייה אל יאשיה רבה את נדי עלה עריך יסוד עולם ור׳
יאשיה רבה זה הקיר ומים הרבה מגבר אל ר׳ אלעזר ר׳
יאשיה דדריה יבעה לקח נסתר ופרשי ר׳ יאשיה ורבי ר׳
אלעזר אמורים היה ולפי שגם ר׳ יאשיה תנא עדין היה נמים
הוצרך לבדר מי היה שלם היה ר׳ אלעזר אומר כך לשון מורחה
ור׳ בנא דחילו הן הנחנו מכה אבינו והמו תנם איש את אל
איש אישו לרמות בת טומטו ואבינו מבטם אשר יקל את אבינו ואת
אמו אין לי אלא אבינו ואמו אבינו שלם אמו אמו שלם אבינו
אבינו אל אבינו הלו אמו קלל ומי ר׳ יאשיה ר׳ יונתן אומר
משמע שניהם כאחד ומשמע אחר אחר נפני עשרה ומשלות ר׳
נחיש ומקלל אבינו ואמו. ונספרי אין המר ייתות שטיות כמו
בגד דיקן והא נמי מיירבינו בל השואל מנגן ושואל חייב
מאונסין רשטי משום דלא מת אל אלא ונשבר אז מת ומסיק
תניא ר׳ נתן אומר אם ריבתה את השנוי חדי אם מלעי ליה
ולא הסא עד ירבתכה ומתה לא מיחייב אלא לר׳ יאשיה מחי מיכאן ואילך דתנא אבינו ואמו ואל
תנאי נמי דתליגי כתלוגתא דר׳ יאשיה ור׳ יונתן דהיא דר׳
אל אמו ואת בת מתחתו דבר תמה בתו ואת בת עבד
בכלאים ומעגל ומעגל רבתי שה ואמר בלא כל מקום שנו שה
אינו אלא לאמעט את הכלאים כיון דסתם שה מרבה מאמו
את הכלאים ופרבה האי שי מיבעי ליה לאלא יפרה עד
דשחיט שור ובת שה ובת לא מיחייב אלא דמיחייב אחסתי
מיבן ראותו ואת בת עבד עבדו ופרבה לאלא מבת עבד
אחסתי מיבעי ליה לכרתנא אילו נאמר שור ושה ובת הייתי
אומר עד שישחוט שור ושה ובת אל שור אם שה אותו ואת
בת מאי לאו מאן לא מאמו לא מיחייב ליבת ומייתר לדבר
אותו אלא לחנניה דלא מייתר אותו לאלא מבת ליה בי מן
ראו לרבות את הכלאים דרשת ליה ומשמע לחנניה לאלא
לא עדין דאם וסבר לה כר׳ יונתן ואמר משמע שניהן כאחד
ומשמע אחר אחר סמך עצמו יגר בהשואל אבי׳ סבר לה
כר׳ יאשיה ומתרץ לקמן כר׳ יאשיה ורבא סבר לה כר׳ יונתן
ומתרץ לקמן כר׳ יונתן אהדדי כי ישאל ונשבר אם אינו מלוי
אין עמו טעם דאיתיה כתרוייהו הא אייתיה אחדא אייתיה
בחדא חייב וס ומודי. דר׳ אמר אל לי אלעזר דאל אמר
חנניה חוששין לזרע האב אין לא דייל אלא כר׳ יאשיה
אמר רבא לשמעיה כי מעייל לה כיריתא כרייסא עין
הני דרמיין לדדי דבסר אין חוששין לזרע האב ודאמרן
דאמרינן לדדי דבסר אין חוששין לזרע האב ודאמרן כיון
דסבר לה כר׳ יונתן ור׳ יונתן כחנניה וחנניה נמי כר׳ יונתן
ולקמן נמי דה מילתא מעלה גר׳ מתנחו ר׳ שתי מידות הלל
כל הסמוך הצינור והיחיד לעשות רחב ניחוח לא מן הבקר
או מן הצאן מה תלמוד לומר שלא שיהא שוחט אם אמר עולת
העוף כמשמע אל מן הבקר או מן הצאן יכול ר׳ יאשיה
אמר שלא שהם כי יקריב מן הבהמה מן הבקר מן הצאן יכול האומר
הרי על שלה יכיל משניהם אל מן הבקר או מן הצאן ופרכי
אר יונתן למה לי קרא האמר שר שיקריבו לך הסל ר׳ יונתן אומר
אינו צריך הרי הוא אומר זבח ועוף איש מין זבח אל מה אל
מן הבקר או מן הצאן לכי שלא שהם לא יקריב אין הבקר
מן הבקר מן הצאן יכול האומר הרי עלי עולה ניא משנה
אל מן הבקר או מן הצאן ופרכי ור׳ יונתן למה לי קרא האמר
עד שיפרש לך הכתב יחדו מיצעו פרש כיון דכתב ומן הצאן
כמאן דכתב נמי ומן הבקר וכן עד הכתב דאמרת או לרבות

[illegible]

[illegible] ותפילה ומלך מלכי המלכים
[illegible] משרתיו עבדיו ומלאכי מלאכי מלאכי
[illegible] מיני שבחות עשויים נער
[illegible] כל הנברא נטדו מנר
[illegible] והיכן מיתרו ונער מאדי
[illegible] לכל יקש וחדש בעות דר
[illegible] נכזה וחדל חי
[illegible] ויתרתי כלילו יפי
[illegible] נחפיו ברשן
[illegible] תשיני סיעני לבר
[illegible] עדיים נדיבים ורח
[illegible] גלו העלוה נפירו
[illegible] נעשירו אשר יחנהו ויחך
[illegible] ולמד ידי לך
[illegible] ושיחי עליו יע
[illegible] רב ורבי בנולו בל יח
[illegible] וטוב ומטיב נטאר החיתות ידר
[illegible] חזקו ומשפטיו בהם להעמיד
[illegible] אדריקו לעמדנו לישר ואשר בחי נעשתו הגדולה
[illegible] כאור יכהרים יד ידי נמשפטי ודי
[illegible] בחני שטוב רוחי לעני וכטובו הגדול ישרנ
[illegible] ישם טוב יענדי
[illegible] ושה פתו שעטוש ועד
[illegible] ויעלנו רחמיו וחסדיו לכל ויכזה חי נעדר
[illegible] בעני שייס יעדר
[illegible] עלי נפלתי לישר לחדרנ ולעבדו ישרנ
[illegible] עישני קוני וכונ
[illegible] נעשי ארי ישראל ינונו חדו
[illegible] נני יחמיד

יאיר יאיר אבי יהודה בן יאיר הוא בעל הגבי
פיטע כרים ושלב שמ משר יהודה בן יאיר כל
שאין מימי הגם מעלין רתיחות ואין לי להסתין עפה אב הוא
אחיו של ר' פנחס בן יאיר ועל שלא היה אחין שלו פנחס
ר' פנחס בן יאיר היה חתנו של ר' טרפון נבא מולידין
ובימי ר' היה והיו רשב שמ משמו של ר' יהודה בן יאיר
שם ר' יהודה בן יאיר היה קודם ר' פנחס ושניהם בב
יאיר שהיו בשני דורות יאיר אבי ר' יהושע
בן יאיר גר מירושלים ר' יהושע
בן יאיר בשר פנחס בן יאיר שלשה דברים בים הקה עשיתי
ותהא בהן שבחם וכו' ומייתי להם מי נפלא אחלי
מים סוסה יאסין אבי ר' יוסי בן יאסין תנא
כרחית בפא ראשון הל בן בתירא חוי קיץ
בשמאל דגל התב ר' יוסי בן יאסין ור' יהודה הנחתום
אחרי כלא טמן שלש חוש קיץ בכלי וכו' יאסין
גר מיבחית פ עשאין על האעסה אמ בן
יאסין שהלסת לכרכי הים וכו' עיין בסדר בן
יאסין אבי ר' יוסי בן יאסין אמורא גר עמא ומס טעה
הבי ר' חייא לא טי כלבר אחרי ואין מנסין דר
כיצ אלא אפי שחט בהמה וחיה אסור אל יוסי בן יאסין
לא שנו אלא שאין יכול לסותו בדקירה אחת וכו' ולא
יאסעא יאסעא גר כפ אין מעמידין
אל טרות הגים אור יקסנים אר אמי
כלי עצר אין להן טהרה עולמית מאי כלי עצר אר יוסי
בר חנין כלי מחשרת של עריף ורפנ נתן פי כעין חפי
אמ רב שי שלום יש חס שנשמע מפי היקשומים ויות
של אכמים שמן הדר עפסלו שאין להן טהרה עד שנבטלן
לבטלן ויש חס שנשמע כלים הבאים מן הזרך יכן
יכן פי הא אבי נפ אין מעמידין גבר הגים כלי עצר
אין להן טהרה עולמית ואר יוסי בר חנין כלי מחשרת
של עריף עיב הגריך ונר אחי דאין להן טהרה עולמית
לא נעשו ולא בטבול יכלי עצר בכלי חרס חשבי ותעיה
העידה עליהן שאין יושבין מידי דוקו לעולם וגו' נמס
עז סב חרון הל גר של אבן יכא כי הוה משמר אופי
והתנים כחיף להו אפומיהו ותנים להו אפומיהן
ידבר כל דבר שאכנים לקיים אפי לפי שעה גזרו ניה
רבנן להעריך חרם כתר חותם כאולו יין מנס ט והבאתי
מימרא זו לפי טרשי חרס נעשו שבי ולא ידעינן אי
יהיה כשהיה בו יין נסך לקיים אם אפי לפי שעה עריך
עדיי כמו כסי ופלי עצר לא כלבי יותר מכלי חרס אם דילמא
כיון דאמ אין להן טהרה עולמית משמ יותר בו לעת מכלי
חרס ולא סבי להו לא עדיי ולא נבטל ואפי הכמסו כהן
יין לפי שעה ועיין מעלה נבדר חלפתא בן שאול
יאשיה לא יש שיה תנא בטבל מקום בר פלאתנ
דר יונתן הוא היה תלמידו של ר' ישמע
ותלמידו של ר' יהודה בן בתירה כמו שבבתי מעלה
בדר דעיריך מאשרי ירושלים והוא נקרא ר' יאשיה ובכל
ומן הוצל היה והוצל היה בבבל כמו שבירתי מעלה
לכך אין לתמוה על אחי כל יאשיה שהיה בבבל שהרי
בעיר אביו היה דר והכי שמי גל נבי יוחסי כי קא מנמנם
ר' אמ בירתה הבטים מיכא בבבל ושמתנהן ר' אחי בל
יאשיה לפי שעבו הגם בשמת וגר שמי כל הטקן על
ההיא עני המנקה נפשם הזית מה שתחת גל אפנ
ויכי שלום ל יוסי אומ גל גמור ובגמ תנא אם שאין
ונתן סר הרי זה גל גמור רב כה נא הוה קשיל לחרבל
חזייה [illegible] ובגמ [illegible] לא שרי אוף וקא נמלן נתן

[illegible]

יאשיה ר' יאשיה תלמידו של רב. גר' הל' יאשיה
ראש פוכה כמאן דאמר אמר יאשיה
רב מחלקת רב יהודה ורבא בסוכה שחלן בבוה מעשרים
אמה ולרבא פסולה מבחוץ ופעמים מעשות להכך אבל יאשיה
לכך יפרי הכל בטל. וכי שיטת הם ר' יאשיה בסוכתה
על חילוי הלבה דדרכה של חלה לישב בסוכה שלין
מעשות לשכך משום מוירש. ופירש רבינו [illegible]
ר' יאשיה דכן [illegible]
היה הירחם עלמן. ולכ' כי זה ר' [illegible]
שאחר רב תיס. אבל ר' יאשיה שהיה [illegible]
רב חנן [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אינו [illegible] אינו עושה
[illegible] רוצה ושעה חשוך דבר
[illegible] ביבור יש להוון על דברי
[illegible] משה יסר איש את בנו וכתב
[illegible] מני מוסר מכיר מיהו לעניין חיוב חיטה מצוה מיבר
מצוה יחייב על אחר ויהון גר כל עבדי פסחים אחרו עליו
על הלל שהיה מיבן ואוכלין נבת אחת פסח מצה ומרור וכתב
על מצות ומרורים ותבשל יכול יהם מיבן ואוכלין נבת אחת
כדרך שהלו אוכלין הלל יאכלוהו אפי זה כפי עצמו וזה
כפי עצמו ויב אשי אוקמה דהאי תנא כהלל סבירא ליה
דלמצה מצה לבדה מיהו אי אכלן ולכל אחר כפני עצמו
אי יסלק טעמ דכתב יאכלוהו הא לאו הכי כל כל אשי סבירא
הו דרשן נבת אחת וסבירות פסח אלן יסבר האוכל לחם ודלי
ובאמל חייב ב מלקות ופרכי והם מן ליקן על לאו שבכללות
ואקיים ראשים יכתביה לקל נמסבי מלקות כתם כיבאר הכתב
הלל לא הוי לאו שבכללות ותיר ואיר ולעולם לא יהם חייב אלא
אב אכלן ושלמן ואכלן יחייב על כל אחר כפני עצמו ונעשה
מעשה לחייב כלל מכנין אב אחד מתחת כראיתי הכתב מיעשים
מעשים הכי כתבינהו לעולם הלם מילף מיעה מלים הלם מיחייב
אחרים מיעיהו אלא ס כולהו לא יקשיה נחכלתי ויש נתינה
פסח מן הכבשים ומן העזים מזה כפני עצמו ומזו כפני
עצמו כן לא יאמר בן ר יונתן דלא לאמר שנתן כשאר
יכן ומצות פסח שאן ובכר ובסיקרי עמי ויש
ליה והתם מאוכלה ותנא ומירות תבלוהי
ד יה איכא נהגו אלא בשר ושה בלבד לא קשי לי לר
יונתן מידי דהתם אי לא כתב שור או שה מצי לאיתא כראמרת
התם גר מאחר שעבר את הקדרה נעל לתוכו טור וכלי מטור
על הכלים וכתב ותבל דלא כר יהוד ומחייב על שלש כלים
בנור ושעמ דל יהוד שלשם וכתב או חמור או לרבות את
הכלים ומכל מקום מעבר לא לא לר יהוד לחלק נקבה
מובלע [illegible] אם מי ניחא לא יקשיה לר יונתן
ומאי מעבריך לחלק גר כמהרכה המנב את הכלים
ובכחה משלם תשלומי ד יה אחר רבא לרבות את
תבלים ומעבר דכתב ואחר שה ואחר להו ציש את הכלים
אחרים או ומבייר ומאחר לא חמרי דאחרים או לחלק ומאכן
חייב אלא אב אגב שניהן ויהם עונה או מוסר ישלם
מרבע שאן תחת הטה ומחשה בגר תחת השור ומוחר
ופיש ולחלק מקום משה ותרלם חדש ודחטי ליה ומעבר
שאר מיטן נתן ומאי מיתטוי אלא הכ יכתוב מרבע שאן תחת
השה לה כגר תחת השור כשבטם השה או מיטו וכן לשור
יכן מאי לאחן ודרשי או מיטו ומצות את השליח לחלק
כשבחה ומיטה מטן ליה יכהבינם שאן לוי מאי הל
שמלה עצים או מטם או עפר חייב ומאי יקם אחה לי וכתב
דרכם גרוש ומה ושרה וכל עי ומה אחה לי מה המה
נגלי אלא כל הקנוי טמון נקט וכל עי יכל לרבות כל
כשלחמה מיטן עבדן הו מאחו ור יהוד או מיחבב ליה
לחלק מעם הו מאחו השדה הם מאי תיר לר יונתן
מאי דרשי בהו והתם או וכתב גבי טבעת מיטו לר
הרע או להטיב ומרבינ מיטה הטבת אחרים לתיר מאי
[illegible] והאי או מיבבי ליה לחלק ומשבר לחלק לא
[illegible] הכתב לר יונתן לר ואשי מאי מיב לתיר
[illegible] ואשי סבר לה כר עקיבא ודרשי ריבוי ומיעטי מה
[illegible] הטבת אחרים ותיר מאי שטן דזימנין מרס וזימנין
לא מרבי אמה או מאין כתלמוד דרשי לריבוי כגון ההיא
כגון ההיא דמר חדליה או כגר תקלבו מיה מקמי ורבא

או לרבות שלש עושלש אן לשלשה על שלשה
ולא דיך הכם לחלק ובהיא הגבי אשה יוצא אל [illegible]
אחר ינה אדע כל שהוא שרש מאו סגר ומאי דכל גבי אבר
מרבינ הלכי וחבר ובהוה או לרבות תשמיות יד לחשבון
אילו לן הכסיף או לרבות את הרמוחים בכסרתם ס אילמאן
או גבן לרבה שאן לו אלא גבן שחת ובס ירבם דומן או אשה
לרבות את הנוגע בכריתות או לבת לרבות אוף שמלים ואחר
יבולה או אין כתלמוד לחי נבר מדלין כגר כל הישם מן העץ
ונלאמרי לחטא בלן ומה שהבאתי והא מיתי שיש מהן דרשה
לחלק אומאי פוטה אוש רבם אומאי שבעת כיטו ואומאי מעבר
מדרשא ואו אי כוכבעת העשת ואו אי שבעת הפקדון לא מעבר
כהן דרשה אלא ר אלעזר ור עקי דרשי לאומין שבעת העבות
כראיתו סס שבעת העבות יכן או אין ובעבות או מן יבה אונה
יכמה מיט כאילו לא מעבר יכן או אין רבת גבי שוחטי חוץ
אשר ישא שור או כשב או עז ושור וכשב ועז ורשאין
לריטין מאמי מל יעלה ויחסרת זמן לרעלים ואשם טיר
ואשם מעבר מחייב כתב כר לאומי סס אחרן ומכחי הל
מחוסר זמן יכול שאנו מועלים לעלה מחוסרת זמן נעלים
ואשם טיר ואשם מעבר ושיב לה תלמוד לחוכן כמאי
ריבתן ממיטו ולעל שור אמר כשב אמר עז אמר אמר אמרן
לא ויש כלל לא נבר ואין ולא כלב אמר כאו רבת גבי מעלה
כחוץ או זבח ר עקי דליש דרשת את הזורק ור ישמעאל
מילבי ליה לחלק ור לחלק עקלא ליה מלא יבמקן ומאי תיר
לתוגבת סס אחר רבי מאוטת יכם כל המנחה כאות מצה
תלן האומ הרי עלי מנחת מאפה לא יסם מחצה חלות
מחצה ידיקן ר שמע מתר מפני שהם קרבן אחר ומעבר
ר יהוד מפר נבר כין ובכת נשמן כשמן בלושת בשמן
ומשוחים בשמן כאילו כתב דרק על חלות ויקרבן על ידקין
ואין אדם תוצה קרבנו ור שמע ומש נשמן כשמן לדרשא
אחרי וכיון דכתב דרק מנחה אם רצה להכיל מלן חלות
מכיל יכן כולן ידיקן מחצה חלות ומחצה ידקן יכיל הכת
משמ ר שמע כר יאמר כביר ליה דאי לא כתב קרבן
מנחה הייתי אומ יכיל משנהן אן פחיתי אן משלם
כשיעור שאת מנחות חרי רוב המלומות מוכיחן כר
ומשיחת שבכל מקום עריך לחלק ואו דכתב גבי נבלה וגר
אשר כסערין תתנה אן מטר פליג ר מאיר ור יהוה
לר מאיר מיצטרי אן לזרים נתינה דגר ומכירה דגבי
ור יהוד לרבים כתבתן ואסור ליתן לגבי מתנת הגר ואו
אתי לחלק ולא תיר לרבים כתבתן ור מאיר מאי מעשין חילון
הוא כיון דמצוה לזרים נתינה דגר ומכירה דגבי מיהו
חיסורם ליכא אם נתנה לגבי ואחר אורחין דמ לי כיון דמכם
משנה ר מאיר מאי טעמ לא תני להם ומשמת נתנה דגר
ומכירה נבלות סס נהרי תנהו דתלן הרי מצות פרייה
ורבה ומצות עריפה מצות יעורה זורע ומצות פריה
מצות יבום חרם ומצות חליצה מצות גאולה נאחר ין
זרם לכל אדם ור מפני שכל אילו מצוה מחש אבל
נבילה אם רוצה מחתכה ומשליכה לפני כלבו הל לא
תני להם בהדי הכי ויש לתמוה על הא אל תאכל ממנו
נא ומבל רבע מזרו ולוקה על נא כפני עצמו ועל מבוטל
כפני עצמו ואחמי לא אמרה דלעולם לא יתחייב אלא אב
אכלן ושניהן והאי דכתב כי אם צלי אש לעשר מצי בעשה
דלאו הכא מכל עשה עשה דלא ומי ומכל אשר יעשה
מגבן הין דהתם עבדים לחיים ו בשרים לא [illegible]
לאו יתורי אכל האי דנא מבטל אחמי חיים שר כל שאר
כפני עצמו ולא יאכל דחים ומכב לא קשי לי [illegible]
נעשה הוא מן כל ומרשי סהמכל ומן [illegible]

מוציא שמעון הלוי דיר תבשל לו דר דיר משוקע הרי זה חוס עליו אין זה
חוה. והתנים מי פרה כשן בחתר כתן בלבן הם אין ראוין כלבן אלא הם
נויך בחור הם כיון לבן. ראה רבה בר מר חנה מה לו ר' ישעיה דאין א
מושלם דיר בחתר משוקע הרי זה חוס עליו חיט חוס דיר לבן עליו הרי
זה חוב משוקע ואין חוס ופיוטר מרים. יסעיר מה תבים יבשה
נתן טבן מחלש לשדיה. והחיים הבטח לבר ובתי. והחיים והשוכי
את החמור והחריקה שהבעלים יפית על ידי חתן חולי זה מה"
גל נמטיך ל' השלח בגמ' פרשטוט היה עשה בר מהלים שחר
ומבטל התקן לב הזקן שלא יהו נעשין בו חיצי תקון העולם
ובגר לר ניטלו מבטל דברי ר' לשלב אות אינו יטל לבטל
ולא להוסיף על תנאו שלב מה בר יפה. ותו גר לר אמ
ומעטה כתבו בגו לשמתן יכול לבטלה שלא נתני זה דברי ר
לשלב אור אינו יטל לבטל אלא זה נתני זה. ואמר רב שמל בר יהוד
שמעת מינה חכה תרתי חוס בר ואזם מלשלב ולא ידעינ לי
סל והי סר לשלב ואמר רב יוסף דסלם כלשלב. ראה בטלי אינו מבטל
חשום דר נמי אית ליה יסת בר יפה ואמר ר' יקשיה דמן אוסלם
סבר חוק בר ואדא מלשלב. ואמר רבה בר בר חנה חמשה סבי
קמיה דר' ישעיה נתן אוטלא ואתם ההוא גברא לחייה ומשקלה
בטלא כעל כרחיה ואמר לן דלא מטמרו ואתנו ליה. ואי כר בר ס
מטמרי אתי הוי אלא שמ בלשלב כפרש לה ואינ יטל ל
לבטלו ובגי אר נחמן פליג ואמר אלמה בר שמעיהן
יברכיה גל משלי סוטה אר אלעזר אר יברכיה אלמלא
תפלתו של דור היו כל ישראל מיסרי רבב. פי יבנה
נתן כעבר רבב בריבו מעבר שבטל נופת שבים ולא שתיר
אלא הטעה מעל פי רבי ראום מרוב עשות והתפלל דור לשלב
שיבשיים שיראום בני אדם שמקבי עשיים ירשיבר
פי זה בר מי רבב הולך מלוכלך ומשוה ומי שהם מקבירין של
מלוכ. והגב בסמו מסל רים מנוקת אמר רבן פטו ר' רם על
בגדו חוסל ואם טמא הוא שנו חוסל רבב על בגדו חוסל
ואם מוסר רבב הוא שיש חוסל שפב יבן ים ירבב על בגדו
מהו ומסקנא ועשיר הם והם. ומחילו קטרים כל מנה חמר בר
שנמסלן רבב על בגדו וכלשלבה ובסלבה ומה מרבל שלא לא
היו אומות העולם ראוין שיהו מן מעשה חטטים אלא שלא יהו
חוטן את ישראל. ותו אר יברכיה אר אלעזר אלמלא תפלתו של
חכלוק היו שני פלגי חמר מתבטלים מלית אחת של בקרב
שנים תריב פי כר ראתה גייה לעולם אלא שחכהיק מטלה
אשבלמי ר' יהוד בר אלעזר היו ששה תלמידי חמר מתבטלי
בטלה אחת ועשה בעורה מראית. מסהדי פ כהן גדול ומדי
ת הטור מן המבטל רבותיהו. ר' יהוד הוב מקטון נעורא
מן עד זמנם חלש בני אשלב תעבתנו ולא אתנו ר' יהודה
אחרי. ואת ליה בלאלא וכו' עד לא נחלם ליה דלית הכי מהשי
עלמא ועל דורו הוא אומר הראשת אל היון תתהלל. ועוד התב
שתי שמועות אר אלעזר משום ר' יברכיה"
ידוע גל כהשוכר את הפועלים שני מלבים אינו אומר
ידוע הכסל אמר מטר מאיר מרוח אחת אינו
חוסם אשתי רוחות הרי זה חוסם ולא ידעתם מי לפרוטי דאמר
מו ליקלב פליג. ראם לא אמר מרוח אחת הילל מסתבר
דמקלב פליג ולא זאמר אלעזר אין שני כלים אומנם כין מרוח
אחת כין אשתי רוחות ושנינו משום ופתם רועה שמר ובני
שאלו שאם רואה שמים אשתי רוחות. ששה כלבן מבר אחר
והוא שאמרה שבר השני. ואמרו בבבלי משום ר' מאיר סמי אין
מלב הראשון נלפס אלא מה הרוצה שנו שמשיעו"
יחודה יהודה בר אמון גל מהמאן רבה אר אמרי
אמ רב הכבשל קרבן העוף בשבת שאינו יתמר
כשלש מל יתמר כשבת יהודה בר אמון מראה לפי בבן
שיעה לשיטה ראשי תיבות

יהודה

ל תפלת השחר ו

העיר חמשה דברים שראיתם
האשה על פי שר אמר. ושאסקל
העבש ועל היין בן מ עם שנתבר על גב האדם
של שחר שקרב בר הנשמה. על תמיד של מקר
ותפלת השחר על הטובלי ר' יהוד הקלוגן ואמר
היה עלם יבר חטר. ואמר רב כהנא בגבוין
ותן בכחיירא כחשה
יודסי תרגם ר' יהוד תני ר' ישמעאל וחם השחר
שעות וכו' יבר ראת דרש נבכר בבכר. ואם נמצא
שעות אף בכחי שכ כמן בר שעות והיוסלא
ריקן ומסקינ אינ תמ הלם ראמנא וחם השחר ולא
ר' יהוד ומעמיד חכמי לא מר יהוד ולא כמ
כין לר' יהוד כין לכ. ותו מפיק מרושלא מעמות לשר ר' יהוד
אמר ר' סימון כשר יהוש בל מימי מלכות יון היו משעלה
שתי קיפות של זהב והיו מעלין להן שם פלים
העלו להן שתי קיפות של זהב אלם השלו
עיטהם ומצאו שם טלים כלשמה הטלמיש
העיר יהודה בן אבא על תמיד של שחר שקרב מ' שעות ועל
דבאותו זמן היה יהודה בן אבא. ואיה שהעבר אתם לפי שמין
על הים ריקים ובא חשל אל תרם יין כי יתלרם שבלילה
שנשלם שלחה את מת מרעה ישן לו עד ר' שעות ומעמחות
היכל תחת ראשו והם דתבע תמן על תמיד של שחר
שקרב מ' שעות וכן היתה המלה כיר יהודה בן אבא שם
היה טם עיטב יותר לא היה זיב ועל קלה שהיה מיהו
מתעשה שלחה העבר גם עתה. וזה שמעני לעשה בסדר
רב תחלם בר עזבלא ומקשקל הכ סמל מייחא שי ותמר והיו
מפתחות בית המקדש מומן תחת מרקשמשו ולפי
עד ר' שעות קחי כוכי ולא יותר. קמ לי אם חשבר
הטעה והתפילה בזמן המיוחד מעון אב בקר ומכל
לר' יהוד עד ר' שעות ולרבנן עד חצות אב
בתורה מין ומ נוזר ובכל גבי מן ומכל מה ילקטו
נבקר ולקטו ההכל ומו עד ר' שעות ולרבנן עד חצות אם
כל אותן בקרים המסובים בקרחו ומעקבה לשבי מקרי שלמה
רבנן אל לא ראבא שאול כמשל כמדר יח לא אם אמרן המוצנה
אב סידור שני גדול שבכל כהן יכנר עליה הסמן עלמה בבזר
בבזר ובקורם לישנן מזבח העמי ולשב. ומכל מקריבו בבזר
בבקר מבשיר ערב אם לא שיהי אלא עד ר' שעות
חצות. וכן הטבת תחש טעות הקרבה לא
הקרבה והטבת שתי עזות הכולהן מקבין מבר
וטעמ ואמר שעה הלי בקר קרבים
ריחה כמל בקר הטבת שתי נרות מה יעבה. ותו מין ה
דבליהוט הין כמל בבקר ומאחר רבנן מאחר אלקו
ושני בקרים ולר' יהוד הקרים לו שעה. כש שהיה לבן
לריוט גבי תמיד כין ובקרים להטבת שתי שבמל בה בקר
שהיה לו הקרים דהלן פריש מבי תבקר בבקר ובכל בבר
שם בזמן הלא שריעה הבקר. רבל שריעה לם הקרבה
תקרבה להטבת שתי נרות. אב אם מקריב כמל בבקר
בבקר ולא היה לבל. לאחר בקר ועבודת
רבנן גבי מן אלמן המאוחרת שבכל שבא
של שחר. ועל דעל דאמר מקבר
שעות שלכל פרר תמיד של שחר
כפרר כל עבודות שלו
שעות ומקום שעבב לבל
שעות דרבנן בבקר ובוחן"

[illegible] ר' יאשיה זה נר פלוגתי
[illegible] היל מיסיקה אני אם זה
[illegible] אם זה ר' יאשיה הגר נסועה
[illegible] הרוטשי גלו אלעזר לר' יאשיה
[illegible] תתיב יחדיו עד דיפרסת להן מילת מעל לחנוכת
[illegible] תנוה כרפלים אל אתיא יד יד חשלחים
[illegible] חסוטה וקיבוטשי וכתן חיכיח ירו תחתיה וכי
[illegible] הדר כיאור ומכיה מקה ולאיש חוטש ומכיש מכן זקן ומקי
[illegible] כהן ילך שאין יצר הרעיטי לשעה יתחלק זה מסתבר
[illegible] ומבקש מקלה חסוטה כתיסקה כהים מעילן גורלות
כיניקי כל מי שחל בגולו אפלסקי בגל כה ועיחר כצר חוטה
חוחז נכבריה וסי' ומי בר' ניחשלה חסוטה והרוטשין תני ר'
[illegible] מעתה סוטה בגמית שני מהים מנקין על ירה ולא
ענא מאי היא והא תנים כשלה' ר' אומה ושומרת יבם
תר אחר תשיטה אם תחת שיטה להקשה אשה לאיש ואיש
לאשה ומאי היל אם יב ששת כשם שאם היה סוחלן לא היה
משיה וכן יב אשי אם ששם שתגרת וגרמת לא היתה שאתה
רבא והעמיד את האשה ועתן על מקיה כי אם היה הא חבר
אם גם לא היה משיה ור' רוחלי ר' חיים פליג על ר' ישמעאל זן
ובני נזיר ראמרי נין שיש לו מקים בין שאין לו מקים לר' חיים
בנזיר פג מיקי מיכאל ודאל ריזאת תורת הנזיר ואשה הכי
לר' חיים מיסמיה לי שי כהים מנקין על ירי מקי בסוטה אם
נותן על מהומי גר מנחות קר ישרעל גלר אלעזר לר'
יאשיה חדיה לא תתיב אסרשר עד חוקרשת להא מילתא
מנא לעמי שאתר בהשרשה יאשיה רב
יאשיה. גר נדרים ק היה קורא בתורה תני רב
יאשיה חייה דרבא וכתבתם הכל כתב אחד שיחת וכו אלרבא
דאמר לך מני ל' יהוד וכתבתם לא בני סוטה דאמר אלות כתב
שאות לאיש כתב ובני מסיקה אלא יהוד איצטרא דכתן ור'
יהוד מחמעא שאות אשה מהו דתמר לילה כתיבה מעכה מהתם
דאמר התם שאות לא הכל נמי שאות לא אמר יכתבתם כתיבה
דאמר אמנן ומעמי אתה אלא תלה מהתם ונר דאמר דאין אדם
רן גט מעשה וכתן אלא הכל גט היכי סר לחיי ר' דלא מהוה
אמר הכי מישמרי והא מסקינן בהדורא דאמר יכתבתם על
מזוזות יכול יכתבנה על האבנים ורבן הוא מאן כתיבה
מאן והלן כתיבה נספי מייתי מה להלן על הספר אף כאן על
הספר אי מה לרבן לו מאן כתיבה ומאן להלן כתיבה מה להלן
על האבנים אף כאן על האבנים ומסקינן ומני מתב על הספר
ומדכר הנהג לחיות ולפיטן ואל תן אחרן מיה דרבא לרב אשי
דאמר אמר על מזוזות ואם אמרת נלף כתיבה כתיבה אל אמר
הא ונתבתם כתיבה תמה ואדר מל מזוזות ואי מיעשר
לחיות כתובה תמה כדיו על עצים ועל אבנים ומדיך ואלא גט
לאה לי ומדיך אי לאן גט דקבר מיה הוה אמינא לסתבה
על אבנים יתהם מסכן מל אמלי קמל ויש ובאי
גט מיחלקי נמי מסוטה קמל ואלא מה נמי שכתב ריקי כתיב
מעבר מסמר ומיסיק דמן מנחה ומן הגט עדיך לכתוב
נמי מיש להשיב מל מלי זה שהרי טלמה מלב דבטין מכל
מקבלן נמי מסם מסיקה מהומה והנקמנים יכמל דר שהוא
מיתקיים על הכל כתב על העלה של דת ועל הא של פרה
מל ר' מל עכר אמר ר' יוסי הגלילי לא פליג אלא דאין כתב
מל דבר שיש בו רוח חיים ועל האוכלין אכל מל סר ועל
[illegible] ומלבשות לא פליג דמעמא משום דכתב ספר דספרות
[illegible] משמע אבל אי כתב כספר ספר אחרים כתבן מה
[illegible] לעשות את המגלה אינו כתב אלא מל הלוח
[illegible] המתרגם אלא שהיא מקבלה של ספר ואינו

כותב לא בקלפים ולא בקנעתים אלא בכל דבר שעשוי לשמר
דבר של ומחה כתב שיכול למחות ותן בגד רחבה אין בן מעלה
לתפילה ומזוזה אלא שהספק נמי כבל לשון יתפלל ומזוזה אבל
אלא אשריה אבל לעמין דבר הלך ודבוסטוס ואף הגלה אסרה
ומכל ותכתב אסרה אפלו מסתבר ומכל ואם כותב כל הספרים
ומהקומץ רבה יגע הרבים אין הל לאשה מסיבי תפילין על הלך
ומזוזה על דוכסוסטוס ואם שיבה קטנה ותגדל [illegible]
המוצאה אף מזוזה עבדנת על הלך והה על דוכסוסטוס ומקלם
נכתבת רב כל כתבי הקודש [illegible] מיגיה ריש גלות מדרבת בר רב
הונא הא מתל בגם יגם יגיע כהנא ובקנקל מ שלא אותו מקבי
הדוקה אי לא יכל ומעלב ומסיק הל אמר רב הונא תנא ואיל תנא
אין כיניקי ואגלה יכל אמר תפילין ומזוזה הל לאשה מסיבי ראל הלך
ודוסטוס יכין ומכל מתל קטי ומרו מעיכה הל כל הסודי דהא
כאשה ומזוזה אלא מסעמה ספר ומספר ומכל גבי סוטה הוא
ר' יאלעזר ומספר מל אמר לה ר' ראב אף אלעזר אלא כל כי
אתי הל ראם כם לכותבה של עור אין לכותבה על הלך אי על
מלכוס ומיהו אם כם לכותבה שלא על עור יכתבנה על האבן אי
על הנשי קמל גט ומוזה ומזה אתם על ספר אף סמן על
ספר וכשיתבנה על ספר הל הוא מיסתבנה לאשה על דוכסוס
בר מל לא יחסיר אם רב נחמן בר יצחק אמרה רב הונא מריה רב
יהושע מוסלי אלא מיבי משבב והא לחדרי אבל לחקטעי לא
והאי שרבא מרמל אף לחקטעי נמי כי הא דבכא שרא להו
לרב עוסיים ולרב יאשיה לחקטעי אלא מהילמל אמר מין
ריבל מנהו אתי לאטורי מגבסיהן אבל לחטעה בפור רב הונא
בר משה מר עקבי מאיזה טעם אמר לקן רבא הטעם בגלהן
מטל אחיו יאשיה ר' יאשיה דאין אושע
מעמא שהיה אחולא מזלנים הקטנים היה
כאיון לתנאים ורבה בר בר חנה היה מיבי לקמי בר סוטות
ל' התכלת גמרא רבקטן מר בר חנה פה לי ר' יאשיה
דאין אושע חוט של כרך עולה מן המנין מל חוט שבארך מן
אחר החוטין ובגדל אחרן עולה מן המנין לגט פרחית להו
ולבה כרחית להו יקרשי הם כהתכלת חייב עשה בגדל
ופיתלהו מתוכו יכולה כי הנה מהל עבן לחטה ועבר כי מבלה
מי הוה כמו בגדל תעשה לך הוה משה שני חוטין ואין בגדל
לאחוה משנים הרשתן ומכל בגדל מטה אדם עבה בגדל מר
חוטין שיטים ר' חוטין בחור אחד מל מלת ומכל מעשה
אדם בגדלהן שמשה מיהו לכי זה לא שמעתן חבל החוט של
כרך עולה מן המנין אם לא עמד תרוהו שלא ומלמן האחרון
מוכיח בגד ראשון ריבמות הלב לעולם מקלן המלן. הלב
לחטב שמשת תעשה לך בגדל לחה לי שלא לחקטעי. ופרסם
והאי לשיעל הוא דאתם בגדל שנים בגדלים אדבעה עשה
בגדל ומתלהו מתוכו שלא דעבגדל. ולפל פרשתן ובגדל
ומתלהו מתוכו חוט אחד מתל נמי משה בגדל ועבת. ומשה
נמי חוט הל מתלהו מתוכו נמי משה מימה. ותיא הבלהתם
תר מה חוטין הוא עתן לגט אמר ר' יבה אמר ב. לבה בגדל
בגדלים מאי דשי כה ותן אלא מבב תמוהל מלי טעמייהו
לגט ומאי טעם דמה נסלא לגט מבגדל בגדלים מאי שהמוט
מימות דלשעתא אתי אלא כה מאי טעמייהו. ומל דמה מסל
להו דאין בגדל פחות מבל ומכל בגדל חמישה ר' [illegible]
בגדר מעשה יהו בגדלים על אדבע מעבית [illegible]
מחמירין מליבי תר הל מה מה יהוד הל [illegible]
דמ מעמא הילמל ר' מעבר ב. ישאולשת [illegible]
המוהלן כל חוטן אלא שהל מלמה [illegible]
מטמעות הבגדלים. [illegible]

מהקיט נגד דידן. אלא אנשי לובר והרי עיסה דכחזקת פטור
קיימא ותנן גר שנתגייר והיתה לו עיסה נעשית עד שלא נתגייר
פטור משנתגייר חייב ספק חייב אלא ספק איסורא לחומרא ספק
מחוסר זקוק ונפדת חבלא וכן תרי חיי שמונה ספיקות
נחרמו בבר מיבעה לחיוב ומרבעה לפטור דינן אשתו וחלה
ובכור בהמה טמאה ובכור בהמה טהורה לחיוב ומשיתת הגז
והמתנות ופדיון הבן ופדיון פטר חמור לפטור. ובירושלמי
רמז חלה ל מומלן אמלת עיסה. שנעשה משנה זו גר
שנתגייר וכו' ובגד תמן תנינן גר שנתגייר והיתה לו פרה
נשחטה ופ' תמן את אמר ואם ספק פטור הכה את אחר
ספק חייב. אלא אתא לאיתתבא קומי ר' אמי ור' מי יומר
שהוא טהור ומיים מן השמש ויפרישה תרין יטול ומיים מן
השמש ויפריש. פי' יפריש החלה ויעבנה עד שיזרחנה
בהן נרמי תרומה. ר' יוסי אם חלה שהיא טבל ומעין מיתה
מפריש ולא יטול ומיים מן השמש. פרה על שם הרעה. ונל
ומסקיט נגד ידן וטעה ולקט משום דכחזקת חיין בקיימא
ובן מי עד ויש העניין ערב משלך ויש לו משלו ויש
ריקא ניכר שהספק נולד תחת יד הבעלים כגון לקט שעל
בעל השדה להניחו ובשעור הספק כאילו העשיר מוחזקין
בו מכל הטעם שפרישו בא מבל טאר ספק מתחת עפרים
כגון דמאי בהיא רשות. יוטה. לפי ששלם בכל גבול
ישר ואלה שאין מפרישין אלא תנור וגרוה מלבר עמר
ותיקן הלקח מעם הארץ מפריש תרומת מעשר ונתן
לכהן מעשר שני אוכלו בירושלים. מעשר ראשון ומעשר
עני המעה אלא ספק מעשר עני של מצל הבית ולא חמ
אחרי ערקו בחתנתיו. לכל מפני שאין הכבר הלוה
ומעם הארץ יכול לוה רוב עמי הארץ מעשרין הן. ואע פי
שאם סרו לו על עם הארץ שלא הפריש מעשר ראשון
ומעשר עני חייב הוקת להפריש אפ' הכי ספק אין כל
כך לחייב. ולא האי חבר לוי ולעני חייב ואיה דעם הארץ
לא עישר ואיתא לן כיון שהחיוב אצלו היה מתקלא דהא
אילו נמעשר עני עפי משאר ספיקי כראיתא אם אחרון
דנרמי הל קונם שאני נהנת למיות תנים ר' אליעזר אומר
אין אדם צריך לקרות שם על מעשר עני של ראשי הבר
אומר קודשים ואין צריך להפרישו ואפי' חמר שאות אדם
צריך לקרות שם ואין צריך להפרישו היכלו בן לעשרו אחרי
כמו שכתב בל הזויתא פסקי הל' טרב ראמ' ולוייב פטור מן
המחנות חטום ומספקא ליה האי אדרו עם אי לא אילו
הל' אין מוציאין מידם ומיתא נמי לא יהבינן לכו מיהו
היכא דקטיף מתנתא חשמ' ומפריש מיניה בהדיא לא
ומחטף מתנתא אתא ומרו ליה לוי לא מסתייה הלא שקלינן
מיניה אלא מחטף מיניה חטיף הל' מיניה לא מפקינן מיהו
אי חטיף מפקינן דאין כסף מרשא מידי ורצי בהדיא ושני
איחזין ספק בכורות אחר בכור אדם ואחר בהמה כין טמאין
טהורין המעה. ומסקינן ומפי אי תפש כהן מוציאין מידו
ואע"ג דאסור הספיקות בגזה ועבודה אתה משום
דקדושה הבאה מאליה הני הוא יש כאן קצת טענה
לכהן אבל הכי מוציאין מידו הכא נמי מוציאין מידו
יכמה ספיקות מע בכבורות עיין במשנות ובכורות
וכיון אם תפש הכהן אין זו תפיסה. הוא שייך הכא ערב
מסלק ואין לו הל' ויש כאן כסף מחוסר וספק איסורא
לאסר. ולעניין הלכתא בגזה ועבודה אסור סון דסבלין בחומן
לבעלי מעם שיש לשמו נבור בעל הוא נמי לכהן כיון שיש
שם הוכחות כגון נסכם שעלו ושמא הוא פטרה אל
הרחם הרי זו הוכחה זו כסף מחוסר והרי הוא כשאר פסולי
המוקדשין הנאכלין לכהנים מעם שאסורי בגזה ועבודה

[illegible] אחרים [illegible] אלעזר [illegible] אלעזר וחזא
[illegible] הלכה אליעזר ויסף אלעזר
[illegible] מעשרותו של יהודה בן אמה
[illegible] אחת לשמועה דלא תיבמאי קטנת הטמאת
הטמאת כדרישקן ואיתי מטוב ההיא דגר אחר שלשה אחים
[illegible] שתי אחיות ואחת מתעה מת אחר מבעלי
אחיות ועשה פה [illegible] את אחיו השני בשם
אחר קטנתו עמו והלך ונשם משובב אחותקשה כה אומרים
את אשתו כשם וקטנת אחיו מחליטה זו הרי שאחרו אילו על
אשתו אילו על אשת אחיו וכגון זו היא לאעטי מאי ואיתי
דר הא והיסל תגליב על ר אליעזר ורב סמוכי יתומות ברהה
קטנה ונם מת מעלה של ברהה מלמד את הקטן שתמחון ט
ב אחר אם מיאנה מישנה ומ' ר יהושע אחר אילו על אשתו
ואילו על אשת אחיו ומ' אסיר כגון ר אחי דהיא דלא
ראילו על אשת ואילו על אח אבל הן ישמחת לא עטיטר
יהושע אלא אם כן ב אחר ומטום דלא תגא לאעטי
אלא ר יהושע אחר אבל נלא ניעטר סב לאבי אי שרי
תלשמוא לאתסר הל סל אלעזר ומשמעון ומשום דקאי
יהודה בן אמה כתנה וכן מטום דמחשלא פליגי אמוראי אי
הל סל אלעזר אם כב משום הכי אישרי לאיר הל ושמעון
את האשה על פי עד אחד אחרון ויבמות אר עקיבא
קשירתי לנהרגא לעיבור שנה מעשה אישה בולי אמ
ל שמעתי שאין מיאנה את האשה נאמן ישל על פי עד
אחד אלא יהוא כן אמה וכל מישר שסמוך על קמלתו ועשה מעשה
גר נספרי לא יקים עד אחד באיש אין לא אלא לדיר עשותו כל
עד אין לא אלא לעדות אישה לעדות אשה מעין הל לכל עין
הם סומכו לרבות את האשה מה הל באיש לא לא לעשן ל
ציון קם הוא כאשה להשיאה דכיל יהוא ר אמסי אמר
[illegible] הם הוא לשטעה אר יוסי דר יוכל אם לא שר
יוסי [illegible] הפסוק לשטעה הייתי אמר ל יהוא לאסמכתא
[illegible] לקלא והא אין דבר כמרוה קחות משנים כחיתל
סלל מקטון והאסה רמה תא דאסקל הל הא דער אחר שאין
[illegible] אחר שהחזרת עליה סמוכה הלת עליה סתחלתה
עב עגונה ומשום עגונה אילו נה רמל עם החומר
שהחזרת עליה סמוכה והיא גופה דיקא ומיגסא ותמה
הם ר יהוא חולק על הסברא ואין הטורה תהם כאמנת ועיר
אמר הם ר אליעזר ר יהוא ר עקיבא שהיו אומרים שאין משאין
את האשה על פי עד אחד אם לא סמסטל עדותו של יהודה
בן אמה ר עקיבא הוא כי כרשתל כגון יש לחה דרמיס הר עדי
אחר עקיבא ושמעון כאן קודם שהוחזקו כאן לאחר שהוחזקו
ר אליעזר ר יהוא מי לא סמיל להו הא דחזקו כה להוחת
כסא שהאשה שאמרה את סמלה שתשאל ותנוו כתבה
כי היכי דנאמנת על פי עדמה הרי נמי על פי עד אחד
יהא מי פשיל ל דטעמא דעד אחד דמהיקש מסוים חמילתא
דעבדא לא מש"ר הייט מאמינין עד אחד סמיכום שאינה
שאמרת כגון מלחמה סעולם הילל תמה לר אליעזר ר יהוא
מי קאמר אבל הע תנאי יכן נמי ר עקיבא ורבים שהוחזקו
על תרעל מעשה ביושלם
שהיה את הנפש פרשו
[illegible] שניר כמו חו של תנור
ישוב ומתן גבי עבחה ולפטל ש ר שור משמת ועל יין כן
מ יום פי יש שמוא מי גרסי שנתנסר על גבי המזבח אין
אדיר להמתין יותר ויה כמ יהודה בן אמה ולמדיק ומי גרסי
שנתנסר ליחר על פחות מיסן יפסל והוה ליה יין מגרגן
[illegible] ועל דמה ש שי גרו שמר כשהיית מתעבר

שאל כן היה קבלה בידם ואין עד ד' משום שאין השמרים
מתישטן אלא עד מ' יום ואלא תיסלק דהוו להו שבעה שחפרו
מכיעית ושלישית וחצי הין יין נסך כלקין אלא משום ידים
לו ואפי' אם נתישטו השמרים שלשים יום או מעשרים עדיין
אין שכר ושכר משום ליה כמתרמיל פתיך ומחל מחרמא
מאילו הוא מיבטן דהב נמ בן סורר ומורה הל ומחימתי חייב
מטמאכל תיטמר כשר ושתה חצי לוגין האיטלקי ובגר
התב תן נשלמי מהכ תעטות ערב תשעה נחב לא ואכל ארם
שכר ולא ישתה יין אכל אוכל שכר מליח ושותה יין מבטל
יין מבטל עב כמה כל זמן שהוא תוסס יכמה תסיב לו שלשה
ימים אכל נעשה בן סורר ומורה לא מימשיך אלא אב שותה
יין שהוא בן אתמים וכמה סרהות פ אחרי לו תר מתב כפרש
יין ושכר יין אל תשת יכול אפי' כל שהוא אפי' מבטל תל ושכר
לא אמרתי אלא כדי לשכר וכמה כדי לשכר רביעית יין כן מ
יום תב מטהקל ומנחו פ כל דרכות שכר והיתר אין מטמאן
מטמאין יין תחות מארבעים ואם הכים מבטל שכר מיתיש כל
המוכר פירות דבר הל אמ רב דוטרא בר טוניה אמ רב אין
אומ קדוש היום אלא על היין היאלי לנסך על גבי המזבח
לאעטי מאי אילים לאעטי יין מבטל והתנ ר חייא יין מבטל
לא יטא יאב הכים כשר והשתא לא ידעת מאי סביה דאר
שמוא דמהכא שמעת דהב שמתנבר על גבי המזבח ולא
שנתנסך אלא לכתחלה כשעבר עליו מ יום לאלתר הוי שכר
אכל קודם לכן יין אבל שכר לא אבל לי כיון דגבי נסכים
כל שכר כמשקה הקר נכן שכר וכל נמי יין ושכר יין ויין
לנסך ולא משנו כל הנסכים מקרבו שכר אלא כיון תמיד
שלא ולמעה סנגן שכר ומיהו אפי' יין נמי מבטל אב הכא
כשר וכי היכי דקא דרשי כשתוי יין יין לחוד ושכר לחוד
הכא נמי לענין נסכים דאם הטא סכון מ יום כשר
יהודה בן חבלא בל נמ הזוע בר שנתביר
והיתה לו פרה נשחטת אם עד עלם נתביר
פטור משנתביר חייב ספק פטור שהמעה וכגמ ט אמר
רב מתי אמרתי ליה ישכל לא זוח ונתן ספק פטור חלק
ספיקא לולא ורמיגהי חדי נמלים שמתוך הקמה טל מל
הבית ושאחר הרעים העליונים לעשים ולתחתונים
של מעל הבית ר מאיר אומ הכל לעטים שהפך לקט לקט
אלא תוחלת של מעל הבית שריון ולא המעה ואמרו אל
תקנטני כלשון יחיד אני טוענה אותה דתנא ר יהודה בן
חבלא אומ מטר מחיר ספק לקט לקט וכל יעד אמ רשב"ל
מאי טעמא ר יהודה בן חבלא עם ורש הפרידו מאי ה
הפריקו אילא כריש והסכל ודל לא תהדר כריכו אלא כרך
מטלך ותן לו כך הובש רגמ דירון אכל הירושלמי נסמ ה
הפאה נהמתי אר יוח אל יהודה בן חבלא היא דתני בר
שנתביר והיתה לו קמה נקצרת עד שלא נתביר פטור
משנתביר חייב וחב ספק פטור ר יהודה בן חבלא מחייב
רשב"ל אמ וכרי הסל היא ישר שעיקרו חייב ספיקו חייב
ואי שעיקרו פטור ספיקו פטור והייט נמי דשנו רבה
כבגמ דידן פרה מחזקת פטור קיימ קמה מחזקת חייב קיימ
והירושלמי מסיק אר יוח כך היה משיב ל מאיר את חמ
ר יהודה בן חבלא אין מודה ל מספק לקט לקט רשב"ל אמ
כך היה משיב ר מאיר את חמ אין אתה מודין שספק
לקט לקט ר שמוא בר נחמני אמר יוחנן מאין שספק
לקט לקט עכ ורש הפרידו מריקו מתנותיו ושכל
כשם בר קפרא לא תנה משקה חנוך פריכו מריכו אי אתה
מעכו אבל אתה מטהו מתנותיו אל מנה ומה זכה היא
שנכה לע ר תנעב חנמ לפניקן משלך אל לא מל לבר
ולתוב יהיה בין מר דידן טן מר דידה הב לדר

[illegible]

[illegible] הוא מיסופק אם [illegible]
הזה אדם הלך בו ועדיין [illegible]
זה על דבריהם ועשה [illegible]
הוא שאין הראיה [illegible]
בדיקים כדת. ובמשלשל [illegible]
דהייב טהרו אנו בדיקה ושאלה וקאמר מעיירה [illegible]
אם נדע או נתגפח ואם נעלם מי שודע או מודע
לא נתגפח בהא הוא ומודע בנו וכה ומטמא את הבגד
וכובסו בכבסה ואם נמצא שם עצם בשעורה טמא שהא
הסיטו ועל ספק הכל טוב כגון נדה זה מספקו ובר
ישיבו עושה לא את הראשון ולא את השני ראש שמא
נטמא שני שמא לא נטמא. מי הו הם מיכעיא לי האי בית
הפרס מאי הוא אי ראשון הוא דשיבו שעושה את השני
ודאי ספק טומא כל הד כיון שנמצא עצם בשעורה. ואם
ישנו הל הוא תיבא אקי אם נמצא עצם בשעורה אמאי
טמא הא ספק טומא כל הל ספיקו טהור. וכה אמר כעין
ואיה תל. אם לאוכלי תרומה אין טוב יהעמידו [illegible]
נמקום מיתה מיהו אם כן נכבדה לאכילת [illegible]
כל דאפי הכי לא סליק שהיא ביזבה [illegible] כוך
יפה ולא נמצא עמי מיקום שהלך שם מיתו כל אדם שהוא
בעצמו רוצה לכפות את הפרס ולוקח אם אם בכל פרש בנאי
טהור הוא אפי לאכילת תרומה. והא טעמא [illegible]
בבית הפרס כין שיטמאו לכבוד לכרוך. ואם [illegible]
עצם בשעורה ספק נגע ספק לא נגע. התיו אמר נמה
יטמא על כן בעיבוב הוא ואין מערב אלא לרבי מאיר
ין לתלמודה ולתנחומי עבדים וישוב ארץ ישראל וכיוצא
בהן הן אמרו והן אחרון ואין לו לגזור גזירה לגזירתם
יבא לפאמין גדולים מה שיש בקוטן יש לולב בהן ובין
בית הפרס לבעיד ולוקח מי להעמיד עשוק ויצא בין
לאחרתו. ואם אי ומשיב התם בכבורות. ושאר שאקות פי
ואת אין מעשה כולו הני להעיד ולדון מקום שבעלי הדין
יכול לבא אצלו ולא יטמא. אבל רבי (אמתיא) בטאר עמו
ואעפ שכילת תרומה מעשה בין שבטר בטומ דיבריהן
העמידוהו בטומ ובעבר ואסור (שבוע) מעיר טהורה
ולא נגע ולא מוגבל בית הפרס שוקפין [illegible] ויכנס בגד
ידיה דתחילה בגזירתן (שרפה) ובל אותן שש ספיקות
ששיקין עליהן את התרומה על ודאי מגבן עשחוק חכי
בטומ (אוריה) ובמגבל ליכ (מיא הפה רשה) ויש היכי
הל אף מהלך בבית הפרס אין חילוק בל הד ור הי
ולעולם בנוגע או מסיבו מחזקיט ליה ומחזקן הוא שומ
מיהו יוסי קליג כרשמ כשאמות השמת בית ובכר
ועיקר המשנה כמס טהרות פר שלי יוסי אומ אף על
ספק מגבן בל הד עוקפין וחכמ אומ בל הד תלין עלהכן
מגבן ובל הד טהור. מיהו על ודאי מגבן הכל מודין
ושוקפין ודוק לתרומ עשאוהו ודאי אכל לענין פסח תיא
בזולאם יש לומ דבריה ופסח שיב היכא דלאבנר אינמי
ביקיט ומצא ואמאן לומ דבגד או הסיט בעצם אה יש הר
הוא. ומע דאמי דקא נעי מאי טרק הכי קאמ מאי טעמא
טרק ומשנ משום בית הפרס כל הוא שמעמא והוא שיבא
עש הל פמכו על בוזת כטרה. ובטלה. ל הלכה [illegible]
אינמ ההיא דחומר בקורש. אבל אם נמצא עצם
ולא ידענא אם טרחה או לא. ומיבא טיבוטלמ
יחיד שנטמא בספק ראל הי בספק ל אמוטש
ידחה לפסח שני. ל יוס אמ משלחין אותו ל
ואמרא מי שלא יוחט נטמא טומאת בית הפ

[illegible] פליג יבא עליה ראבי שלא נישוב ביה ויסמוכו עיינוב מועד
נמקום אבל היכא דלבסא לאבור לא אפר ומבטלא ולקמ
ביבעיא מי ביה חבדא מרבי ששה ולא אפי אמ מבטלא
והמבונה אומ אין מבטל ולסיבון ופריש לא זש מדרי
ובין ואיך הבי שוסר כחשל ומש מערבי אי כמי ביטול
הטות ומבי לא שבר לי הלי. בתוספתא דעשרבי לי שיתוף
מבוי ניעד. הלנשים שנשתבעו שלא מדעת נשים שיתוף
שיתוף כשיב שנשתבעו שלא מדעת אנשים אין בר
שיתוף שיתוף. ואיא מיתה שפקשה לאעלה "

יהודה רב יהודה בר אמי תלמידו של עולא היה
ובכיתו פתוח לרוחה היה לחכמים בראיתו
בבבל מעבריכין ר זירא כי הוה חליש מיבר כיה הוה שזיל
ומיב אתיהה דרב יהודה בר אמי אמ שכיחי רבנן ב
דעיל ועקי איקוב מיקמיה ואיזכל אגרא. ובכלה
יורבי התלמוד ומקיליק בבית הפרס כגון הים ועיירות
ר יעבר לכהן בבית הפרס ובכבורות ל עיר כמה חלשתו
שכרו להעיד ולהן דימו ועדותו בטלה ואם היה מקו שאמ
מדברותו מאכילו ומשקו ובכו. ובמכות פב חל העמד
בשורה המו את המת ואחזו ולעיבן שני דרכים אחת
עהירה ואחת טמאה כא בטמאה נאין עמו בטמ כא
בטהורה נאין עמו בטהורה. ובפ שריהן של גוים הולך
אויר של גוים ולוקחן מהן בתים ובן. עי ואם היה בהן
משא בטת. הבים משום ישוב ארץ ישראל. שיגמי לתלמוד
תורה ואיתא נמי בעיבוב. פ מי שהושאוהו. ובפסחים
שלהי פ האשה אמ יבא עגל הזשה ואזמ העמידו
ובריהם במקום בית. אוץ משרעיבית הפרס לבן
העמידו ובריהם במקום בית. ובכתובות שלהי פב
ושהמקום הזה בת הפרס מאי טעמ כיה הפרס ראבל
הולך. ובפא דמשקין בהל ריבין ואילו הן בפיקות שר
שתבשלן עליהן ל כבות ופרעות ובית הפרס. ובח גרס
ל תומר בקודש ובאש טרה ל רב המדה. ובפ האיזכל
בנכסים מש המהלך בבית הפרס על גבי תבנים שיבור
הסיטן ובן. ועל הפיא דתומר בקודש נמ ופס שמ ה
הפרשתי לתומה רבינו קורש בחמן. תבן התם מודים
בש ובה שבורין ועושי פסח ואין טורין לאוכלי תרומ
מאי בורן שמ רב יהוד אמ שמן חנפת אדם בית הפרס
והולך. ורב חייא בר אמי מיבמ ועולא אמ בית הפרס
שבדש טהור ועושי פסח לא העמידו בריהן במקום
בית. לאוכלי תרומ העמידו בריהם במקום מיתה. ה
ובהיות ל מהיון היא שעיה הא ומורין. ומפיק מתר
הוא בורך מביא את העבר שהוא יכול להסיטו ובתן
תון בבבה שנקביה דקין ומהא אם נמצא שם עצם
בשעורה טמא. אמ בדיקת בית הפרס ודאי עלידי נגיה
ומאי הבי דקאמ הכא רב יהודה עלידי טפח ורב יהודה
בר אמי עלידי ריגשה. ושי. פ מעפח כפיא אמ עלידי
מעיח לפי שיש [illegible] כאש והוא לב הכי. ולכין
דתנן מערב לסמן בבית הלוס ותלה שעמ בקולש ונטוח
ירושה אב הייט נרגלא. ובש הא דחומר בקורש ופייש
הל ועושי פסח דוקא בדילה דו ולא לאוכלי תרומה
אלא מחזקינן ליה בחזקת טמא. ותו ישריב לאסתעם השמ
לבן בבית הפרס יכן לדון ולעבר ולתלמ תורה ואישי
הל הייט עמ ואין בורך לאוכלי תרומ ויכין ואין
ומן קנוע לאסלתה ימתן שבעת ימים ויזה שלישי ול
ושביעי ויטבל ותו מאי הבי. ובכבי מאי טרק הכי ר
אבבי ליה [illegible] הכי. סיקט ובל ובסי בשמ עשה פסח
שהלך בבית ולא ירע שהוא בת הפרס ואחוכר ערע

[illegible] לטריב וירב כבוד ויל
[illegible] אשר היה עליו נגע מפתן הבית ומפתן לטוב
[illegible] ומפתן הבית לא הוה עיין הרם לחיר
[illegible] וחת [illegible] ויכם אלף איש אחר אחרון לחלך
[illegible] מיחפי שיו שלו כמעט מיטיהו [illegible] היה חוזר
[illegible] הבית והיה אומר שלום בי פלוני מן כרו הוי
[illegible] כמה שכיבה יתאחה מבית קדשי הקדשים
[illegible] הוזרת מגבפה ומנשקת נטלו בית המקדש ואור
שלום [illegible] המקדש הוי שלום [illegible] ידרי הוי שלום מן כרו
הוית שלום ומה ויטה גר מן הגב ומזמן שור מפעת שר
הי הזתים ומסיר הי [illegible] יוח שלש שנים ומחצה עטרה
שכיבה ומשמתעל הי הזתים שמלן ישר עושין תשובה ולא
[illegible] והיתה כת קול מכרזת ומודעת שלש כנים שובו אלי
תשובה אליכם וכיון שלא עשו אר אלן ומשובה אל
[illegible] המשון יכל כוזה הוא העשירי ומותה חזרה
שחזרה מחפרין לכיב חוכה מן החשבון ומה שכבר ומן
מהר לחזרה ומניח לו פסוק כאיכה רבתי מכיא מן הפסוק
שעלו הו הזרנים נסעה ויעל כבוד יל מעל תוך העיר
ויעמוד על ההר אשר מקדם לעיר ובירסת גבר ומן בר את
עיקי דגר שתי שנים ומחצה ומשעה שנתן ערקיה לב
ומחזר ועי חורבן המית יכל כמה כמיטו ובחנות ור נתן
לך עשרה דרהמ מחרים ועי לה גרסי עשר מעורת
נפתלה שכיבה ממקום ומקום מכפרת לסמר ומסיב
ומפתן ומפתן הבית לטני כרובים ומשעו [illegible] כרובים
לגבי ההיכל ומזבח ההיכל לחומרת
עיה ומחומת עיה לחנפה ומחנפה לעיר ומעיר
לה הבית ומהר הבית למקדש ומחת שנפתלה מלפי
ומעלה שלא מלכה ומשובה אל מקומי הראשון ואין
מכים שום פסוק שעיר הקדמוני לא מנה
יהודה רב יהודה בר אושעיא גר מס עיוכי
ס חלון ההוא שרדינא דהוה כשינכותה
ריב יהודה בר אושעיא אמרו היה שוגר לן רשותך לא
אוגר לה אמרו לקמי רב יהודה בר אושעיא אמרו היה
אמרו לאיבר ליכיתהו לא הוה בידיה אמרו לקמי רב מתנה
לא הוה בידיה אמרו לקמי רב יהודה אמר והו הכי אמר
שמואל השתא של אדם מעברת לו שלא מדעתו כאשתו
מעברת לו שלא מדעתו כלא רשות בעלה ואם כאן
בעלה הגוי ומיהה בטלה אותן שכיבות ונאסרו ואמר
אביי וכן אמר רב יהודה בר אושעיא משום דשמואל
אי גר לא לא ואמרו לקמי רב מתנה ולא הוה בידיה
אמר אמרו לקמי רב יהודה בר אושעיא אמר שמואל בספרו
אמר לה הכי אמר שמואל ושמואל לא גרים
ומיהה כאסרו יש לפיש אשתו של אדם מעברת שלא
מדעתו וכן אשתו של גוי שמשכבת שלא מדעתו
הוא על הספק ולא יעלה אי מחי אי לא אבל אם מ
[illegible] אין רצון לערב עמכם אלא לאו דאמרו ולא
כל כמיניה לאיסר אפני חבר דשמואל דאמר אחד מבני
אמרי שרבל והשתקן עם בני אבי ולא נשתתפו
אמרי מבני נכנס לתוך ביתו ובטלן מאת שיריתו על
כאן הוה אמרה ראמר אסר כמחאתו כבון שאינו רגל
ובמאיקנא הבא מן הנרייה נשים שעיניו ונשתתפו
שלא מדעת בעליהן אין עיניהן עיוור ואין שיתפן
שיתף יכולן ולא אסר ולא רבא אמר מי מחי הוא
נמי אם אשתו השכירה רשות כל זמן שלא הלה
דעתו ומחות לא נעשה משכיריו ולקיטו אבל אם גלה

דעתו שאין חכם להשכיר אין שכירות אשתו שכירות והוי
עוזרתה דאמר [illegible] יש לקרש שמותה שמה שגלה.
דעתך ומאי נאמרו להשכיר מטלטלין מיהו לשכת הסאה פרכו
על שכירות אשתו אסרה ולא אמרו כאן ומעיקרא בלי דעתיה
הא בלי והא דאמרי מן הדר ההוא מטאה דהוה דייר ביה
והמוכר רבתה אמרו לא אוגר לן רשותך ולא אוגר לה ומסקנא
דאמר הו רבא דגזל חד מיניהו ויקיב דעתו אצלו עד דאשלמו
מיניה זוכתא ולאתנ ביה מידי והוה ליה משכיר ולקיטו ושוקן
עיוכו ודרי ולאחר שנעשה שכיר ולקיטו אין לה כור אחת
דעתה כמו הבית רק שיהא דעת השכיר והלקיט לבטל
ובשנעשה ישר שכיר ולקיטו של גוי יבטל ישות ואם
גוי שכיר ולקיט ישראל אפי נשכת כר יוח ואמר יש שכיר
והשכיר נשכת ובירושלמי דהדר אל יוסי עשרה בנים
שורים בבית אחד כל אחד ואחד ערך ובטל את רשותו
רב חסדא אמר עשרה ישר שורין בבית אחד כל אחד
ואחד ערך ובטל את רשותו ר יסא שאר יוח ישר וגוי
שורין בבית אחד כל אחד ואחד ערך להשכיר רשותו כר
אפי ישר ובטל וגוי להשכיר אר אבא מעשה כאשתו
של פיטי שהשכירה כה שלה שלא מדעת מעלה אחת
עיטרא קומי דשמואל וטרף פיטין מיומי אפי שכירו
אפי לקיטו הלכה ישר מבטל וגוי משכיר ובטל הגוי
חזר הוא ביה מעתה שלא ביטל אפי יבטל שכיות חזר הוא
ביה מיכן ואילך כבל כרחו הוא משתמש ורחקן עלה
מיולם כר אפי הלכה כר הוא מכותה דהוה דאיר ביה
והתן כר ריסתך התשרות טלן שהיו פתוח לחבני לא היה
גוי דר כהן ועב והתן נמי לא היה ישר דר וחצרו היתה
מיוחדת לאותן והתן ופתוחה לחבני וכל החצרות היו יכולות
לערב יחד ועל החצרות לא היה זה יכול לאסור אלא
על המבוי היה אוסר כלים שבתוכו ובקשו ממנו
להשכיר ולא רצה ויש כתב כהן בטל לן רשותך ויתה
דהא אמרו וכגוי עד שישכר מיהו לפי הוחק יש לפי
ויה שאמרו אחן השכירות בטל לן רשותך מחוזק היו
עליו אם רצנו לבטל שאם ניחות לבטל יהיו הלשכנו
ולא רצה לא להשכיר ולא לבטל ומשי כי בטילו רשותיכו
לגבי חר רשותיכם דמבוי ומשמע דבחצרות היו אותן
אר עליהו עבודה אר כל אחד ואחד כאשר כל מבוי
יאסרו מקום דשמיש בבית שהיה לזה והתן אמרו לקמי
דאמרי אמר לו דלו בטילו רשותיכו לגבי חר והוה ליה
יחיד במקום גוי ולא אחר ומשום דכל כי עשרה דמבטלו
רשותיהו לגבי חר מעלה דשמיה דדייר נאיב לאחרים
ושמא ולחר מעשה בא שבטל רשותן ומהר ומעריבו
כי כיון דאמרו דלא שכיחא היא לא גוי ובא ומכ ואת רבא
בטלתה תורת עירוב מאתו מבוי שבטלו רשותן
ומהר ומעריבו כי ראתי לאיר מין דבני חרשר ולא
אוגר ובגו בטלו אחר מחצרות נמי אחרי לטלטלו על ידי
ביטול ומשמע ומעריבו מחצרות ובלא עירוב לא שרינן
לטלטלו מחצר ואחרו עירוב מועיל מקום גוי דהוחה
מעורל מחצר סבור שעל אותו עירוב סומכין ומשתתפין
יחד במבוי מקום שבוי חר שם ומשתתפין בלא שפלות
ואמרו משם ששיתוף אינו אוסר כך מין אסור לערב מקום
גוי בלא שכירות ומשמע דמבטלו ולא מעריבו ואמרו
משום דמחכינו אם הוא עירוב הוצאה ומבוי אלא
משום גוי דאסר במבוי ובטלו כולהו רשותיהו ומבוי
לגבי חר ומשום הכי לא אמר אבל משום דהבא מעת
דבין לחכמי בין לרבא פשיטא להו דאיסור גוי אינו אבל לעירוב
מחתמו לא מצו מעריבו אפי הכי מכשלו אחר מין לא

[illegible]

[illegible]

[illegible] ר יהודה בן בתירא אומר [illegible]

[illegible] ר יהודה בן בתירא אומר [illegible]

[illegible] ר יהודה בן בתירא אומר [

ן המשנה. והאי דנקט ליהו בן בתירה
ה משום דהתם מגלה סתם הלכה מר
ר היל נקט מתי ההיא משום דהתם
ור בן בתירה אמרו
ה הכשם כאילו עריסו העיר שושעים
ר יהור הכשם על הגזרה לפני ר
יהודה יהודה בן גדיש גר
מערבי העיר יהודה בן
ל בית חבש היו לוקחין עיר שסף מעשר
ת אלף שמערבין בו דרכי הגם ומיהו
ל תשומה ו רל אליעזר וקליב מיהו ור
ל פאותה מידה ברוויהו כמיל להו
ירט כלל ירט וכלל חדשי אביבן ריבה
מערבי ובתוספתא ומעשר שני פלא חמ
אליעזר של בית חבש היו מוכר עיר
יאמר שמא רבים מוכר עמה ותן בכל
חוץ מן הדם ומן החלב והכל מדרש
מן המלח. ופליגי אמוראי ואמרי דרוקא
לא תני עצמו אין מערבי ואין נדר
מים ומלח יכבון שמן לתוך שמן ביום
ועמן מעטר פליב ר אליעזר ר יוס
מעשר מי נסכים לבדם ראבב השמן ובדם
לח ובר אם אפי משמן ותוכו שמן אין
ם מבם. ויש לשאול מן דאסר מעשר
אמר האין בדם כי עריב בה בדרכי
עריב שמן במים ומלח יהא בדם ולא
ן לאו אוסלם בכל ענין כי עריב מהו שמן
ת נדר יבכהב לאו קדוש הוא סהוא
ביה ראוהוא לטבל בו ובא מבוף הר
ל ומי שהרי הדבר אחר שבן שתחילה
חכיהן ונשאתרין אותן עדין בם בהן
הוא בבאה מיעטר ולא מיבעיא אובא
ר מקרי מידתו ואף החמיץ ידירא
אמר ר יהור דאר אמר לא אמר אלא
מנוהם מעשרין אחר בדם ובאסרה
ביתלים תבן האתמר ובדן חיב מיחה
שבן האתר עד שלא החמיץ גרס
נ ר יהוד דתנינ תבן האתמר וט
הוא מחייב אר אמרו ויאש ראמרן
אמר יהוא שהחמיץ אר יוסי הכריתו
מלא נדרן בכסף מעשרות ובירושלם
ובירושלם יבבל מערבי אר יהא שמן
מהן יאמרים ומלח אלא אר לו שהן
עדר עשוק מים ומלח נלקחין בכסף
שר מיאשא והוא שנתן ותוכו שמן אר
ו אלא ותי חשבון. ר אליעזר ומחלק
מחמר דתמר משהחמיץ בימי הכ
בכיכר אלמר שלוקח דמר
ר דיהוה עלה הוא ואלא דלעשין
עמין עור הוי עיר סיבוף כיאיתא
דטמא לאסור עין ואוטכן והתם בהעי
לכ נמלתה עוף שהחחה סאור וגמאו
יע דכתם הנפש לאכות את העוותה
ה המחה את החלב יבן ועמין חמץ
ו מנפש והתם מייתי לכל היומא מן
ותן ונעב התם ואלא הטמא לאסור

[illegible] אזדהרי
שיעורי חמה דמקוה
[illegible] חבר עמה. וכן
כל יצה חוטא [illegible] הל לחשה חביב
מן מחיצה עשרה לאב חבר כל שהם אור אחות שאחת
אבל חזקה דלא תלי אלא משום אזדהרי בשעורא וכי נהאם
אלא מיחץ הקביר ודכותה טלמא ניזונת אר יוח משר יוסי
בן דורמא אלמא שהת שתים ושלש שנים ולא תבעה
מזונותיה אבדה מזונותיה לאפרע כעטה או כפרוסה שיכי
שעב נעשיה אן נעטעה שלש שנים התם עמי לכאר
ומיתוה אבל חזקה תמה ומה שסתב על אותו שיעלי הכי
עמי אהחי ר שמעון ורבנן מיה מעחות פ המעחות אחדו לא
בשעיב עלון בשעים ואחת אין נבלין אה להן כל שיעורי
חסה בן הוא סחרבה עונבל וכל ומעלב תנט סל מידות
חסה אבמלה שבירקאי מיהו עשר וחמש וכן שתים ושלש
ומזונות אין אלא מרסיהם ועשו דכריהם הכע כשל תורה.
יחזורה ר יהודה בן בתירא מלעטון שהיה נמצאין
וכזמן בית המקדש כראיתן נמא יפסה מתחלת
ההוא בני דמלך ואסל פסח סרושלם וטל עד שלא לר יהודה
דאת נעבכן ומצורתן פרוסה כירושלם עמו שהוכחרבי
ומעלה בסדר בן בתירה וכסדר סתירה ומצינו סמה מקומן
ודכריו מיהו לפי הסרו שכתבת ומעלה כי טבר יהודבן בתר
סמו שהסחתי מן הרושלמי כי האחרון טבר על ידי מעשה
על ידי ר אליעזר ור יהושע ולאחר חורבן הבית נבב הילאין
לי להוכיח מקום טמאינו ודכרי אזה ר יהודה כי מצינו
שאף תלמידי ר עקיבא הו תלמידי הבל בספרי פרטל שמור
ושמעת משנה סל אליעזר בן שמוע ור יוחנן הסנדלר
שהיו הלכין לאור תורה אצל ר יהודה בן בתירא לבעיבן וכל
והיתה משמע שבעיבן מ חוטל לאיבן היתה. ולא אין זו מעיב
ספרי יהושע. ומצינו כי השאלה ששאלו לר אליעזר ואמר
לה לא [illegible] אחרה הוא מה בראיתן טמ הנבנין
ב רשתין והמכוה וכל הטבלים שבשעיבן אמרו לר
אליעזר אמר לו ואמר לו אם לקים דברי חכמי הינוס עד
אמר לו חכה גדול אתה שקיימתה דברי חכמי ומצינו שתלך
עלה ר יהושע ור אליעזר נמו שסתב יבדו בן בתירה ועם ר
יהודה בן בבא נב הזר נמא מי שהיו לו חמש תבעות וטל עד
נמלטו פרס שם. מלא גם על זה תמא מתנא סל אחד ויבב
ממוטות עבן ערב תרקף הלך אחר גריפה ובן הלך אחר
חסמי לישיב אחר ר אליעזר ולוד אחר ר יוחנן בן זכאי
ובור חיל אחר ל יהושע ובהיעבר אחר לעבה ולבני סר אחר
רבן ליבנה אחר ר מתנא בן חרש לרומי אחר ר אשבן
תרגיון לסכני אחר ר יוסי לציפורי אחר ר יהודה בן
בתירה למשבין אחר חנניה בן אחי ר יהושע לבולה אחר
ר לבית שערים אחר חכמי ולשכת הגזית. לא ידעת
מה סדר עמה לבן דמקדים ר אליעזר לבן יוחנן בן זכאי
דבן. ר מתנא בן חרש היה בימי ר אליעזר בן עזריה
כנאמרתי בשלהי סדר עמא שאל ר מתנא בן חרש את
ר אליעזר בן עזריה ברומי שלבית אבכעה חלוקי עמה שהי
ר ישמעאל חרש ומקדימו לר חנניה בן תרדיון. ואחריכן
אחר ר יוסי לצפורי ור חנניה בן תרדיון ור אלעזר אחר
ר יוסי בדור אחר היו כמו שסתב בדברי אלפתם הילל מונה
לר יוסי אחרון אלא ששונה אחר ר יוסי אחר ר יהודה
בן בתירא לבבלין בין האחרון ובין הראשון לר יוסי לפי
הדר. ועוד ששנה אחר ר לבית שערים אחר חכמי
ולשכת הגזית כאתנא היה לו לשנות בריטוש כי לשכת
הגזית קרוה לבל שלו ראשי ישיבות. גל נעריכי

פ תמקדיש שרהו ר יהודה בן בתירא אמר אתם חרשים לבנין הבית
והכמא אנא אתם חרשא לכהנא. ואם רב הלל סל יהודה בן בתירה ואתרה
ורב שכיב רבא ועבר כל יהודה ושמעל רב בריה איקבא תבא
ואף מתנא איקבא תב אנא רב אית ליה וסמעה חרשא לכהנא
ואנא. ורב יהודה תלמידי ורב הוה נהם פלג אחרשב ויסה
דגבא אתם ההוא גברא דאחרימנהא לבסיה נפחשבריתא
אתא לגמי ורב יהודה אל שקול אדרבע זוזי ושאל מלחיא
ולישתרי לך אנא קבר אתם חרשא לבנין בית ואמר לה
יהודה בן בתירה ועולא פליג עליה ואמרי הוא אמר לה
יבנאה כולהו ולהנא אנא קבר אתם חרשא לכהנא
ותנא ורב יהודה פליג דהא מסתבר טעמא ואתם חרשים
ולהכי דהא חפא טעמא וטעמא דר יהודה בן בתירה דאמר
הא. ולית פי דהא ותנא אין מקדיש ואין מעריכין ואין
מחרימין מאן הזה ואם הקדיש והעריך והחרים כהדה
תיעבר פירות כסות וכלים ירקבו מעות וכלי מתכות יולין
ליס המלח מאיתן כסדר יומא פב ונמא חמש עז ונכנסו
פלא מעשר כהמ אנא ליה פרין להקדשות ועריכי וחרמי
בזמן הזה יהיה כראשונה אמל כמקדשי מהני פרין
ראשונה היה טעמא דילא אתי. כהן ולוי תהלה ישראל פרין
הילל ואלתר אסרים בהנאה אבל ישראל מה תקנה שייך בהו
אם לא יפרוהו הילל מוטב כתקנת פרין מלאוהו. עלה לת
דלעי. ותיקא ורב יהודה היכי מצי מחיל בהכ אריבע זוזי
ולחול עליהן והאר שמוא הקדש שוה מנה שחלו על
שוה פרוטה מחול והלא דיעבר אמל לא לכתחילה ומטע
הא בזמן שבית המקדש קיים משום פסולא והקדש אבל
בזמן הזה אפי לכתחילה. ומי פרס מיהכי אפי פרוטה נמי
לפרסומי לאילתא ומלא שהקשו אי משום פרסומי מאי
שנא מיהא ותנן בפ טום המומין המקדיש נסיו והי תה
עליו כתובת אשה ובעל חוב וסל עד מוסיף עוד דבר ועוב
את הנכסי אנא דבר אמר והכ משא פטיבר סנאא מאתן
אחבא לא הוו כריבר. ותר דכון דהתל מכריז עליך פרסומי
עבי. ולא אמר הסדר אין מתישב. דהא אחבאי זוזי הבנין
רב יהודה והזוז הוא דיבר. ואורבא לאיבן בסא מאי
שנא דהכא אחרפני. ובלם דיבר לבדיה אלא לר נעבב
דהעוה טעמה. אינ אלא סדר אבבהו דאמר בגיבה שמא
ואמרו הקדש ישאם בלא פרין הילל נעבר אחרבי סבי מיה
פרוטה לכתחילה לא ידא מקדיש זה משא דבזמן שבית
המקדש קיים הקדש הילל כבמו מדיל ואו אורח אינא
אבל אורחו שהחיים שאין הזה כיון דהכר רב יהודה בן
בתירה דהקדש בחיר בני פרסומי. גר ביבמות פ החולץ
שומרת יבם שקדש אחין את אחותו משום ר יהודה בן
בתירה אחרון אומר לו המתן עד שיעבה מעשה. ובבא
אנא שמו הל סל יהודה בן בתירה ובעבר משום דבסר יש
זיקה ואהכם מסתל כמבלה פ הקמא לאפרע דשמעינ
לה לשמע דחיש ליחידאה. ולעבב דכמה תנאים החלוקי
ביש זיקה בין כחר בין בתרי חטיב לר יהודה יחידאה
ולר נמי מתי כי תנא הטנה שלא מיאנה ועמדה ונפסלה
ובן אם עמדה ונתקדשה מתרויהו תנא משר יהו בן בתי
אמרו נשואיה ואפי קידושיה הן הן מיאונה. ולא רב
יהודה אנא שמו הל סל יהו בן בתי ואפי כמשואין דבא הל
מטלו דפליב ותנא אלא מייתי אהכם דשמוא דחייש ליחיד
חדא דכסלב לא אשמחן תנא דקאי כותיה מאשמחן גבי
זיקה ותו דחששא דזיקה לחומרא. והא דמיאון לקולא.
ותנא נמי מאי שנא דנקט החי יחידאה כמה יחי אלא שעסין
שמא הל כמותו מו שסתב כבר חנא בגמלה. ולא. והשי
דנקט הא דזיקה ולא דמיאון משום דזיקה מטנה ומשון

[illegible]

[illegible] בתשעה באב בתחילה וכיון דתנינה הן
[illegible] שאין כאן פסול חציצה וכל עקר ומר יהודה בנוסטרס לא משמע
[illegible] ומים מקושרת על גבי נוסטרס עהים משוקעת במים גר
[illegible] ושת לובן מדה ובעל הדי והחולה נאנפל עלה תשעת הבי מים
[illegible] הור שנפלו על ראשו ועל רוב שלשת לובן מים שאוכין
[illegible] שאול בן חוכ אומ מכלי אחר משנים ושלשה כלים משתתי
[illegible] זרכעה אין משתתין ועל הפי בעלהדי והחולה וקרל הכיר
[illegible] לדרי כי לחונסו והחולה אפי מתגיל כבי להו בתשעת הבין
[illegible] תולה לחונסו פטור מכלום והיינו כרב שמי כחסיר
[illegible] דאעשויר חצכיה דרב נחמן ודלא מתיסקא דרבא ואמ הילל
[illegible] המתגיל וחולה המתגיל מ סאה ומים לחונסו תשעת הבין
[illegible] לחולה לחונסו פטור מכלום והא דמסקינ בגמ דין אמ תנחמן
[illegible] ישחק החיתם ניהוג עלו מהני תלת מכי מ יהוד בן מתיה
[illegible] מי תיה בירושלמ מעשה בחתר שעתר לקיות בתיה בנעבין
[illegible] ן שהביע להזכיה התחיל מבמגם בה אמ לו ר יהוד בן מתיה
[illegible] ה עיך ויאמרו רסיך שאין ומי תיה מקבלן טומ אר יעקב
[illegible] אחאי ויהבון תמן כל חולעה כראשית הבן וכל יקשי בסלאי
[illegible] כל יהול בן מתל מתרי תיה מדהאמ ונהגן תמן הייון
[illegible] מסמ יבבל נהגו ולם בארץ ישל יכן משמ הלם מחיץ ושל
[illegible] יקשי נהי ומשום כלאי הכרם אינ לוה משום שנן
[illegible] כלאים בשני מיש ילוה אלם שמ נחוצה לארץ דלא מיחסם
[illegible] הפיר בזריעת כלאי זרעים ומשום כלאי הכרם אסור ולאחר
[illegible] הם מיסור אלם דוקם מחיסה ושעורה וחרצן במסולתיד
דורה יהודה בן גמליאל הלל ויהודה הין אחים בני של
רב וכבר כתב לחשלה בסדר הלל
דורה ר יהודה בן גמלי גר כאין מעמידין אילו דברי
של בים אסור ומלח סלקוניתי ובגמ מלח מלח
[illegible] מ רב יהד אמ שמוא מלח שכל סלוקי רומי מוכל
[illegible] ה רבנה בתן סנגן סלקוניה מפי רבי גרשם כתב כל שליקי ר
[illegible] ומי פי כל מיה שטולקין בתוכו מלח עב העבר
[illegible] ב מלח של מכרית שחורה אסורה לבנה מותרת ומרי מחיר
[illegible] יהוד אומ לבנה אסורה שחורה מותרת ר יהד בן גמלי אומ
[illegible] ישר חבמה בן גמלי זו וזו אסורה ומתמה עד מקבן משר חבמ
[illegible] בן גמלי זקן אחר היה בטבריה שהיה מחלק פנה בשומן
[illegible] זיר ירושלמ אית תבי שחורה אסורה שהן עתקן לתומה
[illegible] ארץ שחור לבנה מותרת ואית תבי לבנה אסורה שקן עתקן
[illegible] תוסה שרא לבן ר חבמה בן גמלי בשל רשב זו אסורה
[illegible] אר חבמ בן גמל זקן אחד היה לבן יהיה נתן לתוסה שומן של
[illegible] חזיר הירושלמ חלוף שרא מקום הרבם בטמ ובגמ ריק
[illegible] ובב החלוף התנאים וכבר כתבתי לעלה רבי ל ראשון בכון
[illegible] של יכן גמלי אחיהם של רבן שמעון בן גמליאל
יהודה ר יהודה נשיאה בן של רב בן של ר יסבן
הקדוש ומעם שר יהודה נשיאה אמראי היה
ובימי ר יחנ ורשב סמיכ סמה ותעמות הבור תלמי
הנמתם ולא לעבר והבר לחבר עמי אל ר אמי הרי שחרו
אין מטריחין על הציבור יותר מדאי ומטיר פ מי שאמ הריב
בזיר ושמע חבירו ואמ ואני ואני סלק שירק הוא הראשון
הותרו כולן וכבר יתב רשב קמיה דר יהודה נשיאה ויתב
ולאחר והוא שהתעבדו כולן בתוך ס[illegible] תוך כדי
דיבור כדי שאילת שלום ומה כדי שלום שאילת שלום א כדי
שאילת תלמיד לרב [illegible] כמה הוא תוך כדי דיבור ר
סימון בשר אומ כל כדי שאילת שלום בין אדם לחבירו
אבל בר בר חנה בשר יוס כדי שאילת שלום בין הרב
לתלמיד ואמר לי שלום עליך ר ומשיבה עליך ר יוס אמ
בתוך כדי דיבור ואמרינ נגמ תבנר מלפי שנים ותרי תנ כדי
דיבור הוו חד כדי שאילת שלום תלמיד ליב יחד כדי

[illegible]

[illegible] תוך כדי דיבור [illegible]
[illegible] אמרי דתחי מנוה ולפי
סביל ליה ול יהוה נשיאה כתב [illegible]
הטחר תגיע ר אלעזר תסמא אמ המתפל אחורי [illegible]
והנגק שלום לרבו והרחזיר טלנם לרבו ותולך על [illegible]
והאומ הכל שלא נמחע גרם לשטה שתפתלב מישל [illegible]
כבון שנתן לו שליב נחרם לחבירו שאין שואל בשלום [illegible]
עליך ר יכן אין משיב לו אלא נחרם לחבירו אבל כשנתן לו ש
כלשון ר שפיר דמי כהיא דאמ דסמה נשאיים ר יוסי אמ
תפילת אמ לו זכור לטוב שלום עליך ר והוא השיב לו שלום
עליך ר ואמרי והא דאמ יהוד כל כמ אר עד נשעלה משה
לחרום מיצאו להקמה שהיה קושר סדרים לאותיות ואמ
אין שלום כעיבר ואמ ופטו רסטן של עולם כלוב יש עב
שנתן שלום לרבו כל דרכ עבר אין לו כלל ליתן שלום לרבו
אם תלמיד לרב שפיר דמי אבקינ מש עחלין כבמ [illegible]
נכסיו של פי הילסת תוך כדי דיבור כדבור זמי מ מעז [illegible]
וכמ אחרון דכמי הילל תוך כדי דיבור כדבור דמי אחר [illegible]
ועובר עז ומקדש ומגרש. כל הפי מ מעז כבון אם מ [illegible]
שום דבר מפני שמפר [illegible] בהלאה מחמת עז כבון עירות
לבוכיה שו תקרבמ מו עז עשיה לחלתר בתפש החלף ובמסר
כחיבמ נפר ישמעאל מחל עז ורבי הכל חליפי עז לחסורה
אבל חליפי חליקן פליגם מ ר יטמעל מ יוס אמ ומקדש
אשה נמי או מגרש אם מקבלה קידושה ורעה הוא או הילם
לחזור מהן שעמ שעסוקין כאותו עסק אין יכולם לחזור אבל
שאר קטנן גר נמ נחלק איתמר הינן מחיימתי הוא תוזר
תה אמ כל זמן שישמן ונכאסף אמ כל זמן שעסוק שאותו
עסק נפסקי הילכמ מ יבמ ושמעתי בנמ שבגרש ומקדש
ומקדיש שאם הקדש שום ומי נתפש בעבר מי הסר ואין
יכול לחזור ט. וכן מגרש עצמו אין יכול לחזר וחייב מיתה
וקש מקדש ומגרש מאי אוריים מקדש ומגרש אף הוא
שאו ומכל הדומין לקידוש ובגרוש כמי. ואם נתן מתנה
לחבירו ובאתה לידו או מסה לו ומשך או הגבה או בחשמת
הלה כיון שקיבל עליו הרי לחלתר הו ואין אחר מהן יכול
לחזור יהא דתוזר בקנין כל זמן שעסוקין בו ואין דעסוקי
לא נמרו דעתם לקנן זה כל זמן שעסוקין בו והא אפי גבי
קידושי ובגרושי אם נתן לה בטעה וקידושיה ולם פירש אם
לא שעסוקי כאותו עסק אינו כלום כמוכיר בתחילת קידושי
אבל משעסוקי ומתוך כך נתן ולם פירש לאחר הוו קידושי
קידושי והבירושין בגרושי שהרי העיקר הבינע לדה גבי
מתנה נמי כל זמן שאין העיקר מגבה לידו וכן מוכר
אין הקנין בגוה תאיל ואין החפץ עצמו מוסר לו אבל
אדם המוסר מיד ליד חפץ אחר נתן כמוכר בין כמתנה
מתנן ובתוך כדי דיבור יכל לחזור בו ומקדיש מי כמן ומתנ
אמירתו לגבוה כמסירתו להדש שאם אמ טור זה עולה בית
זה הקדש אפי סמוך לעלה נמה ובהדיוטבר שמשמרה
אם ער שיחזיר הרי משיבת הדיוט סהקדש מה הקדש
לאחר אף הדיוט לאחר. ולם יעשם מפי טעמ לא אמ
נמי משיבה וחזרה [illegible] בפלטים סאה כהלע אבל
אינכר לך ראשון [illegible] ותעמיד שמואל כמדיל
נסף השואל [illegible] מקדש חוץ מגרש
אמרים מגרש אפי כל [illegible]
דיבור שמתחייב בו כגון המקדש [illegible]
אבל ואמו יכן שבעת שוא ישמעת [illegible]
יכול לחזור בו כל זמן שלא נגזה [illegible]
ופטמה פב כלו של תר הע [illegible]

[illegible] אוחזין ונמצאין כ[illegible]
[illegible] אין המקום שהש יירת
[illegible] אלא לדן הוה ליה מקום
[illegible] אף במקום ישוב נמצא אין לחרות
לתלמיד [illegible] להלמיד חכם במקומו ראוי ומותר הואיל ואף
התלמיד חכם הוא כבר הוא מאש ישיבה בעירו ומיהו נתון
ב עיר אחרת ר' אמותר משבטע בעירו כגון ר' אבדם נשע
רב הלא ורב המנונא משע רב אבדם הבל תלמיד בפני רבו
שאינו ראש ישיבה אלא שרבו רב המונחא כיון שאין כל
ההוראות על פיו נזה טכל לחלוק בין חוץ לג פרסאות ואבר ג
ואלא של אליעזר הגדול ראש ישיבה היה הב נשיא ר' יהושע
נבה ועזר כהוראות על פיהן הל אחרו תלמ' יהיה בן גרים
אלא שהיה ראוי להוראה כיון שבפני רבו ר' אליעזר הורה
נעשה ואלא שאין לתלמידים להורות אף חוץ לג פרסאות
במקום ראש ישיבה אפי' כתוך ג פרסאו מי אסור ואין חייב
מיתה אבל במקום רבו אפי' שלא בפניו מי חייב מיתה הש
דבאחרי המורה הלכ' בפני רבו וכו' ואם דוקא בפניו אלא אפי'
במקומו והישות שהיו התלמידים נוטל להורות פרב וכתבה
בר חנה מר היינו מפני מעשה שהיה והישות בגון מחזיק
ישר לבבל דהיינו מדינה ואדינה דהתם התלמיד בשרשו
להורות אין מחן מיחוש דלמה לא יורה כשאין בעיר חוקב
כמוהו אלא מפני מעשה שהיה חשי לתת רשות לכל דאי
שאל יכולו אחרי בעריל שאינו בדי כאותו תלמיד
דמי בעים דטעי בדיניה ואפי' אם התלמיד יודע יותר
הל ורבו שואל אין לו לתלמיד לאומרו אלא ברשות רבו ההי
דחבבה ר' יהושע שאל לתלמיד זה חדרש היה בנית המדרש
ואמרו לו תלמידיך אנו ומימיך אנו שאתן המשנה מעשה ר'
יוסי בן דורסקית שהעמידו ר' אליעזר חשו ובן עמי אם
עשה חילה במקום רב אחד ונהגו כאותו הרב אלא שאנדרי
חולק עליו ותלמיד אחר להוראה בגנה לשם ויודע שאין כך הל
לא מיבעי אם ההוראה לאיסור והוא מקל להם ראוי לעשה
אינו ראוי ליבר ולעבור מנהגם שהיא אלא רשות ההוא
תלמידא אחרי בחדרם אמרו לו אם שמע דלית ליה מוקדם
ושמעה רב המנונא וקרבו אם מי שמע בבר ליה ויסיר
כאתריה ורב לא מיבעי ליה למיר הכי הדי לפי שהכל שמעה
אלא אפי' אם הרב הנהג בני עיר להכל אין לרב אחר רשות
יכה לבטל מנהגם שהיא מילה ואינו מי בכל הבטר לו
אילע לבי יוסף ראשבא הריבו ליה ריש דעוסא בחלבא
ולא אכל כי אתא לקמיה דל אל אמר לא תשמתינהדו
אל אתריה דר' יהודה בן בתירא הוה ואמרו מילה ראש הוכר
ייבי הבלי דאם יצא עוף שאין לו חלב ואחר לאוכל בחלב
ואפי' איסור מדרבנן לא סבר ונשלחי שמת בר מתא אפינקסיה
דלוי אמרית קמ ר' ומנו רב הדוש על ראוי בבלין שאינם
בנמל והוה צוח ר' ולבסוף ראשיע ליה ולית חילא בידיה לאיסור
מדר' יוסי בר יהודה וכשלה דמת בגון מובדות ואחרצה וכר
אחרצה ומכרינו נהרא נהרא ופשטיה
יהודה ר' יהודה הגדול גר סב מילה אב ושל משל
יהודה נשיאה פעם אחת שמחו ולא הכאו אזמל
ערב שבת והכאוהו בשבת והיה הדבר קשה לחכמי הדור
מטה דברי חכמים ועושין סדיר אלעזר חרש הל אליעזר שמחת
הזן פ' מתלמידי שמ ועוד יחיד ויטים הל סדים אר אושעי
שאילת את ר' יהודה הגדול ואמר לו מבני שלא שמעתם מה היה
ראשונה מהאי בסמא אמרו ליה סבר ליה אמר מבני
שלא נשמעתי מ מותר לטלטל בטלי ואמר לי אמן ואמר רב יהודה
נשיאה פליג על ר' יוסי ושמואל דאמרי הל סב שמע מן עיריבו
מי לא עיריבו ראמבי ואמרתם יחיד מלא רשות אחת הן לבלים

ששמתו מתוכן ולא לבלים ששמתו מתוך הבית מתלוקת בפ' כל הנבות
העיר, ורק מי כל שמע אבל בשלא עירבו אבל עירבו גורים
אלא אחר שאפילו מאמר רבנו לאסר, ואמרה אם רב לא ואחר עשאה
לא יהול הבוזר לית להוא דאר יהושע בל בפ' הדר הל כרבי המיקל
בעירוב ואפי' אחר במקום רבים, והכ' אר שמע בין עירבו בין לא
עירבו מלא רשות אחת הן בלים ששמתו מתוכן ומיבעי זה לא הבי
שאמתו ור' שהאזמל שמת מאבני כרמוכה מהרש, וכגון שלא
עירבו חצרות עם הבתים ואי עירבו אין מטלטלו שלא בל אחות
והא דלא כל שמע, דהא אמר רב מבני שלא שאמתו בו אלא בל אחות אליבא דרבנן אמר לר' שמע הש אמר גב ואחר
אבסדרה ומתבסת ומקבה מלא רשות אחת הן ואינו לא פטר
לה הל כרבי המיקל בעירוב, ואין לא כיון ורב אמר מבני הל ר' שמע
והוא שלא עירבו הרי הל כרבי המיקל ואב אפי' עירבו מבני דהיכן
משמע בעירוב גזרה לגזרה כהב הל דרב בבר חשבו תחום כיון
ששמתו בבית אם ויאמרום אתי לבטלי תורת עירוב הל בדרא
ששעיבו ויתבל ר' יהודה הבוזר הוא המיקל ומדאל ר' חושעיא
בבר לה לר' יוסי שמו חכם גדול היה וכיוטלא על מילה תבי
מעשה היה והוה ר' אליעזר אר יוחנן חבורה היתה מן שה
מה ראה ר' להשן דברי חכמים ולעשות כאליעזר אר הושעיא
שאלו את ר' יוסה הבוזר ואמר לו מבני שאינו מקושר היה בדה
תבלן אינו אסור לטלטל מתוכן לפתים ומן הסתם לתוכו אר אסרו
דיילתה מתיבה וכאיזמל ששמתו מבני ואינו אחור לטלטל בכל
המבני, כעין הוא ר' יוסי מדאתמר בכלים ששמתו מקצת מטלטלין
אותן בכל אחר ורוצתה הכלים ששמתו מבני מטלטל אותן
בכל המבני כשמת שאלון לה ולא ג' חבירון ולא הוה ר' יוסי
אמר אלא כל מילה ומילה בפתרה כראתן לעירובין אמר לון
יוחנן כלים ששמתו מבני מטלטל אותן בכל המבני ובוצתה כלים
ששמתו מדבר מטלטל אותן בכל החצר רב אמר אין מטלטל אלא
בל אחות אר יוסי בר בון בר ששעיה ור' יוחנן פרעתיה ר' יוחנן
דהו אמר הוה מלא שיתוף מתרת הוא דאמר מטלטל בכל המבני
רב דו אמר אין הוה מתרת כלא שיתוף הוא דאמר אין מטלטל
אלא בר אחות על דעת ר' יוחנן ואינו דבר משתתפין בכל המבני
אר יוסי בר בון כדי לעשות כל הרשויות אחת
יהודה ר' יהודה בלהטיאה בסרטות בב הל דעבדי ס אתה
רב דיומי אר עקי ויס רב עקבן ור' יהו בלוסטרא
אחרי לא שב אלא לחולה לאוכלו אכל לחולה המקבל מ סאה
אר רב יוסף איתבר ר' אביה דרב נחמן ותקן תבבא בת תשעת
בבן ומעלה בהדר טבלא בתב וכל אחר לבדי המיבדי בין
תשעת הבן אין חבבה עוסלת בהן כדרך שעוסלה
בטבילה ראעב דכל ותקון רבנן כשן דאוריתא תקון הכל
לא שייך כרתסלא בכל הבשר כל דבר שאוצא בטבילה אוצא
בטבילת ידים לחולין ובקידוש ידים ורגלים בקדוש ואילו תשעת
הבן לא הל, וכל טבילה הילא מן התורה והחצבה מן התורה
ומהלכה לאשה מסיע וכבר סעבתא בסדר ר' אלעזר בן עזר שבטילת
ידים ראשון סמך מן התורה ולתרומה ובדשי כמי לאחר מקדוש
ידים ורגלים ורגלים ובקדוש ידים יבלים מן התורה וכל שאין
תחבצה מן התורה שהרי סמו שבריך שלא יהא רבר אוצא
בין רגליו לכן הרבה כך בקדוש ידי ורגלי נמי שריך שלא
רבר אוצא ולמדנו לתרומה שבטילה בטבולן מקדוש ידי ורגלי
בקדוש מטבורת מתנה אחרת סהונתם וכדל טרפון בראיתא
בספרי יכיון בטבילת ידים לחולין משום סרך תרומה הר
בטבילה תרומה ובטבילה תרומה בקדוש ואם רוצה להטבל ידיו
לחולין בלא אכל תשעת הבן כיון דמסקינן הל ר' זירא הוה יתיב
בחוזנא דמיא אל ושמעה זל ואמרתי לי תשעת הבן ואשרי
עלוהי אל ר' חייא בר אבא אמר ליה אמר מלי האי הא הא יתיב
מר מליה בגויהו אל בטבילה דמ סאה מה מ סאה בטבילה

[illegible]

[illegible] ר' יוסף בן עכמאי ור' יהודה
בן גרים תנו פרשת נדרים ר' טרפון אומר אם
כשעריש הוו קא מיפטרי תו מיבעי ליה אלא לא אפטרתו
כאן ריתא אחרון ליה לאחרתו יכול תלמיד שעפטר רבו
ה העמיד שריך שיפטר ומאן פסק אחרת. שמע בשם
שלו את הע' ויכרכו את המלך וכו' וקשה לי ולמר שר
ריס זה הוא יהודה בן גרים הכא מיהליה שהלך ומקבר
הוך ור' טרפון ושמעון ואלעזר שעל ידו הועדר ר
חסם מעבה והיות כשר כראיתו הת' ופרשי' ק
בר יבורת שלבנו ומנו היובלים שבעביין ולא נתנו
ם לאלכות אלא על ידי זיל שסיפר לאבו ולאמו ט רע
ובהוך הענינו ר' טרפון. והם בבא מרליה כל הספרים יהו
ר' יהודה בן גרים וסך שאה
ם לבו לילך אצלם שהיו אמרים של שיחה ויורבר
ם עשה פרות. יהודה ר' יהודה בן
ולא שהיה מעשה אחרי ישר שהתא
ופיעם הרשע שחיין עמות מו שכתבת בסדר ק.
ם שהיה על מיטת תפילין דירש חיים אותם יזכר
ם תעמוד לו ליתר יום נקמה ועת נחמה כסא
ת יהודה בן ודתי בר בפסחי פ' אילו דברים. תנא
יהודה בן רותי פרש הוא ודותי. והלך ושכב ל
פי מי שיהא מרך רחוקה כדי שחל להיות בשבת.
ונשה עלא שלא היה רגיל להקריב חבבת יד שהיה
נשם שפסח רוחה את הפסח בן חבבת יד רוחה.
ת האזרש היה יכ כב ור כי ביתי שמעי וחסלין
ריקאה תמיה אם על שני גבולי הדר שמעי וחסלין
פגבולים ורשבן גבולי ולא אחרו להן לשל חבבה
ת השבת ודקאה שהן חסר גבולי ולא קאה שהא חסר
אלא הכמיהם היה. וטעה דיהודה בן רותי מוזכרת
בן וכבר רשבן לפסח יכרלו חבבה ואיתקוט חבבה
לף לשית את השבת ויכל ושקמי לאלא לאיתר פסרן
שחק אה רבה כר אטה ראותי פסח יהא לבר הסר
בן ואכל כדר כלאה מן דסר מן כבשת ההיא שלא ואי
ר רב אמי אם שעה רפרוסי בקו ובראשו הייתי אמר אב
ויהודה. מותר הפסח ביתר שלמים נפקא ליה מקראי
ב כראיתי כפלא דזפרי כדאיתא הת כשב אם משב הבית
שעבה שעתו ושלא הסדים מחאת פסח ולא מעורב
ר. ותו אמר אטה דשמוא התם אם מן הטבן דרכן דבר
מן הטבן יהא לזכר שלמי ומצרכת להנו תלתא ראשי
יהודה בן רותי לא מצרך לפסח שלמים והא דאמר אמר
שעה רפרוסי נקו נרשות לא מפני שעשה מעשה
בעשו ביתר רחוקה אמר בן רחין לפרש פרט. יפרט ר
חסר שהרי מעשן ביחסל מקומות שהוסר טם. ולא
ר. יהא מסיבל התם בהיא שמעתא חבן אימתי מכשן
חבבה יכל עד ונשכלת לשני ימים ולילה אחר. וכבר
ל ולא כבן תמיד ותנא בן תמיד אמר חבבה הבאה

עה [illegible]
ולבה עד טעת אכילת פסחים
הפסח מטמא ואתקסי בן [illegible]
מן הכבשי ומן העזים ק שנה מבהה [illegible]
ולעניין שכיות עצמם לא [illegible]
אשום שניד עצמם ואמרי [illegible] טעם לא שרינן [illegible]
בהכי היכ דאמרינן לא דאמרי ואיתי שייכא הלי [illegible]
שבן תמיד סדר ליב דחבבה יד דוחה את השבת ומאן דשבר
אשום זכר חבבה חבבה הפסח נה פסח ואמר רחמנא לא יליך אמרינן
להאי קרא מן תמיד [illegible] טהר להיות בשבת אלא דאף
חבבה יד קיימה בשבת. ודיכלא דפה אותה דאמר רבן תלמא
לא מוקי לקמן בשבת אלא כראמרי לה ביחשלא דרייך הכא לא
ילון חלב חבב עד בקר ואמרינן חיל קרבן ביה אלא אמר אמרו
בשהל יד להיות בשבת ר' יוסי בני אם שהל להיות ביד אין
חבבה נדחה בעמן חלב חבב ומצא אחבבה הבאה עמו והוא
אינה דוחה את השבת. ומשנה התם התורה אמרה הקריבה
מבעוד יום בני טלא תנא לדי בל תלן יכן תמיד עמי הכי מוקי
לקרא עלב דבר אלא הלי. ותנא דלא מוקי בבא דינן הכי הכי
עדכ ובקן נמלא לה לבא רבי מתנתא יד מתנתא ומ שלא
שיכיה לקמן והוא ודאי מוקי עשה ומא לא משנה עיבר
מאדי דלא לית כל ילון ולא לי ולא הדיוטלא דאכ ומהתון
לוא לא ילון עד בקר בכולא מתבעי לאיתא דקרא לשלם כיד
שהל להיות בשבת בתי ולא תנא מי חבבה קריבה מעשה
הייט דאיעשה לאיסתל דלא ילון עד בקר אלא כל הלילה אם
רוצה להקטיר יקטיר ויתיבן אם רוצה בלבד שלא ילון מטל
ותבבי בשבת קריב ביט דהייט לא בנו. אלא לאוקמי לשתוק
קרא לבדי אלא ילון דהא פשיטא דלא יכא לדי ילא כיון ותבבי
חיל אין קרבן ביד ורוחק בגדל לא לאחרי לאו הוא דאתרא
הל לפי שבשל דבר דרך מטא דבן תמיד בסדר ליה נדוחה את
השבת ואעב דלא הלי דבוק דמשמע אי סדר ליה דוחי
מאי טעמא לא אימר לבר לבן תמיד דוחה את השבת אבל אינו
דוחה ואי פשיטא דוחה מש כל הני דשבת עבה ומיהו כל
אני הסורר סדר רבי דלא מעטא ימי שאיל חוסה גמורה
שיהא דוחה את השבת ואת הטומאה שהרי מוזה בן תמיד
אלא שהוקשה חבבה לפסח אב לא הכא החבבה אינו
חייב כרת עליה ועל פסח ייחר כרת כרת וחבל לעשו הפסח
ובמתה ולא חבבה יכין ולא מהני הקש לחייב כרת הכי
נמי דלא מהני לחות איסור כדילה ויחיה כרת דהייט
שבת ומוא והא כי [illegible] ולא [illegible]
ולשון ודרשינן משנה נמי דלא חיים לבן [illegible] בן
תמיד אלא חבבה הבאה עם הפסח ולא חבבה יד והוה
אמרא ילעולם זמנה הבא כיד הייט דבתה עבר
הפסח אמרא כמשנה הייט [illegible] ימי הים
ודחל וחבבה לו לשבת יכל הכי [illegible]
יד. ילעולם דבן תבי וחבבה יד יעבר [illegible]
הא מוקמינן שעבר ונחטה אלא אין לה [illegible] כפסח והכי
נמי אמר רב אמי התם עמו חבב יד ואם תוסה הים פי לא
הסבלה הכל זמן מאי כד תוסה כקטע זמן תיתו בשבת
תיתי דמרוה. והם דתבא התם בהיא שמעתא לא ילון
מן הסבל אבל תוכ כל ובקר ליאר על חבבה יד שבשבת
לשבי ימים ולילה אחר. פי כמומאה בלה הפשב שיהם
ריעה להם הרשות כיבר. והאי דלא חשי תמי נזכחת
יסח שמן ובקר שמן לעמס ובקר לחבבה לאו לקטנתם ושבר
קרא לאותי הוא ואתא כרבא אבל יהודה בן ותוקי
לוא ושלמים לרידיה חוסה הים והא כל ומה שמן ובקר
אמי הוא כל ורשי לעבקר דלא הכי הייט רב אמי רחמא

[illegible] עד שלא נחלקה עדותן
[illegible] משנחלקה עדותן אינו נאמנין
[illegible] אמרתן כי ר' יהודה נשיאה נמי
[illegible] תלמיד ר' אמורא סבריתא דהא נמי שאחזו ואיתא
[illegible] עמיתך הרי זה בשיבוש שם לא נאמר מכאן עד יב
[illegible] בתוך יב חדש אינו בנו ותני על דסתא תניחה לנשא
בתוספתא דבסי פרי עלוב הסריתא כר שנויה ורבתי הוראה
עתבטא ומסקנא כי דינא דשיבוש סבר לה כל יסי דאמר
זמנו של שטר מוכיח עליו ואור אכנס בריה חייס כר אכנס אור
חייס כר אכנס אור יוחנן ר' יהודה הנשיא בנו של רב בר יהודה
ולא הורו לו כל טעמא אי כל סיעתא יסי גר מאי נרה ר' המפלת
יור מסספתא דנדה ר' המפלת הנרא דומה לדב של ים ומתחילתו
ולד הוא וכל עד משאב רבתא העיר על הסרא טעריך עדות
פנים וכל עד נמי ר' יוסי נקשי לטהר אם הנרא שאין לו שתת
פנים אם אין עדות אם הולדות ומותכיא והאם ודסתא הנרא
על הסרא טעריך עדות פנים וכי רבי שמואל והמטהריך כיון ר
שאין לו עדות פנים ומודתן עסרו דבר גריס אחרו ולא הנרא ומש
ר' יוסי אמרת כיי כר אכנס מעריתא של ר' נחומא שנת משנה
זו הרא מש דסתא שהוא העיר עליה בבית המדרש ורבותא היינו
ר' נחומא ומעשה דמי עד דסתא נמא על השמן והתיזוהו היינו
ר' יהודה נשיאה הכא דסתא היינו ר' נחומא ומתניתא יחידאה היא
ולא תיקשי לדיוקא ולא ידענא מאי ניהו ר' נחומא ומאי ניהו
ערותו. עכ רבי שמעון. מיהו בירושלמי דמי עוד בהמפלת
בנרא שאמרו כל שהוא דומה לדב של ים ושכבאות כל שהוא
דומה ולעוט של שור נמא עליו דסתא לוא והוא שיהא בו
מעת הארם. מנו דסתא ר' יהודה הנשיא וכית דיו כשלשה
מקומות נהלא ר' יהודה הנשיא דסתא כמטין ונטקן וכטל.
בנרא הוה דאמריט כשמן סהיא ותבנא תמן ר' וכית דיו ר
הלוי משמן. כבטין סהיא. ותבנא תמן דה בטיך יסי ודסתא אמרו
הרי זה בנו מנו דסתא ר' יהודה הנשיא וכית דיו חלוק עליו בבטין
ר' יוסי שם שיהיה את הולדת יקראו בנו של שיא שכל כר
שהוא מתיר שלשה וכרים הוא נקרא בנו שיא. אור יוחנן בית דיו
חלוק עליו בבטין ר' יוסי שם שיהיה את הולדת ר' שמעון בן
ר' יהושע כל מעשיו של ר' נחומא יסרת חזורן הם. פי ר' נחומא
הרא הנעת בית חורקן. דהב סם לולב ועדה אור אסי אור יוח
אור נחומא איש כפנת בית חורקן עשר שביעית עשה
ומנהג הוים הל לאטה מהיכי מיושל. ר' כש מר זכדא שה
נחומא ובית תחון עשר נטיעות יסי הרי הדשל פי שהוא
ר' יהודה הנשיא ומעב יבמות נכלית ר' יהודה הנשיא הוא רבי
הקדוש ר' יהודה דמשל בחילו שלשה מקומות הוא ר' יהודה בן
בנו דהוא ר' יהודה נשיאה. והיינו דמסיק כדמשל ר' דעדה
נעי אם מעשיו של ר' נחומא ובית חורן היינו ר' יוסי שם
שיהיה את הולדות נמא נשלחו ר' יהודה נשיאה אמרה
ר' יוסי פליג עליה והא ר' יוסי היינו דמעה כאחרון ביש
טחלין אלל ר' יוסי מלשה שעשיו מסך אלא אי ר' נחומא
פרי מחומא תנא היה ומיהו תמה שהוזכר בסריתות
יבא רבא ומקומות נקרא דסתא אמרו נמי בירושלמי דאין מעמ
ועל דמי בירושלמי מעה יבא מקומות הלו נקרא דסתא
אמרו הם רבי אלעזר הל ראחרת רבי ודסתא אמרו שיהיו
יסרין עליה ר' שמעון ומבר נמי מלא דסנהדרי. ודסתא
הנמי ירק מחוסן לחרא ומישל דמס טביעת
נסך שלש ארשת. מלא דמס דסתא הוא רבי הקדוש וכן
הים דשלי סטה. ומכן מלשם האחרון בדו שלא תצא
כלה נאפיין מתוך העיר ודסתא התיר שלמה כלה נאפיין
מתוך העיר. ומבטמו ל האשה שעלו לה נכסי. ומלא חזרו
ונמצא מן שמלה עד שלש ר' נמרם ובין שעלו לה מתר

ומשטחרסה ושמת הבעל מועלת מיד הלוחות כל מילו וכל שאר
מקומות שהוזכרו רבתא איש ר' יהודה נשיאה מיהו תמה הוא שהוזכר
בבריתא. גר מעורבת ל מסר משתתפין. יור ג דברים התיר והן ר
חנינא בן עקביא ואנשי טבריא וכל ואפי הכי לא הוגלה בי ויצא
עראל מטבריא דוקא ואנשי טבריא כמאתא ומכוים מובנים וקופות
מיקיפי אותה אבל כמאר מימות לא. ומלונטית סבר לה כל שאל
והטמאת עצה נמי מעשים ואנשי טבריא תנא כי כשבל טחיקי בשלין
ומלאכתן אבל לעלי כיבל סבל והו הילל כיון דלא התיר לכל לא נקרא
בי דינא שרים. מיהו הא יש לשאל דבל בא מיה אמה הל ומנרל
אור חיים אי ואו דקא ל כבלי שרי מיהורי הוה שרינא ניה טוכא
ובן מי הים דא חכמת שמשמיה רב יוסי אמשר שר מיפ עד ועדות
בבור וקמי עליב מרימר יוסר שרי טבלי ומאל נמי נבטוחתא כל
מקלו המקדש. והא לא התיר אלא דבר אחר. הל דהא דר חיים ורב
יוסר מרימר לחודיה קרייה הכי. ר' חיים חיים לוגה דבר שבבר
נהגו ם מיסור ולא רבה לתיר. ונחזור לבעלה על תוך עדי דמר
מלא ומב מסות הל על פ שנים עדים. ותנן התם מקן הן מאה
בבא אחת רבא. יהוא שהעבדו מלן תון מדי דמר אל יב אחד מיקרי
ולמשנא מכרי תון מדי דיבר כמה הוי מדי שאילת תלמיד הב
(מן) שלא כיון דמאריש מתרא שון מהכי והכי הילל ולא מל יסי
גר מלב. דמסרת ירושלמי מר רבי ר' יוחן. שאילה אגריז ר' יוסי
ואמר אין מהעה היום ומייתי מהכא שיטמא כהן לכבוד נשיאה
מדרבנן ר' יוחנן שאילה כיסריה ר' יוחנן נשיאה ותף ר' חייא בר
חמא לר' זעירא בסבסתא דבתפנא דעפרין ומבריה ונר כי בן
בנו ר' יהודה אף הוא נקרא נשיאה ואין לפי מר מריה נר יוחנן
נשיאה הוא רבי הקדוש אלא ר' יוחנן נשיאה הוא בן בנו של רבי
הקדוש ר' יהודה מר מריה ר' יוחנן נשיאה הוא בן בנו של ר'
יהודה נשיאה. שאף הוא נקרא ר' יהודה בן בנו לפי מה שסדרו
הבאנו כמו שסתמנו מתחילת הספר יחס הנשיאים אל ואילך
וכן הסדר לרב בנו לר' יוחנן אחר ל חנינא הטלר כשסים
לרב הושבר בשנה ומושבו בנית שערים לר' יוחנן שגיה
יושב בעפרי. לרב טהיה יושב שמרים. לר' יהודה הנשיא
גדול הדור. לרב. לר' הלל. עב ומסר הדר הנשיאים. הרי מה
ר' יהודה בן בנו שהיו מבני בנו של ר' ורשו הנשיאות
לקים ומחוזק מבין דבלא עד כי שילה מהיה מחוקק
יהודה גר העמוני. כבכל פ תפילת השחר מעשה ר
יהושע ובין לבין בשר מכמן גר המצרי.
יהודה. רב יהודה ברוגיות. גר כפ אחוק דסור ומא
תני רב יהודה ברוגמא אסור לישב על שיט טוס
הכשרי. אור יהושע מל יכטיט המטפח. מה אכיי ומבוקת על
מנת להטפיח פי כל להדר על ידי מים אסור ביום הכפורים
מטוס בגירה מחיצה ומסיק רב אשי. דמסח מלא בין דפחות
בין ומכפה אסור להטמן אבל נעמות ומקום מותר ולכאן
ומחטט לאידי. ומתלמוד חפר שלא לא מצא דברא של רב
יהודה ברוגמא אבל רבא מקן פי מנין ברוגמות ההיא דבל נפח
שרצ ומספרי שלא תני רב יהודה בר חסבא אין ששין
מי מלח שין גר ת יהודה ברוגמות יפי רב יהודה ברוגמות
שם הדיש. מיהו מאי שהלים פ התנור אור חזקיה תנא ר
יהודה ברוגמות. השלחן המטרה והפרסות והמזמחות מעבבין
את הדמעות רבי ר' מאיר. וחכמ אומ אין לך מעכב אלא כיר
ובכן כלבר. ולא מין ר' אלעזר ור' יוסי בר חנינא תרוייהן
אמרין מלהון רבא מכן מעכב אלא אין מעכב ור' שמעון בר
נחמני משור יומא אפי שיהה מעבבת אור חנניה בן עקשיה
שנבנים בן עסרות שמחוץ. ומטפחת ומטמן פ אילו
שהן טשמ מלח. השולחן והמנרה והמזמחות מעבבין זה
את זה. אבל כבר ושלחן תמה מפני מה מעבבן את הדבן
משלא הא דבר בזמנו פ קוש הדשי כל מזמח שאין לו דרן

[illegible]

גרע

ריה עכין שעיר המשתלח [illegible]

ורבי נחמיה אומר [illegible]

חזקי אמר קלן והדוה בנדתה ואמר לן אמר [illegible]

טור יסד וכי פרכי שעיר המשתלח יוכיח לתייה [illegible]

טער נקט שעיר המשתלח ושכבה לפרה יחן [illegible]

מתחילה ועד סוף מטמא בגדים והיא עשויה [illegible]

מטמא שום טומאה וכן הטבעה כלם עבר טלה כין [illegible]

שהעשה אפר בין לאחר כן לא מיטמא לא לוטות וכן [illegible]

הנשרפים ושעיר הנשלח אלא על טרחי מטמא הכי [illegible]

מהני דמין ושייך כהו שום טומאה לא פריך מיכהו והלא עם טמא

יום כזמה תר השורף פרה ופרים והמשלח את השעיר מטמא

בגדיה והן עשמן אין מטמא טומאת בגדים אבל מטמא טומאת אוכלין

רבי ר מאיר וחכמי אומר פרה ופרים מטמא טומאת אוכלין אבל לא

שעיר המשתלח מפני שהוא חי ובכל שהוא חי אינו מטמא טומאת

אוכלין ומשבחי הלל כמן ושעיר לא שום טומאת לרבנן מיפרי

ושיער לכן בבהמה ושיער עהוב דך ותקרים דבורה טומאת

ר חיים לכן טומאת כל עיקר אם תלטן וכן עמי הפיסין והמחיה

והטחין והמכוה שכאן בוחין לטומאת אם תלטן אם עיקן אין לכן

טומאת כל עיקר דתנא דהאי סימני טומאת יוצאת מגופו ולא מקבלת

מיטהו וכן עמי שזר סימני נגעי בגדים וכתים הלל ולא נקט

מתוכר אלא רבר הפירט ועל ידי פרישתו גרם הטומאת כזוב ורם

נידה ושעיר המשתלח והלך ובא ורבי יהודה מרסקיתא בכמה

מקומות הוזכר ובימי אבי ורבא היה והבי מטמא כמו אוסה

ושומרת יבם סמוטה ובימות שלה פ יש מותרות

יהודה ר יהודה הכהן הגדול כותב שמות יהודה

המכונים כשם [illegible] בכדי לא לשם שהוא

שמוט כמו אחרון חשב עדות תנן העיד ר יהודה בן אבא

ר יהודה הכהן על הטמא בת ישראל שנפסלה לכהן שהיא אוכלת

בתרומה בין שנבעלה לחופה אלא עם בעלה גר בינאות

בהאשה רבה אהיא פלגתא דרב חסדא ורב נחמן בר אמי

אי כי מתש לעקור דבר מן שלא היה רב חסדא ורבה

בר רב הונא ואיכא כי מתבן לעקור דבר מן התורה והבנות

מיאמתי יורש אדם את אשתו הבעל לפיכה כשהיא יבמה כהנאת

שבר ומסקנא ובבן שבעלה לחופה אמי כהיוסי בריה

לא עדיפי הידוסי הלם חברולה דאין אדם יורש אשתו

אירוסה ולא אמר מטמאכם לחופה אפי קטן ר אינם מוח

מטמאכם [illegible] לחופה כמו [illegible]

היא [illegible] ואוכלת בתרומה וקסבר

רב [illegible] אכלה פין רבי מתנן לעקר

ר [illegible] אסיר לה ערוקן ר יהודה בן אבא ור יהודה

הכהן [illegible] ומתיר ולא אותיב מתמיה הלל משום

רבנן [illegible] עמיה בבן ומיטרא לה ווירשה אקטי

ליה מיהא ורבה בר רב הונא ומוקי לה בתרומה ומטמא הכי

אמי מוקי לעריקן בתרומה ומטמא תנא לה הוצרכו

להעבר על כן כמן רבה דאיתי הכי והא כשם כרקים כבר

אינה משנה ועד דלחשבי מר אליעזר אי בעבר ותנן בת כ

ר אליעזר אומר אין משנה [illegible] אלא מפותה בת ישראל

לכהן לא תאכל בתרומה את כהן לישראל תאכל והא אפי כמסה

לחופה ונבעלה [illegible] ר יהודה אמר שמואל [illegible]

אמרי חכמים ולא מ[illegible] שהשוה [illegible]

שעשאה [illegible] [illegible]

בתרומות [illegible]

וחופתה [illegible]

[illegible] אמר [illegible] אמר [illegible]

[illegible] אמר [illegible] אמר [illegible]

[illegible] אמר [illegible] אמר

[illegible] תפארת שדמיש [illegible]
[illegible] לאמר דהמחבר היא הי' כן [illegible]
[illegible] חבבו העם הייטב הקשו הוקשו
[illegible] לא ששכחן הי' לא רחי שכח וקרא
[illegible] יהורה בן דורתי ורחי כחבבו לך רחי כפי
[illegible] שכתבו ושהפך להו אי הבבו לא טו רחי
[illegible] דהיינו לאחר ורכב מאי טעמא לא רחיא טכח הא ורחי ביתן
[illegible] ואחר אלעד משלר יהוד כרפרם אחר ברא ואחרא אותו חב
שכל יומים וכו' ורהוא הוא בחבבו חמש עשר כמו הי' מספר
לה ולוכלא עד דהכי דאמר ורכב דהייט לא חבבו טו מאי טעמא
לא רחיא דהא דאלעד מוחבאתא שכל יומא ורחא מחבבו טו
ולא בחבבו לך ולי הכורר בש אי מחבבו טו מאיי הא לשמא
אי אשתרא לאיתא ורכב מאי טעמיהו דהא טעמא דחבבו טו איכה
ורחב כל כרחא כפ כיצר עולין ריתא הרם ה' דברים נאים בר
כטנות ושין נאכלין כטוקן וכבכל חמשה ומעוטי מאי לאעוטי
חבבו חמש עשר רה לא ויכון דרכן עבור הוא יכיע ליה זמן
תדתי טור קרא כיון ראה ליה תשלומין לא רחיא טור ויכון
דטור לא רחיא שכת בי לא רחיא כראיתא כפ אין ורשי עשר
שחלה להיות כמומה ליה טכוח אחר השכת ויעיין הזכיר הייא
רפא דכבר אחרא הוא מיקיב פרים אלים וכנשים ובל שיקרי
כפר רעז ואעבדלא דכיע ליה זמן וכן מי קש לא הייא
יפ מילה ואחר אלעז מצה ושופר ולולב וכל מצ
וכל מכשיריהן ורחין את השכת ואחרי לאעוטי מאי ואר
רב אחא לאעוטי עצית ולולב ומזוזה לפתחו ואחרי הכ
ומאי טעמא לא רחו שכת אר רב יוסף לפי שאין דנוע להן
זמן אל אבני מדרכה מדלן דנוע להן זמן כל שעתא ושעתא
זמינה הוא אלא לאבני סביר והכי עדיר ויכון כל שעתא
זמינה הוא לא מטהיא ובי דהייט טעמא מט מאיתרבו
תשלומין נהדיא לא חי אכל לולב ומזוזה כל שעה מצוה
[illegible] שהרי [illegible] כן כמשכת ומשכא תריר
[illegible] לאחר ישלים מצות עשה שלא הזמן בזמן ויתבטל
מלת ט לית ביה אכל חבבו אינה כן דהא יש לה תשלומין
ולהקטר חלבים איכרי מי לא רחיא דבר מילי ורכי אחר
שאלע נוח ורחה מרה חכמה מצוה שעתה שהרי הקטר
[illegible] ומאי מצוה כל הלילה ואין מיתתן להן עד שתחשך
הנא מאי בבו חבבו טו מאי כיון דשעטא הוא נטו לא ימתין לא
הוא מצוה כל שכעה כיון דתשלומין נינהו ופפ' לאחר תשלומין
דראשון אלא דאשון עיקר אפ הכ לא רחי כדאמר מסקינן
מים חכמו מטהרי ב העומר והייט טעמא דר שמעון שהרי
יתתה שחיטת את הטכת הוא גמר כל המצוה אכל הכא
כיון דזמנה כל שכעה לא שייך לאחר תרחה שכבר
מצוה חמטת מצוה כשעתה ..

יהודה יר יהורה מהברוכים גר סמ אין מעמידין
חנן חייטא זכן תבלתא מאיישי דמתה ויכנאי
מהיה רב חיים סר חסם אתם לקר ריר יהורה מהברוכים
אל הס אמ שמואל חשת חטר הרי הוא כחבר ועיין ב
ומעלה כבדר חנן חייטא ..

יהודה יר יהורה הטרוחה גר כחברה והמוכר
את הסקיטה יר יהורה הטרוחה מטתעי דאמר
חרש הוה אזלינ כסקיטא ויחדינ ההוא אנן טכא וסי ומלא
ויירושי הל עמר כמנני ניכה כסקיטא יר יהור הטרוחה
מטתעי גר שמעון לו יורשהוה חלש על מר זוטרא
ושאל ליה חוא מתקיף ליה עלא טוכא אל לעטיה
שלוף לי מסקא ומחטיטהו לעטיה דכתם איכא מחמרי
גרול הוה זה פרט לחתה וזה כירש לחיים ואיכ ראמר
דקטן הוה וכראמא שאול ותשא גר טמת יכנבנו ישא

מחלוקת נחספם אבל במחיצה עשרה וכרי הכל עיבוב לכל חבורה
יחבורה ואיכ דאמ אמרב נחמן אף בחסכם מחלקת והה למחיצה
עשרה והירושלמ חפל רבמספם שוין ורוב במחיצ עשרה פליגי
פליגי ר חיים ר שמעל מל נמי ופליגי ריתר אמ מחלקת במחיצות
שחין מבטעות לתקרה כפה אם פחספם פליגי כלישנ פתל דב
נחמן ופליג דיהושל אי דילמ מחיפים לא פליגי והייט כיחושלמ
יפליגי מעשרה ומשה כל זמן שאין מבטעות לתקרה ומר להכל
ורוב בחיפסם המבטעות לתקרה פליגי אבל אין מבטעות רבי הכל
עיבוב אחר לרוב לש דפליג מיחשל ולא יהוד הסכר דאמ מחיצות
המבטעות לא נחלקו שבמ עיבוב לכל חבורה על מה נחלקו על שאין
מבטע לא נחלקו מיהו מ נחמן מודי דפליג במחיצ והה ומספם
ומ מ חייה הוא ואין בירור ומדמעתבינ מוד יהוד הסכר לד חיים
אמ ר שמעל מל שם שמן התנאים הדאמרונים היה דהא ר חיים ור
שרשב סר פ נאילו שרשב הל נטלה הכסר דומה ריטאל ולקיש
ושבינו תנאי הוא הייט ר חיים דוריך ליה ור שמעל מר מטבל
ביה ובר נמי מוא מחאר פ כל הרמעת הציסר אין מבי אין
חנפיטן ואם הכיש מטל ובבר ואתנש אם הכיש פסיל מקמי שהוא
שרק אמר רב יוסף לא השיש הא ר חיים הא ר שמעל מר ר חיים
דריך ליה ר שמעל מל מטבל ביה אלא אפי סתמי מטבה אם כרייל
וסתרן אהדדי מיקמיל אליבהן והכ לא אמרינ בלשון פליגה אלא
בלשון תיובתל אפי לתנאי שמ ואין הזכל הראמונ היה דבעל לא
ורב שיך ואינ תיבתל מתנא אבל מתנא לתנא לא כרמינ מאכ
אחזי דאתינ לאותבי לר חיים דאמ מטה לי כיבר ובל מוחבב
אבה ור אפעוריבי ואמר ר חיים תנא יפליג כמו שמתבת
מחלת הכור ויש לשאל והא לישנ אמ רב נחמן אף מספם
מחלקת ומוקי נמי מילתיה דר יהוד הסכר הכי לבש ומשנו
פחות מעשר מחיצות סמילו הוא עשרה אלא הם דתנן כיתל
שבין שתי חצירות ואין גבוה ל מעמל אחר ואין מעברי שמם
מחיצ אם חלון וכן גבי חריץ ובבי מתנ לא קצר העטוה
לתשמיש בגלין הוין שם מחיצות גבוהות י טלם תהא
הבל נחה לריבה מזו ולזו הילל משהמחיצה פחותה מעשר
נחצי אחת הוא אבל מרבלן בין דלחתים עשויה אפ מחיצה
כל דהו משוים להו דיה לכל חד וחד מסיל הל סר יהוד הסכר
ומתנינ נמי כותנה ריקם כמסיק אתם

יהודה רב יהוה בר זבדא בשלהי אם דבבו אור אסהן
בר זוטרתי בקשו חיב לקבע מקל מלך בהרת שחר
ומ עד אמ רב יהוד בר זבדא מקמי טבת בעל שבב סא הבני
מי יקימנ הרי טבבה וקימה והירושלמ ר יהוד בר זבדא
ובשלהי מסת ערב הטם את בית שמר אדום ומה הסרכה
שבבו אמ רב יהוד בר זבדא זו המות ושמונה כלותיה
שילה ששה שבה בנים בבבה אחר שנ קעילת המיבנ
ובמ ולעמר אדום ששים ושנים בירושלמ דהחולץ ליבמתו
הל שיבעה מחחים ששאלו לחכמי בבל ובשנ ארבן
הם עם בית מנוסר אדום הבמ שלש אדשל ויכבר יבנ כמה
מבנו בנים הל הי כל אלה מתנ שמר אדום המה ובניהם
ואחיה איש חיל נכח לעבר ששים ושנים יהות כל חולץ
מעהון ולמה תנ בכל ירחץ הא כיצר עמאה שבעה ובהרת
שבעה ולרה עמאה שבעה ובהרת שבעה ולרה שנ שבר
בכל ירחץ לתלתא ירחץ תרבעין ותמנא והוא אשתא הא
חמשין וחרבעה ותמנעיהן הא מעמתן ותניי הלה ששים
ושנים לשבר אדום הירושלמ איבו מזנה בבמ דיבן את הבסה ו
יהודה יהודה בר זבדי גר בשלהי ל הטל אמ שמוא
אמ רב יהוד אל אבם אחוה ויהודה בר זבדי
יכספה זהב אל אבם אמ אחוה ויהודה בר זבדי אמ רב הונא
אמ רב אמרובטם חייב עליו משבי מקומות ומעלה מסר
אבם נבתב

מידה הטומה ונלך

יהודה בר זבדא שהלך בעצת בית שמעון
מדיב אלא מה ה שנים ופחטרונו כבר
מתנבאה כשהיה שחת אחת כרשיל מחוץ
בת לוי שמשר בת לא טמה ובדי לה בת ראה
טחלן ומ אל יהל בר זבל שעלו סיחי נעמת
בת בתמל ולא יוכבר בת לוי מסמ כאילו היא עין
מטות אביה ולא ומי לאה טרה הבת תשעל שנה שהי
שם אביה והיא הזכרה כשמה מו ומשה בן מאנל שנה שנ
בל מי שנמט שנתנו על שמו אם זכר הריהו בן בן יב
בזה ואין לתמוה על יהוה מרים שלוה יוכבר בת לבה ויה
על יהוה משה הרי שרה אמינ שתמה הבת ל שנה תלר
כי יוכבר קודם לבן נלוותה יהוה ולא הוערך הבל לאמות שמל
לא נתקיים ויש מדרש שאומר כי אלהד ומידר אחי משה רבי
הע ומאיש אחר שהמרש אלידר בן בסלון הוא אלדר ובשעת
גרולתו הוכיבו לו הילד כשנתמנה נשים תנ גר ותהי השה
ותלד בן והא הרש מעברש ביה תלתש ירחי מעבירים אל יהוה
בר זבינם מקיבי לשמה להודה מה הורתה שלא בעבר אבן ליהנ
עלא בעבר מוסמך לשמים צדקיות שלא היא בפתחה של חוה וכן
העשים היו מאותן הדור אמו בעינין זה היו שלא בעבר לבדקה
כדרש ר עקי בחותה הל עצמה בטמי נטים עבדיהם שמשלה
הדור עבדלו יטר ממשרים שהדי עשה היו מבית אחר
תחת התפוח עוברתך תנ ויבא את בת לוי ויאמר מי
אל יהוד בר זבל עשה בה מעשה ליקחתן הושיבה בחפרין ואבין
ומרים מרבדן לבמה ומלאכי השחת אמ אל הבנים שחלה
יהודה יהוה בר תבכנ גר בשלא שרל אין עונשין הילמי
בשמת אבל עונשין אמ את מילה וטומל בהן
בכן ונתן לתוך התבשיל ונבבל תב אהודה בר אחיבם אין עונשין
מי מלה עונשין ופרשי מקמ שבל ומשמה שבקמים ומלה יחד
הוא בל מובבר נמ נמי בבי יהוד בר חסבא אין מולחין מיבה
ובאן בשמת רב תוה משמ דבבי אמ שבן אסור מיבה מותר
ופרשי בבן אבל ואמר יחד שהמלה הוא הבבן יהוי תיקון
ואין לקשות מהם דאמ רבה בר רב הונא אפ מל בחל הל המולחן
והמעברן הבי מן ומלח כישרל וכי חייב משום מעבר ובבה אין
עיבור מאומלן ואמ רב אסי ואפי רב בר רב הונא לא אמר אלא
דבבני לה לאוחאן אבל לנתנה לא משוי אינבש מיסלה שי אלא
ולא שיך עיבור אפל בבשר מאומל מבר מתו והכל אחרינן
משום מעבר נבייל הוא ותבי יהוד בר חבבא דהתם מחיוב
חטאת אבל אל הכל כמעבר ואסור מדרבנ וכי
השלמ שלבבי מעבבה מולח בבת אחת בר מילו מעבר ואבי
תנ תני יהודה אחרונ שבן ומיצה אלמלא קליפת החיצונה
שן יוצאין מבני חבן ועולם פרשי קליפה החיצונה דמיצה הוא
המלבנת ואבב שבן ומתרגם נקט קליפה החיצונ ולא הליפת סתם דהא
שמנ הלבנת לתם ולהו מילו הן הלוזן הקורן הוחה אל יהוד בן
חבבא פליגי תלתא אמורא אר שמ בבבים ואר אמ בבבים ואר
מיחבון ואמרא שמ שמ ערבות ואיבו מבבים בבבים ומעבל בעבשה וכ
יהודה ד ר אמרה בבבים בבבים בבבים בבבים
ומישם הדבה ר אמרה אמרה בבבים בבבים
כי רב יהודה בר חבינא אייתו לפניה
בעבר סבן את הבאה בבבסבן פלגם
כין מתבלה כן ביה מתבלה ובעבן
ונוסמין אותה סמית המוצאת
מן אדם שאוכל אבן ביי
כבנה זה רבבה

[illegible] אמר ר' ישמעאל בר' ר' אמר
[illegible] לפעמים שמה עדות נשים
[illegible] ונשים כשרות שהיו אוכלות תרומה אוכלין ונשים יכולות
[illegible] ליורשה ולשם לה אפילו מורה דלא
[illegible] ליורשה לפי וכיון דיורשה ומשעם בפרי ב' אף משמע
[illegible] לה כמת מישה. ומיהו לרב חסדא ומשום
[illegible] לעקור דבר מן התורה דמיתמא לה ליורשה אבל
[illegible] לחודי ולחודי מיקורא וחוריתא הוא ולא מוקמי מלי
רעל מאמון יש כח בר' הקדר לתקדר וכיון דהכי הוא הוא לה
כמת מיצוה וקיים עלו כל ישראל. יהודה ר' יהודה
בר שלום הלוי הודה בכמה מקומות בחדושים
יהודה ר' יהודה הנחתום הרשעים הוא שכתבו לעל
בדרך אלישע שפעם אחת היה אלישע בן
עזיה יוצא ושונה בדרך בגיסר וכו' עד ר' נקן אמר עד
ידי שאמר לשון של הנחתום נתון פי הכלב שותה אם
זה הלשון שהיה יגע כתורה כל ימיו זה הלשון שהיה מוציא
דברי תורה בתקון זרתיה ווו שהיה טלה טאיתל סבגבה
יוטלא וכלא כקידושי אילי ואמר לישנא דגברא יכא חזא
דהוה קא גרר ריש אחר אמר פה שהקיק מרגליות ילך עפר
ונר' שזהו ר' יהודה הנחתום שנהרג לאחר ר' חנינא בן תרדיון
כמאית בתחלה מודע שיר השירים. שלישי ר' חנינא וכו'
ימעי ר' יהודה הנחתום אמרו על ר' יהודה הנחתום שמימי
לא הלך ר' אמות כלא תורה. ולמה היו קורין לר' יהודה הנחתום
שהיה מוציא מפי תורה עירבים כלחם ומתאהו בורח מלך
והיגהו וכל שעקיים כו' ומר' ישמעאל הסופר שלא נכפר
ולא נקם מאו שמעתי בגדר בן דמש' כשר חסידין לתיתו
ארץ וזה ר' יהודה הנחתום מן הזקנים היה הוא ומאמר
מלכות היה בורש דמים אותם יזכר.
יהודה ר' יהודה הנחתום אף הוא מן הבנים האחרונים
היה וכימי ר' אלעזר בר' שמעון ור' יוסי בר' יהודה ומכל
הן היה בר' בפלא דמנחות ב' המץ שמאל פסלו עדיה
יחזיר ויקדיר ויקמוץ כימין ויסמוך ר' יוסי בר' יהודה ר' אלעזר
בר' שמעון אומר מתשיר היה בן עדיה בכל הפסלין כאן ונפלא
אמנה מתוספת אמר לא סריתל ויפיק אמר לא ריתל כאמרתא
בגמ' דיקן ר' יוסי בן יהודה הנחתום אמרו כלל כאן
שלא ירש המץ זה כבלי אמר ירש המץ כבלי פסל אפי' לבן
עדיה כימים מתפסל אבל ירש המץ זה כבלי הכל מודים
שלא יחזיר ויפרש רב נחמן אמר ומאמר פסלין עבודה
לא גמירה עבודתה עד דעביד לה מתן מלי. ותקנתה ומכיר
ומאמר ומירוש המץ כבלי חשיב עבודה אבל אמר הר
ר' יוסי בר' יסמין ור' יהודה הנחתום דכי היכי דמתקדש בכל
עבודות תפסל מאותן אדנע בין כמחשבת תוא ומאמר ומחשבי
מבחוץ ומקמוץ לחיצון פסול ואין בו כרת הכי נמי ר' עבודות
נמנהות דתנן זה הכלל כל המקמץ והשתן כבלי והמולק והמקטיר
וכו' וכל הני אי אמר אמר ליה בחוץ לה עבודתה אלא בקידוש
המץ אם לא יחשב אף בקידוש המץ לא הכא ליה פיגול ואין
מקבלין אחרי מדבר ומדמי רב מרי ר' עבודות דמנחה ואמר כבר
עבודות דדמה והב נשלהי פא דומה כבלי המץ הייב שאחר
מולך הייב מולך מקטיר הייב זורק אלא עתן כבלי מדמי
דעביד אילוא משום דמי לקבלה וכו' ואמרי רב דמנא ואמרי
טעמא מטוב ואי אקשר לבלה לעבודה בקידוש ומקמי דמי
הכלה ומכבי בדשנת כבלי הוא מה לי מתילא מה לי שקיל ומי
ומאמר נמי הל מקטיר והמקמץ מטמא נלפי הוחר יש לפי לא
בקדש עבודה כפסולה אין דכבני מדאמר המץ לא חשיב נקמיצת

לגרר מסך על מחיצת הכרם שנפרצה ומחר לו בגזר וכל מיכור כלאי
משום עירוב עמים ואינה לא חישוב ונעשוגה אם הולכין אחר
ניכה שעשוגה שהיא מסה על מסה מאין זורע נטוכה אלא חמשה
מיני זרעונים שרבע כחרבע ומחוניה ומחת כאמצע ורב נראית
ולשחול כראית ליה והתם משמ דאין הושש ואם רב סהנא דוגה
ומלאות גבי יבך עוטה עירוגה ששה כו ולפי הלכות משמ כל
מינים שיש שני מינים אם יותר דעונים זה אחר וכל אחד ואחר
נ כר ושוה מקב עשש כגון עירוגה אין זה עדנוב והא אפי רשש
תור יבך נכסם כשרה אחר הוא ועל כמוך שרהו אין אילו כלאים
והא אין כאן עירוב ומה שאין זורע דעונכן יותר מחמשה
ולפי שאין עליכן תורת שדה וכרם והלא אחר הניכה וכולו מעורבב
אבל משמה שזה על מין זה יבן זה על מין זה אין חושש ואין אילו
כלאי והא ומא שוב לא תורע כלאי שהשדה שהוא שדה מפני עצמו
לא יהא זורע מלשם אבל משמין זה שדה לעצמו וזה לעצמו אין זה
כלאי ועניין כרם ותמאה חילון הגפנים אילטת הן והתורה
הקפידה והבא זרע הבואה ושם אלעת שלעקן שאר אלטת
מותר לפי שהזרעים שדה לעצמו והאילטת שדה אין לעצמו
ועניין גפנים הקפידה תורה ולא משום ניכה אלא משום
זמורות על גבי תבואה וכשיש שם מחיצה הוי הפיש בין הכרם
ובין השדה הסמוך לו הל פיסה מצות לחר כראית ליה ולחר מאית
ה ראתי אין הל לעשה מסיבי ואחרים גר אחרת ומקיל
ובשאין שם מחיצה דים לה ולמ דבן קיחת הכרם בן מחול הכרם
בשאין שם שיעור שיעור שדה ושיעור כרי עבודת הכרם ולכל
ב אחר ובין הכיתל נרי חשיב ערבוב ואסור ולא הלכו מסי
אחר אבלע אם שמנה אם שש עשרה סראית נהחוכר את
הכפיל אלא כשאין שם מחיצה אבל לעצן כלאי זרע דקשיהא
כל אין כרי כעצן שדה מותר ובמוך אף כשיעוך מחיצת טאם
כם ובזוב שתי שורות של דשאן שתי שורות של דלוש
שרי שורות של קל המשרי מותר כמסר כל אחד ואחר שדה
כפם עצמו והדתן מקד דכלאי יכך מתחיל הפרק המסריך את
הגפן כאיל אם אין עפר של גבו לא יכסה ל זרע לשם ואיתא
עד כם לא יחפור ובגבר דיושלא דייך עלה הא מן הצד מחר
הה ן דיים אי משום זרעים טאין לאה ל גבן אפי שאר כל
אין אי משום עסות ששה ל ואחר משר חיש כר אחן
משום זרע על גבי הגבן ולא ידענא מאי הים
יהודה ר יהודה כר חמנא כפא דרבק שום כסף מלאר
שאין כר נזקין אלא ומכל שיש להן אחריות
ריש ליה ל יהודה כי חמנא ורב הונא כריה ורב יהושע תנן שוה
כסף מלאר שאין כר נזקין ופ ורמינהי ישיב לרשת שוה כסף
בכסף אל הכא כיתני עסיק איהכי אים סיפא דהכ יתנש מ
מטלטל כר בוב לי מהקר ומסיק כגון שתקם מחיים גר
מעיקר לשום הישמה אחת כאחן מרישא לא הוה מזיקנא
ובכסי יתמי כגון ושרעגן להא ראמר הונא חכרן משמ ריב
יתמי יאכלו דלא ריהן ושתן דלאו ריהן ולזו מתר שהיה
מיכאן ואילך מדקנא מעיקר מאי טעמא לא כ פפא אמ פרישה
כל חוב משה ויתמי לא נבי מעבר מ שה מהן ובר הונא טיה
יהושע אמר אימור שרי אתפסיה ואיכ טעהו שחייב מודה
אימתי רשמתיה ומית כשמתיה ישלחוה מתב ויהל כרב הונא
כל ורב יהושע ואיתא עדי בגבי פשוט ולא אלא יכשיה תר
נזקין ובכסי יתמי אלא בגן לרב יהודה אמ רב אסי כן לר יוסי
אמ אין נזקין ובכסי יתמי אלא אלא רבית אוכלת כהן אם
לפשמת שטה מטוב חזוב אימתי משום חיבה ואחשוב עדי
נזקין יהא סהדים הא דנזקין נשיט שם אחריות נכסים
ובכל שור שנגח ר ולא אמרי כהדים ול אמ הכי ומעמיד
אפשרעגן להם ובגבה מגופו כי הדר נגח ליטלם מעלה
ומשמין ומקנב ראמר יוסי ואין נזקין ובכסי יתמי אלא אלא

רבה
הכם מיקיר שם [illegible]
הכם מתלמיד [illegible]
איך לנגה הם תנן ונקין ויש [illegible]
הבוה שלשים ואמה כמאי עסיקנן [illegible]
ומ ומ פרש על מסה ליתן לכמל חוב את [illegible]
חוב גבי כן אמר כן אמר ליקח כמל חוב שלא [illegible]
ל יוה כמזיק ותנן אמי רבי נזקין ומקנב [illegible]
ואין נזקין אינם [illegible] נזקים לה עדיר אפי עשוה [illegible]
ולא לכמאו לדי רשב הקטן ואין לה מלא ויתמי לא [illegible]
ואוש מעלין ניהו הל לא מוקמי אפיטרות לחוכן [illegible]
דנתחייב אמיהן ועמיר נדן מאן לא לא ואין נזקין [illegible]
גמ מתנו בר תני אמרים חוזקה אין נפקי [illegible]
הזיטרית ואפי המוקי אלא יכטקי נזקין [illegible]
בכמל חוב כישל לרמי הכל ומחזיק ויוחק לתרץ [illegible]
כעל חוב ויוחק ומטמר מה כמטה כשער אפ [illegible]
כשער ונזק מעל פה הוא אלא שהיא מלוה [illegible]
ויהיה עלה מסא דעמי ומשלה [illegible]
יהודה יהודה בר טיטס בכמה מקומות הזכר מלמור
ירושלמי ומשלה מסל כיטרים בר יהו בר טיטוס
הוה כרומי ומטטה על מנת לחזור יהודה
יהודה בן מסא עין מתחילת הכבר מסי הזיבות
יהודה בן ישיר כמאות ל העיל גט פיחם [illegible]
יהודה יהודה בנו של רבן יוחנן בן זכאי
בר נחס נרה פ מל הר בבא מיזהו אחר
זרן אחי זרן וקן משרה לעת שבמזה יקן מקדוה ופקידה
מעלה ישמה משום טבגר ואין משמ משום כועל מרה ר עקי
שמ אף משמ משום כועל נרה ר יהו בנו של רבן יוחנן בן
זכאי אומר מעלה שמה לה יכל ומקשר ביטה ופרמט ומעיק ל
והוה ולה טבגר נעשת לעת ש נטרה והא כפלא תמא הוחה
מטמ מעת לעת ומה הים מטמ אוכלין ומשקין ומשכבות
ומושבות יכלי חרס המוקף עמיד קמל ומינה מטמ את
נועלה ומינה מקולות ומכנה ומינה מונה אלא משעת
ראיה ומשמ ומשום ומשמה אינן מיטמ מיהו משום נוגע
טמא כי משמ הסם דהא לא גרע [illegible] ומוטב
כיאה ריבא התם ומגע עשה מטמ חרס ומשני כשמחי ראי
כל הנשים דין שעקן בר כפלא דסרה כל אשה שיש לה
יסת ריה שעתה ובגבה לא מתב ל ומפא הים ולא [illegible]
ומתנים ל ל יעל אות אר כע נשים דין שעקן וכ עי ל ווס
אות כל אשה שיש לה וסת ריה שעתה אפל תים ריכ עב
לא פליגי רבנן עליה ור ווסס אלא שלא כשעת ובתה א כל
כשעת ובתה ריודו ומתני כשעת וסתה ורבי הכל [illegible]
ובהא אפי שלא כשעת ובתה מטהר מעת לעת ותני אלא
משני תלמוד יהודה כנו של רבן יוחנן בן זכאי כל ווסס [illegible]
ובאשה טיש לה וסת מיירי ומוטב לחזומה כר ווסס
מלחזומה מלבש דלבש מכל ומלו ל ווסא מחמיר שפ ובאב
משנינן בהא דל ווסא גופיה דהכי מהכא מאן [illegible]
הא דתר אשה שיש לה וסת כתמה טמא [illegible]
תולה שלא כשעת ובתה מטמ מעת לעת [illegible]
ל ווסס אפל תמ ל ווסס עב לא פליגי [illegible]
אלא כשעת ובתה אבל שלא כשעת וסתה [illegible]
כשעת ובתה ור ווסא ובמתנ ומ הכל [illegible]
כמחזקים מעיקרא יצא מתב מסרי הכל [illegible]
לחזקומי כמרי הכל מין ראלא הים לחיא [illegible]
ווסס כשעת ובתה ולא פליגי אלא שלא כשעת [illegible]
לחזומה ולרבנן אפל כשעת ובתה [illegible]

[illegible] ושדים
[illegible] בית החשתעות תני בתוספתא
[illegible] עליהן בורס מיני כסמן והיה
[illegible] ינשי היה ניקודים תרגומו וכל לחם
[illegible] ורמא עץ חלב פת הבשה בכסמן מחלב
[illegible] ס בכל מערכין הל הכל נלקח בכסף מעשר
[illegible] לית לה כסמן גם השבה שנתארמלה בסמטל עיטן
[illegible] נשואיה רבלן לכל חנים ומלוך ולעשן מורקן
[illegible] ומרוין וקרוין כסמן והייט חגא יכחסרים הכי כי גבי
[illegible] וכל לה דמי העיר עכ ולא שיך הבש לשמרי
[illegible] תבלה קשה ושומשין ושאר תבלין ומסקיט בהקומץ ובה
מעשה בא אלא שנקלטת מצה עשירה לפי מה שפי בחומכם
אילו. ונל כיון ויהודה בר חביבא בר לעזל בכל הסמני. בר הבש
רב יהודה בר חביבא שלו ששמעם היו יהודה ורב יהודה. ובסור
נוריא מתמי לעלה עור מביבנן ומיבי תרבותא.
יהודה יהודה הייטא. פופר היה ותלמידו של רבי יקי
היה כרשיטא בגבו פשטו ונקי היה נסתב גבו
[illegible] כרשיטא וגם מסרות ויתרות כרשיטא המם ר' הוה.
ור' שרע מרה הוה יתיב המיה יהא פסיל נסרדא נסעד תלים
אר מוה ומעטר מתב זה יכבר מתמי לעלה נסור רב דימי
אתוה דרב בעדא הלכות הלילות והזכיר על זה שאמר לו ר
כלן מלשון הרע. דתני ת דימי אתוה ורב ספרא לעולה אל יפעי
חדם בטוכתו של חברו ובו.
יהודה יהודה בר שלר חייא אחיו של חזקיה ונימי
רבי הק כבר היו חשבון כרשיטא בסנהדרין א פק
אחר דיני הישעות והן שהיו רובמתן של אבות כרשיטא בהשבר
את הקולי. דאל ר זכו לטוב ויש רובמתן נעוים ואל יבכה
חייא ופנו. ויהודה הה חתנו שלר יצחי סידרא בס אמ פי
יהודה הוה ר' חייא חתנה דר יצחי הוה ויתיב קמי רב וכל כי
שיחוטי הוה אתי לבתיה וכי הוה אתי הוה אמרי קמיה
עמודא דנרא וכו. וכיושלא דכסרא ס אחרון ר יהודה בר
פי ר חייא הוה ילף הליך שאיל בשלמיה דר יצחי חמוה מן
ערב שבת לערב שבת יהודה ר יצחי יתיב כאתר תלו פי חיים
[illegible] ומקום לה תלמידיה ומקום לה מן קמוי חמרין ליה
תלמידו. ולא מן אלמן לזקן אמרעאמות אר לן מן שיבה
לפני מיני חר זקן עכב מיסרן אר לן אימשר דר יהודה בר
חשנה רבנהגו אימשר ולא בגיון ייסורין בהוא בוקא עיקא
מסברא שאין לו יהודה בר. ונמר ריון בשגגה מלבד השליט
יבא. הכל שוחטין הל מלקה אר. כאי יכבל הוכמן
תשומתן שריה ר יצחי זקן מהן בר מעיר מ אחרון
רזנחי. מן שלקה אצבעו כורך עליה בחי מחרש [illegible]
ואם לוקח אחנה רב כאן וכאן אסור. [illegible]
חייא לא שע אלא גמי אבל עלשל קטן הוי [illegible]
ובישלא רעיוף יהודה בי ר אמ לא שע [illegible]
אסור חפני יתר נגיים סכרי מיחר יתר [illegible]
ר יעקב בר אחא נשר יפא ור חנינא היה אחר חמש ובלבר שלא
יחיץ כיע לבית נבר על רעתיה דר חנינא [illegible] נגרים
שתי נותנות שתי מינקות שני מכבים [illegible] כהן
שלקה [illegible] כורך עליה אבנטו ועל שם הכבש פסיל או אינש
[illegible] ר חנינא פליג אגבא דרבן בן אהורה ברה
[illegible] רב אסור ולא מיקום נגרים אפי מחם
[illegible] שהקום נגר שלע על טלש חו צבעת פחות
[illegible] אבל לר יוה לאיכ ואל והוס אמ כרכש
[illegible] ולישנא דחלן ולא לן אחרי
[illegible] יתר החמים הייע כל יוה
[illegible] חשיב טפי מעלטל

ונס נמה אשה ופיס ויחריג כל שהוס טמא והוי כגב ושלשל מי
חריג הוא. נסיר יוסף ירושלי ס אמ ואן הרחוצה בו שיהו כפולין
ודמיטיה דלא סל יוס. ל שמואל בר יצחק לא עהלבי ועיה הם
עיטיה ר זעירא אל מה חזיר. הוה לכן בב מרשה יומא דין אל
בי שיהו כפולי ודמיטיה דלא כל יוס. דתני ולבב אהרן העשה
כתבת. ומס אחרין שתי כתבת לכל אחד ואחד ר מני אל אפי
כתבת אחת לכל אחד ואחד מה טעמון ירמס ולבני אהרן העשה
לתנות. ומה טעמי דר יוס. אמה בני אהרן העשה כתבת ותנא
אם הפי שאל ובשן כתבת עטרה. ורבי שבגריה כמלים שב
מכנסים אם דוקא כתבת. והם בלבישה סמ ובלבשם כתבת
ובהמנט בין בלבישה בין בלבישה וחגר אותם אמנט ובלבישה
ויחגר שרבי כהנט. אבל מבנעת ומגבעת תעשה להם ויה
להם מנטים. יהודה יהודה נייה דוב חינא
תנא ותנים סם המרגיל ומיתחו מחזמץ יכה
שיבה בזה ובזה פסל הקלף והר ומכפוסטום קאי מתפל ומזוזה
ר אחי מיכשר משר יהוד מ חטל ואחרי לא ר יעקב בר חטא
ועיין כסור אחי. יהודה יהודה בן חנינה מתב בפרש
ואה תורת המנחה. אמ לו יהודה בן חנינה לר עקי
יבי מה ראה לאו אצל הן יס עי רעוה אחת לכל המנחות.
יהודה. ר יהודה בר חנינא רבו של רשבל מלקח בר מהחוט
יושלא הל הטקע לחמו חר אמ מס רשבל המנייש
חת הזקן טרן ו טשתו ושלם. חר בר מס חיקפר לר יהודה
בן חנינא אתא עיטרס הוי רשבל וקנסיה ליטרא דדהב.
בר נפא דעריבי הרחב מעשר אחות מעט ואם יש לו עורת
הפתח אין עריך לעמט ובגא אל רב לרב יהוד את בריה לחייא בר
עריך ומעמט. ואן. ל יוחט סבר לה כותיה דרבי אמ רבן בר רב
אוש אל יצחק מעשה בארם אחר מבקעת בית חוריתן שנשן
ל הוטרין בר פיטה הסדה ומתה זמורה עליהן ובן מעשה
לפני חכמי. והתירו לו לעמן כלים אמ רשבל כרך שהתירו לו
לעמן סלי כך התירו לו לעמן שבת. ור שאל אמ לכלי התירו ולא
לעמן שבת ומס עי. ומי. ר יוס אמר אמ ורשבל אמרשבל דאמ
רשבל משר יהוד בן חנינ פיאה מתרת לעמן סלים אבל לא לשנת
ר יוסי אמ סיחיצות ושבת אלא כר מחיצות ולכלי. ולא יכי.
ובאושלא הלאי פ זחת הסרס. ובעיטמי יושלא פא ובחשל
ובוכה פא. תב רשבל אמ. כבר יהוד בן חנינ נשן ל זכים
נר זויות שמרים ובשר גמי מלחשן מצל חשים פיאה. אר
יוס מחרשת שבת כך מחיצות סלים. אר יוס מעשה שהלך
ר יהוש בן דיס אצל ר יוס בן עני לבינר והרחבו שרה אחת בית
חכמתה היתה נקיאת והיו נים פרצות ואתר מעשר והיה נוגע
תפים ובוכה. דתמה יהוה יבר שמיעשם פחות מעשר אמ
כזוק מחיצה טבת אר דיס חוזי רשבל ועמן שבת שאין
הפאה מצת יתר מעשר. אר חבי מתביה אחורה בן מיקן
בן חכליס זה לעלה מזה ובב חוא את שהפאה מצת יתר
מעשר דיו חבל אחר אר יוה ר' חושעיא כמי. הה פיאה מה
אחרת מלחשן חו מן הצר אין תיור מלחשן כשמן הצר אין תיור
מן הצר הא מלחשן לא אין תיור מלחשה ואות אר חב אין תיר
מן הצר לא אר חב כלום מה נפשן הם מלחשן הרי מלחשן אם
מן הצי הרי מן הצר רבנ דזיסרין בשר ירמיה תפקר בעשון
כמין חזקן ל זעירא ל חבריאל ומן חיתן בטרשבל ובמה אפי
עד מאה אמה ל יוה אמ הוה דאתמר ועמן כלא אבל לעמן
שבת לא תהלם פיאה גבוהה מן הקורה. אר יוסה הוא כלא הוא
שבת ע רעתיה דר יוסה מה בן פיאה ומה בן קורה מצלת
מזוח אחת פיאה אין מצלת עד שתהא מבפנים ומשתי ומחוצה
הילכות כלים עלאו מחנ רבמתוחת זמורה עם שית כפתה
ובעשר ירמי הכל מבלת כבלים ומן מוטש לבנה. ומן הבלים
והשיתה הה בר כמתם זה כומך לבר מכאן וזה כומן לבר

[illegible]

[illegible] שבכלות. ובא כמתה פלא הלא האוכל
בן חלב שור וכשב ועז לא תאכלו לחייב על
[illegible] ישראל וחכמיהם אינו חייב אלא. ומסיים
רב ישחק סבי לדין על לאו שבכלות הבא
לאו שבכלות. ומסיק לי ישמעאל מדי סבר רחק לדון ומאלו
ומייתר דאלו. כדקאמרינן בסוף שחיטת חולין לא חייבו
אלא חלב שור וכשב ובלהיבם ודיבם הרי יתרים לא הוי לאו
שבכלות כדל מילוך דאמר מהאיך שחיטת בומה הוא ומל מעשר
דגן תירוש ויצהר ויקח שלש משום דכתיב ואכלת לפני ה'
דגן תירוש ויצהר. דהייט עשה דכתיב לא תוכל לאכול
כמעשרי דהייט ודאי לאו שבכלות נמה לי לאהדרן מעשר
דגן תירוש את ויצהר אלא ליתר לאו. שכל אחרים
עמי ב יכלן האוכל לחם יהלי וכחל ולקח שלש עשרונים
לקח סל לאו אחר אחרון אחרון [illegible]
ומטני משום דכל חדש יתירא. דלא סכתב הלי אלא משום
דמייתר שלא ולאוסמה אכל חדש וחדש אחת ויהיו סביבה
לאו אכל חדש וחדש. גר תפר מישחת אכל המקדש ומחנשך
המכבר והמרבע וכל עד הדי זה כלא תעשה. וכבר כי אחת רב
דימי אלר אחשר על כולן לוקה חוץ מהטור ששמו והמזיים
ששמו. ותרגמו ואמרו לי על מגבתה ולשם ומשך. והא לאו
שבכלות הוא דלא תעבדם. ומשם מכן לאוכל מן המקדש
עלם תעלם עבדה שהוא בלא תעשה פט לא תאכלו על הדם
ובן מכור הרש קרים זריקה יקר כהה לאר דוסם לשון עמדן
על הדבר כר. ור עקיבא אומר רבנן אומר הנפש חיין
נוגעת כלים כל המה ור יוסי בר חסא אומר אזהרה לבן סורה
ומורה מלאו דלא תאכלו על הדם. ומשמע אלר לבין בר חיים
ומיתתא ר אמרן בר טהמא על כולן אינו לוקה וכל. ואפי יעבר
על כל אילו אפי אחת אינו לוקה. גר אפי יחסין אלמנה
יגרושה יחלל זונה בזמן שהן בסור חייב על כל אחת
ואחת. גר כאמרו ואת כנו מכל לכל הנשואין עד שמשו

ושה שהוא בלא יראת כבוד מחוקי אמן כתרין המה וכל
נמי חטום לאו ומחמר זמן ריתעים וכל. וכל אילו שמתו
מעלת שהן מוגל כלאו חילוק בגל מחלוקתם דהא דמליבי
רב הונא ורב יהודה כרחים ומשנה רב יהודה אמר לוקה אשר
ורחל ועל רבב משל רבב. ואמרי נמי מורה לוקה מריחה
ולוקה מרבב הייט טמא כרחת סרוטלא כרר אילו ואמר
ממשמע שלא רבב מיני יורע שהרחה כבלו אלא לחייב על זה
בעצמו ועל זה בעצמו הילאי לאו דמי עם הוא חוכל לשמ
ומרי ומטי פטר ולטמאי לאחר אתא מיהו רב הונא כבר
יעיבו אמי עבש אמתנת טעם דיחם ורבב דאמר דהאי
קאי אמתנת טעם. ומעלב ומשר ומרי נמי כמלי. ורב יהודה
סבר אעיקר לשאר דבר אחר. והייט דומיא דעבד לחי
אמטל דתרי הכל אפי אמרי מורי ואם אכל עבד לחי לוקה
ובן יכלו לוקה. משו דקא יתרא בלחם והלי ומחלל
יזבן נמי מעלב ואמרי אמר איט לוקה אם שחלל
כל משרת משרת לא הוי לאו שבכלות אלא
הוא. ולפי הירושלמי דחייב מחשות חר
המוכל משרת ריש ליה כל שמו ואמר
מ אילו עיסה כל איסורי שבתורה אין
חוץ מלאסורי נזיר שהרי אמרה תורה
ומשמע נמי אחרינא ובל ולפי הירושלמי
אכל זב לוקה חרש לוקה אכל משום לאו

[illegible]

[illegible] לה [illegible] ואמר [illegible]
[illegible] לו [illegible] בן שלר יוחנן בן זכאי
[illegible] לה וסת עשיה וכל רשם ובשאר כל העשים
[illegible] הלא אחר זמן יבן
[illegible] ועת ובן מפקידה ומפקידה ומשם בכל העשים ומוכשר
[illegible] לה [illegible] אמר יהודה בן שלר רבן יוחנן בן זכאי
ובשדרה זה בן שלרבן יוחנן בן זכאי הביר גדול ואמרה גדול
היה הלב מחבור רבן עקיבא היה חמשה תלמידים היו לו
רבן יוחנן בן שלרבן יוחנן בן זכאי מיר עבהו תלמידיו
ובאו עמו לבעלו ויושב ובנו ובני עיר עבנם לו יהושע
ויושב ובנו זעו עבנה לו יבי ובני עמם ר' מאיר ר' עתאל ובן
נבנם לו אלעזר בן עיר כמין שראהו אמר לו ישיש שאל כל
ובנם [illegible] שאמר גדול הוא יחיד יבול לעמוד בי נבנה
ויושב ופשו אמר לו לא אחשוב לך ישאל ואיה הדמי דומה
לבעל הבית שהפקיר הרבן תקדון אצל כל יום ויום היה
ביבה ואומר מדבר יפה תקדון זה מידו כשלום אבן אתה הרבה
לך בן יקרא ישנה תורה עבירים ובמצות ומשנה מדרש
הלכות והגדות ושיעור חב הרבה ועקבי בן העולם כלה
חבן עמד ונשבע על ראשה אם לו אלעזר בני מתבבר
בדרך שבני אדם מתנהגין ולפי שזהן יהודה בן אלעזר
הספק הבש ושלמי אין עמודי בדרכו רבר מעשה כל
חשבה בן ויבא שהלך ומוד תורה אצל רבן יוחנן בן זכאי
ותלה בן שלרבן יוחנן בן זכאי והתפלל עליו ר' חנינא בן
דוסא וחיה מי היה בן זה

יהודה

בן יהודה הרם שבכל הראמור הוא בן יהודה
בן יחזקאל והוא נבר משלמי פא ר' סנהדרי בני ובני
ובמאמרה בן יהודה ובן עינא יגב עדי מעיבי פסחי
ובה ששמעתו וסני ובמאמרתא ויתבי ואמרי
בין בעלותא בן לבדוש מבדוש השמש יט יגר מעיבין
פ' חלון אמר בן יהודה מבית של שיתפי מטאות עריך
ובעבה בן הקדש טעם אמר יבא הבי תרתי חלל
ובמאמרתא אמרינהו חדש הא אחרון המקדש טעם חלון
ובגדין יצא ובשבר בבבי עיבא בני לא אמרה הא
ראבית ובמדרש בבבי בבן יהודה ובן עיבא אמרי לה
ויושב יסף עיבי פסחי גר תר טעמיה בין בל בהו בר
ובי בן יהודה אמר חלון ובגדין ואמר הוכא יבן חב גדול
ובין עבד המקדש טעם חלון ובגדין יצא ואמרא יבא לאמר
ובבי ובמאמרתא אמרי לה ובבי מינה דבלהאמר בבר
בעם אומרו מבבא בבולה לעולם ובבסר גדול סבב פ' שלו
חלון ובגדין אמר בן בבבי הא בני סבי ובמאמרתא אמרינהו
אמר בן יהודה אמר שמו בפ מבבן עשבין מבורה לחיה
בשבת ובלבסר בן חבבבא בבן עבשה בני אמרה ואמר
אמרה הא בני סבי ובמאמרתא אמרינהו מבדו הא אמרה
דלא אמר בל שבאמרה אובל אמרה ובבן מעבינה מבבינהו
ושמו אמר בבן אמרה הבי תרבי לבבן ובבי בבבי
ואמרה אמרו לי בבי ובמאמרתא הלל בשמו ר' אלעזר
[illegible] אמרה בבן בבבי בבן הלל בשמו ובל
[illegible] אמרי בהבא ותחלת פ' אלעזר
[illegible] ובמאמרתא אמרי הבבי רבה ובן יוסף
[illegible] וסבה אמר אמרינהו ובמאמרתא רבה
ובבבבבה [illegible] ובבא הבבבי אמרי אמרינהו ובמאמרתא
[illegible] בן יהודה הוא שהיה שמואל רבו מעבין
עליו ובבי עליה לית דבן יולן אשה בראיה פ' בלהיר הל

מאשה והוא שלא היה עשה פנים ועוה אדם בחטאה בראיה
בשילו מגלחי הרוא שיבא מיבש והוא בבן שומעבה ושמתיה
בן יהודה אלעזר בבבבי ליה בבי ואל בב יהודה אחרי משום
ובבי אמר ועלו אמר בשם ובמה יבא שתיה לא עביב אבי
ובמה מעלות הוא בו מאמרו בבבר בבבן יהודה בן שלרבן אמר
מבאמנם אמר מבבבים ובבבר בבי בבבן בבבי ואל זמר ובבב
מבי שלרבן אמר מבבבים ובבבר בבי בבבן בבבי ואל זמר ובבב
ל' ובבבמה עבבבן תפלה ושמעתי בו הבאומם בבבו בי משהיה
בן יהודה מתפלל היה מתפלל שמע ובבבי שרעפת לבמה
מתרפאמת מחמת בבבה ובן אחרון בבשהשל מבוף המסבל
אר אלעזר ועלה ובבבבהם תפלתו ואחרבן יתפלל אר אבן
מבבבבא מלתו אר אלעזר בבבמה שלרבן השל ויה הבבבי
ושל בבבל אבל בבל הבבה לא ובבבי אבב והם בבבבן יהודה מסר
עלותה ואבלי שבבי בבבן יהודה בבן ומתלבן לתלבן ובבן
אבלי בבבל בבי ובר הבבם ובבם שהתה תבתו אומעתו
ולא שתבן בבבבה ובבבבם בבבבו בבבן יהודה הבה אבלי ובבן בבבה
תלמידה בל תלתן ובבבבבי הבה מבבם הבה אבלי ובבן בבבה
בבבבבן יחי תבבבו הבם בבבה בבבתה אומעתו בבבו בבבבות
השבבה אבר אבבבם ואם הבבבו אבן מבבבן ובבבבבו לא שבו
בבבם ובבבבם אבר בבבבו בבבבן בבבבן ובבבבן לא בבבבן
ותבבלה אבלם בבבן בבבבן ומבבבן אבל אבן מבבבן בבן ובבבן
בן תבבלה ובבבן בבבבן ובבבבן שבבבבו מבבבה הבם ובבבבן אבבן
בבבבן בבבבן ובבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
עבבבן ובבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן

מחט אחת שנמצא רחוק לפנים ולאו אחר משום שמתרפא מעפיל
ומקורש דמת רומיון רחב. ועל ראש אבל רם חיה ורם מהחה לעוף
ראינו לזקה אלא אחת ראשון דשני חמשה לאדון בתם היינו לחרבא
חר לבושים ואחר לחולין אחר לרם בתמציה ואחר לרם האיסרין ואחר
לדם כיסוי הל אבל חר מהכי הוא ולא אבל אדם רעוף ורם מהחה
הייט לאו שבלות דמה כל דם לא תאכל לעוף ולהקל דהאי פרט
עוף ומהחה לחולף אמיזה דם מיחייב והרוהו עיכי לחיסתב
כראיהל בל דם שחיטל הל ראשון דכם תלוגי אחר יהודה דוריש כל
חלב ולא דם להקיש דם לחלב חה חלב לזקה שלש אם הוא חלב קדשים
ואם חולין לזקה שתים אף דם קדולאו מהאב דסרט לעוף ולבמן משום
קרטא אלא מטום דסתבר תרי דאי דרם מו חלב ומחלב התם דבכן
אחרי דאינו אלא מזהיר אחת אדם מקרא טעמיהו. והאי דגר מטין
לכל הפסולין שבשר ושה טהרן בלא ירקה ולולי מחוסר זמן אין זה
לאו שבלות דהא אפקיט מתמורה בלא דהקדש או מקריב או
ם שוחטו בפסול ומייב חטאת לחולין ומחוסר זמן הוא בכולן בפסל הכל
הפסול מקורש מחוסר זמן וכעלי מחוסר מקורש מאו עוקרת טמאה
וכהלה טמאה וכן שרצים וכולה כלאו ואין הלאו מקורש לכל אחר
הל כיון שהאי סיר אי הקדש מקורש שהם הלאו אבל שם ושם שהאל
גוף לעשות חל האיסור והא סלק כל אינו ט משם לא תקרב לה עמיים
וכן עמי גבי עוקרת ובהאיר סלק לא תטרף את עפשיל כבהמה ונעוף
וכן גבי שרץ לא תשקל עפשי בכל השרץ כי הוי סלק לא יאכלו שקץ
הן גבי עוקרת וגבי בהמה מרבשרים לא תאכלו הוי לאו יתרי מיהו
אבל מרבשר הרם ועשמה כהתראה אחת אין לוקה על כל שם
ושם וכן בחל מרבבת ה ושתן אי חולר ועכבר וצב. דכולהו שם
אחר ושמם ניהו דהתנן סמל מעלב ע קדשי מזבח כל הנבלות
מטמאין וכל השרץ מטמאין. וכל שהוא מטמא לבדית הרי הוא
בגוף אחר ובגוף אחר כמה דתם בהתראה אחת מיט לוקה אלא אחת
ומאי על הא דלא יצאך האוכל לחם ובלי ומחל לוקה שלש ומסבל
משום ומיירבי דאלי משום דבמעבר אלא לחם ומחל ולא כתי
כמחל משום דלא לבלי מהני תרתי כרמיסיך התם. ומיכאן
אשמחן חלבות בחילתא ולא מיפרטא בהדיא דמחבן דלא
אחלי אי לא מעבח. ומיב לחיל ומרחשת דבריכם הלא
סמיך דכולהו במשנה. גר נתסל ומכוכת האוכל מן הפסח
בזית אי בזית מה בזית שלוק בזית מטשל חייב. ולא דמנו
חייב על כל אכילה ואכילה. ונל ולאו אי הא בזית אי מה
אי שלוק אי מטשל ולא שהולל כל עבלה בכלל ואחרת אחי
בכלל ומתה נבלו וכן כל הטרפים ושרץ המים ושקץ עופות
ושנה עליהן הל אם אכל כחה חיב נבלה אינו חייב אלא
וכן אכילת שרצים וכן שרצהמים ואהני כלל ואהני יתורא
שאם אכל מאחת כזית או בכלה בהמה או בכלה חיה שלוקה
על אותה לוקה ואי לחם וקל. וכמל חלוקה על כל אחת ואחת
וכן מעשר דגן תירוש ויצהר וכמן ופרט בהן לחייב בעל
אחד ואחר בה מתוכה התם בכל הילבות לאו שבלות דכיון
דאיקשר לחטת כל מין ומין הל כלל ופרט והוהיר בל הטמאין
ואנה הטהורים. יהודה בן יעקב
חטת בוסרין עין ומעלה בסור חבן.
יהודה ר יהודה בר לוסי. גר כמ אילו קשרים מעין
מיכ ר יוחנן אר יהודה בר לוסי. כלי חרס כלי
כיבר העלמן ובטר התחתון מה לטלטלן בשבת הל אין
מטלטלי ומה טעם אל לפי שאין מבטלין אבל מחול מחתן
כיבר ובוקם כלי חרס ומחתן שאף בימי החול מלאכתו
לבן שאין עשוי לטלטל הל בשבת אסור ואסור אסה דעתי
מיבה כהאיש וגר בם חלון ריסולם הטרי מבני שיש לו
חוזים מקבי מחעבר שבבורן הוכבע. שאף נחול אין עטלו
חטם הל ומסתם אף בשבת מבני סבורן אין עטלו. אם
היה מעתר לטלטל לא הוב מחעבר דכל דבר עמטל בשבת

[illegible] שמור
[illegible] חרמים
[illegible] לחייב על זה בעצמו
[illegible] בבא ריבה חרש ויהא לבי דאם
[illegible] אכל אשר יעשה תעבה אין לבר לקה משום
[illegible] בדמשום חרש ומשגל כל אשר יעבוד
[illegible] לוקה אבל לא דבר אשר יעשה ובקשה אשר דאם הכל
[illegible] אכל אשר יעשה ולא התרחת חרש וזב ואינם לוקה
[illegible] בשרבל ב תיהן שון מבלבלת אלא משו התרה
חרש וזב ואינם ראת חרש בתי לא לבי אם התרו בו אשר אם
אכל יעשה איבר לוקה וכן בתי אם התרו בו אשר אם יעשה עם
הבהמה חרש וזב כיון שבכלל התרו שון זן התרה מזוהרה
בלאו הבאה לבי הירושלמי דאמר שון וחרש מחרש ועד זב
ראוי יחרש. אבל נא ומבושל יש לבי מבלי. דהא בבא דיון
בנזיר גב. מתיב רב פפא ל לעל אומר נזיר שהיה שתה יין
על מומם איבו חייב אלא אחת אחרי לו אל תשתה והוא שתה
חייב על כל אחת ואחת אבל עכבי לה ויבשי חרשב וזבן
ופחבו אשבל של עבי ושתה לקה אחת ואם אינו לקה
עוד מיבבי ליה אחת על אם אשר יעבד אלא לא פרק אלא
רובא אלאו וכולו אם אשר יפל אבל אחרש וזב לא אותב
אשל דבשיבי ליה דבבי הכל מיחד לאויב אשו ריבוא
ובדש והא בעבי לה ויבשי ליבש ליר אבוי לאו שבבל אשום
ליבוא. הל זב אחרש בבי ריבוא הוא. ובעודבלאי לא יאבל
אבלאה וחרשן וזב והבלל קודש אבל לא תאבלו ובשל לא
בבלאה ריבוא והבלל של אחרין כי אם בבי אבי אחבי כולל לא
ואבשל ובעוטהו לאבי לאו שבבלאת טאבלו אתבן אלאו
ובשהבי והייבו ובלאת אשום אלא מיאבר לאויב בלאו ואבשה
והא בל הם יבטבי לעטין עבב ולעשין לאם יבלי ולעבין אלב
שור ובשב מבי לא מיאבר ואבל הבי לבי אבל ואבש אלא שבו
הבי כי אם אבי ולהיבן עשה ובתבו אבלו לאו אבל אבל
אבל יעשה אבבל הין לאו בבל כיב ובאבשי. ולעטין בי נבשי
הבא אבל אבי איבו עשה אלא או בתיבת טעם לאבי ואבב
ולאבור אבבן לאבבי לאג אבו לשאר ובבים. אבן לעטין שאור
ובבשי אבי ואם אבבי ואבש אבי לא לבי ובבל אבי בבילו ב
נתבו בילאו לעשה ובבל כי כל שאבור ובבבי לא תבטיבו
הייבו הבטבת בבאת אבו בילו אבבבו הבי אבבעבו אבבל בבבן
ראבשי ובבייבו אבבל הבי הבעשה אבר בלאו ובאב לאו נבבר
בבבא בבי אבו בבבבא אבבר ובבבי ובבר הבר ובבי ליה לבבילו
בבבבן בבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי

[illegible]

[illegible] יהודה יהודה

[illegible] יהודה יהודה

[illegible] יהודה יהודה

[illegible] לפי
[illegible] לעבר ועל
[illegible] אמרו בעל כי אין בלתך
[illegible] אל תיהי בלתך
[illegible] נשי ודבר מעשיו
[illegible] מעלה מעשיו. ועתה לכה שיתקיים אשר
[illegible] אתם יתקיים גם מקרא זה כי כמוני העל יגיד שמי.
[illegible] נגלו סתרו. יהודה ר' יהודה בר מספרתא
[illegible] עמוד הדין. גם לחנו אין הא ובו אור אלעזר
[illegible] כי מספרתא אלוה טשבר עבן על ה חומשי תורה
ופל בר כחסולה ועמוד הדין אחסה אב חט ובזאת וכל עשיתם.
אמר לו אמשע מה אנא מני גבר חרש ואת אמר לי תרתי אמר לו
אמר אנא שמעלתי סחרתו של מעבר מלך עיר וסחרתו של סיחון
עיב ופחרתו של מוץ ובהדין הכא יר סמה שסל ובחרים כל
עיר מתים שהיה מחרים כל מי שיהיה מקרמת עד שנהרשת
חרם. ומאותו כסף. וזהב שעמהן מעל המלך ערר כל ויחרם אתה
ועריהם בסיחון ועוב מדין כמו שסבתי ועל מלך כפר לו ומדוין
של מלך חמשה ועולם הכא. יהודה ר' יהודה בר
מעבר בשלה שלו מותרין דרש מותר להחלף
ושבע מעולם הזה ויין נגדר דיבתא כר מתון. יהודה
יהודה כסוף מה עם מר יהודה וכאמר כר שבי הו יבי
קייה דשבר מלכם וכל ער מוקיב לה כמיה. יהודה
מרי מם בנה אשר מאי עוטפת אמר יהודה מר מנמי
ואמרי אמרייכי. יהודה יהודה בר' מם אילו
מרשע אמר רב יהודה אמר רב עמרה אינה עשיה כלל
מעבר לעת ורשי בנבא הילה אפי מעבר לעת נמי לא בנבאן ומר
יהודה מטר דאנימי אחר זה ואחר זה עשה כריה. נשאלה
שאלה לרבתי על מדיה שעלה לא עמרה ושהתה מעבר לעת
ושחטה וסרקה מי עיים ומילה וכצלעות וכחליות ומעבאה
שלמה. חוט השורה לא בטל אלא מבחוץ מהו השורה ולא
הובטו מישתא וכך היתה עניו השאלה הזאת ושהתה מעבר לעת
ויתה מכפר ויכוך מימים אם נהדינה שאף מכלל נהוכי יעתה
הילה מדמין לה ואפי כריה לא בנבאן אי רלא ועמרה מדמין
לה אם שהיה מעבר לעת מרן עמרה בתוך מעבר לעת דבריה
כריה מי הלמה מדמין לה. ואלו עשה כריה מי סמכ אכריה
ומסחוץ ומי אם שלמה אי רלא לא נכנס מכלל ספק עד ופתח
אלי לה לעמרה סוך לכרוך הטמ. קום של מוס עדיך לטרנו
אי לא מי אמרי מרי והא מרוטה ומסמס מכפר ומחלם עד
מעמן הכם נמי כמן שהמעבר והחוט עכל כריה ולא אמרי
שורה וכפר מבנן עכל כריה אי רלא שאני זהרם ומלא הלי
ובמרוטה הלם ומישמן דהם אפי אם הקרים הכמר מבר מבר
מעבר מי מישמן אכל מעבר לא מישמן אי רלא לא שלם
ונרסר זה מלבו חכמי הדור מקצתן היו מתר ומקצתן היו אסר
ואמר. הרב מאיר מן המתרגם ומעבר שלמה המלך ושהתה
מעבר לעת ישרה לבדי מכל ספקי התלוין מעבר מן תבונני כן
מעבר. דהם אמרן אם שהתה מעבר לעה ממיה. ובבא אמר
אלעזר בן אשמבבס ומריכה כריה דבלם כעלם ומהמיל ומרבה
שמרבה אי מצעה כהמה מכבי שבהכלה בזו שהלם כחוזה
ומרבלם נתרבו מיבריה אפי שהתה שעתה מכלל מכוך מכלל
נהבי לא יתה עד שעבוך אכל כהמה מעבלה הומיל ומ
[illegible] זו בבה שהתה מעבר לעת יעתה אפי מכלל עבוכה
[illegible] עכל כריה. ובב מם שמר שעבר את הקרה
[illegible] ועבל לאריתם הלמי קרים מריה דתרלם ומחמי
[illegible] מעבר לעת. ואמר רב נחמן אי שלם מריה ואמי תולם
[illegible] ובמר בי מדרשא אם מהתה מעבר לעה ממיה
[illegible] תרלם ומלו כמה הבי אלא אי

שהיה ולא שהמתה מתוך מעבר לעת אלא אחרים שהיה ומשמע כבל
עניינם שהיה אפי לא עריכה. ובן הלא ואמרכ יהודה עבדה אין עכ
מעבר לעה כריכה ודאי שבא הייט מעבר ומשום הכתוב מעבר לעת ולא
עדיפא עמידה לא פרכי מכלל עבום שאין להחיף של הטרפה מה
שמט מן ומה שלא מט אין להוסיף ולא סור מסכלם והתוה חסר
של המוק של יטר ואין אומר כטרפה זו ומה לזו יכומסן כמך
על מה טפסר הכל שלמה שאין לו לרין אלא מה שעשה אחות מפי
המוה ששון ולא. ומודי הישש ראנא שמרה אסר ועיקר
ראייתו מהא דאמר אמר מטמל הכ דימי מעבדעא עבלה שמרו
עריסה כריכה כבר שם מעבים מר זוטרא משמה הכ פפי אם נבר
כל החלל מלא ומדהכ מודי הכ מרקה עבלה שלמון מטה דאמרנו
קאי אחרי נעבלה ראעבב ואחרי בר אמרמי. כל יהוד ומר יהוד
משמי דשמי וכן מלהו לא אמרמ מעבלה ואחרי בה אינהו אלא
אמרתי עבלה מן הגב ומקרש. אינה עבלה שלמרו. ומ אי אמרתי
דכ יהודה קאי הוה ליה ליטר כריכה שלמרו עריל כבר כל החלל
עבב ראיית מודי הישש. והמתיר אומר מעבלה שלמרו קאי אדרכ
יהוד ודאי אלא קשה כריכ שאמרו משום אלא אמרתי לשמה לא
בריכה שלמרו עריכ כריכ. ומעבלה שעיר המתר ליה. ודבר מודי
הישש מלמן ואומר אני דאלאי אמתכל קאי דאדרכ כריכה
שמ דלאחר שהתה מעבר לעת שהטה אלא מעבר לעת הלא
ודאי לא ומהני בה כריכ. וכל הכלם דמיטקה משום מקום אי כרים
שהים מיה. עריפת לא שייך בה כריכ דכמן ומעבר לעת הלם
אפי כריכה ומ שלא עריכה. ואם הדרי אומר כלל זה מעבלה
כל הכלם דאיכלם תרת אמעלמת כבן עמרה ושהתה מבתמש ואמ
עריכ כריכ וכן עמרה והילכה דאיסם מי תרי עבלוי אפי שהטה
ואחר אין לאש ושוב כריכה. והיסם דאיכלם מתי לבריעמת כבן
עבלה ולא עמרה ולא שהתה ושהטה לא מהני כריכה דהייכ
מעבלה דמתבתי עמרה ולא שהתה אינמי שהתה מעבר לעת ולא
עמרה עריכ כריכ. ואמר רבי. כעמרה ולא שהתה אמ רב יהוד
עמרה אמ עריכ מיכ לא. אפי שכבר יעתה מכלל מעבלה. ועדין
מכלל עמרה שעמרה ובקיבה לא יעתה הכל עריכ כריכ מייעיה
בעלשת ובחליות כשרה. ומחוט ודין זה שהתה ולא עמרה
ותניא כתוספתא עבלה מן הגב ומתקנו אי בריה. אי רבעתה
חבתה ונתרחקו אינמיה אב שהתה מעבר לעת ושחטה משיה
אם עמרה מיד כן כך וכן כך שמיה. עור שמע מתוספתא
גבי עוף טהב הא הכל הישש דהייט עבלה דמהמה ומיל ושפלא
ריכוך עוף מהכשרה הכל גבי עוף בבריכה אף מטרה ומהמ
בבריכה מלמיטל כשמעתי. אלא אפי הכ ומעמכ כריכה ראבב
כשירה מסתם ואמר אמר רב נחמן אי שקל הלי גבוה אסר
דקשחאן ובמר בבי מדרשא אם שהתה מעבר לעת מטרה של
כריכה אמ. והמתיר אומ מלא מסיר כריכ קמ ואומר דתוספ הכל
וסיפ בלא כריכה ומעמ. דלא כעי כריכ כריכ עמדה מיד ויש
חילוק לעמרה מיד לשהתה ועמרה דעמרה מיד אפי לא הלכה
מסירה. הכל ליכם ומיחט לחדי. ראתה מכלל כל ספק עריפת
ומיני רואה ומריהם. דלא רב יהוד עמרה אמ. והתרמ אחמן
לשמחוניה ומשמעיה עמרה מיד אלא כעיא כריכה אכל שהתה
ועמרה כעיא כריכה ולא. ועלב אינ עריכ כריכ אלא אכ שהתה
ועמרה דלא אמ הכי מסמרה ולא הלכה ועולב כריכ בעיא
לא שמע מיד ולא שמע שהתה ועמרה. ומ רב נחמן חוד מעמ
אמ. מי בחר הוד בבל אם שהתה מעבר לעת ואלא לא תנא שמיה
אלא גבי ולא גבי כתבה ועלה מיתמר אמר אלעזר בן אשיבנס
משר אלעזר בר יסי אחת זו ואחת זו עריכ כריכ ועד אמ אחת
עבלה ושמה ואחת עבלה ובהמה ומהתה עריכה כריכה אלא
הלי גרים לאם דר אלעזר בן אשיבנס מיכ כשה כל הלכים אמר
אלעזר בן אשיבנס משר אלעזר בר יסי ומריכ כריכ ומחמכ אמר
לפרוכי ראעבב ובבי מנא אמ כשה פרשי לה ובכריכה ורב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] פתח פיסן דרי
[illegible] תלמוד בבל
[illegible] כפה. וגר נמלן ודבר יומא
[illegible] יש לך רשות לרבות ולא בדברי אחרים
[illegible] אותם קמעו ולא תעשה אותם עדאי. ואמר
[illegible] שיחת חולין עומר כעשה ולא מדי עלמא ר' אליעזר
[illegible] מידת רבי יוחנן בן זכאי שלא שרה
[illegible] ולא משאו אדם יושב ודורש אלא יושב ושתה
[illegible] פטטים בשיר ופטטים דאורייתא טבין. גר בהל
[illegible] ל' אלעזר ריש ר' יהודה איש כפרבוראי ואמרי לה
איש גבור חיל מנין שאין פוסל אישות ואשה שטותא חל
אחל מכל שאילה ואחרי שתה שתה ולא שכחת וכו'.
מתיבי רבילה נתכון לה רבילה שני. ואמרינן חיישא מר כהנא
אמר שמואל רבילה נתכון לה כוס אחד שאינה רבילה נתבטלה
שתי סעות ראי דאמר אמר אבי הכי קאמר רבילה נמני כעלה
שתי סעות שלא נמני כעלה נתכון לה כוס אחד אינה
רבילה נמני כעלה אלא סם אחד שלא נמני מעלה אין נתבטלה
כל עיקר. ורשיתי דאיתין מטא ליה לאבי הל זה ואהיכן דרך
כך. ואמר דאבי הוא דאמר לא אמר אינה מר כהנא בן אלא
שיפסל דאמר רבילה נתכון שתי כוסות ולשאינה רבילה אין נתבטל
אלא אחד ואמרתי העמיד אבי כך דברי שלו רב חינא מר כהנא
הסורך אומר והכי קאמר אבי אי איפשר להעמיד דברי של רב
חינא ממשמעותו דאבי דינא דינא דלאו דינא הוא כדאמר
כהלכתו בא אחרון ואם נזה אחרה יבא אחר עמש ישיתי
ראתה יום אחד מטבילין אותה ט' טבילות אחרה לא ראיתי
כל עיקר מטבילין אותה ט' טבילות ואמר רבא אי דינא
דלאו דינא הוא אלא דרייב בגלאי לאו. ומשני לה רבא ר
יחמוראי. הכא עדי מוקי אבי ומילתיה דרב חינא מר כהנא
אבי רבילה כלומר הרבילה כיון הבון עב מעלה נתבטל לה עב
רבילה כרבילותה. ושלא נמני כעלה הואיל ורבילה הוא נתבטל לה
כוס אחד דמזה אין פוחתין לה ומדלא אמר רבילה נתבטל לה אין
אלא יבר לבצבר בוה שלא שאינו אתה דבוחטל לה
שאינו עם מעלה ואין פוחתין מסם. לאי עב כעלה הוא מה
ומני ושקיה אפי' ר' סעות כדקא ועיל אלא עד רבילה דקאמר
הייב עם מעלה. ובוה אחר דנקט שלא נמני מעלה ולפחות ואמר
הוא מסיים שאינו רבילה נתבטל לה שתי כוסות הכי קאמר אבי
נתבטל שתי סעות ואותה שאינו רבילה בכוס אחד אלא שרבילה
לתת לה שתי סעות והייב מעלה. ומאילו כשאינו רבילה עם
מעלה אלא כאחד שלא עם מעלה ולא כלום. ולא קשיא ולא מידי
גר כתבתי דכתוב ל' הבר. נתבטל לה כוס חמת ובדיבה
ע' נר יפתילה יין אין לה שאין נטותיהן טל עטות טותות
יין. ובירושלמי שלהי ל' אמר יין אין לה שאין נשי עמי ישראל
שתות יין ועטיות טותות. ולא תני מעשה מרתם כרת
ביפום שפסקו לה חכמי סאתיב יין בכל יום. וכר פוסקין יין. אלא
תיאלם כר אדם על שה זמת יין ותירוש יל לב. והתבין אם
פתה מני זה פוחתין לה מעשה ירה ומוסיפין לה על
מזונותה מה מוכיח ל' יהושע בלאו יין שהוא מרבה אדם
החלב ל חזקיה ר' אבהו בשר אמר לתבשילה פסקו הירושלמי
משום שבלו בלו אין פוסקין אפי' לעשרה. ובגר דידן משום הל
דהרבלה פוסל. והלא רב נחמן בר יוסף פסק חמרא לרבתהו
ורב יוסף כריה דרבא אבא ירעבא בהו בבני מחוזא דשתו
חמרא. ומיהו גבל דיין כראמר אם רבילה עם מעלה
שלא כעם מעלה אינמי אלמה מ אחש לה כרמונה
חובש ישראל

יהודה בן נחמיה בר מנחות פר ישמעאל אין
מטאין מעות וכיכורי ומעבר מהמה קורס לעומר
ואם הטא פסול קורס ושתי הלחם לא יביא ואם הביא בשר ובגד
יעבר ל' טרפון ולא השיבו לה מה בין קורס לעומר לקורס שתי הלחם
אמר לפנו יהודה בן נחמיה לא אם אמרת קורס לעומר שכן לא הותר
מכלו אבל הדיוט תאמר קורס לשתי הלחם שהותר מכלו אבל שתי
הלחם וכו'. עד אם רב נחמן בר יצחק ורבי יהודה בן נחמיה עם כים
מיכורים שהביאן קורס לעומר בשר פטור מהו דתימא התם הוא
דהותר מכלו אבל הכא לא הותר מכלו אבל אבל לא אמר לא אמר ולא יהיה
ולא אייתר פלא דאותרי ובן מוכיח מישנה דוקא מנחת ומנחת
כהנים ומין תבואה. ומשנת המשנה הוא הנא בין קורס לעומר
תנא ואם הטא פסול אבל עם כים לא הא. ומאי מיכורי פלא אין
מטאין מיכורים קורס לעצרת אנשי הר עבוים הביאו מיכורי בן
קורס לעצרת ולא קבלו מהן מפני הכתוב מעוה וחג הקציר
מיכורי מעשיך ואמרינן מי כסוף מלא חלה וכגון לשטוח לא חלה
בירושלים תמן תנן אין מטאין מנחת מנחות ומנחת בהמה
קורס לעומר אם הטא פסול אבל יהושע דרומיה ר' יונה ור
אימי שור יחל לא שנו אלא בב ובל ועוד הא בן עבר והביא עבירה
אין תמר איסורו איסור תורה היא בב הא בל הא עוד היא עוד
עבר והטא פסול והתנן מוקי פלוגתייהו בקליבי בר ישמעאל
דתנן התם משהגיע העומר מותר חדש וכו' ובגד בר וחזקי ואמרי
תרויהו בזמן שבית המקדש קיים עומר מתר בזמן שאין ב' המקדש
קיים האיר מזרח מתיר. ואמר אבי טעמא תני קמאי כתבי יכו ומשמע ב
דמדאורייתא אסור בזמן בית המקדש והא ומכאי מעמאה ובמטרי
לפי הירושלמי ל' יוחנן ורשב"ל ואמרי תרויהו אפילו בזמן שבית המקדש
קיים האיר מזרח מתיר וכל הנהו ברכי דפרסא התם מוקי ואמרה
עד דהוה מוקי לה ופלוגתא היא דאיהדר ור' יוחנן בן זכאי דבר
ואין הקדר מזרח מתיר בזמן הזה ומוקי לקמן דעבר
עצם היום בזמן הזה ועד ומר נבלל אכל בזמן הבית מתיר. היכ
אם הביא מי שבר אעפ שלא הרב העומר. בר מנחו ל' כל קרבנו
הציבור הרבן ראשית שתהא מקשית לכל המנחה ואשתי הלחם
קמ. וכן הוא אומר בהקריבכם מנחה חדשה לשבושתיכם וכו'.
עד ואמרין שתהא קורמת לביכורים אל וחג שבועות מיבור הציר
הטים וכו' עד ואמרין שתהא קורמת לשפים ותירות אחילן שאם אמר
בנוי מעשר ונאמר הלן כאבתך את מעשיך מה להלן עכים
ופירות האילן אף כאן עכים ופירות האילן אלא אפי' עכים שלא עמדו
כלל להדוש אפי' ירדם לעומר ולכתחילה אסור מיהו אם הביא לא
פסל ומר דאותר להכיחם עד זמן הבאת שתי הלחם ומה שלא
הבלו מלאכתו הר עבוים מקשי בירושלמי רסוף מסכת חלה לא כן
אסיל אימו הורם ושתי הלחם יביא ואם הביא בשר. שטיה הא
שהרבר מסויים שלא. בכל הדבר חוסה ולא ידענא מאי טעמא
אמר רב נחמן בר יצחק ורבי יהודה בן נחמיה אם כל ורבי ל' טרפון
מאי הא ודאי לא אתמרו כלל. אלא לפי שאינו שאהבו לכתחילה
לבא הורם ושתי הלחם ממו מנחות וכל אחרן שאינו ושם
ואחרנו מעשיך בגד. מהו דתימא כיון דאטרוב לפיותיהם כים
כהרי מיכי הבן וכיכורי כי היכי דאי. מיתי לן קורס לעומר
פסול שהרי לא הותרו אלו הם הכי נמי פירות ונסכים אמר ר
ישעיה שהותרו להדיוט אבל תלי טעמא אבל פיות ונסכי אעפ
שבלו אין לון כל דין שכל דין מעכו. ואם לא שאינו הסל
נסכי שאהבו להביא הייתי אומר לכתחילה יביא ואמר רבא ורבי
יהודה בן נחמיה פי' מדרבי יהודה בן נחמיה נלמוד אף לרבי ל' טרפון
אמרת לא הא קשיא ליה לר' טרפון אלא כאותן התלוין בעומר
בכילה ובקשרה והיה תמיה אם כיעבר אשול אף קורם לשתי
הלחם יפסלו ואם כיעבר בשר אפי' קורם לעומר יונשרו.
ושיטה זו שכתב לאותיה מפלא ומאש השמ. דהב התם תנו ובגן
מוצאן שפתיך זו מצות עשה וכו' כשר ערות זה ערר ליל.

[illegible]

[illegible] לא [illegible] לקטר ומשני וכלא הלא מאי עבדי ליה כגון שהכיר
בו שהוא עבדו ס"תמיה ומשלם דלא [illegible] אחריני דכל
עליה דלא אחרי אמוקי ליה לא אסיר ארעתיה ומשמע דאם
הכיר בו שהו עבדו מסתמא כל עלו שפי אם הוכר ומיתה דר
אלעזר מגטירות דעלה ליה ומאי טעמא לא תשמע מיתה ואפי
נשיאות ועלעמי כל עליה. ולא דר אלעזר לא אמרי אלא דוקא
בטור שהוא מכיר בו שהוא עבדו ומשמע ומסתמא כל עליה
שמירת כאילו קרש בהדא אבל אם מכיר בו שהוא עבדו לא ידעינן
מאי ועתה דאיכא לאיגא מי קרש כהדא שמירת נדרין הרי כי
ואיב ומי לא אילא לאיגא עבד דיריה כל עליה ולא דאחריני
הלא כן הדין בן הוכר אינו לאיגא דשומר חנם פטור והא דתניא
הכם [illegible] בנגסו תחת הנעלים ומכרנו דכולן חייב להחזיר
ומי טור לנעלים חוץ משומר חנם כטומר שמירה קחיתה דכלה
לו שמירה הא לאו הכי חייב לא כגון שכל עליו שמירת נדרין
ואקי הכי כי שומר שמירה קחיתה קטור ובר בעלים דנכל הל חוץ
חוץ מתעור המעחדת לחדיך לאיתויי הא דלא מהתם חב
הדיה לאיתויי שומר חנם והשואל משלם שכר והשומר שכר
נהמה נרשותן תב משלם חצי נזק חוצר משלם נזק אמצעי
כגון שהכל שמירת בעל ולא כל עליו שמירת נדרין וכגון
חזדה תרוץ דשאר לתרוץ דמפקיר אבל אי איתיה מעלמא
לא אייתי הכא ומאי רמיה. יהודה ר' יהודה בר
בימין בר' מחלוקת הל דאמר יוחנן ורשב"ר יהודה
בר סימון כל המשחיר פנו על דמי תורה מעלה הזה הלכה
מנהיגיו זמן לעולם הבא של מילאכו מלכנן מחור מאדים פלאי
שמרשהו מרשה לכנן זהו מעיר ששון האור מנהיגו שם והוא
לאמרה שם לאמרוך שחור מחור מחדים שם אין לכן הוא
כעוטן פסן שחורות מעורב כמי אתה מוצא יכבי תורה
נמי שמשחיר פנו עליכן נעורב ומחבבה מחיריכן של גוים
אם רשכל כל בעסק מתורה בעולם הזה שדומה לאלה הלמה
מושך עליו מוט של חסד לעולם הבא שרומה לרוח של יומא
תנה אל חברו וגו'. יהודה ר' יהודה בן סדרא
אל תקרא ס' אילו חמים אלא אלעזר משר יהודה
בן הדרא וחבריהם אותן חג לא שמעה שמעה שמעה
בן אלא מיבמן לחבבה שאינה דומה את הטבת וכסר פעבתו
לעלה כסר יהודה בן דורתי כאילו חבבה ראי בר נפלא
הנובה מי שלא חג ביום הראשון של חג חוגג והולך כל הגל
ולא האחרון של חג. וכבר הלכה תנא מייתי לה מהכא
וחגותם אותו חג שבעת ימים יכול יהא חוגג כל ז' תל אותו
אותו אתה חובב ואי אתה כל ז' אלא נאה שמעיה
והשלמין ומעין אפ' ולא האחרון תל סדרש השביעי ולא
בר כרמורה ס' יש בהרבות עבור וכו' ומייתי לה בסדר
יומא ס' הקמאו לן אם לא מאיר ולא פר יום הכפורים וחכמתי
נהן גדול ופכח דהיקן יחיר הן דוחין את הטבת ואת הטוח
אם לא תקן בחתבי דתמורה וכסדר ישלם מסיק והא דקתני אם לא
ר' יעקב הלא הר הבלם דמר של עיטר ושמירי עץ וחבבה
ודקן עי סדר מעהו ואין דוחין לא את הטבת ולא את הטוח
ולא יכיל זו שעיה סדרפתל דתמורה פלא. והכי איתא דתבנות
עטר דוחין את הטבת ואת הטוח דרבנות יחיד אין דוחין לא
את הטבת ואת הטוח דמרי ר' יהודה שם לא מאיר מעטן כחמתי
סדן מעשיה ופר יום הכפורים [illegible] ומקבלת ויקר ודוחה
את הטבת ואת הטוח ומעטן [illegible] הבא על [illegible]
עץ וחבבה [illegible]
את הטוח [illegible]
ואין יכול [illegible]
ואין הטוח [illegible] ולא עשה [illegible] שבת אינו דוחה

[illegible]

את השבת [illegible]
נאמר. ובגד מעשה [illegible]
ר"ל כיון דקבלן עבדו הוא [illegible]
לה תעלומין שבת נמי לא דחיק ונינו
ומייתי ר' יהודה בן סדרא לה ה' ועיר
דמערכין וכל הנהו דיני ומייתי [illegible]
חמכוה ומרי מכל חגיגת טו לא [illegible]
תהא נכלל אחר מאילו ולחות ומכי [illegible]
עריכי ומאי מה ברמיר ומאי שבת שקו תרי [illegible]
נעשה סרה אבל בחנעת הרגלים ושעמי [illegible]
ומאמר אלה תעשו לשם מועדיכם ומאי [illegible] תעשה [illegible]
הוה אמינא מהני מרבנה שמר דמאין לנפר אבל עוונא [illegible]
דמאין להתר מעלה אינא לא אלא וירמיעה את מועדי השמים [illegible]
כמל נעומי ושתי הלחם משוב ומאמי יכאן להתיר אבל [illegible]
לא אלא אלא ומאי שבת אלא הני מלכדה או להתר [illegible]
אבל חבבת חמטה ולא הא ולא הא מעלן מלי ומאי [illegible]
ומחרש לא אתי [illegible] תלת או מעלהו אבל [illegible]
מה לקולא שבת [illegible] לקי תמלוחא [illegible] מחבבה
דיש לה תשלומין [illegible] ומאי בתיר [illegible] יכל ז' מחם לא
חג ביום ראשון חיבב כל ז' הוא לא ירעתם ומה לי הא. ועין
מאי ומעלה כסדר יהודה בן מרתי. יהודה ר' יהודה
בן עזי שב שמע מדי שמו והכי מ"ש
מעלת הטהר הל תורה רמעת מני עצמה כי פדי [illegible]
הבמה היה וכעלה על הסדר עמתי. יהודה יהודה בן
פלא בר פרש שבכל המלאכה יהודה שמע בן
אחותו של בר קפרא היה מאי שכתבתי לאמלה בסדר בר יעקב חש
יהודה יהודה בן מעמין עמין לאמלה בסדר בן כתבתי
דקוטה אל יהושע משר יהודה בן פטורין.
יהודה יהודה בן פקח כתבתי שב יהודה בן כהנא לאמלה
יהודה יהודה בן פעים כאגרה ושחוא כפוט
אבגל ויאמר דור לאנשיו חגרו איש חרבו
אל יהודה בן פחדים ומכן לריבי נפשות שאתחלין מן הסדר
יהודה יהודה בן פדי כמ"ל פיאה פב הל מעשה שמעון ר'
שמע איש המזבח ובגד ר' יהודה בן פדי אות אמטב
ל' יוכי תורתי אילו הטמאות אפי בן כאו זר נשמט
יהודה יהודה בן פתי הרשע. בר נגיר משלי ס' סהן גדול
תמש מטפחת ונגר ס' כל אילו שאמרו אל אלעזר
שהלמתי ועכבים מעצתי את ר' מאיר ויהודה בן פתי יאמר
שהיו יוטבין ודמין כהלכה. יהודה בן פתי מאש אמר כמעשה רם
מן נגר מבלח עליה ואין חייב עליה על מלאת מדרש אמר ר'
מאיר ותתא זו הלה מן השרץ שרץ הכל חייב עליו על טוב
מדרש ובדשיו כמעשה רם מחורה שאין יהודה בן פתי רשע מלמד
טמאים לו מאיר אלתבר לו מקי היה לן כיהושע בן ממל שאל
לו הן וכעל הלכות היה עומדת לו כלשון הזה אמר לו משר יהוש
כל טוב יש הות שהעיר מבלח עליה חייב עליה על מדרש
וכל טוב אין הות שאין העיר מבלח עליה אין חייב עליה על
מלאת מדרש ויולה אני אתה ומריו ומלשון הזה אינה נבלת
ונוקם נטוב מת הוא דהכי גמירי לה אבל טחר טמאים
קלות בן מחמות חייב. ובהדר רב עוכי מר [illegible]
ר' מבילין בר גבל כבר כתבים הילכות [illegible]
ותבלתי ומזהרתו עיין שם.
רב יהודה בר זביגא בר נפי יוחסין [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] חזר וכתבן ר' עקיבא מטלטלתו
[illegible] מחלוקתו כראיתו כאיבר
[illegible] שתלחידו של ר' עקיבא היה שהרי
[illegible] שעבר את הדבר הל מעמיד אפיטרופא לה
[illegible] ומצאנו ויבר שנחלק לשנים וקרחה טומאתו מחמת
[illegible] יבמות מעלת שטוה חחורה בזה ובזה טוה הלה מצטרף.
[illegible] מה טהרות פלא האוכל שנטמאת כאב הטומאה ומצטר
[illegible] הטומאה ומשטיפה זה עם זה ומטמא כאל שמשטיפה מעצ כחצי
מ"ע שאכל רשון וכחצי מ"ע אוכל שני טמאין זה וזה שני
כחצי מ"ע אוכל שני יכחצי מ"ע אוכל שלישי שכלון זה
וזה שלישו אותו מיתי הים ושלמי פר רוסח אפוגמא ותה
ורב המנשה ואיתאר חצי זית חוץ לזמנו וחצי זית חוץ לקומו
אמר רבה ויקרא כישן הפיגול פי' ואייב כרת שהרי חישב על זית
שלם חוץ לזמנו ולוקה וחוץ לקומו ועיכב מיתה כמזון ולא
לאי מהנים לא הים חייב כרת דחוץ לקומו אמרינן ואין בו כזית
ויב המעשה אם עיבוב מחשבות תלי ואין בו כרת אמר רבה מנה
אמינא לה דתנן כמיעה אוכל ישנן וכמיעה אוכל שני שמלין
זה בזה ראשון חלבן זה שני וזה שני ודייב רבה הא חזר ועירבן
ראשון הוי ממאי מדקתני היפה עפל זה נעצמו וזה נעצמו על
כבר של תרומה פטורה נפלו שניהן בשעת עשאוה שנייה
ומשמע דב המשנה ותני אמאי דרבה ראשון ומעיקרא הוה כהאי
אוכל כזית ושני שיגור הילכתן לאמרן לאמרן כשחזר ועירבן
אמר רבא מנה אמינא לה דתנן האוכל שנטמאת כאב הטומאה ומ
הים לעבל מאי לאו מעלב דהתר מלייה אפי' הכי כיון שמחלק
אין הולכין אלא אחר הכל ודתי לה דיה הלא הוי מלייה
ופרש נפל זה מעצמו וזה נעצמו כשנבתלק הראשון נפל ר
חכירו עליה פטורה אבל לא טמאה לחיות שהיה שכשנפל ב
האחר לא היה בו כזית ראשון ושעבל חבירו כמי נסתלק זה
תלו שניהן מאחר והה לזה אחר זה אם נפל הנני כעיר
הראשון עליה שניהן כאחר מי' לה עשאוה שנייה אלא חזר
ומעצמי יחד שבזה ושבזה מעלב דתלקו וזה נגע יחזר
ונגע ויקרי הכי מעשה לחוד הכי פרש ראל דהים עוד שהה
עליו שב חצאי זתים ואין נגע ויחזר ונגע מאחרי אכל ופכו
יש נגבע ויחזר ונגע ור יוחנן פליג ואמר רב ישמעאל חזקה
אחרו דבר אחר ור יוסף אמר ראבי משהמכה שני חצאי
זתים לאחר מי' לה מקטיל ואין חוזר ומקטיל משום
ימין תיאל דתלך חבר שיעיר ומשון ולתה הה לר ישמעאל
והכא אחרו יש נגבע ויחזר ונגע דלא כר ישמעאל ור' חל עכ
היש יתם גבי חצאי זתים מטהר ר' עקיבא כמאן שעאל
מ"ל מפני שהעור מכטלו אבל מעלו לא ועיר ועיין ב
כהים דאמר עולא שני חצאי זתים שתחבן בהם אפלו
מלך ומבינא כל הים טהור משום רסל והנטעים והוא ששלא
כל הבית עמו ששעשע בעה ומסוכי ומיטרי מספרי
של קרה ומיזמל של רחיטני וכל הנהו חיטרה ומייתיה כמ
טומאין לא שייכי להכא. יהודה יהודה בר
נתן גבל ברכות פ' המאה הל מי שכבר
בדרך יהודה בר נתן הוה שקל וחזיל מתניה רב המנונא
נטולם ומטמין חזייה דהוה לא מפחר ומתנא אל ויבאי
לא כבעית מ"ר אעפשר רסל מ' פחר פחד ויחל ונ
אל והסל מ"ש מום מפחד תמיד ההוא נימי תורה
סל. והים דאר יוחנן מהנידקי מאי דכתל אשר ארם מפח
תמיד יוחל סיפיה דקרא לא מיש ומקשה לבו פיל כמעה
ומייתי בהוא מעשה דאכמ"צ ובר סמכא. ונקל מ"ש
דקרא ובטי לאחיבי כמלי מאמן ומשום שלום מלכות
תל בר בהוא עולא ורב חבמא הוו שקל. ונזל אפיתה

[illegible] אמר רב חנא בר חבלאי בגר רב חסדא והתנה אל שלם לא מפר
לה מיר להא דאמר רב כהנא כתובות פ' אשה שנבעלה שובדת מעבר
בעלה של אביה ולא יוחן אם כל בעלה ומאי טעמא לא אל רב יהודה
בר נתן מאי דהאי דלא ויל חילוק הנחה של פחד שמשים על לב
להחזיק עצמו בחוטא שאי שיפשר בתשובה שמתוך כך מכיר
על עצמו ייסורין כטמוה ישאר עצבים ופרח חלש מני לה
ואיכא לאחזיקי בתשובה חומש חלש וגרמה עליה ייסורי עב פרח
אבל מה יש לאדם ועשות כהאיל דמיראה פלא לעולם יתלה אדם
את עצמו ויעוין לא יהו זכות ולא יהו עוונות שמתוך כך
רעשוב לעולם והמיע את עצמו לכף זכות. והם דאר רבא
ירע שיפיש מפשיה אי עדיף גמור הוא אי אלוקי הורע ה
נעצמו שהוא רשע גמור ואי עדיף דמיות מיפתר דהים כי הטע
אני ארע ומטמאת נגדי הטיר כדי שיחזור בתשובה שלמה
ומתוך יכי זכור לטוב פי' מפני מה זכה משה ומאור הים אל
כל חכמה וחכם מישל שיש בו דברי תורה ומתחנן על
עצמו של הקב"ה ועל כסון של ישראל כל ימיו ומחמיר ומתאוה
על כבוד ירושלים ועל בית המקדש ועל הישועה שתבמיה
בקרוב ועל מיטה גליות מה הקורש ברוך הוא ועליו הכתוב אומר הסם
בקרבו מה רוח הקדש ואומר כי עיר ואומר ואתה
מלין תנשב וסל ואמר נמי בפר ישמור אדם ילדים בלבו שלא
יוכה בשחוק ולוצני תורה עדיף מיותם ובריחותם ומשיבם
והקותם שמיחת מענה פה ובתנא דבי זכן ולא פי' מכור ועוד
לצדיק מיכאן אמרו יורע אדם בעצמו אם בן העולם הוא אב
לאו ומעלה מאותה טענה לעצמו מה זכה ליהו שהיה
הית מעבי שעשה ישראל הלה והיה מתחנן על בטון
של הלה ועל בטוח של ישראל בכל יום וסל.
יהודה יהודה בר יהודה ומבוא בהשמר את הבעיל הל ומירות
אמר רב יהודה מלוקה לא מיהה לר בכיתר מה טעם
מיפה ומיפה לא יהיה בכיתר מה טעם מישום מבן ומבן אבל
מבן שלמה ושרק יהיה לר מיפה שלמה ערך יהיה לר. משות
מיכיות מעליהן. יהודה בר סמון. בר
נשור שנגע את הפיה הכמים פיותיו לחצר נעל
הבית שלא כרשות ומכלן שורו של מעל הבית פטור ואם
הכמה מש חייב ובבא מיכמי להו היכא דבכי עליה
בטיותא. בטיותא דמפשיה הוא דבכי עליה אבל דעלה
לא אז דילא אפי' דעלה נמי הכיל עליה תש יתני יהודה בר
סמון בטיתן ובי דעלה הכמים פיותיו לחצר מעל הבית
שלא כרשות ובא שור מהקום אחר ואכלו פטור ואם הסר
הכמים מש פטור מאי לאו פטור כל חצר וחייב מעל חצר
ישש שיותא מעלה נמי הכיל עליה ותני לא פטר מעלהשור
וחייב מעל השור. ומעמ דרמשיה הוא דבכי מעל הבור
מה לי מש ומה לי שלא מש ומשני מש הוא לה שן כרשו
הבדק ושן מש הבדק חייב שלא מש הוא לה שן בר הר
ופטור ולא אפשיט מעין ותימה. לאמר מאיהבי דהיב דהכמים
נרשל חייב מה לי מעל חצר מה לי מעל השור כיון דמעל השור
חייב הדי הבדק משתלם ממנו ואם מעל חצר חייב הדי מעל
חצר משתלם מבעל השור. וכיון דמעל חצר הכל שמירה עליו
הוה ליה שומר חנם מדמיה מ"ל השור את האומנן דהין הם
שמור לי ואם הנה לפני שומר חנם. ובגמ' מיבעי' להו הנם מתנ
מאי ואתיא לאפשיט מתוך מה הכמים מש חייב ר' אחאי
בטון עד שיכל מעל הבית לכשור אלא דלמש מתה מאי נמל
עליה והוה ליה טומר חנם. ולא דעבד מיט ומוחק מעונה נגר
מעל מעל השור ולא מעל מעל חצר. גר' משלמי פ' שור מעבר
אר אלעזר אמר שורו ושמר ושמר. ומש והדיק חייב. שמר חנם
זה שאל שמרו שמירה ראויה הוא ובכל עליה שיחל
הוזק פטור שומר זה ופרמש הכי מאי אי דכמל עליה

[illegible]

[illegible] איסור מוסיף
[illegible] לכהן הדיוט הרא"ש לה
[illegible] סתם קדושין מיתסרן נמי וגבי
[illegible] כל מתרומה היינו לה חלה הגר מתוסף בה
[illegible] כל מתרומה מיתסרן נמי דה איסור לכהן הדיוט
[illegible] חמה ואי איסור מוסיף אית בה אי ת"ל דבר
[illegible] חומיל ושם זנות לבעל כשר כגון אשת איש שזינתה
[illegible] לכעלה ואומר לעל כהן ישר שאין איסור שם
[illegible] ובגיטין ושם ת"ל איסור על שם זנות
דאשתבר אמי הנם אילו חגו ומיתסר בה איסור לגבי ישר
מיתוסף נמי איסור לגבי כהן גדול יש לחלק ולומר טעם
מאידה טעם איסור חל על איסור ואין איסור חל על איסור
ומאן דלית ליה מאי טעמא מודה באיסור בת אחת ובאיסור כולל
ובאיסור מוסיף ומאן דלית ליה איסור כולל מאי טעמא מודה
באיסור בת אחת ואיסור מוסיף אלא איסור חל על איסור בר
מיגלא מהרל"ז פ' חטאת העוף ומייתי לה מן השוחט
אחד בעוף ואחד בכל חלב עבלה ויחלב טרפה אחל לא תאכלו
ולחכילה לא אישרי והא מכל חלב לא תאכלו ומשום חדתה
או נטרפה אשתי ליה מתיהם אלא אמרה תורה יבא איסור
נבלה ויחול על איסור חלב ויבא איסור טרפה ויחול על איסור
חלב והא חייב שם לאו כשאתרו בו אלא אחד אפי' איסור דל חיל
מאיסור אחור ויש איסור אחור דחל על איסור דל ומאן דאית
ליה איסור חל על איסור מהכא ילף יגל בר הכשה אחרינא יהו
אם האוכל בר הנשה של נבלה ר' מאיר מחייב שתים וחכמים
אומרים אינו חייב אלא אחת ומודי חכמים לר' מאיר כאוכל בר הנשה
של עולה ושל שור הנסקל שחייב שתים ומסקינהו דהיינו
שעמיהן ויבא דאעב דגיר הנשה של נבלה אסור מלא הוא
והא מהיה מחייב לא נאסר אלא גידה בשרה מותר נתנבלה
הדי ויגבו ומיתוסף איסורא לגבי בשרה מיתוסף נמי לגבי גידה
והיינו איסור כולל ומאן דאמר איסור לגבי היתר כיון נמי איסור
ואול עליו איסור נבלה ונסמי יש בגידים שרין טעם כל מיהו
בשאסר בהנאה והיינו איסור חמור שמחיים בשהקדיש אי
בשעבדו ויש נאסר אף בהנאה ובטהב מוסיף בשאר בשאר

איסור הקשרון והיינו ההטהר מוסיף האחרון ואיסור נהב
הוא דאמרי איסור מוסיף על איסור ודבר עליה דר' מאיר
ואיסור בר הנשה של נבלה ומחייב הרבי ואיסור חל איסור
או טרפה תרוייהו איסור כולל מיהו כמו שכתבתי ומיהו
ומעתה דר' מאיר מחלק נבלה אבל איסור חל איסור דעבד
מלא כולל כגון בר הנשה של בהמה טמאה ואיר דאיכא טהב
בשאל ואיסור טומ"ר לאיסור בר הייב איסור חל על איסור
מלא כולל אלא ר' יהודה ומחייב ואם משום דמכיל ליה איסור
חל על איסור נבהב אלא משום דמאי ואיסור דבהמה טמאה
אסור לשר ומותרת לכני נח עלרה הבהמה חגו ומיתוסף
בה איסור לגבי נח מיתוסף נמי לגבי ישראל אלא שאני אומר
שעדיין שבל איסור בר הנשה בכני נח ור' יהודה דאמר יוסי
בר חנינא בפ' מיתות שנאמרה לבני נח ולא נשנה בסיני
לישראל נאמרה ולא לבני נח ואין לו אלא בר הנשה ור' יהודה
אלא כיון שהחמיר נהחלה אינו בני נח כאילו איסור מוסיף
הוא שבב והשתא ליכא דומיא דהיינו דאמר רב יהודה בר
[illegible] דהיינו טעמא דחייב על זנות בשהיין כבר אמר יגבושה
[illegible] תלישה לא בשלה זנות כהב כיון דיש שם זנות
[illegible] חשיבא זנות דאשרא לכהן איסור מוסיף הואיל
[illegible] זנות הבשל הכא נמי כיון שאיסור שם בני נח
[illegible] חשיב אלא יתרה מוסיף [illegible] איסור מוסיף לכם
[illegible] הבשל [illegible] בר הנשה
[illegible] חיד [illegible] כיון שאמר רבי ר' יהודה

ור' אלעזר וחכמים אומר אינו עהג אלא בטהורין ומקל ר' יוסי שעדיין
ומטל יה חזק לכלות אכל הדם וכההוא דאם מטל לא תאכל הבשר עם הנפש
והייט אבר מן החי וכל שאתה משה על דלו משה אחה על
איברין ומאן נמי אתה משה על חוץ מאיטל בריש פ' רבי שמעון
הוא משה על איברין ופרכי ר' יהודה ומה לי הכא ליתי שאור אבר
ליחול אאיסור שאין שם איסורו טהג כבני נח ומשם ר' יהודה
לא אישרי הכא כי אישרי ר' אלעזר והא איסור מוסיף אישרי
ומאי טעמא אישרי ר' אלעזר בשלא ומטל ומאמרי אין עהג אלא
שהור ומשוב ומשמיה דאמר אמר יוחנן מר יוחנן ומיתמא מתמה
ומשמע לא תאכל הבשר עם הנפש מאי שבשרי מותר אתה משה
על איברין דאיט טהור הוא לא תרוייהו אבר מן החי על הטחנ
ואין סמן אלא איסור כל תאכל אלא ר' אלעזר אלא דאמר
נמי ליחיב משמע דיוסף כיון אלא איסור טמאין הכא לא דייט
מי שבשרו אז תני אל אלא ר' יוסי ור' מאיר לא שייך איסור
מוסיף אלא בבר שיש בו היתר מתחלה ומיך בת איסור בבן
אלמנה יש בה היתר ואיסור לכהן גדול ולכהן הדיוט ובגרושה
איסור כהונה והיתר תרומה ובן חלוה היתר לישראל ואיסור בהמה
ובן הגיר הבריות יש אוכל אכילה אחת ומייב ארבע חטאות
ואשם אחד וכהדא דר' אחין שנכנס שבבשו שתי נשים
ומייתינן הכא מי אלא אוכל אכילה אחת מיתמיש הוא
ובשטעות שבועות שתים מאיסור מלא ומייתי לה נמי
טמאין הן הוכיח ולא שנא איסור מוסיף ולא שנא איסור מלא
ויש בהן היתר איסור ובשקל האיסור על היתר אין עד
הסתכה עצמה חמיש דאלמנה בן אחת מיתמיה דשלא בבן שבל
שוב הכיתורי שנתגבה מעצר יוב יכבן שמאן בשר ומחיבן
שמא הבוף יקליב ר' יוסי הגליל בהאי איסור מלא כולהו אית
בהו איסור והתר ושייך ומיא אינו חל על איסו סרבעיט לחא
זמן מעה אכל מהמה וחיה ועוף טמאין דמתחילה נאסר
הכל התר הבים חומרין בהן לא חשיב הול אי לאו הא מאן מאן
איסור מוסיף לא שייך הכא לר' אלעזר ואיב מאן דאית
ליה איסו חל על איסו כלא מלא מהכא ילף ולא מיבעיא אליבא
דר' אלעזר אלא אף תכל דאמרי דאין עהג אלא מטהור מאשם
מיעעט הכא בהדי טמא הא לאו הכי הוה אמינא דעהג בטמא

איסו חל על איסו דהא נאמרה ונשנת בסיני ולזה ולזה
נאמרה ולזה אמינא לי הכי יבנו עם מוזה אמינא ישר מי יהא
איסור חל מאיסו והכי אמינא מיעעט דכתב הכא איסו
חלב איסו מיעעט ומה ר' ומאיר אין איסור הכא איסור חל
ומיא דהא סבר חלב נבלה וחלב טרפה הוו לה שני מקבן
הכאל מחד ומאן מאלדין ומעלב דהא בפ' חטאת העוף דיבחל
ומיבעיל דאי כתל חד ובר לא מיבעי ליה דנבלה וטרפה עליבי מיהו
חלב חלב ומטל חד ובר לא מיבעי ליה הוו לה שני מטל הכאין
מחבר ומעלב דמהלכה מסוכנת דשלא מבקיע דשרץ ומשלעי
דמסוכנת דשרץ הא שיעמא דחיקא היא דהא מסק אלא
מסוכנת דשרץ מיחזקאל מאן עבה וטרף לא מכלתי אלא
מכלתי בשר מס נוס ומיתר ליה חלב טרפה ומעלב דר' מאיר
אית ליה שני מס כל הבל מחבר מלאדין כראיתל בפר מיתת
איב לאיא הכא הוא ומיבעיל בהדיא אלא תאכלוהו דכתב
מיעעטא הוא הוא אלא תאכלוהו לחיובי עליה משום נבלה
ומשום חלב אבל מטמא לא מיחייב אלא חנא אלא אב אשמן
בה שום חומרא ומעלב ומאי מאי דר' מאיר יוחנן אבל חלב מן
החי מן הטריפה בשל שיש עם הבשר מן החי כמית חלב
ומכלו מהתר שאל אחת חייב שלש משום טרפה ומשום נבר
מן החי ומכשמה אלא ומעלב דמעלאין איסור על איסור דהא בכתב
לאחר שנאמרה מעלבינן לה ומיבעיל עשרה אפי' איסו אחרה
חייל אשיבו אבר דמין חדא איסו טרפה אשיבו חלב מוסיף
התם דאמר מיבעיל איסו שאל יחול אשיבו חלב אלא מהרי דבי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אשה [illegible] ואשה אחות אשה
[illegible] אחות ורשע [illegible]
[illegible] אשה בלבד והתנא ר' שמעון אחות היא
[illegible] ר' שמעון [illegible] כאן [illegible]
[illegible] אשה [illegible] אחר נשאן
[illegible] אסור [illegible] אסור כולן ויש [illegible]
[illegible] אסור [illegible] אלא אסור כולן [illegible]
[illegible] אסור [illegible] אלא אסור [illegible]
[illegible] אלא אסור [illegible] אלא אסור [illegible]
[illegible] אלא אסור [illegible] אלא אסור [illegible]
[illegible] אלא

יהודה [illegible]

גר [illegible]

שמואל ר' שאלה משל[illegible]
שיטעה המשנה וכירושלמי [illegible]
מהרבן שהורין וטעם מלה עד שיטעום המשך [illegible]
אם נטילתן אמת שלא טהרה מה ולבי מה [illegible] רב שהיו [illegible]
זרה ולכי אחר מה יאר יהוש כל כטהרה על אחר ואחר [illegible]
כ"ר [illegible] רב המכרך פושט ידיו תחילה אלא אם רבה לחלק [illegible]
ולכן אם לאי שגדל ממש בטהרה הישות פרי והיה פרחה [illegible]
מהיה יעד כמה יפרוס ר' חנמל ר' מנא חר אם עד כמה [illegible]
יחר אם עד פחות מכזית אור עד טית מתבין תרן כלן פחות [illegible]
כזתים אור עד פחות מכזית תני ר' ישמעל אף מחזירה לסולה [illegible]
ונר' ואפתיתן מיתלבי ואפי' נעיבה ולא מחטשם ומוד [illegible]
עד כזית סבר עד מן תורת לחם והלשון מוכיח עד טית [illegible]
שיהא ט שיעור טית ואיכר אפי' אכל שהוא נמי [illegible]
כלן שכם משיעור גדול ולשנא דעד כמה יפרוס אלא [illegible]
שעל שיעור המוציא לחם ולשיעור ואפי' כפחות ומשית כלן [illegible]
שכם משיעור גדול שאין תלוי בשיעור אלא אפתיתן [illegible]
כל מפסיל בה כיר מכרכ אמשמת היו ישכלן כל אחר [illegible]
מכרך לעשמו ישבו אין הכבו לא ראשונה עדרה שהיו מהלכן [illegible]
מכרך אלא שטלן אוכלן אחר כל אחר מכרך לעשמו [illegible]
ישבו אלא שכל אחר אוכל מכבו אחר מכרך לטלן [illegible]
רב נחמן בר יצחק כגון ראשוני נגל ניכל לאחא ברוכתן [illegible]
ולהוא כיעתא כהיסה ואמ רב תנם לא שנו אלא פת דבעי
הסיבה אבל יין לא בעי הכבה ואשמ ואפי' בלא הסיבה אמר
מכרך לכולן ואיכ ראמ אמ רב לא שנו אלא פת דאהנאה ליה הסיב
אבל יין לא מהנאה ליה הסיבה ולא אחר עבר לכרך לעשמו מסתיל
והסיבה דיין לבר לא חשיבה מיהו הכבה דהסבו כשבל פת הסיבה
יפת ומהנאה נמי ליין. גר סב עבר פסחו רב אשי אזל עד
לחוזאל קמיה ליה נקש לו מר ירושלם רבא אמ מאי מהו
ירושלם רבא אמ מלא פי הגמל כמי לחוכי מישלם עליך לא
הגמ ואגיר ביה חזייה לבהלה סבלא דלא בחלן ושדע שלמ ושותר
ושתיות זהם שיסתה המכרך ומכלן נמי אשמ שלמ עליך ליכן
מכלם על מסה נתיר שאר כוסות אלא הכל כבלל מברכה ותלאר
ירון לא מאירי כשמקובל על הפת יכל אחר סמו לפנו ואחר
מכרך לכולן אם מותר ושעה זדם יטיטעים הבו עבר ראשי שלא
נרסא מומכרך והאשל אשמ ופת ויין שוין ושעיחת ברכה.

יהודה רב יהודה מי שמואל גר כבר אמ הטר
והרוטב העיר והרוטב יכל מצטרף לטמא טומ
אוכלין וכבר תנמנם להא יהר שאר לטומ הלה ולא שאר לטומ
המרה שאר לטומ הלה תנא רבי ר' ישמעל על כל דעדיע
אל יזרע מרך שכבי ארם מוציאין לדיע חשה כהלפתה
שעדין כהלפתן ערשיה כהלפ ומהלל ואמרי עד מתקן לה
קב יהול בר שמואל הא תנן עבב חמס שהן שבכן הפטמא לו
תוכן מכטרתה והכא שלו אין מכטרתה הדי מאן על דע
זר ולכן וכבכות פ' סבר מוכרכן הל חוץ מן היין מכמ
שהפטמא אכל והכא אינו מאכל ועל הפטמא שמצטרפת
לא מקשי דלאו דעה הוא אפי' מצטרף. והא תנן לא שהוא
שאר אלעפ שאינו יד טמא ומטמ ומצטרף. ומשני תנא הלי
סתכי זיע נוע ידעע הר שאר דדעים והר לטומ דלמטת
יחר לטאר רכשר וכצים יבבם וכיפא דהפטמא של ראשון אל
ר' אלעז אומ המכרך מהר. ופ' רבנא נתן לא כשרן קפי
פרח שש הפטמא של ראשון והוא השיער. ופ' כבר [illegible]
ראטו של ראשון שמחמת מינו יש בו שיכיב שיכים ו[illegible]
לאסרך. וגם הכרים יש בן ושם לכל אחר ואחר העוזר [illegible]
שאו פטמא וסכיבת הפטמא שלא שאן שיער כחתנה [illegible]

ית שנהמה כן מפיה כו משיליה כין מעירה ונגע טמאים
מזעתה שאמה ר' יהור אמ מפיה ומשליה טמאה מעורה
רה מכאן מכאן כהעיר והיוטב על כל זרע זרע ובא עד
ריה ומשום שאחר נשלם עליהם עדיכן לתתיתן תתיתן
צריכן לעליתם בחר דרש כמאמר דקונם פליגי רב אחאי ומ
ין לאחיו מן הגוי אם עדיכן שלילה חר אמ נתחלתן שהוא חדש
מיך שכילה ואחר אי נסוקי והוא מתבת והוא עיקר ועריך
לפת נסוקי רהייט לחוראם ואיני יודע אם מקפ כין שרוק
יה כבמאם מעמיד נזה חשוב נדרבי קל
ירה רב יהודה כרה רבת שמואל גר נעיבונין ל
כיעד ומשתתפין הטתן עירובו בית שע
רה ומרפסת אינו עירוב והדר שם אינו אוסר פ' משל
חשיבי ריה והוי כאויר חצר ועירובי חצרות בנ
חצר הילל לא הוי עיבר ונגמ אמ רב יהודה כרה רבת שמואל
ה ריה כל מינום שאמרו חכמים הרי שם אינו אוסר
ם ראותה ריה לא גבוי מלא בית הטתן עיבר שם אינו
ב חוץ מבית שער דיחיד ומל מינום שאמרו חכמים אין מבין
ובכי אבל מעיבו עיבר פ' רשיתפי מבואות מעם מחצר
ובו חוץ מחוצר ומסתם כל הא לא אינטריך
ומוסיל ולא מתבטל אלא דאתא לאשמועינ דאוצר חמי
חשיב ומיתב כיה שיתוף מבואות ומיסקיל אתם אמ רב
אמ רב בני חבורה שהיו מסובין על השלחן יזרוק עליהן
ם בית שעל השלחן סומך עליו מטום עירוב ואמרי לה
ים שיתוף אם יבה ולא פליגי כאן שמסובין בבית כאן
סובין בחצר אל אבי ליבה תנא ומסייעא לך עירובי
ירות בבית שבחצר וקרשי ואפילו בית שבחצר אחרת
פשיט ודאי ראם עתה בחצר אחרת ולא מהני אלא הא
אתא לאשמועינ דאפי' אם נתנו בחצר ואפי' שאינו ולא
ם והיינו טעמ דעירוב החצרות עיטה על הבתים בבית
ר כאילו כולן דרין יחד מקום שהעירוב מונח אז
לו כולן הן זה עם זה אם הבתים אלו משום חצר כל הבתים
ן עליה הרי כלים ששבתו בחצר מותר ואלו בחצר ובן
שיתופי מבואות בחצר שבמבוי כדי לעשות אחר שהעירוב
ה לבתים לאות אחת ואם יתן שיתוף המבוי בבית אין
הבר המבוי אינה עירוב ואינה שיתוף לפי ששמעת מקום
רוף מבואות בחצר שבמבוי אף בחצר שבמבוי ומש
אם נתנו בבית שבחצר כיון ששמור שם יפה מהני הא
יתוף. ואין בר אלא כל מקום שהעירוב מונח שם הן דרין
אינ נמ מי שהוצאתן בית שמכחין את העירוב אין לבי
ן את הפת ומתר התם טעמ משום דבולהו דיירי הסא
לא נמי תנן מסם בטין פ' הנזקין מערבי בבית ישן מפני
ני שלום ומסיק משום חטרה יגר נמי סבר אשמעה מה
ה בית שאין בו עירוב פטור מן המזוזה ומ
ואין מערבי בו ואין משתתפי בו ואין מניחין בו עירוב ומ
סיק הא אין מערבי בו ואין משתתפי בו ולא חזי לדיר ואין
חי בו עירובי חצרות אבל שיתופי מבואות מניחי בו ולא בעי
חצר שבמבוי. דתנן עירוב חצרות בבית שמחצר שיתופי
מבואות בחצר שבמבוי והאי לא בעי מחצר שבמבוי מדקתני
ל שיתופי מבואות מניח בו מכלל דבבית שיש בו ד' אמות
אמ אין נתנו דאי חצר ובית שאין אבל שיתוף פשיט דאתפ
לא שמ עירובי חצרות ומשום דדרה בבית והוא דדרה שיתוף
אי ומשום חצרות מחצר. ולעל ההיא הדר משתתפין
חצר. וההיא בעל הבית שהיה שותף עם שכניו לזה
ן ולזה בשאין. וכן ההיא דפליג אם סמוכין אשי תוף
מקום עירוב. ופסק אם רב יהודה זל אחיו של רב חי
בר חלי

[illegible] לגבו שכת אעפ שלו
[illegible] יהא עדן ומיות
[illegible] שכת כרבי חיעא כגון כגון
[illegible] הרים לחדה הזה בין הרץ
[illegible] ובדעי אד יוח אבא מר
[illegible] שיש לו דרוטה ירענה
[illegible] כגון אבו לוון דאורין ואתה ויש
רב [illegible] לגולל כמשקל ש שיאכלו [illegible]
[illegible] ואתכסה כמה שיש לו אבל נאשתו
[illegible] שיש לו שהן תלוין בו והוא תלוי כמי
[illegible] מעלה בה. והיזר מרשה יותר על שליש
לא [illegible] אמה [illegible] תבלה עד שליש משלו מכמן
[illegible] שמים וכיכור אב ואם ראיה אוכל פירות
[illegible] הזה. והיין קיים לעולם כולהו לא שכיחי כהני

יהודה יהודה בן שמוע גר
[illegible] שכת כלי זכוכית שנקבו והשיף

[illegible] יהודה בן שמוע מעמא משום ד
[illegible] לה כמי כלא ראשו השל ואחורו ויהור
[illegible] הבנות שיבבב טמא הוא. ועוד מטוה וזסכר
המעמיד. ונפוף מסל כלים כתוס קמל גר כוס
[illegible] והטיף ותוכן אבר ר יוסי אומר משל יוחנן
[illegible] ומשום כלי זכוכית שבב אומר יחזר בן
[illegible] זעל כי הסריטו נטבה נטעות והכלא
[illegible] עליה רל מחיר ראשן הלמין אחר
[illegible] ספר לה לנקב רכלי. זכוכית לת לה
[illegible] ודכי משמ כל משמונה עשר דבר יבן
בן יעקב מש עקיבה ויוסף בן יוחנן חיש ירושלים
בגרו טומ על כלי זכוכית ואחר מחי טעמ אמר ישבל
הוחל ותחילת מרוחין רן הכול שיטהו רבו כבלי חרש
ופרכו אלא מעתה לא הלא להן טהרה כמקוה אלמא
תן מים מקוכת ב אילן חוצבי כאדם ואילו חוצבן
כלים הזקת והחור בל כמשנה ובגמ ריבן והחור
כלי זכוכית ושבר כלא נחמי עסיקו בגון שנקבו
והטיף ותוכן אבר בל מחיר היא ואמר הבל הולך אחר
המעמיר והחבת עיקר אבל חס ושלום ראין ערך שבל
יבשלה מס עד שמרת אחרי הכי כלי זכוכית הוא ואמר
ונשתברו יש להן הקנה כלי מתכות ואמר ובריה בין
טבילה בשלהן רן הגוי מיהו הלם לאו משום עמ
וטהרה הוא אלא גזירת הכל כלי פעורה ובעל
טבילה ובל לתי מאי ומסק רכלי זכוכית אין לו טהרה
מקוה נמקום שאוכלן נטהרה שאסור ליקח
כלי זכוכית מבני טבריא בגיו עליהן שיהו נזכרן לא ומיהן
משום שכלי חרש שלהן אין לו טהרה בן כלי זכוכית
שלהן. ובן של שני הארץ ומשמ כתוב בעורש וכלי חרס
תשם הארץ לא שיעלה מיכיהן. ובן כלי זכוכית שלהן
בל מטפחת דכלים ב הבבב היתן שעשאו רן הטמא
לשולן רן הטהור טהור עשאו רן הטהור ושולן רן הטמא
שמשם הכל הולך אחר המקבל. כיצד שעשאה רן המלאכה
לי מלאכה הוא כיצי היוצר שנעשה מהן כלי חרש
ונשלמה בן הבלין טהורה. עשאה רן הבלים
[illegible] בהמלאכה הכל הולך אחר שולים ובריר בן
[illegible] שולים מקבלים ובל כתפת ומה כלים
[illegible] ב בן כמה אשה עכשת של חתבת ומוחמה
[illegible] טמאה היא של אלמב ומוחמה של חתבת טהר
[illegible] שהיה ב בחמיה אומ הכל הולך אחר
[illegible] הלך אחר חותמה וכל ומעט שיעי

נשבית בתוס בפל. ומשם מעי פרי כבל עמיים נחלקו הם ומהוד
בן שמוע ובזה משכל הכלי ומין שחר ומקב סמיל לה ראם סמל
כאן המעמיר מאלו כולן ומחוקן מין ומבל סברי אפיר נחמי
נשכיל אחר אין לחשוב כל הכלי אחר הסתיחה שהרי אם
ובעה הזרעו כל דבר ובר נשלרי מהב כלים כוס שעבם
ריבו טהור עיבב ועשאו מן נבשן בין בזפת טהור ולא
כיהוזה בן שמוע ואומה עשיית מחבן ולוחה אפי נעץ
ומיש מתבת מו חבי אבל אם השולים ומין טהור
יהוא ומבל כין שהי מיפשר כלא שולים אעפ שרוכבת
אחרת כלי מין אחר יבבי הכל השולים עיבו שזה ולאי
מעמיר כל הכלי. ויהוא כל הכל מחזרו מין של שולים
וכפשוט. כלים פליגי ר נחמיה ורבי ר נחמיה סבר עיבר
הטבעת הים חותמה ובלן אחר חיתמה אעפ שהמעמיר
את החותם ומין אחר. ובן הגיל עיבו כפיה השר הן
הסמלונים. ואעפ שהגיל מעמיר את הסמלונים כין
שהסמלונים עיבר ותשמיש אחר רן הסמלונים לך. ובן
חולב העשוי לעלות ולוחר בו העיבר הן שלבנות ולא
המעמיר. ובן חולב שעשוי לתלות מסמוותו כלי חטת
הוא עיבר רן המעמיר. ובן ערשה מחזנים שאי מיפשר
לו אל מהן כלא שלשלאות השלשלאות הוא עיבר הכלי
יחמה אומ נשם לשולב כלי ביטל הן הן עיבר מבני שהן
מעמיר את הדפנות המחזיקים משקים ומרב שמקן בהן
ואי מיפשר להשתמש מטולן אם אין ופנות שהדפנות הן
הן עיבר שישש אף מעמיר חותם של מטבעת ושל עור
ושל חולב יחולב ועדטה העיבר הוא המעמיר הכל אחר
שאי מיפסור לזה כלא זה בגון החותם כלא הקף הטבעת
והסמלונים כלא עול ובן טלם ומשמעת ערך ושמיהן מין
מעמיר זה כחותם מעמיר דנבב מצלה. מיהו ר מאיר אל
אמרת ליה הר נחמי הלב לא לאר בכלא בכלי זכוכית שנבב
אלא מבני שבנבב טהר ובהכי עסיקו שבבב נבבי טהרה
הכל נטהיר ותוכן ובוחתו הרי הוא עכבא כלי ואי
עשאו כלי יבבים לי לבל טוב על מחי חותה בתיחה
הכל הולך אחר אותו המין אבל שבעתו עול ובן כולן
שאי מיפשר שלא יבא החותם כאחרונה לקובעו בחותם
הקף העשוי לו ובן הסמלונים נבנשן בעול ובן הבלונות
ומחבות המעמידין ובאין לבסוף ובן העמיר ל הולב מעש
תחלה ואחרבן המה מרות נטוענין בהן ובן הערשה
המשלשלות כאות כאחרונה נמצאת הן הן בגר המלבן
יתיבון הכלי הכל ר מאיר טהרים בר נחמ בבבב לה
ואבל דבל מבום הולך אחר המעמיד כמ ומסבב ס בבבב
לה אבל בבל לא ס בבבב לה בותה ומשב ומשבב
המעמיר את מה שבתוכו כטהתוס נבוף הכלי סבל בם
חבית שנשברה ר מאן טבבן נבב חרש לתחילה ושוין
שנבבן נבב ישן לתחילה ומה רבי יהודה אמר שמו לא
שב אלא כמקום העשוי ושאר אבל לחבר אסור ומפל
ומטה ומטה מן הין נמי זהו ושאר יהיס דמי לחבר
בגון שנבבה ומטה מן הטמרים ואל אבי תנא מסייעא
לו בית שפרץ בצמיץ ויתמו הוי מתיחה ובל מילי שאלו
לא הוה כאן פתח אבל לא פרץ בצמיץ הוי טאלו פתוח
הכא מי בבי נבב כל נבב טהיה ומעלה מן השמרים עם
לנבוב מותה בתחה סמ ראין טבר הין עליו בעמיד
שושה הבמה על ערה אבל שאה נבב ומטה אותו נבב
שבתוס [illegible] מפע בבבה ואעפ שאותה בתיחה
כטבה ובתחה נבוף הכלי הוא תהא סבוף הכלי מלא מין
מטילין כל הכלי אחר מין של אותה סטומה. חרבן
שבהרבי ערוסה ובן הוא כלפי שלהי פר ישמע מס ש

[illegible] חורו של
[illegible] ראשון ושל כרשין פיטמא
[illegible] פלח עלין הרפים
[illegible] של רד שבנים מפ יתלה ויפן וישתשחין
[illegible] פקחים של ראשון אבל תא דלא יעבד ניטלה באגנתן
[illegible] בשתרוג כחיתו ושחיטו חולין הא
[illegible] ושם דרזכתיה טריפה שם הרוך עד כיבר נוכנא
[illegible] שהוא תלוי כחילן הוא כחץ נוכנא
[illegible] הרוך כמו הזכיתא והעץ עתון מה יקיים
[illegible] נבחה הכוכנא מן הזכיתא חיישיט שמא ניטל מן
[illegible] וחסר הארג ופסול אבל אם הנוכנא נחתכ
[illegible] משם הזכיתא ונחרך העץ לחמלה הוחנו כטר ורבי
גרשם שלפל מכמתן שהפטחם עבשת כארג כלומי נוכנא
מחסיתא ואם ניטלה הפיטחם כולה שנטחר שה מן הארג
היינו נשלה פטחם חבל מחתכי יזה הפי הכיים לן שזרה
הפיטחם לא יקטה על הפטחם עוכ העיקר ניחסלה וסוכה
מקלה פיטחם תמן מחרוך שוחטם ר יצחק מן הכולם מה
פיקם. ועד כי מחלוקת הירושלמי כמחלקת הבבלים כי פשל
שמשמטן הוא כמו פיטחם של ריחון והנץ שלו יפיקם משה
[illegible] אין יורדין לקיומם משום פיקם נפ חכית
[illegible] פיק מכים שנשחט מן הכוכנא

יחוד ל יהודה בר שמעון בר מ יהי מחלין הל האשה
את כמה מנחיל ולם מחלין אלר יאחל משר יהוד
בר שמעון אשה יורשת את כמה דבר תורה ואם הרם מעות
ריקים מטה האם לחטה האב מה מיזה האב האב יורש
מן אף מטה האם אשה יורשת את כמה איתיבה ר יוחנן
לר יהוד בר שמעון האשה את כמה יחל ולם מנחיל אל ישאתן
[illegible] יורע מי שנחה וכי רבי שמעון ואינה עיקר והיא
[illegible] הכולה הרבינו ותנא דידן מאי דסבר ותרבינו ולא
ליה מתבמ ר זכריה בן הקצב ולם דרשו מעות ומסר
ולם מישמעון בר זכריה מיהו כי פרקם ותנא דידן מאי
דסבר מי דרשו מעות אשה תורש את כמה ומי לא דרשו
מעות בן הורם לכת כמלמי האם אשה לה דרשו תקיבב
עליה דר זכריה בן הקצב ראם אחר הבן ואחר הבת שון ב
נכסי האם משום דרבן לכם בן הדין להיות מכרין נכסים ב
הבם משום ראתם הקישם ומפרה להבולם רבן לבתר
יורשי מעות מה מטה האב הבן הבם לכת אף מטה האם
הבן הורם לכת ומי לא דרשו תנא דידן מתחלי וסל בת יורשת
עולה יורשת ולם מורשת מעבינו הלם הדרשו ואינו מעות
מהבו לאמרי מדר יהוד בל שמעון מהלל ולל יוחנן משעבן
מיכי יורע מי סכיים ולחן לחיעבמה אתם ראם מיעבדיך
לם שמעון רמבנים שאין בן בת יורשת שום מעות
כמו אמרם מיעבה זה ואמה מעבה אחר דיורשת שבהן
וקיים לן הל כמתם מתנתי ולם בר יוחנן שאם משר יגרה
בר שמעון מבנים ומתיר מיתוקן טעם ומתני דלם תבעי מחה
עמשר בראם עיכבו מיהו מעבה הכבם מיתמר מבמתנן מיבי
יורע מי שנאה לם סמכינו מהבולם בתמלן מהיום ונב מעבה
ל מי שמת הל האוב אם ילה אשתי זכר ובר ההם ואם
ורבתהן נכסי לאמי ומיעבדת אם רב הונא הוי ומזמה
[illegible] לם הנה מיתמיה תב מחמן לרב הונא האוב אם ילה
אשתי זכר יטול מנה ילה זכר יטול מנה ואם משמתי כ
מיבי יורע מי שנאה ופסקינו הל המזמה נעונר לם הנה

ומשם אמר אצל אשתו מעוברת ומעבר מלר יוח משמעון הזאו
ומעתה של אדם נזרמה אצל בן ר יוח אשמעי ומעבר הכי סבר לה
ר"ש מילוך בן מזכה לעובר של אשתו ומזכה לעובר תעלה מיהו
אם כ"ל המם ובמאות ס אלוה לכב חלם שנם עובר דריה ולם
שנם תעלי תובים הכי מוכחא הים אבל ולם המכל אהבם
המאות אם אלה אשתי זכר ונהבים הל אחין בבר הקשוט דלם
יחל שתי אחיות ממות שנעלו לפני יכם אחר חלק לאשנה
המנה לשנה הותרה מתנה שנה מיתר מלאשון אבל אבר
המאות הכור נשנה שכל יכמה שאין אני קיים מעת עמילה
יכמה יבם עלה הרי הים מאמת את ש"ש לה בנים יחסמה
ומיתיביה ר"ש בר חנינא לר יוחנן ר אחין נשואן שנם מהבן
נשואין שתי אחיות יכל ואמאי הרי חד מינהו לחלוץ ושניה
ותיבמי הקשוט לבבי שנה כימה שהמנה ומתמה יחזה
ומחזר לה מתים המשון אל אחיות מיני יורע מי שנאן ומובא
פרק המה ולשני לה הכי מי הכי ומחי לכל הנהו שיעוי עדר
ראסיר הים מלל אחיות מיני יורע מי שנאן דלם מצי לחזקה
ולהני שנין עד ראסיר הים מלל מכל מישים מחי שפר
לא מישב הכי וכירושלמא מיש עמוד בר"ר אמי ר יוח הוי מתכן
על ר יוח מכים ושאל וכל מת מיש נחל מיטל כם יבל מהו
אל מקיש מטה האב למטה האם מה מטה האב אין לבת
מקום הבן אף מטה אם אין לבת מקום האם אל אם מלמד
הקיש מטה האב למטה האם מה מטה האם יש לבת מקום
הבן אף מטה האב יש לבת מקום הבן אלר יוח אתם מן מתן
לת אהן בנפרא כבי מטה מלם ראוריה והתם מיי מסיק ומאן
אל כר זכריה בן הקצב נשלה הכם על יכמתו הקיש מצה על
פרה ורביה ולם האשה ובגמ מהמ אר שמעון משר יהוד
בר שמעון אם קים ומלמו את הארץ ובנשה כל מיש ומכו
לכמו כמלחמה ואר אלעזר משר יהוד בר שמעון מוחר לשנות
בנרי שלום יהודרך רבינו הזקן היה יאמר
יהודה בן שלישכב כמו שכתבתי בתחילת
הספר וכפרי בחלאל כתבתי מחמה טעם פעמי דיהוד יהוד
הקיים ומעשה שלו פרשת גרילוש בתבתי בתחילת הספר
מפני מה גרלו אנטונינוס המלך ומימות משה ועד ר לא מצינו
תורה וגדולה מקום אחר אהלם שימש לפני תלמידי ר עקיבא
לפני ר שמעון ולפני ר אלעזר כהיום בטהרה ובדרן תורה אל
ר שמעון בתקיע ומיהם פרנס מרגלית בשלה פר ישמעאל
בר לחי תלמידיה ר שמעון הוא יהתגלם אל בטהרה לחדן תורה
אצל ר שמעון בתקיע הייט מעלין ו שמן ולו נטיתי מחבר
לגב ויגב לחרף יסי יכתחילת הקומץ ומה תמלם אר בטהלמי
ומצת מיריתו אצל ר אלעזר בן שמעון ואחרי לה ומצת
מיריתו של ר אלעזר יכל יכמ מיעבדין מתחלתו אר
בטהרתי ואר תורה אצל ר אלעזר בן שמעון הייט יושבן שנה
שנה בחמה אחת ומעבר דבר בפ העגל תניא ר אומר
בטהרתי לאור תורה אצל ר אלעזר בן שמעון חטרו עלי
תלמידיו מתרבלין של בית כיים ולם הניחוי לאור אלם ומו
אחר נמשנתו ומ אל מתחלה רבו לאחות כו ולבסוף נכנע
לפנו טהרו מצת מיריתו לפנו ואף תלמידו של ר מאיר
היה כמו שכתבתי הכר אחריים כמו שכתב רב שרירא
בחין בסדר שלו סתם מתני ומאי ר מאיר הים ולאו ר
מאיר אמרה מלנו אלם ההום אורחם דגמרה ר מר מאיר
ומ עין התם ואף תלמידו של ר יהוד בר אלעזר היה הבר
בפ המנחות והבכים מעשה בחדה של בית ר ובשהלים
פב פיקל מעשה בחדת ר שמחה ומ ערל יהוה מוריש
בני נשיאה היה ומורי לה בטומעתיה ובגמ דידן ומירוטלמי
פ הקומץ את המלה לומפתע אר יהוד בן הייטה ומקומיה
לפני ר טרפון אמרו לו הבן הייתה ומין עמת לבן אר

הורה

בסדר הגאונים מי כיריו היתה התורה והחכמה
ויובה והלך בדרי משנה היו שונין ומימי הלל עמדו ג'
יחות ולפי סדר זה היה הוה והלל הזקן יגבה כבר דירן
נמיד חבבה פ' אין מרשין בגם משנן אילו נעלי מיקלם
מטעמה אילו נעלי משנה סבון ר' יהודה בן תירה וחכמיהו
ונגן ולגב ר' יהודה אלם יהודה בן תירה ט' לם מיעט נסמכון
אלם מיחות לב הזקן ואילך כמו שנתבה נסדר בחלל ובדבי
נמי נחה אסמה נשלה מעשרה מאמרות יהודה בן תימה
חוה הוי עז כנמר והל מעשר רע כעב ובבוד כמרי לעשות
רצון אביך שבשמים ומסיטו פליגו מה רב פפא ומטלחר
אחר שט מחות סדרי משנה ומר אחר שכבר מחות סדרי
ואם עז נמר מעה מעמים פסחי הל' ואפי' מן המסמרי
מדרבי פטי ואפי' עב מעב מסמל לם ומשנב לם קריה
ראנו מישום מעם הוא מטור מן הארמות ומשנב לם קריה
אלם לר' עקיבא מעשה שמסך חול מחל מעבדיך לגרומה
נמנר הפסח מישום פרסומי ניסא מורה ומהקיט תנא דבי
זמר לומר מעלם שאר עקי עשי שמחל חול ונמל מעבר לגיל
אנו עושה הוא ומר מועט נמנר ביתן ומבטש מם פפא בבלם
הרסנא בישנן יהודן תיבל מחות הוא בגד כמר ומר דהיינו
רשם שאפי' חם על ידי ק' יהא ערוך לבריות דבה מרוע
זה ויתבייש את כייש ומעשות ישנן שבו שבשמים וכבר
יום הקדש ויהא מעיז פנו על כן והיינו דלא מסקינן
הוא היבחות עז פנים לגיהם ומש כנים לן עדן עז פנים
ורמר הרשות שאין לן משר ומי שבגולה ומעשה מחזר וכן הבה
שעמר לבני תמי ישר שגלי הרשע ומעשה מחזר וכן הבה
מיש שלם מחבשין הקדושה לא הל דקמה והירור ר' זירא
הוה דמשבשמים ר' ירמיה הוה חליף הוא בגיא המיהו
כי לא מכפי חטאיה יפ' דאי ומי משום דגיל מיכלן הוי
שמחת מקום ומהר ומעשר יוחסי ואם כבה לר' יהודה
ומקדשים ומלה ומעמא הוא ונל מי שש מבנע לפע חס

מעשים שבו
טב עבירה פ
כשלן מעשים ראשונים
שיש לו בכתבה ולקבלה
מלמעלה המלכה התחתון ותעש אמרה
כעבדת הקל מבקשה לאלוה
הפסם ומיוחדת הע מ שמקבלת הפרק
בראשון תנאים ואם כל מי שמעלו נש פע לה
ואם שאלו לו מלאכי גזרות שלם עמדו אמרו
וכלפי טהי מה דמכוה מלאכה מ הפס
רבי מתביט מ מחזק לו על מלאכי
נב תנא זה ואחר מרבן הכית שיבלפ
מלכתן שמבה שוק כמיין ומן תלין מ
כפחד רב שחק כתבתי ההיא ומ היעבש מיית לה
את הפועל מלו אר יהוד בן תינא כל תבאי מאיפשר
מבוקי והתבה מלא מתחלתו מיט אלם כמלבה
וכשר והיא מי ומלו דמים ישבא בן תמה
עם הפסח עין כסדר יהודה בן דונת ופסחי
גב כפ אחרון ואמרה לי מי שמחזר טלחום תבל מי
טלחום מחקיל אותו טכל ישן מחכילו אותו תרומה
אות תרומה לשם שמים ומסקל מר סבר טכל חמור
לשום אדם אל תבמא חזיא לכהן ומר כבר
אכל טל מיפטר ומתבן לה יהכל לם מיב
ואי כעי מתשיל אדם מי לם עסיל יהבמה בר כק
מיי מתשיל עלה כראיל כל העור מן הירק
ד' דמה מי מי מתשיל שלה הורא לטיכלם
ולכן תמה תיא ילל והלא כל מזם המור
ואיסורן מיכר שיש היתר לקיבוה שיהי
אנש עבל דבר שלא מתרין ותבוה דבר טחק
נעבלפן מיטב וביה ובין מחקום אחר יש לו תקנה
מסקל מלה כ' השל דתבוה דבר שאין לו מתרין
יש היתר לאיסורו אבל לם תבוה ומה בכך אם תבוה
ובכן ותבן מי טם נזיר כהן גדול ושר
שמיסן מת מיטה ר' מלישע אומר יטמא כהן שאין
הכהן על טומאתו ואל יטמא טיר שמכיש דרך על מתעלם
ואבל אות יטמא טיר שזרוטתו קדושת שעה ואל יטמא
כהן שקדושתו קדושת עולם ומסמאב ולקבל שיר עולם
ישבו כלל זה ותיקן לם מלי טעמא דהאי מיפטר מטמאה
ובהן לם שי מבוד מטמאה אי לן לאיי דחר מתרי טעמי
מתרי מתמלת מוות
דמשמע דמשמע מה תלמא לפי טל תעד לם ישבר על ואשון
יכולתם מלא מישרל כן הל ראשון מלא מרת עשה ודאי לם
מעשה לבעי שמי סלם כמה להכי אי אבוה עליה לאם
ומקטל מה לטיר בוק ישבו בשאלה דאי לם תמה אבי ומי
מעלם ומקטל מנזיר רעשה דמשמע אי לם תעבדה
דמשמע חשום דאי מה מדרש לם מדרש מה הכי אי לם
נשאלה והכא מאי טעמא לם מדרש דבן מלאכה
מתריבי בכלם עמי דבר מכל מאי טעמא דבן מלאכה
ועל כמן המכל איסורן שוה בכל שבל תבוה מוחלת לסמ
מסים המכל לם חזי ותבוה חזים ומהן יסם שעשות
חמור שכל מתבוה הי' מאכלין תבוה ולם מכל
לר' יהוד בן תינא אחר הן דומים הכל שבן
בן נגם בן עזאי בן זומם בן חכמי
שהתחלו מלמין עיקר כי רחוק
מקוים ומני מהיה לם השם מוחלת
טמה ?

[illegible]

[illegible] ר' יוסי מרבי יוסי ר' אלעזר חולפתא
[illegible] חדש עבודתו כתוב יב חדש
[illegible] ר' יוסי אומר כזה גם ולא יד הכי
[illegible] אל ולא לר' יוסי ומהיום והלאה
[illegible] תרומות אבל נויי מחוטרת
[illegible] ר' אלעזר אחר מחוטרת ואחר דיני עבדו
[illegible] יום ובכ מתן שכל מי ויקיים מצות עתון
[illegible] אלא בעלה שאינו ושל ר' יהודה ר' שמעון שהיה
[illegible] שרפ הקדש הרמה ושאינו מזה חבל אמו שמבני
[illegible] ומשמש ועמן לב ולא ומיהם פעמה על לא דברי
הכמים אם זה שהיה בן זונו של רבו אחר ופעמה מיבכם ואם
שמשמש שאינו בנם של השכב אבינו נלמד כימי אבינו עדין
היו ימי הנשים עדיין בגדותם הקשות כמו שכתב בתחלת
הספר ולפי שהיה השכב אבינו הרור ונשים ובתולות ועמון
ומואב והעלה שלח אתר ולמוד לפני מל חכם לב ובל מכולם
יכשהיה השכב אבינו רבו שלם בקלתו שלא היה חולק עליו ור'
יוסי היה בימי השכב אבינו לרשכב כהיום יסומה הלא חולק
ומשמשיהם ואם השכב פעם אחת חשקו מעיני ואם תמיד יוסי
בלי ומשמשי לישן חוץ לסוכה הלל על שמו שמבתי
[illegible] בכל מערכי אר' ר' אלעזר מדברי אבא מועב יחשדו
[illegible] לתרום שלם מן המוקף ואל יקבלם [illegible] לעמי הארץ
[illegible] מדברי לי נראין מעם שנכנסו עליו המים
והמלחים בכל המזומות ועמדו [illegible] ר' אלעזר
תורה ומדות מדותיו ומחבריו ומתלמידיו ומתלמידי יותר
מכולן לפי שקבל מל משיר שהיה עוזר הרים ושוחק זה טה
ולא תעבר שיטת כל יבי חכמה ומדות הרוחות ולא מעבר
נשום תמה שהגיל לוה עשין דמי ר' אלעזר ודברי ר' אלעזר אלא
ר' שב לא מאקומות מעשרין בבן ההיש והמקלת ואל חייב
בן חשיגנם עבל דמי ר' משיר נדוים ובעיקרא ודברי חכמים
שאר עיקות אבל שאר חכמי המכריע הגל לוה, ראה אני סהה
[illegible] גילות אל [illegible] ראה אם ידבר אמרון וסהיה ומעבר
בין אל יוסי ראה אני ובני ר' אליעזר נזכה ובני ר' יהושע
[illegible] ובכוב מקומות ששיטה זו בתלמוד בר ר' אלעזר
נבר ויסי ר' אלעזר מבבל ישאל ר' אל לא שאל אלא מי אחי
אבל שבב חודי ודברי ר' אל ומבין מבלי שאל ובני ר' אליעזר
אלא נבר אבל אבל הזה עבר ארבעה ומעשר שיר ואינם לן חומש
מעבב אם אינו מעבר מבבל אל אבא אלא אבל אל עמין
המומע ר' אליעזר אומר יאכל ר' יהושע אומר לא יאכל אל עמין
[illegible] ר' אליעזר [illegible] ר' יהושע [illegible] לא שאל עליו
אלא נחול שבל [illegible] ומשום ולא [illegible] ופליגי בין
נחומש והקדש בין [illegible] ומעשר שני [illegible] שהלא
[illegible] אבל לא [illegible] את המומע ר' אליעזר אומר
יאכל אומר לא אלא [illegible] ר' אליעזר [illegible] ודברי
[illegible] ומקבל [illegible] יאכל ולא יאכל [illegible]
[illegible] אלא אלא [illegible] פליגי רבי מעשר שיר
[illegible] ופרישון מהקדש [illegible] לא שיר [illegible]
שאם [illegible] לא [illegible] עליו אלא מעשר אבל [illegible] מודו
אם שבר אליעזר לא נאלך אלא מעשר [illegible] לא [illegible]
[illegible] אלא [illegible] מודים [illegible] ר' אליעזר אלא
[illegible] בשבת פליגי [illegible]
[illegible] מעשר [illegible] יאכל ר' ר' אליעזר
[illegible] אבל לא בחול [illegible] לפי שר' אבל [illegible] אם שבב
[illegible] אלא [illegible] אמרו [illegible] ר' [illegible]
ולפי שהעמדת [illegible] לפנו ומן השחים [illegible] העמיד

[illegible]

תורה על מי יה לא נתנו לו שיהם שוחר שמלב הזב בהמש ומל
ר' העזר מן המשל יומם ומחייב ר' אחת מרעותה לעלה טר
שיהם בל שעה עיבר בטיבר הטרה שאין לא היה מרע
משאר בני אדם כמאמר [illegible] שעה שמעבר ירן עליהם
ובליב אחוחי אם חוזר ובאמרה אפי שהיב לומ שאלש עשרה עם
בראה בפ אין בין המיחד ל' הוה בבאר תליבר שפ' הלכה ומל
ניראל התם ונוסת יהמין שלל לא הוערם ומטר בל ימי חולין
והשבכתיה חל מיפרשת נמ דמן בפ' העשם שת הקשה וכמלה
ירושלים ובכתבתי ירושלים מעלותיו כמיש ובסילונו מזה ומחה
וכל מהיה שבכתה נזרוק לחי העולם הבא ולא נתבשר יבש
שוב ויעק אל משכבם יחודרך בב יהודה בר
שילה גל מלמי שלה ל' הערל ומייתל לה נב
וזכה לו ובירוש ידים ובלב ההים דתן כחל מקוות ל' יש
מעלין כיבר פיסלן ולא מועלין מקוה טיט בו מ' סאה חסר
קורטוב עבל מהן קורטוב ותוכן ומי כבשים ומי שלקוק
ולא תמר אשלם החמיץ לא. ובל נבל מהן קורטוב ותוכן לא
העלו מסלו בל נתן אבל שאר המשקין ומי פירות והעבר
והמורים והתמר משה חמיץ בעב מעלין ובעמ אין מעלין סאר
מקוה טיט בו מ' סאה חסר אחת ובל מהן סאה ותוכן לא העלו
היה בו מ' בסאה עבן סאה ונטל סאה נשר ואם יב יהוד מ' שילה
אר אבי אר יוחנן עד יומו ומשי הא לו דאמר יחזר ושל סאה
ואיכל ומיה חסר ליה מקוה לפי שהבאה של מי פירות מיטה
משלמתן שמרי אינה ראוה למקוה אפי' הכי כשר ומכי יהבה
לבוה נטיל ליה והוו ליה מרכשין יחד כולן יקוין יכי שקיל בחה
פשו מרכשין אבל מיבנא לא דכי של סאה כמישם חבר ליה
ובי הדר מליה הוה ליה מקוה חסר ומשקין הלו אין משלימין
את המקוה ומס קבע דער יומו של מקוה בעב הוה מיהוי רובא מי
גשמים והא מנב דזכה מסקין דאף ומי כיור עמי משלים
אבל נטילת ידים והייט שיעור יבעב אם יהן מתחר חבע
רביעי ושל רובעריבעי אין ראוי ונטיל ידי דשיעור מעשה
הא לא סמוך ובטל. ולת לי בבפר הישר ואם של תחילה
ומחרבן עבן לא פסל ולא הטה כלום לא השלימו כאוכן מי
פירות לבכשירו מ' סאה דהא תבן לא פוסלן ולא משלין ואין
מי פירות פוסלן מקוה חבר נשלמה ובבן אלא דוקא מים
הלו מי שלקוק ומי כבשים והתמר עד שלא החמיץ כולן שם
מים עליהן ואעפ שבאת תערובת מתמיעה מבן הרי הן בכלל
שלשת עבן מים טהרין אבל מבאן שב מים עליהן כבן שאין
אם יין ציר ומורייס אין משלימין ואין פוסלין יהם ואם בב
יהיה אם בב שלשת עבן מים שאובין שעבל ותבן קורטוב
יין לא פסלוהו כשמרקהו מקוה יין לא פסלוהו ולא השלימוהו
והא ולמרי חבית שעבל ליב הגדול הטובל שם לא עלתה לו
טבילה פלת בחבית גדולה שבת מ' סאה ואמרינ כל בטל בטל
ביין והא ומסקינ גבי נתן סאה ונטל כסאה דער יומו של מקוה
יכול לעשות בן ומותר לטבול בו משובב ומוב המקוה מים
ואין רובן טובל במי פירות עב כפר הישר. ותית זכין ובטל
ירחץ בשון במים ובטל במי כיור. וקרמינ הא והתנא כמים
ולא ביין ולא במזוג לעבין ובחיצת מינרים. ומאי שנא לעבין
טבילה וכי הוי מזוב ומעורב ומשר וכן לחי כיון וכי מפני
שהקרים סאה של מים כשחוזן ונטל ובבן מי פירות עד
יומו הישר יהא כשר שהרי יין מזוב שנפסל על גבי המזבח
פסול כנ"ל כהמוכר פירות משוב ובטל יין ומאי שנא מים
מיין וכן במי דר שנתערב במים תמה מקבי כשר אם משום
חזותם יין מזוג במי מית ביה חזותם. ומאי הא' תערובת
מהא ההים ולא התערובת יבר עבורית שנפלו לתוכה מים
כל שהו ר' אליעזר אומר יזה שתי הזאות וחכמ פוסל אינה
כיבי בעוה הקטות מקבי שבמה עניינים תרעה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אמר יוחנן שהיה
[illegible] חסיר גרול ומעל
[illegible] בשירה מנכסיהן מכרו
[illegible] לעדה מקדש בירושלים והוריות פרק
[illegible] יודן גר כל אחרון דסור
אל יוחנן שיעורין ועונשין הל' ומשה
[illegible] מבתב סתם אמרת יוחנן שיעורין של
[illegible] הל' ומשה מסיני תנינן עמי הכי שיעורין ושנשין הל'
[illegible] אחרים אמרת בית דין של יבנה תקנום ומקום
שמחוב וחזמם ויהדיב. ולא הא דאמרת יוחנן שיעורין של
עונשין לאו מקום דשיעורין של עונשין מנשא כגון כזית
חלב ועל אכילת איסור וכגרוגרת לאיסורי שבת וכותבת
ויום הכיפורים אבל שיעור שלמים כמוצאים בית כמוצאים
רימון ככיצה אוכלין שיעור שהין מדי אכילת פרס ושתא
כגרים שהוא ושש מהן שיעור שש על שש ושלשה על
שלשה ואמצעה על ארבעה וחמשה על חמשה ושתה על
ששה ואויר הומה ופרוץ כעומר ודומרין ושיעורי טמאות
המקשה מן הבית אלא תרומה ויבש ועצם מקשה ומוצא
[illegible] עשר רביעיות שיש מהן ועשה ויש מהן ושאר
[illegible] אלא אינו לעונש אם לא נפרש שכל הכלים שמשיעמו
חסרה מעשרת כלי עליהם והנכסים ואקרע שחייב עליהן
יבן דומרין ור' הי' אומרים ביניהן יבן פרוץ ועומר ושאר שיעור
שהיות שלא ועכין עומדין הל' אין ופרשו מרש קלחים
הבוף ויש מהן שהשיעור מכאן ואילך עושה כגון שלש על
שלש והשאר טמא נטמו מת ואחדם מהן ואכל את הקורש
[illegible] ואחדש אם אכל אחר הטבול הל' כי דייקת מנולהו
אינם מהן עונשין וכל אכילה כזית כגון אלו ושאין חיובי
כרת שתלוין באכילה יבן אכילת נבלות שאין מתחילת אכילה
[illegible] סוף אכילה מדי אכילה פרס כגון מבול שיעורין ואחרא
[illegible] מדי ושכת מקבל כלי אחות כר' הר' הילוך
[illegible] לה. ועד שעצם שכל השיעור הל' הן ומרבעין שהלם
חסר אחר הראוי ומדרשא כגון שלש על שלש ומחצה אחר
כגר והסר כמאה נמ' מדלי' יבן שלש על שלש ומשאר
כגרים וטפח על טפח ומרחק ושלשה על שלשה ומשכב
יבן עור שקמור ומחצי כן אי אתה מרים הל' שהשיעור לפי
הראוי שלש על שלש ועמים שלשה
על שלשה אף ועשיה ישעיהו מל' חמה
הראוי לפי מי שהוא ראוי לו טפח על טפח ומדרס ושלשה
על שלשה ומשכב לאהל הל' הוא מראית לפי שאין מיחד
ומשכב מחות משלשה ולא ומושב מחות מטמא יבן ועמים
אהל כל שיעור פתחה ואהל הל' הוא מראית [illegible]
עם הסוכה שאם הלבות אהל יהיל אמירו לה [illegible]
ועמים [illegible] אחר פסח הראוי לדית ולנפלים ומחבלים
[illegible] מאמר מאו שמתקן ומשלה נכון מן טוב ומהכ
[illegible] מל מלי סתם כתמא ומל כלטם שיעורין סרק
[illegible] מה שהן עופות הגמים שיעורם
[illegible] שלשה של מלי סתם כתמן ושל כלים נבבכם
[illegible] יהוש אומ כגון כרימונים וכל אותה משנה כדבר הראוי
מוצרי שבשנעקת מתשמישן יבר מל וכשיעור ויחון
[illegible] שיעור כאמה רימון אחרון יבן שיעורי ניצר
[illegible] ודית ובערשה כגון אחרון כאיזון משערין
ושיעורי מידה ומידה נסה ויש לפי מה שהוא אדם

מל אומן שיעורין הל' מן ומה שהבאתי מל אילו שאבד אחל כזית
מאחרון לא קטן ולא גדול אלא ביטמי והל' אבדי' [illegible]
ראל' אלעז הרב המאכל אלב כזמן הזה עיין שיכתב שיעורה
שמא יבא לר' אחר וירבה כשיעורין ומהקשה מאי ירבה כשיעורה
ולא מתייבי מקמעי ראיכא שיעור גדול כזית גדול והלא
משנה שלמה היא כזית שאחרון לא גדול ולא קטן אלא סמוך
ואיזהו זה אגורי ומייתי לה בכתב מבמכי הל' ועל המקות
ותמוץ מצא עצם מגבה ירושלים הל' אמר אומ הגאיה שתי
כפה אר' יוח' משה כהן ושתי כסף ר' תוסה תנו ר' יסש בנו
ר' יוחנן חייב כל שהוא חמשי הן שאחרון מתנה כהן ושתי כהן
אר' יוח' משה כסף ושתי כהן דבר תורה אמר לי' ליוח' זו שלי
יונה ובל השיעור לא חכמ' הן שנתן כזית מן המת כזית מן
הנבלה ומרשה מן השרץ אוה אתה מטאחון והא מתנ' ר
אושעיה לא יאמר פי' דיקם אפי' כל שהוא חכמ' הן שאחרון
משה כסף ושתי כסף ונשייה מן דו עמי לה לרמי תורה הוא
אמ' חכמ' הן שאחרון משה כסף ושתי כסף אר' יוסי בר מן ר
יוח' כרעתה ר' חושעיה כועתה מי הושש אח' האומל מקור
כזמן הזה צריך לשום לפטו כל השיעורים שמא יעמוד ר
אחר ויטנה מאיעול ויהא יודע איזה שיעור אכל הוי דו
אר' ראיה כל שהוא חכמ' הן משה כסף ושתי כסף הר
הירושלמי אינו מונה מהל' מקיש השיעור של אותה משנה
אלא כך היא הל' כזית כרימון כמצה כגרוגרת וכך מתנה הל'
הכל לפי מאות עינו כר' שמעון עד עמשיו בכיטנית ואם
יעמיד בר אחר ושער בגדול אז כקטן ישער ואם אכל כזית
הטן כזמן הזה אעפ שאז יתחייב יהא פטור על אכילה
שאכל עכשיו ואם לא יהייבו אלא אם יאכל כזית גדול
אעפ שאכל עכשיו כמעט ואם היה הסת קים היה חייב
פטור שאחר אומן שישר שטהבן מאותו זמן עד ואין
לו' היאך בר' יכול ולכל שיעור של יעקב וכית דין כלו
עוקרבתי שכן עתנה הל' אז מפני כית דין של מכור לטוב
ומלך המשיח עוי עתיד מוהרה בימיו ומיהו בשיעור מעה
ושתי כסף פליג דאותו שישר אינו אלא מוכר הן כשיעור
תרומ' שהיא מן הדורה לפי' מחיטה אחת והן אחרון משתים
והמשים ואר' משים מעין יפה ולפי בת' דיון ושאל לי יוחנן
לא עמד בדברו יבל מעם מגבה תנן התם אילו דמי
שאין להן שיעור הראוין אר' יוח' מבטר אם לומר
הראוין אין שיעור לשאלה אבל יש לו שיעור ואמרה עד
שכם. אמשעי בר' ולימד ראוין אין לו שיעור לא ואמרה ולא
ואמרה אבל חכמ' אחרון המאה מעה שתי כסף ויבטל שתי
כסף. ובתבטל ומשל ומתחילת בת' דמה פיאה ירושל'
משנ' נמי והדר מיה ר' יוח' דהכי מבה המם אחרין חזר
בו ר' יוח' מן הדה ר' יונה ור' יוסי תרויהון אחרין לא חזר בו
ישבע מינות שלא לא שהיו מדברים אף הן הילוך גמירו לה
מאיתו כפ שתי מידות ובל שיעור שישערו חמש מן אחות
מן סלע כן אינו כהאיל ראלו טרפ עד מה תחסר עד
כאלע ומהאיל ועידומ דאחות דרם לעמן מאים כולן
לבחמיר דהכי מקבל המם מאלו טרפ מל שישורי חמי
והחמיר חוץ מכמים של מתנים ולהל מיהן דר הוסא
פליג עליה ר' יוחנ ושל רב חדא ומקבל מפ הרואה
מתם ורב הוא סבר אינם עד ועד כמלו ואינ עד ולא עד
כמלו והכא לחומרא והל לחומר והסר אפי' מתנ' מחמל
ענהו אמרינ דבריה דיומר מסבים ולעמין חוא השורה
רחמ שחוא עד מן הפרשות ומפיק עד אחת עדות
שלישית כשרה שמיה אינו יורע והל מעמ הקמור אי
על עד ועד אי הוי כמלו אז לא ולא הא פשיט לרבי דאמרו
עד אינו דומה לשאר שישר שאר שיעור שאמרן מסיר

יהושע

יהושע

יהושע

יהושע

יהושע

יהושע

יהושע

[illegible] כני ר
[illegible] ומה שיעור גדולן
[illegible] ונגדומי תמלת קלי נחות
[illegible] ספרי הדרי אז כל חד וחד ומי
[illegible] ולא מיענבי ראי הוו קטיע מיענבי
[illegible] מיסכר מיעהן מכלל דהאי שיעורא לי אקחית
[illegible] אי משום הלל אז משום דאסתי איסא גדול
ובקן ושעריך הדם שעמה רמעט ג ולוב ר כראיתא סם לוב
הגדול וכרשיה דהם רחמה מה ה אחרה שלו זה הלכה והא
דאמר אמי סם לוב ועיב עמה יש לה שיעור ומסקינן ומה
שיעורה ב מי עלש לרב נחמן ירק ששת אם אפי עלה אחר
כבר אתר ר שהטעם רקחות מיקן משרמט כעלה הוא אכל
מרבה מטמא שיש בה עלין ולא מן הלל טי עיר זה ואא תנינא
נמל סמקה ומייתינן לה כהשיתקין תר אין עשרין אפי הוה
לא שיקן יותר על הקפו ולא הקפו יותר על אורכו שאלו אתר
שיעור הפי תוה נמיה ואם הן שנו שטה טפחי כלל אינב
יורע אותו שיעורא אם שיבה אין טעונה גניזה יכן כל אורכן ר
שיעור דבר מהקוטן רבה עשרה ריעה אמת ב ותקן יער מת ח
יפין פחות מיקן אז יותר על ק לא יעשה וכל אותה מרבה רבא
שיעור הטיטן ושיעור הגוטן ושיעור רוח בין השיטין כין
התבות והאותיות כולן ואשה ולא לגניזה גר דשאלי קא רמה
סופרי פתיחה מעשה התוה פתוה שעשאה פתיחה הרי זו
יגנז מיזהי פתיחה כל שלא התחיל מראש השיטה ומיזהי
התוה כל שהתחיל מאמצע השיטה ומה יכים מראש השיטה
ותהא קרקת פתיחה כדי לכתוב שם של שלש אותיות ומה
יניח שייר כאמצע השיטה ומהא מתוה כדי לכתב שם
של שלש אותיות שיעור זה מר לענב והל הילא והבו סתמו
ופתחות והקוץ רבה בבי מזוזה לא שייכי הכא ולא הכא
בחינור זה אלא שיעור כגון כאן שאין שיעור לפתיחה. גר
מכל שיחטו אם רב חנא מר קטינא אמר רשכל ב פבוחות הן פבי
עצים מעסה פבוחת אזן נכסר פבוחת מים כחשים ויכ חבראן
אף פבוחת כולן פבוחין כפבוחת המזמה כדי שתחגור כהן
ה עפרן ומסקינן בחסר המזמה מלהו לאו הל אלא דאי מזמה אבנים
שלמות כל פבוחת אזן נסר וקוטל תמים סם ים להו דבי הא
שיעורא הוי חרוץ דומיא דעיות ולא הוי חוט הבית. בכן
טאי ושחט כעצ ולא יהא יפבוחה כי הא טעי פבוחה עשה
כפסח שבירה סם יכון ועשבר כנרי חגות עפרן הרי השבר
נכרי יכל שיעור ידות הכלים ששנינו כמה כלים פ כט יש כל
שיעורי ידות חולין ששנו כלא חסר עיקר כולן אין הלכה
אלא שאינו חסר ידות כל דבר נמה הוא אמר לתשמיש הכלי אין
המחכל והא הקליבו מי רב ורבינא אם יש יד לפחות משבת יכן
אם יש שומר לפחות מכקול ותנאי מי פליגו מהכי בסברא פליגו
אם אמר לכך אז ולא מהלכה יכן שיעור מעשיו סבהמה אחרת
סבהמה וכטמאה כבשה ובקה לשבטים כדי אחיזה ולחמת עד
שיעמוד כל החזה וכל אורך חיבור ששנינו שם ישר תשלא
תקליבו ר יוחנן בן עזאי ורבנן לאו הל שבהו ובגד מי כמה כ
אחיזה ואחר אמר טפח נפול כולהו שיעורי שוק הפשטה והוי
חיבור ולא הל מהן. ובל ששעורי ראש שית הגב כולהו ועשוק עתיד
ולא מהל מיהו ההיא ומייתי הם ותבים כתוספתא ועלים פ כל
עיר פחות חרשה אינם שמקבלת ריחונים טהורה תפיה ונקרעו
שיעורה בחרסם ריחוש אלבי אמר שי עיה סקנעית של שתי
אחת מעשרים מנה של אחרים פלעים תר רשיעור זה זכל
אלבי מסלקים ותנרו כנות שהן טפח איט הלכה שכן כנות
[illegible] השיעורין התלוין מאזי איט הלכה ישאין תלוין ד
[illegible] הרי בשית הסמ קן ואם לאו הלכה לשאה
[illegible] והן

יורן אבא יורן איש שיקן משלהי יבמות אבא יורן איש
שדרן אמר מעשה משלו ובו שהיו מהלכין בדרך וט
ישוב מעשה בקלר של בני אדם יבי עיין לעיה בכדר חבן
קרשיגנאה כמסיח לפי תומן. יורן גר סמא דהיורשי
אר אלעז יורן בר היה דורש כשהן רשעים אין רשעים
אלא מילת. ואמר אמר אין עמר עבדי פהן ר שבע אמר שנעשה
כעל חוב ואת מילתא רשעים היאך נעשה כעל חוב הא
אין רשעים אלא כבסה האוזן. ומייתי הא סם על אילו חוטין
הל ניקה אלא כרשיבא. ופרכינן הכא בדרשין ויעשה כעל חוב
ואמר רבה בר שילא אמר קרא ישב אל משפט ואחזק שבמשפחתו
ובקשו הרשעים אב ולא יהא עמר כלו תכון שאין ימו לקיים ורעב
חדש את אזנו נמרעע. דהא לשמואל דאמר עבר עבדי כהן אין רבו
חוכר לו שפחה כעבית אמר שריסה בהן הסם אשת יתיורך
אותיב רב נחמן מייהא ואמר אין עבר כהן ר שבע ושעבד
שנעשה כעל חוב ואת אין רבו חוכר לו שפחה כנעני תיקוק ל
דבעבד אבא אם אשתי ולבא אלא אי הוה עאסר שפחה כנעני
לא היה כאבר הל ראשאל עבר ואין ר שבע אמר עבד אלא אדני
תיבעה אשו דבעל אבא את אדם ולא אשתי ולבא. והא ודאי
הל אבי הבורר. ובר בם אידה נשך תנאי ר אומר בר מדך האמור
ועכשיו מכיה האמור לעשן מסיה איט יורע מהו רבא כי יאיר
אם יגמרה לך. ולא לך אלא לבר שם לבר. ולא אלא לבר הושב
וט יפרנסו ומיאלא דבר הני עבר עבדי. ומייתי. אין הבן נכנה
נשבר עבדי וט. בר לא מיקנו כעבד עבדי ושב אל משפחתו ואכל
וט. אלא כל היל הלא דיקו ושב אל משפחתו לא מיקנו. ובקן מי
כאן ולא דיקו ביה ושב אל משפחתו ואחזק שבמשפחתו הילן
נמה. ומצלא תמוז זה מחטל הראשון פלא. הכא התם. הכא
בר מן החיות היה ר שבע שלא יהא כהן ויפסל. ר מאיר אומר מן
הסחום היה ר שבע מיכאן היה ר מאיר אין כהן ר שבע שאלא יעשה
כעל חוב ויפסל מן העבודה ור שבע מן הסחום פחות מן הסשיעה
שלא יכא לדי סשיעה. ויכא לדי סשיעה. התוה אחרה ושב
אל משפחתו כעיבו נמצא עלפי הראשון טמל הים מעשה
רעשה יבן ושב אל משפחתו כל דמן שאין ר שבע כשיעור סשיעה
מייה. ופי בר לידן חשא חלפי ר שבע כתחות מרשיעה עפסל והכא
הכא נכבוחת תר מיה נקוכת האוזן אלא סרשיעה. ר יוסי בר
יהודה אומר נכעשה. ותנא דיוסי ובייהן הכא. ר יוסי בר יהודה
והיות שוין ומיין יסר ר יוסי בר יהודה כעבדה אין כעבר
מעשה לא. ומייתי ר שבע אין. אלא ר שבע מכין ומעמ
הסול והמיה ומחטו הל ולקחת כל דבי הנה כר ר יוסי בר יוסי
בר יהודה וכל עד ודל סיפא. ופסק אומר אין עבר עבדי כהן ר שבע
מיפני שנעשה כעל חוב אלא אפי כמחטו נעשה כעל חוב. והה
מי לתא דאמר אלא סרשיעה דקשא אלא אלאמר ליה ומייתי
דר יוסי בר יהודה אמר יוסי בר יהודה. ולא מטבא אם ר חנא
בר קטינא לא קשיא כאן ובגזל כאן ושחוט קא ובפסל בהמה
אפי בכל שהוא כגון אפי בנבכ של מחט הל כהן עבד כו יכן
בהמה ומהו דתא שהומחו בפחות מסרשיעה אין האוכ שרין
מלי הא. ומטחוט עלו בחדיה דבעבד דומיא דבפסח ויעבר חמצין
שבגלי. ראשון כרשיע בחר דעל אילו חוטין מיהו מיקדש מי
מיט נשחט ולא ברע מחוסר עינר ובבי כהן מי. בפסול להקריב
הל לפי. בר לידן קשי אם לא שנבר כיון דעבדן חוב עיבר הוא
שאיט בפסול בחור ועמן דבר ומטחוט עלו מרינה בבי כהן מי
ואו חוט בחור ועמן זה שאם עבד שאילל ועשוקו בזר בחור הל
דיקו ביה ושב אל משפחתו ואוכל. ועיל מל הכ דיקו ושב אל
משפחתו מרי לאפוקי בר אלת ליה משפחה כלו ואיתוי כהן דש
ל משפחה ודיקו ביה ושב אל משפחה. ויהו טין וכעבד מוחזק
שכמשפחתו לא יהא ר שבע. ותירוץ הקשן ר יותר מי להשות
בחל לידן והירושלמי. מה הישאל זוקא ליודן יהודה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

יהושע יהושע בן גמלא היה כהן גדול כראיתו בפ
הבא על יבמתו ותן התם אינם את האלמנה
ונתמנה להיות גדול יכנס ויעשה כיהושע בן גמלא שזקיק
את מרתא בת בייתוס ומטהו המלך להיות לכהן גדול ובגמ
מינהו אין נתמנה לא אבל יכ יוסף הגדול בן אחיו הנאמר
חסי תבקש דרבי עיילא דה מרתא בת בייתוס ומטי
מלכא עד דאמרי לה ליהושע בן גמלא כהני רבי מכאן
ישר שלא היה אחי לכהונה גדולה אם לא השואר וגר
בפ אין דורשין סמוכות אלא מעשה בתיטוס אחד שהיה
דורש בבית רבו בספר יחזקאל ותיה מבין בחשמל ויצא
אש מחשמל ואכלתו בתוכו חמש וגנוז ספר יחזקאל אמר
לו יהושע בן גמלא אם זה תנא טלה חמשים הן ובפ לא
יחפר אמר לו יהודה אמר רב טרם זמן אחר האיש ו
ויהושע בן גמלא שלא שלא הוא שהתבחה תרומה
מישראל יט עד שבא יהושע בן גמלא והתקין שיהא
מושיבין אותו תיטוס בכל עיר ועיר ומטבעין אותן
בן שש בכן שנה והא דתנן בפ מזכות שמואל הקטן
אומר בן חמש שנה ומקום היה קורם שיביאו אבנו
ובית בכן לקטעות ואמר ואיתא אמר ליה רב ליב שמואל
בצער ויבר עיית לא תבל ובי יב שמואל ע שילת היה
מקבל תינוקות שעדיין מתחילה ולאחר מלך נלת אלא אמר
מגולגל עדיין שנה אחת לחנט ולהרבות ולזרע כי אפי
ישעיה שיודע לזכר אבינו ואמרו תורה ובש ואמרה המלך
תורה תורה שה ובש פסוק ראשון בראשית שלהי ולא
הגדול ומגולגל ומטפל עמו על יד על עי שיבעי בן
תחשי שהרע ליסם בחיים ואמרו בנחת שנה שלימה
ובנפטר לבית רבו הבר שית הכל לפיס חורפיה יבן עמי בן
עשר ומשנה בעיהא נמו בן עשר יגבילו שנתים ומשנה
הוים שהתחיל להטעות בית רבו בראיתו פל נערה שנתפל
בתקנה אושא ואמר אבי אמרה לי אם בן שית ומקרא
ב יעיסר תעעתם ומעיקרא אמרינן הא ומקרא הא ומשנה
ומשנה בר תיסר ויורד עניו לחש לחיש והייב ומפקינן
הא אמרינן דמתנם כל המכמים בנו פחות מבן שש רץ אחרין
ואין מגיעו שכ ראש חבריו רבש אחרין ואין מגיעו
הא רכחיש הא רמיש מיקרא כל המכמים ולא זאו

כל הלוי שם ויהי עניין המשחה לפי נפש והכנסתם לפי
הנחת הבן אבל הנשפו לבת הפ פו ופנו הבורה אורבו
עיין והמזבח עי שבו ומקום ועי שתים עשרה
ומשנה והפי לה כיתרא עמנה בא יהושע בן גמלא
גמור היה. ואם יהושע בן גמלא בן גמלא שעשה הגדולה
שהיא של משעוע של זהב אף על זה מזכיר אותו ושמח מאו
מכבתי ומעלה נהרי בן גמלא ועיין שם. ותיתא הא וגל פלא
יכור יון אחר ובה כר כר חנה אלר יוה ירחה הטם תשע ימים
זה מקדש ראשון ושל רשע תקצר זה מקדש שיש שמחטו
בו יורר רבו מחות סהטם עם מהן מ שנה ושמעון ה עיין
שמעם לוה סהן דרוו ועשי ל שמעל בן פיאבי ועשר או
אחת עשרה ואלשר בן חרום מיטחן ומיקר עם וחשוב כל
אחר ואחר לא הוצאם שעבו פל או מות כתוב שעבו או אחר
היה עמיד רחבנו ועל יבי טוב היה רוחה את המזונה וגר
ביהושלו פה נבוי יוו מאשנה שהיא משמשן הוא ובטוחן בע
שמשון לא סהטם בן סל ביהשלא מיהו יבנם שמואל דור אחי
לו גורה שנה עשר טוו שמב ומעלה אבל שנים על ידי
שהיו שפולן סמיב ויש אומר שהיא הוקבים זה אחת זה בכשפים
עמשו שמשנה סהטם ויש אומר פלא ולא פב ולא פב ולא
פר ומהן שמש שמשון הצדיק מ שנה אלר אחר ויאחר הטם
תשפן ומים אילו סהטם שמחטו בנת ראשון ושל יש הנ עד
אילו סהנם שמחטו בנת שיב מעשה בחחר שלום בר
בנו מיזות של כהן שעם מלאת כסף ומחוקיהו של מסף
טיקים רפה אבל כאן מע ומחוקיהן של הב ובפ אחר ושלם בר
בנו שתי מיזות של הב ומחוקיהן של הנ מאדו כהפים
את המטרה. ואין הירושלמי חולק אבל רבי אין אמרו שנחו
ולא מתן ובן אותן שאתו או מיתה עמן או עדי כשפים
היו יותר מב מחות והירושלמי אמרי באותן שאתו אבל כאותן
שנחו לא אמרי. וגר דיון לא חשיב בחשבות אלא שאשן
הצדיק ויוחנן ושמעון בן פיאבי ואלשר בן חרום ושמעון
בן פיאבי הוא אחר מן כהנים גדולים ועטה פיה ארומה
מאיתן כהן פיה ושלעל בן פיאבי היה שיך גמור מאיל
כפחה בשלהי פ מקום שהגו שנחה עזרה ואמרה שאו
שעיים ראשיכם ובנם ישמעל בן פיאבי תלמידו של פנחס
ושמש כנהונה גדולה מעפב כתו הין אלמים ואנשים והם הם
אר אבם שאול בן כטפתמשוב אבם יוסי בן חנן אוי לי מ
מטת טתוס אוי לי מחלקן אוי לי מכית חנן אוי לי מחלישתן
אוי לי מבית הקוס אוי לי מלחישתן אוי לי מבית ישמעל
בן פיאבי אוי לי מחגרוסן שהן כהנים גדולים ובניהן גדולים
ואתיהן אמרכלין ועבריהן חוטנין את העם בקלות ותיתא
ולא חשיב עמי לשמן יוחנן בן ערנאי תלמידו של פינחס
שנחה עליו עזרה שיבנם. ונעה של המחית ששמשו כהן
בכהונה גדולה בחיי שיבן אותן ולא מתו שישמעל על ידי
עינוראן שעתה עינוראן מפין ובכנם ישלבב אחיו ושימש
תחתיו ובן שוב שבנם יוסף אחיו ושמש תחתיו ובן כולן
שמשו בכהונה גדולה מיהו לא היו בהנים גדולים אלא
ראשון חודר ועבודתו שיב אינו אחר לא לכהן גדול ולא לכהן
הדיוט. ועל שישמעל האריך יותר מישנה בכהונה גדולה
יפי שלכל אחר לא הוצאם כולא אב בחנן לאלך הבנים לפי
הבנים לא היה אל אחר שנה מיהן יש שבהן שנתים
ושלש ויש שנתן שנה היו שנים שלשה ואמרנה אז
נעמין ישמעל על ידי מקול אז מיתה אז שוחר ומרקחת כל
ימיל של יוחנן בן ערנאי. לא היה נחר נעזיה שם ולא ריך
הנת בכהונה אבל לא כולי הפי כאותן שנחנו. כל אילו שאונה
שעשו פרות מס קיה שמע הצדיק ויוחנן אליעזר בן
הקיים חנמאל המעי ישמעאל בן עמן הין בהנ גדולים
ואמעל שומנה עמה. ושנים לא היה סבן בגול אלא בימיו של

[illegible] מה לו כבי חנור
[illegible] ובעלה עלסר
יוחנן בן [illegible] יהושע בן תנ׳ שהייט
שמחים שמחת בית השואבה לא ראינו שמחה
שרשו כמעשה מרכבה נחלקו בזאת [illegible]
בני בנטיעת הנשאר דבעזרתן ואבנמ ריהן לא עשו ואסריה
בראיה בספר מיתות וכי בבל הר חנמה כראיתי בפב דהוה
שאל לרב כוכב אחר עולה לאחר שמנים שנה ומעבה את
הספנים וכ׳ והוא שבל ירו טלר ר׳ יהוד בן סתל כמו שבתבתי
בסוד סתרה וכיושלה שלבי פר מיתו דלמא ר׳ לעבר
ור׳ יהוד ור׳ עקי עלן לחסחי בהדן ובחוסין וטבריס חמתן
חר מיני ומר מה ומר ותפשהון כיפה אר אליעז לר יהוש
מה את עבר מיעבן ההוא מיש מן תרעא אר יהושע מה
ראמר ותפשייה תרעה והוו כל מאן דשאל ליה כמרתיה
וכל מאן דעיך ליה כמרתיה אמר לן שרק מה ועברתון
שמרו לי שרי ומקן שרין שרק אילן לחילן מן דנפקון אל ל
יהוד ההוא מיש הא מה ראת חכם אל שתת לימא מתון
ליה אמר ההוא מיש מה ראמר ואתבוע ימא אמר לן לא כן
עבר מטה דנבע ניחה אל לית את מוה לן והלך משה רבן
נבוה אל מן אל והלך נבוה הליך נבוה ובזר ר׳ יהוד על
שה דיחה ובלעיה. ותו בתרתא אר יהוד בן תניה יכל
חמא נסב דרין ואכטחין ועבר לון אילין וטבין ליתי לון
עטרין אילין ומבין ובפלה דבכורות מעיט שבעה
בחכלתו הגדול סבי ני מטינם. ההוא דאילו טריפות
מעשה לבת דיסר ולדיסר עשמו והוא שחר על עצמו
מעלה לא נתחני ערם חוץ מתעלן יתיב זת ואלמה
כראיתו בכיר מעבדין. גר בס אחר חמס מרה שאלו
אנשי אלכסנדריא את ר׳ יהוד בת מטולחת פי בתגרוש
משנסת והחזיה מה היא לכהנה מי אחריט לו. ואמר
אלמה לבב שאין איסורה שוה בכל מה פגם אן שאיסורה
שוה בכל איט דן שבה פגם אן דילמא מה לאלמה שן היא
עבמה מתחלת אמר לן היא תעבה ואין מה תעבין. ואב
הסור תמיה הרס ומה לי למעטי כיון דלו פריכא דהא לה.
חיל בעלי לא רשבינ הרס כיון דלו פריכא הוא. דהב נפא
ובמחלת. שאלו את ר׳ יהוד ערת המת מהו אמר לן מחלת
נפש ובה. בני ערות מהו פי ערות ערוה שמטאו לשורר
בלא חליצה בבה דרת ערוה פטור מן החליצה בבה ונפ
אוקין בנים מה הן. והא נפ מתר ואחין ערת המת. ואב
צריך חליצה ושאין ובון דנשאו בלא חליצה בבה לנפ מהו.
ומסקינ ומאי נפ מיט ומפטט ולר מחדר גרושתו משנסת
לבה. מי אחרינ לו ומה אלמה לבב שאין איסורה שוה בכל
כל בנה פגם זו שאיסורה שוה בכל איט דן שבה פגם
אן דילמא מיכ ומיפיך מה אלמה שכן מתחלת והבי נמי.
בבי בני ערות ושוב איסור שוה בכל ואל תבעה נבעה לנהמה
אן דילמא שני התם דהיא עבמה מתחלת ואמר להו בני ערות
מעיר אבי לכם שהנים גדולים היו ושמשו על בבי המזבח
בלא ערער ארם בעולם משוב ומיכ ומיפיס ובהן גדול כאלמה
מחמת שהיא מתחלת לתרומה אף זרעה חולן לפדני משולחת
יכן ימה לשוב הלא נעסלו בבאות אילו אבב דבאת איסור
הלא הוין זר מעבדים אבלה וכל כי תהי לאל זר כמי שדר
אבלה מעבדל כראיתו בפ אלמה לבב אלמה אבב הלבש לא כתב
מי עשטם כיבמה לשוב אין בנה פגם משוב הליכ ומילף מהו
דילמא ומיפיך בת משולחת נמי מאי טעם והבי נמי מסקינ
בהחולץ רבי ורבנן ההיא דאמר רב עסף אר שמעון בל אמר
מחדר גרושתו משנסת שהולר פגם והיא תעבה. לא
תיבמ ואין כמה תעבה אלא היא תעבה ואין עתה תעבה.

[illegible] יהוה [illegible]
[illegible] ר׳ יעקב משום ר׳ [illegible]
[illegible] ר׳ יהושע [illegible]
[illegible] ר׳ יהוד בן בתירה [illegible]
[illegible] ר׳ יהוד [illegible]
[illegible] ר׳ יהוד [illegible]
[illegible] ר׳ יהוד

עטר

ואין לעטר כתרים

כל השואל שאלה

עטר ומעל לפירות כתרומה

ולא יאכלו כתרומה אלא חרדים ותרומה

כל דהו אף בהכנה הכי נמי דקרינן תמיד

מה דיש התם שיכול אף לה עבר עבדי יאכל פתרומה

אף יצא עבר עבדי שאינו כהן. על הדא שתרע פרינון

ויצא לו פרוה עבדא מיד הו כבל שרה שירצה אכל ע"ש

ועבר אין יצאין אלא חרדת כמלים ואינו ואף לאו על השולח

ואסף לבר מן ציקרור מלא מרעת בעלים בעלים. מיהו כאן דש

ויחלץ בן נב בב דשלה לא יכול לא בחלה אלא אמה אמרוסה

בת ישראל אוכלת בתרומה הכי דרש. ודרשו חד לאמרוסה ופר לשומה

מאי דרש בהו ותו לא יהוך לא בחלה לא אמה לוד ואלא יש עלה

תשובה מא שאמעלה שם לא אחרת כשפחה שאין בעלת מחזקי

ונחליפין אלא והיפשלה לא אם אלא חזקה מיהו אינו טב

להקשות אף חליפין וגם השב הקשה לא. והא כמל המלחור ואיתי

הא ב כיתם ומשתרינן פלוגב. ונגל לפי שיש תשובה על זה

לא חשבו התנא לומר כל טהור בכיתך לוטה את האמה ואלא דין

הוא ומה שפחה כמעמת שאין כיאתה מאכילה בתרומה כספה

מאכילה זו שכשתה ומה לא אמר משום מאכ לאיתרך

בתרומה לא אם אחרת כשפחה שם מחזה שכ מאכילתה שהרי נבעל

כה תאמר נחשה שאינה נגנת מחזה מיהכי אי עבדי אמה לאמרוסה

ונגב לא אם הפרד מאי לו אינה הכא לאלף מכיאה ושפחה

כמעמת מיהכי דיינ"ן דעבר כמעבר נגמה כאשיה מכאה אשה

ומכל עם הזמה לאחיר ואם דקה כשף מעטר ומחזה אשה

איתקש לדרשה כאמה כמעמת אלא הדרשה. ומן אמי אם הבכהו

ולא תשו מבגבהה שבתמט ט ומל זה משום ודן מהמה עלו

אמו מהמה שיאמר נה כמה. ותו היכי מצ לאיבמר מה ומת

ישר והתרא אלא הדרשה מכשה דעבדה דלפיכך מה לשמה

משמה מעמת שק בעפה דעי תאמר מכמה מת ישר שמן ל

בעפה דעי. ואם אף כמה שמל אי תופה לא היתה אומלת אי לאו

מרבוא וכל טהור בכיתך משום קרבן ואין בעפה דעי הולך

בגשמה הוא ומאן דסבר דמדאורייתא אלו יוחנן בן נב בב ור יהוד

בן מתיה. ואם דמסיק אמר מה מעשה שהרי אחרו אין אמרוסה

מת ישר אומלת מתרומה עד שתשמה לחופה. אל כי מה שלמה אוק

בן בב בב אמר ר יהוד בן מתיה לא. שמעת עלין אורה ומסכל

משהגיע זמן ולא נתקיים אומלת מאמו ומאבות בתרומה ומסיק

ר שרקא אמר מרבנן לה הכל מרבנן ר עקיבא אמר אמה אחרת חולין ומחלל

תרומה. אלא באמרוסה ולא. עד ר אמר לא מרבנן מרבנן לה

שתי ידות של תרומה ואם אחת של חולין נאחר נגלי. אמרוסה

באמרוסה מאמר ספר אמר בר מרקו אמר מרעקיבא הול שלם לוקה

הכי. ור. כתר בן בתר הנדה כמשנה דא שמעבר מרקבה

עבד ומאמלה ולא. לבשלם אמר שלם תשלם מר מלבם לחיבה

והייט דשלם לא בשלם אמר. מ נעשה הוא. לאבדאחר עד אחר

ואמר עד שמבנם לאמקם אמר אבי חנא עלבה. ולמקן מקבל

דבר שלמבשמן אמשום מדעולם הייט מ ושבר מ שמעון שם

ולשלם תקנת בין בשמה מדיאתר לה. לא מ מ מ אמר

אמר מבסל תלמוד נגמר בבן כמה אלא עמ כל מלבה בתרומה

[illegible]

[illegible]

[illegible] אם למקרא

[illegible] ר' יוסי הגלילי [illegible] אומר [illegible]

[illegible] עני עוני [illegible] אם למסורת הבית [illegible]

כסעודה [illegible] אין מחייבין אותו זקן מי

[illegible] בגד שבגדיו אלם מחייבין לו ער הרגל ומחייבין

[illegible] כרגל שם וכל ישראל ישראל וירחו דברי ר' עקיבא אומר לו

[illegible] ובני נאמר ויראו והלא לא נאמר אלא ויראו משמע ר'

עקיבא מקרא דרוש ומקבל מדרש ר' עקיבא את זקן לא

תשקב לא תשכב לא תתן שכבתך שכיבתך ובכפורות [illegible]

[illegible] המוקדשין דרשו ר' עקיבא בגבורה יש אם למקרא

[illegible] פרשו רבותינו מה שקרשו אם אין [illegible]

[illegible] והיה הבל מיש הושה בו שום מיש לעקיבא [illegible]

[illegible] כתוב ישמח אינו שמח אלא ישמח לאחר מן הכר

שיש שעושה שלישי ורביעי ישמח ישמח בחסרת וקשה

[illegible] נעשות נעבדה שנתחרבה ונתגדשה

[illegible] אין לה דם ר' עקיבא אומר יש לה דם וכולעי

[illegible] אתים [illegible] ומפקם לה לדם [illegible]

[illegible] ר' ישמעאל בר' יוסי אומר יש לה דם ומוסה אמר

שני [illegible] המקרא כתבו רבי יהודה אומר לר' עקיבא מי נאמר

[illegible] והלא לא נאמר אלא ויראו אלא ר' יהודה יש אם למקרא

[illegible] בגד מי בכיבר שלין תבא על המתים אל יאכלו אותו

[illegible] בגד מי בכיבר שלין תבא על המתים אל יאכלו אותו

כהן לאחר על הפסח שנאכל בשתי חבורות יכול יהא שאכל

בשני מקומות תלא בבית אחד יאכל וטל עד יבא ר' יהודה ר'

שמעון אומר יכול יהא הפסח נאכל בשתי חבורות תלא בבית

אחד יאכל מנה מייבלב ר' יהודה סבר יש אם למקרא ור'

שמעון סבר יש אם למסורת שבבית בבית אחת וכפלם רבותה

תרשלש כהלכן ושלשית אפר טפח ר' שמעון אומר

שלש כהלכן ובעיית אפר טפח מאי [illegible] רבנן סבר

יש אם למסורת [illegible] ר' שמעון סבר יש

אם למקרא [illegible] ר' שמעון אומר

שמעון אומר כולב הגדול אתרוג היבש פסול ר' יהודה

מכשיר והא איתמר רבה ואמר רב אתרוג לחור בעיר

יהודה הור אכל לא כולב ומסדיל ולר' יהודה הכל הרך

הוא מכעי ליה הור מאי משנה לשנה אלא אית ליה

ישראל אם למקרא אבל בפלא [illegible] מן התיה שם [illegible]

[illegible] כריך שבא [illegible] ופליגי [illegible] עליה

[illegible] ר' יהודה אית ליה מסורת [illegible]

[illegible] הדרי [illegible] מאי מקרא [illegible] כין [illegible]

אתרוג מאי מצי למדרש [illegible] ומסורת הדר זה הר מאי

[illegible] [illegible] מדרש [illegible] ומסורת [illegible]

[illegible] מאי [illegible] ומסורת היכ רבי

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

ירושלים כמירה וחפירי [illegible]
בעי יחות משלם הוה אמ[illegible] לספרייה זיל [illegible]
ואחיר נגון דבן זכאי בעי מפקוה ולית כחיילה משל[illegible]
הוה מיטרא נחית ולמי ירושלים כמה מעלה גדולה היא זו
שאפי' על ידי שלוחו היה נעשה ובר כמשה פ"ש עשרין אחלו
עליו על ר' חנינא בן דוסא שהיה מתפלל על החולה וכבר הר' מעשה
שחלה בנו של רבן יוחנן בן זכאי אמר לו לך חנינא בן דוסא וסי' עד
אלמלא הטיח בן זכאי פלשו כל היו כולו לא היה עונה אמרה לו
אשתו וכי חטאת גדול מזה שהוא דומה לשר בפני המלך
ור' חנינא בן דוסא ועכי והשתא אפי' על יד שליח משלם שהיה
נעשה ובר כי לשרבי עשרו ר' חנינא נענה יותר יותר מרבן יוחנן בן
אכל לשרבי רבים שני הלא ר' חנינא בן דוסא שהיה חוץ כל העולם
כעבר וחטאה בעת מיד היו בשמים יורדין ועוד ירושלמי
לעה ובעת היה נענה ויד כרי שלא יעשה ואפ' כלא בעית
תעבית היה נענה ובכן יוחנן בן הוא שהתקין תשע תקנות
בירושלים כמ' אחרון דאשר השנ' ואחר מן התקנות שלא יעלו הכסף
בפנלין לדוק ומפר מפשה פ' אילו שחרר שלא תפסוק רשע
בעדו ומ' ל' ויקטריה ואחרי דק גרשה או בן חלוצה הוא
ופ"ה שלא ראוי לבא בכנסת נפנל ומחנעל אלא אסרו אלא
שלא לעלות לרבן ואם הסורר תורה ומה היצרך הגאון ה
והשמיעה זו הא תן משלי מפר מרמות לא יבנס אדם והר
המת מטל ומעל אל בית הכנסת תן סוכ מעלה פ' שלש
האמת אינו עוני לפני התנה מטל ואף לא יעבר מכלו לפתחו
שיך לו לר נפנל שלא יתפשוהו בדרך אחרת גר התם מאש
השנ' פ' אחרון יבאה פ' לוכ הגדול ראשונ היה לוכ ביטל
מקדש מל שמעה ובעבלא יום אחר משחרב בית המקדש יבנה
התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא נטל מרמנ כל ז' זכר למקדש וגר
עלה ירושלים כמ' ושמחת לפני השם שבעת ימים אית תנאי
תני משמחת לוכ הכתוב מדבר יום ראשון וכר תורה ושאר
הימים מדברי סופרים ובן יוחנן בן זכאי מתקן על דברי סופרים יאר נשמחת
עלמים בכל מדבר יום ראשון דמי תורה ושאר הימים
דבר תורה ובן יוסי בן מתקן על דמי תורה ויש התקנה אחר
בהגדה כך בא סוכה הגדה מירושלים סוכה ראש הכל ועל אם
הסודר דאשקלם הא דהג מר משמחת לוכ הכל מדבר יום
ראשון מדברי תורה פ' טבלים ושאר הימים מדברי תורה
נמקדש ובן יוחנן בן מתקן על דברי תורה פ' מין שמקדש ומי
תיקן בטל מדבריהן זכר למקדש ומר משמחת שלשי הכל מדבר
יום ראשון דבר תורה פ' כן נמקדש כן בגבולי ושאר הימים
מדבריהן אף נמקדש ובן יוחנן בן מתקן על דבריהן ויש התקנה
אחר התקנה וכי יש לעשות זכר למקדש כדמר שלא מן התורה
ומה שאני הקדר מחלוף השיטה אפי שבאתה הל עשרה מדבר
בן חשב דבר הכל ועבר זאת היתה ירושלים יתרה על יבנה כל
עיר שהוא רואה ושמעת ויכולה לבא ולראות ולבא ולבא ולבא
שיהו כל הדברים הללו כמשל בבר דבר מי מאי דלא מחמנו ומקלי
הירושלמי ומאר אף בינבה בן פ' ומל עיר שקראה ויכולה לבא ומ"ל
ובן תקנתן בה ומשני ירושל דמר תורה ועיירות סמוכות לדבר
מדבריהן ובן יוחנן בן מתקן על דברי תורה ומה
ועיירות הסמוכות לה מדבריהן ובן יוחנן בן מתקן
ויש התקנה אחר תקנה והירושל שאמר ירושל
ולעשיה ומפיק הא מתן יב של ראש השנ שהל
בשמת מקדש תקנתן אבל לא במדינה בן התורה
ובן מלא ומסיק מת אחר אות ומל ופרק מי מסתיים דבר
מהאי לישנא מעתה אף מקדש לא ידחה ומשמ
מעשה בדיה אלא מסתמא דומאי שופר מקדש

[illegible] הולך [illegible]
[illegible] אשום לא יעבר בזמן רבים
[illegible] לא יעביר משה הוא עצמו
[illegible] ומשה אחרי הרי כל מי שמעביר אחרי בריבוי
[illegible] יעבור שהתנו שני בני עליה עמהם בן עלי ירי
אחרים והיא רשלמי מיד נטל ישלמנה יש לומנה וכיון
שמשלם שויה כתשלום ושלם את הנטלה נשויה הרי השלים
התשלום. נה היא דלמשן דלמדון יזכיר דלמדון ומשה שיכל
לבני הדר ומה משה לחוד וכיון שכבר כל ישראל הייו
הלוי ואף אם אינו חוכר ומשה דלמדון כלו אותה
שמיעה שילמדון ויראה שוחו חוכרן ועלוה משיכלו לחר
ואחרים. ואבר אורחיה דקא משמעינן דהאחר את אחרים
ולחר הוא עשוו תחילה ואחרכ לאחרים. והיא תכיה הכל:
כלו לא ישמע אף הוא עצמו ואם הוא עוכר יעלומי עצמו
מאיזה שעה ויכא מכלל עונש הכל דרשי ישמע כל ענין ש
שמיעה ומי שמעיר עליה שמא לא הרי כל מכלל שיש אחר:
יוחנן ר' יוחנן בן גודגדא גר נתנאל ושלום ר' אידהו
פיוס הפקה אילו בן המשוטן שהיו מזרש יוחנן
בן גודגדא על הגלה שעריה וגר מי כסדרי ביש אחה ומכיר
אתך אל כל הקדש זה האיון ומן הוא אוד לא יכאו לאות
ר' עקא אור ויהון חד ושיר מן הבוה וט עד לא ידעכו זו מזהרה.
לא יאוחון זה עיקש. אין ל אלא לוים שעטשין ומוזהרין על
ענוגה. כהנים כהנים על עבודה. לוים ויכין הלבה הם מעבודה
ואכיתה מיין הלבה אחם ומנר הזקש ר' יהוש בן חנניה לסייע
זה ר' יוחנן בן גודגדא מי. ל חזור לאחוריך שכמי אחר.
מחשיב כמעשך שיני מן השעריים ואחה מן המשוררים
ולמי בריסה מיגא ומיא ריבן ומר כעיקרן ל אין כעיסן
הנים לא ומיהו הם הם אחם אחב כשלהם
הם כשלהם מיהה בן כשלהם אין כמיתה אלא
[illegible] מכי [illegible] המשורר ששוער כשל חמרו
[illegible] ואחרים אחני המשכן ומשה אהרן ומשה ומרן והדר
[illegible] אלא לאו
[illegible] המשוררים שמעשה אלא
[illegible] היא רבים מעשה כל יוחנן בן חגגה שהלך
[illegible] ר' יוחנן בן גודגדא אי לו בני חזור
לאחוריך שאתה מן המשוררים ולא מן השעריים מאי לאו כהם
[illegible] ומי סם מיהה היא יגעיו כה רבו מי אלא. בשיעי ומי סגר
הזהיה היא לא רבלא אזהרה היא ומי ומי בקל הקדה הא תכ
שבבר אתה מחייב ביפטרך הא ודאי הקדי היא. ולמי גבי הספרי
ריה ר' יוחנן זקן ורבו של ר' יהוש ובאל בני חזור לאחוריך
העניין רב ולהאיר גבי הספרי פרט רבן חמש ועשרים שנה
מכן חמשים שנה ישוב מעבדת העבודה שומעני כל עבודה
נמשה הכל לא יעבר עוד ושרת את אחיו כאהל מועד חוזר
הוא לנעילת שערים ולעבודת בני גרשם כל דהייב שיר ואי
איפשר לפרש הוריד ולעלות ויעיות המשכן דהייב עבודת
בני גרשון מכל ונטלו את יריעות המשכן אלא אפי לעבודת
בני מרדי ומי אלא כל זמן שהיו טועבין בעגלות יכן בנו יגבעון
שלא כאו לחטחה ובלה עפלין כמשמע מחמשים ומעלה אלא
הם דקל לעבודת בני גרשון הוא שיר והם ולא בגרשון משום
דחסף בגרשוני היה חסר המשוררים כולל בדרכי בימים אז
[illegible] כרשם אסף ואחיו. וכן ויעשב ובני הימן ואחיו
[illegible] ראשי התפלה יהודה לתפלה. והאי דמסקינן כהל שוחט
[illegible] לו מכן שלשים ועד בן חמשים כשר לעבודה ושנים
[illegible] כולם כאהל מועד אבל כשילה ובית עולמים אין
[illegible] אלא כגון בי עיקר עבודתן המפורש בתורה הייב
[illegible] הקמה ופריקה דאהל מועד כל זמן שלא באו לשילה

ועכ"ל [illegible] השיר כאהל מועד שמדרש הכל משכחו לשילה
שיקו עכשוהן השיר הלא נקט שילה ובית העולמים והא מי
ובמדבר היו נפלים מקול דהם כמה תנאי ואמוראי מייחו מקמי
לשיר אן. מדבר ומיזה שיר הוקמו משילה אם לא אחרו שיר שהיו
משוררים בחדרי גר בשמות ל' חרש ועקרה מס שרות העיר
ר' יוחנן בן גודגדא על הרשת שהסילה אבה שהיל יוצאה נגו
אעפ שהחשיב קיוחשי תורה יוצאה נגו ולא נענן ועתה
ומשקרש מי רבא כגר. ומפיק מי כעריות שהעבר על קטה מת
ישר שנשת ובהן שהיא אוסלת מרגוק ועיין על זו בסור ר' יהודה
הכהן ועלה מריש הגזל שבטאו נכיה שיטול את רמז ועל חטאת
הגזלה שלא עוצה ורבים שהוא מסברה חפש תקון העולם הני
עריות ר' יוחנן בן גודגדא כולהו תנן בהנזקין ותמה הלא תנן
הסם כיבמות כולהו מיהו שמא ומיר ומיירי דקא תנו הכא כמה
רבה חפש תקון העולם תנא הני ומיירי ותנא הני תנא כולהו יש
הכא בהכא ביחיד ור' יוחנן בן גודגדא תקיר גזלהיה ניתן בן
אין ווישין יוחנן בן גודגדא היה אוכל על טהרת הקודש כל ימיו
ואיתה מטתחתו מזרע לחטאת. וזה תיר שם יוחנן בן גודגדא זה
הוא ר' יוחנן בן גודגדא שכתל מקני מה הוהו כאן יוחנן ומאילו
שהתנ ר' יוחנן וגם מעלות שערים שכתב שהיה מחזה על נעל
שערים הוהו יוחנן וזה לא מקם שכל המחזקן לא נקיו מס ר'
אף הוא לא נהיה כל אלא כשמו שהרי שוב הוהו ר' המלך יוחנן
ולמיני קהגתה ולמה אכל זה מילה ויש לפרש יצהיה ערין מחו
משהתחיל ועדיין לא שמן מדבר כהרש שהיה אוכל כל ימיו על טהרת
הקודש יוחנן ר' יוחנן בן גודגדא גר מס שמיון הוריה
מעשה רב יהוש שהפליגו ליס. ואף לו ר' יהושע
עד שאתה תמיה עלי. תמה על שני תלמידים שיש לי כיכשה ל אלעזר
חכמא ור' יוחנן בן גודגדא שיורש לטעד מה טיקן ניכ ואל לקן
מה. ואכל ובגד הלטש ערן רעתו והושיקן מקשיטו ולא יש לכל
עליהן מחמה יצעה יש מייהין המס. ונר כי זה ר' יוחנן בן גודגדא
שהיו בני סמו אז בני אחרון אלמים יקרש ר' עליהם אחיהם ומתיקו
ויש אמו מהיים מהרש ומהרי ומיקרה ומל תלמידים מראיה מחלה
חגגה. תו גר מתחלה מהתה מיס תמוחה. ובירושלמי ומכה
ברמחות. אל יהוד מעשה בנו של ר' יוחנן בן גודגדא שהיו מרמיזהו
על שהיה ש כירושלים מעשין על בגן זה יהוד מכם יקה ובכרי שמה
מרש שמרס תמוחו תרומה מכאן אחרו מחשם ומיה שהמיוחד
אין שיכיה. ומחשבה ומעשיה על גב חרש שוה ובלן תוו ומעשה
ר' יכיה. ומחשבה ומיה. לאם מי כירושלים מתחלה. מס תחומה. ובכ
אילו התס אל יהוד מעשה בבנו של ר' יוחנן בן גודגדא שהיו מלין
מרשין ובל עבירות שבכירושלים נעשים על גבהם ומס ומיכ יודע
מיזה ר' יוחנן בן גודגדא אם רבו של ר' יהוש או תלמידו.
יוחנן יוחנן בן גודגדא האחרון שהיה בימי רבי הקדוש
גר לא אילו טרמו אל הגלוה. אל הגלוה ר' אלעזר
מכשיר ותכמי פאלין. ובכר העיד ר' אלעזר ספרש ויוחנן בן גודגדא
ופני ר' משר מחיר על הגלוה שהיא פסלה ועל כי זה יוחנן
גודגדא מכני בנו היו שאין לפר ולוו. שאחר מחיל האריך יומים
עד ר' והעיר ועיד שהרי בני בנו היו בימי ר' ולא הוא הלכן
בירוש יפה ששלשה הו על פי הלכות ועל פרר הרשות.
יוחנן יוחנן בן הכסי הראשון שהיה בימי ר' נחוניא בן הקנה
עם אנשים הקדושים בזמן שחבר לבן סתרי הרוים
מאי מיפשר לוו של יוחנן בן הכסי זה יאמר שחלעות מפי ר'
יהודה שהיה דור שלישי אז רבי עני כשבר מתב מתחלת הספר.
יוחנן ר' יוחנן בן הכסי היה תלמידו של ר' יהוד בהה
ותנים יוחנן בן הכסי אומר קומץ בחחת מעמנו פעמו
מן המזה ומכר מתב בהל יש לאיראן ולמסר ומכל פליב מלה ומוקי
וקיא. ר' יאחג יאמה כתבלש מה אני בחנם אף אתה בחנם יקבל
ר' יוחנן ר' שמעון מאי ראיון ר' יוחנן אמית פמים מעמה ומשכל ומשמ

נחוער ובלבד שלא יכון מלאכתו מושר ונגר ורמיה עד
ימיו היה עשיר מכה בירושלים ומשני להו אחורא רב
הונא משני הא בר נגרי הא טרנפחי רב חסדא משני הא בר
נחולי הא מחציני רב פפא אמר כאן קורדם גדיה כאן לאחר
גדיה רב אשי אמר הא ר' יהודא הא ר' יוסי דאר יצחק בר
אבא מאן תנא שיטי מושר דלא כר' יוסי ואליבא דר' יוסי
ביבר שאינו אחר ביטל אבל לא ביבר האבר מיהו לא מישתא
הכי מדלא משתא כאן ביבר האבר כאן בשאינו אבר ומי מעיב
אלא ידאי אליבא דר' יהודא הכל אסור אבל דבר האבר אם לא
על ידי שיטי דהא הציר והמיער ומתקן אליבא דר' יוסי
וכמאן אין אדם צריך לשאול על הרמאי דתעמיד ובגת ר
מלתיה דר' יהושע בן אחיה מהן ובגאי ומהן לשבח דאר
נשר תנחום בר חייא ר' חזקיה ר' לעזר בן יוסי ר' תנחום בר
חייא נשר יהושע בן בראשטה היה מעשר נעשה לו חלקים
שליש לחסדי כהונה ולויה ושליש לאורח ושליש לעניים
ולחסרים שהיו בירושלים ונתבלבל הספר כתב בי יוחנן
זה כהן גדול אחיו של שמעון הצדיק בן אלישיבה
כהן הגדול וכבר ימים סמ"ם בשמונה שני מלחמת שיב
ששמשו יותר מבן מאות סהמ"ם ומונה משמעון הצדיק
שהוא שימש מ' שנה ויוחנן זה אחרי מונה ע' שנה
ובן בי שמעון הצדיק שימש בורם יוחנן וגם בשלהי מנחו
שבשעת פטירתו שנה שמעון הצדיק חונו בני ישמש
תחתיו ונכסר יוסף בן בריון כתב בי ודאי חומה היה כהן
גדול ובל לפי שהיה קטנה בין חונו ובין שמעון בראיתא
בראיתא בשלהי מנחו בר בי שניהם ניחו מכהונה גדולה
ונתמנה יוחנן תחתיהם שכל זמן שיהיה חונו או שמעון
יהיה עומד תחת אביו ובן בנו של כל כהן גדול אלא שנתנו
שניהם מפני המחלוקת ויוחנן כהן גדול הוא ששמע בים
הכיפורים כשנכנס להקטיר קטרת מבית קדש הקדשים
נכנסו טליא דאזלי ואגבאי דבא בנאנטוכיא והטל מסורש
בספר יוסף בן בריון ובעה על סדר ישאי בנאד יותר
יוחנן יוחנן אוכל חלות בפ"ב דכתובות אמר ר' יהודה
אמר שמואל מעשה בארם אחד שהיה מסיח
לפי תומו זכור אני כשאני תינוק כו' עד וחכמי בבל
הימנו יהיו בוכין אותו יוחנן אוכל חלות עיין למעלה בסדר
חננא דיתבנאה יוחנן ר' יוחנן בר אלעזר
גב בפ' הישן אמר מעשה בר אלעזר ששכח
בקורתו של ר' יוחנן בר אלעזר אמרי לה בקסרין
הגדולה חמה לסוכה אמר לו ר' מהו לפרוש עליה סדין אמר
לו אין לך כל שכר ושכר שלא העמידו חלק שכר יהודה
יהודה ובנימין העמידו מהן מלכים על פי נביאם וכן
נבוכדנצר תרשא והייתן נבוכדנצר בר פנחס בן יאיר מונה
עתניאל משכר יהודה ובוזה וכרך מהר אפרים מקדש
נפתלי בעמון משכר מנשה אבימלך בן אחרא תולע בן
פואה מיששכר יאיר הגלעדי מחוות יאיר מנשה וכן
יפתח מגלעד אבצן מבית לחם יהודה אילון מזבולן עבדון
בן הלל מאפרים שמשון מדן עלי ושמואל מלוי מבנימין
יאשיהו מלכים ומיהודה מלכים מאפרים יכבעם ומנשה
יהוא בן נמשי אבל שמעון לא בא העמיד לא חלק ולא שו
שופט ויש לתמוה והלא אשר וגד וראובן לא העמידו
שופטים וגם ודאי לא מצינו שהעמידו שופטים שהרי
יר מושיבים עמדו מיהודה עתניאל ואבצן מהודר בן
גדא ימיב בנימין כהה ודמה נפתלי בעמון ובן ויפתח
ויאיר מנשה אילון זבולן עבדון מאפרים שמשון דן עלי
ושמואל לוי אלא מצינו בדברי הימים בי [illegible]

[illegible]

[illegible] אמר רבי יוחנן [illegible] בפרשת

[illegible]

יוחנן

[illegible]

יוחנן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אם [illegible] ולאחר הבדלה יש
[illegible] שפיכי
[illegible] שהרי
[illegible] אבל אליבא דרבי עקיבא אינו אלא
[illegible] שנגלו לאחר הכיעור נפוף שכיעי
שפה בלשון משכיעי מזמורי ויהל ונטיעתו ומזל
שבעי. אפילו מדרבנן מותר אבל אליבא דר"ע פליגי והא
דקתני בשמעון בספחי כרוב של שבי שיצאו לחוצה שכיעת
איש מחוץ לעיר ומיעטא מילתיה ומה שבל מהל
תיקון שלא שכיעי ומה שלא הגיע לאחרון היינו של חוצה שכיעי
ולא נגמרו לחזרי תיתירא אטו איסורא עבר הוקמו חכמים
הלא שפחה ומעלה סתרים וסיים ובוי ואת ואחאי ספחי טוב
[illegible] נגד העיר שאין להן אחיות. והם שתי ואיחלופי כשל
שמיכי שנגלו עמי עד שלא הגיעו לאחיות ולא יועט היני
[illegible] מיבן מן ספח שאפ לשם אין לזוג שהונחים ס
עאין ונכוחים לעבון כל זה העתקתי מחוב ויכם הלוי ועלר
כתב [illegible] וזה תיקון דכל ירק שרה יהיו לעמוד עליו
בין פרש לשון אחאי פליגי [illegible] עליה דר"ע שמעון והסר
ומיכ לאיסור מפס מרקית העין ושרש לחטעי וסדר שהפסח
נטל מותר דכתב עמי קל מוספקל ושכיעי אב ידעות
שהוקשו ופני ראש השנה מותר לקיחו נשכיעי ואם היו
ידים אסור ואחר לאחרי כשל שכיעי ואסור מפני מראה
העין ובגמרא נאב ושכיעי גר בני מערבא זריעי לזרע
ומיכ ופני ראש השנה של שכיעי ונגנסה שכיעי פשיט
דעל מותר יקו מאי תני ר"ח אסור תבא לחלפתם בן
אחיל מותר מחן דתבי מותר דכי תורה מחן דתבי אסור
פני מראית העין הכי לחדת שהבכנים מעורב שכיעית
מותר דכי תורה בלשמעון ואמר מל הספחין מוגרין חוץ
מלפחי ניחוב שלא יבוא מן האיסור ומשמרין האחיות
[illegible] ואסרי מ"ש [illegible] אסור ותמה מאי
[illegible] ר' נעלים שיצאו לשכיעי לחוצה שכיעי אם
יצאו [illegible] נהן נחנים אחר מותל ואם לאו אסור אר
יוסי מעשה וזריעי אם גדל בעצמי לחוצ שכיעי
דעשהו שעורין והיו מוגלין יורין ומנכשין לתוכן
ומכיס יין לתוך קופתן וכאו ושאלו מתל יוחנן בן
נורי ואמר אם עשה מוש כבן מותר ואם לאו אסור
ומן נמי נפ נגות שוח מחיימת מותר ליקח לוף נמוש
שכיעי ר' יהוד אומ מיד ומנ אומ משיריכה הארץ ומאן
עלה נמא מאי טעמ דר' יהוד גזרו עלהלוף ולא על
הירק מי הוא אל ולא גזרו על הירק שלו מותר נחוצאי
שכיעי מיד הם שמעון מכל הני רשפיחי שכיעית
שן עאו לחוצה שכיעי אין אסור אלא מוגבל ע
[illegible] אחר דרוצאי שכיעי ועכ
[illegible] חולק בין הפה שנלקטו
דוקא זמן הכיעור לעבר עליהן הכיעור דכמי הל אסור
בן הפחה [illegible] הן לא נזרע ולא נאה תבשלתו
[illegible] שנלקטו קודם זמן הכיעור ועבר עליהן
[illegible] שנגלו לאחר זמן הכיעור נהנו פליגי
[illegible] ורבנן חלק עבר כל הפחה אסור בין שנלקטו קודם
[illegible] בין שנגלו לאחר זמן הכיעור ורבנן סברי דוקא
הנו ספחה [illegible] כשעת הכיעור אסור ורשי לא נאסר
אחאי [illegible] אבל מי גבעי אבל מה שיעמח מן

הספחי לאחר מיכן לא זמיר והשי רפליגי נמי לא שמעון בספחי
כיון שנגלו לאחר זמן הכיעור ומיעמ ולמדור עמי אימס ומן ר
כיעור וטעמ דר' שמעון ומתיר לאו משום דאין מין כלה שרה
הוא אלא טעמ אחרינ שאין מוצאן בן כיר השרה ואין הוא
ולא ירעינ לחדשי. ומשמ אם גדלו קודם הכיעור ונתלשו ועבר
עליהן זמן הכיעור ונעל מודו ראש ספחי סוב אסור אשום
הכי מודי פלוגתייהו אליב ר"ע ולא אליב ירבנ ומשמע
ליה דרעל כאחין שאחר כפחי שנגלו לאחר זמן הכיעור דא
מודי ר' שמעון ורבנן ורוחיא ספחי סוב ומתיר ר' שמעון
דבתרה מודי נשאר ספחי ספחי סוב לא שרי ר' שמעון אם
נתלשו קודם הכיעור ועבר עליהן זמן הכיעור להכי מודי פלוגתי
ר' עקי ולא מכנ יכן סיים כתספות מלא מחילתא לא ידעינ
לחדשי וגמרי להאי מייתי משום ומשנה מיפטר דר' ופלוגת
דר' שמעון ולית נמי ר' עבר ר' יפרינה ואם הזור תוהין
ויהיא על הלכות הפ של דברי דבתרי שמתכו והניאו שנכשו
מעיר שכיעי ושכיעי ני אלא מה קומא פירות שכיעית
הטר הייתי תרות שלא הפיאו שליש ששבנסה השכיעית
וגדלו ונגיו משכיעי סהן אף פירות שכיעית כגון זיתים
שאחר שמ נשמכיאן שליש ושאר מיכן כראיתי נאנש הטל
פלא תכן הל כפלא ראש תרומות התלתן משהגמר התנאה
והזיתים משיגיאו שליש אתן הם מס שכיעי פיר
חמורן והדומן הקנים והשומשין שהשרישו לפני מאש מתעשרין
לשעבר ומותר שבטל ואם לאו אסור נשמעי ומתעשר לשנה
הבאה וכן חילן אחר חנטה לפי מה שהוא שהרי נטתשוח
שכיעי שלהן שנה שנה שהן עושין לשלש שנים ומתרוג
נרשם הל. ופספחי הייתי הטר מה שנעשר מן הדשים הן הן
ספחי שנה ששר מעיחת שכיעי כגון דלע יכאותה שנה
עצמה גדלו אוכן עמחי וכן אב מירקות השדה של שכיעי
עמחו עלין כגון סוב ולפת שאדם להוכות ולהמחיק עליה כל
אילו הייתי אומ הן הן ספחי טכל ספיח דעיריך וכל אכילתה
ספיח שמפירות שביעי נספחו אילו אכל מאילות לא שיין
ספחי ומעתה שיאיתי שרב עמים גאון פירש שאף מה שנכנס
מעיר שכיעי ושכיעי לא ספחי אין לו לפרנס. ולפי מה שפי
אילא הלוי כי ספחי שעבר עליהן זמן הכיעור ואמרינ עקשו
[illegible] לרבנן [illegible] אמרי דרשי הן לא נאסף תבואתו
אלא מה שגדל לאחר כיעור מוחר מן התורה ואלא הא אמרינ
שקלים ס התרומ יגד מנהו ס ל דנטת הציטר נתלתו ונהכ
והעליה ומה שוחרי ספחי כשכיעי עטין שסס מתרומת
הלשכה הואל מותר ומתחלה לגבוה דגר האסור להדיוט
קרי כאן ממשקה ישר מן המותר לישר כדרכנ נפלא ומנהו
מהאיא כשהוא אוכ מן הנכר למעה שאין תלמוד שלא והוציא
את הטרפה ופרכנ והא מהכא עקלא מרהם עקלא חתן מס
תרומה פ כל האסור לחזקה זה וזה מותר כאכילה ואכור לגבוה
ומבח מהה אמ רב כפס ממשקה ישר מן המותר לישר ומראי
כאילו עומדי ממשקה ישר מן המותר לישר מכאן אמרו אין מכאי
שכם מן הטבל ואם ספחי אסור לעולם כשכיעי לר"ע אמר
אם הוקם עמן ממשקה ישר וכן לרבנ סתם ספחי הרשון לגבוה
כיון הייב זורם הכיעור ור' שמעון הכישר עבר עליהן אמר לר
עקי תמה ומפקם אם תמה זו בכלל ההיא יפ כל הכסות
השבור רבי אמר אמר לה מי לה מי ס חמא לה חבוקא תבן שומרי
ספחי כשכיעי טבל שסק מתרומ. ומאי נהי לאכלה ושיקה
והכא איכא הומץ הלשיקה נאזל כך פרשו יטתי ותיתה הלא
מעשי מבלה שמר. ומשני רב חסדא ואמר לו ויותר בה ואת
אחרת תבטל הל טבן ואתי עשה ומבטל לאו הכא מכלל עשה
כי האי הלאן ומה ולא לשיקה הס הכי מי אמר לר עקי נמי
זרע ותרע דהא ר' יוחנן ר' שמעון הייבו טעמ ומכיא ספחי ולא

[illegible]

[illegible] שמעון [illegible] ומשיבין
[illegible] כותבי נבואות כשורקי תורה ו[illegible]
[illegible] כותבי מדות וקמיעין כשורקי תורה וקמיעין שאין
ליכתב מפני פיזות נפש. והא דתנן ואין מצילין בקמיע
שוכמר ריפא את החולה ואין צורך עוד לאותו קמיע אבל
אם עדין ודאי מצילין אותו מפני פיזות נפש.

יוחנן יוחנן חזקה פלא ופסחא גר אמר יכין בי רם
אזלא אור יצחק ועשה כשדם אחר שהניח
דיסקיא מלאה חמץ אמר יוחנן חזקה ינקבוה עכברים
והיה חמץ מבעבע ויורד ובא לפני שעה ראשונה אמר
לו המתן וכל עוד חמשית אם לו עד ואוכרה כשוך ומסקה
ומוכרה לגוים וכי יהור ויאמר תלין כל חמץ ואותר להאכיל
לחיה ולבהמה ולעוף ולאכור לגוי. יושלא פא ופסחים
חר ט נש אתקיר דיסקיא ופיכשא גבי ר חיא ויוסף
יוסי בר בון יוחנן חזקה הוה אתא ושאל לו אמר לו
פי כו נשעת הכעיר גר הא דאר יוסי בר אבון יוחנן חזקה
הוה פי יוחנן חזקה הוא היה דנתקר ולא ר חייא רבא יכן
דיכן אבל אין לפי יוחנן חזקה הוא היה אותו בר נש לוה
המקיר ולא תיא היו עולה חולה על הכבלי יהתם פליגי
מה הוא שעת הביעור אם שחרית או שעה ראשונה
ונפל מיט שאם הגרישן בשעת חמישית או עשאו
תרומה כולה מחר התם גר כפלא ופסחי יוחנן חזקה עבד
הייתא בי אתא אלר חטיה נעשו יפות וכל ונר
ומעיר חזקיה היה שמחמת ביהושע לערי ישל רבנן
נתן פי יופר וגם פי חזקיה עיר נעדר חן.

יוחנן ר יוחנן בן יוסף. גר נחל סוטה פ היה טעון
את מנחתה תור מיזהו עם הארץ כל שאינו יודע
קש שחרית וערבית ברכות ובני ר מאיר וחכמ אומרי
כל שאינו מכיר תפילין בן עזאי אומ כל שאין לו ציצית
בגדו. ר יוחנ בן יוסף אומ כל שיש לו בנים ואינו מגדלן
לתלמוד תורה ועיין בגדר אחרים אומ ובפיר בר הונא בר מכומי:

יוחנן ר יוחנ בן מתנן גר בהשומר את הפועלים
מעשה בר יוחנ בן מתנן שאמ לבנו צא ושכור
לנו פועלים הלן ופסק להן מזונות וכשבא אצל אבינו אמ
לו אפי אתה עושה להן כמעורת שלמה נשעתי
יצאת ירי חובתך שהן בני אבהם יצחק ויעקב וכל ועיין
ומעלה בסור טבות שבכל שיב דברי שיש בהן משום
מחוסרי אמונה יש שמקשין מבאן ומ החולל אם היא יגר
בפ מקטן ובפ המקבל אם היא שיטה ואמ אבי משכב
ר ישמעא ור עקי פולהו סביר להו בל ישר בני מלכים
אמרו לא נחשיב לר יוחנ בן מתנן כבדיהו וכן ר מאיר
דתניא בפ החובל בגמ נשת הכל לפי המכייש והמתכייש
ובולן ובאין אותו כאילו הן בני חורין שירדן מבסיקן שהן
בני אברהם יצחק ויעקב ואתה תשיא כלו. דהתם משוין את
הקטן בגדול ובכאן ר מאיר חוריר הגדול והקטן מעלהן
מעט ולא בכן מלך נתקבו וכן ר יוחנ בן מתנן אם היו
ישל יק בנו מלכים זי בסעודתן בסעורת שלמה שעתי
אבל עכשיו שהן בני אברהם יצחק ויעקב כל כן היה
שמח בסעודתו של בני אדם שנתרחן לו אפי בעבדים
מוכה בסעודה ולא מקפ גדולת עושרן [illegible]
גמלות חסדים והוריע לבני אדם [illegible]
המלכים הקבה שי נרכוהו כדכל [illegible]
שם הטבנים [illegible]

ולטון מצילין אותן מפני הדליקה ר יוסי אומ אין מצילין אותן
יוסי פעם אחת הלך ר חלפתא אצל הגב לטבריא מצאו ר
שב על שולחן של יוחנן בן הנזוף וכרו ספר איוב תרגום
ר שהיה כרו של יוחנן בן הנזוף תרגום של איוב והיה
ז מ אמ לו ר חלפתא זכור הייתי בגב אבי אבין שהיה
ר על גב מעלה בהר הבית והטלו לפני ספר איוב תרגום
ר ובנאי וגנזו תחת הטבן באותה שעה שלח גב וגנזו
יהי אמאי נקט תרגום איוב ספיק ומעשה שהיה כך
מיהו תרגום של תורה ושל נביאים מאי דיל התורה
ביאים הורשו לתרגם אבל כתובים לא ניתנו רשות לתרגם.
ל שגנזו ואפי משום רעת לעשות שמש ישנאו לבן
שיכתבו מיהו תרגום תורה ונביאים אין שעמים בגזה שהי
ורים אע לחרן מתוכן כהיום אמאן מתרגמינן מקורין
בעשרן כל יומי. וכן ותיכב בגמרא מתרגום תורעה יבבא
כיון בזה. ורשי פי משום מתוקו היו כתובין ותרגום
טון אמתני דאי ורשי דיריה אמ ואכל הספרים דאי אף
ים ובר פרשי ודא תרגום של כתובים לא פרשו ונתן
ים בחגורה פא ביבש ובגות תרגום של כתובים ובתה
ל ואחרת לו דייר אבל של נביאים גלה ואיש שגלה
יום אלא פיוטי בעלי מתוך דור שהרי ברעזעה
ישל ואם מצילין אותן שמא מפני הנעם נחר
ריגם יפה ועל הבירור יאם אין מצילין מפני שלא נתנו
בהן מיהו לא נתנו לכתב לא אמר בקשיט ל ונתנו לכתב
ם עת לעשות בחמיה נתחרה פ יש בברכות ובהנזדין
רגום של כתובי אמר שלא נתנו לכתב כלל ודאי נגלו
יגר בהנזדין רבה ורב יוסף ואחרי תרוייהו אמי ספר
אמר אסיר לחקרי ביה בשבת מאי נמא דלא נתן ליכתב
רב ששי אמ אפי לטלטולי נמי אסיר ודאי לא חזי לחקרי
ם היא שרי לחקרי ביה ומאי לטלטולי ומסקנא משום עת
ת אגב דלא נתן ליכתב הוו אלו הכי דליכא לאחמר
אף לטלטולי נמי אסיר אבל תרגום של תורה אמר
ליכתב ולחמת כיון דמל יגר שהמתנא ומקרשא מילה
לר רב אשי אמ אסור לטלטל מפני שלא נתנו ליכתב
לה כבר הנמ דאמ אין מצילין שפיר אלא אי סבר לה
אסרא ראמ מצילין ואמי טעמ לכתוב לטלטלן יסתר
תא נמי דרבה ורב יוסף אמר אגב דאמר לעות בהן
ני אמר מצילין ולא גרע מתרגום משמעון בטלטלן
אי שאמ כתובין ותנו ליכתב אבל ספר אפטרתא לא
יכתב אלא אמר עת לעשות. הלל מיבעיא ליה דר
ר יוס ורשבל מעייני בפרקא דאגרתא בשנתא
התם בהנזדין ובפ יש בקרבות מ כור בתחורה
ולא נתן ליכתב אמר עת לעשות אותר אפי
סור לחצלן מפני הדליקה ולא אמרה לא נתנה ליכתב
אבל ספר אפטרתא ניתן ליכתב בסור. ולא דתכא בגל
ריוש מיבעיא שכתבו תרגום מצילין אותו מפני הדליקה
כי הכתיבה מאי שנא מלהשלים. ועל ספר המשנה
ור ואחרשי האגרות אמר בזקן הזה שנתנו
ריכון ואי אפשר לאמור בלא נתב הלכות ומצינו
נימים דאמונים היה כתב בשמה בפא דוסתי
ב מעשה אגרת סתרים ר חייא וכתב בה אמר
ה אומ וכל. ובפ ביבמות אל רב הלל ורב אשי
חד ל שטות רבי אר פרה וקבלה ונתיבה שיתי
שיחוד וכל ונהיים והחולץ אמ שמע בן עזאי
ל שאלת יחסין בירושלם וכתב בה אגרות לבני
ל ר מצילין ומיהו לא בהצלת ספר תורה ונתנה
ותפילין מצילין אותן ואמר שאינו חמשאלן

[illegible] ר' יעקב שאת מוהל הרב [illegible]
[illegible] איצטא מוקשטן ויש לתמוה אמי מאי שנין
[illegible] רשתם מתני' ר' מאיר ושחטו לה לר' מאיר דמוהל אעפ
[illegible] בו שמן הוי חשקה ומתני' היא מאי טעמא לא אזמה ר
[illegible] אמר הסורר. דהא רבא מוהל הוי הוא כשמן לר' יעקב
אבל מוהל ראשון כחיסיך מה טעם אמרן מוהל היו צא נתחלה
טהור מפני שאינו נקיומן ומשה הא ריצה נקיומן הוי חשקה
אבל מוהל ואיירו מה ר' שמעון ור' מאיר זהו היוצא מעקל מתהבר
לאחר טבילתה אם התפיח מעצירתו וזב מאחר חל שמע כיון ויש
לעמוד עליו ויש כו עיבעיתי שמן כגון שלאחר עצירתו ולאחר
נמשך הימנו שמן אז הוא חשקה ור' מאיר אף אם טהר לאחר
עצירתו זמן גדול והמוהל עדיין מאחר מפני שבבר כלה לחלוח הטמן
אבל הכי קאי אעפ שאין בו שמן פליג אעפ שהעלו יפה יפה
אבל מוהל שמן שאין לך היוצא מן הטמן הנתים אחר עצירתו
בבנות הכר שיהא דין מי פירות עליו אפי שכל המתמצה מחטן הכל
שאינו הוא אבל המוהל היוצא מתחלה ומאי אותו אינו שמן תיל
שפיר חזקי להיא ונפל לתוכו יין ומוהל מרשבב ונל ומזקתבי
נפלו בר מאיר ור' שמעון אי חלב סחט והמוהל כשמן טהר ונאחזו
מוהל ומאי ומי חלב דמיירי מה מי חלב בכר נתמצה כל עיקר
החלב על ידי המסן והקיבה ונשתייר רק הפסלת אף שמן נהב
שבכר הוצא מעצירתו כל עשמו ועיקרו של שמן ומה שזב
אחריכן מי מתים מעלה הוא אלא ור' שמעון אי מיפטר לו בלא
עיבצוה שמן כמו שנתבתי ולאחר זב ולא מאיר לא ומי לחלב יבבר
כל מה שאבר בזית לאחר מוהל ראשון המל שמן הוא ומיסל בו שעון
מרחות פ' כל הכנסת הינבו בהלות שמן דתנא בגמ' זית השלישי
עוטה בית עד שלקה ומעלה ומשלה הגב ועשה מרכי כאמן תמרה
[illegible] ומונפ' לבית הגר ומיאין מוהל המטון ופתב משל
ר' מאיר וקמל התם מתנתא שלשי עשיו בית עד שלוקה ומעלה
ומעבבו בראש הגב ועשה מפני המוהל עדיין לנגבו שהוא מי פירות.

שלא יתערב עם עיקר השמן וכן [illegible] הזרעים
[illegible] בן החרוצת אוכל חולין בטהרה ואעפ שיתלמידי
בית היה לא היה נוהג אלא בבני כה. והכי תנן כחס סוכה
פ' הישן ומייתינן לה בפלא דעיריבי מי שהיה ראשו וגופו בסוכה
ושולחנו בתוך הבית בית הבית פיסל וכה מחשיר אחרו לבן סה לבית
לא ק' היה מעשה שהלו זקני בית שמאי לבית הלל בעלייה
החרוצת ומעלאוהו שהיה יושב ראשו וגופו בסוכה ושולחנו
בתוך הבית ולא אחרו לו פלוס אחרו לבן אחרו אף בן אחרו
לו אם כן הית נוהג לא הימרה אשת סוכה ויימיך כחסתמא
ואפ' סוכה מיתי הם דר' אלעזר בר צדוק שהוא שלא לו הזתים
ומיסיב שמי התם אעפ שתלמידי בית היה היה טהר בבני כה לא
[illegible] מי שהיה ראשו וגופו בסוכה וכל דרשה הא לאחר שכלה
מעבבו בבית. מאהו תמיה הוא כיון שכל דבריו היה כבה יהבב מאי
הלי הלל ליה לא כך היה מעשה שנהג בבה והלא כל דבריו כך
הה נהב ולא כיון שאף זקני בית עלו לבבו ובן לא אחרו לו ובר
שמ שאף בית מבטיל ובן מסיק שלא אחרו לו שלא קיים אשת
[illegible] בבה נהג. ור' אעפ יתסמיל כל בית סוכה
[illegible] ושולחנו כל ולבה אפ' מחזקת ראשו וגופו
[illegible] מחזקת ראשו וגופו ושולחנו אלא ששולחנו
[illegible] כל בבה. תלוגי שמינה מחזקת אלא גופו וראשו
[illegible] בבה אעפ וכיל לבן מהרי הם מסקינ
[illegible] גמלה ושולחנו מתוך אבות ומה כל בבה
[illegible] אלא ראשו וגופו נחזור בבית. נחזיר

ומעלה חשת שנקבה ומתמה שמאים ומ' שחרים אינ מקטן
שמ' שמאים משקה ולא שבל. ומ' אבים הוצאה אהם פירושא
נדונה בעיר פתל ומעלה מל מה שמטמה מן השוק. והכי קב
מטסמה תלים פ' מחט ומכעתה ליחוד אות מן עיר פתי
מכפנים ואמ אות יש עיר פתל מכפנים. כיר חמת שנקבה
והמאוה שחרים ר' יהוד אות אמה מעלת. וחכמ אות מעלת
אגף חשה בבם חבי הנב ומיעטן מטיעור כי טומה אעב
דפתח הכלי מכניס אות שהפתח משהו. כתנים שפרי כל כלי פתח
מי שהטות זורמת לפתחו אפ' כמל שהוא ומוקם דר פתחו
שכל מה נקב הכלי או נשבר נמנ שיעור כרמ' ריבה אמ חסר
כפ' המעטב ואמו דוקם נזב אגף חשה אלא הלל ואם מיעט
אל מ יומר לה אמי ומ משמטה היא זו כלים פ' אילו כלים
מעיל בעיר פתיל חבית שנקב והמאוה שחרי הצילה סגרה
מזמורה. עי שימרה מן הערבן וכן זמורה לחבירה. ואם אינ
ולאו כי אגף חשה אפ' לס מרח אלא שמ ואגף חשה ולאו
כלים הוא ומשפ מירח אמי פרה לא אמי ואגף יותר הוא יחוק
מפרה ולא אפטיט. וק מ' מזנה הלוי. ולת פ' נעשין אחר. ולל
ראף נקב כל שהוא מטמא ועשין אהל ולא פ' על אוכלין ומשקי
שבתוכו ופרח עיבר. ומאו. על זה אני הסורר תמיה. וכי ר' יוחנ
בן החרוצת שהיה אוכל חולין בטהרה לא היה סומך על ר' צדוק
ועלה אלעז כו שהיו כהנים חברים. היכן מצינו שאין חבר
מאחן לחבר אחר ואי אופשר ופר' שר' יוח' בן החרוצ' היה אוכל
על טהרת הקורש ואסלה זתים לא מתפים אלא לטהרת תרומ
כאמרת מפ' הטוחנת מחל מאי אהדרו חבריא אהדדי ומסקינ
דבשר בבשר מיחלף הל אפ' בשר חיה אדם אוכל בטהרת הקודש
שלא יתחלף בבשר קודש של בהמה אבל בשר בפירי לא מיחלף
ואין מתפים פירות אלא על טהרת תרומ ולמה לא השמיע ר' יוחנ
ור' אלעז כ' צדוק ולאכל ועיר שהיו כהנים ובהר יותר מישר
שהן חברים מאיתן בבורות פ' עי מה יגל ר' יוסי. ר' יהודה
בשעה שהושיב בית ישלר חנויה בן אנטיגנס שני חבר משלו
לטהור טהרותו ולא ראה לסמוך על אותן זוגות ויבט שהן שלחן
לפי טמיוס שחרב בית המקדש יכל בהם בהם פלסול מעצמן
שאין מוקמין טהרות לכל אדם. ובוחן ולפ' כי ר' צדוק ור' אלעז
בב לא היו יודע אם היה ר' יוח' בן החרוצ' אוכל חולין בטהרה
ור' יוח' הוא שחשש שמא אינו יודע ולא הקפידו על מה שלא
ל ר' צדוק ויחן בגול לומר בן. יגס זה תמיה שהבטיר ובר
אות שמאי שהוכשר אעפ שלא הוכשר ואת הלל אם אתה
מקנטני בזרכי אף על המסקה ובשהזתים בחבית יהן מעולם
אות בש אין עדיך לנקב משום ולא ניחס ליה טהרתן משקה
אעפ שאם בלה הניחא ליה הוי הכשר ומסקה שלא יעבר
ובזור. ולל בזתים שהן עומדים לאכילה ובכסן לאכילה הוא
ובקמרי בש הזין עדיך ונקב ורואי לא מיחא ליה כהוא משנה
כאילו מקרש שלא לרצון הל לא מכשר אבל המוסק לבר לצדוק
שמן ומיש ובוצר לבת לעדיך יין בבר מבל הנהן טעמי ומפל
כיה רבי שבדרו ואפ' אחל של עמין שבת בבסי אם יצאו מעשה
אסור אפ' לרבנ דקליבי עליה ר' יהוד ואפ' לאכיל אבר חיין
משום חומרא דשבת אבל לעמין הכבר סון שבריר לא ניחא
כאותה משקה הינצא רהא לאכילה עומדין לא בגרים. בבסי
מס' טהרות ומייתינ לה נשאי מכב מעלה זתים מסימר
מקבלין טומ משיחעי זיעת המעמן אבל לא זיעת הקופה
ברבי בש ובה אומ משתחברו שלשה זה לזה. ובמעלה
לא מסים דקלוגנ הא. יוחנן יוחנן בן הצוף
גב מפ' כל כתבי הקורש בתחילת הגמרא.
מיתמר הי כתבין תרגום ובכל לשון רב הוא אמ' אין מעבלי
ורב חסרם אמ' מלבלין דקליבי אליבא דאמ' לא נתנו לקרות בהן
ושקיל ועדי שר ומוקי לה בתנאי דתנאי הי מתפין תרגום

גם נחמן בר יצחק ר' יוחנן בן ברי נפרי ההיא שיטה דחשיב בהקשה
רבה דבטל דקיימי דאר מיבטל דשבל חשום דסבר לה דחייט טעמא דל
יוחנן בן ברי מרב אשי דקונמות שבר וכדשמואל דפסיק הל' בר יוחנן
הסנדלר כמותר ומכשיר בן ברי בקונמות. ושמעינן ליה לר' יוחנן הסנדלר
דמליג עליב דר' משיר בהיא בדרושין כמ' האומר אם היא האומר
לאשה הרי את מקודשת לאחר שאתגיר ושתתגיר ובן דאסקינן בגמ'
בסייטא ר' שמא מאיר אומר מקודשת ור' יוחנן הסנדלר אומר אינה
מקודשת. וכעין על סדר מאיר בכתב את ההלכות הראמ"ות על שר
הדשבל כין חב שמקשים ושמא ארשמא ושאר אמוראים.
יוחנן נשלחי פיתות ונפסחי שלחי מקום שנהגו שהו
שערים מאשיכם ויכנס יוחנן בן ברוקא תלמידו שבל
פתח אבי שכל יום לא היה עתר מעזרה וכו'.
יוחנן יוחנן הוכר הר' מפלא דסנהדרי חביש מעשה סב"ב שהיה
ישב על גב מעלה בהר הבית והיה יוה סופר הלך לפמוכ
ויהושע רחם מעטר שיב ס' אחרון יהיה יוה הסהן הלך הוכר ישב
לפנו ותנא אר' יהודה מעשה סב"ב וזקנים שהיו ישבין
על מטלות שולם בהר הבית והיה שח' הבקן הסופר ישב לפמון
אמ' לו צא סתב ואמנא בני בליש ומ' עד מורעגא אלא אנהנא לסן ודמן
מיעדים מסא תמקון מעשיכון מעעוטכי ריתיא ולבבי דומא נתוב
תמקון מעשיכון מעוטי שובלם ומ' עד מהורעגן אנהנא לכן ומאמרי
יעדקין ובודלא רכיכון תנא לוה תנפק לב לשלוח מהורעגא לכן ומאמרי
דעדקין ומ' והלא אבי חרב הבית יבנה מהרה בימינו. נעל סדר שמשון
כבן נעדל מלא כב עפרט.
יוחנן יוחנן בן עכמאי.
גב סנא דסנהדרי בשיל סומכון כחוצה לארץ ובמובן
בארץ הם קמחר הלא אלא בגיסכון מארץ ובמוכן מסא לשקר מאי
תא רבכי ר' יוחנן עליה דב שמעון בר אבא דלא הוה בטיהו דלמחטה
ר' שמעון בן זיורר ואחר דעמיה ומע ר' יוחנן בן עכמאי ואמרי לה ר'
יוחנן בן עכמאי ואחר דעמיה ומע ר' שמעון בן זיורר ובשלהי מסכת
מכורים ימשלה עמי מסיר הכי דכעבן דליהוו גבהו.
יוחנן יוחנן המיגנה כב"ב דסנהדרין הל' אם יש ערים אחר
עבר ואחר שעקה כי אתי רב דימי אר' יוחנן דמתיגנה
ואמרי לה ר' יוחנן מישתבי מעשה כם לפם ר' יהושע כל ואמרי אר'
יהושע כל מעשה כם לפם ר' כם רם אדם שהיה מטים לפם תמנו
ישנא פעם אחת נשמטו אבי ושימש לכן הבים ובן עד והשיאה
ר' לטהונה על פי ועיין מסור חנגם דמתיגנה כי שם עיקר הלמסיה
לפי תחנו. והסקה הולכ יש שמא מן חנגם ויש יוחנן.
יוחנן יוחנן בן שאול גב' מן כל הכלים האלו שבקרקעה
אם מחלין הימה והיה טפלת מחלין מה ואם לאו
אין מחלש מה. ובגבא אר' יוחנן אר' אמי אר' יוחנן לא שנו אלא שנשבר
אבל נמכר מעשה נסים לדבר האסור. ורב יוסף אר' אמי אל' יוחנן
לא שנו אלא נשבר אבל נמכר מעשה נסים אמר אבי אמר אמר אמר
ולעמיהו רבי אמתא יב דימי אמר ושמרי אר' חנינא ואמרי לה אר'
דשמי אר' חנינא פעם אחת הלך ר' לחיבום אחר ומרבנן מאבן של
אבנים אמר לתלמידיו צאו וחשבו מרי שנשב עליהן לאחר ולאחר
הסתיבו ר' מעשה ואמרו אמר הסתיבו ר' מעשה מאי אמר להו ר' אמי
אמר צאו ואמרתם אמר להו ר' אמי אמר צאו ושבתם אמר להו מיתתר
ר' יוסי בן שאול אמר סואר של חורת היה ר' יוחנן בן שאול אמר ובשבת
של ספינה היה אר' גשוש כמ' סואר ואר' סואר אבל גשוש הפיו
עליה. ר"ש. סתם פירושו שלא פי' אר' גשוש של ספינה היה אבל
אירבן של אבנים יסואר של חיות אמי אמר בה ר' יוחנן דאמר הסתיבו
ר' מעשה אם דוקא על גשוש אבל מרבב אפשר יסואר אפילו
בחשבה אם שאם גשוש עכן כלי הוא אבל אבנים יסואר לאו
כלים טהרו מיהו לא הפיר עליהו מאי ומאן דלאו כלים מיטהו הנ
מאי כמו מעשה ומרבבא כמ' סואר ולא מסיק אבל סואר אפילו
בחשבה שלא המעשה מאי כמו. ואר' דסואר מאי מעשה אבל
גשוש לא מהני ליה מעשה. ומשום מעשה לא מהני אפילו

[illegible] אל רב שמעון והוא שלח
[illegible] יוחנן מלחשן בין עיניו
[illegible] לר יוחנן בן טורי וגר נמס פיהה
מה ימתי כל העם מותר בלקט
משולם הנחושות וחייתי נגד זיתן נחה תענוגות ונגיעי וכנו
יהושע אור יוה לחה נקרא שמם נחושות שהן נחות נחוש אמם
שאול דורש אותן חשושות אית תני דתני נחושות שהן נאות
כסוף חוד חשושות שהן חשחשין ונאין ר הונא בשם רב
ל יוחן בן טורי היה יושב אחר הנחושות ומטה פישתו של כל
השנה ור יוחן בן טורי בר שבעון הוה היה שהרי משכנו
יהושע ונטל דביר של הב עשו מעשה כמותו ועשאו אתה
יועה ונטל ריסי יהושע אין שומע לך ולא אחי פטרתו עמר
ר יוחן בן טורי על הלוי ואמר חזי מנא דכתב רייזא בעמם מזבח
על יסין של הב עשו מעשה כמותו ועכשיו אתה יועה ונטל
ריסי יהושע אין שומע לך ויש מאמרים מלפי יאמרי מ כגון מעובי
ונהיים פלן מיתמות ויצאת תבת דאמר יוחנן בן טורי היאן הל
זו רוחת בישה ומן עד כומו ויתקן לדרות עייהו חולין ולא
מתעסקות ואמרו ר יוחנן לא הסתקו לגאור הדור עד שנטרפה
השעה הב בהל אשוטן דר אחין אי יד נחמן בר יצחק אמרין
חזרו והקיבו בן ביושלו בתחלת מר אחין מתיב הא דנטרפה
שעה והתקיב יבר טורי בבטחות מ על אלו חיוין מעשה
ש מיעך ולא יצאת ושחט ונמצאת רבוקה נכסלים והתורה
עקר ואסר ר יוחן בן טורי ובתוספתא ובכוחות גר אר יוסי מ
מעשה בפיו של מטמס שהושיטהו על אנוזו ואעבטהו בנשם
ולא יצאת אלא אחת ושחט ונמצאת שניה דטרה עד
הכסל וכא מעשה לפני ר עקי והכישיר ונשוטמרו ונים ולפני
ר יוחן בן טורי אר הא מילכם עקיבא נבילות ובגד ריזן פיון
נבילות סר והא משחט שחיטן עי ומסיק בושם טחון אלא
ידעתם מנשי פלגי דאם סוקה לצאת מחי טעמיהן דר ישמעאל
ר יוחן בן טורי ועל דר יוחן בן טורי דר ישמעאל לעולם עתי שני
מאן מזלי דאמר דוטרה נכסל אין זה חוס ולעקר סבר כי
הלי עתר טוי כיסן היכא דחושיבן על אנוזו וסוקו לצאת
אבל דטרה שאין יוצאת הוי חוס ודלא דאמר שני כיסין וכים
אחת גרי זה חוס משמע דפליג אבולהן דאמר סוקה לצאת על
ידי מיעוך הוי חוס ודלא עריסא חיר עקי גר נערכי מ יש
דעתי אר יוחן בן טורי דער אחי אי יד נחמן בר יצחק שהרכה
אמר פעם לזה עקיב בן יוסף אל ידי שהייתי קוסל עליו ולפני
ר ב נר ומל שהוסתמי עליו אהנה לכים אה שלו הוכח
לחכם ואמר כר שור יוה בן יוגרולי הדור היה ויקן גדול
היה גר כנרי מ ולא עברי ואמרתי לה כמ אעם הונה
שאנו עשה לפיך אינו צריך לפרי יכסנר תלי כיון ומשועבר
מעשה ידיה ונעל אי כל כמיה ואחר עליו ולא חייש לעבדה
ולשמ יגרש וכיון דאין יכולה לאכור המשועבר לו ויכא בני
ואיחש לעבדה ר עקי אומ יפר שמא תעניף יותר מן היאי
לו ויהא הנר מל עליו ונשיבא לעולם ויהכי אסיטו ורב נחמן
בר יצחק דאמ דהייט טעמ דר עקי משום דאדם מקנישרם
שלא כא לעולם יכן ריקם דשכל ורב הונא בר רב יהוסף תנא
ואמרי בשם יכרשו ירין לעשרן דרים אינהו בעולם כיאמר
כיאמר בהאשה רבה ר יוחן בן טורי אמ יפר שמ יגרשנה ותהא
אסורה לחזור לו ונגמ אמ שמו הל בר יוחן בן טורי לאיר מאי
קסבר שמו אדם מקנו דשכל ומאינהי המקדיש מעשה ידי
משמע הרי זו עושה ואוכלת תרם הונא ואמ יכולה אשה שתהא
לעשה מיני נדות ואיני עשה והני פסיטה לל נשני ויני גזירן
ר משיר אמ תקדש ר יוח הבטלו אמ חולין משום
דשכל ומעם שהמיתר דהא מסיטו בשמין
לעדטה ומשום הכי אמרי רב ישמעאל

ומאחר לאחר מיתה דרוש מדאמר בנגף ובאר יוח הבטלו ואותו חולין
יסבר אין אר מיל דשכל ואמ שמו הל בר יוח הבטלו ובשמואל
מישמו ומיתיר כי אמ שמו הל בר יוח בן טורי והעתקה פי לפי שיש
חילוק בין אותר משהוא מגדיש מעשה ידי אשתו ומשהוא אוסרת
על ידי קונם מה שתעשה ופיו לפי שהאות אינו שלו כלל אלא לאה
מיתה וזהו מאמר דבר שלא בא לעולם אבל כשהיא אומרת הרי
שאני עושה לפיך הרי האותו שלה והיא יכולה לאסור על בעלה
דבר שלה ואינו משועבד לעולם הילל כשאמרה קונם שאני עושה
לפי יש לאדם שהמלאכה תחת ידיה והמלאכה נעלם תעדיף
עליו ונמצא שהעבד חל עליו ויורדי אמ שמו הל בר יוח בן
טורי אלא מטעמא אחר שאם יגרשנה ותהא אסורה לו ונהיה
מאיים מאותר ולאחר מיתה ושמו סבר הל בר יוח בן הבטלו זאין
בידו להקדיש נהב אי טעמ דשמו הכי ליג אין הל כתב דלא
חייבו העבדה וכי תמ לא ידעינו נאמי אמרה ומלתה
כסתרי הייט ונמסיק אינו הל בר יוח בן טורי
לעבדה פי עשו דר חייבו עקיבא לעבדה בין ובשמו ובין
ולאחר זמן כדי נחמן בר יצחק ושמו אי הוה כמר ליה בר יוחן
בן טורי נחטט העבדה המזומנת ניתקיים ליה הל בר יוחנן בן
טורי לעבדה דחיישי שמא מיר תהא ההעבדה נעשן ותיאסר
עליו אחאי לא פסיק כסתם הל בר יוח בן טורי אי לאו משום
שמא יגרשנה ותהא אסורה לאחר לו ויהא הגרר חל אפי על
עיבר מעשה ידיה והא דאמרינן שמו אף הל בר עקי
אלא דהל שמואל לא חייש לעבדה אבל לגרושין חייש
דכיון דטרינת היא מסתמא מגרש לה ואי אפשר נאשה מחמת
ונמילה דשכחא הלי שמו פסק הל אבל לא נמלה אלא שכח
ומשום העבדה לא הוצרכו לא יפר ולא מתי זמ ומשמו
ואה שאנו אסור אמר העבדה מו שתבב נהעבדה מזומנת
ניצת ואדתי מתאוש של בר אינים הלוי כר דלעל שפי נאותר
אין ודעל כלום לפיק הל בר יוח הסטלר אבל העבדה והיא
שלה ואין ודעל נה כלום משום הכי אמ שמו הל בר יוח בן
טורי ואמי דסר אבל פלח גבים כי לאי שמו העבדה הל בר
יוח בן טורי ואין עיין לאתר מטום העבדה ועל אותו סמכו
תי אמנו בל יבתיבו ולא ראו לפר בפרשי ומסיימי רבות
נפלח הבירא אלא אמ רב יוסף קונות ראשונות ושמשים
רב אשי וקונות אלו משום דגרושת הגוף נעבו ומשום
הכי עיין לאתר אף לחשש שמא יגרשנה ויחול כל הנדר
אף על העבר על עיבר מעשה ידיה ולהעבדה לא חייש
שמואל אלא דקרושת הגוף הין הקונות משום ולא שנית
ונתקיים הל הל בר יוחנן בן טורי ובר יוח הסנאר עמי
והמקדיש האותר כיון שאין לבעל כאותר כלום אין יכולה
לקדיש והוי נקרושת ראיים בעלמ ולא קרושת הגוף ואין
כיר הבעל להתפיס נאה שאין אפל נקרושת הגוף והא
דאתמ רב הונא מי דרב יהוסף לפרושי דהייט טעמ דקונות
משום פאותרת יקרשו ידי לעשיהן פרכינ עליה מי מיכא
מידי דאולו השתא לא קרישי ולהמ קונש ודברי האמוראים
שכאן להעמיד דגרוש פולו ניחו כאתקפתא דרב אשי ותניא
איהו דקונות נקרושת הגוף דמי ואמר שמקשים דהכא
אסיטו לרב אשי דקונות נקרושת הגוף דאמ ונגמ דאשוט
דהאשה רבה אסיטו דגרושת ראיים בעלמ הוא ונתתה
לה אינמי משו דאשה בעלמ רביב עליהן ונפל ואינו לעמן
מעבלה ניאסיר אתם והכא היכי אסיטו דגרושת הגוף הוי
ואיתו לת גרים שאנו קונות ונקרושת הגוף דמי ולא
מאש קרושת הגוף וכל אין בין האור וכעמ מיכה הכא
מיכ נמאן יש מעבלה בקונות אי לא ובן הנים ושבעות
מב נבר דו הגרוש אבלה בין הוא בין חכיח מעל וכו ואין
רשתי לאחרין כאן לפי שפירשוה ונתמ והא ולא חשב

7

אף אותו אדם אין לקבל שכר משומר אלא ודאי עתיד בהיות ולעני
איסורן של גוים רבה ומן הדין לישרא החשוד לחטוד לגבי יכן עמי
ההיא ואלו נשכשין ונטלין שעברו חשוד על השטעה שנתנו
בחשוד זה בנכרי ואת הכי פליג ר' מאיר וחכמי דתניא עם הארץ
שדבר עלה דרבי חנינא ובשר לרבי שחר עבור לכל תחתיה בולה
דברי ר' מאיר וחכמים אומרים אינו בשר אלא על אותו דבר בלבד
וכל אותן חשוד ששמע כאותה משנה כגון החשוד על הכורות
שאין לוקחין ממנו כשר עכשיו ולא עירות שאינו עוטרים אבל
שאר דברים לוקחין דבעירות נכבה הוא דפליג ר' אלעזר יכן החשוד
על השביעית ואין לוקחין ממנו פשתן כדי חשוד בגל אבל אמר
לוקחין שהרי שוי ואריג לוקחין הימנו כדת סיפא והחשוד להיות
מוסר תרומה לשם חולין אין לוקח הימנו אפי' מים ומלח דברי ר'
יהודה ר' שמעון כל שיש בו זיקת תרומה ומעשרות אין לוקחין
הימנו ובגמ' עבר רבא הלא ומעשה בר' שמעון שנפלו דבכורות
מן עבר מיה החשוד על עון חשוד על כל משנת שבתורה לא לחפוץ
אלא מכאן ולהבא שלא לאן היום אשר שה ... והלאה לגויותיכם
ואלא דמייתינן בחיזקן של גוים ההיא ואם שביעי פ' בנות שוח
אילו כלים שאין האוכלין ראשי לאוכלין בשביעי מחרישה וכל כליה
וכן עור לא יאכר לו פרה החורשת בשביעי וכה מתיר מפני שהוא
יכול לאוכרה מולהו כחשוד מיירי ומתני שאסור לפייע ידי עוכרי
עכיה מיהו כל היכא ואיכא לאתלי תליין אעג דאיכא ולא היכא
וליכא ואיתלי לא תליין אעג דאיכא מצה ואם ותן משאלת אושה
לחבתה החטוחה על השביעית נפה וכמה טוע טרשל בהנזקי ובמסכ
שביעית היא בי משנה ואם וכה מתר לבטר לו פרה מהר דתני
פיפא על דאילו כלים שאין האוכלין ראשי לאוכר זה הכל כל שהאלא
מיוחדת לעבירה אסור לאסור ולהתר מותר ואיתא נמי סרב אשי
דשב כל היכא ואיכא לאתלי תליין וכל היכא ולאיכא לאתלי לא
תליין ואיכא הלי פ' בשביעית אההיא שבגבו חשוד על הע
השטעה אחת שביעית העשת ואחת שביעית הפירות ואפי'
שוא ובגמ' ואיתני נמי שבעת ביטוי ואשבי כי הא שבעה
דכי לא משתבע בשדיא לא משתבע אכל שביעית ביטוי דאיכא
ואיתא דבאושבא לא משתבע לא הא אלא כיון ושבעת שבעה
אמתי לא הוי ראשי אעג ולבסוף האכל אז לא אכל לא עבר
על שבעתיה לא פסל מיכאן בשהבטר גזרי חרם יחיד העבר
על הגזירה אחרת לא נפסל עדות ושביעה כן הדין דכי הלי
ואכ הפור תמיה של דיבר זה דהא דיבר לן מאני ולא משומר
אינו בעלות הכעס פסול ועדות פסול ועדות יכיון דבר לן
כאבי אב ההיא דבריה דקא מותבינן ודכא אל תבאת ראשי
ע' אלו הגזלן ומועלין בשבעת מאי לאו אחת שבועה
ואחת שבועת מאמן אעג דרחייה דכא ואיתי ואיתי שבועת
מאמן מאי שבועה שבועה דעלא ליתה לההיא ראיבא כיון דקיים
לן כאבי ראשי שוא הוא משומר לכעס ושבועת ביטוי כיון
ראסיקנא דמשום הכי לא דמי הם ואתבי משום ואיכא
ליה דנקשבא קא משתבע ופרשי כיון שבעתו לייתה אפי'
עבר עליה שנפלו יצא אינו חשוד בכך על שבועה שעבר
אחרכה כיון שעל ידי כפיית יצא עבר על שבועת כמאמר שבועה
שלא אוכל ואכל אב הרי זה משומר לבטל בעלה ותיאבן ונתקבל
אפי' מורה רבא ופסל דכיון דמחמת תאבון אין מעמיד על
עצמו הרי בגזלן ומחסן דמחמת מיאוס מאמן דשבע הוא ובש
שהיה לו לפסלו ואם אמר שבע שאכל ולא אכל אב הרי זה
משומר לכעס ראמאי אינו אוכל וכן נמי בשאמר לא אוכל ואכל
דרוב הוא לכעס דאפשר בטאלה יכיון שלא נשאל הרי זה
כאילו לכעס ומיהו לכעס מחשב אינו ראיב לאיש לא טרח
דההיא בהכל שוחקין ואמר רבא משומר לאכל בעלה ותיאבן
בורך בכן ובתן לו ותתר ולבטל משחיטתו מאי טעמא כיון
דאיכא התרא ואיסורא לא שכיח התרא ואכיל איסורא יתר

[illegible] שומן היו מטלטלין אותן
[illegible] כך ופן כך משלמי אותן ומסקנא
[illegible] דמתוקן כמחות הסרוח כים הפיר שמע
[illegible] הנים טהו ורלק סלשמה ובעאות כין עטרין
[illegible] בעלהפית מטלטל אותן ושל אותן אין מטלטל
[illegible] אמר זה אחרון: זה מטלטל אותן. ועוד לא פליג אלא
ומדסבר אותן הפיר עליהו ומדסתלא הפיר אבל היכ דסור זורמי
הפיר עליהו כל מידי והפיר אין מטלטל מיהו כי חשב עליהו לא גרע
מעשרים. ויש לתמוה מי הא דלא מל דאמר גבי בזי עמר כי נמן טהו
אפל הכי הסגר עד שיהו מוחדין להטמה דהא נסריה ראוין דורמי
הפיר עליהו כי חשב להת עליהן פת לאורחין מו לא עדיך מידי ולא
עסרים מני עמן שלמן הן וכן עוריות עמן דלוהאות ומעמין כלים
הן הילל מהני סהו מחשבה אבל בזבוש אינן נכלו כלי תשמיש
היתר ואיהו הא מסקנא לא כיכי מידי ומזמי ומר של מחרישה
ומוכלת דעמי ומיכה דמושכתא וסכינא דמשכתא ומחרי כי נמן
ומכמי ומיתר של מחרישה דמש מי מהני כהו מחשבה. דהא מסקנא
הא עד כל הכלים ושוין שאם קבל עליו בשר שאסור לטלטלו ומרמי
לעלי לסיכי דיירי ומזמי דזיקא גבי עלי הדיירי כה חשום שמחת
יום לא עבר עליו ולאחר שעבר אסור לטלטלו משמע אפי ושמן מזמו
אז בתן כמן לשבר עליו ואעפ שטלטלו לעבר עליו ולאחר דמי לסיכי דיירי
ומזמי אז שאמר מהני כהו מחשבה כמו עסרים דאמרן מפלא כרי
גר' כיושלא ונמה טומכן מהמיא בבזי עמר ומן מטלטלן אמר
ר' יוחן כן פדי בשר יאכן בטומן בפמוקן פי הפתק אבל בטומן אבל
בעל הבית לא נמא טומכן משלמן ומטל אותן ר' יוחן כן פדי בשר יהן
הדמיר בטומן אבל בעל הבית אבל בטומן בפמוקן לא ר' דעירא
בשר יהיה בלוטות שחטנ עליהן מאתמול מומר ומטלטל ומ' עד
תם ר' חלפתא בן שאול מוכן שחישב עליהן אותו ומטלטל ר' יוסה
ר' חנא בשר יאכל בר יוסי אבא שאל היה אב לו בשרו בשבזיות
ומכל אותו ומטלטל לאחר פליג אבמר דיהן הא אפי מחשבה לא
מעיך ואו מסיק התם כמשלו חזקיה אב' רב אחוה שבזשן ושכבה
הין עריכות בשר ואחולו עריות בשר ולא דמי בשרי רב
נאחלים ובשרי דיבה בר בר חנה בכלים בשרי רב נאחלים
עד שיבשר את כל ההיכן בשר שיבשר את כל ההיכן אין מעשה
תאר כלי אבל אבו אתה עד שיבשר את כל ההיכן אין מעשה
ר' רבו מנה ואו מכיר התם אלא יעקב בר אדי בשר יאכל לעולם אל
יאכל אדם את עצמו מלוך לבית המדרש שהרי מה פעמים נשאלה
הלל זו כיבנה עריכת הירדן ומה היא טמאה ולא אמר אדם רבו עד שבא
ר' חנא בן אנטיגנוס ומרשה נעמו ומ' יסבו דיהן בעל שבזשן בן ושכבה בין
בן עבכים ועוד דבר אחר בשר בשר חריות שבזשן בן ושכבה בין
ואם לים עריות בשר אחרים ביפה בר חנה בר' חנא ואמר חנא
עולין הייט עכ' לחמת גדר והיה אומר לו מהו לכם חלוקי אבנים
ואתם מוחבל ומטלטל לאחר ר' דעירא את עד שיהרס חבריה אחרי
עד שישפשף בפרקי אחרים עד שיחשב ר' יוחן אמר עד שיהא
עליהן תואר כלי אחשבת אחר. פי' מעשה אומן רב אחא ור'
יוסף ור' יוסף חזא. רב ור' דעירא ור' ישמעאל בר' יוסי חזא רב ור' דעירא
ר' ישמעאל בר' יוסי חזא בפרקי. ור' יוסי בן שאול ור' חלפתא בן שאול
חזא חבריה לית להן זוג תרי מה ששינה ביהושלמי מגב דיהן
ובישלו פ' הכלים לאוחין שבספינה אין מטלטלין אותן בשבת אם
היו חבוקין על גבי כלים או על גבי אבנים הרי הן בכלי הכלים
ומטלטל אותם והוא בשבת אלא דעיקר מעגל ותנו הרי הן בכלי
הכל ומטלטל אותם והוא שיש עליהן תואר כלי. יכיר שהוא מחובר
[illegible] בכל מערכי ההוא פולמוסא ואתא לבינעא אר' אהן רב
[illegible] מנשי מגבאה מחאר שתיב עליהו ומטב התם כמן
[illegible] בבאין בני מדרשלמין ומכן הן ולא חישינן דילמא
[illegible] ושל בני מי ר' חישינן דילמא משתלי ותלוש ותנן
[illegible] ומטלטלין בגדו מעטבים לא בגדו

יוחנן יוחן בן תורתא גר' מגלה דסור יום אלר יוחן בן תורתא חפני
מה חרמה שאלה חפני שהיו בה שני דברים בעלי עריות וכהנין
גדולים ומי עד אלעד אלר שמואל בר נחמני כל האומר בני עלי חטאו אינו
אלא טועה כזיין ראשה מיהא הוה וכל עד אבל מקרש שיב שאנו
נקישן בו שהא מיסקין מטוה ומרשה ובגמילות חסדים חפני מה חרב
חפני שאמרת חנם ולמדך ששקולה שנאמרת חנם בגבר בל עמרות עד
ובעלי עריות ושפיכות דמים ומי עד לפיק הכים עליהן ומי ובגד ריהן
לא תנא ר' יוחן בן תורתא אומר אלא אלר יוחן בן תורתא מאי דכתיב
ותבא דבר ה' בן תורתא ומטלטל אלר יוחן בן תורתא מאי שלא
תרכה שאלה אלא חפני כדין המסקנא אלר יוחן בן תורתא מאי שלא
תרכה שאלה חפני כדין הרשים שהיה בתוכה ומקדש ראשון חפני
מה חרב חפני עד בעלי עריות ושפיכות דמים אלא אמר חפני מה בלו חפני שהיו
אוכלין מן שהיו עמלין בתורה ובהירין מצות חפני מה בלו חפני שהיו
מוכנין את המחון ושונאין איש את רעהו אלחר שבשה שנחרב
לפני המקום ושאלה הסמ כעד עד יבל עמי ושפל ומי אבל בית אחרון
שעתיד לבנות כמשנ מה כ' אמר לו והיה כמחמד הימנו לא יהיה הר בית אלא
כרחש ההרים ובגד והלכו שמים רל ואמר לבו ונעלה אל הר יל ובגד ואמר
כי יש שם הילל עמר בהר אפל הומו ונעלה שון אל יל אליון עד
הבריות וכן פיומה ותמר אלא אמרי תנא והביאה משוטה כלשונה
מדבר רבן ואם שמעתי כי ר' יוחן בן תורתא הוא ששבר עפיכות ומה
מזומה יכן הוא לשב אחרו ומטל מעשה היה כמשל אחר שהיתה
פיה חורשת ומתעשנה ידו ומסרה לבנו אותו כיון שלקחה אותו הבן
הוצאה אותה וחרשה עמו ששת ימי החול בשבת הוצאה מתחרט
עמו יכנסה לה תחת הטל והיה הולך ומסר אותה והיא אינה זזה
מאזומה כיון שראה כן הלך אחר אחיו ואמר לו בא טול
פרתך שאם אמר יש בה שהרי בחה אבי מכה אותה והיא זזה
מאזומה אותו ישר הכן שבשמל של שבת והיתה לאמורה לעבר
בשבת אמר לו בא ואם מעמידה כיון שבא אמר לה בעזה פיה פיה
את יודעת בשהיית בשותו הייתי חורשת ששת ימי החול ובשבת
הייתי מתחות עכשיו שבאתו עוטתי ואת מרטות בי בקשה מיכן
עמדי וחרשי עמדי וחרשה אמר לו אותו הבן איני מבקשה עוד
פיתך עד עכשיו אבי בא ומסיב אחריך שתבא בא ומעמידה עד כל
אחת חוץ מזו ומזו איני מעתך עד שתאמר לי מה עשיתה לה בחזקה
ועמדה וחרשה אבי מסה בשבעתי והכתי אותה ולא עמדה התחיל
אותו ישל מפייסו והתחיל אומר לא בשל אבי ולא בשבים עשיתי אלא
בן וכך עשיתי לה בחזקה ועמדה וחרשה מיד עמדה אותו הבן אמר
מה פרה שאין לה לא שיחה ולא ושת הכירה את בוראה ואני שיעבר
יעבדי מלוכות יעבן כי ראיה איני הולך ומכיר את בוראי מיד בא
ונתגיר ולמד וזכה לתורה והיו קורין שמו ר' יוחן בן תורתא אבל
מה שהעתקת מעכ' ר' יהודה בן תורתא ורהבא ועד עמדין ובתי
אומר ואם תמיה את שמל ידי פה מתקרב אדם אחר לבעלי השדים
הרי מל ידי פה עהרתן של כל יסל וכל פ' אחרון הנעלה יחשלה
ר' מאי יש לבן בוזים אמר זהו משיח אמר לו ר' יוחן בן תורתא
עקיבן ישלו עשבים פ' ועדין בן דור לא בא

יונה ר' יוסף תלמידו של ר' יוחן יונה ר' יונה תלמידו
של ר' דיראל גר' בברות פ' עד סמה החטור
על השביעית איני חשוב על המעשרות החשוב על המעשרות
איני חשוב על השביעית החשוב על זה ועל זה חשוב על הטהרות
ויש שהוא חשוב על הטהרות ואינו חשוב לא על זה ועל זה
ובגד ר' יונה ור' ירמיה תלמידי דר' דעירא ואמרי לה ר' יונה ור'
דעירא תלמידי ר' יוחן חד אמר זו דברי ר' עקי' בתימתא אבל חכמ
אומר חשוב על השביעית חשוב על המעשר ומאן חכמי ר' יהודה
דכתריה דר' יהודה דר' ר' יהודה המירא שביעית וכל מאר אבל
חכמי אומר החשוב על המעשר חשוב על המעשר ומאן חכמי ר' מאיר
וכל אילן החשובין חשוב מעשר ובירור לא שהן עומדי עמדה בפירות
שבעית בראיתם ההוא בפחם דהוה חשיב לזבוב תתא דלטמא
מרתעתא ויש גבר מר כמאם מחילוף חלב הכמאם הגיה וכא לדבוב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ויתן [illegible] מי
[illegible] לחנני אלא מכמוריעי
[illegible] שיטיאלא ורחמת אחרים
[illegible] אין להו דל שיכלא לדי מנשאל מיהו אין
[illegible] כל כו פסולי המוקדשין אל יכפסם ואבני
[illegible] לה ור' אחיר דאמר חשוב לגבי אחר חשוב לכל
התורה אלא נהני כיון דחשדי אחוזין הכי נמי דלא ר"ל דינא
וכי תיא הכי נמי ואמרת על פסיהה כלום אל אחיר דאמר
אחיר לחשבון ואחזוקיהו מי אר ורועים ואמרת יהור סתם
רועה קטן ומסתם מסרזיל עליה בים דהו לחמל כיון דרועה
בהמות שלו ודאי הוא איש חושש על גזל אשרות אחרים
ואם דקא יהבת לכהן בכור לכתחלה אשב דחשדי ואלו גבי
אלע חסירה אסור לזבוח לחבר וכן יין שבעבר ט מים הייט
טעו ונטר חמוט של כהן הוא ואין עליו לעוות בחמוט
אלא שלשים יום וחמשים אם שלשה חדש ולא כגי אלא
יהבינו לו אבל חמוטה כשר הוא מיצם לקח ומה לו לחמ
לחשורים והאי דאלו נא ואמר ריה משבעיר לחשור מישה
ולחשיר מי לא חסל כשרים וכגון דגרי מדרש ונעיבתם שאין הל
תלין כאוכלי ששר של שחישה לוקח וכן שרה ביה כמה
לוקחי דקדע מצון לקח משבעל ומחמיל יבר מוצאי שבעל
ויש לתלות שיש של כירנה ומסתם לא תעלה לו דמים בשבל
הנר אם אין הכי דל ומוכר בהדעל כהאי פירתא יותר על
כדי מונאה ותליע לחיי מתרמוי מיתרמו ליה זוזי ואם
לא יעשין מיחמי ואין לחסור לעביב לחטר דקדע מוכב
שיש לתלות אבל יגל ומזרה ומתרמיטה ישאשון כל השל
ואם זה לוקח אלא כיון דחשור הוא זה ומוחזק הוא לחמיש
בשבעת וחסור לפייע ידי עצמי עבריה ואשב מהנים
חבורים ושב שבעיר בדרור כדאמרל מן זה טוב מאה
דרור שעלה ומאה מאין של שבעיר תעלה תחות מאתה ויבנו
ולא ישמרו ובן כמה דרור ואם לא חיים בר אמי ישו דעולא
ואמר חבורים שחשבו מהנים על השבעיר ואפ' הכי שחשבו
ששם הים ובשר ונבלות מיהו כל אין חשדים דהו מוטב
שיבנו אותן תחות מאתה מישעבר ינל אתן לפני עבר לא
אתן חבשל ואם אלא הלוט לבנה שיבל ומעיר בשבעת
ובן אמי בארץ אלא שחשור על המעשרות מיהו לא פסולים
ועבורה דהל מאלו מעבדי אר ששה ובני נחמן מעמי
הארץ אין חוקרין לבן ומאין מבלין מבן עבורה ובן
מדקל אין חוקרה לבן ומאין מבלין מבן עבורה ולא הוי פסולין
ועבורה שם ובתחילה הוא ולא ומאין שהדין לבל עבורה מיהו
אם קבלו שיבין עבורה עבורה מחשבי בסם יבדים
עבין שוגגין הן ולא מתבוונים ועבירה הל לא מחזקיל בהו
ותהולנהו ואפ' ובתחל נמי מקבלין מהותיהו משום
מחשבי ואיכה ביאחר מ' חוטר בקורש ואם יב פסח בחמן
מקבלין המיזט מהדרה מעם הארץ כמאן ר' יוסי דאמר
ואינה ויש' החשור ויבנו לגו כיום אחרו ובדור שחוכר
לן אם כהה בסה שאמרו ומטר לגו והוא חשור בדוע שאול
לגו מפקי לי אם פסל ועבורה אם לא דבין דבעזהו דמל
דתניא הנוטל מיין של גוים כהה תיעבר מיין
בסור יכלים ירקנו מעות ובלי מתבות יולך הנאה לים
הזלל ובן אמי המוכר בהמה לגוי דבונכין אותו עד מאה אם
עד עשרה מחיל מראיה מהשולה ובקא יבכורות ובן אמי
חוכר מהם שדות יבחים ושבר על לא תהנם ועל אותן
דמי שאחרו כמעשה אם פסולין לעבורה אם לא ראכא איל
לאיל ואינה פסולין משום יבנסינהו ותרי בנסי לא קשיל
[illegible] וכל הכי מוכל בר מחוי ביקע בארץ ישר והא
[illegible] חשוב ומזיל ומוחרי ויש לחוט

ועל דורמי דין נבנין מיהו אם לא יצו לנהוג כמו שחמרו חכמ
כזה מהופך אם ובקעים אינן בכור ושדה שנטייה בשביעי
ומוכר עבדו טלהו מספק ו. אם לא המלו עליהן הנס שבנסום
מה דינן גר מס שקלים ס אילו המחוטן וכל אחרון ומס
פיאה אל יונה אשרי טרם אל דל אין כתוב כאן אלא אשרי
משכיל אל דל זה המסתכל בעדה היאך ועשותה כיצד היה ר
יונה עושה משהוא רואה בן טובים שיבר מנבסיו אור לו ר
בשבל ששמעתי עליך שנפלה לך ישה מחר יום אחר שול
ואתלוי ואת מיבע מן והוה נסיב אל מתנה והייט רתנא
נכסי ומייתיל לה כל מצאת האשה תר אינו רוצה להתקיים
ואין לו שתנן לו לאם הלוקה ור יונה היה מתמין שתזרח
דעתו שלבן טוטס עליו ולא יתגיש כהיום יתבל ושבת
הרשאים היתה שם ואמי החטא משלכים כחשאי ועניים
יעשים כמי טובים מתמרנים מתוכה כחשאי ור יונה נכמה
מיהומות הוזכר נגד דידן ויותר בתלמוד ירושלמי
ר יונה ר יונה בר מני גר בפירקא וחסירי חסורי ואיעא
דישל לאונה בר מני וכי מעיין עלמא ומיטרין
שביל גאולים אם מיזיל ואייתי בזוזא שבורים אזיל ואמי
בזוזתא עמיתתא ומכסי שבי ואתי מיטרא ורוח עלמא
כירושלמי בחלת גמר דעיבי פסחי ובי לא הוה אכיל לא חמץ
ולא יונה מן הוה ור יהור יכל מאו שבתב בסור ר יהורה
הנשים וכל עד אר יונה ר מנא אבא בכור היה והוה אכיל
ואעיבי פסחי דאמי דלא יאכלארם וכל וכמה מקומות מה
שבגר דידן ר מני בירושלמי ר מנא ובר בי כתב ר יונה מיט
ר יונה בר מני ותכי נמי אר מנא ר יונה אנא בסמ מקומות
יונה יונה סתם בלא סמיכה אף הוא היה תלמידו
ר' יונה
של ר' זירא ואמן לון בי ר יונה הוא יונה כאן הוא
סמיכה כאן לאחר סמיכה יכהב לא אשכחן בלאחוראי אלא
שנים הע יונה לאחר ור יונה לאחר גר כאילו טריפות הי ניהו
רבינא הושב יונה אר זירא מבלעתא יעו כמה מבלעתא
אר זירא פחות מישעיתא ועדיף מחיטתא גר בחיוהן
של גוים אילו דמי אסורי ומטר וגוים מעבול לבן וכגר
אר יונה אר זירא ויב זכיר מתני אם יונה אר זירא
מעבול אמי מעבול אמי מותר ומכור לו מעבול לבן מעבול
לבן אמי מעבול לבן אמי אסור ומכור לו מעבול לבן ומותבי
מיבר דתנן ר יהור אומר מוכר הוא לו מעבול לבן בין המעבל
ומסבל ואם זה וזה ומתניא נמי הכי אימתי בזמן שאם
מעבול זה אבל אם אם זה וזה מותר יכל ונעבי עד יב
אמי מעבול הטוע אמי מהו למכור לו מעבול שלם ותו לא
מימעי ליה מעבול לבן אמי ויהם ליה שחור ושקל ויהבי ליה
אדום ושקל מהו למטר לו מעבול לבן וכל עד תיקו סתפקה
גר מוכר לו חמרין ואינו חושש שמא מנבלן ועל מוכר לו
יין ואינו חושש שמא מנסכו לעז ואם פי אפי מים ומלח
אסור למטר לו מוכר לו מעבול לבן בין המעבלים אר
יהור בזמן שאמרלן מכור לי מעבול סתם אבל אם פי
לו מפני שהוא חולה אין למשתה כן הוי זה מותר ויש
לתרץ הכי ייט אחר גר דידן והכי זמן בזמן שאמ
לן מעבול סתם אבל אם זה אסור ואפ' אם זה אפ' לו
מפני שהוא חולה או למשתה כן מותר וגר בירושלמי
אין תניין מעבול לבן תני ר חייא מעבול סתם מתני שיבה
ומתניתא ר חייא ומתני ר חייא עבדה למתניתי אילו אין
תנן ולא תנא ר חייא הוין אמרי אלא מעבול לבן הא מעבול
סתם אפ' מע לבן עשאו מותר הוי שרכה ומתני ר חייא
אם אילו תנא ר חייא ולא תניין אין הוין אמרין לא אם
אלא מעבול סתם הא מעבול לבן אפ' בין המעבלים אסור
הוי שרכא ומתניתי ושרכ ר חייא אר בון בר חייא

[illegible]

[illegible] היה תנא [illegible]

כיון שנתחלת טעמה היא [illegible]

כעין מיצה ר' יוסי בן שיעור [illegible]

וכן בהיפלת [illegible] מיצה ר' יוסי בן שיעור [illegible]

מהווכו' ל' מקנו של יוסי בן שיעור [illegible]

טעם שאל השאל את ר' יהודה בנשיא [illegible]

בהיות רבים בפרל מי עיטה מכל שירים בפ"ג דומים [illegible]

תמיד מזרע כלי שלת מהו שיזרעו את העפרון לכתחלה [illegible]

סמל כמה שהמוסה מזרע. יונתן אני רבא בר יונתן

עירבן יפה לחולה. יונתן ר' יונתן בן אלעזר

גר' בפ' חילו הן הטמנין יכפ' כל היר הל חמשה רמים

טמאים בחשה. תנא ר' יונתן בן אלעזר אומר חטין לעריחה

בבגדים שהוא טהורה בחמה לחה וגבוה בחרם ובחמרה [illegible]

ובגדי בגדים מה להלן פרח בבולו טהור אף כאן פרחה בבולו [illegible]

ירמו תליגו עליה מרא[illegible] בבי זקן מחדש רפליג מבני בגדים

בפלוגתא ר' יונתן בן אלעזר ורבנן ובר בהדא בתוספתא דבבי

כל הבא בולו חוץ בבגדים שאין בחרם שהעמיד שני שבעת

בגדים טמאים והפשיון החזק טמאים והפורח בבגדים טהורים [illegible]

עמי חסיד התם הפורח בבתים טמאים בבבא אחריתא. וכתב נחמיה

אילו השחקים נבחתו אילו החרשים ר' יונתן בן אלעזר אומר

מרחקיהו בלשנם הרחת ובחת שמעיו תרויהו ובמ' תרא מחי

טעם לא כתב מהיות שהקיב יחרשים שכל מסיך הקב מכאן אמר

לאבי סנום שעמדה בו נגע ע שיעשה כאריג ובמוכים ורא

אי בתר שהיה חרשי לא משמעיה זרחת ובבסת אמרם אין

משמתין זו עם זו ובגדים ואין פשטין מזו לזו ומעמיד להו מב

מאו דסמל מי יהיה בזיה או נגבה ומסיק התם ובגדים אין [illegible]

שהיה מטומאתן ואין טשן עמדים ולא יבש אבל אם טשן עבר

ויש לטומאתן טהרה. יונתן ר' יונתן בן אלעזר

גר' בבמה טומאתן יתיב ר' יונתן בן עמיאי ור' יונתן

בן אלעזר ויתיב ר' חנינא בר חמא בביהו. והא מיבעיא להו הא

ותנן חטת מלאכת מרגשים חסר אחת כגר מי אמר להו ר' חפץ

בגר עטורת שבמשכן אמר להו ר' יונתן בן אלעזר כך אמר שמעון

בן יוסי בן לקונית בגר מלאכה ומלאכת שבתורה נעשית יוסף

ויבש הכל ושאות מלאכתו מחטיאה הוא יש עד פי הא

מיבעי לי משוב רבא והמלאכה היתה דיים מחטיאה הוא יש

פרח הא דתנן חטת מלאכת חסר אחת כגר מלאכה ומלאכת

שבתורה והן הלא כשתשאל שלש מלאכות המטמאות טיבלו

ואחרון שבתורה בהן ונעשית ויעשה ותעשה ולהלן המלאכה. ויב

שבתורה בהן כל מלאכת עבודה נשאר מ' ובמלאכה ששת ימים תעשה

מלאכת עבודה לא תעשה מלאכה ולמה זה. אמר הקב"ה לישראל ארץ

ישראל אחרי שבא זה הכתוב להשלים כל מלאכות שבתורה יש

שמוסיף אבל אילו מ' ויבא הביתה ועשית מלאכתו ונשארו כל

ויש מי שאינה והמלאכה היתה דיים ולוקי הכל שאחרו כל

מלאכת עבד פרח. ובפ' כלל בחל ישראל מסיק הל חטת מלאכת מ'

חסר אחת מטין לחטת מלאכת אין התורה ר' שמואל בר נחמן מטר

יונתן בגר אמרת פעם חסר אחת שבתורה מלאכה וכל

עד ר' יוסי בר בון מטר שאין בגר מ' פעם חסר אחת שבתורה מלאכה

עבודה ומלאכה. ומסקנא התם תנא מטר בגר עטרת המשכן

ותנא אין חייב אלא על מלאכה שמצאה מה היתה נמשכן הן

זרעו אתם לא תדרשו הן הצבו אתם לא תקצו וכו' ונעשה

לאד בגר מלאכה ומלאכת שבתורה אינו מי אמר

ואי במשכן לא סיים כאלהן כלל בחל הקטר והמתנו הטיבה

נמשכן הכא הוא. וכן הצר את הצר משום שני [illegible]

בונה כל שהו בפ' הבונה וקיולו כי רייתה [illegible]

ממשכן אלא ואמאן דתני בגר [illegible]

[illegible] ישראל [illegible] ואם כן [illegible] עמיאה

איכא הא ותנן בריש [illegible] עליב טמא על טמא [illegible]

מבינא את הטוב וחרשי בעלי הטוב כיתר כיב שהיא זמור תחת

הבית יש בו פותח טמא ויש כיצאתו פותח טמא טוב בטבל

טהור טוב בבית מה שבתוכו טהור ויש בו פותח ואין כיצאתו

פותח טמא טוב בטבל הבית טמא טוב בבית מה שבתוכו טמא

אחד חור שחרחרו מיב או שראים או שבלתו מלחת וכן מרגל

של אבנים וכן סויר של קורות ר' יהודה אומר כל שאינו כיר אדם

אינו אהל ומוחה בשקיפים יפלע ומייתי לה בפ' הישן והל

ובטבל טמונה מייתינן בהעיר והחטב ומייתי הא תנר אהילות

בתחלתו חגל שהוא עומד בחוץ וכל עד היה עומד בתוך הבית

טוב בטבל הבית טמא טוב בבית מה שבתוכו טהור וכל עד

תוכת המבול יש בה פותח טמא ואין כיצאתה פותח טמא

טוב בטבל הבית טמא טוב בבית מה שבתוכה טהור שורף

טוב לשמת ואין ריכה שבם אבל טמא על טמא מיבעי ואין

לו מקום לצאת תורת קבר בתוב עליו כתובים בטפסרא ואהיל

ל' טבלאות של שייש. גל של שחרות. וכן סרי של תבואה

ובטבל בתוכו טוב בוצעת ועולה בוקעת ויורדת ואם יש מקל

הטוב טמא על טמא על חם טמא הרי הוא כקבר בתוכו ומטה

כל סביבו. ותנא בתוספתא ובבא בתרא פ"א כל הבסורת מתפנן

חוץ מקבר הנשיא ומקבר הנביא. ר' עקיבא אומר אף הבר המלך

וקבר הנביא מתעמן אחרי לו ואלא דברי בית דור וקבר חולדה

הנכיאה בירושלם ולא נגע בהן שרם מעולם אמר להן משה

ראיה מחילה היתה להן ומוציאה טוב ונחל דרוק ואיתי נמי

בתוספ' דנגעי פ' בית המנגע ובירושלמי בשלהי הם נזיר

וכמל שמחות ואיתי נמי בברייתא ואכות רב נתן פ' בעשרה

מאמרות ומשום דאתא לידי סתמיה סתם וכסדר בנימן בר

גחל הזכרתי ולא סתכתה שם וכאן כתבתי חילון טמונה

ויצאה כמו בן שמעתי משרינא הלוי שהיה מפיש שכל הלו

שהוא מחלל טמא ולמעלה ואין בו טוב ובעצת הרי הוא טמא

ולא שמעתי מפי משמו אם משום טוב טמונה או משום קבר

סתום ובשבוקתו ומצאתי ראיות הלו הרי פעמים שמשום תורת

קבר סתום ופעמים משום טוב טמונה משהן על גבי הרצפה

בכלים או בעשר כלי הייט משום טוב טמונה שאין תורת

קבר ובלים שהטוב מעמה כיקאסיה שהוא טוב ובעצת ובעצת

ביקעת ועולה בוקעת ויורדת ועולה אבל לא טמונה אלא שיין

סהו ואיתי סכיבות אבל קבר סתום שאין עתיד לפנות את הטוב

משם ומשום קבר זכרו שם הייט תורת קבר שאם יש מה אלל

בתוכו מטמא משום קבר סתום. ואם יש מי פותח טמא הבעלים

הטוב אין זה לא טמונה ולא קבר סתום ולכן פיח על גבי אבנים

שהן כלים אמר אין נר' לפר' דר' יונתן נמי כן אמרתן אמרתה היה

יהלך ור"ש. ירלגן הייט על גבי אבנים מחרון לאדון ואתם

כרמ ואם לא שהכל שוין כפ' זה מבית אנך אתה לחר תהן

יה הייתי מפר מבית אנך הייט כל שכב לוי סבכל גם אתאחי

טה לוי שכב אנך ולוי היה ולקי כאלף המורה ערך שלא

לא שתי כראיתי בכמיתות פ' אחרו לו ושמט לוי הן הן המורין

דאיתי נמ' פראשונה אמר רבא לא משבחת עדבא מרבא ואמר

יסיק אוכא דאילפא אלא דאתי מלוי אמר מי שבר לוי דכל

לוי משפטיך ליעקב ישבר רבא יורעי בינה לעתים ואל

שגה אדם לוא כי ר' יונתן תנא הוא ר' יונתן בן שר' שמואל

נחמיה ר' יוחנן לא היה לורא לו חברין ואף כשאמר אתר

אמר אם ר' סימאי זה התנא ר' יונתן התנא היה לפעל הלו

ור בלשון תנא כמן שאל ר' יונתן אתר סימאי. מהה תמה

דרשי דרשי שאל ר' שמעון בן יוסי בן לקונית אתר ר' יוסי בן

עב דאשכחן נמי בחמורתי כלשון הזה כהיא דאמר שאל שאל

ובל אתר ר' יוחנן זו שבעיה משנת בר דפוק וכו' משנה בבי

[illegible]

[illegible] כדי שלא תהא
[illegible]
[illegible] אחר זונה הוא
[illegible] שלא
[illegible] אמר
הקדוש ברוך הוא תפתר שכב עליה והיא נבית אניה
כשכב עליה והיא נבית נעלה מזרה שקנה כל הקרבים אריסה
מתניתא אחרת כן נינה הרי היא כאשתו לכל דבריה מהו
שתאכל בתרומה ר' כא בשם שמואל נראים דברים אם
הזתה אוכלת בחיי בעלה אוכלת ואם לאו אינה אוכלת ר'
יוחנן אמר אפי' אם לא אכלה אוכלת אר' יוסה אפי' נישאת
אוכלת נלא הפי' ר' יוחנן ושמואל אקרשי לחשנה דאשונה ור'
יוסי אמר אפי' נראית בין התורה כבן אריסה בלא שהתה
כ"ב חודש עמי אוכלת בהן ניאה גרינא אפי' הירושלמי מ
מתניתא מסייעא לשמואל בת ישראל פחות שנשא לכהן שחזר
אינה אוכלת מת ונפלה ואפי' אם היה פחות אוכלת חיש אחה
אוכלת מתניתא מסייעא ר' יוחנן בת ישראל פחות שנתארסה
ואפילו פחות לא הספיק לבנות — וחופה של משה
עד שנתחדש הוא אמר עד שנתחדשה מת ונפלה ואם היכם
אפי' חרש אוכלת נזה יפה כח היכם מכח הכסל שהיכם
חרש מאכל והמעל חרש אינו מאכיל ר' יוחנן ור'
שכתבתי הוא היה ר' יוחנן שהוזכר כמה פעמים בתי
בן עזאי היה טחינת כל מהר המקדש אר' יוחנן שמתי לו
ובן עזאי נהמה נכלו היה יכו ונאמנת ל' בן זומא ר' יוחנן
אומר כל המקיים את התורה מעוני פופה לקיימה מעושר
ובפרישה שנקיאת אמת ולא נתן גרסי ר' נתן בן יוסף
אר' יוחנן בן יוסף כמו שנכתב נעה על הדור והג התם
ר' יוחנן בן יוסף אומר כל המנטל ומי תורה מעושר פופו
לקיימה מעוני וכל המקיים ומי תורה מעוני פופו לקיימה
מעושר הוא היה אומר תנחומי אבלים וביקור חולים ובמילו
הכלה מביאין טובה לעולם ואם ר' יוחנן תנא הוא שתנזכ
[illegible] מעלין שהוא ר' יוחנן בן יוסף שהוזכר מתחילת
[illegible] כל מיזה שנאמרה ונכלה וגר' התם ר' יוחנן בן
[illegible] אחר ובכה שניה ובהר ובר' מאיר לא מעלין עור
חשנה שהוזכר נה לא ר' אחשיה ולא ר' יוחנן מכיר
ונתן ר' יוחנן בן שלר' שמואל בר נחמני והוא שאמר
הקבה הל חשמן בישיבה שמעלה בראשון
בגד ראשון ומה בגדין אשכחיה ר' חנניה לזכור לטובה
אמר אל מאי דאשתר לה אל עסיק כפלגנו בגבעה ואמר
אשת אל אחרתר בעיבר הוא אמר יוחנן בני כך הוא אמר
בל יום היה יגיל לזרחון חברין בבלאי בראשון פרטין פרק
ר' זורק הל היתה עומדת אל הל וזרקו לה קיהב לה מגרשת
בעבר לו אינה מגרשת ונגבר היכי דמי דחנן לו אמר אפי'
אמה אמה קונה לה אפי' אמה אמה היכי ומי מחצה על
מחצה אמר רב שרון בר אבא לדרי מקישא לי מזיגה רב
[illegible] אמר אמרוה דמיה דר' יוחנן ואמר
דשם חברין נבלאי לפרושי כי האי טעמא וכאילו טריפו עמי
אמרה ר' יוחנן על תחיה נסרקה הנגבת ראמר רב אפילו
לא נשתיר היתה אלא חולין אחת לחעלה וכו' [illegible]
[illegible] ירושלים [illegible] אל אילו יכיר
[illegible] אוכל תשכרו מאתם [illegible] אוכל תשכרו
[illegible] היה קשה עליך נאוכל תשכרו ואם
[illegible] אמרין בן הוה ר' יוחנן עכיר [illegible]
[illegible] לחתיה הוה מעלה דורון [illegible] כמר

ראי אתין דין יתום אורין דאמרלא ישנה אפין אלמנה והיה
נשוא פנים ועד שהיה דין אף באחות גר' אם לא יחפיר מדשל
הל אילן שהוא עטה ר' הל ר' יוחנן הוה דשין טבחות והוה
תלין חד חומא והוה מבריה כמקלה וכמיתא נאמר לר' יוחנן
חד אילן נטה בו דההוא דומאי אתא אמי חד דין אמר אמלין
אילון ואתון בעקרא אר' ההוא דומאה נבטב לא סגיל ויעה
לאחר אנא מסטל לאומין דידי נר' מתבטל מחאמתי פרי
ואמי היאך דינא נעיק אין הוה ואין כל עמא ולא דאין כל
נפשיה לית הוא מר נט כאפתי רשא שלח ר' יוחנן בתר
נבראא אמר פיק קוץ מה דנטה בו דומייה בעקרא דרך בעל
דיעא לגביא אל פיק אין מה דנטה בו דדיה ונעק ואמתיה
אל דומייה דיך מאי אל פיק אמתיה מה דידי עטר בן
עבי דדיה ונעק ואמתיה אל כרין לקהלן ויהודה ועיר
ושם חדא אמתה אזרת תאינן ר' יוחנן אר לב בבעי
מיעך אין אעלתון מגלין אפקיטון מגלין ואין אעלתון מסמן
אפקיטון מיגכין הלא [illegible] יהון כרמתא [illegible]
[illegible] ר' יוחנן [illegible] תאינן ר' חנינא
אעיל ר' יוחנן כבינתיה ואכיל ליה תאינן מן נפך אחת חד
אילן דכרה ונר' שהין טטין שונעין ל' כבות שבע חד ווין
ספק אל מה לא אכלתי מן אילן אל דאינן מוקין לכרי
ר' חנינא חשש משום בל תבל ובדאשי פא כיאשה הל ומיכור
ר' ינאי ר' יוחנן הוו יתבין אתא חד בר נש ונשה קליה יל
יוחנן אל ר' ינאי מה טבו הוא שלם לך מן יומא אל חד זמן ו
אתא היכ לי על כריה דידוניכה ואמרת ליה דיל ציר כמשתל
עלי ובדאתה אל ולמה לא כפתי ליה ואל אריך את לזו
חזר כיה ר' יוחנן והכעה ששעה משמיה אתא ר' יעקב בר
אחא ר' שמואל בר נחמן נשר יוחנן שטפן את הבן לזון את
האב אר' יוסה הלוי הווין כל שמועתי כרין לי כהתא ר
שכופין את הבן לזון את האב בנרה יוחנן ר' אליעזר אמר
פותח לחרם בכבוד אמן ר' מנא עד מן חמרא לא בוי סלה
לגביה אל אילו הוית ידע ראנא משעון עד הייתה אל לא
ושרא ליה מהכן ריחין אם נאמר חנייתי על אבא הדהי ואל
יעקב בר אחא אר' שמה בר נחמן בשר יוחנן כופין את הבן
שיזון את האב אלא אין דקאמרן פאמר חנית אבא עלי
שמעתי מקשים ואף לדרי קשלא הא תנא מגב ומשנת נתמלת
הקרן ר' חייא ר' יוחנן הוו מסבו ביה בסי והוה לא תבלתיה
ר' יוחנן על בסי אל ר' חייא סלקיה שלא יאמרו לאחר הן
כאן אלינו ועכשיו הן מחרפין אותנו אל יאי ירע ובל
מרהוה לאזיל לבי בסי שלי ישר הוא ולא סלק אל השהי
דהשוכי אתהפשלין דגר' התם כעו מיניה ר' יוחנן מר סימן
חסמה מבחוץ מהל שור בגזשו את רחמנא והם לאו נרשין
הוא או דלא לא תרוש כחסיחד אר' רחמנא והם אבא אל
חסת אבין אתה לחר יין ושכר אל תשת כבאהל אל אהל
מועד הא ואשכל הכי נמי שפר דמי והכניל בין הקדש ובין
החול את רחמנא אלא מה התם כשעת כיאה לא תהא שכרות
הכא נמי כשעת דיטה לא תהא חסיחה ופושי חבית אבין
את לבר דנהן הל ר' יוחנן אב היחן היה עכם לבית הכסות
ומדקא לבי בסי וקא בריר תבלתיה ר' יוחנן על גבי בסי
שאל רבית הכסות בחור דאי איפשי לפרש כהיין דבר
התם אר' אלעזר בר עזרי מחלוקת הייב של גבי אמונות ויין
הקדש מלכים והתם פיה דאמונות הללו כלים הן והיו כהן
חלל טמא בין בגדתיהן ולחתים ורבו הוא הבדו בהו ואהל
שיש בו טמא וכל סלע מקיק רבא וכמן דכלים הן אי אפשר
להזהר אפי' מיומין בסר ופטרחין האמונות לכך והטר לחערה
שאינה טומאה טמאה אבל אם היה סתם או שאין מסאתו
פותח טמא זה הדי טוח טמאה אבל אם אין כיפרתם טמא

אליך אל תבוא כי בשתך אור ועיניך יהא רואה את החרב כאילו
מחתה בבשרו ואל עמך ר' ועיניך ל' תנחומא בשר חונה יכיר חטאי
אבותיו לבית אלוהה שמעון הרי הירושלמי מלמדינו כי היא חזקי
מייתא היא יעקב ר' יעקב בן יוסף גר
בן אחרון דסדר יומא וכבר היה ר' ישמעאל ור'
עקיבא ור' אלעזר בן עזריה מהלכין בדרך נשאלה שאלה זו בפניהן מנין
לפקוח נפש שדוחה את השבת נענה ר' ישמעאל ונענה ר' עקיבא
ונענה ר' אלעזר בן עזריה וכל עד ר' יעקב בן יוסף אומר ושמרתם את
השבת כי קודשה היא לכם היא מסורה בידכם ולא אתם מסורין בידה
ושאל ר' אלעזר בר שמואל מודורקס יאיר אדני עיני מהלך ואמרו
בן מתי ראה שון עושין דבר הלזו על ידי בנים ולא על ידי בנים
אלא אפי' בבולי ישראל ואין אומר לעשות דבר הלזו לא על ידי נשים
ולא על ידי טומטום אבל מנסתקן ודעת אחרת וקלי אדמתם מחמין
חמין לחולה בשבת כין להשקותו כין לכרותו וכל כך אמרו הבר
מפני המשכין אצלי אבל קשי זלהה על פי נשים ויתרך זו הבגל
משה לי הילדן ואיכא בנים ובנים לחמם חמין לפקוח נפש יעשו
שלא כי הדרין הרי זה משובח אלא מקדרין ובלא לא מחמר ושמר
מהחוק פיק מי שמחזי טלמום מאכיל אותו הלהלל וקן עושה
שהרוחה תוכבן לה בכוש וכל מקנן חבמה מכיאה לה שמן ב
בשעה וכפר מיעל ומילה עושין על מרכי מילה מוהלין ופורעין
ומוצצין ונותנין עליה אספלנית וכמון לא שחק מערב שבת
ונעם בשינו ושתן ואגב דאם לא נתן מין סמנים היא מחיה
בגד ותן מי מהמוצה תפילין ולולב טהא מקרש אבל לא מדינה
אם כתחלה כאן וכאן אסור ומיט בגד ומיט כיתת כינור שנפסדה
לא היה זוטהה אלא עונבה ושניה לא הל הא ר' אליעזר והא מבכר
מי פרכי מי ר' אליעזר פי לכתחלה מי ומסתל אל כאן מתני דקשרין
מ"מ ואותנן יבלת ר' אליעזר היא דאמר מכשרי מצה ואחרן את
הטבת ומזרה ר' אליעזר כמה ראפשר לשנוי משמנן ומטיר
מן גדול ונטיר שהיו מהלכין ומן בגדל ואל יטל טיר אז
מיפקן כי כפלוגת ר' אליעזר וכל מכל הני מסמ מגדוריל מאסור
לו וכפר אליעזר ומילה אמר שהביאו את האיזמל דבר גבות שלא
מרמן ר' אליעזר ושרי ואדמי יגלה עצי יא מיטה. ואני הקוד
ומשיטתו על אשר הדרך אחי ואין עושין וכל הלזו אלא בגדולים
לא מתנין ועשאן על ידי בנים וטמי והיכא דצריך לאחרן יהא
לו ישראל ולא בני. דהדרין הרי זה משובח הריני מסיים על ראשון
ראשון אמת כי כל פקוח נפש שהסכנה מזומנת מיד
ומי הדרין ופקח הרי זה משובח ומצוה לעשות בגדולי ישראל
ברבים ובאמת הלכה ומעשה ואחר אין פל בגל הדבר
אלו שמת לפקוח נפש והכר בגל הוא לאמרות לפקוח מחמן ומחר
ומן הל ומעשה אבן ריוח והצלה בגדולה מרקא מסיק ואין
ריך ליטול רשות מכר שאם נתן ומשון יד מן הגדולים
עשוקן על ידי בנים או בנים או נשים שאינן כלות בכל
מצות כאנשי ואעפ שהושו הכל ועונשין ושמת הוא כל
אלא על ידיהן מאנשי שלם הותרו מכלל שום מצוה ואם אמר
עשו על ידיהן ואחרו הוצאה ומי דמן שאילו הגדולים מושמן
ריהן ומתפין כמם עמה בשבת ואין מתכן כעשמן לה צל ויתלו
דבר ומר כמר הוא לגדולי ישר שאין אומרו לגרם חנאן פא
מיסור סקילה וכרת כשכל שתוסה בפקוח הנפש ויצא לדי מעול
עצלות מלפקח לכך אמרו והזקיקו את הגדולים לפקח ולגר
הוריע סמה המור מוכרן נפש מישרל וכמהקשה. וכמה השבר
מל ומזרע לקים הנפש מאילו קיים עולם מלא. והה צלה תהא
מיה מכל אדם בלא פקוד כרחותם ומרוב גדולי הדור. וגר
תוספת ושבת ס' אין עוקר מהמה חיה ועוף מפקח על
פקח נפש שבת והדרן הרי זה משובח. ואין צריך לקח מל
בר כי בר עמל ליכ ומיט מכל לעלות מנשה לפיפו ומיט יכל
עלות יורד ומעלין אותו משם ואין צריך ליטול רשות מכר

על ראשו
לשת ואל לכל לעמת שו
ומוכרים אותו משם ומי עני
נשבת והדרן הרי זה משובח מ
הוא ל' אומר ממקום למקום ושחטין ל
וכל עד מחמין חמין לחולה בשבת להשקותו
המתנע ל' שרא יהיה אלא סמיקן מחה את
אומרין יעשו דברים הללו בקטנים אלא בגדולים
יעשו דברים הללו על ידי נשים ועל ידי סתים אלא
ישר עמהן מלשון הזה נשבת מטפלת וכבר יתו
אין אומר יעשו דבר הללו בקטנים ובנים אלא אפ"ל
תני הדרין הרי זה משובח. והנשאל הרי זה מגונה. והשואל הר
זה שופך דמים מכל אילו שמעון שכבר טלה הסכנה וקובה
לחיה כין שנפל לים יהפכיה טבעה והשאר כי הפיחה ל
לחקות ולעמות כי אם יזרז לה עילן ולידה נקשות
ומעמ שזה המציל מכון ואלא כלם ההלה והציל ועשה
מלאכה פלוגת מינהו נפל ישמעל דרכה ובכל דאיתמר שבבת
תבל כים יפים משרה להעלות הבים והעלה הבים ותבל
רבא אמר חייב מה אמ פטור וכל ואיכ אמ"ל שמעון שבבת
תבל כים יפים משרה והעלה הבים ותבל רבה אמ פטור
ול אמ חייב ורבה ופטור אזלינ בתר מעבדא ורבה כין ואמ
עמי הבים ולא הוה דעתיה מיחייב משום עבדת הבים אלא
ישבל אם שמע מתחילה על מבעת תבל יפים משרה אפ"
ודעת הבים והעלה תבל הבים כין ושמע אחרי ודעתה
מעדיף עמי אתבל ופטור מכי המל מפני שהמל סר חלה
עליו ומ"ל בר הכא אמ יסה חולה שאמרוהו לברוגרת אחת ויצו
עשרה מן אדם והכיאו לו עשרה הברוגרות כין בבת אחת כין
בזה אחר זה ואפ"ל אדם והסיק באחרונה פטור מפני שכבר
הסכנה מן שינו ואין לשעת מלום וכשהעלה מעשיה מהתר
כמו מאיסור מקדחין ואשל מתר האותר ולא באיסור כין שאין עשב
וכשהעלה מהתר. והכי מסקינ הדש נפל ישמעל מונחות מי
רבים חולה שאמרוהו לשתי ברוגר ויש שמו ברוגר בשתי
עדשן ובל מעזלא אחר מי מיכהן מייתנ שתים מייתנ ואחד לי
אם הילא שלש מייתנ הכא מחשבו בקעיה ואיכא פשי ושלש
מייתנ משום ואעפ דמיחשבו כקעיה לא מפיש בקעיה
מייתנ שלש משום ואעפ דמיחשבו כקעיה הוקלן מכי הא. הילכן
עיבכא משום הכי שבקינ מיסור ונקטינ התירא אכל מקום
שיש עמוב והסמה נעץ הוב נחזר אחר התרה חלה אדהכי ואכי
מני מיבור נפש מיטנא ואמתיה חזר שאול ופקע עמה מחשב
בשין מעמי ר' ולעמין מלמום הל ראיב התרא מזומנת מיסור
הכי שבקינ היתירא ומוסקנ ליה מיכרתא מלמו אם הל כילהו
מיסור פטור האכל שהרי הוא אעפ ומצוה הוא אבל המקילים
לא בריע אזהרה ריהן מאכיל לבן מיבא מאזהר ראמנ לא
תאכלום לא תאכלום אזהיר בחלים על הקטנים ואם כאמנ
האכיל והבדל אמ"ל לבן מו לאחר האכיל כן רין לבין אחרה
כלא דרומא ומעמרת מי שהריחה אין בכמה דמקבה חולה
מעין לאמלה הל הל שהרי מה מבנ אמ על לקמ
שהריחה מאותו מין שהיא תאיסה נעשה חולה
מיפש כתחיבת שש מאכלין אותה
יכן ההיא ומקמן מיע אלא משום
אמר לא ראין הסכנה מזומנת ושמן עמי
הכי משמע ראין ערך מחילול בחור וכן
מעבר יום האפלמת היא עיקר הרשה
יכלא מחון מקום שיש אפלמת מיע סכנ
שער הרון לעיקה שהוא שחיקה
שכוך על המילה מקום שאלא הדרין

[illegible] להנהו דמפקינן ומחי
[illegible] דהיכא לחיי טונא הוו אמטת מלאכו
[illegible] וקשיא לן דכל שאר מלאכות מלן בגלל שלו
[illegible] התורה בריקום אב וכי עבר לפני כולהו
[illegible] אלא עניר אחרש בקדש ביחייב לא דרבנות ולא יותר
[illegible] אלי נגר מלאכה ומלאכת אב לך אלא ולא מיחייב אלא
אמוקמא דשהו מדזוט כיון דמקדש אשכחן מ שלוחות בגון
חושיט שהיה משכן אב מלאכה ליחייב עליה אב הוצאה
והושיט שהעלם ליחייב אבל אחת ואחת היא אישרוך מיטה
ומלאכה ומלאכת ולא מיחייב אלא חדא ואחשיב חוצאה אב
ומושיט הלוה לענין הבראה ומטה אחיטה לה דהכי הוא דאמר
מה כלו בבנו כירושלמי ואם לא תגיע הושטה עמהן פי' כבלו
אמתם מלאכות ואם לא מט הושטה עמהן שתהא אב מלאכה
המיל והיתה כמשכן ר' סימון בשם ר' יהושע בן לוי חפני מחלקתי
עד יחסר בן הפי' דלא עבי דילוף זורק מחושיט ודאי עדיף
אב חושיט אב מלאכה ומכל דלא יליף זורק מחושיט אלא
דהוא מקדש ביון דכל אמטת מלאכות שהיו מקדש יש
להן תולדות ומחושיט אין לו תולדה לא חשיב חושיט לקריאה
אב ואין אב בלא תולדה ר' חזקיה ר' יוחנן בן לוי בשם ר' יוחנן
עליהן הושטה ולא הגיתה עמהן שכל המלאכות כאחת וזו
בשתים כל המלאכות יש להן תולדות וזו אין לה תולדות וזו
ואירושלמי וגם דיקן שאין רגילין הן זרעי הן נטעו הן העלו הן
הוציאו הן הושיטו חוקה הושטה לדרי דריעה ובציר והוצאה
עמי דכי היכי דהני אמטת הושטה עמי אב ואלא דהתם נמי
אם הנגנה לא דמי אלא פי' שכל האבות מלאכות תולדותיהן
פחותין מהן דוקא ותשתא אבל הוצאה ובשאה כי הדדי מיהא הכל
עקירת תבן מחקומו והעלה בשם אחר אבל לא עקרו ואם לא אעקר
ואעפ"ש שכבר אל ידיעה איש מחקומו ונבלה הם אל חוצה משאה
מנחתיל ביום השבת הם הישאל מיפי שאף הבשה בראשת
הוצאה וכתב אבי יוסף בתוך מדברים ואתה בבשה הם ומתחלת
הגדל דהזורק ירושלמי תני בשם יוחנן דזרק ר' אחות בר הר
הגיע ר' יוחנן אחות עבר ר' אחות בר הר מלאכה עשה
על דעתה ר' יוחנן מ מלאכות אינן יש לא מתנין אלא מ
חסר אחת לא מתנין אלא מלין ולא עמאן אור' טהון ואעפ
דבר דיקן מדבר בגמר מלאכות והזורק כל ר' אחות בר הר
בגמר בגמרו לה הפי' בגמר בגמרו לה ליגון ולעולם תולדה
דהוצאה היא ואם הוצאה והעבר בהעלם אחר אינו חייב אלא
אחת ושונה ומרבוך אבי ר' יוחנן בשם ר' יוחנן בשם ר' אלעזר
לפי הירושלמי שאור שר יהוך אמר שמעבר ר' אחות בר הר
מלאכה ועשה היא ולא כלו מעבר עם שוכב ומרבוך
ר' עקיבא תשכת חבא שאחרו לו שומר חבלו מסך מרבוך
בכלו אוכל ולפי כ שמעת כי בירושלמי אם אמתא
דהלוקן דתנן ובמה מלקין אותו מ חבר אחת ר' יוחנן אמר מ
שלוחות ולוקה את היתרה כגון שבעי ואפיך המושל מיה
ר' יוחנן בלב מלקות בלב כאמטת מלאכות אמר מ מלאכו
שלוחות אמטת מלאכות הן ואם אינו מעבר ר' יוחנן מדברי
אב שומר ומרבוך ומעבר ר' אחות הרי כאן אחת ושתים
הא לר' כי ר' יוחנן חזר בו משומר ומרבוך ולא מעבר ולא
היה בדי אמטת ירושלמי שתבדוק ועין עם אבל שמעתי שכך
המשם והאיש ולא יוחנן בן אלעזר בשלהי פ' אין דורשין בלה
מעשה ואם לחכמים תנא לי יכו בעה עלפרי יוסף בן עמוס
בשבת בשם לי אם זרעו לשרך מלאכ המשכן ולמה לא חלו
בטלא בעבירת המשכן אעפ שבשו לא היו חושבים
[illegible] הן עסקים עם מלאכתן ומבאר חוקן יהו עסקין מלאכ
[illegible] אינה דיעה של סמכם שעמחת כלבר בזרוב זמן
[illegible] אלא לשנה דאחרי מן הערל

ביבמות מפני שלא נשבה להן רוח עפרות שמי אלא לאשה
ומשום חולאה ומחורפא ואי טעמא לא מהול ולא שהכר היה
מבל הזרעים לפי שעה כמאיה מקום ודע ומחנה ובמן ומחון
כאגבה שהיה הטהר מעלה ומבל כלרא ועל הטל ועלה כל עץ
מאכל ועלהו לתרופה אבל המכלתי וכמה מקומות מטו שמה
שקורא נזיפין היה דוקא מחעשה מרבלים ואילך דבר כל שלא
ושמונה שנה שהיו נזופין וכן משה שהרי עשו פסח שנה
שניה ונתחדשה להן מצות פסח שני והקש ה' שפי' שהיו
נזופין משעשו העגל יונתן בן ארכיש
הוא יונתן בטר שטן אחי ר' יוסף בן ארכיש
כדאיתא בפס דיבמות ומושלם כמות פלא בר' ר' יעקב מי אמרי
משר יהודא בל מעשה שעשו זקנים אצל ר' יוסף בן ארכיש
ושאל לו על ערת הבת אחרו לו אחת הוא שאת מתיר בעבות
אר לון מה שמעתם יוסף בן הרכנס אמרו לו בן ארכיש אמרו
יונתן אחי הוא בטר שטן הוא ומתלמידי בט הוא הזהרו מחט
שיש לו ב' מאות הלל והשיב על ערת הבת אזלון לגביה ואמר
משלח ונתנו לה אזלון לגביה ושלחו נתב ליה הדבר שחכמי
ישר' נכנסין אצלך עלון ויתיבון לון קומוי היה מסב להן ולא
הנרין שרון מתבאטין אר לון מה אתון מתבאטין שרי מטרי
עלן ציורין אית דאמרין נחר תרע עלון וכתלתא עדין עלה ליה
אר מה שלח לי בר נש נשו למילף ואמרת לי אינון חסרי ישר
אתון לגביה אמרין ליה את מה אמרת אמר לון על המרפה
הזאת ישנו חגי הנכים והטיר ב' רבים על ערת הבת ישתנה
לכהן ועל עמון ומואב שמעשרים מעשר עם שמטים ועל
גרי תרוור שהן מותרין לבא בקהל בנוי סטן הוא פשטי חיין
תעומר על שמועתו ונעשה מעטה ראינו שב משמועתו
ונעשות מכנים ואמרי יודע מהו בטר סטן מה עינין שם זה
אצל חריפות ותורה יונתן ר' יונתן בר יוסי בהאפלה
הל יצא מחותך או מסרס איזהו רוב ראשון ר' יונתן
אוג משיראו עינין יונתן ר' יונתן בן אסי בן לקונים
בר' מתנ' ישבוטותהל זו היא אשת עשר
שמעיה כעא מיניה ר' יוסף בן אסי בן לקונים מר' שמעון בן
יוסי בן לקונים אזהיה לכתעל נירה מנין שהל אלא פתק כיה
ומה אמר אזהיה לשמש עם הטהורה ואמרה לו נטמאתי אלא
עכשיו מיד מכלי אר חזקיה אר אלא ותהי נתה עליו ותהי
בר שמעון בן יוסי ט לקונים לא השיב ולא אמר לא אמר הכי אר
חזקי ועוד שהן היו אזלים מחזקיה שהרי ר' שמעון בן יוסי בן
לקונים היה בימי ר' יוסי תנא ולא כנסה פ' הרשי דבשי שאל
ר' שמעון בן יוסי בן לקונים את ר' יוסי אוג היה ר' שמעון בן יוחי
חוור היה בין בבטו לאזמה אבל לו ואמתה אי שמה אוג בן יוחי
אלא תנא היה וכמי תלמידי ר' עקי' ואיהו לא אהדר ליה מיני
ואם טעמא זו אינו בלשון סמוך שכבר למעלה ובהוריות
ירושלמי פ' היה סהן משיח אינהי מעשה שבטרה אר
אמין ואזרקם את בני ישר' מטומאה ר' יונתן שלח שאל לר'
שמעון בר' יוסי בר לקונים אזהיה לכתעל עם הטהרה מכין
ישבן מפה מורוך מרבך אל מילה דמיטלייך אמרין נבל
יום כבשתלא את שאל לי' ואל אשה מרת טוב לא תקרב אל
לא עיכבה לי הה לית שרכא אלא היה משמש עם הטהרה
ואמרה לי נטמאתי פירש מיד אמר שיהא חייב אל אמה ואת
שיבא לן בצאן לחוץ ולאחר נפקין ומטמאין לית דתנא תבי
טהרה מחזקיה ואם שכ ישכב אם אותו ותהי מתה עליו אמר לי
אלא משמש עם הטמאה חייב היה משמש עם הטהרה
ואמרה לו נטמאתי פירש מיד אמר שיהא חייב אל ותהי מתה
עליו ואם פירש עליו מתה מה יעשה יבא הושע את יהו
שבו שמוע יכן לא הוקן אר יוסי קום עליו אל תקרב אל תקרב
ביבמות מפני שלא נשבה להן רוח עפרות שמי אלא לאשה
ומשום חולאה ומחורפא ואי טעמא לא מהול ולא שהכר היה
מבל הזרעים לפי שעה כמאיה מקום ודע ומחנה ובמן ומחון
כאגבה שהיה הטהר מעלה ומבל כלרא ועל הטל ועלה כל עץ
מאכל ועלהו לתרופה אבל המכלתי וכמה מקומות מטו שמה
שקורא נזיפין היה דוקא מחעשה מרבלים ואילך דבר כל שלא
ושמונה שנה שהיו נזופין וכן משה שהרי עשו פסח שנה
שניה ונתחדשה להן מצות פסח שני והקש ה' שפי' שהיו
נזופין משעשו העגל יונתן בן ארכיש
הוא יונתן בטר שטן אחי ר' יוסף בן ארכיש
כדאיתא בפס דיבמות ומושלם כמות פלא בר' ר' יעקב מי אמרי
משר יהודא בל מעשה שעשו זקנים אצל ר' יוסף בן ארכיש
ושאל לו על ערת הבת אחרו לו אחת הוא שאת מתיר בעבות
אר לון מה שמעתם יוסף בן הרכנס אמרו לו בן ארכיש אמרו
יונתן אחי הוא בטר שטן הוא ומתלמידי בט הוא הזהרו מחט
שיש לו ב' מאות הלל והשיב על ערת הבת אזלון לגביה ואמר
משלח ונתנו לה אזלון לגביה ושלחו נתב ליה הדבר שחכמי
ישר' נכנסין אצלך עלון ויתיבון לון קומוי היה מסב להן ולא
הנרין שרון מתבאטין אר לון מה אתון מתבאטין שרי מטרי
עלן ציורין אית דאמרין נחר תרע עלון וכתלתא עדין עלה ליה
אר מה שלח לי בר נש נשו למילף ואמרת לי אינון חסרי ישר
אתון לגביה אמרין ליה את מה אמרת אמר לון על המרפה
הזאת ישנו חגי הנכים והטיר ב' רבים על ערת הבת ישתנה
לכהן ועל עמון ומואב שמעשרים מעשר עם שמטים ועל
גרי תרוור שהן מותרין לבא בקהל בנוי סטן הוא פשטי חיין
תעומר על שמועתו ונעשה מעטה ראינו שב משמועתו
ונעשות מכנים ואמרי יודע מהו בטר סטן מה עינין שם זה
אצל חריפות ותורה יונתן ר' יונתן בר יוסי בהאפלה
הל יצא מחותך או מסרס איזהו רוב ראשון ר' יונתן
אוג משיראו עינין יונתן ר' יונתן בן אסי בן לקונים
בר' מתנ' ישבוטותהל זו היא אשת עשר
שמעיה כעא מיניה ר' יוסף בן אסי בן לקונים מר' שמעון בן
יוסי בן לקונים אזהיה לכתעל נירה מנין שהל אלא פתק כיה
ומה אמר אזהיה לשמש עם הטהרה ואמרה לו נטמאתי אלא
עכשיו מיד מכלי אר חזקיה אר אלא ותהי נתה עליו ותהי
בר שמעון בן יוסי ט לקונים לא השיב ולא אמר לא אמר הכי אר
חזקי ועוד שהן היו אזלים מחזקיה שהרי ר' שמעון בן יוסי בן
לקונים היה בימי ר' יוסי תנא ולא כנסה פ' הרשי דבשי שאל
ר' שמעון בן יוסי בן לקונים את ר' יוסי אוג היה ר' שמעון בן יוחי
חוור היה בין בבטו לאזמה אבל לו ואמתה אי שמה אוג בן יוחי
אלא תנא היה וכמי תלמידי ר' עקי' ואיהו לא אהדר ליה מיני
ואם טעמא זו אינו בלשון סמוך שכבר למעלה ובהוריות
ירושלמי פ' היה סהן משיח אינהי מעשה שבטרה אר
אמין ואזרקם את בני ישר' מטומאה ר' יונתן שלח שאל לר'
שמעון בר' יוסי בר לקונים אזהיה לכתעל עם הטהרה מכין
ישבן מפה מורוך מרבך אל מילה דמיטלייך אמרין נבל
יום כבשתלא את שאל לי' ואל אשה מרת טוב לא תקרב אל
לא עיכבה לי הה לית שרכא אלא היה משמש עם הטהרה
ואמרה לי נטמאתי פירש מיד אמר שיהא חייב אל אמה ואת
שיבא לן בצאן לחוץ ולאחר נפקין ומטמאין לית דתנא תבי
טהרה מחזקיה ואם שכ ישכב אם אותו ותהי מתה עליו אמר לי
אלא משמש עם הטמאה חייב היה משמש עם הטהרה
ואמרה לו נטמאתי פירש מיד אמר שיהא חייב אל ותהי מתה
עליו ואם פירש עליו מתה מה יעשה יבא הושע את יהו
שבו שמוע יכן לא הוקן אר יוסי קום עליו אל תקרב אל תקרב
קימה פרשה ר' הוקן שור אמר כהנא האומרים הרב

נער יאיר ונדוישך כמור שיח שרקי זורש וכל ואלאכי השרת
אין אחוז הפקיר מלשון אחזית לפיכך אנו מסיימין ימלוך וכו'
לעולם אמל כסדר דרושה שאנו מתחברים את הקדשה שי אי פקי
ותגבה ימלך וכו' לעולם אלא וכו' ומלך שהוא של תורה ומה תקנו
בסדר הדשה פסוק של כתובי ונמצא כבון ואם לדרו יושב
תהלו ישר כתל ודרש זה אל זה ועל נביאים וכו' ומלך לעולם
ועד תורה פסוקי כתבים ונביאים ותורה לפי שהעולם
מתקיים על זכות סדר דרושה והיתה שמיה רבא דאגרתא
מחיה נשלה כמס סוטה לפיכך תקנו סדר דרושה וסדרתה
ואמר לי הכי ר' יצחק בר עשר הלו שלכן תקנו מרן הוא עליו
שנראנו לבטרו נהבדילנו מן הרשעים ונתן לנו את תורתו
לפי שהתורה עדיה ברכה לאחריה מה ונתן בן עזיאל אמר
תגבה של נביאים מפטרתא דנביה ומלאכי יהלכין ימים עד
שהי ר' אלעזר ור' יהושע מחפו כספר היכלות ואלתמה
כסור ר' אלעזר בן עזריה והאיך ימים עד ימי אב שהיה
ואחר חורבן הבית יבלבל ונתן בן עזיאל הוא היה הגדול
שבכל תלמידיו של היל שכשעה שהיה עוסק בתורה
כל עוף שהיה פורח עליו מיד נשרף חפס שהיה מכוון
בנתינתה מחר סים ומתחלתן לא כשש בתנו מאי מעמש
בן עזאי שהיה דורש והשש מלהניתי סביבתיו לפי שהיה
חורז דברי תורה לבתב ובכיאי שמחים ביום נתינתן
שנתן כשש ומייתי לה גדול שבכולן ונתן בן עזיאל
בית עחלין ונסוכה פ' הישן ונאבדת אל בתן אבהים זר
ואמר בן זכאי הכל מהלל ומשבח אבל המיים דר בתן בן
שמכים תלמידים היו לו להלל הזקן ששים מהן ראוין
שהשרי עליהן שכינה ושלשים ראוין לעבר שמש
ולקטע חרשים ולא תצא ראוין שתעמיד הן חמה
כיהושע ועשרים מהן ביניים גדול שבכולן ונתן בן
עזיאל ובן גר בית עחלין אר מעשה באחר שלא
היו מביו מהבן מצוה מה עשה עמר ובקב מל עבסין
ונתן בן עזיאל מה עשה ונתן בן עזיאל מר שלש
והעלש שלש והחזיר ונבו שלש בא עליו שאמי הזקן
מקלו ותמילו ומ' עד מעיקרא סבר חשום ויעשה בת
חורון דתן מעשה בבית חורון כאחר שהיה אבא
ויורד הרבה אמר לחביו חצר זו ומעבדה זו נתנו
לך מתנה ואינו להניח אלא על מנת שיבא אבא
כאן ואכל עמנו כס עבדה וכן עד אחרו חבל כל מתנה
שאינה שאם הקרישה אינה מקורשת אינה מתנה
ונגרר פ' השותפי מפוש רבא תרין ושבו בלא שבו
אלא ואל אינו לפנין וכו' דאמרי התם יכיושלמי פ'
השותפין בר הכי שומרים זוג של תלמידים היו להלל ה
הזקן גדול שבהן ונתן בן עזיאל וכו' עד אל יוסי אבא
הוה עובדא ונתן בן עזיאל הרבה אנו מבכסין ועמר
ונתבן ושמאי מה עשה שמאי מסר מקצת והקיש
מקצת ונתן לו מתנה את השאר אמר כל מי שיבא
ויעיר על המתנה הזאת יוציא מיד הלקוחות ומיד
הגזרש ומחרכך מיד זה ר' ירמיה בעי מעתה אין אדם
נותן מתנה לחבירו על מנת שלא יקרישנה לשמים וכל
דלא מעשה בית חורון הא מתנה ר' ירמיה ומשנה מי
מתבתא כל מתנה שהיא כמתנת בית חורון שהיתה
כהעירה שאינה שאם הקרישה אינה מקורש אינה
מתנה והרב ר' יאל בר' יצחק הלוי שלח לי אני הבורר
עיין מר מתנה על מנת להחזיר אם נגנב או שנאבד
חייב לשלם או לאו דנהי דחייב להחזיר כל זמן שבאה
בעין מיהו כשנאבד או נגנב פטור שהרי לא קבל עליו

אחריות או לא מאי והא
ופר' מעיע דאב חת השו
שואל להתחייב כחוסיה
ואמרה אלא מקבל מתנה הוא
כתב רב שמואל ביש עחלין אמרתיה
זה נתון לך כמתנה על מנת שתחזיר
על כפי רבי ובשת ראיה מלא והמקדש את
ושמואל הרב משה ועמ' משום ראם יורע שאין
תוקשין שאחותו וגמר ונתן לשם פדון ופרע בעיה
פדרון ספר לא מקבלה אלא אשר המסר לה ממש מלשון
דרושין שהוא לשון מתנה כיון דיבר שאין דרושין
בה כאילו פירש על מנת שתחזירם לי ואפי' הכי אין בזן תלב
אלא כעשיעה הלא לשם פדון מסר לה ומשמ' דין פדרון לא
זוגי והכא מאי שנא ואשה שיש להדר כור כבשיה זן ומכ
דלא חמי והכא פדרון הוא מן הדין משום דכאילו פיתה לאשתו
סי לשומרת ואין לחייבה אלא על פשיעה דכאיזה עצה שמיין
עליה לחייבה כשומר שכר אבל הכא שפירש על מנת שתחזירהו
לי סאיזה עניין יפטר ועל דאין זו קשיא מרחא רב
אשי אי אל על מנת שתחזירהו והקדשו הא דהדריה
אלו אל על מנת שתחזירהו לי מיד ואחזי ליה מעלה ועד הטעם
דהא היכא דעל ידי עשאו דקדיעי מאנו אבל עבנב שו אם לא
הא אונסין הוו ואין לו שאני הכא דאיתיה בעיניה אבל אבר
דליתיה בעיניה אין החזרה נמסרת ויתחייב ומפלוגתא דשמואל
אמי ופליג מנסי לך ואחרים ולא דקסי הלא כרשב דאפי
עבאן תמיכין אימי חסר או אבל אין לו לשב אלא מה ששייר
דאשון ומה לי על מנת שתחזירהו לי ומה לי ואחזיר
לפל ואחת בכאן הזכיר חזרה ובמקום לא הזכיר חזרה כל בלא
גרע אומס ועל מנת להחזיר ממסר ואבל דאחריך דאי אמ
הכי מרשמעינן הקדישו שאינו מוחזר שמעינן מגבי אבן
אבר ואומס דחייב אלא דליתיה ובש מקדיש דאיתיה
מחייב אבל היכא דאיתיה הרי הוא מעין אלא שמ מקדיש
יוקא ואיתיה בעין הוא איהן ניהו דאפסיד אנקשיה אלא
אהדריה אבל אונסין ע' דקטור ושאר עמי מתנה על
מנת שנתב בכלל ונתן הצר כל מתנה שהיא על מנת להחזיר
ויש כך הנאה ומקבל מתנה נגון מתרוג לשמת
ישור לחרוש ובן מלהו יחשיב בקידושין
שיטל אדם ליהנות מהו מן מצוה ובש פרשות מתנה
הא שהרי אלעזר שהבוף חוזר כיון שנהנה בטלו הרי הקנו
הבוף וקנו הוא לאותה הנאה שנהנה אבל הים ומתנת
בית חורון מה הנאה הגיעה לזה שאל שיכא אבא ונאבד
בפעודה הל בסהב לאו מתנה הוא והא דאמרינן מתנה
שאם הקדישה אינה דרושה דאינה מתנה לא כל דאמרה הוא
אלא הכי דאמר כל מתנה שאין בה הנאה ומקבל הוא
הדש אותה אינה מתנה הא שאר מתנה [illegible] החזיר
שהה מתנה משיש בה הנאה ומקבל והכא [illegible]
מצות לא ליהנות נתן הכון דרחמנא [illegible]
וזה שיר להומא ושם מצה נמשך הנתן מתנה [illegible]
הרבה כאילו נתן טלת מצויינת כדי להתעטף [illegible]
חובת גברא הכל מצה שאדם שיר ליהן [illegible]
אכילת מצה ומרור ומזוזה כלן הנאה אבל [illegible]
ונתן עיניהם כבר ונבילת מצה מחיה [illegible]
[illegible] לו ולא מיפתת שמעינן אלעזר [illegible]
ההיא מצה שנבשל מהן לאו הנאת [illegible]
ל שוכר ונתן לא [illegible]
שהרי [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] מעשר לא מכר שהלעיסה

[illegible] מוכן הוא מתוקן [illegible]

[illegible] לא שייכא לאותו [illegible] להכל

[illegible] כחותם כאחר ריב מאוכל

[illegible] מאצב שיטאם מי שקחשתו

[illegible] שקחשתו חאורה מיהו לא אם שאל מי שקחשתו

[illegible] לוקה כיון שנתן ליטמאם מהתר ואין לו אצל קרוש

[illegible] אחו את מישה הטשל מיהם את מצוה הוא ורב איעל

[illegible] לא הש דהם הלר איעל מביאו מגלה מסקיל משוש

[illegible] מצוה שקן נמרתן עליה יב סיתות. והיהם ולר איעל

תולין הל אין שורין את החלת מפושל הגר"ר אחאל בר יוסף

חש ביוקמא דלסא וכל שר ומשתי לא מיסגיא לי ושתר

ושילוה לרב הונא ואמר הכי אמר ר שוחר בעצם ומטחה בחמה.

משום דאיפשר סהכי שאין הסכנה אלא אב לא ישתה

כלל כיון שכבר התחיל מתוחה. וכירושלמי ס' האוכל היה עבי

רץ כויכו ועתבין לנעול נעלו ובעד הצבי מותר ר יוסי בר

בון נשר הוא. ריחה תינוק מנענע נעלו ועתבון והעלה

והעלה נהיל של הגם עמו מותר ר יוסי בר בון נשר הונא

היה מפרח נגל ועתבון והעלתו והעלה עור של זהוביים

עמו מותר. הכל כשחיטה חולין פב הל כיוה שנחנסה ונכלה

ראר יוח אף לביתה אסורה וכל לתרומה ומכתנן ר יוח דאמ

סל יונתן בן יוסף דדרש ויקם שטה ויהר מה תלבוס ת

ראשונה ורעת אף שנה ודיתה ורעת הייבן ישה הכהן

ובכסף ואעג דר יוח אמרה אף לבעלה ויהיה לן רב ור יוח

הלמ יוח כהא דיה לן מרב דאמ אסורה לתרומה ומחורה

לבעלה ויהוג ושמעת מרב ור יוח איתתב ואיעצרו ואיתא

מר יונתן בן יוסף דהוא יחידאה בר הבלתי אינו הקיר

ישמעתי מי ריש יעקב הלוי ש יבנה יצחק בר אלעזר הלוי

[illegible] הלכה ומעשה סרה. ובן פרח

[illegible] יונתן בן שלר חנינא בר סהאשה מתרח

ביכתתא מעירין ואור הנר ואור הלבנה

ועל פי בת קול ומעשה בחבר שנמר בל רחש הה

ואמ איש פלן איש פל מת והלכו ולא מצאו שם אדם

[illegible] את תשרש ושוב מעשה בעלמין בחבר ובן ובנו

הלכו ולא מצאו שם אדם ובלא יצר הוא אב בר יהודה

אמ שאל שראו לו נשות אדם. אינהו נמי אית להו אר חנינא

דבר זה יחזו לה נבואה

נבואה ובלא אינהו נמי אית להו אר חנינא דבר זה לאדם

יונתן בן נבואה אית להו נבואה יבואה ליה להו ואיכא

נמי נבוטן פ' כל הבנו הל מי שהיה מושלך בבור ונגל

פי' ונבואה שאינו מאיש אל ראין לך דבר ישאין לו צל

וכל על שהוא מל ידי חבה אב בר אין הקרוש ניסר מות

שבוש אלא מעשין [illegible] כמלא שאין החוטה והיצון והשחה

עברת יפה אלא הכל שחור ואין המות נמי אם אדום או

שחור ובן מכל נבואה הוא מראה הפנים לפנים וכחיתך

יבוז [illegible] אלא נראה כאדם הרואה בראיה או כמים

או כבלה. בצל מחורע זהו נבואה כאותו עיר של שעין

[illegible] לשאוב מים נסת כל נבואה שלו והמחין

[illegible] יצרו והעשו הכביעו ובן הים רב

[illegible] אחרון אחרון של מים נמי אמרי נבואה

[illegible] כל הרמים אי מים זה מגבר אי נבואה

[illegible] מסתכל מראה בר' נפשטה ומה.

[illegible] גרולות הכיאל אמ לו ראה

[illegible] אותה גדולה וכל ובן פי יסל מן נעלך

[illegible] מחר מות אשר ישחט שור אין

שוחטין לא נתך המים ולא לתך הטהרת ליה שהוא עשב

ונבואה את מושה מימי גרעין היו עוטרין לנבואה שאותן

שרתו על מטיהם הא עיסין לנבואה. נבואה פי' הצל שרואה

מים מן העיין היי שמחלק בין על הנראה מים לשקר

עלים. ומן נל פי' ההל ויחוש הלא שיר הוא אמ רב יהוד

אמ שמו שראו ן דמות אדם וקלר ושיר לית ליה ומזמ

אדם. ויהיה וקלא פריך אינהו נמי מדמו בדמות אדם

שהרי מתהפך ומה גונים כראיתו כפ יום המפרים

ושר השמן מה שיר מתהפך ומה גונים אף המן

מתהפך ומה טעמי ומשט חזו ליה להוא דמות

נבואה מ פריך לדידהו נמי אית להו נבואה פי' והלא

נשמתהפך לדבר שאינו נבריתו לדמות אדם ונשאר

דמות הדי הוא נבואה הוא ברחה אלא במשות ומשע

חזו לאותו דמות נבואה ונבואה פי' לאותו דמות שראו

ראו לו מחשות ואותה נבואה שראו לאותו דמות ומה

ונראה כמו הדמות עצמו משכ נשרים ומ פריר ורילא

אינהו נמי אית להו פי' שנראין לכם אדם כאותו הדמות

שנראין יש לו עיר מחשל הירחות לו נבואה כאותו דמות

את אדם אדם אר חנינא דבר זה לאדם יוכיח בני מבואה

אית להו נבואה ונבואה ואת להו פי' אין להן ישות בשנים

ונראין לבני אדם שלא בבריתן אלא כאותו דמות שאשתנה

והוא נבואה בעלמ אבל הראות נבואה לאותה נבואה אין לו

ישות. ומן משג בטלהי יבמות ירושלמ מעירין לאור הנר

אר חנא ואמרי ר יונתן והוא שראו נוביא של אדם ומסיק

תמן תביא מי שהיה מושלך בבור ואמ כל השומע קולו

ביור גם לאשתו הדי זה יכתבו ויתן ואר יונתן ודהן

שראו נוביא של אדם ר אחא אשר הנגע בשר חנא בשר הדמר

נשדה אבל מעיר אתי לא יחו לו כוכים. והן דתמן מי

שהיה מושלך בבור יחו כל מי ששומע קולו יכתוב גם

לאשתו יכתבו ויתן ואר יונתן והן שראו נוביא של אדם

פי' וכי טר איש מישי בעיר ומתו אתם ואפל הכי שראו

לו נוביא הא לאו הכי חיישינו שמא שיר הוא. ושמ אר

אבון הרוזמן מתוך דברות סדר שיהן מתין בשרורה

ויה שבר דיהן יתן בני הירושלמ יונתן אתם ולפי שאין לו

לבר יפה יפה. הייתי אומ שמא ר יונתן היה תלמיד של ר

חנינא ולא לו בני מחמת חיבה לפי שאינו בי ר יונתן

ור יוח חנניים היו כמו שכתב המעלה ואר על ר יונתן ודלמן

חכמין בגלוי וכל ור יוח תלמידו של ר חנינא היה מר שבל

בבדר חטנה ולא מישנו בתלמיד ר יונתן בר חנינא מן

שמעינן ר אחא בר חנינא ר' חמא בר חנינא. ור יוסי בר

חנינא בי אילו החכמי היו בני כמו שכתבתי בספר יומא.

אבל ר יונתן בר חנינא לא ומשנה הלל נמוך על הירושלמ

יונתן בן עזיאל הוא שהיה אחר מבולי ישו

כמו שמוכיח בספר הימות שהעיר עליו ר

נחוניא בן הקנה בעל הסורות יזכן בבול היה שהרי תנו

של נביאים הא אמרו מתי חגי וזכריה ומלאכי כראיתם

כפא המבלה ואר ירמיה ואיתמ ר חייא כי אבא תנו

של תורה אונקלוס הגר אמרו מתי ור אלעזר ור יהושע ושל

נביאים יונתן בן עזיאל אמרו מתי חגי וזכריה ומלאכי

וכל עד כאן לבות תרגום של כתובים יצתה בת קול

ואמרה לו דיין ומסיק משום דאית ביה זק מישיח

ושמעתי מה שאמר בהגים עמ בדר הדרשה לאחר

הדש ובריך ר' ישלך ושלם יער ומשחר קדושת שהן

מעשר ישלוך ר' לעולם ובן מתי שקדשה שמעשר

אמר אומ כשיות של מעלה מעשר כמו שאסור נקרט

שאך מעולם כשם שהקדישו אותו בשמי מרום וכשמת

[illegible]

[illegible] שיעור חלה וכרי דימועה כגון תרומה שנטמאה כולה וניטל הימנו
כרי אותו דימוע מערבין לו סה ומוקמינן דאי נטל כשיעור חלה מכל
הבית אין משערין שהחסרון רב הוא אבל שלמתום אינו חסר כלום
ור' רחב לענין דימוע יש חילוק זה שאם ניטל וחסר מכר זב עד
שיעור כרי דימוע והיינו עד אחר שאמר מחסרון זה כשר לעיבוד
אבל יותר והחסרון ניכר יקשה לי דלמה הוצרך ר' יונתן בן שאול
ושע כלל מחלה כיון שמטעם דימוע אם מפני שכבר לעולם חסרון
אחר מלא כשר מפני מה תלה בדימוע ושמעינן בהדיא שיעור חלה
ושמעינן דיותר מכן הוי חסרון ומאן מיכן כש דלא הוי חסרון וכמה
ושמעינן והני קאמר ניטל הימנה כרי חלתה וכרי דימועה פי' שאם
חסר הכר אחר מלא כשיעור חלת מתוכו וגם שיעור דימועה
והיינו אחר מלאה אין זה חסרון מיהו אם חסרה כשיעור חלת כל
הבית אבל אין משערין לפי שהחסרון ניכר הוא ודאי דאם מוציא
מתבואה כרי דימוע ומעכו כרי חלתה אין מעמס חלה בדימוע
לחודיה הא לחשיבה מיכ ומאי חסר דהכי קפרינן והתנן חלה
בכר שחסר שיעור חלה אין מערבין ומשמע אפילו שיעור חלת
נחתום ומשכ לא שיעור חלת כל הבית לכר אבל שיעור פחות
מיכן כשר ובכר שלא תהא חסר על כרי שיעור חלת נחתום
ודמוע של אחר מלאה דאי לא נמי הכי לתני כולה הימנה כרי
דימוע מערבין ולא שייך לתני הא כשיעור חלה כולל אלא לאו
שמא מדלא פרש מיזו חלה שמא דמלת נחתום וגם דמוע של
כל שיעור כל יונתן יונתן בר שילה גרסי
בהיל עריקו כרם הקנים שבקנה ובגד אחר רב
יהודה אמר רב המנון יונתן בר שילה ריש טמאין דקנים משמיה
דר' נתן אמרו מקום שמקבלין הכרם ומוציאין את הקרש מקום
שהסמוך לב והראשון בר עיב מלא ומתן פי' כשרב בן סמך
ריבי שטוטין אותו הזאבים ולא יכול למיכל מיניה פי' אחר סמך
מו מסגנת ריבי לטון דומה עיב הערוך ואני הסור שמעתי
מאמורי הכי ר' משה בר מאיר דודי אחי אבא זלע שעל שם ר
נקיים סנים ריבי לפי שהוא אולא כל שעה יגלוים לחים ורכים
ומשהוזקב כם לאכל אם עקבו מיר מלולם ועל ק
שונאין אותו מקמי שהוא דק יותר ונקב תו בר נאילו טריפ
בעיר יונתן בן שילה ריש טמאין דקנים דר' אמי ר' אבא שם בר
ריבים שיצאין מן הסכרה בחזה שהיא טריפה וכעבן מעין
בשרה ומטופלת ואילו טריפות מיזו הוא כרם הפנוית העיר
מתן בן שילה ריש טמאים בקנים מאשר מתן זו סנים ר
ומה מקומות מתלוקר בהקום ר' יונתן ר' מתן
יונתן יונתן אחיו של ר' יוסי בן המשולם בר משלי פ
הנזכר העיר ר' יוסי בן המשולם משום יונתן אחין
שאם משאר אלעד אין עשין חלת עם הארץ בטהרה אבל
עשין עיסת חולין בטהרה וכו' יוסטני גרסי
בהנת והעליה הבית והעליה
שהם עפחתה העליה ואין נטל הבית רוצה לתקן הרי נטל העליה
ירד ודר לאמה עד שיתקן לו את העליה ר' יוסי אומר התחתון
יתקן את התקרה והעליון את הרצפה וכגון מאי תקרה
ר' יוסי בר חמא הנים והבנאים פירש כרין מחשלת יוסטני
אבר אשכל ווהין פלגש בלע נכר של חרש בן ש' אסטרן
פי' נטרך מעשה מעשה היה ושוב על הזורות הנה וזרים
חרבית ושחרות ושמו חליטה בלשון ארמית מלשון ומאמתם
ומלמ ושמו מעשה מן ויעשו את ירושלים ומסלה ולא פליג
אר' כי אתריה ומר כי אתריה וגר בירושלים תני עפחת חזקום
מתאר יורד לו למטה מקום הכרם יורד למטה אלא רב אחאי
ליה עמוד לך סולם ולא תהוי עליל ועביד גו ביתי ר' אמר

[illegible]

[illegible] ר' יעקב בר אחא
נשר אלעד ומעזה בטלה
כרם אין הזה משזגה מחמת
האגל והריח כליה כגון העמות
מעשה עמה אסדיל ולא פליג אלא אמר
אתריה וגר' נמי מתרי' ב' הערר מן המסטל
מותר נטלי ובגמ' תנו ר' אקשיה אוסר ומס
ומר כי אתריה כאתריה חמץ בידן לאמטשל
הוו ליה נטלי הילו מותר הוא כטלי אתריה דל
הוו ליה מסטל ותרוייהו איה להו מרי הלך אחרי
וגר' נמי כלפי שלהי מנחות הרי מלי מעלה יכולא כמ
אומ' אי תור אי קן יונה ובגמ' ולא פליג אר כי אתרלה
אתריה תרוייהו סבירא להו דאם פוטר עצמו כדי הלל
נרין אלא דמחזם לך תור אי קן יונה מעולה
הילו אם רשה יכולא כבש ומחזם ר' אלעזר יכלא
שהוא כל כרחים מן הכבש ולכאורה כי מעיקר
נסוך גמר ר' שמעון אומ' הרש שחי' כ' מחרי
הוי עלי עולה והפריש יאר ובא אחר וגנבו מקנו
גבר בכבש מרמל או מעות הענף מר אלעד בן
ופליג ולא הים דהכי דאמר תלך ולא אלעד בן
מתכוונים לכל פוטר הגבר עצמו אחר מכבש הלל ולאחר
מעיף ואחר פטוה ורבי פוטר יוסי ר' שמעון
אמורא סתם שטר מתאור בשלהי
תענות אין גוזרין תענות של הגמר כראשון חרטים
ונעוים ואם התחילו אין מפסיקין ונגמר ומה הוא
ר' אחא אומ' שאל ר' יוסי אמ' אחת ואלעזר שאל ר' אחא
ר' יוסי אומ' כל מלך ולא ראמ' גרס ראל (שון תנא הוא כמ
רבנים בלשון ומה הוא בתחלה ולב תנא ר' אחא אומ' ר'
יוסי אומ' שרי ראחור אין הין ונשמעו ב' השואל בשלהי המטה
המוכר את עצמו ואת בני לבנים אין פורין אותו יפ' ובגמ' אר
יוסי והוא שמכר ושנה ושלש ומחשל מתנ' שמכר עצמו
ושנה ע' בל אם מכר עצמו פעם אחת פורין אותו ואם מכר
את עצמו לגוזן אפי' פעם אחת אין פורין אותו מעשה
באחד שמכר את עצמו לגוזן אחת עובדא קמי ר' אמרו
מה מקני אין מעשה מה נעשה הירושלמי לב שלש וגר
דרך שנה ושלש ומשמ' אחר פעם שלישית פורין אותו
אבל לא פעם רביעית והירושלמי משמ' דשלישית פורין אותו
ומסקינן לי אי שייך הכא פליגא ר' אמי אמר
הוא חזקה אי לא מיהו פעם אחת ושני פורין אבל
מיעבר הכי אין פורין גר סלא דירושלמי
נקנה בכסף תנא אם לא יגאל כשלה ר' אמר
ושחרור כשאר כל אדם ושעבוד ר' עקי
משאר כל אדם ושחרור והאי מאחר לבו
פליג ר' יוסי הגלילי מסר גאולת שחרים
ושחרור על יומא אזיל מיומא ולא פרקי ליה
מסתבלא גאולת קרובים ושעבוד ראי אחרת
כל יומא אזיל ומזבין נפשיה ורבנן פליגי
הכל לשחרור ואינו לא חפליג כן מסר
מסתבלא אלא משמ' אלעזר כשמוכר
ר' אלעזר לא אמר אין מחזיר ולא מקני ליה
ושחרור וגאולת נשמר לבני חוסרה
מוסר מקחוזתו והכא לגאל
ואת בקנינו הוא [illegible]

[illegible] יוסף בן עכמאי יש
[illegible] אין דורו יהודה בן גרים
[illegible] יוסף בן עזרים ר' פתח אזרות
[illegible] כעלי מקרא וכעלי משנה בעלי
[illegible] מעלי הבחינה אבל לא עמי הארץ רחק
[illegible] בן עזרים אומר לו ר' אליעזר אומר לו בני דיתה וכל
עור אומר לו וכמה אמרתך אומר לו שמעני מלב שימני מעורב
פרשיה ומרמז חמרה הטיח ועלהו לא יבול ראוי לו מלב
ומערב שחם עליהן הלבה כפשטי ורב כסיה גאון כראשל
מלפי שלהי שבת חדש ר' יונה א' פתחא אחד לו דני נשאה
יורע עריך דין חלים יורע עריקו של עולם נה שהכלב מזונתו
מועטין וכל עיורב זה שאינו מסר ילדן כשהן אפשרין לפי
שהן לבנים יהוא אכזרי עליהן ויהולן ויהן יבעל הרחמים נה
בזה על עזיתם שנעשים מהן ירעים ופגיחים נגר פיהם
ומתפיטים עד שמתחילים להשחיר [illegible] נמדרש רבה
מעשה ר' שמעון בן חלפתא שהיה נעל מעשים מרים
לאחר מיתה [illegible] יעקב ר' ורבא שואל מן תמים לעם הארץ
אומר לפנינו ר' [illegible] שמע מר' שמעון יוסף בן עזרים תלמידיך
הוא שאינו רוצה בקבר מהרה כדי אחריו ואצא מן עזרים
ואלו יכנסו הכל אלא שיוסף בן עזרים הוצרך לחזות מן
השדה אלא שהיה עדום ביראה וסבור שאם יש הרבה
שהן חכמים ואין רוצין להעת בקבר מהרה והיצרים מן מרי
שיהא רב הקדוש מתן לך על מ שהיה מכירו וכן עשה
ומתו אם סבר ר' דאקור לפרש עמי הארץ שהרי התורה
נזהירה על גר תושב ואחי שמך ישר לא יש וכן לקח שכמה
ופאה נמעשר עני ולכל אדם אם תרומה אסרו לתת לכהן
עם הארץ משום לפני עור לא תתן מכשול ואחילו מעתה
גרים לא [illegible] אבל חולין מכין שאחזו לתת לעם הארץ מילו
ניכרין גר תנאי ר' אחוי עם הארץ אסור לאכל בטרפה
זית תורת הבהמה וכו' גר נשלמי אין דורשין מעריות
אמר יוסף בן אלעזר נפלה מיעקתו מחט ואל לחבירו תעלה
ונכנס לו נשמה אמר יוסף בן עזרים עתחלתו לו נלמ של
שבת נכלים של חול ולעשן נטחו אמר ערוך מעשה נשרי
[illegible] עמה שעתחלתו [illegible] בית הארץ
[illegible] ר' חנינא ומשמש מישו דאין אדם
מטמא [illegible] מעיו חבר הול מיטמאת ותיא
[illegible] אבי אם הוא טהור אם לאו והיא ר'
והגבאים שנכנסו לתוך הבית ומן הגבים שהחזירו את המים
דנשרשן ואם לא נגעו ודאם אם עשו תבואה מאחר כחוב
בקורש ונוה נעם האזן מיירי ומטו ואם הגבאי חבר אי
חבר לבית אין המים טמאין אחר נגע בהן ומן ההיא תבר
אם אחרון ואחריון של גבים הקנוית של חבר ומחצעה
של עם הארץ [illegible] עד ישקב אור גבו של חבר ומעלה מגבו
של עם הארץ [illegible] חבר שונה שב פעמים ומיכ שב פעמים
[illegible] יחי של עם הארץ מגעת שב ומשמ ואם
[illegible] אין עדין כלם ומשמ אחר אם יגע בהן טהרי
[illegible] אבל המלאור שאחר שמא כלי חבר אחר ומן ההיא
[illegible] ומייתינ לה מסתבות פס הדר שהיה זרוקתו
[illegible] טהורות והחיצונות טמאות ומסקנ
[illegible] ממשמשין בהן כגון שכלי אחמתן ניקן
[illegible] חות והייט מפני מגע עם הארץ אבל חשן
[illegible] שכלן חברים טהורין ובר כתוספתא
[illegible] המשכר מפתח לעם הארץ הבית
[illegible] יפ אחון ומטבל ומשמ מס טהר
[illegible] פרקא [illegible] הקדשות המוסר מפתח לעם הארץ

הבית טהור שלא מחר לו אלא שמירת מפתח. ובר כתוספתא והאיש
מיקח ומעשה מאחר ששמה כלו בבית הכנסת ומן מעשה לפני
חבר וטיהרו טמאיה רשות עם הארץ ואמאי. והא עבד להו הסיח
הדעת. ובר הא דהיום מיקרא היה לבש מחוך ועטוף טלית כלבן
על החלוק ואין נגם על הטלית החלוק טהור והטלה טמאה. היה סל
על כתיפו ומגיעה טומה אור כלבי על הסל ואין כלבי על המגרסה
הסל טהור והמגיעה טמאה. היה משתמש מן החבית מחזקת של
חולין ואחריך מן עצמת של תרומה הרי זו טהורה ומסורה בשמלה מקנ
שכפה טמל יום והא ומבעתה מיתה אהא הל יוסף אמר היכן ושמה
כלו בבית הכנסת חרדי וטהורין ובר חוק היסם ראל לחכיהו תנה לי
ולא שאל אחרו אם הוא טהור או לאו בכלב אם חכיהו חבר אפי אם
היה טהור נתנה לו הל חייטיל ומחיא הבחן שכלי שמאמרו כיר
טאילו עתן ישות לטהרא מחיוסקן ובמב בכלי אבל בבעל אין חבר
טובב בכלי חמרו חבר אלא אב יהא טהור הל בכל מבע חבר בלא
הוא מבני טהור שהרי אחר הוא שלא לטמא כלי חבירו. אבל בבית
מיטב טבע כאן הכלים שבית כמהו עביר לה טיחור טפי ומסרה
ומעבר מיסהו כמאיר הלתם ר' יוסף בן אלעזר אין אדם
מטמר מה טבר חבירו כשהמשהו אם לא שבחלו אם הוא טהור
או לא היכי ראסקינל הל בחטאר מקבלו לבר ישופק בבית הכנסת
נמי אין חבר טבע בהן אלא אב עהור הוא. ר' יוסף בן עמיה
בר שהיה רם של ר' יוסי הגר בחן מעמיה אר
זירא שבר בחל היה ל אצל ר' אבי ר' אבי אצל ר' יוחנן ור' יוחנן
אצל ר' יוסי ור' יוסי אצל ר' יוסף בן עמיה ר' יוסף ב עמיה
אצל ר' תנחום בני אמתי מטה בזמנה ואר חייא בן ר' ווסי אחד
ר' הוה לוסי ר' חייא. יוסף בן מתיה נפ"ן
המלת יבר שלו זקם שב יוזני נה ובנילת יוסף בן מתיה
ואמרין לעצמה אין לה שיעור כיון ל ולוב אין לו שיעור ומסקנא
אין לה לעלה ויש לו שיעור לאמה ושיעור וקלתר מפר אמר ר'
יוסף תקטרוב בהמוצא תפילין. יוסף הקטרוב
חוב אין מניחין תפילין בלילה הכסר שמת לאו זמן
תפילין הים כמאיר אתם מצוה הבוקר רבה משא הל מר
לילה זמן תפילין דאמר רבנן הוה יתבנא בחיה ורב אשי והוה
חשך מנח תפילי ואמר ליה לשמעון הכני מר ואמר לי אין ב
יחדיתה ליעתיה מאו לשמעון דאי בני אלא הכסר הל דלילה
זמן תפילין ואין מורין ל שמע ומן נהן ומן חלה ורבה ברבנה
מיצוי נה דאורתא ומיקיב מי משום הכסרי לילה זמן תפילין
ומקנב רבתם לן תנא מצב רבנות הל ישים ועבדים ומנו מצוה
מלכ ומן הכפילין ונגע תשי טמאת עבה שהזמן ברוש הוא
ומעבר דבריה לן הל בסתם משכה רב אשי לא סבר לה מהא סתם
הכא ומיהו אנני סבר לה כסתם מאיר מלא רבנות הל מחשבת
ובור את שמע מבחרית דאמר אנני לתפיל מחרים נותקין ומן
ר' יוחנן בהמוצא רבה ר' אלעזר דאמר אין מניחין תפילין אחר
שהיה החמה ומל ההיא פליג רב אשי מרבנן הכם ומ שאות
השכת תנא רבי טאומר יוצא אדם בתפילין ערב שבת עם חשיכה
מאי טעמא מון דלמ רבה מ"ר הנא ערב אדם בתפילין
מוכר ומכר לה. אינ דבר לה מ"ר עקיבא דלא שבת ואם זמן
תפילין ולילה זמן תפילין ואינ מי אמר דאמר לילה לאו זמן תפילין
היא. יוסף בן יוחנן ר' יוחנן בן שאול בר בעיבוכ חלון
אר יוחנן בן שאול אר ניטלה הימנה מי חלמה ומי
דאמרה מערב לו בה ומשיך והתנא אין לערבין לו בה לא אבל
הא מחלת נחתום הא מחלת נמל המת דתנן שיעור חלה אחד
מכר העמוה עיסה לעמו ועיסה ומשמה בנו מכר ומפטל
חלה מא אר יהור מקני מה שמא נמל המת אחר מסר מפני
שעיט יפה ונחתום אחר מרח מפני שעיט עבה נעיסה
ומסק אוג לא מן הטם הוא זה אלא נמל המת עיסתו מעוטה
ואין בה כדי מתנה לכהן ונחתום עיסתו מרובה ויש בה כדי

יוסי בן יעקב אומר בזמן שהיו כל הזמנים שוים
הנצן מים פרח ה' תמרה. נתן ידו אם רצו אם עליהות
כדי שיעסקו איש לחבית פסולין על הנים ועל אבנים שוים
זה הכלל ומי שהוא שאינו מקבל טומאה כשרין ושאינו קבל טומאה
פסולין. מעתה מה הוא אריאה מאיר יוסי בר אבשי אמר הרא שרמשין
ובור מה מי יהי טהור חיותן על ידי טהרה רבא. ואלו חיים בר
אמר יצת אור כמה מבלי מי. ואלו חיים בר אבא הר יוה משמתו
של ר' עריך נשנת משנה זו ובעז בן על סדר עוך נכאר
על אור כמה. ומה רב חטאת בר' טרפון אומר ביטלון מתחלת
הרבו יבטל בו כל הרבו. וחכמ' אומר עד זמן אכילה מריקה
ושטיפה ועמ' ר' טרפון כריב מחמן אמר יבא בר אבטה ליום
ויום נעשה בעל לחבירו. ומה אמרו מחמן אמר יבא בר אבטה
הכי הוא מחתן לה כל זמן אכילה ומה עביר לה מריקה ושטיפה
אלא אר יוה משום אמר יוסי בן אבא. מתי ומורך ושוטף
ופרש כל זכר מהמים יאכל המך אכילת מהים אעל מריקה
ושטיפה הא כיצר מחתן לה עד זמן אכילה ומה עביר לה
מריקה ושטיפה בר כשלהי עד השפיד והאסכלא מלבן נאור
ונעבר. מי הוה מה עביר לה ששת הן השפיר והאסכלא
מלבן כאור ואתן בני דרשים השפיר והאסכלא מגביל
נחמין של עמלים מי מה עמין דרשי אשל בעולי בוים
הכא התרא דם כלע ואתם איסר מ' דם כלע ומסרתם אשי
בעיטה דלא פליט ליתיה ואסורא נעביר ויש ותמוה מלן
השפיר והאסכלא דרש סב בהגעלה חסרי ככלי נחשת שלא
נת ונחשת לאו מר לינון הוא וכישול מי אפי בבעולי בוים
מי. ומכל כלי מתבית אפי מלא כיזל סב בהגעלה וכשלשון
פולטו ומשב דרשיט נתב כלי נחשת אין לי אלא כלי נחשת
שאר כלי מתבית מנין תל ומס מי מרכיט הוא כישול מה
ולא מציט ביטול קדר אלי ואין הטיב מהמים והטורר מן
המטשל ומותר בעלי ונעלוק ור' יאשיה אומר ומר לתר
ויכשלו את הפסח נחש הם מפרש נאמר ומשטיה דרש ?
ויכשלו את הפסח כלומר הכם עם הפסח כגון שלמים ויכשלו
ואמר אמרה הוא והפסח נאמר משמעו. והתם נמי גר'
נמ' הם מטמא אר מרקה ושטיפה כמאן דסבי ר' ויחסמ'
אור מרקה מחמן ושטיפה כשנן מאי טעמיהו מינן.
מרי דהוה בבעולי בוים דר אגלך הגעלה לא קמיטש ?
מרקי ערך נשמה נמי מסל מרי דהוי בבעולי בוים
אלא הגעלה כקיבוי סדרים לא מתיבש אלא רבמ ומורר
אלא מטשום דגורר מבעוד בוים אלא מאי טעמ לא אלא
נמי מתם מן לא שהרי החמירה תורה כקדשים יותר
מבעולי בוים ועניין פליטה דאלא מלבי בעולי בוים
מיסורים בלע לא אמרה תורה אלא דרשה מת ומאן אמר
ומאן מלמן מוחמן מין שיכה הגעלה ומאן גבי דשה
לא אמרה תורה אף ליומא אחרים דהא מטשום טתר עמי
להגעלי ומין שכלע הצלי בשפיר והאסכלא יותר מן ?
הבישול שהצלי בלא הגיסור כלא תגיומת היתר נכלע
נתן אנו סתם כישול עם היתר הוא כגון בים מן שאר
משקין אפני מה שפיר והאסכלא ודרשים סבא ל
בהגעלה ומאן. ועיר החמירה תורה כקדש שאם כישל
נחשת כלי טעון מרקה ושטיפה כל הכלי. ומאי בר חמא
נמי כעבא התם אם צלאו לבשר הדש כאויר תנור שלא
כלע אם נאסר התנור ופשי רבי שמר מיסרלא מתסר
ונעשה הגון מן לי לחדש בו מיהו האי דעמון הגעלה
ליומא אחרים אעפ שאין טעם לפגם ?? רגילת הכלי
הוא והטנב אפני שמיסורן הנאה הן דרש שנפסלו
ול שהוא אסור נהנה אסר כמתיבת טעם אפו כפגם
והמן ושאר כל כל שעה אר רב הדיות סמפח יש כרו.

[illegible] מכלאתה
[illegible] הלישע
[illegible] דברי הכל [illegible] ציוי
[illegible] המוכר עצמו לגוים אם
[illegible] תהא תורה רצמה לחוכר
[illegible] ועד שיפדוהו את המוכר
[illegible] נפש ראשונה ושנייה. ומה אין כותב
[illegible] ורבנו הלוגי של רעקי ור' יוסי הגלילי מ
[illegible] אחר ומה יפסיד זה שעודהו יכתוב שטר
[illegible] ואי שחציו עבד וחציו בן חורין ומשנה
[illegible] לה להוריה מכש שמפקין את רבו ועושה אותו
[illegible] שטר על חצי חיין כיון שמצוה הוא על
[illegible] אמר שאי איפשר לרבו שלא ישחרר אותו. ולא
[illegible] לפסיד חלק של רבו. והלא מאי שנא שהכל לשחרר
[illegible] הבלי ור' עקי איכ אמר כיון שעבדה הוא ושוב אחר
[illegible] וכל אחר ופדאו לשם שיחרור אחוה אחל בגיה
[illegible] אם לא שנתן גזירת מלך היא ודאיך הוא תירוץ
[illegible] תיבת חנם. ואם לא חייבהו ושלם אי המוכר עצמו
[illegible] אם כאן לחייב את המוכר עצמו לבי ישל זה
[illegible] חלק נעדרין זה דכיון שמחויב הוא כיון
[illegible] כבר כך מעינו רשות הבי עליו מי החוב שיכל
[illegible] ואם משם היל לא חייבתי תורה וגם חמי לא
[illegible] שמחר ושנה ושלש שכפר בזיבל בעינמ מעשת
[illegible] רשות הבי נהתר ואין פורין אותו הישלה מסיק הם זאר
[illegible] הבלי טלה ושיעבר כרמי מי שהוא ושיעבר לה
[illegible] ומשעבר ואם אלא משלם ויוצא רבו קרובין של אשון
[illegible] הבגל רבו קרובין של אשון הבגל מבגלין אם רבו אלוב
[illegible] של שון הבגל אין מבגלין הן ועיין לעלה בסדר אחר
[illegible] סתם שהוא חמורם יוסי ר' יוחי בר חנן ב
[illegible] כתלמיד בר נתן שיש
[illegible] שמואל השלה הב מן הים מן שיבש כי כפלע חייב
[illegible] חייב משום שנאת שמה יכסון שהוא נצר ועמר ואין
[illegible] משום צרה ואשמעינ שמואל מין שעדרו מזיקים חצתו
[illegible] כי כפלע חייב מטום צרה. ואמר יוסי בר אבון יבין
[illegible] אין לא חיי. ואם רב אשי לא תמן יכבו ומיבו שלמן
[illegible] כשבגבן בן יחוט שלדרן עושך מן הלעבע יעמ
[illegible] חסידי ר' יוסי בר אבון הוה שכיח קמיה מר יוסי מן ירדת
[illegible] ואתא לקמיה דרב שמעיה דלא אר שמואל הסולה הב
[illegible] מן הים ומן עד אר לן ובין פעמרין אל ולא סבר לה מר להלן.
[illegible] ר' יוסי בר אבון אחריה אל אמר הוא יוחי בר אבון ומן יכבו
[illegible] מהור הב אמר כי רב אשי זה הוא היה רב אשי הראשון
[illegible] ר' יוסי בר אבון מן המוחלים הקשונים היה
[illegible] ר' הסדר הא חתן נשאי עדכן ומיתיבי לה מפרק
[illegible] הל זבן פרועה. ותנן רבנה מחיותא מקבלין
[illegible] ומשיבו יכה אמר משיחותא ר' עקי אמר
[illegible] לחיות ומשי. דהיינו מבן שיבש מהלע
[illegible] ר' מקרטע ור' עקי מחא הא ומאמ
[illegible] היכי חייב ועמן נטילת ומשיב
[illegible] והא אמר אם מחזיר לו אין יכל לחיות
[illegible] טמאת אוכל דהוי מטמיה מפקרת
[illegible] ומשמש מהל ובן הרמי סב ומגבו
[illegible] ומכל הייך ומן שלה נבלה מחיבל
[illegible] תמן הם מלא מהלות
[illegible] טמאין טמאין טב הלטהה
[illegible] ומכל אמר הותן ומשר ר' אבי
[illegible] מלעל בר שמעל עוב טמס
[illegible] ט' שתעל עמו. ומס עיר

ר' כהן בגול ושיר מקיטל ולעשין טמאי" הכל עד שהמה עמו
אלף? הכי כי הרעו כבר אז שלמה מקיה ורוב נשר עמאל
אמר לעמין חולל כהן פליב ר' יוחי ורשבל הלשבל אמר בוסס
ור' יוחי מירי ומירי ש' שהעה עמו ואמר? הכי כי הרעו מבר אז
שלמה מקיה ורוב נשר עמה מטמ אעם שחי עמין ומשי
שנא רבנה והא כין ראיה יכול לחיות הרי מטמ כבלה מחיית
גבי מטל יוק אמו שלה אחין לה דיונש כין מעמרין הוי שריפה
לעמין מהה מטום הכי מטהרי לה. והא מני רב חסדא הוא
עלו נמפס סימני טריפה ר' עקי מהו תימני לאר עמה חיה
ת כמי לאר אמה חיה. והא מטמ ושעב ומבס מאמהו זמור
כין ראין מאין טריפה לא חטיב טמ דירהו מיתה אבל יוסב
חטיב סמיתה. ומס קיל לה מתקו. ואם קיל שי ראיכ כין מה ור
עקי רב מקטע ומאמי מהמ קרטע דרה כיון ראינו יכול
לחיות יהיכם ראמרמן חיוב כין טומאת חוכל לנטילת שאה
נמהב. ומשי טעמיהו דלה אל הרינו טעמיהו והותן ומשי
ושכיות מקרקת ויוכ בטר ונטילת יד ואלו ומעון כבר מט
ראת עכיר בהו מעשה ומאיל כמר נוטל החיות אכל מילתה
ומחילל ראתן הכסי נה דלא חטיב סות ומשי לטוא אכלין
ומעב מאיכ לאיל ולגב טבת מיחיב מטום הא כעיין מנ
בשר על גב בגלים ונמלה ט כמוגבת שאכל כראשת כל המו
כאות מעה בעם אב ימה ט מ מנה אר יוח המה בשר על ג
בגלים ונמלה ט כמוגב מחר מאכל בן מוסאי מחיבמאי
יכא התב ומעב ומאכל ס ומכא מוע בגר מטוח כלי הש
ואפי הכי מיחיב הכס עמי כין ומוע יכול לחיות אף משיחזי
לי טאלו כבר מטלה עבש לגרי ומיב ומקל מאל מאם הם אר
מחר לאחר שכבר יכש בן מנעמי מטלע מהגו המקטון חייב
רבי אבר מוכ מוקין הוא ומלוגי ר' יהד ס כתבת ורבנו גב קטלו
עשרה כעשר מקלת מאמ שעמהו הכל ואמ יכס הס מורם
שהוגב את הטרפ שהוא פטור נעבמ בידי שמים שמדמ
חייב לא שלגו חלם נעבמ בידי אדם יט מאמיר הדם אכל
ועכין שבת לא שמעינ אם הרג בהמה בידי אדם שכבר אינו
יכול לחיות אם חיינ מטמ נטילת נשמה בגי נב מטמ ופטור
יוסי ר' יוסי בן אליעים גר כפא דפטמ בגר מאמרי
זרין שמע נש חרן העיר ר' יוסי בן אליעים מטום
דהלא בריטא ירבריטא מ' הכוחן גאולה לתפילה אינו מזוב
כל אותו היום ייעין כהן בר מיום יוסי ר' יוסי בן
אלישע כפר לישב מ' לן תנא ר' יוסי בן אלישע אומ
אב חטאת דבר שעברת בסת עלי עלם ובכוך כדאיב יכול שמן
פרעמת נחה לעילב יכ עד ועל יל ישעב לאחר הלם אן
בהיכן לא תנא עליב רעה. ופמ נמה מרליקי גר נמן נבלות
פה עבות בסת יבגיות הכות מתרשות ובחורי שוטי
שלר מתים ויתמ ואלמנות עבעה ואיכן עמנ וכ' ותו מסבל
התם כמן עיני הרן ועיות הרן והלכל הרן ובעמן ביטל
תרה חוב יכיה ומה כ' ור' יוסי בן אלישע לא פירש מה הן
הבעות אלא ומסיק ולפי שהיו מרם שלש עבירות שבאחר
ישקמו כבמה בראחר יוחי. נכיאיה מכסף יקסומו הכיל
עליהן של פרעות וכ' ונר שחלוקין כעשרין. ובכדר
אלעזר כתבתי כסדר ר' אלעזר בן מלאי ועיין התם
יוסי ר' יוסי בר אלעזר בל שמעל גר כחבה ס' השוכר
את הפועלים מיקלע ר' לחתריה הל אלעל בר
שמעל אמ להו יש לו בן לאותו ערין אמרו בין יש לו. ל
ויפה תשר הוא אתיה אבמיכה בר ואשלמיה לר' שמעל
בר מיסי בן לקוסם אחוה דשמיה וכ' עד ס מ מעשיה
ר' יוסי בר אלעל בל שמעל אמטיה לאעדתיה דלם בה וכ'
עד ישמה בת הול ואמרה לא שזה גדל מזה אלא שנה היה
כשבר מעדה ולא היה כשבר מעדה. ומרע שאדם גדל
והשוב היה ולא מעלתו ובריו לא מעשה ולא נבריה;

[illegible] ר' יוסי הגלילי ופליגי אמוראי כל דאמרי לא דרשי' מה הקרש
מקרש ומרשיעין ט' חיה חיים ומיתה אוכל אף כל דהתם סמיכה
בעל שור שנגח את הקרה לתשלומי כפל על כל דבר פשע כל דבר
פשיעה והכא גבי ספר לר' יוסי הגלילי כתוב רשע בספר דמי
וספר סח ומסר שהוא בעלי חיים וגם מאכל הוא אכל הספר
עצמו שהו בעלי חיים ולא מאכל וכל אחר לפי
ענייניה דכי יכלם הלוי בחבם נהאי דרשא הא דכתב מאי עבדי
ליה והכא דרשא דבעלי מתיבה לשמה ועל דוכתב יתדא בחיים
מאי שמתב בר מתב בקרש וכי יטהר הזב וטהר מלטמא כלי
חרס מישתן בן עזאי אומר ואם אם במקום שלא עשה ולא עומד
לא מלך העומד לא לטמא באב הטומאה לא לטמא עשה ולא טמא
לא מלך העומד לטמא באב הטומאה לא מקום שעשה ולא הטומאה
החמור בלא הטומאה החמור ומטמא לטמא באב הטומאה החמור אינו
רק שנעשה ולא עומד החמור ולא עומד החמור לטמא כם
הטומאה החמור אמר לו ר' יוסי הגלילי שנהגו אמר לו שונין לחכם
פרטהו אמר לו אין מפרשין לחכם אמר ר' אמי הגלילי ופליגי מה
מקום שלא עשה בני המטמאין כשרץ בבגדים בשרץ עשה
לי חתם בשרץ כרים בשרץ מאן שעשה בני המטמאין טב
בבגדים נזב אינו רק שנעשה לי חרס נזב כחרס נזב אבל
ולהר בר סמר אלעזר ומילה ובלא כל הקשר ומיתקן לה מי
מקלא דרמחות מקומו של ר' יוסי הגלילי היו אוכל כשר שלא
נחלו ולא חזו מדרס לא נגוי כרמא בל הכשר ובנר ולא
נחלקו מש וכה מעולם בדבר זה יוסי ר' יוסי גלילאה
בר מניה ר' יוחי גלילאה אילא לאתריה ור' יוסי בר חנינא
ושלטל מרתא ומקבר לשם בר חנינא ומעלה בסדר ר' אמנא
בי מתנא מתב ומסקל לי מי בקטנה ומאיר בה חיורי הי
מעשה מי בגדולה ובלא חיורי והכל מאו שמפני שם
ובסדר בר אמנא ורבן הפקא ועיין שם
יוסי אמר יוסי בן דוסאי תנא תיה ור' היה אומר משמן
בהיא דסדר יום מקום הל אם היו שמהן שונין
המחונה אומר הן הצנינים כמו אחר אומר והיה מספר בני
ישראל כמו אחר אומר לא ימיד ולא יספר ר' אומר משום אבא
יוסי בן דוסאי כאן מדי אדם כאן מדי שמים ומחבבה פב ובא
ר' אומר משום אבא יוסי בן דוסאי אלף לקים ישמשוני
מקום בגדר אחר ולבדרבי אין מסתר ואיתא מאי כסיתי על
פנים ישא הכסה פנים אלף ומתקם בר אומר משום אבא יוסי
בן דוסאי כמו אחר אומר מזונה מסתר לבוכה לבולם שאו יבראם
ובמו אחר אומר המוציא מקום עבא לבולם כשם יבראם מיצר
[illegible] אמר שני מעמדי הלוי מבין שאין שם שני בל שאין
שם נקרא נפעם שעה מעשיר לא השם שנקרא עמשיו הם
נקרא לאחר ואין מעניין בל ואמר אל מלא אל שמה זה תשאל
לשמי והוא פלאי ואינו יודע לאיזה שם אני מתחלף כמין
אחרון ומחי תבין בספרי מהא בריבא ומכל ר' אמר משום אבא
יוסי בן דוסאי מכל אחר אומר איכן דור את הגרן כמה שקלים
אחשב ומכל אחר אומר איכן דור לאחרן מקום שקלי זהב
אשקל שבע מאות הכיר בקר ובצאן ואיקום מזבח מחשב
ובל הבית כשבע מאות וכסוף אבנה רשאול שנאיה בקשבל
אחריב בר מנא ומבלך בנפא ומעלה מעל וגו' ומת דרשי
דלים שהן מחשבן ומי ר' יוסי הגלילי בן עזאי אומר ומכת
שלמים אבא יוסי בן דוסאי אומר לא אמר בן עזאי אלא מסור
בלבד ונתיתי שפיר שו המם ומכם יוסי בן דוסאי אומר ומי
לפרושי ישתיה ובן עזאי נאמר אלא לחפלבב עליה כלום לא אמר
מלים ואין ובריו נרשן אלא בכתר מלכר בל מחמות בסף
התבלת מהן בחול שמות ולא ישנו מהן אחר תחתיו חטאת
חכמים לא היתה מה חשבים אלא שלמה היתה קריבה
ובבא שלמה היתה קריבה שחרית ושלמה קריבה בין

הערכים.

בין חסאי אומר חפריל
בין הערכים ומכל שמרי
ויקרי זומן בין הערכים
הל כאבא יוסי בן חפשם
ומעבו חטאה המעבן הן
יפחות מזומן המעבר מעבה מבלא שמה
את הזומן מחוץ חייב שם נאמר לבוא
ואם אילם שבעה הוו והא אינם נמי שם
היכם ליכם מהן גדול ומשנו תרי אמוראי
יוחנן ורי' וחמשה דמצין ונוקם מלבוה קמל ומי לא
הדשן כראשון מסור ומאן קב תבי רב חנמה טמא מטמא
והרבה את הדשן ומטמא מטמא והרים ממנו בזמנו מה
זומן אף כאן הזרע מיהו הא ומלך יוחנן הל כאבא יוסי
דוסאי ולא מודה רב יוסף ומלה כמלתה מפ נש אמר רב
כחמן אמר רבה בר אמרה אמר רב הל בל מלעל שאמר משר יוסי
פיגל מדבר המעשה מחוץ מגל ומ' ואמר רב יוסף הילל ומשיחא
וגר' עמי מפר מיתות אמר נגע ומשנו אמר רב נחמן אמר רבה בר
אבוה אמר רב הל בל חבמה בן בבוא שאמר כל חייבי מיתות
שלו נעשו ידי מיתן ואמר רב יוסף מאן מלך לעל ומתנו
ובהיא דמ' אחרון חשם מרה ששאלו אנשי אלפסטרים את
ר' יהושע מתים לעתיד לבא עתיכן הזמה אם אין מיכן הזמה
שלשי ושמעי ובהיא דבר בבא מקשנו ומסר יומא מצר
הלבישן משה לאהרן ובנו מצר מצר הלבישן מאי והוה הודי
אלא מצר מלבשן לעתיד לבא לעתיד לבא עמי למשבאן
ובא אהרן ובנו ובא משה רבי עמהן והם לא מתהלל על
פסח הל כאבא יוסי בן דוסאי והיא דמיה שיחש מטה כל
שמעת ימי השלומים נמי לא מכל מאי והוה הוה ומדר
נמכין זה ומתם לן תנא בקרבות בחר בהיא דאיזהו מקומן
הפסח אינו נאכל אלא עד חצות ומתם לן מר אלעל בן עזרי ולא
מתמהל ובר' מאי הזמחי לן המזבח ומקרש אינר שקריבו זרם

חצות והחזירן לאחר עמוד השחר ריבה אמר חצות שבעלמן
ויבר חבוה אמר אין להן עיכול לעולם מתקיף לה רב יוסף ומאי
ואמר דחצות כראש המזבח מטוילה להו עיכול דילו על הרבה
דמטמאים להו משומא להו עיכול שלחו מיתם הילל מר יוסף
ומאי איכטרו ומפקה הל על העשר ובן התבלת מאי הקר
והאיל והכבשים והטעמר אין מעבבין את הלחם ולא הלחם
מעבבן הלחם מעבב את הכבש הכבש אין מעבבי את הלחם
דמרי ר' עקיבא אר שמעון לא כי אלא כבש מעבב את הלחם יהוה
אינו מעבב את הכבש שבן מצינו שבשהיא שלא מוסר מ
שנה בבש בלא לחם אף כאן בן אר שמעון הל כימי בן נגסיו
וזו הל לעתיד ובר' לפי הרחק דהייע טעמ דאמתה רב יוסף
בהני תרתי משום דבת בהן שדעתה אינה עונה בזמן הזה
בין נשואה בין אירוסה הל הל חז אין בה שרך של מלים ומי
דהלמה לחשיבא כלום על עבירות של עולם הזה שאין בינינו
ואין יש לשאל לעתיד הימן היה לנו לאן בזמן הזה שאם
בש כיל אותו זמן של מטיה כבר אין ואין שאין זמנת ביבי
לשות המשיח יכן נמי מיגל לעולם לא שרע פסל
שהרי לא יעלה על לב לפגל הל הלסל למשיחא
זמן זה אכל בל שאר דברים שהכל
בבאתן יש לשאל והלא לעתיד אין
השלם הזה לשות המשיח אלא
ואין יש הרע לשות המשיח

[illegible] אחרון [illegible] ששתה
[illegible] זה היה מעשה והיה
[illegible] לפי שמא חטא חטאת
[illegible] שאין נהנין כדי הדיה
[illegible] נהנין כדי הדיה חטאת מנלה ונשתתת
[illegible] הגלילי חטהר כמו שיבאר הטעם
[illegible] מלך חטאת פייעל טרפו את ר' יוסי הגלילי סמוך
ר' שמעון בן גמס את ר' עקיבא סילקו ר' שמעון בן גמס את ר'
טרפו סלקו עקיבא את ר' יוסי הגלילי אחר זמן מצאו לו תבוב
אחד לו מה אני לחזור אחריו ולא לכל אדם אחרון אלא לך שאתה
קרוב יוסי הגלילי אחי לו הרי הוא אומר והיתה לכהן ישראל ושאל
לרבי מדר חטאת היא שאותן שאומרין הן מעידה ולא ששתתן
פרה פי' ימין שאומרין רבי נירה אומרין שאל ונתנו עליה
שלשים ושנים זקנים ויבאם ויבדקו שלשים ושמונה
זקנים שבויה בחוקה שעה זקן ר' טרפו את הדבר
הזה ראיתי את האיל מעבר ראה ונצב וכל חיות לא
יעמדו לפניך ואין איל אלא איל ועשו מעשה והגדיל זה עקיבא
ואני הייתי מבין ואנה אמר העז בשמן המערב על קני בן הא
ולא נוגב בארץ זה עקיבא בן מאיר זה יוסי הגלילי
ותשובתן ויבא עד האיל כעל הדבר זה עקיבא ושמעון בן גמס
ולא היה כח לאיל לעמוד לפני זה עקיבא ומשלכו מרגלי ורבי
ורמשהו זה יוסי הגלילי ולא היה מעבר לאיל ויבדו אותו שלש
ושנים זקנים שמאן כלור וטהרוהו ונפרדו שבעים ושנים
ומאיר שמא ר' יוסי הגלילי [illegible]
לפני חנה נכים [illegible] נטר לטמא [illegible]
[illegible] טומאה מקן [illegible] שאמרו [illegible]
[illegible] לן עד שהגיעו [illegible] מן המערב [illegible]
יוסי הגלילי חסר [illegible] [illegible] [illegible]
כראיתו מפי תענית ירושלמי נתחלף לך מן ירושלמי אר
ירה בן פדי כראיתיך כתיבו ואמרתם ויתן לך האלהים מטל
השמים אר שמאל כי נחמן נשעה שהן נאמן לרבי ומעשי
עיר הגשמים נעשים והן מביאין זקן אחר כמו ר' יוסי
הגלילי והוא מפגיע בעדים והגשמים יורדין ונוטלין ומה
ומה מורשים מתוך חסר שעשה עם גרושתן ויעם
אותו שנשאה ירדש ומשרך אל מתיעלם נאמרו מתיש
בני מיני ונקבה מפרש מיכן היה מנהגו של ר' יוסי הגלי
ל מוצאי שבת שהיה [illegible] ליתן מעות מדרשו היתה
אשתו מזומנת והכינו יין לקדיל יין ובשמים ויין מהגל
יצא ישה כשעת פטירתו לגן שלא תשנה את מנהגה ואף
לאחר פטירתו היה נראה לה כמו שמנהגו כמוצאי שבת
בעודנו חי מעמין יכל הזמנה ועל כי ר' יוסי הגלילי היה מחור
גימי ר' עקיבא שהרי כשבא לבית המדרש סבר היה ר' עקיבא יב
ומוכהן ואפ' הכי בר כפ כל הצלמי ר' יוסי הגלילי שמחר
אלהיהם על ההרים ולא ההרים אלהיהם יסו עד אר עקיבא
שמא אהיה שונין ופנך פי' ון לפמן ובר מי נזנחיב פרי
התענוגות שהיה ר' עקיבא כל הימים שאמרו ומקר
פסיל פסולין ויחסר חוק חטאת מבר יבנה עמא ר' עקי
טהמלא חטאת אין לי אלא חטאת הלכי הרשי מכין תלכל
[illegible] קלים מעטן תלן ומל ומרי ר' עקיבא אמר לו ר' יוסי עקי
[illegible] כל הימים שני שומעים לך אלא חטאת אין לי ומ
[illegible] היה עם ר' עקי ונכנסין ל המדרש תר
[illegible] אצל ר' [illegible] אמרו זקנים והשיב על
הגלילי מי אומר בן עזרי מי עקי
[illegible] אומר בן עזרי מי שאמרי
[illegible] עיצה לגרש

אשתו שהיתה רעה לו ונתן לו ר' אליעזר ור' יוסי הגלי שעמד
כמוכתה מי שמסתר שם ויראהו ר' אליעזר בן עזרי ור' יוסי הגלי
ר' מאה פעמים אסיטל מן המדרש נענה ר' טרפון על זמרי ר'
אליעזר שאמר המדרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל
אדם אלא לבעל ר' אליעזר מתיר ואמרי אוסרי והשיבו ר' הזקנים
אילו על דברי ואמר אבא לכולהו אית להו פירכא מר אליעזר
בן דליה לה פירכא תמנה ואמר מרתות ואין זה כריתות והתם
קמתרש התם יבא מאי פירכא דכל חד ומסקינן התם ורבנן אמרי
כריתות מאי עבדי ליה מי אסר דלא השיבו מכיתא ואמאי ואשי
ליה מי כתב ליה לבריתא הרי זה בטיך על מנת שלא תשתי
יין על מנת שלא תלכי לבית אביך ועולם אין זה כריתות מל
לא יום הרי זה מרתות ואיתן הייש ר' אליעזר בן עזרי נפקא
ליה מכרות דאמר ליה מרתות ומחט ספר מרת מרסתך ספר
אל מרת משא דספר כל כותבה ויתרלם מרתות לכרשמין
על מנת שלא תשתי יין סתם יוצא זה כריתות ושאר
מרתות לא עבד בן ר' יוסי הגלילי מתסיק זה אלא ספר
כותבה על ידי סמך ראשון דכריתות כריתות בחוץ ואמרי
תנאי סתם אמר ומרשי מיפה חוץ מכל לא משמע ליה לה
יוסי הגלילי דהא מתמיה סטר לה הא הוי בנו כראשון ר'
ועשן היכן מצינו אסור לזה ומותר לזה בבי אישות ר'
אליעזר בן עזרי סבר לה מרת כריתות להא אי אמרתן הא
סבראי יטלהו ותשומתן אמרי הא ואמרת להו פירכא בר
מר אליעזר בן עזרי מיל להא אי אמרתן לא תנאי דין ומאמר
תנאי דין מגופה משמע ומכל מקום בין על ר' אליעזר
בר מר אליעזר בן עזרי ופליגי אהן על ר' יוסי הגלילי כמת
כריתות לא ומרשי בר אליעזר בן עזרי לא ומרשי ומסבר נפקא
מדלמרי טעמיהן ומר יוסי הגלילי מרי לא סמיכא ומספר
ספירת דברים משמע ולא כל ופרט וכתב ומכל מקום אי אמרתן
ומסתם ומכתבה מתגרשת מהשמע לא אמרתן כל לברר
כריתות כיון ומספר ספירת דברים משמע כל הכורך והא
ר' יוסי הגלילי אמרת מרי כפא דעמיוכי ומסוכה מיתל לה
מרי כפ היכן ולת כל דהאי וכתב משום ומאמרי זמאי
דרשי עכ לת ומרי הוה סמ כתבר אפל רבנן מורן ומרשי
כל יוסי הגלי ועל ובכל ופרט משמע ליה לומרשי והכי
קמשמע וכתב דאם כל ספר פרט ופתב כתרא חזר וכל
כל ופרט וכל מי אתה רן אלא כעין הפרט מה הפרט
מפורש רבר שאין בו רוח חיים ואינו אוכל אף כל ואין
לתמוה ומאי שנא דרשמע הכי ומילו בבי שאמרין כיתן
כל סמך מי כלים פרט ושמור חזר וכל מה הפרט ומשמע

יוסי ר' יוסי החוזאי: אם החודש: בר' אלעזר בשמעון רב
אר' יהודה אז שמואל ואתפלין אלו רשב"ג שמואל אומר
אתה אומר זו שמואל או אינו אלא אין יכול אלעזר אומר
אמיר טפח שמים ואמר יהי בדרך תשלה ביאתה אלעזר עמלים
ואז לאה תביב יהי אמיר ואל יוסי החוזאי אומר מעט יהיו
שנקראת יד. ורש"י יוסף כי ישב אבל יד אמיר ונפל תפלין בשמואל
מוקשרתם יסתרו מה בשמים ביום אין השיר ביום וכאן הקשר
ביום המה בשמואל ורב אמר נפלה לר' יוסי החוזאי ושמחה
בני יד סהם אז שמואל אלעזר שמה ואמר יד שמה של מי כתב
סלית ואין בקשרה והלא סמוך מקומות הלו חלת מקום הי סמוך
קודש הילדים חילולים סמ"ל כיצד חבלי הנה אר' תחום חנוכי
מי אחר ושרש יחפרה הלבנה והפרה מניחו ע"ל כל המקום מאות
מרחה לגול המולה גדולה חלה גדולה נסחו יום יין ישמח
לא זסה משמהו זסה משמחו מהיות משה מחיות משה
שלם ויהיו חכמים בן ה' לה כמו שסבב מדר שם כר חיש פעמי
ה' מדים ה' יפעת ה' כחים ה' ומל הני שהכאתי אין מחה
והילדים אם עדשי חילול שעהם כמשר מכה יפריון וכן
הנה נהיוב וחנקי מהיות משה הויה וחיות לחר פחיות לי
אשר מחיות לה אבל תפילין כיון ומסר ר' יוסי החוזאי ועל מי
יין משקה לא לכתוב ירכה ומסתר כר שהיין המוכה יהיין
תפילין ולא אינשרין ומיכאב ירכה מטוס המשמעו יד
שכסן ומלאו הכי משה מחטוב הול שנקיון חילוף הה
נה ומרשיע נכתי כתן מה: יוסי שמם יוסי החוזאי
והוא בן החוזאי בר מסמך ומסר ר' יהושע
מסם בסטרא שהיא משוקעת מים מקצתן טהור מקצתן
אין טהור ויהי אטהר שנפלו עלה ב' לובן מים שטהורין
דמלא את הקרון יד' מקצתן טהור ומקצתן אינו טהור
שנפלו לתוכן ושמן ורבש והלך שהורפי אותו שנפלו
עליו ומסיר עד שיהו כולן טהורים ואפי' הוא טהור יהיו
טהור מטמא וטומאה הרי זה חוזר וטיהרו. ר'
ישמעאל אומר כטהור טהור מלא ומה שם במקום מעשה
שאר משקין מים לפסול את הגוף ברביעית כמשקה מי
מעלה ה' ראשי הרשי כל המשקין המטהרין זה עם זה לפסול
את הגוף ברביעית. ולא עשה את הטהור מטמא ומשקה
טהור ויכול פוסל את הגוף ולא טהור מקום שלא עשה
שאר משקי מים לפסול את המקוה כב לובן ודומה
מים שחוב פוסל המקוה כב לובן ושאר משקה אין פוסל
אלא כשעלו ומלאה אינו רק שנעשה את הטהור מטמא כן
אל מוסף שלפני ויכו לפי כמחותם מלא אין הרבן עתה
עשות הטהור מטמא ואם כמאר ושני אינו רק שלא מעם
טהור מטמא זה הלון שבחנו מלן ומחור. השיב אמר יוסי
החוזאי מקוה יכיח ואלא עשה מ שאר משקה מטמא
ועשה מ את הטהור מטמא על הפי עשה מ הטהור
מטמא שמקוה חסר פחות מב לובן שנפלו לתוכן פחות
מב לובן והעלוהו שהמקוה מטו כן שהמים טהור כן
שהן טמא. וכן אם נפלו לתוכן ב לובן שפסלוהו כן המים
מטמא ואפי' הן טהור. אף ב לובן מים שחוב שנפלו על
טהור אין חלוק שאפי' הן טהור מטמאו. השיב ר' על דברי
מם יוסי בן החוזאי לא אם אחרות נמקוה שלא עשה מ
את הטהור. שאם שב גמחיות ואין נאחר להן שאר
מקוה ואין נשהן שאר עניבה מקוות הטהור נאחר ואין
ן עלתה לו עכלה ואפי' חזר וטבל בשמש ואין שעלה
צמן שמב ב לובן פוסלין רבן מים מקוה. ר' יוסי חוזאי
נים שחב משלים נמקוה זה שב שחבה זה לובן מפצה
מחמ שת מסותו ומטול מקוחות מרכה המעה מן השטר
שיל מקוחות הרבה ר' עקי מכשיר ואפ' פוסל אל עקי

ו ב לובן מים
מ"ש ר' יוסי ומסיר כמל
שנפלו על המשוקע ראש ב
משמם משלשה מ"ש
שהתחילה המים עד שלא
ורכות אל אם נתבטן ורכות
ב לובן אלא שהמים
ירדן מהארץ ומה ר' יוסי החוזאי
מפרש תפילין רבא אל פרעה כר אבא יוסי
שהיין זרוקה יד שם וירא אסף כי ישב אל יד
תל על ידך הכיל את הגרם שהם נתן ביין ומן
תפילה מהיות ומתחלן יוסי ר' יוסי החוזאי
בר מם לוב ועכה אר' יוחנן
המטמא כל העשה איסור לחג מאכילה ושתוה חשלה
הכל מאיל מנה חומה והדריב עלו הרמן שם אמרים
יגל פי איסור לחג מתפיש לחג לשרך אכילה ומעלה
מטו טמן זעה ומוב מעמתים ריבה ואיסור
איסר הלין מתפיש מנה ועוד יש לפי איסור
עצם מכל רבר לשרך אכילה ושתיה ומדים עצמה תהיה
לם ירבו הלשי פרמן את שלאחר יום ועד המוך מקדין
ואזרו יום אסרו תב והיומה חדרין של בית הלל ר'
יהושע אומר ב לובן מכמן יב לובן מחריבה זורק לתם מלאכה
מריה השעה ובבן שלא לפל על פניהם מיו מקשה
חוסי אין כל המקוחות שבבין שכ יהיה סוכים מלאכה
כמו ראשי תרסי ועין ומעלה מסור רק זבר
יוסי אבן יוסי החוזאי מיכלתו פרשא מה המעלך
אלי ר' מן אמר משום אמם אבי החוזאי והלא כר
מסכתי נכל ציתי מאין הוא אתה גרשותי והים
עשיתיך בשר עלו ועל ידם ראשי זמנה את ידך
יוך עלין שאת ומטנה עלי
המטולם היה מן התנים הלמטוי הוא ר' שמעון
בן מנסיא ונקרא עדה זרוטה ב' מוסרה ומעמשמעי
סעב הל הסרט סלע עדה קרטה ר' יוסי בן משלם הל
שמעון בן מנסיא ר' יוסי בן משלם מ"ל כמ' ולא המשולם
ומורש זהלת ראה חיים עם אמרה אשר אהבת ר' כשנר
הזרוטה הנה לן דברי מומנות עם דברי תורה ומי שעה
יאה חיים מאה הל זורק אותו עדה זרוטה שהיו מלאים
היום שליש תפילה שליש תורה שליש ומלאכה שמאוה
שהיו יגבן מטרה בישת התרף ובישות הקין במלאכה
ר' יצחק בן אלעזר הרי ר' שמואל ולר' פרקי עדה הזרוטה
שהיו יגבן מטרה בישת התרף ומלאכה מחמת הדין
ועיין נמי בסדר אליעזר ובסדר בן המלך שהמלכים לאחר
את מן תורה ומשנה על שם ראה חיים עם אשה ומחמן
אשה נעלן הזרוטה. ובר מי מם אין שמרין הבירלבר
המטולם היו שהין שעה אחת ומתפלל שעה אחת ומלמדי
ומוהין שעה אחת. וכי מאחר שטוהרין ב' שעות ביום
תפילה תורה ומלאכה היכן נעשית אלא מתוך שהרבה
חסידים תורה ומשתחות ומלאכה ומשכבה. ומם
הא ירושלים שהיו מטלטל הים שליש
לתורה שליש ומלאכה כמן הקל שליש
משלשין היום ב' חלקים אם
שלישים היו מתבן לתפילה
הייב ר' יוסי בן המשולם ר' שמ
אמר מטמ' תמיד הן לחסי
חובה. מה רשות הי

[illegible] מחיין רמים
[illegible]
[illegible] חבבה מעשה בר
[illegible] קני ר אליעזר בלוד
[illegible] אמרו לו נחנו וגמרא
[illegible] מעשר בשביעית אמרו לו יוסי פשוט ומרך
[illegible] בכהונה סור השם לרשעים יסר עד תצא ואחר
[illegible] אמרו יהי רצון שיחזרו עמך יוסי ואמרו
יחזרו לך בתורה ומשם ידים בו ביום אחרו עמון ומואב
היה הן נטמעין וגבור ר טרפון מעשר עמי יגבור ר אליעזר בן
עזריה מעשר שמי אור ישמעאל בן שרי עליך ראיה
ולאחר שאתה מחמיר פי מחמיר ומתקיע את העמים ועליך
להכיל ראיה אמרו לו ר אלעזר בן שרי ישמעאל אחי אבי ואמ
שמיתי מפרר השמים מרפון שינה עשו הראיה יצו הילא ראייתו
של ר אלעזר בן שרי כיון שעמון ומואב אינן בכלל הרוש האלץ
הילא רין חוצה לארץ עליהן סרקם מסיק השיבר מרפון מעשרים
חוצה לארץ ועמון ומואב חוצה לארץ מה מצרים מעשר עמי
בשביעית כמו שכתל הטעם בסור דוסא מעמי שהיה עם היו
שם ועין התב הטעם אן עמון ומואב מעשרין מעשר עני
בשביעית וכבר מבאר איזה עמון ומואב והיאו מטמש ארץ
סיחון ועוג שכיבש משה עד כמו שהוכחתי מן הירושלמי
השיב ר אלעזר בן עזרי בכל הרש לארץ עמון ומואב חוץ לארץ
מה בכל מעשר שיש אף עמון ומואב מעשר שיש בשביעית
והטעם כמו שבכל לאלה מצרים שהיתה סמוכה לארץ ישל
מה שם ונסב לו הגבול של דמוי מעמי נחלה מצרים והין
עמי ישר הגיל בשם לארץ יהודה ומארץ יהודה ושם גורן
נמצרים עמן ארץ ישר שהם סרך לעמים יהיל אף עמון
ומואב מצעם זה מעשר עמי אבל בכל דחוקה היה מחלץ
ישר ברכת מארץ רחוק בחו אל חזיהו מבכל לא גזרו אלא
מעשר שלפור הטעם ור אלעזר בן עזרי רצה להקיש עמון
ומואב לכל השאר חוץ לארץ עד שהמריע ר טרפון מעמי
שמצרים חוצה שהיו עמי ישר נסמכ עליהן אף עמון ומואב
ר אלעזר לא זכל התשובה עד שסמך ר יהושע והמריע כמה
מיסיק הטם מעל מעשה חרש פי שחזרו לטם ביתי טעות
אחר חורבן שמי יגבר ובכל מעשה ישן מיישות גזרה הקשורה
שהרי לא יצאו מלן כמי עזרא והטען שלפטם מעשה חרש ידון
מעשה החרש ומעשה חדש הלא מעשה חרש ומעשה ישן
מצרים מעשה זקן כמו שכתל לאלה מעשה אלכסנדריא ונפר
הבנים שהיו שם שמעו הנהרי אבל לא מעשה בנמי שאעפ
שמל ויבח יוסי בן חרן ובל שרי החילים אתב שאריית יהוד ואת
יחיהו הבאל ואת סרך בן עריתו ויכאו ארץ מצרים לא שהו
שם ולא תקע להם שוק תקנה לפי שעברו הגזרה על ה עיני
שלא לשוב לשם ובכל מעשה עבדים שהרי החרש ומהבגר
יחבי זכריה ומואב כולם בלא לבל ירון מעשה זכרים ומעשה
זכרי ולא ומעשה עבדים ונשים ובחרו עמון ומואב מעשרין
מעשר עני בשביעית ובשבת ר יוסי בן חרפסית אבל ר אלעזר
אומר אם לומה חיוב שהיה לכם בבית המדרש היום אלא נחלו
ובחרו עמון ומואב מעשה מעשר עני בשביעית נמה ר אליעזר
ואמר סור הטם לרשעים עמי ואמור להם אל תחושון ומיעכם
מקובל אני מרבי יוסי שמעתי מרבו ויהי מרבו הלל ומשה מרבי
שמון ומן מעל מעשר עני בשביעית ובגלל דרבן מפר מה טעם הכה
מלכים עבשו עולל חשבי ולא כבכו עולל נבל יסר עד ותיחום
כי שמרבו עליהן עשים בשביעית ומתוסף חוס ירם תנאל
[illegible] ומואב [illegible] מעשר עני בשביעית ושאר כל הארצות
[illegible] עני מעל עני אם מעשר שם מעל
[illegible] אני הייתי עם חמטה זכרי הקשטנ

שבסו מיסבה לור ובתרי מעצמת את ר אליעזר שהיה ישב בהלכות
של שבתות בלוד אמר לו מה חדש היה בבית המדרש היום אחרתי לוד
תלמידך אנו ומשיך אנו שואלין אמר לו אי אי מעשר בלא חדשי אחרתי
את הלוטת ואת השבולות ואת המתין בשהגדלת ולא ומעלין
אמר סור השם לרשעים להוציאני לא יעשת השם דבר
ובא עם ואמור אל תחושו ומשבבם כי מקולם מרבן יוחן בן זכאי
שהכל מן הגזרה והגזרה מן הנבאים ובאים הלל ומשה מסיבב
עמון ומואב מעל מעשר בשביעית הרי הטפל חולקת על אמרי דרך חכם
ר אסיבן חרפסית אם ר אליעזר תלמיך אנו מיאיך ולא רשב
ודבר אלא נראית ונלכי ה זכים הראשון שאור יוסי בן חוטל
הן הב ור טרפון ור ישמעאל ור אלעזר בן עזרי ר אליעזר מהסיבר
ניעקר שהרי לבן בחלה לא זו מבית המדרש כל אותן היום ואי
מיפשר שלא נמנה עמהן ור יוסי בן דוסא תלמיך היה ור יוסי
הגלי ר אלעזר בן יוסי אור מזכר יוסי בן ורפסה שאמר משר יוסי
הגלי שאמר משר יוחן בן טרי שאמר משר אליעזר הגדול אין עולה
כחוט לארץ ובמיעל זו נטפל נכון ומה עליה ור יוסי בן
ורפסה מרמשך הבר וגר כסיתי פרש אלה הדברים פסק אחר
עשר יום מתוך חדש ר יהוד משם בארץ חדרך ומשם מטחתו
בן עד אמר לו ר יוסי בן ורפסה יהודה מר עד מתי אתה
מגבב ומכלא עליו מעירני עלי שאמר מרמשך ומקום יש שם
ששמו חדרך ומל בר בכוף אילו טיפל תנא מלב ר יוסי בן
ורפסה אור לוחן רג טהור הוא של גאוה אפילו מגנים סבל
אחל עד תחתון תרור חרס גאוה זו לוחן כמו מלך שלמ מע
שחדי אפילו מבמים אילו בשקרים הקטנים בן תחתו חרוני
חרס אילו כנפירין טעומים כהן ור לפי שכל על לוחן נחש סרים
ולוחן נחש שלוחן שקרמו הכל מחכו שמלא מין שקץ הוא ואסל
אלא שהשיחה חדשה תמחרש כמו נבהמות שלוחטלן בם נפרין
של לוחן אפי הם כשר אגב יהוא נמחוסר לאל ר יוסי בן ורפסה
ועל מין טהור ותחוש ההתה אלא של הטומאין ולוחן שמעמן
להעידה יש לו כנפי וקשקשת אעפ שנגרם נחש סרים ותנין
ויכלה את התכל הגדול ורמי סוה מיבן הגים גדולים שבקרקע
תבמים ובן מחט והן מים טקץ והיו אחת כלית על לוחן
לא לוחן הטהור שהרי סתב בם העשן לכל את שאין חתית
מים עלו אלא אותן מרות גדולות אבל לוחן שפרחו בכל מים
ומשחק בו שמנים ישנו לבן עבן והוא חוכן יהוא לתעטב בעוב
קדרים טהור הוא יוסי ר יוסי הכהן בי אש הטל
אם הל ומנטה תר אילן שחנטו פירותיו קודם
טו משכו ומעטר ושנה שעברה יסר עד אר נחמיה בולא
בילן טעושה שתי בישות בשנה אבל העושה פרכה אחת
סבון הרקלים והזתים והחרובין אעפ שאנו קודם טו משבו
ומתעשר ושנה הבאה אר יוחן בהבן העם כחיוב סר נחמי
חיתיה ישבל ר יוחן ויסר עד אל ר אבא הכהן ר יוסי הכהן
אמאי אשתיק ויסר ועין ומעלה כהר אבא הכהן
יוסי ר יוסי הכהן תנא שהיה מחמשה תלמידין טהיו לו
ורבן יוחן בן זכאי מלחית מלחמת והעד עלו רבו
יוסי הכהן חביר ובמיתל ר מתן מתר יוסי הכהן זרע חסיד
שבחיר ועיד מתר שם כשאמר להם עמו ואמן אמרו הוא ואמר
טוב שיבדק מה הארם כדי שידמה לחי העולם נכנס ר אלעזר
ואמר עין טובה נכנס ר יהוד ואמר חבר טוב נכנס ר יוסי ואמר
שכן טוב ויבר טוב ומשה טוב. והא דבר בחן חרשין ר
מעריות שהיה ר יהוד והוא ר יוסי הכהן מהלכין בדרך
ורש ר יהוד במעשה מרכבה והוא לפר ומרים לפר ובן
יוחן בן זכאי ואמר אשרכם ואשרי יולדתכם ואשרי עם
שכך רצון יסר והרי עצות כתבתי לאעלה כסור חעיה
בן חכינאי ..

[illegible]

[illegible] ר' יוסי בן המשולם אמר כדי שיהא לה עד ראיה
אי אמר רב סבר לה כר' יוסי בן המשולם ור' יוסי בן המשולם לא
סבר לה כותב ומסר ר"ל דתלמוד תיבו בגזז אינמי גוזז הקיר
בגזה הוא כיון דלא הם מיטין שדי והכי אמר מסקינן גבי כלאים
דאוסרין סדקן ונופרין נחלן ובלבד שלא יתכוונו נחרה חפני
הרחה ובגשמ חפני הגשמ יכן אמר מ' כל שעה כתפסה ר' יוחנן
אבוי ורבא דהנהו הכא לאדם בעל טרחו דליטשנא דאמר ראמר
כי פליג בחיפשו ולא הם מיטין ואליבא דר' טמעון דאמר דבר
שאין מתכוין חותר אבל ראמר חותר כל טומע ויבא עכ לא אמר
שמעון אלא היכא דלא איפשר היכא דאיפשר לא אמר ואיתותב
רבא מייהא דאמרי מלשיב דמסקינן והעטע מפשיל נאדל
לאחוריהן דאמר דאיפשר לעבר בעטע ולא עבדי כיון
דלא מיטיב שפיר דמי והא לכל הנאות הבאות מעל מחלן
ואיכ דאמרי מליב כדלא איפשר ויקא מכוין אבוי דלאחותר
לא יהיר דאמר דבר שאין מתכוין אסור הא היכא דאיפשר
אבל היכא דלא איפשר כיון שאין מתכוין לעבין
איפשר כי הדדי מנהו הם נמי היכ דלא איפשר ובבא
סבר דוקא לחומרא אחרה ר' יהודה ולא לקולא ואבוי ל
אייתי ראייה מדנן יוחנן בן זכאי שיטב בעלו של היכל
ודרש כל היום דכיון דלא איפשר אעב ותבוץ והטת מן
ההדשא חותר ובבא מה דאמרה הטה מעטה הלתכו
עשוי ולא לחוץ הוא כל הכתלים מבחוץ הן ובין דלא
איפשר נסבב חותר מיהו אם איפשר אעב דלתנו עשוי
אסור הרי בן אבוי בן בבא לפי כל שאר מצות והבאות
משמת דר' שמעון כרבית ליה ור' יהודה כרבית ליה וגר
משלמי פ כל התרי אם שחל המתנרב יין מביא ומזלפו
על גבי המשים מאי טעמ יין לנסך תקריב אשה ומקיבל
והא דאבוי ואמרי מנה הטעה שני ותו מתכוין יין לנסך
ופלים היו אלא לאשים אחרת לא יבנה לא הכ הא ר
יהודה פ' מ"ה ר' יהודה ושמו דאמר מ' שמעון דאמר דבר
שאין מתכוין חותר ומיטב ומי סבר שמו מ' שמעון והא
שמו מבבן בחלת של מתנת מ' הר' משכיל שלא יזרו
בה רבים אכל לא של עץ ומי מ' שמעון והרי בבאי הא
מלאכה שאינה צריכה לגופה ואה אינה לו בבחלת זן ואחרי
כיבוי יבא ולחבור ושני דבר שאין מתכוין אסר לה מ
שמעון אלא שמא אי לגופ בבר לה מ' יהודה אלא אפי' כיבוי
יאה מזבח גרמי מכבי אש ושבת והשתא דש ר' הא
דחגיגה פא הא שבת מהדין התורן בשעה יבא מוקמי
לה מ' אבא ראמר אם כל בבל הוא חופר בגמא ואיכ אסר
אלא לעפרה ואעב ראמר אי מעלין מעין כיון דר' שמעון
לא צריך לגופה ולא יהודה הוי מקלקל אסקינן ומשום הכי
פטור הבי כל מלאכת מחשבת אעב דמשמת גופה ואמרינ
אלא מלאכת המשכן אפי' הכי בבבל מהתם והיינו נהר
התלמן נסעה ומשמ שבת בבבל והא כל מלאכת שבת
נמי מחשבן בבבל אלא שאר מצות מנא לן דבשלחנ
נלחים כל בבגדי כלאים לא יעלה כעלי וכל לא תלבש
שעטנז העלאה ומאיל מלמשה ויבא מתהב ומי לא מיכון
נחר חפני הרחה ובגשמ חפני הגשמ לא חשיב הטה אלא
שאר הטאת כבן עלו של היכל יכולים כהן מטלן הבאה
תלאה מילתא ותו ניבוי בחלת מטלן הבאה תלאן דהא
ובבא ומאי מאי עשה דין לנסך תקריב אלאי לא תעשה
אלא תבבה ומיבא מאי מ' על המזבח הייב עשה
לא תבבה הייב לא תעשה ולא מאי ודאי לא תעשה
אלא כיונה מטלן ותו כל הטאות שאדם נהנה מן האסור
אפי' אלא כונה ויבא שנהנה ביאך מותר ובן הייב

[illegible]

[illegible] ר' יוסי בן המשולם אמר
[illegible] ר' יוסי הא ושרדן גבי פיגול ר' אליעזר
השוחט לבני ר' אליעזר אומ שחיטתו פסולה עסתם מחשבת
בני אדם ומעלה שישר שחט לו בפסולה מחשבתו ר' בן אלעזר
דתנא הי אומ כל שאינו להעמד ואין מצניעין מוהן
יהו כשר לזה יהעטע ובא אחר והוציאו נתחייב זה מחשבתו
של זה ותרויהו ר' שמעון בן אלעזר אית להו ר' אליעזר בר יוסי
השתא בחוץ אחרינ סתם מצניע ופשי השתא בחוץ עכ
ושבת דלא כתל בהו כהדיא מחשב אחרי זה מחשב וזה
עובר הוא מחשב בסתם מיבעיא הדרבות מחשבה כל
מהן ר' אליעזר בר יוסי ליה ר' יוסי ליה דתרויהו בילא סתם הוא
ואחרינ אכל לא בחוץ ר' שמעון בן אלעזר אית ליה ר' אליעזר
השתא בשבת אחר אעב דלא כתל מחשבה בהדיא בעבו מצניע
ובאר חסתם סתמא כתי לשם לבתר מיאית לכ מחות
ר' אליעזר ליה ר' שמעון בן אלעזר דלא מבעי הוא דאמר כמן
פנים ונקנים כתל מחשבה בהדיא אבל שבת דלאב מחשבת
אחרה תהא קשי שמעתה אותה ומתבין לאלאכה בחוצה
אלא ששובב בשבת אם סבר שמלאכה זו מותרת וזה
שאין שיעור זה חשוב מעמו אינו מתבון לאלאכה משמ
ודוקא אלא יסתב מה מחשבה שהני כה מחשבה ולא
פליג אלא בזה מחשב וזה עושה אי חשיב ההיא מחשבה
לבני עושה אכל מילתא ולא כתב ביה מחשבה אפי' לא
חשיב מיהוא אלא שדאי עושה אחאי סבר ר' שמעון דר'
יהודה אייב ומיא אהני מחשבה דשבת ולחבר בחוץ משום
דמקלקל ודרשי מחשבת דשבת ולכל הפחות ודין שבת
כשאר כל המצות דלא כתל כהו מחשבה לר' שמעון ולר'
כן המשולם תיתה מתנו אהני מחשבה דסתיב בבי שבת
משאר מצות דלא כתב כהיא חתן כמים טיר פב מיש
אסור שטיר טיר חופר ומפסיק אכל לא פורק והא ואחרינ
פורק חשום ומתבון להשיר המחלוקות כחוקי לה
התם דאי ואו הכי אפי' פורק הוי מותר והא מוקמינ לה
אליב ר' שמעון וכתב כמה טומא וכתב המרגלים יין מרשיל
ולא לענין שבת להשרת ניחין ובנוד מטלן לבטנה
תלאה מילתא ומסקינ הא נפב מיטן תנר לא יעבר על
ישנו אין לי אלא תנר תלש מרט ספסף מנין ובל נתם
נמרש הוא מלאכת מחשבת אבל הא תורה הא מ
שאינו צריכ לגופה ואתם מתבון לאלאכה אלא מ
לה ר' שמעון אפי' מתקן כהיא ההמצניע אח
מטה ומטור ר' שמעון
בן שאר מצות שהם

[illegible] כסלו טעם [illegible]
[illegible] כן שאול אל משה ב[illegible]
[illegible] כן חנסים וחכרים אחרים אל
[illegible] מיניה טוכם אלא כמשמעות
[illegible] שאול כן חנסים וחכרים אע זקנ
[illegible] הארה תלמיד חיבא בהיש בחיש בפר
[illegible] יהודה הנשיא ירד מי שכר מחוסן
[illegible] אב ישרם חום יעלה וישחוטו ואב לא ישחוטו אמ לא
רב שמעון בן חנסים לר יהודה הנשיא הרי אמרו אין מקדרין
מחלוקת הרי שר שמעון בן חנסים בימי רב היה וקרי אם זקן
גדול היה שהיה זקן מר מאיר אלא כיון שהאריך ימים עד
שהיה רב הוה בכך אם יאמרו אל סר מאיר ועדר תנים בפור אבא
זל זעון כמאן רב שמעון בן יהודה אמר משל שמעון הנ' והמ
והעשר והחסד והתפארת והשיבה והבנים נאה לצדיקים
ונאה לעולם וכל עד אל שמעון בן חנסים אינו שבע מידות
של צדיקים כגון מקיימו בר ובנו ואנו רבנן בברייתא זו
ואמרה בל שבע חכמ שאף רוכה שעיה טם בכרר זל זעטא
אבל מירושלמ דאילתן המקבלין תנ ר שמעון בן חנסים אומ
הנ' והכח והעושר והחכמה והכבוד והשיבה והבנים לצדיקים
השיבה להם והמיה לעולם תנ' משל אומ שבע מידות שאמרו
חכמ בצדיקים כולהם הי בחכי אלא יוחנן כל שבע מידות שאמרו
חכמ בצדיקים כולהם הי בחכי ואמרן הוא ר יהודה הנשיא אלא
אמרו הוא ר יהודה הנשיא הוא רבינו הקדוש לעולה מעבת על
סדר יהודה בר שמעון אם הירושלמ אמרת מן שהוא שונה
כמשנה אב שני חכמ הי שנקראו ר אחד בימי משנה ושמ
רב הקדוש אם מוזכר בתוב הספר ולא מוחלפת השיטה
של ברייתא דזל והירושל יגם לפי גר דרך הנשיא מן שכתבתי.
גר בבכורות פ הלוקח כהמה מן הנכרי ר יוסי בן המשולם
אומ הטוחנת את הכבור עשה מקום בקופיץ מיכן ומיכן
ותולש את השיער ובלבד שלא יזיזנו ממקומו וכן תולש
את השיער ראמת את מקום המום יבר אמ ת הלפ יוסי
בן המשולם נעו מיניה מרב הונא מגברו מש ומהו טעמא ר
יוסי משום תולש ולא הייט בזיז. פי גבי כסר אמ רחמנא לא
בזיז יכיון דתלש לא הייט בזיז מותר לעשות מקום מי הו
מש אסור והזה לה עיקר דר מגדולו. אם דילמ מעלמ סבר
ר יוסי בן המשולם תולש הייט בזיז. אהייט טעמ דשרי והוה
לה דבר שאין מתכון ומש נמי דר שאין מתכון הוא ומותר
אמ לא שאלה לרב חנאל ולמ עד אם לא מגברו מש מותר
ומסקנא דשמעתא דסבר ר יוסי בן המשולם דבר שאין
מתכון ומותר. גר מירושלמ דכל בחל הבזיז את העלר
תרן תנינן השוחט את הכבור עשה מקום לקופיץ מיכן
ומיכן ותולש את הסיער ובלבד שלא יזיזנו ממקומו. ר אילא
משלשל התולש בקרש פטור. אמ יעקב בר אחא משמ
בתעבה. דאתפלגון התולש בקרש ר יוחנן אמ חייב משל
אמ פטור ר אמרה כמב מחלוקת שיטתיה משל ואתפלגון
התולש כמה מבנין המורטה והקוטמה חייב משום תולש
אלא יוסי בר בון אומ פליגון התולש חייב משום בזיז
והמורטה חייב משום מחתך והקוטמה חייב משום
מכה בפטיש. ולא ומייה עיקר שאין לו בזזה תלישתה אין
בזזה. ומם מכה אינו חייב עד שיבזוז תרע לך שהוא ק ומב
התולש אין מחתך חייב מתלישתה זו אין בזזה. והמאתי זו
לפי שמפ שאלו על הנעמות שאמר שוחטן מש ומותרן
אמ [illegible] שהאשה מיאך מותר. והלא מודה ר שמעון
[illegible] שאמר ר יוסי בן המשולם לא עדיף מחד
[illegible] המשולם שתי שערות עדיף

מאחרים. ולשון משמיתנזון מסקרים אתה מקרים הלא שיין
בגזה שלא יבשב אמה ויקף לפני הלא. שאלה השאלה וק
רשיתי בהמשנות תלמידו. והוה לה דר שאין מתכון שאב
דקיק הקרבנות לפרש שאין מתכון ותלוש אלא יעקבו ומושמ
אלך ושלך מו שמעמ מכל מקום ומס שכת דבר שאין מתכון
מונחר הייט הכל מיספקין שי שיתעטרים מלאכה של כאן
בר אדם מישה מסם ומפסל המוקד אלא עכיר חרש אבל הכ
דמלאי עשר הייט פסיק רישיה אלמיות ולא מסתבר הכא
דהיך תולש את השיער וכלבר שלא יזיזנו ממקומו מחמ
ומוש תולש לפתחלה הוא מעל מכם הלי. נשב. ומלאי
המלאכ נעשת מלבר שהאש לא יתכון למלקה מותר. הכי
מסקינ גבי מוכי כסות מוכרין פרמה ובלבר שלא יתכון
נחרה מקני יכנטמ מקנ הגשמ. וכן ההיא דתבמה התולש
עולשין ולא עיכא אלא מקן ועכיר כחרעא חמרה. ובהי
הוכה גבי מוענטין לא עיקא אלא מקן מחית לה חוטעא
יתיתמ ומולהו ונשב דעבר פירים כיון דחין דעתו לכן
מותר ולפי פי הלא. מוכיח דמותר לתלוש מכיב הגון
א אל בית השחיטה לחוזק ולרטבלן מש לשיך השחיט
ודבר שאין מתכון מותר. ומאן דסבר לה דבר שאין
מתכון אסור הא אמ עיקר ובר מגדולו כלאחר יד. וגבי
חוזק ולרטבלן מיון דאורחייהו בהכי אסור. וכך שמעתי מ
משמון לאו דבר שאין מתכון מותר ולאי מותר לעשות כן מש
מיכא מיסמן ומרי הוא לסמוך עליו ולמחייר מחמיר והמתיר
לא הפסיד. בחד מספרים ואיש חושש. מיכאן ומשמ מפי ר
יגם הקשרים הוה ונשב דעבר בגידה אינו מתכון אלא
לתקן. ומי כהב פסיק ויישיה הוא הכי הוה לה (ויק) ולשמעי
תיקשי לך ופסיק רישה הוא אלא מחי חית לך (ויק) ובלאחרלא
קאמ הכי. שמ אין זה פסיק רישיה אלא דבר שאין מתכון והא
לבזה לא מתכון ואינו עיקר לבזון אלא לתקן. עכ הלא
ולפי. עמית דעתי אם הסורר אומ אם דאין עיקר לכל אילו
הקשות לעיקר מש דאפי לאו דבר שאין מתכון אסור וכן
אלא לא שאל עיקר לבעה דאסור בן לעכין בזה כן לעכין
תלישה לעקר דבר מגדולו ואסור הייט בדבר מעקר
אפי על ידי הדחק לתקן יעשה להאיחא כמן שוחט מהמ
מש ומיפשר לשחוט ולחתוך את הצמר והעור והבשר
והסימנין ואין זה בזזה ולא עיקר כדברי הכל ולפי שאי מיפשר
אפי כשמפנה הצמר אי שיפשר לא דולל שער ומותבו
ובדברי כהב שרי הכל לתלוש אסור. אבל מריטת כנף העוף
ומחט להוציא את השחיטה דברי הכל מותר אפי של אחר
שחיטה עומד כולו לחורבו ולאוכלו יכיון דאפי לאחר שחיטה
שייך מיוכם ותלישת הכנף מן שכתב מן הירושלמ ולפי הכי
מותר מפטיש בהמ הכל מחיים מן הכבר שחיטה הוא
אותו מיחט אבל בהמה אין תלישת הצמר הכבר שחיטה
שהרי אב יתלש הצמר מן העור לאחר שחיטה הרי זה בזזה
מן מתתה יהייב. אבל עיף מותר. ואין להקשות מכאן כדין
הוא שיחרוט לאחר שחיטה שכבר נתתה שחיטה את מש
אבל מחיים טעריין לא נתתה יומן אחר לא הים. כיון ומותן
הכל ומיר שוחט מהמשך שחיטה עשאה ומי שרוב פעמ
אם לא יעבה ריוח מלישת הכנף. הלכל שחיטתן אם
כעיקור אם על ידי עבמה. ודומה ומי שעשה מדרה
לצורן תבשיל שפעמי מיטה מעצים יותר מכדי צורך
הדיחתן ונשב לא הזקיקהו לשמעם אף כאן כן ותלש
ועמר ומוישת כנף מה ששעה מתחילה להכשר תיקון
מותר בדברי הכל. קשיא לי אם הסורר ומאי ופרמט לבב
אמ כגבו מש מותר מטוה אם הייט. ומאמ
עליה ר יוסי בן המשולם מיהא שתי שערות עדיין מחרם

[illegible]

[illegible] ר' יהודה [illegible] ר' יוסי הגלילי [illegible]
[illegible] בלא שהיה שאם היה [illegible] ר' שלום בן
[illegible] ר' יהודה לעולם שני ימים הן כנגד פרשת ומורא
[illegible] אחת בין השמשות ועל מחין הייתי בין השמשות
[illegible] שיש בהן שתי רשות ורשי כרמל ומקצי שמני ימי חולה
[illegible] אם לא שנפרש והלא רבינו היה ר' חונא נבו ראבין השמ
[illegible] ר' יהודה אמר ורוחק בחל הוא הילל הלל יוסי בר זכריה הלל
[illegible] יביא חטאת ואמר בעשיית מלאכה שהרי כל הגע ובגע
[illegible] ר' יהודה כולו מסופק דשמא מקצתו מן היום ומן הלילה
[illegible] התחלת המלאכה אם באיסור הבאר בהתר או אם התחלה
[illegible] והגמר באיסור אמר אין כאן מלאכה שלימה בספק יתחל
[illegible] כדרך יחשב גר מיזהו בין השמ' אלא תחומא לטיפה של
שהיא עתידה על גבי חומה של סייף מחליה הטיפה לכאן
[illegible] ומן זהו בין השמ' מיזהו בין השמ' משתשקע החמה כדי שיהלך
[illegible] חצי מיל דברי ר' נחמיה ר' יוסי אומר כהרף עין ולא יכלו חכמ
[illegible] אור עליו ר' יוסה ור' אחאי היו יושבי אחר יוסה ר' אחאי לא
[illegible] תמרא סוף חצי מיל דר' נחמיה כהרף עין ר' יוסה אל סוף אינו
[illegible] בן ר' חזקיה לא אמר בן אלא כל הרף והרף עין של חצי מיל דר
[illegible] סעד הוא אלא אינו השיעור ר' חזקיה בראשונה תמן ראה
[illegible] ת כיום אחת בין השמ' אחת בין השמ' ואחת לאחר הם ירעו
[illegible] שתה הרשיה מהיו ומקשת לאחר ודאי לטוא ולהרקן ר'
[illegible] בר יוסף כמלא אמרי ר' יוסף אומר תבא מאיה מלכת ר' יוסי
[illegible] השתה על דעתך ויאמר אמר כל הרף והרף עין שמחצי מיל
[illegible] הוא לאה אלא השתה לטיבלא אלהו דלא ראמר אחד בין השמ'
[illegible] פלג ואעיל מהלא מיה כתכים יצאו ויהא ליה ר' פפא
[illegible] שבא בר פפא כתב אחר ודאי יום שמים סגק שלשה לה
[illegible] ב ספק והסמ' ואנא עשה מל מעל הטחר עד שאת הסמכ
[illegible] ניכם שנים ראיתא לא חשיב נעוב שבת ראה
[illegible] אחד ועשה מלאכה פטור שמיב מינא אשם תלוי שלשה
[illegible] חטאת כמו עשי שבת ראה כוכב אחר ועשה מלאכה חייב
[illegible] שנים מינא אשם תלוי שלשה פטור ר' יוסי בר בון נעי
[illegible] שנים ספק אחד שני כוכב נעוב שבת והתרו בו ועשה
[illegible] אחד שני כוכב מלאכה שבת והתרו בו ועשה מלאכה אחד
[illegible] הראשון יום הוא אף האחרון יום הוא ויהא חייב על
[illegible] אם היה האחרון ליל אף הראשון ליל ויהא חייב על הראשון
[illegible] אחד שני כוכב נעוב שבת ובעבר כתבי בהגבת משחרית
[illegible] מלאכה אחד שני כוכבי מלאכה שבת כתבי ובעבר
[illegible] מה עבשיו האחרון יום הן אף האחרון יום הן ואשרי
[illegible] אחרון עם של מלאכה שבת ויהא חייב על האחרון אם
[illegible] אחרון ליל אף הראשון ליל ואשרי של שחרי עם של מלאכה שבת
[illegible] חייב על הראשון מאילו אית אחרוניהון לאתחמא ביומא
[illegible] לן דאתחמא ביומא לא מעשרי מהון אלא יהי בר
[illegible] אור דאתחמון תלת כוכב בר מן חדא מוכחתא ר' יעקב
[illegible] בר יהודה בן פזי כוכב אחר ודאי יום שמים ליה
[illegible] כפק אתחמא אית ליה בין כוכב לכוכב תבי כל דמן
[illegible] זרח מחרוניות והו יהי הכסיפו והו בין השמשות הטמרו
[illegible] לין שוה לתחתון דהו ליה גר כתם פסחים פ מי
[illegible] מיזהי דרך רחוקה אמרה בר בר חנה אלא יחל
[illegible] לך אדם ביטנו טום עשרה פרשאות מעלות השחר
[illegible] החמה עד מיל משקיע החמה ועד שאת הכוכבים
[illegible] דעי שאת הכוכבי יום הוא ומיאת כוכבי
[illegible] ראית ליה ספק יום אם ליל כרבעתא ולית
[illegible] שמשל ר' יהודה ר' נחמיה ותמן דבל מי בנפה פרק
[illegible] אמרה יצחק בר אבדימי מנין לדם שנפל
[illegible] שלא בזמן הקרבן את זמנו מום שאתה זובחו

[illegible]

[illegible] אחרונה ואין זנין לפרוס באדום

[illegible] חכמים. הרי היכא

[illegible] הרוצה וכו' והאר

[illegible] הוא וקרישים ליה אלא פסרים וכו' ולא דא

חשבי הכא חשבום ואין סתרו לפרום אלא לרקאה והלא

בחום איט עריך לנפשי ואפי' הכי מדברי הכל אסור אי לאו

בדקה אי כעדרה מרשיך התם יפסרה זו ליתה חשוב רבי

שמואל מחיבור הלכות ותבר שאין מתבוין ומלאכ שאינ עריך

לגופה הא מה תלינ חשבום ואין מתסרין הוי דבר המעט

מלאכ שאינ עריך לגופ והעמיד דבריו נגוחים וכמה וכאונים

והרבן הושיב לוכתה. ומתעסק מחלבים ונעריות חייב חטאת

בכריתות ל ספק אכל חלב מפני שנהנה שם דכל שאר

מתעסק פטור לענין שבת מפני שלא נהנה קשיא התם מיגן

בר דלאו דוקא עשה חלב ועריות דהא גבי מעילה אפ' בלא כל

שעה שאם הוסיף יהו לכל ליטול חפץ יקר ידו שיש של הדרו

חייב מפני שנהנה הא אם לא נהנה שבת ושאר מלאכות שון

לענין מתעסק חשוב דכל פה פרט למתעסק וקשי אפ' אשבת

ואפי' הכי מסיק התם דחשום הכי פטור נשבת חשוב

מלאכת מחשב אסיר תורה והייט דא אלעז' דלא מיסרין זרע

לזרע נחה חטא כששתי עמיות הבנו ונעשו כאחת מהן

ומיט יורע מה הטא ששתי עמיות הבנו ונעשו כאחת מהן

וחייב אבל ר' יהוש' אומ' לחטא הראשון רב נחמן ושלמי' כיל

דבל בר' אג ונא היתה לו אמן מזונות מחיבי ולא הכי מר

מעלה ועיר ועלה לענין שהן חייב שהרי אדם מועד לעולם

ונפל לן פשע תחת פשע לענין ד' רבי' פטור דבל ובחגיגה

לענין שבת מלאכת מחשבת אסרה תורה יפטור לענין בלות

פטור לענין עבר פלוגתא דשמ"ב ורבנן הכי נה ישתחה וכו'

בשיטה מקבוצת חוץ משובב ובקרר שוגג מקבי שר' כ"ה

עמרש ענ"ד יוסי ר' יוסי בר זבידא בבמה

מקומות מלאחור ר' יוסי בר אבין ואיתמר ר' יוסי

בר זבידא. בי מחות פ' החולץ ר' יוסי בר זבידא אבשר בגוי

יעבר הבא על בת ישר' בין בעבירה בין בלאשה איש ובפרר בר

בגא כתב הל אחרונ דמיה מחליקי הל ובין השמשו אר' יוסי

בר' זבידא העשה מלאכ שני בין השמשו חייב חטאת אחת

עמשן מרשי ערב שבת ומוצאי שבת מהעלה אחר אין כאן

עבר אשם תלוי אלא חטאת אחת מפשר אי. ולא הוא חייב

על של ערב שבת ומ' ומאלא הוא חייב על של מוצאי שבת

ובמן ועבר לה כל בין השמשות חלבא ופתר' לה אי כתחלתו

תלאי שומן שר מן יש. ובל הבור אעפ שמחלבו ב' אינש ר'

יהוש' שריתה פ' ספק אכל חלב. ומתן חלב ויתר לפנין. ובן

אשתו ערה ואחותן עמו בבית אז שבת ויוה הכיפורי ושבע

אחר אין אז עשה מלאכה בין השמשו של שבת ויוה הכיפו

ב' אינש חייב אחת מפשר. ור' יהוש פוטר. מחסיר בכרתא

נגבא אר' ור' יהוש הרי הוא אז הורע לו אשר חטא מה ערב

שהורע לו מת חטא אעפ שבורא חטא פוטרו ר' יהוש. חלא

משום דמתני גופים טר הספק ושני שאות כגון אשתו כרה

ואחותו מעלמה אעפ של עמין הראשת כל אחר ואחר

[illegible] אחר והרי זה כאחר שחטא

[illegible] שחרית אם ערבית ואחרה נמשך

בו כיום חטאת אף בזמן בן. ויהיו הם המשמשים. על יום. לא שלקו

על העשה מלאכה בין השמשות שהוא פטור שאינו מוציא

מלאכה עשה היום ומוציאה מלאכה לאחר וכו' ומודי בבא דאפי'

הגבהה והייט לפי דשמי תלינה בין המחומר. יש ספק שאינ מוציאה

היתה יום ומוציאה לאחר כרבנן לפרשי הין כלה וכין שאפשר

על שני בין השמשות של איסור אפ' נתלישה או של העביה

אלא ר' יוסי ר' זמרא היכי ששמן ויחיב על שני בין השמשות

חטאת ודאי בין דל הפיזה שאינ יכולין לתלות בבין השמשות

אינ תלין מישנא ממ' מדליקי בין השמשו בין היום ובין הלילה

ספק מלו בין היום ספק מלו בין הלילה ומטלין אותו לאחר שבת

ימים ומיזהו בין השמשו וכו' עד ר' יוסי אומ' בין השמשות

בהקף עין יום ומסיל ומטלין אותו לאחר שני ימים לאחר הילכתא

אמ' רב הונא מר' רב יהוד' לעולם טוב מיתן כפלא חמש זמן תלה

שני ימים בין השמשו ספק לטומ' ולקמן אחת בין השמשו ספק

לטומ' ופרש"י. ספק טמא ספק טהור ספק חייב זמן על הטומ'

ספק אינו חייב אבל טמא ד' רגב בעל שתי חיות אז שב

ימים כל טומ' ובין מלו והשלישי מביאתו לידי ספק וזה שלקה

שני בין השמשו ספק יום אחד ושמא נשתי חיות אומני ימים

רשפין הן ומ' מעשרת ימים. ספק ימים טמאין רשפין וטהור

מטומ' ז' אלא כעל קרי הוא דלאן שתי חיות ביום אוכלה ולא

שני ימים רשפין. ספק שהן ג' רשפין בחור הוא אף לקרבן ר'

כיצר שמא בין השמשות ראשונין מלו בין היום ובין השני מלו

בין הלילה ומשלם יום אחר תעסיק מלים וטהור אז שמא שטהן בין

היום ומהו להו שני ימים רשפין ובן אם שמהן בין הלילה הוו להו

שנים רשפין אז אם ראשונין בין הלילה והשני בין היום

הוו להו שתי חיות ראויה ביום אחר. ומ' שמע מבל אילו. ואין כאן

קרבן אז שמא החיות היו מקשקש ביום ומקשקש מלילה ויש כאן

ג' רשפין. יכן אם הראשונה מקשקשה ביום ומקשקשה מלילה

ושני מלה בין הלילה אז הראשונה מלה בין היום והשניה

מקשקשה ביום ומקשקשה בלילה הוו להו ג' רשפין ומטמין קרבן

אל ספק אף לקרבן מבאן חטאת השנה הבא על הספק. ואינה

מכלת. אלא אחת בין השמשו ספק לטומ' שמא מקשקשה ביום

ומקשקשה בלילה והייט תוחר שני ימים ושמא ד' אין שמא מלה

בין היום אז בין הלילה ואין כאן אלא אחת. הרי כל אילו הספקו

שני מלין בבלים כמקשקשה יום ומקשקשה לילה אז הכל בין היום

אז בין הלילה והכל להחמיר ומלבר שלא יביא חולין לתרומה

ומפני שהזב מטהרתו על ידי הנם מביא חטאת השנה ספק

ומשני אף אמר הדה דו וזו בשעה אחת שהרי שיעור אחת אחת

כל זמן שאינה כדי טבילה ומקשקש אינה אלא אחת. ומעתה טמא

שמא טלה אז בין היום אז בין הלילה. ובין השמשות זה אי מיקש

ספקו ר' יוסי דאז בבין הלילה. ובין הלילה ועולה בתוך הלילה

ושתים מרובה בבין השמשות שלו בחתנא מוספא בפא

דזמן אחה שלש חיות ואין בין ראשונ ושלישית כדי טבילה

יסיקוב אין בידו אלא אחת אחת מרובה מאתים ואין

אותה אם יש מתחילתה ועד סופה כדי טבילה ומקשקש יש

בידו שתי חיות ואם לאו אין בידו אלא אחת. ר' יוסי אומ'

אין בידו אלא אחת. ועל הסורר ר' יוסי ומטמא אחת בטמאת

פא דזמן לא אמרו אחת מרובה אלא אב יש בה כדי שלש

ומסיק מטבפא. ומודי ר' יוסי שאם אחת בין השמשו

אעפ שאין בה כדי טבילה ומקשקש יש בידו שתי חיות

מעני שבני ימים חולין אותה. וכן היה ר' יוסי אומ' אחת

בין השמשו ספק לטומ' וספק לקרבן אחת ודאי. שתים בין

השמשות אז אחת בין השמשות ושתים ודאי לטומ' וספק

לקרבן שתים ודאי ואחת בין השמשו אז שתים בין השמשו

ואחת ודאי לטומ' ודאי לטומ' ומיפא לא ידעת לאוקמי מאי

טעמ' ר' יוסי וספק לקרבן אי אמרן השמשות מריה דאי.

[illegible] יום את ששת [illegible] מיום חדי שית מרשאתחיל
שאיסורת מעמ ודרך מדין בעל שלו תן בלישמעל בר יוסי וכר
ומסור חלפסת בר יוסי מיתוס יפי מיפו ותלמיד יצחק בר שמואל
ומוקי לה בהחולץ לה בפסם שאול יבר הועם. ורבה כרבן
הכי נמי פליג ר"יוסה שמוחק מיתשאל עלרהונם חוקי לה כלכה
חליצ ומשל תחלקו ונתוקן עליכם בזמן הזה. והרב ר"משה
מיגאב בר יוסף שאל את פי ראש הישיבה של גולה בית הגדול
שמואל בן מרן ויכן אחנו עלי ראש הישיבה של גולה והשיב
כך. ישתאלת לענין נמה המנהג משיבל אז חולצ אז
מתיבמת הל מיטה ראשונ אז כאחרונה. דעינרכן יעיקן
כי נפסקת הלכה כמשנה ראשונ שאמרה מצות יבום הוחלת
ומצות חליצה אז כמשנ אחרונ שאמרה נתלוחה בראשונ
שהיו מתקנן לשם מצוה עכשו שאין מתקנן לשם
מצוה אחרו מצות חליצה הוה ומצות יבום. שאת חלקו
פורחי ונהרדעי וחכמי הישיבה של נהרדעא פוסקין הלכה
כמשנ אחרונ שמצות חליצ קודמת למצות יבום ומניחין ראיה
לבריהם מדברי שמואל שאמ כותב אגרת מכר על אלכסה
ואין כותבי אגרת מכר על שאול יבם ומניח טעם לוגרא כי
שוא"ב שמוכרה על היבם ומנעה מליבם ונקשה לחלוץ מהלכה
נקשה כי מצ חליצ קודם לפיכך אין כותבי עליה אגרת מכר
ואין דין שאתה כאן מוכל ואין פוחתין ונוסן הוקר כי הלכה
כשמואל נדיבי ולפי שיך כמשנ אחרונ אבל שהל כמשנ
אחרונ. וחכמי ישיבת סורים ופן ואמר כי אמר הל כשאין
נייבי בזמן שלא פסקו חכמי התלמוד חילוק דברי אבל
אבל אב חכמי התלמוד נתרצו פוסק הל שלא מוחין אין אין
ונין כמותן. ונבר קסק התלמוד כי אין הל כמשנ אחרונ שאמר
מצ חליצ קודם ראמרי כל החולץ תן הוא בראשונ וכר.
ער אמ רמי בר חמא חזרו לומ מצות יבום קודם לחליצ
והבעל יב נחמן ואמ שמואל דרי מלמ הוכשרו הדברות
שיתקנו לשם מצוה כי שתהא מצות יבום קודם והשבן
מעכבין סמוה כמ כמ שאול וכסוף כתב. מי לאו משום
דאכשר רמי. אלא משום מעכבין חכמי כאבן שאול שאמ
כל הכותב ומתנו לשם מי לשם מיבות לשם נסים לשם
כסר אחר פאילו נתנבן בעיבה ובדבר מצוה לבות מצוה
מיזר ונקשר סמוה מתחילה אחרו מצ חליצ הוקר עכשו
שסברו מסם שחלקו עלא ואמרו נמה יב עלי מלא חזרו
לומ מצ יבם הוקר ומעלם שאין מתקן לשם מצוה כיס טעם
מסם יבם עליה מלא ונהבן סלקם כמעלתם ונעסקה הל כפיר
כיסם שחזרו לומ כמשנ ראשונ ובכולה משנ אחרונ ובכר
אחרונ כמ המרשם כי רבי שמואל כמשנ אחרונ שהיה
מאבן שאול שאין הל כמותן נגל [illegible] ועל כן
ובי ח כמי שלם מכרע ומר עכשיו הוכי תלי [illegible]
שתקנתם ומקרוה מהבנן כמשנ ומן כמשנ אחרונ
על שוא יבם ונסורא ונפרוהם עהבנן מסקנם ומשעתם
ונין היבמה המונעת חליצם בדין מורדת מן שמניע ר
אחת לי שאסה ישוא יבם ומ. על ק לענין דין הסעמה כל אחן
שיש בו מנהג אין רשוי לשנות את המנהג מ אותן המנהג
הבלו על עצמן בנת משוחין ובעת מתיבת כתובה. ואין רשוי
לדין אלא על פי המנהג שקבלו ולענין מצות יבום קודם
כאשר פירשתי דכל מקום שאין בו מנהג דנין כסורא
שמיסדין מנהג ראשונ שהל מחותה כמו שכתבתי.
ותשובת את זלע הנון מה כל אשר עם לבבי מדועלם
השמרתם את הדבר על בורא מ על ידי היה מעשה משפטים
דקדש ויתן בבום ולם ריבית לעבור על דברי חכמי
מ משה דקדמ מחבית סמ מעמת מתי מחלתי הכל לשם
שמים ואלה ראשונ שתלמי המשניות יבם ושמו מ"מ

[illegible]
יבום קודם [illegible]
ומפרשנה [illegible]
תבע לחלוץ נזקקה
ויאמרת קשן חליצת [illegible]
קאי כל אמר ובהתיבה [illegible]
והחולץ [illegible] ולאחר שמתבטל [illegible]
ושמואל נמעם. ופרה פרשן סובלם ושמעתל כמשמן סולקם
מיסקן ופרה אבל מהחולץ לא פסק כמנ אלא. והשמ קיימ
מכה ומזקנה ומתשתה מכמ ומחמה על חיזה דרך שמנסה
קיים מצות יבום ולא פסק אלא לאבור הכתם לשם מי. וכן
אנו מורין אך לא פסק כמנ אלא מכה יחזה לו לפרוך עליהם
כמו שעשה מעשה דאפי אבן שאול לא אמ לומות אלא
ויתנו נעמי להיות הולד מחזיר לפיכך פסקי אין ולא על
חיזה דרך שמנסה קיים מצות יבום אבל לכתם לפתחלה
אוסר לא ותבין מתוך לשון מפסק ראשון. ועוד מכה לא אמ
אפי תומ"ל לחות ומי לא יצחק בר שכמאי אפי אלמא
ראבא שאול היה יכול ומיש מכה לא אמ שלא יעה מנסה
מצות חולץ הל יבמ שלר מצוה דמשמה ובקרן מזרח מצ
יבום לומ חליצ ומתקן לשם מצוה. ועל כאשר מכה
לא כא לכתר אלא דאיסור ט. ומתון לתנה בכמיהם ומתמ
מילמל כולמ דבר יצחק בר אמרי הא זאי דכמכן עליה
ובנבי סתמה מתלמודא אלא אחלוט ומצה דאמ לומי הילכ
אמ ובכל לומ שאדם יוצא בה ידי חובתו בפסק ובגן ומפיה
נתבר מטום מ"ובכן מפסק. ובל מקום הל שאל תורה הלכ
אחר המחבר. ומשמ לומי ומתון אסור איסור תורה כמ"ישי.
אבל אסורי. לא מקרי מקרה יכל כעלי הוראה אלא דיין מצות
יבום ראין אדם יודע מה בלב חבירו. כראמר בל יומת שאנ
עדיך אפי ישע גמור מזקרשת שאלם תרבה תשוכה בלבו.
כיעתו חי הוי מתלמשלן. תל יחשל. בטמעמ דמייתן
רמ מוקי יב הוכם כאבא שאול יאתיה בר יוסי בן חופתן.
ולי יוסי בן חלפתא יבם אשת אחיו ובר הרי. מעשה יב הא
ודעיך בגל מבי הקודש ולי יוסי מצות עונה לא קיים ומשנ
מעל ישנה ויך בדרך ומצה ומצות עונה ויקרמן בעל
מטום ושנתה לא יבעל. אלעזר כמלל מנם לשם מצוה
ולכלם עי. בר הפרא יעדיך תלמודא כמ כמ מי יאמ מאמן
לכתחילה והתני בר דפרא ושלם ידבק אדם בל ומכים
כחליצה ויתרחק מבל מן המאמרים. ומי לית הילכמ מתיה
מחליצ מאי עדיף מתמ דתלמוד כמ לית הילכמ מתיה מאיסור
ואלא שמ כמ המקדש נערה אין קדנה לא ומשמ יב יהור מ
יב אסור לאדם שיקדש את כתו עד שתבגר ומשמ ואם אינו
מאמנת ובגלה הרי מקדש מן קטנה. אלא אמר הכי הכין יכל
עמאי אחיה ואחיה בקטנה הוחל ויכולה ומן אלא מבלהו
בכי הפרא ולי ומשמ חדא מתתתי שני ליה מיאמן מצוה
עב יבמי את זלע. ואמי אחור בעל דע שמל הבר
מבב תנן הכ בפא אמ בכוחות מצות יבום אדם מצוה
חליצ ראלי כמ ואם לא יחמוץ לחת וחלצה בוחיון בתב
הנם אם לא תעמה מבר חמור כשה ועדקשה מצות
יבמות לעריפה וכן מצות יעדה הוראמ
מצות בחולה כאדון הוקמ לכל ריכמ ואם לא
מעריכה. ובל המצות הללו הדם חוק עשר
העיקר מבל כחו דלא תוק לחליצה
בקשת מיש שאינה מצוה אלא
מב מצר מצות אחת חליצה
מבר מחור אם לא קיים מצוה
מבן מעיכה יפסר מחמת יבמה

[illegible] מיהו מאיר
[illegible] בשחרים
[illegible] מקום
[illegible] בנגעים
[illegible] ר
[illegible] יוסי בן חוני לית ליה ר
[illegible] לשם פסח ולשם חטאת
[illegible] ומקבר שם [illegible] אחר מעשום חטאת מי שעשו
חכה אחר לא אחרון [illegible] שהשוחטו אחרים לשם
חטאת מכשיר ר אליעזר רתניא הפסח שעכבה שנתן ושחטו
ושמו כזמנו יכן השוחטו שחר לשם פסח בזמנו ר אליעזר
פוסל ור יהושע מכשיר. אמר יהושע ומה אם כשאר יחות
השנה שאינו כשר לשמו ופסח נשאר יחות השנה הרב
שאחל כשר לשמו אמר ר אליעזר חורה נשאר יחות
השנה בזמנו שהוא כשר לשמו אינו דין שיכשרו אחרי
לשמו וקשה לו על הא מה דמיון הכתוב הוא שפסח
נשאר יחות השנה אינו פסח אלא שלמי נדר הוא שיעשו
אחרי לשמו לפי שאין כאן שינוי דרש כל שכן זמן שאין
זמן יד וזמן שחיטה אי זמן של אחר חטאת הוי זה
מחשב לשחוט דרשים לשם חולין דלא מחייב בה הילל
ביכר שאינו רואין שאין מחט בחשבנתו היאך שאר
שיעי זמנו אבל בזמנו שהוא זמן דרוטה לשמו נדון הוא
שיהו אחר עפלין מפני שיעי הדש שיהי אם שחט
עולה לשם שם חוטא פסח מי לא מהני בה מחשבה
קשה לו. אמר לו ר אליעזר אי חילוף הוה אב שאר יחות
השנה שאינן כשר לשמו כשר הוא לשם אחר בזמנו
שהוא כשר לשמו אינו דין שיכשר לשם וכן אתה אומר
הא לו הוכשרו אחר כשאר יחות השנה לשמו שכן כשר
הוא לשם אחר יוכשרו אחר כיוון לשמו שם פסול הוא
לשם אחרי והאי אי חילוף דאמר אליעזר כחילו אמר לו פסח
בזמנו לשמו יוכיח דאמר אמר לו מכשרי אמר הכי
פסח משנשחט לשם אחרי בזמנו אין. אבל אי אמר שהוא
כשר לשמו בזמנו אחר עטיבה בזמנו לשמו תמיד כך
אם מתם ואין כל אדם מחט החלבה אליעזר בדין ודן לו
לכל דברי של ר יהושע ואם לו בלו נאמרה הכתוב דין
לו שאף בזמנו יוכשר לשם ועבדת הכל הוא לשמו כשר
ואלא לשמו פסול ועל לו דרך קרבן הוא כמשמעו ואם
לו. אמר לו ר אליעזר אי חילוף ואם אם נשאר יחות
השנה שאינן כשר לשמו כשר הוא לשם אחר בזמנו
שהוא כשר לשמו אינו דין שיכשר לשם וכן אתה אומר
אם

שיר כשנ יפה יג על והיינו מישה ופורמט ולקחה לאשה ויבאה
ופור ואם לא יחפץ לקחת יפדנו ונתנה עיקר המשמעות לאשה
שמו דמן מישה וכן מזיר דכולן קיומי לחלש. הילן פותחין פתח
לכתחילה לכם לאשה שאמר לא מיאת יום קודם כדי שיבבר.
ומשנ אחרת אין פותח בדיר מישה אלא מם חמץ. ולחכם שאול
מיאת חלש פותח. אבל בזמן שאנו נהגין נהגין מהרם חסיר כגון ר"יוסי
ומנושן לשם מישה אפי מדין הזה מיאות יבום קודם בדרי הכל
אף לאחר שאול וכש לדרי חסר. ובסדר אמר מתב הילכות ר"
יוסי. מי כן עמן ואף הלל מם הל מאותו מחנירו אז אפי מחנירו
יפ (ובמ) דאמרי הוא כפירקא ר"יוסי מונה כל אותן ובנים מאלו
יהי. נפ כל מבי הקודש יקרן לשם. ר"יוסי אומ כל המתפלל ק
אחורי בית הכנסת אל יוסי יהי חלקי עם המתפלל עם דרמאי חמה
שהקבה מעתר לן כיצחק ויצא יצחק לשיח בשדה לפנות ערב ויעתר
לו השם. יהי חלקי עם אומלי. שלש מעורות נשמת יהי חלקי
עם הקומץ תהלה לעור נכל יום וכן יהי חלקי עם חנמי שמת
בטבריא וכן יהי חלקי עם מי חוטרין אותו מתי ואין בו יהי
חלקי עם מי נאמרו גל ועבירה יש בהן ואין ביה כלום יהי
חלקי עם חוטבי בית המדרש ועם המתים בלא זמם ועם
המתים בלא מקומם ועם המתים בדרך שהלך לתר מישה ועם
מי שלא נתפר לא נקבר ועם המתים בחולי מעים שרוקן של
מקרים מתים בחולי מעים לנקות אותן מעונם. יהי חלקי עם
גסמי עדה ולא מחלקי עדה. עכ פרי יצחק. פכ אר יוסי פעם
אחת היית מהלך בדרך והגיעו תפילת המנחה וכן עד בא אל
שיחר לו על הפתח וכן עד היה לך להתפלל תפילה דעמה אל ור
יוסי העבודה לחריב אר לו העבודה לך שמעתי מפי הגבורה מפי
חלק חלכי החלמים הקדמה אדם המהלך בדרך מתפלל תפילה זעד
ואיזו היא תפילה דעמה ב מכות ראשונות וב אחרונות
ואלו הן ב ראשונות אבות וגבורות יציאת מצרים וב אחרונות
רצה עבודה והודאה ישים שלום ברכה אחת מה היא שרבי
עקיבא מחובים ורשבן דעמה יהי רצון מלפנך ה' אלהינו שתבן
לכל אחר ואחר מישראל בדרי פתחתי ולכל גייה ובייה בדר
מחסורה ואני עמהן בדר שומע תפילה אר לו בר היתה
תפילה של רבן יוחנן בן זכאי אר לו מה שאמרת יבא יחיד
נשעה שישראל נכנסין בבתי כנסיות ובתי מדרשות ועונין יהי
שמו הגדול מבורך אור הקדש אשרי המלך שמלכין אותו
בבתו בר אתי אשתוב לביתי ואתי אשתו ליבלי ואתי הקבה
את שלמית בני בנין השמות שהרחתי אותם שהין מהדרין
ומפארין ומיומנין ומקלסים ומקדישין את קדושת שמי
הגדול כדיב שם כסא מלכות לעולם ועד.
יוסי ר"יוסי בר חמש תגם הגר נקבן הדיוטי ומה
עדכן ע"ל המאכר שהיו תמיד אר יוסי בר חמנ
בגם ראה מה דשה אנכך של שביעית אדם מטמא ונטמא
ספיחת שביעית לפנ שאוסר את משלמין יכן ומשוה הני
קרי לה אנכ דלא מפקטא אסורה ושביעית בהדיא ומשוה
אחיכם לחרבן ואוכלה ולא לשריפה ומטמא טפי מדרשנ
בהל ראשונ ס' כל ד"בנות הדיבור מתחל ונגבורות פא יכן
נמי לאכלה ולא לבעבר דהכי משמע דהייט לאו הכא מכלל
עשה אכל לאכלה ולא לפחורה לא משמע כלי הדי ומשום
הכי קרי לה אנכ ראן לא כל הבא לאיסור מכלל הכנ שזהו
אנכ כגון ההיא וזמנ ס' כל הפסול ש מחמנו המדרש אמרי
חיה ובני מזמן ר"יוח אח עופר מעשה משוב ומנ יש הכי
ראמר בקר יצחק ולא חיה ומה כיצחק בגה היל שביעת
והפסר פירות שביעית אעב תמכל לן מלאכלה ולא להפסר
שן זה אנכ אלא איסור בחור משמע אכל לאכלה ולא לחבר
ואלא כל הנעה קרוי אכילה כחומר מכל מעה ומפי הני
כיון דמיות שבי עב העבר מטהרן דמשמ לאשר מחורה נמי

[illegible]

יוסי אבא יוסי בן חנן בשם רבי אחא עשר ימים מיחדרב א בא יוסי
בן חנן אומר משום אבא מרי בר רלא אילו זכו ישראל כיון ש
שעלו פחות הסליקן לן הים כי נמנסין לארץ ישראל שם עלה רש
יאם זה אבא סקר בר רלא הוא שאמר ושבל משמו מלא רבב מצע
ד אמות של ארבע זיעה לו מל מקום אבא תנא היה ומעה עלדור
מקן עדיש יותר יוסי אבא יוסי בן חנן בר מפרחי שלה
מקום שהבן תנא אבא טאמר אומר זוית של שקמה
הין כיריחו והין מעלי דזיעות טעלין אוקן מרוע עירו מעלים
והגדי שים ושמיב עליהן ועל כיסא מהן אמר שאול בן מנית משום
אבא יוסי בן חנן בתוכפתא ושלמי מנחות על אילו ועל כיסא מהן
ישל הדוא להן ועל העשה מעשיהם היה שאול בן נטנית ואבא
יוסי בן חנן איש ירושלים אומר אמי מבית אמי מאלוק אמי מבי
התמים אמי מהלמוסן אמי מבית חנן אמי מלחי טרחן מבית אליטע
ומאבריקן ומבית לשמעל בן פינחס שהן מהכל בחלים ועל המהפ
שלא שמי אבא יוסי בן חנן ואף לפי כדר גמר דיקן ראל אבא טאמר
בן מנית מזמנים הראשונים היה מין שהוסחת ומעלה כמדר אבא
ואומר אמי משום אבא יוסי בן חנן שמר ראבא יוסי בן חנן זה מן
הראשונים היה וגר מפרחות פלא תיר הטרת הין מחזירין אותה
מסתמת תמיים מטמה כמות החטה טדיה מי שלא תעמפט
כמות הבטן עיסת מי שלא תמיב את ריחה ומטהרא שמחר
אמר בירבי הטב הטב מהר ומי אבא יוסי בן חנן ובמחנן
ומעלה מלים מה שהחל ומה לפמים מן מקן מלפי ומגמר
ליקן מסמליה לי יוח מאמר הרמסי יפה ומבמים
יוסי ר יוסי בר יאסין מנחות עלה תבא ר יוסי בר יאסין
ר אמר המתים אמרו מלא בחין שלא הדש מקן זה
בכלי ומן עיין מסדר ר יהוך המתוק גר מן מ הלמים ה לע
ששתבה מאליה פלוגתא חם ושבל ומותבי המשנה שמי
עלים וט ותפר מותב עמי מסמל עד שלו של חכמיו ישר
מיט מסמל עד של עמי ומאלי והי מן שמתבה מאליה
אמר אבי שמחה יפ ומבא אמר מי פחה ישר עמי אעד שלא
חמה עמי בטלה ונטיה מלא מגבה לה ומהך מסמל לה מהה לה
עד בר ישר ומינה מטלה לעולם ומו מותבל ר יוסי בן יאסין
אמר מעמ שמת ומקן ומאלו מחוך הפך מתבו מפר ישר
מתבו מותר הא ומאי ישר מבטל המאי ומאלי לפ ומהי מן ר
ששמיבה מאליה הנא עמי מימנ ומלא לפמ ומגבה לה מסמל
לה ומינה מטלה לעולם וגר עמי מפר ישמעל אמר מר יהוד
אמר מר ישר שדקה לבנה המתחות לה יבא גמי והמיקמו לה
אמרה פ מאלו ישר עמה ומן לה כיטול ומרמפל מלעמר
מתחלתה של ארץ ישר מאי מחמל ומן שמרמקן מטמטן בחמט
מכרי מרוטה הים לקן מחכותיקן ומן אדם אומר ומר שמש
שלו ומי מרוטים הכר ומיעבריה כיטול מעלה מבו אלן מחפלחו
ישר ומבל גלו מרמעתיהו מרמ לה מן וכי מחו גרים שלמחמה
ומרהו קן עבור הים אין לקן כיטול עלמית ומהמה ולפ מקפ
ומן וכי ישר פלח עד ומיעה מטלה לעולם אבל ישר כי
מגבה לה ועד הם מהמה לפמ הלן מהני לה כיטול על יבר
גמי מי מהים ומל עמר ישמעל אמר יסחק מנמן ועד של
ישר מטעמה בבמה שמל ושם בסתר המב מרי כיטר
שעמה עד ושם עד הלגי ר עקר מ ימיעל מי מטעמר
מעטיה מאסה מי מטמעבדי אבל ישר שאין מסמש על עד
מה מאה מהבסה ומין ומיסור המה הוא ומיעמון מה
הניה מיך כיה גר מהמינן את הכר אמר אלעד משר
שמעל שני דברים אין כרשמו של אדם ועמאו אבל מאילו
כרשמו נור מלהב ומחמן מטמ שעות מלעלה וסן כל מיסמי
מטה אין שלו מחמן שלן מי אתה רואה ומעמ מאמן שלו
מים מלו מלא ומלא ומכמ אבל שאר מיסורי המה מלא
לא שיך מהו מל ומלה ומל מעמ מעמ מאיסורו מקמיעו ומן

[illegible]

[illegible] ר' יוסי [illegible]

[illegible] ר' יוסי [illegible]

[illegible] ר' יוסי [

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ר יוסי אומר אף עשרת זבל ונטל
[illegible] הן החרב וסכינו להו ומצריפה מחוסה הם
[illegible] עמון ומואב וזורה לרוח ומטיל לים מאיתן
[illegible] מצריפה יפרטו מנה שיעורי אבל
[illegible] תעניות קמיה טון ראין מצרתן
[illegible] ולא משחיתה לא שייך לומר מכתות
[illegible] הלוי. ולפי מה שפירש רבי הייט
[illegible] שיעורי משוכ חלת לה תקנת עשום
[illegible] שמטה שית יש עשה עשרה חלק שעה
[illegible] ומשום ולשריפה אלא אחרי מכתו
[illegible] שוכ שיעור והכי נמי אחרי מעשה
[illegible] שמי מלא ובטרות העלה ומלאי הסם
[illegible] עליה עמיקה ומעמי מעטרע ופטר חמור ומטר
כהב שלא [illegible] הוכלא לא שמע אות טלא אין מטמא
[illegible] תוך מכסה מלב הושל והיתה לו שלא הטמר
ומסקינן לא שמע אות לן ולפני זריקה אינו מטמא טומאת אוכלין
ופיגול כן נקטי קרטי כן כסי הלם אין מטמא שומאת
אוכלין ואוקימנא קרטם שמאי. ומהכא אל יר אמרי לה מבטא לר
שמע מדכל העומר ודרוך דמי כל העומר ומשמע ר
בשומה דמי עמר יפיגול אחמי מטמא טומאת אוכלין עמרא
נעבד ואל חיבת הקרוש מצרתן וכל אלו כלין ומשום
לאמי טמאו הוא כבר אבל כל הני ואחרי מהו דאיתמר טיעורה
אלמי מעבר משום דלית להו תקנתא והא לשריפה דמי אבל
הילך מטמין והא ומטומה בלי מעמת חליצה אם יר חפי נמל
ראוחלט לא תחלוק בו ואב חלבי חליצתה פרחה. ורב חפץ
מטמא. ריב ויכא אף מוחלט חליצתה מטיהר. ומותבינן לאמן
יפסיל מוחלט בית המוסבר מטמא מתמו והמוחלט אף
מאחרין וזה וזה מטמא בביאה נמי סר מתמן ומשמת ומי הא
יגביה. והכא אל הבית ולית. ומטפ שני התם ומטמ ונתן
את הבית אף משמת מעמה דמי בית מו מותבינן מעלת
שיש מה שלש על שלש אעפ שאין בה כזית מן שבנים
ומשמת מעמתהו וכל. ומוקי לה בבבר מוחלטת. ומשום
ומתיקש לאמת. ומי סר כמתמ מטמא. והא בעמ והבבר ולכא
ומשמ לעולם מוחלטת. ושני הכא ומטמ ושרף את הבבר
אף בשעת שריפה הוא בבר. ופטמ ולבא מינה. ומשמ
מטמא לא בחרמ. ואל מסקי אם ולכא הילל אחר סמל המוסבר
אמר מטמ של עמה עד לא תחלוק ואם חלבה חליצתה
[illegible] לא תחלוק ומשמ לא תחלוק ומשמ חלבה חליצתה פסל. ופרש
[illegible] מוחלט מרחמין מאף שרף הוא בבר. ואם
מילם הוא שלא בדמי מילמ נעלה הוא. ש"ל עד נמי הוא
[illegible] ומשמשמי עד לא לשרף הייטי לית לה
[illegible] אבי משום מיסדי הנאה חליצה לא הנאה
[illegible] לחנות מתנ. אבל תקיומת עד איתקש אחת
[illegible] וכתות מכתת מלא מי לא דמטמ שריפה
[illegible] בבר מוחלט וכן לבית מוחלט כיון דלתמ
[illegible] לא הוי מטמו משום לית בהו שיעורא
[illegible] שמשמ בשריפה ותנ סם אחרון
[illegible] הפסח והעלה וכלאי הכרם
[illegible] וחוץ לחומה. וכל

מילו משמת בשריפה מיהר מטמאין טומאת אוכלין ואם מסתפק
ושיעריהן לאו שיעור ומאי שמא הני מנית יבבר מוחלט ומי
לאו דמי הוו מכתת ולא מטמו דמ היכי דלעתין שיעורו ולוב
ושופר מכתת לעתין ושמת לעתין טומאת מי עמלה ולמי כתת
ולית ביה שיעור וכן לעתין עמלה וכלאי הכרם לא לעמת טומאת
אוכלין ולמי מי דטומאת עד מרכבה הים מלו הוה ע לאמ/כלאיתן
ריבא מנין מאוריתא ומע דמדאוריתא לית לה שיעור כל שכן
מדאוריתא. ל"ל גבי עד הוא ואיתקש לאמת מוימסלו וכמי
מתם וכן תקיומת עד וכן עד עצמה מכלל מת הן אעפ"
ולשריפה דמי ומטמא מכתת מהכי הקיטא הלא מקשה
לי בבר מוחלט ראיהו מי אתקש לאמת ואפי הכי טעמ
דמטמ ומטמ הבית ושרף הבבר מכשעת מעמה ומטמ
נמי בית ובבר אבל משום הקיטא לא ומו מאי הא דקאמר
רב אשי ורב כהנא לר שמעון כל העומר ושרף משום דמי
עפיה נעלה הוא ואמאי מטמו ותיפוק לי וכיון דלשרף אמ
דהא מטמו שריפה ואין תהנה לעתר יפיגול הכיאו ומי
ליתר הנאה הא לית כהו שיעורא ובעמי הכל יכב מי פיכי
גבי שוחט לעד בשולי הטוחט אחר מעיף השוחט חטאת
מחוץ נשמת לעד חייב טלא חטאות משום שוחט מחוץ
ושוחט לעד ונשמת ופרכ כיון ושחט סימן אחר לעד
מאחר יתחייב השוחט חוץ ושוחט מחוץ בשמ בשמן ונכר
ונשוחט נהמה מיירי הא מאחר נעפר הוא ומשלי מחטאת
העוף עכיל ובמן שהיה חציה פגוה ובולהו כבדי
הדרי דאתן אלא כל מעשה עד אין שיעור שיעור אלא
כעפר הוא. יבמ' גל כמיוכן פ מצר מעברן ר יוסי
בר יאסין בית הוה משתעי ולשון חכמה הוה אמ/עשו
לי שור לשפט בשור מסק פ תרין בחדא כי הוה
משאל בשושפידה אמ תס גבי פסדרן חיה טוכה יש
מלאר טאף טיחת חולין של חכמי עריך יבעה והכי ורש
בחדוש ולת כל הדר יגעים וכתל ידי חכמ וחידותם.
יוסי ר יוסי בר יהודה בחיה בחומות ובר פלוגתה
דהיוה כי אשכחן סביה ובתי ורבו שלבב היה
גר בערבי פסחי ב דבריה עה ר יוסי בר יהודה אתי
רב אל תעמ ואל תעמד ואל תבנס והתם מפרש הא ואעפ
שרבי הזהרו תורה יגדולה מרבים אחר ביבר שהיה ר
יוסי בר יהוד מורה לא היה לו כח להחזיר והב בשלהי
שבת אין גוכלין את הלל ולא גוכלין מאן לא אמ רב חסד
ר יוסי בר יהוד תמש אחר עתן את הלל ואחר עתן לתנ
מים הא אחרון חייב דבר ר יוסי בר יהוד אומ עד שיגבל
ומהכא לא שמע מורסן אעפ. ולאו בר גיטל הוא ולא
שנא הרוח דבר גיטל הוא אפי הכי תנא אין נותנין מים
לחורסן ובר ר יוסי בר יהוד אומ עד שיגבל מים לחורסן
אעפ דהוה לן לאיתבין דבר ובבל דהא אין עריך
נתינת מים דהוי גיטל אבל יתף מורסן בסל דה דעדיף
דעת גיטל ונתינת מים לחור לא הוי גיטל מיהו נמי
ופמכן פליגי אבי. ורב יוסף אי נתינת מים לחוריה
לר יוסי בר יהוד מיחייב אם לא דרב יוסף דיו ופמכן
ואפר דיו שיר לר יוסי בר יהוד ולאבי ורקא נמחק
פטר ר יוסי בר יהוד עד שיגבל משום דבר גיטל מנהו
אבל דיו ופמכן ואפר נתינת מים לחור הייט גיטלו לר
יוסי בר יהוד אבל עפר וחורסן בני גיטל נינהו יותר
מדיו ופמכן ואפר. וכפר זה לא בל ולא מידי. ההיא
סוגיא דקא דשמת ותנן אין שורין דיו ופמכן. ודיקא
עלה מאן תנא דנתינת מים עין זו היא שריטה אבל רב
יוסף לר היא ומיתי מיהא ופליג עליה אבי. והכא תנן
מה לקטכן לתרטגלין ונותנין מים לחורסן אבל לא גוכלין.

[illegible]

[illegible]

[illegible] ר' יהודה אומר אף אשה אחרת מתקיים וחייב לגיתה תנין
השמים אם והשמו זקן או חולה עתידה סחוקת שהוא קיים תנין
אחת אומר אין מיתה אשה והכא אחת אומר אשה תנין סחוק כאן
כשטבר חומר בעיבור ותנא ר' יודה מחמיר אמר ר' יודה אומר
לא היה שופר של יובל ביושלם מקבל התעמטות שוש תמות
אחת מקן ומשמשת חוט המשולש מיתות מעורות סתום ועל
זה מיתת ומדמי קיש ואשה משום מעשר ומעלה כסליה וכסה
יום ה' הוסיפו לו מתרש מי אמר טעם ר' יהודה ומשום תעניות
כי מתלה יום המי אם אמרי מתרכן בשה משום חטאת שמיטו
סמליה ומשום מי חישי והתנן השולח תעלתו מחריב הים
מדבר שיתה סחוקה שהוא קיים ומני לאוקומי הטן יוקמי
לא חיש לחיתה ומשמטל מ' הטן ולא מחשבי חילוק
בין מתנ' מאלה לשיקרות מעשים מקום הקיבון של יחידים
ומיושלם מדמי לא ומשום מקום הקיבון ומכי כפה
ומלמי מחזקים שמא לא חיישי לתנא מחשבי מיסור לא מחזקים
הזי סחוקת היתר ומתלה לא הוי מעשה ואין מעשה נעשה
בנון עלה אחר מאיר חיישי ומעשה לא הוי כאן אלא מעכשיו לא
מחזקים כי הים מתלים ממשמרות ים ומשמש ומגיבב אבל
הכא מעכשיו לכם ומיהם אמשלתא שפיר כמן הכן ומטמה
מלגבי מאיר ומכל מה מאיר חיישי ומעיט ומחזיק לא זכן
ומטמה מחשבה אלא הים ומילוטת נעלמו ומכל מלגבי ומאמרי
ר' אל סתר מאם משום אלא שיר אחר מתחילה כחזקת היתר
נילו אלא משום ריבוי אם סרים ומילוטת והרי סמלו מחזיק
בהיתר ור' מאיר חיישי מילו בחבר ומשמש יד טמן מוה ר' מאיר
מחזקת היתר מטמן מתני עצמי הים חזקה היתר ומעיטא
והכי מי לעשן ומרי הם לא הוכרו ומאי הכא חיישי ר' מאיר
ומיתה מיכ ומאי משום ומכשיר מיאמר בפ' כל הנשים מיתה
שכיחה עשיה לא שכיח ומכיעת מי שכיח לר' מאיר מילו
לפובא ומאי מיסה פ' הישן אחרי מהיות אלא מאיר מיתה שמה
מכיעת טר לא שכיח ומאי הכא בפ' כל הנשים שנעשה הוכיח פירות
ומיות מפריש עליהן תרומה ומעשרות מעות והפריש עליהן
מעשר שני מפריש עליהן מחזקת שהן היינן מתקיים ר'
אי מודה ר' מאיר לכתחילה יכול להפריש ולא חיישי ומאמר
יאמרו מ' אמרו כי הכי ולא חיישי ומכיעת הטר אם ראה אין
לו להפריש חיישי ומטמה מ' הכי מחיישי ומיתה ומאי בבי
מיזה לא מתני שהיא ר' מאיר אוסר ומטמל ומטמיל מ' אם
לא יחורבו כל שעה הם לא אשמן ומתל בפ' כל הנשים מודיעי
אבודת פירות ומיזה שחסר וכן אמרי ומאי ומאמר פירות
וכרמי בעיר ומם עדה היה סרך אם מחנית ומיות מפריש
עליו תרומה ומחרסך מעשרות של חומץ אי ר' מאיר חיישי
ומשום יחמיץ ומעיב ומאמרי מחזקי אסור לא מחזקים
ומיחש חיישי ומוך ר' מאיר ומאם מפריש מוקמי מיר
ומיחש חיישי ומילו ומילה אחת לדי ומילו כי הכי מחיישי ומעיט
ומעיב ומשום ומוסיף ומאמרי ומשום ומזקה ומשום עדה מאיר
מפי יוסי כלפי סופו ומיתה אתם תעבר שנמ' אם כבר הנעשה
ומעמ' ר' מאיר משום ומחיישי ומעיט ומחמיר ומעיט לחזקה
ומיתרע לה ומסה הא ומו הכי מודה ומוכה עליה מחזקה
ומאם ומתן תעבר שנמ' כבר הנעשה ומרבו ומעם כשלהי
דרוסי ומשלה מסיר מקום שמשם של תבוך ומעם מנעשה
ומאם ומה עלה כאלו מריבה מ' יוסי לו הוא כושט אין חושש
שמא המים ומשי שתי ומעות אלא חיישי ומנכ מאמין מאה

[illegible]

יוסי

יוסי בן יועזר

[illegible]

12

[illegible]

[illegible] לא היו יכולים להחזיק בר
[illegible]
[illegible]
[illegible] ותלוים להסורים והיו
[illegible] לא חדשים
[illegible] עד הפך ראיה שהכם
בין [illegible] הכה עיר כעבר [illegible] יודע מה כלב הוא ואפילו
[illegible] שיורש היה שכבם
[illegible] כיון שהלך רוחן לקנות החכמה הרי
זה ספר ספיקא ואפילו אם שורש הוא שלא לא ברם יסודן
כלב חיד והזה ספר סלהב ולפיכך ספיקה לא חייבים אבל מיחדין
רעל ולא ידעינן מי כלב מו חתול ואתם כי מחבאים הוא ידיד
כרוא תיא שם [illegible] אינו רק מנר ולא ראי להכנה יסקר שורא
מאו שמעב הקנה ואלו שורש ולא חזינן לא תלינן היל חפי
כי ראיסרים ולא מחזיקין איסורא אבל כי ספק כלבא או
שונקא ואלו על [illegible] מחסרים כל ודאי הייב ספק דוסה
[illegible] יוסף בר משמי חייב לספק דוסב אחרי
לא [illegible] לחזקה [illegible] ולא נהלי ראיתא
דשמיך ולא [illegible] ודאי מחרת מכה הוא סרוסה והרוס
שעלה מחרת מסה הוא [illegible] דהם מאי טעמא לא תלינן
כרוסה לאיסורא וגם תמה לרב יוסף בר משמי אם אבל
מושלכן ראיתא מוקן ומריחה שמיחין והיא סרוסה לחזקן אי
אחרים ונכוקן תלינן להתירא דמה לי כשהרוקן והריחה הסרוסה
כלא ראיתא ומה לי כשיש נשמהן ראיתא דהיינו חמיקן דישב
לה [illegible] ואינו יוצא לחוץ ולא חייבו עולה ושאלה הסרוס
הכא נמי לא חייבינן [illegible] מריחה אתי אלא תלינן
אבל מי יהוד ראה אחד זה ואחד זה חושבים בר דחייבו לסקן
דרוסה ועדשי פסק מר יהודה משמיה דקניאי דאחד זה ואחר
זה חוששין דלחומרא אזלינן [illegible] ונלא הא ובר הרי
[illegible] דהואי בי בר חיכומא והוין שדין כרעא [illegible] אמ
[illegible] הא דאי שיגרונא הוא דקיטלא לה מתקיף לה רבינא
ודילמא חיוא השדה אפסיק ונרוך ואשכח כרכינא ומסקינן אלעב
כרוך ואשטח כרכינא הילמא כרב יומר מאי טעמא שיגרונא
שכיח ולא מחזקינן לשלהו חיותא דשדין כרעיהו מחזקינן
כסיקת החוט הטדרה משום דשיגרונא לא שכיח ולא פסיקת
החוט ורישא זו לא חשיבא ריעתא דהא לא חזינן לה דעבלה
בן הגב ואי עבלה בר ודאי אי שדין כרעתא כתרא דחיישינן
לפסיקת החוט אלעב דהל מינה עיסה נוקה הכי מסקינן
דשמעתא מיהו כיון דעבלה ושדין כתרא מתרינן לא תלינן
בשגרונא משום ראיתא כי הא דשחיטה אבל כלא שגרונא
תלינן כי היכי דתלינן סכין שחיטה בשעה דלא לחיטה
לאידי ושגרונא לא הכא עתה בוטה ולא הכתא סכינא
ושמי העמק בר לפל כמו שהיכתא ומעלה בסוד חיטים
ועיין שם עתה נחזור עוד על הקשיות גב מישלא על
הרב המגיד פירות הבית ומקרים עליהם ועל עד אם אמרו
הרי זה חוטא להן מעת לעת אר יוחנן אין לך מתנן מעת
לעת אלא יום ראשון בלבד ותנינן תמן מקוה שנמדד ומצא
חסר כל טהרות שעשו על גבו ומקרע טמאות חנגן סדיר
אם אינו בר חמל עד לעבר זו הוצאת מתני ר לעבר
[illegible] אם אמרו הרי זה חוטא מעת לעת [illegible] ר לעבר ובגד
[illegible] תמן תנינן הלוח [illegible] מבלי
[illegible] ר יוחנן ר שמעון בר יוסי בר שמעון יבמה
[illegible] זה שוקה שבלם ומקרע והרי מקבלין לא בר
[illegible] אר דעלמא תמן ומקרע [illegible] בם תמן
[illegible] ומסיק אר דעלמא הרים ותנינן [illegible]

[illegible] ההרים והמרגלים [illegible] חת הדשנה [illegible]
[illegible] ומולך ומחרוך [illegible] חומץ [illegible]
[illegible] ומילך ספק וקלס [illegible] אבל יין ויגרו מקרי [illegible]
שהלא יין כל מיזס ומסיר הירוטל ר סימון כי תבע מי יש לנו
מרק ונתבטל ג ולו ימים ומעלו חומץ ומקרע הוא נעשה חומץ
או מטמן ולהנא מה נעיר מכיניהון עבר ותרם אין תוכר ומקרע
הוא נעשה חומץ אין תרומתו תרומה אין תרומה מסמן ולהנא תרומתו
תרומה הגיע נרחיה להיך סרך חכמת והיות מקרים עליה אלך
וכלא ומעלה חומץ ר סימון משר יהוסף בל ג ימים הראשונים
ורבי יין מכמן ומילך ספק מה ופליג מה ומר יוחנן שמעלו
חומץ והלא ותרומים ורבי חומץ מעלים ספק אר אנהו
אף אבי שמעתי מר יהוסף בל ר יוחנן לא מלא אלא ג הראשונים
ורבי יין מטמן ולהנא ומילך ספק מה ופליג מה ומר יוחנן שמעלו
חומץ דהלא מה ומר יהוסף בל שמעלו חומץ סור והייב דבר
ידן בהמוכר פירות קטן ומשתבח חלה סופקאי ומסיק הירוחא
אתין מילך פלוגתא מדמן פלוגתא תניא תמן מחט שמעלות
מלאה חלודה או שברה טהורה תני הניחה שיפה ונגע ומעלה
חלודה ר סימון בר יהוסף בל ג ימים הראשונים ורבי טמאה
ולחרוכים טהורה ומעלים ספק אר אסהנו אף אני שמעתיה
מר יהוסף בל ר יוחנן לא מלא אלא ג הראשונים ורבי טמאה מסמן
ומילך ספק ר מילא ר אמי ר לעזר בשם כל רבנן דעלמא לבי
מדרשא רבי טיבון ס הלכה יהוסף בין יכמחנו ותמא ומרבי
מחנו לא בית דין והלא טעם רבה מקרים בהמוכר פירות דבר
ודבר מי מעלה עבי מי מתתה עבר סרוסה הת ומה עכין
מחנו לפנן וכי יש לרשות כשמעלה חלודה מעט מעט מחלרת
עד שמעבבת התבירה תיבה ועל הא תרתנו לו כחזקת שהוא
חיים מסיק הירושלמי תני בר זפרא אפי המיחו בן מאה שנה
ועשה כרך עוד מאה שנה עתה לו כחזקת שהוא חיים
ומרבי דבר הפתח ורבי יוסף אמר אהדיא דהמיחו דבן
מו חולה רשתנו לה כחזקת ואמר רבה לא שנו אלא בן שלא
הגיע לגבורות אבל בן שהגיע לגבורות לא מי תליה אבי
המטמן בנו והניחו בן בן מאה שנה עתה לה כחזקת שהוא
חיים יוסף והרי שנים ואם אי כן ואבלב אבלב בשלא
הגיע כן הלא הת אבל בן מאה אינם ושנוי דדוד בלבד
מאה משום ואבלב אבל בן שמונים לא אלא לבית בר
הקרא ותני מדיין אבל בן מאה אבל ומשם הוא פחות
מיכן דומים אבל עשה עוד כרך מאה שנה ואבלב ומאי
ומאי מי ומי הקרא בומאן הת מהיא רבתחילת עירובין
ותני בל הקרא אלבא דר יהודה אבל בן מאה אמה מעבר
ומאי לאו דתנא עד ארבע ואמשים הוה הא דר הקרא
בחמש ולאו דוקא מאה אמה אלא דוקא עד מ מקסר ומאי
דתנא מאה משום בחמש ומשר מקלים כלות כרבן
כאילו המשיך עד מאה ויותר הכא עמי כיון שעבר על עשרה
יסמוך עד אבלב נתנו לה מחזקת חיים ותני בר הקרא
משום הכי ר שנה דלא ומי משלא בבי אמרי אשרך
ומתנו בומאן משום ומתמה מל מעיקרא ר יהוד ומשמו
מי שנים כבו מהא ורבנן אבל הכא לאו אי אשרך ומתבר
בומאן אלא ומסמוכין ואבלב ואבלב נתנו לו מחזקת
שהוא חיים וכי אלא אבלב ומשום הכי הת אבל ר שנה
רבש מבשר מהכי יכל חזקה ראתיר כה ריעתא מכרת הלב
ומחמיר משום סבר אסורא ההכי מסקינן בבא דבתנא אמרא
כתבתו ר יוה בשר דיסקה טבלת כחמת פתוחה הלא
הדש שלא לפסידה מכתבתו אבל לא ייחה אינו אלא משום
ספק סוטה ומתניה בהלא ואר חכינו מעשה בשמעון
שלא נשאו לה נתולים ונחתה לפני ר אמלה אשה שמרדה
מעלתו טל אבנן היו גבוהים ונשרו ה אמיסמלה שלא

[illegible]

[illegible] ר' יוסי [illegible] ר' יוסי [illegible] ר' יוסי [illegible]
[

[illegible]

[illegible] ר' יוסי בן נהוראי. גר מחיתן של גוים פר' יהושע
[illegible] ר' יוחנן בן חרוץ ור' יוסי בן נהוראי הוא יתב ואף שתי
[illegible] שאל אותם ההוא גברא אחרא ליה כי תא אשקין לפתר
[illegible] אחרא ומסא אגלא מילתא הוה חד אסר אף מהנהו
[illegible] אמר שני אפי מתותה אר יהושע בן לוי ומאן דשרי מעיר שרי
מסקנא ואף מוריך אזרוהי ובחמרא קרתא ואף שרח ומלא
ומטולא ומסר ההוא גברא דשקלא הוה אמר תבי עירוא בתר רבי
רבי המערה חמרא דעביד לפתן אסיר מאיתו מן אחרון הל
תעבד פליגא דיב הנא דיתן כחון. וכגון דיתן עבדא עמי אסקינן
גבי מעמלא דיתן לחר ושתנן מבוחו מב לא פליגא דאמר כי
פליגא בסח סחו. ואסקינן הוה עבדא בסח סחו ואסר ת יעבד
ומנא מאור רבנן מיירי מבוה יהבי ירע חמרא הוא
ואף חמור רבנן אף בסח סחו והיכא דלא ירע גוי ולא מיד
סחמרא אלא הבר ישראל אז אסרא הוא ויכא דפליג אמר
גוי אמר על ידי רבר אחר מבון נשלא ושלא ליבא אמר שלא
מבוה אסור ובהא ליכא דפליג. גר מהמדיר ת אח שליחות
יד עריסה חסרון אלו אחר איזה עריסה חסרון מאי טעמא לא אמר
יות משר יוסי בן נהוראי משונה שליחות יד האמורה משומר
חנם ושליחות יד האמורה משומר אחר אינה משונה
פי' ליחנן הוא דפליג אדרבה ואחר אינו אחר אינה משונה
ומסקינן אחר רבנן לא תיבא שליחן לא כשומר חנם ולא כשומר
שכר ותתי משונה ומה שונה דלעת בשלים עבר שלח כה
יד חיב דהא אף בשאינן חייב שומר חנם ושומר שכר
לא שנה מה שאירה לוקח לך שליחן יד אינו עריב חסרון ואינו
[illegible] אחי משונה בחיתי דין ושומר חנם ושומר שכר
[illegible] אחרין להיות סברון מה שונה בסלים פטור אף שומר
[illegible] ושומר שכר חם שלח יד וחסר כל שהן אם נשם הטאר
[illegible] מלאכתו יהא כי היכי דשונה פטור מחיתי דיריה
[illegible] אבל שליחן יד בשומר חנם ושומר שכר

[illegible]

[illegible] ותם מחמת שאר ובן עמי גם לא ואמר רשות ש"ב
[illegible] כל העדה כולה [illegible] בעצה ואחל שהיא
[illegible] ואין לעקר העדה
של שלום [illegible] משום הכי פטור והא שאעשה
מה אין לו [illegible] אף בעלים כמן
[illegible] אלא שונה [illegible] משאר שכר וכל הטהה על
[illegible] ואמר הרוב לעשיה היכי אתי דין ושומעטר
[illegible] אין כל הסקה שלו לפטור השוחל מגבב ומכר וכל הטהה שלו
[illegible] הוא זיוב לעשיה היל פריך שפיר לאחן אלית ליה דין
[illegible] והוא דין ודלגב כ"ל ורמ"ל בקושי שמתר פ"ש
[illegible] קה שכל ומים שהיא כולה עקייה עד שיעלה הולך ויגע
[illegible] רשי דו משוקי וקושי ול"ל אלא הו דין יאתי הני מיתי
[illegible] כלא יתרלא ומכ"ל תשב לחסרת קושי שמתר ת"ל טהרה ויש
[illegible] מטמיה משאר להן ר"ל דין כתה לה ותורו ודטהו ולעלן
[illegible] אחר נאר לבו אפ"ל אתם דנין כל הטה דין לגה לה [illegible]
[illegible] לכן טהר תשב לעשת לטהרה בן מדיבה בן מעיבה
שלא תאמרו והא שפיר אמ"ל הו [illegible] אתי ובן [illegible]
יש כאן דין והכי אמי השים לה טרפן שחוטה לא [illegible]
דין חקרן אי חזן דין מיגל אחרו לו דין ודיין [illegible]
דין על הקן שייר כיה דין הכא אמי פין והכל [illegible]
על הקושי אמר דין וכל דל מחלוקת כמס [illegible]
אית ליה דין דשע"ב וכל ראיות שאין לפע [illegible]
כשופי טמאה אם כיון טרה ערה נמי דיפה [illegible]
ויולדת טוב אפ"ל הס שופי של אחר הלידה [illegible]
ד' זכר ויצטעם דנקבה יהול. ונ"ל אם [illegible]
מלאת בקושי בלא יולד שהמים שמוקן [illegible]
עשה הן השופי טהור ואם בקושי ומתמת [illegible]
ליה לר' אשעי דדין דקושי דלפנ לידה ומתמה [illegible]
לה ויכל סברי הו הוא עם שופי התמור הדל שופי [illegible]
לידה בקושי הדל שיב דין שנהל לאחר לידה ידיו ויכל
ומיה הכא ויכל דכי טהרה תורה דמים שבתוך מלאת אם
ש"ה היה התמור שב הדל חליכ דאמ מיעט אחר הוא הטהה
עמאתן הרם לידה יש כל שמעה ושבעים התורה
יש עהתן בכל עטין ולוי אמי דאמ שב מעייעה [illegible]

רם המעין הטהור אין בו חילוק בין שופי לקושי [illegible]
תמהמור כש הדל בשופי אין בו חילוק בטמאה [illegible]
גביטרה ודמה הוא ליכא הכא דו דהייב המטיהו [illegible]
מלו אחר מקום שהדל בשופי ל"אחר הולך אינ בין שדל [illegible]
מה בקושי שעמו. והמכון יכון בכל אילו דין ולא אמי [illegible]
ומ"ח דכי כעין ומיה דיו בב מעין ומייתי מהם טהור בטהור
אחן כגון דו"ל טמא בטמא בב טמא שהיה כגון דיו דב
גוי מיכעיא ינא מייתי לה בן ומגבב בין הסס ומשום הס
בטו פריר דיו שכא להוסיף על הכא מן הדין יותר מן העין
יד יכן מקץ כמת ומייתי לה מקבין בטעם דב ולא כעל
ינת ומיתוי בין לטוה ערב בין לטוה ב יותר מטוה הזב ובן
חמס בל אחר ואחר אבל קושי דלאחר ולר דילוף משופי דלאחר
מ"ל ולר דיע שוה ולר מיעב סבר כיון דאיכא לאוכורי קושי
ומסה דלפע הולר סבר דיו. ותה דילוף מתשב לעטת תור ב
בבל לטהרה בקושי שמחמת הולר ולר מיעב סמך ליה ופרסל
ר"ל דין ולהס מישלה אבל ותשב לעטת לטהרה ולקמיה
לא בבל לר מיעב מיעב מיצא מהרא מלא דזכיהו לרבנן
ת"ל ודרש וטהרה ממקור ומיה מחמת עשה ולא מחמת
[illegible] ר' יוסי [illegible]
[illegible] כל האשה שהלה [illegible]
[illegible] מעטה כשנו תלמידי חכמים [illegible]
[illegible] בן סימאי ועכשו ובשוא ל"ת כשמתהן [illegible]

נשים ואסהיל כגון דמיין אם יהבו המן ותוהו לקלתר ובאמת
סימנ מלאו עליהו הא סמנ אלא אסימני סמנ ופ' סימן
מוכיח כי היכי דלא תקשי ההים אל אחרון אין מעיירין אלא על
פרעון קנס עם החנם אלא שיש סימנ כגון ובכלו
ורמינ לחיא בסמנ לאו ראוויא ומיהו [illegible] לבש קשור
[illegible] נטבעת או שמתנו מן אל [illegible] מרוסה נשר
[illegible] ותנא אין מעיירין [illegible] אלעזר [illegible]
[illegible]

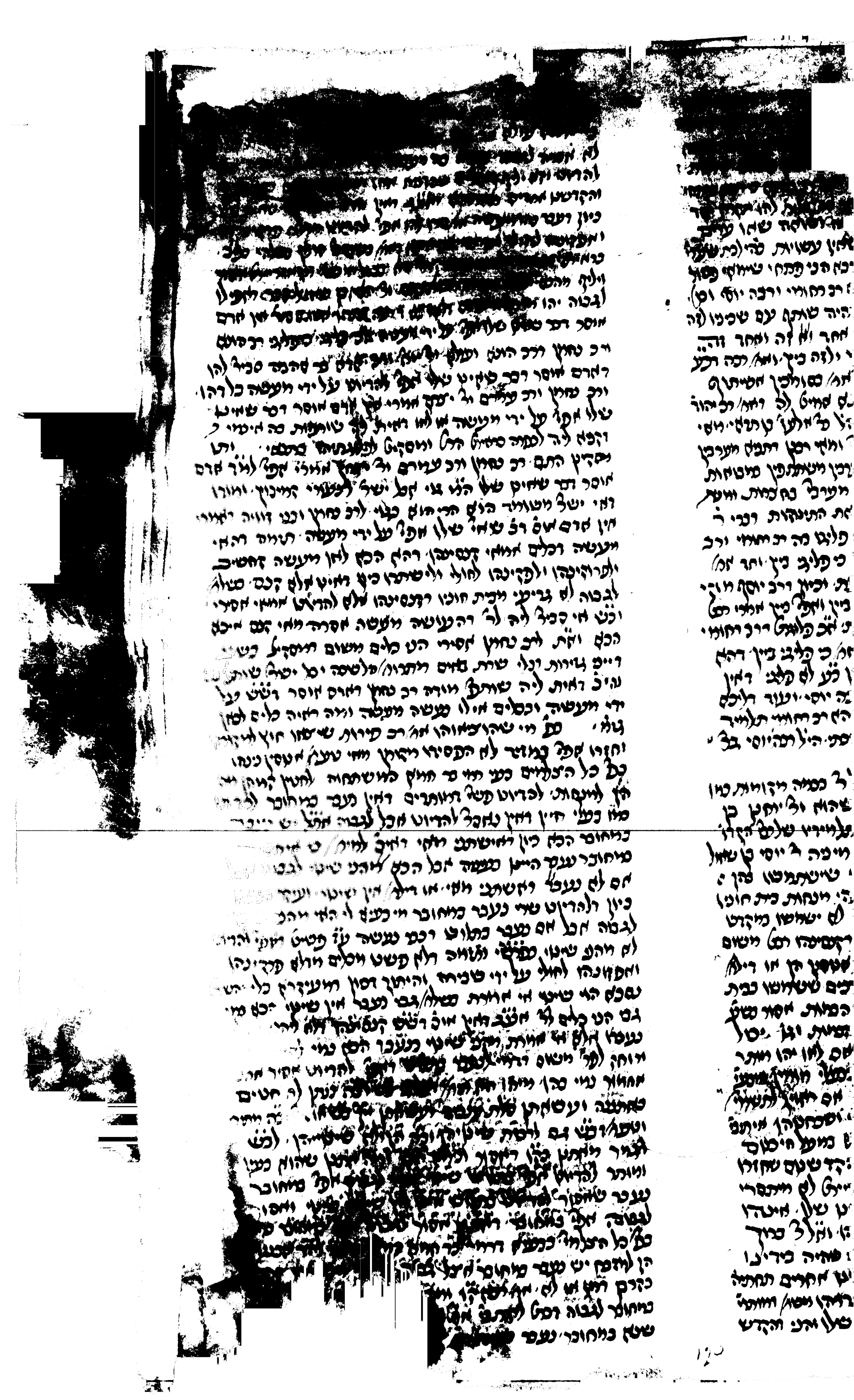

[illegible]

[illegible] ר' יוסי בן חלפתא [illegible]
[illegible] ר' יוסי בן חלפתא [illegible]
[illegible] ר' יוסי בן חלפתא [illegible]

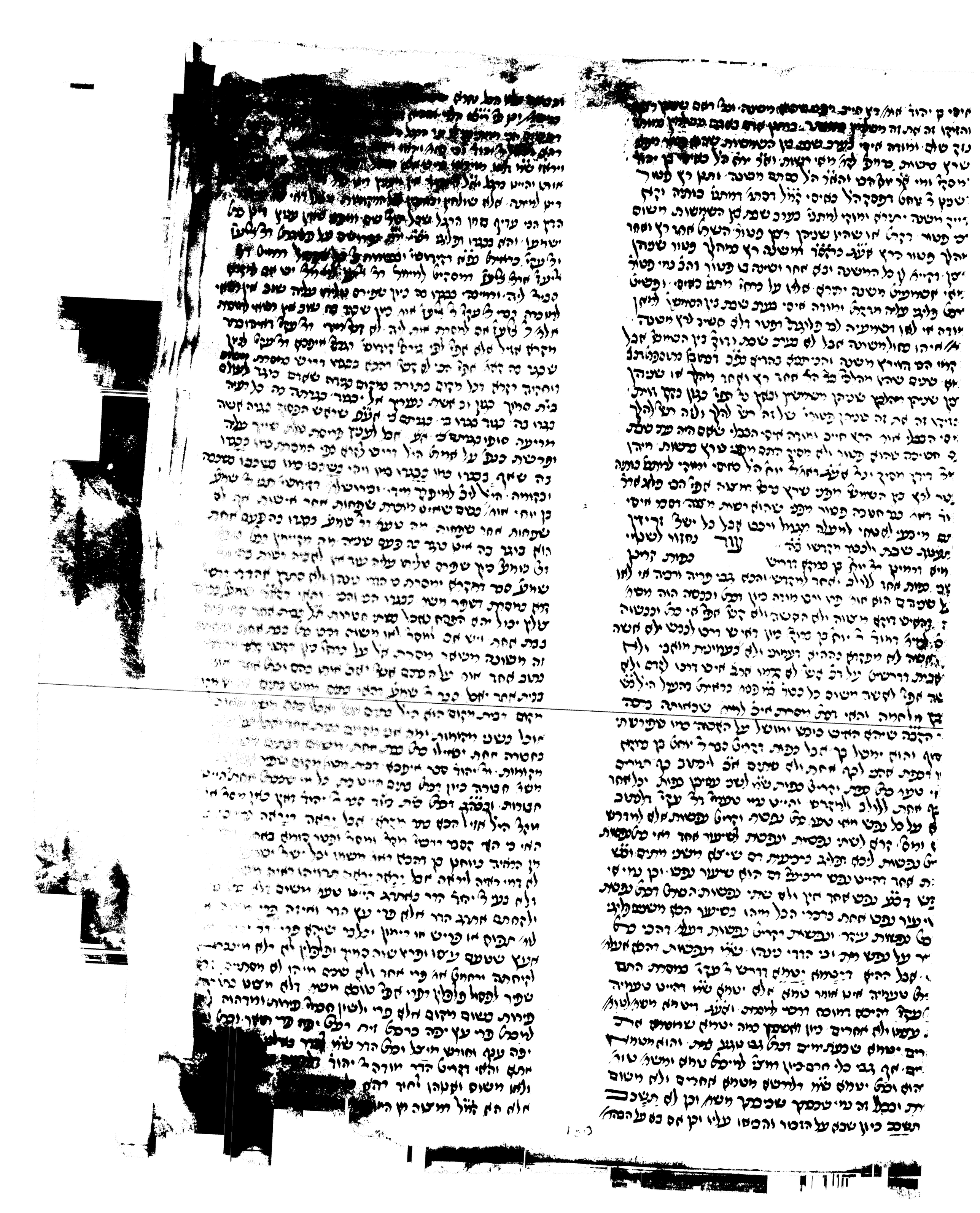

[illegible]

[illegible] יוסי [illegible]

מעשה תרגם [illegible]

הנמים הקשים בית ישראל וכת [illegible]
הקמה להעמיד את הנמים בין [illegible] לא הייתם יגעים [illegible]
ולא הייתם נבון מבני ר' מתנת כהונה והיתן [illegible]
ונא כלוב והקשים בית ישראל [illegible] לא הייתם נותנים [illegible]
מתנות כהונה שמחמת טהרה יהיו נמנין והרן רבית שנאה
היון עכבן כולה ובית המלה עזיל [illegible] המשפט שלכם הוה
זה יהיה משל המלך מלך הים ותיכן לכם עליכם הרן [illegible]
שמע ר' ומשם עברתי [illegible] ראשכל [illegible] ומפיסת
יתנה עליה [illegible] [illegible] לחוחות תעולם שהן
מקנסין מוחסין ומה תרטיקות ולמתי הרבה חות מישחזין [illegible]
שלם יהו יושבין מסוחין [illegible] יוסי מעונים [illegible] מילה
ומוריה ומקפרת עלי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

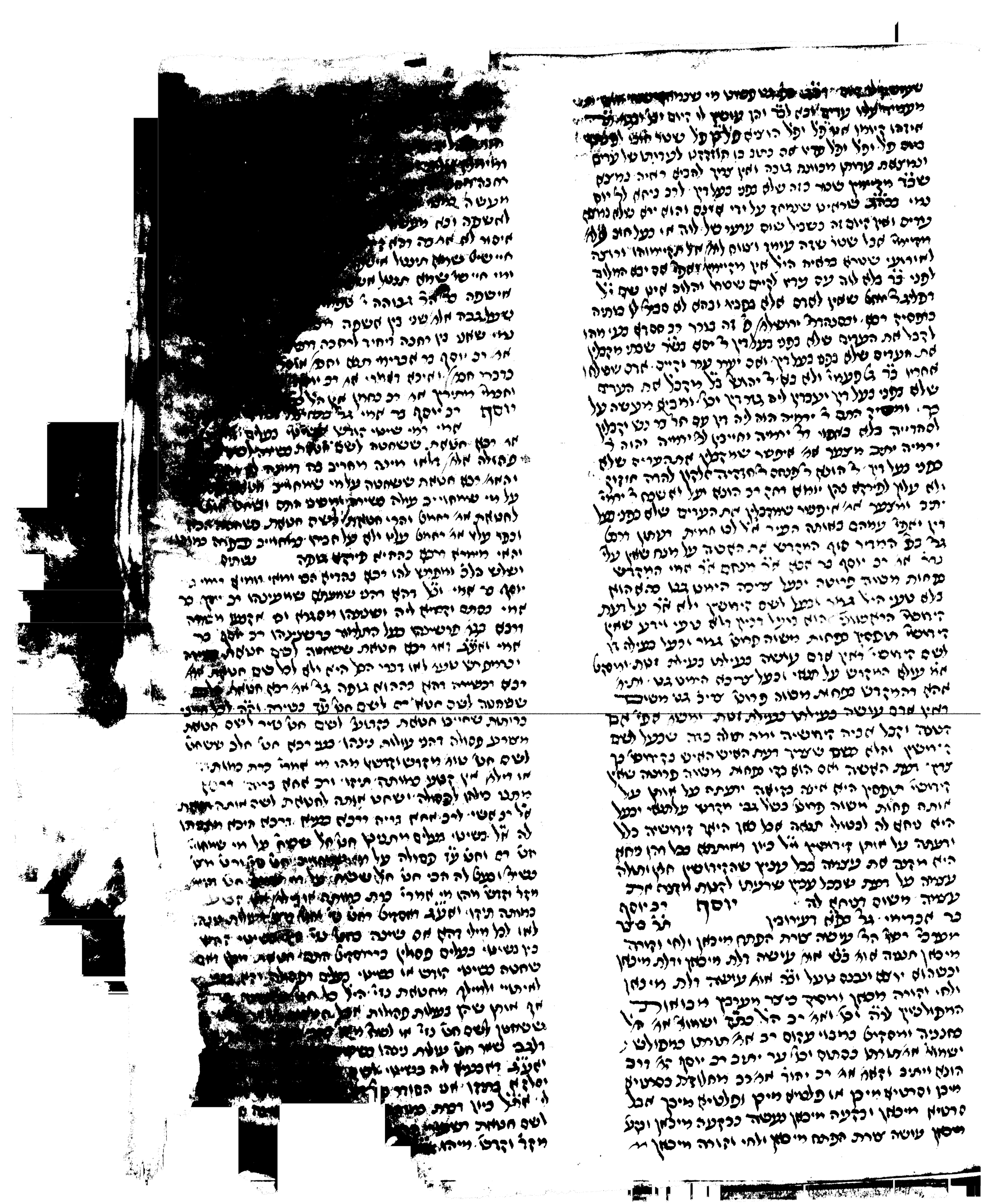

[illegible]

[illegible] יהוה בן יעש יהיה רעיונם אם תשיב משמת
ובלך נפש מי שהרשעהו אור חטאה יגלו אחת מתוך התחום
ויגלו אחת חוץ לתחום לא יכנס ואם אם תשיב משמת הבלך יגלו
מה יעשה קרי מקומות מגלה הוא והא עיירות תחומין הייו לן מתמ
ומרחמה הוא הוא התסון ומסאמה מגלה מהמ והא אפילו לר עקי
דאמר תחומין דאורייתא לא מיבטלי הלא ומשיבין הלא יכנס ומיהו
התם מאיב דאמר מיקין ומיכנס לאמר תליב מה אם למסרת
מו לאיקלא יכנסת ידע יעבר ידי מה משום יכנס אף ידי יסרה
מיץ ודאי דקמה ידע ומאיש וכל מבליט ש שעי טעמים
יון אלי איב נולי מאילו מריפי גמל עפסן חוט השדרה
יוחנן יוסף בן אולם הכהן מעשרי מאיתם מבלה
מלא ונהו ריות פ אחרין יכהר יגר פלא ירושלמי
רב יוסף אבי רב דמי כר יוסף יוחנן אבי ר יוחנן
יוסף כמו שמתנתי בסדר יוחנן יוחנן אבי ר יונתן
בן יוסף כמו שמתנתי בסדר יעקב יאיר ל הסילע
אם אחים הין ר יוחנן ול יונתן מ שעהן מאמיב הין ובקי
מתן בר יוסף הטבר נבתוטות פ אעפ בהל וכר חרש ומעבה
שאף הוא היה תנא והודר עסר יהודה ירשבר רב
יוסף סתם על סדר חלת יש למתבו שהוא רב יוסף בר
חיא יוסף רב יוסף בר חנא מן האמוראין שהין
בימי רב ששת ותלמיד של ר יוחנן ושל שמואל
היה. גר סם הגדול מבר הל דאמאמר אמ רב מקיימין את
השטר שלא נפנו נעל דין ר יוחנן אמ אין מקיימין אלא נפנו
נעל דין אל רב ששת ורב יוסף בר חכא ואמרי רב יוסף בר
חמא לכב ששת אסמרה לן טעמ דר יוחנן אמ דאן ומעבר
נבעלו אמרה תורה ויכה נעל השור ויעמיד על שורו אמ
יכה הל מקיימין את השטר שלא נפנו נעל דין ומל מעבר
ורב ול יוחנן הלכ סר יוחנן כיון דאלא מפרש הכא טעמ דר יוחנן
משום יהזיר נבעלו ולא סמכינ אהאי טעמ דהא כבר מודו
ויכה נעל השור ויעמיד על שורו מקמאי מי סהדי שמעת
אמ רב אסי אר ששתי מקמלין ערם שלא נפנו נעל דין ותני
נה ר יוחנן ומי מקמלי ערם שלא נפנו נעל דין ומ והלא אמרה
תורה ויעבר נבעלו ומסיב הבלה מינה ר יוסי בר חנינא כגון
שהיה הוא חולה או ערל חולה או שהיו ערל מבקשין לרב
ומרבנ היה ישלחו ולא נא ומהגב מקמלין שלא הפסיר
התנע נתבע מיהו הוא ומפסיר מעשיה ומהגב הפקר כר
הפקר מיתי מתמוה ומאן כגון דפתחו טיפה ישלחו לו ולא
כא אבל לא פתחו טיפה מיתה אמ אנא לכר הבדל מזיל
ולא נסהגב מדאורייתא הוא אין רבי האדם אלא נפנו ישלחו
לו ולא כא על ידי שנאנס התנע הנתבע הפסיר מעשיה
אבל קיים שטרות כיון דזיין לן קיום שטרות מיקמ דאין
העדים חותמין על השטר אלא אב נעשה גדול ועדים
החתומים על השטר נעשה כמי שנחתמה עמותן בר מרשבל
נפב ומטמות הל לא שיך לאיכא נעל השור ויעמיד שהרי
מטעה שנחתם השטר והיינו והשר נבעלו ומאלו נעמיד
הדין נפנו נעל דין ודאים שטרות תנעל ונמל הלא הל אפי
אם עומר ושאם מקיימין מיהו כי אמ נקיטו לי מתמיד
מנקטינן ליה אלא גרע מהאיש שנהרג מכל דאן שמפנא
מאיה סותר את הדין ומטאמר לו כל מאיות שיש לך אם
מיטאן עד לאים יתנו לו זמן אפ שעבור הדין יכר
לסותו הכא כמי משאמ עמיטו לי דיינא ובתוך הזמן סומך
נדעתו אמרינ שטרא מנקטינ ליה ואפ מאר יוחנן
מקיימין אלא נפנו נעל דין מיהו אם עמחך מורה ר יוחנן

[illegible]

[illegible] יהוה
[illegible] שאין דעיבר מה לא
[illegible] ודיש לי יהוה
[illegible] עליה נעשה מקרי עש
[illegible] הל יכש פסול ור מי
[illegible] עשר דשמש כדרשה דבעש
[illegible] ארצי ומשמה יפה כמו שמתמי ואתב
[illegible] עש יפרין שוה דשמ נמי הדור
[illegible] ליה לדין ומיסמ אתב טהרין ובתב
[illegible] ומרהוה ליה ומיכמ יפה ובתב הדר
[illegible] ואתב ואמר לעבב שפיר עבדין לן מהתם ורב
מסבי ליה ועכין חשם תלי חתיסה אחת משתי חתיכות ונפל
[illegible] דדמיס ולעכין חלה חיש מסרת ותנח ותכרת
[illegible] אי לאו דדמ ואתה את מ מיתי תשאר דומיא דאתה
ולא אשה הוה דדיש ותכרות ותנח והשמ ומסמ מדדיש
ואתה דכוותך על סחר דמיס דחיק ואזלי עפשיר ואנ דדדיש
ותנח ותכרות ואשמועינ כל מי שאמ שה נגשות על ידו כ
נקיית על שמו וכאלו הוא עצמו עשאה מלא ואת עצמות
יוסף אשר העלו בני ישראל בני נשכם ואלעזר שהן גמרו המצה
נקרות על שמם כל המתחל והגמר והא דכ הנגן דם ביל
ליה מי דת ועכין חתנה משתי חתיכות אינ ואמ לאו משום
דסבר לה מר יהוד אמ ואלינ דרסה מתה מעה ישום משות
אלא הכי לה מר זיקא מתה מעה מר דיקן אמ רב דחיינ על
חתיכה משתי חתיכות אבל חתיכה אחת מגבן שתי חתיכות פטור
ישר וחתיכה אחת מיפשר לבר מיסורא אינמי כרב נחמן
דמפרש טעמי דרב משום דשתי חתיכות אדמבע מיסור וחתיכה
אחת לא אדמבע מיסורא דאי סבר ליה לרב הונא משום מעשת
הוה ליה לחייב בן הפך חתיכה אחת משום מסרת וספק
משום שתי חתיכ מטעם ביאה משות מיאה גבי מעבר
מאפה דגנו ומא דאמר רב הונא לעכין בדרבן ומזונות משום
פיוש נמרן אלא מסרת דדיש ומאמר לא מיש ליה נמי כסמן
דאכ דשרין אדרבי מתה ומקלא ומי תיא מאי טעמ אבל בתר
מסרת שפי מקרא משום סתיה דקלא ומקל כי תראה עדים
ויסיסין ואחרנ שמ דיש מילוק בן מזון לכסות ורב יהודה
אמרי ליה מקלא ופרוש ממקר לטעמיה דאמ נמי גבי חתיכ
מצות דדיש כי תראה לסטיאה לר יתו דקלא אבל בתר
סבר יולי סבתיכן מוקמי דקלא. ענ נפתו תשמהו
מכל מעמי הסל לא יהו יעבר שוחטין דכה אחר הרי
יבו אב ומסרת משום ריטיה דקלא ומכל יבי תשמהו דמה
דבה אלא דרשנ תשמהו ושתיך דלא מתשמהו ואנא ידענא
דשמם יהן כשרי ושחיט את הבדטי לכתחל מאי טעמ כל
חשמהו אלא נמעט שמם ואהכי מקרא לכתשמרא יכמעמ מרב
[illegible] מעין לאתגנסן בכשרים טפסול ואל לעבב מהכא ומעבם
[illegible] ולא יעבם ולכל ישר אחרי ועכין נמי כמה ר יהודה
[illegible] מ שה מסרת מריכותא ישר אב ומקלא ואמאי כל
[illegible] יכ אם אם ומסרת מאי מריכותא ומקלא ואמאי דדשינ
[illegible] לא תשמלוב משום ריסזה ובתר אדרי על אמ
[illegible] ומיתר לך הא ומרינ מאב מיו ענין נמנו
[illegible] על הבטים ומאמ כל נפש מכם
[illegible] בטעם משום שה שבחנ
[illegible] ולא מוקמינ

[illegible] בב' סדר ראשון דהדומץ רבה אור כשהלכתי לחצות מחתי
עצל אלעזר בן שמוע מצאתי יוסף הנבלי יושב לפניו והיה תקיב לו
שר אחת פה שר שהבשר להלבר אחת. וכל דבריו של יוסף הנבלי היו
לו חביב עליה אלעזר. ווי כל הלב ששנה יוסף הנבלי מר אלעזר
היו חביבין עליו עד אחת. עד הלבר אחת ששאל ממנו השוחט את
הזמן להנות מדמו לאחר מהרו יכול עד כשר אלא שר ליון פסל
נבכו פנו של יוסף הנבלי וכל שר דרש עליו המקרא הזה מה אהבתי
תורתך כל היום היא שיחתי. ורשע מפלל עד אחת כמו נפשו שהיא
אחת כלומר יחידה בגוף הרי כמה מעלות ביוסף הנבלי.

יוסף

רב יוסף בר חבישמיש. גר' נמ כל מתני הדורש
נעלם מיעה רב יוסף בר חבישמיש מל אבהדבי
ספרי רבי חכיבן מעלין חומר מפני הדליקה אם אין מעלין אל אין
ולאחרי אמרה. ועיין לעלה בסדר שריש שבתות ההיא דגבטין
פ' השולח אין לזרק ספרי תפילין ומזוזות מן הגגים ויתר על רחיקן
גר' מבלהי יומא. רמי ליה רב יוסף בר חבשמיש לר' אבהו. תנן
עשרות שכנן עום לחבירו אין יום הכפורים עד שיראה את חבירו
ורמיעהי עם יחטא איש לאיש יפללו לאלהים מאן דאלים דייש.
איהכי אם לשם יחטא איש וגו' הכי קאמר אם יחטא איש לאיש
יפללו דיינין יאם לשם יחטא מי יתפלל לו תשובה ומעשה טובים
אבל איש נשיש בדברים שבינו לחבירו אלא דיינים אין נמחל לו עד
שיראה את חבירו כמתנן בפ' החומל אעפ' שנתן כל ממון שלו
שבעולם אין נמחל לו עד שיבקש מחבו שלו השב אשת איש
מת. ואעפ' שהשבתה ויתפלל עמך ויחיה. והמחל לו יהא אכזרי
על עלבונו מי ששמע בריבו נהשולח הנעלבין ואינן עולבין ועו'
עד אז תקרא והשם יענה. גר' נתבטל דנלא יב. אבנת החומל
מקבירו אעפ' שלא נקב החומל אין תחבל הנהנל עדיין שי בקש
עליו רחמים שלו ויתפלל חבריהם יפ' ובן את חרפה נרעב אשר
שלו ונתה לבן לחו שבעל פה ושבע אליב וגו' עד ואיוב עמי
יתפלל עליכם וגו' והשם שב את שבות איוב וגו' ר' יהודה אומר
איב הוא היה אומר ונתן לך רחמים ורחמך והרבך זה
איבן יהא ניתן כל דבר שאתה רחוק הרחמן יחם עליך ויגלה
מרבינתא גר' לה ביהושע פ' החובל ומסיר ביהושע רב אמ' אדם
שסרח על חבירו רחילה והלך וכבש חמש פעם ראשון שניה
ושלישי ולא נמל מה יעשה. יעשה שוחה על פני ויתיצב
לפניהם הרבי ישוב על אנשים וגו' ויאר חטאו ויגל העיתי יט
כמ' ראן מפ' בסדר יום ומסיר היושע יאם עשה כך מה
כתי אחרון פרה עמנו רעבון נשחת. אר' יוסה בן יוסה הדה
דתמר בראתו שלא הוסיף עליו שם רע אבל בחוטא שהוסיף
עליו שם רע אין לו מחילה עולמית וגר' דיקן אר' יצחק
ועולם יהא אדם בן הרעתים ולא בן הרעתים שאין לך נדרך
מעיקות יותר מהרין וכמ יונה והכשירין הסתר לבי מזמן
ועוד מהיש שלמעלה רב יוסף בר חבשמיש סבל דעוטה
עוזה של עשרה כמ אדם.

יוסף

רב יוסף
בר חבש

סתם אחורים שבכל התלמוד הוא רב יוסף
בר חבש
בר' מהכל שוחטין הל' ומגרמת פ' סלק
ב' דרש אבל ומגרמתא דרב יהודא אמרו לה ולמן מאתי
דרב ושמואל את אמ' מאן אמרה יוסף בר חייא מטלי עלמא
גמיר שמעתא יוסף מיקר אמ' אמר מטלי עלמא גמירנא אמר
מרב יהודא יהודא גמירנא יוסף בקיבי הבבי גמיר אמ' ובגמרה
דקזחות בתלמוד כי רב יוסף תלמידו של רב יהודא היה. ואין
שיך לומר יעקב ותלמידו היה. גר' מתנמה פ' אין בורסין
לם מרכבה מחר רב יוסף הוה גמיר [illegible]
[illegible]
מקשיית סתם ומגרמתא אמרו לה לעולם אין מעשה [illegible]
אמ' לו תעלה כהן הכש ויחלב תחת לשוקר ומ' ומכי דמתיה
רב יהודא ורב עמנו כראיה מלא יסעהדי ואלא אמרו לה לב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ויאמר לו אל נא אחי אל תחטא את הנער ואל תגע בו כי

[illegible]

[illegible] לו רב יוסף לעבד

[illegible] ולא יתיר שהיה

[illegible] כשהיו אומרים לעבד רבי

[illegible] ושמעם מה פירוש אפילו הכי הא רבינו

[illegible] רב יוסף ואמר כי הא מילתא דאמרינן בזמנים

[illegible] לו מתירין כדי לאכול בזמן ובאמרינן נמי

[illegible] דאמרינן דאמר רבא מר יוסף לא הכי בר מפיה

[illegible] יהודה אלא אף כיון שהסדרה נגמרת ונעשים

[illegible] ההוא מרבנן לרב שמואל בר יהודה והא רב ושמואל דאמרי

תרוייהו מעשה ביפה לו אסור אלא אמר לא אמרן אלא שלא ירעבו ושל רבינו

[illegible] יהיר שמואל מעשה ביפה לו אסור כי האמינו

[illegible] וגבי נמי מי שחת הא היא אמר בריא

היתה אלא דאמר מרם נחמן דמרי דבינו יוסף וכמה דומה אמר

רב יוסף תנאי טקלת מעלתם וגבי נמי משיחי כל כתבי

הקודש כל מקום הערה על מקרא שלא תיטרף אלא יהושע בן

נון והרגין נטבחת מתוך רב יוסף תמשה בהרגין

נטבחת וכל עיר אלא יהושע מחזן לומר ערתלא ואחר ערעם הוא

דלא [illegible] היא אמר רב יוסף אנא תנינא לה ואנא אותיבנא

לה ואמר לתא שנא לה והכי כתיב מה שנחלקו רבותינו היכא

ותליבי נמה רב יסף וכמליה תלמודא הא מכה בר מסרה דבון

[illegible] רב יוסף גבי נמי הכונס אמן לדר אחתר

[illegible] רמה אמר משומר חנם דמי דמאי

[illegible] לדיה ורב יוסף אמר משומר

שכר דמי ומהיאך הנאה דלא מעי

[illegible] משום דמחיתה הנאה שנפל הביאה

ולשומרה הוי עוסק מצוה והעוסק במצוה פטור מן המצוה

[illegible] לא מי מעלי עליה ולא מיחייב למיהדר

[illegible] מרי הוא הנאה חשובה ומיהוי עליה שומר

שכר [illegible] חייב שומר שכר ואי ראמר טעמא

ורב [illegible] דשומרי שעבריה רחמנא כמו פרחה ובמה השב

[illegible] הא דאי שלה משומר שכר וגבי נמי מאיזו מעשה

[illegible] המוכר אבידת חבירו לזמן שכתבו חכמים

[illegible] תנא כאותן ואים של דמי אבידה ר' עקיבא

[illegible] נהן לפיכך אם אינו חייב באחריותן וגבי

[illegible] ר' עקיבא אומר לא ישתמש בהן

[illegible] אם אינו חייב באחריותן וגבי עכ לא פליג אלא

[illegible] נהנה אבל לא נשתמש בהן ומרי הכל פטור ליה תיהוי

[illegible] משומר שכר דמי וחייב

[illegible] תהו פרס ויקרשי עליה

[illegible] שכר הוי ולדה דידה מהיאך

[illegible] אבידה ופליג אמר

[illegible] שלא לקבלם מחזיר אבוד עלמא

[illegible] עבוד אסור מחזיר לא מהדר ולא

[illegible] ושקל מה אתם אף בכסי כמל

[illegible] ורב יוסף

[illegible] שקלם אדם יגל הריר מנירו

[illegible] ולא שכים לא יחנע מ

[illegible] עייב תעשה מלאכת פת

[illegible] לכב ר' אמי ור' אסי

מזרע דהוי שוי שכר עכ פרח ורבינו שבשעת חולקי דמי עבד

אומר מכאן אין ראיה ראיה לאמר דסה מי מודי דלא שביק ומשו

הכי הוי שומר חנם וכל מה דלא מטא הנאה לידיה ואו שומר שכר

הוא מיהו אם כבר עבר עבדו אין תמיהה הכי מי דהוי שומר שכר

ואין חילוק בין מודר לשומר חנם ובין שאין מודר דלהוי שומר שכר

וזו היא אמרא דאר אתם ראפ עבדי מבר חבר אסור על מחזיר

אבדה ליה משום דאמרי על מקבל עליה שכר ולא מקרי נמי שומר

שכר ואם לא שכחא ומפליגנא דרבה ורב יוסף פליג. ולא רב

אחד לומר והיל כותה ורבה והיל כותה כל מקום כר משוה עצמו

ומחשבה ונמשיך מי שאחזו מהאיש מעשה כשרון נאתר וכל

והיל כותה ורבה בכל מקום כשחולק עם רבה דמסקינן התם

ותמבריא. ואם זימן היל כותה ורבה ובאם אין הלכה כשבב

אלא מדעתיך הכי פשיטא והילכתא ורבה לגביה ורב יוסף. ועוד

ראיה ואין הלכה יוסף ודיימן מרב נחמן בריה. ושמעינן לה

ורב נחמן כפי המקבל. גבי מעות מותר לעבד. ומותר להשתמש

בהן אם נתנו מיגו חייב מהאיתן ולעבד. ומי מתרמי לדבר

ביטא חיפא ובין בהו. ורב יוסף מקרש נפשבתיהו דר' טרפון

ר' עקיבא דשואל ולא טרפון הוי מעיהו שואל ולעבד דלא

נשתמש בהן. ומפקר לעבד לא קאמר דלא הוי עליהו שואל להתחיב

נאונס אלא משום דלא הותרו לו להשתמש בהן אבל אם הותרו לו

אפי' לא נשתמש מחייב מעיהו כדן שואל ואב רב יוסף ליה

ליה ורב נחמן ורב יוסף מילתיה דרב נחמן לא מקרי עלי אלא כר

טרפון טרפיש אבל לדבר נחמן אפי' לר' טרפון לא מחייב אלא

שמוה שכ נגנב ואבד בידו נחמן ואפי' ר' עקיבא סבר לה טרב נחמן

דעכ לא אלא עלי ומחיב חייב באחריותן אפי' לענין גנב ואבד

אלא משום דלא הותרו לו להשתמש בהן אבל אתם דהותרו לו

לשתמש בהן הכי נמי חייב נשומר שכר. אמר נמי דם ליה

בשטתיה דרב נחמן דהייט טעמא דרבה אם גבי שומר אמרה

אלא דלא שרי ליה לשתמושי בהן וכל עלי סמך ליה דלא

ישתמש בהן אבל לענין מעות מותר דהותרו לו להשתמש

בהן מודי דהי שומר שכר. ומהן אומר דודאי דם ליה רב יוסף

בשטתיה דרב נחמן דאם נשומר אמר סברם חייב מאונס

כשואל דודאי הילכתא שרי ליה לשתמושי בהן אם לא לענין

אונסין דשואל ומשום גנב ואבד לא עדיף להתרא דהא בלאו

הכי מחוייב דהא הוי שומר שכר משום פשיעה אבל בהפקיר

שהא לעולם בלא שמירה מעות הוי שומר חנם הואיל והותר

לשתמש בהן ויכא הוא דחייב בהאיא הנאה משומר שכר

ויש מהן אומר דהכל דרב יוסף כמל מקום סבר ליה כשלהי

הוריות דסיב עדיף מעשיר הרא. ורב יוסף מקרי סיבי ומעוטא

דהאיא דנשין ראיה דגבי דהאיא הכי אמרינן ותיסבתא והא

דאמרי לן הילכתא דרבה מבא ומשומר נהנה דלא הוא דאמרי

מתה אבל לא מאחר מקומות ואם ומבנין כותה דרב יוסף

נשדה הנן ומחצה לשון דוקן כהתהו תלת אבל לא מאחר

מחלוקת דאיכא דאמרי הכי תלת עסקי שמעינהו ופרסיהו.

ומשומר נמי מפרש הלא דרב יוסף יפרטו נשאלתי הטובה

את האומנין ור' ורב יוסף תנאי הוא דהא דרבה דאמר תנאי

הוא. ולא סבר לה רבה דלא כר' עקיבא ואמן דאמרי לן כר' עקיבא

ורב יוסף תנאי הוא דהא מחלוקת ובן נמי כגבר ר' אליעזר

אעפ שרבו חלשין הלכה יש לדרך דאמר ר' אליעזר ורב יוסף

תנאי הוא ומסתם התלמוד מתנה אי אינו מתנאי ואמי הלכה

כרבה אבל אינו ורב יוסף כדברי הכל אלא הוא ליה לסתם

המלמדה לתלמיד לא ברבה תנאי הוא אלא שלא דהילכתא כרב

יוסף. עד הנה דברי רבינו שמחה. ויש לנו הלוי הקטה

ראמר ומשומר סבורי כ' השומר את האומנין ר' עקיבא ורב יוסף

ולא כרבה דקפיד לא ורב יוסף תנאי הוא ומשומר ורבה ותנאי

תנאי הוא. ור' אליעזר דאי כותה. ורב יוסף כ' עקיבא ואמן דאמר

והא קא מיקלי עד שישתיו מיני המגנא ושמ[illegible] נכון
בהושלמה ומקרבין והאחרי לא נהקרבי לא כתב אורכתא
מטלטלי אלו הינכם דכפריה הינכם ולא כפרייה בחבל והא הכא
דאיכא עדי וכתבי אורכתא ואמר הכי מסקי דיש חילוק בין
כפרייה ולא כפרייה שאם כל הינכם ואינכם סברי למקבר לא
כפרייה חשיב ליה ולא עבר ולא כפר ליה כל פי הינכם הלי
ולא לן אם כמה דכי הלוי קבל הא דריוק בשל ולא נתיאשו
הבעלים וכל דאיכ סברי ואמר הכי לא כתבינ ובריע דבעי
בלן ומריש אמר להשמיר דברי רבי כגון שהתנו ביבל עליו
להחזיר לפני עדים והיה דריוק נמסלב לרון על פי עדים
אלא נכד ומיהו לפשי דפרש ולא כפרייה מעיקרא נשעת
הבינה העבר ולנסוף כפרייה קיי ליה לא כפרייה ולא קש ולא
מידי דהא דריוק מעיקרא כפרייה. וההיא דכבורות ל
יש בכור ונחלה דתנן שתי נשים של שני אנשים שלא נסו
וילדו שני זכרי וכל אחד מהן מתוך שלשים יום ונהן אחד
ינקא יחזיר לבן חמש סלע לם ושני נהל נתנו אין יכולין
להוציא וכל עוד אחת נימה ואחת לא ניטה ש[illegible] שני אנשי
וילדו שני זכרי וכל אחד מאי נשים שני נהני ואזיל לגבי
הכי ומדמי לה ולגבי הכי ומחל ליה כהן אחר כמי לאזילהכי
לגביה מלחייה וכן לאיכן ואם ישאול כבר בהשאה ומסיק
ריי התם הינכם ולא כפרייה סתבינ מתרשינ כגון שעדין
המעות בעין ולא נחו הלוה מליתה בעין ואפל אינתה
בעין כיון ונתנה להוצאה ונרשות מוציאה כאשר מליתה
ומי לכתובת הרשאה אבל לעכין עבר כיון ונתנל ל יום
כיון ה סלעי כל אחר לאחר שמת אחר מן הזכרים
ה סלעי היתרים נעשו הקרן אצלו דהא לאו קרן הוא
ולא נחנת הלוה אתא לידיה כרשות התם דפליג רב ושמו
בפירה בע נתנ ל דרב אמר בע פרוי ושמואל אמר אין בע פרוי
ואם יכא מעכב מעכבינ אין בע פרוי אחר ל ואיתנהו לחנו
בע בע פרוי כי ונתנלו המעות וכל ומסקנא דהיכא ד
ינתנלו אין בע פרוי הל הא נמי כגון דאיתנהו ולא דמי
ההיא דת האור לחבירו דירושל דאמר לא בע אחר ובדשה
מאי אמ רב ושמואל ואמרי תרויהו מקומל ומפל נתנלו ל
המעות ולא לקרן אין ולא להלוה ומי כמסיק התם וכ
הל כיתה הרשאה שבידי הן בעין כיר הכהן ואיכ טפר
ולהר בקרחשל מלוה שאין כמן יכול המלוה לחזור בו כאשר
בקרחשל אם חזר ב לאחר והלוה לא כתביה על דבין
בדבק יש לה לעכין הרשאה ועיל דהיא דכבורות ל
לא מי לשאר הרשאה והתם הדבר ברור שהחלש סלעי
אצלו שלא כרין ואם מעשיו החזיר לאחר ואחר שאין לו
עליו כלום דהיאך יוצאים מחלק הל שמתכבין אותו הלא
עצמו ורוצה בשלא כרין הן מעלו ומזומן להחזיר אלא
שאין רצון להפסיד את אחר מהן וכ שמעיהן יוצאים
בחזרה יחזיר אבל מעות המוחזרין לאחר ואחר שאין לו
נהן כלום הא הוסם ואם יתן אבל לשלוחו ונאשמן חוזר
עליו בראיה נהגנל זה הל דבדו חמי כרין הרשאה
להחזיר לאי שאין לו דרש ואחון כלום מה שאין בן נתן
ריע שכתבו ואם החזיר לאחר ונהן אין לחבירו עליו כלום
ולהיא ואי שהיה נכוי לא ומי נבל התם מי שהיה
שאול שתי נשים ומכר את שדהו וכתבה הראשונה
לזיקה דין ודברים אין לי עמך השנה מוצאה מיד הזיקה
והראשונה מיד השנה והזיקה מיד הראשל חוזרת
חלילה עד שיעשו פשרה ביניהן וכן בעל חוב ושנב
לזוחות וכן אשה נעלה חוב ושם לקוחות כולן נתנו את
מעות ואין שם אלא שיעבור בעלה והנו ש תרי שטרי
ואתנו לקמ ורב יוסף ורב הוה כתב ביה מחאשה בטסן

[illegible]

[illegible] ר' יוסף בר חמא אומר הלוה לחבירו

[illegible] ר' זעירא בר חמא אומר אי זכמה דר' [illegible]
יהושע בן לוי ודמולהו ר' אבון דקיסרי אזל ליוסף בריה דר' [illegible]
בן בר חרי אתא אמר לך מילתא דהוה עביד אבוך ואמר
ואמר מי להן רעליומים ומעלה בפסח שהי אילו דברים

יוסף יוסף מוקדם שבת בעל כל מתי הדורות מעשה ומשם
מוקדם שבת ועל שם שכבר את השבת נקיים כך
מצינו בברייתא לכן סמך מלאת בגד לזמר ושמור שיהא עדם
מכבד הדיו נעוין כיבוד שבת מה שבת מאכל ומשתה
ובגדות נקיה אף כיבוד חב ומם מאכל ומשקה ומלבוש וגם
ודיבוקה פא משלמי והתם בכל מתי הדורות מסיק מעשה
שבשאר ארצות זוכים בשביל שמכבדים את השבת וכבר
פתחת בסור ר' יהודה בר שלום כל מזונותיו של אדם קצבין
מראש השנה ועד יום הכפורים חוץ מהוצאת שבתות
וימים טובים והוצאת בנו לתלמוד תורה שאם הוסיף
מוסיפין לו וכן נאמר מכת השם היא תעשיר ולא יוסיף עצב
עמה ודרשינו בספרי יכיום שמחתכם אילו שבתות

יוסף רב יוסף בר מניומי תלמידו של רב נחמן היה
נכנס לקומות בתלמוד גר בנתונות פרק
האשה שנפלו לה נכסים ההוא גברא דנפלה ליה ירושה נפקא ליה
מעל אחוה ותפסלה בביתא אמר אי מאי דעתיך משום עבדי
בבבלי פליגנא לך אמר רב יוסף כיון דאמור רבנן לא לזנין אעג
דזכין לא הוו זכיה ובמה פי יכיון דזכיה לאו זכיה הדרן
ביתם חלוקה דידה נמי אפ פליג מסיק רבא. יפליג אבוי על
רב יוסף ויבי שב עבד רב יוסף דן ואשכח דתביא הוי שהיה
בשה בחזקת מה ומת והלך שומרת יבם לא יאמר הואל ואני
יושב בחזקת אלא מן מצאתין מידו וילך כהן דרבא והוא אומר
פרות ויבי עד שלחוה לה לרב מעמי מרבאי שלח לה הוי
א רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן זו אינה משנה מאי טעמא
אילא משום דהוה לה מטלטל ומטלטל לא משתעבדי לכתובה
אלא דאמר הם דאם משתעבדי. ואלא משום דאמר לה לאו בעל
דבר דידי את דלא דמן הים ואם מעין לעשה בחבירו מנה
אחבירו בחבירו שאומצאין מזה ומתן לזה ויבי לא אשנחן תנא
ומחמר מי חומרי בסבנה אלא אי דאמר אי דאמר ומה טבתב
כל כך מגמה דידן לפי טמעשה היה בראונן שמני הקעות
ושאל יפרע הלוקח את הכסף עד עשרה זהב ואזתן היו בידו
מתית פקדון עד שיבא המוכר ויקחם ואזמין היה הכסף כל
שעה בלא שום עסב יכתוב לך עבדי המוכר לבית עלוה
יחיים לכל ישר הטח ולא הניח עבדים כי אם אותו הכסף שהיה
תופקד בידו הלוקח והניח יורשין ואלמנה והרי אלמנה חוזרת
על אותו הכסף. נמצאין כתובתה ובניה בר אותי הדורי. והיב
יעתה הלוי בראשון האלמנה תובעת הכסף. והלוקח אומר אני
מזומן ליתן לאי שיזכה בו בין האלמנה או היורשין ובעבר
מה שבעבר ועל פי טענותם נשאבו ונתנו ביניהם והסכימו
ודעה אחת ויבי לו שהדין עם האלמנה ובין חוזרת על
אותו שבידו הלוקח ואעפ שאינה תביעה ועל פי תקנת
בחוצה ביתו דומיא דלא שתקנו והעמידו ושיעבוד
גבוי כתובה מטלטל כמו מחקרקעי בזמן הזה לאחריות
נכסים אנשים ובגדולים של ערבים שהן חמש מה דקדע
לתקנת קבעות ואחריות האשה עליהן ויבתי דומיא
אשר עמדו אחריהם עשאום ומטלטל מקרקע בתקנת
קבעות והעמידום שלפי הלכה. ומפר כתובה ואלשון
הסמ בה לאחרו שכך כתב בסין דסית להין אחריות
ודלית להן אחריות מחיים ובמותן. ויכבש הלוי ויתן חבירו
חבירתהום. ומי הם שנסמוך עליהן ועשות מעשה לגבות
כתב הן המטלטל והאלמנה חוזרת על הכסף שביד הלוה
אותן עשרה זהב ואעפ המקבל מיתה הרי שהיה עשה

[illegible]

[illegible] נסים
[illegible] חזונכי
[illegible] מבשם ר"ל הלוך לשו
[illegible] מיהתי ויתחיינ בה
[illegible] שאין שום ערס ימל
[illegible] חזקא ליתי מוקמינ ר
[illegible] משום דאמרי אי הוה
[illegible] ההוא ויתע להעוני ה
[illegible] ריעי גוירת אבל לריקנ
[illegible] ותשמעוניטעון לאי מעל ותריב ודרי את מי הכס
בשמעת וכן פ' רבי יאסר מ' מרתי אהיים דשמב אוחזין את
אבי ראיתן שאינו שדה ושמעון בפחרות יאתה מעל ורשונן
אי טרף לה מימה דינף הוא דלגל ראובן ולשתני דיש נהליה
לא מצי אל לאו מעל דבר דרי את תוכל ואיתי מי בלי פלא ה
ובמשנת פ' מי שהיה שוי ודרך הב שם שהוא דינב ויט
ו תביה על אחריה אי לאחר עלי שאינו יכל לאוטה אפשרי פלא
ופי שסגרו ישעון לאי נעל דבר דרי את אבל רבנו נתן פ' מנין
אשלר ירשלר מפ מהן גמל מבנהדרי רן ודנן אותו עיה הן
ונן אותו ימינה אנטור הגבי ע"ר שנפלה לו שטעה ונשטלר
שמע פ' נתיבה השיבו ואנטור הוא אפטרות עליר אחטרות
יכול לישבע מהפס שמעינ דיכול העבע ואטיי אפט חלע ולא
תנ מתבי רבן אותו אלא היכס ואיכס עליה שבועה אלי לא
הוה חתיה עלה וכי אית ליה לתבע ואטיי אנטור אלא מדרש
אי הגבע עמך שנפלה לו שטעה שם ומע מחנה עב העון
וגם טוענת אני הסודר כך מחורי הימיש רבי טוריה והקנ
[illegible] ונקנ תמיה על הדין הזה שנקדהי רבותי
[illegible] ונמינה אנטור מי לא עסיקינ כבן
[illegible] אחר שמב שמעו של כהן גדול ימסור דבריו לשליח
והעוים יקדיר דברים המאוינ לו לפני בר ולא יחר ולא יהיה
השליח ולא יגרע אלא כמו שנמסרו לו טעמתו של כהן גדול
[illegible] שם הוא דמאי כו' [illegible] ליכל לחיב ולא אגמריה
[illegible] לכהן גדול ואטען דם שם כהן גדול מחמה הוא
וכו שאי אל אהב מפני מה לא יוכלן הוא מעמו לפי בר
[illegible] כיון דאמרי בחדה הרי נעכמן אגמריה הכי מי סל
[illegible] מתוכתיו [illegible] השהוא תומע את
[illegible] ליתי [illegible] לעמו אפטרות לטעון ב
[illegible] דיבע ואיטען טה איטמרה ולא טכיל ליה
[illegible] לפטיר אפטרות לעמים בר ולפי שטעון הוה כלל
[illegible] מעיין דינן והרי הן תמטים וכל מקום
[illegible] וכריתל לא מ"ל מינו אפטרות ולא טהיו בזמן
[illegible] זה פתח בין לאלם יכן בכל מקום שיש נתבע אי ל
[illegible] שמיש בא ונח לה בכל טעמתו ושנגרו עדים ומעיד
[illegible] ומתם טענתו של זה ודאי פותחים ומסיעים את הנכסל
[illegible] השמת והכל לפי חשת עיב הדין בר חבלה ולכפי
[illegible] ומחל לה חנם בר איסר להביא עדים על הטמע
[illegible] אחר ומשב והמעבר אל דיגם הכי ואם הכי
[illegible] ולכל שלמי חסר דיב ליתוב מעמיד אפטרות מי
[illegible] ויעין לעמו ועכב שכיב ומגלי ה
[illegible] כהדיא דשני דיב גוירות ואיתי כמתן
[illegible] השית הבן לוקח ואחרי ש מני הכי טעין אי מני הכי
[illegible] אפטרות טוב כלל אין להעמיד אפטרות אלא
[illegible] לא ראוה שכנגרו לעולב יאמ לאו מעל דבר
[illegible] שלחו של אדם מותו מיתי מעלה סב לאו
[illegible] דבתר ה
[illegible] ליה לאו כלום הוא אם אמרינ
[illegible] מיהו גבי עבד ס דיריה

ומי והא שפ' שמ' עבדי אשתו שיך תרשה כתיב בשיך פ'
השולח בהוא דזה יאמר לו לאל כמל ובני דרי אתי וכש מיעט ר
ושלח שמ' יוסף יוסף חבב תמידו של רב
הקדוש ברוך הוא מעשה את הכשה נחשבתה
דל' וחסיד גדול היה הוא ושמעון אפרתי חבירו כחיים התם יוסף
חפץ ושמעון אפרתי הם שמשונ מיי והם ישמשונ נמרתי
איהו סמר לאעבוקי בה מהיים שעתם כיון דחזו דאקדימו עסיקן
לעסיה אמרי שמ' שמושי ליה מהוא עלמא שמ' תמיחרמ שמשונ
ומל הוה מסטמשה דל' מזוקן היה לעולם הבא ופפ' הוא טכם ופיקן
לדבר טהגליכנו טהא ל שמעל הראה מחר אחה ונכנ עמי מחיצה
ומנ טטם מלו ידע נמו מעפל מל חרנ מי שיהם מיתת שאול
ומנו וגם מחיסקן וכן היה תמעשה יוסף יוסף
בריה ל' יהוטע ק' לי בר בתנה רשיה
מהשיתפין אם רבמהו טאלו את טלמה שזהו כן העולם הבא אמ
להן ל שנער זקש כנר כי הוא דיוסף מי ל' יהוטע בל חלש עבר
אל אבנה מה ראיתה אמ' לו מלאך הפלך ראיתי עליונם למטה
ותחתונם למעלה אמ' לו נגולם כרור ראיתה. וחק מחי אל ביחשבנ
חשיבנ התם ירקם מסטיבנ הכם חשיבנ התם הרי כלל עשמ
עב אבו ועם שאר חסמי ישראל שמ' שאף יוסף בנו של ל' יהוטע בל
מן הממים החטופים והמסטרים מן מעולם הזה כין לעולם הבא
ויכף זה נתחתן בנשיאים יבר' מפס ריחוטי הל' סבר אב אמ
הו' בנו והוא ינן מהו טיעמור אבי מפנו פי' אם הבן יהו טל אב
אם האב חייב לעמור מפני תנו ראל' יהוטע בל' אני איע כרי
לעמור מפני בנו אלא משום כבוד בית פאיש טעמ' ראנה רביה
הא איהו רב אי הקימנא מקמיה ויחי דהכי דאמ' אני איע כרי
לעמור מפני בני ולפ' הוא רבאי מאי טעמ' דאנה אלא
ויטיה כבוד בית נשיא. ונל' דהאי רבו ר"ל' הכא הייט ממט ל
שאר האב מפני הבן אבל אם מחדרן טמעתה רבן מאנה
הא פשיע ולאין עדיר לעמור לפני סהיים ואלף נמעשה דל
חמא בר בסא ראיתיה בבי רב תריסר טמן וכי שתא ויתנ נבי
מדרשא אל אטעים נריה שתא ויתב חייה אחזא ומחדרן טמעתי
והדר על עתה ור' אושעיא על מעיה ובא מקמיה משום
דקסנר הא דעל מעיה לאו משום דבנו הוא אלא לאטאל שמעתא
ואכתי לא ידע רבנו הוא ואמיה ליה רביתהו מי איכא דאמרי
יטליה ואז ידע שהיא בנו ומסלי דאי הוה ידע מעיקרא לא הוה
הא מקמיה ושמעינ מי ומקמי דמחדרן שמעתתה אפ' זקן
ישמור מפנו אפ' חב הוא בחור מי הכא ואפ' איע רבו וס ניר
ויק לר' מאיר בר בסא דהל' כל יוסי הגלילי דתניא מנא דיוסי
הל' דקיימה אהדור מפני שיבה תל יכול אפי מפני זקן אשמאי
תל והדר פני זקן אין זקן אלא חכם של אמרה לי שמע איש
מקנה ישל' ל' יוסי הגלילי אמ' אין זקן אלא שקנה חכמה של אבי
אם אבי חייב לעמור מפני תנו אל' יוסי הגלילי יבוא יחכים
ל' יוסי הגלילי חייב לעמור מפני אבו ורבו ורבו דוקא דהן יחכים
ומעשה זה דיוסף שאמ' לאביו בגבלת מוכר חות פרל הנקנהל
שם הוא בעבל אחר אהב אתם לא יעבר אבי אחרנו
ל' מאשתו בר ביה ל' יהוטע בל' שמתקע בחלו ג' ימים לאחר
ג' ימים נתיבשה דעתו עליו אל אבי בנו היכן הייתה אמ' לו
בעולם מעוברכ הייתי אל מה חמית אמן אמ' לו חיטה בני
ארם ראיתי בסן בכבור ושם בנדון שם בבבר יכאן בנדון
כר שמעו ושבל ול יוח סלקא לאקבריה אל אבי שמעתן
מה אמ' הוין מיטלא אמרין ל ומה אמ' ותני להון עובדא
אמ' ושבל אלא מקמא מלא הוא הסר המסבנת והרם העטר
ואת לא זא השפל הגבה והגבוה השפיל אל' יוח אמרנא
לא בנתי אלא לשמע רבי זה מפני די יוכל דשני מעשים
הוי יוסף לא נעטר מאחיו אלא שהרי מצא שיוסף היה
קיים לאחר פטירתו של אביו ל' יהוטע בל' מראיתו כל נתל דבר

לא היה מיבעיא לי דבזמן הזה ואפילו כי קא מיבעיא לי תחת מראשותו משום
דאל הכי שמואל חורב ואפי' אשתו עמו ויעקב ראיתיב שמואל עמיד
בבית הלל דכל נטורינהו טפי ערף וכחשיך חנה להו בין כך לכסת ד
שלא כבר אשו וכתיבי חיל מליחן בכמע תחת מראשיו וחפשו
ומיפקי לה לחורטא לבר מבונע יהבי מיסיך עומלא הל למעשה
ואפי' אשתו עמו נהגב שרי והכי מי גרל מדר יוק מתחלת נא לו
ותמא לא ישמים בכבדי כהונה אלא פושטין אותן ומניחין אורגן
תחת ראשיהן ומסיך אל יב פעם לא תיקי תחת ראשיהן אלא אלא
בגד ראשיהן ואל רב משרשיא ותב שאי תפילין מן הטר שפיר
דמי והאמרת אבל הכי ומעבר שמואל ויעקב ראיתיב כיון דתחת
מראשותיו מאיס כדון הוא יכי מנח להו בגלי שאינו סלק שפיר דמי
משום הגב חציסה הים כיון דנטורינהו עביד היל אפי' אשתו
עמו מי שפיר דמי אפל לבית הכסא מי מי לאו שין ותפילין
ומצוה הוא כיון שהפרשיות מיחופות שרי מי מיעל בהו לבית הכסא
בשאינו בא מיה בהמה ומיה יכירב נחמן ראל רבא כי הוה אזלינ
מסרי אחלי ושם הכאתי הל לבר מאיל והא דלא היו ישמים בבגדו
בהמה אלא מיטלא אותן ומניחין תחת ראשיהן עיקרה
בפלא דאל שהות ומסיך עמי הים הא דבר משרטיא מתפלל ב
מן הבר רשפיר דמי יוסף יב יוסף מנהרבל
גב מן מלשית הם מהמת השותפין חיסת
מראשה הגב ור אלעזר פטר והא מקל טעמייהו ושקל ומרי
הים טוכם עד מייתי רב מבי ר חבי סייעא תהמת השותפין
ב אלעזר פטורה מן המטרה ורב חפנא מסורם מייתי דבחרת
השותפי פטורה מן המתנות ור אלעזר כיון דשורתא יפיל מן
מה תמוה כארץ מן כחוש לארץ לא אף מתנות מחוץ מן כחוש
לארץ לא אר רב יוסף מנהרבל מן דתנא ר אלעזר אוק מתנות
מן מהבות אלא בארץ וכן היה ר אלעזר אוק מלשית הגב מן ר
מהבאלא בארץ ומסיקא דשמעתא אר רב מחן מר יחזק מאלא
מהוג אלא מר אלעזר מלשי הגב ומשרעות הבגבא ריקא מלשי
הגב מהבן אבל לא מתנות כיקאמיתי מרב מחן דמפיה דהוא
בבוקר ומסל היה מת מחן נפל מן מפס הדגושא מהיתא דיתא
מן מהבגבלי מל הי מלת מכי ועין מסר מכלא ב מן מסוי
הדם מתן מלא נזמל לא מתעקבות דם שמתעכב נמים אם יש מ מקלא
עד משר ומל ואל רב יהוד אל שמואל דם כל מרוסה אדמתמיית
שבו מסקין ומכטיהון ומיים מכטורי מסבור רב יוסף מנהרבל
אי דם אקטורי מכטא ר אי מים מכטורי מסבור רב יוסף מנהרבל
אל בעלמתא דרחא פשי כאוקן מים שהן מן הדם עצמו
מטהוא נדרשיש סכיטתו עול מים ואם יש מ מוחית דם
ואי לא לא והא דאסיק הדם רב יחייה מדפתי עמש מרת
והוא דאיכא כדת יקרתבתא תבא מטא מהבל והא דשיב
דנעבית דם מן הדם בחור ולא יעבא אבי הסדר מאי היא
אמר עד הטא לא יעבא דדם מית מלא ושיעור אכילה
ומכעית ושיעור אבל ור אחא לשמי כיון דאיסא מהבא
מחמה בלי מים ומכשיר משום המחמה דם עצמו לא תיא
לכל מילי מי חשבא והא מחמה דם עצמו אם דם נבחה
חיה ועוף הוא ואכל מאמו כבדית אמר מל לעולם אל שישקל
לא הוא דלעכן אכלה דם בחור נעבן כשנבלו הדם פשי תל
ה קרוש חייב כבית אמר מל לעולם אין חייב אלא אם יהא
עם אותה ליתה מן הדם בחור מבית וכן לעכין יכעיל
מהבל אין אותו מוהל מיטריף עם הדם ש כן לעולם כאהל
לא לא עד שיהא דם עצמו רביעית מרבע עבב ציריא הבה
אחרים הזה מעיין הוא חיבן מים וחצאו דם וכן וחצאו מים
פי ליחה ורב יוסף מנהרבל ואו הייט מהבלא מאמר מלא

[illegible]

[illegible] ודומיא דחמרא [illegible]

[illegible] על השולחן על האבנים

[illegible] ודתים כשבתב

[illegible] שטפחה ושאפה ואוזרת

[illegible] אחת שנא שהוא עשה נשים לעשן

[illegible] ואינו חה הכן ודעשמל הנסמי היו משוערין ואמן

[illegible] חשל משתנעמי היל גבה מיכן אמל שאר

חלוק אמו כגר אמו עור אמו שה שיקח מן האשה תחלה ענבר

ריאה עמט מיד דמיהיב ואי אי דאמל דעבדא מי דדעי מאי ואמי

תיר רמט שמי ומעיקרא מאי סנילון דאמי אי ב מאיר היש

דיל עבר ומטל כיומ כהן ותהנת הגשמי מומ ביאוקן מטלטלי

שהן כשן אמל לא מאוקן שאסרו אמי אם הן רבי מאוים

וכל מה שיאסר הנעל סגדה תחתו מן המעל מכיר ומה

שאר עבי שכולן ערל שמט מי מין דאמ הכם ויכיע מאיקמי

ריתמי איט נפיל אלא בשמעה אמל דמשתעבי מטלטלין

דלא אשתעבר לא הוי תפיסה אלא מאיים יכל מי שאומל

בשויתו פקל אי מלוה יתי ויקן דלא אישתעבר כלל מיהו היסא

דמשתעבי ויש כקיקע ומוציאי מן הייתמי ונש מן העבד

ואין לקיקע ולוה טון שהכסף כיד הלוקח הרי הוא כמלוה ומלוה

ראוי דהא אין הנטר טמא מי טעם כמפסיד רב קפא ואין הבור

נוטל בראוי כמחוזק ולא השמה כמחוקת ולא כמלוה מן גבו

ויקע מן גבו מעית לא היא מלוה מעי לא נשתעבר לנטר

מי שישתעבר לשטר כתוב אלשטר כעל ראה מוטל

לזה יכן אם [illegible] חיי האב והאי מלוה נמי לא

האב היל לעקין כטר ראוי הוא אבל כטונה ומעל

שנשתעבר לשטר כטונה ולשטר כעל ראה מוטל

יטתל לזה יכן אב בר שחיב לקיוע מין מלוה

[illegible] לאו ראוי הוא כחתן היה לו מלוה אי דקרון ביר

[illegible] לא הוי ראוי ואמר לו עכל אלא דר עקי מעי

[illegible] בחיבת מ כ[illegible] מעל חוב חוזר וגמה אותה מהן משום דאשתעבר

מטלטל [illegible] מאן הנה משתעבר לא שנא [illegible] ולא

[illegible] כאיבו מראוי מלוה דנטר לא תלי כעל חוב

[illegible] נעל חוב מוחזק ולא ראוי אהיים דאמר [illegible]

[illegible] נמר ונחלב ואין האשה עסלת נכטומה ולא מעל חוב

[illegible] מראוי מלוה דנטר לא תלי מעל חוב אלא רב פפא הוא

[illegible] המעל ומעל אין טמ מנמי אמטל מראוי כמחוזק יכן

[illegible] אבל כמלוה שהכסף אונה כיד הלוקח ונכון ומזומן

[illegible] חזק הוא בר ניחשל דמי מהיה שמי מרמולל דר אונא

[illegible] לה מטלטלי מאנהג מהמה ומפעי הישר [illegible] את הסעמים

[illegible] סמכו המשמש. ועיקר המקיה דאמל דסה מחזה המתי אמר

[illegible] מטלטל מגבי מקרקעי גבי מטלטל גבי מקרקעי ואמ רב

[illegible] והוא דכתי ליה דלא כאסמכתא ולא מטומסי רשמרי ולכן

[illegible] נמסן מעית להון מחיות ולית להון מחיות ומעל

[illegible] מעל דאמרי מגב ומי מעל נכתוב לא תקנו מגבי

[illegible] לה שכר לדם מן האשה ומן האיש ולא תבטל תקנת

[illegible] הישר ומי רבי ומי ריבא הלא הלא הם

[illegible] מעמים מל מן מטונה מתן הזה

[illegible] דרב מנשיא מדמל [illegible]

[illegible] לה רב יוסף בר מנשיא מ

מנדל שמוא ומריע מל ישה עליו קול מישפל מהן מהן מתב

לקטתו ומשמת תחתיו ומשרשתו מהו שלח תעמ והזר עריך

כמיקה ואמסיל מאי דכר עריך כמיקה דאי מיגליה מילתא דקרון

ונתינה מתנה דיל ונתן לאמר ומתמהיל ותעמ והמר רב אחמי כל

הלא דמר מטומין לא חיישיל ופריטל מאי תעמ מאי מישיב אלעמ

דמקטון לא חיישיל ומאמרי מאון ומירה ברשה ומעגב דקמל

משיב מאי תעמ מאי משיב מטיבל מאן רב מרה מרב מעמי מאי

הכי מיכמל לה משיב מיהו הוא מתרם מיכמל לה ומשמעמה

הכמל מב מרשוה מדרי המלמוד על עיקה והאי תעמ ומשכת

תחתיו ומשרשתו הייל מקטון והדל יעמ לאחר ומיתמ שגרמ

ושמהן מהם הל כין שמשה תחת המקטון מל ימיו הגלוב ודמי

שכתר ישמה אמל ומן מאן מל מבה המקטון והדל מיעמ מכתב

גמ יאמרל מאון ומיתמו ברמ אמל אב לא ישמה תחתיו ומקטון

אב נמת לשמי מחרמ יעמ דל ינהו ומיצאו שלא ישמה תחת

המקטון מל ומע הגלוב ודמי שגמומה הימה אל שתעמ מטומב

אלא אם מסת ומינמי אמי לא מי לתינה מרבה ותעמ דל שמב

גמ ומקמ ולא ישמה תחתיו אלא עמרמ זה מגה יש לחוש לאחרמ

ושון ולא תעמי לסתמלה. ומל הפ מר האי דמלא לה תעמ מיאמ

כשכיבו שקומם מתמה תעמ ומאי לא הוי לנתינה מתנה לא תעמ

אב ישמה תחת המקטון מל ומי מין ומ יוסף מר מנשיא מדמל

מתלמידי רב הוה גר מים מה פ מעמת כבר המעמת מנרי

מו שאלא שמומל ומלמידי דרב הוו יתבי מלי ומתי רב יוסף מאי

מל מכי אמ רב אין תלין את המלוה אלא בחסר של מימלא. ומלה

שמומל ומאמרת ומכי מאי מומה מסמיתמ המם המעמת מין מהמה

מיה ומנה ומאיל עמהם בזמן שקשומה בהן מין חומש ומר אמר

אמה קשומה הריבי מטל מלמומר מאי מומרת יסל. ומיתמ ומה

מאי כשהי מתמ המקמ ומבב מחמין מכמב ההים ומתלת בבב

הל מעומל מעמ מר אמנ מאי מילא שיאמה מקמה מים מאמן

ומל מלמ ומיומל מעמ הל מהמה בם ה נקמת מסירה. רב יהור

שלא שמל ומ מנ שלא שיאמה מדמה היום ומקמ לאחר מל

אם ומה מהמן מומה מיום המקמן ומב ומם מומא מומה מיום שמב

ומיל מאי מסיקומה לחוש מומשמת. ומדיב המומל מר מתבה

הדמר בטלא יאמ עמה ולך אם יאמ עמה ולך מין ומה מומא

מין ומה שהיר מומה מומה אלא מעמת ימאמת המור ומ מסמ מרה

מר מעמיא מדמל מר שמעמת מבמיב היה גר מהי מ מנמ

ימהבו ומ מקמ מ מ ומ מנמיא מדמל מתלמי לקמ ומ יוסף מחמה

מה מסמ מ מדמי מקמ מ מ מ

יוסף אבי סופרים בן יוסף יוסף ר' יוסף תנא הוא דמר
נכתבה מקלות נפרד מ"ל יעל יוסף אמר רבא בר
יוסף אשף אבי ייבא בר יוסף פא דעבד הל פחות מכן קרש
ערר אבל לא שבר יוסף יוסף יהוה עזרונה בר
בא מערה שמתתתה הל דמעיקא טם רע"ר
יהודה אומר חייב עד שיעשה מלאכה שם רע"ל
ומסקנא מאי טעמא דר' יהודה שלא שהו שומה שומה כתהנא
ושם לה עלמא דכי וכל הא לא תשימון עליו שבת מה להלן מחוץ
אף כאן מחוץ אמר רב נחמן בר יצחק יבא תני יוסף עזרונה בר בני ר'
שמעון בן יוחי אתיא שומה שומה ובבר כתבתי נסדר רב זביד פ' מהו
ביבי ר' פ' הפ' יוסף עזרונה היה אמורא ומחותן דר"ר
שנשא בית מדרשו של ר' שמעון בן יוחי אף זו נשאת שם וחיבן
חייב עד שישסר עדים מהאי טעמא שומה שומה ונל הל שמעון
בן יוחי אמר לר' יהודה בבל ליה גב ביומטלא דעביד שבתא
אמר אמר יפה שאלה לעולם אין העדים נסקלים ולא הבעל
ולא ובתן מאה סלע עד שיאמרו עמו היה במקום פל ולא
שכן להשר עדות שקר אמר עמו היה במקום פל ולא אמר
הבעל שכן להעיד עדות שקר ר' יוסי בר בון נשאלנא בר בה
נספר ונל הנעות סופר הוא אלא ר' שמעון סתם הוא תנא
והוא ר' שמעון בן יוחי אז במקום בן לקיש בן יוחי אמר כאן
שומה ובאן שומה הכא שתי סתם עדים אחת שומה
עמו היה במקום פל ואחר אומר הבעל שכן להעיד עדות
פשי שהן שאמרו עמו היה במקום פל נסקלין ואותן שאמרו
הבעל שכן להעיד עדי שקר ליכן יעבתן מאה סלע אמר יוסי
בר בון ולא על ידי חילו עקה ובתב מאה סלע אלא הא משום
לא תענה ברעך עד היוצאה ונמר דיבן מסיק מני ר' יוסי
שכבר הקדמנו מהו בפחות משוה פרוטה
מהו מסקנא מאי הא לא יכי אם אדם עבל ריסת מזיקין
איבן ריבית והתנן כל הריבית אומר אדם לחבירו עדור
עמי ואגור עמך נבש עמי ואבש עמך אבל לא יאמר לו
עשה עמי עדור עמי ואבש עמך ובן לא יאמר לו עשה עמי בעיר
ואני בבבעה ויוחה לחל הייב משום שמר יכי אחרי
בשטרות בהב אסיר הא אסר לו מלא בשטרי דוקא דאמר
ההוא דהאומר את הספר משום דאיחזי כי אגר נטר ל
אבל הסם בעדור ובשבש אי לאו משום ניחותא דקבע
במלאכה אחרי אסר אי אחרת בשלא איכא ריבית ושייך
בקיבע בגון הלוה חמש בגנים טעונות או אינו טעונות
בשש אסור מכית הטעה ויוצא משום הכי אסרו מי
עדור חילוף נכבש משום אבל ריבית אלא אי לא שייך
טעם אסור הכא לא מיבן
ביה כלל מאי
כל מאגר שני כלל אלא מאוזל
גבה ותו אי לא שייך ריבית בקיבע מאי טעמא לא מחבר ל
נחמן בהדי אונאה ושבע ולא מי עבדים עיטרות
וקבעות אין בהן משום ריבית ובן מי שכיר בפחות
משוה פרוטה מהו אי שייך ביה ריבית יהא שכר ואי
לית בה משום יגרע מיבית דבריה לא יהא שכר ובל
הדור דאי שייך ריבית בקיבע יכן בפחות משוה פרוטה
בון דבתרית יסת זקן עליה בגון ר' תחרות בחמש ד
דמחשיבת ליה נה שוה פרוטה בר שמואל ור' ירמיה הכי
דאיסבר ליה דהוא זרע דלפיל גזירה מיבה לשומה שומה
כל מה שפ ומכל אם תלוה לא תשימון עמך מי אחרינ
דיקא שפ יוחנן ומטלטל הא דלפיל מה הא שומה
אבל דלא מכל מילי דרבא לא תשימון דלפיל מיבה והוי
שטרות ואין זו גזירה שוה לחצה ויכ חנאל בר
ישרה לא הזכיר כל שניא זו רב ירמיה יום כפיבוא
ירמיה ר' אלעזר הלוי לא מעלתיה

[illegible]

[illegible] יוסף בן סיחאי [illegible]

[illegible] שיעמיד עשרו ומוטב להניח לבנות [illegible]

[illegible] מי שלא יבא מחמת ניחול שבעשרו יכריחו

[illegible] בן סיחאי פחד על עשרו ועל רעתו שיעמיד

עשרו אפשר בן סיחאי מאחר שנקראהו על שם עירו שיחין

ומעלה סתם בספר יוסי אבא יוסי בן סיחאי שהו שנים

הין יוסי נקרא אבא יוסי וזה שמו יוסף ולא אבא. ואין לו

עסר מימי מי היה יוסף בן סיחאי. ג"ר

יוסף רב יוסף פריה רב פלא חסידא. גר פסחי נשאלו

פ"ח ולו רבי אליעזר הגדול אל רב אשם שעתיד

לעבה ושחטו פתם פטר לעולה. חסרי לא בעי עקירה. איתנו

רב חסדא שחטו ונדע שאשכו מעלם אית יתר ואתו

ששחטו פטור מפני ששחטו בשוגג אתי עלה סחול ישראל

מיד וכו' עד אלא תרגמה רב יוסף פיה רב פלא חסידא הא

מפ' מתניתא דתני עלב בחול ישראל מיד משום דבעי עקירה

ובי לא עבר שמו הוי פסולו כאתו יוסי בן חיא דאמר הא

דובחי יוסף בן חיא אומר המשחטן לשם פסח ולשם חטאת פסול

פי אפי' שלא ששחטו לשם פסח ולשם חטאת פסול הוי כשאשכו

מעלם ירקב או אתו אבו נשמן הוה ליה מותר מבח ולשלמים

דאי הוי בי שחטו לשם פסח שלא לשם פסח ששחטו ופסל

ומשחטו נשבת פטור אסור לה מ"ד יהוה אחר טעה מפי מטה

ולא עשה מצוה פטור. ומה שזכרתם רסתם מילתי ורב נחמי

פלא דאית הגר ניתן אין לא ניתן לא מוחק אותו מן הספרים

ואחרי הלך לה משום הא דתפסחי. גר רת הבי אשם שעתיד

לעבה ושחטו סתם פטר לעולה. אחר ירק הוא בהדיתו יהא ואת

[illegible] הוא עשו ירק עולה ואין מזבח רעיה לאכר

[illegible] ושאר רסתם שבעתת פרשו פתח ורעיה ניתן אין

[illegible] לא פ"ל ניתן הייט נתפטר באחר אכל לא ניתן לא דלא

[illegible] לא דאי ירק הוא בהדיתו יהא דאשר דאין לשמן

[illegible] הוא וכיתיו פשי דהאחר מדרשה הדרשה ואתר צים

[illegible] לא אישמר אלא לאשם תלוי דהתם אלא דעתי דיכול

לשמן לדרשה אחרת הואיל ועל הסתם כא שאל אינו דרש

[illegible] ניתן דהכא ליכא לפרוטי כמתן יפסחי. והכי פ' ניתן

ניתן דמיון מהיא דפסחי גבי לאחר כתיה אנו [illegible]

[illegible] יאמר מייתי דאין ודמל ניה הוא דמנלן דמאוריתא [illegible]

[illegible] דעבוה אנו דורם סמיה דסר דבדושתא דלשתא הוא

[illegible] לאחר כתיה סופה דהך דרושה דאשם דבעה מאוליה

[illegible] דרושה ליה מאוליה הוא דסר דורם סמיה עמי

[illegible] אותה לשם אותה דרושה שעתידה לבא מאוליה

[illegible] הוא ומה עריך לאחרוה מאשם תלוי. עב שעתים

[illegible] נהרא לי. דהיתר סר לפרשי לישנא דעתיך מייתי מגב

[illegible] סרב הוא אל רב מעיאר מילתה מין דפסחי מעיקר

[illegible] מתקשי מתקמשעי הם הם מי מבל דמסלא ומבא

[illegible] מייתי דאין ורב הוא אל רב ומין לשנות את הפירוש

[illegible] משהי עדל בר לי טל זקם הנת אל כמי אל

[illegible] יכול אף נהן ולי קי תל בזרלה עולם [illegible]

[illegible] כבשי בני תמה מי משמשתגאים והתמלא עיים

[illegible] נשמון עור מעלם הא עשמין אותן לא עירים

[illegible]

יוסף יוסף בן פנחס ויס בן פנחס גר כתב נפרש אחרי אל

הכהנים ר' יהודה אומר אין חטא על עצם שעירה מאבן

אבל חוזר הוא על עצם כשעירה מאבן ופליג אתנא ודרש לה

ואיט חטא על איבריה שאין אדם מיטמא על אבר מן החי מאבן

ומיתסל לה ממש טר פג מינן אסור נטיר אבל חטא הוא על

עצם כשעירה מאבן. ומעשה ביוסף בן פנחס פסס שעלה

עמי על רגלו ונכנס היפלא לחותמה אל לו נשתנה בה כחוט

השערה הודיעני חתמה והניח בה כחוט השערה והודיעו זיא

ונחוניא בן אל לו נחוניא בני עד כאן היית חייב ליטפלבי מכאן

ואילך עם לך. ומשכח רב אבל חמי אמרו יש עריך אוטו נעלין

ויט עריך אוטר ישרהוטמן ואיתל עמי סמ אחרון משם שמחות

וניוטלו תהל פ' כהן גדול וכהנ מייתי נכיתות פ' אמרו לו חלמה

שאלו רב עם לכב ולא יהוש אבר המדולל נבהוה מהו אמרו

לו לא שיעבר אבל באבר המדולל בחרב שהוא טהור וכן היו

מוכה שחין שבירושלים עיטין הולך לו ערב פסחי אצל הרופא

ותותבו עד שיעבירו משעה יתוחט נסיראל ואו שך מאבן

והלה עושה פסחו והרופא עושה פסחו ורואין אט טהרם לו

ומפל נגר והייט לו ומה אדם שמטא מחיים אבר המדולל

ט טהור בהמה שאינט מטא מחיים אינט דין שטהור. והאי

דתוחבו נסיראל ולא אמא מטא ליה לאדם נשעת פרישתו מוכחה

רב יוסף בתוך כבל כחו שתלו כבחי מהרה ומלה העיר

והוטב גר האבר והשאר המדולל בחרם טהור מה האדם

הבשר טהור מו בשר מן החי. והאבר משום אבר מן החי מטא

דעתיך לאות עליו בשר מאוי ואינט מטא משום אבר מן המת.

ומסקינט נמי התם האבר והבשר המדולל בהמה מטא טומ

אוכלין ובגד עוה אוכלי אין עבילות לא יאכל דאין מעלין אוכלה

משום דסל כי יפל עד שיפול אבל מעיה אל דהוא מעיה

ישהר יבש בהמה המדולל מסקינט נמי ואיתה עשה כפול ואין

מטא משום אבר מן המת אבל שאינט אין עשה נעלה היל אבל

לא פטור אלא שהט בהמה טהאבר מדולל בה אפי' אין מעלה

אוכלה השחטה מטהרתו אבר בשר בהמה אפי' אין מעלה

ומעלה הכי מסקינט התם. ומשל. אבי הפורר אמר לב ור יהוט

לא שאיתל פ' תי חטאת העוף יהשחט ויצרם ומילק מחרם

לב שחיטה ומטהרת לאבר ובשר המדולל הם נמי אלא שמעינן

הו ותו כיון דאיטרל לו לאבר מדולל דנהמ מחרם וכי יבול

ראיתה עוכה מעל ומה ל ותו לב ור יהוש ומפי הכל מנלן

אלא הבשר המדולל מחרם מדברים שאין מעלה אחוכה ומהור

מסהר ושרצים ליכא ומילק שקר אין מטמא מחיים תאחר

מחרם שמטא מחיים ותו הא דתנינן התם מהעור והמטור

כהן שמעינן יחור של תאינה שנקטרה כעורה מלאתה ר

יהוד מטהר וחסר אות שם יכול לחיות ומקל ר' אפי' טמא ר

יהוד הואיל ומעורה מעורה אבל חטא לא סבר אלא אב יכול

לחיות מאי טמא לרבי שלון מחרם ואמר רב חייא בר אבא אמר

שמואל תאנים טעמן מאמרן מטא טומ אומלי מאבר שטלל

מבהמ שמטא טומ אומלי והתולש מחט משמת אפי' הסי חייב

כאן מעורה חשיב מעבר דבר המדולל ומותבל הנם מאלי

שנעשה יבו פירות הרי הן מעלות ינשן הרי הן מחובר מאלי

לאו מהתלוש לכל דבר אף מחובר לכל דבר ומ שני מאי שיריא

הא מאלי והא מאלי הכא חשיב נעשה תלוש לכל דבר אעפ

מעורה והכא חשיב מחובר. גומ. מאלי שמא אין מ

מבהמ לבבל. ותיה מי אמ לא שמיע ליה לר' עקיבא כל הבי

ולב ור יהוש גומ. יוסף אבי ר' עקיבא בן יוסף. יוסף

אבי רב דיומי בר יוסף. יוסף אבי ר' יונתן בן יוסף.

יוסף אבי רב יצחק בר יוסף. מיהו בר תיאל בר יוסף ר

מסקינן לי אי אחים הוו הוא ורב יצחק בר יוסף שהרי שהן

בנו אחר היו תלמידי רב ושמואל ור' יוחנן

יסוד אני רב פפא בריבן. בהזמין רבה בלי שיתה שעשאו
של שץ יהון. אני רב דימי בריבן.
יחזקאל רב יחזקאל אני רב יהודה ברבי שנכנל התלמוד
ודמי בר יחזקאל אחיו הלעם שנקרא בר יחזקאל
היה דומה כשקורא בנו על שמו כמו שסתכתי והוכחתי בסדר
הדרעם ושמו רב יחזקאל בסנהדרין ל אילו הן הנשרפין ונפלם דקרוש
ומסקינן מתב ליה רב יחזקאל ומדי בריה הנסקלין נשרפין וס"
והאי דקרליה בר יחזקאל במקום בכו לפי שרב יהודה ודמי אחיו
היו גדולים ממנו בתורה. ורב יחזקאל היה חסיד ובעל מעשים
וגר מפא דקדושה לל ומכיר סב מיבעיא להו בנו והוא רבו
פי שהבן רבו של אבין מהו שיעמוד הבן מפני אבין תש
דאל שמואל ורב יהודה שישב זו מדמי שבנך ויש שם בר יחזקאל
יבמות מעשים הוה ראפל מר שמואל הוה קאי מקמי ומאי
קאל זיאשן דאתי מאחוריי ולאו מדעתאי את זן מקמיי
ולא תיחוש ליקרא דידי יחיאל
רב יחיאל היה מן האמוראים הראשונים
חבר לרב יהודה ברבי בפא דמשקין מעמידין תבור וכיריים
בחוצה ר' יהודה אומר אין מכבשין את הריחים בתחילה
בחוצה ובגמ' מאי מכבשין רב יהודה אמר מעבר ריחים רב
יחיאל אמר מת עיסה. ולא הכורה כי לשון מכבשן הוא מה
מלשון דחק ונמן שני דברים שהן מכוונים בהעתק זה
על גבב זה בהיות הנכבש על השפחה יבן את העגלה
מקני שהיא כמשת ובהיות נגרים מתחת המכבש שקן
דין ריחיים ורכב לכוון מסורה הייתן מכוונים ורב יהודה
אומר שנטלין בליטה המעכבת המושב והמשוך ומשוך
אותן והיות שנין ורב יחיאל מת עיסה הוא החור שבן
סובב הרכב ומניח שיהא מכוון בגר חור הריחים נשוה
שעל ידי אותו חור הוא עיקר הטחינה ובלעדו הריחים
ונרחקין ומתישמן בחור הריחים יתרכב בגר ושוין ה
והטחינה בריבה ומסקלה ומר אין מכבשין הייב
מינקי ריחיים אי מת מת עיסה. ומר מת עיסה אבל מינקי
עפיר ומי אי דילמא מת מינקי ריחיים ואסיר אי דילמא מ הדרי
בינהן והא רב הונא שמעיה להוא גבינא והוה לא נקי
ריחיים בחולי ומי יבמה ואיבעי ומסקנא ופסר לה כיש אומר
אין מכבשין בל עיקר שלא דסבר מכבש הייב מינקי
ריחיים. מיהו רב חמא פליג של רב הונא ודרש בדרין ריחי
בחולן של מועד ולא קאסיר מאן סמא ליה הילוך לפי
מסרא ומכבשין ומת הייב מת עיסה ואסיר אבל מינקי
עפיר ומי אי מדעתי הדר

[illegible]

יוסף

גר נשאי פ"ב

[illegible]

יוסף

[illegible]

יוסף

[illegible]

יוסף

[illegible] אין מדבר על
[illegible] שמנהגן על עשיית
[illegible] אלא אינו שורה ולוקה אי אינו
[illegible] ולוקה משום הכנסת אבל משה
[illegible] הרשות בידו ואין הכר עשייתה
[illegible] לוקה יוצא ידי חובתו כנושאו לשם
מצוה וכל השאר רשות היא כיון שהשאר רשות כיון דברסי
הקשות והקמות של גוים אדם מחלל כיסו מהן וכן מצוה
שלא נשאת מהה מחלל מחנה כיסו היא אין הכי נעשייתה
ואין עניין לכיר לא על השימור ולא על העשייה על נתת חדש
ועל כלים חדשים עדין לכן אין כיתבן בהוצאה לרב הונא
בריאית לה ולר יוסף בריאית לה ולא מחיר ולא יהודה
כדרסקיל הרבה אפי הכי כל דאתן אין עדיך לכך ואין בכנסת
חוסתו וכל הכרכות שאדם חייב בהן אז משום ביום המשה
אז משום ההטה הוא מעשה מדבר אבל אחרים אין מכסין
אבל כרסת חתכים תקנה כעשה מחיל נקא דכתובות ומגלה
ל הקורא את המגלה ומדבר אהיים אין מדבר כרסת חתנים
פחות מי ואדר יצחק אדר יוה כרסת חתנים מעשה וחתנים אין
אין המנין שאף על מיקר הכיסה שהיא מהבו על העבירות אין
החתן מדבר אלא אחר לפי שכולל כל ישראל עדה זו ואף הכ
הנשף אשה אם אחרת יבא לו עדיך לכסה זו שכן מדבר ואסר
לו והתיר לו והוא הכלל היא כיון שהחומה ביום עם אף על
אסיקת העם המצוה והן בבלי חומה לכך וכיון שעל מיקר חומה
הוא אין מניך אלא אחר אף על הזמן אין חייב אחר לכך דומה
להם לכסה זו היא אף החתן שאין מדבר כרסת בישואין אף
מזמן פטור. ומשעת ביאשין מדבר כדי שלא יבא לידי יחוד.
מקום שהוסשו לחור מדבר כרסת אירוסין ובישואין אף המצה
משה דבריסה בבעילה כטבילה ולאחר מעשה שיש לכך
והטעם לא הוסר לי. בר' מאיר אל מנחו בהמה ובדבר
ל כיצד מדבר היה עוזר ומקריב מנה כיוסל אוכל בר שהחייב
ונתנם ומכר ל לא יאכל אדם עיר שמת סמוך לעיר. בר
לא יתנאם תו הרב היה עוזר ומקריב זמה כיוסל מכל שהה
יכל הטעם אפי שיש כאן מתו ראוי לעבודה ובשמתחר
תחלה מעבודה שדך לכך והזמן מקודם מהכל שוחטין
ומפני לא שיסיח שעות לר' ע ס עשרים ואע פי
שקטן אוכל בדרסיל בפ' טמאים וכפרק אלו אינו
חולק כאן שמחוק ועבר חולק הר בזמן הנאה גדולה
ומצוה והשתא בישתפט כהוה שנאחר החורה מעבודה
ובמהנה ולא גרע מקוה כלים חוטים שמדבר אבל
קטן דעלה שמוצע ואל חייב מצות משעות ישנים
אין עדיך לכך שאין כאן הנאה ולא שמחה עדות מין
שהגיע לכל עמדין תלל אין עדיך לכך זמן מי לה אעפ
שמחה קטע ושמוטה אין מדבר זמן חדש ומקפתי לא הים
ליה אם יצא מכלל כפל ואם הים ליה רב לא קים
להו ולא קבעי ופיר מפני שטרודים מחמת עבר התשר
מחמת המילה כהיום ולא תשמות רבנינו אלעזר
לני מהולין נריך שהשמחה במעמד מפני שעניין סעדות
חתנות היא ומסקנא דאית הילכתא טרף ושדרי מאית ליה
שבלא (יעקב ועיר טעם אחר שאין זמן חסיב לכך והגיע
זמן הזה מחל מל ים לפיכך על פרשן הבן מרסין ולא של
המילה. ואדר יהוסף מל היוחה הוחה את חמות אחר יום
מנוך שהחיים ופרין הבן היו מהבי שב שמחה ושע קפר
טם הפרין לבותו ישועה הבן כי ישוע הוא פירקן כתרגם
פרון על שם ישועה ושמחה יעל זמן שמחה חרסין מו
שתקנו מרכת כל המוערי מועדי ושמחה. ואעפ שאין אנו

[illegible]

[illegible] שהחייב
[illegible] שהחייב מלאכה
[illegible] תעשה לך
[illegible] עשיתם שאסה עליך
[illegible] (לשון) נטלת אשת אשה
[illegible] אין עיר הנדחת
[illegible] ואם מחין מיהרו
[illegible] שמיר ונטלת ותפילין
[illegible] ומזרחין זמן על סוכה ולולב
[illegible] ומשמשין מיסבי. אין לו לך דורות
[illegible] אותה בשעה שאר גאולה ראשונה סכה
[illegible] מסה על הנס ואמר מי השם אשר גאל הבטעם הלילה
ה אב לחמל מו מצה ומרור ר טרפון לא היה חותם מיני והוה
[illegible] כל המועדים שמנחי הן מסת הפירות. ור עקיבא היה
[illegible] מדי הזכיר יציאת מצרים הקבה וחגיגה שהן עיקר בזמן הבית
[illegible] טעמן לב אור כל שלא אור פסח מצה ומרור נפסח לא יצא
ידי חובתו ומקום שעיקר הזכיר ומלמדן תפילה כדרכו ואכל
שם הן הפסח ויגיענו מדי עדן והגיענו לכולה עדה
חותם ומה שכולו מצה ומרור בזמן אחר מספק לן מי כהיום
דכולכן יש סמך ועמדן כיצה אמרי חכמי חורים יכין מזכיר
מצה שהיא נאמן הזה דאוריתא ויו ומרור לכולה עדה
ומרור מדרבנן ועל הסוסות כגר כולה נרכתן עב הזמן
על ספירת העומר אין לפרך ואין הסר בימיך ואינו אלא
[illegible] מעלה מיאות מנחת פר ישראל אמיתר מכי יומי ולא
[illegible] שבועי אור זכר ומקדש יבב בשנה הוא. וזמנים ודסיהן
אף הן חיוב בכולו מסת זמן יש שיש. כי היכי דלא ולולב
[illegible] זמן ואעפ שהוא ספק לבר מאלש השם. ובל מקום
[illegible] ומרך בגיל שיש מקדש השם כי היכי דלא ליתי
[illegible] חשום כל ספיקא לקמן שריץ וכל יומים טובים
[illegible] כמקן שיש בספק אין כאן תקנה ולולב אבל מקדש
השם [illegible] עולם יש לעשות הימנו אוס הכיפורי שאינו אלא יום
אחר [illegible] עשו בו המקום ואעפ שקדש השם ועמדן נמנו
[illegible] שני ימים והן הדושה אחת ונש שאינו
הכר ש[illegible] מיום שיש אלא מיום ראשון ואף שמתקל
[illegible] מזכירין זמן אעפ שמעתי שיש מקום
[illegible] אף בגיל שיש מקדש השם ועל מרכת הקדיעה
[illegible] שמעתי חמה אף היא מזכיר ובהדלקת הנר
[illegible] כי עיקר הדלקה מפני שמצאו
[illegible] שיעור אל אחר ונעשה נס והדליקו
[illegible] כל שמונה אעפ שאינו נסים גדולים נעשו בשמן
[illegible] מי שמדליק בתפילה על הנסים על הפיזון על התשועות
[illegible] המלחמות שבמדינת הן אינו עיקר הדלקת תחת נס של
[illegible] ה ובאר הלל שנמצאו נקבע על הקרות שבאלו הלכה
[illegible] מנהגי שעמדו בחיים ותקנו על כל עמה שבאלו
[illegible] (אומרים) ולו הוא הודקה שצריך אדם להודות ולהלל
[illegible] בחות בהלל ואעפ כיון שאין ההלל מקדש על מה זמן
[illegible] אינו תקנו בתפילה מברכת הדלקה יברכת הזמן
[illegible] חשמונאי ובנו והזכירו בה הדלקה והדליקו מחצרות
[illegible] ואל הדליקו נרות תקנו בימיו וקבעו שמונת ימי
[illegible] אלו הודות והלל והודות בתפילה והלל בזמירות
[illegible] על נס שהדליקו מעשר הדלקה אחת שמונת ימים
[illegible] חייב בשמנה ויצה ויהיו הדלקה והדלקה עמו
[illegible] בכמה שתדלק נגל שאר המעות בשעת
[illegible] מצוה ששתיהן מצוה
[illegible] נחמה אין אומרים
[illegible] גם נחמה

[illegible] אם יש חיים מי אשי אם יש הדליק מ שלחנה עדיקס
ולכן יש מאמר יש אנס זידה אם הדליקה מ חנה עדיך לסך
ואמר יש יהוד יום ראשון מדליק מנגר ב יוחנה מכסך שמתבחי
הייב עים ושהחייב ואעפ שאנו מברכ על הראשונה הלל אין נמשך
ההלל אין מברכ על הראשונה שהחייב שאין לסך שהחייב אלא על
גוף הנרות שהיא נאה מחמת זמן כגון יומים טובים שהיו מקבל
הנן מוספי אבנות ראשית בעבכי ע אין נשכ ועל הזכנות
ד מעי לוה שיר חיל כל יום שחלוק בזכנותו אנו גומרי ההלל
כראשית בעבכי והלל הוא ושיר והודה על הנס והמוחה ונשמעו
לנוחו מתיהן שבאו ומשום לאו אלא תמוד מבכי ושוע
פורים מברכים נשעת קריאת המגילה אבל אעפ שעיקר הנרות
נסעודה מדמ לעשות ימי משתה ושמחה ומשלח מנות
יגב מאיל ומדי נמש פסחי מדמי הכל תמעט לכם ומעיקרא הכי
איתנן אעפ אין מברכ לא נשעת שישב לגיה מעורת פורים
לא ושוע על מעורה פורים ולא זמן כי אם נשעת קריאת המגילה
שמבך מנח שחטה ופורים אין שום הרשה עהבת נסם ואין
הר הסם לא סוס ולא מסעדה אחרי כמה ימים אדם מחשיך
כמה פקדאות על שולחנו ואין לוה זמן אלא על ההיכר והיינו
הולכת מחטה הקרשת מבלה כפורים היא עיקר תקנה הסרת
הנס כאמרת מבלה ומנטלת תורה ועבודה ובאין לשמוע מיקר
מבלה בקדש מטפחה ומסעדה להבים מטפחה מהוה אלוה
שאמר עמורין ואין לשמוע מיקר מבלה. ומטעם זה שאין
הכר הנס מסעדה מי שמעבר שמה יום חול חדש מאיר על
שולחנו מאיר תמעב לפיכך אין מברכ לא ביט ולא תעשת ולא
שמת ולשם כהו לכם של הסעדה. ומה שאין מברכ אלה הקשה
של חג הסוכות לאמר מהוכה הם לילה הראשון חובה דלקיל
מצוה כרשות אבל היינו מצוה דקבלה ראשה דולקיל
נסוכה ישיר לאמר ואף חומת עכילת לו ראשון
תעיה מישיבת סוכה ובכר מקר לישב נסוכה ויטיבת סוכה
בלא מגילה ולא שתיה ומלא שיכה אינה חובה אבל עיקר
נתת לישב אחר ושון הצוי מהוכות השמ ועיקר הישיבה
נשעת אמלה שתיה ומאכל והכר המצוה הים כשמלה הסוכה
ואין ראיה מכך מכל שאר ימות השנה. על כישר אחר אין
מברכ שהחייב מאר חוכמה עשר אחר מתם שבאותה נוקה אין
הכר המצוה שעיקר הביעור אין התורה הייב ביום כאמת מכם
ומסחי אך ביום הראשון אלא שמצאו סמך חקוש מחיקוש נלה
לאור הנר ובין דאכת חס ורחמ לאכול חמץ אחר ביעור אוכל
ומוכר ומאכל ובהאמן אין הכר על הזמן שהוא זמן ביעורו
וגב עוין אינו זמן ביעורו עד אחר שש והנדר שרק שמכל
נלב מלו מדקה ולא ביום כראה רב יהוד מלא ומסחי (אין)
תקנו לכך זמן. ומצאו מעב משעה ראכי שמואל בן חפנ ר
כשנכנס ונמרך חמץ בתחלה מכרך על ביעור חמץ ושהחייב
מין דאזמן ואין דאתי ולא אמיט ראכתי ולא נמלא מהן מסה
זו מ אם על ביעור חמץ ולא יותר ואעפ ששמט מתפלל ומכנ
ל נכת הזמן ינכרכ ישראל ל הרוקה העושה סוכה (עצמו
אין לולב אין עשות אין תפילין אות שהחייב ואחיכך (עשות
מ מצי דאמן הלכ דורחי זמן מבכ כמו שכתבתי שזמן
עשיתן מן התורה כל שעה יסתחלת הנשית אין תפילה
אבל (עשות אין מכרס. הרב מנחו ל מתמלא רק בחמן אמקבל
לרב אדם בר אהבה דחמי חנני ולא מבכ (עשות עי עת אות
מאי הלי עני עני ראן שמעתם הכי אמ מל יש עשות אין שריל
נרסה ובל ע סוכה מכיעל לה תפילין הים תומניה הוכה
דתשל העושה סוכה (עצמו אות שהחיינו נסנם (ישבו
לישב בסוכה ואילו (עשות לא הים מסלי תפילין
כמאמר ל השולח יש סוכה שסמיכה

שלא יהא עומד ויושב מלאכה כדי שלא יהא עומד ויושב
מכאן ר' שמעון שלא יפקיל את השרץ מה הן ותני כן מחיצין
את הכותל מן החלון כמלא חלון היאשלא משר כפי שפיל .
אימר רב יומר כתם שהיה בימי מרימר אמר זוטרא וגר
במס שבת פ' חבית ובכבכורות פ' כל פסולי המוקדשין
שיבמל והו כך מפי עד מהו לעדות נמי רב אתי אמר רב
אשי שרי אל רב אתי ורב אשי והא תנא דבי מנשה אין עד
מפי עד כשר אלא לעדות אשה אל תני לעדות שהאשה כשרה
לה בלבד . רב יומר אשר נעד מפי עד בכסר כדי עליה מרימר
יומר שרי נוטרי ומסקינן והילכ' ש מפי עד כשר לעדות
כסר ובל דאף מסיח לפי תומו כשר לעדות נמר כיון דתנא
עדותו מדבריהם . וגר' מי כהגדל כתב אמ' רב אשי אין מסי
לפי תומו כשר אלא לעדות אשה ומסקינן דוקא מדרבנן כשר
מסיח לפי תומו ואי לאו דאמ' רב אשי דמסיח לפי תומו פסול
לה מחוריה היה סד' דכשר מההוא דאיירינן דהיו קורין אותה
ויחלק אוכל חלת . ומוקי לה רב אשי כתרוי ודבר אל כמן דעד
מפי עד כשר כש מסיח לפי תומו והוא מסיח לפי דאמר
של מאלב שהקבחר ערב בשבת לא שייך ולא ומי לתי ועין
מהר רב אשר דתנשה . וגר' מי נחמה הל היה מושבו ויו עם
נעו אמיתר תקע מטיבה בשומרון מו לא אמ' רב יומר תש
נתן לכטרת בת אז לכמל אוכל לשומר חנם ולשואל ולשכיר
שכר והטוכר היה מושבו ואת נשבר הכמלים פטור מאי לאו
שומרו שכר תקע מטיבה בשומרון אל לא בגב יכ' עד אל
יב אמרי לא מבחייה ומ שור ורב יומר מוכר היה . וקמשמ
נכר מקאות והוא פירוש דנתן לכמלתבת . מע שקרפי
נתן מעל הבית לכטרת בת והיה הכהן מושבו מו מעל אוכל
ולא אמרי בגב דהכא מאמרי מהלכתא שומר חנם ומאמרי בגב
פטור השומר והכהן ובעל אוכל והא לא קנון כלום ואוזרין
על מעל הבית . הגבהו מו שהושלו מושבות מעל הבית
ואת חייב הטוש ומעל אוכל ומהן אין חוזר על מעל הבית
שכמי קנלו אוכל אבל שומר שכר פטור ומיתה אוכל היא
אעל שנמר שכר וחבריי פירשו נתן בגב לבסי בת ומקון
שהבגב גבהו מעשרה המעלים וכבר הנא הגבב ואחר הגבב
לאחר שהגביהו ומכרו לשואל מו לבעל אוכל והיה מושבו
הכהן והשואל ובעל אוכל ואת מעשות מעלים פטור הטואל
אין הגבב ראין משיכה זו דומה לו אעפ שהיא חצ
שאינה של מעהן ומסתר מעל הבית לא שחל לה משיכה
זו הגבב אמ חייב ומעל הבית אבל אם הגבה הטואל
ומן מעל אוכל לאחר שהגבה הגבב מהגבהה אף הן הבא אין
הגבב שהגביהו ובכלו הבלה בחורה אינ חייבין ובן פירשו
חבריי . גר' נפ' אחרון ומה' ערה אמ' רב הונא אשה
חופפת בשבת ובעלה ושלישי בשבת ובא אשה
חופפת בעיב שבת ובעלה ומועדי שבת חופפת מאחר
בשבת ובעלה מסתי בשבת שבא אשה חופפת בעיב שבת
ובעלה ומועדי ובא שלאחר השבת חופפת בחל בשב ובעל
מחמישי בשבת שבא אשה חופפת מעל שב ובעל ומועדי שב
ומיב של אחר השב . ורב חסדא אמ שבא לא אחרי הבא
ראיפשר מיפשר היבא לא מיפשר לא מיפשר ורב יומר אמ
שבא עמי אחרי לבר מחופפת מעל שבת ובעלה לחמישי
ומועדי שבא ומים אחר השבת ליתה מיפשר מחפה מלאה
ובמלה מלאה . ורש מרימר הילכתא בבר חסדא בשבא לא
אחרי היבא ראיפשר לחוף בו ביום ולא מיפלגין בזב
הונא מיהו מורה רב חסדא בשבא ומים טובי של אחר חושבי
שבת דתחוף בעיב שבת ותעמל מעמי שבא ומים טובים
לאחר שבת ויהיה הולא . ורב יומר שבא אחרי והלכ בר
מחפה מעל שב מעל ובעל ומועדי שבא ומים טובי לאחר

[illegible]

[illegible] ולא יכול לעמוד בפני אביו ואמו ולא יכול לדבר אל אביו ואל אמו
[illegible] ולא יכול לדבר אל אביו ואל אמו ולא יכול לעמוד בפני אביו וא

[illegible] ממקום שחב לאחרים וכיון דלשאול תקס ולגליה בהשי
[illegible] אכתי כשחיות ומריה הוא ומוציא מזה ונותב לזה
ויאמר שם חטוי מי שחלבם היה מדאמרו ליה חב בסשם ודב הוא
[illegible] אלא יהושע ושם יוה התופס לבח וכל אבל תלחו הייט כר
חשו ובגי מלב ומסחי הל ותיתה גבי שעיר ועיר שמוא עיסה
בנרים ובני מאשון לא נתבקעו מחט יבל
ויאמר רב יאמר מר שזמן גר נסרכו שלהיה שלו רמים
עד מתי הוא חטרן עד כי שיתעכל המסכל שבמ
שמוטיו ונבא ונמה שיעור עיכול ר יאה חל כל זמן שאיט יכב
השכל אמכל זמן לאים מחרת אכילתו ואל רב יאמר מר שלמיה
ואיר זוטרא ואמרי לה רב ייאיר כר שזבי לאיר זוטרא מי אישכל
הכי והאישכל כמה שיעור עיכול כי ד מילין לא דשים כמן
כאכילה מיאבה כמן כאכילה מועטת וכירושלמי חכמ אומ כל
זמן שהוא שמא מחמת אותה הסעודה ר יוחט אמ כי שיעכב
ולמי המשכל חמ כישכבל מיהו מר ראכילה מועטת עד ד
מילין ועל אלו אומ כמן אכילה מיאבה וכמן מועטה הוי עיכול עד
שיעכב ופליג בתרוייהו ואכילה מעוטה לא יעבוד עד כמה
ביומה אכילה מעוטה אם כאותה הבר נפש ותעטות אמ לבל
יהוה אמ רב המלך בתך אל אכל יותר משני תעטן והתפס
מצוה שלא יאכל כי לשמעה מאיט התם כל המרעיל עצמו בד
בשמ יעטן כשל ממיתה ישוטה וכן כמי פת שהם שנים
אבשלה מצים יתן כפ הישן אוכל ושותן עראי חוץ לסוכה
ונגע כמה הוא אכילת עראי ואמ רב יוסף תרתי תלת ביומן אל
אבי והא דאמרן מבאמן ולא הכא אינש עילויהו וכל אמן דו
עראי ומטיא עראי שנה ומוכה כמי אינה כהיום דכיצר מנהגי
ברב הונא אכל תריסר ריפי פת הבאה בביסכן ולא ביך ואמ
רב נחמן כל שאחריב בטעם עליו ובן אמ רב יהוד אם הבעל
לחמות והן כיסכן חסר עליה המרמלא ובן ביכות יסעיד רב
אדם ביטב בשיעור הזמר סתנים כמיוכי פ מצר מישתכן
ראשית עיסתכם כי עיסת חרבר והוא עומר והן שבעה יכנים
מיקן אחר האוכל כמיה הזו כדי לה כיאל ומכיון יתר מיק הרי
זה תעבוקן פחות מיקן מהולל כמעיו אכל מכפל לי כי נעימר
לא היו פחות נשתי סתברות לוכ ולולו כן בטן כן גרל כמשמ
פ אחרון דיומא אכל לעשין עיכוב תן כמה מזוט מזון שתי שתי
מעורות ושיעורו כמה מזון שתי מעורות יסר מפוכרל מר
האין כמלא ר שמעל אמ שתי ידות לסר משלש לבב יכי מעיעת
בגר התם וכבטה פ אעפ בבי המשרה אשתי על די שליש
מעצמה מעורת משלש כצים ובהמב והרתן כמס פיאה פ
אחרון אין פיאתן ועני מבן מחצי זר חטין ומ' עפלן מוקלן
כשעורין ושמנ תן לבן מי שוכשן ואיטיל ולא בנכל מעבמ
ובן הבים ובן פיאתי ועפ העיבר מחצים ומחצים מסכר נמעטין
מר סאין מבוע ומ סאיטל כמל מבי הזורע ומה שאתפ כל אתי
שיעורי לא שוו אהדי ומ' ואין זה שיעור השוה מכל אדם
יגר מבוים פ יז ויש שאמרו הכל לפי מה שהוא אדם הקשיב
התם שכמ עד ומזון שתי מעורה לעיכוב מזונו לחול ולא
לשבת ופליגי וזה וזה מתכוונן להכל ולר מחיר מ' יהוד אין
שיעור מיהו מ' יוח כן כרוב מ' שמע נחתו לשיעורם כמשמ
התם מסכר מפוכרין ולר בר סאין מבוע ולר שמע שתי יחת
לסכר כמשמיך כמי נפ נכל מסתתפי יכפ אעפ מיהו לעמין
האדם האוכל מה שחטובה לו מאכה אז מעמה בהוא מיהו
רשכל ואני הסור תמהתי על מה שפרח עד מתי הוא חטן
וקמי אמר ומה ראיירו מי ששמח ולא נרך ולכשי אפי שכח
חוזר לבקוב שמלתו ולבה מיזים שמסר ונרקי הכל נמדיד
ערך לחזור ולהתם קמי ושמ מאי דוחקיה לפרשי הכי אלא
כל אדם שאכל ולא סרך אז אנה יש מוכר מה שיעור נתנו לו
אפי מיהום שאכל ופליגי עמר מחית לה ולמר כשית ליה

בהיתר כמש דבטין מוקי מיהו קפוקטא דר אלישר ורבינו
ראי׳ רב חסד התופס לבע חו׳ מריה שחב לחה נאמן לחתלקתיר
אלישע ורבינו ותע מי שויקט את הפשה וכו׳ ומסקינן התם אמ
חמימר ואיתיה רב פפא דיל׳ לא הים עב לא זאר אישר התם
ובל עד אימי עב לא זחמרי תנ הרא חלא מטום ובתנ לא תלבט
ועבי לא תלבט לו ועבי בלוא לצרך עבי אבל גבי תופס לבעה
לא בלוא ונאי הוי תופס ובנה בבל החוב כ׳ בלוא לחלן ותנ לה
חשמי דשמימר ניחא לחלן ותבי לה חשמי ורב פפא יהא רב
פפא סבר ליה הלא הנה מיהו יל עבי דבחוי מרחי ליה
מיהו מיהו בר יום סמר ליה ולית ליה ההים דבטין פא ותנ
האומר תן גבו לאשתו ושטר שיסנון לעבדו רצה לחזור משמה
חוזר זכרי ל מחיר וחטמ חוא בגיטי עשים אבל לא כשחנוני
עבדים ובגמ יתיב הכהנ ור יצחק בר יוסף המיה דר ימי
ויתיב ר ימי ובא ומתנמנם ויתיב רב הכא ובאמ שם מיבנ
התופס לבעה זנה כי הכא דאותנ שבבל שטר השחרור של
עבד כיון בזוכית הוא לעבר שיוצא לחירות מיד הנה
ואיט יכול לחזור ואל ר יצחק בר יוסף וא פר נמקו שחב
לחרו כי הכא ויחב לבנ ואל אין אולא בהיים דר ירמיה
ראמ והו הכי אר יוח הנ לבה לא הנ מתבטל בל האומר תן
נאומ זכי דמי תנ אדם הטמן מרעתו מידו לשור תל עליו
אחר כיון דזכין לחרם שלא בפנינו וזה מרעתו עתה לו סילו
מבבל מתנה בעשמו כאן וכיון שהגיעה המתנה ליו זכה
אפי עומד ושוח שלוחו שמי כי אל תן לפל כיון שזכין לאדם
שלא בפנינו ושון תן זכי הוא ובכר גמר בר עתו ליתן והיינו
דנב מבל פא דאר יוח גבי מציאה דהיכ דאל תנה לי ולא
חמ זכה לי הייט הרואה את המציאה ותן ויריה ראמ לחבי
לאו כלום הים אבל המוכה לחבירו בשון תן ונעת אחרת
מבנה אותנ תן הרי הוא כזכה שהרי מוסר לו ומר שהוא
שלו ליר השליח והרי הוא כאילו מסר לבבל נמקום שהוא
זכות אבל מציאה שזה המבביה עדין המציאה תחת ידו
לא חלים תן לי כזכי לי וכמשל דגיטי פא והא דאמ תן
גבו זה לאשתו ושטר שחרור לעבדו יכול בכל אתר אמ תן
בעולם והכא אמ תן כזכי מתנ הים מתנ זכה בבל
לאשתי זכה שטר שחרור לעבדי ובל אינ הסורר אפי
אמר גבי פשה ומציאה ומעשה לעבר דפי הבל דבה
ודאמ דזכי לנפשי זכי מאי לחבירי גבי תופס לנה מיהו
שחב לחבירי אפי אם אותנ התופס ואחרי עשה בו מעשה
ווה וזכרי הכל אם תפס לעצמו זכה לחבירו לא זכה ולא
שייך הכא מאי דזכי לנפשי ומציאה ופשה הפקר בעור
בן לכל יכל מי שרוצה לזכות לדם בהן זכה ומחון שלכל
אדם הוא ופשה שלכל העכים ומציאה לכל אדם ומיד
כשה גבייה זה לעצמו חבירו כיון שאותנ שהגבה לו היה
ראוי כזה יכן המגביה ראוי הילל מכח אותנ לזכות שזה
המגביה זוכה מזכה את חבירו שהיה ראוי לזכות כמוהו הל
אין כאן חוב לחבירו לר יוח אבל אדם שעשו עמו טובה
והלוהו וכבסין אינ הפקר אלא בחזקת שימור וכפקדי
ואינש אינון עדנין ביה לאוכל מי שמתחייב זה נח
שתפס מותר עתה שאינו רוצה לזכות מה שתפס וכל
שעה הוא אומ לשיר כח פל תפסתי שאינו הוא לא זכה
ועמו מתפיסת שלא היתה תפיסתו לעצמו ונעשים אילו
עדין מרשות הלוה מיל לא הה הוא ולא אותנ למי שתפס
אלא מטל חוב אחר הכא להוציא מן הלוה יוצא מזה והיינ
דל מתן מעין לטשה מחטרו מנה וחבירו מחבירו שמעשאין
מזה ונתבן לזה וכו׳ ונש בכאן שהמתנ נעין ודה לא זכה
בו שמעשאין ממנ כאילו הוא מרשות בעליו ונתבן לשאר
בעלי חובין הזרים לתבעה ויל שאף סברא זו שייכת

[illegible]

אחר שסיפר עם כהן גדול משוך ונתן ה שערם חפשונפל
לכהן גדול על פניו והוריקו פניו וקרם ובא אצל אשתו ואמרה
לו שעדיין שטוקיות הן מתיחות הן מן הפחתים ומלאות הם
לחכמי שר יוסי פקיעין אע טהן מן הכל מרחות הן הם לחכמי
חלק מקחת שהיתה נשכונטע ולשו הרחות ויד מתה ולשון
לטעמיה דיסקיל התם נגד דסתם נטת עדים טהגות
ככשת ישל ולא גזרו עליהן כבנות עתם להיות ניורה
מעריסתן. ומה שכתב כך זה) לאבי. ועל פי גדול דיקן דבר
בסדר יום סם ירקת הטם תוסף ימים. זה מקדש רקשון סהכ
ששיחשו בו ושל רשעל תקערה זה מקדש שעמר תק שנה
ושמשו בו יותר מעל כהטם עם מחן מ שנה לשמשן הצרך
ופ ששיחש יוחנן כהן גדול וכן. וגדל טמי מסל פחלק שבעות
ימים. ומי עשהן הרקשנה עשה משה והשנה עזר
והמש מעשרם ומלך ומרי לל מזיר ומסר מון שנמי מעזרם
והלך ומי עשהן שמעל הנריך ויחל סהן גדול עשו שתים שתים
וסן נגד מי מלבות תעמת בתלמם בתשרי מתגטילת מזמתם
מן שערי מכימי מלכות יון היו כתבן על השער שאין חלק
לשונם ישל נמלון וכשבריה יד בית חטמונאי היו כותבי
נשמת כך וכך ליוחנן כהן גדול עליון וכן הרי משל כיון
שהין מונים לו כמן השטרות ובתוכל הזמן הין מונין למלכים
פעמי ומלכי המונות כשירים תקיפה על עצמן פעמי ומלכי
ישל מטיר ישל תקיפה על המונות ומשל שיוחנן מלך
הקשון היה שהרי שמונן מכן הטכם מו לישלת מרים
מו ומלכות יון משפה שהתחילה מלכותן מונן מזיתל
כאירהן של בים הל ואי שני תגם נגלה אין מונן חלק ר
ומלכי יון כלב ומונן מוק ומלך שעמר מו שהין מונן
מיכמת מעים ומלך שעמר ולכמן הכית ומלך שעמר
הל לל כי יוחנן מהם חטמונים היה ובמו מתתיה ואלעזר
ושלרו בלרתן של יוחנן שהרי יוחנן שיש סכה ונה גדולה
פ שנה ומחות מכם לא היה מעתונה ביומם כמל שוחעי
יאעם שהין מונן לו מו כן הו שכנן סמה שנים לאותו מלך
שעמר מתי חשמונים ומלך מכל אילו הקאות כל שקדם
ועל מה שכתל מקום קדהו יוחנן כהן גדול ומר מטשר מהמים
גדולה שעמדו לפי שהלק הקשון למלכות ולכהנה גדולה קודם
חשמונים ומו הקיל גד סהל מלטון פ אילו נאמרין תנים יוחנן
כהן גדול שמע קול מכית קדש הקדשי שאל נסמן טלק מאזל
ומגבאל הקיל כמשוכים. ושוב מעשה כשמע הסיך שמע
קול מסת קדש שהוא אוזן כמילת עכבדת מאחר שנאלה ומיתה
על הכל ובהגיים הלגם ומכלו גזיותיו מדקל ושוב מעשה
שמע הסין משמל שמעשה יוחנן קדם לו וזה תמה
מיהו כמשאל שלהי הוטה מגדים מעשה שמע הצרך
ליוחנן. ועיר לפי גדל דיקן הגל נאמריהן של גדים אל
יום. מלכות פרס נמלי לל שה מלכות יון שמני הכית לל
ובכל אילו השנים לא עמד מלך בישל שלם הין שרין כלל
מצדרן עליהן שיתעוררו עליהן בני יהודה עד יהי מנטאמס
כמו שנתנבא זכריה ועוררתי בנך ציון על בנך יון ואז
עמד מתתיה בן יוחנן כהן גדול וכמר עולם זכות שנה
מלכסנדרוס מלכות יון כמה מלכים עמדו להם באותן קל שנה
וכן כל שם. והתחילה מלכות חשמונאי מתתיה בן יוחנן פ
והוא יוחנן כהן גדול מתתיה מלך שתי שנים שהשון בן מלך
לא קשנת שתים לאלכו השלמו חמיים עם ישל ונשמעו
עליהם בגד ומדינן של גוים יוחנן בן מלך ר שנים. ואי בן
מלך כל מרסלמלס בן יב שנה מנטאמס בן כן הרי מלכות
חשמונים חמה ושלש בגד דרן והתחילה מלכות הירודים
מהרודס בן אנטיפס בן לא חומם כמ לו והיגו מסתם עם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בין עשאו משקה בין שאינו בחי ואי דבש חגבין ודבש
אסור אמאי לא חיישינן משעשאו משקה דלא מדבש איסור
נעשה נשלם כשהוא בעין איכא (איכא) איכא (איכא) איכא (איכא)
מתנתא אלא משעשאו משקה אמאי לא חיישינן (תעבורו) תבשו
חגבין אינו דלא כוליה מדבש חגבין הוא הילכך דבין סתם
השתא יסתם התלמוד פסקי וכל דבש שלגים אותר
פחמלה ינלזה סחבו עובדי ורבים ובחה נעלי בתים
ושתות שכר ודבש שלהם נבל מקום אחר במקום שרוב
הדבש דבש דבש שהחגבין והשרצים מקצתם נאלנות חלוה
ונאחרים ולא הגיב ובהגין בו ביתר עיולי ההלכה
ועיבל עפ"ל לה ששת שאוסה מי רגלים של חמור ומרבה
בעלמא בשאר דבין ועכבי מהני חכלא ובישרא לדבש
טעם איסור מקן מיהו אינו אלא מדבריהם אלא מדאי (חלב)
כלל אלא מדבר דם נעבר ונעשה חלב הרי הוא ואלא
והתורה אסרה עצירן ורוטבן ואלב דלא נבע מעצר מחמת
הוא נבכורות. לאפוקי מי רגלים דאינו אלא מים נעלמא
אלא אפ"ל לה"ר אינריה מתרסא ואין נתנה חוזר עליה
אפ"ל הכי חלב אסור כדאמרינן כיון דלא אשכחן מאיסור
דאתו מחי ושרייה רחמנא והא חלב כי אסר מן החי אסרי
אפ"ל נבהמה טמאה לשתי הלל מדלא מדמי ליה לאסר
מן החי שם דלא נבע מעצר אסור אבל מי רגלים יכל ופר
אין בו איסור כלל כלל ואלעג ועכבי ואכל בישרא אינו
אלא הרחקה נעלמא ואין לתמוה על ההיא דל אלעג ומייתי
לה נמי נבריתא נל דם שאינו יכול יהא חלב מהלכי שתים
טמא אל אסור ודין הוא ומה נהרה שהקלתה כמגעה
אל עוקין עוד לבהמה מחיים אחרת מחלבה. ואלב נהמה
טמאה אסור כדאמרינן נבכורות אלא לרב גמל גמל שני דעת
לאסור חלבן ולר שמעון מותר הגמל הרם שהחמרת נמגעה
אינו דין שנחמיר בחלבו הל הוא לטמא ולא חלב מהלכי
שתים עמא אלא טהור והא אינכא ומיפק מה ומהמה
שכן הוא עצמה אסורה משום נבלה ואינכא לה"ר
משום דיש בה נמי משום אבר מן החי תחמר נאדם
שאתה עשה אין בו לאחר מיתה ולא משום שאסור אכילת
אבר מן החי. ויש לדחוק ומחיים דאם נזחן שעומר
לחלב ולא כדכתיב מחיתה אחיתי ולחוריה מחיים. ומה
שמתכת כי נשר מהלכי שתים אתה עשה אין. והג
כסיפרא יכול אף נשר מהלכי שתים וחלב מהלכי
שתים יהו כלא תעשה על אכילתן ודין הוא ומה
טהרה שהקלת מגעה יכ' ועין לתעלה נסדר רב דימי
מנהרדעא פ' שם כתב כשירה שיבקה מן הטרפה
דיבתה אסור יכן טריפה שיבקה מן הכשירה דיבתה
מותרת מפני שבעם כמעיה כראיתי נשלה כל הנשר
יכן הוא ואין מעמירין ולא הפת עילה חמורה
הוא יכ' ומה הלסת מחשבין כלעין ועין הם. וכבר
כתב כי רבי הכל דם היוצא מן מטהור מן חיוקן
ונכל אם היה לו לאסור מי רגלי חמור סבר ששת דל
ל' הא דאמר משום תעבדי ודחו וחלב מו דלא הא ועכבי
חכליה דבשרא הוא ותהא נמי חכליה דבשרא לא מיסר
דחמור והוה לן לאיסר משום טמא אלא אפ"ל מי רגלים
דטהור נמי אם עבדי הוה לן לאיסר משום דאמר מידי
דאתו מחי דשרייה רחמנא אלא חלב ואי מגוף חמרא
ליה דאמר מלידי חבליה ובשרא הרי אסור אבר מן
החי מעורב כאן ובכהב גר כהכל טוחטי סכין לאיסר
פליגא בה רב אחא ורבינא חד אחא מחמין יחד אחא בשר
ומיבעי לה"ר בחמין מאי טעמא משום דבלע והתיר
נמי זה בלע מאבר מן החי ובלי הכא נמי אי עסרי

[illegible]

[illegible] יום וכל כך אכל עישון
[illegible] אותו משרשבר מהודעין
[illegible] ועדרין ודומנו הקביבים
[illegible] אנפי חסרתי ואוסיפת על טרפה
[illegible] הוא כשהיה הבית מלא יבבב
[illegible] שאחרון כי חיקן כ"ע לשנה לעבר
[illegible] ר' יוחנן בן זכאי שכן היה הנשיא כותב אגרות ושולח
[illegible] את תרש העיטר ולא שרשבר כך עשה שהרי כבר
בימי חזקיה הבית יבבב. ומעשה הרב שבא שנה לכתוב שלנו
ליוחנן הכהן הסופר וכתב ושפרת מילתא מאכפנא והוסיף על
[illegible] תלתן ומחין ואף הוא היה בזמן החורבן יש לומר
[illegible] החורבן היה ונעלם שקטן היה כך שמעתי אני הדור
[illegible] אלמה כלל והלא מסיק הכא תא חזי מן תקיפי המאי
[illegible] מתלי הלא על ידי עצה וכבר נחרב הבית יבבב אב
[illegible] עיטין סעד והרי לא היו מיכן לא ביקן ולא פסחים
ולא [illegible] ומכן ועל אנו הסורר שלא שעה היו מעמדין שיבנו
הבית מהיום ומיטה ובעמידתן של שמעון שבה את ר'
[illegible] שהיה מזה את הטורקי שלא הטיל הכלתום ותוך
[illegible] שיבל ומחיק פרשת סוטה המתוכה בטהרה
[illegible] את הסוטה ונעלם שהיה מה זנה ואחר החורבן
[illegible] ויבן יוחנן בן זכאי הפסיק מים המרים ובני יום
הנה נמי אחרים מהיה יבבב. ואמרו אשתקד מי לא אעלו
יום לחנין מ"ה. ומן ומנין מעטר מהמה בר בכריות מן
[illegible] מהיה בתחילת הגאולה ומהג מפני הבית ושלא מפני
[illegible] ומים שהכר אפר הארמלה מי וטהיל ונרי ע[illegible]
[illegible] נגולי עדיה ומטני מהיה יבבב
[illegible] מהיה הראויה להקרבה ולא כלה והכי נמי בר מיס
[illegible] מעמות כל מקן שאין מכיר משמרתו ומשמר
[illegible] ויולדת שמתי אמתיו מכוונים שם אסור
[illegible] כל השנה ומהגיטר אות אור אני שמקן אסור
[illegible] אבל מה מעשה שמקנתן הלתן ומסגיל אבל
[illegible] שמות יק לעולם. מאי טעם מהה
[illegible] לעטרה ולכם ומעיטן פ"ו מי טהרתי
[illegible] יום שם דור כל מאחר ושמות מסמסות
[illegible] ואסור ושמות יק כל ימי המאל ושמות וימים
[illegible] מאחרי מאחר מיהו כל יום ויום הין מעמדין
[illegible] ומשוה ומחמה. ויש להזכיר ולעיין
[illegible] הרושה שלהי פא כל העושה מצוה אחת יתירה
[illegible] על עיעתא ומיכין לו וכל שר הא מכ"ל עקר הוא ואמר
[illegible] מהיה עלה ומכן יקן הבאן ומס הוריות פב
[illegible] ומשרין ל"ל שמבלעי אלהים מעולם הא יס
[illegible] ואכל מרי עלמי [illegible] ומחיש ומסל פא
[illegible] הכל זוכה ושכ שאלתם [illegible] שרים בחוריה
[illegible] ומשני שלא מטת שמע אסמיך [illegible]
[illegible] לחם מרים ומטמן [illegible] מהיו עולב שלם
[illegible] מהיו [illegible] ומרעיבין [illegible] מרכין
[illegible] ישראל כל שעמי [illegible] בלם
[illegible] מיכו [illegible] אחורי התם שלם
[illegible] ומוה כשמן [illegible]
[illegible] מלכים כאחת [illegible] ראשונים

נמוין אין עולה כולה מאיל כמו של עולם הבא שהוא
שלם ומלא לעתידים ומבריא עולם הזה
יצא: ר' יוחי סתם האחורים הוא בן הרם שונים ורבו
של ר' יוחנן היה וזקן גדול היה שהרי אף חזקיה
בנו של ר' חייא שהיה רבו של ר' יוחנן היה ר' יוחי זקן ומקולל
ואעפ"ש שכבר היו כמי ר' חייא בימי ר' מעלה תוהה כמו שכתב
כסור חזקי אעפ"כ הרש לקן ר' יוחי יזכון מהיות מהכל כמו
הל כשר מליקה. ואחר יוחי יקבלו הרוכן את תשובתם ויהוה
אחי חזקיה היה חתנו כראיתי כאעפ"ר ר' יוחי היה מיו עלי
היוחסין כמו שכתב נסור בן. וכיראשל ל' אחרל ויש תעמיר
ר' מיאחו ומגלת יוחס ומלו מה ר' יוחי בן דמעלי בן יהור בן
עיפרין. מיהו ומספר ל' אם הוא ר' יוחי תנא שכתב אור ר'
יוחי אחורים לפי שכל אחיו יוחסין שאינה שם כולן תנאין
היו ומונה בר ר' יוחי בן דמעלי בן יהור. ר' חייא רוכה רבנו
שפטיה בן אביטל. ר' יוחי. ר' חייא רבה נתחתנו כמו שכתב
יבמה מהמורות עיבה רבו המוסרה של ר' יוחנן כראיתי נפר
ליעב תלין. מהמים אין שורין את החלתית כפוטר מעבר
מימה ר' יוחנן מר' יוחי מהו לשרות את החלתית בצטן אל
אסור אל. והאמר תנן אין שורין בפוטל הא בצטן מותר
אל מתכ' יחרלה הים. ותנא אין שורה את החלתית לא בחמין
ולא בצטן ר' יוסי אומר בחמין אסור בצטן מותר. ואעפ"ר הכתב
מתני' ר' יוסי הים סבר ר' יוחי הל סר יוסי מחביבו ולא
מחבירו. מיהו תא הוא פליג ביוחנן. הכא ביוחנן
הוכם אמר לא שנו אלא בפוטרין הא בצטן מותר. ר' יוחי סבר
יוחי אפי' בצטן אסור אל ר' יוחי על חמם יגענו. נר הפ'
ר' יוחי מי סבר לה סב הוא כבר רבן. ומתר ושמעה מר
יוחי אחר מל חמם יגענו לגרים מישבתיו מאחר אחין הל
כמתא זי. ובר מי מר מל פ' מי טמאת הוא אומר שכיב
מרע היה יכל אחר דרים מי נפיר ר' יוחי בר אלעזר תלמידו
יפיר בר' יוחי. יכל. בר מיס תמורה פ' אחרון אחר יוחי
אין מעבלה מהרשות מן התורה אלא מעלה שלא נפש כי
תחטא וחטא בשגגה מדברי הסם מי זהו הדש המיוחד לשם
הוי אומר זו עולה. אבל חטאת ואיזם מדרש אחרין. ותנים
ר' אומר כל אחר לשם ליסת מיאורי הדשה אלם ומעבלה
יכול מעבלה פ' הדשי מזבח מעצמה. בר' אחר יוחי מר
מחוורתא אין חייב מהם מעבלה אלא על הדשי בדר
הבית בלבד. מאי טעמא דאמר הוא כי תמעל מעל וחטא
בשגגה מדברי הסם הדש המיוחד לשם יש מהן מעבלה
אבל הדשי מזבח יש מקן לסהם ויש מהן למזבח. ומקשי
בר יוחי אומר יוחי. ואל הסודר הא ואחר יוחי אין מעבל
מתרשת מן התורה אלא מעבלה. כך הוא תנו חם יש
לנו להסם נמשמע אלא הדשי מזבח ומעבלה אין מטמע
אלא עולה בלבד שהיא מיוחדת לכלו. ואעפ"ר דעזה לסנים
כיון דאיכא שום עולה שעולה כלו ואין מה לכהם מבון
עולת העוף שם עולה ורשים. ואעפ"ר דאיכא מוחה ועולה
כיון דייחד להן הפ' מקום אצל המזבח הדרה מיון
כולה לגובה. ואעפ"ר מוחה ועולה מעבלה. והכ
מתוספת ומעבלה פא עולת העוף שמוצאת את מוה
יצאו מוחה ועולה ידי מעבלה ויעלין מה עד שתעלה
ובית הרשן ר' הפ' חיר כשמוצאה הדם אעפ' שעדין
עדין שיבוע. והקטרה אין לוקן עדין לא נעשתה
מעשה. ואין מוחה ועולה בכולן שהרי קודם שיבוע הסר
מוחה ועולה כאחת לסר מליקת עולת העוף בזמים
מפי טהרי פ' הדשי הדשה. והא הרל כיפא מוחלת בה
עד שתעלה לבית הדשן הייב גוף עולת העוף ומכן ומעשה

[illegible]

[illegible] לי. היכן [illegible]
תורה הנה [illegible]
שנתן [illegible] [illegible]
הורקנוס חפרו שהודעו משה [illegible]
בעל תורה. וגם [illegible]
אשמה חביתם ותמרא לאחר שנתפרסם [illegible]
הר ראבי אל זיל שקול ונפשך על ראשמן [illegible]
ולא הוי אותו מקום בימין ערוף רב מרי הדם וכגון [illegible]
שכיחי עומי דרכים ושלמי חכיתא שני יסתם חכיות [illegible]
ניהן ומשום היא ולא יחפוד אית לן לפרושי הכי. והגר [illegible]
הנהן מקי ומתרא דאשתמחן בי הופקי שרעהו ומקן. ופרכי
ור לית ליה ור חכיל דאמר רוב יקיות הלך אחר המוכ. ושמעינן
שכ הדם דוכא ושופטני. ישר נכהן והא דפרכי שכל [illegible]
ומאור מעומי ומס נפל ומי אינם [illegible]
מאורמי. הוי יתבי. הלל האי חכיתא דשרא ליה [illegible]
ואהבוהו יקמא ונהרא לאשמה חובא דישר נכהן. בהוא
גר. שחוט ואשכח ר חמטא כן טריפא לעפרי כרוסיה [illegible]
ונסור מר מרין כתבת נעת ועיל נמי ומעלה בסור רב חנ
מנהרדעא. גר מקא דעיולכי אמר רב יהוד מבוי שלא
שתתפו ומן עני מיתמה רב יעקב בר אבא ורבא ומ

יעקב ר יעקב בר אחא הלא שון. גר נפל מ [illegible]
ל סימון ור אלעזר בר שמעון הוי יתבי חלק
ואמרי ר יעקב בר אחא אל חד לחבריה ניקו מקמיה
דגבר ואיל חיי אין הוא אל איתי ניקו מקמיה יגבי בר
אוריי אין הוא יסי הרי שהיה ירא חט יבעל תורה ור אלע
בר שמע נמי ר היה ונפטר ונגע נמי ר פלחיה נאגרה
ההשוער את הפשלין שמע מינה דר יעקב בר אחא
זה היה מי התנאים האחרונים. וגר נמי באלון מבחן
מעשה בגוי הדור שמת אבו ובקש לחלוץ ולא הניחו גדול
הדור עמו אמר אמי גדול הדור ר גדול הדור שמו ר יעקב
בר אחא איכא דאמר גדול הדור ר יעקב בר אחא גדול הדו
שעמד הרי שהיה תנא ונקרא גדול הדור וכי נמ עשיה
אתחמי יטקבו כיומא פי שחנצר הים ויכאן כוכבים
ומרקחשיב ליה אמר ר. גר דמיטו ר יעקב בר אחא תנא

יעקב ר יעקב בר אחא שהיה אמי [illegible]
גר נפל ירמיות הל ותפילין תר [illegible]
הכסף הכוע חולץ תפילין כרחוק ר אחות ומניחן נתלו
הסמוך לר הר ונכנס ובני מש כה אות אוחזן מיד [illegible]
ר עקל אות אוחזן נמצא ובירו ונמצא יכל עד אר [illegible]
מיה ר יהוש בן משה ר יהוש כל הל גולן מדי
ואוחזן בירו מצר לבן אמר יב יוסף מיה [illegible]
נחמן ונבנר שלא תהא ישעה ישלח מחמת ירא [illegible]
בר אחא אר זירא לא שנו אלא שיש [illegible]
ולונשן אבל אין שהות ביום עשה [illegible]
גר מכחן מבים ומנחן פס כמה [illegible]
מהו ליכנס מהן לבית הכסא ומקמי
מי ופיסל אמי תפילין [illegible]
הכל חולץ תפילין כרחוק [illegible]
של תפילין ומן משמ [illegible]
ובלה מאחופה [illegible]
ובירו אלא [illegible]
הומיל והלעו [illegible]

[illegible] הכתב [illegible]
[illegible] הכתב שם לא הוצרכתי אמן פסורר
[illegible] זה [illegible] אמתי [illegible] לי. על האז מרת דבעל (שם
[illegible] רשי לא אינו כלוב תשר ולקחין מן הגוים ותהי הגוי
[illegible] (שם תורת ישל היינו (שמה מפי רבי האזמרות
נמצאו מהלמן והכשיר. ודהי רשאר התורה נמשיר על ידי
שה מתב מוכיח בחסיחה ויתחתת ותגי. ובשעטנ גם על האזמרות
על מה לא לסמוך שנמצאו מהלמן. ועוד לי בין (פי' ה"ל בין (פי
לת מה מענן הזמנה דעיבור לדמלנה יפליגי מה שני ומסמ תוך
ומשם לא אמירו אלא מהכשר תורה חרמנ כל עוי מהמה וחיה
מקודה כשיר (נתוב אפי לא עבון (שמן ומכלן וכי אזמין העוון
ראשונה הזמנה אומרת אב (שטרן (שטרות אז (אלומה הריטו
יכן (רשנב. מנמ לה ובעל התאור דכי היכי דפליגי מהכשר
תורה פליגי מאיסור. ולא מהזמנה סב לא פליגי רשרי (אישל
(אשתמושי סהן. דהג מסא דעבכין עד עקה ולא הקרש עקה
ומ מהמ עקה הרי הוא מדי (מ תאחר ופי עד עקה כלומר
מין נדר דין עקב. ולא הקרש עקה. ואין עקה מין הקרש.
ואילו עקה שרי (אישתמושי בה כדמסיק התם. ואילו הקרש
אסור (אישתמושי ביה. ומשמ דוקא משום וכמר נתקש וח
הקרש אסל מהמה לא. ומיהו יש לדחות דמשום עקה
תנא הקרש ודאמרן דמי מעל ליה לרבינא מסא דנדרי ומייתי
לה מ מאורות השמש. ומיהו לא דמי. הני הזמנות מסיפ הם
ופס נמי הטר נדרא מייתי שוכם מהזמנות. ור יעקב מתם
מתם זה תלמיד עמי ורבי הורה הוה מלמד כפ מהמה המקשה
אמ רב יהוד אמ שמואל שמת הגדרן שאמרו מקום שהגדרן
שמתין ועד מה אמ לה ההוא מרמנ ר יעקב שמה כי הוא
כי רב יהוד אמ לן שמעון מעמי מ"ל מגדרן רבא שמעל
ל. ומנ שמואל ממקום שמתין ועד מקום שמתפטטין וכו
ומסמ דקאמר כי מה נעשיה דר אסי עמ"ל מנ (נקוטינהי
ושמעתתא אמ לה ההוא מרמנ ר יעקב שמה הכי אמ
אסי אר מנ מנם שמן אשה מקמת מפחת משה פרוטה
מן אין יהיע מנה מפחת. משוה פרוטה. והתנא אעפ שאין
אשה נקנת מפחת משוה פרוטה אומ יהיע מקנת מפחת משוה
פרוטה אמ לה הכי תנא הלא מחלפין ותנא מסי אעפ פי
שאין בן שוה פרוטה ושע. משום אשה מפחת משוה פרוטה
לא מקנא מעשה. ר יעקב כי הא מנ גר מקדשי הל
מקדש מעשר שני אמ מהקדש מלגרל דר מאיר ור יהוד
מנמ אמ רב יעקב שמעתי מימה דר יוס תרתי שגגת מעשר
ר יהוד ור ישגגת הקדש ור מאיר אמ. וחבירו ר ימיה היה
מחמיר מהמים שמעמ יתנו ומ ר ימיה מר תמלפמ חסנרה
ל הכי אמ הכי מדמה מחזק הכתי הל אין מוציאין מידן וכ
ונמנ אימנ לה מנם מהמ שמחמר ומפליגי ר יוס ושמל ומ
גר מנמ שכיב ומאיריקן של גוים פ כל הצלמים ומעילה
פ ולר חטאת מנמ שטמתמה מעלה מאותכין מהמים הכן
שמקמס המלן וכמ. ומכמה מנו מקמות מתלמיד הוכנו ומלין
משוק שלר יוס ועם תלמידי ר יוס.

יעקב רב יעקב בר אבא מתלמידי רב היה. גר נפ
המעמיד הל המעמיד אמ חבירו חכית ולא
ייחדו לה הכמלים מקום ומ. תגר נגר מנ ר ישמעאל אמ
לא מנמ דעת מנלים ומ מר אינ סיפא. ייחדו לה הכמלים
מקום וטלטלה ומ מר אתמן לר עקי מנמ מנמ ועת כמלים
ומ מר אר אמ מאן דאמרנם לי חמת מלכ מחר תנא מ
חובלנא מאנה לב מסותם תנגמה רב יעקב בר אבא מיה
ומב שטלה עד מנת לגזלה ומ מר ומלה ר ישמעאל אמ.
ופיפא שהניחה מקום שאינה מקומה. ור יוס מנחב
מקומה מנמ. ומסמ ר זמנו מתמני כמה המלה ר יוחנ

[illegible] נכסיה
[illegible] דעתיה היכן
[illegible] מעשה. ועל משום
[illegible] ושל שתהיינה
[illegible] נשעת סתנה ובלא חלה
[illegible] ולא שיר כמחמר כחוב הסמ"ל נגבה.
[illegible] אחרן אחת רבה מר אבוה ה מנה פלטרין גדולין ר
[illegible] נכסי אחר והעמיד ולחות הנה אותו שהעמיד
[illegible] מאי טעמא לחלק הוא ליבני בעלי הוא דאחר ובלא
[illegible] שיר ויהי ואחרת משרשיו מזוזה חונת הדר הים ואחר
[illegible] מיתר הך כיאחר ואין דבר יודע ונגמר לבית נלא ולחות
נסובה של חג ותליב כה ליהוה ורבנן נעלם וסדר זמנם וחיים
לא יהוד במזוזה משום חל יהוד לשמו ואחר סוסה ויירד
המע מעש ושעב נסתם סוכה לית לה ולחות מין ודיירו הכי
חוצת הדר הוא מיהו גבי שאר מצות מליגי ריחיה בגיטין ב
השולח ליחין סמים מן הגוים מכל מקום ובלבד שיהו נתבין
ונחלקת ומעשה בני אחר שהיה כיב סמים בעדן והתיר
רשב"ג לרחץ חמט. ומיכי השתא רשב"ג עוכר (שמן בעי כתיבה
לשמה לא בעי דתנא ציץ זהב אי שלה עליהן עיר מהמה
מחמה פסולת עיר מה טהורה כשיחת ואעפ שעבדן שלם (שמן
רשב"ג אוב אף עיר טהה טהורה פסולת עד שיעבדן (שמן וכל
ולא יתעסק (שמן ובעל (שמן והייט דומיא ד מלית
חלב ושמוא ואחר גבי מ מלית בכלל טוב (שמה אלמא
ורשב"ג אעפ גבי סוכה מסתריב סוכת גבוה ילבנה יכלבר
[illegible] מתקנה כהלכה מיסתר מה חסדא יהוא שעשויה לצל
[illegible] כהכי ואעפ דסמ"ל גבי סוכה תעשה לך יהכא מין דמתמן
[illegible] מאי טעמא מיל רשב"ג ועוד דכבי עיבור (שמן לעל ואעפ
[illegible] יכן ומכשרי ספרי שכתבן גוי ואעפ שאין כתמן
[illegible] מקום לו דלקלו מטוב אזכרות שכתן שאין קדושין
[illegible] (שמן [illegible] בגיטין פב. וכשמת ב הטעה לרבי
[illegible] לכתוב את השם ותלין לכתוב יהוה וטעה ולא
[illegible] מעבר עליו הלאוה ומקרשו יסרי ב יהוד ואחר אחר
[illegible] בשב מין המוכר חלב שמרת בעל שיהו כתמן (שמן וגבי
[illegible] (שמן הוא דהא מיכל רשב"ג השתא עיבור (שמן ב
שמה לא בעי מכלל דבר הגוי ואו (שמן חשיב גר
[illegible] מ מ נזיעה חלת תורה ורבי טיר עשמן ועשמן אין
[illegible] לאסור מטוב יוצא מהן מעבר הים. ורבי
[illegible] (שמן ואסר כטוב מיחלוכי מיחלוך מי מזרבי מזרבא ואי
לא מלינהו אנא יבטיעשמן ועשמו היין טעם יבה מעבר ש
[illegible] את המשמת מצה המשתמרת (שב מצה ישמן מלו
[illegible] משתמרת (שב מצה. ומ יוסף חל אר לא מצות
[illegible] את שמעת המיוב מצה הנאסלת (שמנה יצאה זו שמע
[illegible] חלה לעם ולור ויכה עבי רבינה משתמרת (שם מצה
[illegible] (שם מצה מעלה הוא מיהא משתמרת נטלה ההיא הבר
[illegible] מלאכה אמרו הונא נצבות של גוים אדם חלה מיסו
[illegible] טמא מצה בחמוצה משום חלה נחת (שמור
[illegible] תורה ורבי טיר יעל כהו מצה מאי טעם
[illegible] טעם (שמור (שב מצה שיהא (שמור
[illegible] תורה ורבי טיר לא כמו שמור
[illegible] מין ומיתיב שב שמור מצה (שב
[illegible] מין שמור מצת פסח מיהו שבעטמן
[illegible] רעתו (שב שמור מצת פסח מיהו ההיא
[illegible] גבי חלה ומסתרי בל לא אזכרות שבטמן
[illegible] הכב נגשי ב הדין הוא אחל (לא
[illegible] שמע (לא מוסרי [illegible] לא שמע (שמן
[illegible] ומריך ומעבר

עלה חלמוס ולקרשיה מיחן ולא כל יהוד ותבין הרי שהיה ערך
ומתב את השם וכל עיר אפ תמ ר יהוד עכ לא לאו יהוד אלא
מרא מזסה אכל רבולה ספר תורה לא משום מיחר מעמלי
יתו קפ ל. ושלב מטן הכמ עיטר (שמן ומתם המלמור מתם
כותה הל לעשה מוסיף הת מהעדן הוא מאתם לא מ אמר
הל ספר תורה שמכל לפל גוילן שלו לא עכרתם (שמן הל ספר
תורה כיר מי הל מר ולא אמר מתוך שאתה מחמ להפסיר מעמר
נאמרן אתה להפסיר ספר תורה ואכי פלגא מל אמהו ומעלן מאמרן
מבי מיטר אמר בו אשה אין עבר עשה אלא מקום המעבר
ומקום המצוה ומקום הזמן ומקום הרי אמת מעתרת כל אדם חולה
רבמ לה עבדה ואמר מ מל מלה מל דת וכל דבר ומן מעבלת מעשה
רבמ ועשה לה פליג אי מ מעבה לאי או אמרינה ומבר מעבה
משום ומבמ ספר אבל עי מבר לא אשמרן רבבי (שמן ובמ
פ' אמת כספר היטר בתקון סת אין סתבן אלא על עורות
כהמה טהורה וחיה עהורה מלל ומעיר לעבר העורות (שמן
ואם לא עבדן (שמן פסולות כראמרי בהכודקן גוילן שלו לא
עכרתם (שמן ומלום. ואמת לת הילכמ הכי ודא ליילא מעבדי
מ עבדה דן עבדם דאוף מתרצה ועבר מעבדן התב מהרלא
הילכמ טהה דאר הדומה (אן הומה הא ומשמ כתבי אמר
עבדן דהכ יסמ עד אעפ שלא עבדן (שמן ומשלב אף עבר
מהלה טהרה עד שיעבדן (שמן ומשי מ דהסבר תב מסמ דאר
הזמה (אן מלמ הא ומי (שמב כבר (מת דאר תב ומתר
מהמה ומשלב דאר עד שי עבדן (שמן כאבי דאמ הזמה מילמ
הא ומין ומכשר רבא יתב מלא עיבור (שמן כמי שלמה מעלן
מהמה (שמה ועיבר מיקום מתבה (שמה לא בעי עיבר
נמשומ מה שולא מעיר הכב אתמלן ומשלב עיבר (שמן בעי
מהמה (שמה לא בעי ושב מבר שחזר (סורו מחמת מאה ומכון
(שמה מכלו ומלב אתי מעיר מכן מבי עיבר (שמה מותר
ויהא מבי מבור הרי לן לבא ומלב לא בעי עיבר (שמה ולא מלב
(שמה. ואב כאתה (מן בתם לבא (אן מבי הא אלא (אבי
ואב הוה ליה (מא (אבי ודאי מבי הא לבא מי ליאן מבי
הא והוה ליה (שבי דהבי אורחיה דמ(מורא ודאי אלא ל
מלעולה בעי (שמן ולא מבשי אלא הבי פרל אדמשמע מבי הא
מבלא עבד ואב ומ עד עיר כאתה טהורה מצאר אעפ שעבדן
אלא (שמן דהסבר תב כאבי מאו הומה מילמ הא ומין עבד
עבד (שמן ההומה לא אר עיבר הם הא מ מקום עבד
(שמן כמן מילמ הא והומה לאחר מבי מבם הא כבתם
(שמה מלכב אוף מל עיר של סמ טהורה פסולות עד שיעבדן
(שמן דהומ (אן מילמ הא מבם אלא הא הומ מקום עבר
(שמ הל עבד עבד ומבבב (שמה מלשמה בגירא מלא מעיבר
מור מבא מבם עבדן (שמן שמתר לסמב מלהן שבר הדעמת
אן (מלמן מל גבי כהם דהומ (אן מילמ הא אלא עד שכמב
מלן. וגבי שרב כבר (מת מי מ מבמ (שב מת הא עבד
(אורגן (שב מת דהומה דבר אריבה (אן מילמ (רבם אלא אב
מבמ מת אלא (אבי לא מבי אריבה (שמה אמר אי גבירי
בה (שמה דבהומה דבר הכ מבמ. ובל מבלה (מב ובהמיהו
אבי כתב ומבם מרשב. ומאיה גדולה הם. נמצינו (מירן
שבבר עבר (שמן ואם גבי מעבדן ומבמ מעמד מל גבלן
ומבייבי מבייעדה יש מ מבמ ומבי אדמה מבמ ומבמ דבר
מבי מבמ ומא אנא גבירא מבי מיר ובעבין הה הבוי
הגאונ עבר גבי ומבמ (שמה מבמ (שם מבמ ומבמ כלבת
האזכרות עבר לבמב (שב האזכרות מבמ בהמזמן כלבת
שמן אזכרות שלו כבב (שמן אינו מלום. ואבלם מבמן (מב
יהוה וכתב את השם עבר לך יהוה להעבר מלא זולמום
ולקשן אבל יהוה (שם שם אחר אין עבר לקדש אלא (שם

מיכי רשת עליה. כי יפשר את כנף ולא כתיב [illegible] מיעיה לחיבר
רהמן לא כתב כי יפשר את כנף ובתיב אלא שלא שקר כתב נמי הכי
ריחוק וכי יפיר את כנף דלמי שתרוייהו אבנו שיבא את הגויה ואבן
כתב שתלר מן הגוי ושלמ כן כתיב הכא מן הגוי נמי דרש נבר ״
יעקב

רב יעקב אחוה דרב אחא בר יעקב גר בהל
ראשון ראילו הן הנשיקין תנא אמרן לפי שלם
ואדע למה נאמרו פי עושה שריפה הוצרך הכתוב לומר ומת איש
פי ראשי לחיבתו ומת מהן יגע ומת איש מרמה ולמה מנשואיהן
לא שאין דרש ודהויה כתב בה לאבני כדאיתליה ובכא כדאיתליה
כן כתב מנשואיהן כן כתב מאכלהן ומשקיהן אזהרה לכהן מאכלהן
חטאן אי לאכלי ובכא מהיכא דנפקי להו עוכש מיהתה עבדי להן אזהרה
אלא ולתכי אבוה דל אבנן מאי אר אלעזר אל תחלל את כתר
והזהרה מתקיף לה רב יעקב אחוה דרב אחא בר יעקב האי אל
תחל כתר הזכר ולהכי הוא דאתא האי מיבעי ליה לכתבינ
אל תחלל את כתר יכול מהן שישיאם כתר הלוי ולישרל הכתב מדבר
הלל והזהרה לחילולין שבזרע הכתב מדבר כמוסר כתר לשבט זרע
כמוסר כתר שלא לשבט אישות הכתב מדבר ומשכב אבל לא כרם
אל תחל מאי אל תחל שלא תרתי יתחל ושון חילול הוא דהכי
נמי דרשי בגר אבל מיבעי ליה ״

[illegible]

יעקב

[illegible]

יעקב

[illegible]

יעקב

[illegible]

[illegible]
[illegible] הקנים [illegible]
[illegible]
מי תרומה כלל [illegible]
[illegible]
שנפלה [illegible]
שנפלה לך חולין וכל [illegible]
על הדיבור [illegible]
ומחוורות מן המשנה ומן הברייתא ומן הירושלמי
אלא לך חולין לכיטול תרומה ולא [illegible]
הייב עם הטיפור. ושיעורין ששיערו חכמים בזיעוע נטלה
ולפיכך מיה רבשר ועשמות כהדי נשר ולעלמה
ולחר כשר כלא עשמות הוי אלא על פרחך בלא [illegible]
ולא ליה שלא אינו בכלל איסורים הם. והא ולעלמה אשלמה
נטלה כשמטל ולא ולפיכך הטליחה ודיים לן כשמטל
הכשר יוצא ויורי ומן אלא אב מריח ומלח ומלמה
כיון שעיין ונטל שיין טליחה יקיים לן כמי כשמטל
מליח הרי הוא כריחה לעלי וכשנמלח הזרוע עם
מלע סחוך לו מן הזרוע ואין כאן לכטל
מחט. וכמה. כדע אותו מלע דשמעינת הדהי
הנשר כפליטת הדם מיהו עיר ושוחן של [illegible]
פשאו הנשר הסחוך לו יבר בכל הנשר ורב מרי מן [illegible]
מיחלחה ליה חתיכה ונבלה כהדי שחוטה ואפר ליה ומלח
מיהא ראמרי לאסור עיין ומעב מישום דם לא מיתסר
דהא הכלי היה מעזב אפי הכי אסריט מישום עיר והכא
והכא נמי ליתסר כיון דמחות דם אי יחתוך מהום הכלע
ובלל הסור דלל כיון דמיים לן הא דאמר שמואל מלח הרי
הוא כרותה ולעלי ודקא כשאינו נאכל מחמת מלחו אבל [illegible]
מחמת מלחו לא אמרי הרי הוא כרותה הלי מליחה [illegible]
לל דנאכלין מחמת מלחן. ועיל עיר של דרשי [illegible]
כטעם מחמת ישור מעב ומלח ליה כהדי אילל כיון שאמר
תורה ומכל לל נסחט אותו הכלע ויצא טעם הדרוקה
ושין ועשות חתך הסחוך חתיכת זרוע כיון ואין כאן
כשר האיל אלא טעם שיצא מן הזרוע הלל כמשעלה
משעריט. ועכל כיון דלא כל נטלה נמים אלא [illegible]
נטלה סתם שחם בא לכטל משיר משקין שלא מים [illegible]
ובן אם בא לעשות עלי. דדר הרי זה בישול [illegible]
אם כל שעה הגר תר מים אין לי אלא מים שאם
משקין מעין אחרת הן ואם מים שאין [illegible] טעמו
אסור שאל משקין אלא כשר. ר אומר מי אין לי אלא מים
שאם משקין מעין הל וכטל מעשל מה ומסתמא עלי
דור אינם מעיתו ולכל דבר משקין שמפיקין טעמו
אסור ומים מבשלהכלל אבל מימי עצמו הייב
דור אינו עשרדהי ומשום עלי אש עובר משום
בשל דיק ושאר משקין אינו כיון דאמר [illegible]
ומסר כיון דמשעל אלא עוקר משום מבשל [illegible]
זה כדהי הכל הרי בישול הלל הוא נטלה [illegible]
[illegible] מים אמר [illegible]
[illegible] אבל [illegible]
[illegible]

[illegible] שמעלה [illegible]
[illegible] סבר כאן שריכה על שבל שלחן כמלה. ר יוסה בן
המשולם אומר ועוד בא לך ופמה לחדומע והלכה כרבי
ר והיין טעם בר אליעזר לית ליה חמפרא ראמר אסור
ואומר על בן מותר דהיכא תיתי מישרי פמה ומר יהשע
מחלק פבל ליה כאן ובעור דר יהושע מפרלה ירושלמי דהיין
כל אלהום ומכן דלא טעי כשיעוים ולכם לאיכם אההום
אשמום ואתי לחשוי אלא מישמעם ולסר ומיכר עלי
שיהא נכה ההום אלא ולא הם ליה שמי הלל בעלי בב דהיין
שיעור לתוספת ולא אתי לחיטעי הכא היין ששית שלשה
ראיין אותו בב להיות תוספת על אלא לתעלות המדומע
ואי נעי מהכי לא חשיב ליטלם אלא שתרומת מעשר
נטלת באחר ובחשבה ובאנם אלעזר בן גמל ומסני
בחנם ס כל המטהות באות מצה מה תרומה גדולה נטלת
באחר ובחשבה אף תרומת מעשר נטלת באחר ובחשב
ומה תרומה גדולה מצין יפה אף תרומת מעשר מצין יפה
יכין ותרומת מעשר באחר ונעין יפה נמצא שאותה תרומה
יותר קשה מן השאר ויש כאן יותר מאמה הלל שיעורו
חכם אחת הנפל לתוך ההיתר שיהא ההיתר יפה על אלא
ואר בראית ליה ולאר בראית ליה. נמצאת אחר טעם מרבי
יהא דתרומה חוסמת חבירתה הכתהוא דאסמכל מצאו כתבירתה
תרומה אבל בתר הטהן טעם והוא של תרומה שאר שתני טעמים
דנמלה ובגד ואור יש בגדרן שאתן טעם דסמכ ס היתר
ובר מן האיסור חוץ מחמל וחלב שחוטה מותרת והא נמי
שפיות זייקו לה כחלי ואפי ולשי הלל הוא איסור הכל הוא
הלל היכלו אף בכיטול שלו והרי הוא מן המכן והא דכל
איסור שבתורה לא אמרינ אפשר לסוחטו מותר ואינו
נכשר נחלב איכא יסר ואפשר לסוחטו מותר ואפי שמפיק
היתר הלל הכלו נמי בחלב. והא ותן כמה שביעית פה
ומייתינ לה טמאי ס הרמיות אין מנשלין יין של שמיטה
בשמן של תרומה. ותיריך ריטל אחא. לא אתקן לאמי עלי
סחיטה לא ומי לאיפסר לסוחטו ורב יוסף נמי שני הלא
אפשר ראי שחוט טוכא לא מפסיר כשמיטה הל הייב
טעם ראי לא הפסר שמיטה כבר ליה כסחיטה טומא ווקא
כל השאר יצא לא אתי לרי פסול ראמר מכאן מרבי
ומית הפסול בשאר נשן אבל עלי ירי שלא נטלה כיון ה
שעיקר בשן אין זה הכאה ליה פסול ונשלהי מן שמיטה
שביעית אוסרת כל שהוא כמינה כמוהן טעם וכנרים
ס הטור מן הירק מייתי נמי כי הא דמשלם מינה אוסרת
ואכילה נמוהן טעם וכי היכי דסתרומה נעלן מינו מינה
ומשיב ליה ר ר יהושע בן לוי בן המשולם לבר מן האיסור
הכי נמי נעלה ולאים נעליה כשאר ומאתים כי האי שיעור
דכיון דאיסורא נעלה ולאים ולפי דתרומה ונפל איסורן
ונפל הנלאתן בר דשיעורהן שוו לבר אל עזר נעלן
היתר מאתים שלמין לבר האיסור ולר הוא ר יוסי
בן המשולם כמאית לה ומה שמתכ הטעם ומי סלי ליה
ולאי כמאית ליה אלא דתרומה גדולה אית לה שיעורא
כיון דתרומה גדולה אפי כל מה דאיכא תרומה ובכל
אם מכוטהו אקרא ונכל מעשר מן המעשר בפרט מתרומת
מעשר והייב אחר מחצה ולא לכל [illegible]
וכל ומה שהחמירו בכשר שבמים [illegible]
כן בשאר איסור אלא רוקא [illegible]
דכשה שיש בה חפרוח [illegible]
והוא הלשור ובמשר נעים [illegible]
אינו [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] שאין [illegible]

[illegible] שהרי כאן אין יוחנן [illegible]

[illegible] כראוי כלא והגיגה [illegible] אדמה

[illegible] אמר וכן כמו שמתני ומעלה שור

[illegible] הכא כל מי שהוא חבר הלכה

[illegible] והשפתותיו וכבשת נקבר מיתתי לה עמי

[illegible] פסולי המוקדשין כתחלת הבמה ואף רב

[illegible] מלמעלה על מלא אין מירי בהיתר ומירי

[illegible] ההוא שיטים ושני ראשים ראתבים ונמיתלא קשין

[illegible] גבי מתנות כלפי חוצה ראתבים המיה

נמיתי ידים ונמי מלמעלה מרשכל יהיה מהין את שתי

ידין כל ידיכם שתי זה מנה אב כמל מנחת שמן ידו.

כל מסיבה דכהנה הרי כאן שתה עד שיפרוט לך הכל

אחת אזלה אלעזר את לה כל האור דבר מנה אחרי

חמא גאולה ועולם כראוי נפ כל הנשר אהיה אבי יוסי

ומי זה מגולי נש וחוזרי לה ראעיגיא אתמה מתנ

והור מפרש לה מעשר לר יוסי דחיהו אחרה ומשיבה

ראשה לו ומר מע אחרו יגב עמי מלא דהיתה

אוטלה ל חזקה כשר ומיה ר חיים מעשר יוחן אם יסל

את ושלשל שחוזה עד משה שלשלת אם לחו אז

ראשון ראטון אז אחרון אחרון ונטיר אפב מיכן

גב כל שאעתה מתחרין כחפי חלתה כלאי כתרלי

אחרה מעבר לא אחרו אז רב נחמן בר יצחק אף אין

נמי תניתא אר נחום הלכה בר יקוכלנ חל מאשאל

בקנו מאבא שקכל מן הדוגות שקם מן הנמאים אלה

ומשה מסיב כזרע חרל וסי ואילו יהושע יכלב לא נא

[illegible] אמרו שלב יהוש בל גב נגטן פ השולח

[illegible] ומכא ישר את נכסיו והיו נהן עבדים בין

[illegible] בין שנים הם יעצמן כבחורין אבא שמר אמר

[illegible] יעצמן כבי חורין קשים לא הם יעצמן מכב

[illegible] יעקב בר אבא אמר יוסי בל הל כאמם שאול

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

יעקב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] היל משם משה שיעל
[illegible] תבות יותר מס וכן שאין
[illegible] שיש שם רוטב ותבלין ויין
[illegible] שמתין לבטל ה חיסון הם הכי נמי
[illegible] אלא שמחור לו שאין נחתיכה ליתן טעם
[illegible] ה בחתיכות ומרוטב הכל חוזר ואין לשער
[illegible] שיבלע רבה היותר על האיסור מעשים
[illegible] הרוטב וכל מה שבקדירה

ויעקב יעקב הדיבא גר נשאלי מ לא
יחסור הלא היה חוקר ניר שיח
ויישרה קו עץ ויורד ועשה שלו. בעל מיעה יעקב
הדיבא חרב חברש עצם של מי חל תנייתה בחעילה
מ ולר חטאת שרשי אילן של הרשע באין בטל הקרש
לא נהנין ולא מועלין וכו' עד רבינא אמר לא קשיא רישא
באן כתוב יז אמה משרשין של הדיוט ובנעי נשרה
הקרש בתוך יז אמה לאילן וכל יז אמה בתר אילן
שדינו ליה דאילן גופיה משרשין לא רבי ושרשין עד יז
אמה יבקי ומשכי לאילן טבי מיז אמה לא חטי הנאה
ולאילן משרשין ובקי חוץ לז אמה וסיפא שרשי אילן
הקרש הבאין בטל הדיוט דהתם לא נהנין ולא מועלין כתר יז
אמה והאי דקתני לא נהנין לתחתיה פשיט מיהו עצים של
מי אמתא מסתקים לי מי מרשיט הקרש אי לא ואמר דבי
מת מהיאש רב פפא הוליה הך תלא אמרא דרב הונא
בר רב יהושע משמיה דקא חפר ובא לייץ שרשין
ומוחין שרשין היה רב הונא בר רב יהושע מוחין ובא
ליב תקא היה יוצה שיחדר לו ויה שיבשא ובא מאי הא
מלא לאה אתה מעכב השרשין אל ותן היה חופר טרוכן
לין שנדין אם הוצא נמו מן ויהי העצים שלו. אי לא מר
יוסף ויה ליתה קוצא ומעלה מב החזר ל. ושלא
אתה עשה היל אחרי ויה מסלהי מהא והכא
מ מייתיה הא שרשי אילן הדיוט הבאין בטל הקרש
לא נהנין ולא מועלין מאיר ויהיה לאין העצים שלו ובא
שיתני היין של מעל האילן רב תקא אחרי ויה מגולה
ליה דרחה בוריה עד ואמרי לה הא דרב
ויבי שהחזיקו בים לא הלל דבי ולא תעל
בחזקת רבים ועצין [illegible] ישאל לוצא
[illegible] העצים שלו ומכיר
[illegible] עלאי [illegible]
[illegible] ויבקי יבשא רישא כתוב יז אמה
אילן וסיפא חוץ יז אמה ישאל ולאיבי מישא מועלין
ולא יהבי תנא אמר לא שאלו ובין כתוב יז אמה
[illegible] יז אמה לא נהנין ולא מועלין [illegible]
[illegible] כתוב יז אמה בבי הקבעת האילן הלא
[illegible] אילן מיהו ועצין בנית הקבע הדיוט אילנות
[illegible] של חבירו דתן בהחוסר את הספק דבעה דקבעינן
מה [illegible] לר חכם אור יוחן הרי זה בנה תחתיו ה
[illegible] ויחוקה להן מלא אמה יסלו ורבינא אמר הכי ומסקינן
[illegible] אם יוסף אמר רב יהודה [illegible] אמר שמואל מר
אמות עד [illegible] רב אחרן אמר שמואל מר ועד [illegible]
ותנא נתבטלו [illegible] מר אמות ועד [illegible]
כותיה. ולעצין [illegible] כלאים [illegible] הא דתנן [illegible]
ית נחרן בעטע [illegible] וגר עלה בחבלה
[illegible] שמואל דבי [illegible] יב [illegible] ה ואמר
[illegible] גוש על העבודה [illegible] נבנים
[illegible] חוץ יב אמה [illegible] שמואל אמר
[illegible] יב ותני בן קושב על ומר [illegible] בשעה דעבה

על דברי השעה כלומר תנא מתרוהו יהלוגתא [illegible]
ישמעאל אומר יב דעקי אומר ה. ותנא אחרון יב מה [illegible]
הייב ר' ישמעאל סתמה. על דעתה ור' ישמעאל אסור לסתוך
ויעבן אחרון מותר ולסתוך נמקדיש שהרי תנא הקדיש ב
אילנות מטע עשרה לית סלה הרי זה הקדיש את האילנ
ואת הקרקע שבינתן שהוא פורה פורה כורע אחר שעמי
בב שהל כסף פחות מיסן אי יותר על כן הרי זה לא הקדיש
לא את הקרקע שבינתן תני רשיה שיעור זה דקא פחות
מיסן הרי כאן עיכוב ומבריר יותר מדאי. ולמי שעי זאי אי
יותר על כן הרי הן מרוחקין יותר מדאי ואיכ אור מקדיש
בעין יפה מקדיש ואיכ אור בעין יפה ואיכ אור דרן גבוה
כרן הדוט לעצין מכיה והקדש והבא לא חשבה מקורב
ומרוחקין מרן מכירה ולעצין קוסה ב אילנות בתוך של חבירו
לא מעטו חילוק הקורבא ולרוחקא כן וכמס לנטיעות לעצין
שכיעית מעץ ונטיעות מטע מ לית מאה ולזמים ב
מטע ר' טאיה בשמעתא מיהו בשהן של ב עב אחם תנן מתחל
מסב שניעי מעטרת וחורשין כל בית מאה בשמלין ומכיר
ומאה יהא מניהן ר' שבב אור כדי שיהא הבדר עיסר כמלוי
יבה מוסר את הספק מפר מאה מלא בדר ובלוי ולעצין ביטרים
מי ואו תנאי הושבע כל אילן המחוך ומעבר חברו בתוך יז אמה
בלן הוא ואין מבאמן מטע ביטרין ולעצין אילן ומקשו מרן
ומקעבו הוא לחרץ מי ואו ומפקין שנמא ברבי מוקמיה
ולעייל הוה אזלינ בתר יז אמה. ולאם שרשא חוץ לחרץ
בתוך יז אמה הוה אמרינ טבל וחולין מעורב זה בזה והאי
תיובתא אפי לריבא לריבא מודה לעולם דיבדת אילן יז
אמה מלעצין ניסל תנאי יהוא הוא תנא בפ לא יחפור
לא יטע אדם אילן המוך לשדה חברו אלא אב היחיד מחט
ד אמות ותני עלה ד אמות שחברו בני יבנות הבר ואו
שמואל לא שנו אלא בחוץ ישר אבל בגבל ב אמות ותנא
בוחיה ובר נמי בהחוסר את הספק אי רב יוסף לא יועבר
עיבורא הוה בדוחק דבעיותא ואמרו לו רב יהודה ואל
זל הב ליה מלא בדר ובלוי ולא יועבא מלא בדר מאה הוי
מיון דשמעתא הא ותנא לא יטע אדם אילן ולא ער ד
שאחרו בני עבות הסמ שמ מלא בדר ובלוי ד אמות
ויוים דרעיתא בבל הא ואפי הכי פשט רב יוסף דבעי
לאיתן לה ד אמות ואב בייתא דשתי אמות הוי מוני
לה הרי מה מלוקין בדיוק ויחוק האולטת ולא הבנתא
[illegible] כך [illegible] בעבר מטע לית
מאה [illegible] ולא יותר [illegible] ובעצין ושמה הייב
[illegible] ולא חוץ שעיר [illegible] שבל מקף ולא יזעבא
מאה ובין ולעצין שכיעי הלסט [illegible] לה מעשר נטיעות
ולב ובעם חורשין כל בית מאה שכולו אבל אם מקורבין או
מרוחקין אין נתנן הן אלא בני ערבן כמשקל מטפקתא
ושכיעי מהאל המפסל הלל אזלינ בתי לעצין שרה אחוזה
בתר האי שישרא ומסכינ על הלסט נכל מקום ולעצין
[illegible] בא ומחבא ונטישת ולדבעם ולבא כלאים ושון משיעורם
[illegible] עד יז ואו מאית לה ואו מאית לה. אתה נעבינו תלי
אזלינ בתר הקדש ומנהב דכל דיחוק ד אמות אעפ שזה
יונק מזה וזה מזה אבל זה וזה [illegible] ומתקיימין מינה בזאת
ולא לאיעקר אי כמר מהכי לאי עבר קיימי וכאלן דאתבו
כאן המפחשי שבדי מה אמות ועד ה לרב יוסף עד ה
אדם מוחר שהו יותר מיכן אין אדם מוחר הלל ולעצין
עבה אין מפרתו מכירה כשמרוחקין יותר ובעת הקדש
שמקין בדין קוסה ב אמות ולעצין כלאים עמי לא הקפל
[illegible] כפי חורבת יבנה וחבירות בתוך ד אינן שרה
[illegible] אין יותר מיכן עד ה אדם מוחר ש

[illegible] אחרונה [illegible]
[illegible] ומפיטו של מי הלים
[illegible] ומפיטו [illegible] אחר
[illegible] אחרונה אינו זוכה ר' שמעון בן אלעזר אומר
[illegible] לא יקרא עד שיגיעם אור יום כלומר
[illegible] אלא כל שמע בן אלעזר יכן אמר בתחלה אמר רב יעקב
[illegible] יעקב הלכה כר' שמעון בן אלעזר ויכוח אמר אין הלכה כר
שמעון בן אלעזר מיומתא ר' שמעון בן אלעזר אומר מפלגי
עליהן שבית הלל לא יקרא. גר' מתני' זכו וטוב
פר' ושאור אדם וכרים אילו כלבים שלא יאכלו עם הגוי על
השלחן וס' עד חלה חזקיהו חולי. גדול שלא כמים הרם
חלה חזקה אמר לו הנביא מה הוא נעלם ולא יהיה ועלו הנה
כל כך ומה סי שישאל אשה אשה ייהיו לו בנים וחזקיהו יודע
הדעתו שלא יהות ובעכך עתה קמו נרחמים ופני הלכה
ואמרו מיטו חכמי ר' דכרים שלא יעמוד אדם בתפלה
והתפלל מדין אותות העולם ולא יעמוד כל הלילה ויתפלל
מקצת דעת בשים ויקרש אדם את מיטתו ר' אחות לתפלין
ור' אחות לדיום ר' אחות לחזיק ור' אחות לחעריב ואם
היה בתוך הבית יקרש מלו אחד לר' אחות שלא יהיה
אש אכל הוא לבנה ואמרו חכמי שיעמיד אדם כנר עד
אן נעמד אבן ויתפלל שלא ייכב חזקה פנו אל הקיר ויתפלל
אל אל הקטן ויקום מלא רחמים בפיתו ובכנסת מישרים
בחמה בביה כריעה והשכל שמע תפלתו מיד ויהי
ישעיהו לא יצא ואחר הנב יוצא לך כיום השלישי תעלה
בית אל. גר' אם כל גבות העיר יתיב יבא ויקרא ויבא
ר' חן ויתיב אבי. בביהן ויתבי יקחמרי שלא מאתמר
גדולה קטנה פי' מושלין קטנה ואין מושלי קטנה
גדולה מצר בפנים בגדולה אסור לזיון קטנה ומשלי
אין קטנה גדולה טעך גדולה ואם מיקיר ר' אחות
[illegible] אי שאה גדולה אסור לבית שאם
גדולה מוטר לקיר ולזרוע אבל אסור לדיוני גדולה
[illegible] אין קטנה גדולה ובן עד שאה בגדול אסור
[illegible] בקטנה מוטר לבית גדולה ומשלי ואמר
[illegible] גדולה אם מיקיר ר' אחות ומוטר לבית אם הי בקטנה
[illegible] מיקיר ר' אחות בלא קטנה סלו מלה
[illegible] ר' שמעון בן [illegible]
[illegible] כמת מיפני שהוא
[illegible] ומלא [illegible] אבל מצר [illegible] הלא סבי
[illegible] מיקיר ר' אחות ומוטר לבית ביוך
[illegible] בלא קטנה אבל אפילו מיקיר
[illegible] אבל אם אבו
[illegible] אבל אם אבו
[illegible] אבל אם אבו

[illegible]

[illegible] ר' יצחק [illegible] ר' יצחק [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

יעקב

יעקב אבי

יעקב רב

שיש

[illegible]

[illegible]

[illegible]

משהוא יהן שלמין ושור הנסקל וחטאת היחיד מעלי חיים הן
וקבעוהן הבעלים ופשט דרשיהם סנהדרין שהן מעלי חיים וקבעום
לאיסור תורה שאחרי רבים להטות עצמיהם לדון בשלשה דברים
ולא בסנהדרי לחו"ל דושיש היא ודבר התלוי בדינור ובמכרם שקבעום
שלא אותו המלך חוזר מעצמו מבריו הילא אין תלוי בדעת
עצמו דבטל והוריעך הסמ"ג שהיחיד בטל נמיעוטו וכן חעשה
ע"ל רבים שהן סמרת האדם ובמעות מחשות כנגד הנמיאן שאין
מישתנה לעולם שהרי זקן מחרף שאם אפ"ל מיפי דבלה יחבירו אפ"ל
מסטרא אחרא סל אלעזר נאילו קן המחנדין מי שלא ירבו מחלוקת
בישראל הילכ אין דעת וכמרת מעשטין מקום מיוכן מדי שיהיה
שלום על ישראל.

יצחק רב יצחק בר אבא

גר מן הזהב אילו דמים שאין לבן חונאה
העבדים והשטחות והקרקעות וההקדשות וסיער ר' שאל
אור קדש שחייב כאחריותן יש לבן חונאה שאין חייב
באחריותן אין לבן חונאה. ובשטעות פ' שטעת הדיינין
מי פליב דתנן התם אילו דברי שאין משכנים עליהן ומסיק
מי התם ר' שאל אור קדש שחייב באחריותן משכנים עליהן ומי
ומפ' מיוכה מי גר' גנבה והגזיל ואחריך טמן ויבר משלם
תשלומי כפל ואינו משלם ד' ולא ר' שאל אור קדש שהוא אינו
באחריות משלם ומ"ל וכבר מוקי לה רב שאל בהיום הלי ומן
הגוב הקדש מכית בכעלים פטור ואור שאל קדש שחייב
באחריותן חייב דקדש כיה מכית הגיש ושאל רב שאל אפ"ל
בהזהב דתני תנא קמיה רב יצחק בר אבא קדש שחייב באחריותן
חייב שאם גזלו כיל ומכר ושאינו חייב באחריותן פטור שאם
גזלו בהן מעמיד אל כלפיל אינו מתמיל אל ואינו
אל הכי קאור קדש שחייב באחריותן חייב דקדש שטעה לפי שקן
של עמיתו ועל משום דקסבר ר' שאל דר' הגרים ומשון ר'
כמחון חמי ואם כאתה לפטרו מקני שהן של הקדש והכ
אמר כיל ומכר ומסת אף אם יש לו גבוה בקן ושאין חייב
באחריות פטור שאם אמר בהן לשעמן מתעמיד ומכר והבא
לבא לו עמיתו ומכר בן היא ומעלה מעל ביל ר' יוסי הגלילי
אור לבנים הדרש הלה שקן מחוץ בן עזאי אור להבא את
השלום אבא יוסי אור לא אר בן עזאי אור על בדר מלכ
ומלא דבכר דיבל עלה ונלא חיל תמורה מי מוקי לה רבנו
דרשי השלום דל ומפקל מסמלא ר' שאל אור אחר קדש
דרשי ואחר דרשי בלים חייב באחריותן דורא בקן ומכר מעמיתו
ואר שאל חייב באחריותן דורא אי בקן מיל ומכר תב חולק
על שטעים דבר יצחק בר אבא מיהו הקרוש מו שפרשה אר
ר' שאל הדרש מעלי מי טעם הדרא הכי מי דרש הכא
משום דקבר דבר הגרים ומשון ומי הילא אהפ כיל
ואהבי מעמיתו וחייב בקן שמעמה ומכר ומחוט הוא אף ר
לעמן אונאה מי מחוט הוא מבון דאר הרי עלי עילה והפיסה
והומחה ומרמה יש לבן חונאה ומכר אדם אתה או נגבנה חייב
באחריותה דדיה הוא ודאל תוכ אינש את אחיו ותמיה אבי
מאי מעמ לא עברל עיכולל הכי תקלבל ר' שאל נגוב הדרש
ובאונאה ובשטעה כי הכי דאמר מר' שאל ומילה אמר אם
כל מלאכה שאי אפשר לעשותה מערב שבת דוחה את השבת
מילה אי אפשר להדחה ובנו אמר רב יהודה אמר רב הלכה כר' עקי
ותנן מי בנו מסמ כהב כלל אר' עקיבא עד ומיבאן דאי אשמעינ
בנו מילה וכו' אל אבל דאיצטרך לאתנ מחמה דן תוכ
הדרש ובהזהב דן חונאה ובשטעות דן ושטעות ואין ר
דן כל מיל עהב בהדרש בן אמר מי קלבל ר' שאל בהמ
דבמ ומעמת ומלוקת ובן שוחט את הכסף אב בעדולמ
ומחשבה עשה אחת מאלה דקלבל יהודה ואם מחלקן המחשבת
אב ומחשבת הזמן קדוש או מחשבת חוץ לזמנו דקלבי רב
ר' יהודה ולא מעלבל הו ומהמן המדרש ובל המשנ מדרש

[illegible] שליח
[illegible] נקרא ושיסדא
[illegible] נשים שיורעים שזה
[illegible] אסור לכל הנשים שבעולם
[illegible] היינו היין שקדש זה ולא נהיה לו
[illegible] שליח עשה שליחותו כל מי שבא וקדש
[illegible] שמת קדשה כבר היא יודעת שהיא מקודשת
[illegible] מקמת הראשון ולא אחר ולא עלה לה לשוויה
[illegible] חתיכה ואיסור מתן מנה מוזרין הילו חר
שלשלה אסור לכל הנשים היינו משום קרובות עצן
[illegible] אם שיהי מתה ומת בתה ובת בנה ואחותה
[illegible] לא ידעי בקדושי והא איתתא הילו הוא נהיו
[illegible] אסור לכל הזרעים נשואות לזה יאקרו מזו
שסתמי ואנו אין לנו לדורע לכל הנשים שלא תנשאו
שמא כל אחת היא מזו שכתב שכל אחת זרעת נעלם
נעלמה שבהיתר היא נסת איתנה שלכל לא יאמר
כן בתורה שפרח גזל אחר מהן לאדם העולם יש עד
יבא זוג ושניה ואילו שאר הימים נעלם יתקן אחרי לא
כל חדש וחדש ואילו הא אל אחיעא לו אינא אשה ולא
ידע ואמרת לאיסורא דבר יכי תיי הכא עמי אשכח
וקדיש ומימא כל דקדיש מרוכא קדיש הדא הדרא ואיתוה
[illegible] מי הדרא הכא אחר אינון דעיפות מידי לא אסרינו
[illegible] לכל חד ויל היין תאי בן אלא אמרי כל
[illegible] מרוכא קדיש ואין כאן איסור אלא הא דבי כדיוט
איש מקדש כל עצר טהרה תאכלו לבטת אדת
[illegible] וזה אשר לא תאכלו ובטת את השחוטה ובתרי
[illegible] אבן מה יכלא לא אחרה עדה שלא ותבלה והיינו
[illegible] נשאי שעד אותה אם יאכלנה נמצא שאיסור אכל
[illegible] מה תבלה היא כיון דמדאורייתא חד בתרי מטלנה
[illegible] דנעל חיים חשיבי ולא מטו מה מטעמיטין אחרי
[illegible] מרוכא קדיש מאחרי מן התעריבות יתקל
[illegible] שנתערבו בהן מחטאות המיתות או שאר המקל
[illegible] מיטלא ומתרבי ונמטלו מרוכא יש הא
[illegible] חיים חשיבי ולא מטלי ובימל
[illegible] אתיב חד חד מינהו ומי כל דקדיש מרוכא קדיש
[illegible] מאצור הוה ליה הטעם ומל הטעם מחמת על מחמת
[illegible] ומי כל דקדיש ומחמת מסתל
[illegible] גרים מחשיב יכא משום הטעם מיהו היכ
[illegible] גבי זן ולאי נטל מרוכא ואחרי כל דקדיש
[illegible] הא הסלו הטעם ובגזל העיר כל
[illegible] ומן שאר גזלות ואתה עמית ששלן ומחין
[illegible] הכשרת הילו תמיה אלא מה
[illegible] שלח לתבלה ואין לו שאמר
[illegible] חרם תעשבת לא היא רשם
[illegible] איסור הנסר אינו כטל ואחרי
[illegible] אינו יוצא לגבי זריה הדר הוא דהא
[illegible] מרוכא קדיש והכי עמי אמרי מל שלוח הזן
[illegible] טהורות ואי אי לשלוח לא
[illegible] ומאי אי לשלוח לא
[illegible] ורק מתן אחרי
[illegible] ולשחוטה אבל
[illegible] אחר
[illegible] אחר
[illegible] מלא אבר מהעצה ואי
[illegible] אחר
[illegible] לא שיך לאיסור בלי אחר

כיון שאלו מקום שהתנור ועשה אינרים אינרים האיסור
מבטל הוא וכאן יפה ואפי' רן הטע כמחט על מחטה לא
שייך לאיסור הכא אבל גבי עפרים ועוף וגזל מה תלה שיך
בהן ותו מאי טעם תלי הכא בשום חלא אחרת תורה שלא
לתלה תיקון לי ואין מבטלין איסור לכתחיל וכל איסור
שנתערב ואינו ניכר הכל מותר רן התורה אף האיסור אם
כאן אין המשולחת טבלת ואם אין מבטלין איסור לכתחילה
רן התורה אסור תיקון לי חשום הכר ועל כי מבטל איסור
מעניין זה רן התורה שהאיסור הנכר אין לבטלו ולעשותו
היתר אבל אם כבר נתערב כפחות מכדי שיעור הרי כטל כאן
כפחות מס או פחות מל' או פחות מאלתים דרן התורה
מבטל כבר התם מרבה הוא דאין להוסיף שיעור המבטל
אבקש מלתא דר' יצחק חזקת שליח עשה שליחותו והחמיר
ובכי נמי מקיים כל האומר המקבל דבר הכם כעל אמר לו
לגרושין ולשלש אור לגרושין והיא אומרת נתן לי ואמר אר
יום הוי דבר שבעיה ולא יהי כעדה אין פחות משנים
ופרכי ולא חזקת שליח עשה שליחותו אקיקיל הכי לקומאן
אבל דאר יצחק אר יום האומר לשלוחו ולא עד חזקת שליח
עשה שליחותו ופרכי הכי לחומרא אבל לקולא לא אמרי
ומה מבל מעבר הל השולח עדיום ומ' עד ואם אר לאחר
ולבסו הימנו הכי זה עדיב ובגד ודלא לא מקבל ליה אר רב
יהודא חזקת שליח עשה שליחותו אר רב נחמן מבל תורה
אין חזקת שליח עשה שליחותו מבל סופרים חזקת שליח עשה
שליח אתם מיתי עובדא ואוקי לה שפר ורב ששת מיב
עליה ואר אף מבל תורה חזקת שליח עשה שליח. ות ששת
ניחא הא דר' יצחק אר יום אמר לרב נחמן מין חזקת
שליח עשה שליח לחומרא אמרה מהיום והבל שוחטין דבר
נעלם מיכה רבה מיה ורב יוסף מיה מתון האומר לשלוחו עם
ושחוט והלך ומצא שחוט מאי אל חזקתו שחוט האומר לשלוחו
צא תרום והלך ומצאו תרום מאי אל אין חזקתו תרום והא
מסיק ומשום דאין חזקת שליח עשה שליח והיינו טעמא
דאמרתו שחוט לאומר מיכא אחרת שחוט ואל ושחוט ומוב
מיתין אל שחיט מומחין הן תרומה דלא מיכא אחרינא
שחוט ואל ותרום הוה תרום שלא מדעת והתרם שלא
מדעת אין תרומתו והאומר לשלוחו צא תרום ומצא תרום
דאר רב מחמת דאין חזקתו תרום לחומרא אמרה ומשמע דמי
סבה עשה סבה אין עשה הכל לפי כשמצא תרום
יחזור ויתרום ומה שתרם יוציא עליו תרומה אחר
ודלא טבל הוא ושמא תרומה הכל מי מיקטר מא תקון
מינאי כך יעשה אותו שמצא תרום יחזור ויעשה אותה
תרומה מיומה נמשך מדעתו ומסתמן אם שלוחו תיקן
אמתן תקון אמר לאו הכי כהפרשתו ל מתוקנים ובל דלא
שיך לומר כל הטעם מחמת על מחמת אלא דומיא דרב
הקמה לן מוארב לו הם עליו פרט לזרק אבן לגן ט ישו
ובי אקר מיכהן דגי חי הוא ונמר לא בטל הילו שור
העבל או אחת מחטאות המיתות שנתערבו הטעם הן
משום דבעל חיים ניהו וחטת כן ט חטיות עמי החטת
נמר ועוזר נמצא כל שעה ואין תעלומתו תעלומת ובוי הטע
אבל בין העפרים אין לו תעלומת משהוא טלם ומייה
הוא והוי הטע. וכן איש ואשה אכל עבלה משחוטה מא
חטת יכן מעשה מצב כן ט כעשה דעפרים אפילו
כשת עבל דעפרים טבלה מיב ועכין מבב תכלה טבלה
משחוטה לעמין מגע ולעמין איסור אסרה כשי עוד שאמרו
מבישל עבלה מאיסור אכל לתר החתיכה מעינה מבלה
אחרן יורע מאשה מיהן לקח אבן החטת שמוטר מה הנבלה
שהו משאר החטאות טהרי טבר הוא ובן הצבן המחיל

שאין שלש לשרץ חלבש לוקה ולבה פשר אבל אסור ואוריתא שלמא
והא דקליב רבה ורב חסדא כל ואולו עובדא הל כיצר מפריש חלה
בהאופה מיט לחול רב חסדא אמר לוקה רבה אמר אינו לוקה רב חסדא
אמר לוקה לא אמרת הואיל ומקלשן ליה שורקין רבה אמר אינו
לוקה אמרינן הואיל ויש לתמוה לרב חסדא מה חילוק בין הותרה
לאופה מיט לחול לבה ר"מ הלוי מי דהיינו טעמא אופה מפרש
בהדיא שכונתו לשרץ חול אבל בהיתר שלש לשרץ דעתו לבו ביום
אעפ שאין המלאכה ראויה כגון מבטל עבלה או בר השה נחלב
כיון שדעתו לבו ביום פטור לבה אבל האופה לשרץ כגון שאפה
שאינו כלל דעתו היום מאותה הנעבה או באותו כישול לא אמרי
הואיל ורבה סבר אי פטר אפי לבש דאיבי חלות אהבערה
ואמשול שאין ראוי אעפ דדעתה לבו ביום מאופה מיט לחול
פטרי על ידי הואיל שיכולה המלאכה להיות בהתר דאי מקלשי
ליה שורקין ורב חסדא סבר כיון דאיכא שמלאכתו לשרץ חול אפי
אי מקלשי ליה שורקין אמי לבי ראי לא לבי הוי ליה התרא קמן
והתראה הקמן לא שמה התראה אפי לבש אמי לא לבי הוי כיון
דמפרש לשרץ חול מועט ואחרנו כיה התראת ראי היא ואתר
מעשה העבירה עכ דאמי ר"מ הלוי ואמר הקידר אחר אפי
רבינו חולק הוא על שי דקשי האופה מיט לחול כגון שבאר
מעורת יט עבר ולא יאכל כלל ומשאפה ודאי דעתו לחול דלישנא
הכל תלוי בריבורא דיקא מעיקר מפירוש דדעתו לשרץ אז לוקה
ורב חסדא ואפי לא באר בעידנא אז לא אכל כלל ולשי דיקא
באר ובוביא דשמעתא מכייעא לשי דתלי טעמא בדי מלשון
ליה שורקין לרבה ורב חסדא משמע לא אמרי הואיל הואיל
הוא דלא אמרי הא ודאי אי אקלעו לא לבי ראי לא אדתלי בלא
אמרי הואיל ליה בהדיא כיון דאי בהדיא לשרץ חולקין אפי תו
לא מהבי שורקין אפי אי אקלעו ותו דגב נמי תמיד נשחט
איתמר שחטו לחולין על מנת שיתבפרו בו עיולים רב חסדא אמר
תפול קרן תמה ששחטו ומצו להתבער בזריקת דמו שלא מעלו
ותמלינן ליה ממיעוטא במסכת תמורה שנה עליו המזבח ועמ
כדאיתא בהדיא שמעתא ורבה אמר מותר ומסקנא אמר רב אשי רב
חסדא ורבה בהאי דאיכא מי מלבב לכפר עליו ולא על חבריו יתה כבר
חבריו ומאיכא דדיה מה הוא דבר כפרה אף חבריו דבר כפרה
לאפקי עליו דאמר מ כפרה הוא ורב חסדא סבר האי מי חזי
דאי בעי מתקן נפשיה ואכל ומתרכס ומי אית ליה לרב חסדא
והאיתמר האופה מיט לחול רב חסדא אמר לוקה לא אמרי הואיל
אלא אית ליה הואיל ומטמא כי ליה לבולא לחומרא אית
ליה ומשום דסמכי ליה ואזיל לחומרא גבי פסח פסול
ורחוק אמרי הואיל ונר ושמן עורה גבי יט ומשום ליה לרב
חסדא דרחוק לא אמרי הואיל והרעת טמא שאין לה הואיל
ועטה שלוקה. וכהב בר מקטין עב בעין מינה השמל מה
יוה עים שאין יורשין לחתום מהו שיכתבו הן מה דרבא
ויחתמו מתב עליון כתב אם אינו מתב אל אינו מתב והלא
אמרתן הא מתב עליון כתב ועשו שכת רבי ועל מהאי דעמי
דיו על גבי פיאה ר יוק ומשמע דאמרי תרוהן חייב שתים אחת
מטוב כתב ואחת משום מוחק אל יכ חפץ שאינו מדמין
נעמה מעטה הרעת טמא כך מיהו אם יבא לידי מעטה
שהאיר ארק בכתב כזה שאינו חייב מיתה יאם שגג ל
יביא חולין ועזרה סחטאת הכתה ושאינו יביא חטאת העוף
הכל על הספק. דל היכא ראיכא ודאות אזלינן בתר הואל בלי
לחומרא היכא ראזלינן הכא לחומרא והכא לחומרא וסתרי
אהדדי ההיא ואתי מקקא הל יש לפי הא רב חסדא דלוקה
תרעת טמא שלוקה רב ולא אמרי הואיל מיהו היכא דאיכ
דאיכא משום ולא לי וכן נמי אם אמר מעלים מלו אפי רבה
מוחה תקבול אותו פסח. מו שאין כיון תשעת זריקה אינו
עדל הנר לא מפסיל וכן עשה. ולפי עט רע לל. הא מעמ

ורב חסדא [illegible]
גמר וטרור שאין לו שער כשרב
מה שטורח לשרץ חול טורק [illegible]
ריפנ שאין עורן יט בו אבל [illegible]
שהותרה כגון שלש גמר ואופה [illegible]
הוא כיון ולא גמר קעידנא אם [illegible]
אף האיסור שמקשל אין לוקה [illegible]
ואין לוקה. ורבה סבר כל דבר שבתחילה [illegible]
אופה אם יש לו אוריתא אעפ שאין לו אלא [illegible]
ונש לאפוקי הנעבה ובישול רבלה [illegible]
ושוחטו עדל ויסל ניט דתחלת המעשה [illegible]
לבי לבש ולבה איסור תורה ולוקה אינו והיינו [illegible]
ודינן מחמרת באופה מיט לחול היינו שאם [illegible]
שמיר הל משום עירובי תבשילין [illegible]
שמת נעשין טט. ר"מ הלוי היה לו להשיב שלא [illegible]
שלש לשרץ שמת שהן מעשה ולא גרע מהואפשר [illegible]
ובפר תורה ושרו בה לכתחילה. חיבו יל [illegible]
מהדר ליה ועד יקש [illegible] דבר שמת נעשין [illegible]
ואם אדשי ליה מכהלה מסומנת ומלחם העשם [illegible]
דמלהן לשרץ מחר טנהו ושרי ואל מרה ונקם [illegible]
כיט. ואם אדשי ליה רב חסדא ורבה יש תלם אחר [illegible]
עליו שמונה לחוין יחד מינהו אחורש מיט. ואחמא [illegible]
אחרישך הואיל יאם יש לו חיה או עוף אם זיחמנן [illegible]
ומקלע ליה הרי חרישה כזו תחלת מלאכתו נהתר דומה [illegible]
לשרץ חול אי אקלעו ליה שורקין אם משום דאחד [illegible]
הא ליכא לחיא ורב חסדא לחיא לנפשיה ולבה [illegible]
שבותה חרישה לשרץ כיסוי דם הותרה נמי שלש לשרץ
ואמאי לזי לחיא דסבר רב חסדא מתניתין מש הוא אלא [illegible]
דמכבב שהחרישה מחר לא שהיא לשרץ כמה מחר ולא
לשרץ היום כבר רב חסדא ולבה ולוקה כיון דאין מלאכה
חרישה עשה והרי הוא כזורע אלא לרבה קשיא ושני מר
כי רב אשי כמתניתא. ולא מי אוקמיה לרבה מהמבשל [illegible]
הנשה נחלב מיט ואכלו לוקה חמש משום מבשל בר ומשום
אוכל בר ומשום מבשל בשר בחלב. ומשום אכל בשר [illegible]
ומשום הנעבה. ואי אחרת אחריט לן הואיל אהבעי [illegible]
ליתיב הואיל ואזי לשרצה אכל מבשל לא מיירי
דהאיכא מש הוא אעפ דל יוק אם הנעבה ומי מש [illegible]
יהי נמי דבש כיון דהאי כבעבר תחלתה לאו מאיסורא
ואחמר דהאופה מיט לחול לרבה פטור אבל לבש על יד
הואיל כיון דאי אקלעו ליה שורקין אינו [illegible]
דאלאו כולהו משמחת לה אליבא דבש אלא [illegible]
אליבא דבש והאמרת הואיל מש היכא דאיכא [illegible]
ושנו ליה הלי תנא דהיב מיחנן כה [illegible]
לא תמא מתב הנעבה דיט [illegible]
שיהו הנעבה דעבי הדש [illegible]
לא תעבד לך ושב מיהו [illegible]
מש הוא פטר ליה [illegible]
הואיל ורבה.

[illegible]

[illegible] מלאכת [illegible]
[illegible] והיא מעשה כמלי שיבר
[illegible] ר' יצחק רבה מי
[illegible] וגם שתלמידי
[illegible] להמיה שם בימי ר' חייה היחיד נקרא
[illegible] הכל היה סמוך רב הונא רבה ריש גלותא
[illegible] כן רב ובימי ר' חייא בר' זו הרבים והמוכר את
[illegible] המוכר יין ושמן לחבירו הבל כי סליק ר' אלעזר אשמעה
לרבנן ר' אמר תבא ואתנייה לך מילתא אחויה לך ישבך
בר אסיי וכן הרבים וכל הכשר ר' אלעזר לרבנן איכתבא
ואתנייה רב סמא ואחויה ואחויה לך יצחק בר אב וכן פרשי
אבל רב שיאל מי איכא תנא ואתנייה רב חידקא שרב שנה לו
לפי שת יצחק בר אב תלמידו של רב היה טרפע ומתנ בין
נעה בר נוסחי מ"ש ר' אור ואמר רבא דבר הטל שלא מוחלת
הבון בבית חדר מאי מעמי אי יכא כל דרש אלא מפרש הה
רב יש בר אב וכל ואמרתה אלא מפרש לה ומעמי לא מפרשי
הכי אי רב יש בר אב דאמרו ופרח הכל כלשון עקבה ומים
כלשון עקבה ולשון זר כאיצעא מטוחאת הבון המל מדמי אשתמ
נמי דקאמר רב הרוא ורב יש בר אב בר מסמרה מר מוחלת
כי אתא ר' יצחק תב איתכא ויש זו עד מאי מעמי רב חסדא
ורב יש בר אב חד אמר מר הדר מש שתים וחד אמר
כי הוא הלך אחרי שנים בר מחצות מ"ש שתי הלחם תנא הכא
בכל מקום מידה שעיר הרוחי אלין כלשון הכרה שרה מאי
מלאכת את הרוח ורב יש בר אב חד אמר כי שידעו מהיכן נאו
כגון שהיא מוליות מלכות עליהן ומלהו ותרופה רב אב
בר אב חד אמר להתיר תה של מעלה וחד אמר להתיר תה
ורבנן ומלהלים מ"ב שמתרות בתל הלא מלוכלו ורב
חזדה ורב הדרש משמש חד תה מילמים והיינו תה
[illegible] וחד להתיר תה עקרות והיינו של מטה מתנ לה
[illegible] מי מטמה דמכתי אי רבא אי רב
[illegible] הרגש הה הנה אתנא זמה זמה ומקרה מה לשמש
[illegible] רבי השמיכן ומיתי לכל מעשיתו נגש ורבה הנה זמה
[illegible] מי מנא ומרוחות הל הרוחל חלב ורם
[illegible] הנה [illegible] חלתהו גש הלך מעמיך שהרי מגבל
[illegible] הרוח מגוף יורה ולא לחרה הכמ חלא נבב
[illegible] רב יש בר אב אתנא הנה הנה יום ומאתו עלה
[illegible] הנה מלה הכמ אי אמי כתו מאעסתן לא לחדה חלק
[illegible] זמ והנה הל והן כאילו השמיך מסקיל כתו מאעסתן
[illegible] אי אמי כן על בת כתו עמש הכל על כתו לא מ"ש וכי
[illegible] כן הרן בלוי מלה מעלה הוא ורבא אי חל לי רבינל בר אב
[illegible] הנה הנה ומו אלו אמי בכו יוף לה ולא מלמש ומכין ומת
[illegible] הנא שאר דרה כראיל כתחלת גרר כאילו השמיך ומם
[illegible] ובריל ומנמ מעין לעשות ומרים כעקבות ההיא מעין
[illegible] נעות הבא מחמ נשאר הבא מחמה מאר כאן ומה ומנו הלן
[illegible] ומחל והא נשאר דרדיה לא כל ומה אר רבא אר לי רב
[illegible] בר אב יוסי אלו ראמי מי מיתי לפת כתו מאעסתו מנש והנה
[illegible] וכיון דמת כתו מאעסתו מל עניות בת מר אר בת מתר
[illegible] מאעסתן מל ומל עמיתך הנה והנה יוף מהנה דומה
[illegible] מנשאתו ד[illegible] מאעסתו ומת כתו מת כתו
[illegible] מלא אשמן
[illegible]
[illegible] בן ובר מ[illegible] ת [illegible]
[illegible] ורב
[illegible] גר מנ
[illegible] ולא את הולב

ולא את ספר תורה ולהר ובה מתרגן ונגנא תבי תנא קמיה ורב
יש מר אב השוחט עולה בשבת ניט לוקה אלא ראמר לך מי שמעת
ביתן ואמרי לא אמרי מתוך שהותרה הכעה לעוף הוא מלאכה
שלא לשמה ואי בה הא אמרי מתוך שהותרה המעל לשמה
הוקר שלא לעל ודיק לה ממתמל רבה מתרי הו שמת הנן מאל
ולוב ושמת בו וספר תורה והיתה בו ומעגל ואיע עוקר מוסל
עמש אלא מעשה שבת ולא תלי פלוגתה מעיהב והועלה ומ
אלא מלאכה שהותרה ניט כגון משלוח מנות איש לרעהו
ומתנות לאבינים אתם הייט שרך אוכל נפש ושמי לא
אמרי מי משאר הועלה ומעשה כגון הלשתני ובה סברי
כיון דאתי מלאכה שהיא ראשה כגון שוחט ומנטל ומעבר
שלא לשמה כיון דמתיהו הותר לשמה אוכל נפש לא לא
לעניין דבר מעשה שרו לפתחה הל השוחט עולה בעה מ"ש
אתי לאר אין ביבנן ניט יבאי ראיה נפ"ל ומעמות נפ"ל
שרי הלחם הלמי הלוי עד יבא אין הרב ניט לא תימא
מאשריים מחזק חנו ורבנן הוא דנמו שמש ישהם אלא אפ"
מדאוריתא מי לא חזי ואמר הכי לנה אם שחטן הין לוקה ואעפ"
ובקרבת קרבן מעשה כיון ומ"ש לאו מעשה בעל ועל לא מאי
לקמן אולב יפה תורה ומעשה אף ניט הל מתיר בה ומתיר
ותכי מי אסקינן מנא ובגבה מרי ורב אין בינן מ"ש ל
מי הכורר ומעב ואם יכא מנא מתמי שהיא דאר עבי
אין ניסן הרשי הנכיה שאור ומ"ש להמעה שהיא מכילא
הוי מערב יש הכל ומר ומי רבי שש מרב עבי תלת שש
אין ביעיר חמץ אלא שריפה ושש המעה אחר יעה ושש
לא אמרי מתוך שהיתר המעל לשמה הותר שלא לשמה ואם
משום הבנה ליה לא עבי כמ"ל לעניין מלאכות אלא לעניין
איסור ומעב דביעיר חמץ מעשה ומשריפה לא מי ניט
מתוך שהותרה מיהו מלאכות מי לא אי נבה ומיהו בה ולא
הותר אלא ומי שהוא שוה לל עבי מאיה מנא הנטרה
מיבעי כיון דאיש שוה לל עבי אסור מיהו מלאכה לא לי
הבנה לא לפרש מר עבי ניט בעל ליה אבי לעניין מלאכות הל
כל מלאכה שהותרה יש מישוב אוכל נפש ובכותה מוכר ומתני
מלאכה מעשה לעניין מי הבשות אסור הן התורה אשר רבי
אך אינ יאכל לל נפש ולא ומי אחר אחר ולא הנא אסל עשה
בין אבל לא מיחר לאויה ומאי רבנן לל מלאכ עבר לא
תמצו אמלאכות מאיש נוחות יש בה כגון בעיה ורישה
ונגנ מרישה ובעיה ולאר מלאכות ימצעין ומעב לא מנה
ונגנב ראית להו לנה הכי ומי הל ומרחכיל רב יוסף מדלא
פליג מ"ש ומעבר אבנם אלא כהעמת הגן לא ולוב ומנע תורה
שלא ראמן נעיבוב והעמה פליג אלא נמתוך פליג מעמיע
ומסקל מי ולקמן ר' יוחנן מבר מתוך שהותרה פליג ותנ
תנא קמיה ר' יוחנן המנטל בר הנטה מחלב ניט ומסלו ולקה
מחשב לוקה משום מנטל ומשום המעה ואל פוק תנ ומלא
הנעה ומנטל מיה מעמה ומתל משמה נגש הוא מאמרי
לא אמרי מתוך שהיתר המעל לשמה הותר שלא לעניין ו
משום הבנה ליה לא עבי כמ"ל לעניין מלאכות אלא לעניין
איסור ומעב דב

[illegible]

[illegible] ר' שמעון [illegible]
[illegible] ר' שמעון [illegible]
[illegible] ר' שמעון [illegible]

[illegible] לאכול שירים חוץ
[illegible] וקדרשי ואת הלבונה
[illegible] על דעת ראשונה הוא עושה,
[illegible] ראשונה מקנה ואת השעיר
[illegible] שבלילה מתן בחשוכה חוץ לזריקה
ואת השתיה אם חוץ לחצרה פיגל וחייב עליו כרת דלא
הוי עיכוב מחשבת כמים הנתכן על חזקת החיצון אבל
הניתנין על חזקת הפנימי פיגל בין בראשון בין בשני כין
בשאר תליבי שלא ר' מאיר אין פיגל יחייב עליו כרת יחסר
שהוא עד שיתבל כל המתר לכל פיגל בין בראשון בין בשני
בין בשלישי ותליבי שלא דמצי מתר פיגל בין בראשון בין בשני
ושלישי וקטן ושכב הכא לא שייך דעת ראשון כיון שפיגל
[illegible] ראשון אמר רב יצחק בר אבין הכא מאי עבידתיה
כגון שפיגל בראשון ויתר מתר הוא לפי ראשון שני ושלישי
ודלא הכא היינו עניה שלפני ולפנים שכה היינו שלא הפנה
שלישי שעל חזקת החיצון ואמר רב יצחק בר אבין לא תיא
שפיגל בחתיכת בקסר אלא בשבור חתיכת שבפנים
נשתר הדם ושחט אבל לגמור החתיכה ופיגל בחתיכה
שבפנים וכן בין שניה לשלישי אם נשתר ושחט אחר ופגל
בשאר אבל אם בשחט בראשון פיגל בשחיטה והיו
עבודות שלמה בהכי עסיקנא ומטום הכי אר מאיר דפיגל
[illegible] כל המתרים ועלת בקשיא דורא מצי מתיר
פלגא שבל הקומץ זוטא אבל דפיגל בקומץ ולא בלבונה
[illegible] מחלקת שבתן את הקומץ בשתיקה ואת הלבונה
[illegible] אבל בתן את הקומץ בראשונה ואת הלבונה בשתיקה
אבל פיגל שבל העשה על דעת הקטורה הוא עשה
[illegible] ודלא דעבדה דר מאיר משום
[illegible] נחצי מתיר מיהו מהא פליגא בשבתן הקומץ
[illegible] דשוב אין בא לידי פיגול מיהו בשבתן הקומץ מישב
[illegible] דעתן שמי אלבונה דפגל ושמוע דר יוחנן פליגא
[illegible] עליין היא מחלקת ורבנן אין נקמץ מפיגול
[illegible] אף בלבונה ורבנן שמי עלתה בקשיא והכא
[illegible] מתיר פליגי בין חישב בראשון ושתיה בשני
[illegible] ראשון בשתיה ושניה מחטמה ומ"ד מתיר
[illegible] מתיר מפגלין מאי מתיר הכי שמי תליבי בשאר
[illegible] דהיינו דתמיד נשקט דגר תניא אחרים אומר
[illegible] לעולים כשר עולים לחולין פסול ולזמיה אני
[illegible] קמן ראשון לחולין ושמן שני אף לעולים
[illegible] שני פתים מה מי חולין כיפא דאר' סימן
[illegible] לעולים וקמן שני לחולין דר מאיר לטעמיה דאמר
[illegible] ומי מתיר ורבנן לטעמייהו דאמר אין מפגל בחצי
[illegible] ולא אם בסורר אלא דאחור רבנן אין מפגל בחצי
[illegible] ומונו מתיר דבנן בהקומץ זוטא אבל מזבח
[illegible] הוי כי שבשמיר ראשון לעולים ושני לחולין
[illegible] לעולים לחולין ופסול כי
[illegible] הכל הקומץ ומתיר
[illegible] לבונה ולבונה מתיר אף לבונה ראשון לבונה
[illegible] כמשיב מי כמו אנו כבש חכיר נזן אנו
[illegible] הנאן [illegible] סימן אחד אנו סימן חכיר
[illegible] אחר מתיר שלם
[illegible] שאנן סמוכים
[illegible] חטאת [illegible]
[illegible] קומץ ומזבח אבל פיגל
[illegible] אחר ומי [illegible] בשאר מלבנה
[illegible] מתיר [illegible] בנסיכה מיהא

לא משכחן היכי מיגלת תליבא דכותה מקום לא [illegible]
הכי משמע התם. גר' נמלא מראש השנה נגד מזבח
יום הדין כיעמים ניוטין בגיהנם ומעמדין ושלין ומלאכין
מתרה תנא ... מחית ולחיה חוריך שאול ליעל. אמר
יצחק בר אבין ופניהם דומין לשולי הדיה. אמר רבא
ואיתנו שפלי משפטי מתוזא.
יצחק רב יצחק בר אמרן. גר' נמלא ושחיטת
חולין אמר רב אחא בר אדא אמר רב
ואמרי לה אמר יצחק בר אדא אמר רב השוחט לחולה
בשבת מי שאלהיום אסור לבריא לאכול בו ביום מחוסר
כפרה ואשם דאסור שבת ליכא בהמה שהרי מתיר
בשחטה משום פיקוח נפש אסור מוקצה מיהא איכא
דבין השמשות מוקצה היא דלא היתה ראויה ושחט
בשבת אמי טלא היה תולה עליו המבטל לחולה בשבת
מותר לבריא שריתה בהמה שחוטה מאיתמול וכשלה
היום לחולה מותר לבריא דבין השמשות נשר זה
ראוי לכוס איסור מוקצה אין כאן ואיסור שבת מי אין
והא לחולה בישלה אבל שוחט לא הוה חזי בין השמשו
לכוס דהא אסתי כל בין השמשות חיה היתה ואיסור
שבת ליכא איסור מוקצה איכא אר רבא פעמי שהטוחט
מותר כגון שהיה לו חולה מבעוד יום והאי מותר לבריא
מותר לכוס דאר אין לא איסור שבת ולא איסור מוקצה
והמבטל לחולה שחלה היום אסור כגון שקבל לו הערב אין
המתומר ובשלה לו ריש כאן איסור מוקצה ואיסור שבת היא
בין השמשו ושון זה עיקר כפרשי ולא דבעינא תלושות
אמר רב רימי מעברתא היל השוחט לחולה בשבת שחלה
מבעוד יום מותר לבריא כשומעאל מאי טעמא טון רמי
איפשר לטית בלא שחיטה כי הא שחיטה ארעתא דחולה
הא שחיטה המבטל לחולה בשבת אסור לבריא גזירה דמה
יבנה בשבילו גר' מב כמה הל מטלטל בר חדש תר
מטלטל בר חרש אבל לא ישן דבי ר' יהודה ר' מאיר אומר
כל הערות מטלטל חוץ מן הבר הדולק בשבת כבה
מותר לטלטל אבל כמה עששית ובערה לא יזיזם מר
מקומן ומסיקנא מאי שנא הם אמר עולא סיפק אתן
לר' יהודה ומתקיף לה מר זוטרא מיהכי מאי אבל אמר
אם מר זוטרא לעולם ר' שמעון וכי שרי ר' שמעון בר
זוטרא דרעתה עליה אבל הכי דתפיטי לא יזלף רבה
כיון דלא דעתה עליהו אסור משום מוקצה אפי' לר' שמעון
ור' יהודה אפי' מותר שמן שבר קטן אסור דבין השמשו
אסיק דעתיה מיניה. ובר' מי אין תנן סתם לא כר' שמעון
ודתנן מחתכין את הדילועין לפני הבהמה ואת הנבלה לפני
הכלבים אפי' תנא ר' שמעון מודה בבעלי חיים שמותן בר
שאסורין בר בהמה ועוף שחיטן ושוכטן אלא מחזירה
בריאים ומתן שאסורין ופרכינן הניחא לתר בר אמיתו מבעי
הכא דלא מודה ר' שמעון בבעלי חיים שמותן שהן אסורין
אלא לתר מריה דרב יוסף משום דרבא דלא חלוק היה ר' שמעון
אף בבעלי חיים שמותן שמותרין מאי איכא לאוקמי ומאי
בבהמת דרש ומסוכנת ודברי הכל. גר' מאי כיצה ליה
המבשל אין נעבד עצים מן הסוכה ומ' תני ר' חייא בר
אסף אל ר' יוחנן אין נעבד עצים מן הסוכה ולא מן
הסוכה ור' שמעון מתיר ופרכינן ור' שמעון מתיר ולא
סתר אהלא אמר רב מתנא בר יצחק הכא בסוכה עגולה
עסיקנא ור' שמעון נעבד דלית ליה מוקצה. ותנא שמעון
השמן ומן הבר ור' שמעון מתיר. תנו רבנן מי שהיה
ארם יושב ומצאה מיתה יכבה נר הכא ארם יושב

[illegible]
ומצאת מכוונת המשכה זה שנמצא [illegible]
דין של מיסה חכשה רבי חטום שומר הוא ופסק לה ערך
[illegible] שהרי ולא יחוב ולהמיתו אי אי אפשר בל אין שהחוב
שהרי אחר כופר אין משתלם אלא (ואחר כחיתו) נגיעין עד
הגיולה הל עבר שמקרו רבי לקם יכרשכל יכשל אדם שאין
עדיג כל אין שזה ולגמור דין ולחוקשו אי אי אפשר שאין
מעגנין דין של זה ואחר שנגמר לחוב מיתה ולחוכשו ער
יב חדש ולגמור דין ולהמיתו אי אי אפשר שמא שוב תבר
מירעו חולי או אבר יתרים שהוא קרוב את מיתתו ומעתה
הכי לדייניה. לאי מכה הילד בר רבון דאיכא לספקי כולי
בר תוטר אותו ואין מחייבין אדם אלא הורגי והמרוד אעפ
שהולך מיד נפשו אחר הרוב ורוב מתים מחמת המכה
כיון דתלין בשוקט מכיתו שמה. אם רוב שמים ומרדן
תבטור אי מטוה ופיכום דקרב מיתתו אי משום דשם
הרוח כלבותה הכא עדי לא שנן ונדרים הכא ושפעון ואצל
ואעג דאיכ לאר מכה של טרפות יכולה להתרפות מהמיה
דאילו טרפו מתחלת הל בהמה שנחתכו רגליה מן האדמה
ולמעלה טרפ יר שמעל בן אלעא יכולה היא לטורפי
ולחיות. ובן גבי אדם תבר בסמות מה אשה בתרגם מעשה
באסיא בחור ששלשולהו לים ולא עלתה כידו אלא רגלו
אחת ואחרו חפ מן האדמה ולמעלה תשאל אשתו ונתנה
מורה ר שמעל בן אלעא משום ומיא מרגו מסה הה עדי
בכל מקום שטבל ותלות תלין ומובין מעשה ואפי אי
עתה אזה מהגב רבי נעל לים מרגו מסה הלא תני תנא
אלב רל שמעל בן אלעא חד סבירא ליה דטריפה אינו חיה
אלא על ידי תעשה. ואיכן סבר ליה דשפי בלא דשאל
עדיפה חיה והוא יכי פרכינ אהדיא אין מעידין על
הדרס ואפי אחרו מגיד. ונגע ומיאר דמגיד חי
ורמינהי אדם אינו מטא עד שתצא נפשו ואפי מגיד
ואפי גוסס טמא לא מטמי מיחיא לא חיי. ואם אכי
מתני חיחיא חיי רשכא היא ותנא מעידין על המגיד.
רשכא אוא אין מעידין אמר שיכול לחיות ולחיות ופוכיל
ואי מצית מוקמת לה ברשכא והכתב מעשה כמסיא
ששלשולהו ליה יכל ואחרו חפ מן האדמה ולמעלה
תנאי אשתו ואשני שאכי אינא מרגו מסה ומשמע
בין מגיד בין מעידין שמ ראינא מרגו אינו ואינו
אפי יכול לחיות רבל מקום שהאדם מסוק. אבל מסה
ישעע שהוא יכול לחיות אם הביעי הקשה ומסה כמו
מים ושאר סכנת הסרכות המיתה יש לומ דודאי
ומות מיהו מיתה מיורה כמעיל ליה כידי [illegible]
יצחק ר יצחק בן אלישיב היה מן הראשונים
האחרונים וכימי ר יונה שהרי ר מנ
היה מצוי לפנו ומן החסידים המעטים נתפלתם היה ומה
שהיה בזר היה מתקיים מראיל כמירקא רחסידי ר מנ
הה שסח קמיה רב יצחק בן אלישיב אל עתר רבי
קמי מצערן ל. אל לעגן מיעגן הוו לא מחני ליה. אל
לעטר מיעטר לא מן כלי מינשי כיתי עלאי. אל מה
שמה חנה תתיפ חנה ונתפסת וכל הנהו תרי תלמידי
והוו שכיחי קמי ר יצחק בן אלישיב אחרו ל לבעי מר
עלן דנחפים טפי אמ לה עמי היתה ושלחתיה פי שלא
לתלמיד נמן שהיתי נהגי. ור כפלא ומאן סוכה תנא פסל
היוצא מן הסוכה ניהן סוכה ומסקינ אר אושעיא
לא נמכא אלא לסל פסול פחות מן כזיתה קטנה
מתקיף לה רב אושעיא ולא יהא אלא אחר אלא אמרו
זה מצעתק וישנים תחתין וזה מצעתק ואין ישנים

[illegible] שמואל משר
[illegible] הקרוב שתעלה נעשה הרי זה
[illegible] ומסלעדה כמדרש
[illegible] ונזל את המיתה משום
[illegible] מני למימל מיעה כאומצא שפיר
[illegible] מני למימל מיניה
[illegible] אלא אפי כבהוה עמי אחרי: אלא מני
[illegible] כאומצא ומאי טעמא נקט בר יונה ובר אוזנא
[illegible] בר יונה ובר אוזנא כולו אחד לאומצא
[illegible] מיבריה דאוזנא ואומצא ויש שאינו חצוות
יחיד ורבים הבלים אוכל אותו מצהוה אי מקבי שדעתו יפה
תפילין על השער אף האיסר שאין חצוות לאומצא והאחרי
אומצא עדיפת מכילה ושאין עשוי לאומצא אלא מסיבה ואעפ
ראמר יב רבי מנהדעא הילל השוחט להולה בשבת חייב לבריא
מאומצא זל דוקא כאותו בשר העשוי לאומצא אבל העשוי
לכוס מספקא לי אליב ורב דבי מנהדעא הא כל הדברים שאם
שמעתא אליב אל יהול דאמרת לה חוקעה והכא ליכ חוקע
מון שאלה מבעד יום מיהו הנאכל לאדם שדעתו יפה
בעומד לכם לא ידעינן מאי אמר לה ר' יהודה ומה שנו אדם
קורא מפיקה לבמלים חשוב אכילה מקבי שדעתם יפה וגם
זש לפי בר יונה יבר אוזנא אפי כלא אלוהה חזי לאומצא
אבל בשר מהיר אי מלוח חזי ואי לא לא חזי כדמסקינן
ביפק בשר מליח מותר לעלולו בשבת בשר תפל רב הונא
אר מותר לעלולו רב חסדא אר אסור לעלולו ומסקנא
מאיסה ומכילה סבר רב הונא בר יהודה מיה שם דעלולו
[illegible] שמעי ועלה לא פליג והא רב יצחק בר אמי
[illegible] רב חסדא בר אוזנא דמעלולו ליה משמשא לעולא
[illegible] שבר אוזנא דחזי לאומצא כלא מליחה אבל בשר
[illegible] אי מליח חזי תפל לא חזי והא דבי דמי מנהדעא
אכלה מהיר לאי ומלוח מיהו תיר אי בשבת ודע לאיסלחיה
[illegible] ונשאייה מיכלא דאי שרי אפי בשר תפל מותר
[illegible] שראוי לחולה ושאין מין שאסר תיקון ואינו
[illegible] אלא בשוחט לחולה דוקא
[illegible] עליך מקיתמל וכתר אמי לר יהודה לא קטל דאמר
[illegible] עמר מקיתמל והיינו מעבר יט כיון
[illegible] נחה מהדיה כל זמן שמום ט טמא מום ט לא
[illegible] הרי זה דבת מוקן מקיתמל ודעתיה עליה ולא הר
[illegible] וכי הוי מה מום קבוע הוי טלר זה מאיסור
[illegible] מותר השמן וחה אותו בבמנתו ועדיין פוסל
[illegible] ראשון ולא קש ולא מכל אילו הלכות מעה
[illegible] רב יצחק מיה דרב חידי גר באילו טרפה
[illegible] רב יצחק מיה דרב חידי אר אחאי בר
[illegible] הל טרפה יולדת ומשבחת וכן סוף סוף מסקינן
[illegible] בזמן עי יב חדש בנקבה כל שאינה יולדת מדקא
[illegible] בזכר יב חדש שם ודאי טרפה אינה חיה: גרס כמ
[illegible] ובמ אחיריהן של גוים אר אחאי מנין לחוסר
[illegible] לבם נח שם מל אחי מקל בשר אמר לו הקבה
[illegible] מהיה שתין ראשי שמי שלה ודילו ההוא לעעוי
[illegible] לחר טרפה אינה יולדת
[illegible] אמר קרא אתה מחיין
[illegible] ומן עד לא פר אמר
[illegible] מבני הבא משמע
[illegible] מיעל מיה כל יב חדש
[illegible] מבי טרפה אסיה
[illegible] ומה ומשמת אמר שמן מצל בב
[illegible] מיעל לאהיין דמתוה

ל כל האסורין בזה חשיב עמי טרפה הם ומסיק הם תלתא
קראי לטעמא טרפה תר מתשקה ישר מן המוקר לישר לטעמי
טרפה וכן כשהוא אור מן הכבד לטעמא שאין חל אלא לדרסא
וכל אשר יעבר תחת השבט פיט לשון שאינה שבורה ומעמד
הני תלתא קראי כולהו ומקרא ומעמד שקיל וטרי עובדא עלה
והשתא קשי לי כיון דמעמד מיחדר בהורין לך טרפה ולב
מיירי דלבי אסיר ולישר שרי אל טרפה עמי לישב תסקי
ל מיהתם ולא ידעינן לה שוכיה להאי דהא אין חילוק בבי
מה כן טריפה שהיתה לה שעת הטהר לאן היה לה
ותפיק ל מהתם גמ' שמעת מאל ומר טרפה חיה
חיה הוא נבלה אבל אדם טרפה חיה והא מסקינן הל
אחרת דהוצרך רבא בעא מיניה מרב מתיבתא ושני
ראשים כאחד מהן יש תפילין וכו שמ רבי הוא עד שמבע
לחיבן תפילין ומייתי סיעתא דרבי רבי בר חמא לחך שא
פרה הפרה שומעני אפי יש לה מתן חזן אל אך אמרא
חי: לרבי בר חמא עד שיוסף מכלו עבל ולא הפחות ולמלמ
עד חיוב תפילין ושאילה שאל הרב ל ביעור מי יהוה
עלינו שעדו בו סימני טריפה מתוך ח ואחותו תעבר
מלר בשבת הרי יום מילתו אל היות בשבת אם רוחה זות
קשבת אי לאו ואם השבעו אם הטרקות עור בו לא אחר
לידתו בין בדי אדם בין בדי שמים אפי נחול מי התיר
ומולו בתוך ח מי גרע מיהא דתב לרבא יום הבראתו
עדיין מיום לידתו ואם תלתו חיה עתנן ל כל שמעה
הבלותו מרשמוא ולא עבר דיום לידתו לא בעל מעת לעת
ויום הבראתו בעל מעת לעת שאל בשאלי פר חלעזר
ומילה ובימות פ העגל ובלא זה שבתכן ולא מיפני
ומר טרפ מיה חיה שאין לדרב מיתתו אלא אפ ומר
טריפה מסוכן הוא אצל מילה היל בשבת אמר אין לחל
ולא דמי להא דתנן התם כל תינוק שלא שהא ל יום
מפקה הוי ומהלכין לה מיה בעשר דהתם משום פקיה
דעפל דלית ביה חיות לא דחיל לחילתו ומחכיל אמה
עפשר ור' אליעזר דאמ מכשירי מילה מחין את השבת
וכן ובל ומכשירין של אחר המילה מחכל אבוב מעבן
יכלו לתן חרשיהן ולחכל מספק נפשות להל דהא מספק
בן תשעה שבעה ומפקה בן שמונה מודי ר אליעזר ומיתה
ומהלכין מיה נעשה מיהו מכשיר דקמי מילה לא דחין
מספקה טריפה ליכא מפקה בחורה מיהו משום מפקה
שלא הרב את מיתתו פשיט אלא דחין דהי נמי מאן
ומית הוא ועתין ההורגו מיהו כיון שמתחילה מחזקת לר
של קיימא היה דרב נשים ולד של קיימא יולדות בר
ואפי נפקה הבל מפקחי עליו בשבת מלמיל בפ אחרון
דבור יומא הל דמיקוח נפש ואפי לחי שעה מפקחין
כדמסקינן התם דבתר מעמהו חי מפקחין פשיט לא שיב
אלא לחי שעה היל כל שאין מסכנין אותו אפי בחול
ואפי אם עור טרפה נמי בר שאין לחולו מקפ שחיותו
הל וכעבר גדול בזה בירוב מיתתו ובבר שאלתי ועיין
אבי עמיר מפידתי אם כל אותן הלכ דבר בחילו הל
הנשתין בהורג את הטרפה וכן טרפה שהרב יקטור
אם דוקא אליבא ומר טרפה אינה חיה אז אפי מר
חיה מיהו משום הכי פטור דאין חיותו שלם והא תסתן
קיימ ליה סב השוחט הל ומסוכנת וכן ההיא חלא בשאלי
פש ראם מכות ר' טרפו ור' עקי אומר אם היינו בחמי
סהדרי לא נהרג אדם דהיינו אומר אמיתם טריפה
הרג שלם הרב ואפ שלם דאלא במקום סייף נקב היה אי
סבירא להו דוקא מעשה דאין טריפה חיה אז מאו שמתב
ותא נמי מספקא ל: מה שהכה את חברו ועשאו טריפ

[illegible]

[illegible] אלעזר [illegible] יצחק בן אלעזר הוא ר' יצחק בן חלבו הוא ר' יצחק בן חלבו
ומספק לי אם כן יש לפי שכל אילו ר' יצחק הוא ר' יצחק בן אלעזר
או אם יש לפרש ר' יצחק בן אלעזר הוא ר' יצחק בן עכלא ור' יצחק
עמחן הוא ר' יצחק בן חלבו כדאיתא ר' יצחק סתם ושמעתא
הוא ר' יצחק בר אחא ור' יצחק סתם דמגרתא הוא ר' יצחק
בן פשחה. ובל מקום דערי אלא שמעון בר זביר שלא יצחק
בן עכלא יסל עד מאי דכתיב וזרחה לכם ירא שמי שמש
צדקה ומרפא אילו מם אדם שהן ישמן להו שאם שמים
הבלה. ועיין לאעלה בסוד ר' חייא אריכא. גבל מם
אחרון דסדר יוסף אמר רב עמרם אמר רבה בר בר חנה שאלו את
ר' אליעזר זקן ויושב בישיבה צריך ליטול רשות להתיר
בכורות אל עוין צריך אמר ר' אמי בעל ליה. ראמר רב אמי
בר זבדא דסר זה הניחו לבית נשיא כדי להתגרר מ אמר
צריך ליטול רשות אמר רבא מין זקן ויושב בישיבה
אינו צריך עמוד ר' יצחק בן עקיבא על הבלו ואמר אבי
ראיתי את ר' יוסי בן שזקן ויושב בישיבה היה ונטל רשות
להתיר נטרות אמר לו אבא לא כן היה מעשה אלא כך
היה מעשה ר' יוסי בן זימרא סהן היה והם קמי כעיל
והו הלכה מאחר ראמר החשוד בדבר לא דן ולא מעיד
אמר רבא הלכה דשמא אמרן הוא על של חבירו ואינו
אמרן של עצמו ופשט להו הלכה דשמא. וגבל בכורות
ל' שר מה תר הבא לכל יבמי חכירות צריך לקל פני
ג' חברים ואם תלא חבר צריך לכל כפני ג' חברים זקן
ויושב בישיבה אבל צריך לכל פני ג' חברים שבר לכל
עלא משעה ששבר אמר חילוק יש בין תלא חבר לזקן
ויושב בישיבה. וגבל מי כפלא דאיכא תבנאת אינהו יחיד
ואינהו תלמיד יחיד כל שראוי ומטתו פרעם על הציבור
תלמיד כל שעושין אותו רבו הלכה מתלמודו יאמר ואם
בחס מלה. וגבל כהל אחרון דאמרו דשרים אל יחל
אינהו תלא חבר שמחלין אותו פרעם על הציבור זה
שעושין אותו רבו הלכה כל מקום ואמר מס מלה
ותו אל יוא אינהו תלא הלכה כל שעושין אותו רבו אל
ואמר ומלי נמי מינה לתלמיד אי מסמיה בחתריה אי
בכולי תלמודא בריש מתיסתא. ומטשלו אמצעות אינו הן
היחידים אינו שמחלים פרעם על הציבור מכאן שהן
מחמה פרעם על הציבור ומעתה נאמר כי הוא מתפלל ומעה
מתיה אלא מכאן שהוא מחמה פרעם על הציבור כי הוא
מצלייה ומענה. שם דאין בין יחיד לתלמיד אלא בעל משנה
עם תורתו שהוחזק בבר אחרון במעשרות ובקדושות מחמת
מעשיו מורידין אותו לפני התיבה על הגשמים ועל שאר עסקי
תלמיד לא עדין הוחזק אלא מתורה הכי מישמ בירושלמי והא
דאמר אחא אינהו תלא חבר שמחלין אותו פרעם על הציבור זה
שעושין אותו יסל כלומר תל חבר שהוא מוחזק מעשה טובים
ושומעין אותו בכל מקום ומשיב אותו מחמת פרעם אבל בכל
מעשיו ומיגו בכל מקום אם כדי בכל מקום ועדין לא
הוא זקן אין מחמין אותו אלא כמאן שהוא מתרץ ביושלמי
והא דאמרי הסם דבר זה המחו לבית נשיא ליטול רשות
להתיר בכורות כדי להתגרר בו משמע דבר זה מלבר. ואם אלא
לא מחבים היו עתבן רשות כדאיתא בתחילת סנהדרין בן
[illegible] אחותי יוצר לבכל יומא יומא ידין ידין יתיר נטרחה
[illegible] שקיל תשע תא מא על חסה בר חנם ועל רבה
[illegible] הא עציבי רשות ולא תלמידא שלא נתמנה

[illegible]

[illegible] אמרו אל יוקן [illegible]
שהיה תלמיד היה צריך [illegible]
רשות ואיתו צריך ליטול רשות
זקן ויושב בישיבה [illegible]
[illegible] אחא שיבה [illegible]
[illegible] וחגבה ושרה פרישא [illegible]
זקנים ובכרים יחידים שמעתה [illegible]
ל' להתיר ערה ולרשות [illegible]
בכורות אל אינו מוסיף לך על מה שנתן בן [illegible]
יוסי בר בון כולו יהבליה לבן [illegible]
בתרי ולהתר מומין [illegible]
שבסתר ולא יהבליה נמצא [illegible]
[illegible] ר' חייא לר' אם רב יוסי בבכורות [illegible]
ליה אל יתיר רשות כמו דבלא בר חנן [illegible]
לא הרשהו ליטול אחרת ומשום הכי לא [illegible]
[illegible] מומי עפי ואחת ומישרי מום [illegible]
מינשי ואחרי סגב שלא רב ואחת ומישרי מומי [illegible]
הוי לא הרשהו על מומין שבסתר פי מומין [illegible]
מבני אדם ואין כהיאין כהן לבר אף כן [illegible]
מקבי רוב כהיאותן רב ותרא יהא מיסגב [illegible]
בר מאיר אחא הת כפ כל בסול [illegible]
לא דנו ולא מעידו והא בין רבה ומין רב נחמן לא סבר להו
ל' מאיר ורבה פסק בר זבא אפי עשרה יומן בני שרי
אין נחמן ורב נחמן אמר הל' מתשבב ומתם התלמוד פסי
הל' מתשבב ותו לא פסקו להו בל מקום שאינה [illegible]
מתעתע הל' מומיה חוץ מעבר ושרן ולאיה אחרה
ול' משום פלוגתא דרבי ר' וכה על פרי שמעון נבאר
כ' היטב בפרי יומא הל' לקשוט ותרף בקום אמר
יצחק בן טמלא ואיה נדרא שמו ובמן שמלבן עינ תיר
של ישר. ר' יצחק עפחן אכתב על פרי בן
יצחק ר' יצחק בן אלעזר בשמה דתי ותיב מ
ר' יצחק בן אלעזר היה אדם עבדה ש
סעודה מסין יאות השעה דהור לה עבר וכי לא
ליה נסיב ברעינן ומה להן נמן דלא אנשי להן
יצחק ר' יצחק בר אחי היה תלמידו של ר
כל דאיתא [illegible]
אמיחה ר' שמע אלא עד שתגיב בית הסמיכ
לסיומין גדול ומה עד הכי אמר יצחק בר אחי אמר
הל בר שמע ושתם התלמיד ולא הוא אמר הל בר יצא
ואעפ הבמה בדרכו ואל בר יקיש בל מבל מקל
ולאיפסיק עהדים ואין הל אל הל בהיא [illegible]
[illegible] ל ישל מוסקין כל הדם ובסוף הבן [illegible]
יהנה כל ואל כמן שהבע [illegible]
שיעעיה פלם דדם שיתקל [illegible]
דמשאחת הטבת הל לא יכם [illegible]
ובגל הי סמוך ומעה [illegible]
שהות עובדא אחרי אם [illegible]
ומנחה [illegible]
ול יהוש [illegible]
סמוך [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] ר' יוסף אומר
[illegible] מי שעבר עבירה שלא עשה
[illegible] ומחשבין לו חטאו ז' שנים ויעל לחג אב של ימי
[illegible] לחזר תשובה ר' יעקב בר אחאי משום ר' יוסי
[illegible] אחר ז' ימים ויום אחד ושני ימים ומחשבין לו
ז' שנים ושני ימים הללו על עונו ז' שנים
ש ויה. ושל היום אף אתם שרוו על אחיכם עד ר'
אמרו נשבר יום אל תהי מתה כימי הגבר מי ימי הגבר
ז' אף ימי המית ז' כתבי אמרה רב יוסי זמי משל ולא
כמו עלוי וכל שר ושוני לה מהם והפסתי חגיהם אל ר' אחי
רב חייא בר בא מה ימי הגבר אף ימי הנשמר ח שמיב
הגבפי עשרה הוא יכל ר' חיים בנו והפסתי אמלה ושבון
ומחלתים ושמחתים שמחת עולם ״

יצחק ר' יצחק בן אלעזר תנא גר מבני אמון
נאה כתה תשובה תמיר כגון ר' אלעזר בן
פרח ותנים שמרו עלו על ר' אלעזר בן פרת שהיה ישב
בשוק התחתון של ציפורי ועוסק בתורה וסדיק תשל
בשוק העליון תנים אל יצחק בן אלעזר פעם אחת בא
אדם לידו ונעלם נחש מתוך עלו ועיין לעלה בדר
אלעזר בן פרת אוב שעשה הקדמתי האמורא לפני התנא
[illegible] גר מה מה מחלקין אבן מתוקה
[illegible] ומלון אמר יצחק בן אלעזר מעלתן דשלשה
[illegible] שיבקש לך כל אשתיבו ליה תפיה לר' יהודה בר
[illegible] גזיה עלוי דשיש אנו עלוי
[illegible] הוי [illegible] אם משאר ימי שיך לחיים
[illegible] מסר ש[illegible] מתנן אנו לא כהיום ושלמי פח
[illegible] ואלא מישום דקשיא ליה הוא ושלמי פח
[illegible] לרבנן תרי משרבא ומיעבר דפסיל ומי
[illegible] כאדם שהוא אסור ומי עד הוא
[illegible] הוא דאר יוסי הוא המוצר
[illegible] תרגול יטול דבלתן ויתרבה מאילו ומו פסיל
[illegible] פשיטא דכל מקום הל כל שיעל בין בשבת בין שבתו
[illegible] בין מטר יבן מהנאה הכאה לאדם מעל סחו
[illegible] בן כל יוסי דאר הל כסתם משנה כראשונה
[illegible] נבטר שאחזו דם מסיר שאוא הל מל שיעל ימיל
[illegible] בין אלעל שעשה מ מום יכשלו על אותו מומר
[illegible] מי משוא דהל דהלא סתם לן תנא כותה ואמי ואמ
[illegible] הכאה לאדם מעל סחו מותר היכא דלא מקשר ולא דא
[illegible] מדרבנן יתיבתא דבבא אחר לישבא קמא
[illegible] בין כל שיעל דגל משלמי פ' השלמין אר
[illegible] בצער בשבת ומוקי לה רב אושעיא חלא
[illegible] מישום סנגה הכתבה או משום
[illegible] בצער אבל בשבת ומיבא אסור מילתא
[illegible] מילתא דהתר לקנה והאי חרם כיון ד
[illegible] לא לקנה בצער דלא ליחוש בשבת
[illegible] אל אחרשיטו ור' אבא מתני ליה משו
[illegible] בר יוסי אחרי יוסי מי אר יוסי אסור
[illegible] שמעון ל' אבא אסור והאר יוסי

אל שבתם בשבת ומשם בנו חוקם ומפסקם אבל לא סורך
תשום ומשם מעבר נרים ומשנו אלא מתוכתם סרבו
מושבי ולא קא משמע בשבת סכל ויה כל שמע אבל מעלה
לא סמל כותה אלא כבל ויסרתם סר לה ר' יוסי כל שמע
ולא אמר כל דבר ויהיו עשה בני ישראל אמר לה
שמע ובל היום השמעתי ויה לה שמע ידבר שאין מתבין
מותר הייט משה ששמר את העיר לו אין המלאכה
נעשית עמה והוא לא המלאכה מתבין כגון הלוך על גבי
עצים. בשבת הוא עיר ערים ואם סרבו תלש ולא
לתלוש עצמן וכן גבית מס יסמל ומיעה המדומו הוא
עיר ולא לתליץ מעמו ומלא מי המוסרו מתבין ועיר ולא
הכישה וכן בשבת הבאה אין מעמו אלא המלאכה ויבא
מלאכתו עיר הוכשו וכן סבר שאחזו הם הקולה מיד
כשמיגזו יאם מקום המסה יעשה מום המום לא מין יכן
כשנגזר חוקם עיר הוא ונקה אחר מגזרה ולכן שעירה
להשיר אין כזעתו יס מיגזרה אבו בכל מקום אבי אבי זמנו
ועשו מעשה ואמי לעיר ומעלת שהוא ומכ את הכלאי
סבר אם ימכור מין שאין מתבין לו עשה והנאה חלבה
מזמנה. ומן המוסרין לאחרים מיגת הלבש הל מותר
אבל מתחת ומקבלה מיגת הקשר הוא מיגן ומקבלה
מינה מיגת אלא לאחרכן ועיד כל מה שבשמע מיגר
מפני שהמיר שהוא מתבין לו ומאי מעשה יאם המיר
אחר של מיסור יעשה מנו מלאכה מחשב מגרה תורה
אבל מקום שהמיר בתר אב יוצל והמיסור כמיר יעזה
כהב לא שרא ר' שמע ומאם מסקינן הם אם תרי
משרא ומיעבר ומאי לא ומעבר הכי כמה מיגן מתוקה
עשה שתי משרא ומאי מיעבר ומתוקה מקיבא חלבו
אין מוצלת אותה מתוקה אלא מתוקה אחרת עצם מזנב ר
ומאי ומכ אחר בר יוסף תש מיוסף ועבר הא מוצלת
ומאסיק ר' יוסי מחמה ויבנחא מדמה ומיתקי. וכל
מתוקה שהיא הקלה אין לעבר עמה שבל המיזמה
אב לא שנמצר מוצלת מרחיל מדור יוא ל המחמו ל
אר יהושע מל ל המר ר' תמנא לשתות שחלים שבמה
ושתות פשיט ומנן כל המשקין שותה אדם לתוקה אלא
ואחר דשתות שחלים משמת הם מי ומאי מסתמא
פשיט ומאי ומ ליטא המקום אסר לעולם ומאינם מנתא
ומכי מיסקינן מי מס מחיל עליה שמתא מו דלא לא מס
ולא נחיל עלי ה שמתא אלא לחלל על שמיתן הרבים
ומאי והתוקה אינה מדרה היל אין מחלקם הכא מי מין
ודילא לא מס אין הקל מתוקה מעמא מירי ומאי העניה
ושחלים המלין מחל ומאי לשחוק אל שמתא בעצר
והשקיט אבל אינה מחונה מחש לתוקה גמורה מקום
סכנה ומאי היה אמרי שמעתי המתוקה מעלת מחש אם
המסוכן הוה ל ומא מקר נעשית להל מיאמרי נמ אמרין
רסר שמא רמוך חמי לר' מתא בן חרש מחוטש מפיל
מטלא ל סב בשבת פ' לשחוק הסם אן הכיאו מיך ישו
הל ומסיק מקמ שהוא סקר נעשית מל מקר נעשות מחה
את הסמה ומקבא עליה רבל מהזה הם לשנבי בשבת
ומי ששמט כלב שוטה שאין מאכלין אותו מחצר כבר
שלא אפי כחול מפני שאין כאילן משום תקוה ור' מתא
בן חרש מתר וכמאי פליגי אלא שמ ר' מתא בן חרש
סבר משקיט הכלב ומעמ המתוקה גמורה לתות ומכן סבר
אלעל שמטשט אין מעלת הל אין מחלקין ואין מאכלין ל
לחולה מי מחצר כבר שלו מפני שאסור משוב טמאה
ונבלה ומעור ומקלע והמלא כיון ראינם מה שאר תקואות
לה יתרפא מתוקת אסור מיהן אם היתה המתוקה מחונה

שעצחין אותו ושמח. עכ"ל היסין אחי הרב ר' משיר. ושאלה
תפלת של עטריכון כתן אורן שמתבתי בכור ר' יוסי בן
זימרא וכתן מעיר מרוה אחרון מזבל. ובן מוצא בו שכל
אות תיבה היא ועצמה כתן כוחן כאן מקום זימרה
ואשו אכילה שתיה. ולמה אינו נשער זה כי אם תיבה
אחת הנמרשת לשתים. ועל הנחילות דורש כשוחר טוב
כל אות ועמן תיבה כפני עצמה. זאת התורה לעולה
לעולה ולמנחה שבעריך יכל. ובכיסתיוך הורו חוהו
בפיתה שקעורות שקועות מגורות. כרכר כרן יסין
הקטיים קומות מאות המלתחה נמלו ונמתחה.

ר' יצחק בר אטיין עיין בפוף אדר יצחק.

יצחק רב יצחק בר בינוש. גר נמה כזה פיך דם
הנדה. אבל השרץ והבלה ישכבת זרע
מטמאין אחן ואין מטמאה יבשה. ובבא מרשבל שרץ
שיבש ושלדו קיימת עמא. ותיכה והאמן תן מטמאין
אחן ואין מטר יבשין. ואר זירא לא קשיא כאן בכולן כאן
במקצתן. דתני ר' יצחק בר בינוש כרבי שמעון יאמי
יכול בכולן תל אחן אי אחן יכול במקצתן תל בתן. הא
ביצר כאן בשרוף. וכאן שאין שרוף. כשאי פלגא
מגבה הטהרה. והטמאות יש להן על מה שיסמכו
ובבא טמאות מכתב כתיבי לא נצרכא אלא לבעשה
מן השרץ דלא כתיבא. דתנא כהם יכול בכולן תל אחן
אי מהם יכול במקצתן תל בהם הא ביצר עד שיגע
במקצתן שהוא בטלו ושיעיו חכמי בעבעשה שכן
חומט תחלה טייתו בבעבעשה. ר' יוסי בר יהודה אומר
בזנב הלטאה. ומייתיב לה מה טיר פ' כהן גדול שלהי
בגדיה על אילו טמאות הטיר תגלח יגל הקב תנב

עולא בר חנינא מת שאחר אין לו רקב וכל עד בני
אדם ישראל שהקדה מהו שיעור אמרי לה והא חסר
אין דלא בגדים אמרי לה והא חסר אינא. אמר רב
יהודה מרסדיתא תנא בהם יכול בכולן וכל עד שלא
שיעורא אמרי אמר רב שמעיה בי בעבעשה שישרף
מלא הוי בבעבעשה דלא נפלה ביה שמה הוסא תפלה
ביה נעמה לא תיבעי לך. הא אמרת טאילו הן הלוקחי
אמר רבה בר רב הונא. ביקה ט כמלים והבים אחד אי
והשלמו לכזית לוקה. יש חמש חשוב נייה. ואחר חשוב
נבילה. והאי אי לאו אי חמטו ביהם ט חיות אלא הא אי אי
שלב הוא דכתן דלא חסר הוי נבייה. ולא תלי בחיות. וגל
כפ' בהמה המקשה אי יכלו חנא הא מילתא אחרו יכלו
מיקה עושה נפול שחיטה אין עושה נפול. וכל אמ
יפל על מה בחותה יעד בחותה לחעוטי מאי מילתא
לחעוטי בחייהן מעלתם נפקין אלא שמ מיתה עושה
נפול. ובבא כתב כל הנוגע בהם יכול בחייהם תל בטומאה
אי בחותה יכול לא נשחיטתן כלומר אם שחטן. נאן
ידי טומאה תל בהם אעפ שחוטים הא מה אנ מקיים
מתם ולא בחייהן ומקיב כל הנוגע בהם יכול בדבון תל
מהם וכל עד שכן חומט תחלת בייהן בבעבעשה ר' יוסי
בר יהודה אומר בזנב הלטאה. והרי מקיב כל אשר עליו
מהן בחותה. טמא לאסר מן האי. והרי מקיב ומל אשר
יפל מעלתם עליו. טמא לאסר מן המת. ולא מב אדם בי אכל

ליכה והקן
מי שמיט בעלו
בעין אותה לחים
ויש לו שם הסוד
ומשום אחמט דבר
לחין מטמ יבשין אין מטמ
שיש ושלמ בשמא
שזטא מהך מהן ומהן מהן בטלו מהן
שנשרף עמו מהן כלה מהן מיבש מהן כשרוף ומהן
שרוף אלא שישר בעוטה מעלה כין ואפיקתה
מיבש ושלדו קיימת וכין שיבש ושרוף ועל מחין
טעמ מטוס ובעין אותם הוא שטלו שלם בעי שה מעלה
והא ליכא לאי שקולין הן ויכאו מאחר דבשלמ יבש ושרוף
כי הורי ניהו ומשהוא שלם הוי בעין אותם. ומקיבת בעמ
עמי בעין אותם לעטין לא בעשה אנן. ובר דשרעיך
והן הל לאשה מסיב פמיך. וכי אמרי דיבש ושרוף
שלדו קיימת דקריט בהו בעין אותם דוקא לעשיך טומאה
אבל לעטין שטלה מיע לוקה שלא בעין בלה. הכא בפ אחרו
ואיריהן של בגים ההוא עבכרא ובפל לחביתא דשבר
אקריה מ' להוא שבר וכל עד אמ לאו בעלמ הסר
יב עתן טעם לבגד אותר. והכא חידוש הוא דהא מיטמא
מאים ובגילי אישי מינה נפקי הכי אקריה חמט הל שב
דעתן טעם לבגם אסור. מתקיף לה מ' שטת אלא מעתה
לא ויבש אלמ תנן מעמ לחין ואין מטמ יבשין. ומקיב מיתת
הכמ הוא בחותם בעין אותם לבגין טומ ובשל מאי. הרי
דתריך ליטמ לא ויבש והרי מיטמ יבש ואפי שרוף בשלמ
קיימת ומאי קא תריך וכי תמ הכי תריך ליטמ לא ויבש ומל
מקיבת הא לא פיתה טין דמשמעת לה כשהוא שלם
ומאים ואפי הכי יבש מטמ שמ דמשום חידוש הוא דמ
מאן ליב לן דהוא עבכרא אחרטי אחרטי דלא שלם
קיימת הוה. דמקיבת בעבכרא בהא דאמר רב סהיב לה
חלא משום דאחרטי אחרטי מסל דהוא דשבר
אחרטי חלא תלי טמ מצא בעבם. ושר אספה
דתנן האיבין אין להן שיעור אפי פחות מכזי
המת ופחות מבעבעשה מן השרץ ופחות מכזית מן
מטמין טומאתן הכי תנן מעמ דאהילות ומאי תיבל בר
דתנן וכמה מעלה ת' הושי מזבח אלא דלקבר
והב נהשי והיטב תנא בהקיא כפרש שריט
משר הטרש מן השרץ טמא תל מותם מה חיתה
עשה חופין אף כל שאין עשה חופין ומר ר'
ר' עקיב אומ שרץ מה שרץ מעבר ברים ובעמות אף
ובעמ ר' אומ מה שרץ מעבר ברי ובעמ אף כל
ותנא נמי בבי בהמה סהב ומאמרטל לה אלא אנ
דמי. והשתא אם אמר יבש אי נשרף ומקיב מיתת
קיימת מדמיט אי לבעבעשה מדמיט. ומקמיט מי שם
דלא חסר אבר כל שהוא טהור משום דבמיתם בעב
ראי. והא לכזית מן הבהמה. ובר רבמיתה עבעשה
לכל מילי מקמיתיך כמ ירמא חסר שקמ אבר וכמיתה
כעבעשה ראי. והא אילו חסר אבר כל שהוא מי
מאו שאם חסר מבעבעשה כל שהוא לא מטמ
ועבעשה מ' הדר ניהו לעמין שיעור
יבש אבל שהוא שלם אי
נמלה מה מיט ולא מיפשיט
הל אבר שיבש כולו
לי בהמה שיבשה ושלמה
אי נשרף מטמא משום

[illegible]

[illegible] בסתר בית. ותו גל מהיפלת ואר
[illegible] סיון שלא זכר כאן בסדר עתו. זכר זה כר
[illegible] גדולה. היינו התינוקות שוקשום ונוטעים אחת
[illegible] אבל בר. אבי בר שהיה אבל מחליק בר ולקר
[illegible] אבנים מנית לאם שהיה אבי עשוים זר ועשון
שהיה. ושרו בר ולא כאן אל רות הרום הזרעון אמרן אב
בחכמה ויבן בשכם. אבנרם אבן לאדם. אבנרם אבן המון
גוים. אבנשי. אבן שר. שכיפה מיתתו נשעת הוסר ביחי
דיר על ישר טאר הלכה ואחר רב עתה הרף ירך חטטנה
יסה גבר זה אבנשי שמסר על ישר כשי ידלון. אינקן
יאלט אינקי. אין קי. אבן אר כן אחיקל ראמרי ואפלי
בחסרהם ושהיה אחרון אפלה. אלגבט על גב חיט
אלמיה. אל מעה אחוחל זו חרים שהלט אחריה נתעים
ומחולות. אחירון. אחי חן חי יכול להלם עמי. אחזב
אח לאבי. אחטורוש אח לרחשו. אל אחוולך. ב שאחל
לך. אפחיהם אחרתי כאפי חוה הם. אתהן את הן
אחהם עתן. אבן ישראל אב ובן מתרגמו. טלוה מחשטתן
באחרטתך. עתר הכלה לנאר חטת טוטת שלך.
מועטת ודעת. בחו עטת ודעת. תראה מדינה מדינה
לא עמר אלא מדיה. תראה בם דין ומטפט. עריך
[illegible] כא מכמן כל אלחם מכעייהם. כחטר
[illegible] שלום. בחדש השלישי. בא חדש השלישי.
[illegible] כאן שש שעות ולא בא. נשש רכבו ולא
[illegible] חשים כאן שש. ביעל מי שעל פריקי שעל
[illegible] תרפיה כעיתים כא עם דם. כפיך. נפה
[illegible] את אלים. נראשית מלא שית. שיתן של
[illegible] טלן לשוטה מקלוט כא ויכה לו. מעיב
[illegible] מה שלו פרום. כרשע. בן ישע. גלטע. גל
[illegible] בעיר הסהדים. גלחורה. גמולה ולא. דרעע
[illegible] דר. ביה נפיה. ידום דרך יום. הסרת
[illegible] הר. חלקתם. שהעמיד
[illegible] שפים. הרגשתם. התיבו לו. יין נסך. ושתת
[illegible] היר יפיה. הורד מעמיה. שלט כהון נסחון
[illegible] רוחט הוא רר. מהשתרע אשה. ויעה. הלסה
[illegible] עמים. ואי נשלח. ואי היה. לפעה. ויפער. בם
[illegible] השש. נכן אף. ועה. זיז שדי. יעגנה. זה. וזה
[illegible] מעצו מתר. זה. עיון שלו. זה. יזה. שלו. זה. זמה
[illegible] ריח. זיטם. זע. זמרתה. זמרתי. יה. זכן. והזנה
[illegible] זכר. זה. כה. זה. נכר. אם. זכר. אם. כבה.
[illegible] חן. ואל. מקנים. חדקר. חד. לחומות. יכך
[illegible] חנה. אף. לא. תחנפו. את. הארץ. ולא
[illegible] אף. נארץ. חר. עשות. לא. חרחתם. ולא. צביתם
[illegible] רבה. חטוחים. חרים. מעמי. שלהן. טפסר
[illegible] וקר. טעש. מחמה. ושר. משטם. חשמל. חיות
[illegible] לות. חכולי. חיך. עועמו. אומר. לי. חבדון
[illegible] יהושעט. ישב. יה. ושפט. כצרה. ר"ם
[illegible] יקותאל. ליה. את. הבנים. לחל. יעחן
[illegible] ירושלם. ונה. שלם. תבא. סלם
[illegible] ותלחית. [illegible] אב. כהלכה
[illegible] כמו. לא. מלא. כמתונים
[illegible] כר. כמתהמים. מתת. להם.
[illegible] מחן. עב. לחמר. לא. מחור.
[illegible] לבן. ת. הוכה. זין. לא. כן.

לא כדון ויצחכון דין דין. ומדתם שיהא ליחוד תבל
ליתן ריוח בין הפרים. עמד בר. לפי בר. ומאל לזה. לא
מתהלן בגן. מת. והלך אותו שבגן. מתגחם. כמתפי
ומתנחם ומאמלה. טמילו הגב את יעקב. מתאמרת ולסה
אתם. מיתה ומאמרה מזמרות. מלקוט מלך שיתן מלוות
וקשרן. מזהמה. מדור והבאן. מתרפס. מתר. ומתר. ר
בכסף. מטתחויתם. מטתחוים. ומשחיתים. ממזר. מוק
זר. מחלון. שומר. שמר. מחול. מרזח. מר. וזח. מחולך
מוחלך של כל עיטתו. ידעת את מסוכנו. את מה
כאיבו. מה כאב הן עתידין לעשות. מלה. לך. ואעקב. ואיר
לה עילו. מפלעתם. מפלים. ואעתה. מסתם. לדור. אך. ותם
מסתו. תמה. עלר. מהול. שלחו. נאם. מכחוץ. מא. מסמם
נקמה. נקי. מה. ואין. עמה. מלים. עד. ואמרה. מדוע. לא
יהם לה. נכרה. מסריק. נפתלי. נפת. שלי. הוא.
ושמתם. הם. תם. הטרה. הא. סם. חיים. עמיתך. עם
שאתן. מיטה. שמב. עוד. מ"ו. עיטתם. עיטת. תם.
שגר. עז. גרי. עלמות. אהסך. על. מות. אהסך.
מלאך. המוטה. על. המות. יאהבך. פקדון. פיק. דון.
פתגבל. פתחים. המסלים. ורי. גלה. תסים. תם. ים.
שטלק. הים. פחקוק. מיתקן. ושבר. ומקהה. ואומרת
שיעקן. עגלב. עעקת. לבמה. עפיה. ר. מלעיר
מ שלר. יוסי. הגלילי. אמר. אמר. ורחו. מה. מאה. אמרתו
עפיר. ויעה. שלות. על. מות. עח. ואדום. עח
לי שלר. ואדום. לאומות. העולם. וקשתם. קשיה. תמה.
רעואל. ויעאל. אבקת. רוכל. ריחה. כל. שריחה. יעקב
אניע. שכינה. ר. מלום. הסולם. מלצר. יקש. וצר.
ראובן. ראו. כן. בן. הנם. שרעתי. שרים. עתים
וצריכים. מתים. תמוחין. בשמיה. שמי. כה. שלר
נבעה. אותו. ישב. ששבר. שבאו. שש. שעות. בימו
נשש. שעות. ישלך. שלמה. מהיה. כעטיה. שה. לא. מה
מהיה. שער. שהוא. שונא. את. הנר. השירים. השיר
ים. תפלעתן. תפלות. ולעטת. שבר. השיאו
תושבה. תועה. כה. תוירב. לנאר. שחת. תורה. כא. ר
תעשה. תור. ותיר. לדמם. תלחוטה. תל. אוטה.
ותרגמן. תרתם. ובכתם. תמן. תוך. ומך. תוך. האוזן
ומקום. שפל. מאוזן. ולא. נגמה. האוזן. תלתיה. תל
שכל. פיות. פיטה. ושם. כל. זה. העתקתי. מכתבת. גדול.
ר"י. רבנו. שמואל. בן. יצחק. הלוכמום. הזקן. זיכי. אבי. אבי. אמי.
זלע. ומעט. מזער. מטל. ומשום. דוריל. רבנו. הלוכמום. בן
ר"י. יהודה. פ"ר. תמן. תוך. יער. כמו. שכתבתי. יפ"ר. ומרי
חמ"ר. מרבוטת. אם. עשיתה. רבי. תוה. שתיק. ומר
מקום. שאין. טהור. ולמרן. לי. שאין. הבן. ועשית. אולן
הפקר. ולטלן. כדור. נטת. ככדור. זו. שהנערות. שוחקות
ט. להשליך. מיר. ליר. ומסמס. את. הטעם. אז. נעשו. ולחר
אותם. בילות. מרות. מרים. ממש. אבל. מאן. שר. ב
והגנים. מרבוטת. מה. רבן. מישר. הפיה. ותלמיה
כישאות. וכשוה. מטמרות. בשין. כתב. אז. הן. מ. שוחות
מהונה. ולויה. יסו. ואחי. הרכ"ר. מאיר. חבר. והוסיף
את. אלה. שאכתוב. ראיתם. כרותים. מיתים. רוכים.
והרן. ים. מחפע. מאה. פעיות. נבאות. איה. הון. כעבן
שלו. תרטון. תרצו. דין. רודם. ריים. תופנו. תחפה.
נאה. שנעי. שונא. ועד. חנעלות. חבויה. כעלו. שלו.
הקמה. ורותן. על. הרתות. והדינן. שעמדו. עליו. שתים
שא. מים. כי. נתמרם. יתאדם. יתאלה. דם. ולבשם. מלם
שם. ואטאתי. אלים. לא. אלים. וזכחתי. מקומם
שוב. חתיהו. ושחט. מקום. שסח. מעהן. מעה. תמר
מחבב. אותיכם. אותו. ואתכם. [illegible]

[illegible]

[illegible] הגמל הוא [illegible] ליה לעשות
[illegible] דרך זה אסור ליה לעשות
[illegible] לא כיון דבעל טורים הפרים ואתו
[illegible] ולשרו לתוריהו סלו יבמות מחרבי
[illegible] ליה להאי בעל הכסוי אלא מישוי
[illegible] איכני ליה לאסוקי ארעיתה וכיון דלא
[illegible] תחיל וסופו פשיע היא אבל כל הנהו חשיבי
[illegible] תחיל פשעי וסופו משוי כגון ערל ומורבה ועכו גנב
[illegible] אלא שלעניין דליה פשיעה הוא נשאתה שמיר
[illegible] נשמיה אצל דליה וכן ההיא יכיר הגל מוערת
[illegible] הכלב והגרי שקשר מראש הגב ושמרו את הכלים חייב
[illegible] לו לבעל הגרי והכלב לאסוקי ארעתי דהוא שכן הן וכשהמתן
[illegible] הגב הסמוך לאש חברו יכולים הכלב חייב מצוים
[illegible] פשיע הוא נשמיה כלם ואגב ראם קשר ושמרו חייב
[illegible] נפלו על הסלים ושברו פטור מישיבין הם פטור דנפלו
[illegible] דמסר הפי תנא תחיל כפשי וסופו כאונס
[illegible] אותו הדם אצל כלב וגרי אם הדין מדקן דחייב
[illegible] ומשנפלו דאתמן שמורין הן אצל נפילה פטור
[illegible] הדם הנא לאר תחילת כפשי וסופו כאונס
[illegible] ויהי אם הכוס שמן
[illegible] נפרצה בלילה ויצתה והזיקה פטור וכבר אמרנו
[illegible] חתרה אמי חייב היכי דמי אי כמתכל
[illegible] ליה למיעבד ואלא נמתכל רשע כי חתרה אמאי פטור
[illegible] תחיל כפשי וסופו כאונס הנא לאר ואם אמרת פטור
[illegible] נמי אותו מקום
[illegible] ואצל שמירת פרצה פשיעה הוא היל כי חתרה אנס הוא
[illegible] פשיעה יכן נמי ההיא דל המעדיר פשיעה בה ושמת
[illegible] וחתה מרחה שלטה טומר לא שלו כפנה מראי זו הא
פשיעה אצל גבים ואצל הסמה עצמה לצאת חוץ ולמנקט
עבדי מייתן ולוך לחגם לרעת כאפר ואצל דאכים הוא
מסוכנת ונלא שמירה דאת אבי אפי נשמתה שם מרמי
פשיע הוא אפי מייתה יפתם לחגם אית מה הנלא ואכלם
[illegible] הלמ כאנם מיהם אור הנה שלא היה הוא חוליה
אם היל כולה פשיעה הוא ואפי לאר פטור ולכא סלה
אונס הוא כל כי הני טייב מהו תחיל כפשי וסופו כאונס
אבל גבי כסא דאתחלה ועד סוף ראוי הוא ושורר אלא
שהאונס אתא מעמא אי אמרינן אכני ליה אסוקי ארעתי
ודאי פושע הוא ואי אמרי כיון דהטיל ליכא גמל לא אמרי
אכני ליה לאסוקי והייט ספיקה דאי כני ליה והייט כהאיש על
הכוס שמן לאר אתא הכא עפלה לבינה והזיקה משלם מדבר
שנהנת ירדה כדמה והזיקה משלם מה שהזיקה וכבר מני
[illegible] ירדה כדמה ונגפה פירות מאי ליה והזיקה מהו
אליב לאר תחל כפשי וסופו כאונס פטור מאי מי אמרינן הסם
נמי תחל כל וסופו כאונס הוא אי מלא כיון דקא חזי לה ירחב לאר
אכני ליה אסתמורי כמה וכולה פשי היא יסלקה בתקון
אבל הכא אפשיט מנין דכיון דאתו לעפי פושע הוא ועל הסור
הייט מעני גבי גמל מתוך שאינו יורע עד מאה
כל שעתא ושעתא אמרי שמא היום ומחר קוים התלעה
יבאו ויפשי יחל שו את הכיסו שלא יהא חוב ושורים
שמא אפי אכל הגמל אינו ראוי אבל גבי סמה שעמדה
מיהת נמי ליה כמה ספיקות כמר מי יימר דתלר שם
ואתל דתלר שם מי יימר דתלר שם ואפי אם תלר
שם ותלר מי יימר דכתלום פירות תלר היל כבל הנה
ספיקי מיסמי אי אפי הכי אכני ליה לאסוקי ארעתה ועכשו
מניא שבנה דמסקינן הא לא אכמינא דודאי כיון דאתו לעפי

מיכני ליה [illegible]
מיכני לן [illegible]
כמני [illegible]
פושע [illegible]
לעניין [illegible]
שור שהוא [illegible]
אלא מלילה חייב מהן ניום חייב ולא [illegible]
לעניין חשוב הוי מי פושע לעמין [illegible]
אבל בהון פושע לעניין גמלא הוי מי פושע [illegible]
ולא דייל הסם העלה אלא תחל כפשי כמו שכתבתי [illegible]
אילו שהכאתו בחזום אחר היא הפשיע ועלך היאנס על
ידי הפשיע אבל משאלי ושור והתלעה מתוכ [illegible]
הרי לא עלר אחונס בחזום הפשיע טל ראפי [illegible]
אתעיה לכאי הל משיע לן לא שייך הסם [illegible]
לגרי ומיהו הא דשלה [illegible] הסור [illegible]
ומייתי לה כהמעה את הגרי הזורק את האבן [illegible]
הרי זה בלה [illegible] הל מזיד הוא [illegible]
כר רב יצחק מסוחר את כוחלו ואסיר רב [illegible]
שנא העשויה לפטת בלילה ואינה עשויה לפטת יום
ואיכא דאמרי ויתיב פושע לא הוי ראינה עשויה לפטת
כיום אעם הוא לא הוי ראיכא דאמרי ויתיב והכא אסקא
דשכחי לפהים הוי פושע ונחא לי דיש חילוק בין [illegible]
מחוק לנזקי נפשות דכיון דרשע ושפטו העדה [illegible]
וכי היכי דאהפכא כזכות הצלת נפש של ישראל [illegible]
לחברה הכי נמי מהפכי כזכות הוא לבלי ולא [illegible]
כל אחר דיני ממונות דתנן דיני נפשות [illegible]
ואין מחזיר לחובה וכן וכבר מעלן מיטה [illegible]
ששת חייבי בליות מעלן וכ' הל לא בלי [illegible]
שאחרה תורה לחייבי בליות ואפי דחוב [illegible]
כולי האי אלא שלא היה ממון שוגב הל [illegible]
פטור אבל לעניין דדין דמי לחסוד [illegible]
ודמי מחזיקא ליה כפושע נשלא [illegible]
מע יקאתו לפרקי ולא דקא מיכני לן [illegible]
ליכא בחלר לא נגב ליה לאסוקי [illegible]
דתנן כל לא יחפר שלן הטעה [illegible]
שיהא גמל עיר ורוכב ובגמ מאן תנא דכבר
אחרשא דהשתא אזלא אדרשב מחלוקת שטיה
היא דתנא [illegible] אין עשין חלו תחת [illegible]
שיחה ומעבות ור' אליעזר מתיר כדי שתהא עגלה
ובעוטה אבנים ולוכל אפי בסבא אסרי ליה הא
ופטטל לחשבא כפלובטל אא פשיט לה ולא ולא [illegible]
ובתחילה אבל כריענר אספקא לן מאי דאמרי [illegible]
כל האחל לא יחפר לא יעמיד אדם תבור פטור [illegible]
אלא אב יש על עכיו גונה ר' אחות היה [illegible]
כמליה שר שיהא תחתיו מעזימה גם טפחו וכבי
טפח ואם הזיק משלם מה שהזיק ר' שמעון אומר
מאחרו כל השעל הלון אלא שלם הזיק פטור [illegible]
ונשלה פ' הכית והמעיה אור רבא ר' יהודה [illegible]
ור' שמעון כולהו סבל [illegible]
פטור כולה כמשנה [illegible]
המולך כתוך שלו [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] עמי משום דאי
[illegible] אכל נבלה ולא
[illegible] מטמא בכזית מטמא
[illegible] נבלתה ליתן שיעור
[illegible] ישראל אם כולה בכזית היכל ואם
[illegible] ר' יוחנן אפי' בפחות מכזית
[illegible] סתם בחול תנא ר' שמעון בן עזאי אומר
[illegible] הארץ מטמא בטבעה שהחומט תחלת בריתו
[illegible] ר' יוחנן כגון מעתה הוא יטמא בפחות מכזית ולא
שיוח להכיא הנפל טמאין בו כזית פי' אחרונה דאמי דתנן על אילן
טמאות העיר ונפלח על הוות ועל כזית מן הוות תרכיט עלטית
ג מגלח על כולו לא כש ואור יוח לא נצרכם אלא לנפל שלא
ד נתקשרו איברין ותו מקשי ר' יוחנן נבלה תטמא כחפון
ה ואור חכם אם ראיתי עגל כחפון בשפתיו ומסיר מאי כרין
ו מדרשות אמנה ראש וקבל שכר מאי מסקנא ר' בר' מסכת
נדה פ' הנפלת אר"ש בן שפיר שנתפו בחיין ונעשה כחת
ז שנתבלה עדתו וטהור אבל ר' יוח' ראשבן אות שנתבלה
ח עדתו מבלן דטהור אליבא דאר שמעון אר' יצחק
ט מגבלה ואחרי לה אר יצחק מגבלה אר שמעון מרת
ל שנשרף ושלו ביאת טמאן מעשה היה וטמאו לו פתחים
ל גדולים לטהרו לו פתחים דטמים ולא דיקת מאה טעמא
ל דשלו ביאת הא אין שלו ביאת טהור שנרפה ולא מאה
ל הר גיסא ושלו ביאת הוא דטהרו לא פתחים דטמים אין
ל שלו ביאת אפי' פתחי לעמי מי טמאן הואיל וכל תר יחד
[illegible] ביה חד אבר אבל רבינא לרב אשי ר' יוחנן ואמר
[illegible] אליעזר דתנן כעב דאהילות אפר שרופים ר' אליעזר
[illegible] סוכנו חכמים אומר מת שריף דברי הכל נשתלו
[illegible] אלא זלא סל נמות סמו בשרצ ור' אליעזר הוא
[illegible] ותנא [illegible] מאי טעמא ר' יוחנן דלא [illegible]
[illegible] אפר שרופים ולא כל אפר שרוף
[illegible] מרוקן ולא מולא תלור דשיעור
[illegible] סוכנו הכל ויקב בולא תרור ידוקן מחת
[illegible] מתנם טהור ולא תרור רבב בגדי הבל
[illegible] עקר יחזר בו ר' אליעזר כעב דאהילות ומ
[illegible] הן גחל בגזיר אפר שרוף משום אפילו
[illegible] דטהרו טמאות מת שיעוריהו הלמה הן
[illegible] כעלא דתפקע דאהילות משם שאפר הן הוות
[illegible] עצם אחד ולא אבר אחר טהור קר
[illegible] טהור ויבא יצחק בר בסנאי בימי ר' פרת
[illegible] מכמות פ' חרש רבי יצחק בר בסנאי איקלע ליה
[illegible] מדרשא אתא לקמ' ר' פרת יבי ור' פרת בימי
[illegible] עד הכן אוכל נבלות אין בר מצוין הקרישו
[illegible] חייב בר אמי גבר מקלא דרמוזה כל אשר בו
[illegible] תהל מה תלמוד אם כל שחטו הרי אחור ומטה אלא
[illegible] מנחן אמרו המקדיש נעלי מומין לבדק מזבח עונו
[illegible] ה שמוח כל תקדישו כל תשחטו כל תריקו ועל הרטת
[illegible] הקטרת מקצתו והנא עורת אר שבור וגר' ער לא
[illegible] ותנא לא מקדיש לא תשחטו ואשה לא תתן אילו
[illegible] מחורב אין לי אלא כולו מקצתו מנין תל מקום
[illegible] גבשרי מת כל הטמא טהב בחותם הייבו
[illegible] הכי אישטרי מהן אפי' מקצת ואי מת מהן
[illegible] הטמא בחותם ומהם פוה אחד אפי' כל
[illegible] הכי אישטרי טהב אלא הכא מלא
[illegible] לא יסתב אלא מהן יכולו ל
[illegible] כולו רישא דכמן תכל מהן פשיטא
[illegible] מסלו דעת כולו והא ליכא [illegible]

דאי לא כתב טלא אלא מהן הוה אמינא דאפי' אהקטרת נעלי מומין
ליחייב אמר והו אפי' נפחות מכזית והא לא אשכחן מהקטרה
דזמן פחות מכזית יכן מהקטרת קנמון אלוי הא נזמנו פ' השוחט
והמעלה סמוך יכול הרעלה פחות מכזית אמוך יפחות מכזית חיוב
יהא חייב תל ועשות אותו על השלם הוא חייב ואינו חייב על
החסר ופליג אמורא התם אליב דתנא אי הא לעשות אותו
אי אכולה נהמה אי אכל האמר אכל בולהו מוחו וכזית נעלן
דלא אשכחן כשום מקום אפחות מכזית דליחשוב הלא מיסתי
אליב דר' יהוש דאמר כהקומץ רבה אהתיא דתנן הקטר קומצה
פעמים כשיהה יאכל יהוש' כל פעמי ולא פעמי פעמי משום
דקסבר אין קומץ פחות משני זתים ואין הקטרה פחות מכזית
אלא אפי' לר' יוח' דאמ' יש הקטרה לפחות מכזית השלמה
מיהא אם שני לטליה קומץ בהיא דשלהי הקומץ זוטא והיטא
דחישב בקומץ והקטירו חוץ לזמנו והקטר שומשום לא טל
שומשום אפי' לר' תנא משום דחישב בנוליה מתיר והקט
כל הקומץ סלו בסהג יכל תיתקל בעצם בגבו כחוץ חייב עליו
משום מעלה כחוץ אבל פחות מכזית לרחשבה הקטרה
לא ולא מיסתיא מי ליכא ראמ' בכל המעלות כחות מצה על
ההיא דתנא. תר שאור כל תקטירו אין לי אלא כולו מקצתו
מנין תל כל עיקרו מנין תל כי כל ואחר מאי דאי הכי אמר
הכי קאמ' שאור כל תקטירו אין לי אלא כזית מנין
תל כל וכו' ורבא אמ' הכי דאמ' אין לי אלא קומץ חצי קומץ
מנין וכו' והמקלבו כיש קומץ פחות משני זתים ויש הקטרה
פחות מכזית דלאבי איתה ליכא ליתה השתא ליכא לא מיסתי
דלא אשכחן הקטרה פחותה מכזית והכא מי ליכא אלא אפי'
לאבי מי דאמ' יש הקטרה מיהא עדיף אמאיה אמר מה מי הא
ולאלא כפחות מכזן ולאבי איכא לרבוי דשהו דתנא לילף ר
הקטר פסול מהקטר פסול מה הקטרת אפי' כפחות מכזית מיחייב
אף ועשן הקטרת נעלי מומין מי אתי כלא מילא ליחייב דאמר
ליכא תנא יעקב בר בר חנא
גר' סמ' שור שעבר את הפיה הל' ספהו
כראוי ונפל לתוס שור או חמור פטור וכבר כיון דספהו
כראוי היכי נפל אר' יצחק בר כי חנה כשהתליע מתוס פי'
שהתליע מתוכו קודם שהבע ומט להתליע ומסקל אימי
הו כיסהו סמוי שיטל ושמור הפי שורים ואין יכולעמור
נפני גמלים ואתו גמליה ואדעה ואתו שורים ונפלו ביה
ומסקנא כגון דאתין גמלים לפרים מי אמרל כיון דאתו
לפרים איכבי ליה אכוהי אדעתיה וכיון דלא אסיק אדעתי
מושע הוא או דלא השתא מיהא הא ליתהו ואתא ומקשה
מאתמר דקתל סהו מאי ונפל לתוכו שור או חמור ומת ופטו
כגון דאתו גמל לפרק ואדעיה ואפי' הכי אתו שורים
נפלו ביה פטור ושמעת מקשים ואף לדידי הכור קשיא
לי מאי שנא הא מהיא דהמקדיר דהדוא גברא דאקדיר
אזדי גבי חבריה אותביה כמיפא דאורכני ואגבה ואמ'
ת יוסף אעב דענין גבי נטירותא לענין טרא פטיעותא
הא תחילתו כפטיעה הוא כאנס חייב ואיכ דאמ' אעב דענין
טרא פטיעה הא לענין גבי נטירות הא תחילתו כפטיעה
יאנס סאנס פטור הכא מאי לפשוט או לפטור או לחיוב ואיתה
לקושיא כלל דהכא ליכ פטיעה כלל לענין שורים והא לענין
שורים מראי הוא לעולם כל כמה דלא אתו גמלי וכיון דבאי
אתו לפרק אי כמה דהוה פרק אדעתא דמיא אינעי אסוקי אדעתי
פטיעה דכי אתו ואדעיה והדר נפלו ביה שורים דתחלתו וסופו
פטיעה הא וכאילו הייבי גמל השתא חשבינ ליה כיון
דלפרק אתו ואכעי ליה אסוקי אדעתי ואלא לא אמרי אכעי
ליה אכוהי דהשתא מיהא ליתהו לגמלים. וכי היכי דלענין גמלים
אי נפלו ביה פש כמו דלפרק אתין דלענין שורים נמי פטור

הקישא (ענין אשתו) הכל שאר עריות (יבא) (ואמן יתלוג אחה:
ואמר יוח משר שמעון בן יהודה חוד לייחוד מן התורה מנין
וכתב כי יבירך אחיך בן אמך בן מתיחד עם אמו אמין אחר
מתיחד עם כל עריות שבתורה ואפי' בבהמה בלא חיטה אחת
אלא אפי' כשני פתים שאין בהם כדי אדם מיצין שם כזיתא התם
ותן הכא נעשה יוחסי מתיחד אדם עם אמו ועם בתו וישן
עמהן בקירוב בשר ואם הגדילו זה ישן בכסותו וזו ישינה
בכסותה ובגד מפר' עד שמה ומכיר אם בשה (עמיר עיוה)
אפי' דטנים אין ישן עמהן אם לא בכסותם ורוקא הני והם
מהני תהוא עדין דיר דעבדה אלא אתי (לאיגרוי) בדיעבד
מחיבל מעהרי פר מיהות אבל בשאר עריות לית דין ודין
ואפי' (הסתכל) מראשה אסור ואפי' בחיצמא הטה ותנא רבי
ר' ישמעאל מפני מה הזכרתי ישר שבחלמה מדרן כפרה
מפני שדש עיניה מן הדבר ואמר רב שמת מפני מה מנה
הכא תנשיטין שבחוץ עם תנשיטין שבפנים פי' שבעת
עם כוחו לוה לך כל המסתכל מן נמל הטנה של אשה מחיבו
מסתכל מקום התורן כל הרוב בשר ודיש אסור לבשים
ודהי נמי ראיה בחסרת נעלה אם לא על ידי עבירה מחט
מיהו עבירה גמורה היא מן התורה ואפי' אשתו נמי
גר' נמי שלא פ' ואילו מותר' ר' אחי בר יצחק אומר כל
הטפה בנשים אין בה לדי עבירה וכל המסתכל בעבירה של אש
הזון לו בנים שאינן מהוגנין ואם רב יוסף והאשתו נמה ואם
ישראל שבב ודבק מקום הדעת שהוא מכוון מבר העקב וכמ
כיוצא בהאון הל אפי' ר' פרת מודה דאסור מן התורה דדמה
אלא תשמיש מיהו כאשתו נמה דבק היא ומעשה תנא
דבי זל בר שטיה בבר זל פ בן חבירו וישב בגדו מעשה
מחום אחר שקרא ושנה הדבה עבה לבי עלמו בחבי ימין
ונעשה אשתו כשונה והדה אשתו מחזרת על פתחי חבירי
בעלה אמרה הן רבותי מעלי דיל הדבה ושנה הדבה ומרת
בחבי ימין ולא היה אדם שמשימה לוב דם פעם אחרת
הייתי מהלך בשוק ונכנסתי לחנות אחרת ושמה בגדי
אמר לי ר' בעלי דיל הדבה ושנה הדבה ונכנס לבית עלמו
בחבי ימין אם לא מתי משמשת מדה הוא אצלך אם לא
ר' יחקבל של אדון ה' חיים שלחיאה דם ויעמדו ז' ימים שלא
חבקו לו דר סתם אומרתי לה מתי יבא אם לא לך בעלך שבא אחרון
חבק בזמן ובזמן בדות ובדות של אחר ז' שהדות ובהן
שם אם שהה חוזמה יבקר לה שמע ימי כאורן הימים ונבב
אלא אצלך שאם הסתכלו את השמש מיום ובעבר בר אחילו
שאין בדבר ואפי' הסתכל והרבות עדה שאחה בטילה מתנן
בחשתו מהה אחרון לו ואומר בחשת חבירו ומיכאן לאיה

הגיש (ענין אשתו) הכל שאר עריות (יבא) (ואמן יתלוג אחה:
ואמר יוח משר שמעון בן יהודה חוד לייחוד מן התורה מנין
וכתב כי יבירך אחיך בן אמך בן מתיחד עם אמו אמין אחר
מתיחד עם כל עריות שבתורה ואפי' בבהמה בלא חיטה אחת
אלא אפי' כשני פתים שאין בהם כדי אדם מיצין שם כזיתא התם
ותן הכא נעשה יוחסי מתיחד אדם עם אמו ועם בתו וישן
עמהן בקירוב בשר ואם הגדילו זה ישן בכסותו וזו ישינה
בכסותה ובגד מפר' עד שמה ומכיר אם בשה (עמיר עיוה)
אפי' דטנים אין ישן עמהן אם לא בכסותם ורוקא הני והם
מהני תהוא עדין דיר דעבדה אלא אתי (לאיגרוי) בדיעבד
מחיבל מעהרי פר מיהות אבל בשאר עריות לית דין ודין
ואפי' (הסתכל) מראשה אסור ואפי' בחיצמא הטה ותנא רבי
ר' ישמעאל מפני מה הזכרתי ישר שבחלמה מדרן כפרה
מפני שדש עיניה מן הדבר ואמר רב שמת מפני מה מנה
הכא תנשיטין שבחוץ עם תנשיטין שבפנים פי' שבעת
עם כוחו לוה לך כל המסתכל מן נמל הטנה של אשה מחיבו
מסתכל מקום התורן כל הרוב בשר ודיש אסור לבשים
ודהי נמי ראיה בחסרת נעלה אם לא על ידי עבירה מחט
מיהו עבירה גמורה היא מן התורה ואפי' אשתו נמי
גר' נמי שלא פ' ואילו מותר' ר' אחי בר יצחק אומר כל
הטפה בנשים אין בה לדי עבירה וכל המסתכל בעבירה של אש
הזון לו בנים שאינן מהוגנין ואמר רב יוסף והאשתו נמה ואם
ישראל שבב ודבק מקום הדעת שהוא מכוון מבר העקב ומ
כיוצא בהאון הל אפי' ר' פרת מודה דאסור מן התורה דדמה
אלא תשמיש מיהו כאשתו נמה דבק היא ומעשה תנא
דבי זל בר שטיה בבר זל פ בן חבירו וישב בגדו מעשה
מחום אחר שקרא ושנה הדבה עבה לבי עלמו בחבי ימין
ונעשה אשתו כשונה והדה אשתו מחזרת על פתחי חבירי
בעלה אמרה הן רבותי מעלי דיל הדבה ושנה הדבה ומרת
בחבי ימין ולא היה אדם שמשימה לוב דם פעם אחרת
הייתי מהלך בשוק ונכנסתי לחנות אחרת ושמה בגדי
אמר לי ר' בעלי דיל הדבה ושנה הדבה ונכנס לבית עלמו
בחבי ימין אם לא מתי משמשת מדה הוא אצלך אם לא
ר' יחקבל של אדון ה' חיים שלחיאה דם ויעמדו ז' ימים שלא
חבקו לו דר סתם אומרתי לה מתי יבא אם לא לך בעלך שבא אחרון
חבק בזמן ובזמן בדות ובדות של אחר ז' שהדות ובהן
שם אם שהה חוזמה יבקר לה שמע ימי כאורן הימים ונבב
אלא אצלך שאם הסתכלו את השמש מיום ובעבר בר אחילו
שאין בדבר ואפי' הסתכל והרבות עדה שאחה בטילה מתנן
בחשתו מהה אחרון לו ואומר בחשת חבירו ומיכאן לאיה

[illegible] גר' נשלם:
[illegible] ל כל פסולי
[illegible] שמשון בן עיתי מלחמת
[illegible] נשלם הזה שמתיו ונטמת
[illegible] ונחיתא ל' שמשון עירם מאלי
[illegible] ומן על כל נשקלים ירושלים שלהי פרק
[illegible] שמשון בן עירם נשלם יעזרך כל חלא חסר
[illegible] נשלם הפיו נשלם הזה שמתיו ויחשות נסמר
[illegible] ישיבים כסוד של עבים ומן עד חמר
[illegible] יש לו סר טירא אם סהדין ושתי הוריטון ר
ישחק אם סהדין ושתי חמר עתיק שלג ושתי ליה טעמיה
כמוריה ומורש קחלה יהשבע לעשיר מינט מעח
לישון אילו תלא חסר שאורין ומר הלפה מתהן ומנסת
מפתי תיהן נקמר ומורש קהלת כל אשר תמל יך ועשו
נכחר עשה וגם מעשיה כן דע כי אין חשטן נשאול אשר
אלא הולך שמה כך ומך אישי עלום הדש הדש חמון אפי
איומשם מחלא פי עתהלו פנ שרות ואי זוכן כ
כאילו עוחות מחל מעלה אמרו לא יחמי יתהן מות
אי היך הלא חמא יתהן נחיי אפטר וחמא יתהן אתו פי
וכי מוחו אפטר ראות אר אשיקן אין בן עריי ושמ
אלא ריטר מבר אר זרם הוה שומע ילוסי מתוך ארוט
אין חלום ומיוטלא דאיריהן שלגים נתחל ל' מלהשמים
מלשון זה וחמין אינון מלום אישבל אין מכנו ועיר
אלא ריטר פה מסר אר זעירא שומע הוא חמת אילהו
חלום אר אשיין וכו' עד ולמה נרמא שמן עלום
ר' ירשים מן שואל אדם אל רב ורב שמואל מר
יעזרך
[illegible] ההפירא והתם הלימטא
[illegible] מר זעירי גר' מתחלת גר' דמר מחלי
[illegible] כלל יעזר מר זעירי אר גטרקיא פ' רבא מקן מנך
[illegible] הניטנו שמן המשי מוטאן ולא המומר מהמא
[illegible] חיוריתא ליכא גטרקיא אימא פ' הניטנו
[illegible] אין הכיה מלטון עיבי גטרקי
[illegible] רב יעזר מר חנינה גר' מבשמת פ' אעפ
אר רב יעזר מר חנינה אר רב הונא מל מלאכ
[illegible] מישה ומעלי נדה עשה ונעלה חוץ מחזיקת
[illegible] נעלה לו את המיטה ומרחצת לו פנו ידיו ורגליו
[illegible] לא אמרן אלא מפני אבל לא מפני ליתן כבוד
[illegible] הכוס שמואל מחלפא ליה דמתהו מזל ושמאלא
[illegible] ליה אפטמא רבנן אמר סדיל רב פפא
[illegible] גר' כסהדרין פ' אחר רב מחוטת אל הלא
[illegible] אמרתן נדה שרי ליחוד מהו גברא
[illegible] ומעלת ואיה מהנה כת אל הטרה העדה
[illegible] הוגה משוטנים שאפ' סוגה נשושנים לא יפרצו
[illegible] אלא יחוד עם אשתו נדה מוחר חוץ מאותה
[illegible] אשון דמתנות ון מי שפיסה אשתו נדה
[illegible] אנשים והיא ישינה כן הנשים ואמר רב יוסף
[illegible] ורמא לא שנו אלא שלא מל אבל נעלאשתו
[illegible] ודכין שבר מנשב ישנו מו ליסר למיחטא
[illegible] ושמיחת חוקה אמר ליחד עמה ומה
[illegible] מיחדין המקן ומבלה ומיבסין נרמת מיחסן עמהם
[illegible] מי בשעתא דהם ומנם מלה מלא נדה
[illegible] נדה חיל מהוה ונדרו שמא יתיחד
[illegible] ליכא לאלא חיל הטלו חומר זה ותלו
[illegible] חוקה ומר מבל חין ערך ופחת בין
[illegible] אחר עמה מחוה כל תשיבת ישמל
[illegible] מחחד עמה והרי היא נדה

[illegible] שמש דם נדה משרב עם דם בתולים ומשמ
המקור ותנא ההיא ושרוב ל' הדר ראה רב סחטת אמ
כלהון כהילמש שאיש ומשמו שרוין מה שלו הסל אות נשמ
עמי תגרש רמת תעטבה ואמ רב יוסף לא נשרבא אלא לאשתו
נדה וירמה אמ אם אשתו נדה היא תבוא עליו נרסה ומסקינ
ולא היא עד האיתא אמן נטריה ותנא ומאי הסר רמז הא תלן
מלא ושטה ומוהרין לה שב תלמידי חכמי שמא יבא עליה
נמרך ר' יהוד אור מעלה נחמן עליה מלא וכגמ תנא ר' יהודה
אומ מעלה נחמן עליה מלא ומה נדה שהיא נסת מעלה נחמן
עליה שוטה שהוא כלאו לא מש אמרו לו היא הטתנת נדה
דסת חוירא ליה טוטה ולאו לא חמירא ליה ושקיל ונר
הם טוכא מלא לא מישט שאסרה תורה ליחד עם אשתו
נדה ומאי טעם ומסק ול רבא פטל דהתורה האמיה
יחוד נדה עם בעלה מיהו כל מה ומיפטר כלא ייחוד סמיא
ליה דהכי עבדי ומסקינ הלא היא ואעג ומסקינ דייחוד
שרי לבעל עם אשתו אפי הכי יסרים המכיאים לידי הקל
אמ הולך שמה כך ומך אישי עלום הדש הדש חמון אפי
איומשם מחלא פי עתהלו פנ שרות ואי זוכן כ
כאילו עוחות מחל מעלה אמרו לא יחמי יתהן מות
אי היך הלא חמא יתהן נחיי אפטר וחמא יתהן אתו פי
וכי מוחו אפטר ראות אר אשיקן אין בן עריי ושמ
אלא ריטר מבר אר זרם הוה שומע ילוסי מתוך ארוט
אין חלום ומיוטלא דאיריהן שלגים נתחל ל' מלהשמים
מלשון זה וחמין אינון מלום אישבל אין מכנו ועיר
אלא ריטר פה מסר אר זעירא שומע הוא חמת אילהו
חלום אר אשיין וכו' עד ולמה נרמא שמן עלום
ר' ירשים מן שואל אדם אל רב ורב שמואל מר
יעזרך
[illegible] ההפירא והתם הלימטא
[illegible] מר זעירי גר' מתחלת גר' דמר מחלי
[illegible] כלל יעזר מר זעירי אר גטרקיא פ' רבא מקן מנך
[illegible] הניטנו שמן המשי מוטאן ולא המומר מהמא
[illegible] חיוריתא ליכא גטרקיא אימא פ' הניטנו
[illegible] אין הכיה מלטון עיבי גטרקי
[illegible] רב יעזר מר חנינה גר' מבשמת פ' אעפ
אר רב יעזר מר חנינה אר רב הונא מל מלאכ
[illegible] מישה ומעלי נדה עשה ונעלה חוץ מחזיקת
[illegible] נעלה לו את המיטה ומרחצת לו פנו ידיו ורגליו
[illegible] לא אמרן אלא מפני אבל לא מפני ליתן כבוד
[illegible] הכוס שמואל מחלפא ליה דמתהו מזל ושמאלא
[illegible] ליה אפטמא רבנן אמר סדיל רב פפא
[illegible] גר' כסהדרין פ' אחר רב מחוטת אל הלא
[illegible] אמרתן נדה שרי ליחוד מהו גברא
[illegible] ומעלת ואיה מהנה כת אל הטרה העדה
[illegible] הוגה משוטנים שאפ' סוגה נשושנים לא יפרצו
[illegible] אלא יחוד עם אשתו נדה מוחר חוץ מאותה
[illegible] אשון דמתנות ון מי שפיסה אשתו נדה
[illegible] אנשים והיא ישינה כן הנשים ואמר רב יוסף
[illegible] ורמא לא שנו אלא שלא מל אבל נעלאשתו
[illegible] ודכין שבר מנשב ישנו מו ליסר למיחטא
[illegible] ושמיחת חוקה אמר ליחד עמה ומה
[illegible] מיחדין המקן ומבלה ומיבסין נרמת מיחסן עמהם
[illegible] מי בשעתא דהם ומנם מלה מלא נדה
[illegible] נדה חיל מהוה ונדרו שמא יתיחד
[illegible] ליכא לאלא חיל הטלו חומר זה ותלו
[illegible] חוקה ומר מבל חין ערך ופחת בין
[illegible] אחר עמה מחוה כל תשיבת ישמל
[illegible] מחחד עמה והרי היא נדה

[illegible]

[illegible] ר' יוסי אומר אם לא היה רמי אשכחן בייתא
פליגא [illegible] אתה דמיין לא הוינן אתי אתר המשל
[illegible] המיין כעבר הנייתא [illegible] חיים תלמידו שלא
[illegible] לא שאלה ר' חיים מנין לו אם לא שקרהו נה הסחורים
ועשו המיין עיקר אבל אם ר' אתם משנה ומעשה בריתא
[illegible] חולקים על הסתמא מקבל פליגא אם אותה סתמא עיקר
פליגא אחוראי ולא נמי להא דר' חיים ורב אמרו ר' לא שנאה הייט
אם הוא שונה משכבו כמחלוקת אחרת מחלוקת איש מו אתם
ומחלוקת אחרת אבל אם שונה נשם דנשם בלא מחלוקת עדיין
איתו דנשם בזה חולקים אם הלא אז לא יש בכל מקום ששנה
מחלוקת כמשנתינו ומחלוקת אתה ומרי הלא כאותה סתמא
דמכלל לא מעל [illegible] ר' יצחק בר יוסף אי גלי
לפר אם אחרון [illegible] בר יוסף [illegible] שחלק עליה יוסף
בפלב דזמני אלו [illegible] ומגמה [illegible] פרשית סמל
סמן ר' יצחק בר יוסף בכל מקום תלמידו שלא [illegible]
ר' יצחק [illegible] ר' יצחק בר יעקב בר גיורי גר נפ גבר
הנשה הל טהג נטהרה אם רב יהודה אם רב
[illegible] בר הנשה של עבודה ר' מאיר מחייב שתים והמאי אומר
אינו חייב אלא אחת ומודה חכמים לר' מאיר בשאכל גבר הנשה
של עבודה ושל שור הנסקל שחייב שתים ומסקנא דאיכא אחור
שבן עבודה ושור הנסקל ואחורה [illegible] בתמה אחור ואיסור
[illegible] הוא דאמר איסור חל על איסור ואם יבא מדאי ר' יוסי הגלילי
[illegible] ורק הטמא שאכל בן דרוש טמא בן דרוש טהור חייב ור'
יוסי הגלילי אומר טמא שאכל את הטהור חייב את הטמא פטור
[illegible] ר' יוסי הגלילי [illegible] הנשר [illegible] הגוף [illegible] את
לו איסור סלוים ור' יוסי הגלילי לית ליה [illegible] ואיתיה ולית ליה לר'
יוסי הגלילי איסור חל [illegible] טמא [illegible] הפעולי שגגועשה
אלא כה מכן שחייב על זה מפני עצמו ועל זה מפני עצמו אל
שבת [illegible] הכיפורים הוא יום [illegible] ר' יצחק בר
גיורי [illegible] ר' יוסי הגלילי [illegible]
[illegible] פטור [illegible] משום [illegible] הכיפורים [illegible]
[illegible] ר' [illegible] ר' [illegible] מדי [illegible] שגגת
חמרו עומר [illegible] אין איסור חל על איסור כגון מולד
[illegible] מדי מסת אחת אלא אם יבא [illegible] הכל כגבר
שיש בו דעת וחלו שתי עבירות שיש בכל אחת דעת כגון
[illegible] אם הזיר מאחת מהן כגון ששגג מאחרת חייב [illegible] על
זה ששגג. ובר נמי מלא טמא משלהי הזורק מהחיל כל
חייבי חטאות אינו חייב עד שתהא תחילתן ושוף שגגה ושגגה
שתי אחות בשגגה שתי אחות מזיד שתי אחות בשגגה ומה
אם פטור יבא אם חייב ומסקנא דלא פליגי דיבא [illegible]
כמשמר [illegible] ובר נמי כגון המעיע הל המוציא
[illegible] מכשולים [illegible] המוציא [illegible] חייב
על האומר ופטור על הבלי יחד היה לו עניין לו חייב אף על
הבלי ומתחייב שם אבל שני זיתי חלב מהעלם אחר חייב
שתים ואם לא שלמת כדבר מאחי עסיקים כגון ששגג על
האוכלין והזיר על הבלי וכן אשי ושלמא בענין אחר
משום [illegible] אף הם ואם הכי פשיטא לן דכמי תאי
ששגג כזה והזיר כזה והעבירה מעשו אחת בשגגה ואחת
במזיד ועל השגגה מיהא חייב קרבן וההיא דסדר יומא ולא
שייכא הכא ד' הוצאתו לו שלא יתהן מכפרא ויגמס [illegible]
נמי אם לא שלמת כגון ששגג בכריתה והזיר כרתות והלא

[illegible] טעה וטיהר
[illegible] חכמים וטהר הלכה
[illegible] רשעותם חורי הר
[illegible] שטיא חבירו אלא מיד
[illegible] חזקה אם אסר אין
[illegible] אבל שם אחר אסר אחיה עמי
[illegible] אין מעמידין הדבר ארכאן ויצחק ואחשי
[illegible] רב הונא בר חיננא חזא ביה הלכי ישראל
[illegible] דשרי הא כי מילתא אתיא ושכיחי הלכי
[illegible] ארכאן ואחרי רב הונא בר חיננא ישרו יסר
ועדין כסרי רב הונא בר חיננא מיהו הא מאחר דאין חכמו
דשאלי להלל כשנכר הורה חכם לאיסור אבל אם ששאלה
שאילה ושמע אחר כאחר אבל אחר מאחר ואכירו מהלל
מין שעדיין לא יצא הוראה על פי אחר ויקן דשאלי הלל
לחלוק ולעמוד בסברתו מיהו אחרים העיקר להוראה הדין
סהיא אין מעמידין כמו שעבדתי לומעלה ואם האחר נגמר
מאגיו מחמיה וכמכן הלך אחריו אפי להלל ואם לאוהלן
אחר המחמיר ונ' והיא דשלמי מסות מעשה חנניה בן
אחי ר' יהושע כשיצר לעלה ור' יוסי בן כיפר וזכייה בן של
זכריה בן הנטוטא הלכו לנטל עצבוריו כמו שכתב נחרי חנטה
ומכלים התחיל הוא מטמא והן מטהרין הוא אוסר והן
מתירין וכן חילוף ומקשינו כשלמא הוא מטהר והן מטמא
לחומרא אלא הוא מחמיר והן מקילין היכי עבדי הכי והתנינן
חכם שטמא אין חבמו דשאי (טהר יכ) ומהיכי כי היכי דלא
נגרמו כתיבה שמעינו מינה שקר היה מעטה הלל ומעשה
שריה חנניה מוהה הין מחזיר ההוקה אף כשנכר
[illegible] הוקה משמע נאין לפרש התחיל הוא מטמא והן
אוסר כשהא שאלה הלל והן לפנו שהא חוזקן עליו ואכ
לא היה מעל התחיר תמיה ומקשי היכי עניד הכי כמו שכתב
ואין לדקדק היכמן עשה והוא מקל משום דלא נגרמו
נתויה הא לא הכי אפי שמם חמי אינם כשאין לטהר
[illegible] אחרה חכם אחר לטמ כי הכא דר' יוסי בן כיפר
[illegible] שמם הוי יאפי הכי מקשה היכי עבדי הכי ולא
[illegible] שני הכא ואיכא רבים ופלגי עליה אין לדקדק כי
[illegible] לשטי הכי כיון דמעיקרא כי אתו לגביה כתוית
[illegible] תחזיקו עשרן כדרכ) (ואור תורה כתב אין ה
[illegible] ריס לקרור הלל על חומרא דחכם והוא רב עולן אפי
[illegible] ומעשה שרשאין לחלוק בדבר הלכה לפנו מה
[illegible] כמר אין רשאין והיא מסקינן דאם לא הא נחתי
[illegible] מעשה שאמרו (ן ר' גרים עשו תרשים לא שהשוו
[illegible] היות שהוים כמוהו אלא על שאר חכמי אחרו
[illegible] היו הורין אותו ר' גר מעשה יוחנן עלי
[illegible] ומתריתם חזיה לרב יצחק נריה דרב יהודה ויגרל
[illegible] מאי טעמא לא מנסיב ליה מר ובל אלא בר
[illegible] עולא עדיין היה פעי וגר כל הכא על ידמתו מאבי
[illegible] כמתה ואסי בריה דרב יצחק בריה דרב יהודה
[illegible] דחסלא דמתריתם ושכב ונסמה רב יצחק בריה
[illegible] בר בר חנה ושכב ונסמה עמי אבי ושמיב אלאלא
[illegible] בנו של רב יצחק בריה דרב יהודה עסת לרחנן
[illegible] רב יפרה ותמה שרמי בר חמא רבו היב
[illegible] כחור היה בריאה מלשה שאכלו כאחר
[illegible] יצחק בר יוסף תלמידו של ר' יוחנן בסמיך
[illegible] ותלמוד גר כל אילו עריקו הל
[illegible] יצחק בר יוסף אמיה דר' יוחנן
[illegible] הגרולה יער
[illegible] מעשה זו

כי הלבנון מקום שסיח תנ"ר פל' או רב פל' אמיה דר' פל
ועולא הוא משיב או לשמה הלשון ונתקן או טרם שום מילוק
או פיל לאותה בריית חוץ מזו של יוה"כ לא אמר לו כלום אלא
שרטא פירשה מאי תחתונה ומה"ג נמי גר נהמינה את הכר
תנ"ר רב תחליפין בר משרשא אמיה דר' חמהו מכרו מיטו מכור
וכו' וכל מקום שנמצא בשיטה זו כם לומדים דקשע טולא
נשנת כרבי ר' חייא ור' אושעיא כיון שלפני חכם ורב מוסכן
נשנית וקבלה הרי הוא עיקר כמו טמא"ב שדר אושעיא ומטום
הכי מעל לה רשא ויהא דייקינ עלה דורמי קיב לה ונשנת
בבית המדרש יקן עמי מה כ"ע פ' המכמן תנ"ר חייא בר
יוסף אמר ר' יוח' אין טטל עצמים מן הסיכה ולא מן הסמוך לה
וסל' גר טהלו עריפי גר אחשוט אז רב יצחק בר יוסף הל' נמי
האון בכדית פי עטלה הכבר ונשתיר המעה בדית כשיהר
ופרכינ ומי אר' יוח' הכי ותקר יוח' הל' בסתם משנה והא נהל
דוקאלו עריפי ניטלה הכבר אלא כשתיר המעה כלום הא נשתיר
המעה כלום כשיר ואתי מתל מכדית ויסיר אמוקא מנהוילוב
דר' יוחנן ור' יצחק בר יוסף [illegible] הלי כלל יכבר ונטלה
הכבר המיון משא (ויתקן ויסיר נטל הכבר ושתיר המעה
בדית אר' יוסף לא קשיא הא דאיתא הא דאמרי אמרי תשלם
סגל שנעסה אחר מאוזנין או אחת מתקיותיו או שכיון
רוב הקל שלו טמא שתי אוזניו שתי תקיותיו או שנטל
כל הקל סהור ר' יהודה אומר עפר הבמיית עמא מיצוה
טהור ואם על עלא ואיתי רבה בר בר חנה אר' יוח' מחלוקת
(ענין טוא בר מחלוקת (ענין שכת ואמרינ) דר' יוחנן) בר
יהודה קבר ליה דבי הכי מלעניין טוא כי עפרה הבמיית
מכתי מעלה הוא הכי מי (ענין שכת ולענין חלוצה אמר
שנעסה מיצוה היא לא (ענין שכת ולא חלוצה
ומאיר ומי אר' יוחנן הכי ומאחר יוח' הל' בסתם משנה
ותא נמא סלים פ' סגל העמדי סגל שנעסה אחת מאוזנין
ותקנה עמא מרים נעסה שמיה ותקנה עבר מן המרים
וט' ומהנמן לא שמא מיצוה לא שמא פבמיית א"ר יצחק
בר יוסף תהלא משנתינו מסגל שמא ו' ר' אזכיר ה
תרסיותים שלא (ויבור דבריו ואל ר' יוחנן כל אמר הסודר
כי הפי בר הוא רב יצחק בר יוסף בר חליבא דעולא
אר' ריבה בר בר חנה ראמרי אמר אמר הכי (הן אמי
ר' יוח' אר' הל' בסתם משנה על כרחך מתנא הא בר
אזנים ר' תרסיותים ואפי עפרה שנם מיצוה אחת
היומי פעמיים הל' מנא הוא ולכי הדי שיטין ושנינן
מהלא ורב יצחק בר יוסף הכי אמי עיכין ושטי אמי
תליב ורמה בר בר חנה דהכא מהכינן אר עולא ואיתיא רבה בר
בר חנה אר' יוח' מחלוקת (ענין יכ' ראשון ומי אר' יוח'
הכי והא' יוח' הל' בסתם אלא ורבה בר בר חנה סמר אמר
אמרה ר' יוח' ואמרינ מי יצחק מצוה אלא תקטי דל יוח'
אר' יוח' לא שנינן אמוראי ניהו ותליב דר' יוח' דהא רבה בר
בר חנה ליה הדי כלל כראיה) כמטין פ' הזורק חלה
המגרש את אשתו ולנה עמו כפורקי דגר נגא אל ונה
בר בר חנה אר' יוח' מחלוקת שראוה שנבעלה אכל לא
ראוה שנבעלה דברי הכל אין צריכ היאנ בגט שיב
יתיר עלה והא מתניתי נעלם ראוה עסיקנ ותליב
ומסקינ ר' יוח' ראמר כי הדי תנא יכ' ראשון ומי אר' יוח'
הכי והא' יוח' הל' בסתם משנה ומתניתי חוזרין יכלו
חנה פליג ומסקינ אמוראי שנהו ותליב דר' אמר אלא
ריבה בר בר חנה ליה הדי כלל ואפי הפלוגתא דליב
שיטין דרוחיא נעל נחלן אמוראי פליג דל אמר
ושטי משנינן ראמרי מיהן ליכא לאמרי דל אמר עול

אבל לא מקום [illegible]
עיין לרבי אחר יקרא הרי
לא מקריבין ולא תנם הרי אם
מומין חולין ומאכלי [illegible]
מקרבין שם לכתחילה [illegible]
ואין עיין דרכן אחר [illegible]
ומר עיין דרכן אחר מיהו [illegible]
דרכן אחר ואין לא תקנה משום [illegible]
אינו ריח ניחוח ואם הסודר כלפי המריח דקא
כן נכר ממש והיינו בני הא לוה לא דרש עלת [illegible]
שבני יהא ראוי לשירות ואינשרה דלא [illegible]
מקדש הקדש השתא ישל ופטל סהן ומולפת סהסם ובני
הדוש כתל סהן והזר הקרב יומת ופטל סבי יטל לא יחללו כז
פוסקים נפב דזמני עברי מינעים והא אפי לכתם אסורי
ירא לשחיטת חולין שחיטתו עביל לקדשים תבשר אבר
שחיטה שאינה עטרה ומשיר אפי כטמאים מטלא עבע
כנסר שחיטתו עבלה אפי מחולין כקדש ובאר עבודת
שיטר פוסלו ומחלל לא שם והיכי סר לתתב יכול כן עבר
ממש אלא עד לפר ולחכהן ראי והכי הא כן עבר יכול אם
הכהן כבן עבר ממש ומה כן עבר אין לו תקנה ועולם אף על
לב לא יהא לו תקנה ועולם הל ערל לב פי מזהה ומתב
ובהכיאכם עולו לב סבי עבר יסתב כפ עבר ערל לב הכי דאמר
בני נכר מי הם עולי לב שכל זמן שלבם ערל הרי הן כבני
נכר והא לא כתל מבי עבר ועולי לב חשבו תרי גוים אלא מבי
עבר מי הן עולי לב והני הוא מחלל עבודה כל זמן שעומדין
מירדן חזרו נהן לא מחלל ראי תיא אפי כי חזרו כהן מחלל
בני עבר לוה הא סבל נהרא יען אשר שרתן לפני גילולהן
פסולהו רחמא אלא שם דרך מורדין פסול ומחללין אבל
עמו תשובה הנא כעלא והא דקא ומן של ובכר מ
הכי הא קשא אלא ישראל לא מיבעא סהבי בית חוכנו [illegible]
אלא אפי לתבר כשי הנסיבהו ולא הא אכל לבר אחר מחללין
משום דאין מחללין ואפי הכי דחמירי לעבין חלוקה ו[illegible]
הנסיבהו ובן לחלל והאי דגם מיתי אך לא יעלו סהב [illegible]
משמכל אותן שנשמנו בטרות כן כמה שהיין ושה [illegible]
עולה משום שוחט ומעל סחוץ יכן כימום לעז דין [illegible]
ומשמשין משחזון מתשובה אסור להקריב ושמש [illegible]
לא מחללין יחולין ואוכלין ו מאיר מורה כבל אילו שבא
שהתשובה שלימה ובכרת מעשה כבן שבית תסף
והיעבת שטרות וחזית מעשת של בחורות פיות שכ[illegible]
ומעכם כאילו דאין כדין להחזיקן כפסולין אבל ואסור
הן טהרות אם כאו לבל רבי חמרות כסתלה אין מקבל
אותן להאחין אותם ייש לחוש הואיל ואחזרו בהן מפי
שבבר עליהן שמיתתן אבל שבני עמרה חלילה לוחי
מתשובה שעדה לא נחשבו ישר להחזיקן מרשעים
ועולם חלילה והא מאר מאיר הקשור ורבר אחר חשו
לבל התורה כולה כשלא עשה תשובה אבל עשה תשוב
הני הוא כבשרין שבשרה גל כפלא הקרשה הל מל מ
לא תעשה נטב אחל לא נזמן שאתם נהבן כסם אתם
קרון סבם אי אתם נהגל כמים אי אתם [illegible]
ר יהודה ר מאיר אומ כן לא ובנלא קרון כמ
להם כבי ר אי ועין עמי לעשה סור ר יוסי בן
יעקב ר יעקב הגדולה הן המורשין [illegible]
היה ובמי רבי יל יוחל היה [illegible]
תלמידו של ר יוסל היה מתוסם [illegible]
סדר מוספות נבתב והיה ר מאיר [illegible]
שבתי נחתל מל בן מאיר מתחלה [illegible]

אמר לה מקום שמשמשו בבית חונו אעג ומסקינן דבית חונו לאו בית
עד הנא והיו עומדין בהיכל שוחטי חוץ ומעלין מחוץ מרת אפי
כבי בל אלא ישמשו במקדש שבירושלם והרי הן כבעלי מומין ה
חולין ואוכלין תכל לא מקריבין מיהו אם הקריבו ושמשו הרבה
ריח ניחוח אבל לכתחילה לא שבקינן להו כולהו מחיריהן של
גוים לד ישמעל בעא מינה ר יוסי בן שאול מר כלים ששמשו
בהן בבית חונו מהו שישמשו סהן במקדש המיבעי ליה אלא
ומאר בית חונו לאו בית עז ותנן בהל ששימש בבית חונו לא
ישל ומל ער ואין לבל ערל אחר בהל חוץ ובקשיהו רבל משום
רבל ריעה טעהו אבל כלים לא ומל אור הנשא וכן עמי בלי שרת
שנשתמשו סהן לעז ואין אדם חוסך דבר שאינו שלו אעג ומקדש
ינף ואסל להשתמש בהן מיהו כל אדם עבדו סהן לא פסלינן
להוא דרבן לד יוסי בן שאול ומודי דרבא דוקא כל הכלים אבל
הזל הילך אחו הכנס ואבלוהו והדרשנם ומקרשיהו ואם
רב יהוד הנם סהן שחטו לעז פי ושב דרבן ריח ניחוח וכל
הנא פלוגל ריב מחמן ירב ששת דלוגב בשוחט מידיר לעז
ומשתחוה לעז וכן הורה לעז ואמ רב נחמן דרבן ריח טקוח
ורב ששת פליג בל ובולהו לרב ששת דנמא ולא ראוריתל
הוא אלא שבורה ומאי נקטו לישנא סריח ניחוח ואפי הוא
דלא ומייתי ונשאו את עונם ולא יגשו עלי לסהן משום דנם
הוא והא לא כתל נהרים אם עונו חלל ורבל אחרים בן ידיר
שאל אם העבו עבים זוממין יהן כהנים עלסהן שהוא משוש
לעז הרי רוצים לפוסלן מעבודה משום בן נבר שנתגרו מעשין
ואבין שבשמים והלכה רווחת שמחלל עבודה אם נפסול את
אילו כשנמצאו זוממי מעבודה משום ועשיתם כאשר זמם
ואני הבור הטמני ואין כאן ועשיתל כאשל זמם שכשהעיד
אילו הזוממין על זה שנשתמר והרי הוא מחזר והביא עדים
להזימן והרי הוזמן אפי אם נשתמר הרי עשה תשובה ומין
שעשה תשובה הרי חזר לכהונתו והרוגן סבב הזמני לחזקי
שקבל דמן דר וסל ער ערל ומחל פסל וכבר אמר רב
אסלא דבר זה מתורת משה לא ומרבן אלא מדברי יחזקאל בן בוזי
ומרבן כל בן נבר ערל לב וערל בשר לא יבא אל מקדשי לשרתני
מבלן ומחלל עבודה ובכרת והביאם בני נבר על ערל לב
וערל בשר להיות בקדשי לחלל את בריתי בהריבכם את לחמי
חלב ודם ואעג ובכרת ערל לב ועד בשר לא יבא אל מקדשי אי
לאו דמייתי קרא בהדיא ומחלל עבודה הוא אמינא אעג ואסור
ועבר לא מחלל הינו עריך לדא ואילו ודאי כי עשר מירבן
וזנוח ומתנו התם כפ כל הפסולין תר בן נבר יכול בן נבר ממש
כלומר בני ובן פשטי תלי ערל לב פי מי שאינו נפסל אלא משו
ערל לב וזהו כתן ומה תלי בן נבר בן שנתגרו מעשין לאבין
שבשמים ואין לי אלא ערל לב ערל בשר והוא עריך מבלן תלי
וערל בשר ומסתל התם ועריכ דאי כתל מחמל ערל בשר
משום דמשם אבל בן נבר ולא מקום אינ לא כתל מחמל ערל
לב ואי כתל מחמל בן נבר משום דאין לבו לשמים אבל ערל
בשר ולבו לשמים אינ לא מחלל עריכם אלא מהאם עומר
מירבן עסיקל ובהב עמי בל בימות פ העל הבל הת השל
דאמרת בו לרשע כל ערל לא יאכל בן יכל בן נבר לא יאכל
עד אי שמל ומסיק כי הכא והכי אמי מסקינל בפסחי פ מי
שהיה והל פשי דחל בעידו בחדרו אסור חזר מתשובה
מותר שהרי ישל כמעשה העבל בשנה ראשונה כלל
משומרון הינ כמאתה שנה ופל ונכבלו את ערים יחזרו
בתשובה ומיר מטה שניה בצטון לעשות פסח ובל ומשנ
הכי כתל כל בן נבר וערל לב יערל בשר ראטו על ערל לב
ואן בן נבר הוא אלא הכלל כל זמן שהוא בבן נבר ועומר
מירבן מחלל חזר בו אינ מחלל ומשמ לעבין אכילת קדשים
והאי דקל בשלהי מנחות הרי אילו כתלי מומין חולין ומומל

[illegible]

[illegible] ואם לא
[illegible] שמרה על עולה עין לעין
[illegible] אמר התם דאף על גב דנכילה
[illegible] מצטרף משום ומיהו חטאת ועולה
[illegible] אם מקבלין מעשה ישראל
[illegible] אבל אם דם לתוך וכן לר' שמעון אינו שייך
[illegible] ידיעתן וכן נמי פסח דרוה ומט עלם נמר לא יאכלו
[illegible] ר' ישמעאל ר' ישמעאל ונפסחו מי שהיה גר ואינו
[illegible] ערל ואינו ערל ליכת בן נכר ואי מט בן נכר ושום
[illegible] ולא לשמים ומה נחור לשיטתיה דר' המטמא שם אין
המשומר שבגלל לוב ומיבא עד הדם שיבא ממנו ואפי' הכי
לא נמי שמעל אפשר לרבה ואם/אתם מהוריה ומלא משומר
לאכול חלב דם נמי הי משומר אלא הכא כאוכל עבילה
ותיאכלין ונרחוף לו חלב בשומן ואכלו המעלג מי אבר דמיזר
אטל דנאכלין משומר הוא ולאו בר כפרה הוא ומי אבר כיון
דאי מישלם אתיא לא אכיל איסורא ואם משומר הוא ובלישנא
דמשומר דלא מעבר הארץ מרע לאמר משומר חלב היו עבילה משו
והיכא דאוכל עבילה והמעים דמי הכל הוי משומר והמשומר
לכרת אחת הוי משומר ולא הכרתות כן והמעים כן אינם
ועיין כפרה והתם נמי בהאיות גר אכל חלב זהו משומר ומ
משו דאפי' מאכילה אחת הוי משומר ודלא קתני האוכל
משומר ומבל כגון אלא אכל אמר מאכילה הוי משומר
ולא מדלא מיינה דם אלא אב עשה השומה הוא דמי הדחק
[illegible] אם הוי מזיד ואי רב יצחק בר יוסף הזיר משמה ומ ומיתה
[illegible] הם דמשמיא אומלין נמי מטיעין דמרש רב ששת נמן
[illegible] האוכל והזיר על הכלי ואם מאש שהזיר בדיעבד
[illegible] אלא מגון שאין יוצא אבל שאלמה זו אקרוה אכל
[illegible] אב חייב עליה דמן אשמי פרת אם ואם והזיר
[illegible] אלא מרת ונסהג מקדיש אליב מר יוחנן אליבל דמיב
עליה חיובנו חייב חטאת דאף מהג שבגה הים ואם ואי רב
ששת מגון שהזיר על הכלי רב ששת נמי אבר דחייב על הכלי
[illegible] דאף על הכלי דמן ומר ששת לא מטי מהכי ואם
[illegible] אמר אי מגון דאף על הכלי דמן מדרשי מדרש הכלי דמיים
[illegible] שיהו שוין האוכל והאוכל והכלים לשבגדיך
[illegible] גר נפ אין מעמידין תנא [illegible] אמרהו
[illegible] הגוע הגוים והרועים מהם דרה לא מעלין ולא
[illegible] ומשמן והמקורות והמשומרין מזיבל ולא מעלין אל אבי
[illegible] ולא אבירת ובכורה אבר המשומר אלא הטיה דרמו
[illegible] את אמרת מוחדין כמי מיקר משומר כן על ופר
[illegible] משום אבירתו דקשכמן והמחמירה תורה נמחון ומסור
[illegible] ואיסמ לדר ומעגל דבעו מחר לאבר ולהם מסור מוחדין
[illegible] אין מקבלין משום נמן יכרים ניס התב ותקן הא דמיבר
[illegible] באוכל לתיקטן אם כל הסעיב הוי מין לר יוסי ומשומר
[illegible] פטיט ואין מוחדין אינו אלא כר יוסי אלא אפי
[illegible] אלא מעלין ולא מוריד לתוה אלא מעלין אותו הגב
[illegible] ס השולח המוסר את עצמו ואת נשו לגוים אין פורין
[illegible] את הבנים ואחר מיתת אביהן ובנו אחר
[illegible] ושלש ההוא גמיא דזבן עבדיה לזרעי
[illegible] שמי אל פרין אר תנן המוסר את עצמו ואת
[illegible] אבל פיר את הבנים ואחר מיתת אביהן משום
[illegible] קטלא אחרון לא רבא לר אמי הא
[illegible] רקא אכל עבלות אמר לו אימור
[illegible] ואיסורא קמיה התמא
[illegible] דלא שכבן ואיפרקן ואיכ
[illegible] ולא מפלגא ריב אחרון

ויבטח בלין עיירין ונהורוה ס' אחרון מ' אמי מ' יוסי יבא סכנ
לה מ' כל שעה ושלא הל המיטו תחת חוץ מקום שגב
מרוה והזיר מחוץ שגב מרוה והזיר מטר שגב מרוה ומזר
מוס הטמוי אין מפרנה נמנו ומיש ניחא ס' מפרנה נמר
אחר מחלוקת ר' יוסי ורבנן ואיכא נמי מרוה ומטמ ס' הקשה
גר מרוקמל ומטמא ס' עד מה החשיר על עז חטור על כל
מצות שבתורה ולא לאמרע אלא ומיכן ולהבא שם לון הוס
אמר שה יוס והלאה לדורותיכם יצחק
ר' יצחק אומר כפר עטוש גר מאיריהן של
גוים ובכורות שלהי ס' עד מה הא יכולן שחזרו מהן אין
מקבלין אותן עולמית דברי ר' מאיר ר' יהודה אומר חזרו מטמומת
אין מקבלין אותן מעהסיא מקבלין אותן ואיכ מאי אם עשו
מעשה מטמומ מקבלו אותו בעהסיא אין מקבלין אותן ר' שמעון
ר' יהושע בן חנא אומר בין כך ובין כך מקבלין אותן ס' שמעון בנים
שובבים ר' יצחק אומר כפר עטוש הל מאותו הזוג יקרי אחר
ואגר ושל אותן שקבלו עליהן עול מ"ש. אם חזרו מהם ופלגי
הני תנאי ומבינא מאותו הזוג ורשי ס' מאיריהן של גוים ובכולן
שחזרו מהן אגולמן ועשו הארץ לא יכנס עד עד מה ס' ומלן שחזרו
מהן מיתה אחד מיתה אלעזר הוא ודא הוס לכל ומי חמיות חוץ
מזמר אחר ובן לך שהכל עליו ומי לוה חוץ מדבר אחר ובן אין
מקבלין אותן להחזיר אותן מבורה חכמות ולחוץ עליהן עשו ומיהן
עבירה שבידן עד הנה מעהסיא הוא ופזרן כל מר טוב אין לון
תשובה שלמה שונים מזרים ומתחיא טובב ושון מדר
ובאוה מון ולך שוב בדרך לו עב עשי ולו אלר מאיר ואם
אין מקבלין אותן עולמית ולר' יהודה ואם שם עשו מריהן מעהסי
אין מקבלין אותן ודלא כאותן שנחו לכל עליהן ומי חכמות
חזרו מהן שאין מחזיקין אותן עוד מחזקת אחר מיהן עומי עבר
הנה שרים ועבר על מי מרה מגן גולמן וכוחרי שבעת
ומי שהאכל טריפות אם אין נפר ומעשה מחלו אף מי שנשתחר
ומחזר ס' פטיט ומאכל חוזרין מתשובה ומשמו ומין חזרה גמורה
הרי הן מחזקת מאמנן מגן גולן שהחזיר גזילו גלא תבעת מעל
דין הנשל נכר ומה לאמת מרי שאים הרי הוא מחזקת מר הלא
מגיטין שלהי ס' הזורק גט קרח הכל משלא שלו ומרי ר' עקיבא
עקיבא אומר אין משלוח עליו אלא הבעלים הראשון לאשר מיהם אחר
מגן ר' עקיבא עבר ומר טיגן ושקיל וטרי עד אלא עבר הוא
שעד מתי לאיר שחרורי שחרורה גזלן מי אתי לאיר תשובה
עבר ומ' יגר מי מטעמי ס' זה טרר ההוא מפחא ומעלן
מיסמא מתחת ידיה פסיה רב נחמן ומעבריה מזל ומי טופריה
ומזייה הבר רב נחמן ומכטורה אל רבה ואלא מישעומי קלן
מעברים אלא מאי תקנתה כרב מרי בר אמרן מאי החשוב
נטריתות אין לו תקנה עד שילך ומקום שאין מכירין אותו ומלמד
שחורין ומתנה שחורים ומחזר מכירה מכר חטוב אז שיומא
טריפה מתחת ידו מכר חטוב ומשלו אלא מקבלי אותן מתשובה
זו. ומן משחק בקומא ומיעא מהן תנא התם ומעיה מתפסל
ושניעת ומבוסקן מישמרו פסמסיהן ופגמיהן ואפי' נחמה
לא עבדי ומלו מרבית מישיעי שטרותיהן ואפי' לגי מי
לא מחזקי אבל לוה מרבית לא קל התם הוא מספק ל' המאר
תשובתו מאמי שבעת מי מקיש הרם ומחזרת מחון ומר
נחמן וגר מי מבריחת ס' אילן הטשק נשים נעבירה פסול
עי שידרעה העמה והמיטה ומתים פסול עד שי מכל עבר שלא
יהא מיטה ומתים ובגר תנא טור ומעבר יורד ומגרש ומשם
מבב בגר ומאי שעם מיטמא ומתים ומגב ליה מקבלה ומאי
שעם מעשה עשים מעבירה לא מגב עד ומורין ליה ומשב
התם שיחור ומעמו תוקמו ומ' יגבי לוה מרבית מי כמן ה
ומשום מיחור מחון עמי עבירה לא מגב ליה מקבלה אלא עד
ומורין ליה ועל דעת רבים מחמיר התם ומבטין ס' השולח.

בזמני הל ועל תשמי"ל לרועים ולחרים ולכורמים ולעבדי אדמה ולכנעים וכיוצא בהן אמר בבית יסד הישך ישראל אותן
אפילו שעה אחת שהרי גזרו עליהן שיהו כזרע לכל דברים ושאינו
ביין שרף והא אפילו חלו ולא טבל הרי הוא כגוי מיהו בקלקו ומחקו
כסקא טוא היא הילל ואין משהין אותו בבית ישל מיהו בכזרע
הזה שאי אפשר להזהר בו ולאחר כחל שמעון בן אלעזר אמר
אין משהין אותן בארץ ישל מפני הפסד טהרות הא אמרת
אליסף הפסד טהרות שרי ״

יצחק

ר יצחק בר נחמני היה תלמידו של ר יהושע
בן לוי ותלמידו של שמואל ותלמידו של ר אושעיא גר נאילו
עריפו הל סמיכת הגבעת כעגל ומינה ר יצחק בר נחמני
מר יהושע בן לוי עכה כעגלה מהו אל הרי אמרו

מתני׳

ליתה גר נפ לולב היבש הל מתנג נקב ויחסר כל שהו פסול
יבגד תני עילא בר חיינא נקב מפולש במשהו ושאינו מפולש
בכאיסר ופרשי ומנקב ולא חסר כלום ומכשר תנא ומתני
אתא לרבות הא מתסתם דאם הוא מפולש מעצמו לעצמו פסול
בנקב כל שהו אפילו בחוט שאין בו חסרון ונקב שאינו מפולש
בכאיסר אם חצב בכאיסר אינו חלא חסר כגון שתחב
בו חוט עבה ומתוך כפחות מכאיסר ובשאינו מפולש עד
שי׳ והרב ר אליעזר בר שמואל מארץ כתב בספר יראים
שיסר כך ואינו יודע מנליה דמתני׳ ולא חסר כל שהו אלא
דבר טפי ומנקב ותסר כל שהו אלא דקאי דהא
דתנא ולא חסר כל שהו הייט בנקב מפולש אבל אם אינו
מפולש עד שיחסר כאיסר והשתא אתי שפיר אם אינו
יעקב בר אבא יבר מפרש פטורו אשו העלין ובאה תנא חד
ומתני׳ אינו ודבאר מזוזות הפתרוג חסרון כאיסר בעלן
בטל אשו העלין אפי׳ לא יהיה בו חסר כאיסר פסול ואל זה
בר לי עיבר ואתרג חסר בלא מאיסר בשר והתנן חסר כל שהו
פסול בנקב נקב מפולש אבל אפי׳ רבי יצחק בר אלעזר הלי
אפי׳ בטלה פטורתו העיקר וכגון שהעיקר חסר האתרג
כשנתלש תנא והייט כל שהו ותרתי לוה לי״ עיב סתב
הרב ועיר סתב מי כל נקב האחור מלאחור הוא מפולש
חשב עדרל ואני הסורר עיי׳ הרשבא יקר הוא שם
נקב ולא פלוש כפפם בשר הדמי חבין בטל עיקרו נקב
ולא חסר כל שהו בל אפי׳ הייטן אפי׳ נקב ולא
פלוש מתפם כלום אם נקב מצדו אחר חשב עפרשטן
שתחב מחט שדרית עד שנקב משם עדרל והוציא
המחט והנקב אין בו כפפם אלא שמקום שנקב בו
אעט וכן מצאו שיצא ט מחש המחט ומעבר אחר בו
אבל אין להסתן שהנקב הזה עבר את הפכמי אז הוא בשר
ובגון שהמחט היה רק מלוש מאר מחט ארכית שאין
בו חסר מקום שנקב אבל אם המחט מחט שליר שרשעו
מעבר עברון בכי מפפם אבל עמו על מחט אלא אלא
חסר את האתרג אלא שכשתחבו ראילא עתחב הנקב
ובכר נפנים פסול והייט דקאמרי הזהי ותנין בטל עיקרו
נקב ולא חסר כל שהו אפי׳ בטל עיקרו אלא שבשן בחוט
שם אין זה נקב שבגוף האתרג לא נקב ואין זה חסרון
שם רק גבולתו שהעיקר פעמה נבר מעצמו
אינו נקב ולא חסר כל שהן דהייט שאין לעמוד
ולהסתן כחסרון מן בחוט ארכית כשר הא אם בכר
הנקב שמפולש כל דהן בהיכר הייט חסרון ופסול והא
דתנן עולא בר חיינא נקב נקב מפולש במשהו כמו שכתבתי
ושאינו מפולש שאין נקב ניכר בו אלא שעתמעו ונחק
ונכנס מגוף האתרג כשחק האמצעי והזוחק לדוחב
אינו שאינו שוה לשאר גוף האתרג שיכר שבתשבן

[illegible] חרשים מלכר
[illegible] מגדלה ואחרי לה אר
[illegible] ושלחן ביימת טמא
[illegible] ואחרו לו פתחי גדולים
[illegible] שפיי שטרקו מיחיו
[illegible] מיהם ראר שסתמי
[illegible] כסר המלי ר יוחנן הרב יצחק
[illegible] הרשמל עד הסיב ומשה הדוק כשלרו
[illegible] אכל אין שלהו ביימת לא חטק מיהו אותו
[illegible] כהשה סתמן כשלהי תחורה אחרון שמעתיקן
[illegible] אפרן מותר ואחרון שמעתין מקטה אפרן אסור
ואמרין ומקמרין אפרן אסור ומיהו דם העה וכשר המת
שהיפרכן טהורין מאי לאו טהור ומשרץ לא טהור ואסור
ועל מרקמסיך להא כלשון אפר שם רשיעה כרן פרמה
ומקיטה ומספר ומיה כרה בן ט שנים גרס רם הנירה
וכשר המת כל מילו שהרקיבו הרי מילו טהורין ומיין כמו
ר יצחק בר מבשן ומסור רב דוטרא מ שמואל הבר מפ
כעת מתים מעמין משכב תחתון מטלין ונגר אר יצחק
מגדולה מכוי שם יגר מי מילו מצאות מעמ ב
מטבעות זה על גב זה אר יצחק מגדולה והוא שעשון
מגדלין ותנא מי הכי מתפרש מיד מוזה ר שמעון מעמ
מצאן מעות עשוין מגדלין חייבין והסרין מפוזרין אין
חייב להסרין ובירושלמי רב יהודה אמר ב מט מעות של ב
מלכים אר מלעל אפי שלשתן של מלך אחד ועשוין
גדלין של ב מלכים ועשוין גדלין יצחק
רב יצחק מיה ורב משרשיא כשמי רב אשי היה
דגר אל כל הכשר רב יצחק אבי רב משרשיא אקלע לבי רב
אשי אמטו ליה בביצה ואכל מייתו ליה כשלם ואכל כולא
מעת ירדה ומסקא משום דמומאה הוה ולא חזי מיהו דמעה
הבה משום רעבר ולא לא חזי תוך הפה ומתני מה שפיר
ומלח חלק עליו ואפי הכי אר רב מה שפיר ולא כתבת מתנים
שמנו [illegible] לחומרא מפרשי זב ומל
[illegible] רב יצחק מיה ורב משרשיא בר מאיריה על
[illegible] הבנא ר שמעון בן אלעזר אומ ישר טלמוד
[illegible] עזרי עז נטהרה הן כיצד בי שעשה מיטה ומט
[illegible] ל הבורים שבעיר אעפ שאוכלין ומוזקין משלחן
[illegible] עליהן מעלה עליהן מילו אכלו מזמי
[illegible] ם שם ולא ואכל מזמן ומהכלם משעת דאלה
[illegible] תלמן יומן כן אל משום הלולא ומי לא ליה כתיב
[illegible] חת מסמתו כעין משתה וכל סוגים ומכא מגיא
[illegible] יס ומטמטת ועכין מרכת שהשמחה כמעמע ומכי
[illegible] שעי כאסיתא אסיר ומסקינ ומי אל מחמת
[illegible] לא שר מיחת אר רב תפי משמ ברכא ער מגיסר
[illegible] שתא ופרכינ ולכתר מגיסר ומי שתא שרי ומא
[illegible] יצחק מיה ורב משרשיא אקלע לבי ההוא גבי לכתר
[illegible] סר ומי שתא ושמעיה מאורי ולא אכל ומשע שמע
[illegible] יצחק מיה ורב משרשיא ומרם חשוב הוא פי גבול
[illegible] שוב ושוא פנים אף בפני הבריות אבר שהיה חשוב
[illegible] ומשמת ומרבבר בו הגבי הילא לא אכל ועד הא
[illegible] רב יצחק מיה ורב משרשיא לבי ההוא גבי אמ
[illegible] ה אסעורתן והא פשי ומי משום סעורת בן
[illegible] הגבי לעולם אסור אלא כך אירע שרב יצחק
[illegible] לשם ושמח בו הגבי שאף בלא שמחת בן
[illegible] ביון ומחרש ומחון ומכ חרש נכסם
[illegible] בגבי קשורה שמחת חופת בן ומתנכר
[illegible] נאורה גר נסרקי ר אלעזר

פ"ז ר יוסף אומ ז ימי המשתה אם לאירין מיעקב שעשה
משתה ושמחה ולקח את לאה ועיר היסף ז ימים אחרים
משתה ושמחה ולקח את רחל שם ויחסוף לכן אמר אשמי הימים
ויעש משתה וכו ומה התם ז ימי המשתה מנין אם לאירין
משמשון נזיר אלים כשיבר לחרץ פלשתים ולקח לו אשה יבא
ונמצאתי אילו הבריתות כי אף כמינה נהגו מנהג ישר ד
נעשואיהן גר כיוסלא ל אירהן של גוים הל יום הבלחת
זקן תני עיר שיש מה גוים וישר והגבאים גוים ואהגוים
ומן ישר מפרנסים עני גוים עם עני ישר ומכקרים חולי
גוים וחולי ישר ומכניסין סל גוים וסל ישר מפני דרכי
שלום ברוחי משמון ר אחי יום משתה שלגוים מהו
ומבר ומשרי להון מן הדה מפני דרכי שלום אלא אבא
והתנ ר חייא יום משתה של גוים אר אחי אילו ר אמ
כבר היינו לתיר עד שלהן מיוך שמחקן מהן ומיתן
ומי מס דמלי אר ב תפיל רב אינש פל הנס השמיב
ר יוחנן אר כל העברים שנימלו עם אמהם אביע לא
עתק ימלו לא הם ולא דעם כישר מט וכל אנשי בית אלר
כית ולמה מלן שלא ישמאו את קרוביהם בחלבם
ובמטתיהם יכל מי שהוא אומל עם העיל כאילו אומל מטר
שקץ ומט הרוחץ עם העיל מילו רוחץ עם הבלה יכל
הטובל מכל כאילו נוגע בית שהן סייקן בית ים ובמותם
כבלת מהדה יכל ובתנא דבי אל פר טוכה חטמה מכלי
הכב כמותו ישמר אדם ישרים מכי שלא יעשה שותפות
עם הגבי ולא יכות עמו בית ומ עי שכל מי שכות
בית עם אומות העולם מזלזל בדתן ומהלל שמ של אבין שמשמים
ומכ בן מחוק ומוכר את בתו ומבלה אותן מאיצם ומוכרן
לעז ומ גר הבם ישוור ומים מילו בלבם שלא יאכל
עם הגבי על השלחן שבן מעמ מחדהו אלר ויהיה שמל
עם הגבי על השלחן יפה מעמ עשה גדול ומכ ומפוף הבי
ומכאן אמרו כל האוכל עם הגבי על השלחן כאילו עובר
עז ואוכל זבחי מתים ואם תלא חכמ הוא מזלזל תיתו ושם
אבין שמשמי מחלל ומטמ את מחוק ומקבר את בנו
ומקיל אותם בחרב ומבלה אותן מאיצם ומעין מי בחלב
בשביל שאכלו על שולחן ומ קשיא ל אבי הכותר הא דגר
מרוש משל אר מאיר שאלני לוק ומקטא מן מכבא אמ
ל מהו כמן ישע תמר אמרנ ל גבי אחר היה מעיין
ועשה מעוה לכל דקמ העיר ומימנו עמהן והמיל לעינו
אכל מה שמלא הקמה משמת ומי כראשית ולא היה
שולחן מכי כלום אלא אבנו פיך בלבר מה עשה נטל
את הטבלא מלפנינו שהיתה יפה משמה כמי זהב ושמיה
מאמתי לומה עשית כן אמ ל אתם שומל שהעולם הזה
שלנו והעולם הבא שלכם ואם אין אנו יכולין לעכשו אימתי
אנו יכולין וקריתי עליו וכמן ושע תמר ומתמ היאך נעשו
ר מאיר וחסמין ומימון מעיזה הגבי אפי אם לא היה
ומשמה כמו שהרי לא על חנם כדכד נכסיו אותו הגבי
אם לא מפני שמחה ומרה הלא אינם אלא מה שנתחייבו
ישר כימי הקן האחור מפני שנהנו מסעודתו של אותו
ישע ונמרעו אמר לך לא כמה את כל היהודה הבא עמי
משושן ועמו וגר מהו הבא עמים שנמצאו בסעודתו של
אותו רשע הילא בא מה מצה ר מאיר שנעשה אר
לו כשהן ישר בתפלות של אחשורוש כלי מרת
המקדש לא רצו להסב שם ועשה להן מסיבה לעצמן
אר חנינא בר פפא כיון ששמעו בדבר ישר מהו אר
שמעון בן יוחי מיכן שאכלו בישולי גוים כעל כרחן הכ
והלא ותבנא כשלהי החולין מקיימין עכרים עשוין מהולין

[illegible]

[illegible]

יעחק

רב יצחק בר סמכון גר כמה דזמנין פסח
בזמן שהיו כשר שלא לשמו פסול ובשאר ימות השנה
לשמו פסול שלא לשמו כשר. מתני' אם טמאה ושמואל
אמר הרי זו תלוה לזכר שלא ארבע דברים הם מן השנה
יהא לזכר שלא. אינו שלא אין מוציאין אחרים לא אינו אינו
אלא יום לזכר לדמות כל זמן ואמנם לזכר ביבנה
השחיטה לה ליהוי כתיה כי אם לשם עולה יהא מ
כל דבר שבחובתו לשמו יהא מחוסר אלא אכין ואמר
הטבול לכל אדם שלא הרשו הנשכל לכל אדם כגון
שלא ר' יוסי בר אבין אמר דוחין הרשי הלא
ובא בר רבא תם אילא בימאי מאגב הדרשי הלא
הכהן נאמר לאהני מתניתין רב יצחק בר סמכון אומר
לשם מעשר לאו מעשר ולא לענין נסכים כי תנא
דהוינן מתיבי כיה לזמן כהן שמעתא גופה אם
פסח שעיבה שבתו ושלמי הבאים מחמת פסח לכל
שלמי שיטעון סמיכה ונסכי ותעקת פסח ושון
ומסיק אינמי לאיקם עליה מלא יבאל יבלא ימר
העשירי זה מעשר ואין אחר מעשר כתמורה
דרשי אהדיא והלא אף הטמה עולה היא אמר רב
בר רב עוקא כעין כמערבא הטיל חוים בתשרת
ומעשר מהו מי אמרי אין אלא הדבר לא
כיון דקרשן מיחייב אל אבי יתנעי
מעשר מאי שנא תשיעי לא ולא חזי
העשירי הוציא את התשיעי תמורת
לא חזו להקדה ומה לא תפר דרש הם
דרשה אלא מה עשרי ממעט תשיעי
תמורת בכור ומעשר ומעשירי מאי
כשנים אומרין כלפי תחלתו
כי הא דריך שחטיה

והוציא את כל הכר ואת פר החטאת אמר רב פפא בעור ונשרפו
שמן לא פליגי כי פליגי בדם מר סבר דם איקרי פר ומר סבר
דם לא איקרי פר ואמר רב אשי מסתברא מאר דם איקרי פר
וכן אמר רבא היסם והבוץ שלם יהי הלא כמו מחיים. אלא תיבה
ההיא יפלא וסריטת בגד והסר שמן המשחה. תנו הסר שמן
המשחה לכהנה לפים לבנים ומתיס מעור בשלא מחלוקים
על כשר אדם כל והכי לאו אדם בינהו ומת נמי כמן מיתת
איקרי ולא אדם וכל אמר אלא אלא והבוץ שלם לא איקרי אדם
והיא תזיר פג מינין הו מעשה אדם לא קשה אדם ומכל
הם לאסיקי מהדה תמדכל מהסם חבע עשאת. אלא
ראמת אלאחוקי. ובסקרי ריש ליה לשמר מן תחי מיהוהי
קשה לי והיא נמי תמלבי ריש מעיר עלי בסקרי הרשת
פרה והטבע פר לכל נפש אדם להכיא את בן שמונה משמ
מכיא את הזו בלא כרת בנפש האדם להוציא את הזן ובני
ר' ישמעאל ר' עקיבא אמר נפש אדם להכיא את הזן והיא נמי
רבא הזורו כרכיעת הם שאנן מן הזת תמקם לן חנפש את
אנשי הזשוב נפש הלא ואמרכי הם לא חשיב כבוא אלא
ריכבעית הם כבל הדם ובבנה הדם הוא אי לאו דמרכם
ואם לא מטמא ולא תליא לה עמ כשיעור הזאל מבל
לקרוש ולעמוד על כזית כמאמרים בע המוציאים מן הל
אשוכה ובמנחה ל המנחה והבסר דתנא כבהל תעשית
אר יהודה ששה חנים מקולי בלא מחמריסה הם נבלות
בלא מטהרין ובלה מטמאין אר יוסי בר יהודה אף כטמאה
בלא לא טמאו אלא מכיעת הזאל ויכול לרוש ולעשר
על כזית ואם אמרי מל המוציאים דר נתן דילא סבר דבר
דמחוך כזית לא כעי רבעית ובכיעת ל הם שחיט מסקיט
הלבה ומטמא הם נמי אמר טמא חמורה מטמא מבילה בזה
אלא הם בגוף המתה ובכשרה חשב ובל אמר הסורר אעל
ותנן התם העיר ר' יהושע בן מתיר על הם נבילות שהוא
טהור ומייתי מעשה ומעשה רב אמר הכי נמי ר' אמר
יהודה אמר רבה מטמא אלא סתם הגו דירן דאי כותיה
בשאיל מל הם שחיט ומכיט רבותה בבי מהמה לאחר מיתת
אי בשר מטמא טמא חמורה ואי הם מטמא טמא חמורה ומ
אלא דרב מבילה מבילה ונעשה ומיהו אם בשר לא ומסכל
מעלה ל הדשי מזמן תנן הם השרץ ובשרו מבטלין
ומעשה יבגד עבר לן מזרה ומעי ומיעתב זה ובתב וזה
ורבות מש אינם ומיג מעמ ומכל מחמט זה הם לא אמרי לא
משמאם מזמי שנם מדם מבילה ומו לבש ומתנאי המטהרי
הם נבלות מאי שנם הם נבלות מדם שרצים ובי תיתא
הם נבלות לא יליט מדם שרצ שבן טומאתו מבלשה
מע מת יבאים שבריך ובמע ומלא מבילה נמי מבינמן
מיתי כשלא ומעניין עיבוף שיהא הם מבילה מבטרף עם
בשרה ומשעיר כמית הלא לא מחמרינ ובמין דרמו חלוב מבשרן
ומעניין מת ומל הדם חיוב כרת ומבילה בלאו היל מן מבטרפי
מחיתא בלא ומבילה ודם הארץ ובשרה מבשרפי משום הלן
הלו חלוב מבשרו ובמאסיר ובמנם הוא יכר מלוא חזיל
ובמקום שאין חומר בדם מן הבשר מבטרפי בבן הארץ
הנם ש נמי שאין חיוב כרת חומר מבשרו מבטרפי ומבילה
הוא ומל שיר מיסורין שאין טומאת דלה ומטמא חמורה
שמ בשרם בין ומל דמם מבטר מחיתא בל הם שחיט
ומו ומה לי חבל מחמט ומה לכם ובכוה ומו מינמי הטמא
אלבא הר שמעת בן יוסי ומבות דם הארץ כחיטה בבשרה
רבה בבר ויתן תבן ומבטון דעבר שבהם תיבוך לי מהלא
הבר מבעור והמטה בבי שרצ הטמאין ומבשר עירן ורוטבן
ומבה שלהן ומם עירן בבוף ומן לא כשר ומם חלב מהמ
שמשה ומבשר מבשר מבשר ומבבל ומאת הגבר ל

[illegible]

[illegible] ר' יוסי [illegible]

[illegible] לשאת כו [illegible]

[illegible] הוא [illegible]

[illegible] מכלו [illegible]

[illegible] יום הכפורים

[illegible] יום [illegible]

[illegible] ר' יוסי [illegible]

[illegible] הכתוב [illegible]

[illegible] הכתוב [illegible]

[illegible] הכתוב

[illegible]

[illegible] ירושלים מאיתו כשור שהיה [illegible]
ולאחר קריאת כתן גדול מסר [illegible]
מיתון ניתן וקורא בו כדי להחזיק [illegible]
היתה נעזרת ששים איל נקמו פקדי [illegible]
מירושלים וכבר דינן מגיהי כפה שכירות
חוזקן המגיהין שהיו מגיהין מירושלים ולא [illegible]
אף על הסתרי ואם לא ששל תשני הוא השקלים
יפקידו הלשכה ויאלם לב כר טוסם מהאין הגבל [illegible]
התוה הנסכים שקרשו בכלי ומעלה זמן פסול [illegible]
אחר יקרבו עמו ומן עד אם מר אם יש זמן אחר יקרבו עמו.
והאר רב חסדא שמן שהקדישו לשום מנחה זו פסול לעשות
מנחה אחרת אר יוסי לב כר מתנה עליהן אם הוצרכו [illegible]
ואם לאן יהו לזמן אחר יכן עד ולתנו עליהן [illegible]
שמא יאמרו מן עצמן מכלי שמת לחול של רמל ששת שי זמנה
שכל ישר מקדיש על דעת כר המל ולקי שאין [illegible]
כד להקדיר ואפי לר שמעון חלת לה לב כר מתנה הוא בתנאי
שנתקדש כמר המשת הגוף כגון ומר הריב הוא עשה אכל
טמים עצמן מוה שלא כר מתנה על השקלים"

יעקב רב יצחק מר שילא גר כהרוש הל מסדר

רב יצחק מר שילא אמר רב חסדא האב שמחל
על נכסיו לבניו מחול אפי אם מכסר לבנו ונתן לו שיהמה
אמרו כגון אם הבן מיסב והאב מעה לרוני ליה כמא הבן
אמר מותר כגון ר יעקב מר אבא ועבר דאת מר רב אמרי
מולי ליה כמא ואמרה מוגמא ליה ואל אבי מאמרך
מאבוך לא תבכל מון ומר תיתה הוא חלשא ועתיה
חלשא דעתיה הא לאו הכי סבורו מחול ומר יהוא
עמיר מפר כגון וכן מר אם האב גמר לבן מעם והסכים
והבן הראה דעתות לאבו כמן שהתמלא כאב ומחל
לאב כסבורו מחול מראמזינו כרמה מר ת הוא דקרא שיאי
לאב ומה בנה ומחזי אי יתה אי לא ומקרא ודילא דרמ יעבי
לפי לא עד לא רמ מסבר ומקרא מחיל ליקריב בנלב כבנים
מחול אבל על מכל יכולתו אי להטוריו אין כבסו מחול
מתבקר לו ולא אמי לבן כוה ומוה שרא אבא ומחון לבנו
לו ומחול והתם אמאוטם יגבב ומלין ומחול אכל
שלא ניתן שגבתו לכפרה נקמה אי הלל אי כיזה ועכי
אינור מקלה אבא ומחון כגון כותר דמרא וכיוצא בהן אי
מחול ודינן מסור לשמים"

יצחק ריש גלותא גר ביבמות פ האשה שלום

ביט לביה יצחק ריש גלותא מר אחתיה ותב ביבי היה
מקורטבא ואיסתמיא ושמכ ושלחו מיתם ומן לשי חיי
לתרי יצחק אי לא אבי אמר חיישינן רבא אמר לא חיישי
אר אבי מנא אמינא לה ההוא בשמא דקשתבח בנחה
ובמ מה בעיר לוגבא מתא אנא אמרו דנלאי בהדעא
יתבר יתפלמא אינתתיה ומן עד תימרך מן בהדעא
אמר רבא מנ אמינא לה הכא שטרי דעבדי כמחוזא
מהן חבי בר נחמן ונחני בר חבי ומגבי מה יסה מר אמר
ומאי נחוש אי לעפילה מזקר זהיר מה אי לעפילה
ושמיה כשמיה לא מפדיר ליה גביה מאן אמרת
ליה אוקמות ניהו ואמתיות נקמת מסיהד שתו
גיטא דלא שתבח מסורא ובמ מה הכי מסמא
חיים בהדעא פטר ותבר ית פלמא אינתתיה
ועבר בהדעא ולא הוה עבר מר חיים אחרא
מיגבלא הוה בבהדעא אחתו מהדי
מיכתב גטא עבר מר חיים

[illegible]

אמר רב מאיסי פולטן נחוזר ומכרך עליהן נמה שהיא דבועה לאותו
המין, ונל הדש הגל כפ יום הכפורים אמר רב שדבי שר יוה זר שבלע
שזמן של תרומה וכא אחר ואכל ראשון משלם דין וחומש שיבר
אינו משלם אלא ומי עצים לשיני הל אם הראשון שהקדימן חזר
ורוצה לאוכלן לדיריה לא מאיסי וימרך כוסא העצ לשיני דמיאסי
מכרך שהכל נהיה כדמו וכסור רב דיאי מנהדעא עין עלה"

יצחק רב יצחק נריה ורבה בר בר חנה גר נסיכה פרק
ולב ועומה אלר אבא לרב יצחק נריה דרבה בר בר
חנה בר אדם תא ואימא לך מילתא מעליא דהוה אמר אבוך מטא
גר אלעזר הא תנן אותו היום מקדיכין את המזבח ז פעמי נלוב
כיוצא אר אחא זכר לא לריחו ושמעתי מתמיהים מה ענין
ערבה זכר לריחו ונל הפי זכר לריחו סימן הוא שר אחא שלא
תעבה מהקפת הימים אלא זכר לריחו נוה וריחו ששת ימים
כל יום הקף העבר פעם אחת וביום השביעי ז פעמ וכשם
שריחו יום שביעי שהקיפוה ז פעמ שמת היתה טהרי נשמת
נלסה יריחו כראיה טהרה ומשקין אב יעקבים מהשר רדתה
אפי כשמת יכסרר שיבו מתמתי מפני מה מברכ עלהלן ראש
חדש ומעהג הוא לריחו ועל מנהג חיבוט ערבה אין מסרכין
יצחק רב יצחק בר ודיפא גר מפ שני דייני גזירות
אמר רב יצחק בר ודיפא אר אמי מבקרי מומין
שבירושלים היו טעון שמן מתרומת הלשכה ופשטי שלא היו
עסוקין אותן מבקרי מומין טמר אחר היו טעון שמן מתרומת
הלשכה דבקרו מומין דבקור מומין ערך דמנת טמא וכן
אפי עמי אהדים ראתחילת הפר אמר רב יהוד אמר רב אשי גזר
גזירות שבירושלים היו טעון שמן מתרומת הלשכה שלא היו
עסוקין במלאכה אחרת אלא כל שעה היו גזר גזירות לפיכן
היו טעונין חזוקת שלהן מתרומת הלשכה מן השקלים הבאים
ועכי עיבר ומפשטי מצוה אב בר היה מתנה על השקלים
אפי היה שקן ערבי רבים ואף יטר שהיו מפרשין שקליהן
לדעת בר היו מפרשין שאם כל אחד ואחד יהא מפר ועשר
ובכן היאך בר יפרשו הלשכה ודמים אחרים אלא מתן שכל
ישר יודעים ששקליהן עולין לסה וכמה מותרות עבבי
דרבנות עבטי על דעת בר היו מפרשין ובלין שותפין נהמנ
אמי לא כמ הכי נחא מבקרי מומין ומלחרי הילל אמיעה
ועבוה לסהנה יכית גמו ובית אבטים ינשים נמי
הערלות נעהן ופיה מון דקיה עמיה כאה מתרומת הלשכה
הן הכי אמי אילו מזונות משום כרתנו סמס שקלים פ התרומ
מה היו עושין סה הקפ פרה ולשון של זהורית שמאלש שעבר
המשתלח וכן שומרי ספחים בשכיעית ועומר ושתי הלחם
כיון שעכ דיקן הן יבקרקן ומי אלא דייני גזירות ומגבהי
פתיב שבירושלים חיאך יטלו שכל משש אם לא שלב בר
מתנה והפרשת עבבי על דעת בר ומה שנבר דיקן אר יוסי
סי בר חנה אר יוה מגבהי ספרי שבירושלים נוטל שמן ופרשי
שכל אחר ואחר עשה ספר תורה לעמו כראמר התבלה ופי
בחיצות מספר תורה שהה יסטרכי מ פרשין מסמס הבר פב
ובתמם אר אמי ספר שאינו מוגה עד יום מותר לשהותו
מיכאן ואילך אסור לשהותו והיו מתרשלין לה שכר ומגהין
תקנו לן חכמ חזקתן מתרומת הלשכה אבל גרס יחסלי
ישראל הכי איתה ר אחא ור תנחום בר חיים בשם שמואל
מגבהי ספר עזרה נטל שכל מתרומת הלשכ ונל ולאו היינו
ספר שורה הבר מהשתפי ספר עזרה ותחלתו הוא נבלל
דהיא ספר תורה המונחת בחלון הלל כל הנ מ שמ בתשיבי
ובמת שיב לם היה אחון ואמ עד כמי לפי ספר עזרה היינו
ספר תורה שהסהן גדול קולם בו אמו שהחלון קולם דבר וסהן
גדול היה לו ספר תורה ומשלו שלא יהא מתנה כסלפנו
מון החלון דהא אמר הדיוט גר סנהדרי פ כהן אמ רבה

[illegible]

[illegible] ר' יצחק בן פנחס בר' יעקב הישן מר' שלמה
[illegible] ושמן שמונה שינת עראי
[illegible] שמן ירדם וחזקני ליה אבי
[illegible] שינת עראי ליחוש שמא ירדם
[illegible] כמוסר שמא לאחרים מתקין
[illegible] עימא עריך והכי אמי' גר' כל הגבל
[illegible] מנין הכיתים אמ' רב יהודה מרסקתא
[illegible] חסר לשומר ומתקין לה רב משרשיא ערב
[illegible] מחמלת שמיסרן זיטה לשומרים ואמרו לר' ישמעאל
[illegible] לעריות שומר נפה אלא כהריהו יאין ממשן
[illegible] על העריות אפי' חדר שמחסיר ירושלמי אלא רכתשת
[illegible] מרכת עם אחר

ר' יצחק בן פנחס בר' יעקב הישן ר' יצחק בן
פנחס הוא חברתא אי הוא הטבר כאגרה ומסקנא לי אם
אותן שמועות שמתאמר בכלי מעגין אגרות כגון הבאו ומקש
השמן אלא אלה תקעין ומרי שין ישמש עומדין ומסיק מרי
ומכבה את השמן ומל אותן מלאכות והתם רב יצחק אמריהו
אם אף אילו כבלו אגרה אי הוא כגון בסמשי רב יוסיף
ריבה ושוחר עוב מישום וכל אותן אגרות שמלא ותענית
אלא רב נחמן לר' יצחק אמ' ותא כמה אחד וכבולהו אלא הכי
אמר יוסף אלא ותלמיד ר' יוסף הוה ומשה אגרות אי לא לרב
נחמן ועד כי ר' יצחק בן פנחס דקן הוה ותנא הוה אי סחוך
לתנאים הוה וגר' נעשה יוחסי כיאמי ר' יצחק בן פנחס בקשו
לעשות מל עשה ואין ישר אמ' להן לעבריו כשאני נמנם
המרש וחות שני רמים טוב מעריסה ירוש כי עיל
אמ' אין שחיטה לשון מן התורה עד ראתי וקן מעינתי אמ'
והי כל האדמה עשה לארץ ישר' ואין ישר' עשה לנכל
אחר יוה תיסלא כי ריעלא הוא אבל מה לעשה שהרי נטמא
מה גבוה עולם אסר לה כל יצחק ואמר יצחק ערדה עשה הלה
עם ישר' כל משפחה שנטמעה נטמעה והא ר' יצחק
[illegible] ואי כל מר יצחק אגרה הוא ר' יצחק בן פנחס אב
בנינהו מחזקין מה טעם חסר עתנו וגלית עלה משפחות
[illegible] עתה לבוא אחריהם כיון ריעי עקריהו הרי כולן מחזקת
[illegible] והנהו דרעי אין חילון כן בבל לארץ פרסיה אבי
[illegible] תבינה נעריות כל משפחה שנטמעה נטמע
[illegible] עדיה היתה מיחשל יפ' עד ועיר אחרת היתה
[illegible] בן שמן טרוע כגון שלו ופ' אילו ניסהו דרעי
[illegible] משפחה שנטמע נטמע ופל תשחט אחר נעוף אמ'
[illegible] ר' יצחק בן פנחס אין שחיטה לעוף מן התורה
[illegible] את רוח כשעשה סמא אמ' על ידי נחיה ומשי
[illegible] לעוף מן התורה והקישא דזאת תורת הבהמה והעוף
[illegible] מחשה לאחיתת עוף שתחלן שחיטתה מן הצואר ואלא
[illegible] שמע פה אל לאשה חסיר אין לן אלא מדרבי אפרים
[illegible] בלת עוף דרוה נבלה אלא אב מיתה מאליה או הרגה
[illegible] שלא על ידי סימנין אבל נחיבה או עדיר סימנין
[illegible] עב רשי' ונל רהה אף יום החלר או דרס יכל אם
[illegible] מעיזה בלא רוב בשר ואחרסר חתר הסימנין כראיה
[illegible] מי שחו הרבי נזיר ישמעאל חכמיו מהו שמעלב ומעלה
[illegible] כרי ומע אינקא דגרם רקטן מיתה עשרין ותריתו
[illegible] ומנ מדיר בנו קטן בשר לחנכו ומדרבנן הוא
[illegible] אם לסלן מלוקה משום הבר תגא ומתבי אין שחיט
[illegible] שאבל מכן שמעמא חיות העוף סמימנין אין
[illegible] מה שמעמה ומעשה ר' יצחק בן פנחס ומת
[illegible] בן סל כיסו הרם ומסקינן אלא מאי דאמ
[illegible] שמה שחיטה ומעכין כיסו אינה דגמר
[illegible] שוחט קדשה מחוץ לם שער והכא מל

ושעיר אחת ומן יהי שפיכת דם האמור כשאחטי חוץ הוים שחיטה
שאינה מאויה ואפ' הכי חייב הכא נמי בני כיסו הרם הוים שחיטה
הא לית ליה

יצחק ר' יצחק הסדסאה בר'
בנרמה פב שאמר

כגון אין ממכין עליהן
עד שיתן לתוכו מיתה אמ' רב יהודה שמה והכנים אומלן ותוך
פיו ולא כיון ומסלקן לצד אחר ומכין עליהן תני חדא ומסלקן
ותנא אידך מולין ותנא אידך פולטן הא דתנא כולן מולין
והא דתנא פולטן ותנא נמי מסלקן כשמלן ולא קשיא הא מידי
דמיימאים והא מידי דלא מיימאים ומידי דלא מיימאים אמאי פולטן
לבריך כי מיתנהי כמתיה תרגמה ר' יצחק הסדסאה חייה ר'
יוסי מר אמרן משמי ר' יוחנן מטעם שלא ימלא פי תהילתך
ומיושלמ' דכיתי מתכי רב הונא אמ' הרי שנתן לתוך פיו ר'
ישמה ולא כיון אם היו משהין פולטן ואם הא שמלן ומסלקן
ועדרין ר' יצחק בר מרי אמר קומי ר' יוסי בר' שמן בשר יתן
ואפ' אומלן פולטן ומה ימלא פי תהילתך שמ' מי משמיה ר'
יצחק בר מרי הוא ר' יצחק הסדסאה פיה אמ' רב יהודה שמה
לבריך והכנים אומלן לתוך פיו כולא כרבה מסלקן כתוך פיו לצד
אחר ומכין ובמה תנו חדא מולין ותנא אידך פולטן ותנא
אידך מסלקן לצד אחר ומכין עליהן ותרצינן הא דתנא מולין
מישהין אחר שנגמלו מן לא ערכי כסיסה הוא ויעבר הוא
ומולין ומכין עליהן הא דתנא מסלקן לתוך פיו לצד אחר
כמידי דמיימאים ואי אמרת מולין הא עדיין כסיסא ומשמר
שלא כיון עליהן ובמה לכיסן כולא כרסה מזיר הוא ואי אמר
פולטן ומכין עליהן הא לא חזותו לאזלינהו לפוייה מטום
דמאיסי הוא מסלקן לצד אחר בתוך פיו ומכין עליהן ובכיסו
ובולטן והא דתנא פולטן כמידי דלא מיימאים כגון הלוות ואגוזין
הוא פולטן ומכין עליהן ואוכלן ואקשינן ובמידי דלא מיימאים
אמאי לא פולטן מסלקינהו לצד אחר ולכיך תרגמה ר'
יצחק הסדסאה פי' בר שמן אמ' רב יהודה ורב מתכל רב הונא
אמ' הרי שנתן לתוך פיו ישמה ולא כיון אם היו משהין פולטן
ואם היו אומלן מסלקן לצדדין ר' יצחק בר מרי אמ' רב יוסי
בר בון בשר יחנן ואפ' אומלו פולטן ומה ימלא פי תהילתך
ובשהין בתוך פיו אין מלא תהלה ואי הא לן היכי תני מהו
מסלקן מיכן לתרוץ היכן ומיפשר מיפשר בכולן הלא מיימאים
ומיפשר ומיפלטינהו והדר מיכליהו מפלטו להן ומכין ומה
ימלא פי תהלתך היכ הלא מיפש כגון דמיימאים ואי פולטן להן
לא מצי הדר מכליהו מסלקינהו לצד אחר ומכין ומכ
הסורן תמיה כמאי עבידא אי דלא אלא הני משהין ומתוך
פיו ולא נעבי לה אשתי מאי מכין הא ליכא מי ומהיא ואמ' רב
חסדא הכא מי ששמה ואכל כלא כרסה ומעה לא מיל יותר ערב
לבריך שטטר כרסה שלמה ואמ' רבינא הוא אמ' גמר סעודתו
יחזור לברך ומחטן ומילתי ומכינא ואמרי לא הוא כחסיר
הכא אלא דאן ומעטן לשתות יותר מאי מכין ופיה ואי
מעטו לשתות יותר ומשמשתה יסרך הוא ל ועכר וכן נמי
הא ותמא מסלקן לצדדין ומכין ומזמיל לה כמידי דמיימאים
היכי דמי אי כפת פשי' דכיון דעדין לא בלע ובמלעתו נהנה
כלא כרסה אי מיפטר אלא הא מיכעלא מעיזו כרסה יכיך אם
כרסת המוצאת הרי בטלו מתורת לחם מכיסתו יתוך פיו
ויסלק עליה תוריתא דנהמא ילינין עליה כתורת חביצא ולא
מיכעלא ורב יוסף ורב הונא ור' אבא רבנן דיורין כרתים
ומסתמא ויסלק הכא אלא אפ' לרב ששת ואמ' אשר ומיכלא
דיורין כרתים ומסיק והוא דאיכ עליה תוריתא
דנהמא הכא ויסלק יכן מי אם הן פירות כמאן מ' ניכלא כיון
ומלקיסי הוא כל ומשהין דבולטן כלא כרסה משום ומשמ
כשלו מכרסא אב יין ולא ל יכלי עליו לא פרי הגפן ולא שהל
שאינה כרסתו אכל אוכלי כר ריסך שהל מאכל שעיבה
שאינו יפת שעמעה כראיה נכרי מסרכין ומהוטר פירות

[illegible] ר' גר' סל הישן מר' שלמה
[illegible] ושמן שמונה שינת עראי
[illegible] שמן ירדם וחזקני ליה אבי
[illegible] שינת עראי ליחוש שמא ירדם
[illegible] כמוסר שמא לאחרים מתקין
[illegible] עימא עריך והכי אמי' גר' כל הגבל
[illegible] מנין הכיתים אמ' רב יהודה מרסקתא
[illegible] חסר לשומר ומתקין לה רב משרשיא ערב
[illegible] מחמלת שמיסרן זיטה לשומרים ואמרו לר' ישמעאל
[illegible] לעריות שומר נפה אלא כהריהו יאין ממשן
[illegible] על העריות אפי' חדר שמחסיר ירושלמי אלא רכתשת
[illegible] מרכת עם אחר

ר' יצחק בן פנחס בר' יעקב הישן ר' יצחק בן
פנחס הוא חברתא אי הוא הטבר כאגרה ומסקנא לי אם
אותן שמועות שמתאמר בכלי מעגין אגרות כגון הבאו ומקש
השמן אלא אלה תקעין ומרי שין ישמש עומדין ומסיק מרי
ומכבה את השמן ומל אותן מלאכות והתם רב יצחק אמריהו
אם אף אילו כבלו אגרה אי הוא כגון בסמשי רב יוסיף
ריבה ושוחר עוב מישום וכל אותן אגרות שמלא ותענית
אלא רב נחמן לר' יצחק אמ' ותא כמה אחד וכבולהו אלא הכי
אמר יוסף אלא ותלמיד ר' יוסף הוה ומשה אגרות אי לא לרב
נחמן ועד כי ר' יצחק בן פנחס דקן הוה ותנא הוה אי סחוך
לתנאים הוה וגר' נעשה יוחסי כיאמי ר' יצחק בן פנחס בקשו
לעשות מל עשה ואין ישר אמ' להן לעבריו כשאני נמנם
המרש וחות שני רמים טוב מעריסה ירוש כי עיל
אמ' אין שחיטה לשון מן התורה עד ראתי וקן מעינתי אמ'
והי כל האדמה עשה לארץ ישר' ואין ישר' עשה לנכל
אחר יוה תיסלא כי ריעלא הוא אבל מה לעשה שהרי נטמא
מה גבוה עולם אסר לה כל יצחק ואמר יצחק ערדה עשה הלה
עם ישר' כל משפחה שנטמעה נטמעה והא ר' יצחק
[illegible] ואי כל מר יצחק אגרה הוא ר' יצחק בן פנחס אב
בנינהו מחזקין מה טעם חסר עתנו וגלית עלה משפחות
[illegible] עתה לבוא אחריהם כיון ריעי עקריהו הרי כולן מחזקת
[illegible] והנהו דרעי אין חילון כן בבל לארץ פרסיה אבי
[illegible] תבינה נעריות כל משפחה שנטמעה נטמע
[illegible] עדיה היתה מיחשל יפ' עד ועיר אחרת היתה
[illegible] בן שמן טרוע כגון שלו ופ' אילו ניסהו דרעי
[illegible] משפחה שנטמע נטמע ופל תשחט אחר נעוף אמ'
[illegible] ר' יצחק בן פנחס אין שחיטה לעוף מן התורה
[illegible] את רוח כשעשה סמא אמ' על ידי נחיה ומשי
[illegible] לעוף מן התורה והקישא דזאת תורת הבהמה והעוף
[illegible] מחשה לאחיתת עוף שתחלן שחיטתה מן הצואר ואלא
[illegible] שמע פה אל לאשה חסיר אין לן אלא מדרבי אפרים
[illegible] בלת עוף דרוה נבלה אלא אב מיתה מאליה או הרגה
[illegible] שלא על ידי סימנין אבל נחיבה או עדיר סימנין
[illegible] עב רשי' ונל רהה אף יום החלר או דרס יכל אם
[illegible] מעיזה בלא רוב בשר ואחרסר חתר הסימנין כראיה
[illegible] מי שחו הרבי נזיר ישמעאל חכמיו מהו שמעלב ומעלה
[illegible] כרי ומע אינקא דגרם רקטן מיתה עשרין ותריתו
[illegible] ומנ מדיר בנו קטן בשר לחנכו ומדרבנן הוא
[illegible] אם לסלן מלוקה משום הבר תגא ומתבי אין שחיט
[illegible] שאבל מכן שמעמא חיות העוף סמימנין אין
[illegible] מה שמעמה ומעשה ר' יצחק בן פנחס ומת
[illegible] בן סל כיסו הרם ומסקינן אלא מאי דאמ
[illegible] שמה שחיטה ומעכין כיסו אינה דגמר
[illegible] שוחט קדשה מחוץ לם שער והכא מל

ר' ירמיה. אלמלא מסשין את אשתו. ר' בון בר כהנא אמ' אין משיאין
את אשתו מתנ' מסייעא לרב ומתמה מכייע לרב. מתנתא
מסייע לר' ירמיה. על פי ערים לא. על פי סתכן לא. על פי ה
התורגמן לא. על פי עד מפי עד. יעמדו אין מסיאין עד מפי עד
וכותה. על פי סתכן. ועל פי התורגמן מסיאין. מתנ' מסייע
לר' בון בר כהנא. ויפה כח העדים מכח השטר. וכח השטר
מכח העדים שהעדים שאמרו את פלו נהג פלו מסיאין
את אשתו. מ' צאו כתב את פלו. אין מסיאין את אשתו
ויפה כח השטר מכח עדים שהמלוה את חבירו בערי בנה
מעמיד בני חורין בשטר. ומה מכמה מטיעמה. אלו פי
מי חייבי. ושני יצחק היכא. ולא הוחזקו שני יוסף בן של
מעיר אחת. ומה מה לא חייבים. ואילו לא הוחזקו אבל
היכא. והוחזקו מורה בשמה לא. ופרשי. עיר ההוא בטלא
ראשתמם והאשה עדותם. ותנעלו. ועורפי. ההיים והא
חכי בר מאני. ומאני בר חכי שמיה טובא. ואפי' הכי מעבי
ביה בטאושא שעד חיב על אחרים ולא חייבים. שמא אחרי
בר מאני אחר היה. וכיון דלעניין ממונא מעבי. הוחזקו לא
חייבים. ולעניין איסורא כי לא הוחזקו מיהא לא חייבים
ומ' זה תנא. אי הוחזקו. והא אסקינן דשבר יוסף בן שמעון
אין מגרשין נשותיהן. ולא זה כפני זה. ולעניין ממונא נמי
מאי טעמא לא חייבים. לא. מטעם שהוחזקו

יצחק רב יצחק בר שמואל בר מרתא בר סדיר
השוחט אחד מענף ההוא תורם. ראשתחיט
בשנים ושלשה מקומות. על אחת רב יצחק בר שמואל
בר מרתא שקל משופריה ושופריה. אלא דזיל ומרתא
דבי משעתיה משני בכנגד סמיך. ושני בני אדם. ובקל מתני
שנים אוחזין בסכין. ושוחט. ואפי' אחד מלמעלה. ואחד
מלמטה. ומ' אמר לא. יהיר השוחט בשנים ושלשה מקומות
שחיטתו פשיטה. כי אמרתה קמיה דשמואל. אר' לי נעמן
שחיטה מפורעת. ואסר. ופרשי. בשנים ושלשה מקומות
שחתך כאן וחזר והתחיל לשחוט למטה או למעלה. והוא
שיש במקום אחר ביניהם. ראעב. ויש מקום שיעור שיפו
דרוס שהתחיל לשחוט במקום אחר אין לחוש מאחר
דסתורה שחיטה כאן. ושמואל אמ' נעמן שחיט מפורעת
ואפי' יש בשני המקומות דרוס אינה כשירה. ושחיטה
מפורעת נעמן. ואיכא דנעמן טייהו דרוס עיר במקום
אחד וכיון. ואחתך הדרוס במקום לא מיחתך דרוס כי
השחיטה כל כך. ואיכא ניכרת. ורב אחאי. אמרו דלא
פי' בשחיטתה. לשון זה. כדם עריך. דשחט חצי
סימנין כחדא. ובכרס. ור' יריה. דרסתא אחריתי. ושחט
הכי סימנין מאידך. בסס כין זה כמגר זה. כין זה שלא כמגר
זה. מהו מי אמרינן. ולא. ולא שחט. דופא חו. ולא
כיון. ואיכי. ואיכי מקום שחיט. הוא סחר. מזום. ומי
ומצטרף. תש. ואמ' רב יהודה. רב השוחט בשנים
ושלשה מקומות. שחיטתו פשיטה. כי אמרתה קמיה
דשמואל. אמ' מנין שחיט מפורעת. והילך כותיה. ורב חנן
ואמר הילך כותיה. מאיסורי. ועוד מההוא תרוק. דשחיטה
בשנים ושלשה מקומות. אזל רב יצחק בר שמואל בר מרתא
נקט. ושקל משופריה. שופריה. אל רבי. לימרתא. רבינו
אל. משעתא. בשני סמיך. ובשני. בני אדם. בר העתק. מתוך
השאלה. והגאון. מפר. כי רב יצחק. אי המשנה. כפיר
לשואלן. בשני סמיך. ובשני. בני אדם. ולא. ופ' לימרתא
כלקיחה. זו יכל. ופרשי. לימרתא. רבי. מלקיחה. זו. משעתא. ודקא
שמיה אוחז. ושוחט. אפי' בשני סמיך. לא. מכשר. ותמיה
אני. הדור. על הא. דמתיב. ר' אלעזר. בשם. אוחזין. שכין. מ'
ושוחט. אפי' מאחר. מלמעלה. ואחר. מלמטה. וקסר. דוחי. בשני

[illegible]

[illegible] לחפיר את פלו יכן התחילו
[illegible] אשה ואשה ומפי
[illegible] וחפץ על פי בת קול כרהנן התם מעשה
[illegible] אני פלו כן פלו שכבו כאש יהרי הוא את
[illegible] היכי דמי אליב ומבני מאי שנא הכא דלא
[illegible] כשם ושני יעקב חיישי. ויכן נמי ההיא דשני
שוחזין ופסל מן הגט דחייט מתנתי אהדדי ההיא דמעשה גיטי
נשים ושיחרורי עבדים דייתקי מתנה ושומרים הרי זה לא
יחזיר שאני אומר פטל הוא ומלך עליהן שלא לתתן ומייתי
המביא גט ואבל גלמן מעשה לאחר שכר יבא לאן פסול
והכא התכי שאני אומר מלך עליהן שלא לתתן הא אמר
תנא מתנן ואפי לזמן מרובה ומשני רבא כאן במקום
שבשיירות מצויות כאן שאין השיירות מצויות לחוזרן
שבא יוסף בן שמעון הא לאו הכי לא חיישינן ירבה דוקא
כי איכא תרתי לריעותא הוא דחיישינן כגון שיירות
מצויות והוחזקו שני יוסף בן שמעון הא לאו הכי לא
חיישינן ורב הונא לא אשכחן דקליב עליה דמסקינן התם
ההוא בטא דאשתכח בבי דינא ורב הונא והוה סלו ביה
נטעירי מתא דעלוטם נהרא ואמר רב הונא חוששין ושני
שמואל דאמר הכי מסקינן אל רב חסדא ורבה פיק שין בה
ולאחרתא לא מעי לה רב הונא מיגר אלא רב הונא נמי לא
אמרינן אלא ומעיקרא אמר חיישינן ושני שוירי ומשלא
נמי ושמא כשם מין כמערבית מין כמזרחית מיהו ריחיה
לא חייתי רב הונא לאילתיה ורבה פשט ליה דלא חיישינן
אלא תרי היכא חששי שייר מצויות ושמות מוחזקין
ולא כי לא חייתי ראייה מרב הונא דחיישי ולא רבא חוכה
ולא חייש וזה תיא ורב חסדא נמי דאל לתבה לעיין בה
שמא ולדיריה נמי מספקא ליה ור מרבא נמי לא פשיט ן
בר לה מסה או לא מיהו אפי אתל רבולהו חוטי
[illegible] חוטם ראיכא חדא מיהא לאיחש אם שיירו
[illegible] אם שמות מוחזקי היכ ולא אפי חדא מהני משמע
[illegible] הונא לא חיישי דהאי דחיישי דמסקינן משום
[illegible] דדיריה כשיירא מצויות הוא מיהו אבל היכ ולא כא
[illegible] ולא חזקת שם מצוי הא אם תנא מתנן ואפי לזמן
[illegible] ותיא ולא אייתי רבא סיועא לאילתיה מרב הונא ונשי
[illegible] מיהרב ירמיה ומתנא לרמיה דידן כגון דבר אחרו
[illegible] מעיים לא אתמנא אלא על גט אחר של יוסף בן
[illegible] שום כל סמה ולא אתמנא עדים לא מהדרי ונשי ולא
[illegible] ראיכ לשמא לאיתא דאחמיר טפי מר ירמיה ומאר
[illegible] כמלים ולא מהדרינן אלא בסימן מוכחן דהיינו
[illegible] ההיא מסקנא דמסקינן התם יבא מר בר חנה בי
[illegible] אמר אמר סימנא אית לי בגויה שי טבעות עינא אית
[illegible] ומסרתיה ניהליה ומסקינן ליה אי משום סימנא
[illegible] אלא אמר משום דסימנא ואוריתא אין משום טבעות
[illegible] כחיטן מל גבר הנשה מיקרי לכון דבר מדרשא
[illegible] היינו כמקום שיירות ואיכ לאיחש מרב הונא
[illegible] מהדרי ליה ואיכ נמי לאיתא ולאן כל מתי מחש
[illegible] אבי דינא ורב הונא ומעגב דלעבן מצאה
[illegible] ופתי וכל דנזום כהדבים ומלוים
[illegible] שהכעלים מתיא שין מהן מעגב
[illegible] ומטיירות וטייר היינו דמעלמא

[illegible] בל מטמא נשלה ימות אין מעמדין עליו עד שיכוון שמו
ושם אכל אחר ואחר יצא משר פלמת מפשפשין מאותה העיר
אם לא יצא משם אלא הוא תשאל אשתו הכא מטו ולא חיישי
ושני שוירי ותיא והכא הוו דאי ליה יבמה ריש גלותא מר אחת
ורב מבי יאפי הכי אמר אמי חיישי ושני יבמה ריש גלותא מר
אחתיה ורב מבי. ובל הסמך היא שלמו מיתה יבמה ריש גלות
מר אחת ורב מבי הוה אזיל מקורטב לאמת ושכיב מי חיישי
לתרי יבמה אולא אמר אלא מסיק מי חיישי ושני יבמה ריש
גלות בר הפי מר ושני יבמה ריש גלות ותיא לאמי והא בעל
מהא ובמ פטוס שע יוסף בן שומר הדרים נמר אחת מיר
יעשו ישלמו אם הי משלמין יסתבו מימן סמן אן דורות
ואין סימן גדולה שהיה נקאן ריש גלותא מר אחתיה ורב
מבי ואחרוך יצא הול יבמה שכיב כהא מי ליא ומא לא
חיישי מרה יבמה כשלם יפשיט דעדיך לגר חיזה הוא מי
להתיר אשתו והיא נמי הבו פשוט כותבין גט ואיש אעפ
שאין אשתו והשומר ואשה אעפ שאין כשלה עמה ונלבר
שיהא מכיר ומרמסיק התם דעדיך הכיר שם שמהן בין
בגט בין בשומר ומקל הכל שומא ויחוש הכי והכי עד
ויחוש דלא אזיל לאתא אחרתי וכל מרמסיק התם. ר
יכל הנהו חשבי כשלא לעבוד אם חושש לך ולכן אבל
בזמן שכמר נעשה מעשה והגע אם השומר מוחזק כי שוב
אין חוששין ומסתא מין עמהבו וכל היכ אליב לי שעתא זמן
אמן לא מחזקין לעשות מיהו היכא דמיע כמן כמפילה אלו
בחזקה ושני יוסף אליב לאמא מילא אזרהר ניה כל מאה
דליתיה טריה אימי חומת אם מימן איהו אקסיר אעפשיה
אבל נכהב תיא מי שמעב. ונהאיך דבטא ת האוא התקבל
מי שהיה מוטלך בבור ואמר כל השומע קולו יכתוב בט
ואשתו הרי אילן יסתבו ויתנו ופתיט מי הכא מפיוכ בה
מהאשה ויחוש שמא שיר הוא יפרקין שמאלו ו חומת
ארם ולא חיישינן לשמותיהן שוין ומיושלא שאלה ימות
מייתי הא אהדדי ומעשה כצלמין ומסיק הו מבוגין
חדא ותו מסיק תנן תנא המסית זה הרשע והמסית
את הרבים כיצד עשין ו העיר עליו מסמיכין שלש שני
עדים בבית הדמי ומשמיען אותו בבית הדין ומלקין
ר על בני כרי שיהו רואין אותו ושומעין קולו ומן עשו לא
מטרא מעור ויכה את אחר כך שנייה הא ואמר אב. ר הפי
לפי שאמר אם פל כאילו עדים שם אף הכא מי מוהר
יקרוהו עליו עד שיאמר המסית אם מי פל האומר כן וכן
ולא יהו עדים להחליף הנר אלא שי שמעו הולו שלא יבריח
ולך ומסיה את אחרים פי אם מחשך מעשה שלו שמא
ישמעו מהן לכן עדים לכן שאם יבריח שלמהן ומאזהן
לבר. תנן תמן המניח גט ולקבר ומתן מצאו על אתר
מטר ואם לאו פסול אינהו על אתר אר יוח כל שלא עברו
עליו בל בני אדם עבר בני מהן נשמעינה מן הה אבא
בר חנה אייתי גטא יקבר מינה אשמעה חר ברקי אתא
עיברא קומי רבא ואכשרן הדה אחרה עבר בני מטר
נמר סימן לטמין תה הוא דן אמר מצא תלת שורין מם
הכא ה שבו ליה נקור. היינו קמא דידן נקב לבר יש אות
פל ר עברא כעבר קומי ר מתנא הכא ואה הוא פרוא אבי
אומר אחר היה שם והיה שמו כשמו הגבר עשרה
שבלהו כל אותו אדום ולא מצאו. שם אחר היה ששמו
כשמו אלא משם מנחר הוא מעריות והא תנינן הלכו ולא
מצאו שם אדם והשיאו את אשתו הלכו ולא הסרוהו
והשיאו את אשתו אל מטר יאחר מסא אחר את הכשר
והטלך את הפסול מטעה שיעלה אבי אומר הפסול מצאו
תו מסקינן כשלהי ימות. מצאו מל משטר את פל עהבגל

[illegible]

ר יקים איש חדיר פ"ז דעריות

העיד ר' יהושע בר' יקים איש חדיר כך מצאתי נכתב על
גלל של חטאת שנתנו על גבי הארץ שהיום טמא שר
אליעזר מטהר ונפי דמים פרה קרי היא חלו חטאת שנגע
בארץ טהור נתנו על גבי ר' אליעזר מטהר וחכמים מטמין
ותוספת פ' מי חטאת תנים הלל שלחטאת שנתנו על גבי
הארץ ר' אליעזר מטהר וחכמים מטמין כולם בזמן שהם ישנו
הארץ והלל מסיט אבל אם ישנו הארץ והלל שמר
ואפי' מה ונבלה נוגעין בו מאחרי שמא כך מי שלא ידע
מי הם דמים דטהור בדם והם דמי הכל מטמא
בארץ טהור כל מה שחכמים מטמין היינו טעם מתנים
מפני פרה אדומה במקום טהור שיהא מקומו טהור
מכאן היה ר' אליעזר הפר אומר חלו של חטאת מוקף מעין
פתיל ונתון באהל המת טמא שם במקום טהור ואין זה
מקום טהור היל כשנתון מי על גבי ארץ אין הארץ מקום
טהור שהארץ עצמו טמא אעפ"ש שהקדע שהארץ שם
טהור כיון שהאהל נתון על גבו הרי נתון על גבי טמא
ואעפ"ש שהמת שהוא באהל הקדע אינו טמא כיון שהאוכלין
והכלים והאדם שאין נוגעין במת טמאים באהל מאילו
נוגעים במת הרי כל מקום האהל בארץ עצמו אבל מצד
שהקלל מונח במקום טהור והארץ נוגע בראשו מגבו
אבל המקום ההוא טהור הוא. ונראה שאם הקלל מונח
בארץ שלא במקום אהל ונגע במת מגבו אין הטומאה טמאה"
ירמיה ר' ירמיה תנא. גר מגבולה פ' הקורא
את המגילה ומפרע שכבי שרץ ליד
ליט ר' חבן המכתב תפילין ומזוזות שלא מן הכתב נמצא
כי הלי ותמא ר' ירמיה אומר מישום רבינו תפילין ומזוזות
שנכתבות שלא מן הכתב ואינן עריכות שירטוט. ופסקי
היא מזוזה צריכ שירטוט תפילין אין צריכ שירטוט
אפי' טענ מעגל גרסין. ואיתא נמי בהקמיע רבא. מיתו
אפי' רבינו לא ידענא מאי ומסתקא לי אם הוא רבינו
הקדוש תייא ר' יהוד הנשיא אבל היה מן התנאים
השחמוש. ועיין בסדר ר' יהודה נשיאה. גר בסוטה
פ' היה נוטל [illegible] מתנה מגרת פסולה ומגרת
סוטה קטי [illegible] מגרת כלא שרטוט. ספר אמ' חמיו והלכ
אמשך מסיט [illegible] ספרים צריכין שירטוט. ואת פ' שירטוט
ומה לתרגם הפחות לה ומן מקום שרטוט מר אחרים נמצאה
[illegible] היל מזוזה צריכ שירטוט ולא תפילין מ"
[illegible] תפילין שכלו אין עושין מהן מזוזה [illegible]

[illegible] כהנים
[illegible] שמואל התיר מפה
[illegible] תוליהן בטהרה ומקשי
[illegible] היה פי ריחטל נשא
[illegible] מפה ואין עילוה
[illegible] מפה מיהן אבטנה מותר לאכול
[illegible] שעור חרי אכל אם כן לאמול שיעור
[illegible] לא יאכל מפה אם לא נטל ידיו והכי מסקי
[illegible] ולכ ריאמכל מפה אל עברין סרן אל רעתי
[illegible] ופלשי ישעע שעשתי ידי אי איפשי לאטל ידי
[illegible] חסתי אמ רב חירי בר אסרן אר יצחק בר אשרן
היצה שיטיא חיוך טיה נשר מכית טחיטתה של כהן
ויאלחו יפה יפה ומריחו יפה יפה ומחתין עד שתצא
נפטה חשוב רבל לא תאכל על הדם ואחר גוי ואחר
ישר מותר כן גוי אין עיך להמתין עד יצאת הנפש הן
לא הוזקתי על לא תאכלו על הדם אלא כיון שנטל נפטה
מותר כ מב גל נמס ביצה פ אין עדין מהו מסוכנת
לא ישחוט שלא יורע שיטל ואכל היצה טרם צא
מעור אמר עקי חוו אמר טרם אי מכיר טבחתה ובנו
אמ רמי בר אמן הפטט ומיתוח כעיה והה לקצמן מיכא
ומרוה תורה דר חרץ שלא יאכלו אדם כשר קודם
הפטט ונתוח לחפוקי מאי חולין ולחפוקי מרבי הושע
ראמ הונא בהרה בחייה בחזקת איסור עד
שיודע לך בחה נשחטה נשחטה בחזקת היא עומדת
עד שיודע לך בחה נטרפה ואין ספק לן בה הוש ותן
ביצה ב עקי חוו מכית טבחתה אמש דהייט מכית
שחיטתה והכי ומקשן דמקום טבחתה היינו מקום
שחיטתה ואין עדין לשהות עד שתבדק בדיקה ובכ
מעים ומסתמא כיון שנשחטה בהיתר מרכיב מקום
בהמות בחזקת כשרות הן עיאון ואפי לטמאל יאכל
ביונה קודם שתבדק ואם מיד בר אמן אר יצחק בר אשרן
אר אשי אי מאי קרוצה שיכיים חותך כדית מכית
שחיטתה אין עדין להמתין אלא עד שתצא נפטה ומיד
ואין עדין יגד שתבדק ולא דמי בחבור אלא שב
[illegible] טריפות אכל ובדקן רשכיחי טריפות עדיף
[illegible]תן ואעפ שאינו סומכן על מנ בהמות ואם כלין חלב
[illegible] חיה חשוב ולא איפטר ואעפ דבהמה בחייה
[illegible] איסור עומדת והייט בחזקת איסור אינו אין אחי
[illegible] בהמה ניהי בשר הבהמה בחזקת איסור
[illegible] אחר טור ספק בשחיטה אם שלא בדק בסימנ
[illegible] בחלב שהוא חיוב והיתירתה התרה אעפ
[illegible] כאן מיהי ראתי מחי דראמי לאכילה בשר
[illegible] בלאסקיט בחלן בכטרות הרי החלב אצלינ
[illegible] אצל הנשר בחזקת היתר הוא הל היכא
[illegible] ולא הוב המטל כשרי ולא איפשר
[illegible] שנוכא אכל בשנשחטה בהמה בבי ראמי והגון
[illegible] ופלגי עליה דר מאיר ולא חיישינ
[illegible] ושכיח ואיפשר להמתין עדין ולא מאיר נמי
[illegible] ומיעוט אפי היכא בשכיח היכא ולא איפש
[illegible] בהכל שוחטי ולר מאיר יחיש ומיעוט
[illegible] פלגי תלא היכ ולא איפשר
[illegible] אכל היכ ואיפשר ושכיח בדת
[illegible] בנות בותים בדורב
[illegible] יחיש ומיעוט ושכיח והני
[illegible] מגבינת בדות ותלוי
[illegible] שלהן שיהו בדורב

משיבתן והא לאו דאורו לא הוו עבדי כהו בקטנה בעות
ומשום ושכיח גזרו כהו אבל בגדולה לא גזר ועל היכא ואיכא
חששא מישעמ ואיפשר להמתינ לא אמתין ובמקן אונס
ועבר עונה ואשתמש משלמ הנסוה רבל נמזיר כההיא
דיפמתא פ האשה רבה דתנן ר שמעון אומ עבר שלא נעשית
בנון מוכאן עדים ואמרו לה מת בעלה והכא ודאי לא עבדה
לכא לפני כר להנשאן ונסת ואחרכ נא בעלה מותרת לחזור
ואמר רב הונא אמר רב והכי הלכתא מכולן דפליגי עליה תנא ואמרי
אמר רב הכי נמי דרבה הלל כה ואמר רב ששת מאי הוה
לה ומעבר והא אמרו בהדי דבר רב ששת דאפי לבעל מותר
לחזור ומודינ לרב ששת שוכה מאי לזכות ואמרי והוה
לה לאמתינ ומבעל דלא אמרי מאי הוה לה ומעבר אלא
בנסינ לה ואפי לרב ששת דבר דלא בנסינ דאיכא לאמתינ
ולא אמתינ בעינ מזיקה ומש היכא דשכיח ויכול להמתינ
ולא המתין ומשע כי אשתמש דעבדא אכל היכא דלא
איתשר מיטמ מיכא ומחזקה ומשמרת ואין לא חולין
כין עדיות שהן מצות ואיכא דעות שהא כלאו דרחמנא
אמרן כי הוא אונס ומחשבה מצוה בחולין ומה רבה
דאיכא מצות חשובה היכא דלאו לא חשבו מרין עליה
אמר הא ומחזקה ומהן דאוריתא ומכשרות ואין לא חולין
כין עדיות שהן מצות ואיכא דעות שהא כלאו דרחמנא
אמרן כי הוא אונס ומחשבה מצוה בחולין ומה רבה
דאיכא מצות חשובה היכא דלאו לא חשבו מרין עליה

היה ואמרו לו היה ירע מאי דאמרי רבנן ואם היה רבי שמעון רב
נחמן כמו שמתב תמה שהיה מוהה לו היאך יתן רלם שלו לעמי
ליה מר כרב הילל על כי שהר היה בימי רב נחמן ואם ששמעון
נגבל ואפלו הכי מדי לה לי שחזר מבבל גר בירושלים ב
בקירושלים ע"ה האומה ובמרי ע"ה היום יין לאהיום מי שיש לו ב
שתי כתי נעות ועד הפסח פלוגו רב מאיר ור יסי ר יוחנן
שני קורי ר ועירא מחלוקת שטתיה דר יסי תרון הוא אמר
עד שיבאו כל הרשויות הגדולות עד שיבאו כל הרשויות
הקטנות והכה הוא אמר הכין והייט דבגי דיקן דמיט לאמר מאי
יר מאיר סבר לם מעיל אמרט עבטיה לסמיך יר יסי סבר
מעיל ופ ומסיק הישל אל מעמת בן עזאי ובן זומא פסקו
השרבנן אלם עמך השוכן עד שעמך ירמיה. וכל זה השמח יש
ופרש לאחר שעלה שבחות האויר סיעון כמו לר זירא רבן
גר כהל רבנל הבית עלו ואל אמר מ פליר ר דרם דם
בשיטתה מי לם וקם רבה בשיטתה דר זירא אר זירא
שמו אוירא דארץ ישר מחכים ועל הם דר יחיה רבם דרש
בשמתם ומשמה גר בפסלה לעילם מר יחיה רבם. ואותב
רבם מחוכרי כתת מוכרין מחכם ומ ואמתיב ר יחי רבם
מיהם עבן לאעלה כפרי ר יסי בן המטולם. ועל מה שהה ר
יחיה קורם לבלים טבטלי. ובן ר דרם דאם בכלם טבטלי
ראכלי נהלם כבהמם. קטלי הם ואמרי כם לולב ומרבה
ומסקינן הכם אר אבהו אר ערבה יפור נמיחים הוא ואל
ר ישמם לר אבהו. ומי אר יוח הכי והאר אפי אר יוח אשר
נחומים אינש בעת בית חורבן שמה ובפנר הים הלאשה
מבינים אל שמחום וחזון ויסרום אינו. והאר יוח דילמן
אורי דילהון הים אלהלם שתרבה. עד מי משלי פלא
רבוסה אראשכל הרבי כפרת ר חיים ובכנו שכשמתרבה
תורה מישר עלה עשרם מבכל ויסרה חזרה ושתרבה עלה
הילל הנבל. ויסרה חזרה ושתרבה עלה ר חיים ובכנו ויסרה
וגר מי מים שכת סם חכית ששמרה יתיב ר חיים בר
אבם ור אפי אמי רר יוחנן וקמנם ר יוח אל ר חיים בר
אבם לר אפי מקב מה תלה חמ שבבל מקיינים אלף
טאיון בם תורה. ואיתש בהו ר יוחנן ורבי אמי ר יוחנן דרילהון הים ומסקינן
מדקתני הכל מקבל תורה הא אר ר יוחנן דרילהון הים ומסקינן
התם הטהים ישרש יעקב ישרש ופרש בשמה תב ר יסף אילו
תלה חמ שבבל שעשין ציצן ופרחים ותורה יגר מי
נסנהורי ע"ה זה טור אל מושעים מאי רבנן ואמר ר שב
שקלת ואחד דרם טעם אילו תלה חמ שבארץ שמעשים
זה לזה סלל חובלים אילו תלה חמ שבבל שמחבלין זה
לזה סלל וכן הים אל ישמ ושנים דתים עליה יצהר
אילו חמ שבארץ ישר שמחין זה לזה כשרן. ושמ דתים
אילו חמ שבבבל שמרעין זה לזה טית סלכה. ומסקינן
בגמות הרוח שירדה לבבל לם עקיאה שם ושתרבה
ורדה לעילם וכעילם עבות תורה זכתה לאחר היינו איש
חחורות אבל לם העמיד תלמידים מפני סתום ואתה אבל
בבבל עמות מאון שם ועשר תורה מסקינן בבל מאי
אר יוח בגלה. מקרא בלולה משנה בלולה סתלמוד ואיהו
ר ירמיה ובדי להו טפשאי מסיק מחטבים מתי עולם
אר יוחנן זו תלמוד של בבל. וכאגדה והטומר את הפולל
מי גר ר זירא ר אבם מאה תעניתא ומשתמה מיעה
תלמוד דבבל אמר מי היכי דלם שרדה ומ מתקדר מי
אמר ר יוחנן מפוס מרית את ומעיל אמר לם בקומם ומחטא
הל דטבו שנשמה. וגר מי מתורה ע"ה אילו הדר מעם
מיומה ר אבן מ חיים מר אבן מ סחטם המפרים נקבה
לאשה ולזה מהו יכל עד מיתביה ולרנוזר ולמן יכל
עד אל מעמת לך שיעי. ומיקי דבבלאי כמן שלה

ומ ומסקינן דאי לם שב
ומסיק זמי ידרב עולה נקב
יוחנן מחבל זה לזה נהל
ישר מקשו עמי דגר מ"ה כ
המרגש מילו עזר הרים ומלוטחקן
ומשכל בבית המרגש מילו שמשרים
כהשומר את הקולמי ואל ר יוח לם שלמן
לקיטאם מ הוה אמינא מילתא הוה מקשן עמהן
ומקריבנא ליה עשרן ומרבע פירוקי. וגר מי נמ
מעיקום מ הוה מקשי ר שמעון בן יוח הושמן מקרבלה
פנחס בן יאיר כר פירוקי. ומע ישמית הם אל ר יוח לחבי
הין והון נפקי זיקוקין רמר מקומיה ורב לפמ ר ומקומיה
יר לפמיה ורב הוי חזרן מקשו טוכם. ומהים דיומן מבור
שטן לאומיה לם עמ בקושיתו מיחיל עמ דמחות ונר
ראלב. ובני ארץ ישר היו מרבין הקשות מבו שמתב בשמה
היו עשמין ומתכן ומתכוש לשב דמיהן אילו. ואילו על השבו
והיו מחבבין זה אמ זה מאיחו המם נוש ומאה מיה מקבלין זה
אמ זה. ובני נבל לם עהגו ומתור כך שלם היו מקבל אילו לבני
אילו מבחת היו יושמן שבירמב ולם היו מבטרין את הטעם
לאחמן אבל בני ארץ ישר היו מתישבין מיכר מבחת יפלקן
הו אל. מם דהלמם וזכות ארץ ישר מל מעמן.

ירמיה רב יחיה בר אבן מן האמרו אין הרן שונים
ותלמיד רב ושמואל היד ותלמיד חבר לר היה
כדאמרי מעמות השחר דאל רב מי מלה ואל מן בדילמן
ולם אל מי בדילמר. ותלמיד רב בבמה חכמי אר יחיה
בר אבן חמ רב ותלמיד ושמואל דגר מע כל פרולי המרגשין
נבכורות דגר בסר שמחת עמ חמ רב יהודה אמ רב יחיה
בר אבן מתק אל משמ ושמואל מתק ומשמ דיב שלשה מתרי
את הבנור מחום שאין מומחה ואהם מבזיק מבל שומטן
מומנמות חמ רב יוסף אמר מתר יהול בגמי רבם ולם מ מבי
דשמי גמיר מאיתי הם רב יהוד מסקינן ליה מן דרב יחיה
בר אבן מאמרת ליה מישמ ושמואל מן מלמדת לם בגמ
נבכורות לעיל מהם. גר מאמן הבמן לם חמ מלמיל בבר זה ומעל
חום הולם ומבמ מר רב יהוד מר רב נחמן הבמן לם נבור דר
נמן ל הבמן כמומן מאי מע מילמ ומעבדים ומיבלוי ה
ומל מילמ ומעבדים ומיבלוי לם מבקרי מה מיבלי. ומל מי
אמן מי מבים מרין הבמן לם ומל מאי מע לם מבמ ה
ולבלוי לם מבקר. ומחי לה הם מבוב חומרן מבדשים מ
אבל מר לם ומרמ ליה חכם מתמיים מחון לם מבר ומ
ומ לבחון ומאי עליה מבבר מרת אבל הבמ מין ומבמ
מבים ומבמ בבכורות מ ומבים לבן חום לם
ומיבלוי לם מבקר ומחי לה הם מבוב חומרן מבדשים מ
אבל מר לם ומרמ ליה חכם מתמיים מחון לם מבר ומ
ומ לבחון ומאי עליה מבבר מרת אבל הבמ מין ומבמ
מבים ומבמ בבכורות מ ומבים לבן חום לם
ומיבלוי ומסקינן ומילמ מל מ

היה ואמרו לם היה ירע מאי דאמרי רבנן ואם היה רבי שמעון רב
נחמן כמו שמתב תמה שהיה מוהה לו היאך יתן רלם שלו לעמי
ליה מר כרב הילל על כי שהר היה בימי רב נחמן ואם ששמעון
נגבל ואפלו הכי מדי לה לי שחזר מבבל. גר בירושלים ב
בקירושלים ע"ה האומה ובמרי ע"ה היום יין לאהיום מי שיש לו ב
שתי כתי נעות ועד הפסח פלוגו רב מאיר ור יסי ר יוחנן
שני קורי ר ועירא מחלוקת שטתיה דר יסי תרון הוא אמר
עד שיבאו כל הרשויות הגדולות עד שיבאו כל הרשויות
הקטנות והכה הוא אמר הכין והייט דבגי דיקן דמיט לאמר מאי
יר מאיר סבר לם מעיל אמרט עבטיה לסמיך יר יסי סבר
מעיל ופ ומסיק הישל אל מעמת בן עזאי ובן זומא פסקו
השרבנן אלם עמך השוכן עד שעמך ירמיה. וכל זה השמח יש
ופרש לאחר שעלה שבחות האויר סיעון כמו לר זירא רבן
גר כהל רבנל הבית עלו ואל אמר מ פליר ר דרם דם
בשיטתה מי לם וקם רבה בשיטתה דר זירא אר זירא
שמו אוירא דארץ ישר מחכים ועל הם דר יחיה רבם דרש
בשמתם ומשמה גר בפסלה לעילם מר יחיה רבם. ואותב
רבם מחוכרי כתת מוכרין מחכם ומ ואמתיב ר יחי רבם
מיהם עבן לאעלה כפרי ר יסי בן המטולם. ועל מה שהה ר
יחיה קורם לבלים טבטלי. ובן ר דרם דאם בכלם טבטלי
ראכלי נהלם כבהמם. קטלי הם ואמרי כם לולב ומרבה
ומסקינן הכם אר אבהו אר ערבה יפור נמיחים הוא ואל
ר ישמם לר אבהו. ומי אר יוח הכי והאר אפי אר יוח אשר
נחומים אינש בעת בית חורבן שמה ובפנר הים הלאשה
מבינים אל שמחום וחזון ויסרום אינו. והאר יוח דילמן
אורי דילהון הים אלהלם שתרבה. עד מי משלי פלא
רבוסה אראשכל הרבי כפרת ר חיים ובכנו שכשמתרבה
תורה מישר עלה עשרם מבכל ויסרה חזרה ושתרבה עלה
הילל הנבל. ויסרה חזרה ושתרבה עלה ר חיים ובכנו ויסרה
וגר מי מים שכת סם חכית ששמרה יתיב ר חיים בר
אבם ור אפי אמי רר יוחנן וקמנם ר יוח אל ר חיים בר
אבם לר אפי מקב מה תלה חמ שבבל מקיינים אלף
טאיון בם תורה. ואיתש בהו ר יוחנן ורבי אמי ר יוחנן דרילהון הים ומסקינן
מדקתני הכל מקבל תורה הא אר ר יוחנן דרילהון הים ומסקינן
התם הטהים ישרש יעקב ישרש ופרש בשמה תב ר יסף אילו
תלה חמ שבבל שעשין ציצן ופרחים ותורה יגר מי
נסנהורי ע"ה זה טור אל מושעים מאי מכל ומזה ר שב
שקלת ואחד דרם טעם אילו תלה חמ שבארץ שמעשים
זה לזה סלל חובלים אילו תלה חמ שבבל שמחבלין זה
לזה סלל וכן הים אל ישמ ושנים דתים עליה יצהר
אילו חמ שבארץ ישר שמחין זה לזה כשרן. ושמ דתים
אילו חמ שבבבל שמרעין זה לזה טית סלכה. ומסקינן
בגמות הרוח שירדה לבבל לם עקיאה שם ושתרבה
ורדה לעילם וכעילם עבות תורה זכתה לאחר היינו איש
חחורות אבל לם העמיד תלמידים מפני סתום ואתה אבל
בבבל עמות מאון שם ועשר תורה מסקינן בבל מאי
אר יוח בגלה. מקרא בלולה משנה בלולה סתלמוד ואיהו
ר ירמיה ובדי להו טפשאי מסיק מחטבים מתי עולם
אר יוחנן זו תלמוד של בבל. וכאגדה והטומר את הפולל
מי גר ר זירא ר אבן מאה תעניתא ומשתמה מיעה
תלמוד דבבל אמר מי היכי דלם שרדה ומ מתקדר מי
אמר ר יוחנן מפוס מרית את ומעיל אמר לם בקומם ומחטא
הל דטבו שנשמה. וגר מי מתורה ע"ה אילו הדר מעם
מיומה ר אבן מ חיים מר אבן מ סחטם המפרים נקבה
לאשה ולזה מהו יכל עד מיתביה ולרנוזר ולמן יכל
עד אל מעמת לך שיעי. ומיקי דבבלאי כמן שלה

[illegible] שלש תיבות [illegible]
[illegible] יתות נסנה [illegible] ובשורה
[illegible] היה ר' ירמיה [illegible] מעין
[illegible] ברכה ר' מאיר [illegible] יכול וכתב [illegible]
[illegible] אמר [illegible] אמת אמה היא מחלקת שהם
[illegible] עמהם בו תוך כבור נוהגין בו כיוצא בו ומ
[illegible] נעשה שעתפתה תני שילה ג' מירות
[illegible] זירה בית אבנה ומאו לה עדים בבית חמיה שזעל
בבית אבנה סולקן אותה על פתח בית אביה כלומר ראו בחלים
שבראתם. זלא אב ואם כלבר כמלו בידון ומחלול אלא אפילו מ
המשפחה כבלו כאיש כסוף חם סוכה מעשה כמעשה ומרים
את מלבה. ומסקינן הכם ראשום ראיהו חטים שות יבקלא
בשוקלא אי דאכוה אי דאיתיה ותו מסקינן ומשום אבוה
ואמיה דעמיש כלומה מישהוה ואמ אמי אין וכו' עד טוב
ועדיף ולשכיב. וגבי מי מ' שכומת הריימן בלעכיות
שבטולה נפרע מן העבריין כרן ומכל המשפחה כולה מן
הכל חוץ מ' עדיקי משפחה ופטורין חוץ משבטעת שבר
והתם אפ' מכל העולם ועדיקים מן הכל. והכא מסקינן אי
רב נחמן מחמן קרינ רשיעא מר רשיעא אפ' ורשע. כן
עדיק כמחמן כיהלי הנא היינו ר' ירמיה. ולפי שיעקב אבינו
לא הבינ עדין לבית אבנו כשעה שנפטרה רבקה אמנו לגבו
לא נתקשה בנרתה והוסמא בלילה מי שלא יבך עשו
הרשע לפני מיטתה. ויחמרו ומ' אבל כפטירת אבותם אמינ
שיעקב אבינו היה שם ופטירת אבינו יצחק שיעקב אבינו היה
מלבשם ומלאו אשון וכנראשי רבה הארץ ומה נתקלה
מחשה ומלאו אשון כאיש ראל ויש כמלא הטרן אייבר
ומלאם שמחה אחר בגאי לאבו ולאמו ולכל משפחתן בכלל
שנוטה ומי למטה רן כן עדיק אחר שכם לאב ולאם
ולכל המשפחה שם אהלאב כן אחיסמך למטה רן כלאחל
כן חורי כן חור למטה יהודה אשרי שכן ולרן ואשרי שכן
גילו ירמיה ר' ירמיה אחורא הראשון
שהיה [illegible] לתנאים ובימי ר' חייא
הגיעו גבי מיה סופה פ' לולב ועבמה אמ חזקיה אמ' ירמיה
משמשכל כל המשנה כולן אין אדם יוצא מהן ידי חובתו
[illegible] ובך גילון פי כגון לולב ועבמה והרס ואתרוג וכלו
[illegible] שאף כשמיכן על הכשרים מוצאי שבתות
[illegible] ולעולם ובן גילותם מעגל ומרבה הוא כל תקון נפש
[illegible] תקנו ושמחות עבר גבי התם ואמ חזקיה ומשמ
[illegible] אלא מיבעי' אם חזקיה כבן של ר' חייא רבו של ר' יוחנן
[illegible] ר' ירמיה זה סמוך לתנאים היה אלא אמ' אם חזקיה כר
[illegible] ה ומכ הוא עדין אין לומ שזה ר' ירמיה הוא ר' ירמיה
[illegible] בן של ר' זירא כיון שכבר בימי רב היו כולהו התם אינו
[illegible] ה הוו בימי רמי בר אחא ולא עיכה וכו' ועיין ומעל
[illegible] חזקיה ומאלו הל דבר הכא אמ חזקיה אמ' ירמיה
[illegible] ה מישמ' גבי אמ' חזקיה אמ' ירמיה ומין לי המיע
[illegible] ה כי אמ חזקיה בן ר' חייא נמיא מיושמ' ר' חזקיה
[illegible] שמבל בסדר חזקיה וכמ תעמיכות נזכרי גבי אבל
[illegible] כקדש ריש מיין מני בימי בר חמא התפיס נטר
[illegible] הכיתרהו שישקל כליטר וכו' עד ר' הונא ור' חזקיה
[illegible] ר' ירמיה אחרי מי ומ' וכו' ופרק אמ ר' חזקי הוא
[illegible] ה כהונה זה שהוא תלמיד ר' ירמיה
[illegible] אשה מהמיא מירית טהורה
[illegible] ר' ירמיה ומ
[illegible] מירי [illegible] וכו' אל רב הונא
[illegible] ירמיה [illegible] ישר וכן אמ' יוחנן
[illegible] היה תלמיד ר' ירמיה תלמיד ר

זירא שהרי ר' זירא תלמידו של רב הונא מו שמבב בבור ר' אמרם
וגם אין תיבה לומ אם זה רב הונא הוא רב הונא תלמיד ר' זירא
ור' ירמיה זה זקן היה ומן האחורים הראשונים והא דקאמ
אמר יוחנן לו שחבר היה לר' יוחנן. והא מי גבי בבר בבר' בר עמיאל
הל הרי נשיעות הלו דקבן יתיב רב נחמן ורב יצחק בר יוסף
קמיה דר' ירמיה וקמתם ר' ירמיה וכל עד מיתעד מהו ר' ירמיה
ור' זירא תלמידו של רב נחמן היה כראיה בגמרא ר' השולח הל
עקיאשתו ראל עבדי. ומסקינן הכא אמר זירא אמ' רב נחמן אין
הלכה שמיע ואין אמ' מי שזה רב נחמן היה. והא רבן ורב
יוסף בר יצחק כולן בדור אחר הם. וגבי מי מאילו טריפות
רב יצחק בר יוסף היה קטיל לבתריה דר' ירמיה בשוקא
דטבריא חזנהו ובייתי מחי מחי וכל עד ואמי מיעבר לך
כי אתו לבא דר' יוחנן יכו' ומשמ' שר ירמיה זה תלמיד ר' יוח
היה. ועוד מיצינו ר' ירמיה תלמיד לתלמידי ר' יוח כראיה בבר
אשה יולדת אמר ירמיה אמר אלעזר שני תלמידי חכמי המחברין
זה לזה נהלכה וכו' ומה התם אמר ירמיה אמר שמל שני תלמידי חכמ
הנחין זה לזה נהלכה וכו' וגבי מי נתחלת פרי שמת בבבא
בתרא יתיב ר' ירמיה קמיה דר' אבהו ומקמיפני ליה ומ' כל זה יכול
להיות ר' ירמיה תלמידו של ר' זירא שעלה מימי רב יהודה לארץ
ישראל אבל זה ר' ירמיה רב נחמן אין רב הונא יתבי קמיה ר' ירמיה
אחר היה כי ר' ירמיה תלמיד ר' זירא כל כי הדר ירמיה בר תחליפא
מן שנסר לבבל כעה. ואם תוכיה זה שמבב הוא תוכיה בן
של ר' חייא הרי הן שלשה זה ר' ירמיה בן של חזקי' ור' ירמיה
ויתיבן קמי רב הונא ורב נחמן שיב ונר בימי ר' יוח היה
וכאילו תלמידו כיון ומסקינן אמ' לה ויישר יכן אמר יוח' ור'
ירמיה תלמידן של תלמידי ר' יוחנן ותלמיד ר' זירא שהיה
רבו לו נבלאי טפטאי. ור' אבהו אל ירמיה מרי לא כלמעשה
בר שאין מאיל בשבת אוחזין. ואם אי גרס ירמיה בארי מרי
קרהו ר' אבהם בשרו כרוך רב לתלמיד ובדבר זה נעבירה
ההיא ואית חולק ולאיל מיקום שלא מו שמבב בבור ר' חנינא
פפי ואי איפשר דר' ירמיה יאמר לר' אבהו אין קשיא מיבכו
ואי איפשר לומ שר' ירמיה הראשון הוא ההא בר ומיה ר' אבהו
ר' ראשונה הוא אבן תלמידי תלמידו ר' יוחנן. ור' חזקיה זה בן
של חזקיה אז ורב נחמן ורב אבהו ר' אי הוא ר' ירמיה
רבא הבר בבא מולידי ריש בנישתא ובוטרה גבר אפסילא
ועלא מר ירמיה רבה וכו' גבי בוי שאת נבב מתר ההוא
דמתב מה מחיים ומחות ומליבי רב ושמואל ורב אמ הרי
הוא מתנת שכב מרע ולא הני אלא לאחר מיתה והא
ומכל מה לחיים הוי מה לחיים ושמואל אמ הרי הוא מתנת
בריא אי ומכל מה מחיים מחיים דאמ וכו' ומסקינן הל כלבב
ומסקינן מי הוא דאמ לה ורב נחמן לבהדעא שוריה
לה ר' ירמיה ושמואל שלא היה הכא אתריה ושמואל עמיר
היה כרב. ומה זה דסמיך לי בי ר' ירמיה עלה ומבבל לארץ
ישראל כראיה כהדיר. ואמ אביי חר מיכיהן מתרי מיין פי
חכם אחר שבארץ ישראל שקול משני חכמי של בבל. ובבא
אמ חר מיין כי סליק לתם עריף מתרי מיינהו ובארץ ישראל
דזטות ארץ ישראל מוקמת חכמה ומורה הבא ובני ארץ
ישראל עריפי מבני בבל מיהו כשעולים ושם חבמרון עדיפת
על בני ארץ ישראל כמסיק והא דר' ירמיה כי הוה הכא לא
ידע מאי לאחרי רבא וכי סליק לתם הדי לן בבלאי טפשאי
אלא כל זמן שהיה ר' ירמיה בבבל לא היה כל כך ומסר מבב
כי ר' זירא רבו היה מתלמיד לרב נחמן שאמ עדיף
משהו מון שמבב וגבי מי אר זירא בן הדין מירב הוא
ורב יהודה מי ורבו היה. וכל זמן שרב אמ הרי
ששמיע בבבל שהוא מקומו של ר' ירמיה [illegible] עלה
הישקב רב נחמן שולח מעלו לרבן כמיו שקל מעלו [illegible]

מצינו כיוצא בזה אפילו תלמידים אצלכם. ואשכחן דרב יוסף אל
לאביי מר כרוזיתא בוכחא פ' דרשי דרשא דבר חיות ארבו וחיות
רחבו של מזבח אין מעכב ואם מי ובלבד של פחתנו מטל משה
וכמה אמר רב יוסף אמה אחיכו עליה וכל עד אל אבי ראלף מזוס
מעריכה אמר מר אל אין מר דגברא רבא הוא ידע מאי דאמרינן
יכן ההיא דטלאי משקין אל רב כהנא לרבא ליה מר לאלף
ולא לעמקן. לא יוה אל לשבל מר כהנים בחל ראשון רבא יוה
ולא בא יוה פרשה ז לכהן בחל ביום הכפורים מחילוחים ומקשי
ליה לשבל ואל בא יוה ולא מר מהיכא ילף לה. ורבה בר נחמני
דהוה רבו המומחה דאבי אל והא אמת הוא ראמרת הוא דאמרת
דאלו עיסין פטורין ורב חסדא ורבה דפליגי בהוא דאל אבי
לרבה והא אמת הוא דאמרת כעני מיניה מרב הונא ואמרי
כעני מיניה חסדא שה הכא מאפר ושחטן תמיד בשם מהו וכל
ותו הכא מסיק ומוקמה דאוריתא ותו הא אמת הוא דאמרת
ובמה רוסת כי הא סוגיא אשגר ולא אל והא מר הוא דאמרת
פטי וכל יחיד ואבי היה תלמיד ומה כתרת בערבי פסחים כיהוא
ב מר הוה זבין אטרבי דהדרי כי אתיין לבי רב יוסף אמר לא
מיכיתן מורא רבך מורא שמים. ותיר מחשום דאל רב יחיה בר
אבא לרב מי נדות מיהכא ויקיל דתלמיד חבר הוה והא רב
הונא מור וכל יחיד תלמידו של רב היה. וגל מן שבר מחי מעא
מימה רב אבא בר רב מעיא מרב הונא טעם מהו שי בדאל אל
אבי אור טעם מבדיל ורב אסי אר טעם אינו מבדיל ומסיק
רב יחיה בר אבא שקלע לבי רב אסי אשתלי וטעם מיד
יהבו ליה כהא ומבדיל אמרה ליה דניתהו והא מר לא עבד הכי
אר לה שיבקה ביבה סמך ליה ומשמע רב הונא אור טעם
מבדיל ואור רב אסי ורב הונא הוה ביבה ורב ירחיה מר אבא ור
רב יהודה זקן מחמת היה רבי נכל כתבי הקודש הל כיתן קעיה
עליה בר יחיד ורב הונא יחיה בר אבא שקלעו לבי אבין חנשיאא
ובו ותנא כמו שכתב לשעלה ורב ירחיה בר אבא אמר חנא ליה ליהוד
הא סמלו תלמידו ומאן מקרשיה. ואה שמתב שבקיה עבדיה סמרא
ואמר והיינו רב הונא אמר תי מרבה סבירא לה הונא חשמ
דרב הוה אמר שמעתיה ורב ורבי תניה הוה. ורב אסי אמר
ורב בר ירבה הוה מחה רוכתי פליג עליה ורב בר אמר חתפלת
אתלבא ורב ושמואל חתפלת סדיק שמש לה שני בבן ושתי
שרות אמר רב כאשה אינן ולך ושמואל אמר כאשה ולך רב
יחיה בר אבא סבר ומיעבר עיבריה דיתיה דשמואל אל רב הונא
חשי דעבר לחומרא חומרא ואתי ליה דקא יהבינן לך חי עוהו
עבר מיהא סב הכיר לן הל כותיה ורב סמיסורי בן הולבין לחומרא
ירמיה ר' יחיה בר אלעזר גר נעיבוכי פ' עושין פסין
ונשאה מס פרסת אר יחיה בר אלעזר דלן
פרשתן היו לו לאדם הראשון שלא אחור וקדם שרתנו וקיים
ן ראותן אחור אדם הראשון אחרון ראשון כשהרמי פ' אחר
דבר אחותו ואחותו אזאור לו מה יקרו רעך ורשיל מהאי
דיש אדם הראשון בלשון אחרי אחר והאי דאמר אחור וקדם
ראיתי התם ראיון שהרח תעח ידו עליו ומיעטו שלא ותשת
עלי ששה ומעיקרא היה חסוף העולם ועד סופו שלו ואן הוא
אש בל אדם והיא השמ יכל כראיתו קדם ונקב ראשו
עשו פה ומשלהי הוצה מחיק ויכן אל את הצלע רב ושמואל
חר אמר פרשה אחר אמר זבב והכא לא מסיימי מאן אמר פרשה
מאן אמר זבב אמר כמאשה רבה ויבא אחת מצלעותיו שמואל בן
עמרן אמר מן מיטתי הרוגן ולעלע המשכן הטמת לפאת עמון
פ' היינו פרשה מסיק גר דדן היינו רבא אחור ובקם שתי
שמואל אמר עלעלא אחת מבין שתי צלעות פ' היינו זבב אלא
דכתיב רבא מהדרא שמואל אמר עלעלא היינו זבב וכי היכי
אמר דדן פרשה נשא ואחר פרשה היינו רבא ומשר נשא ירדן
אלף ואחר זבב מאי ומשר רבא נשא ירדן ומשר (רבא) שמע

[illegible]

[illegible] אמר לו מפני [illegible]
[illegible] שאין משיאין את בתו לר' יוסי אבל
[illegible] מחוץ דתבע מאן התקבל לו בני
[illegible] עד שיגיע בנו לאותו מקום ר'
[illegible] עמה ר' אומר אבי אמו אחר הולדת
[illegible] אם אינו מניחין בתולין כי אתה עולה
[illegible] אמר רב כהנא לא מיבעיא עולה הגבעה דבא
[illegible] אלא אפילו שנעשה תעלה עמי מהיכן יודעי טעמא מילתא דעבודא
[illegible] לא משיגר ותנא נמי הכי אמר בא אחר ויסוף העולה
אמר הרשו בר את החומה שאין ועד הא דלא מייתי ס"ע אתא
מהשם משום דקא מיירתי אמיר ולא ישב על כר דר שאינו
ומי להא מאיש פלו ראומע שאני גר כהאשה שהלה היא
ובעלה יש ובגר מיסקיים להו עד אחר מלחמה מהו טעמא
דעד אחר מהיכן משום דמילתא דעבודא
[illegible] לא משגר או דילא טעמא דעד אחר משום דרך ומשכנא
אלא מספקא למעל התלמוד אי משגר אי לא. גר מטהרות פרק
המדר מהיכן אילו יוצאות שלא כתובה מאכלתו שאינו מעשר
ומשמשתו כדה ואינה דומה לה חלה. ובגר היכי מי אי דעבד
מיפיש אי לא יהא מטא יהא ומתמה מקומו כגון דאמרה פלו
הכן תקנה לי הכי הזה פלו חכם טיהר לי הדם הזה פלו בכל
תיקנו לי את העיפה ואל ושיטיהו ואשתמן שיזדמן. ובגר
נמי מאן טוה שלבי מל הדר מיבעיא להו כזה טהר לי פלוני
מהו ולא מיפשיט. ועד דנכל הכי איהי מהימנא מבולא מטהרה
הכל כדה. [illegible] ואיהי נמי שיבא מהו והיא מחמת על עמה
[illegible] ומסתפק לה לעמה מכל מה שחרה לא יהא דאינעי
[illegible] פלו חיישא דילא לא דים לה שתיר
מראה הדם כיון ואי כלם חכם ואי תנא לה אין אמל כי ליתה
[illegible] דמחמת לון כזה אחיה ואיברתו והחכם יאמרו עליה
[illegible] אם לטהר כיון דמחמת על עמה משום חומר כדת
[illegible] ומאי דמחמן לון היאיתי מבור זה לחכם וכעל חובר
[illegible] טעם ולאן משום מילתא דעבודה ולא מיבעי שלא
[illegible] וקדש בחוץ לא אכל אשב דמחשבו על המומן
[illegible] ולאכל דבר שהוא מיסור כרת. גר מאלו
[illegible] אל יצחק עוף טהור נאכל מיסרת ואחרן הביד
[illegible] זה טהור הטר לה ר' אל יוח והוא שכל כהן
[illegible] ואבדנא דבנו צייר ונר משום דער אחר טמון
[illegible] חוב עופות טהור הן ומין שכי בהן ובשמותיהן
[illegible] שם העוף ונמר הוא בבהגב לא משגר ולא בדעבדה
[illegible] בהמור אר וזקנן בעים מן הגוים ואין חושטו לא
[illegible] שלות ולא משום טרפות ופרכל ולחוש דמא דעוף
[illegible] אל אמר דשמואל מאיר בעים הלו של עוף פלו
[illegible] של עוף טהור אי אמר של עוף טהור ודבר
[illegible] של עוף פלו טהור לא מצי אשתמטי. ומקשי כגון
[illegible] עוף טהור הוא ודבר שאינו יכולין לאכל
[illegible] ביצשתו עוף ולחות אם דומה לאילן ואל
[illegible] נמון לא לאסור ולא להתיר נמון
[illegible] וגר מתסמיל דרמאי פ' הלוקח
[illegible] פלו תני בני שהיה טוח
[illegible] שלא הן פירות ערלה הן פירות
[illegible] מבלבלים מהכן ואיתיה לה מבלה
[illegible] מאיש פלו זה לחתים

מאיש פלו כזה לחתים משלי הבאים שמן והחמיר רבי ר' אשר
אומר אין שמן שבכרי הגוי לא מעלין ולא מורידין מרושלו אבל
אומר רבי הגוי לא מעלין ולא מורידין. ואם קשים הן לוקחי הכל
אינו שמן והלא אף כשיאמר מאיש פלו זה לחתים. ויש לו עלה
ההיא פ' ואין משמיד הרמן אילו רבי טל בוים אומר מכילה
ובן עד ושרית שאינה טרופה. ומר שיש בה רבי. ובגר אמר לא
מושב אמר רבי רבן ישמעאל אין נכנס אלא בן המומרה. ומסקינן
אמר רבינא משמיה דרבא אמר אמר אבי כיון דאמר
לומרה הוא ומסקינן אין שם מומרה אלא. רב הונא אמר מלחתים
ומסקינן עליה אפי' מומרה. ורב נחמן אמר עד שיאמר אילו הבן
ואילו דתכהן שהרשתי. אין הקבר הטהור הלו ומסקינן אבל
ליה רב יהודה ואמרא ואילא מיד אני מלחתים פי אני מלחתי
הקבר ראיתי שהבים טהור הן ואפי' מקומו סון ראמר ואהן
הרשתים נמון אמר לרב יהודה הלא ומשנה. ובגר מורים
גר אר מורים מומן מומר ר' יהודה אומר משר חנניה בן גמל
אף אילו מומר מומר יש תב אמרי מיה מר אפהו מורים מומן
פעם ראשון ושיב מומר משום הפיש שומכהן ואין עשין
מורים אלא מהבים טהור ואין לחוש אלא שמא יתן לתוכו
עפר יכון ראומן הוא לא יהב. ואילו מומן עמי אלא ומעלות
טמא עלה עמי כיון דמקלבל ליה לטעמא אחר לא מעיב ליה
והשתא משמע דאלא מומן אמר הדוש לא ראמר שמא הבים
הפיל עליה אפי' לאו מומרה היכא דאמר אבי מלחתים והכא
לא תני תקנתא דכל עניים כשאינו מומן אינו נאמן ולהם
עמי אי תיב עליה מר חנניה בן גמלי אמר שמא אולא מומרים
יתו דלבבו בעים עמי לא מקבל בן מומרה לשאינו מומרה
הילא ולוקחין בכסף מן הגוים ואין חוששין לא משום גזלו
ולא משום טרפות משום דהאי תנא מר יוסף אויל ובתרא
לא הו משום ריב עלמות טהורין הילו מאכל אקשינו טהרה
ובכים עם רבי הגוי וכדקשיטל של עוף פלו טהור הוא
היכא ולא מיב לאשתמוטי. כך פי' אמר לא פי' אי מומרה
או אפי' אינו מומרה מיהו סוגר ושמעת מכל אדם ישמע
מיהן הא דקבי הבים תיב אמאי מאכל אי לאו ומשמע
כגון שקבי הבים ועומן עטכן עם הגוים טהור מפני
המזכחא מילתא להתיר. ובכל אילו הקפיקות תיבה דמאכל
אויטריה בכל מקום שהגוי מתכוון לעיר אין העורה כלום
כאשר שלהי יסורות ובגוי שם היה מתכוין לעיר אין עמהו
עבות ואי רב יהודה אמר שמואל לא שנו אלא שמתכוין להתר
אבל מתכוין לעיר עמהו עבות ולא מיסיב הכי אלא מאוזי לה
ר' יוחנן מסיים לפי תוכן. והכא ראיב ספק איסורא דאוריתא
ומתכוין להתיר תיב היאך היאיעקן דהא חשדי לחלפי
אפי' שישא מוסר להן שלן אם לא מחותם כך אינו הם
כאין מעמידין. חכיתי אסור מחותם אחר חמב מחותם
מחותם אחר מרשי. גר כם כל שעה כפסחי ובמצה פ' יש
אר יחיאה מר אמר שאילת את ר' מיחור ומנו רב. ואיב אמר
אר יחיאה מר אמר רב שאילת את ר' מיחור ומנו רבינו
הקדוש. מאי פת עמה פת מחמה וכו' ואעב הגר מרשתי
פ' תפילת השחר דאל ר' יחיאה מר אמר לרב מי מלת ולא אל
מי. כריל מר ודייקינל מהא דתלמיד חבר הזה ליה לרב אפי' הכי
דאמר שאילת את ר' מאילו רבן מוקמיה ואפי' הכי תיב שהרי
מרבנן מה מתאור שהתאיר אמר לרבי ואת לא תבמרה ובמי
אמת מהדיש דעבור הרן דאל אמרי לרב יוסף מי כמרת נאיב
מתוך משנה הוא ליה כמרה ואפי' הכי מ' ימין היה תלמיד
ומהאי לשנא נמי דאל בן עזאי לר' עקי אלא שמחת לחלוף
של השוון דייקינל דתלמיד חבר הוה לר' עקי. וגר מי מרוש
מרבן תנא אר עקי פעם אחת נמצאת אחר ר' יהושע לחות
את המעשה ולחרתי מחמן ג' ומרים יסי. עד אמר לו בן עזאי
עי סמן העיתה נעך מרבר הכא ושי משמ קר ושעבב ר

[illegible]

אלעזר וכן לענין שבת איני והא רב מתלמיד ליה ורבי אמי ורבי
יוסי דאמרי תלמי אי איתמר איסורא איתמר המולל מלילות וכל
ור' זירוף עבין בריה ולא נמלל רישה דלא מצינו רישה חוטרת
בשבת בין רב לרבינא ויחוף עץ לתוך הדריה והתיבו ר' הטעם
כיון ורשהה הכא לאוכל הוא כזתים ויעבים מאי אכל לקרב
בכהב יש לעיין משום דהיא ומפרכי הטמיות ומולין מלילות
דיהא ביה אכל בריה כמן דיש חלוק לאוכל מתוך פסולת ומוחר
אבל לא פסולת מתוך אוכל אין דילוף השעורה אלא מטיר
דעבת ירק אי כשאוכלו בר אי וכשוכר בחבוזים ולחם אבל
עפי מלילות של חטים הייב בריה וכן דבריר ואוכל לאלתר
מרר ומרגיח לאלתר מיהו כן אוכל בין פסול מן פסול מתוך אוכל
והניח כמרר לאחר ואפי ביר ואם לשכול לאלתר בקנון ותמחוי
אסור בעבה וכבה חייב חטאת ודוקא מיט שרי כה לבורר
ברוכן בחיבו ונתמחוי ולא בשבת והיא דלא מלין מאיר
תולין את המשמרת דפליב רבה ור' זירא שאיר מאי ואמ
רב בהנא שאיר חייב חטאת ואמי מסקנא ואמרי ומשום חלי
מתריץ דה ובה אמ משום טרל וסל הקם ודאי אי טיר אי
מרבר ואוכל ופסולת הכל יחר וסהא ליכא ומאן דפליג ומוחיה
סהם אבל מלף יק מי שלפנו מיט אוכלן ומכן דבריהן אינ
אלא בבור אבל מקליפתן ובמרקן עפונים וערשים מטיבין
ומרקלף בצים דבכהב אין עי ספק פקמיך דהא לעור פתתן
בין מעבטל דאין זה טמן הכי מי אי אוכל מ מלמ ובורר
ומייב מש תרמוסין ומפסולת מתוך אוכל ולבו כיום מייב
מש סוחט בש שכול לאחיו ומב לעיין לאר ועד לעיה בכל
בהב עמרו חמי על פיף דבר איזו היא מלאכה ומלאכה
ואיזו דרך אמלה וכולם עבודה ומשמלים גר בישה פ בעל
גחל מחבות מלאכה ה' הבורר ומקלף ומש מיה ירוטה אר
יוקן יש טור עבודה כל היום ואיט מתחייב ויש שהוא עבל
בגרגרת ובורר ומתחייב הרי עבודה היה עומב על גבי כרי וטיר
עבודה כל היום איט מתחייב שו בגרגר לתוך ידו יסרר
מתחייב. ומשנה דה בורר בשבת יהסן מני מני ר' יוסי
עשה בן בשבת על דבש מיהו שהא אר' יוסי ולא
אילו עשה בן בשבת על דבש שאם איט חייב והסה חייב
אר' חנן ויאות אר' יוסי אבא לא מתניתן אלא על דבש לוה
הותר מכלל בריה ביט ולא בשבת מרר אוכל מתוך אוכל
חזקיה אמ חייב ר' יוחנן אמ פטור מתניתן בגרגר על חזקיה
בורר ואוכל מרר ומניח על השלחן ר' בון בר חייא בשר שאו
מ רב יצחק תמתר שהיו אורחין אוכלין ראשונה ראשונה
והתב וכלבר שלא יבריר בלשונו המן ואם עשה בן בשבת
חייב על רעקיה דר' יוחנן שבן הבוחר מרבו בשבת מקום
אחר חייב על רעקיה וחזקיה אמ עיבולן מבו עיבולין אמ
ריחוקן מבו ריחוקן. ור' לחזקיה כמן לבו ביום אמ לאחר
ירמיה ר' ירמיה רבא בבריה מדליקין ריש כבשתא
רבוצרא בר כפלא ועילא מר ירמיה. אל
מאן מר שמעון מיאור דאר שמע בבבל דלא מיפטר
בקטנים מי אמ ופליגא דעולא. וכן ומתותב ר' רבה מחוסרי
כפורת חוסר כפרן מ' ומדאתותב שלא לחומרא היה ומן
דהשטוכים ולא מרבע מלאור עיר ר' ירמיה רבא. ועין לא
ומעלה בסדר ר' יוסי בן המשולם ישאבב
בן המחית מר הוצאתו ל"
ר' ישאבב הסופר הוא שהיה מעטרת
אמרי ישר מאו שכתב על סדר בן רמא ובתב כשיב
בשבת נתעסקו בזמן דרית שמע כבהשלים שמתא יעבה
מת קול מאמרה אשריך ר' ישאבב שלא הנחתה מחשה בלא
חוץ מבגדתו ולא ספר ולא נקבר. ור' עקיבא היה דורש
עליו הושיעה יי' כי גמר חסיד שהיה רשעות

[illegible] ורב דימן דר[illegible]
[illegible] שהמנהג שבתלמוד
[illegible] אמר רבי יוחנן תלמידו דר[illegible]
[illegible] רבי יצחק בר אשף והוה קאמר
[illegible] ורבין ורב הונא והוו יתבי קמיה דרב
[illegible] ירמיה תלמידו של ר' יוחנן
[illegible] אמר יוחנן אכל ר' ירמיה
[illegible] הוא תלמידו של ר' יוחנן וגרסא
[illegible] היה חבל להחזיק בו תחליפא דהיתר
[illegible] אלא אם רצה כונס לתוך שלו ובוכה
[illegible] ולא הוצרך דהוו שיחזור ויוציא ר' יוחנן את
[illegible] אמר כגון אינו מוציא אל ר' יעקב לא
[illegible] אסורה לך להוציא כלי לא תלבי ובוכה
[illegible] ואמר מאי הל ראשון ס כל השלמי
[illegible] ישכב עד שנשתבה חמילה ואיתיבה
[illegible] לר' יוחנן כן שכראש החלון של הבית יש עני אל ר'
[illegible] בר תחליפא אמרה לך מאפרחין טמן מותר וט
[illegible] ירמיה נייחה. גר כחזקת הבל אמר ירמיה
[illegible] ביראה אמר רב יהודה הא מאן דשרץ לפתן
[illegible] דבר לא אמר אמר טעה בעיתא דשרץ לא שנה
[illegible] פרש שרוע לפת כתוך
[illegible] הגר ולא כסה עפר ולא עשה כלום כי אם
[illegible] בתוך הארץ יכול מהו שיפל רב עצן עשה יבר
[illegible] ונטל לאור מכאן טאב מצא חרצע הבר חוטר
[illegible] הרע ולא עשה כלום אלא אם ירמיה פליגה
[illegible] יהוה אמר אמר רב אמר ר' יוחנן ולא מגע ויפתח ם פיש ולא
[illegible] ולא מגלו ולא משמנחן עיפות הדם והא כי פיל
[illegible] עמוים והזרעים מכוסים בה ולא הכי ומה שאריך ושל
[illegible] חחשה והזרע עלה ומגע אב שרש ועשה פרי אינה
[illegible] ולא לא שנה ואם נעקר דנטעה מחדש בנסי הגר
[illegible] ישל יגדר ופרץ שיעבל הרבע אי לשמירה ומאיר
[illegible] מורה הוראה היה הבר בגטין ל' השלח אל מנעו
[illegible] מלהשכיעה אמר רב יהודה אמר רב אבא רב ויצחק אל
[illegible] לא שנו אלא בבר אבל חוץ לבר משכיע אותה
[illegible] הכי נמי דתנן מתנו אמר רב יהודה אמר שמואל לא
[illegible] אלא בבר ומה אם חוץ לבר מי אין משכיע ומי
[illegible] רב יהודה ומאיר כיצד אמרה בר ומשמעה חוץ לבר
[illegible] ולפולי באונסי ומעמר ויעבר בה מעשה יבא הסוז
[illegible] ומתנה מפל בר מקבל מה נמנע מלהשכיעה ומבינ
[illegible] מאחרת אשה ומחרו חסר ומה מי שנשמעה כאילו
[illegible] ק ומ' ומקשה מה נעשה והלא לבה אנסה ואמר בבר
[illegible] הכי ומי שטעת אומר כגון רב סמנא ורב אסי מר
[illegible] רב הכי ומן מר ומחרו ל' ומנא לשדרן
[illegible] ואמר לך מנסך ולא נענשו ולא הוא ומתל אחיוב
[illegible] אשי נשמעה מעלי הוא דקאמרי לא הזכרת שם ובלא
[illegible] אחר אבל בדקוב תבעת מחון כתל שטעל השם תהיה כן
[illegible] שאינה זה מכן שעיקן יהיו רוחין דהיא דר' אחים
[illegible] ם הנא ושמע ון ר' חיא.

[illegible] ר' ירמיה מדפתי מן המחוקן האחרונים היה
[illegible] פלפתה ורב אשי הוה. ונר' ורבינא תלמידו
[illegible] מלך תל דישה הירחי רבינא הוה יתיב
[illegible] מדפתי חליף ההוא גברא מחייתו מ לא חסר
[illegible] אמר רבינא הוה אמינא מחי ורב
[illegible] אמר מה מה מי חזי מי חזי פנה
[illegible] מפלאי פלאי והיינו לקולא ואמר
[illegible] כגון דאמרת פנה מותר

ואל אבי עב יוסף מאי חזיה דאמרה אהא דאמר רבא דסה
בי מ חבה אמר יוחנן כל זמן שזריקה ואינה עמדה ואחרי לה ל
זמן שמלה ואינה עמדה. ועלה מיתי הא דרב ירמיה מדפתי
והדר מסיק מיתמר עלה סתרם מאיר אמר אבוה מר זוטרא
אמר מדפתי ופסיק רבא הלכ מתם אסורה מי אמרים כל זמן
שמשמרין. מתשלא ל מן של רב עלה עד שתשכע שמשמ
כעצים מים כל זמן שמשמרין גנסה אמר כל זמן שרישומן עמ
שמוא אמר עד שיקרמו פנה ר' ירמיה ר' זעירא של רב עלה
אבל עשה כעצים אסורה שמוא אמר עד שיקרמו פנה אמר
חזקיה ר' מן ירמיה מייתי מן הטעה אל ר' מנה מן הדא
דגמסה אל אבל מן שמתה מן היה עלה אבל עשוה
כעצים אסורה אבל שמשמרים מים לא מן המים אין מחשבין מים
הש ל ומסקי ל. כמן דרכן פסק ראבל מתם אסורה. ורב ירמי
מדפתי מתרץ הא לבן ונר' יעלה ועמה כקרמו פנה אמר
כמלאי פלאי הכי הל. גר אל מל גמל הוא אמר אוכלי
טרי ואוכל טרי ומניח לא יכיר ואם טרי חייב חטאת ואוכל
עולה ביר ואוכל לב כיום ביום ומניח לב ביום וכו' מתקן
לה יכי מותר ולקות ם כשם ואתן לאוקומה כמחות מה לעיר
ודחייה רב יוסף יכי מותר לקות מחות מנשעי ואוקמה בטר
ואוכל כיר ודחייה רב המנה לה אי מדלא ואתן לאוקומה טרי
ואוכל אוכל מתוך פסולת פסולת מתוך אוכל לא יכיר ואם
ביר חייב חטאת ודחייה אבי אמרי אוכל מתוך פסולת או
פסולת מתוך אוכל הל אלא מאבי ביר ואוכל לאלתר ביר
ומניח לאלתר כלום ומניח כדי לאכול לאלתר להבנים לתוך פיו את
מה שטרד לאותה שעה יהיה אוכל ולאכול לב ביום לא
יכיון אפי לאחר שעה ואם ביר מעשה כבטר לאור והכי
אלא מדמוזה יכיתא ומסקינן הא לבנו אבי אוכל ביר ואכל
ביר והכא רב אשי מתני מעמר רב ירמיה מדפתי מתני
חייב ומסקינן רב אשי מתני מעמר שמת לאחר
מנפח על יד על יד ואוכל אכל לא כהנן ולא כמחוי האוכל
מלאות מעבר יכ לאחר מנפח על יד על יד ואוכל ואפי כהנן
יתחוי אכל לא כטבלא ולא נגבה ולא נגבה יכ וכן פסולת
מתוך אוכל מאי דמי הכל הייב מייה. ובר הנם מסכת
מעה פלא תנן הנם מס מעשרות. פר אחלף מעשרים
אחלף אחת אחת ואוכל ואם אחלף ונתן לתוך ידו חייב פ מעשר
ונתן סיפא האוכל מלאות של חטים מנפח על יד על יד ואוכל
ואם נפה ונתן לתוך חיבו חייב. ומסקינן מה רבן אמר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ולא עוד
[illegible] כמה
[illegible] ולא עוד
[illegible] מעשה
[illegible] עד שהעבר
[illegible] ולא עוד
[illegible] ולא עוד
[illegible] ולא עוד

שנתקשו מה בין התלמידין ומה נהנין אם ש[illegible]
או שמא על השקול ככל יעקב לא [illegible]
דוחק ולכון מי על העיקר אין זה שיטה ר[illegible]
על ר עקי הון מרשע ארץ ר ישמעאל שקיבל [illegible]
ופשיטא טר טהור בן הדל הזרע ימים מהחיל [illegible]
שאל ר עקי את ר נחמיה הגדול מה הקרבנה ימים [illegible]
תחונה הגדול הוא בן הנה ומעל מהיון מ רשקב אם [illegible]
היה נשיא מחי ר אליעז ול יהושע שהרי הר אבו נמטר [illegible]
ר אליעז שהעמשו ול אליעז נמטר לגלע מחי ר יהושע שהרי ר
יהושע שור של קנלו יחא הותר הער הותר הנדר ונר שאמר
היה עדין יד בשמים ולא מיטמא שום חכם שהיה נהג בטומאות
כי אם מת העשאן. גר מיטמאות הטמת ולא יהרא לאור הנר
אא רבים אם ארב תשוב הוא מותר מיתים לא יהרא לאור
הנר שאם יטה ים שר אור מן הרא והטה ובא של פקסו אני
ישמעאל בן אליעזר הטיחו נר בשבת לכוינה בית הידרש אבא
חנאת מחינה. אור אבהו שני ר ישמעאל שמשים עשין סהרשו
של רבי תורה. וזה ר ישמעאל הוא דגר מטהלת חזקת הבש מאן
הוא אושעא ר ישמעאל. ופיש טהורה זהן שגלתה מנדי מיבנה
לאושעא. ר ישמעאל אומר כשלש עשרה מידות התורה נדרש
מקל ומא אל הסורר שאילו בב מידות שאלו ישמעאל שהתור
ערשל סבן מה לאחריו שהמידות האילו מלאדים שלא תפרש מל
מצוה ומשה כתבה מפרש ומאחורה מעניינה ולא יותר לא
כי מ אילו המידות הן הן העיקר המעמידין את התורה מל
בורה והמצוה מל עיקרה מעשי ובחיב מחשמעותה מעמ
הוסיף על מה האחור מעמין יהיה הסדר. מלן מה זלן
ומחורים בתורה לאחוך אחור מקל ויש להקל כמו שנמ
מצה ולא לא הוצר ר ישמעאל השמיענו שהרי עשרה קלים
ומחורים מעל תורה. והרי הן אילו מפורטים אב אין להשיב
ולפי שכן מפרשין עדם דן לו מעשמו הלא נעיל מיטה
תורה שהרי מעמיד המש על דבר המפורש וכמל משאין להשיב
עלא יכן נמי אפלאם אין להשיב עלי אלא שמאלתו להחמיר
מחמת ההל המפורש אלא שפומו להקל יותר מן המפורש
אין זה לא כהאיא דאחיא ומסמה ולידה בר יהודה דאמר
לו כל דן שאמרה דן תחלתו להחמיר ומסמו להקל מאן דן
ומחמר בכל אד ואד אבל מבאר מלין ומחורים אדם דן מעשמו
שהרי מפורש הוא שמאל על הסעב ולה לא כא ר ישמעאל
לאחרים ס אם על דע אחת לא שמועאל שלא אמר לו שמיה
אדמעה עשר יכן כל הנהו ובכל התלמוד שכתבתי בספר ר יוסי בן
נהומי שלא תסיק אלו אלא העמידנו על אותו דן שבאמרה
לרון מאמו נכל הנהו ספר הגל והתם יש חילוקין בין הכא
המתרץ דו היכא דלא מיפרש מילו הדו מחסר את הסברא
שמאן לאור הלו שלא הודיע אלו אלא ועשאה ויש סרטא
ב מלאר ולא מבכרים ולכך הדדים הלו לכל המידות שכל
שאר המידות אינו תלויות מסברא אלא מפי קבלה חוץ מלו
ואגב רסבא רוסתי אינו תיבה פלא מלו ומחמרה לה פרש
וכו כ מבל התלמוד ומקשה ומפשוט לתנא לאחור מון רבלל
ופרט ומאחר מידות ואורי אל אמין לו שלא לדרש מעין מה
שכבאה מקומות מקשה על גב ולא מהא מאי חדית מלמת
מהאי מגב נאחר בשאר שכר אם לא שלא יהא יכן מבואר
חנם. ותלוהן הן מבאיתן ובשואר שכר פטר בן את הדרשן
רבא בן מבהן ולא בן הדרשה אף שואר חנם הרי אמה לא
על שואר חנם פטר ודרשין שמה לו לחייב בן אלא מן המידה
הזו ואין להקשות מה עתה לגב תפיז ר מלו ומה אם שוא
שכר שחייב בנטב ואמר פטר מה הדרשה שוא חנם שפטר
ונגל ואב אינו מן שיפטר הדרשין ואיכ לאיא מה אמר
חנם שכן ומלום תבלא נעל כמוכן שנגל בגם יכן [illegible]

[illegible]

[illegible] ר' יהושע [illegible] ר' אליעזר הגדול מפי
שמעון בן הזנה ושניהם מסרו את
כל אלו: פרוטות כשהגיע רשב"ג ור' ישמעאל בן ר' עקיבא
לתלמידיו התנו עצמיכם לפורענות שאם היתה טובה ראויה
לבא לא היה חלקכם אותה אלא רשב"ג ור' ישמעאל בנו גדול יבא
רבן זל"ל סבר שלבב סי' האחרון שבנו של ר' ישמעאל הישן
ר' שמעון ויהושיבו נחיקו וחנשקו ואמר לו ר' וכו'
אלא הקפיד לגמור את הדבר עד שנעלו חדר ואחתו את
[illegible] ישמעאל ויצא הוא אלא מן שמשרש מגדה שמתחלה
[illegible] שנהגו שם ועל מי תאירורה שאין הגזירה ור' מ"ר
בן בנו גדול היה יותר מר' ישמעאל שבפלגו ר' יהושע
[illegible] שבעות ר' ישמעאל אומר אינו חייב על העתיד
[illegible] ר' עקיבא דר' עקיבא סבר אף לשעבר ובגד שפיר דקל
[illegible] אבל ר' יוחנן ר' ישמעאל ששמעו את ר' מאיר
[illegible] שהיה דורש את כל התורה כולה סכלו ופרט ר' עקיבא
ושמרו את עצם איש גם זו לטובה שהיה דורש את התורה
[illegible] ואמרו אין הכל עתיד לבטל ולבטלות לשבעות אלא
ר' תלמידי ר' עקיבא תלמידי רבן יוחנן בן זכאי ר' יהושע
[illegible] ר' אליעזר הגדול מפי שמעון בן הזנה ושניהם מסרו
כל אלו

[illegible]
[illegible] ר
[illegible] כפור ר' יוחנן [illegible]
[illegible] ויכול שיהא [illegible] ערך [illegible]
[illegible] כל [illegible] פטר [illegible]
ומי יכול אף יעשה עשה לעצמו כל פטר רחם. ואי פטר רחם יפדה
אף על לאחר יולדו ויפדו. תל כמור זהו כלל הערך ופרט ופרט
הערך וכלל וכשלהי פכ דמסרת מוקי לה לאבוי שפל מיהו
מירה [illegible] מנעיאה כל פרט ופרט ממשמעותה על
פי הרשות [illegible] מנהמה שפטרה הרחם ומזר כל
טחיה. בכור [illegible] ומזכר הכלה אחריה ופטר
יחב כל. ומישנה [illegible] ויפדן מי אף זכר
ולא דיך רחם נבך ופטר רחם כעין ומהכלל אחר יולדו ויפדו
נמי אף פטר הרחם והוא זכר דכמו דכר אחר לא הוי מחוקי
לה אבוי [illegible] ומחוורתא כוותה. והא דקתני כלל הערך ופרט
ופרט הערך לאו משום דהוי כלל ופרט וכלל דהאי מיהאקים
טובא וכסהב לא שייך דרשא דכלל ופרט הכא. דהא הדש לי
כל בכור ופטר כל רחם ישראל גבי הדרי פעמי ותרוהו מן זכר מן
עכסה מישא ופרט אחרת כל והעברת כל פטר רחם לקמן
שבר סהמה והיר הזכרים [illegible] וכתיב כי תשלח כל פטר רחם
[illegible] וכל מיקל תיסר אלא שכתיב אף כל הבכור אשר יולד
בבקר ובשאר הזכר יהתם פטר רחם לא כתב אשר ותכל פ יולד
ומשמע פרט [illegible] ומקן אבל בבהמה כתלי בית הרחם אלו
שבהמה ולתנהן כלל דכתיב הדשים הוא לידה אבל לא בבכור
ופטר רחם כתב [illegible] מן נתנה הדשה בחוף הל הבכרת
הדשה [illegible] הוה אמינא דאף כל הבכר אשר יולד אפי
לתנהן לכתלי בית הרחם דלא פטר רחם הדי אי לאו כל הבכ
דאף [illegible] וכולהו עריכי [illegible] כל חד וחד אחיך ואין
זה הלשון כלל הערך ופרט דהיכא דאיכא אלא לבוי כעלמא
דהיכא דאיכא [illegible] כלל ופרט [illegible] וכלל הערך ופרט לא
תירוץ אין לא בכלל אלא מה שפרט כתבתיך ומ' סמוי הרחם
הר' ומהו יכול יהא בחבב אי יכבה עליו את הכלי. תל מעבר
אי עפר אין לי אלא עפר מנין לרבות חול הרי יכול עד ואת
ומהו כל כעפר פרט כלל ופרט אין בכלל אלא מה שפרט
עפר אין מיד אחרינא לא אר רב מרי משום הוי כלל הערך
ופרט ואין הכן אותו כלל ופרט. ומ' כלל הערך ופרט דלא
אב ובלא כלא פרטא דאי כתב יכבה הוה משמע יכבה עליו את
המלי הוא אי אשמע עפר והוות שאין מסוי אלא מדי שמעיב
ובלע כמון עפר וכעפר ט וכי דיינא כלל ופרט הינא הכלא
לא משתלע אלא מחר עניינא ומדי מילי טובא והוה אמ' פרט
ומעוטי כל מילי הכלא אכל הכא כלל משתמע מדי עשיי
מסוי שאין דומין מסוי מדר שלם כמון מבלי ומסוי מדר
דה כמון עפר ואם לא אתי פרט אלא לפרוש מסוי מה
דלאו מדר שלם ולאו לאעיטי [illegible] זהו כלל הערך ופרט
ולאחר הכל אין הפרט מיאמר רבים שריכין לו תלמיד ושרין
לו רבו. ומכי היה להן הל לאשה מסיב דאין דמן. ואם שמע
דלאו מקא כלל הערך ופרט ופרט הערך משום מדרחקין
הן ואין דמן [illegible] ומן הכלל לא [illegible]
על עצמו יצא אלא [illegible] על הכלל כולו יצא כיצד והעבר אש
אשר תבא בה מזבח השלמ וגו' והלא שלמים מכלל כל הדשי
טמ כל אשר אש יקרב אל הדשי ומ' עליו ומלמ' מכלל כל
הדשי הוא ומדרשינן הכלל [illegible] על הכלל כולו מה שלמ' מיוחד
שזרשתן ודבר אף אין לי אלא דרושת ומכח יצאו דרשי
בתר הכתב שאם אכל מהן כמשמע הגוף שאין על חזיז כרת
ולא על שבעה חטאת. ומיהו מדוד פלוגתא דר' ורבי הזיד
[illegible] ר' אמ' מיתה וחכמ' אומ' מלקות. ומשונג מביא אשם

[illegible] על הקרקע
[illegible] מלא חמור שור
[illegible] לישראל הכ
[illegible] ראשה זו שדיש ר
[illegible] על הפרט ויתרבי
[illegible] מסי פרט
[illegible] מיל ומיעט
[illegible] מיל מאי מיעט כן מיעט
[illegible] מרבי (עמ"ק) איסורי
[illegible] פרטים אלא (ומעוטי ר
[illegible] מיעט ומה מלבי לבן ומיעט עלין וכ"ש
[illegible] אלא אין לך מידה מרבה על כלו חוסף על הפרט
אלישע (עמ"ק) שמעת הקדוש יגל מחייב אתר הדגעת
עפרים דריש ובחמר בעשרון ריבה כעדרון תשומת יגל
מיעט ומה אם ישמע עלא ריבה ריבה ריבה הכל
ולא מיעט אלא שטרות כחיטה כל הגזל מתר יסף שטרות
הקדון והשלם רב ישמעאל דרש (והאי דרש) מגעשה כלו מוסף
על הפרט והאי טוכן מיעט וריבה כ"ש הדרש (ומעוטי
ומה מיעט שכ אתר שטרות מטר. ועד (תרגל) אתר אבי דרשי
כלל מוסף, על הפרט אתר הפ מיעטים (הקדש) עמי ושטרות
אלא ומי לכל הפ דקא חגיב מיתי כמן מתחה ותשלומי
כפל. ותשלומי ד' והשאר אנס ומשא שכר וכל הני מיפרש
בפרטא מטלטלי ריש מחן רוח חיים עב מטלטל שאין מהן רוח
חיים בחוטה. ומשלם ומי תרב מחב (לעמיתו) הייט כלל אם הנה
[illegible] עמיתו הייט פרט דבר המטלטל וגמר מתון דבר מכירה וקנין
[illegible] (מעמי) יהי אי דאי דאם כלל ופרט ואין מכלל אלא מה
[illegible] אלא הוה ן (מעוטי) אלא דקדק בלבד אי לא הקישא
[illegible] (עמ"ק) הוקשו (הקדש) טהר (וקנין) ומה מיעטו
[illegible] דקדק אמל המוכר שטרותיו (כסף) יש (הן) שאנה כלה
[illegible] והכי נמי (ענין) תשלום מלי אל כל דבר משע מל
חמור שה ושלומה כלל שלה עם מעלי חיים על מ אמר חזר ומל
יסף ומיעטו (הקדש) ושטרי כלבר והקדש מרעהו ומיעטים
[illegible] אלא תשלום שלמ ומרבה נשור ושה
[illegible] אם כי יש מלמכן, אי כלים פרט ושמור חזר וכלל
[illegible] בכל אחר ואחר כל המטלטל מקורשל אף שאין מהן חיורב
וגבי שומר חנם אמר רבמה אין מעמי ישראל מעלי חיים מכלל
מקרש כל [illegible] ותנה ושמירה אבל נשומר שכר בפרטיה
[illegible] אלא מעלי חיים ומן כמלה והלא יכל מהמה הוא
מכלל מעלי חיים מה ומה מחון לא תשיבנה ישמעאל הוא אמר כי
אחרת ומגשה כלל מוסף של הפרט ומיעטו (הוא מ מעלי חיים
ומיפרש. מן מעמי כן מכלל ריבה (ומעוטי) לכל הפחות שאינו מעלי
חיים ולא מחון. ועבדים הוא מדבר ודאי מעלי חיים מעמו ומחון
ואהני הקישא (ומעוטי) מה אבל שטרות. ראשון בשם מחון. ואי דלא
ריבה ר' אל על (הקדש) ועבדים (נעשה) שטרות הקדון ולא מלעמ אלא
שטרות. משום הקדון ומה כבדים (עמ"ק) הקדש מי משה ומי מחר דבר
[illegible] (מעמי) דלא כלל אחר ואין מיעטו ריבה מעמיים ומן ריבה
[illegible] מכל אשר ישמע עלו ושקר ומשמר אמר הקדש מהני לבני
[illegible] ולא מיעטו אלא שטר כלל ופרט וכלל מי אתה דן אלא
[illegible] הפרט מה ונתת הכל אל תא נעשה כלל כבר ובמקום
[illegible] פרט ולא אמר תשלום נעשה חזר יכלל הרי הפרט ומיעטו
[illegible] כלל הרי אחרון דומה אלא ולמות אחרת ומיעטו
[illegible] וגבי מישל מעמיתו כל כבל ומשכון ומלון דריש
[illegible] הקדש שעת מי גזלו הקדש מעמו אבל וגבי
[illegible] אתה כל אשר
[illegible] אבל
[illegible] אלא
[illegible] אמר
[illegible] אלא
[illegible] אמר

תשלום נעשה יכ אמה מים ומלח אל בקר ומל יין ושמר מה מילו
מי חדשים מי מטר וגזלו הקדש אף אנלו אלא מי מטר וגזלו
מן הארץ הא תנא מדקא יכל מים ומלח שור ומגם פטר ליה
ר"ש ורבנן והדר נסיב מי מטר וגזלו מן הארץ (מכלל) הגם
ומי דייק שמיר מתרמטל הכי מין הא דרשי מסלה מתרגם אבל
משמעי מוסלן אשר. אלא דמי (לפרטא) ומה ומלח מי משמיחי
מוסלין מעמו מסמיתקן מהן מאכל על ידי כישול ומלח מי מכשיר
אל מאכל יכל שאנ מרבה אוכן אם כמ להשמיח מקן מזל
מאו שרשאי ליקח שאר מקשי שמים אל בקר ומלן יין ושמר
מה אלו מיזחרון מי מטר יכל אף כל (מסקי) מים ומלח ולא
דמו (הם) מי מטר וגזלו הקדש ולא מים ומלח הל מיעטו להו
יין ומר ומקר ומלן שהן מעלי חיים מיעטו מי שאר מעלי
חיים ולא דמו (לפרטא) ומאי מהו דגים אבל עופות מרבין ומלח
מרבה רבקא. גבי מתן חיעשר שיב אם הלקח מים ומלח ופירות
מחוסרל לקדש אופחה שאין יכולין להבע ומשלם לא הנה
מעשר והיינו מי דקא הכל מיהן כסף מעשר חוץ מן המים ומן
המלח. ומהמא דמעשר שיב אם גבי מחשלו מתב מל עקר אלא
גבי ישמעאל מל ישמעאל דרש יעמת הכסף יסל מר מה הפרט מפרש
ולר ולמה מאלן מל עקר דרש מה הפרט מפרש שהוא פרי ולר
פרי ומשמרי פרי אף אין לי אלא יפר שהוא פרי ולר פרי ומשמרי
פרי מה עקר מכנהן דגן ומגבן מהן מפרות ומקש לי
מר מה מעקר אלא אר עקר ומה ר עקר מי דרש רבנן
ומיעטו כל גיעזר וכיהודה בן גדש ומיכ לומ ומל גיעל
אבל רשר אין שהם מבקר מעשר נעיבה משום ומכוונן
זרע דוקא מיהו כי מתבן ומעריכין בו מכי הגם להעיר
ומבשר הקרבים שפר חדי והייט לשמים מל עקר כדשאן
מכשירי פרי ומיהיט מר שמעורב כי מכי הגם מתער ומכשר
הקרבים ומתקן וערכן (אבל) מפי מכעיניהן. מש ושאל ר
מכי סתם ן הכא כעירוכין ומקא מעשר שב מאלן דדריש
ריבוי. ומיעטו ומה הכל עקר כמסף מעשר חוץ מן המים
ומן המלח אבל הגן מקרן מעשום רבמים מקפי מר מחמר
דשר רבקן. וכמ הזהב ומל שבעת הרבכן סתם ן מאלן
דדריש מלי ופרט ומן הגם אלו רבל שאלן ומעלי עליהן
הקרקע והעבר ומשמר ומלהן הגל (מעוטי) ומדרשא ומלו
ופרט ומלל כמיהן מקר ומשמרן ומה (ר) דדריש מלי ופרט
מקיהל מבוסה מל הגל ומבמעות מקר. ומזרשא גבי ומקרא
כלל אמר הרבע מקר ומל. ומתב מל מ מבמר (מלה) מתן מן
מדרן (מ) מעמר ומל מטרות ומל מקרקע ומבר מתנל מלא
כמ רמבא ר אור בכל מדרן בכר אדם חוץ מן המטרות
ומהנגן מ מים דדריש ריבוי. ומ מעטו הכל המיכי מרי
כלל. גבי הדי כי הכא ומרמו מכן מרש מעמרה. ומתן דמי ר
ישמעאל מים מים ב פעמי אין מלל ופרט אלא מבבה
ומיעט יכל מלב מליה מאלן מהב כלל ופרט וכלל ומטל
הרי מה מתמות ומהב ן מלד ומשל כלל ופרט. ומסור ומור
בן גריש הקשתי ומבני מלא רגיב מיכמ מיניהן אלא אלן
מאלן דדריש מלל ופרט וכלל רגיב מיכמ מקהן ומהן עיר
ומעטים ומל מלעל דדריש ריבוי. ומיעטו מרבי מי
רגיב ומעטו עיר מאי מיכ כן ר מלעל. ומדי מנן ומלן
כלל ופרט וכלל ומעטו מפי מרבה ומיעטו ומכה. ומה מתב
מה שכתב מיהו מל מאלן דדריש כלל ופרט וכלל ומאמר ליה
דמה מקמן כמכף ומשמר אבל ל עיר ומשמ אם עיר בו
ומה הגם ומכון מלאו מבנים הוא מן מקן וגב מל מבר
מי אין מקן ומן מהן ומסרות. אבל (מעמר) דדריש
ריבוי ומיעטו מקמן מהן שכתב מל מקר. אבל מל המתות
ומה ר מהה. מי מאמת ן ומקומה מהם מכיב לה מלבן
ר ישמעאל כלל ופרט. ומזהב ומבעת הרבכן ומה ן

הרי פי' לך טי' דיקא שאין עוד בכלל אמת מימות וגם שבגד של
שאר מעשה עבד לפרש דתטהות ועוד מאחרו כלב טהורות
ולא דיטהות מתנו ליה לי יקנו כל כרים דתורה אחת יה'
לכם ועוד נמצא והעמד ישמה חמצה מרה וגם הדשה
כל הטהר כיה לעד מה עוד דבר שהיה על דרוה כרר
מחיב על שבגדה טהרת שלא כל יסל כמסיק הקם ויחוק נשים
ומשמש ובגדו ולפי מיה. דבר שהיה בכלל ויצא לטעון
טעון אחת שלא בעניין יצא לבגל ולהחמיר ביצר ואיש כי יהי
עב שבש אן נגן והלא יקש וזבן בכלל עור הכטר הין לאו
ויקם בכלל בלעיל הכטר שיהן ויקש וזבן מטר שלא כמקום
שיער לטעור עור הכטר כדרחק עבחת שבן מקום טאן ואו
וגבל שיער כראיה נמצאת עבדים אכל עתקים מקום שיער
משער עור הכטר ואף זו מידה שהוצתה לצאת משאר
עור הכטר שיש שיער וכרון כשיער לבן ולא כעהוב אף
הקש כמלו זה אלא שמרט לה דין אחר להבל שאין נידון
שיער לבן ולהחמיר שיער עהוב שכעור הטר אף מקום
שיער טהור. דבר שהיה בכלל ויצא לדון מכר
הרש יכל כיצר ושחט את הכבש מקום אשר ישחט החטאת
והאשם מקום הקדש שאין לו כי כחטאת האשם וגם אלא
לפי שיש לדון מקר הרש שבהן יד ובהן רגל ואזן ואמנת
לא יעשן אין העקלים לגבי מזבח לו מחט מה חט שעונה
מתן חיים ומיחוד ומזבח אף אשם כן ודיקא שאמר
מקום ומשנה משאר אשמות הלא ראיה הכי סאיתא
כמהות ובעלא ומאי אמת אם לבר שהיה בכלל כל העשות
ויצא לדון מקר הרש ועבד עבד לא נבד כגון
אחות אשה אלא מישאה עליה ומיבדה אבל דבר שהיה
בכלל ולא יצא אין הכלל כפרוש אלא שמרטי הכל אבל
מוסיף עליו שום חדשה אין לא ולרוש אין לך בו אלא
תרו שו דאחמה מש שהוא הרש וכל האשמות כחים
ומקר ושל מרשע המטר הייתי אומר אין לך בו אלא מחשו
מאו מעדרין אלא והלא ואמרתו בעין נסכים ומו שהוא
עבר כפרה לא יצא לדון אבל אשם שעיקר כל הקרבנות
נמצא רק על המזבח וזה אשמו מתן כהנות ובכל יד
בלא כל כגון הקדר ואל לא ומזבח מקרבו אלא להקדיר
לא יהא בעשן מתן רק ומזבח ומעתה אף מישרא לא
יצאו ומזבח רמי הדין הוא לדון כל עיר להחזיר לדון שאם
אשמות מהקדש ומבחת ותרע שהוא כן הלא אשמו מי
מעלות בעבר שמעלו כחת ובבח שהוא אומר כי יהיה
כהן יבא דבר אחר מעניין אין טהר אלא מטוח עתים
מבר. ובגל ומעבר מחזיק נשמת מיט עשאן הכל על ידי

ומשמעות
אם עבדה
ומל דבן שלא
ומשמן
אלא שנו
בסיעה
עבדת הבלן
ומשלמה
ולהקל
ולא
ובבחר
נשבע לך כלה מישמלים
קרחת ומזון לבחת ולא הכיא
ו להכלה
ולא תבוא ולא תבשלו אבל אחר ומר מעשיו
ולמדיק חידוש זה כיון דעהור הוא קיים יעבר
שחוק מאת עדמות ומשמן ליה מעמי
שמא שט מעלה שאן טהר ואף זו מידה
ולמדיק נהפך סמתים. דבר אחר
עבד בכית ארץ ומאוחל משה כן סת
יעבר בין אין ם ובשהוא אומ בחוטו ונתן
ואכנו ועבר המת לחוד חסוטו שאין
כו אמה ועצים ועבר ובעצים ובסלקת
טיעור של מל אחד ואחר ומירה ומה אותה שלא
ונתן את הסת אכנו ועלו ועבר כמו אם אם הכיל
אבנים ומר אן עצים ומר יש עבר אלא
על הכית האחורן בעינן שיהו של שלשת
ואמר לך יונתן ראמ משר כאחר ומשמ
מדהוה ומכתב ונתן את הכית והשליך הכל
לעבר ומשר מאיזה כיון שמלה שבעה מרתים
דוקא. שני מטוכ המחשיבן זה את זה הרי
אחד ספק והשלישי מסיב ביניהן הרי הוא שבה
מספיקן והעמידן השלישי על מרין ושלש עשרה
מידות הלו מעשום הכל הילו ימי שאול
ומילו שלש עשרה מידות לפי מה שמתכנו ששאת
הפך סמתיב מעמה אין הקשות ומה לא נמצא
גרים אכל ובכן ושאר מידות כגון ימי אחר
ומעט מיעוט אחר מיעוט ומות ומחוכן לפי שנ
מעשה שמטוכה מטמה והיא נרשת כאת אין זו
ומאור שאת סתום הוא וכן גם שאין מפרש מאו
וכל אילו שרש ר ישועל מעמחר אתה מחכה את
הטלה יותר כגון את כשרו המלילה ומסת שער
ואת הטפל כשלו וכן את כשרו ושאר הטפל
שלו ואת הטפל ופרו והיה הלילו שאלה ומר כאמרת
ומר כראית ליה כאמרו מאן מעמירי פלוגתא דר אליע
ולא יהוא כשרף מלין וכסף כגון אין בלו על
מעשה אלא מסרש יותר ומרבה כגון אלא כמה
תפלל לן מאת הגמל ואם אלא ראיה אתים וכמה
פעמה אשר כיטלו הוא ואיל ראשר לא
עשת ומיאכן ומפי ר ראשון
נמר אכן אכל ומכר
הוא והיא וזה ומלל
מה טעלה מעמ
מאעטו אן
יכן ביבו
הכל מעמה

[illegible] לא תעבדם
[illegible] הוא לא בכלל פרט
[illegible] הפרט והלא כמה קלי
[illegible] תעבדם הרי פרט הרם לכלל
[illegible] ושתחו להם כלל הורב לפרט
[illegible] ופרט בלבד יעוד כמו לא תשתחוה
[illegible] הרשות מכל הפרטים שלמים מי היו בכלל
[illegible] הוא שקדם [illegible] כל המעשה מעכב
[illegible] מי שהטאתי לה שהיכלל ופרט המרוחק זה מזה
[illegible] והמנוח ושחט את [illegible] כן עולה נשחט
[illegible] יש ויש אינו [illegible] לב רב אשי האי
[illegible] וקדש האי פרט ובלל הוא ונעשה חוסף ואיתרבי להו
[illegible] והכא נמי שלמים יהיו פרט כשר ונדרשי בחמר אל
[illegible] המנים דאמר מי דרשי שפרט וכלל מוסף לא שמעינן מיד
[illegible] אלא שמעינן ויכלל בלבד והא אמר קרא מכל ומאי
[illegible] איכא לרבי מאי איכא דמעיטי הא כדכר שהיה בכלל
[illegible] אין הכלל ולחר מרבינן ליה. כהיום חיים עשה ב כלל
[illegible] הגבול הגבוה ל מין אומה לא תבערו מה תלחור ופרשנו אלה
[illegible] הרמים ומים הרבה אלה הרבה אלו מלאכ שמלאכתו
[illegible] עשה פסיל יכול עשאן כעלם אינו חייב אלא אחת
[illegible] תל מחרינו וכקשר תשמת שרין אני אומר על הקשר ומלאכה
[illegible] חייב שתים מה עשאן כעלם אחר וכל ולמשי. וכאן הלא
[illegible] ליה כלל לא תעשה ופרט כעשה לא מיעט ליה כלל ופרט
[illegible] ל השטעות הלל את שיש בה ידיעה כתחלה ראר
[illegible] ת שב בזמני שלש סריות בשלמה אחת לכלל
[illegible] ופרט הוא דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל לחל
[illegible] ל הפרט לפרש שלא יכול עצמו בו דנעשין יבל
[illegible] ואחת לדבר שאינו מלמדן ולא שאינו חטאת
[illegible] ופרשי הם השטעות ואלה אחה אינה בכלל
[illegible] אלא אין מיני אחרינו לא ומשוה מחרוחל זה מזה
[illegible] ובן מפרש בל המנחה כאות מאה ואיכא
[illegible] אין נדרן אלא בחירה זו דבר שהיה בכלל וכן
[illegible] בן מיחה זו לחירת כלל ופרט יכול שאתה בן מנין
[illegible] ל דבר יש עמידה בנין הפרט כאה להוסיף על הפרט
[illegible] אחרון יכל אחר שאין מעוב בו ומן נאה לגזות על
[illegible] היוסף שלו ודבר יכים ומדרן בחירה זו שאין מין
[illegible] נעין הפרט בנין כהמעה שאינו אחר ולא יעשה
[illegible] המעה בכלל הייתה ולחה יעשה להקיש אליה לגזות על
[illegible] הבנין שמטה שחיב על ההמעה כמני עשה בך חייב על
[illegible] כל חב אלא מה שבכלל בפני עצמו עיב פרשי. כל
[illegible] בכלל ויצא לטעון טעם אחר שהוא מבנין
[illegible] ולחוזר בינו ובטור לי יהיה בו מעוד בטעו
[illegible] ויעקב אם נשר ט יהיה מעורו חטאת אחת והיא אחית
[illegible] המכוה והלא שחין ומכוה כל העשים ומה אדם כי יהי בעד
[illegible] שאת שו כפיגר ובכלל מעב ולא חלק בין שהיה מעצמו
[illegible] ולקה שחין ומכוה ומשיבאו כל אחת ואחת כפני
[illegible] ה שמה ומשר ט יהיה מעורו שחין וכן מכוה אם שר
[illegible] יהי בעורו חטאת אחת ולא מה שר הבשר כי יהי בו שחין
[illegible] מכוה שלא מה ששאר מהן אין בן ומשכן ולרבן
[illegible] ר עליהן מעבי שאר עור הבשר ומשכן מחיה ולעבין
[illegible] כהן שעשה עם מה שהיה בהן מחיה שאינה
[illegible] הכל לחת שלא ידוע מחיה ראיה שר
[illegible] ריחות המכוה ומשיב מקומה חטאת
[illegible] כי הלל לא שלם נתרפא עדין ויש
[illegible] ה והיא היא מל מה המכוה

[illegible] יכול עד שיפאנה אלמת מל שעברמת לגבי אלף שבמקום
[illegible] ביר הלא [illegible] חיה תלא מיות אר שמקרוים בלבדם
[illegible] הטום. ריש [illegible] שתהא המחיה כמנן מכוה הרי. א
[illegible] מיזה מפני. בעמה יכן עמי ריש התם שחין ומכוה שיהא
[illegible] כמנן בחין בקליפת הטום שהשחין והמכוה שהין מעור הבשר
[illegible] בחרין לבהרת שכהן ההל ריש ולא ומשלש עמהן שאר קיימי
[illegible] עמאה כמנן מחיה ולא הסגר שיש בשעור מנין אלא
[illegible] פושרו ומלטהרו והלוקת שחין ומכוה כשתי פרשיות עמי
[illegible] ההלהוא שחין מישרפן זה עם זה ואין
[illegible] פיסין מזה לזה. ומיזה מיגה ומה [illegible] לדבר שהיה
[illegible] בכלל ויצא מן שלמים והתם [illegible] מיקר שלה ומעמת
[illegible] ומשם תודה ויצלו [illegible] כמי ומעשר
[illegible] ופסח כל אחד ואחד מפרש בלקומו וכן מתקים ומקריש
[illegible] ומעריך ועוקר לבדך הטת ונשכלו אל הקדש אשר יקדישו
[illegible] ושם הכל בכלל מה שמיר לך על כל אחד מקומו
[illegible] מלן מרבור אחר מלו הילל משיאתו שלא מן לא לחר על עצמו
[illegible] ישא יפ יש כל אוכן שהמשרט וכן הכעיר בכלל ולא תעשה
[illegible] כל מלאכה שעשתה כל מלאכה מה הנה הכל וכן בעריות כלן
[illegible] המרשין יכלל אוכן אשל כרת ולמה. יצתה אחותו אם אשה
[illegible] כרת עוד אם לא לחר על כל הכלל שנאמר כל אחד
[illegible] מקומו ואין הפרט הזה משנה מכלל כולה הלל מיה
[illegible] נפש עצמה הלא לחר אבל כאן שהשחין מה ומכוה שאינה
[illegible] מן הכלל אין לך לחושבו עם תומרי אבל בכולה שהרי אם
[illegible] שכתב אדם כי יהיה בעור בשרו וכן בגד אם וכן בעור
[illegible] ראש וזקן וקרחת ובגדרת לא נבלו יחד משום מכוה
[illegible] ליות שחין ומזר ומצא אחר מהן הילל מיה אחת הלא
[illegible] שלמדנו הלל מים שאין לחשוב עליה להמיר כמנן זו
[illegible] מחיה והסגר שיש רק מכה לכל אותן שהכתוב וכן
[illegible] מכשפה לא תחיה עוד שמעינו לו המכשפים שמוחתן
[illegible] ולא שמעינו כאיזו מיתה יצא חוב ודעת מן הכלל ובדי
[illegible] הכל מחייבו סקילה הרי זה מלמד על כל הכלל שלו מכשף
[illegible] לא תחיה לסקילה וכל יהודה ואם יכל יהליבי התם מפר
[illegible] מיתות על ל יהוד ומיתתי לה מקלקי ועלה לא פליב
[illegible] אלא מעשה הרוב ודעת עיני כתובל הטים כאחר
[illegible] ליפטר אם חוב ידעת אנלא מי נייהו מחי טעם כתביהו
[illegible] ותמיהו הילל מן מלמד ולא יהוד מלמד מחסיר הטי מיהו
[illegible] ליכל והכי כתביהו ומחל ומבמר לשאר עם קלין הלא כל מה
[illegible] אלא ומיהן כם מחוב ודעת ומל כאכן יצאו אוכל דמיהן
[illegible] ויה ומיהן מחר שב סקיל רבל סאכן יכל אוכל אף כל הלב
[illegible] רבל ומה כם מדיל. ונל דהנהו פרשות ויקרא ומר כמן
[illegible] מעשיה ופר העלם דבר ישל עיבור ישעיר עשיה וכעמה
[illegible] ושעיה ריחיך המסיל מן חייב חטאת אלא על דבר
[illegible] שזרעו כרת ומזהרת לאו כמאיל בהוריות ועקרה נתב
[illegible] ודוקא כשאר מצות אבל עב יצתה ומן בעמה כמאיל
[illegible] בפיגל שלא לך לא שייך הכא דבר שהיה בכלל ויצא
[illegible] ולעטן עטן אחר שהוא כעטן ובשאר מצות סבל אחד
[illegible] מפרש ובכל מצות מאחת כפר כהן גדול כעיבור אחת
[illegible] מכל מצות יכן כנשיא וכן כהדיוט הרי אין עב בכל שהרי
[illegible] היא שקולה נגד כל התורה ולא שייך בה אחת מכל מצות
[illegible] אבל כפרש שלא לך בעל בעז ובי תשגו ולא תעשו אחת כל
[illegible] המצות האלה. וגר עב והוריות רבע מיהת כי סתיב
[illegible] הע קרבן. וכי תשגו ותמה אחת כעז פתבי מנלן אריהוש
[illegible] בל אם ולא תעשו אחת כל המל אינו מצה שהיא שקולה
[illegible] בכל המצות הוי אומר זו עב ובי ר ישמעל אשר יחטא השם
[illegible] אילו מצות שהיא בדיבורו של הקב"ה יצאה על ידי משה
[illegible] זו עז ואם מר אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמעתי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] יחיד מודה חד

[illegible] מיעט ומשוערה

[illegible] אינו מודה

[illegible] חליצה בי אשתכן

[illegible] לא הוי עיבונא ועד

[illegible] תלתא כמשל אז

[illegible] בי טעמיהון ואינון

[illegible] בתחילת מישרת חליצה אחת תני

[illegible] תני תני חליצ בגדים פסולה

[illegible] מיר [illegible] את הבגדים ומיר פסולה מיר

[illegible] חליצ בשנים משיר אחתני

[illegible] חליצה בגדים משיר ומיר פסול מיר

[illegible] חליצ בגדים משיר אחרה מהם

[illegible] ומיר חליצ בגדים משיר פסול שהם

[illegible] פסול שהרי [illegible] ומשוע משיר בגדים יפסול שהם את

[illegible] פסול [illegible] ואחת תני נשיר ראשן ואחר חליצה

[illegible] בגדים משיר ומיר פסול מיר חליצ בגדים

[illegible] ומיר חליצ בגדים משיר אחרה מהם

[illegible] פסול שהרי [illegible]

[illegible] הוא כבר הזרה וזן על ל' ישמ'
[illegible] דעמסל כמשכבתיה דל' דל' חיים
[illegible] ל' ישמעל בר' יוסי ואם כאן מי עפר
[illegible] ולא [illegible] ר' רבי ר' שמעון בר' רבי ר' ישמ'
[illegible] חיים היה בשמעל כדרוסי' לא הל' רבייה והיחר ר'
[illegible] יקב מי חסותא חלק ואמרל ר' שמעון בר' ולא הם מקמי
[illegible] ואמ' ל' לחכמה שני חמשין שכתי לי בספר תילים
ולא עמר מקבי ותו מ' קמיה ואמרי לה ר' ישמעון בר יוסי הוה
יתיב מי חסותא חלק ואמרל ר' שמעון בר' ולא הם מקמי שיקר ואל
לחכמה שני שלשי שלשי ששת לי מ' ולא עמר מקבי ומ' בר
כמתבו כבר קמיה ר' ישמעון בר יוסי הוה קבל מרסיה לאמתי
ליה כבתנא תקורי כל חבלי שכתא וכל כמשפיך מתב ונטלה מהל
מכות גבר עלה וטהר על נקי לא לקח כגון ל' ישמעון בר יוסי וכל
עשה אלה לא ימות לעולם:

ישמעאל איש כפר יחנן ואמרי לה איש כפר
יומא. בר' מאן מני מ' הנזרין היכן הל'
פירות השוקן עלי. ישמעאל איש כפר יחנן ואמרי לה איש כפר
יומא העלה כמו כל שעקרן משמעית ישנו משמעית ורבו
בדולן על עקרו וקיימין לה בדולין הכר עקרו מ' מסור מן
ולבו בדולן מעקרו אוקן בדולי הכר מעלין את האיסור אולם
[illegible] ר' ישמ' בפקן ופשט ליה מיקם דאר' חנל שהתאה
[illegible] כל של תרומ' שנטעו ורבו בדולין על עקרו מותר
אל ר' יוסיה ואמרינן ל' ונקלם שכיר מר תרן יעבד מחר ואר
[illegible] אר יוח' יורה שסבבה כזקה וכה פירות הנעקר שהוסיף
[illegible] אסור. ואר שמואל בר נחמן אר יוחנן כל שנטעו כמה
[illegible] הפרס אסור הכר אותן לחמי' ל' אחר ופשט ליה מיהלן
[illegible] יצחק אר יוח' ליטל כעלים שנקבה ודעה מתעשרת לפי
[illegible] אלו אתו בדולין ומלין ומכלין עקר ולא לחומר שני
[illegible] בר' כמתנו פי' ישמעאל מני ר' שמעון פדי שיכולת שהנטעה
[illegible] קורס לעומר ועקרה ושהלה לאחר העומר והוסיפה והו
[illegible] עקר אלמל ושרייה עומר אי מכר תוספת אזלינ ועד שיבש
עומר הנא מיפשוט ליה מיהלן ואר שבו אר יוח' יורה שסבבה
[illegible] ר' שמואל בר נחמן אר יוחנן כל שנטעו כמה ושנו
[illegible] אתי הוסיף נמלתים אסור היש בעקר מיכבר ליה מיפשט
פשטל לה ליכל הכר עקר אולם לא שלם לולם כי הסם בבי כר
שיבולת חשוים תוספת לא מני שאר הנא דסר עקר אזלינ לולם
שיבולת לחומרא אי ולא פקרי מפקר לו לחומרא אחרי לולם
[illegible] אחרי תיקן הסם לא לם מתמה תלמידם. והם מיסבינן מני
לה מר מאמרי מאמרין שלנים פ' כל הסלמי מני רבנן
המשרתה לסהמה עמרה מהו לתבלת תבלה דמלי מי ודסמם
הייט מבינן מאמי מר חנם מי ד' שמת הייט מבינם הרשכל הכי מי
הוה ליה לבעל המלחמה לחתמה וכל דכאלל מיסבינ ליה לר' שמעון
[illegible] תלי אפ' אתל תנמן שבעית ובטלה ראמר בחל ואכסל
[illegible] טעמא פרקן מסקינ שנו מטמעי הומל ומסורה על ידי זקן
מטילה על ידי דקבל בבי עומר מאי מין העומר זקן בריבר
[illegible] מי הי מעמר הדיקן הוא דקם בים לה ואמרן
[illegible] מלה שסבבה כזקה ומכל שנטעו כמה ומיסור
[illegible] תלי מעשה כלים מרבע בדם מאיסור ועדה השיעה
[illegible] בדסור אבל שבעית הבדול מעשין מאסרין כלל טם
[illegible] ומן עומר מי בדם מאיסור ולחתר וכי מרבע לחפשט
[illegible] ואמר רבא מה פלל לה לרבנן סהם מו ולפי משבעי
[illegible] מיכן לחרמה אל יוח' אמר יוח
[illegible] שסבבה בזקה ומה פירות לא
[illegible] אר חסה אר יוח' יורה
[illegible] מלה מ
[illegible] מאמרין האיסור אבל מאמרין

בר' פירות מעלה ומבנקה [illegible] בר' [illegible] משרי, ומרי לה לשמעת
בדולי הכר ומרי כבר שהבר אין לו ביטול אבל מסתמן שם פירות הכל
הכר כמן ומלה מה מסם הזקינה מאילו הוא אחר מעמה ומה
ואחר כן הכל הכר. ואל הל הלו מילו מכר שמעלט ואחר ומתלו
אבל מאיסור מפשיט לן ולא שייך ואמר בדולי הכר ומכפת מאיסור
אי מיפקא מהמים ומקבל המים מ' ר' יוח' ומשכל ואמרי מתבלו מתבלו
בת ששית ושמטה ומשבעית ועלה ששית כי אתה רבן אר
יוח' מתבלו בת ששית שבמס ומבעה אפ' לזית ונעשית כבר
חייב עליה משום מכלאים אחרי מתחייב מני מבעיר ובר המחבר
כבר חטה אחלים ובאתריג מי שמרין לא שמעינ ראיל המחבר
כיה ואזיל אף כבר לבעלים כופלינ הם מנחי ומאמרי
מעתיק מכתבת הר שאלה בר שאולה
בעל שעקרו משבעית ישנו משמעית אילן לא עקרו אלא נכנס
מאחור משבעית ומשבעית אפ' כלל תוספת הכר מהנ כו
דין שמשבעית דורך אזלינ מבר לבעה אפ' מתבלו מנלן ראמר ר
השל מאיתי הא מתנא בתוספתא רבתי נרש עלי כאישון שמתבל
אחר לבעלים ומעשרות מבעבר הכפרי ישנה לבל מר אלא
ירק העלקו נמוסי שבעל אינו חייב מבעבר מיהו בזרו עלו ירקי
ירקות הטן ראמר ומיחלף בירק שנעקר משבעל ומחרו משבעה
הזרע פ' שיהו רבן על עקרו מתן מבה ומשבעל ולכי לא פשיט ר
מתבל והתם ראמר ולא מאיר משעקרו אבל עקרו הנשל הכר
לבעלים מחיב מה מתבטל ריך ורעה שחוד ומלו משבעית אחר
שהוא לן ודעתו שבהתפה שלו בדול הכר מה מתבטל האיסור
כאילו עתבר מלוש עה הלתר ריש לו ביטול או לא ומבעל ומבעל
פ' פלוגל ראמרו ומר הל לא שנה בין שעקרו משבעית בין
עקרו ר' ועלים אם משבעה אחרש מותר. פ' כי היכ ראמר מנה
מאמרתי מותר אדם לוף מ' שמי שבעל פ' לוף ומר שאין זרעו
כלה ר' יהודה אומ מורי פ' ראפ' אם הוא של שבעל אולם מבר
לבעה אבל אומ משרבה אחרש פ' עי שיהו בדולן בבן על עקרו
והיינו דאר' זעלים בן עקרו בשבעל ואחר שאלן בין לא עקרו משבעה
אחרש מותר ל' ולא ור' אמי תרוייהן אמרין אסור ואמר ואר
איסור הכל בפי מסר לעמם מבעבר ר' ועלים הרי לא מסר
תערובת בטל אלא מבן ומשמע מהנזע מחבין בבר בדבן הוא
ומרישמע על ידי דקבל כמילמ על ידי דקבל הל לא שייך להזכיר
[illegible] הכא מסקנא הקשן ראשון בטל אבל האיסור שהרי בלא
האיסור מעשה הכר הנעקר שמרמה ועכבם ולא זה ומה בדם כמו
אגוז של עלה ששמע מפ' כל הבלמי' ומל זה ומה בדם אם האיסור
מבן אם שבילך את האיסור מראמ' בבי שאור של תרומ' בלא האיסור
אינו מעשה הכר מטרמה ועכבה אפ' לאר זה ומה בדם מותר
אבל הסם ומעמה ומשלקן כ' אחרי שהמשחרו על מילא ניחך
ומתבר אעפ' שהוא בבן ומו ולא שייך [illegible] זה ומה בדם אסור
אלא בבן שהבדם האיסור מעמן ראי לאחר בבן עלה כל זמן
שיטמע ומהוג בו בן עלה הל ישנו לאסור בדולין אי מעמיכין
אבל בעל שבעל מבעבר אינו זרעו מעכבן לא הי ראי אחר
[illegible] אבל מבר טמין ומעמ [illegible]

[illegible]

[illegible] ר' יוחנן [illegible] ר' יוחנן
[illegible] ר' יוחנן [illegible] ר' יוחנן
[illegible] ר' יוחנן [illegible] ר' יוחנן

[illegible]

ישמעאל ר' ישמעאל בר' נתן גר' נחרשתא הוא

חייב לפרש על הדעה כשם שמודיע על הטומאה

[illegible]

ישמעאל ר' ישמעאל בן סתרוסל גר' בן יהודה

[illegible]

[illegible] ר' [illegible] חתן בלה ורבו ר[illegible]
[illegible] ישראל ישראל על שלו [illegible] דישראל [illegible] מחיצ ישראל
[illegible] ומעשר [illegible] מרות הן להכי היתירו
[illegible] ר' יוסף [illegible] כל שמע [illegible] לי עראי לא פי
[illegible] יקר יחיה ר' חיים [illegible] יוחנן מורה ר' שמעון שהוא
[illegible] פי' מה לכה פי' מה לכה פרפרים לפיקר [illegible] ר' שמעון
היה [illegible] חיים אומר כתרת פושל [illegible] כפ' הטומר את הפועלי
[illegible] המבקש כבצלים אם ישל חשור על השמעון כעל חטת
חשור על השמעון והמבקש עמו [illegible] שמעון חותרין
חשור על השמעון (זרוע פירות טעמן ומיין הכהנים ועניים
אלא שיורים עד שעה שמיכת וזרועים אלא פירות שכיעת
[illegible] השמיטת מותרין אלא מרוסכין אם ימצאם מרוסכין
[illegible] שכיעת שמעון שמו חותר וסתרי יקר פרק חשור
[illegible] ומי מרוסכין אפי' נזרעו ודאי משמעון לא חותרין אם קמחו
אמרינן ר' שמעון כן אלעזר אי אמרינן כשלא לא מרוסכין הלכו
לגדולה היתר מעלין את האיסור לא אין חשש לא הוה שרינן מחשר
איסורין [illegible] הוא וחשור דקא אוחין [illegible] נקט אלא אי
אמרת מרוסכין אסיר [illegible] ומי אמרת הלכו דרוסכין לא
נעקור ומי אבל אי נעקור ומי לא הוה אמרי גדולה היתר מעלין
את האיסור ר' [illegible] ישמעון דרוסכין לא נעקור ומי ומשום הכל
[illegible] דרוסכין נעקור ומי ומי [illegible] ומשום לגדולה היתר
[illegible] את האיסור אלא ודאי לא כן [illegible] אלא לגדולה
[illegible] מעלין את האיסור אלא מיירי מרוסכין [illegible] מעלין
[illegible] ע"י כשהשה עם אחרים של היתר אי שנן עם אחרים של
[illegible] אלא דאין משלין איסור לכתחילה הא ודאי איסור אבל
[illegible] ודאי [illegible] פיות ששית זרע טרם נקה ומיטה
[illegible] הא עדי נפיק מתלין ולא אתי לא שמעון [illegible]
מעלין את האיסור אבל מרוסכין לא שייך שיטת המעמ
[illegible] שפיר לגדולה היתר מעלין את האיסור
[illegible] כן הוי שיטלה שהמקה שלש קוים ועזרה
[illegible] ויוחר והוסיפה מהו כבר עיקר אזלינן אר
[illegible] כבר תוספה אזלינן ועד שיבא עומר
[illegible] הזהירה דר' יוסף כל שנטע
[illegible] והנא לא פשיט ליה מקן דהוה לן ואחר
[illegible] לגדולה היתר מעלין את האיסור כל לגדולה איסור שיבטלו
[illegible] אלא ומר לגדולה אזלינן אבל [illegible] לא
[illegible] עומר ודאי שהשרשה אי כתר השרש [illegible]
[illegible] והכא שליש טחלן נגמר על פירין כהיתר וכל
[illegible] שליש כאילו לא עקרה והוסיף דעד אחר
[illegible] כגון חצר ותלה וחזרה והוסיפה הרי זה
[illegible] ועד שיבא עומר הכא ולא שייך הכא טעם
כישול ועדלה נמי בנטיעה ונטיעה דמיתא נאסר הפרי משום
[illegible] ואלא חוטן שב עדלה משעת נטיעה ואם תנטע
[illegible] לנטיעה האילן אלא שעומד כל הפרי לאחר
[illegible] תלת שנים הוא אבל משישים הנטיעה מקן
[illegible] ולוה שהמה טבעה כלא פירות מלה לא אחר
[illegible] היתר נטיעה אחרת ויהא התוספה היתר
[illegible] אבל האיסור אלא גם התוספה עצמו אסור
[illegible] אבל איסור והתוספה עצמו איסור
[illegible] חדרי זרוע מעיקרה מטעמה
[illegible] אבל כל כלאי הכרם
[illegible] השרשה
[illegible] השרשה נמלון הכל מיחו מקומו
[illegible] שלו חמץ איסור
[illegible] אבל שטירה

[illegible] מעשה מר סנהב [illegible] ר' יהודה

ושכיעית אינו יכול להיות השרשה אחת ופרוה אינו
ראוין ואמר כי שבר זמן האיסור ואין השרשה נגרמת אלא הזמן
בגוף ומעשה עמי ומיתי עלה הדיבון בגוף ומשיב לא ודי עכבל
דטרשבו לא אשמה ר' יצחק עמחא לשהחריה לר' אחיה והאי
דאחרי ליה תהוי תוספתה דר' יוחנן ור' יוסף הוי אלא ומיפשט
פשיט ליה דר' אחיה עבדו ותוספה הוי היתר ואפ' הכי לא מיבטל
מבטלה ר' אחיה אלא ר' יצחק עמחא הוי תוספתו דר' יוחנן ור' יוסף
עכשיו איסורה על ידי קיקע ולא ומי ושלה ולאחי הכרם ואילו
עלה ולאחי הכרם שעה זכיה העורת אינו הילה אבוה
והזכיה מותרת וכן לאחי הכרם שאין נטעו זרעים יעמד נשרו
ולא יאסר ואילו היה איסורו על ידי קיקע אחרי ואחרי היה להם
אבל שבשה כל הבל על גבי הקע ויבר שנהג נ שמעת
אסר וכן נ הערע על גבי הקע שנהג נ מעשרות נעשה
נטל עיין אחר לא יאמר להם היתר סהב ואיסור מה מו מעלה
ולאחי הכרם. ויבר מעשר נטל מעשר ראשון קודם שהפריש
הוא תרומת מעשר הוי מעשר נטל וזה לשון תוספת תרומות
ובר מעשר ראשון שנטעה יהרי הוא מעשר ובר חייבת בתרומה
מעשר ראשון וכמעשר שני ומעשר ראשון שם עשה אותו
תרומה מעבר על מעשר ראשון שנטע שפריש ובר אחרון עשר
ובר ומעשר ראשון נ חלקי מלבר שהפריש לפטור הנטע שנתוסף
ונלך עשירי הוא מעשר ראשון נ ובר הראשון ומפריש אותה
ובר שני עישורין הייב חומש ובר עישורן אחר על ובר מעשר
ראשון עדן הנכל ועיבר על מעשר ראשון של תוספת וכבל הו
כטה תחלה מתרומה גדולה ומה שיש כפרים ואותה ובר מעשר
עליה לפי חשבון מקום אחר פי' מקום אחר והייב לתנים על מעשר
ממעבר ראשון של תוספת מו מפרשנ שנטל נ עיבורן מאנ
ומשום הלא אינפשר להפרש מעכל הנטע ראשר נטרת קודם אותו
מקום אחר והייב מתנא על מעשר ראשון שנטע ובר כבל
הראשון של מעשר ראשון שנטע אלא ובר ראשון אינה כנלה
ואי היתה נטילה הוה לה לחיב מהמשרת לפי טלה מעשר מדבר
הוא קדים ליה ומחוסר לקיקע אין מהג נו דן נטל ואינו מתחיב
מעשר עד שיתחיל נסרי אבל הא לא חיש לנטעי שאם נטל
דיש לו מתירין הכי לא נטל אחין גדולה היתר מעלין את האיסור
ואפ' הכי אחרי הואיל ואיסורן על ידי קיקע הה לי יש לו מתירין
הה לי אין לו מתירין כגון כך ומן כך לא היה להיות מבל על ידי
גדולה היתר אם לא משעם והואיל ואי סרו על ידי קיקע ועל
מחיך ר' שמי נמי אית לה אי שיעים אלא תיקשי מעשר נטל
משמעית מותב ר' חמא נונב פירות האילן עלי מ' אבל מעמ
שאין זרעו כלה אסור מגדולי בחלהן הקשי לר' יצחק עמחא יפשט
מתלוה דגדולה היתר מעלין את האיסור ומעמ ומסיק לפטיבותא
ומהדר לעיל שאנ אינמות מ' ואי תרומה פי' שמקרה מחנה
לגדולי היתר מעלין את האיסור מצי נמי לאיתנוי עלה ותנן
מאה תרומה הין ולשה המלה לא הוה ערך לאיתוי הא מתב והא
איהו אמ' מהדיק כבל של תחמ שנטעו ורבו בחלין על עיקרו
מותר ומן מהא נמיה ולעיל ר' שמעון תב מהדיק אבל רבר שאין
לו מתירין כגון תרומה וכו' יתו מתב ותנא תנו מהדיק מאה תרומה
שנפלה לך חולין תלה לא הוה ערך לאיתוי הא ולאה תעלה
אלא ומשמה פיטר נטע להא ומוכח מינה דלא כתרומה מר
מהן עשיבל אבל כל הקר הוא מש ולמרחי מרומה מר מהן
תיקב נמא ומה תרומה נחלק מהורן יקבו פי' שאסור לתפיר
נדים תרומה טהורה טמאים ידלה פי' ואחאי תיקב ומסיק
משוב תקלה מתרומה מר מהן עשיבל הכעיב אין יכול ומטלו על
הכר שיעלה ומשמנו ותו מכון והדרא תרומה ונאכלה ולא ירבע
מהן אחר מה נהן אחר כה מהן לדי תקלה ולאכל מבלים ומקן נמי
לא מש מתבטל שלה ומשהו לא אלא עלה מש מבטל לסמן מרומה
ולא כבר מהן הייב ונתב מעלה לאחר לסמן מרומה ולדי

[illegible]

[illegible] ואם תרגיש משום כמי זומרת ונולה מסדנו חשת ירמן
פלגה: ומקרי ודרמיך לרבינו אין תמיה ומספר נאין מטל ציבור
ומשוה תמיד ועומד ושתי הכל דין אחר להן ואין כוחכן על
אפירות יחיד לעבודת ציבור אלא בקטרת ושוק המשחה בלבד
משוה הבלי מהו דלא לגם ומה שהיהושלמי מקרש שיש חילוקן
מכשירי קרבן לקרבן עצמו דהיהושלמי אפי' בקרבן עצמו פליגי
יוסי ורשב"ל דהיהושלמי במזיקה פליגי דוכל סברי לא יחסרם
יפה יל יוסי סבר המקבל עשן עומה ומוסר כמן יקה יפה.
גר' מלא דרשב"ל דכעת ציבור הנאן בחד בכסן מצה
להבא אין התדש ומם הבא אין הישן יצא אלא שחסר מצה
ויחיד שהתרבן משלו כמי וכלבר שיחסרם לציבור ומסיק
דלא חיישינן שמא לא יחסרם יפה אלא כיון שמסר כמן יפה.
הרי כל דבר שמוסר לציבור לא חיישינן דמא ואי לאו היהושלמי
דשקל הייבב שמא דלא פליגי אלא בשאירי ספקי כלבר מחשבה
דעדיף כשאירה חיישי דמא משום לא יחסרם יפה אבל מליבר
שאדם מסר מדעתו ונפשטו כתר שהתרב ומסר נעבן
יפה. וסתקוריך דשל נמי מייתי הכא דשקל דבן סוכרין
דפקן שפיקל שמן חטאת ומשום ומייתי ומסר לציבור
ישמעאל. ישמעאל בן זמחית. גר' ספר יחוס פרק
הוסמכו לו אחיו שלו על ישמעאל בן זמחית
שהיה חוסן אחרונה בבן שלא חוסנו ואחרו כל המשים זרד
זרדו וזרד אחי עלה לגם ומסרו אחי ישמעאל פלא אחריו כל
אחיה ריק וקמח דקמחית שלה. ושל שמן שלו אחר לשמן ל
חבלי זרעין ומילך מחלך אחר זרד ושיבפי זרד אחרון ומלכ
תעיה הגא ריבן אחיכ ומחל מעשן והיהושלמי שוחר ומחה
דקמחית אלא כלשון ראשון ולא דריתנו. ומסקינן אחרון עליו
על ישמעאל בן קמחית פעם אחת יצא לספר עם עבר אחר
בשוק ועתה לו צורך ויפו על גבו ובעם ישלבב אחיו ו
ובמיש תחתון ותו יצא ויסיר עם הגרון אחר ובתוה צורך
על קברו ובעם יוקף אחיו ושמיש תחלבו כיהושלמי פלא דסו
ומא ויהושלמי ומגלה פלא מעשה בשמעון בן קמחית שיצא
ובר עם הילך ערבי יום הכפורים ובתוה צורך מן הבור על
בגדו ובעם יהודה אחיו ושמש תחתו מכשה גדולה. ובל דשמעת
חובר הוא שמעון כי אם שמעון יש לחות ואם הוא כך הרי
גדר ריבן דבר עם ערבי הוא פי' מלך ערבי. ותבש כחסות דר
עקן פ מעשרה מלחמות מתחלת עמה עשים נעשו (מת
הלכשן לא חייבי בבקן ברל מים הסמוכי חוץ מישמעאל בן
קמחית שיצא להיות עם הקמון ובתוה צורך מפץ ובקל מל
כנגין ובעם אחיו תחתו ושמש מבחוה גדולה מבי מישמעאל ובדין
מן הבמיה שבאים מסול ומעולם לא מרבע מבחן לא מסול ש מכת
ומא אלא שאר ריחו שבורתו. ואם. ותבן לא חייבי ז
ומבדבע הוא בהיש ואלא ומקש הטל הל כי פרה תבואה
שמרבע הוא בהיש ומקש הטל הל כי פרה תבואה שכמה בנים הי לה
לקמחית ומלא בשמעון מבחן גדולה מחרב לה חכמי מה מעשים
בוכים יש ביבך. מחרה לבן יבא על אם הוא הוחות בתר זלמי
שבני ומחרת חלוקי מימי מרוץ כל קמחיה קמן ובקמחה
דקמחיה אלא ובקמן שלה המיקרא הזה כל מבוחה בת חלק בפרה
המוטבשת והב לבשה כי על שם שהבה מבעמה מבעשה כמעשה
זכו מבה שנקרש לבמ לבני כהנה שמעה מבים שא בהן
ועשיה ומשבעה. ומבר. ועין בבור ישן. בן קמחית ומשלה
ומשבעה. גר' בבמבל לא הוא מיבלם ירות שלמו ל"ה
ומבת בשמה לבבה ובן מנמו יעבך שמעון ישמ
הל כל יתובה בבמבר. ובתמן כי יהוה מוא מרה שתבמה מן
ובבמבן עלמה בבמבן ומבמן חמור חלק חיבה ולמקוי מרשמעל
ומא כל מוחו ומת לו ומל מחנה ומא מוחו ומת כל
עבגב בן טבל בן מבקבות. ומא טמל המם זו רבי ליהודה

ומר מן חושבי לזרע
כמו פוס ומרור שמל
רבא לשמשה מרשמ
מכל חבר מוא מלמש
ומזמן שמוא לטמל
שמבב ומעלה בפרמ
בלטבעמן בסבוות כמעמ
בחרם ובפולן בסבמה
ומסיק מבמן ומן ומלמ
מן מבבן מבמי ובקמ
בקיבכן מביבבן
ומרן ישל מלוב
יצחק. יצחק זה לא
ומקרי לה המבל
גר' בבף ומשה בבמ
שיבמל שמה הוי
ר' ומסתמ. מבב
ומבוב מבבים גר' ישמבם
לבי. ישמעאל
לבמשבן בלמלבב
אבדה שמר
בגן ומבבי
הוה לבמים
דולמו שבם
מבמי מובבו
מבבבה בחובה
מישמי בבמים
מבר ומבר ומ
ומבמר חבמי
קבמי ומבמם
שמבה מבשים
ומבמי ומבמם
ומבמ מבמ
ומבמ מבמ
ומבמ מבמ

[illegible] ושום הכי דאמר
[illegible] יתום הכין שהעבר
[illegible] ושיש יתום
[illegible] הדיינו טעמא דקרא [illegible] שרטו והשלם קיים לפי
שהרים שחיטה מפטיש וכל הנשמה לאחר שחיטה ולא התחיל
להקישא העור מקרי [illegible] לחלק מחיים שכל שם הופשטו
ועלה חפי' אם [illegible] שיש כאן תועלת לו משחיטו ושחיטה
כיתום כדם [illegible] ל יהושע הלוי דקא שחיטה הוא אם מתה
[illegible] קיים שכל זמן הופשטה ומחרכך ילדה הרי
ר יתום [illegible] משעתטו מן הישוב דקמ"ל שחט את אמו
והש"ל קיים אין זה יתום משום והו"ל אוף מחיצן יתום הא אין
השלם קיים הוי יתום והא דקמ"ל כבריה בכל שנה לדר התעבר
חוץ מן היתר ומשום אמר יתום כיון דגר דיקן ויפרשם כבן
שהשלם קיים ור' יהושע לטעמו דיקא כבן מי הא הא אין השלם
קיים לא. ומילתא דשכיחא דרוב קמיתות מחמת ולד עדיין
שלחו קיים נקט יתום פתם. ור"ל ומתעל וכבריה דאוקמוה
בהדא דאמר כהנא מקרי יתום ולא יוצא דופן קשיא לרבא ותנא
כל השוחט אחר מעמד השוחט את המשוכה רב אחא עד
שתפרסם מר ומבל"ר מלינעל אחא דיה שם ויעקה וחכמ אחא
עד שתפרסם מר מן מבל אן תבשמש נזעה יבגא אחא רב
[illegible] שמרו בחרסנא שחיטה ורבה אחא לעולם מנוף
[illegible] ורב עחרן בר יצחק אמר פירכא משלת שחיטה
[illegible] כלום אפי' מתחלת שחיטה פירכא היה ומשום מנוף
[illegible] בר יצחק מנא אמינא לה ותנא ר"ש
[illegible] ומכ' ומרוקן [illegible] בר יצחק מלקא שמעתא
[illegible] דקא אמר פירכא שלמתי מנוף שחיטה ואחא רבין
[illegible] אחרא דאמר שור אם מפי ל עון כי יגר מרגל ולא מן
[illegible] הוי ליתום הלי יתום הכי דהוי אילתיה
[illegible] מתה לעולם תיחי ותיזיל אלא דאיתה והוי ליתה מכי
[illegible] יוצא דוקא וכל דקרעוה והוציאו ולדה כן מתה
[illegible] הוי יוצא חכמ [illegible] רבא אם שחטה אם מתה
[illegible] מי מיפשר לטעמי לשבר ולבחת אלא אם יקרעה ותיא
נמי מי פסר ליהו [illegible] לבולד בלא קריעה ולשמת רבי
[illegible] ומרגיזתו שאל ל' ישמעאל בן פתרוסאי שהעיד לפני [illegible]
[illegible] וגמי. ולמאי דקא שאיל דקשיא דר' אעזר
בן יהודה אומר פרשתן אליב דר יהודא דאמר [illegible]
ואחעשר. ומעגל הבאר תחת תחת ויקרשים [illegible]
אחו פרט לאבות [illegible] שור [illegible]
שור הל' [illegible] כולן מחיים. ומלי. ושאר דברים שהעיד ר' ישמעאל בן פתרוסאי
ושאלתא לבעי ר' דאמרי שקרבו בר יוסף מי [illegible]
מיהו כמן שיסתם בא דרגן ואיתן כמקי דבר יוכי שור דשמעון
הוא ומלקות של ר' ישמעאל כל מה שהיה שם [illegible] היה
מטאר מקומות של שם אדם ומרדכי ומקומות [illegible]
והעשב כים [illegible] אולי מקום שמאר מיתר הקדמים היה
לשון נשמה של מקבלים ונחש של מזוטה ומן סתם
[illegible] אלא מחלוקי זוחלי עפר ועקרבי הר סיני מחמרים
[illegible] העולמים כרון הוא זכר עשה לפלאותיו ומן העולם חסר
[illegible] שהיה ויגרש להבר ולהורש ברולש כרוך תמיד
[illegible] ישמעאל [illegible]
[illegible] גרוים.
[illegible] מה שהוה גדולה עשרה [illegible]
[illegible]
[illegible] בן פיקבי
[illegible] של

[illegible] לך שנה ששיריש שרשה עריף [illegible] גדולה ולשון [illegible]
אלכין ור' ישרטו דלך ואש של [illegible] מתאבר [illegible] ומלה
מיחות טיסות לא נזו כל ימי מעשיהו שמעה עריף [illegible]
והיינו מ' שנה ויכן ואילך פעמי היו [illegible] לא היו [illegible]
בן פיקבי ומחט כהן גדול ער שלשמנשה שחקו [illegible]
חרסום ומחט בן עכמי שהיה מעו בן עריף גדור שחקו [illegible]
עשרה שיכנס היו סיומן הלו אבל מעיר ימי [illegible]
בן גדולה היה עריף מו שמתב נסתר יהושע כיש שנל ידי שחרב
נכנס לגבו להנה גדולה כחיוט [illegible] הסם עליהם [illegible]
עמיל לה לעמי. ולמה תרגמה ודיעי עד ומקי ליהושע בן גדולה
כסהב ומכי אין זה מן המסבר ועין לעשה כסדר ומכל בן גדל
שכתב מו בן שם משעים ומשיעל בן פיקבי שעמה עריף
פרות הכל מו שמתב לעשה. ולישמעל בן פיקבי שמה עריף
גדיור שרשה השכינה מו שמתב לעשה ור' ומוא היה מחקה שמן
חורבן ובר הנם בן עקה כלפי דלא שנה הרמב החוכן לא היה
הגדל עולה מימין כלל ולא היה לשון של הוריות מלכן לא מעבן
ומט הכסל אלא שנן הדור דרם מסבר עתרת המשמה [illegible]
ומשמה (אין מתקן. וכסבר יוסף בן גרגין אמר מי שמעבר
הפרישם הקל את עבר הבכן הגדול ומשם חבור ומל כמן שעבר
שוחד הי' ומחן שלו את אילו אוף תשרים הין ערחן ומלה
כדור אחר שעברו ומסמט גדולה על ידי אלהות ומשחרי אב שמה
יום פ' אם לכן המחוונה. תני רב הונא בר יהודה ואמרי לה רב
שמואל בר אחא לאחר שמלתה עבות עמר כתן מעשיתה לו
אמו מתנת עמשה ועבר עבודת יחיד וכלבר מיוסרתה לשמן
ומרכיב מטיט ומהו מתה ניחוש שמא לא יוסרנה יפה יפה
המל ועשן ועין לעמה מבחר אלעזר בן חרסום ומסיר מלעשה
כישמעאל בן פיקבי שעשתה לו אמו מתנת מלאה [illegible]
ועבר מה עבודת יחיד ומסרה לעבדו ובשקלים ל' [illegible]
שומרי כפחים שבכשמת עטלן שכין מלתחת הלשבר [illegible]
אומ. ראה מתגיב שומר חנם אמרו לו אתה אמר שומר [illegible]
עמר. והא מתגנב מיתיב משלהי כבב ומל ומיל [illegible]
ומנגתיהו שמא לא יוסרם יפה יפה. ומתחלת הנבר [illegible]
ההיא מל אחרון רמב תגניות ומן שם הסמט. [illegible]
נע הגדולה לא מצאנו בלשכת בר העשים עמרו [illegible]
מעולה ומסרו לעמר וכל. עד עיר סהרה הקשה שעמה [illegible]
ובנה עריכה שמשרים לעבור. ומלי אחא בר יוסי [illegible]
מתגיב שומר חנם ור' יוסי מעבר מילא בגדה [illegible]
הדם אכל מכבשיו הכן רבע מיהו שמשתנה [illegible]
עמר. ותמידין מהן עמדן אחר שהיה מתגיב [illegible]
תעבוה לעמן יחיד. וחמי חולין ומהנה המרחן שיהו [illegible]
מתרון הלשכה על אם יחיד ומבור לעבור [illegible]
לבל ומהי ומלא בנסמ של אדם ומטום שלא [illegible]
מלמ. והא דבר מסמא הסרתה המקנה את [illegible]
ומוסרו לעבור עמר ומשמ אבל לבתה לא [illegible]
שבמן יומר מסל יחיד ומקרא הוא דבקא לן [illegible]
תעבוה לבם לבם הוא הלא תעבוו אבל המסרה [illegible]
ומלא שמן המשמה מקנות סחרמ אתם ומלי [illegible]
ומכוש בהמה אנמ כל מקנה אדם מסיחה לך [illegible]
ומבל מעבדה. ומסר ומעמר ומיש ומל [illegible]
אל המסרה [illegible] כל מה שיהיה מוסר [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

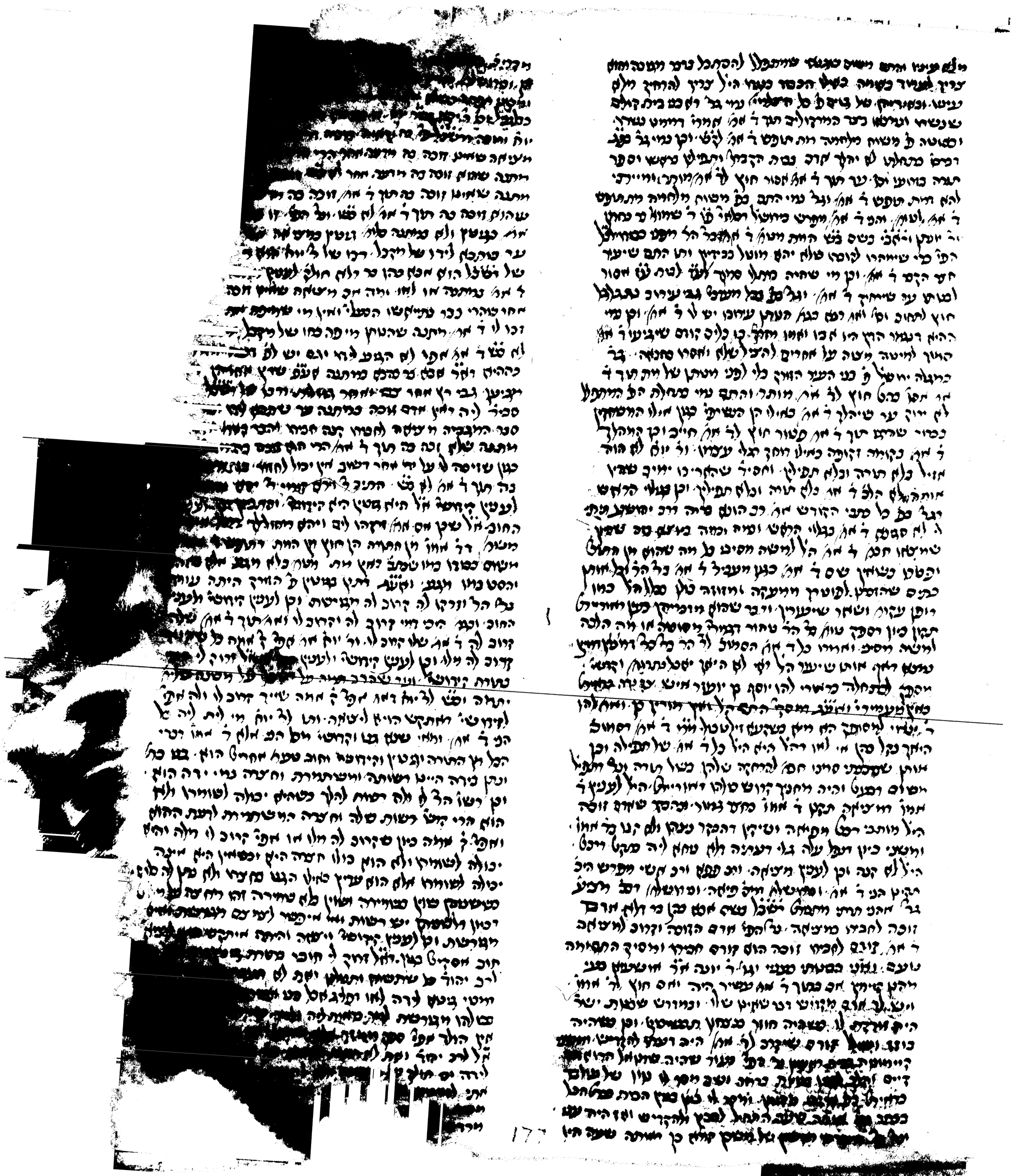

[illegible] כתוב היה ליתן לך
[illegible] אחרון היה גליחה.
[illegible] עליה כאומנה זוזי.
[illegible] תחת אחמע זוזי.
[illegible] כדברי הכל מיהו אולי
[illegible] לחיים גברים כמל הבנים מעשים
[illegible] הלוקחים מתי ואילו אחרמעה.
[illegible] על הבנים ולא נמצאו ולא רב כהן שחלק
[illegible] לגבר אלא אילו האחרונים
[illegible] הלוקחים עיקר אחרונה ודבר מין כאן תקנת השוק
[illegible] להחזיר הבלוקח לבעליו ואילו זוזי הלוקחים ונטלתם
[illegible] חדשה היא ולא אמרו עם הגבר על שדה
[illegible] הלוי ויחזיר הבלוקח לבעלה והבריא רבא לבר.
[illegible] כהן ואם הלוקחים כהן ובלוקחים אחרים מי טמאי
[illegible] דרבנן אתה לא לרן אלא להילך כו אמ. שאלא הבלוקחים
עליהן ואעג טהרו כתב סדר אחרי מר טמאי מעמה אז נשארתי
שם נהתם לפיכך חזרתי ונתרבה כהן כאר היטב "

כהן אבל שיעשן כן כהן כשלה פב דיבראות "

אבא כהן בר רלא שהיה. תנא ותתאים
הלשונות הה כראיתי בספרי אחר עשרים ותחרב ובגי
אבא יוסי בן חנן אומר משום אבא כהן בר בלא אמר ואם ישרי
שעלו פרשות בגליהן מן הים הא שבשין לשאלו עלה
רש מיד ואבא יוסי בן חנן היה קורם לר עקיבא אמר ר אבא
[illegible] אבל כשלהיפ מקום שנהגו ובלבלו אמר אבא
[illegible] בן כטבית משום אבא יוסי בן חנן ובן אבא שאול
[illegible] ואבנו שלר עוך חנירים היו מראיתו כשלה שמת
[illegible] בימי אבנו שלר עוך ואבא שאול בן בטשת שפהדו
[illegible] ובן מדבה אבא כהן בר רלא עמר שהיה הבירה
[illegible] **כהן** אבא כהן בר רלא בבן
[illegible] בר בשמם אומרים אלהה
[illegible] ה שלא משום אבא כהן בר רלא ר אחות
[illegible] ת לאכל מקום הקיש היה ראה לתיה
[illegible] ר יהודה בר אלעזר בר משה תמה על מימרא
[illegible] אבא כהן בר רלא שאמר ר אחות של אדם קיבלת לו
נכל מקום משום דלא לקיבלת לקיבלתי והדבקתי לי אבל הסהר
[illegible] תמיה אבל ר אחות למה תקנו תקנה שלא
[illegible] נפקא לן מעבר מיבי תחתון מ תחתון אם הלכ
[illegible] טרקלסין בבי מקדש ואף כאן בבי מקדש
[illegible] אלא לתנ לאיכלמי ואבא אמר מיעה [illegible]
[illegible] אחרת ר אחות ולא [illegible]
[illegible] אבל לא קבל לי [illegible] כל דמקדש [illegible]
[illegible] מקדש ואם פקעמה רבא לקדושי שיש אלא [illegible]
[illegible] ר אחות בגוטי וקדושי ובעבד הבוד ובעבד
[illegible] ואיתי בגלים ובעבד תפילה [illegible] טעם
[illegible] טעם אלא ליתי לאיבעי בבי תפילה
[illegible] כטעם הוא ובעבד בטבל אבא מקלקל הוא
[illegible] לקדושין אלא לבבי קדושי אם מן [illegible]
[illegible] ואם דרך קדושי מעבר
[illegible] אלא מדבריהן [illegible] דעתה
[illegible] וזהו סלא. [illegible] הרב
[illegible] ואבא [illegible] הלכה

מסיב כשאר שיעורי חצבל ואחרים. גב עמה הרבה הרבה
שאין ס ר אחו על ר אחו פטור מן המזונה ומן המעשרות ומאבר
מעשר נעבד ואיכא עלמא כמה עבי תורה ואחר חוזר שלא המעבר
המלחו וכו ושעבר וכולהן משום וכית כל כבולהו והשקלים
רש יקלוב עליה רל לעשין סוטה ואחרי רבא לה כן אם שאר
ר עי מאיכ כה ר אחו ולכל טעמ משום הסוטה ויחת עמי
הלא אכל כית ורירת קבע אי הוי ל אר על ר אמ חשיב ויחה
ואי לא לא חטיב והס עי אם קיטל כלה וכור ומ ריהיין
טעמ ולכל ופטרי אפ סוכת החג פחב כל ל מן המזונה
משום ובוה סבר כרירת עמי ולא חשיב ויחה וכית אפי
אי בוי ל אמ על ר אמ וכ יהוד ומי חייב כל טעמ ולא
סוכה ויחת הבע כעל כלאיל התם אין ויורין מתחלל ומ
ושיעור כית כ הל נוסם ומעל ר אמ פחות כל שהוא לא
חשיב כית כבגד ושר ושל ומפץ שאם תסר מטיעור
שעתע מהן חסר אלא שלמ אין לו טוק של כלום וכן י
טמ על עפ ששיעור ואי לחושב חסר כל שהוא אין כבל
אילו לא מטמ ולא מושב ולא הסר ומבר טוק של כלום
ולבבר מהן ואכל הקדש אי עמם לחקדש ז מן לעכין טרי
שחסר משהו אר של ר אחו אינ מחייב המל לחעשר
כראיית עמי הבית כלאיל כפר חוס מעשרות יפליב
מסוסת הבר מחב מלאיריל לפ כלי נפש הבר יוחנן ולא
הה עמי לעבר מלהבסת שאם אין כל ר עלר אמ שאותר
כו אם לא יפרש ותמ לא מטיב לעבר עם כל הכ ואי מלר
אמ מדבריהן הוא היכי אפקעו רבנן לכל הכ ולאכל אין הטבל
עדמי משלמטסן כבית שמין ר אמ על ר אמ. וק ובן עקיבא
יק הטעמ סרון על פחו מר אמ דלא שמע אינ כרם
ולכל כרם ולעמייהן ולכל מטוב ירוחין את האמעשין
טאילו אינ ומעמ מחפל כסף המוכר פירות יכרם מקיש
אינש ומעמ כבר מאי משפר שפר ואישכניה ומאי דלא
שפר לשקליה הא לאו הכי אפי רבנן מודו המוכר הכיא זרע
תבואה לשם ומוכר כמכלה יש מהמה ועבודת הכרם
ומחול הכרם והרחת הכרם ובטלהו מעשריהן בר אמורי
כאיינ מתחלת עבודכ אלא ובטפקי מלב הבאי ומטמאי
כאמה שלו אם לא עבודות אם שוחקות הרי כל השיעור
קבל. והחרירו החמ לפחיב מלשכ מתר ר אמ של מבדה
והיין תקנשת ישראל כל חרם ומאכו אדלא רבנן אמרו
ישכיה ומר ר אמ חטיב מקום מושבו ובן מבר המתלוים
ובמ ולעבר כבדם חוץ לר אמ אבל חוץ מי הנבעה עמה
כלום מחסר אם לא כאמה המשית ורמוו הבר ומאמה סמ
בה כלום כאמה חמשית נעבתי עמר ולא מכמעת ולא
יהוטל כל מהאי המן מחסור לעבור ולשכ מחוץ ר אמ כל
תפלה כראיתי מס אין עמודי מבכמת. והיה שיש בה
הירור שיעורו בר אמ. וכתוסמ הבאהרי ס כל בנפרדי מש
בה שמם ומעל לתר. גב ב שוחת של תלמידי חכמי
יוטבן לפמהן גדולים מקמומה שמים משנים שלשיבר
שלישית מיכן מחיל לא הוה שה תיקון אלא כל הקורם
את חבירו מחוץ ר אמ לזה. הכי מי תנן מבר אמר הקורם
שתקנו קיים לתרוח הדבון מכל מי שמחבב מקבלו מחוץ ר
אמ זה. ורבה מיקבל ליה על אמרה ישר ומן אמרה מחבב
מי הויא מכל מי לא. מהשותפי גב מלעניין כפר עמר
מלהר הספיל דר אמן הפרופות ולהר מלהר ראשון
והחקת מרין מן המתל. וכן החקת חשבון מי כולה מ אמ
ולעמין לא ותפילה עדיף להחיר מן שלא הקרים מן
הישרה ומן הצלחה ר אמ מחלון מבב הלשמש מן
ולעמין עיטוק של חטה שיר להחיר מחקים שלא הויה
ר אמ ומבב הלשמין צלחה אחרי הלפמן שיר להחיר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ר' יוחנן [illegible] לא [illegible] אחרי הורכה

[illegible]

כתנא רב כהנא חמוה דרב משרשיא גר
את הפירות כעין מיניה רב שהגן חמוה
משרשיא מרבן חמר חיוול יין תהן אל תרן יין ס
רבי שמואל בר חמר חשר יין בר ו שהוא טדה
[illegible]
כיל יחס הסלע שהר לא שמיעא ליה עכ"ל רבי [illegible]
אשה שלוחה שניה כמ ולא ועבה לעטין מסר ומני מעלים
של כסף הין שבר אחור חוג של סיד הש אלא שהיו מחבר
[illegible]
ישב כיון [illegible] מיה של מים עתר של [illegible] ומל יין
של מים יצא משוב הכי מושחרין אלא יין [illegible]
[illegible] מי כל הרבעת הלבנה תגן שן [illegible]
רבי ל יחס מבשיל [illegible]
ישן בן שרת שנים לא ימלא ואם [illegible]
יין כי יתחדם ומל שנרא [illegible]
מתחיל להשחיר ומעלים יפי [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

[illegible]

[illegible] כשיר שלא [illegible]

[illegible] לו אם הלוה אינו [illegible]

[illegible] לו ונתן לו יכולין

[illegible] אם לא [illegible] אינו לא [illegible]

[illegible] הוא [illegible] אחת חכיתו כשיר

[illegible] אחרון הנח לא יאבד אחרון לו עכ"ל לא פליג אחרון

[illegible] בלוה גופיה כותהו [illegible] עמין עד שיתן לו וכתבו

[illegible] לו לשלם אם אין לו אפי' לעשר כשיר כמנו אסור משום

[illegible] לו כעשרה ואם כאן אמר אם אלם לבוא אחרים שיאמר

[illegible] ויפצר שהוא אסור ואח"ל מעל הבית לצאת ומסרב לצאת

[illegible] מעל פרת הוצאתו מעל פתחו ויכל כו אם עשה כו חבורה מעכן

[illegible] יפול לבוצאתו מעכן אחר פטור מדאורייתא היתם מכין ב

לר עצ שכלו יחיו לצאת נרבו מסרב כו לצאת וכו' וכל אותה

סעמא. והא הגר בגמרא ס"ל השולח. תנן התם מס אחרון ומה

שבועות המחזיר חוב לחבירו בשביעי שביר לו. משמט אבל

נתב אם לו אעפ"כ יכל הימנו וכל אח רסה אותלי ליה עד דאח

מי ומ"ש. ותלי ליה תולה אותו על הטש עד שיאמר אעפ"כ

[illegible] מל פירשו אבל מה הועלה התורה כשמיטה מכיון

שבטל לגופו פרים והרי עומר בלאו דלא עבד ולאו דיכא הוא

[illegible] הלוה כאן להחזיר מעצמו החוב ואין כאן לא יבא יכולן

שבלה נרעתו להחזיר כלא כפיה הרי מלוה בשטר שמסר שטרו

לכ"ר ירתישין ליה ור. כיפן ולא הוא. והכא מי מין דכלא כפיה

[illegible] חזיר ורשע כבר משועבד ליתן לו ואעפ"כ שאול משמע

[illegible] ומשום דסל וזה דבר הטמיטה וזה אחר אעפ"כ ומותר לכל

[illegible] הכא לא יבא משכונתו לא אעפ"כ אין זה על החוב

[illegible] על הרבור שיאמר אעפ"כ הילל מותר לכל אבל אם לא

[illegible] זיב פטיר אין לו לכתוב להניח החוב אבל כי החזיר

[illegible] אין כאן איסור לא יבא אלא על הרבור ועל הרבור לא

הזריה תורה שם והכא מי עבר אינשי ריטא לעשה מקום

פסיקא אף על מלוה. ואיהו יש לחות כאן שהמלוה בעצם שהוא

מחזיר לו בשאר מלוה שלא מקום פסיקא אלא. ורב כהנא זה

הוא רב [illegible] אבל מתנות כהונה דרוע לחיים ולחיים בשביל

[illegible] ס"ל הזרוע והלחיים רב כהנא אבל בשביל מתנות

אבל הוא לא היה כהן ולפי מה שסתב לעיל דרב כהנא תלמיד

רב הוא היה כהן כמו שהוסרתי לעיל אלא הא דס"ל הזרוע

הוא רב כהנא תלמיד של רב יהודה והוא הגר בפסחי ס"ל אילו

[illegible] רב כהנא אי לאו דאבי כהנתא לא הלאי אחרי ל והא

[illegible] תורה גלת ופרשי כהנים והגדול מיסקיל לאבלאי סגלו

חיבשי דאחרת מרדין גלה דטמיטה לקוייה דהוא מכור. ואין ל

[illegible] דאחר ואם לא גלאי מבלי אינשי ל כרגלו אינשי לאיקום תורה

כלא חסרון מזונות אבל הוא גלה מרוב דוחק. ורב כהנא תלמידו

של רב לא משמע שהיה תלמיד לתלמידי רב ס"ל רב כהנא זה

תלמיד לרב יהודה היה והוא הגר בפ"ק מס מ"ש אמר רב

יהודה חולין בזמן אין כהן משום תיקון כלי אותיבה רב כהנא

לרב ודל מטלטלין עכי נשמים הריח כהן וכל"

[illegible] הא דגר בפ"ק מס אמר רב כהנא כי הוינן

כי תנינא סרי הוה בתיבתא לכל תלמידי ולא הוה

[illegible] דאין ידעין ידעין מידי מקומטן אין זה רב כהנא תלמידו

[illegible] רב כהנא כיון מר כי חשבתי הוה פליג התם

[illegible] לרב סריה ואכלא הוא ומדברי תורה כלי ומר נריה

[illegible] רב כהנא

[illegible] רב אשי

[illegible] מי שעמה

[illegible] אלא

מעי. אל רב הילל בב אשי כ הוא כ"ל שמעון [illegible]

ותרוץ טפי ומסכרת [illegible] ומשום שחיקת סמנים

ועין לעשה שור הלל רבו של רב אשי. רב. מלא שבת לשמה ל

אדם אין מחשיבין על החמוס לשבור פומקא והמלא מרחת אבל

מחטין הוא ושבור קירות ומכלא פירות בדו. ונגא מה אב אשי. כ

הוין כ רב כהנא מאחי המיסל כן הדש לחול ומפטין מילתמטן

היה כרחיק מלא דקיחמי מפוגבל ורמה ורב יוסף מ"ר יוסף מיקמי

מוחאן או לא. ורב יוסף אמ' צריכי שומאן. ואומ' רב יוסף חמן אחרנ

לה דגמש מרוסמל רבנות כ הכא אחר הכלים מעל דלמרין

מנ עלית זו לבריון מנ אין מנ פחי. אבל אמ' עבל זה כה מלמ

לבריון מנ ועלית זו כ מלמ לבריון מכ מנ פחי. הכי חמי אלמ

כרלא שוי מ מכיה ומסקינ לעלים לא שוי ומנן יהבלה כהן

עלויה כ הא ורב מהש שקלמלא מכי פרש הנ אמ' לרבי

שוי לי' מלמ. ואמ' רב אשי לא אחין רב מהנא שלא רגבר מ

רבא הוא ומכבר ליה מודא מכל כב לא. ומעשה בא אחר שהיה

מחויב מתרין מאר ונטל עשרים מעות שוקלין חמש על חמש

מלמ ש שהיו משיער כלב ונרן לכהן אחר מנור היה שיאמר

לרי פריק מכ שנהגו העם לתת תמשיט ל שהן כגון טמעת

או עבל או עמיר אפי' אין שוה פלג ומומכין על הא דיכמתם

דהוה שקיל כורלא לבריון הכן ומעב לא שוי מנן אחר לדיך שוי

ל הכי שוי כל היכא ומקבל עליה מהן ל הון מנ פחי. והא ליתה

והא מסקינ התם אמ' רב אחי לא אחרא אלא ת מהנא תגרלא

רבא הוא ובן אשמעינ רב אשי דוקא היכא דאין פרי מלמ

דאבל ליה מהן אעב לא שוי ושאר עמא אלא לבא מהן אחב

עליה מה מלמ ומיסמב ליה לבאי תבא מומכן אחר כי רב

אחי רזקן מורגא שני עשרה מתיסר ומעל מרחן מעלת אומעות

הות דשיאלם מה אומרה. אינמי מעלת הבית אשה לבורלא

לא עריכם ושיך מה אומה. מהב מנ פחי. ובסיפל מ"ל מרגיל

המתבל לחכם. אבל אשה אינמי תבשיט בלא מיסמב ליה

ומשמתא אלא ומשום דעבל הון שחושש שלא יהן אחרים

לא לו הרן מן מאן מיד פריון. ואין מנ פחי. וקא היה אחי

הוב ל מאיר והבמיתי לרעתן. וכון שיבע שאין מנ פחי הלך

ותבע את הכהן להחזיר לו מה שמנן לו ואמ' לו אחר לו

לו מיך לו לכהן אחר והורה אחי ואחי אחרלא אחרן

השיב הכהן הרי זכיתי נויה שמרי תוכיח על מה שמלמ

פריון שלם ל' לו לכהן אחר והורה אחי ואחי אחרון. ובדרשנ

הכהן יזכה מה שבידו ויוסיף על פרוש ל מלמ. המלמ

כמבורות פ יש נמי לנחלה עתן לעשרה בבת אחת יעמ מה

אחר זה יכל יכו ובמסמ ומבוחות פ הכא אחר העלי מתן

הלב חמשה לחמשה מהכם מנ פחי נהנן לאחר זה אחר מה

מנ פחי. נמל דרן אמשמנ ומייתי אחלא נהנ לעשרה מהם

ראעב לא מתן אלא חמ מלמ לכהן אחר דרך פריה בכר

ועכל לו הה לב מהכם אי ל אחלי שנם. ומסמ מ"ל מרגיל

מתן לאחר בזה אחר זה יעמ מיהן מקפל ל אי מתנם ל

מהכם מה אחר זה אחלי מי אחרי אחלא מהכם מכהן ל ואלא מתן

בבת אחת הרי ה מלמ יש מאן בבת אעב שאינ בר אחל

מלמ הרי הן מאן בבת אחת וכן מהן אמ' כזה אחר זה הרי יש

מהן אחד שיקבל ה מלמ אבל ה אי מהכים מה אחר זה

שאין מאן לא ה ולא ל ולא אחר שיקבל ה מלמ ומיסמב

ל. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

כהנא

[illegible]

[illegible] לכתחילה ובן עולבני המקום [illegible]
[illegible] יהא בו טעם ומראה ומיזוי רב [illegible]
[illegible] ואם [illegible] רשכיחא כל [illegible]
היה תך מישהו והוא ראשון ואל [illegible]
[illegible] ראי [illegible] רב והוא [illegible]
[illegible] מפות [illegible] רשאר [illegible]
[illegible] נטעה [illegible] לעשות מין [illegible]
[illegible] רב הושעיא [illegible] שבעית [illegible]
[illegible] כנסיטון מהו לעשות מהן מזונות
[illegible] לחיים לי כוסות [illegible] מהן מין חיין מין מזונות
[illegible] שיהא מהן טעם ומראה מין אלו ירמיה מטה לעשות
[illegible] שטל תבן מין כי יתר שמעון רב כוסות הללו
מין דמזונות מתרה ויש מהן חרשה מכל הטעה לידשהים
[illegible] המזון [illegible] ובמרכלו ומרכת הטיר והרכו שאין שום
[illegible] מין שהנה נמי ועכין עלו שמעה להבא מן
[illegible] מינו מין יעשה לכתחילה ואין עכיר לחזר
[illegible] חשבה בלילי פסח מעשה הוצרכ
[illegible] על המוכר

[illegible] רב [illegible] מריה רב חיננא סבא גר' בפסח מן
מיר שלא תבא מריה רב חיננא סבא
[illegible] עם שלא כתבו אסור לאוכלה עם מתה אבל
[illegible] אם עלה כתבו אסור לאוכלה עם מתה
[illegible] אם [illegible] ולא [illegible] מתה מריחא
[illegible] אם [illegible] אם [illegible] אם [illegible] אם [illegible]
[illegible] אם [illegible] אם [illegible] אם [illegible]
[illegible] אם [illegible] אם [illegible] אם [illegible]
[

Pontifical Semin. Library

[illegible]

[illegible]

[illegible]